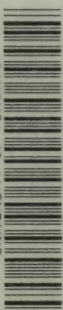
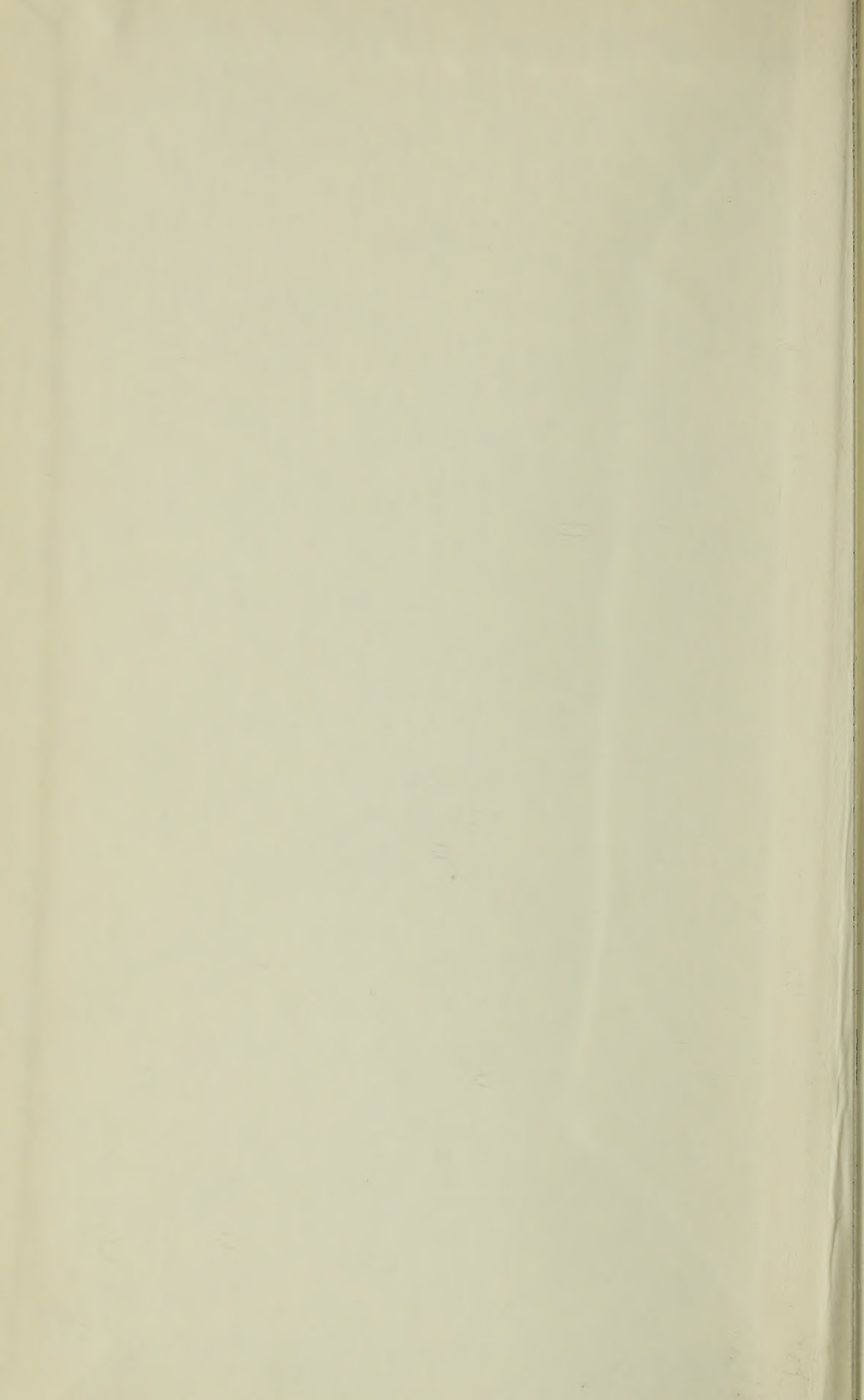

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00883362 6

Digitized by the Internet Archive
in 2013 with funding from
University of Toronto

283
26
I
CORPUS

SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE

CONTINUATA.

31882

CHRONICON PASCHALE.

VOLUMEN I.

Vol 4. 95,4

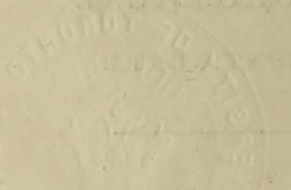
BONNAE

IMPENSIS E. D. WEBERI

MDCCCXXXII.

CHRONOLOGICAL HISTORY
OF THE
REIGN OF
THE
EMPEROR
OF THE
EAST

DF
503
C6
V. 4

CHRONOLOGICAL HISTORY
OF THE
REIGN OF
THE
EMPEROR
OF THE
EAST

CHRONOLOGICAL HISTORY
OF THE
REIGN OF
THE
EMPEROR
OF THE
EAST

CHRONICON PASCHALE.

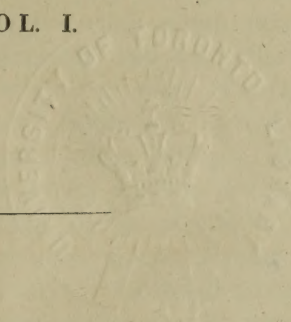
A D

EXEMPLAR VATICANUM

RECENSUIT

LUDOVICUS DINDORFIUS.

VOL. I.

A faint, circular embossed stamp of the University of Toronto is visible in the center of the page, partially overlapping the text 'VOL. I.' and the horizontal line below it. The stamp features a central crest with a book and a sunburst, surrounded by the text 'UNIVERSITY OF TORONTO'.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCGXXXII.

PRAEFATIO

LUDOVICI DINDORFII.

Chronici huius duae ante nostram editiones prodierant, altera Matthaei Raderi Monachii a. 1615., altera septuaginta tribus annis post Ducangii Lutetiae, repetita Venetiis a. 1729. Quae quanquam ex eodem ambae ducebantur codice Augustano, iam Monacensi, scripto Illerdae a. 1573., libro ut recentissimo, ita mendis et lacunis foedato tot tantisque quot perspicienda apud nos scripturae varietate animadverti licet, aliquantum tamen praestabat Parisina. Ducangius enim quum suapte doctrina infinitum quantum decessori suo antecelleret, tum adhibendis frequenter praeclari codicis Vaticani excerptis manca et depravata restituendi egregiam sibi facultatem pararat. Caeterum quum excerpta illa facta essent ad locos casu magis quam consilio delectos, neque ea tum diligentia quam hodie expetimus, facile aestimari poterat quanti referret talem librum denuo totum excuti. Quod mihi oblato Chronici edendi munere quum primum agendum vidissem, et statim persuasissem Niebuhrio, A. Maius, vir illustris atque celeberrimus, qui pro felicissima sagacitate sua huius quoque scriptoris, ut tot aliorum, quorum vel nomina dicere longum est, particulas, quae dudum in perditis numerabantur, ex libro Vaticano in lucem olim revocaverat ipse, idem nobis ita favit ut codicis varietates ab idoneo homine accurate excerptae reddi mox mihi possent. Quarum ope iam tantum huic libro medetae alla-

tum est, ut qui depravatissimus ferretur, nunc librario-
rum peccatis purior habeatur quam multi vel optimorum
scriptorum, nec qui emendando ei operam in posterum
impendat, vereri debeat ne Graeculorum infimae aetatis
negligentia ludificetur.

Est autem liber Vaticanus, qui in bibliotheca Pon-
tificia numeratur 1941., vetustate aequae ac bonitate in-
signis, quippe iudice Maio Novae Collect. Vat. vol. I.
p. II. p. 222. circa saeculum decimum in membranis
scriptus satis diligenter, quanquam vocalium ratione fere
inversa ad hunc modum, ἔχουση, σφερωϊδεῖ οὐρανόν:
cuius generis paucissima memoravimus. Recentiori ma-
nu scholia quaedam in margine posita sunt, nonnulla
etiam in textu correcta. Perierunt medio opere aliquot
folia, nec prima et extrema integra sunt. Ex hoc libro
Monacensis (apud Hardtium vol. V. p. 416.) fluxit sic ut
defectus omnes cum Vaticano communes, propriam habeat
largam vitiorum copiam, paucis quibusdam locis verio-
rem scripturam praestet, scholia textui pleraque intulerit.
Descriptum tamen a Vaticano Monacensem non affirma-
verim, quum propter ipsam mendarum multitudinem
tum propter omissas ab initio et p. 570. 655. s. particulas
insignes, quae in Vaticano supersunt ad legendum ex-
peditae, in libro vero quem ante oculos habuit Dar-
marius aut non comparuisse aut legi non potuisse
videntur.

Interpretationem latinam Ducangii refingere non
fuit mearum partium. Nec magis attigi libellos quos
Chronico subiecit Ducangius, nisi quod Dorotheum an-
tiqui codicis Leidensis varietatibus auxi beneficio erudi-
tissimi et amicissimi Geelii.

Scribebam Lipsiae VIII. cal. Decembres MDCCCXXXI.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΠΑΣΧΑΛΗ

CHRONICON PASCHALE.

CHRONICON PASCHALE.

... γραφ ...

Φίλωνος τοῦ παρ' Ἑβραίοις σοφοῦ¹⁾).

Τὴν ἀρχὴν τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας πρῶτον ἀναγράφει μῆνα Μωϋ-
σῆς ἐν ταῖς τῶν ἐνιαυτῶν περιόδοις, ἀναθεὶς οὐχ ὡσπερ ἐνιοὶ χρόνον
τὰ προσβεῖα μᾶλλον ἢ ταῖς τῆς φύσεως χάρισιν, ἄς ἀνέτειλεν ἀν-
θρώποις· κατὰ γὰρ ταύτην τὰ μὲν σπέρματα²⁾ ἢ ἀναγκαῖα τροφή
5 τελεσιουργεῖται· ὁ δὲ τῶν δένδρων καρπὸς ἡβώντων ἄρτι γεννᾷται,
δευτέραν ἔχων τάξιν· ὄθεν καὶ ὀψίγονός ἐστιν· αἰὲ γὰρ ἐν τῇ
φύσει τὰ μὴ λίαν ἀναγκαῖα τῶν σφόδρα ἀναγκαίων δεύτερα.
σφόδρα μὲν οὖν ἀναγκαῖα πυροὶ τε καὶ κριθαὶ καὶ ὅσα ἄλλα εἶδη
τροφῆς, ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἐστιν· ἔλαιον δὲ καὶ οἶνος καὶ ἀκρό-
10 δρα οὐχὶ τῶν ἀναγκαίων, ἐπεὶ δίχα τούτων ἄχρι μακροτάτου
γῆρους³⁾ παρατείνοντες εἰς πολυετίαν βιοῦσιν ἄνθρωποι. τῷ
δὲ μηνὶ τούτῳ περὶ ἰδ' ἡμέραν μέλλοντος τοῦ σεληνιακοῦ κύκλου
γίνεσθαι πλησιφαοῦς ἄγεται τὰ διαβατήρια, δημοφανῆς⁴⁾ ἑορ-
τή, τὸ χαλδαῖστὶ λεγόμενον πάσχα.

15 Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων. ὅτι δὲ ἀπλανῶς τάττων τὴν ἰδ' τοῦ
πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς ἐπιτελεῖ τὴν τοῦ
πάσχα ἑορτὴν οὐ μόνον μέχρι τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ
ἕως τῆς ἀλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ Οὐεспа-
σιανοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, μαρτυροῦσι καὶ οἱ θεοφόροι τῆς ἐκ-
20 κλησίας ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἕξ ὧν ὀλίγας ἐκ πολλῶν ἐν-

1) In opere de Mose lib. III. ed. Mangey tom. II. p. 169. MAIUS.

2) In codice lacunoso legitur tantummodo . . . ματα, id quod ego
malui dicere σπέρματα, quam cum editis libris σπαρτά. MAIUS.

3) Ed. γῆρης. MAIUS.

4) Ed. δημοφανῆς. MAIUS.

ταῦθα παροίσει . . . Πέτρος τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ, ὃν Τρικεντία⁵⁾ τινὲ γράφει, οὗτινος λόγου καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας γενόμενος ἀρχιεπίσκοπος τῇ πρὸς Ἐπιφάνιον ἐπίσκοπον⁶⁾ [ἐπιστολῇ] ὧδέ πως. 5

P 1
V 1

Ὡς μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ· ἐν . . . παν εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας κατέπεμψεν ἡμῖν, ὁδηγήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ νενομοθετημένος μὴν τῶν νέων, ἀρχὴ μηνῶν καὶ πρῶτος ἐν τοῖς μηνσι τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐγνωρίσθη ἡμῖν, καὶ ὑπὸ τῶν παλαιῶν συγγραφέων τῶν πρὸ τῆς ἀλάσεως τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ὑπὸ τῶν νέων τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν ἐδείχθη ὁροθεσίαν ἔχειν εἰλικρινεστάτην καὶ καταφανεστάτην, διὰ τὸ μάλιστα ἔσθ' ὅτε μὲν τὰ νέα ἐν τισι τόποις προλαμβάνειν, ἔσθ' ὅτε δὲ ὑστερεῖν τῷ ποτὲ πρῶμα ποτὲ ὕψιμα γενέσθαι, ὥσπερ οὖν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς πρὸ τοῦ πάσχα νομοθεσίας ἐγένετο, καθῶς

P 2

Editio nostra ubi a Parisina (P) discedit, recepta scriptura debetur codici Vaticano (V), nisi alia ex eo affertur.

6. Ante ὡς P ponit inscriptionem Πέτρον Ἐπισκόπον Ἀλεξανδρείας καὶ Μάρτυρος, ὅτι ἀπλανῶς ἔταξαν οἱ Ἑβραῖοι τὴν ἰδ' τοῦ ἀ' μηνὸς τῆς σελήνης ἕως τῆς ἀλάσεως τῶν Ἱεροσολύμων. 15. τῷ] τὸ P.

Ex Petro Alexandriae Episcopo et Martyre, de eo quod decimam quartam primi mensis Lunae usque ad Hierosolymorum excidium recte statuerint Hebraei.

Quandoquidem magna est ubique Dei misericordia, hunc benedicamus, et quod spiritum veritatis nobis miserit, deducens nos in omnem veritatem. Ideo quippe mensis novorum a lege inductus, mensium exordium, ac primus inter anni menses nobis notus factus est: et ab antiquis Scriptoribus, qui ante, et a posterioribus, qui post Hierosolymorum excidium vixere, sincerissimum ac evidentissimum habere terminum demonstratum est: praesertim, quod nova interdum quibusdam in locis praeverti: interdum etiam defici, vel serius fieri praecocia contingat, quomodo erat in ipso ante Pascha

5) Notemus hunc hominem, de quo nihil sive in Cangii sive in Petavii editione fragmentorum Petri. MAIUS.

6) En cur apud Cangium p. 4. dicatur ἐν τῇ μνημονευθείσῃ ἐπιστολῇ; quia scilicet chronici auctor hoc loco, qui deest apud Cangium, epistolam illam iam laudaverat. Porro illae lacunae, quae sunt apud Cangium p. 2., expleri nequeunt a cariosis codicis membranarum, nisi quod D. v. 3. legitur in codice εἰς εὐσημον. MAIUS.

γέγραπται, „ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὄλυρα οὐκ ἐπλήγη· ὄψιμα γὰρ ἦν.“ ὅθεν καλῶς νενομοθέτῃται ἀπὸ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, εἰς ὁποῖαν δ' ἂν ἑβδομάδα ἐμπέσῃ ἡ τεσσαρισκαίδεκαταία τοῦ πρώτου μηνός, ἐν αὐτῇ ἐπιτελεῖν τὸ πάσχα μετὰ τοῦ καὶ ἐγκώ-
 5 μια πρεπωδέστατα καὶ ἄρμουςτικώτατα εἰς τοῦτο παρεληφέναι. „πρῶτος γάρ, φησὶν, οὗτος μὴν ὑμῖν καὶ ἀρχὴ μηνῶν ἐν τοῖς μηνσὶν τοῦ ἑνιαυτοῦ γέγραπται,“ ὅτε ὁ μὲν ἥλιος ἐν θέ- B
 ρει γενόμενος τὰ φῶτα πλείονα καὶ λαμπρότερα ἀποδίδωσιν, ἡ δὲ ἡμέρα ἐπεκτεινομένη μεγαθύνεται, τῆς νυκτὸς ὑποστελλομέ-
 10 νης καὶ μειουμένης, τὰ δὲ νέα σπέρματα ἐπανθήσαντα διακα-
 θαίρεται εἰς τοὺς ἀλῶνας συγκομιζόμενα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἀκρόδρυα βλαστάνει καὶ ἐπανθεῖ ἐπιχωρῆσ . . . ἐπα-
 γόμενα. εὐθὺς γοῦν ἐπικαταλαμβάνονται ἐν παραλλαγῇ δια-
 φόρων καὶ ποικίλων καρπῶν, ὡς καὶ σταφυλὴν ποτε εὐρίσκεσθαι
 15 κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, καθὼς καὶ ὁ νομοθέτης φησί, „καὶ αἱ
 ἡμέραι ἡμέραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς“, ἥνικα ἀπέστειλεν
 τοὺς κατασκοπεύσοντας τὴν γῆν, ἤνεγκαν τὸν μέγαν βότρυν
 ἐν ἀναφορεῖσι καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν. τότε C
 γάρ, ὡς φασί, καὶ ὁ κτιστὴς καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων
 20 θεὸς ἡμῶν αἰώνιος τὰ πάντα συννεστήσατο, εἰς ἄπερ κατέλεξεν,
 „βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου· σπείρον σπέρμα κατὰ γένος

1. ὁ — ἦν] Exod. IX. 32.

3. τεσσαρισκαίδεκατ. V con-

stanter, τεσσαρεσκαίδεκατ. P.

6. πρῶτος — γέγραπται]

Exod. XII. 2. Lacuna expleri potest addito ἔστιν.

15. καὶ — στα-

φυλῆς] Num. XIII. 21. Addidi alterum ἡμέραι.

19. ὁ δημιουρ-

γός P. 21. βλαστησάτω — δικαίως] Genes. I. 11.

Legislationis initio: juxta quod scriptum est, *Triticum autem et far non sunt laesa, quia serotina erant.* Unde recte a lege praescriptum est, ut a verno aequinoctio, in quamcumque hebdomadem incidat decimaquarta primi mensis, in illa Pascha agatur, sumptis prius ad illud celebrandum decentibus ac consentaneis encomiis. *Primus enim, inquit, hic mensis principium mensium in mensibus anni scriptus est: cum sol scilicet aestivo tempore plura longe lumina et clariora emittit: dies vero producitur, fitque major, dum nox contrahitur ac minuitur: nova porro semina cum floruerint, perpurgantur et ad areas deferuntur. Neque tamen ista duntaxat, sed et universa pullulant arbusta, et in flores evadunt. Statim igitur varios diversosque fructus alternatim emittere deprehenduntur, ita ut interdum botrus, interdum fructus alius uno eodemque tempore reperiat, quemadmodum ait Legislator: *Et dies veris praecursores botri, quando misit qui specularentur terram, attulerunt ingentem botrum in vectibus, de malis quoque granatis et de ficibus. Tum enim, ut ait conditor, universorumque opifex Deus noster aeternus, omnia confert ad ea quae elegit: Germinet terra herbam virentem et faciens semcu juxta genus suum et similitudinem suam, et lignum fructiferum faciens fructum, cujus**

καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιῶν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς.“ καὶ ἐπήνεγκεν ὅτι „καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ μάλα καλῶς καὶ δικαίως.“ Ἐξέφανε τὸν παρ' Ἑβραίοις νομοθετηθέντα πρῶτον μῆνα, ὃν ἔγνωμεν πεφυλαγμένον παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ, 5 διὰ τὸ μάλιστα Ἑβραίοις οὕτω παραδεδωκέναι, μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν λελληρημένον κατὰ τινα καὶ ἐν τούτῳ πάροωσιν· ὃνπερ D ἡμεῖς ἐνθέσμως καὶ εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες παρελάβομεν. καὶ ἐν τούτῳ κατὰ ῥητόν, λέγων διζομένην εἰς εὐσημιον ἡμέραν τῆς ἁγίας ἑορτῆς ἡμῶν, ἥνπερ ἡ ἐκλογὴ ἐπέτευχεν, 10 οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή.

Καὶ μεθ' ἕτερα, Καὶ ταῦτα γάρ φησι, „πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πέμπαντά με“ εἰ δὲ καὶ τὸν πέμπαντα καὶ τὸν πεμφθέντα ἠγγόησαν, οὐκ ἔστιν ἀμφιβάλλειν ὅτι καὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ πάσχα τὴν ἀγνωσίαν ἔσχουσαν, ὡς 15 μὴ μόνον τῆς κατ' ἐκλογὴν τοποθεσίας ἐκπεσεῖν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν μηνῶν τοῦ πρώτου ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ τὴν P 3 τεσσαρισκαιδεκαταίαν οἱ πάλοι εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες μετὰ τὴν ἰσημερίαν ἔθνον τὸ πάσχα κατὰ τὴν θείαν παραγγελίαν. οἱ γὰρ νῦν πρὸ ἰσημερίας αὐτὸ ποιοῦσι πάνν ἀμελῶς καὶ κατεσφαλμέ- 20

2. ἐπίνεγκεν V, ἐπένεγκεν P. 7. πόροωσιν PV: semel autem mones me codicem Vaticanum ad ed. Parisinam exactum, ubi dissensum ab ea nullum notatum vidi, pro consentiente afferre. 9. εὐσημιον] ον P: conf. Psalm. LXXX. 4. 11. ἡ γραφή] Rom. XI. 7. 12. φησι] „Ioan. XV. 21. ubi haec aliter habentur.“ margo P. 13. δὲ καὶ τὸν] δὲ τὸν P.

semen in seipso sit super terram. Tum subdit: *Et factum est ita: et vidit Deus quod esset bonum.* Quinetiam ostendit primum qui apud Hebraeos lege inductus est mensem, quem observatum fuisse a Judaeis novimus usque ad Hierosolymorum excidium, quia id maxime sic Hebraeis traditum est. Post excidium vero idem ludibrio est habitus ex quadam cordis obduratione, quem nos legitime ac sincere observantes recepimus, et in hoc juxta verbum, cum ait diem sanctae festivitatis nostrae, quem electio consecuta est: caeteri vero occalluerunt, quemadmodum dixit scriptura. *Et post alia.*

Haec quippe ait: *Omnia facient vobis (propter nomen meum) quoniam non cognoverunt qui misit me.* Si autem et eum qui misit, et qui missus est nescierunt, dubitare haud licet, quin Pascha a lege praeceptum ignoraverint, ut non in loci electione duntaxat, sed etiam in mensis, qui primus est inter anni menses, exordio erraverint, cujus decima-quarta sincere observata, post aequinoctium Pascha veteres celebrarunt juxta divinum praeceptum, cum illud hodie ante aequinoctium nunc per-

τως ἀγνοοῦντες, ὡςπερ οὖν καὶ ἐπ' ἔτος ἐποίησαν, ὡς καὶ αὐ-
τὸς συνομολογῶν ἐν τούτοις γράφεις.

Εἶτε οὖν σφαλλόμενοι Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον
ποτὲ μὲν φαιμενώθ ἄγουσι τὸ ἑαυτῶν πάσχα εἶτε κατὰ τὸν ἑμ-
5 βόλιμον μῆνα κατὰ τριετιάν τῷ φαρμουθί, οὐδὲν ἡμῖν διαφέρει·
πρόκειται γὰρ ἡμῖν οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πάθους
αὐτοῦ ποιεῖσθαι, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν, ὡς οἱ ἀπ' ἀρχῆς
αὐτόπται παραδεδώκασι, πρὶν Αἰγυπτίους πιστεῦσαι. οὐ γὰρ B
νῦν πρῶτον ἐπιτηροῦντες τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἄγουσιν αὐτὸ
10 ἕξ ἀνάγκης δις μὲν τῷ φαιμενώθ, ἅπαξ δὲ κατὰ τριετιάν τῷ φαρ-
μουθί· ἀπ' ἀρχῆς γὰρ καὶ πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας πάντοτε
οὕτω ποιήσαντες φαίνονται. ὅθεν καὶ αἰτιώμενος αὐτοὺς ὁ θεὸς V 3
διὰ τοῦ προφήτου ἔλεγεν, „καὶ εἶπον, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ῥογῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπανσίν
15 μου.“

Ὅπερ, ὡς ὀρῶς, καὶ ἐν τούτῳ φαίνει τὰ μεγάλα ψευδηγο-
ρῶν οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ, πρῶ-
τον μὲν ἐπεὶ οὐδέπω εἰς τοῦτο ἐπλανῶντο Ἰουδαῖοι, ἤνικα συνῆ-
σαν αὐτοῖς οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται, πολλῶν δὲ μάλ- C
20 λον οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας. οὐδὲ γὰρ διὰ
τὴν νομοθεσίαν τοῦ πάσχα λέγει αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀεὶ πλανωμέ-

2. γραφεῖς PV. 4. ἐμβολισμὸν PV. 6. οὐδὲν ἕτερον] οὐδὲν
om. P. 8. Αἰγύπτιοι P. 10. δις] δεῖς V, ις' P. 13. καί—
μου] Psal. XCIV. 10. 20. διὰ om. P.

agant, ac negligenter quidem et erronee omnino; ignorantes quemadmodum
sua ii tempestate fecerunt, ut ipsemet fatetur qui in istis descriptus est.

Sive igitur errantes Judaei juxta lunarem cursum mense Phameno-
th suum interdum agant Pascha, sive juxta mensem intercalarem unoquo-
que triennio mense Pharmuthi, nostra non interest. Nihil quippe aliud
nobis propositum est, quam ut ejus passionis memoriam agamus, atque
adeo hoc ipso tempore, quomodo qui suis ipsi oculis spectare tradide-
rent, priusquam Aegyptii crederent. Neque enim observato lunari cur-
su illud necessario peragunt xvi die Phamenothe, semel vero quolibet
triennio mense Pharmuthi: ab initio quippe et ante Christi Incarnatio-
nem ita videntur egisse. Unde cum illos arguit Dominus per Prophe-
tam, ait: *Et dixi semper hi errant corde, et juravi in ira mea si in-*
troibunt in requiem meam.

Quod quidem ut vides, vel in eo etiam maxime mentiri apparet,
non in homines modo, sed etiam in Deum: ac primo, cum in hoc nun-
quam erraverint Judaei, ut qui cum iis qui suis ipsi oculis viderunt, et
ministri fuerunt, conversabantur, multo magis neque ab initio antequam
Christus nasceretur. Neque enim propter legis de Paschate praeceptum
illos ait Deus semper corde errasse, quemadmodum scripsisti, sed pro-

νοὺς τῆ καρδίᾳ, ὡπερ σὺ ἔγραψας, ἀλλὰ διὰ τε τὴν ἄλλην πᾶσαν παρακοὴν καὶ διὰ τὰ πονηρὰ καὶ ἀηδῆ αὐτῶν ἔργα, ἅτε δὴ ὄρων αὐτοὺς ἐν εἰδωλολατρείαις καὶ πορνείαις ἀναστρεφόμενους.

Καὶ μετ' ὀλίγα, Ὡστε καὶ ἐν τούτῳ πολὺ, καὶ πάνυ γε πολὺ, ἐπεὶ καθύπνωσας, διέγειρον σεαυτὸν τοῖς τοῦ ἐκκλησιαστοῦ βουκέντροις, μεμνημένος μάλιστα τοῦ λέγοντος, „ὀλίσθημα ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης.“ καὶ γάρ, ὡς πάλιν ὄρῃς, D ἐπὶ τοὺς καθηγησαμένους αὐτῶν φθάνει τὸ ἐπενεχθὲν ὑπὸ σοῦ ἔγκλημα· καὶ ἔστιν ὑφοραῖσθαι τὸν παρακολουθοῦντα μέγαν κίν- 10 δυνον, ἅτε δὴ ἀκουόντων ἡμῶν ὅτι ὁ βᾶλλον λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει. εὐχερῆς δὲ μᾶλλον καὶ πᾶς ὅστις τολμᾷ ἐν τούτῳ καὶ Μωϋσέα τὸν τηλικούτον θεράποντα τοῦ θεοῦ αἰτιῶσθαι ἢ τὸν διαδεξάμενον αὐτὸν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ ἢ τοὺς καθέξῃς τοὺς εὔ παρηκολουθηκότας αὐτῶν καὶ ἄρξαντας, 15 λέγω δὴ τοὺς κριτὰς καὶ τοὺς φαινόμενους βασιλέας ἢ καὶ τοὺς πνευματοφόρους προφήτας καὶ ἔτι τοὺς γενομένους ἐν αὐτοῖς ἀμέμπτους ἀρχιερέας, οἷς εἰ καὶ μὴ** σιν ἐπόμνηοι, ἀλλ' οὖν P 4 γε ἐν τῇ τοῦ πάσχα εὐκαιριμωτάτῃ παραφυλακῇ συνεφώνουν, ὡς ἐν ταῖς ἄλλαις αὐτῶν ἑορταῖς. 20

Καὶ μεθ' ἕτερα, Ὡστε ἐπὶ τὸ ἀκινδυνότερον μᾶλλον καὶ εὐφημότερον ἐχρῆν καταδραμεῖν, καὶ μὴ ῥισκοκινδύνως καὶ δυσφῆ-

1. ὡπερ συνέγραψας PV. 2. ἀειδῆ P. 6. σὲ αὐτὸν V, ἑαυτὸν P. *ibid.* ἐκκλησιαστοῦ] Sirach XX. 18. 7. βουκέντροις V. 8. μᾶλλον om. P. 12. μᾶλλον] ἄλλον P. 13. Μωϋσέα] Μωϋσῆ P. 16. δὴ] ἔτι P. *ibid.* ἢ] ἢ [δὲ] P. 18. οἷς εἰ] οἷσει PV. *ibid.* ἀλλ' οὖν] ἀλλοιοῦν P.

pter aliam inobedientiam, et propter mala ac turpia eorum opera, cum scilicet ad idolorum cultum et ad fornicationes sese illos convertisse adverteret.

Et post pauca: Vel in hoc multum, multumque omnino, si quidem dormitabas, te ipsum Ecclesiastae flagellis excitasti, memor praesertim loci illius, ubi ait, *lapsus a terra vel a lingua.* Quippe, ut rursum vides, objectum a te crimen in illorum duces reflectitur: quinetiam magnum subsequens periculum licet suspicari, utpote cum audiamus lapidem quem quis in altum projecerit in illius caput recidere. Multe magis temerarius est, qui in hoc Moysen, talem Dei servum, audet criminari, vel qui ei successit Jesum filium Nave, vel qui exinde hos recte sunt sectati, vel qui ipsimet incoepere, Judices, inquam, ac Reges, vel quos Spiritus sanctus inspiravit Prophetas, illosque qui inter summos Pontifices inculpati extitere, quique traditiones secuti nihil immutarunt, verum in opportuna Paschatis observatione, ut et in aliis suis festivitatibus consenserunt.

Et post alia: Sed et tutius suaviusque longe magis currendum erat,

μωσ γράφειν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ αἰεὶ φαίνονται περὶ τὸ πάσχα
 πλανώμενοι. ὅπερ οὐκ ἔχεις δεῖξαι, ὅποσα κὰν θέλεις δημηγο-
 ρεῖν τοῖς νυνὶ κατὰ πολλὴν πλάνην τῆς τε νομοθεσίας τοῦ πά-
 5 μωσ καὶ τῶν ἄλλων ἐκπεπωκόσι. φαίνονται γὰρ οἱ πάλαι
 μετὰ ἑαρινὴν ἰσημερίαν αὐτὸ ποιῶντες· ὅπερ δύνασαι γινῶναι
 ἐντυχῶν συγγράμμασιν ἀρχαίοις οἷς μάλιστα ἀνεγράψαντο οἱ
 παρ' Ἑβραίοις σοφοί. καὶ Ἀθανάσιος δὲ ὁ μέγας τῆς Ἀλεξαν- B
 δρέων ἐκκλησίας φωστῆρ ἐν τῇ μνημονευθείσῃ πρὸς Ἐπιφάνιον
 ἐπίσκοπον ἐπιστολῇ διδάσκει λέγων οὕτως. Οὐκοῦν ὡσπερ συν-
 10 ἤθλησας καὶ συνεχάρης, οὕτω καὶ τοῦ μέμφεσθαι παῦσαι, καὶ
 μᾶλλον εὐχου ἵνα τοῦ λοιποῦ ἢ μὲν ἐκκλησία βεβαίαν τὴν εἰρήνην
 ἔχη, καὶ παύσονται αἱ αἰρέσεις τῆς μαιφόνου προαιρέσεως, παύ-
 σονται δὲ καὶ οὗτοι φιλονεικοῦντες οἱ ἐφευρόντες ἑαυτοῖς ζητή-
 ματα, προφάσει μὲν τοῦ σωτηριώδους πάσχα, ἔργω δὲ τῆς
 15 ἰδίας ἔριδος χάριν μάλιστα, ὅτι ἐξ ἡμῶν εἶναι δοκοῦντες καὶ
 χριστιανοὶ ἀρχοῦντες λέγεσθαι ζηλοῦσι τὰ τῶν προδεδωκότων
 Ἰουδαίων. ὅποια γὰρ αὐτοῖς καὶ πιθανὴ ἀπολογία γένοιτ' ἂν C
 ἄρα, ἐπειδὴ γέγραπται, „τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν ἧ
 ἔδει θύειν τὸ πάσχα.“ ἀλλ' ἐγένετο τότε καλῶς, νῦν δὲ κατὰ
 20 τὸ γεγραμμένον αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ.

“Οτι μὲν οὖν οὐ μόνον μέχρη τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ
 καὶ ἕως τῆς ὑστάτης ἀλώσεως Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ

16. ζηλοῦσι ταύτων P. 18. γέγραπται] Marc. XIV. 12. 19. νῦν
 δὲ] νυνὶ P. 20. τὸ γεγραμμένον] Ps. XCIV. 10. 21. οὐ μόνου
 om. P. 22. ἕως] ἐπὶ P.

non vero temere ac perperam scribendum, ab initio et semper circa Pa-
 scha errasse videri, cum id minime possis ostendere, quidquid ingerere
 velis iis qui nunc cum plurimo errore a legis praecepto de Paschate et
 aliis aberrant. Videntur enim veteres illud egisse post vernum aequino-
 ctium, quod nosse tibi licebit libros veteres legenti, illosque maxime qui
 a sapientibus Hebraeis sunt conscripti. Athanasius vero ingens Alexan-
 drinae Ecclesiae lumen, in memorata ad Epiphanium Episcopum epistola,
 hisce verbis illud docet: Nunquid ut simul pugnasti, ita et simul laetatus
 es? Sic desiste criminari, quin potius precare, ut firmam in poste-
 rum pacem habeat Ecclesia: tum vero cessabunt nefarii propositi studia
 ac consilia: desistent etiam a disputationibus suis qui invenerunt sibi
 quaestiones salutaris quidem specie Paschatis, reapse vero suae praeser-
 tim contentionis gratia, qui cum ex nostris esse videantur, et Christiani
 gestiant nuncupari, ipsos imitantur Judaeos qui Christum tradiderunt.
 Qualis enim iis probabilisque erit responsio? quandoquidem scriptum est:
Et primo die Azymorum quando Pascha immolabant. Atqui illud tum
 recte agebatur, nunc vero, uti scriptum est, *Semper hi errant corde.*

Hactenus igitur usque ad Dominicam Passionem, atque adeo in po-

- V 4 Οὐεόπασιανού βασιλέως Ῥωμαίων ἀπλανῶς τάττων τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς τὸ νομικὸν ἐόρταζε πάσχα διὰ τούτων συντόμως ἀποδέδεικται. τῶν ἱερῶν τοίνυν προφητῶν καὶ πάντων, ὡς ἔφην, ὁμοῦ τῶν ὁσίως καὶ δικαίως
- D ἐν τῷ νόμῳ κυρίου πολιτευσαμένων σὺν παντὶ τῷ λαῷ τὸ τυπικὸν 5 καὶ σκιῶδες πάσχα ἐορταζόντων, ὁ πάσης ἀοράτου καὶ ὁρατῆς κτίσεως δημιουργὸς καὶ δεσπότης, ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος, ὁ τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι συναΐδιος καὶ ὁμοούσιος κατὰ τὴν θεότητα, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων κατὰ σάρκα τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου 10 δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου καὶ κατὰ ἀλήθειαν Θεοτόκου Μαρίας, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθεις, καὶ τοῖς ὁμοουσίσις κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀνθρώποις ὡς ἄνθρωπος ἀληθῶς συναστραφεὶς, καὶ αὐτὸς σὺν τῷ λαῷ ἐν τοῖς ἔτεσι τοῖς πρὸ τοῦ
- P 5 κηρύγματος καὶ τοῖς ἐν τῷ κηρύγματι τὸ νομικὸν καὶ σκιῶδες 15 πάσχα ἐπετέλεσεν, ἐσθίων τὸν τυπικὸν ἀμνόν. „οὐκ ἦλθον γὰρ καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας, ἀλλὰ πληρῶσαι“, αὐτὸς ἐν εὐαγγελίοις εἶρηκεν ὁ σωτήρ. ἐπεὶ δὲ ἐκήρυξεν, οὐκ ἔφαγε τὸν ἀμνόν, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθινὸς ἀμνὸς ἐν τῇ τοῦ πάσχα ἐορτῇ, καθὼς διδάσκει ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἐν τῷ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίῳ, λέγων οὕτως· „ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ

16. seq. ἀμνόν PV.
Ἰωάννης] XV. 28.

ibid. οὐκ ἦλθον] Matth. V. 17.

21.

stremo Hierosolymitano excidio, quod sub Vespasiano Romanorum Imperatore contigit, populum Israëlitam xiv. primi mensis Lunae recte statuta, legale celebrasse Pascha breviter demonstratum est. Sacris ergo Prophetis omnibusque, ut dixi, sancte simul et juste in lege Domini versantibus, cum universo populo, typicum et umbratile Pascha celebrantibus, invisibilis et visibilis omnis creaturae Conditor, ac Dominus unigenitus Filius, et Verbum Patri et Spiritui sancto coaeternum, ejusdemque secundum Deitatem substantiae, Dominus noster et Deus Jesus Christus in saeculorum consumptione secundum carnem natus, ex sancta gloriosa Domina nostra Dei genitrice et semper virgine, ac revera Dei genitrice Maria, et in terra visus, et ejusdem substantiae secundum humanitatem cum hominibus, ut homo, vere conversatus, ipseque cum populo annis ante praedicationem, et in praedicatione legale et typicum Pascha celebravit, comedens agnum typicum: neque enim se venisse ut Legem solveret vel Prophetas, sed ut adimpleret, ipsemet in Evangeliiis dixit Salvator. Postquam vero praedicavit, non comedit agnum, sed ipse passus est ut verus agnus in Paschali festività, quemadmodum docet Theologus et Evangelista Joannes in Evangelio abs se conscripto, ubi sic ait: *Adducunt ergo Jesum ad Caypham in praetorium. Erat autem*

πρωία, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιαν-
 θῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.“ καὶ μετ' ὀλίγα, „ὁ οὖν
 Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἔβραι-
 5 στί δὲ Γαββαθα. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα· ὥρα ἦν ὡσεὶ B
 τρίτη“· καθὼς τὰ ἀκριβῆ βιβλία περιέχει, αὐτό τε τὸ ἰδιόχειρον
 τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὅπερ μέχρι τοῦ νῦν πεφύλακται χάριτι Θεοῦ
 ἐν τῇ Ἐφεσίων ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐκείσε
 προσκυνεῖται. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς εὐαγγελιστῆς φησιν, „οἱ οὖν
 10 Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαβ-
 βάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ
 σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ
 σκέλη καὶ ἀρθῶσιν.“ ἐν αὐτῇ οὖν τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἡμελλον οἱ
 Ἰουδαῖοι πρὸς ἐσπέραν ἔσθιεν τὸ πάσχα, ἔσταυρώθη ὁ κύριος
 15 ἡμῶν καὶ σωτὴρ ὁ Χριστός, θῦμα γενόμενος τοῖς μέλλουσι μετα- C
 λήψεσθαι τῆς πίστεως τοῦ κατ' αὐτὸν μυστηρίου κατὰ τὸ γε-
 γραμμένον τῷ μακαρίῳ Παύλῳ, „καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ
 ἡμῶν ἐτύθη Χριστός,“ καὶ οὐχ ὡς τινες ἀμαθία φερόμενοι
 διαβεβαιοῦνται ὡς φαγὼν τὸ πάσχα παρεδόθη· ὅπερ οὔτε
 20 παρὰ τῶν ἁγίων εὐαγγελίων μεμαθήκαμεν οὔτε τις τῶν μακα-
 ρίων ἡμῖν ἀποστόλων τι τοιοῦτον παραδέδωκεν. ἐν ᾧ οὖν και-
 ρῷ ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰη-

1. πρωὶ P. 2. μετ' ὀλίγα] XIX. 13. 4. ἐπὶ τοῦ βήματος P.
 9. φησιν εὐαγγελιστῆς P. XIX. 31. 11. ἐκείνη P. 13. ἔμελλον P.
 15. ὁ] Ἰησοῦς P. 17. Παύλῳ] Cor. I. 5. 7. 18. ἀμαθία PV.
 21. τι τοιοῦτον om. P.

mane, et ipsi non introierunt Praetorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha. Et post pauca: Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Jesum, et sedit pro tribunali in loco qui dicitur Lithostrotos, Hebraice autem Gabbatha. Erat autem Parasceve hora quasi tertia, ut accurati libri praeferunt, ipsumque Evangelistae manu descriptum exemplar, quod divina gratia ad haec usque tempora in sanctissima Ephesiorum Ecclesia asservatur, et a fidelibus ibi colitur. Rursum porro ait idem Evangelista: Judaei ergo, quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora, erat enim magnus ille dies Sabbati; rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura et tollerentur. Isto igitur die quo Judaei manducaturi erant Pascha, crucifixus est Dominus noster et Salvator Jesus Christus, hostia factus iis, qui sumpturi erant fidei secundum illum mysterium, juxta quod scriptum est a Beato Paulo: Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, non vero, uti qui prae ignorantia labuntur, asserunt, cum Pascha manducaret traditus est: quod neque ex sanctis Evangelii didicimus, neque quisquam ex beatis Apostolis nobis tradidit. Quo igitur tempore passus est

σοῦς ὁ Χριστός, τὸ κατὰ νόμον οὐκ ἔφαγε πάσχα, ἀλλ' ὡς ἔφην, αὐτὸς ὡς ἀληθῆς ἀμνὸς ἐτύθη ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῇ τοῦ σκιώδους πάσχα ἑορτῇ ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ, τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης. πέρας οὖν ἀπέλιπε τὸ τυπικὸν πάσχα τοῦ ἀληθινοῦ πάσχα παραγενομένου· τὸ γὰρ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν 5 ἐτύθη Χριστός, ὡς πρόκειται καὶ διδάσκει τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ὅτι δὲ ἐν ᾧ καιρῷ ἔπαθεν ὁ σωτὴρ τὸν νομικὸν καὶ σκιώδη οὐκ ἔφαγεν ἀμνὸν καὶ διὰ τῶν εἰρημένων εὐαγγελικῶν καὶ πατρικῶν διδαγμάτων δῆλον γεγένηται. εἰ γὰρ ἀπλανῶς τάττων ὁ 10
 V 5 λαὸς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τὸ νομικὸν ἐπετέλει πάσχα, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ τοῦ πάσχα ἡμέρᾳ ἦτοι τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς παρασκευῆς οὔσης ἔσταί-
 P 6 ρωσαν τὸν κύριον οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τότε τὸ πάσχα ἔφαγον κατὰ τὴν τῶν εὐαγγελίων καὶ τῶν θεοφόρων πατέρων διδασκαλίαν, 15 φανερόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἔφαγεν τὸν νομικὸν ἀμνὸν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ κύριος, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθῆς ἀμνός. πολλῆς δὲ οὔσης τῆς περὶ τούτου σὺν ἀποδείξει μαρτυρίας τῶν ἁγίων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, ὀλίγας αὐτῶν φωνὰς ἐνταῦθα παροίσομεν, ἐν αἷς σαφῶς λέγουσιν ὅτι ἐν ᾧ καιρῷ ἔπαθεν ὁ κύριος τὸν 20 νομικὸν οὐκ ἔφαγεν ἀμνόν.

Ἰππόλυτος τοίνυν ὁ τῆς εὐσεβείας μάρτυς, ἐπίσκοπος γενόμενος τοῦ καλουμένου Πόρτου πλησίον τῆς Ῥώμης, ἐν τῷ πρὸς

19. φωνὰς αὐτῶν P. 22. μάρτυρ P.

pro nobis secundum carnem Dominus noster et Deus Jesus Christus, legale non manducavit Pascha, sed, ut dixi, ipse ut verus agnus immolatus est pro nobis in umbratilis Paschatis festivitate, die Parasceves, xiv. primi mensis Lunae. Desiit ergo typicum Pascha, vero praesente Paschate: Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, ut superior dictum est, docetque vas electionis Paulus Apostolus.

Quod vero, quo passus est tempore, legalem et umbratilem agnum non manducavit Salvator, ex laudatis Evangelistis et ex Patrum doctrinis patet omnino. Si enim recte statuta hisce temporibus xiv. primi mensis Lunae legale peregit Pascha, hac autem Paschatis die, seu xiv. primi mensis, cum Parasceve esset, Christum crucifixerunt Judaei et tunc Pascha manducaverunt, juxta Evangelia et sanctorum Patrum doctrinam, evidens est agnum legalem die illa non manducasse Dominum, sed ipsum passum esse ut verum agnum. At cum multa hac de re extent cum demonstratione sanctorum Ecclesiae Doctorum testimonia, quae paucis verbis dixere consulto hic omittimus, ubi perspicue aiunt, quo tempore passus est, Dominum legalem agnum non manducasse.

Hippolytus igitur pietatis Martyr, Portus juxta Romam Episcopus, in libro quem adversus omnes haereses confecit, haec ita verbo tenus

ἀπάσας τὰς αἰρέσεις συντάγματι ἔγραψεν ἐπὶ λέξεως οὕτως. Ὁρῶ
 μὲν οὖν ὅτι φιλονεικίας τὸ ἔργον. λέγει γὰρ οὕτως· ἐποίησε τὸ πά- B
 σχα ὁ Χριστὸς τότε τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἔπαθεν· διὸ καὶ δεῖ ὄν
 τρόπον ὁ κύριος ἐποίησεν, οὕτω ποιεῖν. πεπλάνηται δὲ μὴ γι-
 5 νώσκων ὅτι ὃ καιρῷ ἔπασχεν ὁ Χριστὸς οὐκ ἔφαγε τὸ κατὰ
 νόμον πάσχα. οὗτος γὰρ ἦν τὸ πάσχα τὸ προκεκηρυγμένον καὶ
 τὸ τελειούμενον τῇ ὠρισμένῃ ἡμέρᾳ.

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τοῦ περὶ τοῦ ἁγίου
 πάσχα συγγράμματος εἴρηκεν οὕτως. Οὐδὲ ἐν τοῖς πρώτοις
 10 οὐδὲ ἐν τοῖς ἑσχάτοις ὡς οὐκ ἐψεύσατο πρόδηλον, ὅτι ὁ πάλαι
 προειπὼν ὅτι Οὐκέτι φάγομαι τὸ πάσχα εἰκότως τὸ μὲν δεῖπνον
 ἐδείπνησεν πρὸ τοῦ πάσχα, τὸ δὲ πάσχα οὐκ ἔφαγεν, ἀλλ' ἔπα-
 θεν. οὐδὲ γὰρ καιρὸς ἦν τῆς βρώσεως αὐτοῦ. C

Ἀπολλιναρίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, ὅτι ἐν ὃ καιρῷ
 15 ὁ κύριος ἔπαθεν οὐκ ἔφαγεν τὸ τυπικὸν πάσχα.

Καὶ Ἀπολλινάριος δὲ ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως
 τῆς Ἀσίας, ὁ ἐγγὺς τῶν ἀποστολικῶν χρόνων γεγονώς, ἐν τῷ
 περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ τὰ παραπλήσια ἐδίδαξε, λέγων οὕτως.
 Εἰσὶ τοίνυν οἱ δι' ἄγνοιαν φιλονεικοῦσι περὶ τούτων, συγγνωστὸν
 20 πρῶγμα πεπονθότες· ἄγνοια γὰρ οὐ κατηγορίαν ἀναδέχεται, ἀλ-

5. ὃ primitus V, nunc ω, τῷ P.
 om. P. 14. τοῦ Ἀ. P.

7. τὸ τελειούμενον] τὸ
 ibid. Ἀπολλιναρίου PV hic et 16.

20. ἄγνοια V.

scripsit: Video ergo in quo dissidium consistat: sic enim ait: Fecit Pascha Christus hac die, ideo necesse est ut eodem modo faciam quo fecit Dominus. Verum fallitur, cum non advertat, illo quo passus est tempore, in quo manducasse Christum legale Pascha. Erat enim ipse Pascha, quod praenuntiatum fuerat, ac hora statuta completum fuit.

Et rursum, in libro primo de sancto Paschate, sic loquitur: Neque in primis neque in postremis falsum esse perspicuum est: nam qui olim praedixit, Quia non adhuc manduco Pascha, verisimiliter coenam coenavit ante Pascha: Pascha vero non manducavit, sed passus est: neque enim manducationis illius erat tempus.

Ex Apollinario Hierapoleos Episcopo, quod eo tempore quo passus est, Dominus non comedit typicum Pascha.

Et Apollinarius sanctissimus Hierapoleos Asiae Episcopus, qui Apostolicis temporibus proximus fuit, in libro quem de Paschate conscripsit, consentanea docuit, hisce verbis: Quidam igitur sunt qui ex ignorantia de hisce excitant contentiones, rem venia dignam passi (neque enim ac-

D λὰ διδαχῆς προσδεῖται· καὶ λέγουσιν ὅτι τῇ ιδ' τὸ πρόβατον μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ κύριος, τῇ δὲ μεγάλη ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων αὐτὸς ἔπαθεν, καὶ διηγοῦνται Ματθαῖον οὕτω λέγειν ὡς νενοήκασιν· ὅθεν ἀσύμφωνός τε νόμῳ ἢ νόησις αὐτῶν καὶ στασιάζειν δοκεῖ κατ' αὐτοὺς τὰ εὐαγγέλια. 5

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ γέγραφεν οὕτως. Ἡ ιδ' τὸ ἀληθινὸν τοῦ κυρίου πάσχα, ἡ θυσία ἡ μεγάλη, ὁ ἀντὶ τοῦ ἁμνοῦ παῖς θεοῦ, ὁ δεθείς, ὁ δῆσας τὸν ἰσχυρόν, καὶ ὁ κριθεὶς κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν, καὶ ὁ παραδοθεὶς εἰς χεῖρας P 7 ἁμαρτωλῶν, ἵνα σταυρωθῇ, ὁ ὑψωθείς ἐπὶ κεράτων μονοκέρω-10 τος, καὶ ὁ τὴν ἁγίαν πλευρὰν ἐκκεντηθεὶς, ὁ ἐκχέας ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ τὰ δύο πάλιν καθάρσια, ὕδωρ καὶ αἷμα, λόγον καὶ πνεῦμα, καὶ ὁ ταφεὶς ἐν ἡμέρᾳ τῇ τοῦ πάσχα, ἐπιτεθέντος τῷ μνήματι τοῦ λίθου.

Ἀλλὰ καὶ Κλήμης ὁ ὀσιώτατος τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας 15 γεγωνὸς ἱερέυς, ἀνὴρ ἀρχαιότατος καὶ οὐ μακρὰν τῶν ἀποστολικῶν γεγόμενος χρόνων, ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ τὰ παραπλήσια διδάσκει, γράφων οὕτως. Τοῖς μὲν οὖν παρεληλυθόσιν V 6 ἔτεσι τὸ θνύμενον πρὸς Ἰουδαίων ἡσθιεν ἐορτάζων ὁ κύριος πάσχα· ἐπεὶ δὲ ἐκήρυξεν αὐτὸς ὡν τὸ πάσχα, ὁ ἁμνὸς τοῦ θεοῦ, ὡς 20 B πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἀγόμενος, αὐτίκα ἐδίδαξε μὲν τοὺς μαθητὰς τοῦ τύπου τὸ μυστήριον τῇ ἰγ', ἐν ἣ καὶ πυνθάνονται αὐτοῦ, Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι τὸ πάσχα φαγεῖν; ταύτῃ οὖν

4. ἀσυμφώνως PV. 7. τοῦ ἀληθινοῦ P. 17. τῷ] ᾧ V, ni fallor. 23. Matth. XXVI. 17.

cusationem admittit ignorantia, sed eget doctrina) aiuntque xiv. agnum cum Discipulis manducasse Dominum, magna vero Azymorum die passum esse, atque ita dicere Matthaëum, uti illum intelligunt, unde legi contra-ria est eorum interpretatio, iisque adversari videntur Evangelia.

Rursum in eodem libro sic ille scripsit: Decima quarta veri Paschatis Domini, sacrificium magnum, pro agno Dei filius, qui vincus fortis vinxit et qui iudicatus est, iudex est vivorum et mortuorum, et qui traditus est in manus peccatorum ut crucifigeretur, qui super cornua unicornis est exaltatus, et qui in sacro latere percussus est, qui ex latere suo duo fudit purgatoria, aquam et sanguinem, verbum et spiritum, et qui Paschatis die sepultus est, lapide monumento imposito.

Sed et Clemens sanctissimus Alexandrinae Ecclesiae Presbyter, vir antiquissimus, et qui non multum abfuit ab Apostolicis temporibus, in libro de Paschate consimilia docet, ita scribens: Praeteritis ergo temporibus immolatum a Judaeis Pascha, festum agens, manducavit Dominus. Sed postquam praedicavit, ipse qui erat Pascha Agnus Dei, ut ovis ad occisionem ductus, Discipulos statim edocuit figurae mysterium decima quarta, qua etiam illum rogarunt, *Ubi vis paremus tibi Pascha mandu-*

τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ἀζύμων καὶ ἡ προετοιμασία τῆς
 ἑορτῆς ἐγένετο. Ὁθεν ὁ Ἰωάννης ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰκότως ὡς
 ἂν προετοιμαζομένους ἤδη ἀπονήσασθαι τοὺς πόδας πρὸς τοῦ
 κυρίου τοὺς μαθητὰς ἀναγράφει· πέπονθεν δὲ τῇ ἐπιούσῃ ὁ σω-
 5 τῆρ ἡμῶν, αὐτὸς ὢν τὸ πάσχα, καλλιερηθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων. καὶ
 μεθ' ἕτερα, Ἀκολούθως ἄρα τῇ ἰδ', ὅτε καὶ ἔπαθεν, ἔωθεν
 αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τῷ Πιλάτῳ προσαγαγόντες οὐκ
 εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἀκολούτως
 ἐσπέρας τὸ πάσχα φάγωσι. ταύτῃ τῶν ἡμερῶν τῇ ἀκριβεῖα C
 10 καὶ αἱ γραφαὶ πᾶσαι συμφωνοῦσι καὶ τὰ εὐαγγέλια συναρδῶ.
 ἐπιμαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ ἀνάστασις· τῇ γοῦν τρίτῃ ἀνέστη ἡμέρα,
 ἣτις ἦν πρώτη τῶν ἑβδομάδων τοῦ θερισμοῦ, ἐν ᾗ καὶ τὸ δρά-
 γμα νενομοθέτητο προσενεγκεῖν τὸν ἱερέα.

Ὅτι μὲν οὖν ἐν τῷ καιρῷ πέπονθεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σω-
 15 τῆρ οὐκ ἔφαγε τὸν νομικὸν καὶ σκιώδη ἀμνόν, ἀλλ' αὐτὸς ὡς
 ἀληθῆς ἀμνὸς ἐτύθη ὑπὲρ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ τῇ ἰδ'
 τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καὶ διὰ τούτων δῆλον γέγνηται.
 παθόντος τοίνυν, ὡς εἶπομεν, κατὰ σάρκα τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ
 Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν πάθος ἐν τῇ τοῦ
 20 νομικοῦ πάσχα ἑορτῇ, τουτέστιν τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς
 σελήνης, καὶ ἀναστάντος τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς τῇ D
 μιᾷ τῶν σαββάτων, ἣτις ἐστὶν κυριακή, ἰς' τοῦ πρώτου μηνὸς
 τῆς σελήνης, ἐν ᾗ καὶ τὸ δράγμα νενομοθέτητο προσφέρειν τὸν

3. παρετοιμαξ. V.

7. προσαγόντες P.

8. Ioan. XVIII. 28.

12. ἐν πρώτῃ V.

13. νομοθετεῖτο προσενεγκεῖν P, ἐνομοθετεῖτο

προσενεγκεῖν V.

care? Hac igitur die, et sanctificatio Azymorum et festi praeparatio facta est. Unde Joannes ubi hac die rite paratis jam Discipulis, quo a Domino abluerentur, scripsit, subdit, *Passus est sequenti die Dominus noster cum ipse esset Pascha, immolatus a Judaeis. Et post alia: Post haec ergo decimaquarta, quando passus est, ipso mane ad Palatium adducto, Pontifices et Scribae non introierunt Praetorium, ut non contaminarentur, sed ut vespere libere manducarent Pascha.* Huic dierum accusationi scripturae omnes consentiunt, atque adeo Evangelia sibi invicem consentanea. Quinetiam idipsum testatur Resurrectio: tertia enim die resurrexit, quae est in prima hebdomade messis, qua et manipulum deferre Pontifex a lege praecipitur.

Quod igitur, eo quo passus est tempore, Dominus noster et Salvator legale et umbratilem agnum non manducavit, sed ipse ut verus agnus immolatus est pro nobis die Parasceves, xiv. primi mensis Lunae, ex iis perspicuum fit. Passo ergo, ut diximus, secundum carnem Domino nostro et Deo Jesu Christo voluntariam et vivificam passionem, in legalis Paschatis festo, hoc est xiv. primi mensis Lunae, et resurgente secunda die, secundum scripturas, una Sabbati, quae est Dominica, xvi.

ιερέα, πέρας ἀπέληφε τὸ τυπικὸν πάσχα, τοῦ ἀληθινοῦ πάσχα παραγενομένου.

Τότε οὖν παυθέντος ἤγγον πληρωθέντος τοῦ τυπικοῦ καὶ σκιάδους πάσχα ἤρξατο τὸ ἀληθινὸν τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας πάσχα· ὅπερ εἰς ἀνάμνησιν καθ' 5 ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τὴν ἁγίαν τοῦ πάσχα ἑορτὴν ἐπιτελεῖ, ἀπλανῶς τηροῦσα τὴν ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, μετὰ ἐπίβασιν τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν γίνεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐδίδαξεν· καὶ εἰ μὲν εὐρεθεῖη αὕτη, λέγω δὲ ἢ 10 ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰς τὴν ἐξῆς κυριακὴν τὴν ἁγίαν τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἑορτὴν ἄγειν, εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ ἢ τρίτῃ ἢ τετράδι ἢ πέμπτῃ ἢ παρασκευῇ ἢ σαββάτῳ, τοῦ πάσχα διαφωνίαν οὐκ ἴσχυσαν οἱ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι, ἀλλ' ἢ Θεία χάρις τοὺς πο- 15 λμίους τῆς ἐκκλησίας καταβαλοῦσα τὸν μέγαν ὡς ἀληθῶς καὶ πιστότατον βασιλέα Κωνσταντῖνον ἀνέστησεν, ὃς ἐπὶ πλείον τὰ χριστιανῶν εἰς φαιδρότητα καὶ δόξαν ἤγαγεν διὰ μεγίστων καὶ Β πολλῶν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας θεαρέστιων κατορθωμάτων. οὗτος εὐρὼν τὴν τοιαύτην διαφωνίαν ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλη- 20 σιαῖς, καὶ πρὸς ταύταις Ἄρειον τὸν δυσσεβῆ καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτὸν σφοδρῶς τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν ἀνασκευάσαι σπουδάζοντας καὶ πολλὴν ταραχὴν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις ἐμποιοῦν-

13. εἰ] ἢ V.

21. Ἄριον V.

primi mensis Lunae, qua et manipulum offerre Pontificem lex praecipit, finem accepit typicum Pascha, cum Pascha verum adfuit.

Tunc ergo cessato seu adimpleto typico et umbratico Paschate, verum sanctae Dei Catholicae et Apostolicae Ecclesiae Pascha incoepit, in cuius memoriam sanctum Paschatis festum quotannis Ecclesiae Dei celebrat, recte observata xiv. primi mensis Lunae, qua legale Pascha peragere praeceptum est, post ascensum diei, qua verum aequinoctium fieri Spiritus sanctus edocuit: et si inventa illa fuerit (decima quarta, inquam, primi mensis Lunae) die Dominica, sequenti Dominica sanctum Christi Dei nostri ex mortuis Resurrectionis festum peragere. Enimvero, si secunda, tertia, quarta aut quinta feria, Parasceve, vel Sabbato ipsamet occurrat, cum hanc Paschatis dissonantiam componere non potuissent Ecclesiae discipuli, post prostratos Ecclesiae hostes, Magnum revera ac in fide constantissimum Imperatorem Constantinum Dei gratia excitavit, qui res Christianorum, maximis plurimisque editis pro Ecclesia Deo acceptis facinoribus, in splendorum et gloriam non modice provexit. Is enim cum tantam in sanctis Dei Ecclesiis esse dissensionem animadvertet, in iisque impium Arium, ejusque sequaces rectam et inculpatam fidem acriter invertere conari, plurimo in Dei Ecclesiis excitato tumultu,

τας, τῷ θεῷ ζήλω κινούμενος πρὸς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ τὴν τῶν δογμάτων τῆς εὐσεβείας ὀρθότητα τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον τῶν τη' ὁσίων πατέρων ἐπὶ τῆς Νικαίων συνήθροισεν· οἵτινες σὺν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἐκέισε V 7
 5 συνελθόντες, καὶ τὴν Ἀρείου καὶ τῶν ἄμφ' αὐτὸν μαρίαν διελέγξαντες, τὸ τῆς πίστεως σύμβολον ἐξέθεντο, ὅρον τε ἔθηκαν συμφώνως ἅπαντες περὶ τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ πάσχα· ὥστε καὶ C
 τοὺς ἀπὸ τῆς κοίτης Συρίας καὶ πάντας ἄπλῶς τοὺς τὸν ἀποστολικὸν καὶ εὐαγγελικὸν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως λόγον ἔγιγ' διασώ-
 10 ζοντας τῷ ἀρχαίῳ ἔθει τῆς τε Ῥωμαίων ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν πλείστων ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν τῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην κατακολουθεῖν, καὶ συμφώνως ἅπαντας ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐορτάζειν τὸ πανάγιον καὶ ζωοποιὸν πάσχα. τούτων συμφώνως ὑπὸ τῆς ἁγίας ὀρισθέντων συνόδου, ὁ εὐσε-
 15 βῆς καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς Κωνσταντῖνος δι' οἰκείων αὐτοῦ γραμμμάτων τοὺς ἅπανταχόσε τῆς ἱερωσύνης ἀρχηγούς καὶ πάντας ἄπλῶς τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους εἰρηνεύειν προέτρεπε καὶ τοῖς ὀρισθεῖσιν ἐμμένειν περὶ τε τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως καὶ τοῦ σωτηριώδους καὶ ζωοποιῦ πάσχα ὑπὸ τῆς ἁγίας
 20 ἐκείνης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου· τοὺς δὲ μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἀποκηρύκτους εἶναι καὶ ἄλλοτρίους τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας προσέτατε, συμφωνούντων αὐτῷ ἐν τούτοις ἅπασι καὶ τῶν ἅπανταχόσε ἀνεπιλήπτως προεστῶτων τῶν

3. ἐπὶ τῆς Νικαίων] ἐν Νικαίᾳ P.

4. τῷ ἁγίῳ] ἁγίῳ P.

5. τὴν — τῶν] τὴν — τὸν V, τῶν — τὴν P.

divino motus zelo, ad pacem et concordiam, ac pietatis dogmatum integritatem, sanctam, magnam, et oecumenicam cccxviii. sanctorum Patrum Synodum Nicaeae coëgit, qui cum Spiritu sancto ibi convenientes dammata Arii et ejus asseclarum vesania, fideique exposito symbolo, de sancto et vivifico Paschate, assensu unanimi definitionem universi confecere: adeo ut qui ex Coelesyria erant, omnesque omnino qui Apostolicum et Evangelicum orthodoxae fidei sanum observant sermonem, veterem Romanae ac Alexandrinae Ecclesiae, plurimarumque sanctorum Dei Ecclesiarum morem in universo terrarum orbe secuti sint, concorditerque uno eodemque die sanctum prorsus et vivificum Pascha celebrarint. His unanimiter a sancta Synodo sic definitis ac promulgatis, Pius ac Christi amans Constantinus Imperator, Sacris suis ubique emissis, Sacerdotii Principes, ut omnes prorsus pietatis alumni pacem invicem colerent, est adhortatus: utque de recta et inculpata fide, et salutari ac vivifico Paschate, a sancta illa et oecumenica Synodo sancitis insisterent: qui vero contra agerent, a communione pellerentur, extorresque essent a sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia praecepit, in hisce consentientibus universis qui inculpate sanctis Christi Ecclesiis erant praepositi sanctis

ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν ὁσίων πατέρων καὶ διδασκάλων. οὗ γενομένου ἕκαστος τῶν Θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαίῳ συνελλυθότων ἀγία συνόδῳ τὴν ἰδίαν κατελάμβανε πόλιν.

P 9 Τῆς εἰρήνης δὲ καὶ ὁμοιοῦς μετὰ τῆς τῶν δογματικῶν ὁμοιοῦς τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν πολλὴν ποιούμενοι πρό- 5 νοιαν οἱ ὄντιοι καὶ Θεοφόροι τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες καὶ διδάσκαλοι, ἐπιστάμενοι ὅτι τοὺς τῆς σελήνης μῆνας οὐχ ὁμοίως ἄπαντες ψηφίζουσι, καὶ λογισάμενοι μὴ πως καὶ ἐκ τούτου ἐτέραις διαφωνία καὶ ταραχὴ ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις ἀναρῆναι περὶ τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ πάσχα, καὶ τὴν τοιαύτην διαφωνίαν 10 προαναρτῆσαι σπουδάσαντες, τὴν θαναταστὴν ἐκείνην καὶ ἀοίδιμον ἐννεακαίδεκαετηρίδα τῆς σελήνης Θεοπνεύστως ἐξέθεντο, δηλοῦσαν ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐν πόστῃ τῶν δύο μηνῶν ἡμέρα, μαρτίου λέγω ἢ καὶ ἀπριλίου, εὐρίσκειται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἢ κατὰ 15 τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἰδ' τοῦ πρώτου παρ' Ἑβραίοις μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, τὰ πάλαι ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀγράφως μὲν, ἀπλανῶς δὲ κρατήσαντα, ἐγγράφως κυρώσαντες, ὥστε ταῦτα γινώσκοντας τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους καὶ ἀσάλευτα διατηροῦντας ἐν εἰρήνῃ ἐορτάζεν τὸ πανάγιον καὶ λυτρωτήριον ἡμῶν πάσχα τοῦ μεγάλου 20 Θεοῦ καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐξήκει μὲν οὖν τοῖς εὖ φρονοῦσιν εἰς τὸν περὶ τῆς ἁγίας

1. Θεοῦ] Χριστοῦ P. 2. Νικαίων P. 13. πόστῃ] ποία P. ἀπριλίου V habet ab recentiori manu mutatum in ἀπριλλίου hic et infra.

Patribus ac Doctoribus. Quo facto, unusquisque sanctorum Patrum qui Nicaeae versabantur, et convenerant ad sanctam Synodum, urbem suam repetiit.

Pace deinde ac concordia cum sanctarum Dei Ecclesiarum dogmatum integritate stabilita, sancta et Deifera Ecclesiae luminaria, ac Doctores, cum menses lunares non similiter ab omnibus putari adverterent, ne discordia exinde alia, turbaque in Dei Ecclesiis de sancto et vivifico Paschate emergeret, hancce dissensionem, plurima adhibita cura praecidere sategerunt, mirandumque illum et insignem Decemnovennem Lunae Cyclum, Deo ita inspirante, procurrere: qui quidem quoto duorum mensium die, Martii, inquam, et Aprilis, quovis anno juxta Ecclesiasticam Regulam occurreret decima quarta primi apud Hebraeos mensis Lunae, qua legale Pascha celebrari praecipitur, quaeque olim et ab initio, absque scriptura quidem, sed rite obtinebat, indicaret, scripto mandarunt, firmaruntque, ita ut hisce perceptis, et a fidei alumnis inviolate observatis, sanctum et redemptorium nostrum magni Dei et servatoris Jesu Christi Pascha cum pace exigent.

His ergo qui recte sentiunt ad sancti Paschatis festi Ecclesiasticam

τοῦ πάσχα ἑορτῆς ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἢ ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων ἐκτεθεισα ἑνεακαιδεκατηρὶς τῆς σελήνης, εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀνακυκλουμένη καὶ δηλοῦσα ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐν πόστῃ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου ἡμέρᾳ εὐρίσκεται ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου C
5 μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα ἢν γινώσκων τις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος εὐρίσκεται, καὶ τὸν ὄρον ἐπιστάμενος τὸν τεθέντα, ὅτι ἐὰν εὐρεθῇ αὕτη ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰς τὴν ἐπιουσαν κυριακὴν ἑορτάζειν δεῖ τὸ ἅγιον πάσχα, εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ οἰαδήποτε 10 τῶν ἕξ ἡμερῶν ἡμέρᾳ, εἰς τὴν προσιοῦσαν κυριακὴν, σαφῶς καὶ λίαν ῥαδίως γινώσκειν δυνήσεται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου ἑορτάσει τὸ σωτήριον πάσχα ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία.

Τινὲς δὲ φιλοτιμότερον φερόμενοι κύκλον πέντε ἑνεακαιδε- D
V 8
15 κατηριδίων ἔταξαν, ὃν προπετῶς ἔφησαν εἰς ἑαυτὸν αἰεὶ ἀνακυκλούμενον οὐ μόνον κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῦ ἡλιακοῦ μηνὸς μαρτίου ἢ ἀπριλίου φέρειν τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. ὃν τινες τῶν ἀπλοστέρων εὐρηκότες, καὶ τοῦτον ἀληθῆ εἶναι ὑποπτεύ- 20 σαντες, οὐ μόνον ἐν βίβλοις ἀνεγράψαντο, ἀλλὰ καὶ ἐν τάβλαις ἐν πλείσταις τῶν ἐκκλησιῶν ἀνατεθείκασιν, ὡς ὀρῶντας Ἑλληνάς τε καὶ Ἰουδαίους καὶ τοὺς τῶν αἰρέσεων προστάτας τοῦτον προκει-

2. ἑνεακαιδεκατηριδα V ab manu sec.
τοῦ] P. 22. τε om. P.

12. τοῦ θεοῦ] [ἐκ

regulam sufficit a Deiferis Patribus propositus in semet semper recurrens Decemnovennalis Lunae Cyclus, quo indicatur quo anno, ac quoto Martii vel Aprilis die, decima quarta primi mensis Lunae invenitur, qua legale praeceptum est celebrari Pascha: qua quidem cognita, quoto hebdomadis die singulis annis illa occurrat, quivis percipiet, atque adeo si die Dominica illa inveniat, sequenti Dominica celebrandum esse sanctum Pascha: si vero alio quovis sex dierum die, sequenti Dominica celebrandum esse sanctum Pascha quivis assequi facile poterit, et quoto Martii aut Aprilis die singulis annis salutare Pascha Ecclesia celebrabit.

Quidam porro, nescio qua ducti ambitione, quinque Decemnovennalia Cyclum statuerunt, quem in semet recurrere temere asserebant, cum non solum juxta ipsos mensis Martii et Aprilis Lunares dies ferre decimam quartam primi mensis Lunae, sed etiam juxta ipsos dies hebdomadis dicerent. Quo quidem invento cyclo, ipsum veritati consentaneum esse arbitrati simpliciores quidam, non in libris duntaxat, sed etiam in tabulis descripsere, quas in compluribus Ecclesiis appenderunt: ita ut cum propositum hunc esse adverterent Gentiles et Judaei, ac haereseon

P 10 μενον πλατὺν γέλωτα κατὰ τῆς ἐκκλησίας κινεῖν, καὶ δι' αὐτοῦ ἐπισκώπτειν τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον.

Τούτου τοίνυν γεγενημένου τινὲς τῶν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας διεγερθέντες δι' ἀναγκαίων λόγων τὴν τοιαύτην ἀλλόκοτον καὶ ἀπαιδευτον τῶν συνταξάντων τὸν εἰρημένον κύκλον τῶν ἐνε- 5
νῆκοντα πέντε ἐτῶν διήλεγξαν γνώμην, ὑπέδειξαν δὲ τὸν ἀληθῆ καὶ τοῖς πράγμασι σύμφωνον κύκλον τὸν τῶν κη' μὲν ἐννεακαιδε-
καετηρίδων, ιθ' δὲ ὀκτωκαιεικοσαετηρίδων, αἵπερ συνάγουσιν ἐτῶν
ἀριθμὸν φλβ'. οὗτος γὰρ ὁ κύκλος, λέγω δὴ ὁ τῶν φλβ' ἐτῶν,
ἀεὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνακυκλούμενος δείκνυσιν οὐ μόνον κατὰ τὰς αὐτὰς 10
ἡμέρας τῶν δύο ἡλιακῶν μηνῶν, μαρτίου λέγω καὶ ἀπριλίου, ἐμ-
πίπτουσιν τὴν ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἀλλὰ καὶ κα-
B τὲ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς τε-
τραετηρίδος τοῦ βισέξτου καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς ἐννεακαιδεκαε-
τηρίδος, ἀλλὰ δὴ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς ὀκτωκαιεικοσαετηρί- 15
δος. ἀπαρτίζεται γὰρ ὁ προειρημένος κύκλος τῶν φλβ' ἐτῶν καὶ
παρὰ τὸν ιθ' καὶ παρὰ τὸν κη' καὶ παρὰ τὸν τέσσαρα καὶ παρὰ
τὸν ἑπτὰ μεριζόμενος.

Τούτου γνωσθέντος πολλοὶ κύκλους ἀνέγραψαν ἑορταστικὸς
ἐτῶν φλβ', καταμείζαντες δὲ τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος σκανδάλου 20
καὶ ταραχῆς ἀφοριμῶς τοῖς ἄπλουστέροις παρέσχοντο. οἱ μὲν γὰρ
τὰς τεσσαρισκαιδεκαταίας τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ἀκινή-

5. ἐννενήκοντα P. 7. τοῖς om. P. *ibid.* ἐννεακαιδ. — ὀκτω
om. P. 14. τῆς om. P. 15. ἔτος om. P. 17. τῶν bis P.
ibid. τὸν τέσσαρα] τὸν δ' P. 20. καὶ κ. P. καταμείζαντες V.
22. τεσσαρεσκαίδεκατάς P.

Principes, largum adversus Ecclesiam risum exc tarint, magno inde Ecclesiae Sacramento ludibrio habito.

Cum haec ita se haberent, quidam ex Ecclesia Catholica necessariis excitati rationibus, ineptam hanc et absurdam eorum qui memoratum Cyclum xcvi. annorum, confecerant arguere sententiam, probavereque, istum * Vigintiottennale Cyclum, qui annos colligit DXXXII. verum esse, rebusque consonum. Cyclus enim ille (is, inquam, DXXXII. annorum) in seipsum semper recurrens, non solum indicat juxta hos dies binorum mensium solarium, Martii, inquam, et Aprilis, quando incidat xiv. mensis Lunae, sed et juxta dies eosdem hebdomadis, et juxta eundem annum quadriennii Bissexti, et juxta eundem Decemnovennalis, atque adeo ipsum Vigintiottennale Cycli annum. Absolvitur enim praedictus Cyclus annorum DXXXII. et in xix. et in xxviii. et in iv. et in vii. partitus.

Hoc cognito, Paschales Cyclos annorum DXXXII. multi describere, mixtoque cum veritate mendacio, scandali ac turbae occasiones praebere simplicioribus. Quippe qui primi mensis Lunae quartas decimas immobiles esse non adverterunt, juxta dies in Decemnovennali Cyclo a Deife-

τους οὐκ ἐφύλαξαν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἀναγεγραμμένας ἐν τῇ C
ἐκτεθείσῃ ἐννεακαιδεκαετηρίδι ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων, ἀλλ'
ἰδίας ἐννεακαιδεκαετηρίδας συνέταξαν ἐναντίας τῇ ἐκτεθείσῃ ὑπὸ
τῶν Θεοπνεύστων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, καὶ οὕτω κύκλους
5 φλβ' ἐτῶν συντεθείκασιν. οἷς προσέχοντές τινες καὶ ἀγνοοῦντες
τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα περὶ τοῦ σωτηρίου πάσχα μίτην πολ-
λάκις ταράττονται, οἰόμενοι πεπλανημένως ἐορτάζεσθαι τὸ ζω-
ποιὸν πάσχα ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Ἐτεροι δὲ τὰς μὲν τεσσαρισκαιδεκαταίας τοῦ πρώτου μηνὸς
10 τῆς σελήνης ἀκινήτους ἐφύλαξαν κατὰ τὰς ἀναγεγραμμένας ἡμέ-
ρας τῶν δύο μηνῶν μαρτίου καὶ ἀπριλίου ἐν τῇ ἐκτεθείσῃ ἐννεα-
καιδεκαετηρίδι ὑπὸ τῶν πανευφήμων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, D
καὶ οὕτω τὸν κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν ἀνέταξαν. καὶ περὶ μὲν τὴν
ἁγίαν τοῦ πάσχα ἐορτὴν σύμφωνοι ἠρέθησαν τῷ ἐκκλησιαστικῷ
15 κανόνι, καθ' ὃν ἐπετέλεσεν καὶ ἐπιτελεῖ καὶ ἐπιτελεῖσι τὸ ζω-
ποιὸν πάσχα ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ· χρόνους δὲ παρέθεντο ἐν τῷ
κύκλῳ τῶν φλβ' ἐτῶν τοὺς τε ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοὺς τε ἀπὸ
τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοὺς τε ἀπὸ τῆς ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἀναστάσεως ἀσυμφώ-
20 νους τῆ τε Θεοπνεύστῳ γραφῇ καὶ τῷ ἐκκλησιαστικῷ κανόνι καὶ τῇ
τῶν πραγμάτων φύσει· ὧ τινες προσέχοντες περὶ μὲν τὴν ἁγίαν P 11
τοῦ πάσχα ἐορτὴν οὐ διασφάλλονται, ἀλλὰ συμφωνοῦσι τῇ κα- V 9
θολικῇ ἐκκλησίᾳ, περὶ δὲ τὰς ἄλλας ἐορτὰς τὰς τελουμένας ἐν

9. τεσσαρισκ. P. 13. κύκλω V. *ibid.* μὲν om. P. 14. εὐρέ-
θησαν P.

ris Patribus proposito descriptos, sed proprios Decemnovennales Cyclos confecerit illi contrarios qui ab inspiratis a Deo Doctoribus sunt expositi; sicque Cyclos DXXXII. annorum composuerunt. Quibus quidam fidem adhibentes, regulam ignorantes Ecclesiasticam, frustra de salutari Paschate turbas saepius excitarunt, cum in sancta Dei Ecclesia vivificum Pascha erronee celebrari sibi in animum inducerent.

Alii vero quartas decimas primi mensis Lunae immobiles observant juxta descriptos duorum mensium dies, Martii et Aprilis, in Decemnovennali Cyclo ab praeclaris Ecclesiae Doctoribus exposito, atque sic in semet redeuntem DXXXII. Cyclum constituerunt. Et sane circa Paschalem sanctam festivitatem sanctae regulae consentire sunt deprehensi, secundum quem vivificum Pascha celebravit, celebrat, et celebrabit Dei Ecclesia. In Cyclo porro DXXXII. annorum, a mundo condito annos praeterea apposuerunt, et ab Incarnatione magni Dei et Servatoris nostri Jesu Christi, et ab ejus a mortuis resurrectione, qui a Deo inspiratae scripturae, et Ecclesiasticae regulae, ac rerum naturae minime consonant, cui dum quidam adhaerent, quoad Sanctum Paschatis festum non falluntur quidem, immo Catholicae Ecclesiae consentiunt, verum quoad alias

αὐτῇ σφόδρα πεπλάνηται, οἷον Χριστοῦ γενέθλιον, ὅπερ ἀπλανῶς λίαν ἐορτάζει ἢ τοῦ Θεοῦ ἁγία ἐκκλησία τῇ εἰκάδι πέμπτη τοῦ κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου μηνός, ἔτι δὲ καὶ τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ἁγίας ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ὃν καὶ αὐτὸν ἀνεπιλήπτως ἐπιτελεῖ ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία 5 τῇ εἰκάδι πέμπτη τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἔτι μὴν καὶ τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ, ὅπερ ἐπιτελεῖ ὀρθῶς ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τῇ εἰκάδι τετάρτη τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἰουνίου μηνός, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὴν ἁγίαν ἀπάντησιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε ὑπεδέξατο αὐτὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις ὁ δίκαιος Συμεὼν, ἣν ἐορτάζει ἀσφαλῶς ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τῇ δευτέρᾳ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους φεβρουαρίου μηνός. τοῖς οὖν ἀναγραφαιμένοις τὸν οὕτω κατασκευασθέντα κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν κατακολουθοῦντές τινες τῶν κουφοτέρων, καὶ ἀληθεύειν τούτους οἰόμενοι, λίαν τολ- 15 μηρῶς καὶ προπετῶς καταμémφονται τὰς ἀπανταχόσε ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἐν ταῖς εἰρημέναις ἡμέραις τὰς μνημονευθείσας ἐπιτελοῦντας ἐορτάς.

Ἐπεὶ οὖν οὐχ ἠῦρομεν ὑπὸ τινος ἀναγραφέντα ἐορταστικὸν κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν διὰ πάντων συμφωνοῦντα τῇ Θεοπνεύστῳ 20 γραφῇ καὶ ταῖς ἀνεπιλήπτως τελουμέναις ἐορταῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἔγνωμεν ἐν μιᾷ ἢ καὶ ἐν πλείοσιν ἢ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐορταῖς τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ

4. ἡμῶν om. P. 13. Φεβρουαρίου PV. 18. ἐπιτελοῦντας] Conf. περιτευνόντων ἀρῶν in circulo p. 13.

festivitates quae in ea celebrantur plurimum aberrant: veluti in Christi Nativitate, quam recte prorsus celebrat Sancta Dei Ecclesia xxv. die mensis secundum Romanos Decembris. Ita perinde in Annuntiatione sanctae gloriosae Dominae nostrae Dei Genitricis et semper Virginis Mariae, quam et ipsam inculpate celebrat Dei Ecclesia xxv. die mensis secundum Romanos Martii: praeterea in Nativitate Sancti Joannis Praecursoris et Baptistae, quam recte Dei Ecclesia xxiv. mensis juxta Romanos Junii celebrat. Praeterea in sancto Servatoris nostri Dei et Domini Jesu Christi Occursu, cum in ulnis eum excepit justus Simeon, quem recte celebrat Dei Ecclesia ii. mensis juxta Romanos Februarii. Ab hisce igitur descriptum ac sic compactum dxxxii. annorum Cyclum quidam ex simplicioribus secuti, ac veritati consonum illum esse arbitrati, audacter nimis ac temere sanctas ubique Ecclesias, a quibus, praedictis diebus memoratae peraguntur festivitates, reprehendunt.

Quandoquidem igitur nullum hactenus invenimus a quopiam descriptum dxxxii. annorum Paschalem Cyclum, qui a Deo inspiratae scripturae in omnibus concinat, ac festis quae in sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia inculpate celebrantur, immo in uno, vel in pluribus, vel etiam in omnibus festis, sanctae Dei Ecclesiae minime esse consentaneos,

ἐκκλησίας ἀσυμφώνους καὶ ἐναντίους τυγχάνοντας καὶ ταραχῆς καὶ σκάνδαλα τοῖς τῆς εὐσεβείας τροφίμοις ἐμποιοῦντας τοὺς ὑπὸ τινων ἀναγραφέντας ἑορταστικούς κύκλους, ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα ἀναγράψαι κύκλον ἑορταστικὸν ἐτῶν φλβ' διὰ πάντων συνάδον-
 5 τα ταῖς Θεοπνεύστοις γραφαῖς καὶ ταῖς ἀπλανῶς μὲν παραδοθεῖ- D
 σαις ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων, ὀρθῶς δὲ τελουμέναις ἑορταῖς ἐν ταῖς ἀπανταχόσε ἀγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις, πρὸς τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐντευξομένων ὠφέλειαν καὶ εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, φωτίζοντος ἡμᾶς τῷ φωτὶ τῆς
 10 γνῶσεως καὶ παρέχοντος ἡμῖν λόγον ἀληθείας ἐν ἀνοίξει τοῦ στό-
 ματος ἡμῶν πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρ' οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον δίδεται πᾶσι τοῖς πιστῶς προσκυ-
 νοῦσιν αὐτόν.

15 Προτάξομεν δὲ τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φλβ' ἐτῶν τὴν P 12
 κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεικοσαετηρίδα τοῦ ἡλίου, ἣτις συναρξασμένη τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀνακυκλουμένη δηλοῖ τὰς ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐπικτὰς τοῦ ἡλίου, ἀποκαταστατικὴ τυγχάνουσα ἡμέρας μηνὸς ἡλιακοῦ καὶ ἡμέρας ἑβδομάδος καὶ
 20 ἔτους τετραετηρίδος βισέξτου. ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης δηλώσομεν, ἣτις καὶ αὐτὴ συναρξασμένη τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, εἰς ἑαυτὴν διὰ παν-
 τὸς ἀνακυκλουμένη δηλοῖ ἐν ἐκάστῳ ἔτει τὴν κατὰ τὸν ἐκκλησια-

10. ἀληθῆ P.

interdum etiam contrarios advertimus, Paschalesque a quibusdam compactos Cyclos tumultuum ac scandalorum ansam praebere pietatis alumnis, operae pretium duximus Cyclum describere DXXXII. annorum a Deo inspiratis scripturis in omnibus consentaneum, et festivitatibus quae recte a Deiferis Patribus traditae sunt, et in sanctis Dei Ecclesiis recte ubique celebrantur, tum ad nostram ipsorum, tum ad eorum qui haecce legent utilitatem ac pacem, et ad sanctarum praeterea Dei Ecclesiarum concordiam: illuminant nos lumine cognitionis, et verum nobis praebente sermonem in apertione oris nostri ad aedificationem sanctae Ecclesiae magno Deo et Salvatore nostro Jesu Christo, a quo omne donum bonum, et omne munus perfectum datur iis omnibus qui cum fide eum adorant.

Praefigemus porro annorum DXXXII. Paschali cyclo naturalem solis Vingtioctennalem Cyclum, qui sumpto una cum luminarium ortu exordio in semetipsum semper reflectitur, et singulis annis Epactas Solis indicat, cum apocatastatae sit diei mensis solaris, ac diei hebdomadis, et anni quadriennii Bisexti. Praeterea proponemus naturalem Decemnovennalem Cyclum Lunae, qui et ipse una cum ortu luminarium in semet semper recurrens, singulis annis decimam quartam primi mensis Lunae, juxta ecclesiasticam regulam, qua legale festum celebrari praeceptum est, indi-

στικὸν κανόνα τεσσαρισκαιδεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελή-
 νης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, καὶ πό-
 B σαι εἰσὶν ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἑπακταὶ τῆς σελήνης, ἧτις ἐννεακαιδε-
 καετηρίδος ἀποκαταστατικὴ τυγχάνει ἡμέρας μηνὸς ἡλιακοῦ καὶ
 V 10 ἡμέρας σελήνης μηνός. ἐπιδρομὴν τε τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ ἀρ-5
 χῆς κτίσεως κόσμου ποιησόμεθα. μέθοδόν τε παραδώσομεν
 τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς γινώσκειν δυνήσεται
 τις καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόστον ἔτος ἐστὶν τῆς
 ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου. μέθοδόν τε ἕτεραν δηλώσο-
 μεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς δυνήσεται τις 10
 γινώσκειν καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόσαι εἰσὶν αἱ
 τοῦ ἡλίου ἑπακταί. μέθοδόν τε αὔθις ἄλλην γνωρίσομεν, δι'
 ἧς δυνήσεται τις γινώσκειν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος εὐρί-
 C σκεται ἐκάστη ἐπιζητουμένη οἰουδήποτε μηνὸς ἡμέρα. πάλιν
 ἄλλην μέθοδον γράψομεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, 15
 δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκειν καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυ-
 τὸν πόσαι εἰσὶν αἱ τῆς σελήνης ἑπακταί. ἔτι μέθοδον ἄλλην δη-
 λώσομεν, δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκειν καθ' ἕκαστον ἐπιζητού-
 μενον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου εὐ-
 ρίσκεται ἢ κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἰδ' τοῦ πρώτου μη-20
 νὸς τῆς σελήνης. τούτων γὰρ πάντων προδηλουμένων, οὕτω
 σαφῶς ἀποδείξομεν ἐν πόστῳ μὲν ἔτει τοῦ κόσμου, ἐν πόστῳ δὲ
 ἔτει τῆς ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου καὶ ἐν πόστῳ ἔτει τῆς
 ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ ἐπετε-
 λέσθαι πάσχα, ἐν πόστῳ δὲ ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαιε-25

1. τεσσαρεσσι. P. 6. τε] δὲ P. 7. 10. 13. 16. δυνήσεται PV.
 22. ἐν πόστῳ δὲ ἔτει — 25. τοῦ κόσμου om. P.

cat: quotaeque singulis annis sunt Lunae Epactae, quaeve Decemnoven-
 nalis apocatastatice est diei mensis solaris, et diei mensis lunaris. Anno-
 rum etiam a mundi conditi exordio decursum exequemur: methodum ve-
 ro ac rationem trademus, sumptis annis mundi, qua nosse quivis poterit,
 quovis quaesito anno, quotus est annus Decemnovennalis Cycli solis. Meth-
 oduum praeterea alteram indicabimus, sumptis annis mundi, qua nosse
 quivis poterit in quaesitis singulis annis, quotae sunt solis Epactae. Meth-
 oduum rursus aliam docebimus, qua nosse quivis poterit, quoto hebdo-
 madis die invenitur unusquisque quaesiti cujusvis mensis dies. Rursum
 aliam methodum describemus, sumptis mundi annis, qua quivis nosse po-
 terit singulis quaesitis annis quot sunt Lunae Epactae. Methodum adh-
 uc aliam indicabimus, qua quivis nosse poterit singulis quaesitis annis
 quoto Martii aut Aprilis die invenitur juxta regulam Ecclesiasticam de-
 cima quarta primi mensis Lunae. Hisce praedictis omnibus praeindica-

¶ 11 Κάλος τῆς ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου εἰς ἑαυτὸν ἀνακυκλοῦμενος, πάντοτε σημαίων τὰς ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐπακτὰς τοῦ ἡλίου.

2. τὰς om. P. 8. β''] βη' PV. 10. κύκλου PV. 11. καθεξῆς PV.
 ib. κύκλους] ζ' PV. 12. βίσκετο κή κύκλω ζ' PV. 15. περιτευόντων] Hoc non mutandum.

P 14
V 12

Cyclus vigintioctennalis solis in seipsum semper recurrens, denotans quovis anno solis Epactas.

Quae extra Rotam sunt, indicant quot sint Cycli: sunt autem xxviii. Quae vero intra Rotam sunt, quoto die ingreditur Martius denotant. Et ubi B describitur punctotus, Bissertum indicat qui fit singulis iv. Cyclis, seu annis. Invenies enim ipsum Bissertum in iv. Cyclo, et in viii. et in xii. et sic deinceps secundum iv. Cyclos: ita ut xxviii. Cyclo vii. Bisserti occurrant. Quippe juxta ejusmodi quadriennium poteris invenire dies xxix. ex horarum trium, quae annis singulis supersunt, collectione.

κοσαετηρίδος καὶ τῆς ἑνεακαίδεκαετηρίδος γέγονεν ὁ εὐαγγελι-
 σμός ὁ πρὸς τὸν ἅγιον Ζαχαρίαν περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ προδρό-
 μου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἔτι μὴν καὶ ὁ εὐαγγελισμός ὁ πρὸς D
 τὴν ἁγίαν ἑνδοξον ἀειπαρθένον καὶ θεοτόκον Μαρίαν γενόμενος
 5 καὶ ἡ κατὰ σάρκα σύλληψις τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀσπύτως καὶ ἀφθάρτως γεγένηται· ἐν πόστῳ
 τε ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαεικοσαετηρίδος ἐπὶ τὸν Ἰορδά-
 νην πρὸς τὸν Ἰωάννην ἐλθὼν ἐβαπτίσθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
 ὁ Χριστός· ἐν πόστῳ τε ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαεικοσαε-
 10 τηρίδος καὶ τῆς ἑνεακαίδεκαετηρίδος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ἡμῶν
 καὶ σκυλεύσας τὸν ἄδην ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. καὶ οὕτω λοιπὸν
 ἀρχόμενοι τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐν ᾧ
 τὸν ζωοποιὸν θάνατον ὑπομείνας σαρκὶ ὑπὲρ ἡμῶν Χριστός ὁ
 ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, παραστή- P 13
 15 σομεν ἐν πόστῳ τε ἔτει τοῦ κόσμου ἐπληρώθη ὁ πρῶτος ἑορτα-
 στικὸς κύκλος τῶν φλβ' ἔτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πάσχα καὶ πό-
 θεν ἄρχεται ὁ δεύτερος κύκλος τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ πάσχα,
 προστιθέντες τοὺς χρόνους τοὺς ἀπὸ κτίσεως κόσμου φανέντας
 μετὰ πλείστης ὀσης τῆς ἐξετάσεως ἀληθείας ἔχεσθαι. ταῦτα
 20 γὰρ πάντα γινώσκων τις εὐρήσει ὡς ὀρθῶς καὶ ἀνεπιλήπτως τὰς
 μνημονευθείσας μικρῶ πρόσθεν ἑορτὰς ἐπιτελεῖ ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ
 καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

7. τε om. P. 9. ὁ om. P. ib. τε om. P. 10. ἀνεσταυρώθη
 P. 11. ἐκ τῶν νεκρῶν P. 15. πληρωθῆ P. 19. ἔχεται P.
 22. Circulum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus.

tis, sic perspicue demonstrabimus quoto mundi anno Vigintioctennalis
 Cycli et Decemvennalis fuit Annuntiatio Sancto Zachariae de Prae-
 cursoris et Baptistae Joannis conceptione, ut et Annuntiatio Sanctae glo-
 riosae semper Virgini et Dei genitrici Mariae facta, ut et Magni Dei et
 Servatoris nostri Jesu Christi secundum carnem Conceptio, quae sine se-
 mine et intaminate facta est. Deinde quoto mundi et Vigintioctennalis
 Cycli anno in Jordanem ad Joannem veniens baptizatus est Dominus nos-
 ter Jesus Christus: quoto etiam mundi, et Vigintioctennalis, et Decem-
 vennalis Cycli anno crucifixus est pro nobis, et spoliato inferno ex
 mortuis resurrexit. Atque sic deinceps sumpto exordio Paschalis cycli,
 ab illo anno quo vivificam mortem tulit carne pro nobis Christus verus
 Deus noster, tertia die ex mortuis resurrexit, quo mundi anno completus
 est primus Paschalis Cyclus annorum DXXXII. Ecclesiastici Paschatis, et
 unde initium sumit secundus Cyclus sancti et vivifici Paschatis, additis
 qui a mundi conditu videntur effluxisse annis, cum quantalibet veritatis
 inquisitione demonstrabimus. Haec enim omnia ubi quivis intellexerit,
 tum ut supra memoratas festivitates recte ac inculpate celebret sancta
 Dei Catholica et Apostolica Ecclesia statim percipiet.

P 14
V 12

Ἰστέον ὡς ἐν τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, ἤγουν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως, τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου ἐπακτὰς οὐκ ἔχει. αἱ γὰρ ἐπακταὶ μετὰ συμπλήρωσιν τῶν νβ' ἑβδομάδων ἐκάστου ἡγουμένου ἐνιαυτοῦ ἐκ τῆς ὑπολειπομένης τοῦ ἡλιακοῦ ἐνιαυτοῦ μιᾶς πρὸς τῷ 5 τετάρτῳ ἡμέρας λαμβάνονται, καὶ ἐκάστῳ ἐπομένῳ ἐνιαυτῷ ἐπιφέρονται. πῶς οὖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως δυνατόν ἐστιν ἐπακτὰς λαβεῖν; καταγέλαστον γὰρ τοῦτο· λέγω δὴ τὸ λαβεῖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ἐπακτὰς ἢ ἐπακτὴν ἢ λεπτὰ ἐπακτῶν. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι 10 τὴν πρώτην ὀκτωκαιικοσαετηρίδα τοῦ ἡλίου τὴν συναρξαμένην τῇ γενέσει τοῦ κόσμου τὸ πρῶτον ἔτος τῆς δευτέρας ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου ἐπακτὰς ἔχει ζ'. εἰ δὲ ὑπερβῶσι τὸν ζ', οὐκέτι λοιπὸν ἡ' ἢ θ' λέγονται, ἀλλ' ἀφαιρουμένων τῶν ζ' μία ἢ δύο καὶ πάλιν ἕως τῶν ζ'. τὸ δὲ β' καὶ γ' ἔτος τῆς ὀκτωκαιικο- 15 σαετηρίδος καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς ἔτη ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ὀκτωκαιικοσαετηρίδι καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ ἐν πάσαις ὁμοίως ταῖς λοιπαῖς.

Ἐνταῦθα δὲ σημειωτέον καὶ τοῦτο, ὅτι ἕκαστον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου τὴν ἀρχὴν ἔχει τὴν κα' 20 τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἐν ᾗ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν

2. ὀκτωκαιικοσαετηρίδος] ἡ' καὶ κ' ετηρίδος PV. Sic et 11. 12. 15. 17. 20. 5. ἐκ τῆς — ἐνιαυτοῦ om. P. 8. ἐστιν] μὲν P. 11. συναρξαμένην] οὖν ἀρξαμένην PV. 13. ζ'] ξ' P. ib. τὸν ζ'] τὸ νξ' P. 14. ἡ θ'] ἡ θ' PV. ib. λέγονται P, λίσονται V. 14. 15. ξ'] ξ' P. 16. καὶ τὰ] κατὰ P.

Notandum porro in ortu luminarium, seu in initio mundi compositionis, primum naturalis Cycli Vigintioctennalis Solis annum Epactas non habere: Epactae quippe post completas LII. hebdomades uniuscujusque primi anni, ex die cum quadrante sumuntur, et singulis sequentibus annis inferuntur. Qui ergo fieri potest, ut mundi conditi initio potuerint Epactae occurrere? Istud enim perridiculum est, ut, inquam, initio mundi compositionis Epactae, vel Epacta, atque adeo occurrant Epactarum minuta. Postquam autem primus Vigintioctennalis Cyclus solis completus fuerit, ille scilicet qui in mundi ortu incoeperit, primus secundi Vigintioctennalis Cycli solis annus Epactas habet LX. Si vero excedat LX. sed ablatis a LX, una vel duabus, et rursum usque ad LX. Secundus vero ac tertius Vigintioctennalis Cycli annus, prout reliqui illius anni, similiter Epactas habent, quemadmodum habentur in primo Vigintioctennali Cyclo, et in secundo, et pari modo in reliquis omnibus.

Istud etiam hoc loco observandum, unumquemque naturalis Vigintioctennalis Cycli solis annum habere initium XXI. die mensis juxta Romanos Martii, quo vernalis fieri aequinoctium per Deiferos Patres docuit

P 15
V 13

ἀπριλλ. ubique P. 10. Ἰαννουαρίον PV. 11. ὀπισθεν] p. 13.

Quae extra Rotam exscribuntur, indicant quot sunt Cycli: sunt autem XIX. Quae vero interius, quo mense Legale Pascha incidat, denotant. Tertia vero Rota, quoto mensis die idem Legale Pascha celebratur edocet. Quae vero omnino interior est, ostendit quotos habere debet dies Luna S. Basilii. primo Januarii mensis die. In ea vero quae a tergo est Rota, invenies omnia quae de Sole sunt. Sic porro constant Paschata usque ad consummationem.

γίνεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τῶν θεοφόρων ἐδίδαξε πατέρων.
ἐκκείσθω λοιπὸν καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετη-
ρίδος τῆς σελήνης.

1. πατέρων ἐδίδαξε P. 2. ιθ' ἐτηρίδος PV. 3. Circulum qui
sequebatur in tabula adiecta posuimus.

Spiritus sanctus. Enimvero superest ut hic describatur Expositio natu-
ralis Decemnovennalis Cycli Lunae.

V 14 Περὶ τοῦ κατὰ τὸν Θεῖον νόμον γιγνομένου κατ' ἐνιαυτὸν ἀγίου καὶ σωτηριώδους πάσχα καὶ τῶν τούτου ζητημάτων σύντομος μετὰ ἀποδείξεως ἀπόλυσις.

Τὸ μὲν ἅγιον καὶ μακάριον πάσχα τοῦ Θεοῦ διαβρόχην ὑπο-5 γράφει ὁ νόμος, ὁμοῦ καὶ τὸν μῆνα δηλῶν καθ' ὃν δεῖ τοῦτο ποιεῖν, καὶ τὴν ἡμέραν κελεύων διατηρεῖσθαι μετὰ πολλῆς τῆς ὀκριβείας. Θεοῦ γάρ ἐστιν ἐν αὐτῷ φωνῇ φερομένη τῷ νόμῳ, B φυλάξαι τὸν μῆνα τῶν νέων, „καὶ ποιήσεις τὸ πάσχα κυρίῳ τῷ Θεῷ σου τῇ τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου μηνός.“ μῆνα 10 δὲ νέον λέγει ὃν καὶ πρῶτον καλεῖ ἐν ᾧ τεθηλότες οἱ καρποὶ τὴν γενομένην τῶν παλαιῶν προσημαίνουσι κατάπαυσιν. ἐν δὲ τῇ τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου ἐπιτηρεῖσθαι τὸ πάσχα συνέταξεν, οὐκ ἄλλου τοῦτο χάριν ἢ ἵνα κατὰ μίμησιν τοῦ τῆς σελήνης φωτὸς πλήρη τὸν ἴδιον κύκλον ἐχούσης, τὸν μὲν τῆς 15 διανοίας φωστῆρα ἡμεῖς τέλειον ἔχοντες ἐν σκότῳ τῆς ἁμαρτίας μὴ διατρίβωμεν, θάλλοντες δὲ πού παντοδαπέσιν ἀρεταῖς καὶ τοῖς τούτων πετάλοις οἷα τερπνὰ φρυτὰ σκεπόμενοι ληίων δίκην φαιδροὶ διαμείνωμεν. τεσσαρισκαιδεκάτην δὲ τοῦ μηνός λέγει οὐ C κατὰ τὸν ἡλιακὸν κύκλον, ἀλλὰ κατὰ τὴν σελήνην. Ἑβραίων 20

2. σωτηριώδου V. 8. Θεοῦ] Numer. IX. 4. 10. τεσσαρεσκ. P.
11. τεθηλώτες PV. 12. δὲ τεσσαρεσκ. P. 15. πλήρης V.
19. et seq. τεσσαρεσκ. P.

De sancto ac salutarī anni cūjusbet Legali Paschate, ac de quaestionibus ad illud spectantibus, brevis cum demonstratione solutio.

Sanctum ac beatum Dei Pascha perspicue omnino Lex praescribit, simulque quo fieri illud debet mensem indicat, et quo die jubetur observari, idque cum plurima accuratione. Vox quippe Dei in Legem illapsa est, qua praecipitur observari mensis Novorum: *Et facies Pascha Domino Deo tuo quartadecima die primi mensis.* Mensem vero Novum dicit, quem et primum vocat, in quo germinantes fructus veterum praenuntiant cessationem. Quartadecima autem primi mensis nulla alia ratione observari Pascha praecipit, nisi ut luminis instar Lunae plenum suum habentis circulum, nos perinde plenum habentes mentis luminare, in peccati tenebris non immoremur: quinimmo omnis generis florentes virtutibus, earumque foliis, jucundae veluti plantae, operati, segetum instar venusti permaneamus. Quartadecimam vero mensis ait, non secundum solarem cyclum, sed juxta lunarem. Hebraeorum enim filii non ex solari,

γὰρ παῖδες οὐκ ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ δρόμου, ἀλλ' ἐκ τοῦ τῆς σελήνης κύκλου τὸν μῆνα ποιεῖν ἐπαιεῦθησαν, ἐπειδὴ καὶ ὁ μῆν κατὰ τὸ ὄνομα τῆς σελήνης λέγεται· μῆνη γὰρ αὕτη ὀνομάζεται ἑλλάδι τῇ φωνῇ. Αἰγύπτιοι γοῦν πρῶτοι διὰ τὸ τὸν τῆς σελήνης δρόμον ἐξώτατον εἶναι, καὶ ἐκ τούτου συμβαίνειν πλάνην τῶν ἡμερῶν παρά τισι γίνεσθαι, ἐξ ἡλίου τὰς τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἐπένοησαν ψηφίζεσθαι, βραχύτερον τοῦ τῆς σελήνης κατὰ τὸν ἑαυτοῦ δρόμον κινουμένου, ὡς καὶ δυναμένου τούτου ῥᾶον καταλαμβάνεσθαι. τούτων τοίνυν οὕτως ὄντων, πολλοὶ καὶ τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ ἐνιαυτοῦ, συντέλειαν ὄντα τῆς χειμερινῆς τροπῆς, ὡς πρῶτον διόλου τάττουσι. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ἀγροοῦντες ὅτι τῆς ἑαρινῆς τροπῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πρὸ ἰβ' ἀπριλλίων τυγχάνει, ὃ ἐστὶ φαιμενώθ κέ', κατὰ δὲ Σύρους Ἀντιοχείας καὶ Μακεδόνας δύστρον μιᾷ καὶ εἰκάδι κατὰ τὸν ἡλιακὸν δρόμον, ἣν ἐπιτηρεῖν προσήκει μάλιστα, μὴ πως ταύτης κατωτέρω πεπλανημένως τις τὴν τεσσαρισκαιδεκαταίαν κατὰ σελήνην τάξας διαμάρτη τοῦ πάσχα, ὡς τοῦ πρώτου μηνὸς νομίζων εἶναι ταύτην. οὐ γὰρ ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ χειμερινῆς τροπῆς, ὡς προεῖπον, οὔσης, ὃ τῶν νέων τάττεται μῆν, οὔπω τὸν καρπὸν τῶν νέων πεπονημένων οὐδὲ δυναμένου δρεπάνου ἐν ἀμητῷ πέμπεσθαι. τοῦτο γὰρ μάλιστα σημεῖον τοῦ πρώτου μηνὸς ὃ θεῖος ἔταξεν νόμος. ἀλλ' ἐπεὶ συμβαίνει προφάσει τῆς τεσσαρισκαιδεκαταίας κατὰ σελήνην τοῦ αὐτοῦ πρώτου μηνὸς εἰς πλάνην ἐμπίπτοντάς

12. ἀπὸ] ἤτης supra versum V. ib. ἀπριλλίων P. 15. μήπω ταύτης PV. ibid. πεπλανημένος P. 22. τεσσαρεσκ. P.

sed ex lunari cursu mensem compingere sunt edocti, cum mensis ex Lunae nomine dicatur: Mene quippe Graeca lingua illa appellatur. Primi igitur Aegyptii, propterea quod Lunae cursus extimus est, ex eoque contingit a quibusdam in diebus peccari, mensis dies ex sole putari adinvenerunt, brevius Luna secundum cursum suum se movente, cum id facilius queat comprehendere. His igitur ita se habentibus, primum mensem, qui hibernum solstitium absolvit, ut primum omnino statuunt complures: in quo quidem ita versantur, quod eum existere ignorent verno solstitio, quod initium sumit ab ante diem XII. Kalendas Aprilis, quod est Phamenoth xxv. secundum vero Syros, Antiochenos, et Macedones, Dystris xxi. juxta cursum solarem. Idque maxime observare convenit, ne quis deceptus, infra illud quartadecima Lunae posita, in Paschate erret: ut qui primi mensis illam esse existimet. Neque enim, ut superius dixi, si in duodecimo mense existat hibernum solstitium, mensis Novorum recte statuitur, quo fructum Novi nondum conficiunt, neque falx in messem immitti potest: istud enim signum primi mensis divina Lex statuit. Sed cum accadat, ut praetextu decimaequartae Lunae mensis primi, in erro-

τινας, ἀπαντώσης αὐτῆς ἐν κυριακῇ ἢ ἐν σαββάτῳ, περιλύειν
 τὰς νηστείας, τρισκαιδεκάτης εὐρισκομένης τότε κατὰ σελήνην,
 ὡς ξένα τοῦ νόμου πρῶττειν, τοῦτο σκοπεῖν προσήκει, ὅτιπερ εἰ
 συμβῆ τὴν αὐτὴν τεσσαρισκαιδεκαταίαν τῆς σελήνης ἐν κυριακῇ
 εὐρίσκεισθαι, εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα ἄμεινον ὑπερτίθεσθαι δύο τού- 5
 των ἕνεκα, πρῶτον μὲν, ἵνα μὴ τρισκαιδεκαταίας κατὰ σελήνην
 σαββάτου τότε εὐρισκομένου περιλύσωμεν τὰς νηστείας· ὅπερ οὐκ
 V 15 ἀκόλουθον, τοῦ νόμου τοῦτο μὴ προστάξαντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ
 B φωστῆρος τῆς σελήνης ἔτιπερ ἀτελοῦς περὶ τὸν κύκλον τὸν ἐαν-
 τοῦ ὄντος· ἔπειτα ἵνα μὴ καὶ κυριακῆς οὔσης καὶ τεσσαρισκαι- 10
 δεκαταίας κατὰ σελήνην ὑπαρχούσης ἀναγκασθῶμεν νηστεύειν,
 ἀπρεπὲς πρᾶγμα ποιοῦντες· Μανιχαίων γὰρ ἐστὶν ἴδιον πρᾶγμα
 τὸ τοιοῦτον. οὐκοῦν ἐπειδὴ οὔτε τῆς τεσσαρισκαιδεκαταίας κα-
 τὰ σελήνην ἐν κυριακῇ εὐρισκομένης νηστεύειν δεῖ οὔτε ἀκόλου- 15
 θον ἐν σαββάτῳ τρισκαιδεκάτης ἀπαντώσης περιλύειν τὰς νη-
 στείας, ἀναγκαῖα ἢ ὑπέρθεις εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα, ὡς ὀλίγω
 πρόσθεν εἴρηται, οὐ παραλύσεως γιγνομένης ἐν τῷ πάσχα διὰ
 τῆς ὑπερθέσεως, ἀλλ' ὥσπερ ὁ δέκατος ἀριθμὸς περιλαμβάνει τὸν
 ἐννέα, οὕτως ἡ τεσσαρισκαιδεκαταία τῆς σελήνης ἐν κυριακῇ εὐ-
 ρισκομένη διὰ τὸ μὴ δεῖν ἐν ταύτῃ νηστεύειν εἰς τὴν ἐξῆς ἑβ- 20
 C δομάδα ἢ ὑπέρθεις γίγνοιτο, οὐ τοῦ πάσχα ἐλάττωσιν
 ποιοῦσα τῶν ἕξ ἡμερῶν ἢ ὑπέρθεις περιλαμβανουσῶν καὶ
 τὰς ἄλλας. ἄλλως τε ἐπειδὴ ὁ σωτὴρ ἡμῶν τῇ μὲν τρισκαιδεκα-

6. τρισκ. P. 13. οὐδὲ PV. 18. δέκατος] Fort. δέκα.

rem quidam inducti occurrente illa die Dominica vel Sabbato, jejunia sol-
 vant, et tertia decima Lunae tum inventa, contra Legem agant, investi-
 gandum omnino, an quarta decima illa Lunae occurrat die Dominica:
 tum enim potius est ut in hebdomadem sequentem differatur, hisce dua-
 bus potissimum de causis.

Ac primum quidem, ut tertiadecima Lunae die Sabbato occurrente
 jejunia non solvamus, cum id minime Legi consentaneum sit, istud non
 praecipienti, quando luminare Lunae circa circulum suum adhuc imper-
 fectum est. Deinde ut si Dominica cum quartadecima Lunae concurrat,
 jejunare, ac rem agere indecoram non cogamur, cum id proprium sit Ma-
 nichaeorum. Quandoquidem igitur, neque quartadecima Lunae in diem
 Dominicam incidente, non est jejunandum, ut nec perinde tertiadecima
 Sabbato occurrente, jejunia solvenda, necesse est ut differatur in sequen-
 tem Dominicam, prout paulo ante dictum est, non soluto jejunio Pascha-
 tis die propterea quod dilatum sit, sed quemadmodum decimus numerus
 novem complectitur, sic quarta decima Lunae in diem Dominicam inci-
 dente, quia in illa non est jejunandum, in sequentem hebdomadem neces-
 sario differri debet, nulla exinde quoad Pascha facta imminutione, sex
 dilatis diebus alios comprehendentibus. Caeterum cum Salvator noster

ταία παρεδόθη, τουτέστι τῇ πέμπτῃ τοῦ σαββάτου, τῇ δὲ τεσσαρισκαιδεκαταία ἐσταυρώθη, ἐν τριημέρῳ ἀναστάς, τουτέστι τῇ ἑξκαιδεκάτῃ κατὰ σελήνην, ἣτις ἠϋρέθη τότε ἐν κυριακῇ, ὡς ἡ τῶν εὐαγγελίων ἔχει παρατήρησις, ἔχουμεν παραμύθιον τοῦ κα-
 5 λῶς ποιεῖν τὸ πάσχα, κὰν ὑπέρθεις γένηται διὰ τὴν καταλαβοῦσαν ἀνάγκην. ἂν μὲν οὖν ἡ τεσσαρισκαιδεκάτῃ τοῦ ἁγίου πάσχα ἔρχηται ἐν σαββάτῳ ἢ πρὸ τοῦ σαββάτου, ἐν ταῖς ἄλλαις τῆς ἐβ-
 δομάδος ἡμέραις ἀραρότως τοῦτο ποιεῖν προσήκει· ἐὰν δὲ ἐν
 κυριακῇ ἀπαντήσῃ ἡ τεσσαρισκαιδεκαταία τῆς σελήνης τοῦ πρώ-
 10 του μηνός, ὑπερθετέον πάντως εἰς τὴν ἑξῆς ἐβδομάδα· ἡ γὰρ D
 κυριακὴ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἐστίν, ὡς προεῖρηται.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλά- R 38
 στού ἀνθρώπου, ἡγουν ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως κόσμου, ἐπιτομὴν
 ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τῶν συναδόντων τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ
 15 καὶ ταῖς ὑπὸ τῶν θεοφόρων πατέρων ἀνεπιλήπτως παραδοθεί- P 18
 σαις καὶ τελουμέναις ὀρθῶς ἑορταῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ καθολικῇ
 καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.

3. ἑκαιδ. P. *ib.* εὐρέθη P. 9. ἀπαντήσει P. 12. Πέτρος
 Ἀλεξανδρείας superscribit editio Raderi (R), cuius cum Parisina
 consensum semper omisi, dissensum plerumque notavi. *ib.* ἀπὸ τοῦ
 Ἀδάμ P. 13. ἀνθρώπου om. R. 17. καὶ ἀποστολικῇ om. R.

tertiadecima traditus, hoc est quinta Sabbati, quartadecima crucifixus sit, ac post tres dies resurrexerit, hoc est sextadecima Lunae, quae inventa est in Dominica, ut praefert Evangeliorum observatio, in recte peragendo Paschate, et si necessario differatur, liceat nosmetipsos solari. Sed et si quartadecima sancti Paschatis incurrat in Sabbatum, vel pridie Sabbati, caeterisque Hebdomadis diebus, firme id observare convenit. Si vero die Dominica occurrat decima quarta Lunae primi mensis, differendum omnino in sequentem hebdomadem; Dominica quippe dies est primus hebdomadis, ut supra dictum est.

Hinc deinceps annorum ab Adam primo hominum a Deo formato, seu a mundi conditi exordio, brevem historiam necesse est fieri, qui quam Deus inspiravit Scripturae, atque adeo inculpate traditis a Sanctis ac Deiferis Patribus, et rite celebratis festis in sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia concinunt.

P 19
R 40
V 17

Ε Π Ι Τ Ο Μ Η

Χ Ρ Ο Ν Ω Ν

Τ Ω Ν Α Π Ο Α Δ Α Μ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΩΣ Κ'
ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΤΟΥ
ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΥΠΑΤΕΙΑΝ ΕΤΟΥΣ
ΙΘ' ΚΑΙ ΙΗ' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΝΕΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΥΙΟΥ
ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ Γ'.

Ἀδὰμ πρῶτος ἀνθρώπων πλασθεὶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγέννησεν δύο
υἱούς, τὸν Ἀβὲλ καὶ τὸν Κάιν. εἶτα μετὰ τούτους ἐγέννησε καὶ
τὸν Σήθ, ζήσας ἕως οὗ τοῦτον ἐγέννησεν ἔτη σλ'.

Ἀδὰμ ἐπέζησεν ψ',

ἡμοῦ ρλ'.

Inscr. υἱοῦ αὐτοῦ Ρ.

3. Ἀδὰμ post ἐγέννησεν addit Ρ sola.

4. Ἀδὰμ] Ἀδὰμ σλ' R, om. Ρ.

B R E V I A R I U M

ANNORUM AB ADAM

PRIMO HOMINUM A DEO FORMATO, AD XX. ANNUM IMPERII
HERACLII PISSIMI, AC POST CONSULATUM ANNUM XIX. ET
IMPERII HERACLII, NOVI CONSTANTINI, ILLIUS FILII,
ANNUM XVIII. INDICT. III.

Anni a
mundo con-
dito.

230.

Adam primus hominum a Deo formatus duos procreavit filios, Abel et Cain. Deinde genuit Seth, cum annorum esset cccxxx. quando ille in lucem est editus.

Vixit praeterea Adam alios annos dcc. qui quidem anni simul collecti faciunt annos dccccxxx.

Εἰς τὸν Ἀδάμ.

Οὗτος ὁ πρωτόπλαστος Ἀδάμ, ὃς ἠξιώθη εἰπεῖν περὶ τε
 ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἰδίας γυναικὸς ὡς ἕξ εὐλογίας Θεοῦ διὰ τῆς συνα-
 φείας εἰς σάρκα μίαν ἀμφοτέροι συνάπτονται. ὅπερ καὶ ὁ κύ-
 5 ριος μαρτυρεῖ ἐν εὐαγγελίοις λέγων τὸν Θεὸν αὐτὰ εἰρηκέναι διὰ P 20
 στόματος τοῦ Ἀδάμ, ὃς καὶ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ
 ἀπόστολος Παῦλος κατεχρήσατο τούτῳ τῷ παραδείγματι μυστι-
 κώτερον ἐπὶ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, ἐκλυβὼν αὐτῷ, καὶ τῆς ἐκ-
 κλησίας, λέγων, „τὸ μυστήριον τοῦτο μεγὰ ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω
 10 εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ γὰρ ὡς περ ἡ κεφαλὴ
 ἐστὶν ὁ Ἀδάμ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ, ὡς
 αἴτιος αὐτῶν ὢν καὶ πατήρ, οὕτω καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς κατὰ
 σάρκα τῆς ἐκκλησίας κεφαλὴ ἐστὶ καὶ πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶ-
 νος. οὗτος πάλιν ἠξιώθη εἰκὼν Θεοῦ κληθῆναι. ἐπὶ δὲ τοῦ
 15 δεσπότη Χριστοῦ κυριώτερον ἐκβέβηκεν, καθὼς καὶ ὁ ἀπόστο-
 λος λέγει, „ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου.“ οὗτος μόνος
 ἀνθρώπων καὶ πρῶτος ἐκ πλευρῆς διὰ τοῦ Θεοῦ προήνεγκε τὸ B
 θῆλυ ἀσπόρως. ὁ δὲ δεσπότης Χριστὸς κατὰ σάρκα μόνος R 42
 ἀσπόρως ἄρῃεν ἐκ τοῦ θήλεος παρήχθη, τὴν ἰσοτιμίαν καὶ τὸ
 20 χρέος τῆς φύσεως ἀναπληρώσας.

Οὗτος πρῶτος ἀνθρώπων ἀπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἡμαρ- V 18

3. ἑαυτοῦ RV, αὐτοῦ P. 5. ἐν εὐαγγελίοις] Matth. XIX. 5.
 Marc. X. 8. Cor. I. 6. 16. 7. Παῦλος om. P. 9. λέγων]
 Eph. V. 32. 12. αὐτῶν om. P. 15. ὁ om. P. 17. καὶ
 om. P. 19. ἀσπόρως ὡς ἄρῃεν PV. *ibid.* θήλεος P.

De Adam.

Iste est primus a Deo formatus Adam, qui de se et uxore sua di-
 cere meruit, ambos Dei benedictione per conjunctionem in unam carnem
 esse conjunctos. Quod et ipse testatur Dominus in Evangelio, dum ait,
 idipsum dixisse Deum per os Adam, qui et illius Paranympus fuit.
 Paulus vero Apostolus hoc exemplo usus est mystico quodam sensu ad
 Dominum Christum et Ecclesiam accommodato, cum dicit: *sacramentum
 hoc magnum est: ego autem dico in Christo et Ecclesia.* Quemadmodum
 enim Adam omnium hominum est caput, cum horum ipse auctor et pater
 sit, ita et Dominus Christus secundum carnem Ecclesiae caput est, et
 pater futuri saeculi. Ille rursus meruit imago Dei appellari. Id vero
 in Dominum Christum verius convenit, sicut Apostolus ait, *Qui est ima-
 go Dei invisibilis.* Iste solus hominum primus ex latere suo, Dei virtute,
 feminam absque semine protulit. Dominus autem Christus solus absque
 semine, ut vir ex femina, procreatus, naturae aequalitatem ac debitum
 adimplevit.

Hic primus hominum a diabolo deceptus peccavit. Dominus Chri-
 Chronicon Paschale vol. I.

τεν. ὁ δεσπότης Χριστὸς ὑπὲρ τούτου τὸ χρέος ἀπέτισεν, σχίσας εὐλόγως τὸ χειρόγραφον καὶ καταπαλάσας τὸν ἐχθρόν.

Εἰς τὸν Ἄβελ.

Οὗτος Ἄβελ ὁ δίκαιος, ὃς ἀδίκως ἀποθανὼν πρῶτος πάντων ἀνθρώπων ἔδειξεν σαθρὰ εἶναι τοῦ θανάτου τὰ θεμέλια. 5
 C διὰ τοῦτο καὶ ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ, προμηνύων τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν, ἣν ὁ δεσπότης Χριστὸς πρῶτος πάντων ἐν ἑαυτῷ δειξας κατέλυσεν τοῦ θανάτου τὸ δοκοῦν κράτος. οὗτός ἐστιν Ἄβελ ὁ ὡς ἐν αἰνίγματι μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχων, ὃς διὰ φθόνον ἀγαθῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδίκως ἀπεκτάν- 10
 3η· περὶ οὗ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ φησιν, „ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλήμ ἐπουρανίῳ καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανῷ, καὶ κριτῇ θεῷ πάντων καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων καὶ διαθήκης 15
 D νέας μεσίτη Ἰησοῦ καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ.“

Σήθ σε',
 ἐπέζησεν ψζ',

δομοῦ υλέ'.
 δομοῦ ριβ'.

5. ἔδειξεν] ἔδειξε τὰ P. 11. Ἑβραίους] XIII. 22. 14. ἐν οὐρανοῖς ἔπογ. P. 16. Ἰησοῦ] θεοῦ PV.

Annam.c.stus pro hoc debitum exsolvit, discisso sapienter chirographo, hosteque devicto.

De Abel.

Hic Abel justus, qui primus ex hominibus injusta morte sublatus, infirma esse mortis fundamenta ostendit. Quamobrem licet mortuus adhuc loquitur, praenuntians mortuorum resurrectionem, quam Dominus Christus primus omnium in seipso demonstravit, quando mortis, quam habere videbatur, potestatem destruxit. Hic est Abel, qui in aenigmate Christi passionis imitator extitit, qui ex bonorum operum invidia a fratre injuste interfectus est: de quo et Apostolus Paulus in Epistola ad Hebraeos ait: Sed accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis Hierusalem coelestem, et multorum millium Angelorum frequentiam, et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in caelis, et judicem omnium Deum, et spiritum justorum perfectorum, et testamenti novi mediatorem Jesum, et sanguinem aspersionis melius loquentem quam Abel.

	Ἐνώς ρ΄,	ὁμοῦ χκέ΄.	
	ἐπέζησεν ψιε΄,	ὁμοῦ θε΄.	
	Καϊνὰν ρο΄,	ὁμοῦ φθέ΄.	
	ἐπέζησεν ψι΄,	ὁμοῦ θλί΄.	
5	Μαλελεήλ ρξέ΄,	ὁμοῦ θξξ΄.	
	ἐπέζησεν ψλ΄,	ὁμοῦ ωκέ΄.	
	Ἰαρεδ ρξβ΄,	ὁμοῦ ,αρκβ΄.	P 21
	ἐπέζησεν ω΄,	ὁμοῦ θξξβ΄.	
	Ἐνώχ ρξέ΄,	ὁμοῦ ,ασπζ΄.	
10	ἐπέζησεν σ΄,	ὁμοῦ τξέ΄.	

Περὶ τῆς προφητείας Ἐνώχ.

R 44

Οὗτος προεφήτευσεν, λέγων, Ἴδου κύριος ἔρχεται ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν πονηρῶν ὧν ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς ἀμαρ-

15 τωλοὶ ἀσεβεῖς.

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ πρὸς ὃν οὔτε ἡ ἀπόφασις τοῦ θανάτου ἐκράτησεν· μετετέθη γὰρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καθὰ τῇ θείᾳ γραφῇ δοκεῖ, ὅπως καὶ διὰ τούτου προμηνυθῆ B ἡμῖν ὡς οὐ κρατήσῃ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ θάνατος, ἀλλὰ λύσιν 20 δέξεται τὰ κατ' αὐτῶν, ὡσπερ καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καταλυθέντος αὐτοῦ τοῦ κράτους.

5. Μαλαλεήλ P, Μελελεήλ m. R.
Iud. Epist. 14. 20. δέξεται R.

7. Ἰεραδ P.

12. λέγων]

Enos 190.

Supervixit 715.

Cainan 170.

Supervixit 740.

Malaleel 165.

Supervixit 730.

Ierad 162.

Supervixit 800.

Enoch 165.

Supervixit 200.

coll. an. 625.

coll. an. 905.

coll. an. 795.

coll. an. 910.

coll. an. 960.

coll. an. 895.

coll. an. 1122.

coll. an. 962.

coll. an. 1287.

coll. an. 365.

Anni a m. c.

436.

626.

796.

961.

1123.

De Prophetia Enoch.

Hic prophetavit, dicens, Ecce Dominus venit in sanctis millibus suis facere iudicium contra omnes, et arguere impios de omnibus malis, quae locuti sunt ad eos peccatores impii.

Iste est Enoch, in quem mortis sententia non praevaluit: translatus est enim a Deo, ne videret mortem, ut sacrae literae testantur, quomodo et nobis per illum significatum est: Mors in homines non praevalabit, sed exceptionem habebunt quae in illos decreta sunt, quemadmodum in Domino Christo accidit, destructo illius imperio.

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ ὁ μετατεθείς εἰς ζωὴν εἰς δεῖγμα τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως ταῖς μετὰ ταῦτα γενεαῖς τῆς δυναμένης διατηρη-
σαι τοὺς θνητοὺς μὴ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ ζῶντας τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖτ-
τον ἀλλαγὴν ὑπομένειν.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἄμα τῷ Ἡλίμ ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἀντικαθι-
στάμενος τῷ Ἀντιχρίστῳ καὶ ἐλέγχων τὴν πλάνην αὐτοῦ κατὰ
τὴν τῆς ἐκκλησίας παράδοσιν.

C Οὗτός ἐστιν ὁ διὰ πίστεως καὶ εὐαρεστήσεως ἐκφυγὼν τὴν
ὁδὸν τοῦ θανάτου.

Μαθουσάλα ρπζ', ὁμοῦ ,αυοδ'. 10

ἐπέζησεν ψξβ', ὁμοῦ Τμθ'.

Λάμεχ ρρη', ὁμοῦ ,αχξβ'.

ἐπέζησεν φξέ', ὁμοῦ ψηγ'.

Νῶε φ', ὁμοῦ ,βρξβ'.

Νῶε ἔσχεν τρεῖς υἱούς, τὸν Σῆμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. 15

Σῆμ ρ', ὁμοῦ ,βσξβ'.

V 19 Ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Σῆμ, ἑξακοσιοσιῷ δὲ τοῦ Νῶε
D καὶ ,βσξβ' ἔτει γενέσεως κόσμου ἐγένετο ὁ κατακλυσμός ἐπὶ τῆς
γῆς· τοσαῦτα δὲ μέχρι τὸν ἐνταῦθα καὶ ὁ Ἀφρικανὸς συνήγα-
γεν, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀκριβῆ τῆς Γενέσεως βιβλία ρπζ' φαίνει τοῦ 20
Μαθουσάλα ἔτη, καὶ οὕτως αὐτὸν γεννησάμενον τὸν Λάμεχ. ἐγέ-
R 46 νετο δὲ ὁ κατακλυσμός ἐβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέ-

11. ὁμοῦ in m. supplet R. 15. καὶ τὸν Ἰ. P. 19. ἐπήγαγεν P.

Anni a. m. c. Hic est Enoch ad vitam translatus, in Dei virtutis specimen ventu-
ris generationibus, quae prohibere potest ne homines moriantur, ut dum
superstites sunt, mutationem in melius expectent.

Hic est qui una cum Helia ultimis temporibus Antichristo obsistet,
illiusque redarguet imposturas, secundum Ecclesiae traditionem.

Hic est qui per fidem et placabilitatem mortis semitam devitavit.

1288. Mathusala 187. Colliguntur anni 1474.

Supervixit 762. coll. an. 949.

1475. Lamech 188. coll. an. 1662.

Supervixit 565. coll. an. 753.

2163. Noe 500. coll. an. 2162.

Habuit Noe tres filios, Sem, Cham, et Japhet.

Sem 100. coll. an. 2262.

Anno Sem centesimo, Noe sexcentesimo, et a mundo condito ΠΜ.
CCLXII. diluvium in terra exitit: tot annos ad illud usque numeravit
Africanus, siquidem accurati Geneseos libri CLXXXVII. annum Mathusala
attigisse ostendunt, cum Lamech generavit: Factum vero est diluvium
septimo et vicesimo die mensis secundi in terra, quod quadraginta duravit

ρον ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ. καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ 5 ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὄρέων. καὶ μετὰ τεσσαράκοντα P 22 ἡμέρας ἠνέωξεν Νῶε τὴν θύραν τῆς κιβωτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ πρώτου μηνός μιᾶ τοῦ 10 μηνός ἐξέλειπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι μηνός ἐξηράνθη ἡ γῆ.

Εἰσὶν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Νῶε γενεαὶ ἰ΄.

Τὰ προκείμενα εἰπόντες διδάξομεν καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ κατακλυσμός ἐγενήθη καὶ διὰ τίνας, ἵνα μὴ τινες τὸν Θεὸν τῆς 15 φθορᾶς αἴτιον εἰσηγήσωνται, εἰ καὶ ἐν ἄλλοις χρονογράφοις οὐ δηλοῦται οὔτε περὶ τούτου οὔτε περὶ τῆς πυργοποιίας· ἕως γὰρ B πολλοὶ διαποροῦσι· δεῖξομεν οὖν ἐκ τῆς θείας γραφῆς. φησὶν ἡ Γένεσις, „καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. ἰδόντες δὲ 20 οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἶσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο. καὶ

5. ἑνδεκάτῳ] δεκάτῳ Raderus et P. 8. κεκοπίακε P sola. 10. ἐξέλειπεν V. 15. αἴτιον] αἴτιος R, m. αἴτιον. *ibid.* ἠγήσονται P. 18. Γένεσις] VI. 1. 21. πασῶν] πάντων PV.

dies, et noctes: et minuebatur aqua post centum et quinquaginta dies, et sedit Arca, in mense septimo, septima et vicesima die mensis, super montes Ararat. Et decrescebat aqua usque ad decimum mensem. In decimo vero mense, primo die mensis, apparuerunt vertices montium; et post quadraginta dies, aperuit Noe fenestram Arcae, et emisit corvum, ut videret an defecissent aquae. Et in primo et sexcentesimo anno vitae Noe primi mensis, prima die mensis, defecit aqua de terra. Altero vero mense, septimo et vicesimo mensis siccata est terra.

Ab Adam usque ad Noe X. sunt generationes.

Proposito insistentes argumento doceamus qua de causa, et propter quos factum est diluvium, ne quidam extent qui corruptionis auctorem Deum existiment. Tametsi porro apud alios chronographos, nec de eo, nec de turris aedificatione quidquam dicatur, cum de iis subdubitent complures, idipsum ex sacra Scriptura demonstrabimus. Sic igitur liber Geneseos. *Et factum est, cum coepissent homines multiplicari super terram, et filias procreassent, videntes Angeli Dei filias hominum, quod essent pulchrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus quas elegerant, dixit-*

εἶπεν ὁ Θεός, Οὐ μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας. ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη.“

Οὗς ἀγγέλους ὠνόμασεν Θεοῦ, οὐχὶ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἀπα-
 C γε· ἐκεῖνοι γὰρ νοεροὶ καὶ ἀσώματοι ἄγγελοι· τούτους δὲ ἀν- 5
 θρώπους καλεῖ ὀνομαστοὺς καὶ σαρκικοὺς καὶ θνητούς· φησὶ
 γάρ, „διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.“ τινὲς δὲ τῶν ἐρμηνέων ἐπ’
 ἀληθείας διδάσκοντες ἐξέδωκαν ὅτι τὸ ἐκλεκτὸν γένος τοῦ Σήθ
 ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παρὰ τοῦ Μωϋσέως ὠνομάσθησαν. αὐτὴ ἡ Γέ-
 νεσις διδάξει, ἐπειδὴ φθοροκτονίας καὶ μισοδελφίας καὶ ἀρνησο- 10
 θείας ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Καὶν ἐπικρατούσης πρῶτοι οἱ τοῦ Σήθ
 R 48 ἤρξαντο ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου, ὅπερ ἔστιν ἀγγελικὸς
 ὕμνος. φησὶ γὰρ ἡ Γένεσις, „τῷ δὲ Σήθ ἐγεννήθη υἱός· ἐπω-
 νόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώς. οὗτος ἤρξατο ἐπικαλεῖσθαι
 D τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ.“ ταῦτα ἡ Γένεσις. 15

Οὗτοι οὖν οἱ τοῦ Σήθ ἀγγέλους ὁμοιωθέντες καὶ ἀγγελικὸν
 ὕμνον ἐπικαλεσάμενοι ἐκείνοις τοῖς ἀποβλήτοις τοῦ Καὶν συνή-
 φθησαν, καὶ τὸ θεῖον ὠργίσθη. φησὶ γὰρ ἡ Γένεσις, „οὐ
 μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν
 αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.“ 20

Συναφθέντες οὖν οὗτοι ἐκείνοις καὶ τέκνα ποιήσαντες τὴν
 ἡλικίαν μεγίστους, γίγαντας αὐτοὺς ἐκάλεσεν ἡ θεία γραφή. ἄκου-

4. ὠνόμασεν ἀγγέλους P. 7. τῶν om. P. 9. Γένεσις] IV. 26.
 16. τοῦ Σήθ om. V. 21. ἐκείναις P sola. *ibid.* καὶ ante τέ-
 κνα om., ponit ante γίγαντας P sola. *ibid.* ἐποίησαν P sola. 22.
 θεία om. P.

que Deus: non permanebit spiritus meus in hominibus istis in aeternum, quia caro sunt. Erunt autem dies annorum ipsorum centum viginti anni.

Quos vocavit Angelos Dei, non ii intelliguntur qui e coelis sunt: absit, sed intellectuales et incorporei Angeli: hos quippe famosos homines, et carnales mortales, vocat, dum ait, *Quia caro sunt.* Atque id nonnulli interpretes recte docuerunt ac tradiderunt. Selectam vero Seth progeniem Angelos Dei a Moyse esse appellatam, ipsa docebit Genesis. Cum enim caedis ex invidia factae, et fraterni odii ac Dei abdicationis rei essent qui erant ex Cain Tribu, primi ex Tribu Seth coeperunt Domini nomen invocare, quod est Angelicus hymnus. Scribitur enim in Genesi: *Seth vero natus est filius; vocavit autem nomen ejus Enos. Hic coepit invocare nomen Domini Dei.* Haec Genesis.

Hi ergo filii Seth Angelis similes facti, et Angelicum hymnum invocantes, damnatis illis ex Cain prognatis adhaeserunt, Deusque in iram conversus est. Ait enim Genesis: *Non permanebit spiritus meus in hominibus istis in aeternum, eo quod caro sunt.*

Isti igitur illis copulati, procreatis ingentis staturae liberis, hos gi-

σον τῆς Γενέσεως λεγούσης „οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν
 ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ὡς ἂν εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ V 20
 πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς,
 ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομα- P 23
 5 στοί,“ οὓς ἂνω ἀγγέλους Θεοῦ ὠνόμασεν, τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ
 ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ, τούτους καὶ υἱοὺς Θεοῦ ἐνταῦθα προσ-
 ηγόρευσεν. ταῦτα μὲν ἡ γραφή. ἐπεὶ δὲ οὗτοι οἱ ἄγγελοι παρὰ
 τισι Θεοὶ ὠνομάσθησαν καὶ προσεκνήθησαν, παρὰ μὲν Χαλ-
 δαίοις πρῶτος ὁ ἄρξας αὐτῶν Ἄλωρος καὶ μετ' αὐτὸν Ἄλαπρος
 10 καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἄρξαντες αὐτῶν. τούτους ἠνέξατο ἡ γραφή λέ-
 γουσα, „οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.“
 καὶ ταῦτα μὲν, ὡς ἐδίδαξαν οἱ τὰ αὐτῶν ἀναγράψαντες Βή-
 ρωσος καὶ οἱ μετ' αὐτόν· ἐξ ὧν Ἰώσηπος ἀφορμὰς ἔλαβεν
 περὶ τούτων ἀναγράψασθαι. μαρτυρῶν γὰρ αὐτῷ ἐν τῷ πρώ-
 15 τῳ λόγῳ τῶν περὶ ἀρχαιολογίας αὐτοῦ ἔφη λέγων, „Βῆρώσος, B
 ἀνὴρ Χαλδαῖος μὲν τῷ γένει, γνώριμος δὲ τοῖς περὶ παιδείαν
 ἀναστρεφομένοις, ἐπειδὴ περὶ ἀστρονομίας καὶ περὶ τῶν παρὰ
 Χαλδαίοις φιλοσοφουμένων αὐτὸς εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξήνεγκε
 τὰς συγγραφάς.“ καὶ ταῦτα μὲν Ἰώσηπος. καὶ τί με δεῖ λέγειν
 20 ἐνθάδε ἐκ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίας λαβόντα, ὁπότε καὶ ὁ τῆς κα-
 θολικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριον ἐν τοῖς Παναροῖς

1. Γενέσεως] VI. 4. 2. ἐκείναις] καὶ μετ' ἐκεῖνο addit Genesis.
 3. αὐτοῖς P. 8. καὶ προσεκνήθησαν om. P. 10. λοιποὶ ἄρ-
 ξαντες P. 13. αὐτῶν PV. *ibid.* Ἰώσηπος P sola. 14. ἐν
 τῷ πρώτῳ τῶν περὶ ἀρχαιολογίας] Immo c. Apion. I. 19. 16. τὸ
 γένος P. *ibid.* παιδείας R. 17. ἐπειδὴ Iosephus, ἐν τῇ RV.
ibid. περὶ] περὶ τε P sola. *ibid.* παρὰ om. P sola. 21. Ἐ-
 πιφάνιος] I. 4. p. 4. C. ed. Petav.

gantas appellavit Scriptura. Audi Genesin dicentem: *Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illaeque genuerunt, isti sunt potentes a saeculo, viri famosi. Quos supra Angelos Dei, nomen Domini Dei invocantes, hos et filios Dei hic appellat. Atque haec quidem Scriptura. Hi praeterea Angeli a quibusdam Dii vocati sunt. Apud Chaldaeos primus iis imperavit Alorus, et post illum Alaprus, et qui iis successere. Hos indicavit Scriptura, dicens: Gigantes a saeculo homines nominati.*

Et haec quidem scriptis mandarunt, qui res eorum satione prosecuti, Berossus scilicet, et qui post illum scripsere: ex quibus occasionem arripuit Iosephus quidpiam de iis conscribendi. Hunc enim testem laudans in primo Antiquitatum libro, haec ait: *Berosus vir genere quidem Chaldaeus, iis notus qui eruditioni student: ut qui de Astronomia et Chaldaeorum Philosophia libros Graece ediderit. Et ista quidem Iosephus. Enimvero quid mihi opus est in testes advocare Scriptores Gentiles et Prophanos, cum ex Catholica nostra Ecclesia Epiphanius Cypri Episcopus*

αὐτοῦ γράφει, „ἡ δὲ παράδοσις ἢ εἰς ἡμᾶς ἔλθοῦσα, ἤρξατο ἡ κακομηχανία ἐν κόσμῳ γίνεσθαι, καὶ ἀπ' ἀρχῆς μὲν διὰ τῆς
 R 50 τοῦ Ἀδάμ παρακοῆς, ἔπειτα δὲ διὰ τῆς τοῦ Καὶν ἀδελφοκτονίας.
 C εἶτα δὲ ἐν χρόνοις τοῦ Ἰάρεδ καὶ ἐπέκεινα φαρμακεῖαι καὶ μαγεῖαι
 C καὶ ἀσέλγειαι καὶ ἀδικία ἐχορημάτισεν.“ ἀλλὰ καὶ τινες τὸν Ἀδάμ 5
 σὺν τῇ Εὐά καὶ τὸν ὄφιν γενέσθαι προηγόρευσαν, ἀλλὰ μὴν καὶ
 τὸν Καὶν καὶ τὸν Σήθ.

Ἐπεὶ οὖν τοιαῦτα εἶχον οἱ ἄνθρωποι θεοὺς ὀνομάσαι καὶ
 προσκυνῆσαι ὁμοίους αὐτῶν ἀνθρώπους, τὸν δὲ ἀληθινὸν θεὸν
 ἐπιλαθέσθαι, πάλιν ἡ Γένεσις, „ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεὸς ὅτι ἐπλη- 10
 θύνθησαν αἱ κακλαὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, διενόηθη ὁ θεὸς
 ἀπαλεῖψαι τὸν ἄνθρωπον. καὶ μεθ' ἕτερα, „καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
 πρὸς Νῶε, Ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν· ποιήσον
 σεαυτῷ κιβωτόν.“ καὶ ταῦτα μὲν ἡ Γενεαλογία. ὅθεν καὶ
 Πέτρος ὁ ἀπόστολος ἀφηγεῖται Κλημίῳ λέγων, „ἐνὶ τινι δικαίῳ 15
 D μετὰ τῶν ἕξ αὐτοῦ Νῶε σὺν τοῖς ἕξ αὐτοῦ ἐν λάρνακι διασωθή-
 σθαι προαγγείλας ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν ἐπήγαγεν, ἵνα πάντων
 τῶν ἀκαθάρτων ὀλοθρευθέντων ὁ κόσμος καθαρῶσθῃ, ἐν αὐτῇ
 τῇ λάρνακι διασωθεὶς εἰς δευτέραν περιουσίαν καθαρὸς ἀποδο-
 θῇ.“ ὁμῶς καὶ τούτων γενομένων οἱ ἄνθρωποι ἤρξαντο ἀσεβεῖν. 20

1. ἡ εἰς] εἰς P sola. 4. καὶ μαγεῖαι om. P. 5. ἀδικία
 ἐχορημάτισαν P sola. 6. γενέσθαι] (θεοὺς) add. P. *ibid.* προσ-
 ηγόρευσαν P sola. 10. Γένεσις] VI. 5. 14. σεαυτῷ] δὲ
 αὐτῷ P. 15. ἐνὶ Ducangius, ἐν RV. 16. Νῶε σὺν τοῖς
 ἕξ αὐτοῦ delet Holstenius, τριῶν σὺν ταῖς αὐτῶν γυναιξίν Cle-
 mens Homil. VIII. 17. p. 678. ed. Cotel. 17. προαγγείλας restitui ex
 Clemente. προανήγγελεν V, προανήγγελεν R, προανήγγελεν P.
ibid. ὕδωρ—ἐπήγαγεν om. P. 18. ἀκαθάρτων Ducangius, ἀκαί-
 ρων RV. 19. καθαρὸς Ducangius, καθαρῶς RV.

in Panariis suis scribat: *Traditio ejusmodi est quae ad nos pervenit: Hinc in mundo coepit esse improbitas: et ab initio quidem per Adami inobedientiam, deinde per Caini parricidium, et fratris interfectionem: Eandem temporibus Jared, et deinceps, veneficia, lasciviae, et injustitia regnavere. Quinetiam nonnulli Adam, Evam et serpentem Deos appellarunt, atque adeo Cain et Seth.*

Cum igitur ita se gererent mortales, ut Deos appellarent colerentque sibi similes homines, veri autem Dei obliviscerentur, rursus liber Geneseos haec ait: *Videns autem Deus quod multa malitia esset hominum super terram, cogitavit Deus delere hominem. Et post alia: Dixit Deus ad Noe: Ecce ego disperdam eos cum terra. Facias tibi Arcam. Et haec quidem liber Geneseos. Unde et Petrus Apostolus Clementi exponit, dicens: Uni cuidam viro justo Noe, cum liberis, eorumque uxoribus, in Arca salvari praenuntiavit, ita ut impiis peremptis, purificationem mundus acciperet, et in ipsa Arca reservatus ad posteritatem generis, purus redderetur: sed his omnibus gestis rursus homines impie agere coeperunt.*

Εἰς τὸν Νῶε.

P 24

B

V 21

Nῶε δίκαιος τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, ὁ ἀκούσιον μέ-
 θην ὑπομείνας καὶ θεωρήσας ἐν αὐτῇ μυστήρια. φησὶ γὰρ ἡ
 γραφή, „ἐξένηψεν δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίη-
 5 σεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.“ καὶ μετὰ τὸ αὐτῷ προει-
 πεῖν ὡς ἐν τάξει κατάρας τὰ μέλλοντα λέγει καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς
 ἐν τάξει εὐλογίας τὰ ἐσόμενα, καὶ φησιν, Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
 τοῦ Σήμ· τρόπον γὰρ τινά οὔτε τῷ πρώτῳ κατηράσατο οὔτε
 10 τούτους ἠϋλόγησεν, ἀλλὰ πρόβῳησιν ἐξεῖπε μυστηρίων διὰ τοῦ
 δεσπότου Χριστοῦ ἐκτελουμένων· οὔτε γὰρ ποτε ἐδούλευσαν τοῖς
 ἀδελφοῖς αὐτῶν οἱ τοῦ Χαναάν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνοι τούτοις
 ἐδούλευσαν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλ’ οὔτε οἱ Γαβαωνῖται, ὡς τινες
 15 ὑπενόησαν, ἐδούλευσαν αὐτοῖς, ἀλλὰ τῷ θεῷ ἐδούλευον· ξυλο- C
 φόρους γὰρ καὶ ὑδροφόρους τῷ ναῶ τοῦ θεοῦ αὐτοὺς κατεστή-
 15 σαντο· οὐ γὰρ ἑαυτοῖς. τί οὖν ἐστὶν ἢ πάντως πρόβῳησίς ἐστιν,
 ὡς τῷ κυρίῳ δουλεύουσιν καὶ αὐτοὶ τῷ ἐκ τοῦ Σήμ ὑπάρχοντι R 52
 κατὰ σάρκα; τὸ δὲ „εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σήμ“ τί τὰ
 πρὸς τὸν Σήμ, εἰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς ἐστὶν; ἀλλ’ ἐπιφέρει, „πλα-
 τύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ὡσανεὶ ὁ θεὸς ἐν τοῖς
 20 σκηνώμασι τοῦ Σήμ. λοιπὸν „πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ.“ καὶ
 γὰρ καὶ τῷ Ἰάφεθ καὶ τῷ Χαναὰμ ἐπλάτυνεν· καὶ πάλιν ἀμφό-
 20 τεροι τῷ Χριστῷ δουλεύουσιν τῷ ἐκ τοῦ Σήμ ὑπάρχοντι. πά- D

4. γραφή] Genes. IX. 24. *ib.* Νῶε om. R. 5. ὁ alterum om. P.
 12. οἱ om. P. 17. κύριος om. P. 18. πλάτυνεν R, πλατύ-
 ναι m. 21. τῷ Χαναὰμ] τῷ om. P. *ibid.* Χαναάν R.

De Noe.

Noe justus et perfectus in generatione sua, cum imprudens nolens-
 que in ebrietatem incidisset, arcana quaedam mysteria in ea vidit; ait
 enim scriptura: *Evigilavit autem Noe ex vino, et cognovit quaecumque*
fecisset ei filius suus minor. Et postquam illum est allocutus, impreca-
 tionis, aliis vero benedictionis vice, futura ac eventura praedicit, dum
 ait, *Benedictus Deus Sem.* Neque enim primo quodammodo imprecatus
 est, neque huic benedixit, sed mysteriorum praedictionem est effatus,
 quae per Dominum Christum adimpleta sunt: nam filii Chanaan fratribus
 suis nunquam servierunt, quin potius illi iis servierunt in Aegypto. Sed
 et neque Gabaonitae, uti suspicati sunt quidam, iis servierunt, sed Deo:
 lignatores enim et aquarios Templo Dei illos imposuerunt. non vero sibi.
 Quid igitur aliud est, quam mera praedictio, illos ipsos qui ex Sem sec-
 undum carnem nasciturus erat Domino servituros? Illud autem; *Benedi-*
ctus Dominus Deus Sem. Quid haec ad Sem, si Deus est benedictus?
 sed infert: *Dilatet Deus Japhet. et habitet veluti Deus in tabernaculis Sem.*
 Deinde, *Dilata Deus Japhet.* Nam et Japhet et Chanaam dilatavit, ac
 rursum uterque Christo, qui ex Sem natus est, servivit. Omnes enim

σας γὰρ τὰς κατοικίας αὐτοῦ ὁ Θεός, ἄς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐποιήσατο, μερικῶς μὲν ἐν τοῖς προφήταις, ὀλοτελῶς δὲ καὶ ἀδιασπάστως καὶ καθολικῶς ἐν τῷ δεσπότῃ Χριστῷ κατὰ σάρκα πεποιήται τοῖς ἐκ τοῦ Σῆμ ὑπάρχουσι, καθάπερ ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ γέγραπται κατὰ σάρκα, ἐν ᾧ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλή- 5 ρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς. τούτων οὖν τῶν ὀπτασιῶν καὶ αὐτὸς ἠξιώθη προειπεῖν τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἐκτελουμένων.

Αἱ τῶν αἰρέσεων πασῶν μητέρες τε καὶ πρόκριτοι καὶ ὀνομασταὶ εἰσιν αὗται, βαρβαρισμός, σκυθισμός, ἑλληνισμός, ἰου- 10 δαϊσμός· ἐξ ὧν μητέρων καὶ ἄλλαι ἐφύησαν αἰρέσεις.

P 24 Βαρβαρισμός οὖν, ἥτις καθ' ἑαυτὴν ἐστὶν διαρκέσασα ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ δέκα γενεὰς ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ Νῶε. βαρβαρισμός δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἔχειν τινὰ ἀρχηγὸν ἢ μίαν συμφωνίαν, ἀλλ' ὅτι πᾶς τις ἐαυτῷ ἐστοίχει καὶ 15 νόμος ἐαυτῷ κατὰ τὴν προτίμησιν τοῦ ἰδίου βουλήματος ἐγένετο.

Ἐκ τῶν προκειμένων δέδεικται διὰ οὗς ὁ κατακλυσμός γέγονεν. εἰπόμεν δὲ λοιπὸν καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Ἐζῆσε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν'. καὶ ἐγένοντο 20 πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἔτη 70ν', καὶ ἀπέθανεν.

4. ἐκ τοῦ] ἐαυτοῦ R. 5. γέγραπται] Coloss. I. 19. 7. τῶν — ἐκτελουμένων] τὰ — ἐπιτελούμενα P sola. 17. ἐκ τῶν προειρημένων δέδεικται διὰ οὗς ὁ κατακλυσμός γέγονεν post 40. 20. ἤξαντο ἀσεβεῖν, illa autem 9. αἱ δὲ τῶν αἰρέσεων — 20. ἀπέθανεν post κατακλυσμός γέγονεν posuerat Ducangius.

habitationes quas apud homines fecit Deus, particulatim quidem in Prophetis, perfecte autem et indiscrete ac universe in Domino Christo secundum carnem suis ex Sem descenditibus factae sunt: quemadmodum de Domino Christo scriptum est secundum carnem, *In quo habitat plenitudo Divinitatis corporaliter*. His ergo visionibus et ipse praeannuntiare dignatus est quae ad procurandam generis humani salutem a Christo peracta sunt.

Sectarum porro omnium matres ac praecipuae, et celebres, eae sunt, Barbarismus, Scythismus, Graecismus, Judaismus, ex quibus caeterae sunt natae haereses.

Barbarismus est quaedam ad arbitrium vivendi ratio, cujusmodi extitit ab Adam per decem generationes usque ad Noe Diluvium. Barbarismus autem vocatur, quod nullum ducem haberent homines, neque invicem convenirent ac consentirent, sed quisque quod luberet sequeretur, ac sua singulis voluntas pro lege esset.

Ex praeallatis igitur colligere licet propter quos diluvium factum sit. Nunc quae post diluvium evenerint dicamus.

Vixit Noe post diluvium annos cccl. et facti sunt dies omnes Noe anni dccccl. et mortuus est.

Τὰ δὲ μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔτη ἕως τῆς πυργοποιίας καὶ P 25
 συγχύσεως τῶν γλωσσῶν τῆς γῆς εἰσιν ἔτη χνθ'.

Ἄρφαξὰδ ρλέ', ὁμοῦ βτλζ'.

ἐπέζησεν τλ', ὁμοῦ υζέ'

5 Καϊνάν ρλ', ὁμοῦ βφκζ'.

ἐπέζησεν τλ', ὁμοῦ υζ'

Σάλα ρλ', ὁμοῦ βχνζ'.

R 54

ἐπέζησεν τν', ὁμοῦ νπ'.

Πε' ἔτει τοῦ Σέλα Νῶε ἀπέθανεν.

10 Ἐβερ ρλδ', ὁμοῦ βψηα'.

ἐπέζησεν σο', ὁμοῦ υδ'.

Φάλεγ ρλ', ὁμοῦ βφκα'.

ἐπέζησεν σθ', ὁμοῦ τλθ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Φάλεγ διμερίσθη ἡ γῆ· διὸ καὶ σημαί-
 15 νεται Φάλεγ τῇ Ἑβραίων φωνῇ μερισμός. κατὰ τοῦτον ἡ πυρ-
 γοποιία συνέστη, καὶ ἀπὸ μιᾶς τῆς πάλαι διαλέκτου πολυφωνία
 γέγονε καὶ ἡ καθ' ἕκαστον τῶν γλωσσῶν διαφορά, ὡς μέμνηται
 τούτων ἡ θεία γραφή, λέγουσα, „καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν
 καὶ φωνὴ μία πᾶσι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀνα-
 20 τολῶν, ἠῦρον πεδίον ἐν γῇ Σενναάρ, καὶ κατόκησαν ἐκεῖ. καὶ
 εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε πλινθεύσωμεν V 22

3. Ἄρφαξὰδ V. 9. ἔτει m. R, ἔτη PV. 18. γραφή] Genes.
 XI. 1. 19. ἐγένετο om. P. 20. Σενναάρ P.

Anni vero post diluuium usque ad turris aedificationem, linguarum-Anniam c.
 que terrae confusionem, sunt DCLIX.

Arphaxad 135. Colliguntur anni 2397.

Supervixit 330. coll. an. 465.

Cainan 130. coll. an. 2527.

Supervixit 330. coll. an. 460.

Sala 130. coll. an. 2657.

2528.

Supervixit 350. coll. an. 480.

Anno LXXXV. Sala, Noe mortuus est.

Heber 134. coll. an. 2791.

2658.

Supervixit 270. coll. an. 404.

Phaleg 130. coll. an. 2921.

Supervixit 209. coll. an. 339.

In diebus Phaleg, terra partita est: unde Phaleg Hebraeorum lin-
 gua, est Partitio. Ejusdem tempestate, facta est turris aedificatio, et
 ab uno quod olim obtinuerat idiomate, multa linguarum genera conflata
 sunt, singulaeque ab invicem diversae, uti horum meminit sacra Scri-
 ptura, ubi ait: *Et erat omnis terra labium unum, et vox una omnibus.*
Et factum est cum moverentur ipsi ab oriente, invenerunt campum in terra
Senaar, et habitaverunt ibi. Et dixit homo proximo suo: Venite laterifi-

πλίνθους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίν-
 C θος εἰς λίθον καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός. καὶ εἶπαν,
 Δεῦτε καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, ὃ ἡ κεφα-
 λὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ
 διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ πάσης τῆς γῆς. καὶ κατέβη κύριος ὁ Θεὸς 5
 ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
 θρώπων. καὶ εἶπε κύριος ὁ Θεός, Ἴδου χεῖλος ἕν καὶ φωνὴ μία
 πᾶσιν. καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι, καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει ἐξ αἰ-
 τῶν πάντα ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν. δεῦτε καὶ καταβάντες
 συγχέωμεν ἐκεῖ αὐτῶν γλώσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν 10
 D φωνὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ. καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς
 ἐκεῖθεν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν
 πόλιν καὶ τὸν πύργον. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς σύγ-
 χυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχεεν κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐκεῖθεν
 διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. 15

Ἐπεὶ οὖν τούτων ἐμνημονεύσαμεν, διὰ τὴν προκειμένην χρο-
 νογραφίαν δέον ἐπιμνημονεῦσαι παχυμερῶς τὰ κατ' αὐτοὺς ἔκ
 R 56 τε τῶν διδασκαλιῶν Ἐπιφανίου τοῦ Κύπρου καὶ ἐξ ἐτέρων τινῶν.
 καὶ τίνες ἦσαν καὶ κατὰ ποίους τόπους μερισθέντες οἰκήσαν λέγει
 εἰς τὸν Ἀγκυρωτὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς Γενέσεως. 20

2. καὶ ἡ ἄσφαλτος PV. Correxī ex Genesi. 5. κατέβη] οὐ σω-
 ματικῶς συγκατέβη κύριος ὁ Θεός margo PV. 10 τὰς γλώσσας
 P. 15. προσώπου τῆς γῆς P. 16. ὀρθογραφίαν P. 19. ᾠ-
 κησαν P ex correctione Hoeschellii in m. R. 20. Ἀγκυρωτὸν]
 CXIV. seq. p. 116. ed. Petav. *ibid.* Γενέσεως] X.

cemus lateres, et coquamus eos igni. Et factus est illis later in lapidem, et bitumen fuit illis lutum. Et dixerunt: Venite, aedificemus nobis civitatem et turrim, cujus erit caput usque ad coelum: et faciamus nobis nomen, antequam dispergamur in universa terra. Et descendit Dominus Deus, ut videret civitatem, et turrim, quam aedificarunt filii hominum. Et dixit Dominus Deus: Ecce genus unum, et labium unum omnibus: et coeperunt hoc facere, et nunc non deficient ab eis omnia, quaecunque aggressi sunt facere. Venite et descendentes confundamus ibi linguas ipsorum, ut non audiant unusquisque vocem proximi sui. Et dispersit Dominus Deus ipsos super faciem terrae, et cessaverunt aedificantes civitatem et turrim. Propter hoc vocatum est nomen ejus Confusio: quia ibi confudit Dominus labia universae terrae, et inde dispersit eos Dominus Deus super faciem universae terrae.

Quia ergo horum a nobis facta est mentio, res postulat, uti propter susceptum operis argumentum, de iisdem ex Epiphanio Cypri Episcopo, et aliquot aliis summam agamus. Qui vero ii fuerint, et quas partes a se invicem divisi incoluerint, exponit in Ancorato suo idem Epiphanius ex Genesi.

Ἰάφεθ τρίτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε γίνονται παῖδες καὶ παίδων παῖδες P 26
 ιδ'. καὶ τῷ Χάμ δευτέρῳ υἱῷ τοῦ Νῶε καὶ αὐτῷ γίνονται παῖ-
 δες καὶ παίδων παῖδες λα'. καὶ τῷ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε
 γίνονται παῖδες καὶ παίδων παῖδες κζ'. καὶ ταῦτα εἰπὼν μνη-
 5 μονεύει, Πέμπτη τοίνυν γενεὰ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, τουτέ-
 στιν ἀπὸ τοῦ Ἀρφαξὰδ ἕως τοῦ Φαλέγ, πληθυνόντων ἄρτι
 τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε κατὰ διαδοχὴν
 παίδων, καὶ τούτων παῖδες γεγόνασιν οβ' τὸν ἀριθμὸν ἐν κόσμῳ
 ἀρχηγείται καὶ κεφαλαιωταί. ἐπεκτεινόμενοι δὲ καὶ πρόσω βαί-
 10 νοντες τοῦ Λουβάρ ὄρους καὶ ὀρίων τῆς Ἀρμενίας, τουτέστιν B
 Ἀραράτ τῆς χώρας, γίνονται ἐν πεδίῳ Σενναάρ, ἔνθα πού ἐπε-
 λέξαντο. ἐκεῖσε πρῶτον ἡ κατοίκησις γίνεται μετὰ τὸν κατακλυ-
 σμὸν τῶν ἀνθρώπων· κακεῖ φυτεύσας ἀμπέλωνά Νῶε ὁ προφή-
 της οἰκῆτωρ γίνεται τοῦ τόπου. κεῖται δὲ αὕτη ἡ Σενναάρ νυνὶ
 15 ἐν τῇ Περσῶν χώρα, ἣν δὲ πάλαι Ἀσσυρίων. ἐκεῖσε τοίνυν
 συνδυάσαντες καὶ συμβούλιον ποιησάμενοι μετ' ἀλλήλων πύργον
 καὶ πόλιν οἰκοδομῆσαι, κτίζουσι τὴν πύργου τοιαύτην καὶ οἰκοδομοῦ-
 σι τὴν Βαβυλῶνα. καὶ οὐκ ἠυδόκησεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῷ ἔργῳ τῆς
 αὐτῶν ἀνομίας. διεσκέδασε γὰρ αὐτῶν τὰς γλώσσας καὶ ἀπὸ
 20 μιᾶς γλώσσης εἰς οβ' διένειμεν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τότε ἀν-
 δρῶν εὐρεθέντων· ὅθεν καὶ μέροπες αὐτοὶ κέκληνται διὰ τὴν με- C

1. Ἰάφεθ V. 4. ταῦτα] εἶτα P. 8. καὶ τούτων uncis inclu-
 dit P, ad quod nihil notatur ex V. 10. Λουβάρ· ὀρίων] Λου-
 βάρ καὶ ὄρους V. 11. Σενναάρ P. ibid. ἐπέλεξαντο P. 12.
 πρῶτον ἢ] πρῶτον P. 14. Σενναάρ PV. 16. συνδυά-
 σαντες V, συνδοιάσαντες Ducangius. 19. γλώσσας Eriphanus,
 γνώμας PV.

Japhet tertio Noe filio nascuntur filii, et filiorum filii XIV. Et Cham secundo filio Noe nascuntur filii, et filiorum filii XXXI. Et Sem primogenito Noe nascuntur filii, et filiorum filii XXVII. Quibus dictis, sic prosequitur.

Cacterum quinta post diluivium aetate (hoc est ab Arphaxad usque ad Phaleg) cum a tribus Noe filiis propagari genus hominum coepisset, continuata sobolis successione, duo ac septuaginta numero velut principes ac stirpis capita prodierunt. Ii cum longius processissent, et a monte Lubar, Armeniaeque finibus, hoc est regione Ararat, ulteriora peragrassent, in campum Senaar delati sunt, quem locum sibi ipsi delegerunt. Atque hic primus homines habitarunt post diluivium, ibique plantato vineto, Noe Propheta isto in loco sedem fixit. Cacterum Senaar hodie in Persarum regione jacet, quam olim Assyrii tenuerant. Igitur cum in eo loco compactum fecissent, habito invicem consilio, de Turri urbeque illic extruenda, turrim et Babylonem extruunt. Sed de insana illa molitione Deo displicuit. Ideoque dissipatis illorum consiliis, ex una lingua septuaginta duas fecit, pro hominum numero, qui illo tempore reperti sunt:

μερισμένην φωνήν. καὶ ταῦτα Ἐπιφάνιος περὶ τῆς πυργοποιίας καὶ περὶ τῶν οβ' γλωσσῶν, ὃ καὶ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀγνοούμενον ἐπιζητεῖται. δέον δὲ μνημονεῦσαι καὶ ποῦ κατοίκησαν ἕκαστος αὐτῶν μετὰ τὴν μέρισιν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἔθνη.

Τῷ μὲν Ἰάφεθ τρίτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε κατακληροῦται ἀπὸ Μη-5
 58 δίας ἕως Γαδαρινῶν καὶ ἀπὸ Ῥινοκορούρων τὰ πρὸς βορρᾶν,
 ὅτινες ἐπὶ τὸ τῆς Εὐρώπης κλίμα νενεκότες τῷ τῆς Σκυθίας μέ-
 ρει τοῖς ἑαυτῶν ἔθεσι προσεκρίθησαν.

D Υἱοὶ Ἰάφεθ τρίτου υἱοῦ Νῶε φυλαὶ ὁμοῦ ἰδ'.

V 23 Γάμερ, ἐξ οὔ Κελταῖοι. 10

Μαγῶγ, ἐξ οὔ Ἀκυρτανοί. τινὲς ἐκ τοῦ Μαγῶγ τοὺς
 Γόθους λέγουσι καὶ τοὺς Σαρμάτας καὶ τοὺς Σκύ-
 θας γεγενῆσθαι.

Μαδαί, ἐξ οὔ Βρετανοί.

Ἰωυά, ἐξ οὔ Σπανοὶ οἱ καὶ Τυράννιοι. 15

Ἐλισά, ἐξ οὔ Μαῦροιοι.

Θοβέλ, ἐξ οὔ Μακονακοί.

Μοσόχ, ἐξ οὔ Γετοῦλοιοι.

Θηράς, ἐξ οὔ Ἄφροιοι.

5. Ἰάφεθ V. *ibid.* κατακληροῦται om. V. 6. Ῥινοκούρων R,
 Ῥινοκουρούρων P. 7. ἐπὶ τὸ] ἐπὶ P. 8. προσεκρίθησαν m. R,
 προσεκρίθησαν PV. Conf. ad p. 49. B. 9. ὁμοῦ om. V. 15. οἱ
 om. V. 17. Μακονακοί] Sic et p. 32. B. Verum nomen est
Bacuates. Vid. Wesseling. ad Antonin. p. 2.

unde et Meropes a vocis divisione sunt nuncupati. Atque haec Epiphanius de Turris aedificatione, et LXXII. linguis: quod quidem ad haec usque tempora velut ignoratum ab hominibus quaeritur. Operae vero pretium est modo exponere, ubi horum singuli habitarint post divisionem, quaeque ex iis ortae sint nationes.

Japhet igitur tertio Noe filio obvenit, quidquid a Media usque ad Gadarinos pertinet, et a Rhinocurris quidquid Aquilonem spectat: quam quidem in Europa regionem, quidam versus Scythiae partes progressi, sibi in sedem delegerunt.

Filii vero Japhet tertii Noe filii, xiv. fuere, ex quibus totidem ortae tribus.

Gamer, ex quo Celtaei.

Magog, ex quo Aquitani. Quidam aiunt ex Magog ortos Gotthos, ut et Sarmatas et Scythas.

Madai, ex quo Britanni.

Jova, ex quo Hispani qui et Tyrannii.

Elisa, ex quo Mauri.

Thobel, ex quo Macuaci.

Mosoch, ex quo Getuli.

Theras, ex quo Afri.

Ἀρχανάθ, ἐξ οὗ Μάζικες.

Ῥυφάθ, ἐξ οὗ Ταράμαντες ἐξώτεροι.

Θόσμαγα, ἐξ οὗ Βοράδες.

Ἑρκα, ἐξ οὗ Βελτίονες.

Θαρσεῖς, ἐξ οὗ Ταράμαντες ἐσώτεροι.

Ῥόδιοι, ἐξ οὗ Ῥωμαῖοι οἱ καὶ Λατῖνοι.

5

Ἔστιν δὲ καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἔθνη πάντα ἐξ αὐτῶν τῶν μετακρηκῶτων ὕστερον ἐκείσε, οἷον Σαῖτῶν, οἱ κατώκησαν τὴν παρ' Ἑλλησιν τιμωμένην πόλιν τὴν καλουμένην Ἀθήνας, ἔτι δὲ
10 καὶ τὰς Θήβας, ὅτι Σιδονίων εἰσὶν ἄποικοι, ἐκ Κάδμου τοῦ Β
Ἀγήνορος. καὶ οἱ Καρχηδόνοι δὲ Τυρηννίων εἰσὶν ἄποικοι καὶ οἵτινες ἄλλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα μετώκησαν.

Εἰσὶν δὲ τὰ τοῦ Ἰάφεθ ἔθνη ἀπὸ Μηδίας ἕως τοῦ ἑσπερίου κατεσπαρμένα Ὠκεανοῦ βλέποντα τὰ πρὸς βορρᾶν οὕτως ·
15 Μῆδοι, Ἑλληνες, Ἀλβανοί, Οὐενοί, Ἀρμένιοι, Δαννεῖς, Κορ- R 60
ζηνοί, Ἴππικοί, Παφλαγόνες, Ἰβηρες οἱ καὶ Τυράννιοι, Χάλυβες, Κελταῖοι, Σαυρομάται, Γάλλοι, Ταύριοι, Βάσαντες, Ἰλλυριοί, Οὐακκαῖοι, Λίγυρες, Ἰάπυγες, Γαληνοί, Λατῖνοι οἱ καὶ Ῥωμαῖοι, Ἀμαζονεῖς, Λιγυστανοί, Δεσσαγηνοί, Ἀκύντιοι,
20 Μαρριανδανοί, Κυρτιανοί, Μοσσύνικοι, Κόννιοι, Μαιῶται, C

1. Ἀρχανάθ P. 2. Ῥυφάθ P. 3. Θοσμαγάρ P. 7. ἐξ αὐτῶν τῶν] τὰ ἐξ αὐτῶν P. 10. ὅτι ἐκ Σ. P. 11. Καρχηδόνοι RV, Καρχηδόνοι m.R. 13. Μηδίας PV. 14. τὰ πρὸς] Immo πρὸς. 16. Χάλυκες PV. 18. Οὐακκαοί V. 19. Ἀμαζωνεῖς P. *ibid.* Ληγηστανοί PV. *ibid.* Δησσαγηνοί P.

Archanath, ex quo Mazices.

Ryphat, ex quo Taramantes exteriores.

Thosmagar, ex quo Borades.

Herca, ex quo Veltiones.

Tharsis, ex quo Taramantes citeriores.

Rhodii, ex quo Romani, seu Latini.

Sunt autem et Graeciae nationes omnes ex his conflatae, iis eo postmodum migrantibus: cujusmodi sunt Saitarum, qui celeberrimam apud Graecos urbem Athenas incoluerunt; praeterea Thebas, cum Sidoniorum sint coloni, ex Cadmo Agenoris filio prognati. Sed et Carthaginenses Tyrenniorum sunt coloni, ac caeteri qui in Graeciam commigrarunt.

Gentes vero a Japhet ortae, a Media ad Hesperium usque Oceanum, dispersae, quae Aquilonem spectant, sunt istae: Medi, Graeci, Albani, Venni, Armenii, Dauni, Corzeni, Hippici, Paphlagones, Iberi, qui et Tyrannii, Chalyces, Celtaei, Sauromatae, Galli, Taurii, Basantes, Illyrii, Vaccaei, Ligures, Japyges, Gageni, Latini, qui et Romani, Amaxones, Legestani, Dennageni, Acytini, Mariandeni, Cyrtiani,

Καλαβροί, Θρᾶκες, Γάλλοι οἱ καὶ Κελτίβηρες, Μακεδόνες, Ἰλλυρικοί, Ἰστροί, Λυσιτάνιοι, Ἐρῥεοί, Βρεττανοί, Κῶλοι.

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματά εἰσιν οὗτοι· Καππάδοκες, Ἰβηρες οἱ καὶ Τυράννιοι, Ταβαρινοί, Λατῖνοι, οἷς χρῶνται οἱ Ῥωμαῖοι, Σαρμάται, Σπανοί, Σκύθες, Ἕλληνες, Βα-5
σταρνοί, Μῆδοι, Ἀρμένιοι.

Ἔστιν δὲ κατὰ μῆκος τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδείρων βλέποντα πρὸς βορρᾶν, εὐρος δὲ ἀπὸ Ποταμίδος ποταμοῦ ἕως Μαστουσίας τῆς καθ' ἥλιον. αἱ δὲ χῶραι αὐτῶν εἰσι κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν αὗται· ἡ Λυχνίτις, Μηδία, Ἀδριακὴ, ἀφ' 10
D ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος, Ἀλβανία, Γαλλία, Ἀμαζονίς, Ἰταλία, Ἀρμενία μικρὰ τε καὶ μεγάλη, Θουοσκηνή, Καππαδοκία, Λυσι-
R 62 τανία, Παφλαγονία, Μεσσαλία, Γαλατία, Κελτίς, Κολχίς, Σπανογαλλία, Ἰνδική, Ἰβηρία, Ἀχαΐα, Σπανία ἢ μεγάλη, Βο-
σπορηγνή, Μαιῶτις, Δέξοις, Σαρματίς, Ταυριαννίς, Βασταρ- 15
νίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δελματία, Κολχίς, Θεττα-
λίς, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττικὴ, Ἀχαΐα, Πελοπόννη-
σος, Ἀκαρνία, Ἡπειρῶτις, Ἰλλυρίς.

Ἐνταῦθα καταλήγει τὰ ὄρια τοῦ Ἰάφεθ ἕως Βριτανικῶν νή-
P 28 σων πάντα τὰ πρὸς βορρᾶν βλέποντα. εἰσὶν δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι 20

1. Κελτίβηρες V.	2. Βρεττανοί PV.	5. Βασταρινοί P.	7.
κατὰ μῆκος om. V.	ibid. Γαδερῶν RV, Γαδερηνῶν P.		11.
Ἀδριακὴ] Ἀδριάβη R.	11. Ἀδριατικὸν P.		13. Κολχίς]
Κολχοί V.	14. Βοσπορινοί PV.	17. Βοιωτία καὶ Βοιωτίς P.	
ibid. Ἀττικὴ]	Ἐπτικὴ V.		

Mossinoeci, Connii, Maeotae, Calabri, Thraces, Galli, qui et Celtiberi, Macedones, Illyrici, Istri, Lusitani, Errei, Britanni, Coli.

Qui vero suas norunt literas, hi sunt: Cappadoces, Iberi qui et Tyrannii, Tabarini, Latini, quibus utuntur Romani, Sarmatae, Hispani, Scythae, Graeci, Bastarini, Medi, Armenii.

Sunt autem horum fines secundum longitudinem, a Media usque ad Gaderenos Aquilonem spectantes: latitudo vero a Potamide fluvio ad Mastusiam quae orientem spectat. Regiones porro illorum secundum tribus sunt istae: Lychnites, Media, Adriace, a qua mare Adriaticum, Albania, Gallia, Amazonis, Italia, Armenia major et minor, Thuscene, Cappadocia, Lusitania, Paphlagonia, Messalia, Galatia, Celtis, Colchis, Hispanogallia, India, Iberia, Achaia, Hispania magna, Bosporini, Maeotis, Derris, Sarmatia, Taurianna, Bastarnia, Scythia, Thracia, Macedonia, Delmatia, Colchis, Thessalia, Locris, Boeotia, Aetolia, Attica, Achaia, Peloponnesus, Acarnania, Epirus, Illyris.

Hic finis est limitum seu regionum Japhet usque ad Britannicas insulas, quae omnes ad Aquilonem vergunt. Sed et eorum sunt insulae

αὐται Σικελία, Εὐβοία, Ῥόδος, Χίος, Λέσβος, Κύθηρα, Ζάκυνθος, Κεφαλήνια, Ἰθάκη, Κόρσουρα καὶ αἱ Κυκλάδες καὶ μέγρος τῆς Ἀσίας τὸ καλούμενον Ἴωνία. ποταμὸς δέ ἐστιν αὐτοῖς Τίγρις, ὃ διορίζων Μηδίαν καὶ Βαβυλωνίαν. ταῦτά ἐστιν τὰ 5 ὄρια τοῦ Ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

V 24

Χὰμ δὲ τῷ δευτέρῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ἀπὸ Ῥινοκορούρων ἕως Γαδαρηνῶν Αἴγυπτος καὶ πάντα τὰ πρὸς νότον ὑπέπεσαν, πάντα δοκοῦντα κανυματινὰ ὑπάρχειν.

Υἱοὶ Χὰμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ Νῶε φυλαὶ αὗται.

10 Χοῦς, ἐξ οὔ Αἰθίοπες.

Μεσραιμ, ἐξ οὔ Αἰγύπτιοι.

B

Οὗτος Μεσραιμ ὁ Αἰγύπτιος μετέπειτα ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη οἰκήσας οἰκῆται Βάκτρων, τὴν ἐσωτέραν Περσίδος λέγει Ἄσοα τῶν μεγάλων Ἰνδῶν.

15 Ἐντεῦθεν τὰ κατὰ τὴν γῆν παράνομα διανεμένηται. ἐφευρετῆς γὰρ οὗτος ἐγένετο κακῆς διακονίας, ἀστρολογίας καὶ μαγείας, ὃν καὶ Ζωροάστρην οἱ Ἕλληνες ἐκάλεσαν. τοῦτον ἠνέξατο Πέτρος εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν πάλιν οἱ ἄνθρωποι ἀσεβεῖν ἤρξαντο.

20 Φοῦδ, ἐξ οὔ Τρωγλοδῦται.

Χαναάν, ἐξ οὔ Ἄφροι καὶ Φοίνικες.

R 64

C

1. Κύθηρα PV.	2. Κόρσουρα PV.	6. ἀπὸ] ὑπὸ P.	ibid.
Ῥινοκορούρων P.	7. Αἴγυπτος P, Αἴγυπτον RV.		16.
κακῆς] τῆς κακῆς P.	17. μαγίας PV.	18. Πέτρος] Supra	
- p. 23. D.

istae: Sicilia, Euboea, Rhodus, Chius, Lesbos, Cyphera, Zacynthus, Cephalenia, Ithaca, Corura, et Cyclades, et pars Asiae, dicta Ionia. Eorum est etiam fluvius Tigris, qui Mediam a Babylonia distinguit. Hi sunt fines Japhet, tertii Noe filii.

Cham autem secundo Noe filio, a Rhinocurris ad Gadarenos usque, Aegyptus, et omnia Austrum spectantia, quae aestu fervere omnino putantur, subjecta sunt.

Ex Cham secundo Noe filio prognatae tribus xxxi.

Chus, ex quo Aethiopes.

Mesraim, ex quo Aegyptii.

Hic est Mesraim Aegyptius, qui postmodum versus Orientis plagas habitavit, Bactra deinde incoluit, et citeriorem Persidem Asoa majoris Indiae appellavit.

Hinc deinceps terrarum orbem invasit impietas. Hic enim pravae disciplinae repertor fuit, Astrologiae scilicet ac magiae: quem et Graeci Zoroastrem appellarunt. Hunc Petrus designavit, cum ait, *Post diluvium homines impie agere coeperunt.*

Phud, ex quo Troglodytae.

Chanaan, ex quo Afri et Phoenices.

Υιοὶ Χοῦς τοῦ Αἰθίοπος τοῦ γενομένου ἐκ τοῦ Χάμ, δευτέρου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Σαβά, ἐξ οὗ Ἰταβηνοί.

Ἐνελάτ, ἐξ οὗ Ἰχθυοφάγοι.

Σαβαθά, ἐξ οὗ Ἕλληνοί.

Ῥέγμα, ἐξ οὗ Αἰγύπτιοι,

καὶ Σαβακαθά, ἐξ οὗ Αἰθίοπες Αἰβυες.

Υιοὶ Ῥέγμα υἱοῦ Χοῦς τοῦ υἱοῦ Χάμ.

Σαβά, ἐξ οὗ Μαρμαρίδες.

Δαδάν, ἐξ οὗ Κάροι,

D καὶ Νεβρωδὸς ὁ κνηγὸς καὶ γίγας, ὁ Αἰθίοψ, ἐξ οὗ Μυσοί.

Λέγει γὰρ ἡ γραφή, „καὶ Χοῦς ἐγέννησε τὸν Νεβρωδὸν τὸν κνηγὸν καὶ γίγαντα Αἰθίοπα. οὗτός ἐστιν Νεβρωδὸς ὁ γίγας καὶ κνηγὸς ἐναντίον κυρίου.“ τούτῳ τῷ Νεβρωδὸ τὴν βασιλείαν Βαβυλῶνος μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἢ θεία γραφή ἀνατίθησι. φησὶ γὰρ **15** ἡ γραφή, „ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν.“ λέγει δὲ περὶ τούτου Πέτρος ὁ ἀπόστολος εἰς τὰ Κλημέντια πῶς ἤρξεν εἰς Βαβυλῶνα ἐν Αἰγύπτῳ κληρωθεὶς· φησὶ γὰρ Πέτρος, „οὗτος ὁ Νεβρωδὸς μετοικήσας ἀπὸ Αἰγύπτου εἰς Ἀσσυρίους, καὶ οἰκήσας εἰς Νίνον πόλιν, ἣν ἔκτισεν Ἀσσοῦρ, καὶ κτίσας τὴν πόλιν, ἣτις **20** ἦν Βαβυλῶνος, πρὸς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκάλεσεν. αὐτὸν Νίνων τὸν Νεβρωδὸς οἱ Ἀσσύριοι προσηγόρευσαν. οὗτος διδάσκει

P 29

7. καὶ Σ. V, Σ. P. ἐξ οὗ P, οὔτοι RV. 12. ἡ γραφή] Genes. X. 8. 9. 17. τὰ Κλημέντια] Conf. Recognit. IV. 29. p. 540.

Filii Chus Aethiopsis, ex Cham secundo Noe filio orti, hi sunt:

Saba, ex quo Itabeni.

Evilat, ex quo Ichthyophagi.

Sabatha, ex quo Ellani.

Rhegma, ex quo Aegyptii.

Sabacatha, ex quo Aethiopes Libyci.

Filii Rhegma, filii Chus, filii Cham:

Saba, ex quo Marmarides.

Dadan, ex quo Cari, et

Nembrod venator et gigas, Aethiops, ex quo Mysi, ait enim

Scriptura: *Et Chus genuit Nemrod venatorem et gigantem Aethiopem. Hic est Nembrod gigas et venator coram Domino. Huic Nembrod regnum Babylonis post diluivium adscribit sacra Scriptura. Ait enim Scriptura: Principium regni ejus Babylon. Narrat porro Petrus Apostolus in Clementinis, ut ille in Babylone regnaverit, cum in Aegypto sortem suam accepisset: ait enim Petrus: Hic Nembrod cum ex Aegypto ad Assyrios demigrasset, urbemque Ninum, quam Assur condiderat, habitasset, aedificata urbe, quae erat Babylonis, ex eo civitati nomen imposuit. Ipsum vero Nembrod Ninum Assyrii appellarunt. Hic Assyrios ignem*

Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ. ἔνθεν καὶ πρῶτον αὐτὸν βασιλέα με-
τὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐποίησαν οἱ Ἀσσύριοι τοῦτον, ὃν μετωνόμα-
σαν Νίνον.“ ταῦτα Πέτρος περὶ τούτου.

Αἰγυπτίων πατριαὶ σὺν Μεσραεὶμ τῷ πατρὶ αὐτῶν ὀκτώ.
15 λέγει γὰρ οὕτως· „καὶ Μεσραεὶμ ἐγέννησε τοὺς Λουδιεὶμ.“

Λουδιεὶμ, ἐξ οὗ Ἄνδοι.

Αἰνεμετιεὶμ, ἐξ οὗ Πάμφυλοι.

Λαβιεὶμ, ἐξ οὗ Λίβυες.

R 66

Νεφθαλιεὶμ, ἐξ οὗ Φρύγες.

10 Πατρωσονιεὶμ, ἐξ οὗ Κρήτες.

B

Χασλωνιεὶμ, ἐξ οὗ Λύκιοι.

Φυλιστιεὶμ, ἐξ οὗ Μαριανδνοὶ.

Χαφθοριεὶμ, ἐξ οὗ Κίλικες.

Χαναναίων δέ εἰσι πατριαὶ σὺν Χαναὰν τῷ πατρὶ αὐτῶν ἑβ΄.
15 λέγει γάρ, „Χαναὰν ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον.“

Σιδῶνα, ἐξ οὗ Μυσοί.

V 25

Χετταῖον, ἐξ οὗ Δάρδανοι.

Ἰεβουσαῖον, ἐξ οὗ Ἰεβουσαῖοι.

Ἀμορῳαῖον, ἐξ οὗ Γερμανοί.

20 Γεργεσαῖον, ἐξ οὗ Σαρμάται.

Ἐβαῖον, ἐξ οὗ Παννῶνιοι.

5. λέγει] Genes. X. 13. 10. Κρίταις PV, Κρήτες m. R. 12.
Μαριανδνοὶ PV. 13. Καφθ. P sola. 15. λέγει] Gen. X.
15. 19. Ἀμορ. V.

adorare docuit: unde primus ab iis post diluuium Rex creatus, ac mu-
tato nomine Ninus est appellatus.

Aegyptiorum gentes cum Mesraim horum parente sunt octo: sic
enim Scriptura: Et Mesraim genuit Ludium.

Ludium, ex quo Lydi.

Aenemetiin, ex quo Pamphyli.

Labiim, ex quo Libyes.

Nephtaliim, ex quo Phryges.

Patrosoniim, ex quo Cretes.

Chaslioniim, ex quo Lycii.

Phylistiim, ex quo Mariandini.

Caphthoriim, ex quo Cilices.

Chananaeorum vero cum Chanaan eorum patre nationes sunt XII.
Scriptura enim dicit: Chanaan genuit Sidonem primogenitum.

Sidonem, ex quo Mysi.

Chettaeum, ex quo Dardani.

Jebusaeum, ex quo Jebusaei.

Amorrhaeum, ex quo Germani.

Gergesaeum, ex quo Sarmatae.

Evaeum, ex quo Pannonii.

- C Ἀρουκαῖον, ἕξ ὄν Παίονες.
 Ἀσενναῖον, ἕξ ὄν Δελμάται.
 Ἀράδιον, ἕξ ὄν Ῥωμαῖοι οἱ καὶ Κιτιαῖοι.
 Σαμαραῖον, ἕξ ὄν Λίγυρες.
 Ἀβαθή, ἕξ ὄν Ἀμαθούσιοι. 5

Οὗτοι κατέχουσιν ἀπὸ Αἰγύπτου ἕως τοῦ νοτιαίου Ὠκεανοῦ. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Φοίνικες, Αἰγύπτιοι, Πάμφυλοι, Φρύγες.

- D Καὶ τὰ μὲν ὄρια τῶν εἰδῶν τοῦ Χάμι εἰσιν ἀπὸ Ῥινοκοροῦρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἰγύπτον καὶ Αἰθιοπίαν ἕως Γαδείρων 10
 τὰ πρὸς νότον. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τοῦ Χάμι ἐστὶ ταῦτα· Αἰγύπτος σὺν τοῖς περὶ αὐτὴν πᾶσιν, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδοῦς, καὶ ἕτερα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ τῶν Αἰθιοπῶν ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, Θηβαῖς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρὶς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἕθνη τρία, Νασσαμῶνας, Μάκας, Ταυταμαίους, Λιβύη ἕτερα ἢ ἀπὸ Λέπτιως παρεκτείνουσα μέχρις Ἑρακλεωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδείρων.

R 68 Ἔχει δὲ καὶ ἐν τοῖς κατὰ βορρῶν μέρεσιν τὰς παραθαλασ-
 P 30 σίας, Κιλικίαν, Λυγδονίαν, Καρίαν, Βιθυνίαν, Πάμφυλίαν, 20

1. Παίονες PV. 2. Δελμάται P. 3. Post Κιτιαῖοι addit Λατῖνοι P. 7. Αἰγύπτιοι om. P. 9. καὶ om. P. *ibid.* Ῥινοκοροῦρων P. 10. Γαδείρων P. 15. Κυρήνης Ducangius, Κορνυρήνης RV. 16. Νασσαμῶνας PV. *ibid.* Μάκας P. Conf. Schurzfleisch. Notit. Bibl. Vinar. p. 62. 17. μέχρι P. 18. Γαδύρω V, Γαδείαν R, Γαδεῖνω P.

Arucaeam, ex quo Paeones.
 Asennaeum, ex quo Dalmatae.
 Aradium, ex quo Romani, qui et Citiaei, Latini.
 Samaraeum, ex quo Ligures.
 Abathe, ex quo Amathusii.

Hi quidem ab Aegypto usque ad australem Oceanum regiones obtinent. Qui vero literas suas norunt, sunt Phoenices, Pamphyli, Phryges.

Fines filiorum Cham protenduntur a regione Rhinocurorum, quae Syriam et Aegyptum, et Aethiopiam usque ad Gades versus Austrum determinat. Nomina vero regionum Cham ea sunt: Aegyptus cum adjacentibus nationibus, Aethiopia, quae Indos spectat, et altera Aethiopia ex qua oritur Aethiopus fluvius Nilus appellatus, qui et Geon, Thebais, Libya quae ad Cyrenem protenditur, Marmaris cum regionibus contiguis, Syrtis quae tribus constat populis, Nassamonibus, Macis, et Tautamaeis, Libya altera, quae a Lepti ad Herculis Columnas et regione Gadum porrigitur.

Habet vero in partibus ad Septentrionem pertinentibus maritimas regiones, Ciliciam, Lygdoniam, Cariam, Bithyniam, Pamphyliam, Phry-

Φρυγίαν, Λυδίαν τὴν ἀρχαίαν, Πισιδίαν, Καμιλίαν, Τρωάδα, Φρυγίαν, Μυσίαν, Λυκίαν, Αἰολίαν.

Εἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι ἐπίκοινοι αὗται· Κόρσυρα, Ταυριαννίς, Ἀστυπάλαια, Κῶος, Λαμπαδοῦσα, Γαλάτη, Χίος, 5 Κνίδος, Γαῦδος, Γόρσυνα, Λέσβος, Νίσυρος, Μελίτη, Κρήτη, Τένεδος, Μεγίστη, Κέρκινα, Γαυλορήτη, Ἴμβρος, Κύπρος, Μῆνιξ, Θήρα, Ἴασος, Σαρδανίς, Κάριπθος, Σάμος.

Αὗται αἱ νῆσοι ἐπίκοινοι μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ. τὰ κατὰ θάλασσαν γίνονται ὁμοῖ νῆσοι κς'.

B

10 Ἐχει δὲ τὰ ὄρια τοῦ Χάμ καὶ ἐτέρας νήσους, Σαρδανίαν, Κρήτην, Κύπρον.

Ἐχει δὲ ποταμὸν Γηὼν τὸν καὶ παχυβάτορα καλούμενον Νεῖλον καὶ χρυσορόαν, κυκλοῦντα πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας. ὁρίζει δὲ μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ τὸ στόμα 15 τῆς ἑσπερινῆς θαλάσσης. αὕτη τοῦ Χάμ ἡ γενεαλογία, δευτέρου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Εἶτα πάλιν Ἐπιφάνιος, Τῶ δὲ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ὑπέπεσεν ὁ κληρὸς ὁ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς. μῆκος τοῦ κλήρου ἕως Ῥινοκορούρων. κῆται δὲ αὕτη ἡ Ῥινοκο- 20 ρούρων ἀνὰ μέσον Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης τῆς ἀντικρῆ κειμέ- C νης τῆς ἐρυθραῆς θαλάσσης.

1. Καμηλίαν V. ib. Τρωάδα P. 2. Αἰολίαν PV. 4. Χίος] Χῶς P. 5. Γαῦσος P. ibid. Γόρσυνα P. 7. Ἴασος PV. ibid. Καριαθὸς PV. 9. κς'] κέ V: quod conveniret fortasse, si praecedentia mendis minus foedata essent. 15. αὕτη P. 19. Ῥινοκορούρων P bis, Ῥινοκορούρων R. ibid. Ῥινοκορούρα R.

giam, Lydiam veterem, Pisidiam, Camiliam, Troada, Phrygiam, Mysiam, Lyciam, Aeoliam.

Sunt et illis communes insulae hae: Corcyra, Taurianna, Astypalaea, Cous, Lampadusa, Galate, Chius, Cnidus, Gausus, Gorscya, Lesbus, Nisyros, Melita, Creta, Tenedus, Megista, Cercina, Gaulorete, Imbros, Cyprus, Meninx, Thera, Jassus, Sardania, Cariathus, Samus.

Hae sunt insulae Cham et Japhet communes. Insulae maritimae simul sunt xxvi.

Habet praeterea Regio Cham alias Insulas, Sardiniam, Cretam et Cyprum.

Habet etiam fluvium Geon, Nilum appellatum, coenum volventem, et auriferum, qui universam ambit Aegyptum, et Aethiopiam. Cham vero et Japhet regiones Hesperii maris ostia disterminant. Atque haec est genealogia Cham secundi Noe filii.

Rursum deinde Epiphanius: Sem primo Noe filio sors obtigit a Perside et Bactris usque ad Indiam. Sortis longitudo usque ad Rhinocurros porrigitur. Rhinocurrorum vero regio inter Aegyptum et Palaestynam mari Erythraeo obversam sita est.

Υιοὶ Σῆμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε, φυλαὶ κζ΄.

Αἰλάμ, ἐξ οὗ οἱ Ἐλαμίται.

Ἀσσοῦρ, ἐξ οὗ οἱ Ἀσσύριοι.

Ἀρφαξάδ, ἐξ οὗ οἱ Χαλδαῖοι.

Λούδ, ἐξ οὗ οἱ Μαζῶνες καὶ Μῆδοι καὶ Πέρσαι. 5

Ἀράμ, ἐξ οὗ οἱ Ἑκταί,

Ἐνῆλά, ἐξ οὗ Ἐγυπτιοὶ.

Καϊνάμ, ἐξ οὗ Ἀραβες.

Ἰωβάβ, ἐξ οὗ Φοίνικες.

Ὠς, ἐξ οὗ Μαδιναῖοι. 10

Οὐλ, ἐξ οὗ οἱ Λυδοί.

Γαθέρ, ἐξ οὗ Γασφρηνοί.

Μοσόχ, ἐξ οὗ Ἀλασσηνοί.

Ἀρφαξάδ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν.

Καϊνάν, ἐξ οὗ οἱ Σαρμάται. 15

Σαλά, ἐξ οὗ Σαλαθιαῖοι.

Ἑβερ, ἐξ οὗ Ἀλβανοί.

Φάλεγ, ἐξ οὗ κατὰγεται τὸ γένος Ἀβραάμ προπάτορος.

Ἰεκτάν, ἐξ οὗ Αἰθίοπες. 20

Ἐλμωδάδ, ἐξ οὗ οἱ Ἰνδοί.

R 70
V 26

D

P 31

4. Ἀρφαξάδ V et 14. RV. 6. Αἰκαί V. 7. οἱ Γ. P. 11. οἱ Λυδοί] Λυδοί P. 12. Γασφρηνοί P. 15. οἱ Σ.] Σ. P. 18. προπάτορος] προπάτορ Ἀβραάμ margo V. 21. οἱ om. P.

Filii Sem primogeniti Noe filii, ex quo ortae tribus xxvii.

Aelam, ex quo Elamitae.

Assur, ex quo Assyrii.

Arphaxad, ex quo Chaldaei.

Lud, ex quo Mazones, et Medi, et Persae.

Aram, ex quo Ectae.

Hevila, ex quo Gymnosophistae.

Cainan, ex quo Arabes.

Jobab, ex quo Phoenices.

Hos, ex quo Madinaei.

Hul, ex quo Lydi.

Gather, ex quo Garpheni.

Mosoch, ex quo Alasseni.

Arphaxad Cainan genuit.

Cainan, ex quo Sarmatae.

Sala, ex quo Salathiaei.

Eber, ex quo Albani.

Phaleg, ex quo genus Abraham progenitoris ortum est.

Jectan, ex quo Aethiopes.

Elmodad, ex quo Indi.

Σαλέφ, ἐξ οὗ Βακτριανοί.

Σαρμώθ, ἐξ οὗ Ἀραβες.

Ἰαράχ, ἐξ οὗ Κάμπλιοι οἱ καὶ Χαναναῖοι.

Ἰοδόρρα, ἐξ οὗ Ἀρῥιανοὶ καὶ Φερεζαῖοι.

5 Αἰζήλ, ἐξ οὗ Ὑγκανοὶ οἱ καὶ Εὐαῖοι.

Δέκλα, ἐξ οὗ Κεδρούσιοι οἱ καὶ Ἀμορῥαῖοι.

Ἀβιμεήλ, ἐξ οὗ Σκύθαι οἱ καὶ Γεργεσαῖοι.

Σαβαῦ, ἐξ οὗ Ἀραβες ἐσώτεροι. B

Οὐφείρ, ἐξ οὗ Ἀρμένιοι.

10 Οὗτοι πάντες υἱοὶ Σῆμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε. πάντων δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Σῆμ ἡ κατοικία ἐστὶν ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσενοίτην τῆς Ἰνδικῆς.

Ταῦτα δὲ εἰσιν τὰ ἐξ αὐτοῦ γενόμενα ἔθνη· α' Ἑβραῖοι οἱ 15 καὶ Ἰουδαῖοι, β' Πέρσαι, γ' Ἀσσύριοι δεύτεροι, δ' Αἰλυμαῖοι, ε' R 72

Χαλδαῖοι, ς' Ἀραμοσσυνοί, ζ' Ἀραβες οἱ δεύτεροι, η' Μῆδοι, C

θ' Ὑγκανοί, ι' Μακαρδοί, ια' Κοσσαῖοι, ιβ' Σκύθαι, ιγ' Σα-

λαθιαῖοι, ιδ' Γυμνοσοφισταί, ιε' Παῖονες, ις' Ἴνδοι πρῶτοι, ιζ'

Πάρθοι, ιη' Ἀραβες ἄρχαῖοι, ιθ' Καρμήλιοι, κ' Βακτριανοί,

20 κα' Ἀρῥιανοί, κβ' Ἴνδοι δεύτεροι, κγ' Γερμανοί, κδ' Κεδρούσιοι,

κε' Γασσηνοί, κς' Ἑρμαῖοι.

9. Οὐφείρ V, Ὀφείρ P. 12. Ἐρυθροῦρων P hic et infra. 14. οἱ om. V. 18. Παῖονες P. 20. Κεδρούσιοι P. 21. Γασσηνοί P.

Saleph, ex quo Bactriani.

Sarmot, ex quo Arabes.

Jarach, ex quo Camplii, qui et Chananaei.

Odorra, ex quo Arriani et Pherezaei.

Aezel, ex quo Hyrcani, qui et Euaei.

Decla, ex quo Cedrusii, qui et Amorrhaei.

Abimeel, ex quo Scythae, qui et Gergesaei.

Sabau, ex quo Arabes interiores.

Ophir, ex quo Armenii.

Hactenus hi omnes filii Sem primogeniti Noe filii. Omnium vero filiorum Sem habitatio a Bactris usque ad Rhinocururorum regionem, quae Aegyptum et Syriam, et mare Erythraeum a faucibus circa Arsenoiten Indiae extantibus disternit, protenditur.

Hae sunt gentes ex illo ortae. i. Hebraei, qui et Judaei, ii. Persae, iii. Assyrii secundi, iv. Haelymaei, v. Chaldaei, vi. Aramosyni, vii. Arabes secundi, viii. Medi, ix. Hyrcani, x. Macardi, xi. Cossaei, xii. Scythae, xiii. Salathiae, xiv. Gymnosophistae, xv. Paeones, xvi. Indi primi, xvii. Parthi, xviii. Arabes antiqui, xix. Carmelii, xx. Bactriani, xxi. Arriani, xxii. Indi secundi, xxiii. Germani, xxiv. Cedrusii, xxv. Garpheni, xxvi. Hermaei.

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἰνδοί, Ἀσσύριοι.

Ἔστι δὲ ἡ κατοικία τῶν νιῶν Σῆμ παρεκτείνουσα κατὰ μῆ-
 D κος μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκορούρων, πλάτος δὲ ἀπὸ Περ-
 σίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Κιλικίας. 5

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν νιῶν τοῦ Σῆμ, πρωτοτόκου
 νιοῦ Νῶε, ἐστὶν ταῦτα· α' Πέρσις, β' Βακτριανή, γ' Ὑρκανία,
 δ' Βαβυλωνία, ε' Κορδυαία, ς' Ἀσσυρία, ζ' Μεσοποταμία, η'
 Ἰνδική, [ς' Ἑλυμαίς, ζ' Ἀραβία ἡ ἀρχαία] θ' Ἀραβία ἡ εὐδαί-
 μων, ι' κοίλη Συρία, ια' Κομμαγηνή, ιβ' Φοινίκη Συρία ἡ ἔξω-10
 τέρα.

Τὰ δὲ ἔθνη ἃ διέσπειρε κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν
 κατακλυσμὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλὲγ καὶ Ἰεκτὰν τοῦ ἀδελφοῦ
 αὐτοῦ ἐν τῇ πυργοποιίᾳ, ὅτε συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν,
 P 32 ἐστὶν ταῦτα· α' Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β' Ἀσσύριοι, γ' Χαλ-15
 δαῖοι, δ' Μῆδοι, ε' Πέρσαι, ς' Ἀραβες πρῶτοι καὶ Ἀραβες
 V 27 δεῦτεροι, ζ' Μαδιναῖοι, η' Μαδιναῖοι δεῦτεροι, θ' Ταϊάνοι, ι'
 R 74 Ἀλαμοσσυνοί, ια' Σαρακηνοί, ιβ' Μάγοι, ιγ' Κάσπιοι, ιδ' Ἀλβα-
 νοί, ιε' Ἰνδοί πρῶτοι, Ἰνδοί δεῦτεροι, ις' Αἰθίοπες πρῶτοι, Αἰ-
 θίοπες δεῦτεροι, ιζ' Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι, ιη' Αἰβνες πρῶ-20
 τοι, Αἰβνες δεῦτεροι, ιθ' Χετταῖοι, κ' Χαναναῖοι, κα' Φε-

5. Βάκτρον RV. Correxit Ducangius. 8. Κορδυλία P. 9. Ἰν-
 δική] addit V ς' Ἑλυμαίς, ζ' Ἀραβία ἡ ἀρχαία. 10. Φοινικία
 P. *ibid.* ἡ ἔξωτέρα V, ἔτερα P. 15. οἱ καὶ Ἰουδαῖοι om. P.
 16. Ἀραβες alterum om. P. 17. Ταῖνοι V. 21. καὶ Αἰβνες P.

Qui suas vero norunt literas, Hebraei, qui et Judaei, Persae, Me-
 di, Chaldaei, Indi, Assyrii.

Porro filiarum Sem habitatio secundum longitudinem quidem ab In-
 dia usque ad Rhinocururos: secundum vero latitudinem a Perside et Ba-
 ctris usque ad Aethiopiam et Ciliciam porrigitur.

Regionum autem filiorum Sem primogeniti Noe filii nomina sunt
 haec: I. Persis, II. Bactriane, III. Hyrcania, IV. Babyloniam, V. Cordy-
 lia, VI. Assyria, VII. Mesopotamia, VIII. India, IX. Arabia felix, X. Coe-
 lesyria, XI. Commagene, XII. Phoenicia, altera Syria.

Populi vero quos Dominus Deus super terram post diluivium disper-
 sit in diebus Phaleg et Jectan fratris ipsius in turris aedificatione, cum
 confusae sunt eorum linguae, hi sunt, I. Hebraei, II. Assyrii, III.
 Chaldaei, IV. Medi, V. Persae, VI. Arabes primi et secundi, VII. Ma-
 dinaei, VIII. Madinaei secundi, IX. Taiani, X. Alamosyni, XI. Saraceni,
 XII. Magi, XIII. Caspii, XIV. Albani, XV. Indi primi, Indi secundi, XVI.
 Aethiopes primi, Aethiopes secundi, XVII. Aegyptii et Thebani, XVIII.
 Libyes primi, et Libyes secundi, XIX. Chettaei, XX. Chananaei, XXI.

ρεζαῖτοι, κβ' Ἐθαῖτοι, κγ' Ἀμορρᾶῖτοι, κδ' Γεργεσαῖτοι, κέ' Ἰεβουσαῖτοι,
 κς' Ἰδουμαῖτοι, κζ' Σαμαραῖτοι, κη' Φοίνικες, κθ' Σῖροι, λ' Κίλικες,
 λα' Καππάδοκες, λβ' Ἀρμένιοι, λγ' Ἰβηρες, λδ' Βεβρανοί, λε' Β
 Σκύθες, λς' Κόλχοι, λζ' Σάννιοι, λη' Βοσποριανοί, λθ' Ἀσια-
 5 νοί, μ' Ἰσκαυροί, μα' Λυκάονες, μβ' Πισίδαι, μγ' Γαλάται,
 μδ' Παφλαγόνες, μέ Φρύγες, μς' Ἕλληνες οἱ καὶ Ἀχαιοί, μζ'
 Θετταλοί, μη' Μακεδόνες, μθ' Θορᾶκες, ν' Μυσοί, να' Βέσσοι,
 νβ' Δάρδανοι, νγ' Σαρμάται, νδ' Γερμανοί, νε' Παννώνιοι οἱ
 καὶ Παίονες, νς' Νώρικοι, νζ' Δελμάται, νη' Ῥωμαῖοι οἱ καὶ
 10 Κίτιοι, νθ' Λίγυρες, ξ' Γάλλοι οἱ καὶ Κελταῖοι, ξα' Ἀκυρτανοί,
 ξβ' Βρεττανοί, ξγ' Σπανοί οἱ καὶ Τυράννιοι, ξδ' Μαῦροι, ξε'
 Μακονακοί, ξς' Γετοῦλοι, ξζ' Ἄφροι, ξη' Μάζικες πρῶτοι, Μά- C
 ζικες δεῦτεροι, ξθ' Ταράμαντες ἐξώτεροι, ο' Βοράδες οἱ καὶ
 Μάκορες, οα' Κελτίονες οἱ καὶ Σποράδες, οβ' Ναυσθοί οἱ καὶ
 15 Ναβῶται ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἐκτείνουσιν.

Ταῦτά ἐστιν τὰ ἔθνη ἃ διέσπειρεν κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ προσ-
 ὄπου τῆς γῆς κατὰ τὰς ἰδίας γλώσσας αὐτῶν οβ'.

Ἀναγκαῖον καὶ τὰς ἀποικίας τῶν ἔθνῶν καὶ τὰς προσηγορίας
 αὐτῶν δηλῶσαι καὶ τὰ κλίματα ἀγνώστων ἔθνῶν πῶς οἰκοῦσι D

1. Γεργεσαῖοι V. *ibid.* Ἰεβουσαῖοι V. 2. Σαρμάται P. 4. Σκύ-
 θαι P. 5. Λυκάωνες PV. 6. Παμφλαγῶνες P. *ibid.* Ἀφ-
 ραῖοι V. 9. Παίονες PV. 10. Κίτιοι V, Τῖοι P. 11. Βορ-
 ταννοί P. 13. Γαράμαντες P. 14. Μάκορες V. 17. τὰς V,
 τῆς P.

Pherezaei, xxii. Euaei, xxiii. Amorrhaei, xxiv. Gergesaei, xxv. Jebu-
 saei, xxvi. Idumaei, xxvii. Sarmatae, xxviii. Phoenices, xxix. Syri,
 xxx. Cilices, xxxi. Cappadoces, xxxii. Armenii, xxxiii. Iberes, xxxiv.
 Bebrani, xxxv. Scythae, xxxvi. Colchi, xxxvii. Sannii, xxxviii. Bospori-
 anii, xxxix. Asiani, xl. Isauri, xli. Lycaones, xlii. Pisidae, xliii.
 Galatae, xliv. Paphlagones, xlv. Phryges, xlvi. Graeci, qui et Achaei,
 xlvii. Thessali, xlviii. Macedones, il. Thraces, l. Mysi, li. Bessi,
 lii. Dardani, liii. Sarmatae, liv. Germani, lv. Pannonii, qui et Paeo-
 nes, lvi. Norici, lvii. Delmatae, lviii. Romani, qui Citiaei, lix. Li-
 gures, lx. Galli, qui et Celtaei, lxi. Aquitani, lxii. Britanni, lxiii.
 Hispani, qui Tirannii, lxiv. Mauri, lxv. Macuaci, lxvi. Getuli, lxvii.
 Afri, lxviii. Mazices primi, Mazices secundi, lxix. Garamantes exterio-
 res, lxx. Borades, qui et Macores, lxxi. Celtiones, qui et Sporades,
 lxxii. Nausthi, qui et Nabotae, et usque ad Aethiopiam porriguntur.

Hae sunt gentes quas dispersit Dominus Deus super faciem terrae,
 secundum lxxii. proprias eorum linguas.

Operae pretium videtur etiam exponere gentium colonias, earumque
 nomina, ac ignotorum populorum, quomodo habitent, quique plus aliis

καὶ τίς πλείον τίνος. ἄρξομαι δὲ διαγράφειν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς
καὶ μέχρι δύσεως πῶς οἰκοῦσι κατὰ τάξιν.

Περσῶν καὶ Μήδων ἄποικοι γέγονασι Πάρθοι καὶ τὰ περίξ
ἔθνη τῆς Εἰρήνης ἕως τῆς κοίλης Συρίας.

Ἀράβων ἄποικοι γέγονασιν Ἀραβες οἱ Εἰδαίμονες· τούτῳ 5
γὰρ τῷ ὀνόματι προσαγορεύεται Ἀραβία Εἰδαίμων.

R 76 Χαλδαίων ἄποικοι γέγονασιν οἱ Μεσοποταμίται.

Μαδιθηναίων ἄποικοι γέγονασιν οἱ Κιναϊδοκολπίται καὶ οἱ
Τρωγλοδίται καὶ οἱ Ἰχθυοφάγοι.

P 33 Ἑλλήνων ἔθνη καὶ προσηγορίαι εἰ, α' Ἴωνες, β' Ἀρκάδες, 10
γ' Βοιωτοί, δ' Αἰολεῖς, ε' Λάκωνες.

Τούτων δὲ ἄποικοι γέγονασι α' Ποντικοί, β' Βιθυννοί, γ'
Τρωῆς, δ' Ἀσιανοί, ε' Κᾶρες, ς' Λύκιοι, ζ' Πάμφυλοι, η' Κυρη-
ναῖοι. καὶ νῆσοι δὲ πλείσταί, ἕξ ὧν αἱ καλούμεναι Κυκλάδες ια',
α' Ἄνδρος, β' Τήνος, γ' Τίω, δ' Νάξος, ε' Κέα, ς' Κοῦρος, 15
ζ' Δῆλος, η' Σίφνος, θ' Ῥήνια, ι' Κύρνος, ια' Μαραθῶν,
ὁμοῦ ια'.

B Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι νῆσοι μείζονες ιβ', αἵτινες καὶ πόλεις
B ἔχουσι πλείστας, αἱ καλούμεναι Σποράδες, ἐν αἷς ἀπωκίσθησαν

1. πλείον] Fort. πλησίον. ib. γράφειν P. 4. Εἰρήνης] Κυρήνης
m. R. 8. Μαδιναίων P. ibid. Κιναϊδοκολπίται V, Κηνδοκολ-
πίται P. 11. Αἰολεῖς PV. 13. Ἀδιανοί P. 16. Τίνος PV.
ibid. Καίως PV. ibid. Κοῦρος] Σκυῖρος, ut videtur. 17. Ῥή-
νια] Νηραία PV. ibid. Μαραθῶν] Immo Μαραθουῦσα.
20. πλείστας m. RV, πλείστα P.

terras possideant. Scribere porro aggrediar ab Oriente, usque ad Occi-
dentem, et ut quique habitent, ordine servato.

Persarum et Medorum coloni sunt Parthi, et populi qui circa Cy-
renem circumjacent usque ad Coelesyriam.

Arabum coloni sunt Arabes Felices: hoc enim nomine Arabia Felix
nuncupatur.

Chaldaeorum extitere Mesopotamitae.

Madineorum coloni fuere Cendocolpitaе, et Troglodytae et Ichthyo-
phagi.

Graecorum populi et nomina v. I. Iones, II. Arcades, III. Boeoti,
IV. Aeoli, V. Lacones.

Horum coloni fuere, I. Pontici, II. Bithyni, III. Troes, IV. Adiani,
V. Cares, VI. Lycii, VII. Pamphyli, VIII. et Cyrenaei.

Sunt et insulae plurimae, ex quibus eae, quae vocantur Cyclades
XI. I. Andros, II. Tinos, III. Tio, IV. Naxus, V. Cea, VI. Curos, VII.
Delus, VIII. Scephnus, IX. Nerea, X. Cynus, XI. Marathon.

Sunt et aliae majores insulae XII. quae plures civitates habent, Spo-
rades appellatae, in quibus habitant Graecorum coloni. Sunt autem hae,

Ἕλληνες. εἰσὶ δὲ αὐταὶ· α' Εὐβοία, β' Κρήτη, γ' Σικελία, δ' Κύπρος, ε' Κῶς, ζ' Σάμος, ζ' Ῥόδος, η' Χίος, θ' Θάσος, ι' Ἀἴμνος, ια' Λέσβος, ιβ' Σαμοθράκη.

Εἰσὶ δὲ ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν Εὐβοία, ὡσπερ ἀπὸ τῶν Ἰώνων V 28
5 Ἰωνίδες πόλεις ἰσ' ὀνομασται· εἰσὶ δὲ αὐταὶ· α' Κλαζομεναί, β' Μιτυλήνη, γ' Φώκαια, δ' Πριήνη, ε' Ἐρυθραί, ζ' Σάμος, ζ' Τέως, η' Χίος, θ' Κολοφών, ι' Ἐφεσος, ια' Σμύρνα, ιβ' Πέρινθος, γ' Χαλκηδών, ιδ' Βυζάντιον, ιε' Πόντος, ις' Ἀμισσος.

Ῥωμαίων τῶν καὶ Κιτιαίων ἦτοι Λατίνων κεκλημένων ἔθνη C
10 καὶ ἀποικίαι εἰσὶ τέσσαρες, α' Τοῦσκοι, β' Ἀβηλλήσιοι, γ' Κάλαβροι, δ' Λουκανοί.

Ἄφρων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶ πέντε, α' Νεβδηνοί, β' Κνηθοί, γ' Νουμίδες, δ' Νασαμῶνες, ε' Σαιοί.

Εἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι πέντε, αἵτινες πόλεις ἔχουσιν. εἰσὶ
15 δὲ αὐταὶ· α' Σαρδανία, β' Κόρσικα, γ' Γῆρβα ἢ νῦν καλουμένη Μήνιγγα, δ' Κέρκινα, ε' Γάλατοι.

Μαύρων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν τρεῖς, α' Μωσουδαμοί, β' Τησπιτανοί, γ' Σαρίνσης.

Σπανῶν τῶν καὶ Τυρινίων, καλουμένων δὲ Ταρῶακονη-

3. Αἴμνος PV. 5. Ἰωνήδες V, Ἰωνία P. ib. ἰς m. RPV, δέκα R.
6. Πριήνη PV. 9. Κητηαίων PV. 10. Ἀβηλλήσιοι V, Ἀμηλλήσιοι R, Ἀπηλλήσιοι P. ib. Κάλαβροι RV. 11. Λουκιανοί PV. 12. Ἄφ' ὧν erasor V, Ἄφ' ὧν R. 16. Μένιγγα PV. 17. Μωσουδαμοί P. 18. Τησπιτανοί] Τηγζητανοί P. ibid. Σαρίνσης] Σαρίνσοι P. 19. καὶ om. P. ib. Ταρρακον. V, Παρρακον. R.

i. Euboea, ii. Creta, iii. Sicilia, iv. Cyprus, v. Cous, vi. Samus, vii. Rhodus, viii. Chius, ix. Thasus, x. Lemnus, xi. Lesbus, xii. Samo-
thrace.

Sunt etiam Boeotorum (coloniae) Euboea, quemadmodum et Ionum Ionia. Civitates celebriores xvi. hae sunt: i. Clazomenae, ii. Mitylene, iii. Phocaea, iv. Priene, v. Erythrae, vi. Samus, vii. Teos, viii. Chius, ix. Colophon, x. Ephesus, xi. Smyrna, xii. Perinthus, xiii. Chalcedon, xiv. Byzantium, xv. Pontus, xvi. Amissus.

Romanorum vero et Ceteaeorum, seu eorum qui Latini appellantur, populi et coloniae sunt iv. i. Tusci, ii. Apulienses, iii. Calabri, iv. Lucani.

Afrorum populi et coloniae sunt v. i. Nebdeni, ii. Cnethi, iii. Numides, iv. Nasamones, v. Saei.

Sunt et iis insulae v. quae urbes habent: eae autem sunt, i. Sardinia, ii. Corsica, iii. Gerba, quae hodie Meninx appellatur, iv. Cercina, v. Galati.

Maurorum gentes et coloniae iii. sunt, i. Mosulami, ii. Tigsitani, iii. Sarinei.

Hispanorum Tyriniorum, qui Tarracommenses appellantur, populi et

σίων, ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Λυσιτανοί, β' Βαιτικοί, γ' Αὐτρίγονοι, δ' Βάσκονες, ε' Καλλαϊκοί οἱ καλούμενοι Ἄσπορες.

Γάλλων δὲ τῶν καὶ Ναρβουσίων καλουμένων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν δ', α' Λουγδουνοί, β' Βελικοί, γ' Σικανοί, δ' Ἔδνοι.

Γερμανῶν ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Μαρκόμαλοι, β' 5 Βαρδουλοί, γ' Κουαδροί, δ' Βεριδοί, ε' Ἐρμοελοί.

Σαρματῶν ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶ δύο, α' Ἀμαξόβιοι, β' Γραικοσαρμάται.

P 34 Λέον γινῶναι καὶ τὰ κλίματα τῶν ἀγνώστων ἐθνῶν καὶ τὰ ὀνομαστὰ ὄρη καὶ τοὺς ἐπισήμους ποταμούς. ἄρξομαι διαγρά- 10 φειν περὶ τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρι δύοσεως ὅπως οἰκοῦσιν.

Ἀδιαβηνοί καὶ Ταϊανοί πέραν οἰκοῦσι τῶν Ἀράβων.

Ἀλαμοσσυνοί ἐσώτεροί εἰσιν τῶν Ἀράβων.

Σακκηνοί πέραν τῶν Ταϊανῶν.

15

Ἀλβανοί πέραν τῶν Κασπιανῶν πλῶν οἰκοῦσιν.

Μαδιανισταὶ οἱ μελζονες, οἱ πολεμηθέντες ὑπὸ Μωϋσέως, ἐντὸς τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης οἰκοῦσιν.

B Ἡ μικρὰ δὲ Μαδιάμ πέραν ἐστὶν τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης,

2. Βάσκονες V. *ib.* Καλλιακοί RV. *ib.* Ἄσπορες RV. 3. Γάλλων] τ' ἄλλων V, ἄλλων P. *ib.* καὶ Ναρβουσίων Ducangius, Κεναρβουσίων RV. 4. Ἔδνοι] Ἐδονοί P sola. 6. Ἐρμοελοί V. 8. Γρεκοσ. PV. 9. καὶ τὰ] τὰ P. 10. διαγράφειν] δὲ γράφειν P, δὲ διαγράφειν m. R. 13. Ἀδιαβηνοί V. *ib.* Ταϊνοί V. 15. Ταϊανῶν] Τατηνῶν V. 17. Μαδιανισταὶ P sola. 19. Οἱ P.

coloniae sunt v. i. Lusitani, ii. Baetici, iii. Autrigoni, iv. Vascones, v. Callaeci, qui vocantur Astures.

Aliorum vero Narbonensium appellatorum populi et coloniae sunt iv. i. Lugduni, ii. Velici, iii. Sicani, iv. Hedui.

Germanorum nationes et coloniae v. sunt, i. Marcomali, ii. Varduli, iii. Quadri, iv. Veridi, v. Hermoëli.

Sarmatarum populi et coloniae sunt ii. i. Hamaxobii, ii. Graeco-sarmatae.

Ignotarum etiam gentium praestat nosse regiones, celebresque montes, et insignes fluvios. De populis porro scribere aggrediar, ducto ab Oriente usque ad Occidentem, prout habitant, initio.

Adiabeni et Tajani ultra Arabes habitant.

Alamossyni citeriores sunt Arabibus.

Sacceni ultra Ταϊανος.

Albani ultra Caspiae portas habitant.

Madianitae majores, qui a Moysae devicti sunt, cis mare Erythraeum degunt.

πλησίον Αιγύπτου, ὅπου ἐβασίλευσε Ῥαγούηλ ὁ πενθερός Μωϋσέως.

Πέραν τῶν Καππαδοκῶν εἰς τὰ δεξιὰ οἰκοῦσιν Ἀρμένιοι καὶ Ἰβηρες καὶ Βεῤῥανοὶ καὶ Σκύθες καὶ Κόλχοι καὶ Βοσποριοινοί. 5 οἱ δὲ καλούμενοι Σάλλοι, οἱ καὶ Σανῖται κεκλημένοι, οἱ ἕως τοῦ Πόντου ἐκτείνοντες, ὅπου ἐστὶν ἡ παρεμβολὴ Ἀσπαρος καὶ Σεβαστόπολις καὶ ὁ Ἰσσοῦ λιμὴν καὶ Φᾶσις ποταμός, ἕως τοῦ Τρα- R 80 πεζοῦντος ἐκτείνει τὰ ἕθνη ταῦτα.

Ὅρη δὲ εἰσιν ὀνομαστὰ ἰβ', α' Αἴβανος ἐν Συρίᾳ, β' Καν- C 10 κάσιον ἐν Σκυθίᾳ, γ' Ταῦρος ἐν Κιλικίᾳ, δ' Ἄτλας ἐν τῇ Λιβύῃ τῇ ἑξωτερῇ, ε' Παρνασὸς ἐν Φωκίδι, ς' Κιθαιρῶν ἐν Βοιωτίᾳ, ζ' Ἐλικῶν ἐν Τελμισσῶ, η' Παρθένιον ἐν τῇ Θράκῃ, θ' Νύσσοσ τὸ Σίνα ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἰ' Λυκαβηττὸς ἐν Χίῳ, ια' Πίννιον ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ιβ' Ὀλυμπος ἐν Μακεδονίᾳ.

15 Δειγμένων τῶν ὀνομαστῶν ὀρέων δέον καὶ τοὺς ἐπισήμους ποταμοὺς ἕξιπεῖν τοὺς ἀποχέοντας εἰς τὴν θάλασσαν. ποτα- V 29 μοὶ γάρ εἰσιν ὀνομαστοὶ μί· α' Ἰνδὸς ὁ καὶ Φεισῶν, β' Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, γ' Τίγρις, δ' Εὐφράτης, ε' Ἰορδάνης, ς' Κήφισος, ζ' Τανάϊς, η' Ἰομηρός, θ' Ἐρύμανθος, ἰ' Ἄλυσ, ια' Ἀσωπός, 20 ιβ' Θερωδῶν, ιγ' Ἐρασιός, ιδ' Ῥεῖος, ιε' Ἀλφειός, ις' Βορυσθίνης, ιζ' Ταῦρος, ιη' Εὐρώτας, ιθ' Μαίανδρος, κ' Εἶσμος, D

7. Οἶσσον PV. 11. ἑξωτερῶν V, δευτέρῳ P. 12. τῇ om. P.
 13. τὸ om. P. ib. τῇ om. P. ib. Λυκαβηττὸς V, Λυκαβιττὸς P.
 15. δέον om. P, post ποταμοὺς interpolato (δεῖ). 17. Φησῶν V.
 18. Ἰορδάνης P. ib. Κίφισος PV. 19. Τανάης PV. 20.
 Ἀλφειός PV. ibid. Βορυνθίνης RV. 21. Μέανδρος PV.

Minor vero Madiam ultra mare Erythraeum jacet, juxta Aegyptum, Rhaguel Moysis socer regnavit.

Ultra Cappadoces ad dextram habitant Armenii, et Iberes, et Ber-rani, et Scythae, et Colchi, et Bosporiani. Qui vero dicuntur Salli, qui et Sanitae vocantur, ad Pontum usque protenduntur, ubi sunt Ca-stra Asparus, et Sebastopolis, et Hoessi portus, Phasisque fluvius: us-que ad Trapezuntem gentes illae porriguntur.

Sunt vero XII. montes celebriores. I. Libanus in Syria, II. Cauca-sus in Scythia, III. Taurus in Cilicia, IV. Atlas in Libya secunda, V. Parnassus in Phocide, VI. Cithaeron in Boeotia, VII. Helicon in Tel-misso, VIII. Parthenius in Thracia, IX. Nyssus, Sina in Arabia, X. Ly-cabitus in Chio, XI. Appenninus in Italia, XII. Olympus in Macedonia.

Montibus celebrioribus enumeratis, recensendi sunt insignes fluvii qui in mare influunt. Sunt autem celebres fluvii XI. I. Indus, qui et Phison, II. Nilus, qui et Geon, III. Tigris, IV. Euphrates, V. Jordanis, VI. Cephissus, VII. Tanais, VIII. Isminus, IX. Erymanthus, X. Halys, XI. Asopus, XII. Thermodon, XIII. Erasinus, XIV. Rius, XV. Alpheus, XVI. Borysthenes, XVII. Taurus, XVIII. Eurotas, XIX. Meander, XX. Her-

κα' Ἄξιος, κβ' Πύραμος, κγ' Βοῖος, κδ' Ἐβρος, κέ Σαγάριος, κς' Ἀχελῷος, κζ' Πηραιός, κη' Εὐήνος, κθ' Σπερχειός, λ' Κάστρος, λα' Σιμίεις, λβ' Σκάμανδρος, λγ' Στρομιών, λδ' Παρθένιος, λέ' Ἴστρος, λς' Βαΐτις, λζ' Ῥήνος, λη' Ῥοδανός, λθ' Ἡριδανός, μ' Θούβηρις ὁ νῦν καλούμενος Τίβηρις. 5

Ἔδοξέ μοι καὶ τὰς ἐπισήμους πόλεις τῶν ἑπτὰ κλιμάτων ἔξειπεῖν.

P 35 Α'. Κλίματος πρώτου Λιβύης τῆς ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, Νίγηρος μητρόπολις Αἰθιοπίας τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Αἰγύπτῳ, α' Μερόη, β' Πτολεμαῖς, γ' Ἀραβία, δ' Μοῦζα. 10

Β'. Κλίματος δευτέρου Αἰγύπτου Διόσπολις μεγάλη, Σνήνη, Ἀμμωνιακή, Ὠασίς μεγάλη.

Γ'. Κλίματος τρίτου Μαυριτανίας Ὀπιδάνεον, Ἀφρική, Καρχηδών, Ἀδράμυστος· Κυρήνης Ἀρσινόη, Πτολεμαῖς, Ταύριον, Ἀπολλωνία, Κυρήνη· Αἰγύπτου, Παρατόνιον, Ἀλεξάνδρεια μεγάλη, Πηλούσιον, Μέμφις, Πτολεμαῖς Ἐρμείου· Συρίας Ἰουδαίας Καισάρεια, Ἀσκαλὼν, Τιβεριάς, Νεάπολις, 82

Β Σεβαστή, Σκυθόπολις, Αἰλία· Ἀραβίας Πετραίας Πέτρα, Μήδαβα, Βόστρα· Βαβυλῶνος Τερηδών.

1. Ἐξίος R. *ibid.* Εὐρος P, Εὔρων V, Εὔρον R. 2. Πίννιος PV. *ib.* Εὐκνος PV. *ib.* Σπέρχιος PV. 3. Στύρων RV. 4. Βέττης PV. 5. Ἰριδανός PV. 6. τὰς om. P. 9. αὐτῇ om. V. *ib.* Μερῶι PV. 11. Σνήνη] Σωίτη PV. 14. Ἀρσινόη P. *ib.* Ταύριον V, Ταυριστά P. V. Wesseling. ad Antonin. p. 67. 17. Ἀραβιῶν R, Ἀραβιῶν m. R. 19. Μείδαβα P. *ibid.* Τερηδών PV.

mus, xxi. Axius, xxii. Pyramus, xxiii. Danubius, xxiv. Hebrus, xxv. Sagarius, xxvi. Achelous, xxvii. Pinnius, xxviii. Eucnus, xxix. Sperchius, xxx. Caystrus, xxxi. Simois, xxxii. Scamander, xxxiii. Strymon, xxxiv. Parthenius, xxxv. Ister, xxxvi. Bettis, xxxvii. Rhenus, xxxviii. Rhodanus, xxxix. Eridanus, xl. Thuberis, qui nunc Tiberis appellatur.

Operae pretium videtur praeterea inclytas urbes septem climatum recensere.

I. Primi climatis Libyae in Aegypto, Nigre Metropolis Aethiopiae, quae est in ipsa Aegypto. i. Meroë, ii. Ptolemais, iii. Arabia, iv. Muza.

II. Secundi climatis Aegypti, Diospolis magna, Seine, Ammoniac, Oasis magna.

III. Climatis tertii Mauritaniae, Oppidaneum, Africa, Carthago, Adramystus, Cyrene, Arsynoë, Ptolemais, Tauchista, Appolonia, Cyrine. Aegypti, Paratonion, Alexandria magna, Pelusium, Memphis, Ptolemais Hermii, Syriae Judaeae Caesarea, Ascalon. Tyberias, Neapolis, Sebaste, Scythopolis, Aelia. Arabiae Petraeae, Petra, Midaba, Bostra. Babylonis, Teridon.

Δ'. Κλίματος τετάρτου Συρίας κοίλης, Ἀντιόχεια, Ἄρα, Ἱεράπολις, Σελεύχεια, Ἀπάμεια, Αἴμισα, Σαμόσατα, Πάλμυρα, Ἀραβες, Ἡλιούπολις, Δαμασκός, Ζεῦγμα· Ἀραβίας Μεσοποταμίας Νίσιβι, Σελεύχεια· Βαβυλῶνος Βαβυλῶνα· Ἀσσυρίας Νίνος, Ἀρβηλα, Κτησιφών· Σουσιανῆς Σοῦσα· Μηδίας Ἐκβάτανα, Ἀρσακία.

Ε'. Κλίματος πέμπτου πόλεις ἐπίσημοι Ἰταλίας Νεάπολις, Ῥώμη, Ποτίολοι· Σικελίας Μεσσήνη· Θράκης Αἶνος, Φιλίππουπολις, Ἀδριανούπολις, Τραιανούπολις, Ἀβδηρα, Προκόννησος, Πείρινθος, Θάσος νῆσος, Σαμοθράκη νῆσος, Χερρόνησος, Κόιλα, Σηστός· Μακεδονίας Δυράχιον, Θεσσαλονίκη, Ἀμφίπολις, Ἡράκλεια, Ἐδεσσα, Πέλλα, Φίλιπποι, Κασάνδρεια, Λάρισσα, Ἀπολλωνιάς, Ἀδριανούπολις· Δαλματίας Ἐπίδαυρος· Ἑλλάδος Ἄργος· Βιθυνίας Νικομήδεια, Ἀπάμεια, Ἰουλιούπολις, Νίκαια· Ἀσίας μεγάλης Κύζικος, Ἀλεξάνδρεια Τρωάς, Λάμψακος, Πέργαμος, Σμύρνα, Τένεδος, Ἐζαλοί, Ἄγκυρα, Σάρδη, Ἱεράπολις, Ἀπάμεια, Κιβύρα, Μιτυλήνη νῆσος, Χίος νῆσος· Γαλατίας Σινώπη, Πομπηιούπολις, Ἀντιόχεια, Πισιδία, Ἄγκυρα, Γέρμια, Ταύνιον, Πισιδινοῦντα, Λύστρα· Παμφυλίας Ὑπαιπα· Καππαδοκίας Κώ-

2. 14. Ἀπαμία PV. *ib.* Σαμόσατα PV. 4. Νήσιβι PV. 5. Μηδείας PV. 8. Ποτίολοι om. P. *ib.* Μεσσήνη P. 9. Προκόννησος P. 10. Πήρινθος V, Πείρινθος P. *ib.* Θάσος PV, Θάσσης R. 11. Κόιλα PV. *ib.* Σειστός P, Σιστός V. *ib.* Δυράχιον P sola. 12. Πέλα P. 13. Ἀπολλωνιάς PV. 17. Κηβύρα PV. 18. Γαλατείας PV. 19. Πισσηδία PV. 20. Ῥεπαι PV.

IV. Quarti climatis, Coele-Syriae, Antiochia, Arca, Hierapolis, Seleucia, Apamia, Aemisa, Samosata, Palmyra, Arabes, Heliopolis, Damascus, Zeugma. Arabiae Mesopotamiae, Nesibis, Seleucia. Babylonis, Babylona. Assyriae Ninus, Arbela, Ctesiphon. Susianae, Susa. Mediae, Ecbatana, Arsacia.

V. Quinti climatis urbes insigniores. Italiae, Neapolis, Roma. Siciliae, Messana. Thraciae, Aenus, Philippopolis, Hadrianopolis, Trajanopolis, Abdera, Proconesus, Perinthus, Thassus insula, Samothrace insula, Cherronesus, Cyla, Sestus. Macedoniae, Dyrrachium, Thessalonice, Amphipolis, Heraclea, Edessa, Pella, Philippi, Cassandria, Larissa, Apolloniae, Hadrianopolis. Dalmatiae, Epidaurus. Helladis, Argos. Bithyniae, Nicomedia, Apamea, Juliopolis, Nicaea. Asiae majoris, Cizycus, Alexandria, Troas, Lampsacus, Pergamus, Smyrna, Tenedus, Ezali, Ancyra, Sardis, Hierapolis, Apamia, Cebyra, Mitylene insula, Chios insula. Galatiae, Sinope, Pompeiopolis, Antiochia, Pisi-dia, Ancyra, Germia, Taunium, Pessinus, Lystra. Pamphyliae Hype-

μανα, Ἀμάσεια, Καισάρεια, Μάζακα, Μηλιτίνη, Εἰκόνιον, Νικόπολις, Νεοκαισάρεια, Σάταλα· Ἀρμενίας μεγάλης Κολχίς.

ζ'. Κλίματος ἔκτου Λογδοῦνος, Δαλματίας Σαλώνας· Καππαδοκίας Τραπεζοῦντα· Ἰταλίας Ῥάβεννα, Ἀκυληία· Μυσίας τῆς κάτω Ὀδησσός, Δορόστολος· Θράκης Ἀπολλωνιάς, Ἀγγία-5
 R 84 λος, Βυζάντιον· Χερσονήσου Ἐλαιούς, Καλχηδών, Ἡράκλεια, Ἀμαστρα· Ἀσίας μικρᾶς Τένεδος· Γαλατίας Ἀμισός.
 Ζ'. Κλίματος ἑβδόμου τοῦ διὰ Βορυσθένους **.

P 36

Περὶ ἀστρονομίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πυργοποιίας ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἄρφα-10
 ξὰδ ἀνὴρ τις Ἰνδὸς ἀνεφάνη σοφὸς ἀστρονόμος, ὀνόματι Ἀνδουβάριος, ὃς καὶ συνεγράψατο πρῶτος Ἰνδοῖς ἀστρονομίαν.

Ἐγεννήθη δὲ καὶ ἄλλος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ, Χοῖς ὀνόματι, ὁ Αἰθίοψ, ὅστις ἐγέννησεν τὸν Νεβρωδὸν γίγαντα τὸν τὴν Βαβυλωνίαν κτίσαντα, ὃν λέγουσιν οἱ Πέρσαι ἀποθελθέντα καὶ 15
 γενόμενον ἐν τοῖς ἄστροις τοῦ οὐρανοῦ, ὄντινα καλοῦσιν Ὠρίωνα. οὗτος ὁ Νεβρωδὸς πρῶτος κατέδειξε τὸ κνηγεῖν καὶ χορηγεῖν
 B πᾶσι θηρία εἰς βρωῶσιν· καὶ ἐπρώτετε Περσῶν.

Ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ τῆς κρατησάσης Συρίαν

1. Ἀμασία, Καισάρεια PV. 2. Κόλχης PV. 4. Ῥάβεννα PV.
 5. Ὀδυσοῦς PV. ib. Δορόστολος P. 6. Ἐλέους PV. 8. τοῦ
 om. P. Post Βορυσθένους indicavi lacunam. 10. Ἀρφαξὰδ V,
 Ἀρφαξὰδ R. 17. καὶ χορηγεῖν om. P.

pa. Cappadociae Comana, Amasia, Caesarea, Mezaca, Melitene, Iconium, Nicopolis, Neocaesarea, Satala. Armeniae majoris, Colchis.

VI. Sexti climatis, Lugdunum. Dalmatiae, Salonae. Cappadociae Trapezus. Italiae, Ravenna, Aquileia. Mysiae inferioris, Odysus, Dorostolus. Thraciae, Apollonias, Anchialus, Byzantium. Chersonesi, Eleus, Calchedon, Heraclea, Amastra. Asiae minoris, Tenedus. Galatae, Amisus.

VII. Climatis septimi, per Borysthenem.

De Astronomia.

Iis temporibus, quibus Turris condebatur, quidam Indus extitit, ex stirpe Arphaxad, sapientiae laude, et Astronomiae cognitione clarus, nomine Andubarius, qui primus apud Indos de Astronomica disciplina libros conscripsit.

Natus est praeterea alius ex tribu Sem, Chus appellatus, genere Aethiops, ex quo progenitus Nembrod gigas, Babylonis conditor, quem aiunt Persae inter Deos fuisse relatum, ac inter coelestia astra conspici, huncque Orionem nuncupant. Hic Nembrod ferarum ad escam venationem primus docuit, Persisque primus imperavit.

Ex eadem tribu Sem, primogeniti Noe filii, in Syria ac Perside,

καὶ τὴν Περσίδα καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς τοῦ πρώτου
 υἱοῦ τοῦ Νῶε ἐγεννήθη καὶ ἀνεφάνη ἄνθρωπος γιγαντογενῆς,
 ὀνόματι Κρόνος, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Λάμινου τοῦ ἰδίου πατρὸς εἰς
 τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ πλάνητος ἀστέρος. ἐγένετο δὲ δυνατὸς οὗτος,
 5 ὅστις πρῶτος κατέδειξε τὸ βασιλεύειν ἦτοι ἄρχειν καὶ κρατεῖν τῶν
 ἄλλων ἀνθρώπων· καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς πρῶτος τῆς Ἀσσυρίας
 ἔτη πολλὰ, καὶ ὑπέταξε πᾶσαν τὴν γῆν Περσίδος ἀπὸ τῆς Ἀσ-
 συρίων ἀρξάμενος. ἦν δὲ φόβον ἔχων πρὸς πάντας, ὡς πολέ- C
 μιος καὶ ἀναιρῶν πάντας· ὅστις εἶχε γυναῖκα τὴν Σεμίραμιν τὴν
 10 καὶ Ῥεάν καλουμένην παρὰ Ἀσσυρίοις διὰ τὸ καὶ αὐτὴν εἶναι
 ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα. ἦν δὲ καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ
 Σῆμ τοῦ υἱοῦ Νῶε. ἔσχεν δὲ υἶὸν ὁ Κρόνος ὀνόματι Πίκον,
 ὅστις ἀπὸ τῶν γονέων ἐκλήθη Ζεὺς εἰς ὄνομα καὶ αὐτὸς τοῦ πλα-
 νήτου ἀστέρος. ἔσχε δὲ καὶ ἄλλον υἶὸν ὁ αὐτὸς Κρόνος ὀνόμα-
 15 τι Νίνον· ἔσχε δὲ καὶ θυγατέρα ὀνόματι Ἑραν. ἔλαβεν δὲ γυ-
 ναῖκα Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀδελφὴν τὴν Ἑραν, ἣν καὶ
 Ζυγίην Νέμεσιν ἐκάλουν τινὲς εὐχαριστοῦντες αὐτῇ ὡς ἀγαθῇ
 καὶ δίκαια πάντα θελοῦσῃ· ἐξ ἧς ἔσχεν υἶὸν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς,
 ὃν ὠνόμασε Βῆλον διὰ τὸ ὀξύτατον εἶναι τὸν παῖδα. ὁ δὲ D
 20 προπάτωρ Κρόνος ἔασας τὸν ἑαυτοῦ υἶὸν Πίκον ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ
 καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ῥεάν τὴν καὶ Σεμίραμιν μετὰ τοῦ Πίκου

1. μέρη Anonymus ante Malalam p. 17. 14. ed. Bonn., μέχρι P, μέχρις V.
 3. Λόμνον P sola, Οὐρανοῦ Anon. 5. κατεδείξατο β. P. 9. Σε-
 μιραμὴν PV plerumque. 10. τὸ καὶ] καὶ τὸ P. 11. ἀλαζόνα PV.
 15. θυγατέρα] θυγατέραν PV. ib. ἔλαβεν — Ἑραν om. P. 18.
 Πίκος m. R, Νίνος PV. ib. ὁ καὶ] καὶ ὁ P. 19. τὸ om. P. 21.
 καὶ alterum om. P.

caeterisque regionibus ortum spectantibus regnante, ex gigantum prosa-
 pia procreatus vir floruit, Chronus seu Saturnus appellatus, cui id no-
 minis a Domino patre inditum de errantis astri nomenclatura. Hic porro
 cum esset admodum potens, regnandi ac imperandi, hominesque sibi
 alios subjiciendi artem primus edocuit: ipseque primus annos multos in
 Assyria regnavit, tota deinde Perside, initio ab Assyriis facto, imperio
 suo subjecta, cum ab omnibus ut hostis et tyrannus terrori esset. Huic
 uxor fuit Semiramis, quam ob illius fastum et arrogantiam Rheam vo-
 cant Assyrii: ipsa perinde ex tribu Sem Noe filii oriunda. Saturno vero
 filius fuit Picus, qui a parentibus Jupiter nuncupatus est, de nomine
 pariter errantis astri. Habuit et alterum filium Saturnus, cui Ninus no-
 men fuit, et filiam, Junonem appellatam, quam Nemesin jugalem quidam
 vocarunt, quod bona esset, et quod justa omnia vellet. Ex ea filium
 habuit Picus seu Jupiter, quem Belum nominavit, quod pedum celeritate
 praestaret. Saturnus vero avus, permessa Jovi seu Pico filio Assy-
 ria, et relicta cum filio Pico seu Jove uxore sua Rhea seu Semiramide,

- R 86 τοῦ καὶ Διὸς υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ λαβὼν πολλὴν βοήθειαν ὄχλου ἀνθρώπων γενναίων ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν δύσιν ἀβασιλευτόντων οὖσαν, μὴ κρατουμένην ὑπὸ τινος βασιλεύοντος· καὶ ἐκράτησεν τῶν δυνατικῶν μερῶν, ἀφανῆς ἐκ τῆς Συρίας γενόμενος. καὶ ἔμεινεν κρατῶν καὶ βασιλεύων τῆς δύσεως πάσης ἐπὶ ἔτη πολλά, καὶ 5 ἔσχεν ἐκεῖ γυναῖκα ὀνόματι Φιλύραν, ἐξ ἧς ἔσχεν ἄλλον υἱὸν ὀνόματι Ἄφραον, ᾧ τινι ἔδωκε τὴν πρὸς Διβύην γῆν. καὶ ἐκράτει
- P 37 τῶν ἐκεῖ βασιλεύων ὁ Ἄφραος, ὅστις ἐγήμη τὴν Ἀστυνόμην ἐκ τῆς Λακερίας νύσου, καὶ ἐγέννησεν θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Ἀφροδίτην εἰς ὄνομα καὶ αὐτὴν τοῦ πλάνητος ἀστέρου τῆς οὐρα-10 νίας Ἀφροδίτης, φιλόσοφον γενομένην, ὅστις ἐγαμήθη Ἀδώνιδι τῷ υἱῷ τοῦ Κινύρου, Ἀθηναίῳ, καὶ αὐτῷ φιλοσόφῳ, καὶ ἔμειναν
- V 31 ὁμοῦ φιλοσοφοῦντες σωφρόνως ἄχρι θανάτου. ἔσχεν δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς Φιλύρας ὁ Κρόνος καὶ ἄλλον υἱὸν τὸν λεγόμενον Χείρωνα, φιλόσοφον καὶ αὐτόν. μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι τὸν Πῖκον τὸν 15 καὶ Δία τῆς Ἀσσυρίας ἔτη τριάκοντα ἐάσας καὶ αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα καὶ τὴν Ἥραν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα,
- B καὶ ποιήσας τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Βῆλον βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν δύσιν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Κρόνον. ὁ δὲ Βῆλος ἐβασίλευσεν τῶν Ἀσσυρίων ἔτη δύο, καὶ τελευτᾷ, ὄντινα 20 οἱ Πέρσαι ἀπεθίωσαν. ὁ δὲ Κρόνος ἑωρακὼς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Πῖκον τὸν καὶ Δία ἐλθόντα πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ δύσει, παρεχώρη-

4. ἀφανῆς ἐν τῇ Ἀσσυρία γενόμενος P. 6. Φηαύραν P. 8. Ἀστυνόμην m. RP, Ἀστυμένη R, Ἀστυώμην V. 11. ὅστις] ἦτις m. R. 13. ἐκ τῆς αὐτῆς] ἐξ αὐτῆς τῆς P. 14. Φιαύρας V, Φηαύρας P.

magnisque copiarum ac generosorum virorum comparatis auxiliis, in regiones Occidentales, quae a nullo tum Rege obtinebantur, profectus has sibi asseruit, in Assyria deinceps non visus: annisque compluribus universo Occidenti imperavit. Uxorem duxit nomine Pheauram, ex qua filium alterum procreavit, Aphraum appellatum, cui terras versus Libyam regendas tradidit: ubi cum is imperaret, Astynomem ex Laceria insula oriundam sibi in conjugem adscivit, ex eaque filiam genuit, quam de errantis caelestis astri Veneris nomine Venerem appellavit, quae Philosophiae studia inprimis coluit. Illa autem Adonidi Atheniensi, Cinyrae filio, et ipsi Philosopho, nuptui tradita est, cum uterque in magna vitae modestia usque ad mortem Philosophiae operam una contulisset. Suscepit Saturnus ex Pheaura filium alium Chironem nuncupatum, et ipsum Philosophiae addictum. Picus vero seu Jupiter, cum Assyriorum regnum annis xxx. administrasset, relicta et ille matre sua, et Junone sorore simul et uxore, filioque Belo Assyriae Rege constituto, ipse ad Saturnum parentem in Occidentem concessit. Belus ergo cum Assyriis bienio imperasset, obiit, a Persis in Deorum coetum relatus. At Saturnus cum Picum seu Jovem ad se venientem in Occidentem comperisset, re-

σεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν τῆς δύσεως· ἦν γὰρ γεγηρακῶς καὶ τα-
λαιπωρήσας ὁ αὐτὸς Κρόνος. καὶ ἐβασίλευσεν τῆς δύσεως,
ἄγον τῆς Ἰταλίας, Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ὅλα ἔτη ξβ'. τῆς δὲ Ἀσ-
συρίας μετὰ τὸν Βῆλον ἐβασίλευσεν Νίνος ὁ ἄλλος υἱὸς Κρόνου,
5 ὅστις καὶ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τὴν Σεμίραμιν ἔλαβεν γυναῖκα· ἐξ
οἷ Πέρσαις νόμος γαμεῖν τὰς ἑαυτῶν μητέρας καὶ τὰς ἀδελφάς,
διὰ τὸ καὶ τὸν Πίκον λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν τὴν Ἥραν γυ- C
ναῖκα, καθὰ καὶ ὁ σοφώτατος Ὅμηρος ἐκτίθεται, Ἥραν γυ-
προσεῖπε κασιγνήτην ἀλοχόν τε. καὶ τελευτᾷ ὁ Κρόνος. ὁ δὲ
10 Νίνος ἐπικρατῆς γενόμενος τῆς Ἀσσυρίας κτίζει τὴν Νινευὴ πό-
λιν Ἀσσυριοῖς, καὶ βασιλεύει πρῶτος ἐν αὐτῇ, ἔχων τὴν Σεμί-
ραμιν τὴν καὶ Ῥεάν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα καὶ γυναῖκα μεθ'
ἑαυτοῦ.

Ἐξ αὐτοῦ οὖν τοῦ γένους ἐγεννήθη καὶ ὁ Ζωρόαστρος ὁ ἄ- R 88
15 στρονόμος Περσῶν ὁ περιβόητος, ὅστις μέλλων τελευτᾶν ἠῦχeto
ὑπὸ πυρὸς ἀναλωθῆναι οὐρανίου, ἐπὼν τοῖς Πέρσαις ὅτι ἐὰν
καύσῃ με τὸ πῦρ, ἐκ τῶν καιομένων μου ὀστῶν ἐπάρατε καὶ
φυλάξατε, καὶ οὐκ ἐκλείψει τὸ βασίλειον ἐκ τῆς ὑμῶν χώρας D
ὅσον χρόνον φυλάττετε τὰ ἐμὰ ὀστέα. καὶ εὐξάμενος τὸν Ὠρίω-
20 να ἀπὸ πυρὸς ἀερίου ἀνηλώθη. καὶ ἐποίησαν οἱ Πέρσαις καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἔχουσι φυλάττοντες τὸ λείψανον αὐτοῦ τεφρω-
θὲν ἕως νῦν.

8. καθὰ] κατὰ PV. *ib.* Ὅμηρος] Il. π ν. 432. σν. 356. *ib.* Ἥραν
V, Ἥραν P. 12. Ῥεάν PV. 14. Ζωροάστρου P. 15. ὁ om. P.
17. καύσῃ] ἐκαύσει P, καύσει RV. 18. λείψει P. *ib.* ἡμῶν
χώρας V, χώρας ἡμῶν P.

gno Occidentis ultro ei cessit, cum senio ac aegritudine laboraret. Pi-
cus igitur qui et Jupiter in Occidente seu in Italia regnavit annos totos
LXII. Assyriae vero post Belum imperavit Ninus, Saturni alius filius,
qui matrem suam Semiramidem in uxorem duxit: unde Persis ex lege
indultum, ut matres et sorores ducere in conjuges liceret, cum et Picus
sororem Junonem matrimonio sibi pariter copulasset: quemadmodum et
doctissimus Homerus ait, Junonem sororem uxoremque sic fando adortus
est. Saturno extincto, Assyriae regno potitus Ninus, ac Ninive urbe
exaedificata, in ea primus Assyriis imperavit, una cum Semiramide seu
Rhea matre, eademque et uxore.

Ex illius igitur genere natus est Zoroastres, celebris apud Persas
Astronomus, qui mortis proximus, precatus est, ut coelesti igne consu-
meretur, Persas sic allocutus: *Cum ignis me combusserit, ex combustis
meis ossibus, cineres tollite et servate: regnum enim a vestra regione non
auferetur, quamdiu servabitis ossa mea.* Invocato deinde Orione, aereo
igne consumptus est. Persae vero quod ille imperarat executi, illius re-
liquias in cineres redactas usque hodie servant.

Μετὰ δὲ Νίνον ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Θουρῶρας ὀνόματι, ὄντινα μετωνόμασεν ὁ τούτου πατὴρ Ζάμης ὁ τῆς Ῥέας ἀδελφὸς Ἄρεα εἰς ὄνομα τοῦ πλάνητος ἀστέρος. οὗτος ἐγένετο πικρὸς πολεμιστῆς, ὅστις ἐπολέμησεν ἐπὶ τὰ ἀρκτῶα μέρη, ἐπελθὼν P 38 καὶ Κανκάσῳ τινὶ καὶ αὐτῷ δυνατῷ ἀνθρώπῳ γιγαντογενεῖ καὶ 5 πολεμικῷ, καταχθέντι ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε, καὶ πολεμήσας τὸν Καύκασον ἐφόνευσε καὶ παρέλαβε τὴν χώραν αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Θράκῃ ἐκεῖ τελευτήσας κεῖται ὅτινι Ἄρεϊ ἀνέστησαν πρῶτον στήλην οἱ Ἀσσύριοι καὶ ὡς θεὸν προσεκύνουν αὐτόν, καὶ ἕως τῆς νῦν καλοῦσι περσιστὶ τὸν Βαῦλ 10 θεόν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον Ἄρης, πολέμων θεός. τούτου μνημονεύει ἡ προφητικὴ γραφὴ τοῦ Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν παίδων ὅτι ἠναγκάζοντο προσκυνεῖν αὐτῷ. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν Ἄρεως ἐβασίλευσεν ὁ Λάμης. καὶ μετὰ Λάμην ἐβασίλευ- B σεν Ἀσσυρίων Σαρδανάπαλλος ὁ μέγας, ὄντινα Περσεὺς ὁ Λα- 15 νάης ἐφόνευσεν καὶ ἀφείλατο τὴν βασιλείαν ἀπὸ Ἀσσυρίων, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐπεκάλεσεν αὐτοὺς Πέρσας. ἄτινα συνεγράψατο Σεμηρώνιος ὁ Βαβυλώνιος Πέρσης. ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Νίνου Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς βασιλεύων τῆς Ἰταλίας ἐπέμεινεν. 20

Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις οὔτε πόλις οὔτε διοίκησις τις ἦν

2. ὁ τῆς] ἐκ τῆς P. 5. Κανκάσῳ R, καύσας V. ib. τινὶ] ὅτινι PV. ib. δυνατῷ — πολεμικῷ om. P. 9. πρῶτον Ducasius cum Anon. p. 19. 3., πρῶτην RV. 12. Δανιὴλ] XII. 15. Σαρδαναπαλός P hic et infra. 16. ἀφείλετο P. 17. ὄνομα αὐτοῦ P.

Post Ninum in Assyria regnavit Thurras appellatus, cui Zames pater, et Rheae frater, de errantis astri nomine, Martis cognomen indidit. Hic acerrimus fuit bellator, qui expeditione versus Aquilonis plagas suscepta, Caucasum, et ipsum de tribu vel genere Japhet, filii Noe, ortum, bello aggressus, eo interfecto, regnum illius invasit, progressusque in Thraciam, ibi extinctus jacet: cui quidem Marti tum primum statuum erexere Assyrii, a quibus exinde pro Deo cultus est, quemque ad haec usque tempora Persica lingua Baal Deum vocant, quod Graece idem valet ac Mars, bellorum Deus. Illius meminit in Prophetiarum libro Daniel, cum ait tres pueros illum adorare coactos fuisse. Post Martis excessum, Lames regnavit: post Lamem Assyrii imperavit magnus ille Sardanapalus, quem Perseus Danaes filius interfecit. Is ablatum ab Assyrii regno, Assyriorum Rex constitutus, de suo nomine Persas illos appellavit, quemadmodum Semeronius Persa literis consignavit. Nini vero frater Picus, qui et Jupiter, Italiae regnum obtinuit.

Hisce temporibus, nulla erat civitas, nullaque provincia in Occi-

ἐν τῇ δύσει, ἀλλ' ἀπλῶς ᾠκεῖτο πᾶσα ἡ γῆ ἐκείνη ἀπὸ τῶν μετοικησάντων ἐκεῖ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ υἱοῦ Νῶε.

Ἐζησεν δὲ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔτη ρκ', κρατῶν τὴν δύσιν καὶ V 32
 βασιλεύων αὐτῆς· καὶ ἔσχεν υἱοὺς πολλοὺς καὶ θυγατέρας ἀπὸ
 5 τῶν εὐπρεπῶν γυναικῶν. ἔσχεν δὲ ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς C
 υἱὸν ὀνόματι Φαῦνον, ὃν καὶ Ἑρμῆν ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα τοῦ R 90
 πλάνητος ἀστέρος. ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔσχε μετὰ τὸν Ἑρ-
 μῆν καὶ Ἡρακλέα, καὶ μετ' ἐκείνους ἄλλον υἱὸν τὸν Περσεά ἀπὸ
 εὐπρεποῦς γυναικὸς ὀνόματι Δανάης, θυγατρὸς τοῦ Ἀκριοῖου
 10 τοῦ καταγομένου ἐκ τῆς Ἀργείων χώρας, περὶ ἧς ἐμυθολόγησεν
 Ἐὐριπίδης ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος ἐν
 κριωτῶ τινι βληθεῖσαν τὴν Δανάην βληθῆναι κατὰ θάλασσαν,
 ὡς φθαρεῖσαν ὑπὸ Διὸς μεταβληθέντος εἰς χρυσόν. ὁ δὲ σοφώ-
 15 τος Βρούτιος ὁ ἱστορικὸς καὶ χρονογράφος ἐξέθετο ὡς ὁ αὐ-
 τὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς οὔσαν ταύτην ἐν κουβουκλίῳ παρακειμένῳ D
 τῇ Θαλάσῃ πολλῶν χρυσῶν πείσας ἠδυνήθη προτρεψάμενος ἐκ-
 βαλεῖν, ἥντινα ἀρπάσας ὡς πᾶν εὐπρεπῆ ἔφθειρεν, καὶ ἐξ αὐ-
 τῆς ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Περσεύ τὸν προειρημένον· ὄντινα πτερω-
 τὸν γράφουσιν διὰ τὸ ἐκ παιδότην περιόρογον εἶναι τὸν παῖδα.
 20 ὅθεν καὶ ὁ τούτου πατὴρ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐδίδαξεν αὐτὸν πρᾶτ-
 τειν καὶ τελεῖν τὴν μαγείαν τοῦ μυσσαροῦ σκύφου, διδάξας αὐτὸν
 πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ μυστικὰ καὶ δυσσεβῆ πλανήματα, λέγων

5. ὁ prius om. P. 7. ὁ prius om. P sola, V (?). 12. κληθῆναι
 R. 14. Βρούτιος P. 15. παρακειμένων R. 19. τὸν] αὐ-
 τὸν P.

dente, sed simpliciter habitabatur terra illa ab iis qui huc transmigrant ex tribu Japhet filii Noe.

Vixit Picus, qui et Jupiter appellatus, annos cxx. cum Occidenti ac Italiae imperasset, multis utriusque sexus ex praestantibus forma feminis susceptis liberis. Exstitit eidem Pico seu Jovi filius Faunus, quem de errantis astri nomine Mercurium nuncupavit. Habuit praeterea idem Picus, seu Jupiter, post Mercurium, Herculem: et post illum filium alterum Persea ex elegantis formae femina Danae appellata, Acrisii ex Argivorum regione oriundi sorore, quam doctissimus finxit Euripides, in ea quam illius nomine inscripsit Tragoedia, in arcam quandam inclusam, in mare deinde dejectam, quod a Jove in aurum transformato fuisset corrupta. At doctissimus Brutius Historicus et Chronographus tradit Danaem, cum in cubiculo, quod mare spectabat, conclusa esset, multo auro suasisset Picum seu Jovem ut ex eo educeretur, raptamque ut forma praestantissimam corrupissem, ac ex ea procreasse filium Perseum nomine, cujus meminimus: quem quidem alatum vulgo ideo effingunt, quod a puero, acri ac versatili esset ingenio: unde et illius pater Picus, seu Jupiter, magicis execrandi clypei artibus illum instruxit, omniaque illius arcana et impia mysteria ac fallacias edocuit, cum haec illi diceret:

- αὐτῷ ὅτι Νικῆς πάντας τοὺς πολεμίους ἕξ αὐτοῦ καὶ τοὺς
 P 39 ἔχθρους σου καὶ πάντα ἄνθρωπον ἐναντιον καὶ πάντας τοὺς βλέ-
 ποντας ἐν αὐτῷ τῷ προσώπῳ τῆς Γοργόνης τυφλουμένους καὶ
 μένοντας ὡσεὶ νεκροὺς καὶ κατασφαζομένους ὑπὸ σοῦ. καὶ λοι-
 πὸν ὁ Περσεὺς πεισθεὶς τῷ ἰδίῳ πατρὶ Πίκῳ τῷ καὶ Διὶ εἰς τὸν 5
 μετὰ ταῦτα χρόνον μετὰ τελευτῆν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Πίκου τοῦ
 καὶ Διὸς τελείας ἡλικίας γενόμενος ἐπεθύμησε τῆς τῶν Ἀσσυρίων
 βασιλείας, διαφθονούμενος τοῖς τέκνοις τοῦ Νίνου τοῦ θείου αὐ-
 τοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ χρηματισθεὶς ἀπῆλθεν
 ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λιβύης, καὶ κατὰ τὴν χώραν ὑπήντησεν τῷ αὐ- 10
 τῷ Περσεὶ μία παρθένος κόρη τελεία χωρική, ἀγρία ἔχουσα τὰς
 B τρίχας καὶ ὀφθαλμούς. καὶ στήσας ἐπηρώτησεν αὐτὴν λέγων,
 Τί σου τὸ ὄνομα; ἡ δὲ εἶπεν μετὰ παρθένιας Μέδουσα. καὶ
 κρατήσας αὐτῆς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ᾧ ἐβάσταζεν λογχο-
 δρεπάνῳ ξίφει ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν. καὶ λαβὼν αὐ- 15
 τὸς ὁ Περσεὺς εὐθέως ἐτέλεσε τὴν κάραν μυστικῶς, καθὼς ἐδι-
 δάχθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Πίκου τοῦ καὶ Διὸς· ἦντινα ἐβά-
 σταζεν εἰς ἰδίαν βοήθειαν πρὸς πάντας ἔχθρους καὶ πολεμίους
 R 92 εἰς τὸ ὑποτάσσειν καὶ ἀνααιρεῖν. τὴν δὲ κάραν ἐκάλεσεν Γοργό-
 νην διὰ τὸ ὄξυν τοῦ βοηθήματος καὶ διὰ τὸ ἐνεργὲς πρὸς τοὺς 20
 ἐναντίους. κακῆθεν περάσας ἦλθεν ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν χώραν,
 ἣτις ἐβασιλεύετο ὑπὸ τοῦ Κηφέως, καὶ εὐρηκῶς ἐκεῖ ἱερὸν Πο-

4. κατασφαζομένους P. 13. Μηδοῦσα PV. 14. λογχοδρεπάνῳ
 P, λογχοδρεπάνῳ V, λόγχῃ δρεπάνῳ R. 19. δὲ om. P. ib.
 κάρην R. 20. καὶ διὰ] καὶ P. ib. ἐνεργῶς R.

Omnes hostes tuos ac inimicos quotquotque tibi adversabuntur, cum isto clypeo superabis: ita ut quicumque in eo Gorgonis caput respicient, confestim occaecati, veluti exanimis, et a te interfecti permancant. Hisce a parente Pico, seu Jove, dictis confisus Perseus, postmodum eo extincto, cum adolevisset, perfectaeque esset aetatis, regnum Assyriorum affectavit, cum a Nini patrum, parentis sui fratris, filii aegre ferret, illud possideri. Consultoque oraculo, dum versus Libyam proficiscitur, occurrit illi adultae aetatis puella virgo, rustica, capillis et oculis feritatem quandam praeferens: cumque constitisset, hanc ita est affatus: *Quod tibi nomen est?* Illa vero confidenter respondit, *Medusa.* Tum ille arreptis capitis capillis, quo accinctus erat falcato gladio, caput illius dissecuit, quam Perseus acceptam magicis incantationibus initiavit, quemadmodum a parente Pico seu Jove edoctus fuerat, eamque contra hostes omnes ac inimicos auxilio sibi futuram detulit, quo suae eos subjiceret potestati, vel interficeret. Caput vero, propter auxilii celeritatem, et vim contra hostes, Gorgonem appellavit.

Profectus inde, in Aethiopiam concessit, cui tum Cephaeus imperabat, ubi repertum Neptuni templum ingressus, in eo manentem et a Ce-

σειδῶνος εἰσήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ εἶδεν ἐν τῷ ἱερῷ παραμένουσαν C
κόρην κατὰ τάγμα τοῦ ἰδίου αὐτῆς πατρὸς Κηφέως ἐκδοθεῖσαν
καὶ λεγομένην Ἀνδρομέδαν παρθένον. καὶ ταύτην ἀπέσπυεν
ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, καὶ φθείρας αὐτὴν ὡς εὐπρεπῆ ἔλαβεν εἰς γυναι-
5 κα. καὶ καταπλεύσας ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ
ἐρχόμενος κατὰ γῆν Ἀσσυρίων κατήντησεν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λυ-
καονίας. καὶ γρόντες οἱ Λυκάονες ἀντιστάντες ἐπολέμησαν αὐ-
τῷ· καὶ χρησάμενος τῇ βοήθειᾳ τῆς κόρας τῆς Γοργόνης ἐνίκη-
σεν τοὺς Λυκάονας. καὶ εὐρηκῶς κόμην λεγομένην Ἀμιανδραν,
10 ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν, καὶ ἔστησεν τὴν ἑαυτοῦ στήλην ἔξω τῶν V 33
πυλῶν βαστάζουσαν τὸ ἀντεικόνισμα τῆς Γοργόνης, καὶ Θυ- D
σίαν ποιήσας ἐκάλεσε τὴν τύχην τῆς πόλεως Περσίδα εἰς τὸ
ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα· ἥτις στήλη ἕως τοῦ παρόντος ἐκεῖσε ἴσταται·
ἦντινα πόλιν ἐκάλεσεν Εἰκόνιον, διότι πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα τὴν
15 τῆς Γοργόνης ἐκεῖ ἔλαβεν. ὑπέταξε δὲ καὶ τὰς ἄλλας χώρας
μηδενὸς ἀνδισταμένου. ἐρχόμενος δὲ ἐπὶ τὴν Ἰσαυρίαν καὶ Κι-
λικίαν, καὶ ἀντιστάσεως γενομένης αὐτῷ πολεμίων, ἐχρηματί-
σθη ὅτι ἀπὸ τοῦ ἵππου ἀποβὰς τὸν σὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς εἰς τὴν
χθόνα πῆξας νίκην λάβοις. καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ ἰδίου ἵππου
20 ἐν τῇ λεγομένῃ κόμῃ Ἀνδρασῶ ἐκεῖ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἐπη-
ξεν. καὶ νικήσας τῇ χρήσει τῆς Γοργόνης ἐποίησε τὴν αὐτὴν P 40
κόμην πόλιν, ἦντινα ἐκάλεσε Ταρσὸν ἐκ τοῦ χρησιμοῦ τοῦ ἰδίου

1. ἴδεν PV. 3. Ἀνδρομήδαν PV. 6. Λυκαονίας — Λυκάωνες —
Λυκάωνας PV. 11. Γοργόνης V a correctore, Γοργονίας P. 14.
διότι m. R PV, διὰ τί R. *ibid.* πρώτης νίκης εἰκόνα σὺν τῇ Γοργόνη
Malalas p. 36. 19., πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα σὺν τῆς Γοργόνης RV. 18.
σὸν om. P. 22. τοῦ ἰδίου] ἰδίου P.

phaeo parente huic addictam virginem conspexit, nomine Andromedam:
quam e templo abstractam, quod eximia esset forma, corruptam primo,
in uxorem sibi postea adscivit. Istinc deinde solvens, discessit, profe-
ctusque versus Assyrios, in Lycaoniam venit: cujus adventu percepto,
hunc bello aggressi sunt Lycaones. Is vero Gorgonis capitis usus ope,
horum victor statim extitit, reperto vico Amandra appellato, ex eo ci-
vitatē confecit, et suam ipsius statuam, Gorgonis caput deferentem,
extra portas erexit, peractisque sacrificiis, urbis Fortunam de suo no-
mine Persidem nuncupavit: quae quidem statua ad nostra usque tempo-
ra perstitit. Urbem vero Iconium appellavit, quod per Gorgonis ima-
ginem ac figuram victoriam ibi esset consecutus. Subjecit sibi postea
multas alias provincias, nemine obsistente. Exinde in Isauriam et Cili-
ciam profectus, hostibus illius transitum cum copiis impredientibus, hocce
oraculum accepit: *Ex equo cum desilieris, calcem pedis in terram si defixas potieris victoria.* Cumque ex equo descendisset in vico Andraso di-
cto, pedis calcem ibi defixit: et Gorgonis ope victor factus, ex vico

αὐτοῦ ποδός, θυσίαςας κόρην ἀδαῆ ὀνόματι Παρθενόπηνεις ἀποκαθαρισμὸν τῆς πόλεως. καὶ εὐχαριστίαςας ὤρησεν ἐκείθεν διὰ τοῦ Ἀργαίου ὄρους κατὰ Ἀσσυρίων, καὶ νικήσας αὐτοὺς καὶ φονεύσας τὸν βασιλέα αὐτῶν Σαρδανάπαλλον τὸν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ καταγόμενον ὑπέταξεν αὐτοὺς καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῶν 5 ἔτη γγ', καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Πέρσας, ἀφελῶν ἀπὸ Ἀσσυρίων τὴν βασιλείαν καὶ τὸ ὄνομα. καὶ ἐφύτευσεν Βδένδρα καὶ ἐκάλεσεν περσέας. οὐ μόνον δὲ ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐν R 94 τοῖς Αἰγυπτιακοῖς μέρεσιν ἐφύτευσεν τὰς περσέας εἰς μνήμην αὐτοῦ. ἐδίδαξε δὲ καὶ τοὺς Πέρσας τὴν τελετὴν τοῦ μυσσαροῦ καὶ 10 ἀθεμίτου σκύφου, καὶ ἐκάλεσεν τὴν χώραν Μήδων. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι τῆς Περσικῆς χώρας ἔτη πολλὰ μαθὼν ὅτι ἐν τῇ Συρίᾳ διάγουσιν ἐκ τοῦ Ἀργουοῦ Ἰωνῖται, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Συρίαν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ Σίλιπιον ὄρος, ὡς πρὸς ἰδίους συγγενεῖς· οἵτινες δεξιόμενοι αὐτὸν μετὰ πάσης τιμῆς προσεκύνησαν. 15 γνόντες αὐτὸν οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολιταὶ ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀργείων κατάγεται, χαρέντες ἀνύμνησαν αὐτόν.

C Χειμῶνος δὲ γενομένου, καὶ πλημμυρῆσαντος πολὺ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ τῆς Ἰωνιτῶν πόλει τοῦ λεγομένου Δράκοντος, νυνὶ δὲ Ὀρέντου καλουμένου, ἤτησεν τοὺς Ἰωνίτας εὐξασθαι· καὶ ἐν 20 τῷ εὐχέσθαι αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν κατηνέχθη σφαιρα πυρός

3. Ἀργέου PV. 8. δὲ om P. 15. τιμῆς m. RV, χαρᾶς P. 20. Ὀρέντου] Ὀρεν τοῦ V, Ὀρισεν τοῦ P. De forma Ὀρέντης diximus ad Malalam p. 266. 3. 21. αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν om. P. *ibid.* κατηνέχθη post οὐρανοῦ ponit P.

urbem confecit, quam ex edito de suo pede oraculo Tarsum vocavit, ad urbis expiationem sacrificata innupta puella, Parthenope appellata. Gratiis persolutis, inde per Argeum montem contra Assyrios perrexit, iisque debellatis, ac interfecto eorum Rege Sardanapalo, qui ex illius genere ortum ducebat, hos ditioni suae subdidit, quibus imperavit annos LV. et de suo nomine Persas nuncupavit, abolito Assyriorum et regno et nomine. Sevit et arbores, quas Persicas vocavit, nec ibi solum, sed et easdem Persicas in sui memoriam plantavit. Docuit praeterea Persas nefandi ac execrandi clypei istius sacra et incantationes, regionemque illam Mediam appellavit. Perseus porro cum multis annos Persis imperasset, atque accepisset Ionitas ex Argivis oriundos in Syria versari, profectus, ad Silpium montem, venit in Syriam, tanquam, ad cognatos et gentiles suos, a quibus cum ingenti gaudio exceptus est et cultus. Argivi quippe Iopolitae Perseum ex Argivis genus ducere certiores facti, hunc summis ultro laudibus celebrarunt. Tempestate vero ingruente, ac adjacente Ionitarum civitati fluvio Dracone, quem nunc Orisen seu Orientem vocant, exundante, monuit Ionitas ut preces funderent: quibus deprecanti-

κεράννοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἣτις ἐποίησε πανθῆναι τὸν χειμῶνα
καὶ τὰ τοῦ ποταμοῦ ἐπισχεθῆναι ῥεῖθρα. καὶ θανμάσας ἐπὶ τῷ
γεγονότι ὁ Περσεὺς ἐξ ἐκείνου τοῦ πυρός ἀνήρην εὐθέως πῦρ,
καὶ εἶχε φυλαττόμενον μεθ' ἑαυτοῦ. ὅπερ πῦρ ἐβάστασεν ἀπιῶν
5 ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη εἰς τὰ βασίλεια, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς τι-
μῶν ἐκεῖνο τὸ πῦρ, ὅπερ ἔλεγεν αὐτοῖς ἑωρακέναι ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ κατενεχθῆναι· ὅπερ πῦρ καὶ ἕως τοῦ παρόντος ἐν τιμῇ ἔχου-
σιν οἱ Πέρσαι ὡς θεῖον. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς ἔκτισεν τοῖς Ἰω- D
πολίταις ἱερὸν, ὃ ἐπωνόμασεν Πυρὸς ἀθανάτου. ὁμοίως δὲ
10 καὶ εἰς τὰ Περσικὰ ἔκτισεν ἱερὸν πυρός, καταστήσας ἐκεῖ δια-
κονεῖν αὐτῷ ἄνδρας εὐλαβεῖς, οὐστινας ἐκάλεσεν μάγους. ταῦτα
Παυσανίας ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνεγράψατο.

Καὶ μετὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ Κηφεὺς βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ ἐκ
τῆς Αἰθιοπίας, ὁ πατὴρ τῆς Ἀνδρομέδας, ἐπολέμησεν αὐτῷ·
15 ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐκ τοῦ γήρους μὴ βλέπων. καὶ ἀκούσας ὁ Περ-
σεὺς ὅτι πολεμεῖ αὐτῷ, ὀργισθεὶς πάνν ἐξῆλθεν κατ' αὐτοῦ V 34
βαστάζων τὴν κάραν, καὶ ὑπέδειξεν αὐτῷ αὐτήν· καὶ ὁ Κηφεὺς P 41
μὴ βλέπων ἐπέβαινε ἐπ' αὐτὸν ἔφιππος. ὁ δὲ Περσεὺς ἀγνοῶν
ὅτι οὐ συνορᾷ ἐλογίσατο μηκέτι ἐνεργεῖν τὴν κάραν ἣς κατεῖχε
20 Γοργόνης, καὶ στρέψας αὐτήν ἐφ' ἑαυτὸν προσέσχεν αὐτῇ, καὶ
τυφλωθεὶς ἔμεινε ὡσεὶ νεκρὸς καὶ ἀνηρέθη. καὶ ἐβασίλευσεν
Περσαῦν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Περσεύως καὶ τῆς Ἀνδρομέδας Μέρως,

2. τὰ om. P. 14. Ἀνδρομέδας P. Sic et postea. 15. καὶ om.
P. 19. ἐλογίσατο] καὶ ἐλογίσατο P, καὶ λογίσατο R. 20. Γορ-
γόνης] τῆς Γοργόνης P.

bus, ignis fulminei globulus e coelo delapsus, tempestatem continuo se-
davit, fluminisque fluctus exundantes coercoit. Qua re attonitus Per-
seus, ex illo igne protinus ignem accendit, solliciteque apud se conser-
vavit: quem reversus in Persidem in Palatium detulit, docuitque Persas
ignem illum colere, quem aiebat e coelo se vidente delapsum: quem qui-
dem ignem ad haec usque tempora Persae ut divinum colunt. Idem
vero Perseus Iopolitis fanum excitavit, cui Ignis immortalis appella-
tionem indidit. Similiter quoque in Perside templum extruxit Igni sacrum,
cui ministrando religiosos quosdam viros praefecit, quos Magos appella-
vit. Haec Pausanias doctissimus chronographus literis tradidit.

Haud multo post temporis ex Aethiopia profectus Rex Cepheus,
Andromedae pater, bellum illi intulit: erat autem ex senio Cepheus ocu-
lis captus. Perseus autem cum intellexisset se a Cepheo bello peti, in-
genti correptus ira, contra illum profectus caput (Gorgonis) secum tulit,
illique obvertit: sed Cepheus luminibus captus equo vectus in illum ir-
ruit. Perseus ignarus Cepheum oculis orbatum, ratus vim nullam amplius
inesse Gorgonis capiti, illud in se convertit, quod dum contemplatur,
occoecat, ac veluti exanimis manet, statimque interficitur. Perseo

R 96 προβληθεὶς ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πάππου τοῦ Κηφείως τοῦ βασιλέως Αἰθιοπίας, ὅστις ἐκέλευσεν, καὶ ἐκαύθη ἡ μύσαρὰ κεφαλὴ τῆς Γοργόνης, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν· καὶ
 B ἔμεινεν λοιπὸν τὸ γένος τοῦ Περσέως βασιλεῦον τῆς Βαβυλωνίων χώρας.

5

Ἐν δὲ τοῖς προειρημένοις χρόνοις τοῦ Πίκου Διὸς ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἀναφαίνεται τις ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀργείων ὀνόματι Ἰναχος· ὅστις πρῶτος ἐβασίλευσεν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κτίζει πόλιν ἐκεῖ εἰς ὄνομα τῆς Σελήνης, ἐτίμα γὰρ αὐτήν, ἣν ἐκάλεσεν Ἰώπολιν· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι μυστικῶς 10 τὸ ὄνομα τῆς Σελήνης τὸ ἀπόκρυφον Ἰὼ λέγουσιν ἕως ἄρτι. ἔστησε δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει ἱερὸν τῇ Σελήνῃ, ἀναστήσας αὐτῇ στήλην χαλκῆν, ἐν ἣ ἐπέγραψεν, Ἰὼ μάκαιρα λαμπαδηφόρε. ὁ C δὲ αὐτὸς Ἰναχος ἠγάγετο γυναῖκα Μελίαν ὀνόματι, ἧς ἦσεν παῖδας τρεῖς, Κάσον καὶ Βῆλον, καὶ θυγατέρα ἣν ἐπωνόμασεν 15 Ἰὼ εἰς ὄνομα τῆς Σελήνης· ἦν δὲ ἡ κόρη εὐπρεπεστάτη πάνυ. τότε ὁ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἀκούσας περὶ τοῦ Ἰνάχου ὅτι ἔχει θυγατέρα παρθένον εὐπρεπεστάτην, ὁ βασιλεὺς τῶν δυτικῶν μερῶν πέμψας ἤρπασεν τὴν Ἰὼ, θυγατέρα τοῦ Ἰνάχου, καὶ ταύτην φθείρει, καὶ ἔγκνον ποιήσας ἔσχεν ἕξ αὐτῆς θυγατέρα, ἣντινα 20 ἐκάλεσε Λιβύην. ἡ δὲ Ἰὼ ἐπαχθῶς ἔφερον ἐπὶ τῷ συμβάντι αὐτῇ, καὶ μὴ θέλουσα συνεῖναι τῷ Πίκῳ Δί, διαλαθοῦσα αὐτὸν

2. ἐκέλευσεν Malalas p. 39. 8., ἐβασίλευσεν PV. 13. λαμπαδηφόρα R, λαμπαδηφόρος P. 15. Κάσον Malalas p. 28. 10. Ἰάσον V, Ἰάσονα P. ib. θυγατέραν R. 16. ἡ om. P. 22. αὐτῷ P.

extincto Persarum regnum excepit illius ex Andromeda filius Meros, ab avo Cepheo Aethiopiae Rege proclamatus, et ab eo in Regem constitutus. Cepheo deinde post concrematum Gorgonis nefandum caput, in suum regnum reverso, Persei deinceps genus Babylonicae provinciae imperavit.

Praedictis autem Pici Jovis temporibus, in occiduis plagis, quidam extitit ex tribu Japhet, in Argivorum regione, nomine Inachus, qui in hisce oris primus regnavit, urbemque ibi condidit, quam de Lunae nomine, cui impensius erat addictus, Iopolim appellavit. Argivi quippe mystica quadam ac abstrusa significatione ita Lunae nomen etiamnum efferunt, hancque Io vocitant.

In ea porro urbe fanum Lunae sacrum aedificavit, erecta illius statua aerea, cum hac inscriptione, Io beata lucifera. Inachus autem ipse Meliam uxorem duxit, ex qua tres liberos genuit, Jasonem, Belum, et filiam, quam de Lunae nomine Io nuncupavit: puellam caeterum forma perelegantem. Picus vero, seu Jupiter, cum inaudisset esse Inacho filiam virginem admodum formosam, ipse tum Rex Occidentis, per emissarios raptam Inachi filiam, compressit, ex eoque illa gravida facta Io, filiam procreavit, cui Libyae nomen dedit. Verum illatam sibi

καὶ πάντας καὶ τὴν θυγατέρα ἑαυτῆς ἔαυασα καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς Ἰναχον, ἀσχυνομένη ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον καταπλεύσασα· D
καὶ εἰσελθοῦσα ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Αἰγύπτου ἢ Ἰὼ ἐκεῖ διήγεν. καὶ μαθοῦσα μετὰ χρόνον ὅτι Ἐρμῆς βασιλεύει τῆς Αἰγύπτου ὁ υἱὸς 5 Πίκου Διὸς, καὶ φοβηθεῖσα τὸν αὐτὸν Ἐρμῆν, φεύγει ἐκείθεν εἰς τὸ Σίλιον ὄρος, εἰς ὅπερ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ὁ Μακεδὼν ἔκτισεν πόλιν μετὰ χρόνους καὶ ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην. ἀπελθοῦσα δὲ εἰς τὴν Συρίαν ἐκίνη ἢ Ἰὰ ἐκεῖ ἐτελεύτησεν, ὡς Θεόφιλος ὁ σοφώτατος συνε- 10 γράφατο. ἕτεροι δὲ ἔξέθεντο ὅτι ἐν τῇ Αἰγύπτῳ τελευτῆ Ἰὼ.

Ὁ δὲ Ἰναχος ὁ αὐτῆς πατὴρ εἰς ἀναζήτησιν αὐτῆς ἐπεμψεν R 98
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ τὸν Τριπτόλεμον καὶ P 42
Ἀργεῖους μετ' αὐτῶν· οἵτινες πανταχοῦ ζητήσαντες οὐχ εἶδον αὐτήν. γνόντες δὲ οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται ὅτι ἐτελεύτησεν εἰς τὴν Συρίαν ἢ Ἰὼ, ἐλθόντες ἔμειναν ἐκεῖ πρὸς μικρὸν, χρόνον- 15
τες ἕκαστον οἶκον καὶ λέγοντες αὐτοῦ, Ψυχὴ ἢ Ἰὼ σωξέσθω. καὶ ἐν ὁράματι χρηματισθέντες εἶδον δάμαλιν λέγουσαν αὐτοῖς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ὅτι ἐνταῦθά εἰμι ἐγὼ ἢ Ἰὼ. καὶ διωπνισθέν-
τες ἔμειναν θαυμάζοντες τὴν τοῦ ὁράματος δύναμιν, καὶ λογι-
σάμενοι ὅτι ἐν τῷ ὄρει αὐτῷ κεῖται ἢ Ἰὼ, κτίσαντες αὐτῇ ἱερὸν 20 οἶκησαν ἐκεῖ εἰς τὸ Σίλιον ὄρος, κτίσαντες καὶ πόλιν ἑαυτοῖς, V 35

6. Σέλευκος ὁ] ὁ Σέλευκος P.
V. 13. Ἀργεῖοι αὐτοὶ P.
ibid. Σήλιον PV saepius.

7. ἑαυτοῦ P.
16. ἴδον PV.

12. Τριπτόλεμον
20. ὤκησαν P.

injuriam Io indigne ferens, Pique Jovis aversata concubitum, clam eo caeterisque omnibus, suaque relicta prole, clam etiam ipso parente Inacho, quem verebatur, gemebunda in Aegyptum fugit: quo cum navigio pervenisset, ibi sedem fixit. Verum cum post aliquod tempus accepisset Mercurium Pici Jovis filium Aegypti imperare, hunc metuens, inde fuga in Sipylum montem evasit, ubi Seleucus Nicator Macedo urbem postea condidit, quam de filii nomine Antiochiam magnam nuncupavit. Profecta deinde eadem Io in Syriam, ibi extincta est, quemadmodum scripsit doctissimus Theophilus. Alii contra tradiderunt eam in Aegypto defunctam.

Inachus autem Ius pater ad eam inquirendam illius fratres et propinquos, necnon et Triptoleum, et cum illis Argivos misit: qui ubique vestigantes illam non reppererunt. Posteaquam autem didiceret Argivi Iopolitae in Syria mortuam, illic profecti, aliquandiu ibi haeserunt, singulas domos pulsantes, dicentesque, *Hic salva sit anima Ius*. Accepto postmodum per speciem quandam visionis oraculo, visi sunt videre buculam humana voce sibi haec dicentem: *Hic ego sum Io*. E somno excitati ii, super vi somni mansere attoniti: tum vero sibi in animum inducere, eam jacere in monte Sipilo, conditoque in illius nomen templo,

B ἦν ἐκάλεσαν Ἰώπολιν· οἵτινες ἐκλήθησαν παρὰ τοῖς αὐτοῖς Σύροις Ἰωνῖται ἕως νῦν. οἱ οὖν Σύροι Ἀντιοχεῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἀφ' οὗ οἱ Ἀργεῖοι ἐλθόντες ἐζήτησαν τὴν Ἰώ ποιοῦσι τὴν μνήμην, κρούοντες τῷ καιρῷ αὐτῷ κατ' ἔτος τοὺς Ἑλλήνων οἴκους ἕως ἄρτι. διὰ τοῦτο δὲ οἱ Ἀργεῖοι ἔμειναν αὐτοὶ ἐκεῖ εἰς 5 τὴν Συρίαν, ἐπειδὴ ἐκελεύσθησαν ἀπολυόμενοι ἀπὸ τῆς Ἀργείων χώρας ὑπὸ τοῦ βουσιλέως αὐτῶν Ἰνάχου τοῦ πατρὸς τῆς Ἰώ ὅτι *Εἰ μὴ ἀγάγητέ μοι τὴν θυγατέρα μου Ἰώ, μὴ ὑποστρέψητε ἐπὶ τὴν Ἀργείων χώραν.* ἔκτισαν οὖν ἐκεῖ οἱ αὐτοὶ Ἰωνῖται ἱερὸν Κρονίωνος εἰς τὸ Σίλιπον ὄρος. 10

C Ἡ δὲ Λιβύη θυγάτηρ τῆς Ἰώ καὶ τοῦ Πίκου Διὸς ἐγαμήθη τινὶ ὀνόματι Ποσειδῶνι· ἐξ ὧν ἐτέχθη ὁ Ἀγῆνωρ καὶ Βῆλος καὶ Ἐννάλιος, παῖδες τρεῖς. ὁ δὲ Ἀγῆνωρ καὶ Βῆλος κατέλαβον τὴν Συρίαν καὶ αὐτοὶ εἰς ἀναζήτησιν τῆς Ἰώ, εἰ ἔτι ζῆ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, εἶπερ εἰσὶν· ἦσαν γὰρ αὐτῶν συγγενεῖς. καὶ μη- 15 δένα εὐρηκότες ὑπέστρεψαν. καὶ ὁ μὲν Βῆλος ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἀπῆλθεν, κακεῖ γαμήσας τὴν Σίδαμ ἔσχεν υἱοὺς δύο Αἴγυπτον καὶ Δαναόν. ὁ δὲ Ἀγῆνωρ ἐπὶ τὴν Φοινίκην ἐλθὼν ἠγάγετο τὴν Τυρῶ· καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσεν Τύρον εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. ἐβασίλευσεν οὖν ἐκεῖ, καὶ ἔσχεν υἱὸν ἐκ 20

D τῆς Τυρῶ τὸν Κάδμον, τὸν Φοίνικα, καὶ τὸν Σύρον καὶ τὸν Κίλικα, καὶ θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Εὐρώπην. καὶ βασιλεύει ὁ

2. τοῦ om. P. 5. δὲ om. P. 8. ἀγάγετε PV. Verum habet Malalas p. 30. 1. 15. Fort. εἰ περίεσι. ib. εἶσαν PV. ib. αὐτῷ P. 16. τὴν] τὸν P. 21. Κήλικα PV. 22. ἐκάλεσεν] ἐβασίλευσεν P.

ibi sedes fixerunt, urbemque aedificarunt, Iopoleos indita appellatione: cujus cives hodieque a Syris Ionitae nuncupantur. Ab eo igitur tempore ex quo Io quaeritantes Argivi advenerant, ad rei testandam memoriam, Syri Antiocheni, stato tempore, quotannis Graecorum aedes pulsant. Atque ex ea causa Argivi in Syria consererunt. Haec enim in mandatis ex Argivorum regione soluturi acceperant ab Inacho: *Nisi filiam meam Io ad me reduxeritis, in Argivorum regionem ne revertimini.* Condidit ergo ibi iidem Ionitae in monte Sipilo fanum Iovi Saturnio.

Nupsit autem Libya, Pici Jovis et Ius filia, cuidam Neptuno appellato, ex quibus tres nati filii, Agenor, Belus, et Enyalios seu Mavors. Agenor et Belus in Syriam pervenere, quo inquirerent an Io viveret, et an illius fratres essent superstites, (cum iis quippe affinitas intercedebat) nemineque ex illis reperto reversi sunt. Ac Belus quidem in Aegyptum se contulit, ibique ducta in uxorem Sida, binos procreavit filios, Aegyptum et Danaum. Agenor vero profectus in Phoenicem, Tyron accepit in conjugem, urbemque condidit, quam de uxoris nomine Tyrum nuncupavit. Iste ergo regnavit, ac filium ex Tyro suscepit, Cadmum, Phoenicem, praeterea Syrum et Cilicem, ac filiam quam Europam appellavit.

Ἀγῆνωρ τῶν μερῶν ἐκείνων ἔτη ἕξ'. τὴν δὲ Εὐρώπην οἱ ποιη-
ται ἐξέθεντο θυγατέρα εἶναι τοῦ Φοίνικος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀγῆνορος
βασιλέως, μὴ ὁμοφωνήσαντες τοῖς χρονολογῶσι.

Ἐπιθρόνισας δὲ τῇ πόλει Τύρω Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασι- R 100
5 λεύς, ναυμαχία πολεμήσας παρέλαβε τὴν αὐτὴν Τύρον πόλιν
ἐσπέρας, καὶ προαιδέϊσας αὐτὴν ἔλαβεν ἕξ αὐτῆς αἰχμαλώτους
πολλούς· ἐν οἷς ἔλαβεν καὶ τὴν αὐτὴν Εὐρώπην τὴν θυγατέρα P 43
τοῦ βασιλέως Ἀγῆνορος. ὁ δὲ Ἀγῆνωρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπολέ-
μουν ἐπὶ τὸ λίμιτον. καὶ γνοὺς ὁ Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασι-
10 λεύς, ἐξαίφνης ἐπέθροισεν τῇ χώρᾳ διὰ θαλάσσης, ἥστινος ἐσπέ-
ρας μνήμην ποιοῦσιν οἱ Τύριοι ἕως τῆς νῦν, λέγοντες Κακὴ
ὄψινῃ.

Ἀπήγαγεν δὲ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα ὁ Ταῦρος,
ἦντινα καὶ γυναικα ἔλαβεν οὔσαν παρθένον καὶ εὐπρεπῆ, καὶ
15 ἐκάλεσε τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς ὄνομα αὐτῆς Εὐρώπεια. ἕξ ἧς ἔσχεν
υἷον τὸν Μίνων, καθὼς Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητὴς συνε-
γράφατο, ὃς φησι, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς Ταῦρον τὴν Εὐρώπην
ἤρπασεν.

Ἐκτίσε δὲ ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς Κρήτης ὁ αὐτὸς Ταῦρος βα- B
20 σιλεύς πόλιν μεγάλην, ἣν ἐκάλεσεν Γόρτυναν εἰς ὄνομα τῆς αὐ-
τοῦ μητρὸς τῆς ἐγγόνου Πίκου Διός. τὴν δὲ τῆς αὐτῆς πόλεως

3. μὴ] καὶ P. 6. προαιδεύσας Malalas p. 30. 21., παιδεύσας PV.
8. οἱ om. V. 9. λίμητον PV. 11. κακεῖ ὄψινῃ PV. Conf. Ma-
lalas p. 31. 3. 16. Μῆρον PV. 17. ὃς m. R., ὡς PV. 19.
τῆς — βασιλεύς om. P. 20 ἦν δὲ ἐκάλεσεν P.

In istis porro regionibus regnavit Agenor an. LXIII. Verum Europam
Phoenicis, Agenoris Regis filii natam faciunt Poetae: qua in re cum
Chronographis consentiunt.

Taurus deinde Cretae Rex in urbem Tyrum irruptionem fecit, com-
missoque navali proelio hanc sub vesperum expugnavit, eaque castigata,
magnam captivorum copiam abduxit, quos inter extitit Europa Regis
Agenoris filia. Agenor vero cum filiis in regni limitibus bellum gerebat:
quod ubi Cretae Rex Taurus accepit, repentino incursu per mare re-
gionem invasit: cujus quidem vesperi memoriam Tyrii hodieque celebrant,
dicentes, *Et ibi sero sapit.*

Taurus Europam in patriam abduxit, eamque sibi conjugio sociavit,
cum virgo esset et admodum formosa, vocavitque regiones illas de illius
nomine Europaeas. Ex hac suscepit Minoen, quemadmodum scripsit
doctissimus Poeta Euripides, cum ait, *Jupiter in Taurum transformatus
Europam rapuit.*

Condidit vero in ipsa insula urbem magnam, quam de matris Pici,

τύχην ἐκάλεσεν Καλλινίκην εἰς ὄνομα τῆς παρ' αὐτοῦ σφαιρισθείσης κόρης.

Ὁ δὲ Ἀγήμενος βασιλεὺς ἐλθὼν ἐκ τοῦ πολέμου ἐν τῇ Τύρῳ, καὶ μαθὼν τὴν γενομένην παρ' αὐτοῦ ἐξαίφνης ἔφοδόν τε καὶ ἀρπαγὴν, εὐθέως ἐξέπεμψεν τὸν Κάδμον διὰ τὴν Εὐρώπην μετὰ 5
 χρημάτων πολλῶν καὶ στρατοῦ. μέλλων δὲ τελευτᾶν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀγήμενος διατάξατο πᾶσαν ἣν ὑπέταξε γῆν μερίσασθαι τοὺς τρεῖς αὐτοῦ υἱούς. καὶ ἔλαβεν ὁ Φοῖνιξ τὴν Τύρον καὶ τὴν 10
 αὐτῆς ἐνορίαν, καλέσας τὴν ὑπ' αὐτὸν γενομένην γῆν Φοινίκην. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Σύρος εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα τὴν ἐπιλαχοῦσαν αὐτῷ 10
 χώραν ἐκάλεσεν Συρίαν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Κίλιξ τὸ ἐπιλαχὸν αὐτῷ κλῆμα ἐκάλεσεν Κιλικίαν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ Φοίνικος ἦν Ἡρακλῆς ὁ φιλόσοφος ὁ λεγόμενος Τύριος, ὅστις ἐφεῦρε τὴν κογχύλην. 15
 ἐωριζόμενος γὰρ ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρον πόλεως εἶδε 15
 ποιμενικὸν κύνα ἐσθίοντα τὴν λεγομένην κογχύλην, ὅπερ ἐστὶ μικρὸν εἶδος θαλάσσιον κογχυλιῶδες, καὶ ποιμένα νομίζοντα αἰ-
 μάζουσαι τὸν κύνα λαβόντα ἀπὸ προβάτου πόκον ἐρέας καὶ 20
 καταμάζουσαι τὸ καταφερόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κυνὸς καὶ βάπτοντα τὸν πόκον. ὁ δὲ Ἡρακλῆς προσεσηκῶς μὴ εἶναι 20
 αὐτὸ αἶμα, ἀλλὰ βάμματος παραξένου ἀρετὴν, ἐθαύμασεν· καὶ γνοὺς ὅτι ἐκ τῆς κογχύλης ἐστὶ τὸ κατιὸν βάμμα τοῦ πόκου,

6. βασιλεὺς ὁ αὐτὸς P. 7. ἐπέταξε R. 9. συνορίαν P. *ibid.*
 αὐτῶν PV. 11. ἐπιλαχὸν PV. 15. ἔδε PV. 17. κοχλιῶδες P.
 22. κατιὸν om. P.

Jovis neptis, nomine Gortynam nuncupavit. Urbis vero fortunam Callinicen appellavit, de virginis a se hic immolatae nomine.

Porro Rex Agenor cum ab expeditione Tyrum venisset, audissetque subitam Tauri irruptionem, abactamque ab eo praedam, statim Cadmum cum multa pecunia militaribusque copiis propter Europam misit. Tandem Rex Agenor moriturus, statuit, ut universa quam subegerat regio inter tres suos filios divideretur. Ac Phoenix quidem Tyrum et circumjacentes oras in sortem habuit, quam de suo nomine Phoenicen appellavit. Syrus pariter quam sortitus est provinciam a suo nomine Syriam, quemadmodum Cilix suam a suo quoque Ciliciam nuncupavit.

Ea tempestate qua Phoenix regnabat, vixit Hercules Philosophus, Tyrius cognominatus, qui primus purpuram invenit. Cum enim circa maritima Tyri littora spatiaretur, pastorem vidit canem, qui ostreum, quod Conchylion dicitur, parvumque genus est conchae marinae, mandebat, ac pastorem qui sanguinem emittentem canem observarat, arrepto ex ove vellere, quod ab ore canis profluebat extersit, ipso ex eo tincto vellere. Cum id non sanguinem, sed peregrini alicujus liquoris virtutem esse animadvertisset Hercules, obstupuit, statimque acceptam a pastore

εὐληθῶς ἐκ τοῦ ποιμένος τὸν πόκον, ἄς μέγα δῶρον τοῦτον προσήγαγε τῷ βασιλεῖ τῆς Τύρου Φοίνικι. καὶ ἐκπλαγεῖς καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ θείᾳ τῆς ξένης χροιοῦς τοῦ βάμματος, θαναμάζων τὴν αὐτοῦ εὐρεσιν, ἐκέλευσεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ βάμματος τῆς κογχύ-
 5 λης βαφῆναι ἐρέαν, καὶ γενέσθαι αὐτῷ περιβόλαιον βασιλικόν, καὶ ἐφόρεσεν αὐτὸς πρῶτος περιβόλαιον ἐκ πορφύρας, καὶ πάν- P 44
 τες ἐθανύμισαν τὴν αὐτὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα, ὡς ξένην θείαν. καὶ ἐξ ἐκείνου ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Φοῖνιξ μηδένα ὑπὸ τὴν αὐ-
 10 τοῦ ὄντα βασιλείαν τολμᾶν φορεῖν τὴν αὐτὴν ἐνάρετον ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης οὕσαν φορεσίαν, εἰ μήτι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν βασιλεύοντας Φοινίκης, διὰ τὸ γινώσκεισθαι τὸν βασιλέα τῷ
 στρατῷ καὶ παντὶ τῷ πλήθει ἐκ τῆς θαναμάστις καὶ παραξένου φορεσίας· πρῶην γὰρ οὐκ ἐγίνωσκον οἱ ἄνθρωποι βάπτειν χροῶς ἱματίων, ἀλλὰ τὰς τῶν προβάτων ἐρέας, οἷαι καὶ ἦσαν, ἐποιοῦν
 15 ἱμίτια καὶ ἐφόρουν, καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τὰς αὐτὰς χροῶς τῆς τυχοῦσης ἐρέας ἱμάτια ἐφόρουν, καὶ οὐκ εὐχερῶς ἐγνωρίζοντο τῷ ὑπηκόῳ πλήθει οἱ βασιλεῖς. λοιπὸν οἱ κατὰ τὸν τόπον βασι- B
 λεῖς ἦτοι ῥῆγες καὶ τοπάρχαι ἀκηκοότες τοῦτο, οἱ μὲν περιβόλαια, οἱ δὲ φίβλας χρυσαῖς καὶ μαντῖα ἐπενόησαν ἑαυτοῖς πορ-
 20 φύρεα ἢ ῥούσα, βάπτοντες αὐτὰ ἀπὸ βοτανῶν, καὶ ἐφόρουν διὰ τὸ γινώσκεισθαι τῷ ἰδίῳ πλήθει, καθὼς Παλαίφατος ὁ σοφώτατος ἐξέθετο.

7. αὐτὴν om. P. Hoc reddendum Malalae p. 32. 16. pro αὐτοῦ. 8. ὑπὸ τὴν αὐτοῦ] τῶν ὑπὸ τοῦ V. 15. καὶ οἱ — ἐφόρουν addidi ex Malala p. 33. 3. 17. οἱ] οὐ P. 18. εἴτοι PV. *ibid.* τούτῳ PV. 19. χρυσαῖς om. P. *ib.* μαντεῖα PV. *ib.* πορφυραῖα PV. *ib.* ῥούσαῖα V, ῥουσαῖα P.

lanam, quam succo illo Conchylii tinctam noverat, ad Phoenicem Tyri Regem, magni loco muneris, detulit: qui et ipse attonitus novi et insoliti coloris tincturae aspectu, illiusque inventionem demiratus, Conchylii liquore lanas infici praecipit, et ex iis regiam sibi vestem confici, sicque primus purpureum vestimentum gestavit, adeo ut ad regiam vestem, tanquam ad inusitatum hactenus spectaculum universi obstupescerent. Ab eo tempore Rex Phoenix edicto cavit, ne quisquam ex suae ditioni subjectis magnificum hujusmodi e terra marique collatum cultum deferret, praeter ipsum, ac Phoeniciae Reges. Unde hactenus ab exercitu et populo universo ex admirando isto et insolito gestamine Rex dignoscitur. Antea quippe coloribus vestes inficere minime noverant homines, sed ex ovium vellere, qualiacunque erant, has conficiebant, atque deferrebant, ita ut aegre principes a subjecta plebe secernerentur. Verum deinceps neque Imperatores vel Reges aut Toparchae huicce legi paruerunt: quorum alii indumenta, alii fibulatas vestes, et pallia sibi confecere coloris purpurei vel russei, ex herbarum scilicet succis expresso eodem colore, eaque gestarunt, quo a propriis subditis dignoscerentur, ut tradidit doctissimus Palaephatas.

Περὶ τοῦ σώματος τοῦ Πίκου.

Ἐν ᾧ χρόνῳ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐτελεύτα, ἐκέλευσεν τὸ λείψανον αὐτοῦ ταφῆν τεθῆναι ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ, καὶ κτίσαντες αὐτῷ ναὸν οἱ αὐτοῦ παῖδες ἔθηκαν αὐτὸν ἐκεῖ ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ ἐν μνήματι, ὅπερ μνήμᾳ ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ Κρήτῃ κείμενον ἕως 5
C τοῦ παρόντος, ἐν ᾧ ἐπιγράφεται, Ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς, ὃν καὶ Δία καλοῦσιν. περὶ οὗ συνεγράψατο Διόδωρος ὁ σοφώτατος χρονογράφος, ὃς καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ τοῦ περὶ Θεῶν εἶπεν ὅτι Ζεὺς ὁ τοῦ Κρόνου υἱὸς ἐν τῇ Κρήτῃ κεῖται. 10

104 *Περὶ Φαῦνου βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὅστις πρῶτος ἐφεῦρε τὸν χρυσόν.*

1) Μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ αὐτοῦ Πίκου τοῦ καὶ Διὸς ἐβασιλευσεν ὁ αὐτοῦ υἱὸς Φαῦνος ὁ καὶ Ἐρμῆς τῆς Ἰταλίας ἔτη τριάκοντα πέντε, ὃς ἦν ἀνὴρ πανοῦργος καὶ μαθηματικός, ὅστις ἐφεῦ- 15
ρεν τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ ἐν τῇ δύσει πρῶτος καὶ τὸ χωνεῦεν. γινούσ δὲ ὅτι διαφθοροῦνται αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἀπὸ τῶν γυναικῶν ὧν ἔσχεν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ὁ αὐτοῦ πατὴρ· ἠβούλοντο γὰρ αὐτὸν φονεῦσαι, ὡς ὄντες πολλοί, περὶ πον ἐβδομήκοντα·

3. τεθεῖναι PV. 4. νήσῳ — Κρήτῃ om. P. 7. Διόδωρος] III. 60. 9. τοῦ περὶ] περὶ P. 13. Πίκου τοῦ] τοῦ Πήκου P. 14. υἱὸς αὐτοῦ P.

De corpore Pici.

Cum moriturus esset Picus, seu Jupiter, corpus suum in Creta insula sepeliri jussit, ubi in illius nomen condito a filii templo, in eo depositum jacet: ubi ad hoc usque tempus sepulcrum illius visitur, cum hacce inscriptione:

Hic jacet mortuus Picus, qui et Jupiter, quem Jovem etiam vocant.

De quo conscripsit Diodorus doctissimus Chronographus, qui in contextu libri sui de Diis, haec ait: *Jupiter Saturni filius in Creta jacet.*

De Fauno Rege Italiae, qui primus aurum reperit.

Extincto eodem Pico, qui et Jupiter dictus est, regnavit in Italia filius ejus Faunus, qui et Mercurius appellatus, annos xxxv. Erat ille vir callidus et Mathematicus, qui primus in Occidente auri metallum, ejusque conflandi rationem, adinvenit. Is cum intelligeret se magna apud fratres suos, quos Picus, seu Jupiter, pater suus ex variis uxoribus susceperat, invidia flagrare, ejusque occidendi consilium iniisse, ut qui essent haud pauci praeterpropter lxx. (Jupiter quippe cum multis feminis habita consuetudine, multos procrearat liberos) convasato ingenti

μετὰ γὰρ πολλῶν συμμιγνύμενος γυναικῶν ἔτεκνοποίησεν ὁ Ζεὺς·
πολὸν χρυσίον ἐγκολπωσάμενος εἰς ὑπερβολὴν ἀνεχώρησεν, καὶ
ἀπέρχεται εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμ υἱοῦ Νῶε, P 45
οἵτινες ἐδέξαντο αὐτὸν ἐν τιμῇ. καὶ διέτριβεν ἐκεῖ ὑπερηφανῶν
5 πάντας, καὶ φορῶν στολὴν χρυσῆν ἐφιλοσόφει παρὰ τοῖς Αἴγυ-
πτίοις, λέγων αὐτοῖς μαντείας μελλόντων· ἦν γὰρ φύσει σφόδρα
λογικός· καὶ προσεκύουν αὐτὸν λέγοντες θεὸν Ἐρμῆν, ὡς λέγον-
τα τὰ μέλλοντα καὶ διακονοῦντα αὐτοῖς ἐκ τοῦ θεοῦ τῶν μελλόν-
των τὴν ἀπόκρισιν καὶ παρέχοντα αὐτοῖς χρήματα, ὄντια καὶ
10 πλουτοδότην ἐκάλουν, ὡς τὸν χρυσὸν θεὸν νομίζοντες. ὅτε
οὖν ὁ αὐτὸς Ἐρμῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἦλθεν, ἐβασίλευσεν τῶν B
Αἴγυπτίων τότε ἐκ τοῦ γένους τοῦ Χάμ ὁ Μεστράϊμ· οὗτινος
τελευτήσαντος ἐποίησαν οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Ἐρμῆν βασιλεῖα· καὶ
ἐβασίλευσε τῶν Αἰγυπτίων ἔτη λθ' ἐν ὑπερηφανίᾳ. καὶ μετ' αὐ-
15 τὸν ἐβασίλευσε τῶν Αἰγυπτίων ὁ Ἡφαιστος ἡμέρας αχπ', ὡς
γενέσθαι ἔτη δ', μῆνας ἑπτὰ τρίτον. οὐκ ἤδεισαν γὰρ τότε ἐνιαυ-
τοὺς μετρεῖν οἱ Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ τὴν περίοδον τῆς ἡμέρας ἐνιαυ-
τοὺς ἔλεγον. τὸν δὲ αὐτὸν Ἡφαιστον θεὸν ἐκάλουν· ἦν γὰρ πο-
λεμιστῆς καὶ μυστικός. ὅστις ἐξελεῖθαι εἰς πόλεμον συνέπεσεν
20 οὖν τῷ Ἰππῷ αὐτοῦ, καὶ πληγεὶς ἔμενε χωλεύων. ὁ δὲ αὐτὸς

5. τὴν χρυσῆν στολὴν P. 10. ὀνομάζοντες P. 11. ὁ om. P.
ibid. καὶ ἐβασίλευσεν P. 12. Μεστρέμ PV. 16. ἑπτὰ τρίτον]
ζ, ἡμέρας γ' P cum R: sed Raderus mutatam ab se scripturam fateur
in margine: „ita legendus hic locus. annum definit ut nos diebus
365. pro mense dies 31 hic putandi.“ Quae sane computatio obtinet
p. seq. v. 14. Sed hic menses intelligendi triginta dierum 7½. Dictum au-
tem hoc ut εἰκοσιεννέα τέταρτον ἡμερῶν schol. Platon. p. 454. B. 19.
ἐλθῶν P.

admodum auri pondere, in Aegyptum ad tribum Cham filii Noe se con-
tulit, a qua perhonorifice exceptus est. Ille cum ibi degeret, pro ni-
hilo caeteris habitis, aurea indutus veste, philosophabatur apud Aegy-
ptios, quibus ventura praedicebat: a natura enim acri admodum valebat
ingenio: unde ab iis adorabatur, cum illum esse dicerent Deum Mercu-
rium, ut qui futura praediceret, ipsisque rerum venturarum a Deo ac-
cepta responsa subministraret, opesque praeberet: quem ideo Divitiarum
largitorem vocitabant, cum aurum Deum appellarent. Cum porro idem
Mercurius in Aegyptum venit, apud Aegyptios regnabat Mestrem, ex
genere Cham: quo fatis functo, Mercurium Regem renuntiarunt Aegy-
ptii, quibus ille annos xxxix. magnifice imperavit. Post hunc regnavit
apud Aegyptios Vulcanus dies MDCCLXXX. qui annos iv. conficiunt, men-
ses vii. et dies iii. Neque enim tum annos metiri norant Aegyptii, sed
dierum cursus annos dicebant. Vulcanum porro Deum vocabant: erat
enim vir bellicosus, quique arcana quaevis intelligeret, qui dum in prae-
lio pugnat, cum equo lapsus, accepto vulnere, exinde claudicavit. Idem

C Ἡφαιστος νόμον ἔθηκεν τὰς Αἰγυπτίας γυναῖκας μονανδρεῖν καὶ σωφρόνως διαίειν, τὰς δὲ ἐπὶ μοιχείᾳ εὐρισκομένας τιμωρεῖσθαι· καὶ ἠὺχαρίστησαν αὐτῷ οἱ Αἰγύπτιοι, διότι πρῶτον νόμον σωφροσύνης τοῦτον ἐδέξαντο.

R 106

Περὶ σιδήρου, τίς πρῶτος ἐφεῦρεν.

5

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἡφαιστος ἀπὸ μυστικῆς τινος εὐχῆς τὴν ὀξυλάβην ἐδέξατο ἐκ τοῦ ἀέρος εἰς τὸ κατασκευάζειν ἐκ σιδήρου ὄπλα. ὅθεν καὶ επικρατῆς σιδήρου ἠρρέθη εἰς τοὺς πολέμους. ἀπεθίωσαν οὖν αὐτὸν ὡς σωφροσύνην νομοθετήσαντα καὶ τροφήν

D ἀνθρώποις διὰ κατασκευῆς ὄπλων εὐρηκότα καὶ ἐν τοῖς πολέμοις¹⁰ δύναμιν καὶ σωτηρίαν ποιήσαντα· πρὸ γὰρ αὐτοῦ ῥοπάλοις καὶ λίθοις ἐπολέμουν. μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Ἡφαιστου ἐβασίλευσαν Αἰγυπτίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὀνόματι Ἡλιος ἡμέρας δυοῖ', ὡς εἶναι ἔτη ιβ', μῆνας γ', ἡμέρας δ'. οὐ γὰρ ἤδεισαν οἱ Αἰγύπτιοι τότε ἢ ἄλλοι τινὲς ἀριθμὸν ἐν τῷ ψηφίζειν, ἀλλὰ τὰς περιόδους¹⁵ τῶν ἡμερῶν εἰς ἔτη ἐψηφίζον. οἱ γὰρ τῶν ιβ' μηνῶν ἀριθμοὶ

P 46 μετὰ ταῦτα ἐπενοήθησαν, ἔξοτε ἐνομίσθη ὑποτελεῖς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους τοῖς βασιλεῦσιν. ὁ δὲ αὐτὸς Ἡλιος βασιλεὺς ὁ υἱὸς Ἡφαιστου ἦν φιλόσοφος δυνατός, ὅστις ἐδιδάχθη πικρά τινος ὡς

2. μοιχείαν P. 12. τὴν om. P sola. 15. ἄλλον τιμὰ P. 17. ἐνομίσθη P, ὀνομάσθη RV. 19. τοῦ Ἡφαιστου P.

vero Vulcanus lege sanxit, uti Aegyptiae feminae uno contentae viro caste vitam agerent: quae vero deprehenderentur in stupro, punirentur. Unde Vulcanus gratias egere Aegyptii, quod tum primum continentiae legem accepissent.

De ferro, et quis primus illud invenerit.

Idem porro Vulcanus edita quadam mystica ac secreta precatione, forcipem ex aere accepit, quo ex ferro arma posset conflare: unde et ferri ad belli usus repertor habitus est. Hunc ergo in Deos retulere, tum propter latam de continentia legem, tum etiam quod armorum fabrica, victus parandi rationis, in bellis autem roboris salutisque hominibus auctor extiterit: ante illum quippe clavis et saxis pugnabant. Extincto Vulcano, Aegyptiorum regnum excepit Sol, illius filius, illudque rexit dies v. MCDLXXVII, qui annos conficiunt XII. menses III. dies IV. Alius enim omnis numerandi modus tunc temporis ab Aegyptiis ignorabatur, cum singulas dierum periodos pro tot annis putarent. Duodecim enim mensium numeri tum primum deinde inventi, ex quo decretum est homines Regibus fieri vectigales. Enimvero Rex Sol, Vulcani filius, insignis admodum extitit Philosophus, qui cum ex aliquo esse quandam feminam comperisset, ex iis quae opum copia ac dignitate apud Aegy-

γυνή τις Αἴγυπτία τῶν ἐν εὐπορίᾳ καὶ ἀξίᾳ οὐδῶν παρ' αὐτοῖς V 38
 ἐρῶσά τινος ἐμοιχεύετο ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ Ἥλιος ἐξή-
 τησεν αὐτὴν πιάσαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡραίστου νομο-
 θεσίαν, ἵνα μὴ λυθῇ. καὶ λαβὼν στρατιώτας ἐκ τοῦ ἰδίου στρα-
 5 τοῦ, μαθὼν τὸν καιρὸν τῆς μοιχείας αὐτῆς ὅτι γίνεσθαι ἐμελλεν
 νυκτός, ἐπιθρόψας αὐτῇ, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μὴ ὄντος αὐτόθι, εὗ-
 ρεν αὐτὴν μετ' ἄλλου καθεύδουσαν τοῦ ἐρωμένου παρ' αὐτῆς. B
 ἦντινα εὐθέως καταγαγὼν ἐπόμπευσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ τῆς Αἴ-
 γύπτου, τιμωρησάμενος αὐτήν. καὶ γέγονε σωφροσύνη μεγάλη
 10 ἐν τῇ γῆ τῆς Αἰγύπτου. κἀκεῖνον δὲ τὸν μοιχὸν ἀνεῖλεν, καὶ ἠψ-
 χαριστήθη· περὶ οὗ ἱστορεῖ ποιητικῶς Ὀμηρος ποιητῆς ὡς ὁ
 Ἥλιος, φησί, ἤλεγξεν τὴν Ἀφροδίτην συμμιγνημένην νυκτός
 Ἄρει. Ἀφροδίτην δὲ ἐκάλεισεν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πορνείας ἀπὸ
 τοῦ Ἥλιου βασιλέως ἐλεγχθεῖσαν· τὸ δὲ ἀληθές, ὡς προεγγρα-
 15 πται, Παλαίφατος ὁ σοφώτατος συνεγράφατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Ἥλιου τοῦ βασιλέως υἱοῦ Ἡραίστου
 ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων Σῶσις· καὶ μετὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ C
 ἐβασίλευσεν Ὅσιρις· καὶ μετὰ Ὅσιριν ἐβασίλευσεν Ὀρος· καὶ
 μετὰ Ὀρον ἐβασίλευσεν Θούλις, ὅστις παρέλαβεν μετὰ δυνάμεώς R 108
 20 τινος πᾶσαν τὴν γῆν ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ· καὶ ἐν τῷ ὑποστρέφειν
 ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν χώραν εἰς τὸ μαντεῖον ἐν ὑπερηφανίᾳ,
 καὶ θυσιάσας ἐπυθάνετο λέγων, Φράσον μοι, πυρισθενές, ἀψευ-
 δές, μάκαρ, ὁ τὸν αἰθέριον μετεγκλίνων δρόμον, τίς πρὸ τῆς

1. καὶ] ἐν καὶ P sola. *ibid.* ἐξίγ R. 2. ὁ om. P. 17. Σῶ-
 σις m. R., Σῶσις PV. 19. μετὰ τὸν Ὀρον P. 23. μετεγκλίνων V.

ptios praestabant, quae viri cujusdam amore capta, pravam cum eo consuetudinem exerceret, curam omnem adhibuit, ut eam perquireret, caperetque, quo Vulcani parentis leges impune minime violarentur. Lectis igitur ex castris aliquot militibus, ac observato quo per noctem adulterium committere solebat tempore, dum vir abesset, in aedes irrupit, illamque cum amasio jacentem offendit: qua confestim abrepta, ac per universam Aegyptum traducta, graviter in illam animadvertit, ex quo rite observata est deinceps apud Aegyptios castimonia, adultero insuper morte mulctato, unde a subditis gratiam iniit. Id poetico more narrat Homerus Poëta, dum ait, Venerem cum Marte noctu cubantem a Sole fuisse deprehensam. Venerem autem appellavit moechandi libidinem, quam Sol Rex prodiderit. Hujus porro historiae, quemadmodum supra relata est, veritatem descripsit doctissimus Palaephatas.

Post Solis Regis, Vulcani filii, excessum, regnavit apud Aegyptios Sosis, cui successit Osiris: Osiridi Orus: Oro Thulis, qui cum aliquot copiis terram omnem usque ad Oceanum occupavit: et dum reverteretur, in regiones Africae cum pompa venit, consulturus oraculum; peractoque sacrificio, ita illud sciscitatus est: *Dic mihi, ignipotens, veridice, beate,*

ἐμῆς βασιλείας ἠδυνήθη ὑποτάξαι πάντα ἢ τίς μετ' ἐμέ; καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός οὗτος.

D πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς.
ταῦτα δὲ σύμφυτα πάντα καὶ ἔντομον εἰς ἓν ἰόντα,
οὗ κράτος αἰώνιον· ὀρθοῖς ποσὶ βάδιζε, θνητέ, 5
ἄδηλον διανύων βίον.

καὶ εὐθὺς ἐξεληθὼν ἐκ τοῦ μαντείου συσκευασθεὶς ὑπὸ τῶν
ιδίων ἐσφάγη ἐν τῇ Ἀφρικῇ χώρᾳ. ταῦτα δὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ πα-
λαιὰ βασιλεία τῶν Αἰγυπτίων Μανέθων συνεγράψατο. καὶ ἐν
τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ ἐμφέρεται ἄλλως λέγεσθαι τὰς ἐπιων- 10
μίας τῶν πέντε πλανητῶν ἀστέρων. τὸν γὰρ λεγόμενον Κρόνον
P 47 ἀστέρα ἐκάλουν τὸν Λάμποντα, τὸν δὲ Διὸς τὸν Φαέθοντα, τὸν
δὲ Ἄρεως τὸν Πυρώδη, τὸν δὲ Ἀφροδίτης τὸν Κάλλιστον, τὸν
δὲ Ἑρμοῦ τὸν Στίλβοντα.

Ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἐβασίλευσεν τῶν Αἰγυπτίων πρῶ- 15
τος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ Σέσωστρις, ὅστις ὀπλισάμενος ἐπο-
λέμησεν Ἀσσυριοῖς καὶ ὑπέταξεν αὐτοὺς καὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ
Πέρσας ἕως Βαβυλῶνος. ὁμοίως δὲ ὑπέταξε καὶ τὴν Ἀσίαν πᾶ-
σαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μυσίαν· καὶ ἐν τῷ
ὑποστρέφειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐκ τῆς χώρας τῆς Σκυθίας 20
ἐπελέξατο ἀνδρῶν νεανίσκων πολεμιστῶν χιλιάδας δεκαπέντε, οὗσ-

4. ἔντομον non intellectum omiserunt qui haec repetierunt Malalas,
Cedrenus, Suidas. 5. αἰώνων P. ἀέναν Lobeckius Aglaoph. p.
459. *ibid.* θνητέ, βάδιζε P. 6. διανοιῶν P. 8. τὰ om. P.
9. Μενεθῶ P. 13. πυρώδη V. 15. τοῖς] τούτοις P. 18.
δὲ om. P. 21. ὑπελέξατο P.

qui coeli cursum moderaris, quis antequam regnarem potuit sibi subicere
omnia: aut quis poterit post me? Datumque est illi ejusmodi oraculum:

Ipse Deus primum, dein, juncto flamine, Verbum:

Haec tamen existunt simul omnia, et omnia in unum

Distinctim veniunt: cujus sine fine potestas:

Tu certo incertum vitae pede dirige callem.

Egressusque confestim ex oraculo, insidiis a suis appetitus, interfectus est in Africa. Has autem veteres et antiquas Aegyptiorum Regum historias Menetho conscripsit. Sed et in illius commentariis aliter efferri proditur quinque planetarum astrorum nomina. Astrum enim Saturnum appellatum Lampontem: Iovem Phaethontem, Martem Pyrodem; Venerem Callistum: Mercurium denique Stilbontem vocabant.

His posthaec temporibus primus apud Aegyptios regnavit ex tribu Cham Sesostrius, qui instructis copiis bellum intulit Assyriis, eosque subegit, ut et Chaldaeos et Persas usque ad Babylonem. Subegit pariter universam Asiam, Europam, Scythiam, et Mysiam: cumque in Aegyptum reverteretur ex Scythiae regionibus, delegit juvenum bellatorum quindecim millia, quos in Persidem traduxit, ibique habitare jussit, concessa

τινας μετανάστας ποιήσας ἐκέλευσεν αὐτοὺς οἰκεῖν ἐν τῇ Περσίδι, B
 δοὺς αὐτοῖς χώραν ἐκεῖ ἣν ἐπελέξαντο. καὶ ἔμειναν ἐν Περσίδι οἱ
 αὐτοὶ Σκύθαι ἕξ ἐκείνου ἕως τῆς νῦν, οἵτινες ἐκλήθησαν παρὰ τῶν
 Περσῶν Παρθυαῖοι, ὃ ἔστιν Περσικῆ γλῶσση Σκύθης, οἱ καὶ
 5 τὴν φορεσίαν καὶ τὴν λαλίαν καὶ τοὺς νόμους Σκυθῶν ἔχουσιν
 ἕως τῆς νῦν, καὶ εἰσὶν μαχιμώτατοι ἐν τοῖς πολέμοις, καθὼς V 39
 Ἡρόδοτος ὁ σοφώτατος ταῦτα συνεγράφητο.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Σεσώστριος ἦν Ἑρμῆς ὁ τρισ-
 μέγιστος ὁ Αἰγύπτιος, ἀνὴρ φοβερὸς ἐν σοφίᾳ· ὅστις ἔφρασεν
 10 τρεῖς μέγιστας δυνάμεις εἶναι τὸ τοῦ ἀρρήτου καὶ δημιουργοῦ
 Θεοῦ ὄνομα, μίαν δὲ Θεότητα εἶπεν εἶναι. διὸ καὶ ἐκλήθη ἀπὸ τῶν R 110
 Αἰγυπτίων τρισμέγιστος Ἑρμῆς. ἐμφέρεται γὰρ ἐν διαφόροις C
 αὐτοῦ λόγοις πρὸς Ἀσκληπιὸν εἰρηκῶς περὶ Θεοῦ φύσεως ταῦτα·
 „εἰ μὴ πρόνοιά τις ἦν τοῦ πάντων κυρίου ὥστε μοι τὸν λόγον τοῦ-
 15 τον ἀποκαλύψαι, οὐδὲ ὑμῶς τοιοῦτος ἔρως κατεῖχεν, ἵνα περὶ
 τούτου ζητήσητε· οὐ γὰρ ἐφικτόν ἐστιν εἰς ἀμνήτους τοιαῦτα
 μυστήρια παρέχεσθαι, ἀλλὰ τῷ νοῦ ἀκούσατε. Ἐν μόνον ἦν φῶς
 νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν αἰεὶ νοῦς νοὸς φωτεινός, καὶ
 οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ἡ τούτου ἐνότης, αἰεὶ ἐν ἑαυτῷ ὡν αἰεὶ τῷ ἑαυ-
 20 τοῦ νοῦ καὶ φωτὶ καὶ πνεύματι ἅπαντα περιέχει. ἐκτὸς τούτου D

1. μετανασθᾶσαι P sola. 4. Παρθίδιοι PV, Παρθηνοὶ m. R. ib.
 τῇ Περσικῇ P. 8. Σεσώστριος ὃς V, Σεσώστρις P, Σεσώστρις ὃς R.
 11. δὲ om. P. 14. ἦν τοῦ Malalas p. 26. 15. , ἢ τῶν PV. ibid.
 μοι] με Cyrillus c. Iulianum I. p. ed. Spanh. 35. C. ib. τοιοῦτον
 P. 16. ζητήσεται P. 18. καὶ νοὸς φωτεινός] νοῦ αἴτιος P sola.
 Correxī ex Cyrillo. 19. ἢ om. V, ἢ R. ib. ἑαυτῷ] αὐτῷ P sola.
 ibid. τῷ ἑαυτοῦ] ἐν τῷ αὐτῷ P sola. 20. πάντα P sola.

illis quam delegissent regione. Ex eoque tempore Scythae illi in Persi-
 de manserunt, qui a Persis Parthidii nuncupati sunt, quod Persica lin-
 gua Scythas sonat, qui et habitum et idioma ac leges Scytharum usque
 nunc servant, maximeque virtute bellica praestant, quemadmodum haec
 tradit doctissimus Herodotus.

Dum regnaret Sesostris, extitit Hermes Trismegistus Aegyptius, vir
 sapientia suspiciendus, qui tres maximas esse Potentias asserebat, nomen
 inenarrabilis et opificis Dei unam Deitatem esse dixit. Propterea appel-
 latus est ab Aegyptiis Trismegistus Mercurius. Reperitur enim in va-
 riis ejus libris ad Aesculapium haec de Deo dixisse: *Nisi providentia
 quaedam sit omnium Domini, quae mihi hunc sermonem aperuisset, haud
 vos hujusmodi cupido incessisset, ut de eo quaestionem institueretis, neque
 enim fas est profanis haec arcana committere: verum mente haec dunta-
 rat attendite. Erat lux intelligens ante lucem intelligentem, eratque
 semper mens quae menti causa esset, neque quidquam erat aliud quam
 hujus mentis unitas. Ea mens cum semper in seipsa sit, semper sua
 ipsius mente, luce, atque spiritu universa continet. Extra eam mentem*

οὐ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐ δαίμων, οὐκ οὐσία τις ἄλλη. πάντων γὰρ κύριος καὶ πατὴρ καὶ θεός, καὶ πάντα ἐν αὐτῷ καὶ ὑπ' αὐτόν ἐστιν. ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ προελθὼν παντέλειος ὢν καὶ γόνιμος καὶ δημιουργός, ἐν γονίμῳ φύσει πεσὼν ἐν γονίμῳ ὕδατι ἔγκνον τὸ ὕδωρ ἐποίησεν. καὶ ταῦτα εἰρηκῶς ἠΰξαστο λέγων, Οὐρανὸν 5 ὀρκίζω σε, Θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον· Ἰλεως ἔσο. ὀρκίζω σε φωνὴν πατρός, ἣν ἐφθέγγαστο πρώτην, ἥνικα κόσμον ἕπαντα ἐστηρίξατο βουλῇ· φωνὴν πατρός, ἣν ἐφθέγγαστο πρώτην τὸν μονογενῆ λόγον αὐτοῦ.

P 48 Ταῦτα καὶ ἐν τοῖς κατὰ Ἰουλιανοῦ βασιλείῳς ὑπὸ τοῦ ὄσιω-10
τάτου Κυρίλλου συνταχθεῖσιν ἐμφέρεται πρὸς ἀπόδειξιν σαφε-
στέραν ὅτι καὶ ὁ τρισμέγιστος Ἑρμῆς ἄγνοῶν τὸ μέλλον τριάδα
ὁμοούσιον ὠμολόγησεν.

Ὁ δὲ Σέσωστρις βασιλεὺς μετὰ τὴν νίκην καταλαβὼν τὴν Αἴ-
γυπτον τελευτῆ, καὶ ἐβασίλευσεν μετ' αὐτόν τῆς τῶν Αἰγυπτίων 15
χώρας Φαραὼ ὁ καὶ Νάχωρ καλούμενος, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γέ-
νοϋς ἐβασίλευσαν Αἰγυπτίων οἱ λοιποί.

	Ῥαγαῦ ρλβ',	ὁμοῦ γγγ'.	
	ἐπέζησεν σζ',	ὁμοῦ τλθ'.	
B	Σερούχ ρλ',	ὁμοῦ γρπγ'.	20

1. οὐ prius om. P sola. 2. ὁ κύριος P sola. *ibid.* πάντα ὑπ' αὐτοῦ
καὶ ἐν αὐτῷ P sola. 5. ἐπέδειξεν P sola. 8. πρωτίστην P. Caeterum post αὐτοῦ addendum φησί ex Cyrillo. 10. τοῦ β. P sola.
11. συναχθεῖσιν P.

neque Deus est, neque Angelus, neque daemon, neque alia natura; omnium enim Dominus Deus et pater est, sub ipso et in ipso omnia sunt. Sermo enim ipsius qui perfectus omnibus modis est, et foecundus ac opifex ab ipsa progressus mente, inque aquam, cujus est foecunda natura, incidens, foetam aquam reddidit.

Haec fatus Hermes, sic precatus est: *Adjuro te, Coelum, Dei magni sapiens opus, propitiare. Adjuro te vocem Patris, quam tum primam effatus est, quando mundum universonum consilio firmavit, vocem Patris, quam primam protulit, unigenitum Verbum suum.*

Haec etiam in iis quae a sanctissimo Cyrillo adversus Julianum Imperatorem collecta sunt, referuntur, ut evidenter ostenderet Mercurium Trismegistum futurarum rerum inscium, unam Trinitatis essentiam confessum esse.

Sesostris vero Rex parta victoria, reversus in Aegyptum moritur: et post illum regnavit in Aegypti regione Pharaos, qui et Nachor dictus est, ex ejusque stirpe caeteri apud Aegyptios regnarunt.

Rhagau, 132.

Colliguntur anni 3053.

Supervixit 207.

coll. an. 339.

Seruch, 130.

coll. an. 3183.

ἐπέζησεν σλ',	ὁμοῦ τ'.
Νάχωρ οθ',	ὁμοῦ γξβ'.
ἐπέζησεν ρκθ',	ὁμοῦ ση'.
Θάρα ο',	ὁμοῦ γτλβ'.
ἐπέζησεν σέ',	ὁμοῦ σοε'.

R 112

Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τῶν χρόνων Σερούχ ἐναρξάμενος [διὰ τοι] τῆς εἰδωλολατρείας, καὶ ὡς ἐστοίχουν τὸ τηρικαῦτα ἕκαστος κατὰ τινα δεισιδαιμονίαν ἐπὶ τὸ μᾶλλον πολιτικώτερον ἐπὶ ἔθῃ καὶ ἐπὶ θεσμοὺς εἰδώλων τᾶττεσθαι τὰ τῶν ἀνθρώπων γένη. οἷς τότε
 10 στοιχίσαντες ἐποίουν διὰ χρωμάτων διαγράφοντες τὴν ἀρχὴν καὶ ἀπεικάζοντες τοὺς πάλαι παρ' αὐτοῖς τετιμημένους ἢ τυράννους C ἢ ἡγεμόνας ἢ τινὰς τι δρᾶσαντας ἐν βίῳ μνήμης δοκοῦν ἄξιον διὰ ἀλκῆς τε ἢ σώματος εὐρωστίας. ἔπειτα δὲ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Θάρα πατρὸς Ἀβραάμ καὶ δι' ἀγαλμάτων τὴν πλάνην
 15 τῆς εἰδωλολατρείας κτισάμενοι, τοὺς ἐαυτῶν προπάτορας δι' ἀπεικονισμάτων τετιμηκότες καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν προτετελετηκό- V 40 τας τεχνασάμενοι ἐκ κεραμικῆς ἐπιστήμης τὸ πρῶτον, ἔπειτα ἐκάστης τέχνης μιμησαμένης, οἰκοδόμοι μὲν λίθον λίθῳ ξέσαντες, ἀργυροκόποι τε καὶ χρυσοκόοι διὰ τῆς ἰδίας ὕλης τεχνασάμενοι
 20 ἐπετέλεσαν, χαλκοπλάστει δὲ καὶ ἐπιϋῆσται τέχνηαι χρησάμενοι ἐποικιλλεύσαντο καὶ τέκτονες καὶ οἱ καθεξῆς. D

6. τοῦ Σερούχ P. *ibid.* διὰ τοι om. V. 7. ἐστοιχοῦντο τηρικαῦτα PV. Correxī ex Eriphanio loco mox indicando. 8. πολιτικώτερον ἐπὶ τὸ μᾶλλον V. 16. ἀπεικονισμῶν P. 17. τεχνισάμενοι P. 21. ἐπεποικλήσαντο V.

Supervixit 230.	coll. an. 300.
Nachor, 79.	coll. an. 3262.
Supervixit 129.	coll. an. 208.
Thara, 70.	coll. an. 3332.
Supervixit 205.	coll. an. 275.

Graecismus tempestate Seruch coepit per idololatriam, cum sua quisque superstitione quadam ductus, genus humanum ad politicam potissimum vivendi rationem, et usum seu consuetudines, cultumque idolorum informaret: quos tum secuti, magistratus et tyrannos, aut duces, aut si quid aevo memoriae dignum factitasse viderentur quod vel pugnam, vel corporis robur commendaret, pictura effigiabant. Postea vero temporibus Thara, qui Abraham habuit filium, etiam per statuas et simulacra errorem idololatriae propagarunt, dum majores suos per effigies coluerunt, fatoque functos primum per figlinam expresserunt, mox caeteri artifices secuti primos, architecti quidem lapidem caedebant, argentarii vero et auri caelatores pro sua quisque materia simulacra fabricati sunt, aerarii, et scalptores etiam pro suo ingenio artificii opus variabant: postremo fabri et alii deinceps opifices.

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν καὶ Βαβυλώνιοι καὶ Φρύγες καὶ Φοίνικες ταυτησὶ τῆς Θρησκείας πρῶτοι εἰσηγηταὶ γεγονότες ἀγαλματοποιίας τε καὶ μυστηρίων τελετάς, ἀφ' ὧν τὰ πλεῖστα εἰς Ἑλλήνας μετηνέχθησαν ἀπὸ τῆς Κέροπος ἡλικίας, καὶ μετέπειτα καθεξῆς ὕστερον πολλοὶ τοὺς περὶ Κρόνον καὶ Ῥέαν Δία τε καὶ Ἀπόλ-
 λωνα καὶ τοὺς ἐφεξῆς δυνάστας γενομένους Θεοὺς ἀναγορεύσαντες.

Ἑλλήνες κέκληνται ἀπὸ Ἑλληνός τινος ἀνδρὸς τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κατωκηκότων· ὡς δὲ ἕτεροὶ φασιν, ἀπὸ τῆς ἐλαίας τῆς ἐν Ἀθήναις βλαστησάσης.

10

P 49 Ἴωνες δὲ τούτων ἀρχηγοὶ γεγένηται, ὡς ὁ ἀκριβὴς ἔχει λόγος,

ἀπὸ τοῦ Ἰωῦάν, ἐνὸς ἀνδρὸς τῶν τὸν πύργον οἰκοδομησάντων,

R 114 ὅτε αἱ γλῶσσαι διεμερίσθησαν τῶν ἀνθρώπων· δι' ἣν αἰτίαν καὶ μέρορες πάντες κέκληνται διὰ τὴν μεμερισμένην φωνήν.

1. οἱ Βαβυλώνιοι V. 3. μάλιστα PV, τὰ πλεῖστα Eriphanus. 6. δικαστὰς P. 12. Ἰωῦάν PV. 14. In ima pagina ascribit V quod in textu ponit P Σχόλιον *). Σκυθισμὸς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἄχρι τῆς τοῦ πύργου οἰκοδομῆς καὶ Βαβυλῶνος, καὶ μετὰ τὸν χρόνον τῆς τοῦ πύργου οἰκοδομῆς ἐπ' ὀλίγοις ἔτεσιν, τουτέστιν ἕως Ῥαγαῦ. οἵτινες ἐπὶ τὸ τῆς Εὐρώπης νενευκότες τῷ τῆς Σκυθίας μέρει καὶ τοῖς ἑαυτῶν ἔθουσιν προσεκρίθησαν **) ἕως τῆς ***) τοῦ Ῥαγαῦ ἡλικίας καὶ ἐπέκεινα, ἐξ οὗ περὶ οἱ Θρόγες γεγόνασιν. ὕστερον δὲ ὁ ἑλληνισμὸς εἰς αἰρέσεις κατέστη κατωτέρω τῶν χρόνον, φημι Πυθαγορικῶν καὶ Στωικῶν καὶ Πλατω-

B

) προσεκρίθησαν Eriphanus Resp. ad Epist. Acacii ed. Petav. fol. 5. verso C, προσεκρίθησαν PV. *) τῆς om. P.

Aegyptii porro et Babylonii, Phrygesque, et Phoenices primi auctores hujus cultus extitere, primique simulacrorum et mysteriorum hujusmodi initiatores; a quibus, Cecropis aetate in Graeciam immigrarunt. Posteris dein saeculis complures Saturnum, Rheam, Jovem, Apollinem, caeterosque principes, Deos renuntiarunt.

Graeci nomen tulerunt ab Hellene viro quodam, ex iis qui olim Hellada incoluerunt: ut alii vero prodidere, ab ἐλαία, seu olea, quae Athenis nata est.

Jones autem horum Duces, quemadmodum constans habet fama, orti sunt ab Jonan quodam ex iis, qui turrim aedificarunt, quando hominum linguae sunt divisae: unde omnes a divisa lingua Meropes sunt cognominati.

*) Scholium.

A diebus Noe post diluivium usque ad Turris et Babylonis aedificationem Scythismus perstitit, annisque aliquot post tempus aedificationis turris, hoc est usque ad Rhagau. Qui porro versus Europae fines vergunt, in Scythiae partibus degunt, suis ipsi moribus vivere elegerunt usque ad tempora Rhagau, ut et qui ulterius habitant, donec Thracum regio occurrat.

Graecismus postmodum, seu gentilismus posteris temporibus confla-

Ἀβραάμ οὐ, ὁμοῦ γνζ'.

Ἀβραάμ Χαλδαῖος ὢν τὸ γένος τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίοις ποιεῖται.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
 5 ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη',
 κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη', λθ', μ', μα',
 μβ', μγ', μδ', μέ, μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ',
 νε', νς', νζ', νη', νθ'.

Νάχωρ προπάτωρ Ἀβραάμ τελευτᾷ ζήσας ἔτη σή.

D

10 ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξέ, ξς', ξζ', ξη', ξθ', ό', οα',
 οβ', ογ'.

νικῶν καὶ Ἐπικουρείαν καὶ τῶν λοιπῶν. θεοσεβείας δὲ χαρακτηρ
 αὐτοῖς ὑπῆρξεν ἅμα καὶ ὁ κατὰ φύσιν νόμος πολιτευόμενος ἀπὸ
 τούτων τῶν ἔθνῶν ἀφορίζων ἑαυτὸν*) ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου καταβο-
 λῆς καὶ μέγρι τοῦ δεῦρο. τῶν ἔθνῶν μέσος τυγχάνων βαρβαρισμὸς
 καὶ σκνθτισμὸς καὶ ἑλληνισμὸς ἕως οὗ συνήφθη ἡ τοῦ Ἀβραάμ θεο-
 σέβεια καὶ ὁ κατὰ φύσιν νόμος καὶ Ἰουδαϊσμὸς**) μετέπειτα. 2. ὢν
 om. P sola: habent V et R, in m. notans: abest in C. 9. ση'] σο' R.
 10. ξ' — ογ' ante Περὶ Μελχισεδέκ ponunt PV, ante Νάχωρ R.
 11. Post ογ' addit P sola οδ', οε', ὁμοῦ γνζ'.

C

*) τούτων τῶν ἔθνῶν — ἑαυτὸν] τούτων — ἑαυτοὺς V. **) καὶ
 om. P. Ἰουδαϊσμὸς ex Epiphanio addidit Raderus, om. V.

Abraham, 75.

coll. an. 3407.

Abraham gente Chaldaeos, primam aetatem apud Chaldaeos terit.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.
 XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
 XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.
 XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.
 LVI. LVII. LVIII. LIX.

Nachor avus Abraham moritur, cum vixisset ccviii.

LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI.
 LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. Colliguntur anni III. MCDVII.

tus est, in sectas divisus, Pythagoreorum scilicet, Stoicorum, Platonico-
 rum, Epicureorum, et aliorum.

Cultus porro divini character una cum lege naturae ab hisce natio-
 nibus observabatur, cum ille se a mundi conditione servasset incolumem
 in hanc usque diem.

Gentilitatis medium tenere Barbarismus, Scythismus, et Hellenismus,
 donec cultus divinus ab Abraham institutus, ac postmodum Judaismus
 una cum lege naturae coaluit.

R 116
V 41Περὶ Μελχισεδέκ.
οδ'.

Διηγῆσατό τις γέροντων περὶ τοῦ Μελχισεδέκ διαβεβαιούμενος
 P 50 καὶ λέγων ὅτι Ἀνθρῳπός ἐστιν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμι. εὗρεθεὶς δὲ
 ἐν τῇ φυλῇ αὐτοῦ ἅγιον γέννημα εὐηρέστησεν τῷ Θεῷ, καὶ μετέθηκεν 5
 αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
 καθ' ὃν τρόπον μετέθηκε τὸν Ἀβραάμ ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλ-
 δαίων. ὢν δὲ ἅγιος ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, ἐγένετο ἱε-
 ρεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἄρτον καὶ οἶνον καὶ λιτὰς ἁγίας
 προσφέρων τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ. ἔδειξθη δὲ περὶ τῆς φυλῆς αὐ- 10
 τοῦ λέγων, Κύριε, μετέθηκάς με ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἠλέησάς με·
 ἐλέησον καὶ αὐτούς. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ κύριος, Ἐγὼ αὐτούς σώσω,
 ὅταν ἔξ Αἰγύπτου καλέσω τὸν υἱόν μου. ταύτην τὴν παγγελίαν
 ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Μελχισεδέκ. ἐμνημόνευσεν οὖν ὁ γέροντων ἐκεῖ-
 B νος, λέγων ὅτι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους συνέβη τὸν Ἀὐτὰρχμα- 15
 λωτισθῆναι ἐκ γῆς Σοδόμων ἐκ τῶν περὶ τῶν Γοθωλλογομῶρ,
 καὶ ἐπιδιωῆσαι τὸν Ἀβραάμ ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἤτησεν αὐτούς
 καὶ ἀπέστρεψεν ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὸν Ἀὐτ
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀράν.

Ἐλεγεν οὖν ἐν ἑαυτῷ ὁ Ἀβραάμ, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τῶν 20
 ἡμερῶν μου ἀποστελεῖς τὸν ἄγγελόν σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἕρα βλέπω
 τὴν ἡμέραν ἐκείνην; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, Οὐχί, ἀλλὰ δεικνύω
 σοι τὸν τύπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης· κάτελθε καὶ πέρασον τὸν Ἰορδά-
 νην ποταμόν, καὶ ὕψει τὸν τύπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

1. υδ' (οδ' R) τοῦ Ἀβραάμ margo P. 2. οδ' om. P. 5. μετέ-
 θηκεν post Χαλδαίων ponit P. 9. τοῦ alterum om. P. 10. τῷ
 alterum om. P. 23. τύπον m. R, τόπον PV.

De Melchisedec.

Senex quidam haec de Melchisedec narrabat, affirmabatque, hisce
 verbis: Vir est ex tribu Cham, qui sanctus in sua tribu inventus foetus,
 placuit Deo; illumque transtulit Deus ex terra sua trans Jordanem, quem-
 admodum Abraham ex regione Chaldaeorum transtulit. Cum autem vir
 ille sanctus esset ac justus, factus est Pontifex Dei altissimi, panem et
 vinum, sanctasque orationes offerens Deo altissimo. Precatus est pro
 sua tribu, dicens: Domine, transtulisti me ex tribu mea, et misertus es
 mei, miserere etiam eorum. Dixit vero illi Dominus: Ego illos salvabo,
 cum ex Aegypto vocavero filium meum. Hanc promissionem dedit Deus
 Melchisedec. Memorabat praeterea senex ille, dicens: Contigit hisce
 temporibus ut Lot ex Sodomorum terra captivus abduceretur ab iis qui
 ex Gothologomor tribu erant: quos insecutus Abraham delevit, universis
 captivis, ipsoque Lot filio fratris sui Aram ex eorum manibus ereptis.

Dixit porro Abraham intra se: Domine, si tempore dierum meorum
 miseris Angelum tuum in terram, fac ut videam hunc diem. Dixit illi

Ἐπέρασεν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Μελχισεδέκ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος φερόμενος, ἔχων ἐν χερσίν αὐτοῦ ἄρτον εὐχαριστίας καὶ ποτήριον εὐλογίας. οὐκ εἶδεν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Μελχισεδέκ, εἰ μὴ πρῶτον διέβη τὸν Ἰορδάνην, τουτέστιν σημεῖον τοῦ βαπτίσματος. ἰδὼν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Μελχισεδέκ ἐρχόμενον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἔχοντα τὸν ἄρτον τῆς εὐχαριστίας καὶ τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας, πεσὼν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν, ὅτι εἶδεν τὴν ἡμέραν κυρίου, καὶ ἐχάρη. ἀπάντησας δὲ αὐτῷ Μελχισεδέκ ὁ βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, ἱερεὺς ὢν τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἠὐλόγησε τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραὰμ δεκάτην ἀπὸ πάντων.

Ἔστιν οὖν ὁ Μελχισεδέκ ἄνθρωπος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ, μετατεθεὶς ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς χώρας τῶν Χανααίων εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς Σαλήμ πόλιν, οὗ καὶ τὴν κώμην ἐθεασάμην.

Ἐγένετο δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου κατὰ τὴν γραφὴν ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος. μετετέθη δὲ εἰς Σαλήμ κώμην, ἣτις ἐρμηνεύεται εἰρήνη. περὶ οὗ μέμνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος Ἑβραίοις ἐπιστέλλων, „ὡμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμελη-

7. αὐτοῦ P sola. ib. τὸν om. P. 8. τῆς om. P. 10. Ἰλῆμ R, Σαλήμ P. 11. τοῦ om. P. 17. ἐθεασάμην V. 22. Ἑβραίοις ἐπιστέλλων] VII.

Deus: *Minime, sed ostendo tibi figuram diei istius: descende, et transi Jordanem fluvium, et videbis figuram diei illius.*

Trajecit ergo Abraham Jordanem fluvium cum suis, et egressus est Melchisedec in occursum illius, a Spiritu sancto adductus, habens in manibus suis panem gratiarum actionis, et calicem benedictionis. Non vidit Abraham Melchisedec nisi postquam transivit Jordanem, id est symbolum baptismatis. Videns vero Abraham Melchisedec venientem in occursum sui, habentem panem gratiarum actionis, et calicem benedictionis, Abraham in faciem humi procumbens, adoravit, quoniam vidit diem Domini, et lactatus est. Huic autem occurrens Melchisedec Rex Salem, Pontifex Dei altissimi, benedixit Abraham, et dixit: *Benedictus Abraham Deo altissimo, qui condidit coelum et terram: benedictus Deus altissimus qui tradidit inimicos tuos in manus tuas, ac tibi subdidit.* Et dedit illi Abraham decimam ex omnibus.

Est ergo Melchisedec homo ex tribu Cham, translatus ex sua tribu; ex regione Chananaeorum, in terram ultra Jordanem, in urbem Salem, cujus etiam vicum spectavimus.

Fuit et sacerdos Dei altissimi, juxta Scripturam, sine matre, sine patre, sine genealogia. Translatus est in Salem vicum, qui interpretatus Pacem sonat. Cujus meminit Apostolus Paulus ad Hebraeos scribens:

θήσεται· σὺ εἷς ἱερεὺς [εἰς τὸν αἰῶνα] κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·“ περὶ οὗ πολλὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ ἀληθῆ ἑλέχθη ὑπὸ τοῦ γέροντος.

Ἐπίγραμμα.

Οὗτός ἐστιν ὁ Μελχισεδέκ ὁ πηλίκος ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ⁵
 V 42 ὑψίστου, ὁ τοὺς κατὰ νόμον Μωϋσέως ἱερεῖς ἀποδεκατῶν. οὗ-
 τός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης ἅμα καὶ
 ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ἀφωμοιωμένος τῷ νύῳ τοῦ Θεοῦ,
 ὁ τὴν ἱερωσύνην μῆτε ἐκ διαδοχῆς ἐτέρων ἱερέων παραλαβὼν
 B μῆτε ἐτέροις ἱερεῦσι παραπέμπας. οὗτός ἐστιν ὁ μὴ κατὰ νό- 10
 μον Μωϋσέως τὰς λατρείας ἐπιτελῶν, ἀλλ' ἐτέροις κρείττοσι
 συμβόλοις ἱερουργῶν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν πατριάρχην Ἀβραὰμ
 εὐλόγησας, ὁ ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ καὶ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ
 αὐτῶν, ὁ μόνος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς ὁ ἀφωμοιωμένος τῷ νύῳ τοῦ
 Θεοῦ καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς τοσοῦτων ἀγαθῶν μηνυτής. 15

οε'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ Θάρα ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανεν
 ζήσας ἔτη σμε'. ἐν τᾷ αὐτῷ χρόνῳ εἶπε κύριος πρὸς Ἀβραὰμ,
 Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου
 C τοῦ πατρὸς σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δείξω, καὶ 20

1. εἷς om. P. *ibid.* εἰς τὸν αἰῶνα om. V. 8. τοῦ alterum om.
 P. *ib.* ὁ om. P. 17. Ἀβραὰμ V. 18. σμε'] ρμέ V. *ibid.*
 εἶπε] Genes. XII. 1.

Anni a m. c. Juravit Dominus, et non poenitebit eum, tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec: de quo multa a nobis hactenus dicta, veraque sunt quae a sene illo sunt enarrata.

Inscriptio.

Hic est magnus ille Melchisedec, Sacerdos Dei altissimi, qui a Sacerdotibus secundum legem Moysis, decimas accepit. Hic est Rex pacis et justitiae, simul et Pontifex Dei altissimi, similis factus filio Dei, qui Sacerdotium neque ex aliorum Sacerdotum successione accepit, neque ad alios Sacerdotes transmisit. Hic est qui non secundum legem Moysis sacrificia peregit, sed aliis melioribus symbolis sacrificavit. Hic est qui Patriarcham Abraham benedixit, sine patre, sine matre, et sine genealogia: solus Pontifex et Rex, similis factus filio Dei, et ipse dignatus esse tantorum bonorum nuntius.

3407.

LXXV.

Hoc anno Abraham, Thara illius pater mortuus est, cum vixisset annos cxxlv. Eodem anno, dixit Dominus ad Abraham: Egredere de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram,

ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος, καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ 5 καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος, καὶ ὄχητο μετ' αὐτοῦ Λώτ. Ἀβραὰμ δὲ ἦν ἐτῶν πέντε καὶ ἑβδομήκοντα, ὅτε θείου χρησμοῦ καταξιούται καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης ἐπαγγελίας. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρῶν εἰς γῆν Χαναάν· διέτριψεν δὲ Ἀβραὰμ εἰς γῆν Χαναάν ἕτερα ἔτη κέ'.

10 Τούτῳ τῷ ἑβδομηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ περὶ ἡλίου δυσμᾶς ἔκστασις ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ, καὶ ἐρρέθη πρὸς Ἀβραάμ, Γινώσκων γνώση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδία· καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια καὶ 15 τριάκοντα ἔτη· τὸ δὲ ἔθνος ᾧ δουλεύσουσι κρινῶ ἐγώ. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς, σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου, τραφεῖς μετ' εἰρήνης ἐν γῆρει καλῷ· τετάρτη δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὧδε.

Καὶ Μωϋσῆς δὲ ἐν Ἐξόδῳ συνάδει λέγων, ἡ δὲ κατοίκησις

2. εὐλογημένος margo V, εὐλογητός V. 4. Ἀβρῶμ P. 6. Ἀβραὰμ PV. *ibid.* ἑβδομήκοντα πέντε P. 7. γενομένης om. P. 8. Καρῶν P, Χαρῶν R. *ibid.* διέτριψεν — Χαναάν om. P. 10. ἔτει ante ἑβδομηκοστῶ ponit P. *ibid.* περὶ ἡλίου] Genes. XV. 12. 14. καὶ τριάκοντα] τριάκοντα R, utrumque om. P. *ibid.* τὸ δὲ] καὶ τὸ P. 16. σκευῆς R. 17. τραφεῖς P. 18. Post ὧδε addit P sola διέτριψεν δὲ Ἀβραὰμ εἰς Χαναάν ἕτερα ἔτη κέ: tum ponit illa p. seq. v. 3. Ἀβραὰμ — 11. ἀνυροῖ. 19. Ἐξόδῳ] XII. 40.

quam tibi monstrabo: et faciam te in gentem magnam, et benedicam te, et magnificabo nomen tuum, et eris benedictus. Et benedicam benedicentes te, et maledicentes te maledicam, et benedicentur in te omnes tribus terrae. Et abiit Abraham sicut locutus est ei Dominus, et ivit cum eo Lot. Abraham autem erat annorum LXXV. quando coeleste accepit oraculum, divinamque hanc repromissionem. Et egressus est ex Charan, venitque in Chanaan, ubi xxv. annos alios (traduxit).

Hoc anno LXXV. Abraham, cum sol occumberet, sopor irruit super illum, et horror magnus et tenebrosus invasit eum: dictumque est ad Abraham, Scito praenoscens quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua, et subjicient eos servituti, et affligent quadringentis annis. Verumtamen gentem cui servituri sunt ego judicabo, et post haec egredientur cum magna substantia. Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepultus in senectute bona: quarta autem generatione revertentur huc.

Moyses vero in Exodo his convenit, dum ait: *Habitatio autem fi-*

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν κατέκησαν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναὰν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἔτη υλ'."

Ἀβραὰμ ἔτερα ἔτη κέ', ὁμοῦ γυλβ'.
ἐπέζησεν οέ', ὁμοῦ ροέ'.

ος'.

5

P 52 Πρῶτον ἔτος τῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγγελίας. ἀπὸ ος' ἔτους καὶ αὐτοῦ Ἀβραὰμ ἐπὶ Μωϋσεῖα, ἤγουν π' ἔτος τῆς ἐκείνου ἡλικίας καὶ τὴν ἕξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἑβραίων ἔθνους, ἔτη τυχγάνει υλ'. ὧν μέμνηται Παῦλος Γαλάταις ἐπιστέλλων, „διαθήκην προκεκηρυγμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν 10 ὁ μετὰ ἔτη υλ' γεγωνὸς νόμος οὐκ ἄκυροί.

B οζ', οη', οθ', π', πα', πβ', πγ', πδ', πέ'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει Ἀβραὰμ, λιμοῦ μεγίστου γενομένου ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χανααίων, κάτεισιν εἰς Αἴγυπτον.

Δέκατον ἔτος τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγγ- 15 γελίας.

R 122

πς'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγάρ ἡ παιδίσκη τὸν Ἰσμαήλ, ἀφ' οὔ τὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν γένος. οἱ δ' αὐτοὶ εἰσὶν Ἀγαρηνοὶ οἱ καὶ Σαρακηνοὶ καλούμενοι. 20

V 43 πζ', πη', πθ', ἑ', ἑα', ἑβ', ἑγ', ἑδ', ἑε', κ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας, ἑς', ἑζ', ἑη', ἑθ'.

5. ος' om. P. 7. Ἀβραὰμ V. 9. Γαλάταις ἐπιστέλλων] III. 17. 13. τῷ om. R. 20. εἰσὶν] εἶεν V, m. R. 21. κ' — ἐπαγγελίας om. P.

Anni a. c. liorum Israel qui manserunt in Aegypto et in terra Chanaam, ipsi et patres eorum, anni quadringenti et triginta.

Abraham an. 25.

Colliguntur anni 3432.

Supervixit 75.

coll. an. 175.

Primus hic annus Repromissionis Dei factae Abraham, ab anno LXXXVI. ad annum aetatis ipsius LXXXI. et usque ad profectionem Hebraeorum ex Aegypto, sunt anni CDXXX. quorum meminit Paulus ad Galatas scribens: Testamentum autem praedicatum a Deo de Christo, lex quae post CDXXX. annos facta est, non irritum facit ad evacuandam promissionem.

LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV.

Hoc anno Abraham, cum apud Chananaeos ingens fames grassaretur, descendit in Aegyptum.

Decimus annus Repromissionis a Deo factae Abraham.

3418.

LXXXVI.

Hoc anno Abraham, peperit ex Agar ancilla Ismael, a quo Ismaelitarum gens est orta. Hi vero sunt Agareni, qui et Saraceni appellantur.

LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XC. XCI. XCII. XCIII. XCIV. XCV. XCVI. XCVII. XCVIII. XCIX.

Τούτω τῷ ἔτει Ἀβραὰμ ὤφθη αὐτῷ ὁ Θεὸς λόγος πρὸς τῇ C
 δρυν τῇ Μαιβροῦ, καὶ δύο ἄγγελοι σὺν αὐτῷ οἱ καὶ ὑποδεχθέντες
 ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐρέσκει
 ἐνώπιόν μου καὶ γίνου ἄμεμπτος, καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου
 5 ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.
 καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ
 Θεὸς λέγων, Ἐγὼ ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ. καὶ ἔση πα-
 τὴρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου
 Ἀβράμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραὰμ, ὅτι πατέρα πολλῶν
 10 ἐθνῶν τέθεικά σε, καὶ αὐξανά σε σφόδρα, καὶ θήσω τὴν δια-
 θήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου
 μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. καὶ μεθ' ἕτερα, καὶ εἶπεν ὁ D
 Θεὸς πρὸς Ἀβραὰμ, Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα
 αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. καὶ εὐλογή-
 15 σω αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἕξ αὐτῆς τέκνον, καὶ ἔσται σοι εἰς ἔθνη
 καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἕξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσω-
 πον καὶ ἐγάλασεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων, Εἰ τῷ ἑκατονταε-
 τεῖ γεννήσεται υἱός, καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐνενήκοντα ἔτων οὕσα τέξε-
 ται; εἶπε δὲ Ἀβραὰμ πρὸς Θεόν, Ἰσμαὴλ οὗτος ζήτω ἐναντίον
 20 σου. εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ, Ἴδου Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξε-

1. Genes. XII. 1. 4. θήσω P. 10. τέθεικά P. 11. ἐμοῦ]
 μου P. θήσω σε εἰς ἔθνη· καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. καὶ
 στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπ.
 Genesis. 16. καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐγά-
 λασεν καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ λέγων P. 18. υἱός et ἡ om. V.
 ibid. ἐνενήκοντα P. ib. οὕσα om. P. 19. ἐνώπιόν P. 20.
 τῷ] πρὸς P.

Hoc Abraham anno, Deus Verbum illi apparuit ad quercum in valle
 Mambre, et Angeli duo cum illo, qui in tabernaculum ab eo recepti sunt.
 Et dixit illi: Ego sum Deus tuus: complacere coram me, et esto irrepre-
 hensibilis, et ponam foedus meum inter me et inter te, et multiplicabo te
 valde. Et cecidit Abraham pronus in faciem, et locutus est ei Deus,
 dicens: Et ecce foedus meum tecum, et eris pater multitudinis gentium;
 et non vocabitur ultra nomen tuum Abram, sed erit nomen tuum Abra-
 ham, quia patrem multarum gentium constitui te, et faciam te crescere
 vehementissime. Et statuiam pactum meum inter me, et inter semen
 tuum post te in generationes suas. Et post alia:

Et dixit Deus Abraham: Sara uxor tua, non vocabitur nomen ejus
 ultra Sara, sed Sarra erit nomen ejus. Benedicam autem ei, et dabo
 tibi ex ea filium, et benedicam ei, et erit in gentes, et Reges gentium
 ex illo erunt. Et cecidit Abraham in faciem suam, et risit, et ait in
 mente, dicens: An centenario nascetur filius? et an Sarra nonaginta an-
 norum pariet? Dixit autem Abraham ad Deum: Ismael hic vivat coram
 te: Dixit autem Deus ad Abraham: Ecce Sarra uxor tua pariet tibi fi-

P 53 ται νιόν σοι, και καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ, και στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ θεὸς και τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν. περι δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· ἰδοὺ ἠλόγησα αὐτὸν και ἀξαναῶ αὐτὸν και πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα· δώδεκα ἔθνη γεννήσει, και δώσω αὐτὸν 5 εἰς ἔθνος μέγα. τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέξεται σοι Σάρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἐτέρῳ.

R 124 "Οτι ἡθ' ἐτῶν Ἀβραὰμ περιετμήθη και Ἰσμαὴλ ἐτῶν ιδ'.

Τούτῳ τῷ ἡθ' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἀβραὰμ περιετμήθη 10
 B τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ και Ἰσμαὴλ ὡν ἐτῶν ιδ' και πάντες οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ και πάντες οἱ ἀργυρώνητοι και πῦν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβραὰμ. μετὰ ταῦτα ὤφθη αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῆ δρυὶ τῆ Μамβρη, καθημένον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας. ἀναβλέψας δὲ τοῖς 15 ὀφθαλμοῖς εἶδεν, και ἰδοὺ τρεῖς ἄγγελοι εἰστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ, και ἰδὼν προσέειπεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, και προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, και εἶπεν, Κύριε, εἰ ἄρα ἦρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου. ληφθῆτω δὴ ὕδωρ και νιπάτωσαν τοὺς πό- 20 δας ὑμῶν, και καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον, και λήψομαι ἄρ-

1. σοι νιόν P. *ibid.* θήσω P. 3. τῷ om. P. 4. ἰδοὺ] εἶδε V, h. e. ἴδε. *ib.* εὐλογῆσω P. 10. τούτῳ] ἐν τούτῳ P. *ib.* αὐτοῦ om. P. 16. ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ P. *ib.* ἐπάνω om. R. 19. εἶρον P.

lium, et vocabis nomen ejus Isaac, et ponam pactum meum ad eum in foedus sempiternum et semini ejus post eum. De Ismael autem ecce exaudivi te: ecce benedicam ei, et augebo eum, et multiplicabo eum valde. Duodecim gentes generabit, et dabo illum in gentem magnam. At pactum meum statuam ad Isaac, quem pariet tibi Sarra in tempore hoc, in anno altero.

Abraham aetatis anno xcix, circumcisisus est cum filio suo Ismael quatuordecenni.

Hoc anno xcix. aetatis Abraham circumcisisus est carnem praeputii sui, et Ismael quatuordecennis, et omnes viri domus ejus, et emptitii. Post haec apparuit ei Deus ad quercum Mambre, sedente ipso in ostio tabernaculi sui in meridie. Suspiciens autem oculis suis, vidit; et ecce tres Angeli steterunt super eum, et videns cucurrit in occursum eis, de ostio tabernaculi sui: et adoravit super terra, et dixit: Domine, si utique inveni gratiam coram te, ne transeas servum tuum. Accipiaturs aqua, et lavent pedes vestros, et refrigerate sub arbore. Et accipiam panem,

τον, καὶ φάγεσθε· καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν
 ὑμῶν οὗ εἵνεκεν ἐξεκλίνετε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. καὶ εἶπαν, C
 Οὕτω ποιήσον καθὰ εἶρηκας. καὶ ἔσπευσεν Ἀβραάμ ἐπὶ τὴν σκη-
 νὴν πρὸς Σάρρᾶν, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Σπεῦσον καὶ φύρασον τρία
 5 μέτρα σεμιδάλευς, καὶ ποιήσον ἐγκρυφίας. καὶ εἰς τὰς βόας
 ἔδραμεν Ἀβραάμ, καὶ ἔλαβε μοσχάριον ἀπαλὸν καὶ καλόν, καὶ
 ἔδωκε τῷ παιδί καὶ ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό. ἔλαβε δὲ βούτυ-
 ρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον [ὃ ἐποίησε], καὶ παρέθηκεν αὐ-
 τοῖς, καὶ ἔφαγον. αὐτὸς δὲ παρεστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον. V 44
 10 εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Ποῦ Σάρρᾶ ἡ γυνὴ σου; ὃ δὲ ἀποκριθεὶς
 εἶπεν, Ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. εἶπε δέ, Ἐπιναστρέφων ἦξω πρὸς σέ
 κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας, καὶ τέξεται υἱὸν Σάρρᾶ ἡ γυν- D
 νὴ σου. Σάρρᾶ δὲ ἤκουσε πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς οὕσα ὄπι-
 σθεν αὐτοῦ. Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρᾶ πρεσβύτεροι προβεβηκότες
 15 ἡμερῶν. ἐξέλειπεν δὲ Σάρρᾶ γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα. ἐγέλασε δὲ
 Σάρρᾶ ἐν ἑαυτῇ λέγουσα, Οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν·
 ὃ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἀβραάμ,
 Τί ὅτι ἐγέλασεν Σάρρᾶ ἐν ἑαυτῇ λέγουσα, Ἄρα γε ἀληθῶς τέξο-
 μαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ ῥῆμα; εἰς
 20 τὸν καιρὸν τοῦτον ἐπιστρέψω πρὸς σέ εἰς ὥρας, καὶ ἔσται τῇ

2. ἕνεκα P. 3. κατὰ PV. *ibid.* ὁ Ἀβραάμ P. 8. ὃ ἐποίη-
 σε om. V. 9. παρεστήκει V, παρεστήκει P. 12. τέξεται] ἔξει
 P. 13. τὴν θύραν P. 14. πρεσβύτεροι om. P. 15. ἦσαν ἡ-
 μερῶν P. *ibid.* ἐξέλειπεν V. 17. Ἀβραάμ λέγων P. 19. ἀδυνα-
 τεῖ P. *ibid.* παρὰ (κυρίῳ) τῷ P. 20. εἰς ὥρας ἀναστρέψω
 πρὸς σε P.

*et comeditis: et post hoc transibitis in viam vestram; cujus caussa decli-
 nastis ad servum vestrum. Et dixit: Sic fac, sicut dixisti. Et festinavit
 Abraham ad Tabernaculum ad Sarram, et dixit ei: Accelera, et com-
 misce tres mensuras similiae, et fac subcineritios. Et ad boves cucurrit
 Abraham, et tulit vitulum tenerum, et bonum; et dedit puero, et festi-
 navit facere illum. Accepit autem butyrum et lac, et vitulum quem fecit,
 et apposuit eis, et comederunt, ipse autem astabat eis sub arbore.
 Dixit autem ad eum: Ubi Sarra uxor tua? Ille autem respondens dixit:
 Ecce in Tabernaculo. Dixit autem: Revertens veniam ad te secundum
 tempus hoc in horas; et habebit filium Sarra uxor tua. Sarra autem au-
 didit ad ostium tabernaculi existens post eum. Abraham autem et Sarra
 propecti erant diebus. Desierant autem Sarra fieri muliebria. Risit autem
 Sarra in seipsa, dicens: Nondum quidem mihi fuit usque nunc: at dominus
 meus senex. Ait autem Dominus ad Abraham, dicens: Quare risit Sarra in
 seipsa dicens: Num vere pariam? ego consenui. Numquid impossibile
 erit apud Dominum verbum? in tempus hoc in horas revertar ad te: et*

Σάρρα υἱός. ἤρνήσατο δὲ Σάρρα, λέγουσα ὅτι Οὐκ ἐγέλασα· ἐφοβήθη γάρ. καὶ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ἐγέλασας.

P 54
R 126

Καὶ μετὰ τὸ Σόδομα καὶ Γόμορρα καταστραφῆναι κύριος ἐπισκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ εἶπεν· καὶ ἐποίησε κύριος τῇ Σάρρα καθὰ ἐλάλησεν. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε Σάρρα τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῇ κύριος.

Ἔτι ὅτι ἔτων ὑπῆρχεν Ἀβραάμ ὅτε ἐτέχθη Ἰσαάκ.

Τούτῳ τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Ἀβραάμ γίνεται αὐτῷ παῖς γνήσιος Ἰσαάκ, ὃ ἐπέζησεν ἔτη οὐκ.

B Πρώτῳ προφητῶν ὄντι τῷ Ἀβραάμ ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος φανεῖς 10 ἐν ἀνθρώπου σχήματι τὴν τῶν ἐθνῶν κλήσιν θεοπλῆξει, ἣν καθ' ἡμᾶς ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰς πέρας ἤγαγεν διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγγελικῆς διδασκαλίας.

Ἰσαάκ ζ', ὁμοῦ γυβ'.

ἐπέζησεν ρκ', ὁμοῦ ρπ'. 15

Ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ἰσαάκ. περιέτεμεν δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.

λ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'. 20

2. εἶπεν αὐτῇ P. 9. Post os' ponit P. Τὸ κ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. 16. Ἀβραάμ om. P. 18. ὁ θεὸς] κύριος P. 20. α' — ε' om. P, add. m. RV.

Anni a. m. c. erit Sarrae filius. Negavit autem Sarra dicens: Non risi: timuit enim. Et ait illi, Non, risisti.

Eversis autem Sodoma et Gomorrha, visitavit Dominus Sarram, sicut dixit: Et fecit Dominus Sarrae, sicut loquutus est, et concipiens peperit Abrahamo Sarra filium in senectute in tempus, sicut loquutus est ei Dominus.

Abraham erat annorum c. cum natus est Isaac.

Hoc anno c. Abraham, nascitur illi filius germanus Isaac, cui supervixit annos LXXV.

Abraham, primo inter Prophetas, Dei Verbum humana specie apparens, gentium vocationem promulgat, quam Christi Verbum nostris temporibus adimplevit, Evangelica doctrina per omnes nationes praedicata.

3492.

Isaac, 60.

coll. an. 3492.

Supervixit, 120.

coll. an. 180.

Vocavit nomen filii sui, quem peperit illi Sarra, Isaac. Circumcidit autem Abraham Isaac die VIII. sicut praecepit ei Dominus.

Annus xxx. Repromissionis.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV.

μ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

C

ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε'.

ν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε'.

ξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

5

Τούτῳ τῷ τριακοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ρλέ' τοῦ Ἀβραὰμ ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ ὁ θεός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ Ἀβραάμ. ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶπεν, Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐφ' ἑν τῶν ὀρέων ὧν ἐάν σοι εἴπω. ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρωὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ, παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν τόπον ἀπὸ μακρόθεν. καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον πορευσόμεθα ἕως ᾧδε, καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρ-
 20 πώσεως καὶ ἐπέδηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἔλαβεν δὲ μετὰ χεῖ-

D

R 123

P 55
V 45

1. ἔτος] μετὰ P hic et 3.5. 5. ἐπαγγελίας ἔτος P. 6. τῷ — ἔτει] τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ ε' P. 8. ὁ δὲ] καὶ P. 10. ἀνένεγκε P. 11. ἐάν] ἄν P. 14. ἦλθον εἰς τὸν P. 16. ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε P. 17. καθίσατε PV. Hic margo PV: ταῦτα εἶπεν λογισάμενος ὅτι καὶ ἐν νεκρῶν ἐγείρειν δύναται ὁ θεός· οὐ γὰρ ἐψεύσατο. 18. διελευσόμεθα P. id. ἕως om. P sola. 20. ἔλαβε δὲ καὶ τὸ

XL. Repromissionis.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

L. Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

Annus LX. Repromissionis.

Hoc anno quinto et tricesimo Isaac, et centesimo tricesimo quinto Abraham, tentavit Deus Abraham, et dixit ei: *Abraham, Abraham.* Et dixit: *Accipe filium tuum dilectum, quem dilexisti Isaac, et vade in terram excelsam, et offer eum ibi in holocaustum super unum montium, quos dixerō tibi.*

Surgens autem Abraham mane, stravit asinum suum. Assumpsit autem secum duos pueros, et Isaac filium suum, et scindens ligna in holocaustum; surgens abiit, et venerunt in locum, quem dixit ei Deus, die tertia. Et respiciens Abraham oculis suis, vidit locum a longe.

Et dixit Abraham pueris suis: *Sedete hic cum asino: ego autem et puer transibimus usque huc, et postquam adoraverimus, revertemur ad vos.*

Accepit autem Abraham ligna holocausti, et imposuit Isaac filio suo.

ρας τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πάτερ; ὁ δὲ εἶπεν, Τί ἔστι τέκνον; εἶπε δέ, Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἔστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς τὴν ὀλοκάρπωσιν; εἶπε δὲ Ἀβραὰμ, ὁ θεὸς ὑπεται ἐαντῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. πορευ-5
θέντες δὲ ἀμφοτέροι ἅμα ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός. καὶ ὤκωδόμενος ἐκείνῳ Ἀβραὰμ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθη-
κεν τὰ ξύλα, καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέθηκεν
B αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων. καὶ ἐξέτεινεν
Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάζει τὸν υἱὸν 10
αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ Ἀβραὰμ. ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶ-
πεν, Μὴ ἐπιβάλλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσῃς
αὐτῷ μηδέν. νῦν γὰρ ἔγνω ὅτι φοβῆ τὸν θεὸν σὺ καὶ οὐκ ἐφείσω
τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. καὶ ἀνέβλεψεν Ἀβραὰμ 15
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ εἶδεν. καὶ ἰδοὺ κριὸς εἰς κατεχόμε-
νος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ
ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
C ἐκείνου Κύριος εἶδεν, ἵνα εἴπωσιν σήμερον ἐν τῷ ὄρει κύριος 20

πῦρ μετὰ χειρας P. 3. In margine ponit P: διὰ τί οὐκ εἶπεν, μάχαιρα; πόθεν πρόβατον ἐξήτει, καὶ οὐ μόσχον ἢ ἄλλο τι τῶν καθαρῶν; ib. εἶπε δὲ] λέγων V. 4. τὴν om. P. ib. εἶπε — ὀλοκάρπωσιν, τέκνον om. V. Supplevit Raderus ex Gen. XXII. 8. 7. ἐκεῖ om. P. 8. συμποδήσας PV. 13. ἐπιβάλλεις V. 14. νῦν γὰρ ἔγνω] ἀντὶ τοῦ νῦν ἔδειξας m. RV. ibid. σὺ τὸν θεόν P. 16. ἶδεν PV. 17. ἐκ τῶν κ. P.

Accepit autem et ignem in manibus et gladium: et abierunt duo simul. Ait autem Isaac ad Abraham patrem suum, *Pater*: ille autem dixit: *Quid est, fili?* Dixit autem, *Ecce ignis et ligna? ubi est ovis in holocaustum?* Dixit autem Abraham: *Deus providebit sibi ovem in holocaustum, fili.* Pergentes autem uterque pariter, venerunt in locum, quem dixit ei Deus, et aedificavit Abraham altare, et imposuit ligna, et cum colligasset Isaac filium suum, imposuit eum in altare super ligna.

Et extendit Abraham manum suam ad accipiendum gladium, ut jugularet filium suum. Et vocavit eum Angelus Domini de coelo, et dixit ei: *Abraham, Abraham.* Ille autem dixit: *Ecce ego.* Et dixit, *Ne injicias manum tuam super puerum, neque facias ei quicquam. Nunc enim cognovi, quod times tu Deum: et non pepercisti filio tuo dilecto propter me.* Et aspiciens Abraham oculis suis, vidit: et ecce aries unus detentus in planta Sabec ex cornibus: et abiit Abraham, et accepit arietem, et obtulit eum in holocaustum, pro filio suo Isaac.

Et vocavit Abraham nomen loci illius, *Dominus vidit.* Ut dicant hodie, *In monte, Dominus visus est.* Et vocavit Angelus Domini Abra-

ὤφθη. καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Ἀβραάμ ἐκ τοῦ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγων, Κατ' ἔμμαντοῦ ἄμοσα, λέγει κύριος, οὗ ἔινεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ 5 πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς. ὑπέστρεψεν δὲ Ἀβραάμ 10 πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου, καὶ κατώκησεν Ἀβραάμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.

Οὗτος ὁ μέγας πατριάρχης Ἀβραάμ ὁ πρῶτος ἀνθρώπων

1. ἐκ τοῦ δευτέρου] δευτέρου P. 3. ἔνεκεν P. 8. εὐλογηθήσονται P. 9. Eici quod post φωνῆς inferebatur Σχόλιον^{*)}. ὅτι D τὰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ περιγίνεται τῶν παρὰ θεοδόχοις λόγων καὶ (hoc om. P) ὑποχείρια ποιεῖ ἐκεῖνα ἑαυτοῖς, κληρονομεῖ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων: de quo Ducangius notat codicem Holstenii omittere scholium ὅτι — τοῦ ὄρκου: quasi ὑπέστρεψεν — τοῦ ὄρκου, quae sunt Genesis verba, ad scholium illud pertineant. Ex V ita notatum: Σχόλιον] in margine. 12. Ante οὗτος ponit vocem Σχόλιον P, acsi quae sequuntur scholion sint: quod nunc demum ex margine V prodit ita ibi scriptum: . . . ἐρὶ ὃ ἐπλανᾶτο φρέαρ ἢ Ἄγαρ, ἐκεῖ κατώκησεν Ἀβραάμ, ὃ καλεῖται ἔβραϊστὶ Βηρσαβεε. ἔστι || . . . τὰ πρῶτα καὶ ἐντιμότερα ὄρια τοῦ λαοῦ· διὸ καὶ ἡ φυλὴ Ἰουδα ὡς βασιλικὴ ἀκκληρωτὶ λαμβάνει τὸν τοῦ μετὰ || . . . τῆς ἰδίας μερίδος, καὶ πολλαχοῦ τῶν γραφῶν λέγεται ἀποδᾶν (scr. ἀπὸ Δάν) ἕως Βηρσαβεε· ὅπερ ἴσον δύναται τῷ ἀπὸ τῶν ὄριαν || . . . Ἰουδαίας ἕως τῶν πρώτων καὶ κυριατάτων· καὶ γὰρ εὐρίσκειται ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὁ μὲν ἔβδομος καὶ ἐπὶ πᾶσι || κληρούμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν· ὁ δὲ Ἰουδας οὗ ἔστιν ἡ Βηρσαβεε, πρὸ πάντων ἀκκληρωτὶ λαμβάνων πέραν τοῦ || (Ἰορ)δάνον τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μερίδα.

ham secundo de coelo dicens: Per memetipsum juravi, dicit Dominus: propterea quod fecisti verbum hoc, et non peperisti filio tuo dilecto propter me: profecto benedicens benedicam te, et multiplicans multiplicabo semen tuum, sicut stellas coeli, et sicut arenam juxta labium maris. Et haereditabit semen tuum civitates adversariorum. Et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae: quia obedisti voci meae.

Reversus est autem Abraham ad pueros suos, et surgentes abierunt simul ad Puteum juramenti, et habitavit Abraham super Puteum juramenti.

Hic est magnus ille Patriarcha Abraham, qui cum primus hominum

*) S c h o l i u m .

Propterea quod liberi Abraham longe caeteris praestant, qui verbum a Deo acceperunt, ideo illos sibimet subditos facit, mittitque semen Abraham in haereditatem civitatum adversariorum.

- P 56 καταλείψας πατρίδα καὶ γένος καὶ ἔθνος, καὶ πιστεύσας τῷ Θεῷ καὶ δικαιοθεῖς, διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἐπαγγελίας ἔλαβεν τοῦ Θεοῦ, ἃς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο ὁ Θεός, ὁ ἐκ νενεκρωμένου σώματος καὶ νενεκρωμένης μήτρας μυριάδας συστησάμενος, ὁ τὸν εὐλογημένον καρπὸν ὡς ἀπὸ ῥίζης φῦς τῷ κόσμῳ, δι' οὗ κόσμος εὐ-5
 λογεῖται καὶ ἀνακτίζεται, ὁ δι' ἔργων καὶ δι' ἐπαγγελιῶν μη-
 νύων τῷ κόσμῳ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, δι' ἐπαγγελιῶν μὲν,
 ὡς τὸ „ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ
 V 46 ἔθνη“, καθάπερ καὶ ὁ ἀπόστολος βοᾷ, „τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθη-
 B σαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ὅς ἐστιν Χριστός“· 10
 δι' ἔργων δέ, ὅτε τὸν μονογενῆ υἱὸν εἰς θυσίαν προσήνεγκεν.
 οὕτω γὰρ λέγει ὁ κύριος, „Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο
 ἰδεῖν τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη.“ ὁ δὲ ἀπόστο-
 λος Παῦλος βοᾷ, „πίστει προσήνεγκεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειρα-
 ζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδε- 15
 R 132 ξάμενος, τρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοὶ σπέρμα,
 λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγειῖραι δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐ-
 τὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. πάλιν γὰρ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥω-
 C μαίους βοᾷ, „καθὼς γέγραπται, πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τεθεικά-
 σε, κατέναντι οἷ ἐπίστευσεν Θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τοὺς νε- 20
 κροῦς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ'

2. ἔλαβεν addidit Raderus. 8. τὸ] Gen. XXII. 18. 9. ὁ ἀπόστολος] Gal. III. 16. 10. αἱ om. P. 12. λέγει] Ioan. VIII. 56. 13. ἶδεν PV. 14. Παῦλος] Hebr. XI. 17. 17. ἐκ νεκρῶν ἐγειῖραι] ἐκ ἐγειῖραι R, ἐξεγειῖραι P. 18. ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους] IV. 17. 20. ζωογονοῦντος] ζωοποιοῦντος P ex emendatione Raderi.

patriam, proximos, et gentem suam reliquisset, credidissetque Deo, ea propter promissiones quas illis fecit Deus accepit. Qui ex moribundo corpore, et moribunda vulva, multa hominum millia confecit. Qui fructum benedictum velut a radice mundo edidit, per quem mundus benedicitur et instauratur. Qui per opera, et per promissa, annuntiat mundo ex mortuis resurrectionem, ac per promissa quidem, ut hisce verbis: *Benedicentur in te, et in semine tuo, omnes gentes.* Quemadmodum etiam clamat Apostolus: *Abraham autem dictae sunt promissiones, et semini ejus qui est Christus.* Per opera vero, quando unigenitum filium in sacrificium obtulit. Sic enim ait Dominus: *Abraham pater noster exultavit ut videret diem meum, et vidit, et gavisus est.* Paulus vero Apostolus clamat: *Fide obtulit Abraham Isaac cum tentaretur; et unigenitum offerebat, in quo susceperat repromissiones, ad quem dictum est: Quia in Isaac vocabitur tibi semen: arbitrans quia et a mortuis suscitare potens est Deus: unde eum et in parabolam accepit.* Rursum enim ad Romanos clamat Paulus: *Sicut scriptum est, Patrem multarum gentium posui te ante Deum, cui credidisti, qui vivificat mortuos, et vocat ea quae non*

ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν
κατὰ τὸ εἰρημένον, οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου, καὶ μὴ ἀσθε-
νήσας τῇ πίστει οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νεκρωμένον,
ἐκατονταετῆς που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητέρας Σάρ-
5 ρας. εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ,
ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ καὶ πληρο-
φορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπήγγελται δυνατὸς ἔστιν καὶ ποιῆσαι· διὸ καὶ D
ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον
ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλει λογίζεσθαι
10 τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ
νεκρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη
διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν. “ τὸ δὲ πορευθῆναι τρεῖς ἡμέρας ἕως
οὗ φθάσει τὸν τόπον ὃν ἔδειξεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἵνα ἀνεύγκη τὸν
υἱὸν αὐτοῦ εἰς θυσίαν ἐφ' ἓν τῶν ὄρεων, καθὼς γέγραπται,
15 καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ γνησίου καὶ φυσικοῦ υἱοῦ δεῖξαι αὐτῷ κριόν, ἵνα
προσεύγκη, πάντα σύμβολα ἦσαν καὶ τύποι τοῦ κατὰ Χριστὸν
μυστηρίου τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀναστάσεως· πᾶσα γὰρ ἡ γραφή P 57
πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ὄρεᾷ.

λξ'.

20 Τούτῳ τῷ τριακοστῷ ἔκτῳ ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ Σάρρα ἡ γυνὴ
Ἀβραὰμ ἀπέθανεν ζήσασα ἔτη ρκζ'.

1. αὐτὸν τὸν πατέρα P. 2. σου om. P. 3. τῇ om. P.

sunt, tanquam ea quae sunt: qui contra spem in spem credidit, ut fieret pater multarum gentium, secundum quod dictum est ei: Sic erit semen tuum (sicut stellae coeli et arena maris) et non infirmatus est in fide, *) In MS. desideran- nec consideravit corpus suum emortuum, cum jam fere centum esset anno- rum, et emortuam vulvam Sarrae. In repromissione etiam Dei non hac- tur, a li- sitavit diffidentia, sed confortatus est fide, dans gloriam Deo, plenissime brario for- sciens, quia quaecunque promisit, potens est et facere. Ideo et reputatum te ommissa. est illi ad justitiam. Non est autem scriptum tantum propter ipsum, quia reputatum est illi ad justitiam, sed et propter nos, quibus reputabitur cre- dentibus in eum, qui suscitavit Jesum Dominum nostrum a mortuis, qui traditus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificationem nostram. Quod autem profectus sit tres dies donec veniret ad locum, quem monstravit illi Deus, ut offerret filium suum in sacrificium, super unum montium, sicut scriptum est. Et quod pro filio proprio et natu- rali ostenderet illi Deum arietem, quem offerret; haec omnia sunt sym- bola et figurae mysterii Christi passionis et resurrectionis: tota enim scriptura ad hunc scopum respicit.*

XXXVI.

Anno hoc tricesimo sexto Isaac, Sarra uxor Abraham decessit: cum vixisset annos cxxvii.

λζ', λη', λθ', μ'.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰσαὰκ ἔλαβε γυναῖκα τὴν
Ῥεβέκκαν, ὄντος Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑτῶν ρμ'.

μα', μβ', μγ', μδ', μέ.

ο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

5

R 134
B

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νε'.

π' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς', νζ', νη', νθ', ξ'.

Τούτω τῷ ἔτει γίνονται τῷ Ἰσαὰκ δύο παῖδες δίδυμοι ἐκ τῆς
Ῥεβέκκας, πρῶτος Ἡσαὺ ὁ καὶ Ἐδώμ, ἀφ' οὗ τὸ Ἰδομαίων 10
ἔθνος, δεύτερος Ἰακώβ ὁ μετονομασθεὶς Ἰσραὴλ, ἀφ' οὗ
Ἰσραηλῖται οἱ καὶ Ἰουδαῖοι.

V 48

Ἰσαὰκ προεφήτευσεν περὶ Ἰακώβ, λέγων, Δουλευσάτωσάν
σοι ἔθνη καὶ προσκυνήσουσίν σοι ἄρχοντες. καὶ γίνου κύριος
τοῦ ἀδελφοῦ σου.

15

C

Οὗτος Ἰσαὰκ ὁ συγκληρονόμος τῶν ἐπαγγελιῶν καὶ τῶν εὐ-
λογιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν γενομένων πρὸς Ἀβραὰμ τὸν αἰτοῦ πατέρα,
ὃς τύπος ἐγένετο τῆς σφαγῆς τοῦ δεσπότης Χριστοῦ, τριημέρως
βαδίσας ἐπὶ τὸ θανεῖν καὶ μετὰ ταῦτα ζῶν ὑποστρέψας, ὁ ἐν
τοῖς ἰδίοις ὤμοις τὰ ξύλα τῆς ἑαυτοῦ θυσίας βαστάξας, ὡσερ 20
καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς τὸν ἑαυτοῦ σταυρὸν ἐπὶ τοὺς ὤμους
ἐβάσταξεν; ὅτι προαιρέσει θανὼν καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ζωωθεὶς,

13. λέγων] Genes. XXVII. 29. 14. προσκυνησάτωσαν P. 20.
βαστάσας — ἐβάστασεν P, βαστάξας (m. βαστάσας) — ἐβάσταξεν R.
21. ὁ om. P.

xxxvii. xxxviii. xxxix. xl.

Anni a m. c.

Hoc anno aetatis Isaac uxorem duxit Rebeccam, cum pater ejus
Abraham esset annorum cxi.

xli. xlii. xliii. xliv. xlv.

lxx. annus Repromissionis.

3478.

xlvi. xlvii. xlviii. xlix. l. li. lii. liii. liv. lv.

lxxx. annus Repromissionis.

lvi. lvii. lviii. lix. lx.

Hoc anno nati sunt Isaac duo filii gemini ex Rebecca: primus Esau,
qui et Edom, a quo Idumaeorum gens: alter Jacob, cognomento Israel,
a quo Israelitae et Judaei promanarunt.

Isaac prophetavit de Jacob, dicens: *Serviant tibi gentes, et adorent
te Principes, et fias Dominus fratris tui.*

Hic est Isaac cohaeres pollicitationum et benedictionum, quas Deus
fecit ad Abraham patrem suum: qui typus fuit et figura caedis Domini
Christi, qui per tres dies exivit ad mortem, et post haec vivus rediit.
Qui propriis humeris ligna sui ipsiusmet sacrificii portavit, quemadmo-
dum etiam Dominus Christus crucem humeris suis gestavit, quia ultro-

οὐπερ ἀντάλλαγμα πρόβατον ἐσφάγη. καὶ ἤκουσεν ὁ πατὴρ
 παρὰ Θεοῦ ὅτι οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ· οὕτω
 καὶ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ λέλεκται, ὅς γε τοῦ ἰδίου
 υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν. **D**
 5 καὶ ἡ σὰρξ μόνη ἐστὶν ἡ δοθεῖσα ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς,
 ἐπειδὴ ἀδύνατον τὴν θεότητα θανεῖν. τῆς σαρκὸς διδομένης
 τὸν ἴδιον υἱὸν δεδόσθαι λέγει ἡ γραφή, ἀντάλλαγμα καὶ ἀντί-
 δεῖξιν οἶσαν τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸν τύπον τοῦ μακαρίου Ἰσαάκ.
 οὕτω γὰρ εἶπεν ὁ κύριος ὅτι Ἀβραὰμ ἠγαλλιᾶσατο ἰδεῖν τὴν ἡμέ-
 10 ραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη. οὗτός ἐστιν Ἰσαάκ ὁ ἀκου-
 σίως παραδοῦς τὴν ἐπηγγελμένην αὐτῷ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ εὐ-
 λογίαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῷ Ἰακώβ, φάσκων, Δουλευσάτωσάν σοι
 ἔθνη καὶ προσκνησάτωσάν σοι ἄρχοντες. καὶ γίνου κύριος
 τοῦ ἀδελφοῦ σου· καὶ προσκνησούσιν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς
 15 σου. ὁ καταρώμενός σε ἐπικατάρατος· ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλο- **P 58**
 γημένος. ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ τοῦ Ἰακώβ οὐκ ὄραμεν γενόμενα,
 ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἐπτάκις πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν
 τῷ Ἡσαῦ. καὶ τριάκοντα βασιλεῖς ἐβασίλευσαν ἐκ τοῦ Ἡσαῦ,
 πρὶν ἢ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν Ἰσραήλ, ὥστε αἱ εὐλογίαι ἐπὶ τὸν
 20 προσδοκᾶμενον ἐξ αὐτῶν δεσπότην Χριστὸν παραπέμπουσιν, **R 136**
 πρὸς ὃν πᾶς ὁ σκοπὸς τῆς θείας γραφῆς ἀφορᾷ.

2. τοῦ alterum om. P. 3. Χριστοῦ τοῦ om. P sola. *ibid.* λέλεκται] Rom. VIII. 32. 10. ἴδεν PV. v. Ioan. VIII. 56. 12. φάσκων] Genes. I. c. 14. οἱ om. P. 16. δὲ om. P.

nec mortem est passus, et a Deo in vitam revocatus: cujus vice ovīs occisa est. Et audivit a Deo pater ejus: *Quia non pepercisti filio tuo dilecto.* Sic etiam de Christo filio Dei dictum est: *Qui proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum.* Ac caro quidem sola est quae data sit pro mundi vita, quandoquidem fieri non potest ut Divinitas moriatur. Carne ergo oblata, proprium filium esse datum scriptura ait, ut esset permutata illa hostia, et exemplar filii, secundum beati Isaac figuram: sic enim dixit Dominus: *Abraham exultavit ut videret diem meum; vidit et gavisus est.* Hic est Isaac qui invitus promissam a Deo sibi et patri suo benedictionem, Jacob tradidit, dicens: *Serviant tibi gentes, et adorent te principes, et fias Dominus fratris tui, et adorent te filii patris tui. Qui maledixerit tibi, sit ipse maledictus, et qui benedixerit tibi, sit et ipse benedictus.* Haec omnia in Jacob non videmus esse peracta: quin potius ipse septies procidens in terram, adoravit Esau. Et xxx. Reges regnarunt ex Esau, antequam quisquam ex Israel regnaret, ita ut istae benedictiones ad expectatum ex illis Dominum Christum transmittantur, ad quem omnis sacrae Scripturae scopus col-
 lineat.

Ἰακώβ πγ΄,

ὁμοῦ γφοε΄.

α΄.

Ἐξ Ἑβραίων Ἰακώβ μέχρι τῆς τοῦ παιδὸς Ἰωσήφ ἀρχῆς τῆς
 B ἐν Αἰγύπτῳ ἔζησεν ἔτη ρλζ΄, καὶ μετὰ ταῦτα ἕτερα ἔτη ιζ΄, ὁμοῦ
 ρνδ΄.

β΄, γ΄, δ΄, ε΄.

ἧ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ς΄, ζ΄, η΄, θ΄, ι΄, ια΄, ιβ΄, ιγ΄, ιδ΄, ιε΄.

ρ΄ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ις΄, ιζ΄, ιη΄, ιθ΄, κ΄, κα΄, κβ΄, κγ΄, κδ΄, κέ.

ρι΄ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

C κς΄, κζ΄, κη΄, κθ΄, λ΄, λα΄, λβ΄, λγ΄, λδ΄, λέ.

ρκ΄ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς΄, λζ΄, λη΄, λθ΄, μ΄.

ρ᾽ ἔτος τοῦ Ἰσαάκ.

μα΄, μβ΄, μγ΄, μδ΄, μέ.

V 48

ρλ΄ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μς΄, μζ΄, μη΄, μθ΄, ν΄, να΄, νβ΄, νγ΄, νδ΄, νέ.

ρμ΄ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς΄, νζ΄, νη΄, νθ΄, ξ΄.

D

ρκ᾽ ἔτος Ἰσαάκ.

ξα΄, ξβ΄, ξγ΄.

7. ἧ post ἐπαγγελίας ponit P. 21. τοῦ Ἰσαάκ P.

Anni a m. c.
3493.

Jacob, 83.

Colliguntur anni 3575.

I.

Ex Hebraeis Jacob usque ad Joseph filii principatum in Aegypto,
 vixit annos cxxxvii. et postea alios annos xvii. colliguntur anni cliv.

II. III. IV. V. annus Repromissionis xc.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV.

c. annus Repromissionis.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

cx. annus Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

cxx. annus Repromissionis.

XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

c. annus Isaac.

XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

cxxx. annus Repromissionis.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.

cxl. annus Repromissionis.

LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

cxx. annus Isaac.

LXI. LXII. LXIII.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ κάτεισιν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ δουλεύει παρ' αὐτῷ ἔτη κ', χάριν Λείας καὶ Ραχὴλ. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες ἐκεῖσε τέσσαρις, Ρουβήν, Συμεών, Λεὶ καὶ 5 Ἰούδας.

ξδ', ξε'.

ρν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οα', οβ', ογ', οδ', οε'.

ρξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

P 59
R 138

10 ος', οζ', οη', οθ', π'.

Ἰακώβ ὀγδοηκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας γεννᾷ τὸν Ρουβήν.

πα'.

Τούτω τῷ ἔτει Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Συμεών.

πβ', πγ'.

15 Τούτω τῷ ἔτει γεννᾷ Ἰακώβ τὸν Λεὶ.

Οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραήλ ἔσται τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ καὶ μετὰ ἀνθρώπων Β δυνατῶς.

3. Λίας PV. 4. τέσσαρες P. *ibid.* Ρουβήμ, Συμεών P. *ib.*
Λεὶ PV hic et post. 13. γεννᾷ Ἰακώβ P. *ib.* Συμεών P. 16.
ἔτι om. P. V. Genes. XXXII. 28. 18. δυνατῶς] δυνατὸς ἔση
Genesis.

Hoc aetatis suae anno Jacob descendit in Mesopotamiam ad LabanAnni a m. c. fratrem matris suae, et apud eum serviit annos xx. propter Liam et Rachel: natiq̄ sunt illi ibi filii iv. Ruben, Simon, Levi, et Judas.

LXIV. LXV.

CL. annus Repromissionis.

LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV.

CLX. annus Repromissionis.

LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX.

3568.

Jacob anno aetatis suae LXXX. procreat Ruben.

LXXXI.

Hoc anno Jacob procreat Simeon.

LXXXII. LXXXIII.

Hoc anno Jacob genuit Levi.

Non vocabitur nomen tuum Jacob, sed Israel erit nomen tuum, quoniam praevaluisti cum Deo, et cum hominibus potens.

Οὗτος Ἰακώβ, καὶ αὐτὸς συγκληρονόμος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ, ἐκδεχόμενος καὶ αὐτὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπιμέλειαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός, τουτέστιν τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσαλήμ, ἔνθα πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεὶν Χριστός· εἰς ἣν κατάστασιν ἀφορᾷ πᾶσα ἡ τῶν Χριστιανῶν θρησκεία, ἣν πρῶτος πάντων ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁ δεσπότης Χριστὸς ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν· ἣν καὶ προλέγει ὁ μέγας Ἰακώβ παραπέμπων τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἰούδα, εὐλογῶν αὐτόν, ἐξ οὗ καὶ ὁ τῶν ἐπαγγελιῶν ἀνεφαίνετο κύριος Ἰησοῦς Χριστός, φάσκων οὕτως· Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου, αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν σου. προσκνησάτωσάν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. σκύμνος λέοντος Ἰούδα. ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβησ. ἀναπεσῶν ἐκοιμήθησ, ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος. τίς ἐγερεῖ αὐτόν; οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία τῶν ἐθνῶν. δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ. πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. χαροποιὸι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα.

D Καίτοι τοῦτον οὐ προσεκύνησαν οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦναντίον αὐτὸς προσεκύνησεν τῷ Ἰωσήφ καὶ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς. εὐδὴλον οὖν ὅτι πᾶσα ἡ προφητεία αὕτη εἰς τὸν ἐξ αὐτοῦ τεχθέντα δεσπότην Χριστὸν κατὰ σάρκα ἔσχεν

8. αὐτῷ P. 9. φάσκων] Genes. II. 8. 14. καὶ] οὐδὲ P.

Hic Jacob et ipse cohaeres promissionum Dei, expectans et ipse civitatem fundamenta habentem, cujus conditor et architectus Deus, hoc est illius coelestis Hierusalem, in quam praecursor pro nobis intravit Christus. Ad quam constitutionem universa Christianorum respicit Religio, cui quidem novae ac viventi viae primus omnium initium dedit Dominus Christus: quam et praedicat magnus Jacob, dum hanc commendat filio suo Juda, et ipsi benedictionem impertitur, ex quo promissus Dominus Jesus Christus apparuit, ita fatus: *Juda, te laudabunt fratres tui: Manus tuae super dorsum inimicorum tuorum: adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda. Ex germine, fili mi, ascendisti. Recumbens dormivisti ut leo, et sicut catulus leonis: quis suscitabit eum? Non deficiet princeps ex Juda, neque dux ex femoribus ejus, donec veniant reposita ei, et ipse expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum, et pampino pullum asinae suae. Lavabit in vino stolam suam, et in sanguine vvae pallium suum. Pulchri oculi ejus prae vino: et albi dentes ejus quam lac.*

Atqui hunc non adoraverunt filii patris sui, immo ipse adoravit Joseph, atque adeo post mortem patris. Hinc igitur patet omnino quod omnis haec prophetia in Domino Christo ex eo secundum carnem nato

τὸ πέρας, τὸ τε δυνατὸν καὶ βασιλικὸν αὐτοῦ παριστώσα καὶ τὸ πάθος καὶ τὴν ἐκ τοῦ πάθους μυκαρίαν ἀνάστασιν.

Λενὶ μζ',

δομῷ γχκβ'.

V 49

α', β'.

5 ρο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

γ'.

R 140

Τούτῳ τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Λενὶ καὶ πς' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ἰούδαν, ἕξ οὗ Ἰουδαῖοι. P 60

10 δ'. Τετάρτῳ ἔτει τοῦ Λενὶ καὶ πζ' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ἰσσαχάρ, ὃ ἔστι μισθός.

ε'. Πέμπτῳ ἔτει τοῦ Λενὶ καὶ πη' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ζαβουλών.

ς', ζ'.

15 η'. Ὀγδόῳ ἔτει τοῦ Λενὶ καὶ ἑα' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ τίκει τὴν Δίνα ἐκ τῆς Λείας.

θ'. Ἐνάτῳ ἔτει τοῦ Λενὶ καὶ ἑβ' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ραχὴλ.

ί', ια', ιβ'.

B

ρη' ἔτος ἐπαγγελίας.

8. οἱ Ἰουδαῖοι P. ἔτος Ἰωσήφ m. P.

15. Λίας PV.

16. ἐνάτῳ PV.

18. α'

impleta est: illius potentiam ac regiam dignitatem repraesentans, pas-Anniam. c. sionem etiam, et ex passione beatam resurrectionem.

Levi, 47.

Colliguntur anni 3622.

I. II.

CLXX. annus Repromissionis.

III.

Hoc anno III. Levi, et LXXXVI. aetatis suae anno, Jacob procreavit Judam, ex quo Judaei dicti. 3578.

IV. anno Levi, et LXXXVII. aetatis suae anno Jacob procreat Isachar, quod mercedem sonat.

V. anno Levi, et LXXXVIII. aetatis suae, Jacob procreat Zabulon.

VI. VII.

VIII. anno Levi, et aetatis suae XCI. anno procreat Jacob Dina ex Lia.

IX. anno Levi, et aetatis suae XCII. Jacob procreat Joseph ex Rachel.

X. XI. XII.

CLXXX. annus Repromissionis.

ιγ', ιδ', ιε', ις'.

Τούτω τῷ ἐκκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ἡθ' τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ ἄνεισιν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας.

ιζ'.

Τούτω τῷ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρ' τοῦ Ἰακώβ ἦν ἔτος Ἰσαὰκ ρξ'. 5

ιη'.

Τούτω τῷ ιη' ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρα' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰα-
C κώβ προεφήτευσεν, καὶ εἶπεν, Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί
σου. αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου. προσκνήσου-
σίν σε οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. σκύμνος λέοντος Ἰούδα, καὶ τὰ 10
λοιπὰ τῆς προφητείας, ὡς πρόκειται.

ιθ', κ', κα', κβ'.

ρβ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κγ'. Τούτω τῷ κγ' ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρς' τοῦ Ἰακώβ τὰ περὶ
τὴν Δίαν ἐτελεῖτο καὶ Βενιαμὶν ἐτέχθη. 15

κδ', κέ'.

Τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ρη' τοῦ Ἰακώβ Ἰω-
D σήφ πιπράσκειται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἔτος ἄγων ις'.

Εἶτα οἱ κατ' αὐτὸν ἰ' πειρασμοί.

R 142

κς'. Πρῶτον ἐζήλωσαν αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. 20

2. ἐκκαιδεκάτῳ ἔτει] κ' καὶ δεκάτῳ ἔτη V, ἔτει ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ P.

xiii. xiv. xv. xvi.

Anni a m. c. Hoc anno xvi. Levi, et xcix. aetatis suae, Jacob ascendit ex Mesopotamia.

xvii.

Hoc anno Levi, et c. Jacob, annum agebat Isaac clx.

xviii.

Hoc anno xviii. et ci. aetatis suae Jacob, prophetavit, et dixit: *Juda, te laudabunt fratres tui. Manus tuae super tergum inimicorum tuorum. Adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda.* Et caetera quae in prophetia supra posita habentur.

xix. xx. xxi. xxii.

cxc. annus Repromissionis.

xxiii. Hoc anno xxiii. Levi, et cvi. Jacob, quae Dinam spectant peracta sunt: et Benjamin natus est.

xxiv. xxv.

Hoc anno xxv. Levi, et cviii. Jacob, Joseph venditur a fratribus, cum annum ageret xvii.

3601.

Sequuntur deinde x. tentationes Joseph.

xxvi. tum primum inviderunt ei fratres ejus.

κζ'. Εἶτα κατηγόρησαν αὐτοῦ.

κη'. Εἶτα ἐλογίσαντο αὐτὸν ἀποκτεῖναι. εἶτα ἐνέβαλον αὐ-
τὸν εἰς τὸν λάκκον.

κθ'. Εἶτα πιπράσκειται τοῖς Ἰσραηλιταῖς. εἶτα ἐπράθη ἐν
5 Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν τῷ Πετεροῦ.

λ'. Εἶτα ἤρξατο ἡ κυρία αὐτοῦ ἀπατᾶν αὐτὸν καὶ γυμοῦ- P 61
σθαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρακαλεῖν αὐτόν.

λα'. Εἶτα μόνον αὐτὸν εὔροῦσα, καὶ ἀποκλείσασα πάσας τὰς
θύρας, ἐπανεῖστη αὐτῷ γυμνῇ καὶ ἐβιάζετο αὐτόν.

10 λβ'. Εἶτα ἀπορῆσασα αὐτοῦ κατηγόρησεν αὐτοῦ πρὸς τὸν
κύριον αὐτοῦ. εἶτα ἐβλήθη ἐν τῇ εἰροκτῇ.

σ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

V 50

λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη'.

Τούτῳ τῷ λη' ἔτει τοῦ Λεὺ ἐπιπέσει Ἰωσήφ γενόμενος ἐτῶν λ' λίει
15 τοῖς ἐκνούχοις Φαραὼ ἐν τῇ εἰροκτῇ τῷ καιρῷ τοῦ δεκάτου πειρα- B
σμοῦ τοὺς ὀνείρους.

Ἔως ὧδε τοῦ Ἰακώβ εἰσιν ἔτη ρκα'.

λθ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Λεὺ καὶ ρκβ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ γε-

3. τὸν om. P. 5. Πεοτεροῦ P. 14. ἔτει λη' P.

xxvii. dein illum accusarunt.

xxviii. tum cogitarunt quomodo eum interficerent. Deinde illum in
lacum demiserunt.

xxix. postea venditus est Ismaelitis. Deinde venditus est Peotefre
in Aegypto ab Ismaelitis.

xxx. deinde illius Domina coepit eum circumvenire, et coram illo
corpus nudare, illumque provocare (ad stuprum).

xxxI. postea solum illum inveniens, et foribus omnibus occlusis, nu-
dam se illi praebuit, vimque inferre est conata.

xxxii. cum vero ab eo desperaret quidquam consequi, illum ad Do-
minum illius detulit. Postea in carcerem detrusus est.

cc. annus Repromissionis.

xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii.

Hoc anno xxxviii. Levi, Joseph cum annum ageret xxxviii. solvit
Pharaonis Eunuchis, qui in carcere detinebantur, somnia, tempore deci-
mae tentationis.

Huc usque anni Jacob sunt

cxxi.

xxxix. Hoc anno Levi, et cxxii. anno Jacob, Joseph cum annum

νόμενος Ἰωσήφ ἐτῶν λα' παρέστη τῷ Φαραῶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔκριεν αὐτῷ τοὺς ὄνειρους αὐτοῦ. καὶ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου γέγονεν αὐτὸς Ἰωσήφ ἡγεμῶν τῆς Αἰγύπτου.

Ἰωσήφ Αἰγυπτίων ἡγείται ἔτη π'.

Πρῶτον ἔτος ἡγεμονίας Ἰωσήφ, καὶ πρῶτον τῆς ἐδθηνιας, 5 ἐν ᾧ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος ἤγε τῆς ἡλικίας Ἰωσήφ.

C

μ', μα', μβ'.

σί' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μγ', μδ', μέ, μς'.

Τούτῳ τῷ μς' ἔτει τοῦ Λεὶ πρῶτον ἔτος τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐν 10 Αἰγύπτῳ. οἱ παῖδες Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον κάτεισιν ἀποσταλέντες ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν λιμόν.

R 144

μς'.

Τούτῳ τῷ μς' ἔτει τοῦ Λεὶ καὶ δευτέρῳ τοῦ λιμοῦ καὶ ἐνάτῳ τῆς ἡγεμονίας Ἰωσήφ κάτεισιν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ 15 ἔστη ἐναντίον Φαραῶ. εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰακώβ, Πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου; καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Φαραῶ, Ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ρλ' ἔτη. μικραὶ καὶ πο- νηραὶ γεγόνουσιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου.

D

Καὰθ ξ',

δομοῦ γχπβ'.

20

8. σί' post ἐπαγγελίας ponit P. 10. μς' om. P. 11. ἀποστα-
λέντες P. 14. ἔτει μς' P. 15. ἐνάτῳ PV. 16. εἶπε δὲ]
Genes. XLVII. 9. 20. Καὰθ P.

Anni a. m. c. xxxi. attigisset, sistitur Pharaoni in Aegypto, illiusque somnia eidem interpretatur. Et ab illo tempore factus est idem Joseph Princeps Aegypti.

Joseph Aegyptiis praeest annos LXXX.

Primus annus procurationis Joseph, primusque prosperae fortunae, quo ipse agebat aetatis annum xxxi.

XL. XLI. XLII.

Annus Repromissionis cxx.

XLIII. XLIV. XLV. XLVI.

Hoc anno Levi primus annus fuit, quo coepit famis in Aegypto. Filii Jacob in Aegyptum veniunt, a patre missi propter famem.

3622.

XLVII.

Hoc anno XLVII. Levi, qui fuit secundus annus famis, et nonus principatus Joseph, descendit Jacob in Aegyptum, et stetit coram Pharaone: qui ad Jacob dixit: Quot sunt anni dierum vitae tuae. Et dixit Jacob: Dies annorum vitae meae quibus peregrinor cxxx. anni, pauci et mali fuerunt dies annorum vitae meae.

Caad, 60.

Colliguntur anni 3682.

α', β', γ', δ', ε'.

σκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'.

σλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

5 ις', ιζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἑκατοστὸν τεσσαρακοστὸν ἑβδομον ἔτος ἄγων
 Ἰακώβ προφητεύει περὶ τοῦ κυρίου καὶ περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν κλή- P 62
 σεως διὰ Χριστοῦ, εἰπὼν, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδὲ
 ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως οὗ ἔλθῃ ὃ ἄπόκειται. καὶ
 10 αὐτὸς ἔσται προσδοκία ἐθνῶν. δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν
 πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τοῦ ὄνου αὐτοῦ, πλυνεῖ ἐν
 οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν
 αὐτοῦ. χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες ἢ
 γάλα.

15 ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε'.

σμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε'. B

σν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ', με'.

20 σξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

8. εἰπὼν] Genes. Π. 10. 11. καὶ τῇ — αὐτοῦ om. P. 13.
 χαροποιοὶ — αὐτοῦ om. P. 20. σξ' post ἐπαγγελίας ponit P.

I. II. III. IV. V.

CCXX. annus Repromissionis.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV.

CCXXX. annus Repromissionis.

XVI. XVII.

Hoc anno, cum Jacob ageret annum CXLVII. de Domino prophetat,
 deque gentium per Christum vocatione, in haec verba: *Non deficiet
 Princeps ex Juda, neque dux a femoribus ejus, donec veniat, cui reposi-
 tum est: et ipse erit expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum.
 Lavabit in vino stolam suam, et in sanguine uvae pallium suum: et albi
 dentes, quam lac.*

XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

CCXL. annus Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

CCL. annus Repromissionis.

XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

CCLX. annus Repromissionis.

μς', μζ', μη', μθ', ν'.

V 51

π' ἔτος Ἰωσήφ.

να', νβ', νγ', νδ', νε'.

σὸ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

C

νς', νζ', νη', νθ', ξ'.

R 146

Ἀμβραμ οέ', ὄμοῦ γηνη'.

ά', β', γ', δ', ε'.

σπ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ς', ζ' η', θ', ι', ιά', ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει πα' ἔτος ἄγων τῆς ἡγεμονίας Ἰωσήφ καὶ ρια' 10
τῆς αὐτοῦ ἡλικίας τελευτᾷ τὸν βίον.

Μετὰ θάνατον Ἰωσήφ δουλεύουσιν Ἑβραῖοι τοῖς Αἰγυπτίοις
ἕτερα ἔτη ρμδ'. τὰ δὲ πάντα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ διατριβῆς τῶν
Ἰουδαίων ἔτη τυγχάνει σιέ', ἀριθμούμενα ἀπὸ τῆς καθόδου Ἰα-
κώβ καὶ τῶν τούτου παίδων εἰς Αἴγυπτον. 15

ιγ', ιδ', ιέ'.

D

σϛ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κά', κβ', κγ', κδ', κέ'.

ἔτος τ' τῆς ἐπαγγελίας.

κς', κζ' κη', κθ', λ'.

8. σω' P. 17. ση' post ἐπαγγελίας ponit P. 19. τ' ἔτος P.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L.

LXXX. annus Joseph.

LI. LII. LIII. LIV. LV.

CCCLXX. annus Repromissionis.

LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

Ambram, 75.

Colliguntur anni 3753.

I. II. III. IV. V.

CCCLXXX. annus Repromissionis.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Hoc anno moritur Joseph, anno sui Principatus LXXXI. aetatis ve-
ro cxi.

Post mortem Joseph, Hebraei serviunt Aegyptiis alios annos cXLIV.
Universum vero tempus quo Judaei in Aegypto mansere, annorum fuit
ccxv. a profectioe Jacob et illius liberorum in Aegyptum.

XIII. XIV. XV.

Annus Repromissionis ccxc.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

ccc. annus Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

Τοῦ Ἀμβραὴν Λεὺὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανεν ζήσας ἔτη ρλζ'.

λα', λβ', λγ', λδ', λε'.

τι' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ', μέ.

P 63

τκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νε'.

τλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς', νζ', νη', νθ', ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξε'.

τμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οα', οβ'.

10

Τούτῳ τῷ οβ' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Ἀμβραὴν γεννᾷ τὸν Β
Ἄαρων ἐκ τῆς Ἰωχαβέθ.

ογ', οδ', οε'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει γεννᾷ Ἀμβραὴν τὸν Μωϋσῆν ἐκ τῆς αὐ-
15 τῆς Ἰωχαβέθ, θυγατρὸς ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

τν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

Μωϋσῆς π',

ὄμοῦ γωλζ'.

R 148

α'. Πρῶτον ἔτος ἀνατρεφομένου Μωϋσῆ ἐν Αἰγύπτῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐκέλευσεν τὰ ἄρ-

1. αὐτοῦ om. P.

10. Post οβ' P sola inferebat ογ', οδ', οε'.

12. Ἰωχαβέθ R.

18. ἐν τῇ P.

Levi pater Ambram moritur cum vixisset annos cxxxvii.

Anni a m. c.

xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl.

xl. xli. xlii. xliii. xliv. xlv.

[xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii. xliii. xliv. xlv.

cccxx. annus Repromissionis.

xlvi. xlvii. xlviii. xlix. l. li. lii. liii. liv. lv.

cccxxx. annus Repromissionis.

lvi. lvii. lviii. lix. lx. lxi. lxii. lxiii. lxiv. lxv.

cccxl. annus Repromissionis.

lxvi. lxvii. lxviii. lxix. lxx. lxxi. lxxii.

Hoc anno lxxii. aetatis suae Ambram procreat Aaron ex Iochabeth.

lxxiii. lxxiv. lxxv.

Hoc ipsius anno Ambran ex eadem Iochabeth, filia fratris patris
sui, generat Moysen.

ccccli. annus Repromissionis.

Moyses, 80.

Colliguntur anni 3337.

3758.

i. Primus annus Moysis in Aegypto educati.

Hoc anno Pharaon Rex Aegypti masculos Hebraeorum filios jussit in

C ῥένα τῶν Ἑβραίων βρέφη εἰς τὸν ποταμὸν ῥίπτεσθαι. καὶ πολλῶν βασιλέων ἡγουμένων Παλμανωθῆς ἐβασίλευσεν τῶν περὶ Ἡλιούπολιν τόπων. οὗτος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων βασιλέων φάυλως τοῖς Ἑβραίοις προσεφέρετο. καὶ γέγονε τούτῳ τῷ Παλμανωθῆ ἑνὶ τῶν ὀνόματι Μερρή, ἣν ἐξέδοτο Χενεβρῶν βασι- 5
λεύοντι τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων. αὕτη δὲ ἡ Μερρή στείρα οὔσα τὸν Μωϋσῆν ῥιφέντα εἰς τὸν ποταμὸν ἀνελομένη ἀνεθρέψατο εἰς υἱόν.

β'.

V 52 Δευτέρῳ ἔτει Μωϋσῆ οὗ ἔτος τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ἄγων Ἀμ- 10
βράμ γεννᾷ ἐκ τῆς Ἰωχαβέθ Μαριάμ τὴν προφῆτιν.

D

γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι'.

τξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

το' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. 15

κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ'.

τπ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λα'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει Μωϋσῆς κτίζει τὴν Ἐρμούπολιν, καὶ Αἰθίοψιν ἐπολέμησεν ἐπὶ ἔτη ι'. 20

3. φαῦλος P. 4. Παλμανωθεῖ R. 10. Ἀμβράν P. 19. αὐ-
τοῦ post ἔτει ponit P.

fluvium abjici. Multis vero Regibus tum regnantibus, Palmanothes locis versus Heliopolim situs imperabat. Is una cum caeteris regibus Hebraeis infestus extitit. Huicque Palmanothi filia fuit, nomine Merrhi, quam Chenebron, qui in locis supra Memphin regnabat, dedit in uxorem. Ipsa vero Merrhi cum esset sterilis, Moysen, qui in fluvium projectus fuerat, ex eo sublatum, filii loco educavit.

II.

Secundo anno Moysis, LXXVII. aetatis annum agens Ambran, ex Iocabeth Mariam Prophetissam procreat.

III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

CCCLX. annus Repromissionis.

XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.

CCCLXXX. annus Repromissionis.

XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

CCCLXXX. annus Repromissionis.

XXXI.

Hoc ipsius anno Moyses Hermopolim condit, et cum Aethiopibus bellum decennio gessit.

Τοῦ δὲ Χενεφρῶν βασιλέως τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων διὰ P 64
φθόνον ἐπιβουλεύοντος τῷ Μωϋσεῖ, καὶ τῆς Μερρόνης τῆς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ τῆς ἀνελομένης τὸν Μωϋσῆν ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς
υἶὸν ἐαυτῆς τελευτησούσης καὶ ταφείσης εἰς τοὺς ὑπὲρ Αἴγυπτον
5 τόπους, ἔκτισε πόλιν Ἐρμούπολιν Μωϋσῆς, ἣν τινα Μερρόν κλη-
θῆναι παρεσκεύασεν.

Εἶτα γνοὺς Μωϋσῆς τὴν τοῦ Χενεφρῶν ἐπιβουλὴν φρονέει
Χανεθώθην τὸν μέλλοντα ἀναιρεῖν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ οὕτω
φεύγει εἰς Ἀραβίαν πρὸς Ραγουήλ τὸν τῶν τόπων ἄρχοντα, καὶ
10 ἔλαβε Σεπφώραν τὴν θυγατέρα Ραγουήλ πρὸς γάμον. ταῦτα
ἱστορεῖ Ἀρτάβανος. Εὐπόλεμος δὲ φησι Μωϋσῆν πρῶτον σοφὸν B
γενέσθαι καὶ γράμματα παραδοῦναι τοῖς Ἰουδαίοις πρῶτον, R 150
Φοίνικας δὲ παρὰ Ἰουδαίων παραλαβεῖν, Ἕλληνας δὲ παρὰ Φοι-
νίκων, νόμους δὲ πρῶτον Μωϋσέα γράψαι τοῖς Ἰουδαίοις.

15 Ἐκ τοῦ Ἀβραάμ καὶ Χεττούρας γεννᾶται Ἰεζάν, ἐκ τοῦ Ἰε-
ζάν γεννᾶται Λαδάν, ἐκ τοῦ Λαδάν γεννᾶται Ραγουήλ, ἐκ Ρα-
γουήλ γεννᾶται Ἰοθῶρ καὶ Ἰακώβ, ἐκ τοῦ Ἰοθῶρ γεννᾶται Σεπ-
φώρα, ἣν ἔγημε Μωϋσῆς. ἀπὸ οὗν Ἀβραάμ Μωϋσῆς ἕβδομος,
ἣ δὲ Σεπφώρα ἕκτη γενεαλογεῖται.

20 λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'

C

τ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

1. 7. Χενεφρῶν P. 2. Μωϋσῆ PV. 8. Χανεθώθην P. 9.
τῶν om. P. 14. νόμους τε V. 15. Χετούρας P. *ibid.* Ἰεζάν
bis V, Ἰεζάν P. 17. Ἰοθῶρ PV bis. *ibid.* Ἰωκᾶβ V.

Chenebron porro Regionum ultra Memphin Rege Moysi ex invidia Anni a m. c.
insidias struente: ac Merrhina illius uxore, quae Moysen e fluvio edu-
xerat atque in filium adoptaverat, extincta, et in locis trans Aegyptum
sepulta, Moyses urbem Hermopolim condidit, quam Merrhin appellari
decrevit.

Dein cum Moyses a Chenebron parari sibi insidias accepisset, Ca-
nethothen Aegyptium, a quo occidendus erat, interficit, sicque in Ara-
biam fugit ad Rhaguel, qui in his locis regnabat: ubi Sapphoram Rha-
guel filiam sibi matrimonio copulavit. Haec narrat Artabanus. Eupole-
mus vero ait Moysen sapientia praecelluisse, literasque Judaeis primum
tradidisse, a Judaeis deinde Phoenices, a Phoenicibus accepisse Graecos,
leges denique Judaeis primum Moysen scripsisse.

Ex Abraham et Chetura nascitur Jezan, ex Jezan nascitur Dadan,
ex Dadan nascitur Rhaguel, Jothor et Jacob: ex Jothor nascitur Sep-
phora, quam duxit Moyses. Igitur ab Abraham septimus est Moyses,
sexta vero Sapphora in generis deductione.

XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

cccxc. annus Repromissionis.

3789.

Τούτω τῷ ἔτει Μωϋσῆς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ καταλιπὼν δι-
τριβὰς κατὰ τὴν ἔρημον ἐφιλοσόφει.

μα', μβ', μγ', μδ', με', μς', μζ', μη', μθ', ν'.
ν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

να', νβ', νγ', νδ', νε', νς', νζ', νη', νθ', ξ'. 5
νι' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξα', ξβ'.

D Τούτω τῷ ξβ' ἔτει Μωϋσέως Ἀμβροῦν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τελευ-
τᾷ ζήσας ἔτη ροζ'.

ξγ', ξδ', ξε', ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο'. 10
νκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

οα', οβ', ογ', οδ', οε', ος', οζ'.

V 54 Μωϋσῆς Θεοφανείας ἐπὶ τοῦ Σιναιου ὄρους ἠξιοῦτο.

οη', οθ', π'.

νλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. 15

P 65 Ἰουδαιομοὺς ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀβραάμ, τὸν χαρακτῆρα
τοῦ Ἀβραάμ διὰ περιτομῆς εἰληφώς, καὶ ἐν τῷ Μωϋσῆ ἑβδόμῳ
ἀπὸ Ἀβραάμ διὰ τοῦ δοθέντος νόμου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πλατυνθεῖς,
ἀπὸ δὲ Ἰούδα τοῦ τετάρτου υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ τοῦ ἐπικληθέντος
Ἰσραὴλ διὰ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως πρώτου ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τοῦ 20

1. καταλείπων V. 2. κατὰ om. V, ex m. R addidit P. 8. ξβ'
om. P. 14. οη' — π' ante Μωϋσῆς ponit P sola. 15. ολ' P.
16. τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔθνους διὰ περιτομῆς εἰληφώτος Malalas
p. 58. 18.

Hoc anno Moyses, relictis Aegypti habitationibus, in eremo philo-
sophiae vacavit.

XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XXIX. L.
cccc. annus Repromissionis.

LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.
ccccx. annus Repromissionis.

LXI. LXII.

Hoc anno Moysis, Ambran illius pater moritur, cum vixisset an-
nos CLXXXVII.

LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX.
ccccxx. annus Repromissionis.

LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX.

Moyses Dei aspectu dignatur in monte Sinai.
ccccxxx. annus Repromissionis.

Judaismus a temporibus Abraham, signo Abraham per circumcisio-
nem accepto, et in Moysse septimo ab Abraham, data a Deo lege, dila-
tatus: a Juda vero quarto filio Jacob, qui et Israel cognominatus est,

Ἰούδα φυλῆς τὸ τέλειον τοῦ Ἰουδαιισμοῦ ὀνόματος κεκληρωμένος, R 152
καθὰ σαφῶς περὶ τούτων τῶν αἰρέσεων ὁ ἀπόστολος Παῦλος
ἐπιστέλλων ἔλεγεν, „ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐ βάρβαρος, οὐ
Σκύθης, οὐχ Ἕλλην, οὐκ Ἰουδαῖος, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.“

5 Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ μ', ὁμοῦ γωοζ'.

πα'.

B

Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βα-
σιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ κατεστέναξαν υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων
καὶ ἀνεβόησαν, καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
10 εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς
τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
καὶ ἐφείδεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

Καὶ Μωϋσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰωδῶρ τοῦ γαμβροῦ
αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιάμ, καὶ ἦγεν τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρη-
15 μον, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου
ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ βάλτου· καὶ ὤρᾳ ὅτι ὁ βάλτος καίεται πυρὶ, C
ὁ δὲ βάλτος οὐ κατεκαίετο. εἶπε δὲ Μωϋσῆς, Παρελθὼν ὄψομαι
τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο ὅτι οὐ καίεται ὁ βάλτος. ὡς δὲ εἶδεν
κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τοῦ βάλτου λέγων,
20 Μωϋσῆ Μωϋσῆ. ὁ δὲ εἶπεν, Τί ἔστιν; καὶ εἶπεν, Μὴ ἐγγίσης

3. ἐπιστέλλων] Gal. VI. 15. 8. οἱ υἱοὶ P. 9. Θεόν] ἀπὸ τῶν
ἔργων de conjectura addunt PR ex Exod. II. 23. 10. ἦκουσεν P.
12. ἐφείδεν] ἐπίδεν P. 13. πενθεροῦ P. 14. Μαδιάν P.
ib. ἦγαγεν P. ib. ὑπὸ τὴν] εἰς P. 15. αὐτῷ om. P. 17.
οὐκ ἐκαίετο P. 18. τοῦτο τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἢ βάλτος P.
19. προσάγει P. ib. αὐτὸν ἐκ τῆς βάλτου καὶ εἶπεν M. P. 20.
καὶ] ὁ δὲ P.

pe David primum Regem ex tribu Juda nominis Judaismi perfectionem, Anni a m. c.
adeptus est: quemadmodum de his sectis loquitur in Epistolis Apostolus
Paulus: Nam in Christo Jesu neque Barbarus, neque Scythia, neque
Graecus, nec Judaeus, sed nova creatura.

Moyses in deserto, XL.

Colliguntur anni III. MCCCLXXVII.

3438.

LXXXI.

Post autem dies illos multos, mortuus est Rex Aegypti, et ingemue-
runt filii Israel propter opera, et clamaverunt: ascenditque clamor eo-
rum ad Deum ab operibus. Et audivit Deus gemitum eorum, et recor-
datus est Deus foederis sui, quod pepigerat ad Abraham, et Isaac et
Jacob. Et respexit Deus filios Israel, et ab iis cognitus est.

Et Moyses pascebat oves Jethro soceri sui, Sacerdotis Madian: et
duxit oves in desertum: et venit ad montem Dei Oreb. Apparuit autem
ei Angelus Dei in flamma ignis ex rubo, et vidit quod rubus ardebat
igne: at rubus non comburebatur. Dixit autem Moyses: *Accedens vide-
bo visionem hanc grandem, quare non comburitur rubus.* Postquam au-
tem vidit Dominus quod pergīt ad videndum, vocavit eum Dominus, ex

ᾧδε. λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν
 ᾧ σὺ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς
 τοῦ πατρὸς σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰα-
 κώβ. ἀπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠὐλαβεῖτο
 γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋ- 5

D κρυναγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν
 ὁδὴν αὐτῶν. καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυ-
 πτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν
 αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ 10
 μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναταίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμοθ-
 ραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Εὐαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ἰεβουσαίων.
 καὶ νῦν ἰδοὺ κρυναγῆ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦκει πρὸς με. καὶ ἐγὼ

R 154 ἐώρακα τὸν θλιμμὸν ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς. καὶ
 νῦν δεῦρο ἀποστελῶ σε πρὸς Φαραῶ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ ἐξά- 15

P 66 ξεις τὸν λαόν μου, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ
 εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τίς εἰμι, ὅτι πορεύσομαι πρὸς
 Φαραῶ βασιλεῖα Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου; εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν λέγων ὅτι Ἔσο-
 μαι μετὰ σοῦ, καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ σε ἀποστέλλω 20

1. λῦσαι P. 3. καὶ ὁ Θεὸς — καὶ ὁ Θεὸς P. 4. εὐλαβεῖτο P.
 5. κατεμβλέψαι] κατεβλέψαι V, καταβλέψαι P. 6. ἶδον PV. 7.
 τῆν om P. 9. καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς om. V. 10. τὴν γῆν ἀγαθὴν
 P. 12. καὶ Γεργεσαίων om. V. 13. ἡ κρυναγῆ P. ib. κἀγὼ
 P. 15. ἀποστελῶ P. 17. ὁ Μωϋσῆς P. ib. τίς εἰμι ἐγὼ
 ὅτι πορεύσομαι P. 19. ὁ — λέγων om. V. 20. τὸ σημεῖον]
 σημεῖον P.

rubo, et dixit: *Moyses, Moyses.* Ille autem dixit; *Quid est?* at ille di-
 xit: *Non appropriques huc. Solve calceamentum de pedibus tuis: ete-
 nim locus in quo stas, terra sancta est. Et dixit ei: Ego sum Deus pa-
 tris tui, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob.* Avertit autem
 Moyses faciem suam: timuit enim aspicere contra Deum. Dixit autem
 Dominus ad Moysen: *Videns vidi afflictionem populi mei, qui est in Ae-
 gypto: et clamorem eorum audivi, propter operum praefectos: scio enim
 dolorem eorum. Et descendi ut liberem eos ex terra illa, et inducam
 eos in terram bonam et multam, in terram manantem lac et mel, in lo-
 cum Chananaeorum et Chettacorum, et Amorrhacorum, et Pheresaco-
 rum, et Eueorum, et Gergesaeorum, et Jebusaeorum.* Et nunc ecce
 clamor filiorum Israel venit ad me: et ego vidi afflictionem, qua Aegy-
 ptii opprimunt eos. Et nunc veni, mittam te ad Pharaonem Regem Ae-
 gypti, et educes populum meum filios Israel ex terra Aegypti. Et dixit
 Moyses ad Deum: *Quis sum ego, ut vadam ad Pharaonem Regem Ae-
 gypti, et ut educam filios Israel ex terra Aegypti?* Dixit autem ad Moy-
 sen Deus, dicens: *Quia ero tecum, et hoc tibi signum, quod ego te mit-*

ἐν τῷ σε ἔξαγαγεῖν τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ λατρεύσετε τῷ
 Θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Ἰδοὺ
 ἐγὼ ἐξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς, Ὁ
 Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. ἐρω-
 5 τήσουσί με, Τί τὸ ὄνομα αὐτοῦ; τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; καὶ εἶπεν V 54
 ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, Ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν. καὶ εἶπεν, Οὕτως ἐρεῖς
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ὁ ὢν ἐσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς. καὶ εἶπεν πά- B
 λιν ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, Οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Κύ-
 ριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ
 10 καὶ Θεὸς Ἰακώβ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. τοῦτό μού ἐστιν ὄνο-
 μα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεαῖς γενεῶν. ἔλθὼν οὖν συνά-
 γαγε τῆς γερουσίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Κύ-
 ριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὤπταί μοι, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ
 Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ, λέγων, Ἐπισκοπῆ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς
 15 καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ εἶπον, Ἀναβι-
 βάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν
 τῶν Χαναταίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορρῶν καὶ Φερεζαίων καὶ
 Γεργεσαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέονσαν γάλα C
 καὶ μέλι. καὶ εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς, καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ
 20 ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἐρεῖς πρὸς
 αὐτόν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προκέκληται ἡμᾶς· πορευ-

1. ἔξαγαγεῖν σε P. 3. ἐλεύσομαι P. 4. καὶ ἂν ἐρωτήσωσί P.
 6. Θεός] κύριος P. 7. ἀπέσταλκέ P. *ib.* ὁ Θεὸς πάλιν P. 9. 10.
 καὶ ὁ Θεός — καὶ ὁ Θεός PV. 10. μοι ἐστὶ τὸ P. 11. αἰώνιον om.
 V. *ib.* γενεῶν γενεαῖς P. 13. ὁ Θεός P. 14. ἐπίσκεμμαι V, ἐσκεμμαι
 P. 15. γῆ om. P. *ib.* ἐώρακα καὶ εἶπα P. 17. τῶν om. P.
ib. καὶ Φερεζαίων et καὶ Εὐαίων om. V. 20. Φαραὼ om. V.

*to, ut educas tu populum meum ex Aegypto, et servietis Deo in monte
 hoc. Et dixit Moyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israel, et
 dicam ad eos: Deus patrum vestrorum misit me ad vos, et si interroga-
 verint me, Quod nomen ei? quid dicam ad eos? Et dixit Dominus ad
 Moysen: Ego sum qui sum: et dixit: Sic dices filiis Israel: Qui est, mi-
 sit me ad vos. Et dixit Deus rursus ad Moysen: Sic dices filiis Israel:
 Dominus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus
 Jacob, misit me ad vos. Hoc meum est nomen sempiternum, et memo-
 riale generationum generationibus. Vadens igitur congrega seniores fi-
 liorum Israel, et dices ad eos: Dominus Deus patrum vestrorum apparuit
 mihi, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob dicens: Visitazione
 visitavit vos, et quaecunque contigerunt vobis in Aegypto, vidi, et dixi:
 Reducam vos ex afflictione Aegyptiorum in terram Chanaanorum et Chet-
 taeorum, et Amorrhaeorum, et Pheresaeorum, et Gergesaeorum, et Euaeo-
 rum, et Jebusaeorum in terram manantem lacte et melle. Et audient
 tuam vocem, et ingredieris tu et seniores Israel ad Pharaonem Regem
 Aegypti, et dices ad eum: Dominus Deus Hebraeorum vocavit nos: ibimus*

σόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρά μου πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θανατοῖσι μου οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα 5
 R 156 Αἰγυπτίων. ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί, ἀλλ' αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκῆνον αὐτῆς σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ συσκευάσατε τοὺς Αἰγυπτίους. 10

Ἀπεκρίθη δὲ Μωϋσῆς καὶ εἶπεν, Ἐὰν οὖν μὴ πιστεύσωσί μοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου· ἐροῦσι γὰρ ὅτι οὐκ ὤπται σοι ὁ Θεός· τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, τί τοῦτό ἐστι τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπεν, Ῥάβδος. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥῆψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν 15
 P 67 γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφεις, καὶ ἔφυγε Μωϋσῆς ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκον. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκον, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ἵνα πιστεύσωσί σοι ὅτι ὤπται σοι κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ 20
 Θεὸς Ἰακώβ. εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν, Εἰσένεγκε τὴν χεῖρά

2. Φαραὼ om. P. 6. ἐνώπιον P. 7. ἀπελεύσεσθαι PV. Hic m. PV: αὕτη ἡ ἐπαγγελία ἐδόθη τῷ Ἀβραάμ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὅτε ἔλεγεν, μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσεται (σὺ ὄδδε) μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. 10. ἐπισκευάσατε P. 11. οὖν V. 13. ὁ Θεός] κύριος P. 14. ἐστι τὸ om. V. *ibid.* τῇ om. P. 15. αὐτῷ om. P. 17. αὐτῷ κύριος] κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν P. 18. καὶ ἐκτείνας] ἐκτείνας οὖν P. 20. καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ P.

igitur viam trium dierum in solitudinem, ut sacrificemus Domino Deo nostro. Ego vero scio, quod non dimittet vos Rex Aegypti nisi cum manu valida. Et extendens manum meam in omnibus mirabilibus meis, quae faciam in eis. Et post haec dimittet vos. Et dabo gratiam populo huic coram Aegyptiis. Quando autem egressi fueritis, non recedatis vacui. Sed postulabit mulier a vicino et cohabitatore suo vasa argentea et aurea, et vestes, et imponetis super filias vestras, et spoliabitis Aegyptum.

Respondit vero Moyses, et dixit: Si igitur non crediderint mihi, nec audierint vocem meam: dicent enim, quod non apparuit tibi Deus, quid dicam ad eos? Dixit autem ei Dominus. Quid hoc est quod in manu tua? ille autem dixit: Virga: et dixit: Projice eam in terram. Et projecit eam in terram, et facta est coluber, et fugit Moyses ab eo. Et dixit Dominus ad Moysen: Extende manum tuam, et apprehende caudam. Extendens igitur manum apprehendit caudam, et facta est virga in manu sua. Ut credant tibi, quod apparuit tibi Dominus Deus suorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob. Dixit autem ei Dominus rur-

σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἡ χεὶρ αὐτοῦ λεπρῶσα ὡσεὶ χιῶν. καὶ εἶπε πάλιν, Εἰσήνεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν χροῖαν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. εἰ μὴ πιστεύσωσί σοι μηδὲ εἰσακούσωσί τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσωσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου. καὶ ἔσται εἰ μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς
 10 δυοῖς σημείοις τούτοις μηδὲ εἰσακούσωσί τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν, καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ. εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, Δέομαι, κύριε, οὐκ εὐλόγος εἰμι πρὸ τῆς χθῆς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ' οὗ
 15 ἤρξαι λαλῆσαι τῷ θεράποντί σου, ἰσχυρόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγὼ εἰμι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπῳ; τίς ἐποίησεν δύσκωφον καὶ κωφόν, βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ κύριος ὁ θεός; καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ
 20 πεν Μωϋσῆς, Δέομαι, κύριε, προχέρισαι ἄλλον δυνάμενον, ὃν

2. 5. τὴν χεῖρα αὐτοῦ] αὐτὴν P. 3. ἐγενήθη P. *ibid.* λεπρὸς P. 5. αὐτοῦ prius om. P 8. πιστεύσωσί σοι P, πιστεύσωσί V. 9. δευτέρου] ἐσχάτου m. PV, ἐπομένου m. V, ἐπομίον m. P. *ib.* σοι om. P. 12. ἂν P. 13. δέομαι κύριε om. V. *ib.* οὐχ P. Ἄ. οὐκ ἀνθρώ- ῳ ἡμάτος. Σν. οὐκ εὐλάλος m. P. 14. ἐχθῆς P. 15. ἤρξω λαλεῖν P. 16. πρὸς Μωϋσῆν λέγων] τῷ Μωϋσῆ P. 17. καὶ τίς P. 19. συμβιβάσω P. Ἄ. φωτίσω σε. Σν. ὑποδείξω σοι: *quas varietates habet etiam m. V.* 20. Μωϋσῆς om. V. *ibid.* δυνάμενον ἄλλον P.

sus: *Mitte manum tuam in sinum tuum: et misit manum suam in sinum suum: et eduxit eam de sinu suo, et facta est manus ejus leprosa sicut nix. Et dixit rursus: Mitte manum tuam in sinum tuum: Et misit manum in sinum suum, et eduxit eam de sinu suo, et rursus restituta est in colorem carnis suae. Si vero non crediderint tibi, neque audierint vocem signi primi, credent tibi voce signi secundi. Et erit, si non crediderint duobus signis his, neque audierint vocem tuam, accipies ab aqua fluminis, et effundes super aridam, et erit aqua, quam accipies a flumine sanguis super aridam. Dixit autem Moyses ad Dominum: Oro Domine, non eloquens sum ante heri, neque ante tertiam diem, neque ex quo coepisti loqui servo tuo, gracili voce, et tarda lingua ego sum. Dixit autem Dominus Moysi: Quis dedit os homini, et quis fecit mutum et surdum, videntem et coecum? nonne ego Dominus Deus? Et nunc vade, et ego aperiam os tuum, et instruam te, quae debes loqui. Et dixit Moyses: Obsecro, Domine elige potentem alium, quem mittes. Et iratus ira Do-*

ἀποστείλεις. καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ κύριος ἐπὶ Μωυσῆν εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευίτης; ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι, καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους τούτους, καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. 5 καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ συμβιβύσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε. καὶ λαλήσει αὐτός σοι πρὸς λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα. σὺ δὲ αὐτῷ ἔση τὰ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ἣ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα. ἐπορεύθη δὲ Μωϋσῆς, 10
D καὶ ἀπέστρεψε πρὸς Ἰοθῶρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πορεύσομαι, καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι ζῶσιν. καὶ εἶπεν Ἰοθῶρ τῷ Μωϋσεῖ, Βάδιζε ὑγαίνων. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεσθησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν γῆ 15
P 68 **P** 68 Μαδίμ, Βάδιζε, ἕπελθε εἰς Αἰγύπτου· τεθνήκασι γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν σου. ἀναλαβὼν δὲ Μωϋσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Αἰγύπτου. ἔλαβε δὲ Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Πορευο-
 μένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἰγύπτου ὄρα πάντα τὰ τέρατα ἃ ἔδωκα ἐν ταῖς χερσίν σου ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραώ.

3. ἰδοὺ om. P. 4. τοὺς λόγους τούτους om. P. 6. Ἀ. φασίσα. Ἀ. ὑποδείξω m. P. 7. ἃ ποιήσετε] καὶ λαλήσετε V. ib. αὐτὸς σοὶ λαλήσει τὰ P. 11. Ἰοθῶρ saepius V. ibid. πενθερὸν αὐτοῦ καὶ λέγει, Π. P. 12. ὑποστρέψω V. 13. Μωϋσῆ P. 16. Μαδίαν P. 18. ἐπέστρεψεν P. 20. τῇ om. P. 22. ταῖς χερσίν] τῇ χειρὶ P.

minus contra Moysen, dixit: Non ecce Aaron frater tuus Levita? scio quod loquens loquetur ipse tibi: et ecce ipse egrediatur in occursum tibi, et videns te laetabitur in seipso. Et dices ad eum, et dabis verba mea in os ejus: et ego aperiam os tuum, et os ejus, et instruum vos, quae facietis. Et ipse loquetur, quae ad populum, et ipse erit os tuum: tu vero illi eris quae ad Deum. Et virgam hanc versam in colubrum accipies in manu tua, in qua facies in ea signa. Abiit autem Moyses, et reversus ad Jethro socerum suum, et dicit: Ibo, et revertar ad fratres meos, qui sunt in Aegypto, et videbo si adhuc vivunt. Et dixit Iethro Moysi: Vade sanus. Post autem dies multos illos mortuus est Rex Aegypti. Dixit vero Dominus ad Moysen in terra Madian: Vade, proficiscere in Aegyptum, mortui sunt enim omnes quaerentes animam tuam. Accipiens autem Moyses uxorem, et filios, imposuit eos super subjugalia, et reversus est in Aegyptum. Accepit autem Moyses virgam, a Deo, in manu sua. Dixit autem Dominus ad Moysen: Abeunte te et revertente in Aegyptum, vide omnia portenta, quae dedi in manu tua; fa-

ἐγὼ δὲ σκληρονῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἔξαποστείλῃ τὸν λαόν. σὺ δὲ ἔρεῖς τῷ Φαραῳ, Τάδε λέγει κύριος, υἱὸς πρωτότοκός μου Ἰσραήλ. εἶπα δέ σοι, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ· σὺ δὲ οὐκ ἠβούλου ἔξαποστεῖλαι αὐτόν. ὕρα 5 οὖν, ἐγὼ ἀποκτείνω τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι, συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου, καὶ ἐζήτηε ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ λαβοῦσα Σεπφώρα ψῆφον πετρίνην περιέτεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς B
10 τοῦ παιδίου μου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἄγγελος, διότι εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Ἀαρών, Πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωϋσεῖ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ R 160
θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους. καὶ ἀγγέγειλε Μωϋσῆς Ἀα-
15 ρῶν πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ. ἐπορεύθη δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών, καὶ συνήγαγον πᾶσαν τὴν γερούσιαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ ἐλάλησεν Ἀαρών πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν. καὶ ἐποίησε τὰ σημεῖα ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ.
20 καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐξάρη, ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τοὺς C

1. σκληρονῶ] Ἀ. ἐνισχύσω. Ἀ. θρασύνω m. P. *ibid.* αὐτοῦ τὴν καρδίαν P. 4. ἠβούλου P, ἠπήθησας m. V, Ἀ. ἀνένευσας. Σν. ἠπέιθησας m. P. *ibid.* αὐτοῦς P. 5. ἀποκτείνω P. 7. Ἀ. πέτρον. Σ. ψῆφον πετρίνην. Θ. ἀκρότομον m. P. 9. καὶ ἔστη V. 10. μου om. V. *ibid.* ὁ ἄγγελος — μου om. V. 12. Μωϋσῆ PV. 15. πρὸς αὐτόν om. V. 17. πᾶσαν om. P. 18. ταῦτα om. P. 19. παντὸς om. P, 20. ὁ λαὸς om. P. *ibid.* ὁ θεὸς] κύριος P.

cies ea coram Pharaone. Ego vero indurabo illius cor, et non dimittet populum. Tu autem dices Pharaoni: Haec dicit Dominus, Filius primogenitus meus Israel. Dixit autem tibi, Dimitte populum meum, ut mihi serviat. Tu vero non volebas dimittere ipsos, vide igitur, ego interficiam filium tuum primogenitum. Factum est autem in via, in diversorio, occurrit illi Angelus Domini, et quaerebat interficere illum. Et accipiente Sephora petram, circumcidit praeputium filii sui, et procidit ad pedes suos: et dixit: Stetit sanguis circumcisionis filii mei. Et abiit ab eo Angelus: quoniam dixit: Stetit sanguis circumcisionis filii mei. Dixit autem Dominus ad Aaron: Abi in occursum Moysi in desertum. Et abiit, et obviavit illi in monte Dei, et osculati sunt invicem. Et narravit Moyses Aaron omnes sermones Domini, quos misit ad eum, et omnia signa quae mandavit ei. Abiit autem Moyses et Aaron, et congregaverunt seniores filiorum Israel. Et locutus est Aaron omnia verba, quae locutus est Deus ad Moysen, et fecit signa coram populo. Et credit populus, et laetatus est; quod visitavit Dominus filios Israel, et quod

υιούς Ἰσραὴλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν. κήψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύννησεν. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν πρὸς Φαραώ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα ἑορτάσῃ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ εἶπε Φαραώ, Τίς ἐστίν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ; ὥστε 5
 ἔξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ; οὐκ οἶδα τὸν κύριον, καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἔξαποστελεῖν. καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων προσκέκληται ἡμῶς. πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπως θύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, μήποτε
 V 56 συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόβος. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς 10

D Αἰγύπτου, Ἰνατί, Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν, διαστρέφετε τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ βραχέα. Ἐώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς, λέγοντες, Οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῆς πλινθίας τὸ καθήκον τῇ ἡμέρᾳ. συνήντησαν δὲ Μωϋσεὶ καὶ Ἀα- 15
 ρῶν ἐρχομένοις εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραώ. καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἐφίδοι ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ κρίναι, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναντίον Φαραώ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ

2. προσεκύννησαν P. *ibid.* καὶ Ἀαρῶν om. V. 3. εἶπεν V.
 4. ἑορτάσωσιν P, ἑορτάσει μοι V. 5. οὗ εἰσακούσομαι] οὐκ ἀκούσομαι V. 9. κυρίῳ om. P. 10. ὁ om. P. 11. Ἰνατί om. V. *ibid.* διαστρέφετε] Ἀ. ἀποπετάξετε. Σ. ἀποστρέφετε.
 Θ. διασκεδάξετε m. P. 12. ἐπέλθατε V, ἀπέλθετε P. 13. Ἀρχὴ εἰσόδου Μωϋσέως καὶ Ἀαρῶν πρὸς Φαραώ. ἀθέατα (ἀθεάτης V) δὲ Φαραώ καὶ ἐπιτίμια πρὸς αὐτοὺς καὶ προσθήκας καθύσαι (προσθήκη κακώσεως V) τοῦ Ἰσραὴλ καὶ βαρλογοῦ (βαρλογοῦ V) τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρῶν. m. PV. 14. ὑπολείψετε V. *ib.* πληθίας P. 15. Μωϋσῆ P. 17. εἶπον P. *ib.* ἐφίδοι P, ἐφείδοι V. 18. ἐβδέξατε V. 19. αὐτοῦ, τοῦ ἀποκτείνει P.

vidit eorum tribulationem. Inclinatorum autem populus adoraverunt. Et post haec ingressus est Moyses et Aaron ad Pharaonem, et dixerunt ei: Haec dicit Dominus Deus Israel: Dimitte populum meum, ut festum agant in deserto. Et dixit Pharaos: Quis est, cujus audiam vocem ejus, ut dimittam filios Israel? non novi Dominum; et Israel non dimittam. Et dicunt ei: Deus Hebraeorum vocavit nos. Ibumus igitur viam trium dierum in desertum, ut sacrificemus Deo nostro; ne forte occurrat nobis mors, vel caedes. Et dixit eis Rex Aegypti: Cur Moyses et Aaron advertitis populum ab operibus: recedite unusquisque vestrum ad opera sua.

Et post pauca. Videbant autem Scribae filiorum Israel seipsos in putere femalis dicentes: Non relinquetis a lateritio quod facitis, quod pertinet ad diem. Occurrerunt autem Moysi et Aaron venientibus in occursum eis, exeuntibus illis a Pharaone, et dixerunt eis: Videat Deus vos, et judicet, quod abominati estis odorem nostrum coram Pharaone, et coram

ἀποκτεῖναι ἡμᾶς. ἐπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, καὶ εἶπε, Κύριε, διὰ τί ἐκάκωσας τὸν λαόν σου τοῦτον, καὶ ἵνατί ἀπέσταλκός P 69
 με, καὶ ἄφ' οὗ εἰσπεπόρευμι πρὸς Φαραῶ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ
 ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ οὐκ ἐρύσω τὸν λαόν σου. R 162
 5 καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἦδη ὄφει ἂ ποιήσω τῷ Φαραῶ.
 ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξαποστελεῖ αὐτούς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ
 ἐκβαλεῖ αὐτούς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ ὁ θεὸς πρὸς
 Μωϋσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ κύριος, καὶ ὠφθην πρὸς
 Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, θεὸς ὢν αὐτῶν. καὶ τὸ ὄνομά
 10 μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς. καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου
 πρὸς αὐτούς, ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, τὴν
 γῆν ἣν παρωκῆκασιν καὶ παρώκησαν ἐπ' αὐτῆς. καὶ ἐγὼ εἰσή- B
 κούσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι κατα-
 δουλοῦνται αὐτούς, καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ἡμῶν. Βάδιζε, εἰ-
 15 πον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἐγὼ κύριος, καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
 δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας
 αὐτῶν, καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει με-
 γάλῃ, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς λαὸν ἐμαντῶ καὶ ἔσομαι ὑμῶν
 θεός, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς
 20 ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων. καὶ εἰσ-

1. ὑμᾶς P. ib. κύριον] τὸν θεὸν P. 4. ἐρύσω P. 5. πρὸς
 τὸν M. P. 12. καὶ π.] ἐν ἡπ. P. 13. τῶν στεναγμῶν V et codex
 Augustanus: correxit R. ib. κατεδουλοῦντο m. P. 14. ὑμῶν]
 μου P. 15. λέγων om. V. ib. τῆς δυναστείας] δουλείας P.
 16. δουλείας], δυναστείας P. 18. ἐμαντῶ εἰς λαὸν P. 20. ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου καὶ om. P.

servis ejus, ut det gladium in manus ejus, ut occidat nos. Conversus est autem Moyses ad Deum, et dixit: Domine, quare afflixisti populum hunc? et cur misisti me? Et ex quo ingressus sum ad Pharaonem, ut loquerer in nomine tuo, afflixit populum hunc, et non liberasti populum tuum. Et dixit Dominus ad Moysen: Jam videbis quae faciam Pharaoni. In manu enim valida, et in brachio excelso ejiciet eos de terra sua. Locutus est autem Dominus ad Moysen, et dixit ad eum: Ego Dominus. Et apparui ad Abraham, et Isaac, et Jacob, Deus existens eorum. Et nomen meum Dominus non manifestavi eis. Et constitui foedus meum cum eis, ut darem eis terram Chanaanearum, terram quam habitaverunt in qua habitaverunt in ea. Et ego audivi gemitum filiorum Israel, quae Aegyptii in servitute redegerunt eos, et recordatus sum foederis mei. Vade, loquere filiis Israel, dicens: Ego Dominus, et educam vos a servitute Aegyptiorum: et liberabo vos de potentia eorum, et redimam vos in brachio excelso et judicio magno. Et accipiam vos mihi in populum, et ero vester Deus: et cognoscetis, quod ego Dominus Deus vester, educens vos de potentia Aegyptiorum. Et adducam vos in terram, in quam ex-

ἀξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐξέτευνα τὴν χειρὰ μου δοῦναι αὐ-
 C τὴν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ. καὶ δώσω αὐτὴν
 ὑμῖν ἐν κλήρῳ ἐγὼ κύριος.

Ἐλάλησε δὲ Μωϋσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ εἰσή-
 κουσαν Μωϋσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοφυχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν 5
 σκληρῶν. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Εἰσελθε, λά-
 λησον πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς
 υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ Μωϋσῆς ἐναντίον
 κυρίου λέγων, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου· πῶς
 εἰσακούσεται μου Φαραὼ; ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι. εἶπε δὲ κύριος 10
 πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραὼ
 βασιλέα Αἰγύπτου, ὥστε ἐξαποστείλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου.

D Καὶ μετ' ὀλίγα. Μωϋσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Ἀαρὼν
 δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τριῶν ἦν ἐτῶν, ἠνίκα ἐλάλησαν 15
 πρὸς Φαραὼ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, Καὶ
 ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραὼ λέγων, Δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας.
 καὶ ἔρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ῥάβδον, καὶ ῥῖπον
 R 164 αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ,
 καὶ ἔσται δράκων. εἰσῆλθεν δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον 20

1. εἰς ἣν] ἐφ' ἣν P. 2. καὶ δώσω — κλήρῳ om. V. 4. οὐ-
 τως P. 8. ἐναντι P. 9. λέγων et οἱ om. P. ib. πῶς]
 καὶ πῶς P. 10. Φαραὼ ante εἰσακούσεται ponit P. Φαραὼ sae-
 rius V. ib. ἄλογος. Ἀ. ἄλογος χεῖλεσιν. Σ. οὐκ εἰμὶ καθαροὺς
 τῷ φθέγματι. Θ. ἀπειρίτητος τοῖς χεῖλεσιν. LXX. m. P. 12.
 ἵνα ἐξαγάγῃ ὥστε P. 15. ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ om. P. ib. ἦν om. P.
 17. λαλήσει PV. 19. ἐπὶ τὴν γῆν om. P. ib. καὶ ἐναντίον
 τῶν P. 20. εἰσῆλθε Μωϋσῆς P.

tendi manum meam, ut darem eam Abraham, Isaac et Jacob. Et dabo
 eam vobis in sorte: ego Dominus.

Locutus est autem Moyses sic filiis Israel: et non audiverunt Moy-
 sen prae pusillanimitate, et prae operibus duris. Ait autem Dominus ad
 Moysen, dicens: *Ingrederere, loquere ad Pharaonem Regem Aegypti, ut
 dimittat filios Israel de terra sua.* Locutus est autem Moyses coram Do-
 mino dicens: *Ecce filii Israel non audiverunt me, et quomodo Pharaeo au-
 diet me? ego enim balbus sum.* Dixit autem Dominus ad Moysen et
 Aaron: et mandavit eis ad Pharaonem Regem Aegypti: ut educat filios
 Israel de terra Aegypti. Et post pauca.

Moyses autem erat annorum octoginta, Aaron autem octoginta trium
 annorum, quando locuti sunt ad Pharaonem. Et ait Dominus ad Moy-
 sen et Aaron, dicens: *Et si loquitur ad vos Pharaeo dicens: Date nobis
 signum aut portentum. Et dices Aaron fratri tuo: Accipe virgam, et
 projice eam coram Pharaone, et coram servis ejus, et erit draco.* Ingres-

Φαραὼ καὶ τῶν Φεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν οὕτως, καθά-
 περ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος, καὶ ἔρριψεν Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον
 αὐτοῦ ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν Φεραπόντων αὐτοῦ,
 καὶ ἐγένετο δράκων. συνεκάλεσε δὲ Φαραὼ τοὺς σοφιστὰς καὶ
 5 τοὺς φαρμακοὺς, καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἑπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων
 ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως, καὶ ἔρριψεν ἕκαστος τὴν P 70
 ῥάβδον αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο δράκοντες. καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος V 57
 Ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους. καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία Φαραὼ,
 καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος.
 10 εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Βεβάρουνται ἡ καρδία Φαραὼ τοῦ μὴ
 ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν. βάδισον πρὸς Φαραὼ τὸ πρωί, ἰδοὺ
 αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ. καὶ σὺ ἔσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ
 τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν
 εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ
 15 Θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σὲ λέγων, Ἀπόστειλον
 τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἰδοὺ οὐκ
 εἰσήκουσας ἕως τούτου. τάδε λέγει κύριος, Ἐν τούτῳ γνώσει B
 ὅτι ἐγὼ κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ
 ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα, καὶ οἱ ἰχθύες
 20 οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι, καὶ ἐποζέσει ὁ ποταμὸς, καὶ οὐ
 δυνήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. εἶπε δὲ
 κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἶπον Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν

1. καὶ τῶν φ. αὐτοῦ om. V. 3. αὐτοῦ prius om. P. 6. ἔρρι-
 ψαν P. 10. βεβάρουνται P. 11. τὸν Φαραὼ P. ib. τὸ] τῷ P.
 12. σὺ ἔσῃ] στήσῃ P. 13. ταύτην om. P. 14. λήψει V. 15.
 ἔξαπόστειλον P. 20. τελευτήσουσι V. ibid. ὑποζέσει P.

sus est autem Moyses et Aaron coram Pharaone et servis ejus, et fece-
 runt sic, sicut praecepit eis Dominus, et projecit Aaron virgam coram
 Pharaone, et coram servis ejus, et facta est draco. Convocavit autem
 Pharaeo sapientes et veneficos, et fecerunt, et incantatores Aegyptiorum
 incantationibus suis similiter. Et projecerunt unusquisque virgam suam,
 et factae sunt dracones: et devoravit virga Aaron illorum virgas. Et
 induratum est cor Pharaonis, et non audivit illos, sicut locutus est eis
 Dominus. Dixit autem Dominus ad Moysen: *Aggravatum est cor Pha-
 raonis, ut non dimittat populum. Vade ad Pharaonem mane, ecce ipse
 egredietur ad aquam, et stabis obvians ei super labium fluminis; et vir-
 gam conversam in colubrum accipies in manu tua, et dices ad eum: Do-
 minus Deus Hebraeorum misit me ad te dicens: Dimitte populum meum,
 et serviant mihi in deserto, et ecce non audivisti usque huc. Haec dicit
 Dominus: Ecce ego percutiam virga, quae in manu mea, in aquam quae
 in fluvio, et vertetur in sanguinem. Et pisces qui in flumine, morientur:
 et fervebit fluvius: et non poterunt Aegyptii bibere aquam a flumine. Di-
 xit autem Dominus ad Moysen: Dic Aaron fratri tuo; accipe virgam*

ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου
 καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ
 ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται
 αἷμα. καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν τε τοῖς ξύλοις
 C καὶ ἐν τοῖς λίθοις. καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, 5
 καθάπερ ἐνετείλατο κύριος αὐτοῖς. καὶ ἐπάρας Ἀαρὼν τὴν ῥά-
 βδον αὐτοῦ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραῶ
 καὶ ἐναντίον τῶν θηρευόντων αὐτοῦ, καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ
 τὸ ἐν ποταμῷ εἰς αἷμα. καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύ-
 τησαν, καὶ ἐπώρτισεν ὁ ποταμὸς, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι 10
 R 166 πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύ-
 πτω. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς
 φαρμακείαις αὐτῶν, καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ
 εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπεν κύριος. ἐπιστραφεὶς δὲ Φα-
 ραῶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν 15
 D αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τοῦτο. ὤρυσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλω
 τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ
 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ
 πατάξαι κύριον τὸν ποταμὸν.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἰσελθε πρὸς Φαραῶ, καὶ 20
 ῥεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει κύριος, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν

2. διορυχὰς V. 4. τῆ γῆ Αἰγύπτου P. 5. ἐν om. P. 6. αὐτοῖς
 κύριος P. 11. ἐκ] ἀπὸ P. *ibid.* πάσῃ τῇ γῆ Αἰγυπτίων P,
 πάσῃ τῇ γῆ Αἰγύπτου R. 15. εἰσῆλθεν — αὐτοῦ cum lacuna om. V.

*tuam, et extende manum tuam super aquas Aegypti, et super fluidos eo-
 rum, et super rivos eorum, et super paludes eorum, et super omnem
 aquam congregatam: et erit sanguis. Et fuit sanguis in omni terra Ae-
 gypti, inque lignis et lapidibus. Et fecerunt sic Moyses et Aaron, sicut
 praeceperat eis Dominus. Et elevans Aaron virgam suam, percussit
 aquam in flumine coram Pharaone, et coram servis ejus, et conversa est
 tota aqua, quae in flumine, in sanguinem. Et pisces, qui in flumine,
 mortui sunt: et computruit flumen, et non potuerunt Aegyptii bibere
 aquam a flumine, et erat sanguis in omni terra Aegypti. Fecerunt au-
 tem similiter, et incantatores Aegyptiorum incantationibus suis. Et in-
 duratum est cor Pharaonis, et non audivit eos, sicut dixit Dominus.
 Conversus autem Pharaon ingressus est in domum suam: et non apposit
 mentem suam neque in hoc. Foderunt autem omnes Aegyptii per cir-
 cuitum fluminis, ut biberent aquam; et non poterant bibere aquam a
 flumine. Et impleti sunt septem dies postquam percussit Dominus
 flumen.*

Dixit autem Dominus ad Moysen: *Ingredere ad Pharaonem, et dic-
 ces ad eum: Haec dicit Dominus, Dimitte populum meum, ut mihi ser-*

μον, ἵνα μοι λατρεύσωσιν. εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἕξαποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὄρια σου βατράχοις, καὶ ἕξερεύξεται ὁ ποταμὸς βατράχους, καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμεῖα τῶν κοιτῶνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου P 71

5 καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν τοῖς φυράμασί σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου, καὶ ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἶπον Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἐκτεινον τῇ χειρὶ σου τὴν ῥά-
10 βδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους. καὶ ἕξετεινεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους, καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ βάτραχος καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπτου. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις ἀ-
15 τῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν γῆν Αἰγύπτου. καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν, Εὐΐξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἕξαποστελῶ τὸν λαόν, καὶ θύσουσι κυ-
ριῷ. εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Φαραῶ, Τάξαι πρὸς με πότε εὐΐξο-
20 μαι περὶ σου καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ περὶ τοῦ λαοῦ σου ἀφανίσει τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλὴν ἐν ποταμῷ ὑπολειφθήσονται. ὁ δὲ εἶπεν, Εἰς αὐρίον. εἶπεν οὖν, Ὡς εἶρηκας, ἵνα εἰδῆς ὅτι οὐκ

V 58
B

1. βούλει m. PR, βούλη PV. 2. ἐγὼ om. P. 3. τοὺς βατράχους P. 9. σου om. Exod. VIII. 5. 10. σου om. P. *ibid.* διορυχὰς V. 13. πᾶσαν τὴν P. 15. καὶ ἐκάλεσε δὲ V. 16. εὐΐξασθε πρὸς τὸν κύριον P. 18. τοῦ λαοῦ μου P. *ib.* θύσωσι V. 22. ἐκ] ἀπὸ P.

viant. Si autem non volueris tu dimittere, ecce ego percutio omnes terminos tuos ranis. Et eructabit fluvius ranas, et ascendent ingredientur in domos tuas, et in penetralia cubiculorum tuorum, et in lectos tuos, et in massis tuis, et in furnis tuis, et in te, et in populum tuum, et in servos tuos ascendent ranae. Dixit autem Dominus ad Moysen: Dic Aaron fratri tuo: et extende manu tua virgam super fluvios, et super rivus, et super paludes, et educ ranas. Et extendit Aaron manum super aquas Aegypti, et eduxit ranas: et ascendit rana, et operuit totam terram Aegypti. Fecerunt autem similiter, et incantatores Aegyptiorum incantationibus suis, et eduxerunt ranas super terram Aegypti. Et vocavit Pharaon Moysen et Aaron, et dixit: Orate ad Dominum, et auferat ranas a me, et a populo meo, et dimittam populum, et sacrificabunt Domino. Dixit autem Moyses ad Pharaonem: Constitue ad me, quando orabo pro te, et pro servis tuis, et pro populo tuo, et ad delendum ranas a te, et a populo tuo, et a domibus vestris: veruntamen in fluvio remanebunt. Ille autem dixit: Cras. Dixit igitur: Ut dixisti, ut scias quia non est

ἔστιν ἄλλος πλὴν κυρίου. καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

C
R 168 Ἐξῆλθε δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραώ. καὶ ἀνεβόησε 5 Μωϋσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο Φαραώ. ἐποίησε δὲ κύριος, καθάπερ εἶπε Μωϋσῆς, καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημιωνίας θημιωνίας, καὶ ἐπώξισεν ἡ γῆ. ἰδὼν δὲ Φαραώ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, ἐβα- 10 ρύνθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησεν κύριος.

Εἶτα ἐπῆλθον τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ ἄλλαι πληγαί.

γ'. Σκνίψ, ὡς ἀπροβλέπτοις καὶ ἀνηκούοις καὶ ἀδιακρίτοις καὶ ἀνομολόγοις. 15

D δ'. Κυνόμνια, ὡς ἀχρώμοις καὶ ἀναισθήτοις.

ε'. Θάνατος πάντων τῶν τετραπόδων διὰ τὴν πρὸς αὐτὰ πεποίθησιν.

ς'. Ἐλκη, διὰ τὸ ἀρχεῖν ἐν εὐρωστίᾳ.

ζ'. Χάλαζα καὶ πῦρ, διὰ τὸ ἀρχεῖν ὡς ἐν εὐθηνίᾳ ἀγαθῇ. 20

η'. Ἀκρίς. ἀβασίλευτόν ἐστιν ἀκρίς, ὡς οὐ κυριεῦθον. τὰ

2. καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων quae om. P, supra v. 22. post ὑμῶν addit V, annectens καὶ ἀπὸ τῶν θ. — λαοῦ σου. Ego posui ubi Exod. VIII. 11. 9. θημιωνίας] Al. θειμιωνίας. Ἄ. Σ. κόρονος m. P. 10. ἀνάψυξις] Θ. ἄνεσις m. P. 19. εὐρωστιά P. 21. κυριεῦοι PV.

alius praeter Dominum. Et auferentur ranae a te, et a domibus vestris, et a servis tuis, et a populo tuo: verumtamen in fluvio relinquentur.

Egressus est autem Moyses et Aaron a Pharaone: et exclamavit Moyses ad Dominum pro finitione ranarum, sicut constituit Pharaoni. Fecit autem Dominus sicut dixit Moyses, et mortuae sunt ranae ex domibus, et ex habitationibus, et ex agris: et congregaverunt illas cumulos, cumulos, et computruit terra. Videns autem Pharaon, quod facta est requies, aggravatum est cor ejus: et non audivit illos, sicut locutus est Dominus.

Aegyptios invasere deinde Plagae aliae.

III. Scinips, velut inconsultos, inobedientes, qui verum et falsum non discernent, et impia meditentur.

IV. Musca canina, velut impudentes ac stupidos.

V. Mors omnium quadrupedum, quod in iis spem ponerent.

VI. Ulcera, quod dum essent sani, gloriarentur.

VII. Grando, et ignis, quod ex prospera fortuna superbirent.

VIII. Locusta: a Rege non gubernatur locusta, uti nec dominatur.

γὰρ ἄλλα κυριεύουσιν ἐκστρατεύματι, ἀφ' ἐνὸς κελεύσματος εὐ-
τάκτως πρὸς κάκωσιν ἐχθρῶν ἀποστελλόμενα.

θ'. Σκότος.

ι'. Θάνατος πρωτοτόκων, διὰ τὸ αἰχεῖν ἐν παραμονῇ ζωῆς P 72
5 καὶ ἰσχύι καὶ δόξῃ.

Πληγαὶ δέκα.

Γ' διὰ τοῦ Ἀαρὼν ἐν τῇ ῥάβδῳ, αἷμα, βάτραχος, σκνίψ.
καὶ β' διὰ ἑαυτοῦ ὁ Θεός, κυνόμυιαν, θάνατον, ἔλκη. καὶ μίαν
διὰ χειρὸς Μωϋσέως, συννπουργοῦντος αὐτῷ τοῦ Ἀαρὼν.

10 Καὶ ἄλλαι τρεῖς διὰ Μωϋσέως μόνου· μία διὰ τῆς ῥάβδου,
καὶ μία διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, χάλαζα, ἀκρίς, σκότος.

Καὶ μίαν, τὴν τῶν πρωτοτόκων, δι' ἑαυτοῦ ὁ Θεός. B

Τούτῳ τῷ γωλῆ' ἔτι γενέσεως κόσμου ἀρχὴν εἰληφότι ἀπὸ
κα' τοῦ μαρτίου μηνὸς καὶ δευτέρῳ τῆς ἐξόδου εἶπεν ὁ κύριος
15 πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ λέγων, Οὗτος ὁ μὲν R 170
ἀρχὴ μηνῶν πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ· λά-
λησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων, Τῇ δεκάτῃ
τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκους πα-
τριῶν, πρόβατον κατ' οἰκίαν. ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ᾧσιν οἱ ἐν τῇ
20 οἰκίᾳ, ὥστε μὴ ἰκανοὺς εἶναι εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ'

1. κελεύματος P. 10. τῆς om. P. 13. αβ' ἐξόδου. αα' τῆς
ἐξόδου m. P. 15. Αἰγύπτου P. 16. ὑμῖν] ἐν ὑμῖν P. 18.
ἕκαστος om. P.

Caetera enim animalia velut in castris aliis imperant, cum unius man-
dato composite ad hostium exitium mittuntur.

ix. Tenebrae.

x. Mors primogenitorum, quod diuturnioris vitae spe, potentia pari-
ter et gloria insolescerent.

Decem Plagae.

Tres per Aaronis virgam: Sanguis, rana, scinips.

Tres Deus per seipsum: Cynomys, [mortem] ulcera.

Et una per manum Moysi, adjuvante illum Aaron.

Et aliae tres per solum Moysen: una per virgam, una per manum
ipsius: grando, locusta, tenebrae.

Una Deus per se: primogenitorum caedem.

Hoc anno a mundi conditione III. MDCCLXXXVII. qui a XXI. Martii
mensis initium sumit, et secundus est Exodi, dixit Dominus ad Moysen
et Aaron in terra Aegypti: Mensis hic principium mensium, primus est
vobis in mensibus anni. Loquere ad omnem congregationem filiorum
Israel, dicens: Decima mensis hujus, accipiant unusquisque agnum per
domos familiarum, agnum per domum. Si autem pauci fuerint, qui in
domo, ut non sufficientes sint ad agnum, assumet secum vicinum proxi-

ξαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν
 ἕκαστος τὸ ἄρκοῦν αὐτῷ συναριθμηθήσεται εἰς πρόβατον. πρό-
 βατον τέλειον ἄρσεν ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν ἁμνῶν καὶ
 τῶν ξρίφων λήψεσθε. καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως ἰδ'
 τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγω- 5
 γῆς υἰῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν. καὶ λήφονται ἀπὸ τοῦ αἵματος,
 καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν ἐν τοῖς οἴ-
 κοις ἐν οἷς ἂν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ φάγονται τὰ κρέα
 τῆ νυκτὶ ταύτῃ ὅπτα πυρὶ καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται. καὶ
 οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ ἠψημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἦ 10
 ὅπτα πυρὶ, κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις. οὐκ ἄπο-
 λείφεται ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί, καὶ ὄστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ'
 αὐτοῦ. τὰ δὲ καταλείπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωὶ ἐν πυρὶ κατα-
 καύσετε, οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό. αἱ ὄσφύες ὑμῶν περιεζωσμέ- 15
 ναι καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτη-
 ραὶ ὑμῶν ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς.
 πάσχα ἔστιν κυρίῳ. καὶ ἐλεύσομαι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν τῆ νυκτὶ
 ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀν-
 θρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐν πᾶσι θεοῖς Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν
 ἐκδίκησιν ἐγὼ κύριος. καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ 20
 τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ὑμεῖς ἔστε ἐκεῖ. καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα, καὶ σκε-
 P 73 πάσω ὑμῶς· καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι, ὅταν

2. τὸ] τῷ P. *ibid.* συναριθμησασθαι R, συναριθμησεται P.
 3. ἄμωμον post ἄρσεν contra codicem addidit R. 5. αὐτὸ] αὐ-
 τῷ V. 8. αὐτὸ P. 10. ἦ] γ V, om. P sola. 11. ὑπολείφεται V,
 ἀπολείφεται R. 13. ἀπὸ τοῦ R. *ib.* ἕως] εἰς τὸ P. 21. ἔσται RV.

num suum: juxta numerum animarum unusquisque quod sufficit sibi con-
numerabitur in agnum. Agnus perfectus, masculus, anniculus erit vobis:
ab agnis et haedis accipietis. Et erit vobis servatum usque ad quartam
et decimam mensis hujus. Et immolabunt cum omnis multitudo congrega-
tionis filiorum Israel ad vesperam. Et accipient de sanguine, et ponent
in duobus postibus, et super limen, in domibus in quibus comederint illos
in ipsis. Et comedent carnes hac nocte assas igne, et azyma cum herbis
amaris comedent. Non comedetis ab eis crudum, neque coctum in aqua,
sed assa igne, caput cum pedibus, et intestinis. Non relinquetur ex ipsis
usque ad mane: et os non confringetis ab eo. At relicta ex eo usque ad
mane, in igne comburentis. Sic autem comedetis illum. Lumbi vestri ac-
cincti, et calceamenta in pedibus vestris, et baculi vestri in manibus ves-
tristis, et comedetis eum cum festinatione: Pascha est Domini. Et trans-
ibo in terra Aegypti in hac nocte et percutiam omne primogenitum in
terra Aegypti ab homine usque ad pecus: et in omnibus diis Aegy-
ptiorum faciam ultionem, ego Dominus. Et erit sanguis vobis in signo
domibus, in quibus vos eritis illic: et videbo sanguinem, et protegam vos:
et non erit in vobis plaga ut delcamini, quando percussero in terra Ae-

παίω ἐν γῆ Αἰγύπτῳ. καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα αὕτη ὑμῶν μνημόσυνον, καὶ ἑορτάσατε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίῳ εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσατε αὐτήν, ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφανιεῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν. πᾶς 5 ὃς ἂν φάγῃ ζύμην, ἔξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κεκλήσεται ἁγία, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλη- R 172 τῆ ἁγία ἔσται ὑμῶν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐ-
 10 ταις, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ· τοῦτο μόνον ποιηθήσε-
 ται ὑμῶν, καὶ φυλάξεσθε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ
 ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ποιήσετε
 τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον. ἐναρχο- B
 μένου τῇ τεσσαρισκαδικῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ’
 ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς
 15 ἕως ἑσπέρας. ἑπτὰ ἡμέρας ζυμὴ οὐχ εὔρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις
 ὑμῶν. πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζυμωτόν, ἔξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
 ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς υἰῶν Ἰσραὴλ ἐν τε τοῖς γειώραις καὶ αὐ-
 τόχθοσι τῆς γῆς. πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε, ἐν παντὶ κατοικη-
 τηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα. καὶ μετὰ βραχέα.
 20 Ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν δῶ κύριος ὑμῶν, κα-
 θότι ἐλάλησεν, φυλάξεσθε τὴν λατρείαν ταύτην. καὶ ἔσται

2. ἑορτάσατε V. 3. ἄζυμα φάγεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώ-
 τῆς ἐν margine ponit P, omissis quae eorum loco ex V recepi. 8.
 ποιήσατε P. 12. ἐναρχομένη P. 13. τεσσαρεσκ. P. *ibid.* ἀφ’]
 ἀπ’ V. 15. οὐχ] οὐκ V.

gypti. Et erit dies haec vobis in memoriale, et celebrabitur eam festum Domino in generationes vestras. Legitimum sempiternum celebrate eam septem dies. Azyma comedetis: ab autem die prima expelletis fermentum ex domibus vestris. Omnis qui comederit fermentum, peribit anima illa ex Israel: a die prima, usque ad diem septimam. Et dies prima vocabitur sancta, et dies septima vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis in eis, praeter quae fient omni animae, hoc solum fiet vobis. Et custodietis mandatum hoc. In enim hac die educam exercitum vestrum ex terra Aegypti, et facietis diem hanc in generationes vestras legitimum sempiternum. Incipiente quarta decima die mensis primi, a vespera comedetis azyma, usque ad diem unam et vigesimam mensis, usque ad vesperam. Septem dies fermentum non invenietur in domibus vestris: omnis qui comederit fermentum, peribit anima illa ex congregatione Israel, inque advenis, et in indigenis terrae. Omne fermentatum non comedetis: in omni habitaculo vestro comedetis azyma. Et post pauca.

Si autem ingressi fueritis in terram, quam Dominus dederit vobis, sicut locutus est, servabitis cultum hunc. Et erit. Si dixerint ad vos

C ἐὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη; καὶ ἔρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυρίῳ, ὃς ἐσκέπασεν τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἠνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐξόρύσατο. καὶ μεθ' ἕτερα.

Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Εἶπον τοῖς υἱοῖς 5 Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ φερίζητε τὸν φερισμόν αὐτῆς, καὶ οἴσετε δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ φερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἐναντίον κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει

D αὐτὸ ὁ ἱερεύς. καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἂν φέρητε τὸ δράγμα 10 πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ,

V 60 θυσία τῷ κυρίῳ, εἰς ὄσμὴν εὐωδίας κυρίῳ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ οἴνου καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε 15 ὑμεῖς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε τὸ δρά-

R 174 γμα τοῦ ἐπιθέματος, ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους ἀριθμήσεις

P 74 ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος, ἀριθμήσετε πεντήκον- 20 τα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ· ἀπὸ τῆς κα-

2. τοῦτο τῷ P, τοῦτω V. 4. μεθ' ἕτερα] Levit. XXIII. 10. 7. φερίζητε P. 8. δράγμα erasis τα V, δράγματα P. 9. ἐναντι P. 10. ἐν alterum om. P. 12. δέκατα] δεκατάς V. 13. θυσίαν P. 14. τὸ om. P. 15. ταύτην om. V. 16. ὑμεῖς om. P. 19. ἀριθμήσεις om. Levit.

fili vestri: Quis cultus hic? Et dicetis eis: Victima Pascha hoc Domino, qui protegit domos filiorum Israel in Aegypto, quando percussit Aegyptios: at domos nostras liberavit. Rursum post alia.

Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Quando ingressi fueritis in terram, quam ego do vobis, et messueritis messem ipsius, et feretis manipulos primitias messis vestrae ad sacerdotem. Et offeret manipulum coram Domino acceptabile vobis, crastina die a primo offeret illum sacerdos. Et facietis in die qua tuleritis manipulum, ovem immaculatam anniculam in holocaustum Domino. Et sacrificium ejus duae decimae similiae confectae in oleo, sacrificium Domino; in odorem suavitatis Domino, et libationem ejus quartam partem hin vini. Et panem et tosta farra nova non comedetis usque ad ipsam diem hanc; quoad obtuleritis dona Dei vestri: legitimum sempiternum in generationes vestras in omni habitatione vestra. Et numerabitis vobis a postero die sabbatorum, a die qua obtuleritis manipulum impositionis, septem hebdomadas integras numerabis usque ad crastinum ultimae hebdomadis, numerabis quinquaginta dies, et offeretis sacrificium novum Domino. Ab

τοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δύο ἄρτους, ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἕσονται, ἔζυμωμένοι πεφθίσονται πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ. καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ ἄμικτους ἀμύμονους ἐνιασίους καὶ μόσχον ἓνα ἐκ βουκολίου καὶ κριοὺς δύο 5 ἑξαμύμονους, καὶ ἕσονται εἰς ὄλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμῆ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. καὶ μεθ' ἕτερα.

Καὶ ἔξαριθμήσεις σεαντῶ ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἑτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις, καὶ ἕσονται σοι ἑπτὰ ἑβδομάδες ἑτῶν ἑννέα καὶ τεσσα- B
10 ράκοντα ἔτη. καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἔξιλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν, καὶ ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστόν, καὶ διαβοήσετε ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν. ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη 15 ἔσται ὑμῖν. καὶ ἀπελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεται. ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἐξελεύσονται αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λέ- C
20 γων, Εἶπον καὶ ποιήτωσαν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ τῇ τεσσαρισκαυδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν

1. προσοίσετε] οἴσετε V. ib. δεκατῶν V. 2. ἕσονται] ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἰς V. 5. εἰς om. P. 7. μεθ' ἕτερα] XXV. 8. 10: διαγγελησονται V hic et 12. ib. φωνῆν P. 15. ἀπελεύσεται P. 18. καὶ ἐλάλησε] Numer. IX. 1. 19. ἐκ γῆς] ἐξ V. 20. ποιήτωσαν V, ποιησάτωσαν P. ibid. οἱ υἱοὶ P. 21. τεσσαρισκα.] ιδ' P.

habitatione vestra offeretis panes impositionem, duos panes: ex duabus decimis similiae erunt, fermentati coquentur primitiarum domino. Et offeretis cum panibus, septem agnos immaculatos anniculos, et vitulum unum ex bobus et arietes duos immaculatos, et erunt holocaustum Domino, et sacrificia eorum, et libationes eorum sacrificium odor suavitatis Domino. Et post alia.

Et numerabis tibi ipsi septem requies annorum septem annos septies: et erunt tibi septem hebdomades, annorum novem, et quadraginta anni. Et annuntiabis tubae vocem in omni terra vestra, mense septimo, decima mensis. Die propitiationis annuntiabis tuba in omni terra vestra: Et sanctificabis annum quinquagesimum, et clamabitis remissionem in terra, in omnibus habitantibus eam. Annus remissionis significatio haec erit vobis. Et redibitis unusquisque in possessionem suam, et quilibet in familiam suam redibitis. Remissionis significatio haec erit vobis.

Et locutus est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, in anno secundo egressorum eorum de terra Aegypti, in mense primo, dicens: Dic, et faciant filii Israel Pascha juxta tempus suum. Quarta et decima die

ποιήσετε αὐτὸ κατὰ καιρούς. κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσετε αὐτό.

Καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα. ἐναρχομένου τῆ τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσεῖ, οὕτως 5 ἐποίησαν υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ προσῆλθον ἐναντι Μωϋσεῖ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐ-
 D τούς, Ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσω-
 R 176 μεν ὥστε προσενεγκεῖν τὸ δῶρον κυρίου κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς αὐτούς, Σιῆτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται κύριος περὶ ἱμῶν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Ἀάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ 15 ἀνθρώπου ἢ ἐν ὄδῳ μακρὰν ὑμῖν ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει τὸ πάσχα τῷ κυρίῳ τῷ μηνὶ τῷ β' ἐν τῇ ιδ' ἡμέρᾳ, πρὸς ἐσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' ἀζύμων καὶ πικριδίων φάγονται αὐτό. οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί, καὶ ὅστιον οὐ
 P 75 συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν 20 αὐτό. καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ᾖ καὶ ἐν ὄδῳ μακρὰν οὐκ

1. καιρούς] καιρὸν αὐτοῦ P. 2. τὴν om. P. *ibid.* ποιήσεις P.
 4. τεσσαρεσκ. P. *ibid.* τοῦ πρώτου om. P. 5. τοῦ Σινά P.
 ib. 8. Μωϋσῆ PV. 6. οἱ υἱοὶ P. 8. ἐναντίον P. 10. ὑστερήσομεν P.
 12. καὶ om. P et V (?). 13. ἀκούσομεν P. *ib.* κύριος
 περὶ ὑμῶν] περὶ ὑμῶν κύριος P. 15. ἂν P. 16. ὑμῖν] ἐν
 ὑμῖν V. 17. τῷ] ἐν τῷ P. 18. ποιήσουσιν] ποιήσετε V.
 21. ἂν P.

mensis primi ad vesperam facietis illud, juxta tempus suum, secundum legem ejus, et juxta comparationem ejus facies illud.

Et locutus est Moyses filiis Israel facere Pascha, incipiente quarta decima die mensis in deserto Sinai, sicut praecepit Dominus Moysi, sic fecerunt filii Israel. Et venerunt viri, qui erant immundi super anima hominis, et non potuerunt facere Pascha in die illa. Et accesserunt coram Moysse, et Aaron in illa die. Et dixerunt viri ad eos: *Nos immundi sumus super anima hominis: non igitur fraudemur ad offerendum donum Domino juxta tempus suum, in medio filiorum Israel?* Et dixit ad eos Moyses: *State ibi, et audiemus quid praecipiet de vobis Dominus.* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: *Homo, homo, qui fuerit immundus super anima hominis, aut in via longe a vobis, aut in generationibus vestris, et faciet Pascha Domino, in mense secundo in quarta et decima die ad vesperam facient illud: in azymis et herbis amaribus comedent illud. Non relinquent ex eo in mane, et os non confringent ex eo: juxta legem Paschae facient illud. Et homo qui mundus fuerit, et in via longe*

ἔστιν, καὶ ὑστερήσει τοῦ ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον κυρίῳ οὐ προσήνεγκεν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. ἔὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ V 61
5 γῆ ἱμῶν, καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, οὕτω ποιήσῃ αὐτό. νόμος εἰς ἔστω ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς.

Αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ καὶ αὗται ἅγιοι, ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρισκαιδε- B
10 κἀτῇ τοῦ μηνὸς ἀπὸ μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ, καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ τῶν ἀζύμων· ἐπτὰ ἡμέρας ἄζυμα φάγεσθε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν
15 οὐ ποιήσετε.

Εἶτα βουλόμενοι γινῶναι πότε ἴφθασιν ἡ δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός, τίθεμεν τὰ γωλῆ' ἔτη, καὶ μερίζομεν παρὰ τὸν ἰθ'. ἰθ' σ' γίνονται γω', ἰθ' α' γίνονται ἰθ'. λοιπὸν ἰθ'. ἔχει δὲ τὸ κατὰ φύσιν ἰθ' ἔτος ἐπακτὰς λ'. ταύταις συνάπτομεν τὰς ιγ' τὰς
20 πρὸ τῶν φωστήρων καὶ προσελήγους ζ' καὶ ἀπὸ κα' καὶ αὐ- C
τῆς τοῦ μαρτίου μηνός, καθ' ἣν ἡ ἰσημερία γνωρίζεται, ια' καὶ

1. τοῦ om. P. 3. αὐτοῦ alterum om. P. 6. οὕτως ποιήσουσιν P. 7. ἔσται P. 8. αὗται] Levit. XXIII. 4. 9. τεσσαρεσκ. P. 11. πρώτη καὶ δεκάτῃ P. 16. πόθεν P, πότεν R. 19. συνάπτωμεν PV.

non est, et fraudabitur facere Pascha, exterminabitur anima illa de populo suo: quia donum Domino non obtulit juxta tempus suum: peccatum accipiet homo ille. Si vero accesserit ad vos advena in terra vestra, et faciet Pascha Domino juxta legem Paschae, et juxta ordinem ejus, sic facient illud. Lex una erit vobis et advenae, et indigenae terrae.

Haec festa Domini vocata sancta, quae vocabitis ipsa in temporibus suis. In primo mense, in quarta decima die mensis, inter vespertina Phase Domino. Et in quinta decima die mensis hujus, festum azymorum Domino, septem dies comedetis azyma. Et dies prima vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis. Et dies septima vocata sancta erit vobis: omne opus servile non facietis.

Deinde si velimus nosse, quando decima Luna primi mensis incidet, ponimus annos 3838. quos per 19. dividimus. 19. ducimus in 200. et fiunt 3800. Novendecim duc in monadem, fiunt 19. relinquentur 19. Annus porro naturalis decimus nonus, habet epactas 30. His addamus illas 13. ante luminaria et septem antelunares: praeterea (undecim illas) a 21. Martii mensis, quo die aequinoctium designatur, et novem insuper ex Aprili, fiunt septuaginta. Abjice deinceps bis 30. fiunt 60. remane-

ἀπριλίου θ', γίνονται ο'. ἔκβα βλ', γίνονται ξ'. λοιπὸν ι'. καὶ
 R 178 δῆλον ὡς ι' τοῦ πρώτου μηνός, καθ' ὃ τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ πά-
 σχα ἐπετελεῖτο, καὶ προσετάχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λαβεῖν τὸ
 πρόβατον καὶ διατηρῆσαι, τῇ θ' ἔφθασεν τοῦ ἀπριλίου μηνός.
 διὰ τί δὲ γωλή' ἐμερίσαμεν, καὶ οὐχὶ τὸ ἐν ἔξελόντες τὰ γωλζ' 5
 ἐμερίσαμεν; ἐπειδὴ γωλή' ἔτει γενέσεως κόσμου εἰσηλθον πρὸς
 Φαραὼ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών, καὶ ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρ-
 τίου μηνός ἐπελάβετο τὸ γωλθ' ἔτος τοῦ κόσμου. καὶ εἰκότως
 D τὰ γωλή' μερίζομεν παρὰ τὸν ιθ'.

Εἶτα θέλοντες γινῶναι καὶ πότε γέγονεν ἡ ιδ', καθ' ἣν ἐπετε- 10
 λέσθη τὸ πάσχα, τίθεμεν τὰς τοῦ φύσει ιθ' ἔτους ἐπακτὰς λ'
 καὶ πρὸ τῶν φωστήρων γ' προσελήνους ζ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ
 κα' μαρτίου καὶ γ' ἀπριλίου· γίνονται οδ'. ἔξελε βλ', γίνον-
 ται ξ'. λοιπὸν ιδ'. καὶ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τῆς σελήνης κατὰ τὸ
 παρὸν ἔτος ἔφθασεν τῇ γ' τοῦ ἀπριλίου μηνός. 15

Εἶτα θέλοντες γινῶναι καὶ ποῖα ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἦν,
 ὅτε τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ γέγονε πάσχα, τίθεμεν τὰ γωλή' ἔτη.
 P 76 τούτοις προσάπτομεν τὸ τέταρτον, γίνονται δψηζ'. μέρισον ἐβ-
 δόμου ζ', χ' γίνονται. δσζ' π', γίνονται φς'. ζ' ε', γίνονται λέ'.
 λοιπὸν β'. ταύταις πρόσβαλε πρὸ τῶν φωστήρων γ', γίνονται ε', 20
 καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου, γίνονται ις'. πρόσβαλε καὶ ἀπρι-
 λίου γ', γίνονται κθ'. ταύτας εἰς ζ', ζ' δ' γίνονται κη'. λοι-

1. ἀπριλλίου P hic et infra.
 16. ποῖα ἡ ἡμέρα P.

2. πάσχον V.

13. βλ'] λβ' V.

bunt 10. Planum ergo fit decimam Lunam primi mensis, (qua primum in Aegypto Pascha celebrabatur, et jussi sunt filii Israel agnum accipere et servare) in nonum Aprilis mensis incidisse. Sed cur partiti sumus annum mundi 3838. et non potius abjecto uno divisimus 3837? Quia Moyses cum Aarone anno mundi, 3838. ingressus est ad Pharaonem; e a 21. Mensis Martii inchoabat jam annus mundi 3839. Merito ergo 3838. dividimus per 19.

Porro si lubet scire quando 14. Luna extiterit, qua Pascha celebratum est: ponimus illas 30. epactas, quas annus decemnovennalis natura sua habet; et 13. praeterea illas ante luminaria, ac 7. antelunares, illasque 11. a 21. Martii: et 13. Aprilis; fiuntque 74. Abjice bis 30. et erunt 60. relinquunturque 14. Ita discimus, quo pacto 14. Luna praesentis anni in diem 13. mensis Aprilis incidit.

Insuper si velimus etiam scire, quis ille dies hebdomadis fuerit, quo die primum in Aegypto Pascha institutum est: numeramus annos 3838. His quartam adjicimus partem, existuntque 4797. Duc 7. in 600. prodibunt 4200. Duc 7. in 80. exstabit 560. Duc 5. in 7. nascentur 35. superant duo: his adijce tres ante luminaria, et erunt 5. undecimque a 21. Martii, erunt 16. Adde ex Aprili 13. erunt 29. Duc 4. in 7. erunt

πὸν α'. καὶ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καθ' ἣν πρῶτον τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πάσχα ἐπετελέσθη, ἔφθασεν τῇ ιγ' τοῦ ἀπριλίου μηνὸς καὶ ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ἐβδομάδος.

Μετὰ τὰς ἰ' πληγὰς ἡ κάλυψις τῆς θαλάσσης ἐπὶ Φαραὼ καὶ Β 5 ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ια'.

Τὸν Μωϋσῆν μετὰ τὸ ἐπαγαγεῖν αὐτὸν τὰς πληγὰς οἱ Αἰγύπτιοι Ψομ - Θομ - Φαν - Χθῆ προσηγόρευσαν, ὃ ἐξημενεύεται, ᾧ ἀπεκαλύφθη τὸ μέλλον.

Μωϋσῆς προεφήτευσεν λέγων, Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει 10 κύριος ὁ Θεός, ὡς ἐμέ, αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα.

Ἄαρὼν προεφήτευσεν λέγων, Μή μοι ὀργίζου, κύριε· σὺ V 62 γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου· λέγουσι γάρ μοι, Ποίησον ἡμῖν Θεός.

γ', δ', ε', ε'.

15 ε' ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πς' Μωϋσέως Ἄαρὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ πθ' ἔτος κατὰ γων πρῶτος Ἑβραίων R 180 ἀρχιερεῖς κατέστη. C

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

Ἑβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην δεύτερος διεδέξατο Ἐλεάζαρος 20 υἱὸς Ἀαρὼν.

2. πρῶτος V, qui voluit fortasse πρώτως. id. πάσχον V. 8. τὸ om. P. 10. κύριος om. P. 11. σὺ] οὐ RV. Exod. XXXII. 22. 15. τῷ ε' P.

28. relinquitur unum. Intelligitur ergo quemadmodum 14. Luna mensis Anni a m. c. primi, qua primus in Aegypto Pascha celebratum est, in 13. diem Aprilis incidit, primaque hebdomadis die peractum sit.

Post x. plagas secuta est alia, qua Pharao et Aegyptii mari obruti, eoque contacti perierunt.

Moysen, post inductas ab eo plagas, Aegyptii appellavere Psom-Thom-Phan-Chti, hoc est, cui futura revelata sunt.

Moyses prophetavit, dicens: *Prophetam vobis suscitabit Deus sicuti me: ipsum in omnibus audietis.*

Aaron quoque prophetavit dicens: *Ne irascaris, Domine, mihi: non enim nosti impetum populi hujus. Dicunt enim mihi: fac nobis Deos.*

III. IV. V. VI.

Hoc anno VI. migrationis filiorum Israel, et anno LXXXVI. Aaron, frater ejus, cum ageret annum LXXXIX. primus Hebraeorum summus pontifex est creatus.

3840.

VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Summum Pontificatum Hebraeorum excepit Eleasarus, filius Aaron.

ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Εἰς τὸν Μωϋσῆν.

D Οὗτός ἐστιν ὁ μέγας Μωϋσῆς ὁ τῶν παραδόξων σημείων
καὶ τεράτων ποιητής, ὁ τῆς κτίσεως κοσμογράφος, ὁ σκιαῖς τοῦ 5
ἀληθινοῦ ἡμῶν ποιμένος Χριστοῦ τετιμημένος καὶ προσώπων
ὑπὸ Θεοῦ δεδοξασμένος, ὁ λόγοις καὶ ἔργοις προμηνύων τὰ τῆς
οἰκονομίας τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, ἔργοις μὲν ὡς τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ δουλείας Αἰγυπτίων λυτρώσασθαι, τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσ-
χυσιν τοῦ αἵματος ποιησάμενος, τὴν διάβασιν τῆς θαλάσσης 10
ὡς ἐπὶ βαπτίσματος διὰ τῆς νεφέλης προμηνύων τὴν δόσιν τοῦ νόμου
καὶ τῆς ἐρήμου τὴν διαγωγὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ἐκ-
P 77 κλησίας προτυπούμενος, τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ἐφ' ὑψηλοῦ στήσας,
τὸ πάθος τὸ διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ προκατήγγελλεν
τὴν εἴσοδον τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας διὰ Ἰησοῦ παραπέμψας τὸ κατοι- 15
κητήριον τὸ ἐν οὐρανοῖς προεγράφετο, ᾧ τάξις μεσίτου ὑπερφυῆς διὰ
πλειόνων θαυμάτων ἰστορουμένη. τί δὲ δεῖ λέγειν καὶ περὶ τῆς σκη-
νῆς τῆς οὔσης ἐκμαγεῖον παντὸς τοῦ κόσμου, ἐν ἧ καὶ τὸ ἰλαστήριον
ἔθετο, τάξιν ἐπέχον τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ; ἀλλ' ἵνα μὴ μη-
κύνωμεν τὸν λόγον, πολλάκις αὐτὰ προειρηκότες, ἐπὶ τὴν προ- 20

14. προκατήγγελεν P. 15. τῆς alterum om. P. 18. τοῦ om. P.
ibid. τὸ om. P. 19. μηκύνωμεν] μετρομεν P.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.
XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.
LVI. LVII. LVIII. LIX.

De Moyses.

Hic est magnus ille Moyses, mirandorum signorum et prodigiorum
patrator, qui mundi creationem descripsit: qui Christum verum nostrum
Pastorem adumbrare, et Deum videre meruit: qui verbis et factis Chri-
sti dispensationem praeuntyavit: ac factis quidem, ut qui Israelitas ab
Aegyptiorum servitute liberaverit, Pascha et effusionem sanguinis insti-
tuerit: qui per maris factum transitum baptismum expressit: qui per nu-
bem praeuntyans legis promulgationem, et vitam in eremo, Spiritus sancti
et Ecclesiae formam designavit: qui per serpentem aereum in subli-
me erectum, Christi Domini per crucem passionem praedixit: qui in-
gressum in terram Repromissionis, per Jesum filium Nave praemittens,
coeleste domicilium descripsit: cui supernaturalis Mediatoris status per
plura miracula descriptus est. Quid porro de Tabernaculo dicere atti-
net, quod mundi totius extitit figura, in quo et propitiatorium colloca-
vit, quod Christi Domini vicem obtinuit? Verum ne diutius sermonem

φητεῖαν αὐτοῦ τὴν διὰ τῶν λόγων ἔλθωμεν. λέγει τοίνυν οὕτως.
 Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κόριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν
 ὡς ἐμέ. αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ πρὸς ὑμᾶς. B
 ἔσται δέ, πᾶσα ψυχὴ, ἣτις οὐκ ἀκούει τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξο-
 5 λοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. καὶ πάλιν αὐτὸς συγγράφει,
 ὡς ἀπὸ τοῦ Βαλαάμ εἰρημένον, Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ R 182
 ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ, καὶ θραύσει τοὺς ἄρχοντας
 Μωάβ καὶ ὑποτάξει πάντας τοὺς υἱοὺς Σήθ. υἱοὶ δὲ Σήθ ὅλος
 ὁ κόσμος ἐστὶ· καὶ οὐκ ἀρμόζει τοῦτο, εἰ μὴ ἐπὶ τοῦ δεσπότου
 10 Χριστοῦ. ὁ γὰρ Σήθ θεμέλιος ἐρμηνεύεται. ἐπειδὴ οἷν ὁ Καὶν
 καὶ τὸ τοῦτον σπέρμα ἐν τῷ κατακλυσμῷ ὅλον ἀπώλετο, Ἀβὲλ
 δὲ ἄπαις νεώτερος ἐτελεύτησεν, τούτων ὁ Σήθ μεταγενέστερος C
 ἐγένετο, ἐξ οὗ καὶ ὁ Νῶε καὶ πᾶς ὁ κόσμος κατάγεται, ὥσπερ τις
 θεμέλιος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐκ τῆς αἰτίας ἐνθουσιασθεῖς
 15 αὐτὸν ὁ Ἀδάμ ἐπωνόμασε Σήθ, ἵνα εἴπῃ ὅλον τὸν κόσμον. τοῦ-
 το δὲ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ μόνου ἀρμόζει, πρὸς ὃν πᾶσα ἡ θεία
 γραφὴ ἀφορᾷ.

Ἰησοῦς Ναηὴ κζ΄,

ὁμοῦ γϞδ΄.

V 63

α΄, β΄, γ΄, δ΄ ε΄.

20 Ἦν ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρος, υἱὸς Ἀαρῶν.

1. τῶν om. P. *ibid.* λέγει] Deut. XVIII. 15. 2. ὑμῶν om. P.
 6. Ἀβραάμ P. Conf. Numer. XXIV. 17. 9. οὐκ V. 10. ὅτι
 Σήθ θεμέλιος ἐρμηνεύεται m. P. 13. ὁ alterum om. P.

protrahamus, eadem saepius iterantes, ad illius Prophetiam quam verbis
 prodidit, deveniamus. Sic igitur ait: *Prophetam suscitabit vobis Domi-
 nus Deus ex fratribus vestris, sicuti me. Illum juxta omnia audietis quae-
 cumque dixerit vobis. Erit autem omnis anima, quae non audierit Pro-
 phetam illum, exterminabitur de populo suo.* Rursum ipse scribit, velut
 ab Abraham dictum: *Orietur stella ex Jacob, et consurget homo de Israel,
 et percutiet Duces Moab, et subjiciet sibi omnes filios Seth.* Nomine porro
 filiorum Seth, totus mundus intelligitur: neque tamen in Seth id qua-
 drat, sed in Christum Dominum. Seth enim idem valet quod fundamen-
 tum. Nam cum Cain et omnis illius posteritas in diluvio perierit, Abel
 autem absque liberis natu minor vitam finierit, his posterior Seth erat,
 ex quo et ex Noe et mundus universus propagatus est, factus veluti
 hominum fundamentum: propterea divino afflatus spiritu Adam eum Seth
 appellavit, ut isto nomine totum mundum designaret. Illud autem in uni-
 cum Christum quadrat, in quem omnis sacra spectat Scriptura.

Jesus Nave, 27.

Colliguntur anni 3804.

I. II. III. IV. V.

Eleazarus, Aaronis filius, summus erat Pontifex.

D

ς', ζ'.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς ἐαυτοῦ ἡγεμονίας διαγαγὼν Ἰησοῦ υἱὸς Ναυῆ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς γῆν Χαναὰν δεκάτη τοῦ πρώτου μηνὸς διὰ μέσου τοῦ Ἰορδάνου στήσας τοὺς δύο φωστῆρας Θεοῦ βουλήσει, πρώτην τε πόλιν τὴν Ἰεριχώ, τῶν τειχέων αὐτῆς πε-5 πτωκότων αὐτομάτως ἄνευ ἀνθρωπίνης κωχίσεως, τὴν Παλαιστινῶν γῆν τῷ Ἰουδαίων ἔθνει διανέμει πρὸς κληρον κατὰ φυλὴν, κατασκίασας ἐπαρχίας ἑπτὰ καὶ ἐρημώσας βασιλείας κθ' ἐν ἔξ ἔτεσιν· ἐν οἷς καὶ τῆς τῶν Φοινίκων γῆς περιεκράτησεν.

P 78

Προεφήτευσεν Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κ' - 10 ριος εἷς ἐστιν ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ'.

Μετὰ τελευτὴν Ἰησοῦ ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τῷ Χου- 15 σαρσαθέμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη η'.

R 184

Χουσαρσαθέμ η', ὁμοῦ γ'θβ'.
α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η'.

B

Ἑβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην τρίτος διεδέξατο Φινεὺς. 20
Μετὰ τελευτὴν τοῦ Χουσαρσαθέμ κρατοῦσιν Ἑβραίων ἄλ-

5. τε τὴν πόλιν P. 11. τῆς om. P. 15. δουλεία πρώτη m. R.
21. δευτέρα δουλεία m. P.

Anni a m. c.

VI. VII.

Hoc anno Principatus sui Jesus filius Nave cum in Chananaeorum terram decima mensis per medium Jordanem filios Israel deduceret, ac duo coeli luminaria Dei nutu stitisset, primamque urbem Jericho, moenibus illius sponte ac sine vi humana cadentibus, cepisset, Palaestinarum terram Judaeorum genti tributum sorte partitur: provinciis vii. destructis, ac xxix. regnis intra sexennium desolatis: qua etiam tempestate terram Phoenices obtinuit.

Prophetavit quoque Jesus, et dixit: Dominus Deus noster Dominus unus est in coelo sursum, et in terra deorsum.

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII.
XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII.

Defuncto Jesu, populus filiorum Israel peccavit in Deum: eosque tradidit Dominus Chusarsathem Regi Mesopotamiae, cui annos viii ser- vierunt.

3921.

Chusarsathem, 8. Colliguntur anni 3912.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII.

Hebraeorum summum Pontificatum tertius obtinuit Phinees.

Post mortem Chusarsathem, Hebraeis, iis subactis, imperarunt alie-

λόφυλοι ἔτη η', α̅ και συνάπτεται τοῖς τοῦ Γοθονιήλ κατὰ τὰς Ἰουδαίων παραδόσεις. και κεκραζάντων τῶν λαῶν πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστησεν αὐτοῖς κύριος ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Γοθονιήλ, ἀδελφὸν Χαλεβ τὸν νεώτερον, ἐκ φυλῆς Ἰούδα. οὗτος παρετά-
 5 ξατο τῷ Χουσαρσαθέμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας εἰς πόλεμον, και ἔκρινεν αὐτὸν, και τὸν λαὸν αὐτοῦ προενόμευσεν, και ἤρξεν Γοθονιήλ κρίνων τὸν λαὸν ἔτη λβ'. ὁμοῦ γ'δμδ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', C
 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ',
 10 λ', λα', λβ'.

Και πάλιν ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ πρὸς τὸν Θεόν. και παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἐγλωμ βασιλεῖ Μωαβι-
 τῶν, και ἐδούλευσαν αὐτῷ υἱοὶ Ἰσραήλ ἔτη ιη', ὁμοῦ γ'δξβ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

15 Ἐπιστρεψάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστησεν D
 αὐτοῖς κύριος ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Ἀώδ, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ· και ἀπέκτεινε τὸν Ἐγλωμ βασιλεῖα Μωαβιτῶν. και ἤρξεν τοῦ λαοῦ Ἀώδ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, και ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη νς'.

20 Ἀώδ νς', ὁμοῦ διη'.

3. κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Προμηθεὺς μυθνεύεται σοφὸς ὢν ἐν παιδείᾳ, ἐν ἧ τούς ἀνθρώπους ἀπὸ ἰδιωτείας μετέπλασεν. m. P. 6. ἔκρινεν] ἐνίκησεν P sola. 12. γ' δουλεία m. P.

nigenae annis viii. qui annis Gothoniel adjunguntur, juxta Hebraeorum traditiones. Clamantibus autem ad Deum populis, suscitavit illis Dominus Deus Gothoniel, fratrem Chaleb natu minorem, ex tribu Juda. Hic cum Chusarsathem Rege Mesopotamiae bello congressus, eum devicit, ac illius exercitum est depraedatus: et judicavit Gothoniel populum annis xxxii. Colliguntur anni ii. MDCCCXLIV.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII.

Et rursum peccavit populus filiorum Israel adversus Deum: et tradidit illos Dominus Deus Eglom Moabitarum Regi, et servierunt ei filii Israel annis xviii. Colliguntur anni ii. MDCCCXLII.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. Reversis ad Dominum Deum filiis Israel, suscitavit illis Dominus Deus ducem Aod, ex tribu Ephraim, qui occiso Eglom Rege Moabitarum, imperavit populo Aod, ex tribu Ephraim, cui servierunt annos lvi.

Aod, 56. Colliguntur anni 4018.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ',
 V 64 ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
 P 79 λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ',
 με', μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νέ, νς'.

R 186

Ἦν ἀρχιερεὺς Ἀβιοὺδ.

5

Μετὰ τελευτήν Ἀὰδ τοῦ κριτοῦ ἔκριεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σεμεγὰρ τὸν λαὸν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Σεμεγὰρ κδ', ὄμοῦ δμβ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ'.

10

Ἦν ἀρχιερεὺς Βοκχί.

B

Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀὰδ καὶ Σεμεγὰρ ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν ὑπὸ κυρίου τῷ Ἰαβεῖς βασιλεῖ τῶν Χανααναίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη κ'.

15

Ἰαβεῖς κ', ὄμοῦ δζβ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
 ιζ', ιη', ιθ', κ'.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις προεφήτευσεν Δεββῶρρα, γυνὴ Λαφιδῶ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ κύριος ἐξελεύσεται

20

6. Ἀὰδ om. R.

12. δ' δουλεία m. P.

19. Δεβῶρρα V.

Anniam. c. i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi.
 xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii.
 xliii. xliv. xlv. xlvi. xlvii. xlviii. xlix. l. li. lii. liii. liv. lv. lvi.

Summus Pontifex erat Abiud.

Post mortem Aod Judicis, illius filius Semegar Populum filiorum Israel judicavit.

Semegar, 24.

Colliguntur anni 4042.

4019. i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii, xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx. xxi, xxii. xxiii. xxiv.

Summus Pontifex erat Bocchi.

Postquam mortui sunt Aod et Semegar, peccavit populus filiorum Israel coram Domino Deo, et traditi sunt a Domino Jabis Regi Chana-naeorum, et servierunt illi annos xx.

Jabis, 20.

Colliguntur anni 4062.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx.

Iisdem annis, prophetavit Debora, uxor Laphido, ex tribu Ephraim, et dixit: Nunquid ecce Dominus egredietur post te, et expugnabit adver-

ἔπισθεν σου καὶ πολεμήσει τοὺς ἀντιδίκους σου; καὶ δι' αὐτῆς
ἠγήσατο τῆς στρατιᾶς τοῦ λαοῦ Βαράχ ὁ υἱὸς Ἀμινοὲμ ἐκ φυλῆς
Νεφθαλεὶμ, ὃς παραταξάμενος τῷ Σισάρα τῷ ἄρχοντι τῆς στρα-
τιᾶς τοῦ Ἰαβείδ ἐνίκησεν αὐτόν, καὶ ἤρξεν αὐτῶν Δεββώρρα δια-
5 κρίνουσα ἔτη μ'.

Δεββώρρα μ',

ὄμοῦ δρβ'.

α'.

Δεββώρρα ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, γυνὴ Λαφιδώ, καὶ Βαράχ ὁ
τοῦ Ἀμινοὲμ φυλῆς Βενιαμὶν πνεύματι Θεοῦ προαχθέντες καὶ πα-
10 ραταξάμενοι τῷ Σισάρα στρατηγῷ Ἰαβείδ, ἀπέκτειναν αὐτόν σὺν
πολλῷ πλήθει ἄλλοφύλων, καὶ ἐννακόσια ἄρματα σιδηροῦ κατεδυ-
νάστευσαν τοῦ Σισάρα. οὗτος δὲ διωκόμενος ὑπὸ Δεββώρρας καὶ
Βαράχ ὁ Σισάρα ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἰαήλ, γυναικὸς Ἀδὲρ τοῦ Κι-
ναίου, πάσσαλον αὐτῆς λαβοῦσης ἀπὸ τοῦ τοίχου, καὶ κολλη- D
15 σάσης κατὰ τοῦ κροτάφου αὐτοῦ καθεύδοντας, καὶ διαδύντος
εἰς τὴν γῆν τοῦ αὐτοῦ πασσάλου. ἦν δὲ ποτισθεὶς γάλακτι,
συνεχόμενος ἀφορήτω δίψει.

β', γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ Ἰλιον ὑπὸ Ἰλίου ἐκτίσθη. [καὶ Ἀσκλη- R 188
20 πὸς τὴν ἱατρικὴν μετήει.]

2. τοῦ om. P. *ibid.* Βαρούχ P. 4. Δεββώρα V. 6. Δεββώ-
ρα V, Δεββώρρα P. 10. ἀπέκτεινεν P. 11. κατεδυνάστησαν P.
15. καταδύντος P. 18. β'] α', β' P. 19. καὶ—μετήει om. V.
20. μετήει P.

sarios tuos? Illiusque consilio Barach filius Aminoem, ex tribu Nephtalim, exercitum populi eduxit, qui cum Sisara Duce exercitus Jabis congressus, illum vicit, et imperavit iis Deborra, judicavitque annos xl.

Deborra, 40.

Colliguntur anni 4102.

I.

Deborra, ex tribu Ephraim, uxor Laphido, et Barach, filius Aminoem, ex tribu Benjamin, Dei spiritu deducti, et cum Sisara Duce Jabis congressi, illum cum ingenti alienigenarum multitudine interfecerunt, et nongentos Sisarae currus ferreos ceperunt. Hic Sisara, dum eum persequerentur Deborra et Barach, occiditur a Jael uxore Ader Cynaei, arrepto illius clavo, et in dormientis tempora adacto, ipsoque clavo in terram usque defixo: lac enim biberat, cum intoleranda premeretur siti.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI.

Hoc anno Ilium ab Ilio conditum est: et Aesculapius medicinae scientiam profitetur.

ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ.

P 80 Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Δεββῶδῶρα καὶ Βαράχ ἐξῆμαρτεν πάλιν
ὁ λαὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν τῷ Ὁρηβ
καὶ Ζήβ τοῖς ἄρχουσι τῶν Μαδιθναίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς 5
ἔτη ζ'.

Ὁρηβ καὶ Ζήβ ζ', ὁμοῦ δρθ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ'.

Ἐπὶ τούτων ἐξανέστησεν ὁ θεὸς τὸν Γεδεὼν ἐκ φυλῆς Μα-
νασσή, ἔχοντα τριακοσίους ἄνδρας, καὶ ἀπώλεσε τὸν Ὁρηβ καὶ 10
V 65 τὸν Ζήβ τοὺς ἄρχοντας τῶν Μαδιθναίων καὶ δώδεκα μυριά-
B δας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἤρξε Γεδεὼν τοῦ λαοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσή ἔτη μ'.

Γεδεὼν μ', ὁμοῦ δρμθ'.

α', β', γ'. 15

Κυζίκος Ἑλλησπόντου καὶ Ἀσίας μητρόπολις ὑπὸ Κυζίκου
ἐκτίσθη μετὰ λδ' ἔτη τοῦ τὸ Ἴλιον κτισθῆναι.

δ', ε', ς', ζ', η'.

Τύρος ἐκτίσθη πρὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶ ἔτεσι τριακο-
σίοις πεντήκοντα καὶ ἐνί. 20

3. Δεβῶδῶρα P. *ib.* ε' δουλεία m. P. 4. τοῦ κ. θεοῦ P. 11.
τὸν om. P. *ib.* μυριάδας] φκ' χιλιάδας m. P. ρκ' χιλιάδας m. V.
16. περὶ Κυζίκου praefigit R. *ib.* Κυζικίου V. 19. περὶ πό-
λεως Τύρον praefigit R.

Anni a. m. c.
4079.

xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix.
xxx. xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl.
Postquam Deborra et Barach e vita excessere, peccavit rursum po-
pulus adversus Dominum Deum: et traditi sunt Oreb et Zeb ducibus
Madianitarum, et servierunt illis annos vii.

Oreb et Zeb, 7. Colliguntur anni 4109.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii.

His regnantibus, suscitavit Deus Gedeon ex tribu Manasse, haben-
tem trecentos viros, et exterminavit Oreb et Zeb duces Madianitarum,
et centum viginti millia alienigenarum, et regnavit Gedeon ex tribu Ma-
nasse super populum filiorum Israel annos xl.

Gedeon, 40. Colliguntur anni 4149.

i. ii. iii.

Cyzicus. Hellesponti et Asiae Metropolis, a Cyzico condita est, post-
quam conditum est Ilium anni xxxiv.

iv. v. vi. vii. viii.

Tyrus condita est ante templum Hierosolymitanum annis cccli.

θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ',
κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα'. C

Γεδεών καθελών τὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θυσιαστήριον τοῦ
Βαὰλ τυγχάνον, πνεῦμά τε κυρίου λαβὼν καὶ πιστὶν διὰ σημείων
5 τοῦ πόκου, ἔχων τετρακοσίους ἄνδρας ἐξέκοψε τῶν Μωδιθ-
ναίων δυοκαίδεκα μυριάδας.

λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Μετὰ τελευτὴν Γεδεών τοῦ κριτοῦ ἔκρινε τὸν λαὸν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ Ἀβιμέλεχ ὁ ἐκ παλλακῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη τρία.

10 Ἀβιμέλεχ γ', ὄμοῦ ,δρββ'.

R 190
D

α', β', γ'.

Οὗτός ἐστιν Ἀβιμέλεχ ὁ φονεύσας τοὺς ἐβδομήκοντα ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ καὶ τυραννίδι ἑαυτὸν βασιλέα καταστήσας καὶ τὸν
λαὸν εἰς τὸν κατ' ἀλλήλων πόλεμον καταστήσας.

15 Μετὰ τελευτὴν Ἀβιμέλεχ τοῦ κριτοῦ ἤρξεν Θωλᾶ κριτῆς,
υἱὸς Φιλᾶ τοῦ ἐκ Χαρζόραν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ.

Θωλᾶ κγ', ὄμοῦ ,δρρε'.

α', β', γ', δ'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ὁζεΐ.

20 ε', ς'.

14. εἰς τὸν om. R.

Anni a. m. c.

ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii.
xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi.

Gedeon everso quod Baali pater erexerat altari, Dominique accepto
Spiritu, ac per velleris signa spe erectus, cum trecentos duntaxat viros
haberet, Madianitarum centum viginti millia delevit.

xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl.

Post mortem Gedeon Judicis, Abimelech, illius ex concubina filius,
populum filiorum Israel judicavit annis iii.

Abimelech, 3.

Colliguntur anni 4152.

4150.

Hic est ille Abimelech, qui lxx. fratres suos interfecit, Regemque
seipsum per tyrannidem constituit, et ut populus invicem bellum gereret
effecit.

Post mortem Abimelech Judicis, regnavit Thola Judex filius Phila,
ex Charran, ex tribu Ephraim.

Thola, 23.

Colliguntur anni 4175.

i. ii. iii. iv.

Hebraeorum Pontifex Ozi.

v. vi.

P 81 Μεθ' ὃν οἱ ἐκ τοῦ οἴκου Ἰθάμαρ διεδέξαντο τὴν ἀρχιερωσύνην, πρώτου παραλαβόντος αὐτὴν Ἡλεὶ τοῦ κριτοῦ.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ',
κα', κβ', κγ'.

Μετὰ Θωλᾶ πάλιν ἀνέστη Ἰαεὶρ ὁ Γαλααδίτης ἐκ φυλῆς⁵ Μανασσῆ, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κβ'.

Ἰαεὶρ κβ', ἡμοῦ ,δρζζ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ'.

B Μετὰ τοῦτον ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς πάλιν ἐναντίον κυρίου τοῦ¹⁰ Θεοῦ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τοῖς Ἀμμανίταις, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἔτη ιη',

ἡμοῦ ,δσιε'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη'.

15

Καὶ κεκράξαντος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστησεν αὐτοῖς κύριος ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Ἰεφθαεὶ τὸν Γαλααδίτην ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ὃς ἐξεπολέμησε τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ ἐρύσασατο αὐτοὺς ἐκ τῆς δουλείας τῶν Ἀμμανιτῶν, καὶ ἔκρινε τὸν λαὸν τῶν

C νιῶν Ἰσραὴλ ἔτη ς'.

20

V 66 Ἰεφθαεὶ ς',

ἡμοῦ ,δσκα'.

7. ς' δουλεία m. P.

Post quem qui ex domo Ithamar erant Pontificatum exceperere, horum primo illum obtinente Heli Judice.

VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII.

Post Thola, rursus surrexit Jair Galaadites, ex tribu Manasse: et ipse judicavit Israel ann. XXII.

Jair, 22.

Colliguntur anni 4197.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII.

Post hunc peccavit populus rursus coram Domino Deo, et tradidit illos Dominus Deus Ammanitis, et servierunt illis annis XVIII. Colliguntur anni 4215.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Et clamante populo ad Deum, suscitavit illis Dominus Deus ducem Jephthae Galaaditam, ex tribu Manasse, qui debellavit alienigenas, et liberavit eos ex servitute Ammanitarum, et judicavit populum filiorum Israel ann. VI.

Jephthae, 6.

Colliguntur anni 4221.

α'.

Οὗτος ὁ Ἰεφθαὲ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος αὐτοῦ μέλλων Ἀμμα-
 νίταις πολεμεῖν ἠΐξαστο, ἐὰν νικήσῃ, τὸν ὑπαντήσαντα αὐτῷ
 πρῶτον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ θυσίαν αὐτὸν προσενεγκεῖν τῷ Θεῷ. R 192
 5 καὶ νικήσαντος αὐτοῦ συνήνητησεν αὐτῷ ἡ μονογενὴς αὐτοῦ θυ-
 γάτηρ, ἦντινα μετὰ δύο μῆνας πενθήσασαν τὴν ἑαυτῆς παρθε-
 νίαν ἔθυσεν· εἰς ὃν τύπον εἰσέτι καὶ νῦν αἱ τῶν Ἑβραίων παρ-
 θενοί, ὅσαι ἂν εὐρεθῶσι, κατ' ἐνιαυτὸν τελοῦσι θρηνον.

β', γ', δ', ε', ς'.

10 Μετὰ τὴν τελευταίην Ἰεφθαὲ ἤρξεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ Ἑσσε-
 βῶν ἐκ Βηθλεὲμ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ
 ἔτη ἐπτά.

Ἑσσεβῶν ζ', ὁμοῦ ,δσκη'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ'.

15 Μετὰ τελευταίην Ἑσσεβῶν ἤρξεν τοῦ Ἰσραὴλ Αἰαλῶν ὁ Ζα- D
 βουλωνίτης, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ε'.

Αἰαλῶν ε', ὁμοῦ ,δσλη'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι'.

Μετὰ τὴν τελευταίην Αἰαλῶν ἤρξε τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ Λαβδῶν P 82
 20 ὁ υἱὸς Αἰλῆμ ὁ Φαραθωνίτης ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ αὐτὸς
 ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη η'.

2. ὁ om. P. 3. ὑπαντήσοντα V. 7. εἰς ὃν] ἦς τὸν RV. 11.
 ἐκ B.] ἐν B. RV. 15. Αἰαλῶν] Ἰαλῶν hic et infra V.

I.

Anni a m. c.

Hic Jephthae, anno i. illius, bello aggressurus Ammonitas, vovit si
 vinceret, primum sibi e domo sua occurrentem Deo se in sacrificium ob-
 laturum. Eoque victoriam adepto, occurrit ipsi filia unica, quam post
 duos menses, ubi suam illa deplorasset virginitatem, immolavit. In cu-
 jus symbolum ad hunc usque diem Hebraeorum virgines, quotquot repe-
 riuntur, quotannis luctum peragunt.

II. III. IV. V. VI.

4217.

Post mortem Jephthae, imperavit filiis Israel Essebon ex Bethleem,
 ex tribu Juda, et judicavit Israel ann. vii.

Essebon, 7. Colliguntur anni 4228.

I. II. III. IV. V. VI. VII.

Post mortem Essebon, imperavit Israel Aealon Zabulonites, ipseque
 judicavit Israel ann. x.

Aealon, 10. Colliguntur anni 4238.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

Post mortem Aealon, imperavit filiis Israel Labdon filius Aelim,
 Pharaonites, ex tribu Ephraim, et ipse judicavit Israel annis viii.

Λαβδῶν η', ὁμοῦ ,δσμς'.

α', β', γ'.

Τρίτω ἔτει τοῦ Λαβδῶν τὸ Ἦλιον ἦλω.

δ', ε', ς', ζ', η'.

Οὗτος ὁ Λαβδῶν ἔσχεν υἱοὺς τριάκοντα καὶ ἐκγόνοὺς τριά-5
κοντα.

Μετὰ τελευτὴν τοῦ Λαβδῶν ἐξήμαρτεν πάλιν ὁ λαὸς ἐναν-
τίον κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς τοῖς Φυλιστιεῖμ,
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἐπὶ ἔτη μ'.

B Φυλισταιῖοι ἔτη μ', ὁμοῦ ,δσπς' 10

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

R 194 Καὶ ἐπιστρεψάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστη-
σεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Σαμψῶν υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς 15
Δάν, ὃς ἐξεπολέμησεν τοὺς ἀλλοφύλους ἐν ἰσχυρί μεγάλῃ, καὶ
αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'.

Σαμψῶν κ', ὁμοῦ ,δτς'.

C α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'. 20

Τὸν Σαμψῶν υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς Δάν ἰσχυρί διάσημον

7. ζ' δουλεία m. P. 9. ἐδούλευσεν V. 10. Φυλισταιῖοι V.
20. ιθ'] ιη' V.

Labdon, 8.

Colliguntur anni 4246.

I. II. III.

Anno III. Labdon, captum est Ilium.

IV. V. VI. VII. VIII.

Hic Labdon habuit filios xxx. et nepotes xxx.

Post mortem Labdon, peccavit rursus populus in conspectu Domini
Dei, et tradidit illos Philistiim, et iis servierunt per annos xl.

Philistaei, an. 40.

Colliguntur anni 4286.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.

XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Reversis filiis Israel ad Deum, suscitavit illis Deus ducem Sampson,
filium Manoe, ex tribu Dan, qui alienigenas magna virtute debellavit,
ipseque judicavit Israel annis xx.

Sampson, 20.

Colliguntur anni 4306.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX.

Sampson Manoe filium, ex tribu Dan, virium robore fuisse famosum

γεγονέναι φασί, τὸν πολεμήσαντα τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ παρὰ
 τισι τὰς πράξεις αὐτοῦ παραβάλλεσθαι ταῖς τοῦ Ἡρακλέους φα-
 σί. Θηράσας γὰρ ἀλώπεκας τριακοσίους, καὶ ταῖς κέρκοις αὐ-
 τῶν λαμπάδας ἐξημμένας προσδήσας, ἐπέρησε τῶν ἀλλοφύλων
 5 τοὺς ἀμπελῶνας καὶ σπόρια. οἱ δὲ ἀλλόφυλοι ἐπιστρατεύσαν-
 τες τῷ Ἰσραὴλ ἔκδοτον αὐτὸν ἐξήτουν γενέσθαι· συλλαβόμενοι V 67
 δὲ αὐτὸν δέσμιον ἀπήγαγον. ὁ δὲ διαρρήξας τὰ κῶλα τῶν δε-
 σμῶν, συντυχῶν σιαγόνι ὄνου, ἀπέκτεινεν αὐτῶν χιλίους, καὶ D
 διεσώθη. καὶ διψήσας τὸν θεὸν ἐπεκαλέσατο, καὶ διαρρήξας
 10 τὸν ἐν τῇ σιαγόνι ὄλμον, ἀνέβλυσε πηγῇ. εἶτα ἐν Γάζῃ συγ-
 κλεισθέντα αὐτὸν, καὶ ἀποκλεισάντων τὴν πόλιν τῶν ἀλλοφύλων,
 ἐλπίζοντων τε ἔχειν αὐτὸν ἐν φρουρᾷ, τῇ νυκτὶ κεκλεισμένων τῶν
 πυλῶν διαρρήξας τὰ δεσμὰ ἐξῆλθεν, συνήθειαν ἔχων πρὸς τινα
 πόρνην Δαλιδὰν ὀνόματι, κῆκεῖσε γίνεται τοῖς σαυράπαισι τῶν
 15 ἀλλοφύλων, καὶ ἡ διὰ τῆς κόμης αὐτοῦ ἰσχὺς φανερὰ τοῦτοις γί-
 νεται. καὶ ὑπνώσαντος αὐτοῦ καὶ ξυρηθέντος τὴν κεφαλὴν ἀπὸ P 83
 τῆς Δαλιδᾶς, ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐμαράνθη. συλλαβόμενοί τε οἱ
 ἀλλόφυλοι καὶ ἐκκόψαντες αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, κατήγαγον
 εἰς Γάζαν, καὶ πεδήσαντες αὐτὸν εἰς μύλωνα καθειρῶξαν. εἶτα
 20 ἑορτάζοντες προήνεγκαν αὐτὸν ἐμπαίξεν αὐτῷ. ὁ δὲ ἀξιῶσας τὸν
 χειραγωγὸν αὐτοῦ συνάψαι αὐτὸν τοῖς κίσιον, ὡς κεκμηκότα,
 συνηγμένων τῶν ἀλλοφύλων ἀμφὶ τοὺς γ, εὐξάμενος ἐκδίκησιν

2. ταῖς] τὰς V. *ibid.* Ἡρακλέως PV. 6. ἐξήτουν — αὐτὸν
 om. P. 8. σιαγῶνι PV. 10. σιαγόνι P. 15. ἡ om. P.
 16. ξυριθέντος V, ξυρισθέντος P. 20. προήνεγκεν — συμπαί-
 ξειν P.

ferunt, illum scilicet qui alienigenas debellavit: adeo ut non desint, qui
 illius facinora Hercules certaminibus equiparari dixerint. Cum enim tre-
 centas vulpes venando cepisset, earum caudis alligatis facibus accensis,
 alienigenarum vineas ac segetes combussit. Alienigenae vero illato Is-
 raelitis bello, sibi deditum, vinctum abduxere. Is autem disruptis vincu-
 lorum nodis, cum in asini maxillam incidisset, horum mille interfecit, sal-
 vusque evasit. Porro cum sitiret, Deum invocavit, confractoque in ma-
 xilla molarī dente, fons scaturiit. Postea Gazae inclusus, urbis januis
 ab allophyllis obseratis, cum illum in custodia habere se putarent, disru-
 ptis clausurarum forium repagulis, noctu exiit, cum meretrice quadam,
 cui Dalila nomen erat, consuesse solens, ubi in alienigenarum Principum
 potestatem venit, cum totum in coma virium illius robur esse accepis-
 sent. Eo quippe dormiente, detonso a Dalila capite, robur ipsum emar-
 cuit. Ab allophyllis igitur comprehensus, oculis prius evulsis, Gazam de-
 ductus, vinctusque in pistrino conclusus est. Deinde cum diem festum in
 agerent, quo ipsi illuderent, hunc adducendum curavere, qui rogato du-
 ctore suo ut se defessum ad columnas applicaret, tribus alienigenarum

παρὰ Θεοῦ, ἐπεσπάσατο τοὺς κίονας, καὶ διεφθάρη σὺν τοῖς ἀλλοφύλοις, πλείονας θανατώσας τελευτῶν ἤπερ ἀποκτείνας ζῶν.

B Μετὰ τελευτὴν Σαμψὼν ἀναρχίας καὶ εἰρήνης
μ', ὁμοῦ ,δτμς'.

R 196 α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', 5
ισ', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Μετὰ ταῦτα ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ Ἡλεὶ ὁ μέγας ἱερεὺς, καθ' ὃν ἡ πρώτη τῶν βασιλειῶν παρὰ τοῖς Ἑβραίοις καὶ χριστιανοῖς ἰστορεῖται. μετὰ γὰρ τοὺς κριτὰς ἤρξεν Ἡλεὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ἔκρινε 10
C τὸν Ἰσραὴλ ἔτη μ'.

Ἡλεὶ ὁ ἱερεὺς μ', ὁμοῦ ,δτπς'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ις',
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ',
λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'. 15

Ἑβραίων τέταρτος τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Ἡλεὶ. οἱ δὲ
τούτου υἱοὶ Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς λοιμοὶ καὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον.
πρὸ γὰρ τοῦ τῷ Θεῷ προσενηχθῆναι τὰς ὑπὸ τοῦ λαοῦ προσφερο-
μένας θυσίας ἑαυτοῖς ἀπέσπων τὰ καλλιστευόμενα μετὰ βίας· οἱ
D καὶ συνετριβήσαν μετ' οὐ πολὺ ἐν πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων ἐν 20
ἡμέρᾳ μιᾷ. ἐπὶ τούτου τοῦ Ἡλεὶ ὁ ἅγιος Σαμωνὴλ γεννᾶται

2. εἴπερ PV. 12. Ἡλεὶ — μ' om. P. 20. ἐν τῷ πολέμῳ P.

Anni a m. c. millibus ibi collectis, implorata a Deo vindicta, columnas convulsit, et cum allophyllis interiit, pluribus moriendo, quam cum viveret, ab eo interemptis.

Post mortem Sampson, interregni et pacis, 40. Colliguntur anni 4446.

4307. I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Post haec judicavit Israel Heli, magnus Pontifex, quemadmodum primus Regnorum liber apud Hebraeos et Christianos narrat. Quippe post judices principatum adeptus est Heli Pontifex, et judicavit Israel annos XL. Colliguntur anni 4386.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Hebraeorum quartus Pontificatum excepit Heli, cujus filii Ophni et Phinees nefarii Deum non cognoverunt. Priusquam enim sacrificia quae Deo a populo offerebantur, afferrentur, ipsi sibi per vim optima quaeque ex iis abstulere: qui quidem una eademque die haud multo post in alienigenarum bello contriti perierunt. Isto vero Heli Pontifica-

ἀπὸ Ἐλκανᾶ καὶ Ἄννας, ὃς καὶ ἱερατεύειν ἤρξατο, ὁράσεων ἀξιω-
θεις παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἄννα προεφήτευσεν καὶ εἶπεν, Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς
καὶ ἐβρόντησε. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς δίκαιος ὢν καὶ ὑψώσει
5 κέρας Χριστοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τελευτὴν Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως ἔκρινε Σαμουὴλ ὁ προφήτης
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψας ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τὴν κιβω-
τὸν διαθήκης κυρίου. καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδάβ
τοῦ Χετταίου, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἔτη κ'.

P 84
V 68

10 Σαμουὴλ κ', ὁμοῦ ,δυς'.

ά, β', γ', δ', έ, ζ'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀχιμέλεχ.

ζ', η', θ'.

15 Προεφήτευσεν Σαμουὴλ, Μάρτυς κύριος καὶ μάρτυς ὁ Θεὸς
σήμερον.

ί, ιά, ιβ', ιγ', ιδ', ιέ, ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

R 198

Γηράσαντος Σαμουὴλ, καὶ τοῦ λαοῦ αἰτήσαντος βασιλέα,
χρίεται κατὰ Θεῖον πρόσταγμα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν
Σαούλ.

20 Πρῶτος οὖν ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Σαούλ υἱὸς Κίς
φυλῆς Βενιαμὴν ἔτη κ'.

10. ἔτη κ' P. 21. Βενιαμεῖν V, Βενιαμὴν P.

tum obtinente, nascitur sanctus Samuel ex Helcana et Anna, qui et Anni a m. c.
Pontificatum administrare coepit, visionibus a Deo dignatus.

Anna prophetavit et dixit: Dominus ascendit in coelos, et tonuit:
ipse judicabit fines terrae, justus existens, et sublimabit cornu Christi sui.

Post mortem Heli Pontificis, judicavit Samuel Propheta filios Israel,
reduxitque ab alienigenis arcam testamenti Domini: et introduxit eam
in domum Aminadab Chettaei, et ibi mansit annis xx.

Samuel, 20.

Colliguntur anni 4406.

I. II. III. IV. V. VI.

Hebraeorum Pontifex Achimelech.

VII. VIII. IX.

Samuel prophetavit: Testis Dominus, et testis Deus hodie.

x. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.

4396

Samuele in senium vergente, populoque Regem flagitante, ungitur
juxta Dei praeceptum Saul in Regem Israel et Juda.

Primus igitur regnavit in Judaea Saul, filius Cis, ex tribu Benjamin,
annis xx.

Σαοὺλ λ', ὁμοῦ δνκς'.
α', β'.

Ἐξ ὧν θεαρέστως ἐβασίλευσεν ἔτη δύο. τὰ δὲ λοιπὰ ἐν παρράσει, καθὰς ἐστι τοῦτο λαβεῖν ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῇ τῇ πρώτῃ τῶν βασιλειῶν. 5

γ', δ', ε', ζ'.

Τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Σαμουὴλ ὁ ἐκ Βηθλεέμ, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἄνας.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ'.

Ὅμηρος κατὰ τινὰς ἐγνωρίζετο. 10

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ κ' ἔτει Σαοὺλ τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἄλλους τν' ἱερεῖς ἀνείλεν, ἔχων ἀρχιστράτηγον τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νήρ.

Ἔτα ἔχρισε Σαμουὴλ ὁ προφήτης τὸν Δαβὶδ υἱὸν Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰούδα εἰς βασιλεῦα ἐπὶ Ἰσραήλ. ὅστις πρῶτος Ἑβραίων ἐβασίλευσεν ἔτη μ'. 15

Ἑβραίων βασιλεὺς πρῶτος ἐκ φυλῆς Ἰούδα

Δαβὶδ ἔτη μ', ὁμοῦ δνξς'.

α', β', γ'.

Δαβὶδ ἐξαλείψας πόλεις τῶν ἀλλοφύλων πολλὰς τὴν Ἰεβουὺς 20 πόλιν Ἱερουσαλήμ προσηγόρευσεν, μηχανησάμενος ἐκ τοῦ συμβεβηκότος. ἐν γὰρ τῇ Ἰεβουὺς ἐλθὼν ὁ Δαβὶδ ἐν αὐτῇ τῶν ἀλ-

Saul, 20.

Colliguntur anni 4426.

i. ii. Ex quibus secundum placitum Dei regnavit annis ii. reliquis praevaricatus est, quemadmodum ex iis quae in primo Regnorum libro scribuntur colligere licet.

III. IV. V. VI.

Summum Pontificatum excepit Samuel, Bethleemita, filius Alcana et Annae.

VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Homerus secundum quosdam notus habetur.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.

Hoc illius anno xx. Saul Abimelech, aliosque ccccl. Sacerdotes interfecit, cum haberet militiae suae ducem Abenner, filium Ner.

Deinde unxit Samuel Propheta David filium Jessai, ex tribu Juda, in Regem super Israel. Is primus ex Judaeis regnavit annis xl.

Hebraeorum Rex primus ex tribu Juda,

David, an. 40.

Colliguntur anni 4466.

I. II. III.

David multis alienigenarum deletis urbibus, civitatem Jebus Hierosolyma appellavit, nomine ab eventu excogitato. Cum enim Jebus civitatem pervenisset, in ea omnimoda de alienigenis victoria peracta est:

λοφύλων παντελής νίκη γεγένηται· ὄθεν καὶ Ἱερουσαλήμ αὐτὴν προσηγόρευσεν, οἰκοδομημένης αὐτῆς ἐν ὄρει ὑψηλῷ. ὄρος δὲ τῆ ἑβραΐδι φωνῇ ἱερους προσαγορεύεται, καὶ ἑλλάδι τῆ φωνῇ σαλήμ [δὲ] εἰρήνη.

5 δ', ε', ζ', ζ'.

Ἐν Χεβρων ἐβασίλευσεν Δαβὶδ ἔτη ἑπτὰ, τὰ δὲ λοιπὰ τριά- R 200
κοντα τρία ἐν Ἱερουσαλήμ. οὗτος ἀνάγει τὴν κιβωτὸν διαθήκης P 85
κυρίου ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ, καὶ ἐν τῷ ἀνάγειν αὐτὴν ἐξέκλινεν ὁ
μῦσχος· καὶ ἐπισχὼν ὁ Χοζὰ τὴν κιβωτὸν ἐπατάχθη διὰ τὸ μὴ
10 εἶναι αὐτὸν τῶν ἱερέων ἢ τῶν Λευιτῶν. καὶ φοβηθεὶς Δαβὶδ
εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδεδὼν τοῦ Χετταίου, καὶ ἐποίησεν
ἐκεῖ μῦνας τρεῖς.

η'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀβιαθὰρ ἐγνωρίζετο.

15 θ'.

Προεφήτεον Γάδ, Νάθαν, καὶ Ἀσάφ. Νάθαν προφη-
τεύων εἶπεν, Τί ὅτι οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται B
ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. V 69

ι', ιά', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ',
20 κδ', κέ', κς', κζ', κη', κθ', λ'.

3. καὶ — φωνῇ om. P. ἑλλάδι — φωνῇ post σαλήμ addit m. R.
Seclusi δέ. 9. ὁ Χοζὰ] Ὁζὰ P sola. 11. Ἀβεδεδὼν] Ἀβεδδα-
ρά V, Ἀβεδάταρα m. P. 16. προεφήτευσεν P. 18. τοῦ ter-
tium om. P.

unde et Hierosolymam nuncupavit, quod in edito monte sita esset. MonsAnni a m. c.
vero lingua Hebraica Jebus appellatur: Salem vero pax.

IV. V. VI. VII.

Regnavit David in Chebron annis VII. reliquis vero XXXIII. Hieroso-
lymis. Hic reducit arcam testamenti Domini ex domo Aminadab, dum-
que hanc reducit, bos illam inclinavit, quam cum Osa contineret, ictus
est, eo quod non esset ex Sacerdotibus, vel Levitis. David autem metu
perculsus illam in domum Abededon Chettaei intulit, ibique mansit men-
ses III.

VIII.

4434.

Hebraeorum summus Pontifex Abiathar agnoscebatur.

IX.

Gad, Nathan, et Asaph prophetaverunt. Nathan prophetans, dixit:
Quid est quod non significaveris servo tuo, quis sessurus sit in throno Do-
mini mei Regis?

X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV.

XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

Ἀβεσσαλώμ υἱὸς Δαβὶδ εἰς τὸν ἴδιον ἐμπαροινῶν πατέρα, ἐπικαθήμενος κτήρει καὶ φεύγων, διερχόμενός τε διὰ φυτοῦ δένδρου μεγάλου, περιεπλάκη ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ δένδρῳ, καὶ ἐκρεμάσθη. οὐπερ γενομένου οὐκ ἄν τις ἄμαρτοι λαμβάνων τὸ παρὰ Μωϋσέως εἰρημένον περὶ τούτου λε-
 λέχθαι, Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλον. ὁ προεφή-
 C τευσε δὲ Μωϋσῆς περὶ τοῦ σωτήρος λέγων, Ὁψεσθε τὴν ζωὴν
 ὑμῶν κρεμαμένην ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν νυκτὸς καὶ ἡμέ-
 ρας, καὶ οὐ μὴ πιστεύσητε τῇ ζωῇ ὑμῶν.

λα', λβ', λγ', λδ', λέ', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Τὸ πῶς συνέστη ὁ ψαλτήρ.

Μετὰ Μωϋσέα καὶ τὸν τούτου διάδοχον Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ καὶ μετὰ τοῖς γενομένους κριτὰς ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπιλαβομένου λοιπὸν τῆς βασιλείας τοῦ Σαοὺλ καὶ ἀποδοκιμασθέντος, ἤγειρεν
 D αὐτοῖς ὁ Θεὸς βασιλέα ἐνάρετον δίκαιόν τε καὶ προφήτην, ὃς
 R 202 συνέταξε βίβλον Ἐψαλμῶν ἑνὲν ἐκ πνεύματος ἁγίου κινούμενος ἐμμέ-
 τρωσ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἴδιου τῆς Ἑβραίας γλώττης, καὶ ἐμμελῶς μετὰ ῥυθμοῦ καὶ ὀργάνων διαφόρων καὶ ὀρχήσεων καὶ ᾠδῶν αὐ-
 τούτους ἤδων· ἦν γὰρ αὐτὸς κατέχων κιθάραν. εἶχε δὲ καὶ χοροὺς
 ἑφ' ἑαυτὸν διαφόρους μικρῶν προφητῶν· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς

7. σωτήρος Χριστοῦ P. 9. πιστεύετε P. 10. Post μ' addit P
 περὶ τῶν Ἐψαλμῶν. 13. τῷ om. P. 15. ἐνάρετον om. P. 18.
 αὐτὸς P.

Absalom Davidis filius in patrem suum debacchatus, mulae insidens fugiensque, et sub ingentem transiens arborem, coma verticis sui implicitus, arbori suspensus haesit. Quo facto, non erret fortasse, qui a Moyse dictum illud de hoc accipiat: *Maledictus omnis qui penderit in ligno*. Quod alioqui Moyses de Christo praedixit, cum ait: *Videbitis vitam vestram pendentem ante oculos vestros die ac nocte, et non creditis vitae vestrae*.

XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

De Psalmis.

Quo pacto compositum est Psalterium.

Post Moysen, et illius successorem Jesum filium Nave, et post judices qui fuerunt in Israel, Saul regnum deinceps suscipiente, eoque postea abdicato, excitavit illis Deus Regem, justum simul et Prophetam, qui inspirante Spiritu sancto librum centum quinquaginta Psalmorum carmine composuit, ad peculiare Hebraicae linguae modulos, quos cum rhythmis variisque musicis instrumentis, sed et cum saltatione et canticis, ipsemet suaviter cecinit: citharam enim ipse tenebat. Quin et choros varios minorum Prophetarum secum habebat, (sic enim eos qui manebant cum

παραμένοντας τοῖς προφήταις, πολλάκις δὲ καὶ νιὸς προφητῶν
 αὐτοὺς ὠνόμαζον· ἐχόντων διάφορα ὄργανα, τοῦ μὲν κύμβαλα,
 τοῦ δὲ αὐλοῦς, τοῦ δὲ τύμπανα, τοῦ δὲ σάλπιγγας, τοῦ δὲ ψαλ-
 τήριον καὶ κιθάραν, τοὺς δὲ ᾠδοὺς τοὺς λεγομένους βοκαλίους. P 86
 5 ἕκαστος δὲ χορὸς ἔξαρχον εἶχεν· ὁ μὲν ἐλέγετο Ἀσάφ, ἄλλος Ἴδι-
 θούμ, ἕτεροι νιὸι Κορέ, ἄλλος Ἐθάμ Ἰσραηλίτης, ἕτερος Μωϋ-
 σῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. ἤνικα τοίνυν ἐκινεῖτο ὑπὸ τοῦ πνεύ-
 ματος προειπεῖν τι ἢ περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ ἢ περὶ
 τῆς ἐπανόδου αὐτῶν ἢ περὶ ἡθῶν διδασκαλικῶν ἢ περὶ προ-
 10 νοίας ἢ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, συνειθιεῖ ἐμμέτρως τὸν
 ψαλμὸν ἐκάστου εἰς μίαν ὑπόθεσιν συντείνοντα, διὰ τοῦτο γὰρ
 καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ ψαλμοί, καὶ παρεδίδον ἐνὶ χορῶ,
 ὡς ἔδοκίμαζεν ἢ ἤρμοζεν παραδίδοσθαι, καὶ ᾄδεν αὐτὸν ἐν B
 ἐκείνῳ πρώτῳ τῷ χορῶ. εἰ δὲ πάλιν ἔδοκίμασε κατὰ μέσου
 15 τοῦ ψαλμοῦ καὶ ἄλλῳ χορῶ παραδοῦναι τὸ λοιπὸν τοῦ ψαλ-
 μοῦ, τότε αὕτη ἢ διαδοχὴ τοῦ ῥυθμοῦ ἐκαλεῖτο διάψαλμα, ὡς-
 τε καὶ ὅταν ἢ τοῖς λεγομένοις ᾠδοῖς ἢ τοῖς βοκαλίοις κατὰ μέ-
 σοθεν ψαλμοῦ ἤθελεν παραδοῦναι, τότε ἐκαλεῖτο ᾠδὴ διαψάλ-
 ματος, ἐπειδὴ περ οἱ ᾠδοὶ ἐκ διαδοχῆς παρελάμβανον τὸ λοιπὸν
 20 τοῦ ψαλμοῦ ᾄδειν. μαθεῖν δὲ ἔνεστιν τῷ βουλομένῳ περὶ τούτου
 ἐν τῷ γηγράφῃ ἐν ταῖς παραλειπομέναις τῶν βασιλειῶν οὕτως·
 καὶ ἤνεσε τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν χειρὶ Ἀσάφ τοῦ προφήτου. με- V 70
 C

2. ἔχοντας P.
 13. καὶ om. P.

7. πνεύματος ἁγίου P.

10. ἐμμέτρως V.

Prophetis, iisque aderant, saepe etiam Filios Prophetarum vocabant) quorum alii cymbala, alii tibias, alii tympana, tubas alii, Psalterium vel citharam alii tenebant, aderant et cantores, quos Vocales nuncupabant. Singulis porro choris suus erat praefectus: quorum alius Asaph, alius Jdithum, alii filii Chore, alius Etham Israelita, alius Moyses homo Dei dicebatur. Quando ergo a Spiritu sancto afflabatur, ad vaticinandum impellebatur, seu de populi captivitate, vel illius reditu, aut de morum institutione, vel de providentia, seu de Christo Domino: tum vero Psalmum qui ad unum pertineret argumentum certo carminis genere componebat, (unde Psalmorum prolixiores alii, alii breviores,) unigue choro tradebat concinendum, prout cuique convenire censebat: ac primum quidem in illo choro. Quippe interdum sub medium ipsum Psalmum quod reliquum erat, prout sibi videbatur, choro alteri concinendum tradebat: quae quidem carminis seu Rhythmi successio, Diapsalma vocabatur. Ita ut quotiescumque cantoribus, vel Vocalibus, circa medium Psalmi, reliquum concinendum traderet, tum illud Canticum Diapsalmatis diceretur, siquidem continuata serie reliquum Psalmi concinendum excipiebant cantores. Illud porro cuivis percipere licet ex iis quae scribuntur in libris Paralipomenon, ubi haec habentur: *Et cecinit Canticum hoc in manu*

τὰ τὸ παραδοῦναι δὲ οὕτω πρῶτον τὸν ψαλμὸν λοιπὸν ἕκαστος
 χορὸς καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ ὁμοθυμαδὸν μετὰ τέρψεων καὶ ὀρθο-
 μιῶν, τῶν μὲν τούτοις τοῖς ὄργανοις, τῶν δὲ ἐν ἐκείνοις ἀντιφω-
 ρούντων, ἤδον τὸν ψαλμὸν μετ' ὀρχήσεως εἰς δόξαν Θεοῦ. ἔνε-
 σι δὲ πύλιν καὶ περὶ τούτου μαθεῖν ὡς αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ Δα- 5
 βιδ ἀναλαβὰν ἐκ τῶν ἀλλοφύλων τὴν κιβωτὸν ὠρχήσατο ἔμπρο-
 σθεν αὐτῆς· καὶ ὄνειδισθεῖς ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς Μελχὸλ ἔφη,
 Παῖξομαι καὶ γέλασομαι ἐναντίον κυρίου. οὐ μόνον γὰρ ἐπαύ-
 R 204 σατο, ἀλλὰ καὶ ἐπιτίειναι τὰ τοιαῦτα ἐπηγγέλατο. τινὲς δὲ μὴ
 D προσεσχηκότες τῇ τάξει καὶ τῇ ἀκριβείᾳ ταύτῃ, μὴ θελήσαντες 10
 ἐκ τῶν εἰδότων διδαχθῆναι, εἰς ἀλληγορίας ἐτρόπησαν, μὴδὲ
 πάντας εἶναι τοῦ Δαβιδ τοὺς ψαλμοὺς ἀποφηνόμενοι, ἀλλὰ τῶν
 ἐκ τοῦ Δαβιδ παραλαμβανόντων, φανεροὺς ἔξ αὐτῶν εἰρηκότες,
 ἐπαγγέλιαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις
 ἡμῶν, ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γέγραπται τῷ 15
 δευτέρῳ, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, τὴν γέννη-
 σιν ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως ἐκλαβὰν καὶ κυρώσας καὶ αὐτὸς ὡς ὁ
 P 87 δεύτερος ψαλμὸς εἰς αὐτὸν εἴρηται, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἀπόστο-
 λοι εἶπον. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ·
 τὸ γὰρ περὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἐν τούτῳ τῷ ψαλμῷ εἰρημένον 20
 ἐστὶ τοῦτο. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, καὶ ὡς σκεύη
 κεραμέως συντρίψεις αὐτούς, ὥσανεὶ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν

3. μὲν om. P. 7. Μελχὸλ P. *ibid.* ἔφη] Reg. II. 6. 21.
 15. γέγραπται] Psalm. II. 7. 17. ὡς om. P. 19. τῆς om. P.

Asaph Prophetæ. Tradito in hunc modum primo Psalmo, singuli deinceps chori, tum per se, tum simul et unanimi voce, cum exultatione et rhythmo, hi organis, isti vero alternatim cum similibus instrumentis concinentes, saltabundi in Dei gloriam Psalmum decantabant. Sed et id rursum addiscere licet, ut David ipse recepta ab alienigenis Arca, coram illa saltaverit, et a Melchol uxore sua reprehensus, hæc subintulerit: *Ludam et irridebor coram Domino.* Non modo enim cessavit, sed illa ipsa produci præcepit. Nonnulli vero ordinem hunc non secuti, neglectaque hac accusatione, ut qui ex obviis nollent edoceri, ad allegorias confugerunt, cum Psalmos omnes Davidis esse negarent, sed eorum duntaxat qui se hos accepisse a Davide assererent: idque maxime constare dictitarent ex illis factam promissionem, quam tum demum filiis nostris præstitit Deus, cum Jesum a mortuis excitavit, ut in secundo Psalmo scribitur: *Filius meus es tu, ego hodie genui te,* ubi generationem de resurrectione accipit. Idque firmat idem secundus Psalmus de eodem dictus, quemadmodum aiunt omnes Apostoli. Atque hæc quidem de illius humanitate: quod enim de ejus Divinitate in eodem Psalmo dicitur, istud est: *Pasces eos in virga ferrea, et ut vas figuli confringes eos.* Quibus verbis veluti vim et potentiam Divinitatis in eodem indicat, ho-

τῆς θεότητος γνωρίσας ἐν ταυτῷ καὶ τὸν ἀνακαινισμόν ἦτοι ἀνα-
πλασμόν τῶν ἀνθρώπων σημάνας· τὸ γὰρ σκεῦος τοῦ κεραμῆως
συντριβόμενον μῆπω προσομιλήσαν πρὸς δέχεται ἀναπλασμόν.
ὁμοίως καὶ τὸν ὄγδοον εἰς αὐτὸν πάλιν εἶρηκεν, εἰς τὴν αὐτοῦ
5 θεότητα εἰπὼν τὰ πρῶτα τοῦ ψαλμοῦ, καθὰ καὶ αὐτὸς ὁ δεσπό-
της Χριστὸς μαρτυρεῖ περὶ τούτου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὅτε μετὰ B
τῶν κλάδων ἐπευφήμουν λέγοντες, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἐν-
λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἐπειδὴ μὴ ἴσχυρον
οἱ Ἰουδαῖοι ἐπιτιμῶν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς νηπίοις, ἦν γὰρ παράδο-
10 ξα τὰ ὀρώμενα, παῖδες καὶ θηλάζοντα νήπια καὶ μαθηταὶ καὶ ὄχλοι
ἐπευφημοῦντες καὶ τὸν ὕμνον ἀνακράζοντες αὐτῷ ἐπεχειροῦν τὴν
μέμψιν ἐπιρροῖπτεν, καὶ φασιν πρὸς αὐτόν, Ἀκούεις τί οὗτοι λέ-
γουσιν; ὁ δὲ ἕτερος εὐαγγελιστῆς φησι, Τινὲς ἐκ τοῦ ὄχλου ἔλε-
γον αὐτῷ, Ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου, ὥσανεὶ ὅτι δυσφη-
15 μεῖς, καταδεχόμενος ὕμνον, ὅς τῷ θεῷ μόνῳ ἀρμόζει, ἐκάτε- C
ροι τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχοντες. πρὸς οὓς ὁ κύριός φησι, τοῖς μὲν,
Ναί, οὐδέποτε ἀνέγνωτε, Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρητίσω αἶνον, διαρροῆδην φήσας τὸν ὄγδοον εἰς αὐτὸν εἰρη-
σθαι ψαλμόν, ἐν ταυτῷ καὶ αἰνιζάμενος ὅτι Οὐχ ἀρπάξω τὰ τῷ
20 θεῷ προσόντα. τοῦτο γάρ εἰμι, καθὰ καὶ ὁ ἀπόστολος βοᾷ,
Οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγάγατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε R 206

1. ἦτοι ἀναπλασμόν om. P. 3. μὴ P. 6. τῷ om. P. Matth.
XXI. 9. 12. ἐπιρροῖπτεν PV. *ibid.* φασίν] *Ibid.* 21. 13. ὁ
δὲ ἕτερος] Luc. XIX. 39. 16. φησὶ] Matth. XXI. 16. 19.
οὐκ V. *ibid.* ἀρπάσω P, ἀρπάξω R. 20. Post εἰμι addit P
(ὁμοούσιος). *ib.* ὁ ἀπόστολος] Philip. II. 6. 21. ἴσον P.

minumque renovationem significat. Vas enim comminutum figuli, quod igni admotum non fuit, rursum innovatur. Sed et octavum pariter in eundem rursum dixit, prima Psalmi parte illius Divinitati aptata, quem admodum ipsemet Dominus Christus de eo testatur in Evangelio, quando cum ramis acclamarunt, dicentes: *Hosanna filio David, benedictus qui venit in nomine Domini.* Cum igitur turbas ac pueros cohercere et continere non possent Judaei, (quae enim cernebantur miranda putabantur, quod scilicet pueri, et lactentes infantes, discipuli pariter ac plebs laudes ei, hymnumque acclamarent) accusationem adversus illum instituere sunt conati, cum dicerent, *Audis quid hi dicunt? Alter vero Evangelista ait: Quidam ex turba dicebant illi, Increpa discipulos tuos: tu enim quasi blasphemias, cum hymnum admittis, qui soli Deo convenit.* Quibus Dominus ait: *Ita sane, sed nunquam legistis, Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem?* Quibus in se dictum esse Psalmum octavum aperte profitebatur. Cum in eodem simul innueret, *Non rapiam Deo quae Dei sunt, illud enim sum: quemadmodum clamat Apostolus, Non rapinam arbitratus se esse aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit for-*
Chronicon Paschale vol. I.

μορφὴν δούλου λαβών· τοῖς δὲ πάλιν εἰπών, Μὴ θαυμάζετε περὶ τῶν νηπίων καὶ περὶ τῶν μαθητῶν· οὗτοι ἐὰν σιωπήσωσι, οἱ λίθοι κεκράξονται. οἱ δὲ εἰδότες ὅτι γέγραπται, θεωροῦντες

- D δὲ καὶ αὐτοῖς ἔργοις νήπια καὶ θηλάζοντα παραδόξως κράζοντα
 V 71 τὸν ἕμνον, ἀναλογιζόμενοι δὲ ὡς δυνατὸν τῷ ποιήσαντι τὰ νή-
 πια ὑπὲρ φύσιν ἀνακράζειν τὸν ἕμνον, δυνατὸν αὐτῷ καὶ τὰ
 ἄψυχα ποιῆσαι κράξαι, εὐφημοῦντο αἰσχυρόμενοι, Βαβαί, δύ-
 ναμις τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, βαβαί, φιλανθρωπία, βαβαί,
 συγκατάβυσις εὐσπλαγχνος. πῶς διὰ τῆς διδασκαλίας ἧς ἀνέλα-
 βε δούλου μορφῆς ἤξιώσε πραέως τὴν ἑαυτοῦ Θεότητα ὑποδείξει, 10
 δέχεσθαι τε ἐναγωγὰς ὑπὸ τῶν ἰδίων κτισμάτων, καὶ ἀποκρίνε-
 σθαι οὐ μετ' ὀργῆς, ἀλλὰ πραέως καὶ ἀνεξικιάκως. ὦ μακρο-
 P 88 θυμίας ὑπερβολῆ, ὦ καὶ τοῦ Δαβὶδ ἄξια, τοιαῦτα ἀξιοθέντος
 προειπεῖν. ἔτι γὰρ λέγει καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ ἐν
 τῷ αὐτῷ ψαλμῷ ἀπὸ τοῦ, Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκει αὐ- 15
 τοῦ, ἕως τέλους. οἷς μαρτυρεῖ ὁ Θεὸς ἀπόστολος Παῦλος λέ-
 γων οὕτως. Τὸν δὲ βραχύ τι παρὰ ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέ-
 πομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξη καὶ τιμῇ ἐστε-
 φανομένον. καὶ πάλιν, Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν ὁ Θεὸς τὴν
 οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. ἀλλὰ τίνι αὐτὴν 20
 ὑπέταξεν, ὦ Παῦλε; φησί, Διεμαρτύρατο δὲ τίς που λέγων, Τί
 ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκει αὐτοῖ; τούτῳ ὑπέταξεν αὐτήν.

4. καὶ αὐτοῖς ἔργοις] τοῖς ἔργοις αὐτοῖς P. 7. ἠὲ φημοῦντο P;
 ἠφημοῦντο R, ἐφημοῦντο V. 10. μορφὴν P. 16. θεϊότατος
 P. Hebr. II. 9. 17. βλέπωμεν P. 19. πάλιν] 5. 21. διε-
 μαρτυρεῖτο P.

nam servi accipiens. Aliis vero dicebat: Ne miramini de infantibus et discipulis: quoniam si hi tacuerint, lapides clamabunt. Qui cum scirent quod scriptum erat, viderentque reipsa infantes et lactentes praeter ordinem hymnum acclamare, credidere fieri perinde posse, ut qui efficit ut supra naturam infantes hymnum canant, ita et sensu carentia acclamare efficiat, pudibundi exclamarunt: Papae, qualis potentia Domini Christi? Papae, qualis clementia? Papae, quae tanta tamque misericors indulgentia? Quomodo per doctrinam, qua formam servi suscepit, suam tam mansuete dignatus est ostendere Deitatem, suarumque creaturarum excipere opprobria, atque respondere, non iracunde, sed placide ac clementer? O patientiae immensitas, o digna Davide, qui talia praedicere dignatus est. Rursum enim de illius humanitate in eodem Psalmo ait ab eo loco, Quid est homo quod memor es ejus, usque ad finem. Quibus consentanea scribit divinis Apostolus Paulus, cum sic ait: Hunc paulo minus ab Angelis minutum videmus propter passionem mortis, gloria et honore coronatum. Et rursum: Non enim Angelis subjecit Deus orbem terrae futurum, de quo loquimur. Sed cui ipsum subjecit, o Paule? Addit: Testatus est in quodam loco quis dicens, Quid est homo quod me-

ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, φησίν, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ B
 ἀνυπότακτον. οὕτως τοῖς Ἑβραίοις πιστὸς εἰρηκῶς τὰ αὐτὰ
 καὶ τοῖς Ἑλλησι λέγει καὶ φησι, Τοὺς μὲν χρόνους τῆς ἀγνοίας
 ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει πᾶσιν ἀνθρώποις πάντα
 5 πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησέν ἡμέραν, ἐν ἣ μίλλει κρίνειν
 τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισε, πίστιν παρασχὼν
 πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ὁμοίως καὶ Πέτρος, Ὅτι
 αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ἀπὸ τοῦ θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νε-
 κρῶν. ὁμοίως πάλιν εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Δαβὶδ καὶ τὸν τεσσαρα-
 10 κοστὸν τέταρτον ψαλμὸν, ἐν ᾧ πάλιν καὶ περὶ τῆς θεότητος αὐ-
 τοῦ φαίνεται λέγων καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος. οἷς μαρτυρεῖ C
 πάλιν ὁ μακαρίτης Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ λέ-
 γων οὕτως. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν, ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν R 208
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος ἐκθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας
 15 σου. τοῦτο περὶ τῆς θεότητος αὐτοῦ εἰρηκῶς λέγει εὐθέως καὶ
 περὶ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ φησιν, Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ
 ἐμίσησας ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου ἔλαιον
 ἀγαλλιῶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. οὐ γὰρ ἡ θεότης διὰ τὸ
 ἀγαπῆσαι δικαιοσύνην καὶ μισῆσαι ἀδικίαν χρίεται οὔτε ὄλος
 20 χρίεται οὔτε θεὸν ἔχει· αὐτὸ γὰρ χρῖσμα θεός ἐστιν· ἀλλ' ἡ
 ἀνθρωπότης αὐτοῦ χρίεται ἔλαιον ἀγαλλιῶσεως, ἵνα εἴπῃ τῷ πνεύ- D
 ματι τῷ ἁγίῳ, Παρὰ τοὺς μετόχους αὐτῆς, τουτέστιν παρὰ

3. καὶ om. P. *ibid.* λέγει] Act. XVII. 30. 5. καθότι] διότι
 m. P. 7. πᾶσιν om. R. *ib.* καὶ] δὲ P. *ib.* Πέτρος] Act. X. 42.
 9. τεσσαρακοστὸν PV. 12. Ἑβραίους] I. 8. 16. ἠγάπησας]
 Hebr. I. 9. Psalm. XLIV. 8. 20. χρῆμα V.

mor es ejus? Huic illum subjecit. Dum quippe omnia illi subjecit, inquit, nihil quod non ei subditum sit reliquit. Sic cum ista Hebraeis ut fidelis dixisset, eadem gentilibus dicit, aitque: Et tempora quidem hujus ignorantiae despiciens Deus, nunc annuntiat omnibus hominibus, ut omnes ubique poenitentiam agant. Eo quod statuit diem in quo judicaturus est orbem in aequitate, in viro, in quo statim fidem praebens omnibus, suscitans eum a mortuis. Similiter et Petrus: Quia ipse constitutus est a Deo iudex vivorum atque mortuorum. Similiter rursus in ipsum XLIV. Psalmum dixit David, in quo iterum et de ejus Divinitate videtur loqui, et de humanitate. Quibus rursus assentitur Beatus Paulus in Epistola ad Hebraeos, ubi sic ait de Jesu: Thronus tuus Deus in saeculum saeculi: virga aequitatis, virga regni tui. Hoc cum de Divinitate illius dixisset statim etiam subjungit de humanitate, dicitque: Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae prae consortibus tuis. Neque enim Divinitas, quod diligit justitiam, et iniquitatem odio habeat, ungitur: neque omnino ungitur, neque Deum habet, cum unctio Deus sit, sed ejus humanitas ungitur oleo ex-

πάντας τοὺς χριστοὺς. ἡ γὰρ θεότης μετόχους ἄλλους οὐκ ἔχει· εἷς γὰρ ἐστὶν θεὸς ὃς τε πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἡ δὲ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, μάλιστα τοὺς χριστοὺς, ἔχει μετόχους· διὰ τοῦτο γὰρ ὅτι παρὰ πάντας ἐχρίσθη ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ χρισθεῖσα πνεύματι ἁγίῳ 5 καὶ δυνάμει, ὅπερ οὐδενὶ τῶν ἄλλων χριστῶν ὑπῆρξεν; οὕτως ἐξεῖπεν, Παρὰ πάντας τοὺς μετόχους σου· ὅλον δὲ αὐτὸν τὸν ψαλμὸν περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας ὡς ἐπὶ βασιλείῳ νυμ-
P 89 φρίον καὶ νύμφης βασιλίδος ἐξεῖπὼν ἐτέλεσεν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἑκατοστὸν ἔνατον ψαλμὸν εἰς τοῦτο εἴρηκεν. καὶ μαρτυρεῖ 10 αὐτὸς ὁ κύριος λέγων πρὸς Ἰουδαίους, Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι ἁγίῳ κύριον αὐτὸν ἀποκαλεῖ λέγων, Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου. εἰ υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν, πῶς κύριος αὐτοῦ ἐστίν; τὸ μὲν κύριος αὐτοῦ ὡς θεὸν σαφῶς προειπὼν, τὸ δὲ Κάθου ἐκ δεξιῶν μου σαφῶς τῇ ἀνθρωπότητι ἀρμόζει. τὸ γὰρ Κάθου τῷ 15 μὴ καθεζομένῳ λέγει· ἡ δὲ θεότης ἴδρυνται εἰς τὴν οἰκίαν τιμῆν καὶ δόξαν καὶ μακαριότητα παρ' ἐτέρου μείζονος μὴ ἐπιτρεπομένη ἢ
B προτρεπομένη εἰς τοῦτο· ἀλλ' ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῆς ἠνωμένης αὐτῇ ἀχωρίστως θεότητος ἐπιτρέπεται ἀκούουσα, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ὡσανεὶ ἐν τῇ ἐμῇ τιμῇ. οὔτε γὰρ δεξιὰ 20 οὔτε ἀριστερὰ ἔχει ὁ θεὸς ἀπερίγραφος ὑπάρχων, ἔλλα τοῦτο

2. ὁ θεὸς P. *ibid.* τὸ ἅγιον] ἅγιον P. *ibid.* ἡ δὲ] καὶ P. 7. ἐξεῖπεν] Matth. XXII. 43. 9. βασιλείδος V. 10. ἔνατον PV.

ultationis, ut dicat Spiritus sanctus, *Prae consortibus tuis*, hoc est, prae omnibus unctis. Divinitas quippe consortes alios non habet: unus enim est Deus, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus. Humanitas autem Christi omnes homines, ac unctos praesertim, consortes habet: haecque potissimum de causa, quia prae omnibus uncta est Christi humanitas, uncta Spiritu sancto et virtute, quod nulli alii contigit ex iis qui uncti fuere, proindeque dixit, *Prae omnibus consortibus tuis*. Totum vero eundem Psalmum de Christo et Ecclesia, cum eum veluti in Regem sponsum, et Reginam sponsam confecisset, absolvit. Similiter et cix. Psalmum in illud ipsum cecinit, quod Dominus ipse testatur, dum ait Judaeis: *Quomodo ergo David in Spiritu sancto vocat illum Dominum, dicens, Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis*. Si filius ejus est, quomodo Dominus illius est? Illud quidem, *Dominus illius*, ut Deum manifeste praedicens, illud autem, *Sede a dextris meis*, humanitati aperte aptat. Illud enim, *Sede*, ei qui non sedet dicit. Divinitas vero propter suum sedet honorem suamque gloriam ac beatitudinem, non ab majore alio invitata, vel ad hoc etiam sollicitata: sed Christi humanitas a sibi inseparabiliter unita Divinitate invitatur, dum haecce audit: *Sede a dextris meis*. Quasi diceret in honore meo: neque enim dextram vel sinistram habet Deus, qui incircumscribitus est, sed hoc illi ait, *Sede in*

αὐτὴ λέγει, ὅτι Κάθου ἐν τῇ ἐμῇ τιμῇ, ὡσανεὶ εἰς πρόσωπον
 ἐμόν; ὡς εἰκὼν Θεοῦ παντὶ τῷ κόσμῳ δεικνυμένη. οὕτω γὰρ
 καὶ Δανιὴλ λέγει, Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ βασιλεία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ R 210
 ἔξουσία, καὶ τὰ λοιπὰ. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ κύριός φησιν, Ἐδόθη
 5 μοι ἔξουσία πᾶσα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. παρακατιῶν δὲ πάλιν
 τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ φησιν περὶ τῆς Θεότητος, Ἐκ γαστρὸς πρὸ
 ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὡσανεὶ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱὸν κατὰ C
 τὴν Θεότητά λέγοντος ὅτι Πρὸ πάσης τῆς κτίσεως ὡς ἀπὸ γασ-
 τρὸς τὸ ὁμοούσιον θέλων σημῶναι οὐχ ὕστερον προβαλὼν ἀλλ'
 10 ἐν ἑμαυτῷ σε ἔχων ἀνάρχως καὶ ὑπεράνωτος ὡς ἀπὸ γαστρὸς ἐκ
 τῆς ἡμετέρας οὐσίας σε ἐξεγέννησα συνόντα καὶ συνυπάρχοντα.

Εἶτα πάλιν εὐθέως καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος δηλῶν φη-
 σιν, Ὁμοσε κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς
 τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. οὐ γὰρ ἡ Θεότης ἱερα-
 15 τεύει, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὴ λατρεύεται καὶ τὰ ἱερεῖα προσδέχεται.
 μέμνηται δὲ καὶ τῆς χρήσεως ταύτης ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ D
 πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ λέγων οὕτως. Καθὼς περὶ Ἀαρῶν, οὐ-
 τω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενέσθαι ἀρχιερεῖα, ἀλλ'
 ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἶ σὺ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
 20 καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τά-
 ξιν Μελχισεδέκ, πάντα περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ ἐκλαβών.
 οὕτως οὖν καὶ ὁ μακαρίτης Δαβὶδ τοὺς τέσσαρας τούτους ψαλ-

1. αὐτῇ P. 3. Δανιὴλ] VII. 4. φησὶν] Matth. XXVIII. 18.
 7. τὸν om. P. 15. ἱερά P. 17. λέγων] V. 5. ib. οὕτω P sola.

honore meo, quasi diceret, in conspectu meo, ut imago Dei universo mundo ostensa. Ita enim Daniel loquitur: Et ipsi datum est regnum, et honor et potestas, etc. Sed et ipse Dominus ait: Data est mihi potestas in coelo et in terra. Decurrens rursus eundem Psalmum, de humanitate ait, Ex utero ante luciferum genui te. Veluti si pater filio secundum Divinitatem diceret, ante omnem creaturam quasi ex utero, (eandem substantiam indicare volens) non posterius producens, sed in meipso te habens, sine principio et sine fine, veluti ex utero, ex mea substantia te genui simul existentem simulque subsistentem.

Rursus deinde statim et de humanitate locutum indicat, dum ait: *Juravit Dominus, et non poenitebit eum, tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec.* Neque enim Divinitas sacerdotale munus peragit, sed ipsi potius cultus defertur, ac sacrificia is suscipit. Meminit etiam dicti istius Paulus Apostolus in Epistola ad Hebraeos, ubi sic ait: *Tanquam Aaron, sic et Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum, Filius meus es tu, ego hodie genui te. Uti et alio loco dicit, Tu es Sacerdos secundum ordinem Melchisedec.* Quae omnia de ejus humanitate interpretatur. Ita ergo beatus David quatuor istos Psalmos in Dominum Christum, illumque solum,

μους εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν καὶ μόνον εἶπεν. οὐ γὰρ ἐκοινο-
 ποίει τὰ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μετὰ ἑτέρων τινῶν, τὰ τοῦ δε-
 σπότου μετὰ τῶν δούλων, ἀλλ' ἰδίᾳ τὰ τοῦ δεσπότου ὡς δεσπό-
 P 90 του ἐξείπεν, καὶ τὰ τῶν δούλων ὡς δούλων. ὅσα δὲ ἕτερα ἐξέ-
 λαβον οἱ ἀπόστολοι ἐκ τῶν ψαλμῶν οὐχ ὡς εἰς αὐτὸν κυρίως εἰ- 5
 ρημένα ἐξέλαβον, ἀλλ' ὡς ἀρμόζοντα τῇ ὑποθέσει, οἷον, Δι-
 μερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ τό, Ἔδωκαν εἰς τὸ βρω-
 μά μου χολῆν, καὶ τό, Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ
 παντός, καὶ, Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ
 ὅσα τούτοις ὅμοια, ὡς ἀρμόζοντα τῇ ὑποθέσει αὐτῶν ἐξέλαβον. 10
 οἷον ἐποίησε καὶ ὁ μακαρίτης Παῦλος τὴν χρῆσιν Μωϋσέως τὴν
 ἐν τῷ Δευτερονομίῳ μεταβαλὼν εἰς τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν ὡς ἀρ-
 μόζουσαν, λέγων οὕτως, Μὴ εἶπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀνα-
 R 212 βήσεται εἰς τὸν οὐρανόν, τουτέστι Χριστὸν καταγαγεῖν, ἢ Τίς
 καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον, τουτέστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα- 15
 γαγεῖν, μεταφράσας τὴν χρῆσιν ὡς ἀρμοδίαν εἰς τὴν ἰδίαν ὑπό-
 V 73 θεσιν. οὐδὲ γὰρ ἀρμόζουσι τὰ λοιπὰ τῶν ψαλμῶν εἰς τὸν δε-
 σπότην Χριστὸν, ἐξ ὧν τινα ἐξέλαβον, οἷον εἰς τό, Διμερί-
 σαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, εἰκοστὸς πρῶτος ψαλμὸς ἐστιν.
 λέγει οὖν εἰς αὐτόν, Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν πα- 20
 ραπτωμάτων μου ὅπερ ἀνάρμοστον καὶ ἀσύμφωνον τῇ θείᾳ γραφῇ,
 καὶ σαφῆς μαρία περὶ τοῦ Χριστοῦ ἐκλαβεῖν τὸ τοιοῦτον. ἐπεὶ δὲ

3. ἀλλ' — ὡς δούλων addit V ima pagina, om. P. 6. διμερί-
 σαντο] Matth. XXVII. 35. Psalm. XXI. 19. 7. ἔδωκαν] Psalm.
 LXVIII. 22. 8. προωρώμην] Psalm. XV. 8. 9. ἀναβὰς] Psalm.
 LXVII. 19. 11. Παῦλος] Rom. X. 6. 12. ὡς om. P. 14.
 κατάγειν P. 17. ἀρμόζουσαν P, ἀρμοσίαν R. 22. περὶ] ἐπὶ P.

confecit. Neque enim quae Domini Christi erant, cum aliis quibusdam,
 et quae Domini erant, cum servis communia fecit. Quaecumque vero
 alia ex Psalmis desumpserunt Apostoli, non ut de Christo proprie dicta
 acceperunt, sed ut quae instituto suo convenirent, veluti: *Diviserunt sibi
 vestimenta mea.* Et illud: *Dederunt in escam meam fel.* Et illud: *Pro-
 videbam Dominum in conspectu meo semper.* Et: *Ascendens in altum
 captivam duxit captivitatem.* Et quaecumque his sunt similia, ut suo ar-
 gumento idonea usurparunt, quemadmodum beatus Paulus dictum Moysis
 in Deuteronomio, quod in suum transtulit argumentum, ubi ita ait: *Ne
 dixeris in corde tuo, Quis ascendet in coelum.* Id est Christum deducere,
 aut, *Quis descendet in Abyssum?* Hoc est Christum a mortuis revocare,
 dictum illud ut argumento suo idoneum interpretatus. Caetera enim ex
 Psalmis in Dominum Christum minime conveniunt, quibusdam duntaxat
 ex iis desumptis: cujusmodi est illud, *Diviserunt sibi vestimenta mea,*
 quae sunt ex Psalmo XXI. Ait vero de seipso: *Longe a salute mea ver-
 ba delictorum meorum.* Quod minime sacrae Scripturae conveniens ac
 congruum, imo aperta esset insania, si tale quidpiam de Christo accipe-

τῶν τεσσάρων τούτων ψαλμῶν τῶν εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν εἰρη- C
 μένων ὅλοι διὰ ὅλον αὐτῷ ἀρμύζουσιν. οὔτε γάρ, καθὰ καὶ πρῶ-
 ῆν εἶπαμεν, ἐκοινοποίει ὁ μακάριος Δαβὶδ τὰ εἰς τὸν δεσπότην
 Χριστὸν λεγόμενα μετὰ τῶν λεγομένων εἰς ἑτέρους τινάς. φαι-
 5 νεται γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ σωτὴρ τοῦτο ποιῶν ἡνίκα ἐνεκάλουν αὐτῷ
 οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Διὰ τί ἐργάζῃ ἐν σαββάτῳ; ὃς ἀπεκρίνα-
 το λέγων, Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.
 ὅτε δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐνεκάλουν, φησὶν, Οὐκ ἀνέγνωτε τί
 ἐποίησεν Δαβὶδ, ὡς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν αὐτός,
 10 οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις, διαδόξῃδην τῷ
 πατρὶ ἐαυτὸν ἀντιδιαστέλλων, τοὺς μαθητὰς δὲ τοῖς προφήταις, D
 ἤγουν τοῖς ἱερεῦσιν, ὡς δούλους πρὸς δούλους καὶ ὡς υἱὸν πρὸς
 πατέρα. οὕτως οὖν καὶ ὁ προφήτης Δαβὶδ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ
 κινούμενος οὐκ ἀνέμιξε χυδὴν τὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ δεσπότου
 15 μετὰ ὑποθέσεως δούλων, ἀλλ' ἰδικῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δεσπό-
 του τοὺς τέσσαρας τούτους ψαλμοὺς ἤξιώθη προειπεῖν καὶ συν-
 τάξει. τοὺς δὲ ἄλλους πάντας εἰς ἑτέρων προσώπων ἢ πραγμά-
 των ἢ ἱστοριῶν κοινωφελῆ διδασκαλίαν τοῖς πᾶσιν ἐκτιθέμενος.
 διὰ τοῦτο καὶ ἐμμελῶς καὶ μετὰ ῥυθμοῦ αὐτὰ ἐξέειπεν, ἵνα εὐκά-
 20 τοχα καὶ εὐμνημόνευτα τοῖς πᾶσιν ὡς τερπνὰ γένωνται. καὶ τοῦ- P 91
 το εὐδηλον ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ κόσμου ἀδόμενα τὰ
 τοῦ Δαβὶδ εὐρήσομεν καὶ σχεδὸν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων μι-

1. τῶν alterum om. P. 5. ποιεῖν P. 6. λέγοντες] Ioan. V. 17.
 7. ἕως om. P. 11. ἀντιδιαστέλλων] διαστέλλων P. 22. εὐρή-
 σομεν P.

retur. Soli igitur quatuor hi Psalmi in Dominum Christum dicti, toti
 ubique ipsi conveniunt. Neque enim, ut praefati sumus, commiscuit
 beatus David quae de Domino Christo dicta sunt, cum iis quae de qui-
 busdam aliis dicuntur. Videtur enim ipse Servator id fecisse, quando
 accusabant illum Judaei, dicentes, *Quare operaris in Sabbato?* Is vero
 respondit, dicens, *Pater meus modo operatur, et ego operor.* Quando
 vero Discipulos calumniabantur, respondit: *Nunquid legis quid fecerit*
David, quando panes propositionis comedit ipse, quos non licebat ei edere,
nisi solis sacerdotibus? Aperte seipsum Patri comparans, Discipulos vero
 Prophetis, seu sacerdotibus, servos nempe servis, ut et filium Patri.
 Ita ergo et Propheta David Spiritu sancto afflatus non promiscue ea
 confudit argumenta quae Christum, cum iis quae servos spectabant: sed
 ut speciatim in argumentum de Christo quatuor illos Psalmos praedice-
 ret et componeret dignus habitus est: alios autem omnes de aliis perso-
 nis, vel rebus, vel historiis, conscripsit, utili omnibus proposita instru-
 ctione. Quapropter modulata et rhythmis adornata oratione haecce edi-
 dit, ut essent ad uniuscujusque captum prompta, et memoria facile ex
 eorum suavitate comprehenderentur. Atque id per se evidens est, in
 universis mundi Ecclesiis Davidis Psalmos cantari, et ab omnibus fere

R 214 κρω̄ν τε καὶ μεγάλων διὰ στόματος φερόμενα καὶ καθ' ἑκάστην ἀδόμενα καὶ μελετιώμενα καὶ μνημονευόμενα πλείω τῶν ἄλλων προφητῶν καὶ γραφῶν.

Δεύτερος Ἑβραίων ἐβασίλευσε Σολομῶν υἱὸς Δαβὶδ ἔτη
μ'. ὁμοῦ ,δφς'. 5

α', β'.

Σολομῶν τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν οἰκοδομεῖν ἤρξατο, ἔχων
B ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἄρμάτων αἰρόντων ἄρσιν καὶ ὄγδοήκοντα χιλιάδας λατομῶν ἐν τῷ ὄρει, ὃν καὶ συνετέλεσεν ἔτεσιν ὀκτώ.

Καὶ συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἀπὸ πα' Μωϋσέως, καθ' ὃ ἡ 10
ἐξ Αἰγύπτου πορεία γέγονεν, ἐπὶ Σολομῶντα καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ ἱεροῦ κατασκευῆς εἰς ἔτη χλ'.

γ', δ', ε', ς', ζ', η'.

Οὐαφρῆς βασιλεύων τῆς Αἰγύπτου ἀπέστειλε Σολομῶντι εἰς
βοηθίαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μυριάδας η', 15
καθὼς ἱστορεῖ Εὐνπόλεμος.

θ', ι'.

C Σολομῶν ἐκβαλὼν τὸν Ἀβιάθαρ τῆς ἀρχιερωσύνης καθίστη-
σι τὸν Βαρούχ, ὄντα ἐκ τοῦ γένους Ἐλεαζάρου.

ια', ιβ', ιγ', ιδ'. 20

9. ὁ P. 10. Μωσέως V. 12. εἰς om. P.

Anni a m. c. hominibus, parvulis juxta ac adultis in ore haberi, et quotidie concini, atque adeo animo ac memoria longe magis revolvi, quam Prophetarum, aut sacrae Scripturae caetera quae supersunt monumenta.

Secundus apud Hebraeos regnavit Solomon, filius David. annos xl. Colliguntur anni iv. mdvi.

4467.

I. II.

Solomon templum Hierosolymis aedificare coepit, habens lxx. millia currum onera portantium, et lxxx. millia latomorum in monte, illudque intra viii. annos confecit.

Colligitur universum tempus ab lxxxvi. anno Moysis, quo ex Aegypto profectio contigit, usque ad Solomonem, et initium templi fabricae anni dcxxx.

III. IV. V. VI. VII. VIII.

Vaphres Aegypti Rex Solomoni ad templi Hierosolymitani aedificationem misit octoginta millia aureorum, ut Eupolemus refert.

IX. X.

Solomon, cum Abiathar sumnum Pontificatum abrogasset, Baruchum, qui ex genere Eleazari erat, constituit.

XI. XII. XIII. XIV.

Τυρίων ἐβασίλευσε Θείραμος, οὗ τὴν θυγατέρα ἔγημε Σολομῶν, καθὼς ἱστορεῖ Τατιανός.

ιε'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀαρών. προεφήτευσεν Σαδώκ, Νάθαν, καὶ V 74
5 Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας υἱὸς Ἐμβλάς καὶ ὁ Ἀδόχ. Νάθαν
προφητεύων εἶπεν, Τί ὅτι οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς κα-
θήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. D

ις', ις'.

Σολομῶν μετὰ τὸ οἰκοδομηῆσαι αὐτὸν τὸν οἶκον κυρίου καὶ
10 ὀφθῆναι αὐτῷ δις τὸν θεὸν ἔκτισε πόλεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀσοῖδ,
Μαγδῶ, Γαζέρ, Βεθωρών τὴν ἄνω, Βαλαδάθ, ἔτι μὴν καὶ Θα- R 216
μινὼρ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ νῦν λεγομένη Πάλμυρα. πολλὰ δὲ καὶ
θαυμαστά ἔργα ποιήσας ἐν καιρῷ γήρους αὐτοῦ τὸ πονηρὸν ἔπρα-
ξεν, καὶ παρώργισεν τὸν κύριον ἐπὶ τῷ ἀπατηθῆναι αὐτὸν ἀπὸ τῆς
15 Ἰερισόης, καὶ ὠκοδόμησεν τὰ ὑψηλὰ τῷ Χαμῶς εἰδώλῳ Μωῶβ
καὶ τῷ Μελχὼμ προσοχθίσματι, τουτέστιν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμ- P 92
μών, καὶ τῇ Ἀστάρτῃ, βδελύγματι Σιδωνίων.

4. Ἀαρών. προεφήτευσεν Σαδώκ] (ἀπ') Ἀαρών (ἢ Σαδὼν) προεφή-
τευσεν (Σαδώκ) P sola. ib. Νάθαν P. 5. Ἀδόχ P. 6.
τί om. P. ibid. σου om. P. 10. τῇ om. P. ibid. Ἀσοῖδ
P. 11. Μαγδό P. ibid. ἔτι μὴν] Ἐτημὴν P, Ἐτιμην V.
ib. Θαμινῶρ] Immo Θαμινῶρ. 12. τῇ prius om. P. ib. Immo
τὴν νῦν λεγομένην Πάλμυραν. ib. πολλὰ τε PV. 14. τῷ] τὸ
PV. 15. τῷ] τὸ PV. ib. εἰδώλῳ] καὶ τοῖς εἰδώλοις Reg. III.
11. 33. 16. εἰδωλὸν P. 17. Εὐστάρτη R. ib. βδέλυγμα PV.

Tyriis imperavit Thiramus, cujus filiam duxit Solomon, ut narrat
'Tatianus.

xv.

Hebraeorum summus Pontifex VIII. ab Aaron Sadoc. Prophetavit
Nathan, et Achias Silonites, et Samaeas filius Emblas, et Adoc. Nathan
prophetans dixit: Non significasti servo (tuo) quis sederet super thro-
num Domini mei Regis.

xvi. xvii.

Solomon, cum templum Domini aedificasset, geminaque Dei donatus
fuisset visione, civitates condidit in Judaea Asoad, Magdo, Gazer, Be-
thoron superiorem, Baladad, Etimen et Thamnor in eremo quae nunc
appellatur Palmyra. Multis igitur admiratione dignis perfectis operibus,
cum jam consenuisset, malum fecit, et ad iram provocavit Dominum, cum
deceptus fuisset ab Hierisoe, excitavitque excelsa Chamos idolo Moab,
et Melchom officiculo, hoc est, idolo filiorum Ammon, et Astartae ab-
ominationi Sidoniorum.

ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
λβ', λγ'.

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεθέσπισε τῷ Ἱεροβοάμ δούλῳ Σολο-
μῶνος περὶ τοῦ μέλλειν αὐτὸν τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ βα-
σιλεύειν.

5

λδ', λε', λς', λζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σολομῶν ἠθέλησεν ἀνελεῖν τὸν Ἱεροβοάμ. ὁ
δὲ γνοὺς ἀπέδρασε πρὸς Σουσακίμ βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἦν
ἐκεῖ ἕως οὗ ἀπέθανεν Σολομῶν, καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοάμ τὴν θυ-
B γατέρα Σουσακίμ ἑαυτῷ γυναῖκα.

10

λη'.

Σολομῶν προφητεύων εἶπεν, Ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι
δύσχορητος ἡμῖν ἐστιν· ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν. ἐπαγ-
γέλλεται γινῶσιν ἔχειν θεοῦ, καὶ παῖδα κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει.

λθ', μ'.

15

Μετὰ τελευτὴν Σολομῶνος, στασιάζαντος τοῦ Ἰουδαίων
ἔθνου, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῶν διαιρεθείσης, ἐν Σαμαρείᾳ δέ-
κα φυλῶν ἡγρεῖται τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναδάβ, δοῦλος
C ὢν Σολομῶνος, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, ἔτη κβ'.

Ἰούδα δὲ καὶ Βενιαμὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλεύει Ῥοβοάμ 20
υἱὸς Σολομῶντος, αἷς ἐπίωνυμον Ἰουδαία, διὰ τὸ ἐκ φυλῆς Ἰού-

3. 19. Σολομῶντος P. 8. Σουσακίμ P. 20. Βενιαμὴν PV.
21. οἷς — Ἰουδαῖοι P. αἷς etiam m. R.

Anni a m. c. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx.
4484. xxxi. xxxii. xxxiii.

Achias Silonita praedixit Hieroboam servo Solomonis eum regnatu-
rum super decem tribus Israel.

xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii.

Hoc anno Solomon conatus est Hieroboam e medio tollere. Is re
cognita profugit ad Regem Aegypti Susacim, ibique moratus est, quoad
Solomon diem suum obiit; accepitque Hieroboam in uxorem filiam Su-
sacim.

xxxviii.

Solomon prophetans, dixit: *Circumveniamus justum, qui inutilis est
nobis: adversatur operibus nostris. Praedicit se scientiam Dei habere,
et filium Domini se nominat.*

xxxix. xl.

Post mortem Solomonis, seditionem faciente Judaeorum gente, eo-
rumque regno diviso, in Samaria super decem tribus Israel regnat Hiero-
boam, filius Nadab, servus Salomonis, ex tribu Ephraim annis xxii.

Roboam filius Solomonis regnat Hierosolymis super Juda et Benja-

δα κρατεῖν τοὺς βασιλεῖς· ὄθεν καὶ τὸ πᾶν ἔθνος τὴν τῶν Ἰουδαίων εἴληφεν ἐπωνυμίαν.

Ἰεροβοὰμ πρῶτος βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἔτη κβ'.

R 218
V 75

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεφήτευσεν, ὅστις ἰμάτιον καινὸν φορῶν, ἀπαντήσας τῷ Ἰεροβοὰμ ἐξιόντι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ διέβρῆξεν τὸ ἰμάτιον αὐτοῦ εἰς τμήματα ιβ', καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λάβε σεαυτῷ δέκα τμήματα, ὅτι διέβρῆξε κύριος τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Δ Σολομῶνος. καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν ἐν Βεθλήμ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τῶν πέριξ, οἳ καὶ Ἰσραὴλ ἐκλήθησαν.

10 β', γ', δ', ε', ς'.

Προφητεύει Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας υἱὸς Βαλαμεί.

ζ'.

Ἰεροβοὰμ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας παρώργισε τὸν κύριον ἐπὶ εἰδωλολατρεία· ποιήσας γὰρ δαμάλις χρυσαῖς δύο τὴν 15 μὲν μίαν ἔθηκεν εἰς Βεθλήμ, τὴν δὲ ἑτέραν εἰς Δάν. καὶ κατέστησεν ἱερεῖς ἐκ τῶν υἱῶν Λευί· Ποιήσατε εορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Βεθλήμ. ἀναβάς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐπεποιήκει ὑψηλόν. P 93

3. [Ἰεροβοὰμ] „Exhinc in cod. Vaticano, quod etiam observatum in ed. Scaligeri, reges Israel et reges Iuda distinguuntur in columnis parallelis usque ad Olympiadem V. caeteris Olympiadibus secundae columnae adscriptis: quod in ed. Raderiana nec regia servari potuit propter latinās versiones graecis adiunctas. Quo tamen discernentur utraque regum series, singulos principatus horum nominibus in marginibus adscripserat antiquarius cod. Augustani, prout in editione Raderi et hac regia describuntur.“ Ducangius. *ibid.* ἐβασίλευσεν P. 4. προεφήτευσεν P. „V fluctuat semper inter aoristum et imperfectum.“ 8. Σολομῶνος P. 9. Βεθλήμ Raderus, Βηθλεὲμ PV. 14. γὰρ om. P. 16. Λευί P.

min, quibus tribus cognomentum est Judaeorum, quod regnarent Reges ex tribu Juda: unde et gens universa Judaeorum nomen sortita est.

Hieroboam primus regnat super Israel annos xxii.

Achias Silonites prophetavit, qui novam vestem indutus, occurrens Hieroboam Hierosolymis egredienti, vestem suam duodecim in partes discidit, eique dixit: *Sume tibi decem scissuras: quia scidit dominus regnum de manu Solomonis.* Regnavitque super Israel decem tribuum in Bethleem, et in Samaria, et super circumvicinos, qui Israel etiam appellati sunt.

II. III. IV. V. VI.

Prophetat Achias Silonites, et Sameas filius Balami.

VII.

Hieroboam, vii. regni sui anno, Domini in se iram concitavit propter idololatriciam, cum duos confecisset aureos vitulos, quorum unum posuit in Bethel, alterum vero in Dan: et constituit sacerdotes ex filiis Levi: *Agite diem festum filiis Israel in Bethel.* Cum autem ascendisset

παρεφάνη αὐτῷ προφήτης παραγενόμενος ἐξ Ἰουδα λέγων, Θυσιαστήριον θυσιαστήριον. τάδε λέγει κύριος ὁ θεός, Ἰδοὺ υἱὸς τίττεται τῷ οἴκῳ Δαβὶδ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σέ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σοί, καὶ ὅσα ἄνθρωπῶν κἀσει ἐπὶ σέ. καὶ ἔδωκεν τέρας λέγων, Τοῦτο τὸ ὄνμα ὃ ἐλάλησε κύριος, Ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πῖότης ἡ οὔσα ἐν αὐτῷ.

- B Ἀκούσαντος δὲ τοῦ Ἱεροβοὰμ ταῦτα, καὶ ἐκτείναντος τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἰρηκότος συλλαβέσθαι τὸν προφήτην, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξράγη, 10 καὶ ἡ πῖότης ἐξεχύθη ἡ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ τέρας, ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ θεοῦ. καὶ ἤξιου τὸν προφήτην δεηθῆναι τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐπιστρέφει ἡ χεὶρ αὐτοῦ. καὶ δεηθέντος ἀπεκατεστάθη. καὶ ἤξιου τὸν προφήτην φαγεῖν ἄρτον· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ προφήτης. καὶ οὐδ' οὕτως ἐπεστράφη πρὸς κίριον, 15 ἀλλὰ μᾶλλον τοῖς εἰδώλοις προσανεῖχεν, καὶ πῦς ὃ βουλούμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα τούτου, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς τῶν ὑψηλῶν. καὶ
- R 220 τοῦ παιδὸς δὲ αὐτοῦ ἀρρώστησαντος ἀπέστειλε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἄνω πρὸς Ἀχίαν τὸν Σιλωνίτην προφήτην· καὶ ἔκουσεν παρ'
- C αὐτοῦ, Τεθνήξεται ἡ υἱὸς σου, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τοῦ Ἱερο- 20 βοὰμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ τεθνηκότας αὐτοῦ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

1. Οὐ λέγει τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου, Οδηθ̄ ἔστι τὸ ὄνομα αὐτοῦ (ὁ Δηθ̄ ἔστιν ὄνομα αὐτῷ R.) m. P. 14. οὗτός ἔστιν Οδηθ̄ m. P. 18. δὲ om. P. 21. οὐροῦντος P.

super altare, quod excelsum fecerat, apparuit ipsi Propheta qui ex tribu Juda erat, dicens: *Altare, altare. Haec autem dicit Dominus Deus: Ecce nascetur filius domus David, Josias nomen ejus, et immolabit super te sacerdotes excelsorum qui nunc in te thura succedunt, et ossa hominum super te incendet. Deditque signum, dicens: Hoc verbum quod locutus est Dominus: Ecce altare scindetur, et effundetur pinguedo quae in illo est.*

Cum haec audisset Hieroboam, manumque suam ab altari extenderet, jubens comprehendi Prophetam, exaruit manus illius, et altare discissum est, ac effusa pinguedo ejus, quae erat in illo, juxta signum quod dedit vir Dei in sermone Dei. Et rogavit Prophetam ut Deum deprecaretur, quo manus sua reverteretur. Illo autem precante, reversa est. Rogavitque Prophetam, ut panem comederet, et noluit Propheta. Sed et neque propterea ad Dominum reversus est, sed magis etiam idolis adhaesit, et quicumque volebat, illius manum implebat, et fiebat Sacerdos in excelsis. Filio autem ejus aegrotante, misit uxorem suam ad Achiam Silonitem Prophetam; et audivit ab illo: *Morietur filius tuus, et peribit de Hieroboam usque ad mingentem ad parietem, et in agro mortuos aves coeli vorabunt.*

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ',
 κ', κα', κβ'.

Ῥοβοάμ υἱὸς Σολομῶντος ἐκ φυλῆς Ἰούδα μᾶ [ἐνὸς καθε-^{Ἐβραίων}
 τὸς] ἐνιαυτῶν βασιλεὺς τρίτος τοῦ Ἰούδα ἔτη ιζ'.^{τοῦ Ἰούδα}
 γ'.

5 ἴμοῦ ,δφκγ'.

α', β', γ', δ'.

Προεφήτευσε Σαμαίας.

ε', ς'.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥοβοάμ βασιλεὺς Ἰούδα Σουσακίμ βασιλεὺς
 10 Αἰγύπτου παρλαβῶν Λίβνας καὶ Αἰθίοπας καὶ Τρωγλοδύ-
 τας, ἀναβάς εἰς Ἱερουσαλήμ ἐσύλησε τὸν ναόν, λαβῶν τοὺς ἐν
 αὐτῷ θησανροὺς καὶ τοὺς θησανροὺς Ῥοβοάμ καὶ τὰ δόρατα τὰ
 χρυσᾶ, ἃ ἔλαβεν Δαβὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παιδῶν Ἀδρωζαάρ βασι-
 λέως Σουβά, καὶ τὰ ὄπλα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησε Σολομῶν.

15 ζ', η', θ', ι', ια'.

Ἦεν προεφήτευσεν Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμυίας υἱὸς
 Ἐλαμί.

ιβ', ιγ'.

P 94

Προεφήτευσεν ὁ ἐν Βεθῆλ οἰκῶν καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
 20 ἠξίου τὸν προφητεύσαντα τῷ Ἱεροβοάμ δούλῳ Σολομῶνος ὁ αὐ-

3. μ' καὶ ἐνὸς ἐτῶν P. 9. Σουσακίμ P. 12. τὰ alterum om. P.
 13. Ἀδριζαάρ P. 17. Ἐλαμί P. 20. Σολομῶντος P. ibid.
 ὁ αὐτὸς Ῥοβοάμ om. P, deleta, ut videtur, ab Radero qui in m.
 „ita lege hunc traiectum locum: vide c. 13. 3. Reg. de occiso pro-
 pheta per leonem.“

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. Anni a m. c.

Roboam, filius Solomonis, ex tribu Juda, annos xli. natus, tertius
 regnat in Juda annos xviii. Colliguntur anni iv. MDXXXIII.

I. II. III. IV.

4507.

Samaeas prophetavit.

v. vi.

Hoc anno Roboam Regis Juda, Susacim Rex Aegypti assumptis
 Africanis, et Aethiopicibus ac Troglodytis, venit Hierosolyma, spoliavitque
 templum, ablatis qui in eo erant thesauris, ac thesauris Roboam, et ha-
 stis aureis, quas acceperat David ex manu filiorum Adrizaar Regis Suba,
 ac armis aureis quae confecerat Solomon.

VII. VIII. IX. X. XI.

Prophetavit etiam Achias Silonites, et Samaeas filius Elami.

xii. xiii.

Prophetavit qui in Bethel habitabat, et qui fuit ad altare, rogavit
 eum qui prophetaverat Jeroboam servo Solomonis, ut panem manducaret,

τὸς Ῥοβοὰμ φαγεῖν ἄρτον, καὶ μόλις ἔφαγεν. φασὶν τὸν Ἰώσηπον λέγειν ἀπὸ παραδόσεως αἶνον εἶναι τὸν ἐν Βεθὴλ, Καὶ Ὀδῆθ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

V 76

ιδ', ε', ιε', ιζ'.

Ῥοβοὰμ ἔσχεν υἱὸς κη' καὶ θυγατέρας ἐπτά.

5

Μετὰ Ἱεροβοὰμ δεύτερος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ναδὰβ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'. ὁμοῦ κδ'.

B

α', β'.

R 222

Ἐβραίων

τοῦ Ἰσρα-

ήλ.

Ναδὰβ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα ἐν Γαβαθὼν τῶν ἀλλοφύλων βασιλεία.

10

Μετὰ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα τέταρτος Ἀβιοὺδ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γ'. ὁμοῦ ,δφκς'.

α'.

Ἐβραίων
τοῦ Ἰούδα.

Ὀντος Ἀβιοὺδ εἰδώλοισ προσέχων ἀπώλεσε τοῦ λαοῦ ρη-
ριάδας ν'.

15

β'.

Προεφήτεον Ἰαδὼχ καὶ Ἀνανίας.

γ'.

C

Ἐβραίων

τοῦ Ἰσρα-

ήλ.

Μετὰ Ναδὰβ τρίτος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Βαασᾶ υἱὸς
Ἀχία ἔτη κδ'. ὁμοῦ μη'.

20

2. αἶνον P, εἶνον V: „εἶνον, ὃ νο, ἢ εἶνον: ego lego αἶνον (sic)
pro proverbio seu apologo.“ m. R. ib. Ὀδῆθ] ὁ δὲ θ' V, ὁ Σῆθ
P. 14. προσέχων εἰδώλοισ P. 19. Βαασᾶ P. 20. Ῥαχία P.

Anni a. m. c. et vix manducavit. A iunt Josephum dicere, ex traditione proverbium
obtinere in Bethel, *Etiam Seth ad altare.*

XIV. XV. XVI. XVII.

Roboam habuit filios xxviii. et filias vii.

Post Hieroboam secundus regnavit super Israel Nadab filius ejus
ann. ii. Colliguntur anni xxiv.

I. II.

Nadab ab Asa Rege Juda interficitur in Gabathon, in regno alieni-
genarum.

Post Roboam, regnavit in Juda quartus Abiud, filius ejus, ann. iii.
Colliguntur anni iv. MDXXVI.

4524.

I.

Hic Abiud', cum idola coleret, de exercitu suo perdidit quingenta
millia.

II.

Prophetarunt Jadoc et Ananias.

III.

Post Nadab tertius regnavit super Israel Baasa, filius Rhachia, ann.
xxiv. Colliguntur anni XLVIII.

α'.

Πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἀσᾶ βασιλείας Ἰούδα Βαασᾶ υἱὸς Ἀχία ἐπάταξε τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ οὐκ ὑπελείπεται αὐτῷ πᾶσα πνοὴ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ
 5 Ἀχία τοῦ Σιλωνίτου προφήτου περὶ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ αὐτοῦ Ἱεροβοάμ. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς Βαασᾶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ, ᾧ καὶ προφητεύει Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου γενέσθαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς τὸν τοῦ Ἱεροβοάμ· καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν πόλει οἱ κύνες καταφάγονται, τὸν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πετεινὰ
 10 τοῦ οὐρανοῦ.

α', β', γ', δ', ε': ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
 ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ'.

Οὗτος Βαασᾶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ, ᾧ προφητεύει Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου γενέσθαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς
 15 τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ· καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν πόλει οἱ κύνες καταφάγονται, τὸν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Μετὰ Ἀβιοὺδ ἐβασίλευσε πέμπτος τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ P 95
 Μανασσῆ Ἀσᾶ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη μδ'. ὁμαῦ ,δφο'.

α', β', γ', δ'.

20 Ἀρχιμενὸς ἔνατος Ἀχιμελεὲς ἐγνωρίζετο.

Ἑβραίων
 τοῦ Ἰούδα.

13. „Iterat eadem.“ m. P. Similis fatuitas p. 144. 145. 319. ib.
 ὁ Βαασᾶ P. 14. τὸν om. P. 20. ἔνατος PV.

I.

Quinto anno Asa Regis Juda, Baasa filius Achia domum Hieroboam extirpavit, neque relicta est ipsi omnis anima, juxta verbum Domini, quod locutus est in manu servi sui Achiae Silonitae Prophetae de peccatis ejusdem Hieroboam. Postmodum vero et ipse Baasa ambulavit in peccatis Hieroboam, cui Jehu, filius Ananiae, prophetat idem de domo sua futurum quod de domo Hieroboam, ac illius quidem cadaver in civitate a canibus devoratum fuisse, illius vero ab avibus coeli devoratum iri.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
 XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV.

Hic Baasa ambulavit in peccatis Hieroboam, cui prophetat Jehu filius Ananiae idem futurum de domo sua, quod de domo Hieroboam: ac illius quidem cadaver in civitate a canibus devoratum fuisse, illius vero ab avibus coeli devoratum iri.

Post Abiud quintus regnavit super duas tribus Juda et Manasse Asa, filius ejus, annos XLIV. Colliguntur anni IV. MDLXX.

I. II. III. IV.

Nonus summus Pontifex Achimelesh agnoscebatur.

ε'.

R 224 Προεφήτευσεν Ἰωήλ, ὃς καὶ εἶπεν, Ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα προφητεύουσιν. καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. καὶ μεθ' ἕτερα ὁ αὐτὸς εἶπεν, Ἴδου ἐγὼ ἐμβαλᾶ εἰς 5
B τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ, ἐκλεκτόν, ἀκρογωνιαῖον, ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχυνθῆ, καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα.

ς', ζ'.

Zarath ὁ Αἰθίοψ συμπαραλαβὼν Αἰβνας ἐπεστράτευσεν ἐν 10
τῇ Ἰουδαίᾳ. ἐξελεθῶν δὲ Ἀσᾶ ἐτροπώσατο αὐτὸν ἐν Γεράροις.

V 77

η', θ'.

Προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἰωδῆθ καὶ Ἀνανίας.

ί, ιά'.

Προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἰωδῆθ καὶ Ἀνανίας καὶ Ζα- 15
C χαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, ὃ τὸ δρέπανον, ὅστις προφητεύων εἶπεν, Τέροπον καὶ εὐφραίνου, θυγάτηρ Σιών, διότι ἰδοῦ ἔρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει κύριος, καὶ καταφύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

20

2. Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοῖς ἀποστόλοις ἐπιφοιτήσεως
m. P. 4. τῆς om. P. 16. Ἰωδαί P.

Anni a. m. c.
4521.

V.

Prophetavit Joel, qui et dixit: Erit in diebus illis, effundam de spiritu meo super omnem carnem prophetantem. Et dabo prodigia in coelo sursum, et in terra deorsum. Et infra ipse dixit: Ecce ego immittam in fundamenta Sion lapidem pretiosum, electum, angularem, angustum in fundamenta illius: et qui credet in illum, non confundetur, et ponam in spem iudicium.

VI. VII.

Zarath Aethiops, assumptis Afris, Judaeam armis invasit. Egressus autem Asa in Geraris ipsum delevit.

VIII. IX.

Prophetavit Azarias filius Jodeth, et Ananias.

X. XI.

Prophetarunt Azarias filius Jodeth et Ananias, et Zacharias filius Jojadae sacerdotis, qui Falx dicitur, qui prophetavit in haec verba: Jucundare, filia Sion, laetare, filia Hierusalem: quia ecce venio, et habitabo in medio tui, dicit Dominus: et confugient multae gentes ad Deum in die illa.

XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Ἀσᾶ βασιλεὺς Ἰούδα πολεμούμενος ὑπὸ Βαασᾶ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐμισθώσατο εἰς βοήθειαν τὸν υἱὸν Ἄδερ βασιλέως Συρίας.

Προεφήτευσεν Ἰηοῦ.

5 ιθ', κ', κα', κβ', κγ'.

Προεφήτευσεν Ἰηοῦ.

κδ', κέ'.

D

Προεφήτευσεν Ἀνανίας.

κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη',
10 λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ'.

Μετὰ Βαασᾶ τέταρτος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἡλὰ υἱὸς Ἐβραίων αὐτοῦ ἔτη β'. ὁμοῦ ν'.

α', β'.

R 226

Τὸν Ἡλὰ ἀνελὼν Ζαμβριὸς ὁ παῖς αὐτοῦ βασιλεύει ἐπὶ

15 Ἰσραὴλ ἡμέρας ζ', καὶ τὸν οἶκον Βαασᾶ πατάξας οὐκ εἴασεν αὐτοῦ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν P 96 χειρὶ Ἰηοῦ υἱοῦ Ἀνανίου διὰ τὸ ἀμαρτεῖν αὐτόν. γνοὺς δὲ ὅτι ὁ λαὸς ἀνηγόρευσε τὸν Ἀμβρί, [ἐαυτὸν ἀνείλεν] Ἀμβρί ἐαυτὸν ἐμπρήσας ἀπέκτεινεν.

20 Μετὰ Ἀσᾶ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα ἕκτος Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κέ'. ὁμοῦ ρφ'ε'.

4. προεφήτευσεν P. 5. ιθ'] θ' P. 17. υἱοῦ om. R. 18. ἐαυτὸν ἀνείλεν om. P. Ἀμβρί] Ζαμβρί Raderus.

Asa Rex Juda bello impetitus a Baasa Rege Israel, in auxilium conduxit filium Ader Regis Syriae.

Prophetavit Jehu.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII.

Prophetavit Jehu.

XXIV. XXV.

Prophetavit Ananias.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV.

Post Baasa quartus regnavit in Israel Aela, filius ejus, ann. II. Colliguntur anni I.

I. II.

Zambri, cum patrem interfecisset, regnavit super Israel dies VII. ac percussa domo Baasa, non reliquit mingentem ad parietem, juxta verbum Domini, quod locutus est in manu Jehu filii Ananiae, propter peccatum ejus. Cum autem accepisset Zambri renuntiatum fuisse Regem a populo, Zambri seipsum concremando interfecit.

Post Asa regnavit super Juda sextus Josaphat filius ejus ann. XXV. Colliguntur anni IV. MDXCV.

α', β'

Προεφήτευσεν Ἠλίας ὁ Θεσβίτης καὶ Ἀβδιοῦ υἱὸς Ἀνα-
νίου, ὃς καὶ εἶπεν ὅτι Ἐγγὺς ἡ ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη·
ὄν τρόπον ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοι. ἔτι προεφήτεον Ὁζιήλ
B υἱὸς Ζαχαρίου, Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου, Μιχαίας ὁ Μορασθήτης, 5
υἱὸς Ἀμαλή· ἐφ' οὗ ψευδοπροφητῆται Σεδεκίας υἱὸς Χαναάν, ὁ
ποίησας ἐαυτῶν κέρατα σιδηρᾶ καὶ μανεῖς ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν
ἐπὶ τὴν σιαγόνα. ἔτι προεφήτεον Ἐλιέζερ καὶ ἄλλοι υ' ψευδο-
προφητῆται καὶ τῆς αἰσχύνης νν' ψευδοπροφητῆται τοῦ Βαάλ.

γ', δ'

10

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἰωαννάν.

ε', ζ'

Προεφήτεον Ἠλεί, Ἀβδιοῦ, Ὁζιήλ, Ἰηοῦ, Μιχαίας.

C

ζ', η', θ', ι'

Ψευδοπροφητῆται Σεδεκίας, Ἐλιέζερ, καὶ ἄλλοι τετρακόσιοι. 15

ια', ιβ', ιγ'.

Ἀνομβρία γέγονεν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆ-
νας ε'.

V 78

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀζαρίας ἐγνωρίζετο. 20

4. οὕτω P. 8. σιαγῶνα PV. *ibid.* ἔτι om. P sola. *ib.* προε-
φήτεον Ἐ.] προεφήτευσεν ὁ Ἐ. P. 11. δέκατος Ἐβραίων P.

Anni a m. c.

4571.

I. II.

Prophetavit Elias Thesbites, et Abdiu filius Ananiae, qui dixit:
Prope est dies Domini super omnes gentes: uti feceris, ita fiet tibi. Pro-
phetarunt praeterea Oziel filius Zachariae, Jehu filius Ananiae, Michaeas
Morasthetes filius Amali: sub quo fuere Pseudoprophetae Sedecias filius
Chanaan, qui sibi cornua ferrea confecit, et furens Michaeam in maxilla
percussit. Prophetavit etiam Eliezer, et alii ccl. Pseudoprophetae, et
pro pudor! ccccl. Pseudoprophetae Baal.

III. IV.

Decimus Hebraeorum summus Pontifex Joannan.

V. VI.

Prophetarunt Eli, Abdiu, Oziel, Jehu, Michaeas.

VII. VIII. IX. X.

Pseudoprophetae Sedecias, Eliezer, et alii quadringenti.

XI. XII. XIII.

In Palaestina tribus annis et sex mensibus non pluit.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Hebraeorum summus Pontifex Azarias agnoscebatur.

ιθ', κ', κα'.

Προεφήτευσεν Ἰεζεκιήλ ὁ τοῦ Ἐλιέζερ.

κβ', κγ', κδ'.

Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἀνείλεν τοὺς ἰδίους ἀδελφοὺς
5 καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ.

κε'.

Ἐβραίων τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν πέμπτος Ἀμβροῖ ἔτη β'.

ὁμοῦ ξβ'.

R 228
Ἐβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ήλ.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

10 Μετὰ Ἰωσαφὰτ ἐβασίλευσεν ἑβδομος τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα
καὶ Μανασσῆ Ἰωρὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη ι'.

Ἐβραίων
τοῦ Ἰούδα.

ὁμοῦ ,δχε'.

α'.

P 97

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀχιτάβ.

15 β'.

Ἰωρὰμ υἱὸς Ἰωσαφὰτ εἰδώλοις δουλεύσας οἰκοδόμησεν τὰ
ἐψηλὰ καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

γ', δ', ε', ς'.

Ἦλιας ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν.

2. προεφήτευσεν P. 7. Ἀμβροῖ] Ζαμβροῖ m. P. 11. Σαμαρείᾳ]
„Ἱερουσαλήμ lege.“ m. R. 16. ὀκοδόμησεν P.

xix. xx. xxi.

Anni a. m. c.

Prophetavit Ezechiel filius Eliezer.

xxii. xxiii. xxiv.

Josaphat Rex Juda fratres suos interfecit, et quosdam ex princi-
4 bus populi.

xxv.

Super Hebraeos Israel regnavit v. Zambri ann. xii. Colliguntur
5 anni lxii.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii.

Post Josaphat regnavit vii. super duas tribus Juda et Manasse Jo-
6 ram ejus filius in Samaria ann. x. Colliguntur anni iv. mdcv.

i.

4596.

Hebraeorum summus Pontifex Achitob.

ii.

Joram, filius Josaphat, idolorum cultor, aedificavit excelsa et lucos,
7 velut ipsius pater.

iii. iv. v. vi.

Elias ex hominibus excessit.

ζ', η'.

Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐνόσησεν δεινῶς, ὥστε τὰ ἔντερα αὐτοῦ φανῆναι.

θ'.

Προεφήτευσεν Ἀμὼς καὶ Ἐλισσαῖος.

5

B

ι'.

Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηγάβ ἐγνωρίζετο.

Ἐβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ήλ.

Μετὰ Ἀμβροῖ ἕκτος υἱὸς Ἀχαάβ, ὢν ἐτῶν λέ', ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη κβ'.
δομοῦ πδ'.

α'.

10

Ὁ Ἀχαάβ οὗτος ἔλαβε γυναῖκα τὴν θυγατέρα Ἰθωβάλου τοῦ Τυρίων καὶ Σιδωνίων βασιλέως, ἧ ὄνομα Ἰεζάβελ.

β', γ', δ', ε', ς', ζ'.

Ἀχαάβ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ διὰ τὴν γυναῖκα
C αὐτοῦ Ἰεζάβελ ἰδοῦλευσεν τῷ Βαάλ, καὶ τοῖς εἰδώλοις προσανέ- 15
λων παρώργισεν κύριον τὸν θεόν· ᾧ τινι Ἠλίας ὁ Θεσβίτης προε-
φήτευσεν τοῦ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ ἔτη γ' καὶ μῆνας
ς'. ἀναχωρήσας δὲ ὁ Ἠλίας κατὰ ἀνυτολάς, καὶ καθίσας ἐν τῷ
R 230 χειμάρῳ Χορζάδ τῷ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου, ὥστε ἐξ αὐ-
τοῦ πίνειν, τροφή αὐτῷ διὰ κοράκων ἐχορηγεῖτο. καὶ χήρα δέ 20

8. ἕκτος] ἕκτος ὁ V. 11. Ἰθωβάλου V. 15. τῷ] τῇ RV. 19.
πρόσωπον P.

VII. VIII.

Joram Rex Juda graviter aegrotavit, adeo ut ipsius viscera appa-
rerent.

IX.

Prophetarunt Amos, et Elissaeus.

X.

Jonadab filius Rechab agnoscebatur.

Post Zambri, sextus ejus filius Achaab, annos xxxv. natus, regnavit
super Israel ann. xxii. Colliguntur anni lxxxiv.

I.

Hic Achaab uxorem duxit filiam Ithobali Tyriorum et Sidoniorum
Regis, cui nomen fuit Jezabel.

II. III. IV. V. VI. VII

Achaab septimo regni anno, propter uxorem suam Jezabel adoravit
Baal, ac idolis adhaerens, Domini Dei iram in se provocavit: cui Elias
Thesbites prophetavit, intra annos iii. et menses vi. nullam super terram
futuram pluviam. Recedente vero Elia versus Orientem, et ad torren-
tem Chorrath juxta Jordanem residente, ut ex eo potum hauriret, victus
ei a corvis subministrabatur. Viduae quoque ex fame una cum filio mo-

τινι διὰ λιμὸν μελλούσῃ ἅμα τῷ ἑαυτῆς υἱῷ τελευτῶν τὴν ὑδροίαν τοῦ ἀλεύρου καὶ τὸν καψάκην τοῦ ἐλαίου εἰς ἐπάρχειαν τοῦ λιμοῦ ἀνεξάλειπτα ἐποίησεν. ἀνέστησεν δὲ αὐτῆς καὶ τὸ παιδίον τεθνηκότα. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι τὸν χρόνον τῆς ἀβροχίας ἐκ 5 κελύσεως Θεοῦ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν Ἀχαάβ, ἵνα ἔτεὸς γένηται. **D** καὶ λέγει τῷ Ἀχαάβ, ζήλω Θεοῦ κινήθεις, συναχθῆναι πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προφήτας τοῦ Βαὰλ νύ' καὶ τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνης ν' εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. αἰτήσας δὲ βόας δύο **V 79** εἶπεν ὅπως οἱ προφήται τῆς αἰσχύνης προσευξάμενοι τοῖς θεοῖς 10 αὐτομάτως πυρὶ ἀναλώσουσιν τὰ ἱποκείμενα. καὶ ὡς θύσαντες τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐδὲν ἦννον ἄχρι μεσημβρίας, ὁ αὐτὸς προφήτης ἕτερον βοῦν θύσας, ὕδωρ ἐπικλύσας ἤλιξάτο τῷ θεῷ, καὶ πῦρ ἀπ' **P 98** οὐρανοῦ κατελθὼν ἅπαντα κατανόησεν. καὶ οὕτως ὑπήκουον τὸν Ἀχαάβ ποιήσας τοὺς ψευδοπροφήτας ἐθανάτωσεν, καὶ ὁ ὕε- 15 τὸς ἐπέκλυσε τὴν γῆν. ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ ἕως ὄρους Χωρήβ καὶ Δαμασκοῦ, καὶ ἀσίτου διαρκέσαντος ἡμέρας τεσεράκοντα, προστάσεται παρὰ Θεοῦ χοῖσαι τὸν Ἀζαὴλ βασιλεῖα τῆς Συρίας καὶ τὸν Ἰηοῦ υἱὸν Ναμεσοῆ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἐλισσαῖον εἰς προφήτην. καὶ ἐπανελθόντος αὐτοῦ ἄλλιν πρὸς 20 Ἀχαάβ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ φόνου Ναβουθὲ διὰ κῆπον, ὃν ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ λίθοις ἀπεκτόνγει, ἐπαγγελλόμενος τῷ οἴκῳ αὐτοῦ παντὶ ὀλεθρον ἔσεσθαι· ὃ καὶ γέγονεν. **B**

1. ἑαυτῆς υἱῷ] υἱῷ αὐτοῦ P. 6. Θεοῦ] ποῦ P. 14. ὁ om. P.
16. ἀσίτου om. P. Addit et margo R. 21. ἀπεκτόνγει P.

riturae, porrectam hydriam farinae et lecythum olei ad usum vitae necessarium, ut nunquam deficerent effecit. Sed et filium illius extinctum ad vitam revocavit. Exacto porro siccitatis tempore, Deo ita praecipiente, ad ipsum Achaab accessit, ut pluvia fieret. Et zelo quodam impulsus, ait ad Achaab, ut universum Israel et prophetas Baal quadringentos quinquaginta, et impudentiae prophetas quadringentos in monte Carmelo cogeret. Petitisque duobus bobus, Prophetis impudentiae dixit ut Deos suos precarentur, uti sponte subjectas hostias igne absumerent. Qui cum peracto diis suis sacrificio usque ad meridiem nihil effecissent, Propheta bove altero in sacrificio oblato, et aqua irrigavit, fuis ad Deum precibus, confestim ignis de coelo delapsus omnia depastus est. Atque ita Achaab Dei mandatis obediente facto, et Pseudoprophetis omnibus interfectis, continuo terra imbre perfusa est. Recedente vero illo usque ad montem Choreb et Damascum, ibique exactis diebus quadraginta, jubetur a Deo ungere Azael in Regem Syriae, et Jehu Namesae filium in Regem Israel, et Elizaem in Prophetam. Tum reversus ad Achaab, illum coarguit ob caedem Nabuthe, quem propter hortum per falsos testes circumventum, lapidibus obruerat, praedicto universae illius stirpis ac familiae interitu: quod et postea accidit.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ'.

Ἦσαν ψευδοπροφῆται Ἐζεκίας καὶ Ἐλιέζερ καὶ ἄλλοι υ'.

ιε'.

Τῶν ἀλλοφύλων συναχθέντων ἐπὶ Ἰωσαφὰτ βασιλείᾳ Ἰούδα πολεμῆσαι τὸν Ἰούδα, ἔνεδρον ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεός, καὶ ἀνέστησαν καὶ ἐφόνευσαν ἀλλήλους, καὶ διεσώθη Ἰωσαφὰτ καὶ Ἰούδας.

C ιε', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ'.

Ἀχαάβ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συμβαλὼν τῷ Ἄδερ βασιλεῖ Συρίας εἰς πόλεμον ἀναιρεῖται. 10

R 232
Ἑβραίων
τοῦ Ἰούδα.

Μετὰ Ἰωράμ ὄγδοος ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτος ἕνα.

ἄμοῦ δχς'.

α'.

Προεφάρτευσεν Ἐλισσαῖος καὶ Ἀβδανά. Ἰηοῦ ἀνεῖλεν τὸν Ἰωράμ καὶ τὸν Ὀχοζίαν καὶ τοὺς ο' υἱοὺς Ἀχαάβ καὶ τὴν Ἰεζάβελ.

Μετὰ Ἀχαάβ ἑβδομος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

ἄμοῦ πς'.

D α', β'. 20

Οὗτος Ὀχοζίας εἰδώλοις προσανέχων καὶ ἀρρώστια περιπε-

12. ἔν P. 16. ο' om. P. 19. αὐτοῦ⁸ om. P.

Anni a m. c.

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV.

Erant tum Pseudoprophetae Ezechias et Eliezer, et alii quardringenti.

XV.

Alienigenis contra Josaphat Regem Judae coactis, ut Judaeos bello aggrederentur, insidiatorem in illos immisit Deus, ac invicem commisi, sese mutuo trucidarunt, atque ita Josaphat et Judaei salvi evasere.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII.

Achaab Rex Israel commisso cum Ader Syriae Rege praelio interficitur.

Post Joram, Octavus regnavit super duas tribus Juda et Manasse, Ochozias illius filius annum unum. Colliguntur anni IV. MDCVI.

4606.

I.

Elissaeus et Abdanai prophetant. Jehu interfecit Joram et Ochoziam, et filios Achaab, et Jezabel.

Post Achaab, septimus regnavit super Israel Ochozias illius filius annos duos. Colliguntur anni LXXXVI.

I. II.

Iste Ochozias idolorum cultor cum gravi correptus esset morbo, mi-

σὰν δεινῇ, ἔπεμψεν ἐπερωτῆσαι τὸν Βαῦλ προσόχθισμα θεὸν Ἀκκάρων, γινῶναι ποθῶν εἰ ζήσεται καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ἀφρώστιάς αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἥλιος ἀπαντήσας τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἔφη μὴ ἀνίστασθαι αὐτόν. καὶ χολέσας ἀπέστειλεν πρὸς Ἥλιαν τρεῖς 5 πενηκοντάρχους, ὅπως αὐτὸν ἐκ τοῦ ὕρου καταγάγωσι. τῶν δὲ δύο ἐν πυρὶ καυθέντων ὁ τρίτος δεηθεὶς αὐτοῦ κατέβη. καὶ ἑλθὼν πρὸς Ὀχοζίαν εἶπεν αὐτῷ, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπέστρεψας πρὸς P 99 κύριον τὸν θεόν, ἀλλ' εἰδώλοις ἔπεμψας ἐπερωτῆσαι, οὐ καταβήσῃ ἀπὸ τῆς κλίνης, ἀλλ' ἀποθάνῃς. καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ κλί- 10 νῃ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἥλιου τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ.

Μετὰ Ὀχοζίαν ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα καὶ Μανασσῆ ἡ μή- Ἐβραίων
τηρ αὐτοῦ Γοθολία, γυνὴ Ἰωράμ, ἔτη 5'. ὁμοῦ ,δχιβ'. τοῦ Ἰούδα.

α', β'.

15 Γοθολία μήτηρ Ὀχοζίου, θυγάτηρ Ἀχαάβ, ἐφόνευσεν τὰ V 80 τέκνα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ὀχοζίου. ἐκ γὰρ τοῦ γένους ἦν αὐτῆ Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ τοῦ καταραθέντος.

γ'.

B

Γοθολία καθεῖλε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ 20 ἐλάτρευεν τοῖς Βαλιέμ.

δ'.

3. παισὶν] υἱοῖς P. 4. χολέσας] Immo χολήσας. Conf. ad p. 318. B. 8. καταβήσει V. 19. τὸν alterum om. P.

sit qui rogarent Baal Deum, offensionem Accaron, scire cupiens an ex ea invaletudine vitam et incolumitatem esset recepturus. Elias vero filius illius occursans, dixit illum minime sanitatem recepturum. Tum iratus misit ad Eliam centuriones qui illum ex monte adducerent. Duobus ex iis igne consumptis, tertius, Elia precibus exorato, descendit. Elias autem ad Ochoziam accedens: Quandoquidem, inquit, non convertisti te ad Dominum Deum, sed idola consuluisti, de lecto non descendes, sed morieris. Et mortuus est in lecto juxta verbum Domini, quod locutus est in manu Eliae servi Dei.

Post Ochoziam regnavit in Juda et Manasse illius mater Gotholia, uxor Joram, ann. vi. Colliguntur annj, iv. MDCXII.

I. II.

Gotholia mater Ochoziae, filia Achaab, liberos filii sui Ochoziae interfecit. Erat enim illa ex genere Achaab execrandi illius Regis Israel.

III.

Gotholia evertit domum Dei Hierosolymis, et Baliim coluit.

IV.

Ἰωνὰδὰβ υἱὸς Ῥηχὰβ ἐγνωρίζετο, καὶ Ἐλισσαῖος προεφή-
τευεν.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Σαδούκ.

R 234

ε'.

Ἐλισσαῖος προεφήτευεν καὶ Ἀβδαναὶ καὶ Ἰηοὺ καὶ Ὁζιήλ. 5

ς'.

C Ἰωσαβέχ, γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἀδελφὴ Ὀχοζίου, ἔκλε-
ψεν Ἰωὰς τὸν υἱὸν Ὀχοζίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ τούτῳ πε-
ριέθηκεν Ἰωδαὲ ἀρχιερεὺς τὸ βασιλείον, ἀνελὼν τὴν Γοθολίαν.

Ἐβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ήλ. Μετὰ Ὀχοζίαν ὕγδουος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωράμ ἀδελ- 10
φὸς αὐτοῦ Ὀχοζίου ἔτη ιβ'. ἡμοῦ 4η'.

α', β'.

Ἀζαήλ υἱοῦ Ἄδερ, βασιλέως Συρίας, πολιορκοῦντος τοὺς εἰς
Σαμάρειαν ἐπὶ Ἰωράμ ἀδελφὸν Ὀχοζίου, βασιλέα Ἰσραὴλ, λιμὸς
βαρὺς γέγονεν ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, ὡς κεφαλὴν ὄνου ἢ σίκλων πεπραῖ- 15

D σθαι καὶ τέταρτον μέτρον κόπρον περιστερῶς πέντε σίκλων ἐσθίειν
αὐτούς, ἔτι μὴν καὶ τὰ ἐαυτῶν τέκνα φαγεῖν τινὰς διὰ τὰς ἀπι-
στίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀσεβείας τῶν πράξεων αὐτῶν, καὶ ἀνταπο-
δόσεις αὐτοῖς ἐπληρέθησαν δικαίως.

γ', δ', ε'.

20

ε' ἔτει τοῦ Ἰωράμ βασιλέως Ἰσραὴλ Ἡλίας ὁ προφήτης σὺν
3. Σαδούχ P. 8. ἀδελφὴ Ἰωχοζίου V. 13. Ἄδελ P. 21. ε'
om. PV.

Jonadab filius Rechab agnoscitur. Et Elissaeus prophetat.
Hebraeorum summus Pontifex Saduc.

v.
Elisaeus prophetavit, ut et Abdanai, et Jehu, et Oziel.

vi.

Josabech, uxor Jodae summi Pontificis, soror Ochoziae, furtim sub-
ripuit Joas filium Ochoziae fratris sui, huicque Jodae summus Pontifex,
Gotholia interfecta, regnum asseruit.

Post Ochoziam, octavus regnavit super Israel Joram, frater ejusdem
Ochoziae, ann. xii. Colliguntur anni xcviij.

I. II.

Azael, filio Adel, Rege Syriae Samaritanos obsidente, cum Joram
Ochoziae frater regnaret, tanta in Israel, per septennium fames invaluit,
ut asini caput quinquaginta siclis venderetur, et quartam partem cabi
stercoris columbae quinque siclorum pretii ipsi manducarent, atque adeo
liberos quidam comederent cum propter incredulitatem et impia illorum
facinora has merito poenas luerent.

III. IV. v.

Anno Joram Regis Israel quinto, Elias Propheta cum Elissaeo ver-

τῷ Ἐλισσαίῳ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πορευθεὶς, τῇ μηλωτῇ πατάξας τὸ ὕδωρ διέστησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διῆλθον ἀμφότεροι διὰ ξηραῦς. εἶπεν τε τῷ Ἐλισσαίῳ αὐτῆσαι ὃ ἐὰν θέλης. ὃ δὲ διπλάσιον ἠξίωσε σχεῖν πνεῦμα οὗ εἶχεν Ἡλίας. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡλίας, P 100
 5 Ἔως ἂν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον, ἔσται οὕτως. καὶ ἀναλη-
 φθέντος Ἡλίου ἄρματι πυρίνῳ, θεασάμενος Ἐλισσαῖος εἶπεν πε-
 ρὶ αὐτοῦ, Ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεδς αὐτοῦ. καὶ ὑπέστρεψεν
 πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς, καὶ δις τῇ μηλωτῇ πατάξας τὸν Ἰορ-
 δάνην παρῆλθεν αὐτὸν διὰ ξηραῦς. ἔτι δὲ καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ
 10 ὄντα καὶ ἀτεκνοῦντα ἐν Ἱεριχῶ μετέβαλεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν
 Θεόν.

Ἐλθὼν δὲ εἰς Βεθὴλ λίθοις ὑπὸ παιδαρίων ἐβάλλετο, κατα-
 παιζόμενος εἰς φαλακρότητα ὑπ' αὐτῶν· καὶ ἰδὼν αὐτὰ κατηρά-
 σατο αὐτὰ ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ ἐξελθοῦσαι δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ B
 15 δρυμοῦ διέρρηξαν ἐξ αὐτῶν μβ'. ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὸ Καρμή-
 λιον ὄρος, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Σαμάρειαν. ἀλλὰ μὴν καὶ γυναικὸς τι- R 236
 νος προσελθούσης αὐτῷ ὀχλουμένης ὑπὸ δανειστῶν αὐτῆς, καὶ
 τῶν υἱῶν αὐτῆς εἰς δουλείαν ἐλκομένων, πυθόμενός τε ἔχειν αὐ-
 τὴν εἰς ἄγγος βραχὺ τι ἐλαίου, προσέταξεν αὐτῇ εἰς ἄγγεῖα πάμ-
 20 πολλα ἔχειν αὐτό. καὶ πληρωθέντων αὐτῶν ἐλαίου, ἀπέδοτο
 τὸ χρέος, καὶ σὺν τοῖς παισὶν ἦλενθερωθή. ὃ δὲ αὐτὸς εἰς Σω- V 81

3. εἶπεν δὲ P. *ib.* ὃ ἐὰν θέλης] ἐὰν θέλεις V, ἐὰν θέλῃ R. 6.
 περὶ αὐτοῦ, Ἄρμα] πάτερ V, πάτερ μου, πάτερ μου m. P. 7.
 καὶ alterum om. P. 12. ἐβάλλετο P. 14. ἄρκοι P. 20. ἔχειν]
 χρεῖν m. R. 21. εἰς om. V.

sus Jordanem profectus, melote aquam percussit, illaque continuo hinc et inde recessit, ac tum sicco uterque pede per aridam transiit. Dixitque Elissaeo Elias, ut quod vellet postularet: ille vero petiit sibi dari duplicem spiritum, quem Elias possidebat. Cui Elias, *Cum me*, inquit, *in sublime assumptum videris, voti compos eris.* Et cum Elias curru igneo elevaretur, videns Elissaeus, de illo dixit: *Currus Israel, et auriga ejus*: repletusque Spiritu sancto reversus, Jordane melote bis percusso, sicco vestigio illum pertransiit. Quinetiam aquas quae tum amarae erant et steriles Hierichunte, implorata divina ope, in dulcedinem convertit.

Cum porro in Bethel veniret, a pueris lapidibus impetitus, ob calvitium irrisus, illis animadversis, diris eos devovit in nomine Domini, statimque egressae ex luco geminae ursae duo ex iis supra quadraginta discerpserunt ac dilaniarunt. Inde profectus est in montem Carmelum, ex quo venit Samariam. Quinetiam viduam quandam a creditoribus, filiis in servitutem abductis, vexatam se adeuntem, cum accepisset per exiguum olei in vasculo habere, praecepit illi ut in multa alia vasa illud diffunderet: quibus omnibus impletis, inde creditoribus satisfacit, et cum

μὰν παιδαρίου τελευτήσαντος, ζῶντα ἀπέδωκεν τῇ μητρὶ. καὶ εἰς Γάλγαλα παραγενόμενος, καὶ λιμοῦ ὄντος ἐκεῖσε, λέβητι μέ-
 C γαν ἐπιστήσας ἐποίησεν αὐτοῖς τροφήν. καὶ συναζάντων τινῶν ἀπὸ ἀγρίων ἀμπέλων ἀμανίτας θανασίμους καὶ ἐψησάντων, ἀρχομένων τε ἐσθίειν, ἀνεβόησαν θανάτοῦσθαι· αὐτὸς δὲ ἅλευρα ὀλίγα ἐμβαλὼν διέσωσεν αὐτοὺς ἐκ τε θανάτου καὶ λιμοῦ.

ζ'.

Προεφίτενον Ἀμὼς καὶ Ἐλισσαῖος.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

'Εβραίων
τοῦ Ἰούδα.Μετὰ Γοθολίαν ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Μα-
 νασσῆ Ἰωᾶς υἱὸς Ὀχοζίου ἔτη μ'. ὁμοῦ δ'χγβ'.

α', β'.

D Ἰωδαὲ παρ' Ἐβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο. μόνος μετὰ
 Μωϋσέα βιώσας ἔτη ρλ'.

γ', δ'.

Ἰωᾶς οὗτος ἀνυποκόμῃσεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσα-
 λίμ, ἐρημωθέντα ὑπὸ Γοθολίας, καὶ ποιήσας τὸ ἐδθές ἐνώπιον
 κυρίου, κατακόψας τε τὰ εἶδωλα Ἱερουσαλήμ καὶ Μάτθαν τὸν
 ἱερέα τοῦ Βαὰλ μονώτατος καὶ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου ἀπο-20
 κτείνας, τῶν μετεώρων οὐκ ἀπέστη, θύων αὐτοῖς καὶ θυμῶν.

4. ἀμανίτας RV. 12. 17. Ἰωᾶς V. ib. υἱὸς οἰα. V. 15 Μωσέα V.

Anni a m. c. filis libertatem recepit. Idem porro Propheta in Soman mortuum pue-
 rum in vitam excitatum matri reddidit. Cumque in Galgala venisset, fa-
 me tum invalescente, lebetem magno hic posito, cibos incolis paravit. Et
 legentibus quibusdam ex agrestibus vitibus colocyntides mortiferas, et
 elixantibus, cum eas comedere inceperissent, mori se exclamarunt: ipse
 vero immissa modica farina, mortem ab illis et famem depulit.

VI.

Prophetarunt Amos et Elissaeus.

VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Post Gotholiam regnavit Joas, Ochoziae filius, super utramque tri-
 bum, Juda et Manasse, annis xi. Colliguntur anni iv. MDCCLII.

4613. 6.

I. II.

Jodae apud Hebraeos summus Pontifex agnoscebatur, solus qui post
 Moysen vixerit annos cxxx.

III. IV.

Joas iste instauravit templum Dei Hierosolymis, quod desertum fue-
 rat sub Gotholia, cum faceret verbum in conspectu Domini, concisis
 Hierusalem idolis, ac Matthan Sacerdote Baal in conspectu altaris inter-
 fecto, ab excelsis tamen non abstinuit, iisque sacrificavit et adolevit

ὧ καὶ ἐπιστρατεύσας Ἀζαήλ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας, εἰς πόλεμον, καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ χρυσίον τε καὶ ἀργύριον ἔπέ- P 101
στρεψεν ἐν Ἱερουσαλήμ παρακληθεὶς.

έ, ε'.

5 Ἐλισσαῖος καὶ Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ὁ τὸ δρέπανον προεφήτενον καὶ Ὁζιήλ καὶ Ἐλεάζου.

ζ', η', θ', ί, ιά, ιβ'.

R 238

Ζαχαρίας ὁ προφήτης, υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἀνηρέθη ὑπὸ Ἰωᾶς υἱοῦ Ὁχοζίου, βασιλέως Ἰούδα, ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας 10 αὐτοῦ, μεταξὺ τοῦ θουσιαστηρίου, διὰ τὸ ἐλέγχειν αὐτὸν τὴν ἀσέβειαν τοῦ τε βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

ιγ', ιδ', ιέ, ις, ιζ'.

Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωᾶς ἀνεῖλεν B πλεῖστον ὄχλον τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου.

15 ιη', ιθ', κ', κα'.

Ἀζαήλ ἐπιβάς τῇ Ἱερουσαλήμ ἤμελλεν αὐτὴν πολιορκεῖν. γινοὺς δὲ Ἰωᾶς ὅτι ἐπολέμησεν τὸν Ἰσραήλ, ἔλαβεν πάντα τὰ ἔγχα καὶ τὸ χρυσίον, καὶ ἀπέστειλε τῷ Ἀζαήλ, καὶ λαβὼν ἀνεχώρησεν.

κβ', κγ', κδ', κέ, κς'.

20 Ἰωᾶς ἠσέβησεν.

6. προεφητεύων V, προφητεύων P. 20. Ἰωᾶς ἠσέβησεν om. P.

Huic Azael, filius Adel, Syriae Rex bellum intulit: acceptoque ab illo Anni a m. c. auro et argento, Hierosolymam advocatus reversus est.

V. VI.

Elissaeus et Zacharias filius Jodae summi Pontificis, qui de falce prophetat, et Oziel, atque Eleazar.

VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Zacharias Propheta, filius Jodae, summi Pontificis, a Joa, filio Ochoziae, Rege Juda, anno regni XII. inter altare interfectus est, quod Regis ac populi Judaeorum impietatem reprehendisset.

XIII. XIV. XV. XVI. XVII.

Azael Rex Syriae Joaz bello aggressus, ingentem populi multitudinem sustulit, juxta verbum Elissaei Prophetae.

XVIII. XIX. XX. XXI.

Azael versus Hierusalem venit, urbem obsessurus. Joas vero cum didicisset bello subactum ab eo Israel, sumptis sanctis omnibus, et auro, ea ad Azael misit, qui his acceptis recessit.

XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII.

XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

4619.

C .κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη',
λθ', μ'.

Ἐβραίων Μετὰ Ἰωράμ ἔνατος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰηοῦ υἱὸς
τοῦ Ἰσρα- Ναμεσσεὶ ἔτη κη'. ὁμοῦ ρκς'.
ήλ.

α', β', γ', δ', ε', ς'. 5

Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης θεσπίζει τῷ Ἰωάχαζ περὶ τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ καὶ κακῶν ὧν ἐπάξει τῷ Ἰσραὴλ βασιλεύων.

V 82 ζ', η', θ', ι', ια'.

Ἰωδαὲ παρ' Ἐβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο, ὃς μόνος μετὰ
Μωϋσέα ἐβίωσεν ἔτη ρκ'. 10

D ιβ', ιγ', ιδ'.

Ἰηοῦ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ προσεκύνησεν ταῖς δαμάλεσι ταῖς
χρυσαῖς αἷς ἐποίησεν Ἱεροβοάμ ἐν Βεθὴλ καὶ ἐν Δάν τῇ νῦν λε-
γομένη Πανεάδι.

ιέ, ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα'. 15

Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἐπόρθησε τὸν Ἰσραὴλ.

κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη'.

R 240 Ἐβραίων Μετὰ Ἰωὰς ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας ια' Ἀμεσσίας υἱὸς
τοῦ Ἰούδα. αὐτοῦ ἔτη κθ'. ὁμοῦ ,δχπα'.

P 102 α'. 20

Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα, κέ ὡν ἐτῶν, ἐπιστρατεύσας τοῖς

3. ἔνατος P. 7. καὶ τῶν κακῶν P. 18. ια' om. P.

Anni a m. c. Post Joram nonus super Israel regnavit Jehu, filius Namessei annis
xxviii. Colliguntur anni cxxvi.

I. II. III. IV. V. VI.

Elissaeus Propheta vaticinatur Joachaz de illius regno, et de malis
quae Israeli dum regnaret esset illaturus.

VII. VIII. IX. X. XI.

Jodae apud Hebraeos summus Pontifex agnoscebatur, solus qui post
Moysen annos vixit cxx.

XII. XIII. XIV.

Jehu Rex Israel adoravit vitulos aureos, quos fecit Hieroboam in
Bethel et in Dan, nunc Paneade dicta.

XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI.

Azael Syriae Rex populatus est Israel.

XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII.

Post Joas, Judaeam rexit Amessias (seu Amasias) illius filius annos
xxix. Colliguntur anni iv. MDCLXXXI.

4653.

I.

Amessias Rex Juda, cum aetatis annum xxv. attigisset, moto in

ἐξ Ἰσραὴλ καὶ τοῖς υἱοῖς Σηεῖρ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ λαβὼν τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἤγαγεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

β', γ', δ', ε', ε'.

Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἀπέθανεν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς Ἀδερ.

ζ'.

Ἰωνᾶς ὁ προφήτης, υἱὸς Ἀμαθί, ὑπὸ τοῦ κήτους καταποθείς, καὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ φυλαχθεὶς, ἀπεπύσθη θεοῦ βουλήσει, ὃς καὶ εἶπεν, Ἥμην Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, καὶ προσηυξάμεν πρὸς B
κύριον τὸν θεόν μου ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπον, Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου, καὶ ἐπήκουσεν ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου. ἀπέβύβη με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ 15 τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμέ διῆλθον. καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπώσμαι ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς ναὸν ἁγίον σου. περιεχύθη μοι ὕδωρ πολὺ ἕως ψυχῆς μου, καὶ ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὄρεων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι, καὶ ἀνέβη ἐκ C
20 φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, κύριε ὁ θεός μου. ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ τοῦ κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχὴ μου πρὸς ναὸν ἁγίον σου. φυλάσσοντες μάταια καὶ ψεύδη

5. υἱὸς αὐτοῦ Ἀδερ P. 13. βάθος P, βάθει V. 16. ναὸν] θεὸν P. 19. μοχλοὶ] μέτοχοι RV. Conf. Ion. I. 2. 6. 22. φυλάσσομενοι m. R ex Iona.

Israelitas et filios Seir bello, illos devicit: et ablatos eorum Deos Hierusalem transtulit.

II. III. IV. V. VI.

Azael Syriae Rex moritur, huicque succedit illius filius Ader.

VII.

Jonas Propheta, filius Amathi, a ceto deglutitus, et per tres dies in illius ventre custoditus, Deo ita volente, regestus est, qui et dixit: *Eram ego Jonas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus, et oravi ad Dominum Deum meum ex ventre ceti, et dixi, Clamavi in tribulatione mea ad Dominum Deum meum, et exaudivit de ventre inferi vocem meam. Projecisti me in profundum cordis maris, flumina circumdederunt me: omnes elevationes tuae, et fluctus tui super me transierunt. Et ego dixi: projectus sum ab oculis tuis: profecto addam ut videam templum sanctum tuum. Circumfusa est mihi aqua multa usque ad animam, abyssus vallavit me ultima, intravit caput meum in scissuras montium, descendit in terram, cujus vectes ejus retinacula sempiterna. Et ascendit ex corruptione vita, Domine Deus meus. Cum deficeret a me anima, Domini me-*

ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως θύσω σοι, πάντα ὅσα ἠϋξάμην ἀποδώσω σοι σωτήριον τῷ κυρίῳ. καὶ προσετάγη τῷ κῆτι, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

Ἰστορεῖ Ἰώσηπος ἐν ἐνάτῳ τῆς ἀρχαιολογίας τὸν Ἰωνᾶν κα-
R 242 ταποθέντα ὑπὸ τοῦ κήτους ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ μετὰ τρεῖς ἡμέ- 5
ρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐκβρασθῆναι ζῶντα.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ'.

D Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ συμβαλὼν τῷ Ἀμεσσία εἰς πόλεμον
αἰχμάλωτον αἶρεῖ τὸν Ἀμεσσίαν, καὶ τοῦ τείχους Ἱερουσαλήμ
καθεῖλεν ὅσους πῆχεις. 10

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

Προεφήτεον Ὠσηέ, Ἀμώς, Ἰωνᾶς καὶ Ναούμ. Ἀμώς
V 83 προφητεύων εἶπεν, Ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου
Ἰσραὴλ, διότι ἰδοὺ στερεῶν οὐρανὸν καὶ κτιζῶν πᾶν πνεῦμα καὶ
ἀπαγγέλλων εἰς ἄνθρωπον τὸν λόγον αὐτοῦ. 15

ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ'.

P 103 Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν ἰδίων εἰς Λα-
χεῖς.

Μετὰ Ἰηοὺ δέκατος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωαχὰζ ἔτη ιζ'.
ὁμοῦ ρμγ'. 20

α', β'.

1. ἐγκατέλειπον V. 4. ἐνάτῳ PV. c. 9. 2. 8. — 17. Ἀμεσία —
Ἀμεσσίαν — Ἀμεσίας R. 13. εἶπεν] IV. 12. 19. δέκατος Ἑβραίων
ἐβασίλευσεν P.

Anni a m. c. moratus sum, et veniat ad te oratio mea, ad templum sanctum tuum.
Qui custodiunt vana et mendacia, misericordiam suam reliquerunt. Ego
autem cum voce laudis immolabo tibi. Quaecumque vovi, reddam tibi sa-
lutare Domino. Et praeceptum est ceto, et eiecit Jonam super aridam.

Narrat Josephus in nono Antiquitatum, Jonam a ceto in Ponto Eu-
xino absorptum, post dies tres totidemque noctes vivum eiecitum.

6660.

VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Joas Rex Israel praelio cum Amessia congressus, eodem Amessia
captive abducto, muros Hierusalem usque ad cccc. cubitos destruxit.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Prophetarunt Osee, Amos, Jonas, Naum. Amos prophetans dixit:
Praeparare ad invocandum Deum tuum, Israel. Quia ecce firmans coe-
lum, et creans omnem spiritum, et annuncians homini eloquium suum.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX.

Amessias Rex Juda a suis in Lachis interfectus est.

Post Jehu, decimus Hebraeorum regnavit in Israel Joachaz annis
XVII. Colliguntur anni CXLIII.

Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας ἠβουλήθη ἐπιστρατεύσαι τῷ Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰούδα. καὶ ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωάχαζ βασιλεῖ Ἰσραήλ, ἐν πρώτοις ἐξέθλιψεν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

γ', δ', ε'.

5 Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης μετέλλαξε τὸν βίον προφητεύσας ἔτη μ'.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ'. B

Ἐν τῷ τάφῳ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ριφείς ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ νεκρός τις ἀπὸ τῶν μονοζώνων τῶν Μωαβιτῶν ἀνέζησε 10 θεοῦ βουλήσει.

Μετὰ Ἀμεσσίαν βασιλεὺς ιβ' τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βε-^{Ἐβραίων} ναμὴν Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νβ'. ὁμοῦ δψλγ'.^{τοῦ Ἰούδα.}

α'.

Ἰούδας ὁ καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσσίου καὶ Τελεχίας ὢν ἐτῶν C 15 ις' ἐβασίλευσεν.

β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ'. R 244

Προεφήτεον Ὡσηὲ υἱὸς Βεηρεί, Ἀμὼς καὶ Ἰωνᾶς ὁ τοῦ Ἀμαθι ἐκ Γοφέρ.

ιδ'.

20 Ὀζίας βασιλεὺς Ἰούδα πολέμῳ καθεῖλεν τὰ τείχη Γεθ καὶ

Azael Rex Syriae bellum inferre Joas Regi Juda constituit. Deinde Anni a. c. moto in Joachaz Regem Israel exercitu, illum afflixit totis vitae suae diebus.

III. IV. V.

Elissaeus Propheta vitam cum morte commutavit, cum prophetasset annos XL.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.

Quidam ex latrunculis Moabitae mortuus in tumulum Elissaei Prophetae inter illius ossa projectus, Deo ita volente, revixit.

Post Amessiam, duodecimus regnat super duas tribus Juda et Benjamin Ozias, qui et Azarias dictus, filius ejus, an. LII. Colliguntur anni IV. MDCCXXXIII.

I.

Ozias, qui et Azarias, Amessiae et Telechiaae filius, cum annorum esset XVI. regnavit.

II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Prophetarunt Osee filius Beerii, Amos, et Jonas Amathi filius ex Gofer. 4683.

XIV.

Ozias Rex Juda moto bello prostravit muros Geth, et Azoti, et Jammiae. Bellum etiam gessit cum Arabibus qui Petram incolebant.

Ἀζώτον καὶ Ἰαμινίας. ἐπολέμησε δὲ καὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς κατοικοῦντας Πέτραν.

ιε', ις'.

Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ θυμιά-
D σαι· κωλυθεῖς δὲ ὑπὸ Ἀζαρίου τοῦ ἱερέως, καὶ μὴ βουλόμενος 5
ἀναχωρῆσαι, ἐλεπρώθη ὄλος παραχρῆμα, ὄντος ἀρχιερέως Ἀζαρίου.

ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε'.

Πρῶτος Ἀμὼς ὁ προφήτης τὰ περὶ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμα-
λωσίας θεσπίζει πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σειсмоῦ.

κε', κζ'.

Σεισμός μέγας γέγονεν ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλη τῇ Ἰουδαίᾳ
Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα εἰσελθόντος εἰς τὸ ἅγία-
P 104 σμα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ λεπρωθέντος αὐτοῦ, ἐξεχύθη ἡ πίστις
τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ σειсмоῦ γενομένου.

κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ', 15
μα', μβ', μγ', μδ', με'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ἤρξατο προφητεῦειν,
καὶ Ὡσηὲ υἱὸς Βεηρεὶ καὶ Ναοῦμ.

V 84 Ἡσαΐας προφητεύων εἶπεν, Ἰδοὺ κύριος ἔρχεται ἐπὶ νεφέλης
κούφης. Ὡσηὲ εἶπεν προφητεύων, Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται 20
φῶς, καὶ ψῦχος καὶ πάχος ἔσται μίαν ἡμέραν. καὶ ἡ ἡμέρα

2. Πέτρας P. 11. περὶ σειсмоῦ m. P. 16. μβ' om. V. 19.
εἶπεν om. P. Esai. XIX. 1. 21. ἡ om. P.

xv. xvi. *

Ozias qui et Azarias ingressus est templum Dei, ut incensum offerret Deo: prohibitus vero ab Azaria Pontifice, cum nollet recedere, statim totus lepra corripitur, Azaria sacerdotium tum obtinente.

xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv.

Primus Amos Propheta quae in captivitate Israel eventura erant biennio ante terrae motum praedicit.

xxvi. xxvii.

Ingens terrae motus Hierosolymis et in tota Judaea factus est. Ozia seu Azaria Rege Juda Sanctuarium altaris ingresso, eoque lepra correpto, adeps altaris effusa est, terrae motu facto.

xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii.

xxxix. xl. xli. xlii. xliii. xliv. xlv.

Hoc anno Esaias, filius Amos, coepit prophetare, ut et Osee Beerii filius, et Naum.

Esaias prophetans dixit: *Ecce Dominus venit super nube levi.* Osee vero dixit: *In illa die non erit lux, nec frigus, nec glacies unum diem.*

ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ, καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς.

Ναοὺμ προεφήτευσε λέγων, Ἀνέβη ὁ ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν Β
σον, ἐξαιρούμενός σε ἐκ θλίψεως, σκόπευσον ὁδόν, κράτησον
5 ὁσφύος, ἀνδρίζον τῇ ἰσχυί σφόδρα, διότι ἀπέστρεψε τὴν ὕβριν
Ἰακώβ, καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραήλ.

μς', μζ', μη', μθ', ν'.

R 246

Τὴν α' Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαθάμ Ἑβραίων τοῦ
Ἰούδα βασιλεία συνάγει. καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν
10 παρίστησιν. γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὡδε πρὸς λέξιν.

Ἀισχύλος ὁ Ἀγαμήστορος ἤρξεν Ἀθηναίων διὰ βίου ἔτη κγ',
ἐφ' οὗ Ἰωαθάμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν λέγει, ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος C
τὸν Ἰωαθάμ βασιλεία Ἰούδα συνείληφεν.

15 νά' ἔτι Ὀζιον τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα πρώτη
Ὀλυμπιάς ἐτέθη ὑπὸ Ἰφίτου, καθ' ἣν προεφήτευσεν Ἡσαΐας
υἱὸς Ἀμώς, Ὡσηὲ ὁ τοῦ Βεηρεί, Ἰωήλ ὁ τοῦ Βαθουήλ, Ὡδηήδ,
καὶ Μιχαίας ὁ Μορασθίτης.

Ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἤχθη παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἥτις ἐστὶν τε-
20 τραετηρίς.

3. Περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου m. P. *ibid.* εἰς τὸ π. P.
11. ἤρξεν τῶν Ἀ. ἔτη P. 13. δὲ om. P. 15. πρώτη ἢ Ὁ. P.
17 Βεηρή P. *ibid.* Βατονήλ P. *ibid.* Ὡδηήβ R. 18. Μι-
χίας P. 19. Ὀλυμπιάδων ἀρχή m. P.

Et dies haec nota Domino: non dies, neque nox, et lux ad vesperam du-Anni a. m. c. rabit.

Naum prophetavit, dicens: *Ascendit inflans in faciem tuam, eripiet te ex afflictione, considera vicem, stringe lumbos, firma animum valde, quia Dominus avertit ignominiam Jacob, velut contumeliam Israel.*

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. I.

4727.

Primam Olympiadem Africanus ad tempora Joatham Hebraeorum tribus Juda Regis colligit. Noster etiam canon ad eandem tempestatem refert. Africanus porro haec ad verbum scribit.

Aeschylus Agamestoris filius Atheniensibus imperavit annis xxiv. quo regnante, regnavit pariter Hierosolymis Joatham.

Noster vero canon, inquit, i. Olymp. Joatham Regem Juda comprehendit.

Anno LI. Osiae, qui et Azarias dictus est, prima Olympias est instituta ab Ipiuto, qua Prophetarunt Esaias filius Amos, Osee Beerī filius, Joel filius Batouel, Oded, et Michaelae Morathites.

Prima Olympias acta est apud Graecos, quae quadriennium complectitur.

α' Ὀλυμπιάς.

να', νβ'.

D Καὶ οὗτος Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας ποιήσας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ἐτελεύτησεν.

Ἐβραίων Μετὰ Ἰωάχαζ α' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωᾶς υἱὸς αὐ-5
τοῦ Ἰσρα- τοῦ ἔτη ις'. ὁμοῦ ρνθ'.

ήλ.

α', β', γ', δ', ε'.

Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐτροπώσατο τὸν Ἰούδα, καὶ συνελά-
βετο τὸν Ἀμισσιαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ καθεῖλεν τοῦ τείχους Ἱε-
ρουσαλὴμ τρεῖς πύχαις, καὶ σκυλεύσας τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀνεχώ-10
ρησεν εἰς Σαμάρειαν.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις'.

P 105
Ἐβραίων Μετὰ Ὀζιαν τὸν καὶ Ἀζαριαν ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν
τοῦ Ἰούδα. Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ις'.

ὁμοῦ δψμθ'.

15

α'.

Ἥσαϊας θεῖας ὁράσεως ἤξιώθη.

β'.

Ἦν ἀρχιερεὺς Οὐρίας.

Προεφήτεον Ἥσαϊας, Ὡσηέ, Ἰωνᾶς, καὶ Μιχαίας ὁ Μο-20
ρυσθίτης, Ἰωὴλ ὁ τοῦ Βαθουήλ, καὶ Ὡδῆδ.

8. συνβεβάλετο P. 9. Ἱεροσολύμων P. 14. Βενιαμὴν PV.
ib. Ἰωαδάμ P. 21. Βατουήλ P.

Prima Olympias.

Et hic Ozias, qui et Azarias, rectum faciens coram Deo moritur.

Post Joachaz, xi. regnavit in Israel Joas illius filius ann. xvi. Col-
liguntur anni clix.

I. II. III. IV. V.

Joas Rex Israel Judam debellavit, et cum Amessia Rege Juda con-
gressus est, dejecitque muri Hierosolymorum tres cubitos, ac eadem urbe
direpta, Samariam reversus est.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI.

Post Oziam seu Azariam, regnavit super duas tribus Juda et Ben-
jamin Joadam, illius filius, annos xvi. Colliguntur anni iv. mcccclix.

I.

Esaias divina dignatur visione.

II.

Urias erat summus Pontifex.

Prophetabant Esaias, Osee, Jonas, et Michaeas Morathites, Joel fi-
lius Batouel, et Oded.

Μιχαίας προεφήτευσεν λέγων, Ἐξελεύσεται νόμος καὶ λό- R 248
 γος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν,
 καὶ ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά. καὶ μεθ' ἕτερα. Καὶ σὺ Βηθλεέμ, B
 οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα. ἐκ
 5 σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ αἱ
 ἕξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.

Ἰωὴλ προεφήτευσεν λέγων, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ
 ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ση- V 85
 μεῖα ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, ὃ ἥλιος μετα-
 10 στραφῆσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἔλθεῖν τὴν
 ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν
 ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

β' Ὀλυμπιάς.

C

γ'.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγεννήθησαν Ῥώμος καὶ Ῥῆμος οἱ κτίσαντες
 τὴν Ῥώμην.

δ', ε', ζ'.

γ' Ὀλυμπιάς.

ζ'.

1. λέγων] Mich. IV. 2. 3. μεθ' ἕτερα] V. 2. 7. λέγων] Joel
 II. 29. 9. ὃ] καὶ P. 11. καὶ ἔσται] ἔσται P. 15. Περὶ
 Ῥωμύλον καὶ Ῥῆμον m. P.

Michaeas prophetavit, dicens: *Exibit lex et verbum Domini ex Hierusalem, et judicabit inter multos populos, et arguet gentes fortes. Et post alia.*

Et tu Bethleem domus Ephrata, minima es, ut sis in millibus Juda. Ex te mihi egredietur, ut sit in principem Israel, et egressus ejus ab initio ex diebus saeculi.

Joel prophetavit, dicens: *In diebus illis effundam de Spiritu meo, et dabo prodigia in coelo, et signa in terra, sanguis et ignis, et spiritum fumi, et sol vertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus et manifestus. Et erit, omnis qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.*

II. Olympias.

Hoc anno nati Romulus et Remus urbis Romae conditores.

IV. V. VI.

III. Olympias.

VII.

Ἰωαθάμ τὰς ἐν τῷ ναῷ στοὰς ἰδρυσεν· ἡ ἀνατολικὴ γὰρ μόνη στοὰ ὑπὸ Σολομῶντος ἰδρύθη.

ἦ', θ'.

D Προεφήτευσεν Ναούμ. τὰ δὲ ἐπ' αὐτοῦ προφητευσθέντα περὶ τῆς Νινευῆ συνέβη μετὰ ἔτη ρμδ'. 5

ι'.

δ' Ὀλυμπιάς.

ια'.

Ἰωαθάμ πλεῖστα ὤκοδόμησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

ιβ', ιγ', ιδ'. 10

ε' Ὀλυμπιάς.

ιε', ις'.

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωὰς ιβ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβαὰλ υἱὸς αὐ-
τοῦ Ἰσρα-τοῦ ἔτη μα'. ὁμοῦ σ'.
ἦλ.

P 106 α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', 15
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ',
λα', λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη', λθ'.

R 250 Ἐν ἡμέραις Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα καὶ
Μανασσῆ καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβαὰλ βασιλέως Ἰσραὴλ ἔξαπέ-

3. θ'] θ', ι' P. 4. προεφήτευσεν P. 6. ι' om. P, post Ὀλυμ-
πιὰς ponit V. 13. Ἱεροβοὰμ P. 15. Conf. Amos VII. 9.

Anni a. m. c.
4736.

Joatham porticus in templo excitavit: sola enim Orientalis a Solo-
mone erecta fuerat.

VIII. IX. X.

Naum prophetat. Quae autem ab illo praedicta sunt de Ninivitis
post annum cXLIV. evenere.

IV. Olympias.

XI.

Joatham plurima Hierosolymis aedificia extruxit.

XII. XIII. XIV.

V. Olympias.

XV. XVI.

Post Joas, duodecimus regnavit in Israel Hieroboam, filius ejus, an-
nos xLI. Colliguntur anni cc.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.
XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX.

In diebus Oziae seu Azariae Regis Juda et Manasse, et in diebus
Hierobaal Regis Israel, misit Amessias Sacerdos Bethel ad Hierobaal

στελεν Ἀμεσσίας ὁ ἱερεὺς Βεθῆλ πρὸς Ἱεροβαὰλ βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων, Συστροφὸς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκον Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ δυνήσεται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν ἅπαντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. δίδωμι τάδε λέγει Ἀμὼς, Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ Ἱεροβαὰλ, ὁ δὲ Β 5 Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἀμεσσίας πρὸς Ἀμὼς, Ὁ ὄρων βιάδιζε, ἐκχώρησον εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβιοῦ, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις· εἰς δὲ Βεθῆλ οὐκέτι οὐ μὴ προσθῆς τοῦ προφητεῦσαι, ὅτι ἄγλασμα βασιλείως ἐστίν, ὅτι οἶκος βασιλείας ἐστίν. καὶ ἀπεκρίθη Ἀμὼς καὶ εἶπεν πρὸς 10 Ἀμεσσίαν, Οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἡ αἰπὸλος ἤμην καὶ κνίζων σνκάμινα, καὶ ἀνέλαβέν με κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, Βιάδιζε, προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. καὶ νῦν ἄκουε λόγον κυρίου, Σὺ λέγεις, μὴ προφήτενε ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσετε ἐπὶ τὸν 15 οἶκον Ἰακώβ. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος, Ἡ γυνή σου ἐν τῇ C πόλει πορνεύσει καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοίνῳ συμμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις. ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ, οὕτως ἔδειξέ μοι κύριος. ἰδοὺ ἄγγος ἔξεν- 20 τοῦ, καὶ εἶπεν, Τί σὺ βλέπεις, Ἀμὼς; καὶ εἶπα, Ἄγγος ἔξεντοῦ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, Ἦκει τὸ πέρασ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, V 86 οὐκέτι οὐ μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν, καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώ-

7. κατάβηθι m. P. 8. προσθεῖς P. *ibid.* ἔτασμα m. P. 9. καὶ prius om. P. 10. ἀλλ' ἡ] ἑλλὰ P. 11. καὶ prius om. P. 14. ὀχλαγωγῆσεις P. 19. καὶ ἰδοὺ P. 20. εἶπεν κύριος P. 21. τὸν Ἰσραὴλ P.

Regem Israel, dicens: *Rebellavit contra te Amos in medio domus Israel, non poterit terra sustinere univros sermones ejus. Haec enim dicit Amos: In gladio morietur Hieroboam, et Israel captivus migrabit de terra sua. Et dixit Amessias ad Amos: Qui vides, gradere, fuge in terram Juda, et comede ibi panem, et in prophetabis ibi, et in Bethel non adjicies ultra ut prophetes, quia sanctificatio Regis est, et domus regni est. Responditque Amos, et dixit ad Amessiam: Non sum propheta et filius prophetae, sed armentarius ego sum, vellicans sycomoros. Et tulit me Dominus Deus cum sequerer gregem, et dixit dominus ad me, Vade, propheta ad populum meum Israel, et nunc audi verbum Domini: Tu dicis, non prophetabis super Israel, et non turbabis super domum Jacob. Propter hoc haec dixit Dominus: Uxor tua in civitate fornicabitur, et filii tui et filiae tuae in gladio cadent, et humus tua funiculo metietur, et tu in terra polluta morieris, et Israel captivus migrabit de terra sua. Haec ostendit mihi Dominus Deus meus. Et ecce uncinus pomorum, et dixit: Quid tu vides, Amos. Et dixi: uncinum pomorum. Et dixit Dominus ad me, venit finis super populum meum Israel, non adjiciam ultra ut pertranseam eum, et stridebunt cardines templi in die illa, dicit Dominus Deus. Et*

ματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος. καὶ μετὰ βρα-
D χέα, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτω-
 κυῖαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς καὶ τὰ ἀνεσκαμ-
 μένα αὐτῆς ἀναστήσω, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν, καθὼς αἱ ἡμέ-
 ραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἐκζητήσωσί με οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώ-
 5 πων, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπὶ
 αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα.

μ', μα'.

Ἐβραίων
 τοῦ Ἰσρα-
 ἡλ.

Μετὰ Ἱεροβαὰλ γ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Μαναῆμ ἔτη ιβ'.
 ὁμοῦ σιβ'. 10

α', β', γ', δ', ε'.

R 252 Φοὺλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπιβὰς τῇ Σαμαρείᾳ, λαβὼν παρὰ
P 107 Μαναῆμ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ α τάλαντα ἀργυρίου, ἀνεχώρησεν.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαναῆμ βασιλέως Ἰσραὴλ, ἤγουν τῶν δέ-
 15 κα φυλῶν, ἀνέβη Φοὺλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
 ἔδωκεν αὐτῷ Μαναῆμ α τάλαντα ἀργυρίου τοῦ εἶναι χεῖρα αὐ-
 τοῦ μετ' αὐτοῦ, διαγοράψας τὸν λαὸν καὶ πάντα δυνατόν, καὶ λα-
 βῶν τὸ ἀργύριον ὃ Ἀσσύριος ὑπέστρεψεν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

Ἐβραίων
 τοῦ Ἰσρα-
 ἡλ.

Μετὰ Μαναῆμ ιδ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 20
 Φακείας ἔτη ιβ'. ὁμοῦ σκδ'.

12. Φουᾶ PV. 16. Φουᾶ PV. Φούλ m. P.

post pauca. In die illa suscitabo tabernaculum David, quod cecidit, et
 reaedificabo aperturas murorum ejus, et ea quae corruerant instaurabo,
 et reaedificabo illud sicut in diebus antiquis, ut requirant me reliquiae
 hominum, et omnes nationes, eo quod invocatum sit nomen meum super
 eos, dicit Dominus faciens haec.

XL. XLI.

Post Hierobaal, XIII. regnavit super Israel Manahem annos XII. Col-
 liguntur anni CCXII.

I. II. III. IV. V.

Phua Rex Assyriorum Samariam aggressus, acceptis a Manahem
 Rege Israel mille argenti talentis, recessit.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

In diebus Manahem Regis Israel, seu decem tribuum, venit Phua
 Rex Assyriorum in illius ditiones, et dedit illi Manahem multa talenta
 argenti, ut esset ei in auxilium, descripto populo, et quovis divite. Rex
 autem Assyriorum accepto argento, in regionem suam reversus est.

Post Manahem, XIV. regnavit in Israel illius filius Phaceias annis
 XII. Colliguntur anni CCXXIV.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι'. B

Ἐβραίων τοῦ Ἰσραὴλ ιδ' Ζαχαρίας μῆνας ζ'. μεθ' ὃν ἐέ
Σελοῦμ μῆνα α'. μεθ' ὃν Φακεείας υἱὸς Μαναήμ ἔτη ι'.

ια', ιβ'.

5 Οὗτος Φακεείας ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελίου
τοῦ τρισταύτου αὐτοῦ ἀπέθανεν, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτ' αὐτοῦ ὁ
ἐρημέτος Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου ιε' τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη λ'.
ὁμοῦ σνδ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
10 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ', κη', κθ', λ'. C

Ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεὲ ἀνέβη Θεγλάθ Φανασσάρ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων, καὶ ἔλαβε τὴν Αἶν καὶ τὴν Βεδμύλχα καὶ τὴν Αἰνῶν
καὶ τὴν Κενεξ καὶ τὴν Ἀσὼρ καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Γαδδί
καὶ τὴν Γαλιλαίαν πῦσαν καὶ τὴν γῆν Νεφθαλεμ, καὶ ἀπόκι-
15 σεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους. εἶτα μετὰ ταῦτα πολεμήσας Φακεὲ
υἱὸς Ῥομελίου ἅμα τῷ Ῥαασσῶν βασιλεὶ Ἀσσυρίας κατὰ τῆς
Ἱερουσαλήμ, ἔλαβεν αὐτήν.

Τὸν Φακεὲ ἐπάταξεν Ὡσηὲ υἱὸς Δαλή, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτ'
αὐτοῦ ἐν Σαμαρεία ἔτη θ'. ὁμοῦ σζγ'. D

20 α'.

3. ιβ' P. 6. ὁ ἐρημέτος om. P. 7. 16. Ῥομελίου P et infra.
12. Post ἔλαβε quae addit P πόλεις θ', in margine ponit V. πό-
λεις repetit etiam m. R. ib. τὴν om. P. ib. Αἶν P. ib.
Βεδμαλά m. P. 14. Νεφθαλήμ P. 17. καὶ ἔλαβεν P.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

Hebraeorum Israelis (Rex) xiv. Zacharias, mensibus vi. Post quem
Phaceias filius Manahem an. xii. regnarunt.

XI. XII.

Hic Phaceias insidiis Phacee filii Romelias, ipsius Magistri militum
circumventus occubuit: et loco illius regnavit Phacee filius Romelias xv.
super Israel an. xxx. Colliguntur anni ccliv.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

In diebus Phacee, ascendit Theglath Phanassar Rex Assyriorum, et
cepit urbes ix. Ain, et Bedmalcha, et Aïnon, et Chenex, et Asor, et
Galaad, et Gaddi, et universam Galilaeam, et terram Nephtalim, et
transtulit eorum incolas in Assyriam. Post haec deinde Phacee filius
Romelias una cum Raasson Rege Assyriae bellum movit adversus Hieru-
salem, eamque expugnavit.

Hosee, filius Dale, interfecit Phacee, et illius loco regnavit in Sa-
maria an. ix. Colliguntur anni cclxiii.

R 254 Ὡσηὲ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ποιήσας παρὰ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἰδώλοις ἐδούλευσεν, οἰκοδομῶν αὐτοῖς οἴκους, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ διήγειν ἐν πυρὶ, καὶ τὸ βδέλυγμα τῶν ἔθνων, καὶ ἔθνευ καὶ ἔθνυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν τοῖς βουνοῖς καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου πυκάζοντος.

5

V 87 β', γ', δ', ε'.

Καὶ ἐπὶ Ὡσηὲ ἀνέβη Σαλμανάσαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ Ὡσηὲ δοῦλος, τουτέστιν συντελεστής.

ς', ζ'.

P 108 Ὡσηὲ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἀπέστειλεν πρὸς Ἀδραμελέχ τὸν Αἰθίοπιν εἰς βοήθειαν ἑαυτοῦ.

η', θ'.

Τούτῳ τῷ θ' ἔτει τῆς βασιλείας Ὡσηὲ υἱοῦ Δαλὴ πρώτη αἰχμαλωσία γέγονε τοῦ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν, βασιλευμένων μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, νῦν δὲ μετοικισθειῶν εἰς ὄρη Μήδων καὶ Χαλ-15 δαίων, ἐπιστρατεύσαντος τῇ Σαμαρείᾳ καὶ πολιορκήσαντος αὐτὴν Σαλμανάσαρ τοῦ τῶν Χαλδαίων βασιλέως, ὃς καὶ αὐτὸν τὸν Ὡσηὲ υἱὸν Δαλὴ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ δέσμιον λαβὼν ἀπῆλθεν· ἐβασιλεύθησαν δὲ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτεσιν διακοσίοις ἐξήκοντα τρισί. B μετωκίσθησαν δὲ αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀρ' 20 οὗ μὲν οἱ πρόγονοι αὐτῶν ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου μετὰ ἔτη Ϟδβ',

3. τῶν om. P. 4. θνυμία P. 13. ἔτει θ' P. 15. μετωκισθει-
σῶν P. 16. τῇ — πολ. om. P. 17. αὐτὸς P.

Hosee, malum in conspectu Dei faciens, contra quam illius decessores, idola coluit, et fana illis aedificavit, filiosque suos per ignem traduxit, et gentium abominationem, ac sacrificavit sacrificia in excelsis, et in collibus, et subter omne lignum frondosum.

II. III. IV. V.

Et Hosee aggressus est Salmanazar Rex Assyriorum, et factus est Hosee illius servus, id est Tributarius.

VI. VII.

Hosee Rex Israel misit ad Adramelech Aethiopen, quo sibi auxilio esset.

VIII. IX.

Hoc anno IX. regni Hosee filii Dale, prima contigit servitus seu captivitas decem tribuum Israel, quae in Samaria Regibus parebant. Nunc autem eae traductae sunt in Medorum et Chaldaeorum montes, Salmanasar Chaldaeorum Rege bellum iis inferente, qui Hosee filio Dale Rege Israel captivo facto, recessit. In Samaria porro cclxiii. annis Regibus paruere. Ex Judaea vero translatae sunt x. tribus post an. DCCCXXXII. ex quo majores earum ex Aegypto profecti erant. Ex quo autem Sa-

ἀφ' οὗ δὲ τὴν χώραν Σαμαρείας κατέσχον στρατηγήσαντος αὐ-
 τῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ, εἰσὶν ἔτη ω'β', ἀφ' οὗ δὲ ἀποσιάντες Ῥο-
 βοάμ τοῦ ἐκγόνου Δαβὶδ ἐβασιλεύθησαν ὑπὸ Ἱεροβοάμ δούλου
 γενομένου Σολομῶνος, εἰσὶν ἔτη σξβ' καὶ μῆνες ζ', αὐτὰ συν-
 5 τρέχει ἡγουν καταλήγει εἰς τὸ τέταρτον ἔτος Ἐζεκιῖον βασιλείως
 Ἰούδα, καθ' ὃ καὶ τὸ πάσχα σεσημειώται γεγενῆσθαι λαμπρῶς
 καὶ φιλοτίμως ἀπὸ Σολομῶνος. οἱ καὶ μετοικισθέντες εἰς Σα-
 μάρειαν Χουθάει ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας ἐν ἧ κατωκίσθη-
 σαν προσηγορίαν λαβόντες, διὰ τὸ ἐκ τῆς Χουθὰς οὕτω καλου-
 10 μένης χώρας τότε μετατεθῆναι. ἔστι δὲ αὕτη ἡ Χουθὰς χώρα
 ἐν τῇ Περσίδι καὶ ποταμὸς τοῦτο ἔχων ὄνομα. καὶ μετοικισθέν-
 τες εἰς Σαμάρειαν ἕκαστος κατ' ἔθνος ἴδιον εἶχε θεόν. ὕστερον
 δὲ Σαμυρεῖς ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας ἐν ἧ κατωκίσθησαν
 προσηγορίαν λαβόντες.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει Σιβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἐν Αἰγύπτῳ ἐγνω-
 ρίζετο.

Γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλαι αὖ Σιβυλλαί.

Σιβυλλα ἡ Ἑβραία.

Σιβυλλα ἡ Περσίς.

20 Σιβυλλα ἡ Δελφίς.

Σιβυλλα ἡ Ἀδαὴ ἡ Κιμμερία.

Σιβυλλα ἡ Σαμία.

R 256

D

2. ὑποσιάντες P. 4. 7. Σολομῶνος P. 5. Ἐζεκιῖον P sola. 6. ὄν
 P sola. 8. ἐν ἧ — προσηγορίαν] ἐπίκλησιν P. 10. τῆς χώρας P.
 15. Ἐρυθραία V hic et p. seq. v. 7. 21. Κιμμερία PV.

mariae regionem obtinuerunt, Jesu filio Nave eorum duce, anni DCCCXCII.
 computantur. Ex quo, dum defecerunt a Roboam nepote Davidis, iis
 dominatus est Hieroboam Solomonis servus, anni sunt CCLXII. et menses
 VII. qui concurrunt, seu desinunt in IV. annum Ezechiae Regis Juda,
 quo Pascha splendide ac magnifice celebratum esse a Solomone annota-
 tum est. Jam vero qui in Samariam translati sunt, Chuthei sunt appel-
 lati, ex regionis nomine, quod ex Chuta, regione sic nuncupata, tunc
 fuerint translati. Est autem illa Chutae regio in Perside, ubi ejusdem
 nomenclaturae est fluvius. Cumque in Samariam fuissent deducti, unus-
 quisque secundum gentem suam habuit Deum. Postmodum vero Samari-
 tani appellati sunt, tracto a regione quam incolere nomine.

Hoc anno Sibylla Erythraea in Aegypto claruit.

Fuere et aliae XI. Sibyllae.

Sibylla Hebraea.

Sibylla Persica.

Sibylla Delphica.

Sibylla Adaena, seu Cimeria.

Sibylla Samia.

Σίβυλλα ἡ Ῥοδία.

Σίβυλλα ἡ Κυμαία.

Σίβυλλα ἡ Λιβοία.

Σίβυλλα ἡ Τρωάς.

Σίβυλλα ἡ Φρυγία.

Σίβυλλα ἡ Τιβουρτία.

P 109 Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἡ προγεγραμμένη ἦν ἀπὸ πολίχνης Ἐρυθρίας καλουμένης, ἀντικρὺ Χίου, ἢ καὶ ἐποποιὸς οὔσα, ἧς καὶ στήλη ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ Ἐρυθρίᾳ ἄχρι τοῦ νῦν κατὰ τὴν στερεὰν ἀντικρὺ Χίου.

Ἐβραίων
τοῦ Ἰούδα.

Μετὰ Ἰωαθάμ ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν Ἀχάζ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ις'. ὁμοῦ δ' ψξέ'.

α'.

Ῥαασῶν υἱὸς Ἀράμ καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου περιεκάθισαν τῇ Ἱερουσαλῆμ πρώτῳ ἔτει τοῦ Ἀχάζ βασιλέως Ἰούδα, καὶ οὐκ ἴσχυσαν αὐτὴν λαβεῖν.

V 88

β'.

B Οὐρίας ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο καὶ Ζαχαρίας υἱὸς Βαραχίου· περὶ ὧν εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἡσαΐα, Μάρτυράς μοι πιστοὺς ποιήσον τοὺς μέλλοντας προφητεύειν τῷ Ἀχάζ τὸ Ἰδοῦ ἢ παρθένος ἐν γα-20

1. Ῥοδία P. 3. Λιβοία P, Λιβοίη V, Λιβυκή m. P. 7. ἢ alterum om. P. ibid. et 9. Ἐρυθρᾶ — Ἐρυθρᾶς Schurzfleisch. Not. Bibl. Vin. p. 85. 8. καὶ] δὲ P. 9. ἐστὶν om. P. ibid. αὐτῇ om. P. 11. Βενιαμὴν PV. 15. τῷ ἔτει P. 19. εἶπεν] VIII. 2. 20. τὸ] VII. 14.

Anni a. c.

Sibylla Rhodia.
Sibylla Cumana.
Sibylla Libyca.
Sibylla Trojana.
Sibylla Phrygia.
Sibylla Tiburtina.

Sibylla Erythraea supramemorata ex Erythria, oppidulo, e regione Chii, ita appellato, ortum duxit. Fuit porro versificatrix, ejusque statua usque hodie Erythriae e regione Chii in continenti visitur.

Post Jonatham, regnavit super duas tribus Juda et Benjamin Achaz illius filius, an. xvi. Colliguntur anni iv. m̄cc̄cxlv.

6.

Raasson filius Aram, et Phacee filius Romeliae, Hierusalem obsederunt anno i. Achaz Regis Juda, neque hanc potuerunt expugnare.

ii.

Urias summus Pontifex agnoscebatur, ut et Zacharias filius Barachiae, de quibus dixit Deus ad Esaiam: *Testes mihi fideles facias qui*

στοι ἔξει, καὶ τέξεται υἷόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. καὶ τὸ Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον, καὶ τὰ ἕξις.

Προεφήτεον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, καὶ Μιχαίας.

5 ζ' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ζ'.

Ἀχάζ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Θιλάθ Φαλαῶν βασιλέα Ἀσσυρίων, προτρέπων αὐτὸν καὶ λέγων, Εἰ δοῦλός σου καὶ υἱός σου ἐγώ, βοήθησόν μοι καὶ ἀνάβηθι καὶ ὄυσαι με ἐκ χειρὸς Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραήλ, ὅτι ἐπανάστησαν κατ' ἐμοῦ, πέμψας αὐτῷ χρυσὸν καὶ ἀργύριον. καὶ δὴ ἐπέισθη αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ Δαμασκόν, καὶ συνέλαβεν αὐτήν. τὸν δὲ Φακεὲ ἐπάταξεν Ὡσηε υἱὸς Ἥλα, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτ' αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη θ'.

15 ζ' Ὀλυμπιάς.

ζ'.

Τούτῳ τῷ ζ' ἔτει τοῦ Ἀχάζ οἱ Ἰδουμαῖοι συμβαλόντες αὐτῷ πολλοὺς αἰχμαλώτους ἔλαβον.

η', θ', ι'.

2. προνόμευσον P. 7. Βενιαμὴν PV. 8. Θιλάθ] Θίλαθ R.
 10. Συρίας — Ἰσραήλ om. P 12. ἐπέισθη R, ἐπίστη P et V (?).
 17. ζ' ἔτει] ἔτει ἐβδόμῳ P.

prophetaturi sunt Achaz: illud nempe: Ecce virgo concipiet, et filium pariet, et vocabitur nomen ejus Emmanuel. Et illud: Praedare celeriter, quamprimum spolia collige, etc.

Prophetarunt Esaias, Osee, et Michaelas.

VI. Olympias.

III. IV. V. VI.

Achaz Rex Juda et Benjamin, misit nuntios ad Thilath Phalsar Regem Assyriorum, illum hisce verbis adhortatus: Si servus tuus, et filius tuus ego sum, opitulare mihi, et accede, ac libera me, quoniam in me insurrexerunt. Misitque illi aurum et argentum, fidemque illi adhibuit Rex Assyriorum, venitque Damascus, et urbem accepit. Osee vero filius Ela percussit Phacee, ejusque loco regnavit in Samaria annos ix.

VII. Olympias.

VII.

4756.

Hoc anno Achaz VII. Idumaei praelio cum eo congressi multos captivos abduxere.

4.

VIII. IX. X.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνέβη Σαλμανόσαρ εἰς Σαμαρείαν.

D Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀχάζ καὶ τετάρτῳ ἔτει ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος εἰκοστοτέταρτον τῆς οἰκείας ἡλικίας ἄγοντες ἐνιαυτὸν Ῥώμιος καὶ Ῥῆμος κτίζουσι τὴν Ῥώμην, ὅθεν μετεκλήθησαν Ῥωμαῖοι· οἵτινες καὶ τὰ ὄπλα τοῦ Ἡρακλέους ἀπέθεντο ἐν τῇ παρ' 5 αὐτῶν κτισθείσῃ πόλει Ῥώμῃ, ἣτις πρώην ἐκαλεῖτο κώμη Βαλέντζια ἐν τῷ Βουριῳ φόρῳ. οἱ δὲ αὐτοὶ δύο ἀδελφοὶ ἀνεπέωσαν τὸ λεγόμενον Παλλάντιον, τὸν βασιλικὸν οἶκον τοῦ Πάλλαντος. ἔκτισαν δὲ καὶ ναὸν μέγαν τῷ Διί, ὄντινα ἐκάλεσαν Καπιτώλιον Ῥωμαῖστί, ὃ ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως, ἀγαγόντες καὶ 10 P 110 τὸ Παλλάδιον ἕσανον ἀπὸ πόλεως Σίλβης ἀπέθεντο αὐτὸ ἐν τῇ Ῥώμῃ. οἵτινες ἀδελφοὶ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτοὺς εἰς ἔχθραν ἤλθον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐρονεύθη ὑπὸ Ῥώμου Ῥῆμος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν μόνος Ῥῶμος. ἔσποτε δὲ ἐφόνευσεν τὸν ἴδιον ἀδελφόν, ἐσεῖετο πᾶσα ἡ πόλις Ῥώμῃ, καὶ οἱ δῆμοι αὐτῆς 15 ἐστασιάζον, καὶ ἐγίνοντο πόλεμοι ἐμφύλιοι ἐπὶ τῆς αὐτοῦ μόνου βασιλείας. καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ μαντεῖον ἐπηρώτησεν διὰ τί γίνεται ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ταραχὴ. καὶ ἐρρέθη αὐτῷ ἐκ τῆς Πυθίας ὅτι Εἰ μὴ συγκαθήσει σοι ὁ ἀδελφός σου ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ, οὐ μὴ στῆ ἡ πόλις σου Ῥώμῃ οὔτε ἡσυχάσει ὁ 20 B δῆμος οὔτε ὁ πόλεμος. καὶ ποιήσας τῆς εἰκόνης τοῦ αὐτοῦ ἀδελ-

3. εἰκοστὸν τέταρτον P, εἰκοστὸ τέταρτον V. 5. Ἡρακλέως PV. 6. Ῥώμης P et eraso s V. 8. τὸν — Πάλλαντον PV. Correxī auctore Malala p. 171. 7. 10. ἡ om. P. *ibid.* καὶ] δὲ P. Quod mihi fraudi fuit, quum Malalam ederem V nondum utens. 11. τῆς πόλεως P. 13. ὁ om. P. 19. τῆς om. P.

Hoc anno venit Salmanasar in Samariam.

Hoc anno Achaz x. et anno iv. Olympiadis vii. Romulus et Remus, cum annum agerent quartum et vigesimum, Roman condunt, unde nomen accepere Romani: qui quidem arma Herculis in urbe abs se condita deposuere, cum antea vicus Valentia in Foro Boario appellaretur. Duo porro isti fratres Pallantis Regiam, quae Palatium dicebatur, instaurarunt. Excitarunt etiam fanum ingens Jovi, cui Capitolii latinum nomen imposuere, quod est Caput urbis. Adducto autem Alba urbe Palladio, illud Romae collocarunt. Atque hi quidem fratres dum simul imperarent, mutuis se odiis sunt persecuti, ac Remus a fratre Romulo interfectus est, isque solus deinceps regnavit. Verum ex quo fratrem occidit, ortus est Romae tumultus, urbisque civibus in seditiones prolapsis, eo regnante civilia bella exarsere. Ille autem ad oraculum profectus, sciscitatus est, quae causa esset cur se regnante tumultuarentur cives. Responsumque datum est ab Oraculo ejusmodi: *Nisi frater tuus tibi in regio solio assideat, nec stabit urbs Roma, nec quiescent cives, neque bellum cessabit.* Is vero confecta fratris sui, et quae vultum ejus

φου ἐκτόπωμα τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ χρυσοῦν στηθάριον στή-
 λην ἔθηκεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἐν ᾧ ἐκάθητο, καὶ οὕτως ἐβασί-
 λευσε τὸν ὑπόλοιπον αὐτοῦ χρόνον, συγκαθημένον αὐτῷ τοῦ R 260
 ὀλοχρόσου ἐκτυπώματος τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ Ῥήμου, καὶ ἔπαυσεν
 5 ὁ σεισμὸς τῆς πόλεως καὶ ἠσύχασεν ἡ δημοτικὴ ταραχὴ. καὶ εἶ-
 τι δ' ἂν ἐκέλευεν θεσπιζων, ἔλεγεν ὡς ἄφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἀδελ-
 φου αὐτοῦ, λέγων Ἐκελεύσαμεν, Ἐθεσπίσαμεν. ὅπερ ἔθος κα-
 τέσχεν ἐξ ἐκείνων παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν ἕως τοῦ παρόντος, τὸ λέγειν,
 Ἐκελεύσαμεν, Ἐθεσπίσαμεν. καὶ ἐπέπεμψεν εἰς ἐκάστην πόλιν V 89
 10 ὑπὸ Ῥωμαίους οὖσαν στηθάρια ὀλόχροσα αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελ- C
 φου αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τίθεσθαι αὐτὰ πλησίον τῶν ἀρχόντων. ὁ δὲ
 αὐτὸς βασιλεὺς Ῥώμος μετὰ τὸ πληρῶσαι αὐτὸν τὰ τεῖχη καὶ κο-
 σμηῆσαι τὴν πόλιν, ἔκτισε καὶ τῷ Ἄρει ναόν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μη-
 νὶ ἐποίησεν ἑορτὴν μεγάλην, θύσας τῷ Ἄρει, καλέσας καὶ τὸν
 15 μῆνα μάρτιον, πρῶην λεγόμενον προῖμον, ὅπερ ἐρμηνεύεται Ἄρεως,
 ἦνπερ ἑορτὴν κατ' ἔτος οἱ Ῥωμαῖοι πάντες ἐπιτελοῦσιν ἕως νῦν,
 καλοῦντες τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως Μάρτις ἐν κάμπῳ. καὶ
 εὐθέως πάλιν ἀρξάμενος ἔκτισε Κερκέσιον ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὅπερ
 Ἴππικὸν ὠνόμασεν, θέλων διασκεδάσαι τὸ πλῆθος τοῦ δήμου
 20 Ῥώμης, ὅτι ἑστασίαζον καὶ ἐπήρχοντο αὐτῷ διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐ- D
 τοῦ· καὶ ἐπετέλεσεν πρῶτος ἱππικὸν ἀγῶνα ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ εἰς
 ἑορτὴν τοῦ Ἥλιου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων, του-

3. χρόνον αὐτοῦ P. ib. αὐτῷ τοῦ] αὐτῷ P. 10. τοῦ om. P.
 13. τῷ om. P. 15. Ἄρειος P. 22. καὶ ὑπ' αὐτῶν P.

referret pectorali statua, hanc in eodem quo residebat solio collocavit,
 sicque deinceps, assidente sibi Remi fratris ex solido auro confecta fi-
 gura, urbis motus conquievit, sedataque popularis seditio. Sed et si
 quidpiam edicto praeciperet, suo et fratris nomine id se agere aiebat,
 hacce utens formula, *Jussimus, Decrevimus*, qui quidem mos exinde apud
 Reges usque ad haecce tempora obtinuit, quibus solenne est hisce uti
 verbis, *Jussimus, Decrevimus*. Misit praeterea ad singulas Romanis
 subditas urbes ex auro solido confectas sui et fratris pectorales statuas,
 quo juxta magistratus collocarentur. Rex vero Romulus, confectis moe-
 nibus, ornataque urbe, Marti templum exaedificavit, ac eodem ipso mense
 solenne festum peregit, facto Marti sacrificio, inditoque mensi eidem
 Martii nomine, cum Primus antea nuncuparetur, hoc est Martis: quam
 quidem festivitatem universi Romani quotannis celebrant ad hanc usque
 tempestatem isto festi die, in campo Martis appellato. Nec multo post
 Circum Romae condere coepit, quem Hippodromum nuncupavit, cum Ro-
 manae plebis motus compescere in animo haberet, quae ob fratris perpe-
 tratam caedem, seditiones conflagabat, ipsique insidias moliebatur. Primus
 ergo Circenses ludos Romae peregit in honorem Solis, et subjectorum
 Soli quatuor elementorum, hoc est terrae, maris, ignis, et aëris, ratus

τέστιν τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ πυρὸς καὶ ἀέρος, λο-
 γισόμενος ὅτι διὰ τοῦτο εὐτυχῶς φέρονται οἱ τῶν Περσῶν βασι-
 λεῖς εἰς τοὺς πολέμους, ὡς τιμῶντες τὰ τέσσαρα ταῦτα στοιχεῖα·
 ἐν τῇ Ῥώμῃ γὰρ οὐκ εἰμίμων αὐτὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα οὐδὲ ἐν
 μιᾷ ἑορτῇ. ὁ δὲ τῆς Πισαίων χώρας βασιλεὺς Οἰνόμαος ἀγῶνα 5
 ἐπετέλει ἐπὶ τὰ Εὐρώπεια μέρη μηνὶ δύστρω τῷ καὶ μαρτίῳ κέ-
 P 111 τῷ Ἡλίῳ Τιτᾷνι ὡς ὑφουμένῳ, ἀγωνιζομένης, φησίν, γῆς καὶ
 θαλάσσης, τουτέστιν Δημήτρας καὶ Ποσειδῶνος, καὶ τῶν ὑπο-
 κειμένων στοιχείων τῷ Ἡλίῳ. καὶ ἐβάλλετο κλῆρος μετὰ τοῦ
 αὐτοῦ Οἰνομάου βασιλέως καὶ τοῦ ἐρχομένου ἀπὸ οἰασδήποτε χώ- 10
 ρας καταγωνίσασθαι αὐτοῦ· καὶ ὅτε μὲν ὁ κλῆρος ἐκάλει τὸν
 Οἰνόμαον ἀγωνίσασθαι ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐφόρει σχῆμα ἰμά-
 τιον κυανόν, ὃ ἐστὶ τῶν ὑδάτων· καὶ ὁ ἀνταγωνιζόμενος κατ'
 αὐτοῦ ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα, ὃ ἐστὶν τῆς γῆς. καὶ πάλιν εἰ
 R 262 ἤνεγκεν ὁ κλῆρος τῷ Οἰνομάῳ φορέσαι τὸ τῆς Δημήτρας σχῆμα, 15
 B ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα, καὶ ὁ ἀνταγωνιζόμενος αὐτοῦ ἐφόρει
 τὸ σχῆμα τοῦ Ποσειδῶνος, ὃ ἐστὶν τῶν ὑδάτων, τὸ κυανόν. καὶ
 ὁ ἠττώμενος ἐφονεύετο. καὶ πλῆθος ἄπειρον ἤρχετο θεωρῆσαι
 τὸν αὐτὸν ἐτήσιον βασιλικὸν ἀγῶνα ἀπὸ ἐκάστης χώρας καὶ πό-
 λεως. καὶ οἱ μὲν τὰς παραλίους οἰκοῦντες πόλεις καὶ τὰς νήσους 20
 πολῖται καὶ τὰς κόμας τὰς παραλίους ναῦται ἤρχοντο τὸν φο-
 ροῦντα τὸ κυανόν σχῆμα, τουτέστιν τοῦ Ποσειδῶνος, νικῆσαι,

5. Πισίων P. 6. δύστρω τῷ μαρτίῳ P. 7. ὑφουμένῳ Malalas
 p. 173. 13., ὑφωμένῳ PV. 8. Δημήτρος P. 11. αὐτοῦ] αὐ-
 τὸν Malalas. 21. ἠρχοῦντο P sola.

ea de causa Persarum Reges bella feliciter peragere, ut qui quatuor
 haec elementa colerent. Neque enim antea quatuor ista Romae cole-
 bantur elementa, neque festum ullum institutum. Pisensium vero Rex
 Oenomaus certamen peregit in Europae partibus mensis Systri, seu Mar-
 tii, xxv. die, in Solis Titanis, velut excelsi, honorem, certantibus, ut
 aiunt, terra et mari, hoc est Cerere et Neptuno, subjectisque Soli ele-
 mentis. Sors vero mittebatur inter ipsum Neptunum Regem Oenomaum, et alterum
 ex quacumque ille venisset regione, qui cum eo esset decertaturus: ita
 ut si forte sors Oenomaum pro Neptuno decertare statueret, tum is ve-
 stem indueret caeruleam, quod is color sit aquarum: qui porro cum illo
 pugnaturus esset, viridi uteretur, quod terrae color sit. Rursum siqui-
 dem sors Oenomaum Cereris habitum deferre designasset, viridi cultu
 ornaretur, et alter adversarius caeruleo habitu indueretur, Neptuni sci-
 licet, qui color est aquarum: ac victus quidem morte lueret. Ad regium
 vero istud et anniversarium certamen infinita hominum multitudo ex sin-
 gulis regionibus ac civitatibus confluebat. Qui porro maritimas urbes
 cives vel insulas, ac vicos littorales incolebant nautae, victoriam illi ad-
 precabantur qui cyaneam vestem ferebat, id est Neptuni, cum inde au-

οἰωνιζόμενοι, ὅτι ἐὰν ἤτηθη ὁ ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγωνιζόμενος, ἔκλειψις ἰχθύων γίνεται παντοίων καὶ ναυάγια θαλάσσης καὶ ἀνέμων βιαιῶν ταραχή. οἱ δὲ τὰς μεσογειούς οἰκοῦντες πολίται καὶ ἐπιχώριοι ἀγροικοὶ καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ κάμνοντες ἤρχοντο νικῆσαι τὸν φοροῦντα τὸ χλοῶδες σχῆμα, οἰωνιζόμενοι ὅτι ἐὰν ἤτηθη ὁ ὑπὲρ τῆς Δημήτρας ἀγωνιζόμενος, ὃ ἔστιν ὑπὲρ τῆς γῆς, λιμὸς σίτου καὶ σπίνις οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν πάντων γίνεται. καὶ ἐνίκησεν πολλοὺς ὁ Οἰνόμαος ἀνταγωνιστὰς αὐτοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη· εἶχεν γὰρ καὶ τὸν Ἄψυρτον διδάσκοντα αὐτὸν πικρῶς τὴν ἠνιοχικὴν· ὅστις Οἰνόμαος ἤτηθεῖς ὑπὸ Πέλοπος τοῦ Λυδοῦ ἐφρονεῦθη.

Τὸν δὲ ἱππικὸν ἀγῶνα πρῶτος ἐπενόησεν Ἐννάλιος τις ὀνόματι, υἱὸς Ποσειδῶνος, ἀγαγόμενος τὴν Λιβύην, θυγατέρα τῆς Ἰούσ καὶ τοῦ Πίκου Διός, ὃς κρατήσας τὰ μεσημβρινὰ μέρη ἔκαλεσεν τὴν αὐτὴν χώραν ἐν ἣ ἔβασίλευσεν Λιβύην εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ γυναικός. τὸν δὲ αὐτὸν ἱππικὸν ἀγῶνα ὁ Ἐννάλιος ἄρμασι διπῶλοις ἐφήρε, καθὼς συνεγράψατο Καλλιμάχος ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς Αἰτησίοις αὐτοῦ. καὶ λοιπὸν μετ' αὐτὸν ὁ Ἐριχθόνιος ἐπετέλεσεν καὶ ἄλλοι ἐν διαφόροις τόποις ἐπετέλεσαν. ὁ δὲ Οἰνόμαος πρῶτος αὐτὸς ἐπετέλεσεν τὸν αὐτὸν ἱππικὸν ἀγῶνα ἄρμασι τετραῖπποις· διὸ καὶ περιβόητος ἐγένετο, καθὰ ἐν ταῖς

3. τὰς om. P. 4. ἀγροικοὶ P. 11. τοῦ om. P. 12. ἐνόησεν P. 14. Ἰοῦ PV, Ἰούσ m. R. 15. ἐν — Λιβύην] (Λιβύην) P. 16. αὐτὸν om. P. 17. διπῶλοις Malalas, δὴ πολλοῖς PV. 18. Ἐριχθόνιος Malalas, Ἐρεχθόνιος PV.

gurarentur, si qui pro Neptuno dimicabat vinceretur, futuram omnis generis piscium caritatem, maris eventura naufragia, ac fore ut ingentes ventorum turbines excitarentur. Contra autem qui continentem habitabant, ac indigenae rustici, et quotquot agriculturae dabant operam, illum superiorem optabant qui herbaceum colorem deferebat, ominati, si vinceretur qui pro Cerere certabat, seu pro terra, annonae caritatem, viniq̄ue ac olei, frugumque aliarum omnium secuturam inopiam. Atque Oenomaus multos quidem ex adversariis superavit per multos annos, Absyrto magistro usus, a quo aurigationis artem apprime edoctus erat: sed tandem victus a Pelope Lydo interfectus est.

Equestrium porro certaminum primus auctor fertur Enyalius, Neptuni filius, qui ducta in uxorem Libya, Iūs et Pici Jovis filia, meridionale regiones a se subactas, et de uxoris nomine Libyam appellavit. Enimvero equestres multorum curruum pugnas Enyalius adinvenit, quemadmodum doctissimus Callimachus in suis Aetesii literis prodidit. Post Enyalium denique Erechtonius, alique deinceps variis in locis eosdem ludos celebrarunt. Primus autem Oenomaus certamen illud equestre quo quadrijugis bigam vehentibus dimicabatur instituit, unde celebris admodum est habitus, ut in doctissimi Characis historiis habetur: in quibus

Χάρακος τοῦ σοφωτάτου ἱστορίαις ἐμφέρεται, ὃς συνεγράφατο καὶ ταῦτα, ὅτι τὸ τοῦ Ἰππικοῦ γυμνάσιον εἰς τὴν τοῦ κόσμου διοίκησιν ἐπινενόηται, τουτέστιν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης. τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους ἰστόρησαν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου τοῦ διοικοῦντος τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τῶν ἀν-5
 θρώπων τὸν παροδικὸν βίον, τὸ δὲ πέλμα τοῦ Ἰππικοῦ τὴν γῆν πᾶσαν εἶναι, τὸν δὲ εὐριπον τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῆς γῆς μεσαζομένην, τὸν δὲ ἐπὶ τὰς θύρας καμπτὸν τὴν ἀνατολήν, καὶ τὸν
 R 264 ἐπὶ τὴν σφενδόνα τὴν δύσιν, τὰ δὲ ἐπιὰ σπατία τὸν δρόμον καὶ
 B τὴν κίνησιν τῆς ἀστρώας τῶν ἐπιὰ ὑστέρων τῆς μεγάλης ἄρκτου. 10
 ὁ δὲ αὐτὸς Ῥῶμος βασιλεὺς πρὸς τιμὴν καὶ αὐτὸς τοῦ Ἥλιου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων τὸν ἀγῶνα ἐν τῇ Ῥώμῃ πρῶτος ἐφενρῶν ἐπετέλεσεν ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ τῆς δύσεως, ἦτοι τῆς Ἰταλίας, ἄρμασι τετραπώλοις, τουτέστιν τῇ γῇ καὶ τῇ θαλάσῃ καὶ πυρὶ καὶ ἀέρι. καὶ ἐπέθηκεν ὁ Ῥῶμος τοῖς αὐτοῖς τέτρασι 15
 στοιχείοις τὰ ὀνόματα ταῦτα, τῇ γῇ τὸ Πράσινον μέρος, ὃ ἐστὶν τὸ χλοῶδες, τῇ δὲ θαλάσῃ, τουτέστι τοῖς ὕδασι, τὸ Βένετον μέρος, ὡς κυάνον, τῷ πυρὶ τὸ Ρουσαῖον μέρος πυρῶδες, καὶ τῷ ἀέρι τὸ λευκόν. κακῆϊθεν ἐπενόηθη τέσσαρα μέρη ἐν Ῥώμῃ.
 C ἐκάλεσε δὲ τὸ Πράσινον μέρος Πραισίενον, ὃ ἐστὶν ῥωμαϊκῆ λέ-20

4. τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους] τὰς δὲ δεκαδύο θύρας τοὺς δώδεκα οἴκους Malalas. 7. εὐριππον V. 9. σπατία PV. σπατία cum Cedreno Chilmeadus ad Malalam et Ducangius Gloss. v. σπάτιον. 10. ἀστρώας] ἀστρονομίας Malalas, ἀστροθεσίας Ducangius, τὴν ἀστρώων Chilmeadus ad Malalam. Infra p. 219. D. ἐπειδὴ μῆδὲ τῇ ἀστρώᾳ τοῦτο συμβαίνει κινήσει. ib. τῆς Malalas, καὶ τῆς PV. ib. μεγάλης om. P. 12. αὐτοῦ P.

et hoc subditur, equestris certaminis exercitationem ad orbis gubernationem exprimendam adinventam, coeli scilicet, terrae ac maris. Duodecim quippe Zodiaci circuli domos effingere, a quo terra et mare, ac caduca hominum vita regitur. Solo enim Circi terram universam designari, Euripo mare quod in terrae medio consistit: flexum vero versus januas, orientem: eum autem qui ad metas est, occasum: septem spatia, cursum et motum septem planetarum ac ursae majoris. Quinetiam idem Romulus in ipsius Solis honorem, et quatuor elementorum a se repertum certamen primus Romae celebravit in eadem Occidentis sive Italiae regione, quadrijugo curru, quo terram, mare, ignem et aerem designaret. His porro quatuor elementis sua nomina Romulus imposuit, terrae, Prasina, id est herbacea, vel viridi: mari seu aquis, Veneta seu caerulea: aëri denique Alba Factione assignata. Prasinam autem factionem Praesentem appellavit, voce a Latino ducta, quae Permanens quidpiam sonat, quod terra cum silvis ac saltibus virens semper existat ac permaneat. Venetam vocavit a provincia, quae Venetia dicitur, Romae subdita, cu-

ξις, ἥτις ἐρμηνεύεται ἐμπαρόμιονον· προμισεντεύειν γὰρ λέγεται
 τὸ παραμένειν, διότι ἡ χλοώδης γῆ διὰ παντὸς ἴστυται σὺν τοῖς
 ἄλσεσι. τὸ δὲ Βένετον ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ εἶναι ὑπὸ τὴν Ῥώμην
 ἐπαρχίαν χώραν λεγομένην Βενετία, ἧστινος μητρόπολις ἐστὶν
 5 Ἀκυληία· κακῆθεν ἐξέροχονται τὰ κวานά, τουτέστιν τὰ Βενέτζια
 βάμματα τῶν ἱματίων, καὶ προσεκόλλησεν τῷ Πρασίνῳ μέρει, ὃ
 ἐστὶν τῇ γῆ, τὸ λευκόν, φησὶ τὸν ἀέρα, καθότι βρέχει καὶ ὑπουρ-
 γεῖ καὶ ἀρμόττει τῇ γῆ. τῷ Βενέτῳ μέρει, ὃ ἐστὶ τοῖς ὕδασι,
 προσεκόλλησε συμμίξας τὸ Ῥουσαῖον μέρος, ὃ ἐστὶν τὸ πῦρ, καθό-
 10 τι σβέννυσι τὸ πῦρ ὡς ὑποτεταγμένον αὐτῷ. καὶ λοιπὸν οἱ τὴν D
 Ῥώμην οἰκοῦντες διεμερίσθησαν τὰ μέρη, καὶ οὐκέτι ὁμονόησαν
 πρὸς ἀλλήλους διὰ τὸ εἶναι ἕκαστον τῆς ἰδίας νίκης καὶ ἀντιποιεῖ-
 σθαι τοῦ ἰδίου μέρους, ὡσπερ θρησκείας τινός· καὶ ὑπῆρξε μέγα
 σχίσμα ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ μεγάλην ἔχθραν εἶχον πρὸς ἀλλήλους
 15 τὰ μέρη, ἀπότε ἐπεινόησεν αὐτοῖς τὴν τοῦ ἵππικοῦ θῆου ὁ Ῥώ-
 μος. ἐν δὲ τῇ βασιλείᾳ τοῦ αὐτοῦ Ῥώμου ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἐγένε-
 νετο πολλὸς ἐπίσεακτος, καὶ πλήθος ἦν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀγρίων ἀν-
 θρώπων, καὶ οὐκ ἴσαν πρὸς τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων γυναικες,
 καὶ ἐπεθύμουν τῆς τοῦ βίου ἡδονῆς τὰ τῶν νεανιῶν στρατεύματα, P 113
 20 καὶ ἐπήροχοντο κατὰ τὴν ἀγορὰν ταῖς γυναιξί, καὶ ἐγένετο ταραχὴ V 91
 καὶ ἐμφύλιος πόλεμος. καὶ ἠθύμει ὁ Ῥώμος, ἀμυχανῶν τί πρό- R 266

4. Βενετία P. 5. Βενέττια P. 7. φησὶ post καθότι ponit P.
 11. τὰ] εἰς τὰ P sola. 14. ἀλλήλους] ἄλλους V. 15. ἀπότε]
 ἀφότε Chilmeadus, ὁπότεν δ' m. R. V. p. 298. B. 16. ἐν δὲ Ma-
 lalas, ἐν PV. 17. ἀγρίων ἀνθρώπων Malalas, ἀγριανῶν PV, quod
 deceptit Ducangium in Gloss. 19. τὰ τῶν] τουτῶν PV.

jusque Metropolis est Aquileia, unde nempe colores caerulei, seu tinctu-
 rae Venetae, quibus inficiuntur panni, afferuntur: quae quidem Factio
 Veneta Prasiniae, qua designatur terra, adjungitur. Albae nomine dona-
 vit aërem, quod is terram riget, eidemque subserviat, ac commodum
 praestet. Venetae Factioni, quae aquam exhibet, Russatam adjunxit,
 qua ignis denotatur, quod illa veluti sibi subditum ignem extinguat.
 Qui porro tum Romam incolebant hac ratione in Factiones divisi, nus-
 quam deinceps invicem coaluerunt, dum quisque Factionem suam superio-
 rem esse cupit, ac victoriam adipisci, atque ex nescio qua supersitione
 depugnat. Hinc exorta Romae intestina dissidia, et inter factiones ena-
 tae graves ad invicem inimicitiae. Ex quo igitur Circenses ludos Roma-
 nis dedit Romulus, quamdiu is regnavit, ex militibus extraneis ut pluri-
 mum conflatus erat illius exercitus, cum haud pauci Romam ex agris
 confluerent, quibus pro tanto numero deerant uxores. Cumque vitae
 voluptatis cupiditate flagraret ejusmodi juvenum multitudo, passim ii fe-
 minas in foro adoriebantur, unde turbae enascebantur, ac civiles seditio-
 nes. Anxius igitur Romulus, quidve ageret incertus, cum nulla esset

ξει· οὐδεμία γὰρ ἠνείχετο τῶν γυναικῶν καταμιῖξαι τοῖς στρατιώ-
 ταις, ὡς ἀγροῖσι καὶ βαρβάροις, καὶ ἐξεφώνησε νόμον ὥστε λαμ-
 βάνειν τοὺς στρατιώτας πρὸς γάμον παρθένους, ἃς ἐκάλεσαν
 βροΐτιδας. καὶ οὐδεὶς ἔβλατο αὐτοῖς δοῦναι τὴν ἰδίαν θυγατέ-
 ρα, ἀλλ' ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην ἔλπις ζωῆς 5
 διὰ τοὺς πολέμους, ἀλλὰ πάντες τοῖς τῆς πόλεως ἐξεύγνουν τὰς
 ἑαυτῶν θυγατέρας. καὶ ἀθρυμῶν ὁ Ῥῶμος ἀπῆει εἰς τὸ μαν-
 τείον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς ὥστε ἐπιτελέσαι ταῖς γυναιξί
 B θείαν ἱππικῶν, ἵνα ἀγάγηται ἑαυτῷ ὁ στρατὸς γυναικῶν. καὶ
 συνάξας τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἐν τῷ Παλατίῳ ἐπετέλεσεν ἱπ- 10
 πικόν, κελεύσας γυναικῶν καὶ μόνον θεωρῆσαι τὸ ἵπποδρόμιον
 αὐτοῦ. καὶ ὡς παραξένου τινὸς θείας μελλούσης γίνεσθαι ἀπὸ
 πάσης τῆς περιχώρου καὶ τῶν πόρρωθεν πόλεων καὶ κωμῶν ἐν τῇ
 πόλει Ῥώμῃ πλήθη γυναικῶν παρεγένοντο, καὶ ἀνεπλήρωσαν τὸ
 Ἴππικὸν γυναικῶν ὑπάνδρου καὶ νεώτεροι παρθένοι. ἦλθον δὲ 15
 καὶ θυγατέρες τῶν λεγομένων Σαβενῶν, χώρας πλησίον τῆς Ῥώ-
 μης οὔσης, γυναικῶν εὐπρεπεῖς. καὶ δεδοκῶς ὁ Ῥῶμος μανδᾶτα
 λάθρα γυναικῶν οἶσαν ὑπάνδρου Ῥωμαίου πολίτιδα μὴ θεωρῆσαι,
 κελεύσας καὶ τῷ ἰδίῳ πάλιν στρατῷ ὥστε ὑπάνδρῳ γυναικί
 C μὴ τολμῆσαι ὑψασθαι, ἀλλὰ τὰς παρθένας ἀρπάσαι καὶ τὰς μὴ 20
 ἐχούσας ἄνδρας, καὶ ἀνελθῶν ἐν τῷ Ἴππικῷ ὁ Ῥῶμος ἐθεώρει·
 καὶ ἐν τῷ ἐπιτελεῖσθαι τὸν ἀγῶνα ἀπολυθεὶς ἀπὸ τοῦ Παλατίου

1. οὐδεμία Chilmeadus, οὐδεὶς PVMalalas. 4. ἔλετο P. 10.
 Παλλατίῳ P. *ibid.* ἐτέλεσεν P. 13. τῆς om. P. 19. καὶ
 πάλιν ἰδίῳ P. 20. τὰς μόνας παρθένας P. 22. Παλλατίου P.

femina quae cum militibus misceri vellet, utpote agrestibus et barbaris,
 legem promulgavit, qua milites jussit sibi in uxores adsciscere virgines,
 quas Brutides appellabant. Sed nemo erat qui filiam suam iis vellet
 tradere, cum horum singulis haud superesse vitae spem propter bella
 dicerent, quin potius suas filias civibus collocabant. Romulus igitur con-
 silio destitutus ad oraculum proficiscitur, a quo datum est responsum,
 ut feminis Circenses exhiberet, ex quibus miles sibi uxores adsciceret.
 Coactis ergo in Palatium copiis. Circenses peregit, quibus feminas dun-
 taxat interesse statuit. Cumque inauditum hactenus futurum esset spe-
 ctaculum, e vicinis regionibus, remotioribusque adeo urbibus ac vicis
 Romae advolavit mulierum multitudo, Circumque feminae conjugio illi-
 gatae et juniores virgines promiscue implerunt. Advenere etiam Sabi-
 norum, quorum regio Romae proxima erat, filiae, feminae caeterum
 forma praestantes. Dederat porro Romulus clam in mandatis, ut nulla
 Romana matrona spectaculo interesset: rursumque militibus suis edixe-
 rat, ut nullam ex nuptis feminam contingerent, sed solas raperent virgi-
 nes, et quae conjuges non haberent. Tum Romulus Circo conscenso,
 Circenses spectavit, qui cum peragerentur, dimissus ex Palatio miles in

ὁ στρατὸς ὤρμησεν ἐν τῷ Ἴππικῷ, καὶ ἐκ τῶν βάρθρων ἀπεσπῶσαν τὰς παρθένους κόρας καὶ τὰς μὴ ἐχούσας ἄνδρας, καὶ ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναικάς. τοῦτο πρὸς ἅπαξ ἐποίησεν ὁ Ῥῶμος γενέσθαι, καθὼς ὁ σοφώτατος Βηρυλίος ποιητής, ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀπολλώνιος Ῥωμαίων ἱστοριογράφος συνεγράψατο, ὁμοίως δὲ καὶ Σίλβιος. ἕτεροι δὲ ἱστορικοὶ συνεγράψαντο τὸ πρῶτον ἵπποδρομίον ἐπιτελεσθῆναι τοῖς Ῥωμαίοις εἰς βουρδῶνας. D

Τὸν δὲ Ῥῶμιον καὶ τὸν Ῥῆμιον ἱστοροῦσιν ἀπὸ λυκαίνης γαλακτοτροφηθῆναι, διότι ὁ βασιλεὺς ὁ Ἀμούλιος ὁ αὐτῶν πάππος 10 ἐκέλευσεν αὐτοὺς ὀφῆναι εἰς τὰς ὕλας, ὡς πορνογεννήτους; ἐπειδὴ ἡ Ἰλία ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἰέρεια οἴσα τοῦ Ἄρεως, ἐφθάρη πορνευθεῖσα ὑπὸ τινος στρατιώτου, περὶ οὗ λέγουσι μυθολογοῦντες τὸν Ἄρεα αὐτὴν ἐγαστρῶσαι, καὶ ἐγέννησεν αὐτοὺς διδύμους, καὶ R 268 δια τοῦτο ὁ πάππος αὐτῶν ἐρρίψεν αὐτοὺς εἰς τὰς ὕλας. καὶ 15 ἤρην τοὺς αὐτοὺς παῖδας χωρική τις βόσκοσσα πρόβατα, καὶ σπλαγχνισθεῖσα, ὅτι ἦσαν εὐμορφοί, λαβοῦσα ἀνεθρέψατο αὐτοὺς τῷ ἰδίῳ γάλακτι. εἰς δὲ τὴν χώραν ἐκείνην λυκαίνης καλοῦσιν ἕως ἄρτι τὰς χωρικὰς τὰς βοσκούσας τὰ πρόβατα, ὡς αἰεὶ τὸν βίον καὶ τὴν διαγωγὴν ἐχούσας μετὰ τῶν ἀλόγων καὶ τῶν 20 λύκων. P 114

Τούτου ἕνεκεν ὁ Ῥῶμος ἐπενόησεν τὰ λεγόμενα Βρονμάλια, εἰρηκῶς, φησὶν, ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν κατὰ καιρὸν βασιλεία

1. ἀπέσπασαν P. 4. Ἀπολλώνιος] Πλίνιος Malalas. 5. Ῥωμαῖος P. *ibid.* ἐγράψατο P. 6. Σίλβιος] Λίβιος Malalas. 9. ὁ Ἀμούλιος] Ἐαμούλιος PV, ὅτε βασιλεὺς ὁ Ἀμούλιος Malalas. 11. Ἰλία PV. *ib.* ἰερὰ P. 22. φησὶν om. P sola.

Circum irrui, raptasque ex gradibus puellas virgines, ac feminas quae viris carebant, sibi in conjuges adjuuxit. Hoc semel duntaxat fecit Romulus, ut doctissimus Virgilius Poeta pariter ac Apollonius Romanae historiae scriptor, et Silvius tradiderunt. Caeteri vero historici primos Circenses ludos in mulis tum primum a Romanis actos scripsere.

Romulum autem ac Remum narrant a lupa fuisse lactatos. Rex enim Amulius eorum avus in silvis veluti nothos exponi praeceperat, quod mater Silvia Martis Sacerdos a quodam milite fuisset compressa: unde hanc a Marte fuisse gravidatam finxere. Cum autem gemellos edidisset, eaquepropter ab illorum avo in silvis essent expositi, hos inventos mulier quaedam rustica, quae greges pascebat, miseratione commota, ut qui essent admodum formosi, acceptosque lacte suo enutrivit. In hacce autem regione rusticas mulieres quae greges pascunt, Lupas hodieque vocant, ut quae vitam agant cum bestiis ac lupis, continuoque cum iis versentur.

Romulus porro Brumalia, uti appellantur, ea de causa instituit. Cum enim necesse esse diceret ut statuto tempore Senatores suos omnes, vel

τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον πᾶσαν καὶ τοὺς ἐν ἀξίαις καὶ πάσας τὰς ἔνδον τοῦ Παλατίου οὖσας στρατιάς ὡς ἐντίμους ἐν τῷ καιρῷ τοῦ χειμῶνος, ὅτε τὰ πολεμικὰ ἔνδοσιν ἔχει, καὶ ἤρξατο πρώτους καλεῖν καὶ τρέφειν τοὺς ἀπὸ τοῦ α ἔχοντας τὸ ὄνομα, καὶ λοιπὸν

B ἀκολούθως ἕως τοῦ ω, κελεύσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον θρέ- 5

V 92 ψαι τῷ αὐτῷ σχήματι· καὶ ἔθρεψαν καὶ αὐτοὶ τὸν ὄχλον ἅπαντα, ἕκαστος οὓς ἠβούλετο. οἱ οὖν ἐκάστου ἀριθμοῦ πάνδουροι ἀπὸ ἐσπέρας εἰς τοὺς οἴκους ἀπιόντες τῶν καλούντων οὓς ἠθέλον ἐπ' ἀρίστῳ εἰς τὴν ἐξῆς ἠΰλουον πρὸς τὸ γινῶναι κεῖνον ὅτι παρ' αὐτῷ τρέφονται αὖριον. καὶ κατέσχεν τὸ ἔθος τῶν Βρουμαλίων 10 παρὰ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ ἕως τοῦ νῦν. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ αὐτὸς Ῥῶμος θέλων ἐξαλεῖψαι τὴν ἑαυτοῦ ὕβριν, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐχθροὶ ὄντες αὐτοῦ καὶ μισοῦντες αὐτὸν λοιδοροῦντες ἔλεγον ὅτι οὐκ ἐχρῆν αὐτὸν βασιλεύειν, διότι ἐξ ἀλλοτρῶν ἐτρέφησαν οἱ δύο ἀδελφοὶ ἕως ὅτου τελείας γεγόνασιν ἡλικίας καὶ ἔβα- 15 σίλευσαν, σημαίνοντες ὅτι ἀπὸ τοῦ Φανστόλου τοῦ γεωργοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λυκαίνης ἐτρέφησαν ἐκ τῶν ἀλλοτρῶν ἐσθίοντες. ὄνειδος γὰρ ὑπῆρχε παρὰ Ῥωμαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχαίοις τὸ ἐκ τῶν ἀλλοτρῶν τρέφεσθαι τινα· ὅθεν καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις τοῖς λεγομένοις φιλικῶς ἕκαστος τῶν συνερχομένων 20 εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ἴδιον βρωῖμα καὶ πόμα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζει. καὶ εἰς τὸ κοινὸν τὰ πάντα παρατίθεται, καὶ ἐσθίουσι κρατοῦντες τὸ ἀρχαῖον ἔθος.

7. οὓς] ὡς m. P solius. *ibid.* ἐβούλετο P. 8. ἐσπέραν V secunda manu. *ib.* οὓς] ὡς PV. 11. Ῥωμαῖα P. 16. Φανστόλου τοῦ] Φανστολόγου PV. Φάστου τοῦ Malalas.

qui in dignitatibus erant, Palatinasque adeo militias, ut honoratiores, hiberna tempestate, quando scilicet vacant res bellicae, Rex epulis exciperet, primos in convivium accire coepit, epulisque pascere, qui ab A. nomen ducerent, et sic deinceps usque ad postremam literam, jussis Senatoribus ut eadem pariter ratione convivia exhiberent, singulique pro libito plebem omnem invitarent, quod ita peragebatur. Singularum turmarum tubicines ad eorum aedes profecti qui ad convivium invitabantur, quo se in sequentem diem invitatos scirent, pridie sub vesperam tubae cantu indicabant: isque exinde Brumaliorum in Romana Republica usque ad haec tempora mos obtinuit. Ideo autem hoc egit Romulus, quo maculae sibi objectae memoriae aboleret: cum Romani, quibus odio erat, minime dignum esse qui regnaret, gemellosque istos fratres ex alieno ad perfectam usque aetatem educatos regnum invasisse, subinde non sine contumelia objectarent, hacque ratione indicarent ab Faustulo agricola ejusque uxore Lupa enutritos, ex alieno vicititate. Apud Romanos quippe veteresque omnes quemquam alienis enutriti pro opprobrio semper habitum est. Unde in conviviis quae Cara appellantur: singuli qui ad

Τούτου οὖν χάριν ἐπενόησεν τοῦτο ὁ αὐτὸς Ῥῶμος πρὸς τὸ D
ἐξιλεώσασθαι τὴν ὕβριν ἑαυτοῦ, καλέσας καὶ τὸ ὄνομα τῆς κλήσεως
αὐτοῦ ῥωμαϊστὶ Βρουμάλια, ὃ ἐστὶν τραφήναι ἐκ τῶν ἀλλοτρίων,
καθὼς ὁ σοφώτατος Λικίνιος Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος ἐξέθετο.

5 *ἡ Ὀλυμπιάς.* R 270

ια', ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτι Ἡσαίας τὴν κατὰ Βαβυλῶνος ὄρασιν εἶδεν.

ιγ', ιδ'.

Ἀχὰς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα ἕτερον θυσιαστήριον προσέταξεν Οἰ- P 115
10 ρία τῷ ἱερεῖ ποιῆσαι ὅμοιον τοῦ ἐν Δαμασκῷ εἰς τὴν Ἱερου-
σαλήμ.

θ' Ὀλυμπιάς.

ιε', ις'.

Τούτῳ τῷ ις' ἔτι τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Ἀχὰς καθεῖλε τὴν
15 θάλασσαν τὴν χαλκῆν ἀπὸ τῶν μόσχων τὴν ὑπὸ Σολομῶνος γε-
νομένην· καὶ ἐπὶ τούτου ἦν ἀρχιερεὺς ὁ λεχθεὶς Οὐρίας.

Μετὰ Ἀχὰς ἐβασίλευσε τῶν δύο φυλῶν τοῦ Ἰούδα Ἐζεκίας
υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κθ'. ὁμοῦ δψδ'

4. Λικίνιος PV. 7. εἶπεν R.

convivium conveniunt, cibum et potum suum secum deferunt, et in com-
mune omnia apponunt, sicque epulantur, more veteri observato.

Hujus rei gratia Romulus, quo nempe deleta objecta macula plebem
sibi conciliaret, convivia ista instituit, quibus Brumaliorum nomen indi-
dit, voce latina, quae idem sonat quod alienis enutriri, quemadmodum
tradidit doctissimus Licinius Romanus Historicus.

VIII. Olympias.

XI. XII.

Hoc anno Esaias visionem de Babylone vidit.

XIII. XIV.

Achaz Rex Juda aliud altare, ei simile quod Damasci erat, ab Uria
Sacerdote Hierosolymis fieri praecepit.

IX. Olympias.

XV. XVI.

Hoc anno XVI. regni sui Achaz sustulit mare aereum a vitulis ab
Solomone factum: et illo regnante erat supradictus Urias summus Pon-
tífex.

Post Achaz, regnavit super duas tribus Juda, Ezechias, filius ejus
annis XXIX. Colliguntur anni IV. MCCCXCIV.

α'.

B Οὗτος ὁ Ἐζεκίας ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς καὶ τὰ ὑψηλὰ καθελὼν καὶ τὰς στήλας συντρίψας καὶ τὸν ὄφιν ὃν ἐκρέμυσε Μωϋσῆς καθεῖλεν· αὐτῷ γὰρ ἐθυσίαζον πολλοί.

Ἀλλὰ καὶ βιβλίον Σολομῶνος, ὡς φασιν Ἑβραῖοι, ἱματίων 5 παντὸς πάθους ἐγκεκολαμμένον εἰς τοῖχον εὐρῶν τοῦ ναοῦ ἐξέκοψεν.

Ἐπὶ τούτου προεφήτεον Ἡσαίας, Ὡσηέ, Ἰωήλ, Μιχαίας, Ἀμίας, Ἰωνᾶς καὶ Ναούμ.

Οὗτος ὁ Ἐζεκίας λατρεύσας τῷ Θεῷ ἀνεκλήσατο τὴν Ἱερου- 10 σαλήμ καὶ τὸν Ἰουδάμ, καὶ ὤκοδόμησε τὸ κατεσκαμμένον τεῖχος τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν πηγὴν τοῦ Σιλωὰμ ἀπέστρεψεν ἔσω τῶν τειχῶν.

V 93

β'.

ι' Ὀλυμπιάς.

15

γ', δ'.

Ἀπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως οὐκ ἀχθέντος τοῦ πάσχου νῦν ἐπὶ Ἐζεκίου ἐπετελέσθη λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως· ὅτε καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλήμ μέτοικοι γεγόνασιν.

ε'.

20

Τούτῳ τῷ ἔτει Θαλῆς ὁ Μιλήσιος φιλόσοφος ἐν Τενέδῳ ἀπέθανεν.

I.

Hic Ezechias in omnibus mandatis Dei ambulans, evertit excelsa, statuasque contrivit, et Serpentem quem Moyses suspenderat dejecit: illi quippe multi sacrificabant.

Sed et Librum Solomonis, ut dicunt Hebraei, de remediis ad omnes aegritudines, muro templi affixum inveniens, discidit.

Illo regnante prophetarunt Esaia, Osee, Joel, Michaeas, Amos, Jonas, et Naum.

Hic Ezechias, cum Deum coleret, instauravit Hierosolyma, et Judam, et reaedificavit murum destructum Hierosolymorum, et fontem Siloam intra moenia avertit.

II.

X. Olympias.

III. IV.

Omissa a Solomonis temporibus Paschalis solennitas magno cum splendore et magnificentia tum primum sub Ezechia peracta est: quando cives Hierosolymitani alio translati sunt.

V.

Hoc anno Thales Milesius Philosophus in Tenedo obiit.

ς'.

ια' Ὀλυμπιάς. P

ζ', η', θ', ι'.

ιβ' Ὀλυμπιάς. R 272

5 ια', ιβ', ιγ'.

Ἀρχιερεὺς Σοβνᾶς ἐγνωρίζετο, ὃν διεδέξατο Ἐλιακεῖμ ὁ τοῦ Χελκίου προδόντος τοῦ Σοβνᾶ τὸν λαὸν καὶ αὐτομολήσαντος πρὸς Σενναχηρείμ βασιλέα τῆς Συρίας.

ιδ'.

10 Τοῦτῳ τῷ ιδ' ἔτει τῆς βασιλείας Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχη-
 ρεῖμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυ- P 116
 ράς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς. ἐπιβαλὼν δὲ τῷ Ἐζεκίᾳ ἀργυρίου τά-
 λαντα τ' καὶ χρυσοῦ τάλαντα λ', καὶ ταῦτα λαβὼν παρ' αὐτοῦ,
 ἔτι περιεκάθητο συμπάσαις ταῖς περιμεβολαῖς αὐτοῦ ταῖς ἐν Ἰε-
 15 ρουσαλήμ, βουλόμενος καὶ αὐτὴν πολιορκῆσαι, ὡς καὶ τὰς ἄλλας.

Ἀκούσας δὲ ὁ Σενναχηρεῖμ ὅτι Θαρθᾶς βασιλεὺς Αἰθιοπίων
 ἔξῃλθεν πολιορκῆσαι αὐτόν, ἀπέστειλεν πρὸς Ἐζεκίαν λέγων, Μὴ
 σε ἀπατάτω ὁ θεὸς σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ
 μὴ παραδοθῇ Ἰερουσαλήμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων. οὐκ
 20 ἤκουσας ἂ πεποιήμασι βασιλεῖς Ἀσσυρίων πύση τῆ γῆ, ὡς ἀπώ-

6. Σοβνᾶρ P. *ibid.* διετάξατο R. 7. τοῦ προδόντος Σοβνᾶ P
 sola tacente V. 12. ἐπιβάλλον P. 21. ἀπόκησαν PV.

VI.

Anni a m. c.

XI. Olympias.

VII. VIII. IX. X.

XII. Olympias.

XI. XII. XIII.

4776.

Sobnar summus Pontifex agnoscebatur, cui successit Eliacim, Hel-
 ciae qui exercitum Sobnae prodidit, et ad Sennacherim Regem Syriae
 defecit, filius.

XIV.

Hoc regni Ezechiae anno xiv. profectus est Sennacherim Rex Assy-
 riorum adversus urbes Judaeae munitas, easque expugnavit. Ezechiam
 vero adortus, argenti ccc. et auri xxx. talentis ab eo acceptis, nihilo
 socius, cum suis universis copiis urbem Hierosolymitanam circumse-
 dit, quam ut et caeteras alias urbes obsidere constituerat.

Cum vero Sennacherim Thartham (Tharacam) Regem Aethiopum,
 bellum sibi illaturum adventare accepisset, misso ad Ezechiam legato,
*Ne, inquit, fallat te Deus tuus, in quem spem tuam reposuisti, cui sic
 ais, Non tradatur Hierusalem in manus Regis Assyriorum. Nunquid au-*

B κισαν αὐτήν, καὶ σὺ ἠρσθήσῃ; τοῦ δὲ Ἐζεκιίου γνησίως τὸν Θεὸν ἐπικαλεσαμένον, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐπακούσαντος αὐτόν, ἐξεληθῶν ἄγγελος κυρίου ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἐν μιᾷ νυκτὶ ῥεῖ χιλιάδας. ἀναστάντες δὲ τὸ πρωὶ ἤϊρον πάντα τὰ σώματα νεκρά· καὶ οὕτω διεσώθη ὁ τε λαὸς καὶ Ἱερουσαλήμ. 5 καὶ ὑποστρέψας ὁ Σενναχηρείμ ἔκησεν εἰς Νινευή. ἐν δὲ τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν Ἀρσάχ τὸν πάτραρχον αὐτοῦ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρσάρ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίραις. δεικνύται κἀντεῦθεν σαφῶς ὅσον ἰσχύει δικαίου προσευχῆ ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος. 10

C Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀρρώσθησαντι τῷ Ἐζεκιᾷ καὶ μέλλοντι τελευτῆν προσδωρεῖται ὁ Θεὸς διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου ἕτη ζωῆς ἰε' δι' ἀναποδισμοῦ φωστῆρος ἡμερινοῦ δέκα ἀναβαθμίσι γενομένου. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ Μαρωδάχ υἱὸς Βαλαδάν
R 274 ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα τῷ Ἐζεκιᾷ. ἤκουσεν γὰρ ὅτι ἐμυλακίσθη Ἐζεκιᾶς ἕως θανάτου, καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς ἀρρώστιας αὐτοῦ, καὶ εἶδεν τὰ δῶρα, καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκιᾶς.

V 94 ἰγ' Ὀλυμπιάς.

D ἰε', ιζ', ιζ', ιη'.

20

Προειφήμενον Ἡσαίας, Ὡσηὲ καὶ Μιχαίας.

5. καὶ alterum om. P. 7. Ἀρσάχ P. ib. πάτραρχον RV. 12. προσδωρεῖται P. 13. ἀναβαθμίσει V, ἀναβαθμίσεις P. 18. ὁ Ἐζεκιᾶς P.

Anni a m. c. disti quaecumque egre Reges Assyriorum in universa terra, atque ut hanc incolis spoliarint: tu vero evades incolumis? Ezechia autem enixe Deum deprecante, Deoque preces ejus exaudiente, egressus Angelus Domini, sustulit ex Assyriorum castris una nocte CLXXXV. millia. Illi vero mane surgentes, invenero omnia cadavera, sicque servatus est, ac exercitus Hierusalem. Reversus deinde Sennacherim, Ninive habitavit: qui dum Arrach adoraret, Deum patrium suum, ab Adramelech et Sarasar filiis suis gladiis confossus occubuit. Atque hinc evidenter apparet, quantum valeant preces justī, qui in omnibus Dei mandatis ambulat.

Eadem tempestate, aegrotante Ezechia, mortique proximo, vitam illi Deus per Esaiam Prophetam ad annos xv. prorogavit, diurno luminari, (seu sole) per decem gradus regresso: quo quidem tempore Marodach, filius Baladan, epistolas et legatos, ac munera Ezechiae misit. Audierant enim illum ad mortem aegrotare, et ab aegritudine convaluisse, viditque munera, et super iis laetatus est Ezechias.

XIII. Olympias.

xv. xvi. xvii. xviii.

Prophetabant Esaias, Osee, et Michaeas.

ιδ' Ὀλυμπιάς.

ιθ', κ', κα', κβ'.

ιε' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κέ, κς'.

5 ις' Ὀλυμπιάς.

κζ', κη', κθ'.

Μετὰ Ἐζεκιάν βασιλεύσεν Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νέ.
 ὀμοῦ ,δωμθ'.

α'.

P 117

10 ιζ' Ὀλυμπιάς.

β', γ'.

Τούτῳ τῷ τρίτῳ ἔτει Μανασσοῦ καὶ δευτέρῳ ιζ' Ὀλυμπιά-
 δος ἀπέθανεν Ῥῶμος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ Ῥώμης κατὰ μέλος διαι-
 ρεθεῖς, ἄρξας ἔτη λη'. μεθ' ὃν γέγονε δεῦτερος βασιλεὺς ἐν
 15 Ῥώμῃ Νουμμῆς Πομπήλιος ἔτη μγ'.

Οὗτος Νουμμῆς ὁ καὶ Πομπήλιος δεξιόμενος πρεσβευτὰς
 ἐκ τῆς χώρας τῶν λεγομένων Πελασγῶν, φορούντων χλαμύδας
 ἐχούσας ταβλίια ῥούσσια, καθάπερ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας χώρας, B
 καὶ τερφθεῖς τοῦ σχήματος, ἐπενόησεν πρῶτος ἐν Ῥώμῃ χλαμύ-

12. δευτέρῳ] δευτέρας V, om. P. 13. μέρος P. 17. φορούν-
 των] φοροῦντας Malalas p. 33. 16. 18. ταβλίια P.

XIV. Olympias.

xix. xx. xxi. xxii.

XV. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

XVI. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix.

Post Ezechiam, regnavit Manasses, illius filius, annos lv. Colli-
 guntur anni MDCCCLXIX.

I.

XVII. Olympias.

II. III.

Hoc tertio Manassae anno, xvii. Olympiade, Romulus interiit, Ro-
 mae in Senatu in partes disceptus, cum regnasset annos xxxviii. Post
 quem secundus Romae Rex fuit Numa Pompilius, isque regnavit an-
 nos XLIII.

Hic Numa Pompilius legatis acceptis ex eorum regione quos Pelas-
 gos vocant, qui chlamydes clavis purpureis adornatas, quemadmodum ii
 qui ex Isaurorum regione erant deferre solent, isto delectatus amictu,

δας φορεῖσθαι, τὰς μὲν βασιλικὰς πορφυρᾶς, ἐχούσας ταβλῖα χρυσοῦ, τὰς δὲ τῶν συγκλητικῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν ἀξίαις καὶ στρατείαις χλαμύδας σήμαντρον τῆς βασιλικῆς φορεσίας ταβλῖα πορφυρᾶ, ἀξίαν δηλοῦντα Ῥωμαϊκῆς πολιτείας καὶ ὑποταγῆν, κελεύσας μηδένα συγχωρεῖσθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ παλάτιον 5
 πρὸς αὐτὸν δίχα τοῦ σχήματος τῆς αὐτῆς χλαμύδος. καὶ οὐ συνεχῶ-
 ρονν τινὲ εἰσελθεῖν οἱ φυλάσσοντες τὸ παλάτιον, εἰ μὴ ἐφόρει χλα-
 R 276 μύδα ἔχουσαν φιλοτιμίαν βασιλικῆς ἐσθῆτος, καθὼς ὁ σοφώτα-
 C τος Σουετώνιος Τράγκυλλος Ῥωμαίων ἱστοριογράφος συνεγράψατο.

δ', ε'.

10

ιη' Ὀλυμπιάς.

ς'.

Νουμμῶς Πομπήλιος τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Ῥώμῃ κτίζει τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων.

ζ'.

15

Νουμμῶς Πομπήλιος κογγιάριον ἔδωκεν ἐν Ῥώμῃ ἀσσύρια ξύλινα καὶ ὀστράκινα.

η', θ'.

D

ιθ' Ὀλυμπιάς.

3. χλαμύδας] ἐχούσας addit Malalas. 9. Τραγκύλλος Malalas, Στραγκύαλος PV. 10. δ', ε' om. P.

Anni a. m. c. primus Romae auctor fuit, ut chlamydes ejusmodi deinceps induerentur: ac ut regiae quidem purpureae cum aureis, Senatorum vero ac Magistratum, vel eorum qui in militia praefecturas obtinerent, chlamydes, regio habitui consentaneae, cum purpureis duntaxat clavis essent, quae Romanae reipublicae dignitatem demonstrarent et subjectionem: edita insuper sanctione, qua nemini liceret Palatium ingredi, ac se adire, nisi cum ejusmodi chlamydis habitu. Sed nec ii qui ad Palatium excubabant, quenquam sinebant ingredi, nisi chlamydem, quae regiae munificentiae haberet solum, deferret, ut auctor est doctissimus Suetonius Tranquillus Romanorum Historicus.

XVIII. Olympias.

VI.

4800.

Numa Pompilius anno regni iv. Romae Capitolium a fundamentis aedificat.

VII.

Numa Pompilius civibus in congiarium Romae dedit asses ligneos et scorteos.

VIII. IX.

XIX. Olympias.

ί, ιά, ιβ', ιγ'.

κ' Ὀλυμπιάς.

ιδ', ιέ', ις'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Σελλούμ.

ιζ'.

V 95

κα' Ὀλυμπιάς.

ιη', ιθ', κ', κα'.

Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τοὺς ἰσραηλῆσιν ἐλεγχόμενον
 ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι μετήλλαξε τὸν βίον, προ- P 118
 10 φητεύσας ἔτη 4'. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ὑποκάτω δρυὸς Ῥωγήλ,
 ἐχόμενα τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων ὧν ἀπέλεσεν Ἐζεκίας, χῶ-
 σασ αὐτά. καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωάμ διὰ τὸν προφή-
 την ἐποίησεν, ὅτι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγόρησεν, καὶ ἤρξατο
 15 πεινῆ ὑδωρ, καὶ εὐθέως ἀπεστάλη αὐτῷ ἕξ αὐτοῦ ὑδωρ, καὶ ἔπιεν.
 διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος.

κβ' Ὀλυμπιάς.

κβ'.

Τὸν Μανασσῆν βασιλέα Ἰούδα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως B
 βουσιλέως Ἀσσυρίων αἰχμάλωτον ἔλαβον, καὶ κατήγαγον εἰς Βα-
 βυλῶνα.

12. τοῦ Σιλωάμ om. P.

14. ποιεῖν P.

ibid. ἀπέστειλεν P,
 ἀπέσταλεν R.

X. XI. XII. XIII.

XX. Olympias.

XIV. XV. XVI.

Hebraeorum summus Pontifex Sellum.

XVII.

XXI. Olympias.

XVIII. XIX. XX. XXI.

Esaias Propheta a Manasse Serra dissectus, quod ab illo de idolo-
 latria fuisset objurgatus, vitam cum morte commutavit, cum prophetasset
 annos xc. Huncque humo mandarunt subter quercum Rogel, juxta trans-
 itum aquarum, quas Ezechias, iis aggestis, disperdiderat. Et Deus si-
 gnum propter prophetam fecit, cum antequam moreretur, eas minuisset:
 et precatus est ut aquam daret, et confestim ex eo misit illi aquam et
 bibit. Propterea nomen accepit Siloam, quod idem valet ac missus.

XXII. Olympias.

XXII.

Manassem Regem Juda Assyriorum Regis exercitus Principes capti-
 vum factum Babylohem abduxerunt.

κγ', κδ', κε'.

κγ' Ὀλυμπιάς.

κς', κζ', κη', κθ'.

κδ' Ὀλυμπιάς.

λ', λα', λβ', λγ'.

5

R 278

κε' Ὀλυμπιάς.

λδ', λε', λς'.

Μανασσῆς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ὧν ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν Θεὸν
C τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

λζ'.

10

κς' Ὀλυμπιάς.

λη', λθ', μ', μα'.

κζ' Ὀλυμπιάς.

μβ', μγ', μδ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νουμμῆς Πομπήλιος Ῥωμαίων βασιλεὺς κα-
15 ταστήματι τελευτᾷ.

Ἐν Ῥώμῃ τρίτος ἐβασίλευσεν Τοῦλλος ὁ καὶ Στήλιος
ἔτη λγ'.

8. ὑπέστρεψε P, ἐπέστρεψεν V.

Anni a m. c.

xxiii. xxiv. xxv.

XXIII. Olympias.

4828.

xxvi. xxvii. xxviii. xxix.

XXIV. Olympias.

xxx. xxxi. xxxii. xxxiii.

XXV. Olympias.

xxxiv. xxxv. xxxvi.

Manasses cum in captivitate esset, ad Deum patrum suorum rever-
sus est, et in Regnum suum est restitutus.

xxxvii.

XXVI. Olympias.

xxxviii. xxxix. xl. xli.

XXVII. Olympias.

xlii. xliii. xliv.

Hoc anno, Romae Numa Pompilius Romanorum Rex naturali morte
extinguitur.

Romae tertius regnavit Tullus, qui et Hostilius, ann. xxxiii.

με'.

κη' Ὀλυμπιάς.

μς', μζ', μη', μθ'.

D

κθ' Ὀλυμπιάς.

5

ν', να', νβ', νγ'.

λ' Ὀλυμπιάς.

νδ', νε'.

Μετὰ Μανασσῆν ἐβασίλευσεν Ἀμων ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

ὁμοῦ δωνά'.

10

λα' Ὀλυμπιάς.

α', β'.

Μετὰ Ἀμων ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λα'.

P 119

ὁμοῦ δωπβ'.

α'.

15

Οὗτος Ἰωσίας, πρὶν γεννηθῆναι αἰτόν, προεφητεύθη γενᾶσθαι, ὡς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Βασιλειῶν ἀναγράφεται, ὑπὸ Σαμαίου τοῦ προφήτου ἐν βασιλείᾳ Ἱεροβοῦμ βασιλέως Ἰσραήλ. ἐβασίλευσεν δὲ οὗτος Ἰωσίας ὡν ἐτῶν η', καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς, ἄς προσέταξε κύριος ὁ θεός, ἐπορεύθη δίκαιος ὢν. ἐκβαλῶν

V 96

11. ante 10. ponit R. 17. τοῦ om. P.

XLV.

XXVIII. Olympias.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX.

XXIX. Olympias.

L. LI. LII. LIII.

XXX. Olympias.

LIV. LV.

Post Manassem regnavit Amon, illius filius, annos II. Colliguntur anni IV. MDCCCLI.

XXXI. Olympias.

I. II.

Post Amon regnavit Josias, illius filius, annos XXXI. Colliguntur anni IV. MDCCCLXXXII.

I.

Hunc Josiam priusquam nasceretur, nasciturum praedictum fuerat a Sameia Propheta, regnante Hieroboam super Israel, ut scribitur in Regnorum libro III. Regnare autem incoepit Josias cum annorum esset VIII. et ambulavit secundum omnia praecepta quae statuit Deus, cum ju-

γὰρ τὰ εἰδῶλα ἐκάθαρσε τὸν ναὸν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν
 R 280 Ἰουδαίαν, καὶ ἐποίησεν καθὼς προεφήτευσεν περὶ αὐτοῦ ὁ προ-
 B φήτης ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς Ἱεροβοὰμ
 βασιλέα Ἰσραήλ.

Οὗτος Ἰωσίας ἔσχεν υἱοὺς Ἰωάκας τὸν ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου 5
 Σέλλῃμ προσαγορευόμενον καὶ τὸν Ἰωακείμ τὸν καὶ Ἐλιακείμ
 καὶ τὸν Ματθανίαν τὸν καὶ Σεδεκίαν.

Σοφωνίας ὁ τοῦ Χουσί, υἱὸς Γοδολλίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου
 υἱοῦ Ἀμώς, βασιλέως Ἰούδα, προεφήτευσεν λέγων, Διὰ τοῦτο
 ὑπόμενόν με, λέγει κύριος, ἐν ἡμέραις ἀναστάσεώς μου εἰς μαρ- 10
 τύριον, διότι τὸ κριμὰ μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν τοῦ εἰσδέξασ-
 θαι βασιλεῖς καὶ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου,
 C διότι ἐν πυρὶ ζήλου μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. καὶ μεθ'
 ἔτερα, Χαῖρε, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ,
 εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ 15
 Ἱερουσαλήμ· περιεῖλε γὰρ κύριος τὰ ἀδικήματά σου, κελύτρωται
 σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ ὁ κύριος ἀνὰ μέ-
 στον σου. οὐκ ὄψεται αὐτὸς οὐκέτι. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑρεῖ
 κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ, Θάρσει, Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές
 σου, κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ δυνατὸς σῶσαί σε, ἐπάξει ἐπὶ σέ εὐ- 20
 φροσύνην καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσε-
 ται ἐπὶ σέ ἐν τέρφει, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς, καὶ συνέξει τοὺς συν-
 τετριμμένους σου.

5. οὗτος ὁ Ἰ. P. 12. ἐκχέας P. 13. μου om. P. ib. ἡ om. P.
 18. ὄψεται] ὄψει κακά m. P. 20. σου alterum om. P. 22.
 συνάξει P.

stitiam observaret. Ejectis enim idolis, templum purgavit, ac Hierusa-
 lem et Judaeam: fecitque uti de eo prophetaverat Propheta qui venit ex
 Juda ad altare ad Jeroboam Regem Israel.

Hic Josias tres suscepit filios: Joachas, quem Hieremias Sellem ap-
 pellant: Joacim, qui et Eliacim dictus est, et Matthaniam, qui et Sede-
 cias est appellatus.

Sophonias Chusi, filius Godoliae, Josia filio Amos Rege Juda re-
 gnante, prophetavit, dicens: Propterea sustine me, ait Dominus, in die-
 bus resurrectionis meae in testimonium, Quia iudicium meum in synago-
 gas gentium ad recipiendos reges, ut effundam super eos omnem iram
 furoris mei, quia in igne zeli mei consumetur omnis terra.

Et post alia: Gaude, filia Sion, praedica, filia Hierusalem, exulta
 et delectare ex toto corde tuo, filia Hierusalem. Abstulit enim Dominus
 iniquitates tuas, redemit te de manu inimicorum tuorum Rex Israel. Et
 Dominus in medio tui. Non videbit ipse amplius. In illo tempore dicit
 Dominus Hierusalem, Confide Sion, non dissolvantur manus tuae. Domi-
 nus Deus tuus fortis in te salvabit te: adducet super te laetitiam, et inno-

β', γ', δ'. D

λβ' Ὀλυμπιάς.

ε', ς', ζ'.

Προεφήτενε Σοφωνίας, Ἀμβακούμ καὶ Ναούμ.

5 η'.

λγ' Ὀλυμπιάς.

θ', ι', ια', ιβ'.

λδ' Ὀλυμπιάς.

ιγ'.

10 Ἰερεμίας υἱὸς Χελκίου τοῦ ἱερέως, κατοικῶν ἐν Ἀναθῶθ ἐν
 γῆ Βενιαμίν, ἤρξατο προφητεύειν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλείας P 120
 Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμώς, βασιλέως Ἰούδα. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἐν ἡμέ- R 282
 ραῖς Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ, υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα,
 καὶ ἕως συντελείας ια' ἔτους Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασι-
 15 λέως Ἰούδα, προφητεύει ἐπὶ ἔτη μβ'. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ μετὰ τὴν
 αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις
 νεώ, ἐφ' οὗ ψευδοπροφήτης Ἀνανίας ὁ τοῦ Χανααίου.

ιδ', ιε'.

10. Χελκίου] Ἐλκίου m. P. *ibid.* Ἀμαθῶθ P. 11. Βενιαμίν
 PV. 12. Ἀμών P. 15. καὶ om. R.

*vabit te in charitate sua, et laetabitur in te in delectatione quasi in die Annii a. m. c.
 solennitatis, et congregabit contritos tuos.*

II. III. IV.

4853.

XXXII. Olympias.

v. VI. VII.

Sophonias, Abacuc, et Naum prophetarunt.

VIII.

XXXIII. Olympias.

IX. X. XI. XII.

XXXIV. Olympias.

XIII.

Hieremias, Helciae Sacerdotis filius, cum in Amathoth habitaret in terra Benjamin, coepit prophetare anno XIII. Regni Josiae, filii Amon, Regis Juda. Idem in diebus Eliacim, qui et Joacim dictus est, filii Josiae Regis Juda, usque ad exactum annum XI. Sedeciae seu Jechoniae Regis Juda, prophetavit per annos XLII. tum etiam post captivitatem populi et desolationem templi Hierosolymitani, sub quo Ananias Chananaei filius Pseudopropheta exstitit.

XIV. XV.

4865.

Ἰουλδὰ γυνὴ Σελήμ τοῦ ἱματιοφύλακος τοῦ ἱερέως παρ' Ἑβραίοις προεφήτευσεν, καὶ Ἐλισαβελλήμ ὁ τοῦ ἱματιοφύλακος Β τοῦ ἱερέως, καὶ Σοφωνίας καὶ Ὀδολλάμ.

ις'.

Τέταρτον ἔτος τῆς προφητείας Ἰερεμίου. ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ 5
πρῶτον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἔτη ἐβδομήκοντα.

V 97

λε' Ὀλυμπιάς.

ιζ', ιη'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ πάσχα νομίμως γέγονεν. ἀφ' οὗ γὰρ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ἐτελεύτησεν, οὐκ ἐφύλαξεν ὁ λαὸς τὸ πάσχα 10
νομίμως, εἰ μὴ νῦν. καὶ Χελκίας δὲ ὁ ἱερεύς, πατὴρ Ἰερεμίου
C τοῦ προφήτου, τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ ἤρξεν ἐν τῷ ἱερῷ τὸ βιβλίον
τοῦ νόμου. τῷ παρόντι χρόνῳ Ἰωσίας ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν τὰ
κῶλα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων, ὡς γέγραπται
ἐν τῇ βίβλῳ τῶν Βασιλειῶν. 15

ιθ', κ'.

λς' Ὀλυμπιάς.

κα'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Τοῦλλος ὁ καὶ Στήλιος ἐν Ῥώμῃ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ κεραυνωθεῖσης συγκατεφλέχθη αὐτῇ καὶ ἀπέθανεν. καὶ 20
ἐβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ τέταρτος Ἄγκος Μάρκος ἔτη κδ'.

11. Χελκίας] Ἐλκίας m. P. *ibid.* δὲ om. P. 15. βασιλέων P.
16. ιθ', κ' om. PV. 21. τέταρτος] τρίτος V. *ib.* Ἄγκιος R.

Olda, uxor Selem custodis vestium sacerdotis, apud Hebraeos prophetavit, ut et Elisabellem filius custodis vestium sacerdotis, et Sophonias, et Odollam.

xvi.

Quartus annus prophetiae Hieremiae. Hinc usque ad annum i. Cyri Regis Persarum, anni LXX.

XXXV. Olympias.

xvii. xviii.

Hoc anno, Pascha secundum legem celebratum est. Ex quo enim Jesus filius Nave e vita excessit, populus Pascha ex lege nisi hoc anno non observavit: et Helcias Sacerdos, pater Hieremiae Prophetae, hoc praesente anno librum legis in templo invenit. Hoc perinde anno Josias Rex membra hominum posuit super membra idolorum, quemadmodum scriptum est in libro Regum.

XXXVI. Olympias.

xxi.

Hoc anno, Tullus, qui et Hostilius dictus est, Romae tacta de coelo

κβ', κγ', κδ'.

λζ' Ὀλυμπιάς.

D

κε', κς', κζ', κη'.

Προφητεύουσιν Ἐλισαβελλῆμ ὁ τοῦ ἱματιοφύλακος τοῦ ἱερέως
5 καὶ Σοφωνίας καὶ Ἱερεμίας καὶ Ὀδολλὰμ καὶ Βαροῦχ. ἦν δὲ
ψευδοπροφήτης Ἀνανίας ὁ λορδός.

λη' Ὀλυμπιάς.

κθ'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀζαριῆς.

R 284

10 λ', λα'.

Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰούδα συμβαλὼν Νεχαὶ τῷ καὶ Νεχεψῷ P 121
ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς βασιλέα ἓνα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ. καὶ μοι θαυμάζειν ἔπεισι πῶς συνέδραμον οἱ χρόνοι κα-
τὰ τὸν προκειμένον κανόνα, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἰωσίου τὸν
15 τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα Νεχαὶ τὸν καὶ Φαμμίτιχον, ὃν καὶ ἡ
θεία γραφὴ τοῦ Ἱερεμίου Φαραὶ Νεχαὶ ὀνομάζει.

Μετὰ Ἰωσίαν ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας Ἰωαχὰζ ὁ καὶ Σελ-
λήμ, υἱὸς αὐτοῦ, μῆνας γ'. ὁμοῦ, δωπβ' καὶ μῆνας γ'.

6. ὁ λορδός] ὁ κύριος m. PV. 15. Φαμμιτικόν PV. 18. καὶ
om. P.

domo sua, una cum illa igne consumptus periit. Et regnavit Romae Anniam. c.
quartus Ancus Marcus annos xxiv.

xxii. xxiii. xxiv.

XXXVII. Olympias.

xxv. xxvi. xxvii. xxviii.

Prophetarunt Elisabethem, vestium Sacerdotis custodis filius, et So-
phonias, et Hieremias, et Odollam, et Baruch. Erat autem Pseudopro-
pheta Ananias Cernuus.

XXXVIII. Olympias.

xxix.

Hebraeorum summus Pontifex Azarias.

xxx. xxxi.

4881.

Josias Rex Juda bello congressus cum Nechao, qui et Nechepso est
appellatus, ab eo interficitur: creavitque populus Regem unum ex ejus
filiis. Unde mihi subit mirari, quomodo secundum praeallatum canonem,
qui oppositus videtur, concurrerint anni Josiae cum annis Nechao, seu
Psammetici, Aegyptiorum Regis, qui apud Hieremiam in sacra Scriptura
Pharao Nechao appellatur.

Post Josiam regnavit in Judaea Joachaz, qui et Sellem dictus, illius
filius, menses iii. Colliguntur anni iv. mdcclxxxii. menses iii.

B Ὁ αὐτὸς Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὸν Ἰωαχὰζ τὸν καὶ Σελλήμ, υἱὸν Ἰωσίου, τετάρτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰχμάλωτον ἔλαβεν, δέσας αὐτὸν δεσμοῖς χαλκοῖς, καὶ κατήγαγεν εἰς Αἴγυπτον καὶ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἐν οἷς καὶ Ἱερεμίας ὁ προφήτης συγκάτεβη μετ' αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον. τὸν δὲ 5 ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰωαχὰζ τοῦ καὶ Σελλήμ Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακεὶμ κατέστησεν ἡγεῖσθαι τῶν ὑπολελειμμένων Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλὴμ, φόρον τε ἐπιθεῖς αὐτῷ ἀργυρίου τάλαντα ρ' καὶ χρυσίου τάλαντα ἑ' ἀνεχώρησεν τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Ἰωαχὰζ τὸν καὶ Σελλήμ ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας Ἰε- 10
C χωνίας ὁ καὶ Ἰωακεὶμ, ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη ββ'.
ὁμοῦ δωδ' καὶ μῆνας γ'.

α'.

Ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακεὶμ, υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέ- 15
γων οὕτως. Ἔσται Ἱερουσαλὴμ ὡς ἡ Σηλώμ. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ
V 98 οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσαντες τὸν λόγον τοῦτον
συνελεύοντο τὸν Ἱερεμίαν, καὶ εἶπαν, Κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. τοῦ δὲ Ἱερεμίου εἰπόντος ὅτι Κύριος ἐλάλησέ μοι οὕτως, οἱ αὐτοὶ ἱερεῖς εἶπον, Οὐκ ἔστι κρίσις τῷ ἀνθρώπῳ 20
τούτῳ.

6. Ἰωαχὰζ m. P solius, Ἀχὰζ RV. 9. ἑ'] ἑ' καὶ P. 12. καὶ
μῆνας γ' post ββ' ponit P sola. 18. συνέλαβον P. 20. αὐτοὶ
om. P.

Idem ipse Pharao Nechao Rex Aegypti, Joachaz, qui et Sellem est appellatus, filium Josiae, quarto illius regni mense, captivum factum, et aereis catenis vinctum in Aegyptum abduxit, magnamque populi copiam, in quibus Hieremias Propheta cum iis in Aegyptum descendit. Fratrem porro ejusdem Achaz, qui et Sellem, Jechoniam, qui et Joacim duce[m] super reliquos Judaeos Hierosolymis constituit, argenti talentorum centum, et auri talentorum decem imposito tributo, recessitque ex Judaea.

Post Joachaz, qui et Sellem dictus, regnavit in Judaea Jechonias, qui et Joacim nuncupatus, illius frater, Hierosolymis, ann. xii. et menses iii. Colliguntur anni iv. MDCCCXCIV.

I.

In ipso regni exordio Jechoniae, qui et Joacim appellatus, filii Josiae Regis Juda, factum est verbum Domini ad Hieremiam, sic dicens: *Erit Hierusalem ut Silom.* Hinc Sacerdotes et Pseudoprophetae, ac universus populus, hoc sermone audito, comprehenderunt Hieremiam, et dixerunt: *Judicium mortis homini huic.* Hieremia vero dicente: *Dominus sic ad me locutus est: tum Sacerdotes dixerunt: Non est iudicium mortis huic homini.*

Προεφήτεον Ουρίας υἱὸς Σαμαίων, Ἱερεμίας καὶ Βουζὶ D
καὶ Βαροῦχ ἐκ Καριαθιαρεὶμ καὶ Ἐζεκιήλ, ὃς προστάσσεται πα-
ρὰ Θεοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Ῥηχαβεὶν καὶ συγκαλέσασθαι τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰωναδὰβ τοῦ πιεῖν οἶνον. καὶ οὐκ R 286
ἤβουλήθησαν, λέγοντες, Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν μῆτε εἰς
οἶκον μεῖναι, ἀλλ' ἐν σκηναῖς, μῆτε οἶνον πιεῖν ἕως θανάτου ἡμῶν.
Ἔθεν ὀνειδίζων ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Υἱοὶ Ἰωναδὰβ καὶ υἱοὶ
Ῥηχαβεὶν ἐφύλαξαν λόγους πατρὸς αὐτῶν· ὁ δὲ λαὸς μου οὐκ
ἐφύλαξαντο τὸν λόγον μου, καὶ τὰ ἐξῆς.

10

λθ' Ὀλυμπιάς.

P 122

β', γ'.

Ουρίαν προφήτην Ἰεχωνίας ἀνεῖλεν, μὴ φέρον αὐτοῦ τὴν
παρῶρησιαν.

δ'.

15 Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰεχωνίου υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως
Ἰούδα ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερου-
σαλήμ καὶ ἐπολιόρηκεν αὐτήν. καὶ ἔδωκε κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ
τὸν Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακίμ, βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρους
τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναὰρ οἴ-
20 κου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θη- B

2. Καριαθαρειμ P. 7. ὁ Θεὸς om. P. 12. αὐτοῦ φέρον P.
15. α' ἔτος Ναβουχοδονόσορ ἐκ τῆς προφητείας Δανιήλ m. P.
ibid. τετάρτῳ om. P. 16. Ναβουχοδονόσορ semper P. 19.
Θεοῦ αὐτοῦ P sola. 20. καὶ — αὐτοῦ om. R.

Prophetarunt Urias filius Samaeae, Hieremias, et Buzi, et Baruch Anni a. m. c.
ex Cariatharim, et Ezechiel, cui praeceptum est a Deo ut iret in domum
Rhechabin, et convocaret filios ejus, et filios Jonadab, ut biberent vinum.
At hi recusarunt, dicentes: Pater noster praecepit nobis, uti nec in do-
mo illa habitaremus, sed in tabernaculis, nec vinum biberemus usque ad
mortem. Unde exprobrans Israeli, dicit: Filii Jonadab et filii Rechabin
patris sui sermones servaverunt: populus vero meus non custodivit sermo-
nem meum; et quae sequuntur.

XXXIX. Olympias.

II. III.

4884.

Jechonias Uriam Prophetam occidit, cum illius in dictis licentiam
non ferret.

IV.

Hoc anno Jechoniae, filii Josiae, Regis Juda, venit Nabuchodonosor
Rex Babylonis Hierusalem, et obsedit eam, et tradidit Dominus in manu
ejus Jechoniam, qui et Joacim dictus est, Regem Juda, et partem vaso-
rum domus Dei, et asportavit eam in terram Sennaar in domum Dei sui,

σαυροῦ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀσμανεζ τῷ ἀρ-
 χιενοῦχῳ αὐτοῦ εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν νιῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσρα-
 ἤλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ ἀπὸ τῶν φορθομι-
 μεῖν νεανίσκους, οἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῆ
 ὕψει καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γινώσκοντας γνῶσιν καὶ 5
 διανοούμενους φρόνησιν, καὶ οἷς ἔστιν ἰσχὺς ἐν αὐτοῖς ἐστάναι ἐν
 τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ
 γλῶσσαν Χαλδαίων. καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέ-
 ρας καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τοῦ
 οἴνου τοῦ πότου αὐτοῦ, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ μετὰ 10
 ταῦτα στῆναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτοῖς ἐκ
 τῶν νιῶν Ἰούδα Δανιὴλ καὶ Ἀνανίας καὶ Μισαὴλ καὶ Ἀζαρίας,
 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιενοῦχος ὀνόματα τῷ Δανιὴλ Βαλτά-
 σαρ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδράχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισάκ, καὶ τῷ
 Ἀζαρίᾳ Ἀβδευαγῶ. καὶ ἔθετο Δανιὴλ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὡς 14
 οὐ μὴ ἀλισγηθῆ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τῷ οἴνῳ τοῦ
 πότου αὐτοῦ. καὶ ἠξίωσεν τὸν ἀρχιενοῦχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῆ.

Καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρισμὸς ἐνώπιον
 R 288 τοῦ ἀρχιενοῦχου. καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιενοῦχος τῷ Δανιὴλ, Φο-
 βοῦμαι ἐγὼ τὸν κίριόν μου τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρω- 20
 D σιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν
 σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάση-

3. φορθομαιῖν P, φορτομμῖν m. P, φαυθμμεῖν m. R. 5. συν-
 νιέντας] τοὺς συνέτας P. 9. τοῦ prius om. P. 14. Σιδράκ P,
 Σεδράκ R. 22. τὰ alterum om. R.

et vasa intulit in domum Dei sui. Et ait Rex Asphanez Praeposito
 Eunuchorum, ut introduceret de filiis Israel, et de semine regio, et ty-
 rannorum pueros, in quibus nulla esset macula, decoros forma, et eru-
 ditos omni sapientia, cautos scientia et doctos disciplina, et qui possent
 stare in Palatio Regis, ut doceret eos literas et linguam Chaldaeorum.
 Et constituit eis Rex annonam per singulos dies de cibis suis, et de vi-
 no unde bibebat ipse, ut enutriti tribus annis postea starent in conspe-
 ctu Regis. Fuerunt autem inter eos de filiis Juda, Daniel, Ananias, Mi-
 sael, et Azarias. Et imposuit eis Praepositus Eunuchorum nomina, Da-
 nieli, Balthazar: Ananiae, Sidrach: Misaeli, Misach: et Azariae, Abde-
 nago. Proposuit autem Daniel in corde suo, ne pollueretur de mensa
 Regis, neque de vino potus ejus. Et rogavit Eunuchorum Praepositum,
 ne contaminaretur.

Dedit autem Deus Danieli gratiam et misericordiam in conspectu
 Principis Eunuchorum. Et ait Princeps Eunuchorum ad Danielem: *Ti-
 meo ego Dominum meum Regem, qui constituit cibum vestrum et potum,
 qui si videat facies vestras macilentas, prae caeteris adolescentibus coae-
 vis vestris, condemnabit caput meum Regi.* Et dixit Daniel ad Amer-

τε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν Δανιὴλ πρὸς Ἀμελ-
 σάδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιεunuῶχος ἐπὶ Δανιὴλ καὶ Ἀνανίαν καὶ
 Μισαὴλ καὶ Ἀζαρίαν, Πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας δέ-
 5 κα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων τῆς γῆς, καὶ φαγό-
 5 μεθα καὶ ὕδωρ πόμεθα, καὶ ὁφθῆτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι V 99
 ἡμῶν καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν
 τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἂν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παίδων
 σου. καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.
 καὶ ἐκ τέλους τῶν δέκα ἡμερῶν ὠράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ P 123
 10 καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαροῖν ὑπὲρ πάντα τὰ παιδάκια τὰ ἐσθιόντα
 τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένετο Ἀμελσάδ ἀναιρούμενος
 τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον τοῦ πότου αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐ-
 τοῖς σπέρματα. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν
 ἐν πάσῃ γραμματικῇ σοφίᾳ, καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὁράσει
 15 καὶ ἐνυπνίοις.

Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακείμ, υἱὸς Ἰωσίου, τὰ μὲν πάντα ἔτη ἐβασί-
 λευσεν α', πρὸς τῷ τέλει δὲ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς βασιλείας αὐ-
 τοῦ ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονόσορ ἐν Βαβυλῶνι, ὡς εἶναι τὸ πρῶ-
 τον ἔτος τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ κατὰ τὸ παρὸν τέταρ-
 20 τον ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ, καθὼς ἔστι τοῦτο λαβεῖν ἐκ B
 τῆς δευτέρας τῶν Παραλειπομένων.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωα-
 κείμ, βασιλέως Ἰούδα, καὶ πρώτῳ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως

1. τὴν om. P. ib. Ἀμερσάδ P. 2. καὶ Μισαὴλ] Μισαὴλ V.
 3. δὴ om. P. 11. Ἀμελσάδ] Μέλσαρ Ἀμερσάδ m. P. 17. τὸ
 τέλος P. 21. τῆς δευτέρας] XXXVI. 5. 23. πρώτον V.

sad, quem constituerat Princeps Eunuchorum super Daniel, et Ananiam, et Misael, et Azariam: *Tenta servos tuos diebus decem, et dentur nobis legumina ad vescendum, et aqua ad bibendum, et contemplare vultus nostros, et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio, et sicut videris, facies cum servis tuis.* Qui audito sermone hujuscemodi, tentavit eos dies decem. Post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores et corpulentiores prae omnibus pueris qui vescuntur cibo regio. Porro Amel-sad tollebat cibaria, et vinum potus eorum, et dabat illis legumina. Pueris autem his dedit Deus scientiam et disciplinam in omni libro et sapientia: Danieli autem intelligentiam omnium visionum et somniorum.

Jechonias, qui et Joacim, Josiae filius, universe quidem regnavit annos xi. Ad finem porro tertii anni regni ejus, regnavit in Babylone Nabuchodonosor: ita ut primus annus regni Nabuchodonosor incidat in quartum annum Jechoniae, sive Joacim, quemadmodum ex secundo Paralipomenon libro percipere licet.

Hoc quarto anno Jechoniae, sive Joacim, Regis Juda, et primo Nabuchodonosor Regis Babylonis, factum est verbum Domini, quod locutus

Βαβυλῶνος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἰερεμίας ὁ προφήτης πρὸς πάν-
 τα τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὶμ, λέ-
 γων, Ἀπὸ τρισκαίδεκάτου ἔτους τοῦ αὐτοῦ Ἰωσίου, υἱοῦ Ἀμώς,
 βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ταῦτα κ' καὶ τρία ἔτη.
 ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με, καὶ ἐλάλησθε πρὸς ὑμᾶς ὁρθρίζων 5
 καὶ λέγων, καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου. καὶ εἶπε κύριος, Ἀπέστειλα
 πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ὕδρου, λέγων,
 R 290 Ἀποστραφήτω ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηραῖς καὶ ἀπὸ
 C τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσατε ἐπὶ τῆς γῆς
 ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. μὴ 10
 πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτριῶν τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ
 προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίσχητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
 χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου. διὰ
 τοῦτο τάδε λέγει κύριος τῶν δυνάμεων, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεῖσατε
 τοῖς λόγοις μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ, καὶ λήψομαι πᾶσαν τὴν 15
 πατριὰν τοῦ βορρᾶ, καὶ πρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυ-
 λῶνος τὸν δούλόν μου· καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην.
 καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κί-
 κλω αὐτῆς. καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀγαν-
 D σμὸν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν αἰώνιον, καὶ ἀπολωῶ ἀπ' 20
 αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ
 φωνὴν νέμφης καὶ ὁσμὴν μύρου, φωνὴν μύλου καὶ φῶς λύχνου.

2. καὶ om. V. Conf. Ierem. XXV. 3 τοῦ αὐτοῦ] καὶ αὐτοῦ PV.
 4. τῆς om. P. *ibid.* ταῦτα] καὶ ἐγένετο praeposit m. P. 5.
 ἐγενήθη PV. *ib.* ἄλλως πως παρὰ τοῖς ο' m. P. 9. κατοική-
 σετε V. 11. πορεύεσθαι PV. 14. κύριος λέγει P.

est Ieremias Propheta ad universum populum Juda, et habitatores Hie-
 rusalem, dicens: *A tertio decimo anno ipsius Josiae, filii Amos, Regis
 Juda, usque ad hanc diem, sunt hi tres et viginti anni. Et factum est
 verbum Domini ad me, et locutus sum ad vos manicans et loquens, et non
 audistis me. Et dixit Dominus: Misi ad vos servos meos diluculo dicens:
 Avertatur unusquisque a via sua mala, et a malis studiis vestris, et ha-
 bitabitis in terra quam dedi patribus vestris a saeculo, et usque in saccu-
 lum. Ne ambuletis post Deos alienos, ut serviatis eis, et adoretis eos, ut
 non ad iracundiam provocetis me in operibus manuum vestrarum; et non
 audistis me. Propterea haec dicit Dominus exercituum: Quoniam non cre-
 didistis verbis meis, ecce ego mittam, et assumam cognitionem Aquilonis
 omnem; et ad Nabuchodonosor Regem Babylonis servum meum; et ad-
 ducam eos super terram istam, et super habitantes eam, et super omnes
 gentes, quae in circuitu ejus; et desolabo eos, et dabo eos in desolatio-
 nem, et in sibilum, et in opprobrium sempiternum. Et perdam ex eis
 vocem gaudii, et vocem lactitiae; vocem sponsi, et vocem sponsae; et
 odorem unguenti; vocem molae, et vocem lucernae. Et erit omnis terra*

καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ αὕτη εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν τούτοις τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὁ ἔτη. καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ὁ ἔτη ἐκδικήσω ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ κύριος.

5 Τῷ αὐτῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰωακείμ τοῦ καὶ Ἰεχωρίαῖον βασιλέως
 Ἰούδα Ἰερεμίας ὁ προφήτης προστάσεται παρὰ κυρίου κερα-
 λίδα βιβλίου λαβεῖν, καὶ γράφαι ἐν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους κυ- P 124
 ρίου τοὺς ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ χρηματισθέντας ἀπὸ ἡμερῶν Ἰωσίου
 βασιλέως Ἰούδα ἕως τοῦ τετάριον ἔτους Ἰωακείμ, Ἰσως ἐπι-
 10 στραφήσονται δι' ἄπερ λογίζομαι εἰς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε.
 μετὰ δὲ τὸ ἀναγνῶναι ταῦτα τὸν Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου εἰς τὰ
 ᾧτα παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς λόγους τούτους ἀπέστειλεν Ἰωακείμ
 Ἰουδεῖν λαβεῖν τὸ βιβλίον· καὶ λαβὼν Ἰουδεῖν τὸ βιβλίον ἀνέγνω. καὶ
 ὡς ἀνέγνω τρεῖς ἢ τέσσαρας σελίδας τῷ Ἰωακείμ ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, V 100
 15 ὅπου ἦν καὶ ἐσχάρα πυρός, ἀπέτεμεν αὐτὸ τῇ σμίλῃ τοῦ γραμμα-
 τέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἕως οὗ ἐξέλειπεν
 τὸ βιβλίον ἐν τῷ πυρὶ, καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς τὸν κύριον. καὶ B
 ὀργισθεὶς κύριος εἶπεν Ἰωακείμ τῷ καὶ Ἐλιακείμ διὰ Ἰερεμίου
 τοῦ προφήτου, Ἐκασας τὸ βιβλίον τοῦτο εἰπών, Διὰ τί ἔγρα-
 20 πσας ἐπ' αὐτῷ λέγων, Ἐλεύσεται Ναβουχοδονόσορ καὶ διαφθερεῖ R 292
 τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐλείψει ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτῆνος.
 διὰ τοῦτο εἶπεν κύριος Ἰωακείμ, Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ
 θρόνου Δαβὶδ. καὶ ἔλαβεν ἑτέραν κεφαλίδα βιβλίου Ἰερεμίας,

3. τὰ om. P. 11. Βαροὺχ P. 13. καὶ om. P. 14. τέσσαρας P.
 ib. τῷ] τοῦ P. 16. ἐξέλειπεν P. 18. τῷ Ἰ. P. ib. τῷ καὶ] καὶ
 τῷ P. 20. διαφθηρεῖ V. 22. Ἰωακείμ P.

*hacc in desolationem, et in vastitatem. Et servient in his gentibus Regi
 Babylo ni septuaginta annos. Et post septuaginta annos vindicabo super
 Regem Babylo nis, et super gentem illam, dicit Dominus.*

Hoc eodem quarto anno Joacim sive Jechoniae Regis Juda, Hiere-
 mias Propheta jubetur a Domino volumen libri accipere, et scribere in
 eo universa quae locutus est Dominus contra Hierusalem a diebus Josiae
 Regis Juda, usque ad annum quartum Joacim: *Fortasse propterea quae
 cogito super eos, convertentur, et non conversi estis.* Quae verba cum
 legisset Baruch filius Neriae in aures universi populi, misit Joacim Ju-
 din ut tolleret volumen, quod Judin acceptum legit; et cum tres qua-
 tuorve pagellas legisset Joacim Regi in domo hiemali sedenti, ubi et fo-
 culus ignis erat, scalpello scribae scidit illud, et projecit in ignem aru-
 lae, donec consumeretur totum volumen. Et non sunt reversi ad Domi-
 num. Iratus ergo Dominus dixit Joacim et Eliacim per Hieremiam Pro-
 phetam: *Tu combussisti volumen istud, dicens: Quare scripsisti in eo, di-
 cens: Veniet Nabuchodonosor, et vastabit terram hanc, et cessare faciet
 ab eo hominem et jumentum. Propterea dicit Dominus Joacim: Non erit*

καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Βαρούχ, καὶ ἦν γεγραμμένα ἐν αὐτῇ πάντα ἅπερ ἦν κατὰ Ἰωακείμ.

ε'.

Ἰερεμίας ὁ προφήτης ῥίπτεται εἰς λάκκον βορβόρου ὑπὸ Μελ-
 χίου υἱοῦ Ἰωακείμ. Ἀβδεμελέχ δὲ ὁ Αἰθίοψ, εὐνοῦχος τοῦ 5
 C αὐτοῦ Ἰωακείμ, ἀκούσας τοῦτο ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ μάνην βε-
 βλῆσθαι τὸν Ἰερεμίαν ἐν τῷ λάκκῳ. καὶ ἐπιτραπεῖς ὑπὸ τοῦ βα-
 σιλέως, λαβὼν ἅ ἄνδρας ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορ-
 βόρου.

Ἐκ τῆς προφητείας Δανιήλ.

10

Ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ ἐν-
 πνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
 καὶ ὁ ὑπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς κα-
 λέσαι τοῖς ἐπακιδούς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμάκους καὶ
 τοὺς Χαλδαίους τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ. 15
 D καὶ ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐνάπιον τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπεν αὐτοῖς
 ὁ βασιλεὺς, Ἐνπνιάσθην, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου τοῦ γνῶ-
 ναι τὸ ἐνύπνιον. καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ συριστί,
 Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι, σὺ εἶπον τὸ ἐνύπνιον τοῖς παι-
 σί σου, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελοῦμεν. ἀπεκρίθη ὁ βασι- 20

3. ε' om. P. *ibid.* Ναβουχοδονόσορ β' m. R, Ναβουχοδονόσορ
 m. P. 10. τοῦ Δανιήλ P. Est c. 2. 13. ὁ prius om. P. 16.
 ἦλθεν P.

Anniam. c. ex eo qui sedeat super thronum David. Et accepit aliud volumen Hieremias. et delit illud Baruch, in quo erant scripta universa, quae erant contra Joacim.

Hieremias Propheta projicitur in lacum coeni a Melchia filio Joacim. Abdemelech autem Aethiops Eunuchus ipsius Joacim, hoc audiens, ac injuste Hieremiam projectum fuisse in lacum, locutus est ad Regem. Commisso ergo sibi negotio, accepit triginta viros, et Hieremiam e lacu coeni extraxit.

Ex Prophetia Danielis.

In anno secundo regni Nabuchodonosor, vidit Nabuchodonosor somnium, et conterritus est spiritus ejus; et somnium ejus fugit ab eo. Et dixit Rex ut vocarent incantatores, et magos, et maleficos, et Chaldaeos, ut indicarent regi somnium ejus. Et venerunt, et steterunt coram Rege. Et dixit Rex ad eos: „Somnium somniavi, et stupefactus est spiritus meus, ut non possem scire somnium.“ Et dixerunt Chaldaei ad Regem Syriace: „Rex in aeternum vive; dic somnium servis tuis, et interpretationem ejus indicabimus.“ Respondit Rex, et dixit Chaldaeis: „Sermo recessit a me; nisi indicaveritis mihi somnium, et inter-

λέως καὶ εἶπε τοῖς Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπέστη· ἐὰν
 οὖν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγ-
 γείλητέ μοι, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν εἰς διαρπα-
 γὴν ἔσονται. ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ
 5 μοι, δώματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμοῦ.
 πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγείλατέ μοι. ἀπε-
 κρίθησαν δευτέρου καὶ εἶπον, Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον
 τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελοῦμεν. καὶ
 ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ ὅτι και-
 10 ρὸν ὑμεῖς ἔξαγοράζετε, καθότι εἶδετε ὅτι ὁπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥή-
 μα. ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀπαγγείλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα
 ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεοθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ
 καιρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιόν μου εἴπατέ μοι, καὶ γνώσομαι ὅτι
 καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγείλητέ μοι. ἀπεκρίθησαν πάντες
 15 οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπον, Οὐκ ἔστιν ἄν-
 θρωπος ἐπὶ τῆς ξηραῦς, ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται
 γνωρίσαι· καθότι πῶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον B
 οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαιδὸν μάγον καὶ Χαλδαῖον, ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βα-
 σιλεὺς ἐπερωτᾷ βαρῦς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν ὅς ἀναγγελεῖ αὐτὸν
 20 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἱ θεοί, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία
 μετὰ πάσης σαρκός. τότε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀρ-
 γῇ πολλῇ εἶπεν ἀπολέσαι πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλωνίους·
 καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθεν, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτείνοντο· καὶ ἐξήτη-
 σαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν. τότε Δανιὴλ ἀπε- V 101

6. ἀπαγγείλατε P. 13. μου om. P. 14. ἀπαγγελεῖτε P sola. 16. δυνήσεται PV. 18. ὃν βασιλ. P. 19. ἀγγελεῖ P. 23. ἀπεκτείνοντο R.

pretationem ejus, peribitis vos, et domus vestrae diripientur. Si autem somnium et conjecturam ejus narraveritis, dona et munera, et honores multos accipietis a me. Somnium igitur et interpretationem ejus indicate mihi.“ Responderunt secundo, et dixerunt: „Rex dicat somnium servis suis, et interpretationem ejus indicabimus.“ Respondit Rex, et ait: „In veritate scio, quod tempus redimitis, scientes quod recesserit a me verbum. Si ergo somnium non indicaveritis mihi, scio quod verbum mendax et corruptum composuistis, ut dicatis coram me, donec tempus praetercat: somnium dicite mihi, et sciam, quia et conjecturam ejus annuntiabitis mihi.“ Responderunt omnes Chaldaei in conspectu regis, et dixerunt: „Non est homo super terram, qui possit verbum Regis notum facere, quia omnis Rex magnus et Princeps, verbum tale non interrogat incantatorem, magum et Chaldaeum: quia sermo quem Rex interrogat gravis, et alius non est, qui renuntiet eum coram Rege, nisi Dii, quorum non est habitatio cum omni carne.“ Tunc Rex in furore et ira multa dixit perdere omnes sapientes Babylonis. Et sententia egressa est, et sapientes interficiebantur: et quaerebant Danielem et amicos ejus in-

κρίθη βουλήν καὶ γνώμην τῷ Ἀριώχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασι-
 λέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀνελεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπυνθά-
 C νετο αὐτοῦ λέγων, Ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ
 γνώμη ἡ ἀναιδῆς αὕτη ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ
 τὸ ῥῆμα Ἀριώχ τῷ Δανιήλ· καὶ Δανιήλ ἠξίωσεν ὅπως χρόνον 5
 δὴ αὐτῷ καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγέλλῃ τῷ βασιλεῖ. καὶ
 εἰσῆλθε Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τῷ Ἀνανία καὶ τῷ Μι-
 σαήλ καὶ τῷ Ἀζαρία τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε. καὶ
 οἰκτιριστοὺς ἐξήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστη-
 ρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται Δανιήλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ 10
 μετὰ τῶν ἐπιλοίπων σοφῶν Βαβυλῶνος. τότε τῷ Δανιήλ ἐν
 D θεῶν τοῦ οὐρανοῦ Δανιήλ, καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ κυ-
 ρίου εὐλογημένον ὑπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σύν-
 εσις καὶ ἡ σοφία αὐτοῦ ἐστίν, καὶ αὐτὸς ἄλλοιοῖ καιροὺς καὶ 15
 χρόνους; καθιστῶ βασιλεῖς καὶ μεθιστῶ, δίδους σοφίαν τοῖς σο-
 φοῖς καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσιν σύνεσιν. καὶ αὐτὸς ἀπεκαλί-
 πται βαθεῖα καὶ ὑπόκριμα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ
 φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστίν. σοὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου ἐξομολο-
 γοῦμαι καὶ αἰνῶ ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν ἔδωκάς μοι καὶ ἐγνώ- 20
 ρισιάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ· καὶ τὸ ὄραμα τοῦ βασιλέως
 ἐγνώρισάς μοι. καὶ ἦλθε Δανιήλ πρὸς Ἀριώχ, ὃν κατέστησεν ὁ βα-
 P 126 σιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τοὺς

11. τῶ om. R. 13. τοῦ alterum om. P. 14. καὶ — αἰῶνος om. P. 19.
 μου] ἡμῶν m. P. 21. τὸ om. P. 22. ἐκατέστημεν P, ἐκατέστησεν R.

terficere. Tunc Daniel respondit consilium et sapientiam Arioch Prin-
 cipi coquoꝝ Regis, qui egressus est, ut interrogaret sapientes Babylo-
 nis, et interrogabat eum, dicens: „Princeps regis, pro quo egressa est
 sententia Regis impudens haec a facie Regis?“ Notum fecit autem ver-
 bum Arioch Daniel. Et rogavit Daniel ut tempus daret sibi, et conje-
 cturam ejus annuncieret Regi. Et ingressus Daniel in domum suam, et
 Ananiae, et Misael, et Azariae amicis suis verbum notum fecit. Et mi-
 serationes quaerebant a Deo coeli super mysterio hoc, ne perirent Da-
 niel et amici ejus cum caeteris sapientibus Babylonis. Tunc Danieli in
 visione noctis mysterium revelatum est, et benedixit Deum coeli Daniel,
 et dixit: „Sit nomen Domini benedictum a saeculo quia intellectus et sa-
 pientia ipsius est. Et ipse mutat tempora et annos: constituit Reges,
 et transfert, dans sapientiam sapientibus, et prudentiam scientibus in-
 tellectum. Et ipse revelat profunda et abscondita, sciens quae in tene-
 bris, et lumen in eo est, Tibi Deus patrum nostrorum confiteor, et lau-
 do, quia sapientiam et virtutem dedisti mihi, et nota fecisti mihi, quae
 rogavimus te, et visionem Regis notam fecisti mihi.“ Et venit Daniel
 ad Arioch quem constituerat Rex, ut perderet sapientes Babylonis; et

σοφούς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσῃς· εἰσάγαγέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλω. τότε Ἀριὼχ ἐν R 296 σποδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐύρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν τῶν αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀπαγγελεῖ. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, Εἰ δύνασαι μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ εἶδον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ οὐκ ἔστιν σοφῶν, μάγων, ἑπα- 5 οιδῶν, Γαζαρητῶν, ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' ἔστιν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια. καὶ ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ Na- B βουχοδόνοσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.

Τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου τοῦτο ἔστιν. σύ βασιλεῦ, οἱ διαλογισμοὶ σου ἐπὶ τῆς 15 κοίτης σου ἀνέβησαν, τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέν σοι ἃ δεῖ γενέσθαι· καὶ ἐμοὶ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πόντας τοὺς ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα μὴ τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῶς. σὺ 20 βασιλεῦ θειώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία μεγάλη, καὶ ἡ εἰκὼν ἐκείνη ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερμερῆς ἔστιν πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ C ὄρασις αὐτῆς φοβερά. εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἄργυρος, ἡ κοι-

2. ἀγγεῖλω P. 19. μὴ om. P. 20. καὶ ἡ] ἡ P.

dixit illi: „Sapientes Babylonis ne perdas. Introduc me in conspectu Regis, et interpretationem Regi narrabo.“ Tunc Arioch festinus introduxit Danielelem coram Rege, et dixit ei: „Inveni virum de filiis captivitatis Judaeae, qui solutionem Regi annuntiabit.“ Et respondens Rex dixit Danieli, cujus nomen Balthasar: „An potes mihi renuntiare somnium quod vidi, et interpretationem ejus?“ Et respondit Daniel in conspectu Regis, et dixit: „Mysterium, quod Rex interrogat, non est sapientum, magorum, incantatorum, aruspicum indicare tibi: sed est Deus in coelo revelans mysteria.“ Et notum fecit Regi Nabuchodonosor, quae oportet fieri in novissimis diebus.

„Somnium tuum, et visiones capitis tui, in lectulo tuo hujusmodi sunt. Tu Rex, cogitationes tuae in cubili tuo ascenderunt, quid oportet fieri post haec. Et revelans mysteria nota fecit tibi, quae oportet fieri. Et mihi non in sapientia existente in me, praeter omnes viventes, mysterium hoc revelatum est; sed ideo ut conjecturam Regi manifestaret, ut cogitationes cordis tui scias. Tu Rex videbas, et ecce imago una multa, imago illa magna, et facies ejus elevata, stans a facie tua, et visio ejus terribilis. Imago, cujus caput auri puri; manus et pectus, et brachia ejus argentea; venter et femora aerea; tibiae ferreae, pedes,

λία καὶ οἱ μῆροὶ χαλκοῖ καὶ αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος
 μὲν τι σιδηροῦν καὶ μέρος τι ὀστράκινον. ἔθεώρεις ἕως ἀπι-
 τμήθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν· καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ
 τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνοους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς
 εἰς τέλος. τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδη- 5
 ρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κοινορ-
 τὸς ἀπὸ ἄλωνος θερυνῆς, καὶ ἐστήριξεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ
 V 102 πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ ἠϋρέθη αὐτοῖς, καὶ ὁ λίθος ὁ πατά-
 D ζας τὴν εἰκόνα ἐγενήθη εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσεν πῦσαν τὴν
 γῆν. τοῦτό ἐστιν τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν 10
 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Σὺ βασιλεῦ, βασιλεὺς βασιλέων, ᾧ ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βα-
 R 298 σιλεῖαν ἰσχυρὰν καὶ κραταιὰν καὶ ἐντιμον ἔδωκεν ἐν παντὶ τό-
 πῳ, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, θηρία τε ἀγροῦ
 καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ καὶ ἰχθύας θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου, 15
 καὶ κατέστησέν σε κύριον πάντων, σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ. καὶ
 ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἑτέρα ἡττων σου, ἣ ἐστὶν ὁ ἄρ-
 γυρος, καὶ βασιλεία τρίτη, ἣ ἐστὶν ὁ χαλκός, ἣ κυριεύσει πάσης
 τῆς γῆς. καὶ βασιλεία τετάρτη ἐστὶ ἰσχυρὰ ὡς ὁ σίδηρος· ὃν
 P 127 τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει καὶ δαμάζει πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· 20
 οὕτω πάντας λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει. καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας

2. μέρος] μέρος δέ P sola. 6. ἐγένετο P. 7. ἐξήρην P, om.
 R., addit m. 12. ᾧ] ὡς RV. 16. σε om. P. 17. ἐστὶν
 ἄργυρος P. 20. λεπτυνεῖ P. 21. καὶ δαμάσει om. V.

pars quidem quaedam ferrea, pars autem quaedam fictilis. Videbas do-
 nec abscissus est lapis ex monte sine manibus, et percussit imaginem su-
 per pedes ferreos, et fictiles, et comminuit eos in finem. Tunc commi-
 nuta sunt omnino testa, ferrum, argentum, aurum, et facta sunt quasi
 pulvis ab area aestiva, et extulit ea multitudo venti, et locus non est
 inventus illis. Et lapis qui percussit imaginem factus est in montem
 magnum, et implevit omnem terram. Hoc est somnium; et conjecturam
 ejus dicemus coram Rege.“

„Tu Rex, Rex Regum, cui Deus coeli regnum forte, et validum
 et gloriosum dedit in omni loco, in quo habitant filii hominum,
 bestiasque agri, et volatilia coeli dedit in manu tua, et constituit te
 Dominum omnium: tu es caput aureum. Et post te surget regnum aliud minus
 te, quod est argentum: et regnum tertium, quod est aes, quod domina-
 bitur omni terrae. Et regnum quartum erit forte quasi ferrum: quem-
 admodum ferrum comminuit et domat omnia quae sunt in terra, ita
 omnes comminuet. Et quia vidisti pedes et digitos partem quidem
 quandam testeam et luteam, partem autem aliquam ferream, regnum di-
 visum erit, et a radice ferrea erit in eo: quemadmodum vidisti ferrum
 mixtum testae et digiti pedum pars quidem quaedam ferrea, pars autem

καὶ τοὺς δακτύλους μέρος μὲν τι ὀστράκινον καὶ κεραμεοῦν, μέρος δέ τι σιδηροῦν, βασιλεία διηρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίξης τῆς σιδηρᾶς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμιγμένον τῷ ὀστράκῳ. καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν 5 τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον, καὶ μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρότερον, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον. ὅτι δὲ εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμιγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμιγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὕτως μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνεται μετὰ τοῦ ὀστρά- B
10 κου. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῶν ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, καὶ λεπυνεῖ καὶ λικηῖσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτιμήθη λίθος ἄνευ 15 χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ 20 τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ ματαὰ καὶ εὐωδίαν εἶπε σπεῖσαι αὐτῷ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιήλ, Ἐπ' ἀληθείας C ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτός ἐστιν Θεὸς Θεῶν καὶ κύριος κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων καὶ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνήθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.

1. κεραμίου V, κεράμιον P. 4. μὲν τι] μέντοι P. 6. ἀπ'] ἐπ' R, ὑπ' P. 10. ἡμέραις βασιλέων P. 12. οὐκ V. 15. τὸν ἄργυρον om. P. 16. ὁ alterum om. P.

quaedam testea; pars quaedam regni erit fortis, et ex ea erit contritum. Quia vidisti ferrum mixtum testae; commixti erunt in semine hominum, et non erunt adhaerentes hic cum hoc, sicut ferrum non miscetur cum testa. Et in diebus Regum illorum, suscitabit Deus coeli regnum, quod in aeternum non corrumpetur: et regnum ejus populo alteri non relinquetur, comminuet, et ventilabit omnia regna; et hoc suscitabitur in aeternum: quemadmodum vidisti, quia de monte abscissus est lapis sine manibus, et comminuit testam, ferrum, aes, argentum, aurum. Deus magnus nota fecit Regi, quae oportet fieri post haec, et verum somnium, et fidelis conjectura ejus.“

Tunc Rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam, et Daniele adoravit, et munera, et odores dixit libare ei. Et respondens Rex, dixit Danieli: „In veritate Deus vester Deus Deorum, et Dominus Dominorum, et Rex regum, et revelans mysteria; quia potuisti revelare mysterium hoc.“

R 300 Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιήλ, καὶ δώματα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλῶνος, καὶ ἄρχοντα σατραπῶν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος· καὶ Δανιήλ ἠτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος τὸν Σεδράκ καὶ Μι-5 σάκ καὶ Ἀβδεναγῶ· καὶ Δανιήλ ἦν ἐν τῇ ἀλλῇ τοῦ βασιλέως.

D

μ' Ὀλυμπιάς.

ς', ζ', η', θ'.

μα' Ὀλυμπιάς.

ι'.

10

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ Ναβουχοδο- νόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὴν Ἰουδαίων χειρωσάμενος καὶ γὰρ τῶν Ἰουδαίων ἀιχμαλώτους λαβῶν, καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ νεῷ τὰ πλεῖστα λαβῶν, φόρον τε Ἰεχωνία τῷ καὶ Ἰωακείμ ἐπιτάξας τελεῖν ἀργυρίου τᾶ- 15 λαντα ρ' καὶ χρυσίου τάλαντα ι', ἀνεχώρησεν.

V 103

P 128

Ἀπὸ ις' ἔτους Φακεὶ υἱοῦ Ῥομελίου βασιλέως Ἰσραήλ, ἤγουν δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ τῆς βασιλείας Ἰωάθαν βασι- λέως τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, ἐπὶ τὸ παρὸν δέκατον ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ πληροῦνται ἔτη ρν', ἅπερ Ἐξ- 20

2. πάσας P. 6. ἦν om. R. ib. τοῦ om. P. 7. γ' Ναβου- χοδονόσορ. m. R. γ' Ναβουχοδονόσορ m. P. 18. τῆς om. P.

Anni a m. c.

Et magnificavit Rex Daniel, et dona magna et multa dedit ei, et constituit eum super omnes regiones Babylonis, et Principem Satraparum super omnes sapientes Babylonis. Et Daniel postulavit a Rege, et constituit super opera regionis Babylonis Sidrach, et Misac, et Abdenago. Et Daniel erat in atrio Regis.

XL. Olympias.

4883.

VI. VII. VIII. IX.

XLI. Olympias.

x.

Hoc anno decimo Jechoniae, seu Joacim, Nabuchodonosor Babylonis Rex, septimo regni sui anno, subjugata Judaea, et III. MXXXIII. ex Judaeis captivis factis, maximaque vasorum templi parte ablata, Jechoniae, seu Joacim, argenti centum, et auri decem talentorum imposito tributo, recessit.

Ab anno XVI. Phacee, filii Romeliae Regis Israel, qui quidem secundus annus fuit Joatham Regis duarum tribuum Juda et Benjamin, usque ad praesentem decimum annum Jechoniae, seu Joacim, complentur anni

κίως διὰ τῆς τῶν ρν' ἡμερῶν ἐπὶ τὸ πλευρὸν ἀνακλίσεως καὶ κοι-
μήσεως ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ παρανομίας ἑωρακέναι λέγεται.

Ἔχει οὖν τὸ ἀκριβὲς τῆς ψήφου ἢ κατάληψις οὕτως.

Φακιὲ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη ιδ'.

5 Ὅση ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη θ'.

Ἐζεκίας ἔτη κθ'.

Μανασσῆς ἔτη νέ. B

Ἀμιὼν ἔτη β'.

Ἰωσίας ἔτη λα'.

10 Ἰωάχαζ ὁ καὶ Σελλῆμ μῆνας γ'.

Ἰεχονίας ὁ καὶ Ἰωακείμ ἔτη ι'.

Ἀπὸ οὖν πεντεκαιδεκάτου ἔτους Φακιὲ υἱοῦ Ῥομελίου ἐπὶ
τὸ παρὸν ι' ἔτος Ἰεχονίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ εἰσὶν ἔτη, ὡς πρό-
κειται, ρν'.

15 ια'.

R 302

Ἰερεμίας προφητεῖων Ἰεχονία τῷ καὶ Ἰωακείμ λέγει, Ὁ οἰ-
κοδομῶν τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερῶα C
αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίσει, παρ' αὐτῷ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἐργᾶται δω-
ρεὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ δίδους αὐτῷ. ὠκοδόμησας σεαυ-
20 τῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερῶα εὐρύχωρα, διεστιλυμένα θυρίσι καὶ
ἐξυλωμένα ἐν κέδρω καὶ κεχρισμένα ἐν μιλτῇ. μὴ βασιλείων

1. ἀνακλίσεως RV. 7. ρβ' P. 16. ἡ Ναβουχοδονόσορος m. R,
ἡ Ναβουχοδονόσωρ m. P. ib. λέγει] Jerem. XXII. 13.

cl. quos Ezechias per dierum cl. in latus inclinationem et dormitionem Anni a. m. c.
super Israelis impietates vidisse dicitur.

Ita vero se habet accurata calculi comprehensio.

Phacee in Samaria (regnavit)	annos XIV.
Osius in Samaria	annos IX.
Ezechias	annos XXIX.
Manasses	annos LII.
Amon	annos II.
Josias	annos XXXI.
Joachaz, qui et Sellem,	menses III.
Jechonias, qui et Joacim	ann. X.

A decimo quinto igitur anno Phacee filii Romelie, usque ad prae-
sentem decimum annum Jechoniae, sive Joacim, sunt anni, ut supra di-
ctum est, cl.

XI.

4863.

Hieremias prophetans Jechoniae, sive Joacim, ait: Qui aedificat do-
mum suam non cum justitia, et coenacula sua non in iudicio, apud
ipsum proximum ejus operatur gratis, et mercedem ejus non reddet ei.
Aedificasti tibi domum proportionatam, coenacula spatiosa, distincta fe-
nestris, et contignata in cedro, et linita sinopide. Num regnans regna-

βασιλεύσης, ὅτι ἀμιλλᾶσαι πρὸς τὴν κέδρον. ὁ πατήρ σου ἔγα-
γεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐποίησεν δίκαια, καὶ καλῶς ἦν αὐτῷ, καὶ σέ
ἔδει οὕτω ποιεῖν. διὰ τοῦτο, φησὶν, οὐ μὴ κόπονται αὐτόν.
οἴμοι, κύριε, οἴμοι, ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαῖσονται αὐτόν, ὧ ἀδελ-
φέ, οἴμοι, ἀδελφέ. ταφῆ ὄνου ταφήσεται. συμψησθεῖς ὡς 5
D κοπρία ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ. ὅπερ καὶ γέ-
γονεν οὐ μετ' οὐ πολὺ.

ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἱερεμίας ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ προφητεύων
λέγει Ἰεχονία τῷ καὶ Ἰωακείμ, Παραδοθήσῃ εἰς χεῖρας Ναβου- 10
χοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος σὺ καὶ ἡ μήτηρ σου ἡ τεκοῦσά
σε, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. ὁ καὶ γέγονεν εὐθύ. Ναβουχοδονό-
σορ γὰρ ἀπὸ Μαρείων τῆς Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου
πάντα οἶα ἦν τῆς βασιλείας Αἰγύπτου ἀποσπάσας, τῇ γῆ Βαβυ-
λωνίων προσκτησάμενος, ἐλθὼν πάλιν εἰς Ἱερουσαλήμ Ἰεχονίαν 15
τὸν καὶ Ἰωακείμ τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας
P 129 αὐτοῦ, δῆσας αὐτόν Ναβουχοδονόσορ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐνάτῳ
ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας αἰχμάλωτον ἔλαβεν, καὶ πλείστον μέ-
ρος τοῦ λαοῦ ἀπῆξεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὡς ἠβούλετο ἐχορήτο
αὐτοῖς κατὰ τὴν προφητείαν Ἱερεμίου· ἐν οἷς καὶ τὸν Δαυιὴλ 20
καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τρεῖς παῖδας καὶ τὸν Ἐζεκίηλ ἤγαγεν αἰχμα-

1. βασιλεύσεις P. ib. ἀμιλλᾶ σε P. 4. οἴμοι V. 5. συμ-
ψησιθεῖς V, συμψιθεῖς P. 7. οὐ μετ' οὐ] Aut prius aut poste-
rius οὐ delendum videatur, ut est p. 277. A. 294. B. Sed conf. p.
258. C. 277. B. 9. 8' ἔτος τοῦ Ναβουχοδονόσ. m. R. 8' Να-
βουχοδονόσορ m. P. 17. Ναβουχοδονόσορ uncis includit P ta-
cente V. ibid. ἐνάτῳ PV. 18. τῷ ἔτει P. 19. ἐβούλετο P.

bis, quoniam te confers cedro. Pater tuus comedit et bibit, et fecit ju-
stitiam, et bene erat ei, et te oportebat ita facere. Propterea, dicit
(Dominus,) non plangent eum, vae mihi, Domine, vae mihi, frater:
neque fletunt eum, o frater, heu mihi frater. Sepultura asini sepelietur
computrefactus projicietur ultra portum Hierusalem. Quod et paullo post
factum est.

XII.

Hoc anno Hieremias ex persona Dei prophetans Jechoniae, seu Joa-
cim, ait: Traderis in manus Nabuchodonosor Regis Babylonis, tu et ma-
ter tua quae te genuit, et ibi moriemini. Quod et accidit: quippe Na-
buchodonosor a Mareis Aegypti usque ad flumen Euphratem quaecum-
que erant regni Aegypti, avulsa, terrae Babylonis subjecit: ac Hierusa-
lem rursus profectus, Jechoniam, seu Joacim, mense tertio anni xii. re-
gni ejus, aereis vincum catenis, captivum factum anno regni sui ix.
unaque cum illo maximam populi partem, Babylonem abduxit, iisque pro
suo arbitrato usus est, juxta Hieremias Prophetiam: in quibus erant

λώτους· πλὴν βασιλεύσας ἰβ' ἔτη ὁ αὐτὸς Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακείμ ἀπέθνηκεν, καὶ βασιλεύει μετ' αὐτὸν Ἰωακείμ υἱὸς αὐτοῦ, ἔγγονος Ἰωσίου, ὄντινα ἡ βίβλος τῶν Παραλειπομένων καὶ τὸ εὐαγγέλιον Ἰεχωνίαν ὀνομάζει, ὅστις τρίμηνον ἐβασίλευσεν.

5 Μετὰ Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακείμ ἐβασίλευσεν Ἰεχωνίας ἐκγονος Ἰωσίου μῆνας γ'. ὁμοῦ δ' ὠδ' καὶ μῆνας γ'.

Ἐπὶ τούτου πάλιν ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ τρίτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ.

καὶ ἐξῆλθεν Ἰεχωνίας αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ παῖδες αὐ-

10 τοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουχοδονόσορ τῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας. καὶ εἰσῆλθεν εἰς

τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐξήνεγκεν τοὺς θησαυροὺς τοῦ τε ναοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε τὰ σκεύη ἃ

ἐποίησεν Σολομῶν, καὶ ἀπόκισεν τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ πάντας

15 τοὺς ἄρχοντας καὶ πάντας τοὺς δυνατοὺς ἰσχυροὺς καὶ ὄλον τὸν λαὸν ἰζ' χιλιάδας ἀχμαλώτους καὶ πάντα τέκτονα καὶ τὸν συγκλείον-

τα, καὶ οὐκ ὑπέλειφθησαν πλὴν πενομένων τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν

οἷς καὶ αὐτὸν τὸν Ἰεχωνίαν μετόκισεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν

μητέρα καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς εὐνοῦχους. ἔλαβεν ἐτέ-

20 ραν κεφαλῖδα βιβλίου Ἱερεμίας, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Βαρούχ, καὶ ἦν γεγραμμένα αὐτῇ πάντα ἃ περ ἦν κατὰ Ἰεχωνίαν. καὶ ἐβασίλευσεν μετ' αὐτὸν Σεδεκίας ὁ καὶ Ματθαίας, υἱὸς αὐτοῦ,

ἔτη ια'. ὁμοῦ δ' ὠδ' καὶ μῆνας ε'.

1. ἔτη ἰβ' P. 3. τῶν Παραλειπομένων] 1. 3. ib. εὐαγγέλιον] Matth. 1. 11. 11. ἐνάτῳ PV. 13. τε om. R. 14. 253. 14. ἀπόκισεν PV. 15. τὸν ὄλον λαὸν R. 16. πάντα τὸν τέκτονα P. 18. μετόκισεν PV. 22. Σεδεκίας P. ib. ἰ Ναβουχοδονόσορ. m. R.

etiam Daniel, et cum eo tres pueri, et Ezechiel. Jechonias vero, qui et Joacim, cum regnasset annos xii. decessit, ac post illum regnavit Joacim filius ejus, Josiae nepos, quem liber Paralipomenon et Evangelium Jechoniam nominant, qui tribus duntaxat mensibus regnavit.

Post Jechoniam, seu Joacim, regnavit Jechonias, Josiae nepos, menses iii. Colliguntur anni iv. mcccxciv. et menses iii.

Illo regnante venit rursus Nabuchodonosor tertio mense illius regni Hierosolimam, urbeque obsessa, et vallata, egressi sunt Jechonias, ipse et mater et filii ejus ad Regem Babylonis, et capti sunt a Nabuchodonosor anno regni illius nono, ingressusque urbem Assyriorum Rex, abstulit Thesaurus templi et Regis: et vasa, quae fecerat Solomon, confregit, et traduxit ex urbe Hierusalem principes omnes ac potentiores una cum universo populo ad xvii. millia, et in captivitatem abduxit, atque adeo omnem artificem et inclusorem, relictis tantummodo ex plebe terrae pauperibus: in quibus et ipsum Jechoniam, et matrem, et uxores ejus, et Eunuchos abduxit Babylonem. Hieremias accepit aliud volumen, et dedit Barucho; erantque in eo scripta quaecunque contra Jechoniam

α'.

μβ' Ὀλυμπιάς.

D

β'.

Τούτω τῷ ἔτει Ἄγκιος Μάρκος τελευτᾷ ἐν Ῥώμῃ καταστή-
ματι· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἄγκιος Ταρχύνιος ὁ καὶ Πρί-5
σκος ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ ἔτη λη'.

γ'.

Ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας προεφήτευσεν Ἱερεμίας καὶ Βαρούχ.

δ'.

Τούτω τῷ ἔτει Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας ἀπέστειλε πρὸς 10
P 130 Ἱερεμίαν τὸν Πάσχωρ υἱὸν Μελχίου καὶ Σοφωνίαν υἱὸν Μα-
δασαίου τοῦ ἱερέως ἐπερωτηῆσαι περὶ Ναβουχοδονόσορ, ἐπελ-
θόντος αὐτῷ καὶ τῇ Ἰουδαίᾳ, εἰ ποιήσει κύριος ἔλεος μετ' αὐτῶν.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας ἐκ προσώπου κυρίου ὅτι πολεμήσει
κύριος τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἐν χειρὶ ἐντεία-15
μένη καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροξυ-
σμοῦ μεγάλου. καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ματθανίαν τὸν καὶ Σεδε-
κίαν, βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν
καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆς μαχίρας

1. α' Ναβουχοδ. m. P. 4. Ἄγκιος P. 5. Ἄγκιος] Δούκιος m.
P. 6. β' Ναβουχοδ. m. P. 10. γ' Ναβουχοδ. m. P. 11.
Πάχωρ P. ibid. Μαδασαίου P. 12. περὶ τοῦ N. P. 17.
κατὰ R. 18. τὸν alterum om. P.

Annia m. c. fuerant praedicta: et regnavit post illum Sedecias, qui et Matthanias
dictus, ann. xi. Colliguntur anni iv. m̄dccc̄v. et menses vi.

I.

XLII. Olympias.

4895. 6.

II.

Hoc anno Ancus Marcius Romae naturali morte extinguitur: cui suc-
cessit Lucius Tarquinius, qui et Priscus dictus, ac Romae pariter regna-
vit ann. xxxviii.

III.

In Judaea prophetabant Hieremias et Baruch.

IV.

Hoc anno Matthanias, qui et Sedecias, misit ad Hieremiam Pachor,
filium Melchiae, et Sophoniam, filium Madassaei Sacerdotis, ut de Na-
buchodonosor, qui se, Judaeamque aggressus erat, illum rogarent, an
Deus facturus esset misericordiam cum eis. Quibus ex persona Dei re-
spondit Hieremias, in haecce verba: Dominus urbem oppugnabit, et incolas
ejus in manu extenta, et brachio excelso, cum furore et indignatione, et impetu
magno. Post haec Matthaniam, sive Sedeciam, Regem Juda, ejusque

καὶ τοῦ λιμοῦ παραδώσει ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλωνῶνος, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐ φείσονται ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐκ οἰκτιρῶ αὐτούς. καὶ ἀπέστειλεν Β
 5 Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας τοῖς ἐν Βαβυλῶνι ἃ ἔμαθεν ἐκ προφητείας Ἱερεμίου περὶ τῶν ὀ' ἐτῶν τῆς αἰχμαλωσίας. Ἀνανίας δὲ ὁ ψευδοπροφήτης ἐνιστάμενος ταῖς Ἱερεμίου προφητεῖαις τῷ αὐτῷ τετάρτῳ ἔτει τελευτᾷ.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου καὶ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ εἰκο-
 10 στὸν ἔνατον ἔτος τυγχάνει μεθ' ὃ τὸ πάσχα γέγονεν νομίμως κατὰ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τοῦ Ἰωσίου.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ἐζεκιήλ ὁ τοῦ Βουζὶ τοῦ ἱερέως υἱὸς τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἤρξατο προφητεύειν ἐν Βαβυ-
 15 λῶνι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, μεθ' οὗ ἦσαν προφητεύοντες Ναοῦμ, Μαλαχίας καὶ Δανιήλ. Μαλαχίας προφητεύων εἶπεν, Οὐκ ἔστι μοι θῆλημα ἐν ὑμῖν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, V 105 καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν, διότι ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ἦλθον καὶ μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δοξασθήσεται.

Ἀνανίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ ἐγνωρίζοντο ἐν Βαβυλῶνι.
 20 ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ προσεφῆτενον Ἱερεμίας καὶ Βαροῦχ υἱὸς Νηριον.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει μηνὶ πέμπτῳ Ἐζεκιήλ προφητεύει περὶ ὧν ἐποίησεν ὁ αἶκος Ἰσραὴλ ἀνομιῶν. καὶ δεκάτῃ πάλιν τοῦ

3. οἰκτιρῶ V. 10. ἔνατον PV. 17. θυσίας P. 20. δὲ om. P.

filios, et populum relictum in civitate a morte, et gladio, et fame tradet in manu Nabuchodonosor Regis Babylonis. Et occident eos in ore gladii, et non parcant eis, et non miserebor eis. Tum misit Matthanias, qui et Sedecias, his qui Babylone erant, quae didicerat ex Prophetia Hieremiae de LXX. annis captivitatis. Ananias vero Pseudopropheta, qui Hieremiae prophetiis contradixerat, eodem anno iv. moritur.

Hoc quidem anno iv. Matthaniae, seu Sedeciae, et anno v. captivitatis Eliacim seu Joacim, nonus et vicesimus annus extitit, quo Pascha secundum legem anno Josiae xviii. actum est.

Hoc anno iv. Ezechiel, Buzi Sacerdotis filius, mense iv. mensis die v. coepit prophetare in Babylone, ad fluvium Chobar: cum quo prophetae erant Nahum, Malachias et Daniel. Malachias autem prophetas, dixit: *Non est mihi voluntas in vobis, ait Dominus omnipotens, et sacrificia de manibus vestris non accipiam, quoniam ab ortu solis usque ad occasum laudabitur nomen meum.*

Ananias, et Azarias, et Misael clari habebantur Babylone. In Judaea prophetabant Hieremias, et Baruch filius Neri.

Hoc quarto anno, mense quinto, Ezechiel prophetat de impietatibus quas faciebat domus Israel: et rursus x. ejusdem v. mensis, idem ipse,

D αὐτοῦ πέμπτου μηνὸς ὁ αὐτὸς ἐπὶ πλείον ἀνομοούντων αὐτῶν καὶ τοῦ Θαμουῦζ, ὅπερ ἐρμηνεύεται Ἄδωνις, θρηνούντων, προφητεύει, ἐλέγχων καὶ ὀνειδίζων τὸν Ἰσραὴλ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

Προεφήτευσεν Βαροῦχ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἐζεκιὴλ καὶ Ἀμβακοῦμ καὶ Ναοῦμ, Μαλαχίας ὁ νεώτερος καὶ Ἀγγαῖος καὶ Ζα-5
χαρίας.

ε'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἐζεκιὴλ ἠόξατο τῆς προφητείας ἐν Βαβυλῶνι.

μγ' Ὀλυμπιάς.

ς'.

10

P 131 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας καὶ οἱ ἔνδοξοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐμίαναν τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τοῖς εἰδώλοις τῶν ἔθνων.

ζ'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Σαρουίας ὁ πατὴρ Ἰωσεδὲκ ἐγνωρίζετο. 15

η', θ'.

R 308 Τούτῳ τῷ ἐνάτῳ ἔτει Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, Ναβουχοδονόσορ μετὰ δυνάμειος πολλῆς ὅσης αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ παραγενόμενος ἐν τῷ ὀγδόῳ B καὶ δεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπολιόρησεν αὐτήν, καὶ 20
ἔλαβεν ἕξ αὐτῆς αἰχμαλώτους Ἰουδαίους ρολβ', καὶ ἀπήγαγεν εἰς

1. μηνὸς om. P. 2. Θαμῦζ P. 4. ιδ' Ναβουχοδον. m. R. ib. καὶ alterum om. P. 8. Τούτῳ — Βαβυλῶνι om. P. 11. ιε' Ναβουχοδον. m. R. ib. οἱ om. P. 17. ις' Ναβουχοδον. ιζ'. ιη' m. R. ibid. ἔτει ἐννάτῳ P.

Anni a m. c. cum ii magis impie agerent, et Thamiz, quod Adonidem sonat, lamentarentur, prophetans arguit, et exprobravit Israeli impietates eorum.

Prophetavit Baruch in Aegypto, et Ambacum, Naum, Malachias junior, et Aggaeus, et Zacharias,

4894.

v.

XLIII. Olympias.

VI.

Hoc anno Rex Matthanias, qui et Sedecias, et illius proceres, et Sacerdotes polluerunt domum Domini Hierosolymis, inductis gentium idolis.

VII.

Hebraeorum summus Pontifex Saraeas, pater Josedec agnoscitur.

VIII. IX.

Hoc anno ix. Sedeciae seu Jechoniae Regis Juda, mense x. Nabuchodonosor Rex cum suis quantas cogere potuit copiis veniens Hierusa-

Βαβυλωνία. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ τὴν εἰκόνα τὴν ἑαυτοῦ χρυσοῦν ἕστησεν
 εἰς τὸ ὑπὸ πάντων ἐκείσε προσκυνεῖσθαι αὐτήν· καὶ ἦν τὸ ὕψος αὐτῆς
 πεηκῶν ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πεηκῶν ἕξ. καὶ ἕστησεν αὐτήν ἐν πεδίῳ
 Διηρὰ ἐν χώρᾳ Βαβυλωνος. καὶ ἀπέστειλεν συναγαγεῖν τοὺς ὑπά-
 5 τοὺς καὶ στρατηγοὺς καὶ τοπάρχας, ἡγουμένους καὶ τυράννους καὶ
 τοὺς ἐπ' ἔξουσιῶν καὶ ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς
 εἰκόνας τῆς χρυσοῦς, ἧς ἕστησεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. καὶ
 συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπάτοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύ- C
 ραννοὶ μεγάλοι ἐπ' ἔξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χω-
 10 ρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνας ἧς ἕστησεν Ναβουχοδονό-
 σορ ὁ βασιλεὺς· καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας ἧς ἕστησεν
 Ναβουχοδονόσορ· καὶ ὁ κῆροϋξ ἐβόα ἐν ἰσχυρί, Ὑμῖν λέγεται,
 ἕθνη, λαοί, φυλαί, γλωσσαι, ἧ ἂν ὦρα ἀκούσητε τῆς φωνῆς
 τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτη-
 15 ρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰ-
 κόνι τῇ χρυσοῦ ἧ ἕστησεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. καὶ ὅς
 ἂν μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν
 κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. καὶ ἐγένετο, ὅτε ἤκουσαν οἱ
 λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμ- D
 20 βύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες
 οἱ λαοί, φυλαί, γλωσσαι προσεκύκουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἦν V 106
 ἕστησεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, τότε προσῆλθον ἄνδρες

1. περὶ τῆς εἰκόνας m. P. 3. πέδω P. 13. φωνῆς τῆς] φω-
 νῆς P. 17. προσκυνήσει PV. 19. σαμβούκης P.

lem, urbem obsidione cinxit, captivosque ex ea Judaeos dcccxxxii. Babylonem abduxit. Qua quidem tempestate suam ipsius statuam auream, quo ab omnibus illic adoraretur, erexit. Erat autem illius altitudo cubitorum lx. latitudo vero cubitorum vi. et statuit eam in campo Deera provinciae Babylonis. Itaque Nabuchodonosor Rex misit ad congregandos Satrapas, Magistratus, et Judices, Duces et Tyrannos, Optimates et Praefectos, omnesque Principes regionum, ut convenirent ad Dedicacionem statucae quam erexerat Nabuchodonosor Rex. Tunc congregati sunt Satrapae, Magistratus, et Judices, Duces, Tyranni et Optimates, qui erant in potestatibus constituti, et universi principes regionum, ut convenirent ad dedicacionem statucae, quam erexerat Nabuchodonosor Rex. Stabant autem in conspectu statucae, quam posuerat Nabuchodonosor Rex, et Praeco clamabat valenter: *I obis dicitur populis, tribus et linguis, in hora qua audietis sonitum tubae, et fistulae, et cytharae, et sambucae et psalterii, et symphoniae, et universi generis musicorum, cadentes adorete statuam auream, quam constituit Nabuchodonosor Rex. Si quis autem non prostratus adoraverit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis.* Post haec igitur, statim ut audierunt omnes populi sonitum tubae, et fistulae, et citharae, et sambucae, et Psalterii, symphoniae, et omnis generis musicorum, ca-

Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ὑπολαβόντες εἶπον
 Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. σὺ
 βασιλεῦ ἔθηκας δόγμα, Πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φω-
 νῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβούκης καὶ
 ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ 5
 P 132 μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν
 κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς
 κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράκ, Μισάκ
 R 310 καὶ Ἀβδευαγῶ· οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ
 δόγματί σου, καὶ τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσιν καὶ τῇ εἰκόνι τῇ 10
 χρυσῇ ἣ ἔστησας οὐ προσκυνοῦσιν. τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυ-
 μῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευαγῶ.
 καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδο-
 νόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ἀληθῶς, Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδευα-
 γῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησα 15
 B οὐ προσκυνεῖτε; νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοιμίως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς
 φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβούκης τε
 καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικοῦ, πε-
 σόντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι ἣ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνή-
 σῃτε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν 20
 καιομένην. καὶ τίς ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου;

1. εἶπαν R. 3. πάντα ἄνθρωπον V: quo recepto scribendum ἐμβληθή-
 σεσθαι. ib. ἀνοῦσει P. 4. σαμβούκης P. 5. καὶ σ.] σ. P. 6.
 προσκυνήσει RV, προσκύνει P. 8. nescio an 12. Μισάκ καὶ] καὶ
 Μισάκ V, hic Μισάκ R. 15. τῇ εἰκόνι] εἰκόνι P. 17. σαμβούκης
 PV. 20. τὴν κάμινον] τὸν κάμινον P. 21. ὃς] θεός, ὃς P sola.

dentes omnes populi, tribus, et linguae, adoraverunt statuam auream
 quam constituerat Nabuchodonosor Rex. Statimque et in ipso tempore
 accedentes viri Chaldaei accusaverunt Judaeos, dixeruntque Nabuchodo-
 nosor Regi: Rex, in aeternum vive. Tu, Rex, posuisti decretum, ut
 omnis homo qui audierit sonitum tubae, fistulae et citharae, sambucae,
 et psalterii, et symphoniae, et universi generis musicorum prosternat se
 et adoret statuam auream: si quis autem non procidens adoraverit, mittatur
 in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Judaei quos constituisti
 super opera regionis Babyloniae, Sidrach, Misach, et Abdenago. Viri
 isti contempserunt, Rex, decretum tuum, et Deos tuos non colunt, et
 imaginem auream quam statuisti non adorant. Tunc Nabuchodonosor in
 furore et ira praecepit, ut adducerentur Sidrach, Misach et Abdenago:
 qui confestim adducti sunt in conspectu Regis. Pronunciansque Nabu-
 chodonosor, dixit eis: Vere ne, Sidrach, Misach, et Abdenago, Deos
 meos non colitis, et imaginem, quam constitui non adoratis? Nunc ergo
 si estis parati, quacumque hora audieritis sonitum tubae, fistulae, citha-
 rae, sambucae, psalterii et symphoniae, et omnis generis musicorum,
 prosternite vos et adorare statuam quam feci. Quod si non adoraveritis:

Ἀπεκρίθη Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ, Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναι σοι· ἔστι γὰρ θεὸς ἐν οὐρανῷ, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, [δυνατὸς] ἐξελεσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται C ἡμᾶς· καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἢ ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν. τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδενα-
 10 γῶ, καὶ εἶπεν, Ἐκκύνσατε τὴν κάμινον ἐπταπλασιῶς, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῆ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς εἶπεν πεδῆσαντας τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημῖσι καὶ ἐνδύμασιν αὐτῶν
 15 ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσεν. καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πε-
 20 πεδημένοι· καὶ περιπάτουσιν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς ὑμνοῦντες τὸν θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν κύριον. καὶ συστὰς Ἀζαρίας προσήύξατο οὕτως, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶ-
 20 πεν, Εὐλογητὸς εἶ, κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀνε- R 312

3. σοι om. V. 4. δυνατὸς addidit m. R. 5. τῶν om. P. 9.
 καὶ Μισάκ P. 12. ἐμβαλεῖν P. ibid. τὴν alterum om. P. 16.
 τοῦ om. P. 22. ὁ θεὸς om. P.

hac eadem hora mittimini in fornacem ignis ardentis. Et quis est Deus qui eximet vos de manu mea?

Respondentes Sidrach, Misach, et Abdenago, dixerunt Regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi: est enim Deus in coelo quem colimus, potens eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, ὁ Rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, Rex, quia Deos tuos non colimus, et statuem auream, quam crexisti, non adoramus. Tunc Nabuchodonosor repletus est furore, et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdenago. Et praecepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consueverat, donec tandem succenderetur, et viris fortissimis jussit ut ligantes Sidrach, Misach, et Abdenago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi vincti cum braccis suis, et tiaris, et calceamentis, et vestibus missi sunt in medium fornacis ignis ardentis: nam jussio Regis urgebat. Fornax autem succensa erat nimis. Viri autem tres Sidrach, Misach, et Abdenago ceciderunt in medio camino ignis ardentis colligati, et ambulabant in medio flammae laudantes Deum, et benedicentes Domino. Stans autem Azarias oravit sic; aperiensque os suum in medio ignis,

τὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, Ὅτι δίκαιος
 εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ
 P 133 καὶ εὐθεῖα αἱ ὁδοί σου καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθιναί, καὶ
 κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν καὶ
 ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ, 5
 ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρ-
 V 107 τίας ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποσιῆσαι ἀπὸ σου
 καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν
 οὐδὲ συνέτηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα
 εὖ ἡμῖν γένηται. καὶ πάντα ὅσα ἡμῖν ἐπήγαγες, καὶ πάντα ὅσα 10
 ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς
 εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ
 B πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῦ-
 ξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχὺνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθη τοῖς δούλοις
 σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. μὴ δὴ παραδοῖς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ 15
 τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ
 ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγάπημένον
 ἐπὶ σου καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἁγίόν σου,
 οἷς ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων, Πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν
 ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος 20
 τῆς θαλάσσης. ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ
 ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρ-

2. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ P. 4. κατὰ] καὶ κατὰ P. 7. καὶ om. V.
 9. οὐδὲ ἐποιήσαμεν om. P.

ait: *Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabile et glorificatum nomen tuum in saecula. Quia justus es et in omnibus quae fecisti nobis, et universa opera tua vera, et rectae viae tuae, et omnia judicia tua vera, et judicia veritatis fecisti, juxta omnia, quae fecisti nobis, et super civitatem sanctam tuam patrum nostrorum Hierusalem. Quia in veritate et judicio induxisti super nos haec omnia propter peccata nostra; quia peccavimus et inique fecimus recedentes a te, et deliquimus in omnibus, et mandata tua non audivimus, neque observavimus, neque fecimus, quemadmodum praeceperas nobis, ut bene sit nobis. Et omnia quaecunque induxisti nobis, et universa quaecunque fecisti nobis in vero judicio fecisti. Et tradidisti nos in manus inimicorum iniquorum inimicissimorum apostatarum, et Regi iniquo, et pessimo ultra omnem terram. Et nunc non possumus aperire os: confusio et opprobrium facti sumus servis tuis, et his qui colunt te. Ne tradas nos in perpetuum, propter nomen tuum: et ne dissipes testamentum tuum, neque auferas misericordiam tuam a nobis, propter Abraham dilectum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum. Quibus locutus es ad eos, dicens, quia multiplicares semen eorum sicut stellas coeli, et sicut arenam, quae est in littore maris. Quia Domine imminuti sumus plusquam omnes gentes, sumusque humiles*

τίας ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφή- C
της καὶ ἡγούμενος οὐδὲ ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσ-
φορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ ὀλοκαρπῶσαι ἐναντίον σου
καὶ εἶρεῖν ἔλεος, ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι τα-
5 πεινώσεως προσδεχθείμεν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύ-
ρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία
ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὀπισθέν σου, ὅτι οὐκ
ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί. νῦν οὖν ἀκολουθοῦμεν ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου,
10 μὴ καταισχύνης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεί-
κειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἔλεους σου, καὶ ἔξελοῦ ἡμᾶς R 314
κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, κύριε.
καὶ ἐντραπήθησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά.
καὶ καταισχυνθήθησαν ἀπὸ πάσης δυνάμεως καὶ δυναστείας, καὶ
15 ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη, καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς
μόνος καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ἐπηρέται τοῦ βασι-
λέως καλοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυπείον καὶ
κληματίδα· καὶ διεχέιτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις
20 τεσσεράκοντα ἐννέα, καὶ διώδευσεν καὶ ἐνεπύρισεν οὗς ἠῦρε περὶ P 134
τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ κυρίου συγκατέ-
βη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἔξετίναξεν τὴν

2. οὐδὲ θ.] καὶ θ. P. 17. ἐμβάλλοντες PV. ib. τοῦ Βαβυλώ-
νος βασιλέως P. 18. στυπίον P, στυπῦον V. 21. τὴν
om. P.

in universa terra hodie propter peccata vestra. Et non est in tempore isto Princeps et Propheta, et dux, neque holocaustum, neque sacrificium, neque oblatio, neque incensum, non locus primitiarum coram te, ut possimus invenire misericordiam tuam, sed in anima contrita, et spiritu humilitatis suscipiamur, sicut in holocaustis arietum et taurorum, et sicut in millibus agnorum pinguium, sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, et impleat post te, quia non est confusio confidentibus in te. Nunc igitur sequimur te in toto corde, et timemus te, et quaerimus faciem tuam. Ne confundas nos, sed facias nobiscum secundum mansuetudinem tuam, et secundum multitudinem misericordiae tuae: et erue nos secundum mirabilia tua, et da gloriam nomini tuo, Domine. Et confundantur omnes qui ostendunt servis tuis mala, et confundantur in omni potentia et potestate; et robur eorum conteratur. Et sciant quia tu es Dominus Deus solus, et gloriosus super orbem terrarum.

Et non cessabant, qui miserant eos ministri Regis succedentes fornacem naphtha, et pice, et stupa, et malleolis. Et effundebatur flamma super fornacem in cubitos quadraginta novem, et erupit, et incendit quos invenit circa fornacem Chaldaeorum. Angelus autem Domini de-

φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησεν τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασπρίζων. καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ· καὶ οὐκ ἐλύπησεν οὐδὲ ἠνώχλησεν αὐτούς. τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ἕμουν καὶ ἐδόξαζον καὶ εὐλόγουν τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες, Εὐλογητὸς εἶ, κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς

B αἰῶνας, καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ μετὰ βραχέα. Εὐλογεῖτε *Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ* 10

V 108 *Μισαήλ* τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἐξείλατο ἡμᾶς ἐξ ἄδου καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ χειρὸς θανάτου καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ καμίνου μέσης καιομένης φλόγος καὶ ἐκ μέσου πυρὸς ἐρρύσατο ἡμᾶς. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. εὐλογεῖτε 15 πάντες οἱ σεβόμενοι τὸν κύριον, τὸν θεὸν τῶν θεῶν, ὑμνεῖτε καὶ ἐξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

R 316 Καὶ *Ναβουχοδονόσορ* ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασεν, καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, *Ἀληθῶς, βασιλεῦ.* καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὡδε ἐγὼ ὄρω ἄνδρας τέσσαρις λελυμένους καὶ περὶπατοῦντας ἐν μέ-

12. ἐξείλετο R. 20. τρεῖς ἄνδρας P. 22. τέσσαρας P. *ibid.* λελυμένους] πεπεδημένους V.

scendit cum Azaria et sociis ejus in fornacem, et excussit flamman ignis de fornace, et fecit medium fornacis, quasi ventum roris flantem. Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit, nec quicquam molestiae intulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudabant et glorificabant, et benedicebant Deum in camino dicentes: *Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabilis et superexaltatus in saecula. Et benedictum nomen tuum sanctum, et superlaudabile et superexaltatum in saecula. Benedictus es in templo sanctae gloriae tuae, et superlaudabilis et supergloriosus in saecula.* Et post pauca.

Benedicite Anania, Azaria, et Misael Domino, laudate et superexaltate eum in saecula, quia liberavit nos de inferno, et salvavit nos de manu mortis, et liberavit nos de fornace media ardentis flammae, et ex medio igne liberavit nos.

Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in saeculum misericordia ejus.

Benedicite omnes colentes Dominum, Deum Deorum: laudate et confitemini, quia in omnia saecula misericordia ejus.

Et Nabuchodonosor audivit laudantes eos, et miratus est, et surrexit in festinatione, et ait Optimatibus suis: *Nonne tres viros injecimus*

σω τοῦ πυρός, καὶ διαφορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὄρασις τοῦ τετάρτου ὁμοία νιῶ θεοῦ.

Τότε προσῆλθεν Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς κειμένου τοῦ πυρός τῆς καιομένης, καὶ εἶπεν, Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγώ, οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε. καὶ ἐξῆλθον Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγώ ἐκ μέσου τοῦ πυρός. D

Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι καὶ οἱ σιρμητηροὶ καὶ οἱ τοπάρχαι καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως, καὶ θεώρουν τοὺς ἄνδρας ὅτι οὐκ ἐκυρίευσεν τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ ἡ θριξὶς τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθησαν καὶ ὁσμη πυρός οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον αὐτῶν τῷ κυρίῳ. καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ θεὸς τοῦ Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγώ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποίθησαν ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ αὐτῶν. ἐγὼ ἐκτίθεται δόγμα, Πᾶς λαός, φυλὴ, γλῶσσα, ἢ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ θεοῦ Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγώ, εἰς ἀπώλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστιν θεὸς ἕτερος, ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι οὕτως.

Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδε-

4. 6. 19. καὶ Ἀβδεναγώ P. 11. ὁ om. P. 14. ἐξείλετο P. 22. ὁ om. P.

in medium ignis compeditos? Et dixerunt Regi: Vere, Rex. Et dixit Rex: Ecce ego video quatuor viros solutos et ambulantes in medio ignis, et nihil corruptionis est in eis: et species quarti similis filio Dei.

Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis, et ait: Sidrach, Misach, et Abdenago, servi Dei excelsi, egredimini, et venite foras. Et egressi sunt Sidrach, Misach, et Abdenago de medio ignis.

Et congregantur Satrapae, Magistratus, et Judices et potentes Regis, et contemplantur viros illos, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum; et capillus capitis eorum non est adustus, et sarabara eorum non sunt immutata, et odor ignis non transiisset per eos. Et adoravit in conspectu eorum Rex Dominum. Et respondit Nabuchodonosor, et dixit: Benedictus Deus Sidrach, Misach, et Abdenago, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, quia confiderunt in eo. Et verbum regis immutaverunt, et tradiderunt corpora sua in ignem, ne servirent et ne adorarent omnem Deum, praeter Deum suum. A me positum est decretum: Omnis populus, tribus, lingua, quae dixerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach, et Abdenago, dispercat, et domus ejus vastetur, neque enim est alius Deus qui possit ita salvare.

ναγὼ ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ἠΰξησεν αὐτούς; καὶ ἤξιωσεν αὐτοὺς ἠγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων τῶν ὄντων ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

μδ' Ὀλυμπιάς.

B

ι'.

5

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ κυρίου, ἐν ᾧ καιρῷ ἐφυλάττετο τῇ ἀλλῇ τῆς φυλακῆς τοῦ βασιλέως Ἰούδα, ἐν ἣ κατέκλεισεν
 R 318 αὐτὸν Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας, λέγων, Διὰ τί σὺ προσητεύεις λέγων, Οὕτως εἶπε κύριος, Ἰδοῦ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν 10 ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν, καὶ Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῆ ἔκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδοῖσι παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει τὸ στόμα αὐτοῦ πρὸς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
 C αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰσελεύσεται Ματθα- 15 νίας ὁ καὶ Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔκει καθιεῖται, ἕως οὗ ἐπισκέψομαι αὐτόν, φησὶ κύριος, ὅτι πολεμεῖ τοὺς Χαλδαίους.

ια'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐνάτῃ τοῦ τετάρτου μηνὸς ἐξῆραγῃ ἡ πόλις Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἠγεμόνες Ναβουχοδονόσορ, 20

4. ιθ' Ναβουχοδονόσορος m. R. 6. δεκάτῳ ἔτει] ἔτει ι' P. 14. οἱ om. P. 18. ια' om. RV. 19. κ' Ναβουχοδονόσορ, quod apponit m. P., ex V affertur diserte, ut mihi non liqueat scholia illa V constanter habeat an minus. ib. ἐννάτῃ PV.

Anni a. m. c. Tunc Rex promovit Sidrach, Misach, et Abdenago in provincia Babylonis. Et evexit eos, et toti Judaeorum genti, quae in regno ejus erat, praefecit.

XLIV. Olympias.

4904.

x.

Decimo Matthaniae, sive Sedeciae, anno, verbum Domini factum est ad Hieremiam, quando custodiebatur in atrio carceris Regis Judae, in quo clauserat eum Matthanas, qui et Sedecias, dicens: *Quare tu vaticinaris dicens: Sic dixit Dominus, Ecce ego do civitatem istam in manu Regis Babylonis, et capiet eam, et Matthanas, qui et Sedecias, non salvabitur de manu Chaldaeorum, quia traditione tradetur in manus Regis Babylonis; et loquetur os ejus ad os ejus, et oculi ejus oculos ejus videbunt. Et ingredietur Matthanas, qui et Sedecias, in Babylonem, et ibi sedebit, donec visitem eum, dicit Dominus, quia pugnat contra Chaldaeos.*

4905.

xi.

Hoc anno, die nono quarti mensis, vastata est Hierusalem, et in-

καὶ ἔφυγεν Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ νυκτὸς V 109
εἰς κῆπον αὐτοῦ, καὶ ἠθέλησαν φυγεῖν, καὶ κατεδίωκον οἱ Χαλ-
δαῖοι ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτόν· καὶ πῦσα ἡ
δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη, καὶ ἔσφαξαν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὄρωντος
5 αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἐξετύφλωσεν καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυ-
λῶνα.

Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ε', 9' τοῦ μηνός, οὗτος 19' ἐνιαυτὸς D
Ναβουχοδονόσορ, ἦλθεν Ναβουζάρδαν ὁ ἀρχιμαγείρος αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνέπρησε τὸν ναὸν κυρίου διαρκέσαντα ἔτεσιν
10 νκέ', καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου καὶ
αὐτὸν ἐνέπρησεν, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ πᾶν τὸ
τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ καθεῖλεν πᾶσα ἡ δύναμις Χαλδαίων ἡ
μετὰ Ναβουζάρδαν τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ τοὺς καταλειφθέντας
ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς πεπτωκότας ἀπώκισεν πρὸς βασιλεία Βαβυ-
15 λῶνος, τοὺς δὲ πένητας τῆς γῆς κατέλειπεν Ναβουζάρδαν εἰς
ἀμπελοφυτοὺς καὶ εἰς γεωργοὺς. καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς
ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον πάντα τὸν χαλ- P 136
κὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ τοὺς ποδιστῆρας καὶ
τοὺς ἀναληπτῆρας καὶ τὰ ψαλτήρια καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιά-
20 λας καὶ τὰς κρεμάρας καὶ πάντα σκευὴ τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλει-
τούργουν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς ὑδρίας καὶ σαμπῶθ καὶ τὰ μασ-
μαϊρῶθ καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰ ἀμμια- R 320

4. ἔσφαξεν P. 7. ἕως Μαρτίου καὶ ἐνίστατο τὸ 19' ἔτος Ναβου-
χοδονόσορ m. P. 12. τῶν Χαλδαίων P. 14. ἐμπεπτωκότας P.
17. οἱ Χαλδαῖοι om. P. 18. ἀπήνεγκεν P. 19. καὶ τὴν] τὴν
V. 21. ἀφωθ P. φιάλας m. P. *ibid.* μαρμαϊρῶθ P. θυμια-
ματήρια m. P. 22. ἀμμαστρακῶθ P. λέβητας m. P.

gressi sunt duces omnes Nabuchodonosor, fugitque Matthanias, qui et Sedecias, et qui cum illo erant noctu in hortum ejus, et voluerunt fugere, et insecuti a tergo Regis ceperunt eum Chaldaei, et totus exercitus ejus dissipatus est, et occidit filios ejus coram eo, et ipsum oculis privavit, et in Babylonem deduxit.

Mense vero quinto, die nono, qui decimus nonus est Nabuchodonosor, venit Nabuzardan Princeps coquorum Hierosolymam, et incendit templum Domini, quod steterat annis ccccxxv. domumque regiam Sedeciae, qui et Joacim, et omnes domos civitatis; et totum murum Hierosolymorum in circuitu exercitus Chaldaeorum, qui erant cum Nabuzardan, dejecit, et relictos in urbe et cadentes transtulit ad Regem Babylonis. Pauperes vero terrae Nabuzardan reliquit ad colendas vineas et agros. Et columnas aereas in templo Domini comminuerunt, et quicquid erat aeris acceperunt, secumque Babylonem deportarunt. Lebetes praeterea, amulas, psalteria, coronam, phialas, et creagras, omnisque vasa aerea in quibus sacrificabant, et rei divinae operabantur; hydrias quo-

σρακῶθ καὶ τὰς θυίσκας καὶ τοὺς κνάθους, ἃ ἦν χρυσᾶ καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος. καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ θάλασσα μία καὶ οἱ μόσχοι δάδεκα χαλκοῖ, οἳ ἦσαν ὑποκάτω τῆς θάλασσης, ἃ ἐποίησεν βασιλεὺς Σολομῶν εἰς οἶκον κυρίου, οὗκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν πάντων τῶν σκευῶν τούτων. 5

Καὶ οὗτος Σεδεκίας ὁ καὶ Ἰεχωνίας τὸ πονηρὸν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ ἰα' ἔτει Σεδεκίου τῆ Σῶρ, ὅπερ ἐστὶν Τύρος, ἐπιφανείσῃ τῇ Ἱερουσαλὴμ διὰ τὰ συμβάντα αὐτῇ ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ καὶ Ναβουζάρδαν τοῦ ἀρχιμαγείρου αὐτοῦ προφητεῖει 10 κατ' αὐτῆς Ἐζεκιήλ δηλῶν ὅσα αὐτῇ κακὰ ἔσται καὶ ὡς εἰς λεωπετρίαν δοθήσεται καὶ ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται.

Ἐπὶ τούτου καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰουδαίων ἐπάυσαντο ἀιχμυλωτισθέντες ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ, καὶ μηκέτι ἰσχύσαντες ἐδούλευσαν Βαβυλωνίους καὶ Μήδοις. παρέδωκε γὰρ κύριος ὁ Θεὸς τὴν 15 βασιλείαν τῆς γῆς εἰς χεῖρας Ἀσσυρίων καὶ Χαλδαίων καὶ Μήδων καὶ Περσῶν.

Μέχρι Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου καταλήγουσιν οἱ ἐκ φυλῆς Ἰούδα βασιλεῖς, διαγενόμενοι ἐπὶ ὅλοις ἔτεσιν νοθ'.

Τὰ ὄ' ἔτη τῆς αἰχμυλωσίας τῶν Ἰουδαίων τὰ προφητευθέν- 20 τα ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, καθὼς ἡ δευτέρα τῶν Παρλιει-

6. οὕτως P sola. 8. ἔτει ἰα' P. 9. Ναβουχοδονόσορος P. 10. αὐτοῦ om. P. 11. λεωπετρίαν m. P ex Ezech. XXVI. 4., γεωμετρίαν PV. 12. δοθήσεται om. P.

Anni a m. c. que et phialas et thymiateria, et urceos, et pelves, et candelabra, et libatoria, et mortariola seu thuribula, et cyathos: quae crant aurea, et quae erant argentea tulit Princeps cocorum. Et columnae duae, et mare unum, et vituli duodecim aenei sub mare, quae fecit Rex Solomon in domum Domini, non erat pondus aeris omnium horum vasorum.

Hic Sedecias, qui et Jechonias, malum fecit coram Domino, juxta omnia quae fecerant patres ejus.

Eodem anno xi. Sedeciae, Sor, seu Tyro, insultante urbi Hierusalem propter ea quae passa fuerat a Nabuchodonosor et Nabuzardan Principe coquorum, adversus illam prophetat Ezechiel, quaeque illi impendeant mala indicat, et ut in limpidissimam petram dabitur, et ut siccatio sagenarum erit.

4906. Illo regnante, desierunt Reges Judaeorum, facti a Nabuchodonosor captivi, viribusque destituti Babylonis et Medis servierunt. Tradidit enim Dominus Deus regnum terrae in manus Assyriorum et Chaldaeorum, Persarum et Medorum.

Usque ad Matthaniam, seu Sedeciam, deficiunt Reges ex tribu Juda, cum perstitissent annis CCCCLXXIX.

LXX. ann captivitatis Judaeorum, qui praedicti sunt ab Hieremia Propheta, quemadmodum secundus liber paralipomenon, et Esdrae scri-

πομέντων καὶ ἡ τοῦ Ἑσδρα διδάσκει γραφή, τὴν ἀρχὴν ἔχει μετὰ τὸ α' ἔτος Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου, καὶ συμπληροῦνται εἰς τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου βασιλέως Περσῶν.

ιβ'.

D

5' *Ιουδαίων αἰχμαλωσίας καὶ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ.*

Πρῶτον ἔτος ἀρχῆς ἀφανισμοῦ τοῦ νεώ καὶ αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους πλὴν ὀλίγων, οἱ καὶ εἰς Αἴγυπτον κατέβησαν πρὸς Οὐαφροῦν βασιλέα Αἰγύπτου μετὰ τὰς εἰς αὐτοὺς γε-
 10 νομένας μερικὰς αἰχμαλωσίας, καθ' ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων καὶ Βα- V 110
 βυλωνίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἐπαύσατο πολιορκήσας τὰ
 Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν Σεδεκίαν ἐκτεφλώσας αἰχμάλωτον ἔλαβεν. R 322
 Ναβουζάρδαν δὲ ὁ ἀρχιμάγειρος μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς P 137
 τὸν τε νεώ πυρπολεῖ, διαρκέσαντα ἀπὸ πρώτης οἰκοδομῆς Σολο-
 15 μῶνος ἔτεσι υβ'. συνάδει δὲ ἡμῖν ὁ Κλήμης καὶ αὐτὸς ἐν τῷ
 πρώτῳ σιγῶματι, φάσκων ἐπὶ τῆς μδ' Ὀλυμπιάδος τὴν εἰς Βα-
 βυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων λαοῦ γενέσθαι, βασιλεύοντος
 μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφροῦν, ἄρχοντος δὲ Ἀθήνησι Φιλίππου· συ-
 νάγεσθαι τε τὰ ὅ' ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ τόπου ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος
 20 Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ.

4. ιβ' om. RV. ib. κα' Ναβουχοδονόσορ. α' ἔτος αἰχμαλωσίας m. R et m. V. 13. ὁ om. P. 15. καὶ ὁ αὐτὸς P. ibid. ἐν τῷ πρώτῳ] p. 395. 18. Οὐαφροῦν V. ib. Φιλίππου] Conf. Euseb. p. 330. ed. Mai.

ptura docet, initium ducunt post Matthaniae, seu Sedeciae, annum xi. et complentur anno ii. Darii, Hystaspis filii, Regis Persarum.

xii.

De Judaeorum captivitate, et excidio templi Hierosolymitani.

Primus annus incepti excidii templi, et captivitatis gentis Judaeorum, paucis exceptis qui in Aegyptum ad Vafrem Aegypti Regem profecti sunt, postquam pars alia in captivitatem abducta est, quando Chaldaeorum et Babyloniorum Rex Nabuchodonosor obsidionem Hierosolymorum solvit, et Sedecia occoecato, hunc captivum abduxit. Nabuzardan vero Princeps coquorum mensis quinti die x, templum incendit, quod a prima Solomonis aedificatione annis cxxlii. perstiterat. Nobis ipsemet concinit Clemens lib. i. Stromatum, scribens, quadragesima quarta Olympiade abductam fuisse in civitatem Babylonis in captivitatem Judaeorum gentem, regnante apud Aegyptios Vafre, Philippo vero Athenis Archonte: confici porro lxx. annos vastationis loci anno ii. Darii Hystaspis filii. Haec supra memoratus vir.

Ἐζεκιήλ δὲ ὁ προφήτης τῷ Φαραὼ Οὐαιροῦ βασιλεῖ Αἰγύπτου προφητεύει ὅποσα αὐτῷ συμβήσεται καὶ τῇ Αἰγύπτῳ, Β ἀνθ' ὧν ὡς καλαμίνη ῥάβδος τεθλασμένη ἐγενήθη τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

Ὁ αὐτὸς δὲ φησι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφανισμοῦ, Δωδεκάτω ἔτι 5 αἰχμαλωσίας Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ, ἕπερ ἐστὶ πρῶτον ἔτος ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ.

Δεκάτω μηνὶ πέμπτη τοῦ μηνὸς ἦλθεν ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἐν χώρᾳ Χαλδαίων, λέγων τῷ προφῆτῃ Ἰεζεκιήλ, Ἐάλωκεν ἡ πόλις. χεὶρ δὲ κυρίου ἦν γενομένη ἐπὶ τὸν αὐτὸν προ- 10 φῆτην ἐσπέρας, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὸν ἀνασωθέντα, καὶ ἠνοίχθη τὸ στόμα αὐτοῦ πρωί, ὡς ἦλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνασωθεὶς, καὶ ἀνοίχθentos τοῦ στόματος αὐτοῦ οὐ συνεσχέθη ἔτι, καὶ μετὰ τοῦτο C φησιν, Ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημωμένας πόλεις ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ λέ- 15 γουσιν, Εἷς ἦν Ἀβραὰμ καὶ κατέσχε γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν ἡμῖν δέδοται εἰς κατέσχεσιν. διὰ τοῦτο εἰπέ αὐτοῖς, Τάδε λέγει Ἄδωναι κύριος, Ἐπειδὴ τοῦ αἵματος ἐσθίετε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἤρατε πρὸς τὰ εἰδῶλα ὑμῶν καὶ αἷμα ἐξεχέετε καὶ τὴν γῆν ἐκληρονομῆσατε καὶ ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον ἐμιάνατο, ζῶ ἐγώ, 20 λέγει κύριος, εἰ μὴ οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις μαχαίρᾳ πεσοῦνται,

1. Ἰεζεκιήλ R. ib. δὲ om. P. 3. καλάμιν ἢ V, καλάμη ἢ P. 5. δὲ om. P. 13. οὐ om. V. 15. ἠρημωμένας P. 16. εἷς ἦν] εἷς ἦν V. ib. Ἀβραὰμ κατέσχε γῆν V, καὶ κατέσχε γῆν Ἀβραὰμ P. Conf. Bzech. XXXIII. 24. 17. Ἀδωνάι P. 19. ἐξεχέετε V. 21. ἠρημωμένας PV. ib. μαχαίραις P.

Ezechiel Propheta Pharaoni Vafre Aegypti Regi praedicit quaecumque ipsi eventura sunt, et Aegypto, pro quibus quasi arundo virga contracta factus est domui Israel.

Idem praeterea scribit de hac eversione templi: Anno xii. captivitatibus Eliacim, qui et Joacim dictus est, qui primus est eversionis annus templi Hierosolymitani.

Mense decimo, die quinto mensis, accessit quidam qui ex urbe Hierosolymitana evaserat, et in Chaldaeorum Regionem venerat, dicens Ezechiel Prophetae: *Capta est civitas. Manus autem Domini facta fuerat ad ipsum Prophetam vespere antequam veniret qui evaserat, ejusque ore aperto, non se amplius continuit, et post haec dixit: Factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis, qui habitat in ruinosis super humum Israel, aiunt, unus erat Abraham, et haereditate possedit terram, nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem: ideo dices ad eos, Haec dicit Dominus Deus, Quia in sanguine comeditis, et oculos vestros levatis ad immunditias vestras, et sanguinem funditis, et terram possidetis, et unusquisque uxorem proximi sui polluit, Vivo ego, dicit Dominus, quia qui in ruinosis, habitabant, gladio cadent,*

καὶ οἱ ἐν τῷ πεδίῳ βρωθήσονται ἀπὸ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ
 ξερωθήσεται ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον, D
 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

Δανιὴλ ἐν Βαβυλῶνι προεφήτευσεν. ἐκεῖσε δὲ καὶ Ἀνανίας καὶ
 Ἰαζαρίας καὶ Μισαὴλ ἐγνωρίζοντο.

κβ'.

μέ' Ὀλυμπιάς.

R 324

κγ'.

Τούτῳ τῷ κγ' ἔτει Ναβουχοδονόσορ καὶ τρίτῳ τῆς αἰχμαλω-
 10 σίας ἀπόκτισε Ναβουζάρδαν πάλιν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ Ἰουδαίους
 ψμέ'. πῦσαι δὲ ψυχαὶ Ἰουδαίων ἀποκρίσθησαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ P 138
 εἰς Βαβυλῶνα δ' καὶ χ'.

Μετὰ Ναβουχοδονόσορ διεδέξατο τὴν Χαλδαίων ἀρχὴν ὁ
 υἱὸς αὐτοῦ Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ζ'. ὁμοῦ δ' Ἰωακίμ.

15

α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξέβαλεν Εὐειλάδ Μαροδάχ ὁ υἱὸς Ναβουχο-
 δονόσορ Ἰωακίμ τὸν καὶ Ἰεχωνίαν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς φυλακῆς ἧς
 ἐφυλάττετο, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστά, καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον V 111
 αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βα-
 20 βυλῶνι, καὶ ἥλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἦσθιεν

4. προεφήτευσεν P. ibid. δὲ] τε PV. 5. ἐγνωρίζετο P. 9.
 αἰχμαλωσίας β', γ' m. P. ib. κγ' om. P. 11. Ἰουδαίων om. P.
 14. μαρωχάδ V. 18. ἔδωκεν] Immo ἔθηκεν.

et qui in campo a bestiis agri devorabuntur, et desolabuntur montes Israel, Anni a m. c.
 eo quod nullus sit qui per eos pertranseat, et scient quia ego sum Do-
 minus.

Daniel Babylone prophetavit, ibidemque Ananias, Azarias et Misael
 clari habebantur.

xxii.

4907

XLV. Olympias

xxiii.

4912

Hoc anno Nabuchodonosor, et tertio a captivitate, transtulit rursus
 Nabuzardan dcccxlv. Judaeos ex Hierusalem. Universum vero transla-
 ti sunt ex Hierusalem in civitatem Babylonis animae iv. mdc.

Post Nabuchodonosor, Chaldaeorum principatum excepit filius ejus
 Evilad-Marodach, qui regnavit annos vii. Colliguntur anni iv. mccccxv.

i.

Hoc anno Evilad-Marodach, filius Nabuchodonosor, eduxit Joacim,
 qui et Jechonias dictus, e carcere in quo custodiebatur, et locutus est
 illi benigne, et posuit thronum ejus super thronos Regum qui erant cum
 eo in Babylone, et mutavit vestes ejus quas habuerat in carcere, et com-

B ἄριον διὰ παντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῖ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως ἔσχεν, καὶ ἡ ταγὴ αὐτοῦ ταγὴ διὰ παντὸς ἐδίδοτο αὐτῷ παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλωνίου ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν.

β', γ'. 5

μς' Ὀλυμπιάς.

δ', ε', ς', ζ'.

μς' Ὀλυμπιάς.

Μετὰ Εὐνιλάδ Μαρδοάχ βασιλεύει Χαλδαίων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Βαλτισαρ ἔτη δ'.

δομοῦ δ'θ'ιθ'. 10

C α', β', γ'.

κ' ἔτος προφητείας Ἰεζεκιήλ καὶ λ' προφητείας Δανιήλ ἐν Βαβυλωνί.

δ'.

Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν 15 αὐτοῦ ἀνδράσι, α. κατέναντι τῶν χιλίων πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γένουσι τοῦ οἴνου ἐξενεγκεῖν τὰ σκευὴ τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ ἀργυροῦ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πινέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ καὶ αἱ παράκοιτοι αὐ- 20

7. δ' — ζ' ante μς' Ὀλυμπιάς ponunt RV, transposuit P, sequuta m. R, qui Ὀλυμπιάς μς' ε', ς', ζ', η', θ': quas litteras ponit etiam m. P.

8. αἰχμαλωσίας ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ' m. P. 11. κ' ἔτος om. P. 14. 19. 259. 3. μεγαστάσιν — μεγαστάνες R.

edebat panem semper in conspectu ejus cunctis diebus vitae suae. Annonam quoque constituit ei sine intermissione, quae ei dabatur a Rege Babylonis.

II. III.

XLVI. Olympias.

IV. V. VI. VII.

XLVII. Olympias.

Post Evilad-Marodach, super Chaldaeos regnavit frater ejus Baltasar annos iv. Colliguntur anni iv. MDCCLXXIX.

I. II. III.

Prophetiae Ezechielis, et xxx. annus Prophetiae Danielis Babylone.

IV.

Baltasar fecit grande convivium optimatibus suis mille, et coram mille bibens Baltasar, praecepit jam temulentus, ut afferrentur vasa aurea et argentea quae asportaverat pater ejus de templo quod fuit in Hierusalem, ut biberent in eis Rex et optimates ejus, uxoresque ejus et concubinae. Tunc allata sunt vasa quae asportaverat de templo, quod

τοῦ. καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ ἀργυροῦ, ἃ ἐξή- D
νεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔπινον ἐν
αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ
καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ ἔπινον οἶνον, καὶ ἤνεσαν τοὺς Θεοὺς R 326
5 τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς καὶ ξυλί-
νους καὶ λιθίνους, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ εὐλόγησαν τὸν
ἔχοντα τὴν ἔξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτῶν. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς
λαμπάδος ἐπὶ τοῦ κονιάματος τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως.
10 καὶ ὁ βασιλεὺς θειώρει τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφού-
σης. τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφή ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ
αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν, καὶ οἱ δεσμοὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διε- P 139
λύοντο καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκροῦοντο.

Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ τοῦ εἰσωγαγεῖν μάγους,
15 Χαλδαίους, Γαζαρηνοῦς· καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τοῖς
σοφοῖς Βαβυλῶνος, Ὅς ἂν ἀναγνῶ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ τὴν
σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μα-
νιακὴς ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ μου ἄρξει. καὶ εἰσεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασι-
20 λέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι οὐδὲ τὴν σύγκρι-
σιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι. καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη,
καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ B
συνεταράσσοντο. καὶ ἡ βασίλισσα ἐσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ

2. τοῦ Θεοῦ] Θεοῦ P. 8. χειρὸς om. P.

fuerat in Hierusalem, et biberunt in eis Rex et optimates ejus, uxores
et concubinae ejus. Bibebant vinum, et laudabant Deos suos aureos et
argenteos, aereos, ferreos, ligneosque et lapideos, et non laudabant Deum
saeculi qui habet potestatem spiritus eorum. In eadem hora apparue-
runt digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in super-
ficie parietis aulae regiae. Et Rex aspiciebat articulos manus scriben-
tis. Tunc facies Regis commutata est, et cogitationes ejus conturba-
bant eum: et compages renum ejus solvebantur, et genua ejus ad se in-
vicem collidebantur.

Exclamavit itaque Rex fortiter, ut introducerent Magos, Chaldaeos
et aruspices. Et proloquens Rex, ait sapientibus Babylonis: *Quicumque
legerit scripturam hanc, et interpretationem ejus manifestam mihi fecerit,
purpura vestietur, et torquem auream habebit in collo, et tertius in re-
gno meo erit.* Tunc ingressi omnes sapientes Regis non potuerunt nec
scripturam legere, nec interpretationem ejus indicare Regi. Unde Rex
Baltasar satis conturbatus est, et vultus illius immutatus est: sed et opti-
mates ejus turbabantur. Regina autem pro re quae acciderat Regi et
optimatibus ejus, domum convivii ingressa est: et proloquens ait: *Rex,*

πότον, καὶ ἀπεκρίθη ἡ βασίλισσα καὶ εἶπεν, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς
 αἰῶνας ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοί σου, καὶ ἡ
 μορφή σου μὴ ἀλλοιούσθω. ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν
 ᾧ πνεῦμα θεοῦ ἄγιον, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου γρη-
 γόρησις καὶ σύνεσις ἠρέθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχο- 5
 V 112 δονόσορ ὁ πατήρ σου ἄρχοντα ἐπαοιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, Γα-
 ζαρηῶν κατέστησεν αὐτόν, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ καὶ
 φρόνησις καὶ σύνεσις, συγκρίνων ἐνύπνια καὶ ἀναγγέλλων κρυπτό-
 C μενα καὶ λύων συνδέσμους Δανιήλ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν αὐ-
 τῷ ὄνομα Βαλτάσαρ. νῦν οὖν κληθήτω, καὶ τὴν σύγκρισιν 10
 ἀναγγελεῖ σοι. τότε Δανιήλ εἰσήχθη κατ' ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ, Σὺ εἶ Δανιήλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν
 τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ
 μου; καὶ εἶπεν, Ναί, βασιλεῦ. Ἦκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα
 θεοῦ ἐν σοὶ καὶ γρηγόρησις καὶ σύνεσις καὶ σοφία περισσὴ ἠρέ- 15
 R 328 θη ἐν σοί, καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σοφοί, μάγοι, Χαλ-
 δαῖοι, Γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνώσι καὶ τὴν
 σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσωσί μοι· καὶ οὐκ ἴδυνθήθησαν ἀπαγγεῖλαι
 D μοι. καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι δύνασαι κρίματα συγκρίναι.
 νῦν οὖν ἐὰν δυνηθῆς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι καὶ τὴν σύγκρισιν 20
 αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύσῃ, καὶ ὁ μανιᾶκης ὁ χρυ-
 σοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρ-

1. βασιλεῦ om P. 6. ἐπ' αἰοιδῶν PV. 6. κρυπτόμενα m. R,
 κρατούμενα PV. 11. κατ' ἐνώπιον] ἐνώπιον P. 14. ναί, βα-
 σιλεῦ] ὁ βασιλεὺς P. 18. καὶ om. P.

in aeternum vive: non te conturbent cogitationes tuae, neque facies tua immutetur. Est vir in regno tuo, qui spiritum Deorum sanctorum habet in se: et in diebus patris tui scientia et sapientia inventae sunt in eo. Nam et Rex Nabuchodonosor pater tuus Principem Magorum, incantatorum, Chaldaeorum, et Aruspicum constituit eum, pater, inquam, tuus, o Rex, quia spiritus amplior et prudentia, intelligentiaque et interpretatio somniorum, et ostensio secretorum, ac solutio ligatarum inventae sunt in eo, hoc est in Daniele, cui Rex nomen posuit Balthasar. Nunc itaque Daniel vocetur, et interpretationem narrabit. Igitur introductus est Daniel coram Rege: ad quem praefatus Rex ait: Tu es Daniel de filiis captivitatis Juda, quem adduxerat pater meus Rex de Judaea? audivi de te quoniam spiritum Deorum habeas, et scientia intelligentiaque ac sapientia ampliores inventae sunt in te. Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scripturam hanc legerent, et interpretationem ejus indicarent mihi, et nequiverunt sensum hujus sermonis edicere. Porro ego audivi de te quod possis obscura interpretari, et ligata dissolvere: si ergo vales scripturam legere, et interpretationem ejus indicare mihi, purpura vestieris, et torquem auream circa collum tuum habebis, et tertius in regno meo Princeps eris. Ad quae respondens Daniel, ait coram Rege:

ξεις. τότε ἀπεκρίθη Δαυὶδ καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
 Τὰ δόματά σου σοὶ ἔστω καὶ τὴν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἐτέρω
 δός· ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι τῷ βασιλεῖ καὶ τὴν σύγ-
 κρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι. βασιλεῦ, ὁ Θεὸς ὁ ἕπιστος τὴν βα-
 5 σιλείαν καὶ τὴν μεγαλωσύνην καὶ τὴν δόξαν ἔδωκεν Ναβουχοδο-
 νόσορ τῷ πατρί σου. καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ P 140
 πάντες οἱ λαοί, φύλαί, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι
 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. οὓς ἠβούλετο αὐτὸς ἀνῆρει καὶ οὓς ἠβού-
 λετο αὐτὸς ἐτυπεν καὶ οὓς ἠβόλετο αὐτὸς ἕψον καὶ οὓς
 10 ἠβούλετο αὐτὸς ἐταπείνου. καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ
 καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύεσθαι, κατη-
 νέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῆρέθη
 ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρ-
 15 δία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη καὶ μετὰ ὀνύχων ἡ κα-
 τοικία αὐτοῦ, καὶ χόρτον ἄς βοῦν ἐψώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς
 δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη ἕως ὅθ' ἔγνω ὅτι κυ-
 ριεύει ὁ ἕπιστος τῆς βασιλείας τῶν αἰώνων καὶ ᾧ ἐὰν δόξη δώ- B
 σει αὐτήν. καὶ σὺ οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐποίησας
 τὴν καρδίαν σου κατ' ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, οὐ πάντα ταῦτα ἔγνων, καὶ
 20 ἐπὶ τὸν κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης καὶ τὸ σκεῦή τοῦ οἴκου
 αὐτοῦ ἤνεγκας ἐνώπιόν σου καὶ σὺ καὶ οἱ μεμισοῦντές σου καὶ αἱ
 παλλακαὶ σου καὶ αἱ παρύκοιτοί σου οἶνον ἔπιναν ἐν αὐτοῖς, καὶ
 τοὺς Θεοὺς τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς

8. αὐτὸς ἀνῆρει] ἀνῆρει P. 17. αἰώνων ἀνθρώπων P, ἀνθρώ-
 πων Daniel V. 20. 20. κύριον om. P. ib. ὑψωθείς P. 21.
 αἱ om. P. 22. ἔπιναν] Conferendum ἐγκατέλειπας p. 263. 12.

*Munera tua sint tibi, et dona domus tuae alteri da: scripturam autem
 legam tibi, Rex, et interpretationem ejus ostendam tibi. O Rex, Deus
 altissimus Regnum, et gloriam et honorem dedit Nabu-
 chodonosor patri tuo, et propter magnificentiam quam dederat ei, uni-
 versi populi, tribus, et linguae tremebant, et metuebant eum. Quos
 volebat interfecit, et quos volebat percutebat, et quos volebat ex-
 altabat, et quos volebat humiliabat. Quando autem elevatum est cor
 ejus, et spiritus illius obfirmatus est ad superbiam, depositus est de solio
 regni sui, et gloria ejus ablata est, et a filiis hominum ejectus est, sed
 et cor ejus cum bestiis positum est, et cum onagris erat habitatio ejus, fo-
 enum quoque ut bos comedebat, et rore coeli corpus ejus infectum est, do-
 nec cognosceret quod potestatem haberet altissimus in regno hominum, et
 quaecumque voluerit suscitabit super illud. Tu quoque filius ejus Baltasar,
 non humiliasti cor tuum, cum scires haec omnia: sed adversum domina-
 torem coeli elevatus es, et vasa domus ejus allata sunt coram te, et tu, et
 optimates tui, et uxores tuae, et concubinae tuae vinum bibistis in eis.
 Deos quoque aureos et argenteos et aereos, ferreos, ligneosque et lapideos,*

καὶ ξυλίλους καὶ λιθίνους, οἱ οὐ βλέπουσι καὶ οὐκ ἀκούουσι καὶ οὐ γινώσκουσιν, ἤνεσας. καὶ τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, οὗ ἡ πνοή σου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξυσας.

C διὰ τοῦτο ἐκ προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος χειρός, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξεν. καὶ αὕτη ἡ γραφή ἣ ἐντεταγμένη, 5

R 330 Μανῆ, Θεκέλ, Φαρές. τοῦτο τὸ σῆμα τοῦ ῥήματος· Μανῆ ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν, Θεκέλ κατεστάθη ἐν ζυγῷ, καὶ ἠρέθη ὑστεροῦσα, Φαρές διήρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις. καὶ εἶπεν Βαλτάσαρ, καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δαυιὴλ πορφύραν καὶ τὸν μαυιάκην 10 τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν περὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτὸν ἕρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ἐν

V 113 ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἀνῆρέθη Βαλτάσαρ ὁ Χαλδαῖος καὶ Δαρείος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν.

D

μῆ Ὀλυμπιάς.

15

Μετὰ Βαλτάσαρ βασιλεὺς Χαλδαίων Δαρείος ὁ Μῆδος ἔτη γ'. ὁμοῦ δ'δκβ'.

α'.

Οὗτος Δαρείος κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ σατραπίας ρ', καὶ τούτων ἐπάνω τακτικούς γ', ὧν εἷς ἐτόγγανε Δαυιὴλ 20 ὁ προφήτης. συσκευῆ δὲ καὶ διαβολῆ τῶν αὐτῶν σατραπῶν καὶ

1. καὶ οὐκ ἀκούουσι om. P.
λωσίας ιε' m. P.

12. περὶ] τὰ περὶ P.

19. ἀρχμα-

Anní a m. c. qui non vident, neque audiunt, neque sentiunt, laudasti: porro Deum qui habet flatum tuum in manu sua, et omnes vias tuas, non glorificasti, idcirco ab eo missus est articulus manus qui scripsit hoc quod exaratum est. Haec autem scriptura, quae digesta est, Mane, Tecel, Phares, et haec est interpretatio sermonis: Mane: numeravit Deus regnum tuum, et complevit illud. Thecel, appensus es in statera, et inventus es minus habens. Phares, divisum est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Tunc jubente Rege indutus est Daniel purpura, et circumdata est torques aurea collo ejus, et praedicatum est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem nocte interfectus est Baltasar Rex Chaldaeus, et Darius Medus successit in regnum.

XLVIII. Olympias.

Post Baltasar, regnavit super Chaldaeos Darius Medus annos III. Colliguntur anni IV. MDCCCXXII.

4920.

1.

Hic Darius constituit in Regno suo Satrapas cxx. quibus praefecit III. Principes, quorum unus erat Daniel Propheta. Insidiis autem et calumniis Satraparum et Principum fidem adhibens Darius, Daniele con-

τακτικῶν πεισθεῖς ὁ Δαρεῖος ἔβαλε τὸν Δανιὴλ εἰς λάκκον λεόντων, καὶ οὐκ ἐφθάρη, διὰ τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετὰ πεποιθήσεως προσκύνησιν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἄγγελος κυρίου τῷ Ἀμβακοῦμ, P 141 Ἀπένεγκαι τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιὴλ εἰς τὸν 5 λάκκον τῶν λεόντων. καὶ εἶπεν Ἀμβακοῦμ, Κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ ἐώρακα, καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω [ποῦ ἔστιν]. καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου ἐν τῷ ῥοίῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐβόησεν Ἀμβα- 10 κοῦμ λέγων, Δανιὴλ Δανιὴλ, λάβε τὸ ἄριστον ὃ ἀπέστειλέν σοι ὁ Θεός. εἶπε δὲ Δανιὴλ, Ἐμνήσθης γάρ μου, ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἐγκατέλειπας τοὺς ἀγαπῶντάς σε. καὶ ἀναστὰς Δανιὴλ ἔφαγεν. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀπεκατέστησε τὸν Ἀμβακοῦμ παραχοῆμα ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ.

15 Τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει ἐνύπνιον εἶδεν Δανιὴλ, ὃς ἐπεκλήθη Β Βαλτάσαρ, τὸ τῶν τεσσάρων θηρίων, λεαίνης, ἄρκου, παρδάλειως, καὶ ἑτέρου ζώου τούτων φοβερωτέρου καὶ ἰσχυροτέρου περισοῦς, ἅτινά εἰσι τέσσαρες βασιλεῖαι ἐξαιρούμεναι ἀπὸ τῆς γῆς.

Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ἔτει καὶ τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν εἶδεν, ἕως 20 οὔ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς R 332 ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἦν, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἐφθασεν, καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βουσιλεία, καὶ πάντες λαοί,

6. οὐκ V. *ibid.* ποῦ ἔστιν om. V. 10. λέγων om. P. 12. ἐγκατέλειπες P. *ib.* ἀγαπῶντας] ἐκζητούντας V. 16. ἄρκου P. 19. ἔτει om. V. 20. ὡς] ὡσεὶ P.

jecit in lacum leonum, neque absumptus est, eo quod Deum cum spe adoravit. Dixitque Angelus Domini Abacuc: *Deser prandium quod habes Babylonem Danieli in lacum leonum.* Et dixit Abacuc: *Domine, Babylonem non vidi, et nescio ubi est lacus.* Tum Angelus vertice ejus arrepto, portavit eum capillis capitis sui, posuitque in Babylonem supra lacum in impetu spiritus sui. Et clamavit Abacuc: *Daniel, Daniel, accipe prandium, quod misit tibi Deus.* Et dixit Daniel: *Recordatus es mei, Deus, et non reliquisti exquirentes te.* Et surgens Daniel, comedit. Angelus autem Dei statim restituit Abacuc in locum suum.

Eodem primo anno, visa sunt in somnis a Daniele, qui dictus est Baltasar, quatuor animalia, leaena, ursus, pardalis, et alterum his omnibus terribilius, longeque fortius, quibus designabantur praecipua regna terrae.

Eodem anno vidit antiquum dierum, donec throni positi sunt, et in nubibus coeli tanquam filius hominis veniens erat, et usque ad antiquum dierum pervenit; et ipsi datus est principatus, et honos, et regnum, et omnes populi, tribus, et linguae servient ei: et potestas ejus potestas in aeternum, quae non transibit, et regnum ejus non corrumpetur.

φυλαί, γλώσσαι αὐτῶ δουλεύσουσι, καὶ ἡ ἔξουσία αὐτοῦ ἔξουσία αἰώνιος, ἣτις οὐ παρελεύσεται οὐδὲ διαφθαρήσεται.

C Τίς δ' ἂν εἴη ὁ κατὰ σάρκα φανεὶς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων; Θεὸς λόγος, ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς Θεός.

β', γ'. 5

Τρίτῳ ἔτει Δαρείου θράσιν εἶδε Δαυιδὴν ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἣτις ἐστὶν ἐν χώρᾳ Αἰλάμ Βαβυλῶνος, κριὸν κεραιζόντα κατὰ θάλασσαν καὶ βοδῶν καὶ νότον, ὡς πάντα τὰ θηρία μὴ ἴστασθαι ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ. τράγον ὄρω ἀπὸ λιβὸς ἐρχόμενον ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ὃς συνέτριψε τὸν κριὸν καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶν βασιλεία Ῥωμαίων τὴν πρὸ αὐτῆς βασιλείαν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς συντρίψει.

D Μετὰ Δαρείον τὸν Μῆδον ἐβασιλευσεν Δαρεῖος υἱὸς Ἀσσοῦρου ἀπὸ τοῦ σπέρματος Μῆδων ἔτη ιγ'. ὁμοῦ ἔτη δ' ὅλε'. Τινὲς φασὶ τούτων τὸν Δαρείον καὶ Ἀστυάγην ἐπικεκλήσθαι. 15

α'.

ξ' ἔτος προφητείας Ἱερεμίου ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

V 114 μθ' Ὀλυμπιάς.

β'.

ζα' ἔτος προφητείας Ἱερεμίου ἐν τῇ Αἰγύπτῳ. 20

1. δουλεύουσι P. 3. ὁ om. P. 6. αἰχμαλωσίας ις', ις' m. P.
9. καὶ μετ' αὐτοῦ om. P. 11. βασιλείας P. P. 14. ἔτη alterum om. P.
15. αἰχμαλωσίας ιη' m. P. ib. τουτονει V, τουτον P.
17. ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ' m. P. 20. ξ' P. ibid. τῆ om. P.

Anni a m. c. Quis autem hic qui humano generi secundum carnem apparuit? Deus Verbum, qui ante saecula natus est Deus.

4921. II. III.

Anno III. Darii, visionem vidit Daniel in Susis castro, quod est in regione Aelam Babylonis: arietem cornibus ventilantem contra mare, et Aquilonem, et austrum, et omnes bestiae non poterant resistere ei. *Vide hircum venientem ab occidente super faciem totius terrae, qui contrivit arietem, et cornua ejus, (id est, regni quod Imperium Romanorum praecedet) ejusque semen conteret.*

Post Darium Medum regnavit Darius, filius Assueri, ex stirpe Medorum, annos XIII. Colliguntur anni IV. MDCCCXXXV.

Quidam aiunt Darium hunc Astyagem etiam fuisse cognominatum.

I.

Annus LX. Prophetiae Hieremiae in Judaea.

XLIX. Olympias.

II.

γ', δ', ε'.

P 142

να' Ὀλυμπιάς.

ς', ζ', η', θ'.

κα' Ὀλυμπιάς.

5

ι', ια', ιβ'.

Ἐργασίας μάταιον αὐτὸ εἶναι. ἔτι δὲ καὶ τὸν δράκοντα ἀνεί-
 λεν ὃν ἔσειβον Βαβυλώνιοι, δι' ἣν αἰτίαν ἔκδοτον αὐτὸν αἰτησάμε-
 νοι ἔβαλλον εἰς λάκκον λεόντων. ἐκ προνοίας δὲ Θεοῦ δι' Ἀμβρα-
 κοῦμ τραφεῖς ἐπὶ τὰς ἡμέρας σῶος ἀνήχθη, καὶ ἀντ' αὐτοῦ οἱ R 334
 10 ὑπεναντίοι αὐτοῦ βληθέντες παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως εἰς τὸν λάκ- B
 κον τῶν λεόντων παραχρῆμα ἐβρώθησαν.

γ'.

Κῦρος τὸν Ἀστυάγην καθελὼν τὴν Μήδων καθεῖλεν βασι-
 λείαν, γεγωνῖαν ἐν ἔτεσι σνθ', ἣτις συνεκρίθη μετὰ τῆς βασιλείας
 15 Βαβυλωνίων ἢ χρυσῆ κεφαλῇ τῆς εἰκόνοσ ἧσ εἶδεν Ναβουχοδο-
 νόσορ.

νβ' Ὀλυμπιάς.

Περσῶν ἐβασίλευσεν πρῶτος Κῦρος ὁ Πέρσης ἔτη λ'.

ὁμοῦ ,δϞξέ'.

6. αὐτό] ἕως αὐτῶ m. R. 7. ἐσέβοντο P. 12. αἰχμαλωσίας
 λ' m. P. 14. ἦτινι P sola.

LX. annus Prophetiae in Aegypto.

Anni a m. c.

III. IV. V.

L. Olympias.

VI. VII. VIII. IX.

LI. Olympias.

X. XI. XII.

Frustraneum esse quicquid contra Dei decretum agitur, id vel
 etiam docet. Sublato enim (a Daniele) dracone quem adorabant Baby-
 lonii, illum cum sibi dedi ii postulassent, in leonum lacum immiserunt.
 Sed Dei providentia per Abacuc septem dies pastus salvus est extractus,
 illiusque loco ejus adversarii ab eodem Rege in lacum leonum projecti,
 statimque absumpti sunt.

III. XII. 4935.

Cyrus, Astyage sublato, Medorum regnum delevit, cum perstitisset
 annos cclix. quod quidem comparatum est una cum Babyloniae regno,
 capiti aureo statucae quam vidit Nabuchodonosor.

LII. Olympias.

Persis primus imperavit Cyrus Persa ann. xxx. Colliguntur anni
 IV. MDCCCCLXV.

C

α'.

Κύρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους πορεύεσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καθ' ὃν ἐπανελθόντες ἀπὸ Βαβυλώωνος ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας Ἰουδαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγειραν καὶ θεμέλιους κατεβάλλοντο τοῦ ἱεροῦ. τῶν δὲ περιοίκων ἔθνων ἐπισχόντων, διέμεινεν τὸ ἔργον ἀτελές μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου βασιλέως Περσῶν, μόνου τοῦ θυσιαστηρίου συνεσιγῶτος, ἐπειδὴ ἡ προφητεία μέμνηται Δαρείου καὶ τῶν τριῶν προφητῶν, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου τοῦ καὶ ἀγγέλου προφητευόντων. 10

Προεφῆτενον ἐν Περσίδι Δαυιὴλ καὶ Ἰεζεκιήλ· ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀμβακοίμ, Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας· καθ' οὓς ἐν Περσίδι Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ἱερεὺς ἐγνωρίζετο, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ, βασιλικῶ γένους ὢν, οἱ καὶ ἠγγήσαντο τῆς ἀπὸ Βαβυλώωνος ἐπανόδου. τῷ Δαυιὴλ ἐν τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου λόγος ἀπεκαλύφθη ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς ὄντι ἐν τῷ Τίγρι ποταμῷ τὰ περὶ τῶν πέντε βασιλέων τῶν ἐπιαναστησομένων καὶ τὰ περὶ τῆς παντελοῦς ἐρημώσεως Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ θυμιάματος καὶ τοῦ χρυσάματος τοῦ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ περὶ τῆς τῶν ἔθνων κλήσεως· ἐν ᾧ ἔτει Δαυιὴλ ἐκοιμήθη προφητεύσας ἔτη ν'. 20

P 143

β', γ', δ'.

2. τοῦ] τῶν PV. 4. ἤγειρον P. 5. κατέβαλον τὸ PV. 8. ἐπεὶ δὲ ἡ P. 11. δὲ om. R. 15 τῷ Δαυιὴλ v. 17. ante ὄντι ponit P sola. 22. αἰχμαλωσίας λβ', λγ', λδ', λέ, λς, λζ', λη', λθ', μ' m. P.

I.

Cyrus potestatem dedit universis captivis ex gente Judaeorum Hierosolyma revertendi: qua tempestate circiter l. millia Babylone egressi, sanctuarium instaurarunt, et templi fundamenta jecerunt. Sed vicinis gentibus Judaeos incursantibus, imperfectum opus mansit usque ad annum ii. Darii, Hystaspis filii, Persarum Regis, solo stante sanctuario: siquidem Prophetia Darii meminit, et trium Prophetarum, Aggaei, Zachariae, et Malachiae, qui et Angelus dictus est, idipsum prophetantium.

Prophetarunt in Perside Daniel et Ezechiel: in Judaea Abacuc, Aggaeus, et Zacharias: quorum tempestate Jesus filius Josedec Sacerdos claruit, et Zorobabel, filius Salathiel, qui ex regio erat genere, quique reversionis ex Babylone duces fuere.

Danieli, hoc ipso primo anno Cyri, sermo revelatus est die xxiv. primi mensis, cum ad Tigridis fluvium esset, de quinque Regibus adhuc secuturis, et de omnimoda destructione Hierusalem, et incensi ac unctio-nis in ea, et de vocatione gentium: quo quidem anno Daniel obdormivit, cum prophetasset annos l.

γγ' Ὀλυμπιάς.

ε', ε', ζ'.

Σιμωνίδης ἐγνωρίζετο.

η'.

V 115

5 Χίλων ὁ τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἔφορος ἐν Λακεδαιμόνι α' ἐγένετο.

νδ' Ὀλυμπιάς.

R 336

θ'.

Πυθαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.

ι'.

B

10 Ξενοφάνης Κολοφῶνος ἐγνωρίζετο.

5. Χεῖλων V. *ib.* Λακεδαιμόνι α'] Λακεδαιμόνια V, Λακεδαιμωνία P. Vitium repetiit Scaliger verba haec in Eusebium suum conferens p. 162., quamvis Animadv. ad illum p. 72. n. MCCLVII. locum Diogenes de Chilone III. 1. γέγονε δὲ ἔφορος κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἔκτην (πέμπτην restituit Casaubonus, confirmantibus libris duobus) Ὀλυμπιάδα, Παμφίλη δὲ φησι κατὰ τὴν ἔκτην, καὶ πρῶτον ἔφορον γενέσθαι ἐπὶ Εὐθύδημον, ὡς φησι Σωσιγράτης, recte sic accepisset ut primus omnium ephorus Chilo factus diceretur, non, ut Menagius, princeps collegii ephorum. Caeterum quum numerus α' etiam in Hieronymi et Armenia Eusebii interpretatione desit, Chronicon Paschale autem non aliunde haec quam ab Eusebio petiverit, credibile mihi est vitiosum Λακεδαιμωνία iam apud Eusebium comparuisse, quemadmodum, ut hoc exemplo utar, unum idemque mendum imposuit Hieronymo p. 76., interpreti Armenio p. 283. ed. Med. et Syncello p. 153. D: quorum duo priores: *Hercules cognomento Desanaus in Phoenice clarus habetur, et: Hercules in Phoenicia cognoscebatur Desandus dictus;* mendi autem originem patefacit Syncellus, Ἡρακλῆα τινὲς φασιν ἐν Φοινίκη γνωρίζεσθαι ἈΙ ἈΙσάνδαν ἐπιλεγόμενον, id est γνωρίζεσθαι Σάνδαν; quo de Herculis cognomine testimonia quae exstabant collegit Wesselingius ad Hieroclem p. 710. praeter nuper editum Ioannis Laurentii de magistr. Rom. p. 268., ubi Σανδῶν scriptum. 6. ἀλμαλ. μα', μβ', μγ', μδ', με' m. R. 7. θ' ante ι' ante ν. 9. ponit P. 10. Ξενοφῶν V: „al. Ξενοφῶν“ m. R. *ib.* Κολοφῶνος V, qui eodem accentu scribere solet Σολομῶνος, ὁ Κολοφῶνιος P. Conf. praef. nostram ad Ioan. Antioch. p. VII. VIII.

LIII. Olympias.

v. vi. vii.

Simonides agnoscebatur.

viii.

Chilon unus e vii. sapientibus Ephorus erat Lacedaemone.

LIV. Olympias.

Pythagoras Philosophus Physicus florebat.

ix. x.

Xenophanes Colophonius agnoscebatur.

ια', ιβ'.

νε' Ὀλυμπιάς.

ιγ'.

Κροῖσος ἐπὶ Κύρον ἐστράτευσεν.

ιδ', ιε'. 5

Κῦρος τὴν Λυδῶν βασιλείαν καθεῖλεν καὶ Κροῖσον αἰχμαλώτισεν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄλλας βασιλείας περιεῖλεν Ἀσίας, Καρίας, Λυκίας, Ἰνδῶν πρὸς βορρᾶν καὶ Σακῶν καὶ Σκυθῶν.

ις'.

Θαλῆς ὁ Ἐξαμῶνον Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς φιλόσοφος ἀπέθανεν ζήσας ἔτη 4α'.

νς' Ὀλυμπιάς.

ιζ', ιη', ιθ'.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ο' ἐτῶν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, ἀριθμούμενος κατὰ μὲν τινὰς ἀπὸ τρίτου ἔτους τῆς βασιλείας Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ ἐπὶ τὸ θ' καὶ δέκατον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως, κατὰ δὲ ἕτερον ἀπὸ ἀρχῆς τῆς Ἱερεμίου προφητείας, ἣ γέγονε κατὰ τὸ ιγ' ἔτος Ἰωσίου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως, ἐπὶ τὸ λς' Ἀστυάγου. ἀπὸ δὲ τῆς προφη-

5. ιδ' post ιγ' v. 3. ponit P. 8. Σακῶν Salmasius apud Schurz-
fleischium Not. Bibl. Vin. p. 86., Σαβακῶν PV. 10. Θαλῆς PV.
ib. ἐξ Ἀμῶνον R. 14. τοῦ] τῶν PV.

Anni a m. c.
4944.

XI. XII.

LV. Olympias.

XIII. XIV.

Croesus in Cyrum expeditionem movit.

XV.

Cyrus Lydorum regnum delevit, et Croesum captivum fecit. Idem et alia regna invasit, Asiae, Cariae, Lyciae, Indorum, versus Aquilonem, Sabacorum, et Scytharum.

XVI.

Thales, Examyi filius, Milesius, primus Philosophus Physicus, obiit, cum vixisset ann. xci.

LVI. Olympias.

XVII. XVIII. XIX.

Universum tempus captivitatis Judaeorum gentis LXX. annos completur, computatum, secundum quosdam, a tertio anno regni Eliacim, qui et Joacim dictus est, ad annum usque XIX. Cyri Regis Persarum: secundum vero alios, ab initio prophetiae Hieremiae, quae coepit versus annum XIII. Josiae Regis Judaeorum, usque ad xxxvi. Astyagis. A pro-

τείας Ἱερεμίου ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἔτη γίνεται ο'. ὅπερ δοκεῖ
πιθανὸν εἶναι· τὸ δὲ ἀληθές τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἢ ἑβδομη-
κονταετία ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου περαιουῖ-
ται ἀπὸ θ' καὶ ι' ἔτους Ναβουχοδονόσορ ἀρχομένη.

5 κ'.

Θέογνις ποιητῆς ἐγνωρίζετο.

νζ' Ὀλυμπιάς.

P 144

κα', κβ'.

Φερεκύδης ἱστοριοποιὸς ἐγνωρίζετο καὶ Πυθαγόρας.

10 κγ', κδ'.

νη' Ὀλυμπιάς.

κε', κς', κζ', κη'.

κθ' Ὀλυμπιάς.

καθ', λ'.

15 Τόμυρις γυνή, Μασσαγετῶν βασίλισσα, Κῦρον ἀνείλεν. R 338
μετὰ Κῦρον Περσῶν ἐβασίλευσε δεύτερος Καμβύσης υἱὸς Κῦ-
ρου ἔτη η' ὁμοῦ ,δϞογ'.

2. οετία V, ἑπταηκονταετία R. [*ibid.* περαιουῖται] Non videtur
mutandum in περατουῖται neque hic nec p. 165. D.: vide quae dixi-
mus ad Xenoph. *Histor. gr.* II. 4. 39. 6. Θεόγνιος V. 10. αἰ-
χμαλωσίας ν', νά', νβ', νγ', νδ', νε' m. P. 15. αἰχμαλωσίας νς',
νζ', νη', νθ', ξ', ξά', ξβ', ξγ', ξδ', ξε' m. P.

phetia autem Hieremiae usque ad annum I. Cyri, conficiuntur anni LXX.
quod esse videtur probabile: tametsi verum sit, spatium LXX. annorum
eversionis templi in II. annum Darii, filii Hystaspis desinere, initio ducto
a XIX. Nabuchodonosor anno.

XX.

Theognis Poëta agnoscebatur.

LVII. Olympias.

XXI. XXII.

Pherecydes historicus et Pythagoras florebat.

XXIII. XXIV.

LVIII. Olympias.

XXV. XXVI. XXVII. XXVIII.

LIX. Olympias.

XXIX. XXX.

Tomyris, femina, Massagetarum Regina, Cyrum interfecit. Post
Cyrum, apud Persas secundus regnavit Cambyses, Cyri filius, annos VIII.
Colliguntur anni IV. MDCCCLXXXIII.

V 116 α'.

Καμβύσην φασὶν παρ' Ἑβραίοις δεῦτερον Ναβουχοδονόσορ καλεῖσθαι· ἐφ' οὗ τὴν κατὰ Ἰουδῆθ ἱστορίαν λέγουσιν γεγενῆσθαι.

β'.

5

Ἡλίου ἔκλειψις γέγονε.

ξ' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ς'.

Καμβύσης Αἰγύπτου κατέσχευε.

C Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τὸν Ἀμμενῶφιν, ὃς Μέμνων νομιζόμενος εἶ- 10
ναι καὶ λίθος φθεγγόμενος, τέμνει, ὑφορώμενος γοητείαν τινὰ
εἶναι ἐν αὐτῷ, ὡς ἱστορεῖ Πολύαινος Ἀθηναῖος.

ξα' Ὀλυμπιάς.

ζ', η'.

Περσῶν τρίτοι ἐβασίλευσαν δύο ἀδελφοί, Μέρδιος καὶ Πα- 15
τζάτης, μῆνας ζ'.

Περσῶν τέταρτος ἐβασίλευσεν Δαρεῖος Ὑστάσπου ἔτη λς'.
ὁμοῦ εθ'.

α', β'.

D Ἔτους δευτέρου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ 20

3. Ἰουδῆθ] Ἰουδαίων V. 7. ξς' m. P. 10. αἰχμαλωσίας ξς',
ξη', ξθ', ο' m. P. ib. Ἀμμενόφιν PV. 11. καὶ λίθος] λίθος καὶ PV.
12. ἐν om. PV. Conf. Syncellus p. 151. C. ib. ὡς om. V. 14. ζ', η' om. P.

Anni a m. c.
4966.

I.
Cambyses aiant apud Hebraeos Secundum Nabuchodonosor appel-
latum: quo regnante historiam Judith contigisse volunt.

II.

Solis defectio contigit.

LX. Olympias.

III. IV. V. VI.

Cambyses Aegyptum occupavit.

Idem Ammenophin, qui Memnon esse lapis, ac loqui credebatur,
frangit, cum praestigias in eo esse suspicaretur, ut narrat Polyaeus
Atheniensis.

LXI. Olympias.

Apud Persas tertii regnarunt gemini fratres, Merdius et Patzates
menses VII.

Apud Persas quartus regnavit Darius, Hystaspis filius, annos xxxvi.
Colliguntur anni V. MXX.

I. II.

Anno II. Darii, Hystaspis filii, Persarum, Assyriorum, et Aegyptio-

Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων βασιλέως, ἐφ' οὗ ἅμα Ἀγγαῖος καὶ
 Ζαχαρίας καὶ ὁ ἐκ τῶν β' ἄγγελος προφητεύουσιν, ἐπληρώθη τὰ
 ο' ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ· καὶ μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης
 Ζαχαρίας, ἔτους δευτέρου Δαρείου εἰπών, Κύριε παντόκρατορ,
 5 ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα,
 ἃς ὑπερεΐδες τοῦτο ο' ἔτος. καὶ κατὰ μὲν Κῦρον ἢ τῆς αἰχμαλωσίας
 τοῦ Ἰουδαίων ἔθνος ἐλευθερία γίνεται καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ
 ἱεροῦ οἰκοδομῆς, εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ ναὸς κατὰ P 145
 τὸ ἡ' ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καθ' ὃ ἱεράτευεν Ἰησοῦς ὁ
 10 τοῦ Ἰωσεδέκ ἅμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ, τῶν περιόικων ἐν R 340
 τῇ μεταξὺ χρόνῳ τὴν οἰκοδομὴν ἐπισχόντων. παρατηρητέον δὲ
 ὡς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας οὐκέτι βασιλεὺς μνημο-
 νεύεται τοῦ λαοῦ, ἐπειδὴ ἤγγιζεν τοῦ ἐπουρανοῦ βασιλέως Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἢ κατὰ σάρκα ἀνάδειξις. συνάδει
 15 δὲ τούτοις καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ Στρώματι γράφων οὕτως·
 καὶ ἔμεινεν ἡ αἰχμαλωσία ἔτη ο', καταλήξασα εἰς τὸ β' ἔτος Δα-
 ρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων B
 γενομένου βασιλέως, ἐφ' οὗ Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας καὶ ὁ ἐκ τῶν
 β' ἄγγελος προφητεύουσι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ.
 20 περὶ δὲ τοῦ μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τὸ ο' τῆς ἐρημίας τοῦ
 ἱεροῦ ἔτος παρατεῖναι μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης Ζαχαρίας,
 ἔτους δευτέρου Δαρείου εἰπών, Κύριε παντόκρατορ, ἕως τίνος

4. εἰπών] Zach. I. 12. ib. 22. παντοκράτωρ V. 6. ὑπερίδες PV.
 ib. τοῦτο] τοῦτο τὸ P. 14. τοῦ υἱοῦ om. P. 15. Κλήμης V.
 ib. ἐν] ὁ ἐν P. 17. τοῦ alterum om. P. 20. τοῦ om. P. 21.
 ἱερίου V.

rum Regis, sub quo Aggaeus simul et Zacharias, et qui ex XII. dictus
 est Angelus, prophetant, completi sunt LXX. anni destructionis templi, ut
 fide dignus testis Zacharias anno II. Darii ait: *Omnipotens Domine,*
quousque tandem misereberis nostri super Hierusalem, et civitatis Juda
quas desperasti. Atque hic est annus LXX. Et regnante Cyro genti
 Judaeorum post captivitatem libertas est reddita, et templi instaurandi
 facultas data. Opere vero procedente, perfectum est templum anno VIII.
 Darii filii Hystaspis, quo tempore summum Pontificatum gessit Jesus fi-
 lius Josedec, una cum Zorobabel filio Salathiel, circumhabitantibus, per
 id temporis aedificationi incumbentibus. Observandum porro post redi-
 tum ex captivitate nullum populi Regem memorari, quia coelestis Regis
 Jesu Christi Dei appropinquabat secundum carnem adventus. Hisce con-
 sona scribit Clemens libro I. Stromatum, ubi sic ait: *Et perseveravit*
captivitas annis LXX. desinitque in ann. II. Darii, Hystaspis filii, Persa-
rum, Assyriorum, et Aegyptiorum Regis: sub quo Aggaeus et Zacha-
rias, et unus ex XII. qui Angelus dictus est, prophetabant. Atque haec
 quidem praedictus scriptor. Ab illo vero tempore usque ad II. annum
 Darii, destructionis templi annum LXX. protendi testis est omni exceptio-

οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ὡς ὑπερέιδες τοῦτο ὁ ἔτος. καὶ κατὰ μὲν Κῦρον ἢ τῆς ἀρχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων ἐλευθερία γίνεται καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῆς, εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ νεὼς κατὰ τὸ ἡ' ἔτος Δαρείου βασιλείας.

V 117

ξβ' Ὀλυμπιάς.

γ'.

Ἔτους τρίτου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼς οἰκοδομεῖται ὑπὸ Ζοροβάβελ, τελειοῦται δὲ ἐν ε' ἔτεσιν.

δ'.

Δαρεῖος φόρους ἔταξεν τοῖς ὑπηκόοις πρώτος.

ε', ε', ζ'.

D

ξγ' Ὀλυμπιάς.

Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων Ἱππαρχον καὶ Ἱππίαν Ἀθηναίων τυράννους ἀνεῖλον.

η'.

Ἐνταῦθα ἀπὸ πρώτου ἔτους Κόρου ὁ τῶν μς' ἐτῶν χρόνος συμπληροῦται τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὄντι-

1. ὑπερίδες PV. Conf. autem de his ad p. 94. D. 4. τὸ ἡ' ἔτος Δαρείου βασιλείας] Δάρειον V. 18. τοῦ ἐν om. R.

Annam.c.ne major Zacharias Propheta, dum sub annum II. Darii ait: *Domine omnipotens, quousque miseraberis Hierusalcm et civitatibus Juda, quas desperisti?*

Hic est annus LXX. quo, Cyro regnante, Judaeis post captivitatem facta est libertas, et facultas data instaurationis templi. Procedente autem opere, templum tandem absolvitur circa VIII. annum regni Darii.

4976.

LXII. Olympias.

III.

Anno III. Darii Hystaspis filii, templum Hierosolymitanum a Zorobabel aedificatur, absolvitur vero annis VI.

IV.

Darius primus subjectis vectigalia imposuit.

V. VI. VII.

LXIII. Olympias.

Harmodius et Aristogiton Hipparchum et Hippiam Atheniensium tyrannos sustulerunt.

VIII.

Exinde a primo anno Cyri, tempus XLVI. annorum aedificationis templi Hierusalem completur: quod quidem tempus servatori dixerunt increduli Judaei, seu potius, cum non intelligerent quod ab illo dictum

να χρόνον τῷ σωτήρι ἐλεγον ἀπιστοῦντες Ἰουδαῖοι, μᾶλλον δὲ οὐ νοήσαντες τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένον ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ, Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτισιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ P 146 οὐ λέγεις, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἔγερω αὐτόν.

5 Μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον πρῶτος μετὰ τὴν τοῦ ἱε- R 342 ροῦ οἰκοδομὴν ἀρχιερέυσατο Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἅμα Ζοροβάβελ ἔτη λβ'. οὗτοι τέλος ἐπιτεθείκασιν τῇ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῇ.

Ἀπ' ἐντεῦθεν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ᾧ ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὸς τέ-
λεον ἐπληρώθη, ἕως τελευταίου ἔτους Ὑρκάνου Ἰουδαίων
10 ἀρχιερέως καὶ βασιλέως ὑστάτου γενομένου ἐκ γένους ἱερατικοῦ
ἔτη τυγχάνει ὑγ', ὅποσα αἱ ζ' καὶ ξβ' τοῦ Δανιὴλ προφητενό- B
μεναι συνάγουσιν ἑβδομάδες.

θ', ι'.

ξδ' *Ὀλυμπιάς.

15 ια', ιβ', ιγ', ιδ'.

ξε' Ὀλυμπιάς.

ιε'.

Ἡλίον ἐκλείψις ἐγένετο.

ισ', ις', ιη'.

20 ξς' Ὀλυμπιάς.

2. εὐαγγελίῳ] Π. 20. 3. ὠκοδομήθη P. 9. ἕως τοῦ P sola. 18.
ἐκλείψις ἡλίου P.

erat in Joannis Evangelio: *Quadraginta sex annis templum hoc aedifi-* Anni a m. c.
catum est, et tu dicis, in tribus diebus excitabo illud.

Post reditum e Babylone, primus post templi aedificationem Pontificatum gessit Jesus, filius Josedec, cum Zorobabel, annos xxxii. Ille finem imposuere templi aedificationi.

Ab eo deinceps anno, quo Hierosolymis templum tandem confectum est, usque ad ultimum annum Hyrcani summi Judaeorum Pontificis, quique Rex postremus fuit ex genere Sacerdotali, anni sunt cccclxxxiii. quot efficiunt vii. et lxii. hebdomades a Daniele praedictae.

IX. X.

4984.

LXIV. Olympias.

xi. xii. xiii. xiv.

LXV. Olympias.

xv.

Eclipsis Solis accidit.

xvi. xvii. xviii.

LXVI. Olympias.

C ιθ', κ', κά, κβ'.

ξζ' Ὀλυμπιάς.

κγ'.

Ἑλλάνικος ἱστοριογράφος καὶ Δημόκριτος φιλόσοφος καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς καὶ Ἀναξαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνω- 5
ρίζοντο.

κδ', κέ, κς'.

ξη' Ὀλυμπιάς.

κζ', κη', κθ', λ'.

ξθ' Ὀλυμπιάς.

10

λα', λβ', λγ', λδ'.

D ο' Ὀλυμπιάς.

λέ, λς'.

V 118 Δέον ἐν συντόμῳ μνημονεῦσαι καὶ τῶν προφητῶν καὶ δεῖξαι
καὶ αὐτοὺς περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου προειρηκότας καὶ 15
ὅτι πάντες ἀπὸ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ μέχρις Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ εἰς τὴν μέλλουσαν κατάστασιν ἀφορῶσιν.

R 344

Εἰς τὸν Ἡλίαν.

Οὗτός ἐστιν Ἡλίας ὁ πρῶτος ἀνθρώπιον τοῖς ἀνθρώποις ὑπο-

3. κγ' ante v. 7. κδ' ponit P. 4. Ἑλληνικὸς V.

xix. xx. xxi. xxii.

LXVII. Olympias.

Hellanicus historicus, et Democritus Philosophus, atque Heraclitus
tenebricosus, et Anaxagoras Physicus Philosophus agnoscebantur.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

LXVIII. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix. xxx.

LXIX. Olympias.

xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv.

LXX. Olympias.

xxxv. xxxvi.

Nunc porro memorandi sunt Prophetæ, atque demonstrandum quem-
admodum ipsi Christi mysterium prædixerint, et ut omnes ab Adam
primo hominum usque ad Joannem Baptistam ad futurum statum resper-
xerint.

De Elia.

Hic est Elias qui primus ex hominibus iis ostendit unicam esse An-

δείξας οὐρανοδρομεῖν, ὁ πρῶτος ἀνθρώπων ὑποδείξας ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων μίαν ὁδόν, ὁ τὴν γῆν λαχὼν οἰκητήριον καὶ τὸν οὐρανόν ἀθρόον διατρέχων, ὁ θνητὸς ὑπάρχων καὶ τοῖς ἀθανάτοις ἀμιλλώμενος, ὁ χαμαὶ βαδίζων καὶ ὡς πνεῦμα μετ' ἀγγέλων οὐρανοπολῶν, ὁ διὰ τῆς μηλωτῆς τῷ μαθητῇ Ἐλισσαίῳ διπλᾶ τὰ χαρίσματα μεταδοῖς, ὁ μακροχρόνιος καὶ ἀγήρως ἄνθρωπος, ὁ τῷ Ἀντιχριστῷ διατηρούμενος στρατηγός, ὁ ἀντικαθιστάμενος καὶ διελέγχων τὴν ἀπάτην καὶ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ, ὁ πάντας ἀνθρώπους ἐκ τῆς πλάνης αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐν τῇ σύντελειᾳ ἐπιστρέφων. οὗτος ὁ τῆς δευτέρας καὶ ἐπιφανοῦς παρουσίας τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ ἀξιούμενος εἶναι πρόδρομος, ὁ μετὰ διακονῶν τοῖς ἀγγέλοις ἀμιλλώμενος. δόξῃ τῷ ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις χαριζομένῳ θεῷ. *Ἀμήν.*

Εἰς τὸν Ὡσηέ. Σωζόμενος.

15 Οὗτος Ὡσηέ τῶν ἰβ' προφητῶν ὁ πρῶτος ἀξιοθεῖς εἰπεῖν περὶ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ οὕτως, Ὅταν θλιβῶσιν, ὀρθρίσουσιν πρὸς με λέγοντες, Δεῦτε ἐπιστρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἤσπακεν, καὶ ἴσεται ἡμᾶς πλήξας, μοτώσει ἡμᾶς, ὑγιᾶσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ 20 ἀναστησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ γνωσόμεθα. ἐκ ταύτης τῆς χρήσεως ὁ ἀπόστολος λέγει Παῦλος τοῖς Κορινθίοις, Παρέδωκα

1. οὐρανοδρομεῖν—ἀνθρώπων om. P. 3. ἀθρόων V, ἀθρῶν P, unde καὶ ante διατρέχων addit m. P. 11. μετὰ] μέτρα V. 12. ἀμιλλώμενα RV. 14. Οσηέ P sola. 15. εἰπεῖν] Hos. VI. 18. πλήξας—μετὰ] μετὰ P: βωτώσει cum dubitatione affertur ex V. 19. τῇ alterum om. P. 20. τῆς om. P. 21. λέγει] I. 15. XI. 3.

gelorum et hominum viam. Qui terram nactus in domicilium, caelum vidit et peragravit. Qui mortalis cum immortalibus contendit. Qui in terra ambulans, velut spiritus cum Angelis coelum sulcavit. Qui per melotem discipulo Elissaeo, bina communicavit gratiarum dona. Longaeus homo ac senectutis expers. Dux adversus Antichristum servatus. Qui contra illum stabit, ejusque fraudes aperiet, ac superbiam. Qui homines omnes ab ejus fallacia, in mundi consummatione ad Deum convertet. Hic qui secundi et visibilis adventus Domini Christi dignatus est esse praecursor. Qui officii suis cum Angelis contendit. Gloria Deo qui haec hominibus est elargitus.

De Osee. Salvator.

Hic Osee primus ex XII. Prophetis dignatus est de Domino Christe sic loqui: *Cum tribulabuntur, manicabunt ad me dicentes, Venite, revertamur ad Dominum Deum nostrum, quia ipse rapuit, et sanabit nos post duos dies: in die tertia resurgemus coram eo, et cognoscemus.* Ex hoc dicto Apostolus Paulus dixit Corinthiis: *Tradidi enim vobis in pri-*

- C γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὁ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς. οὐκ ἔστιν ἀλλαχόθεν εὐρεῖν. ἔτι λέγει ὁ προφήτης ἀρμόζων ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, Σάρξ μου ἐξ αὐτῶν. πάλιν λέγει, Ἐκύκλω- 5
 σάν με ἐν ψεύδει Ἐφραΐμ καὶ ἐν ἀσεβείᾳ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ λαὸς ἅγιος κεκληθήσεται τοῦ θεοῦ, ἀπὸ τῆς φυλῆς διὰ τὸν ἐξ αὐτῆς ἀναδεινύμενον κατὰ σάρκα δεσπότην Χριστὸν λαὸν ἅγιον θεοῦ ὀνομάσας τὸν Ἰούδαν. ἔτι πάλιν ὁ αὐτὸς προφήτης, Ἐκ χειρὸς ἕδου ῥύσομαι αὐτούς· ποῦ ἡ δίκη 10
 D σου, θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου, ἄδη; ταύτῃ τῇ χρήσει ἐχρή-
 σατο ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως.
 R 346 Οὗτος Ὡσηὲ ἦν ἐκ Βελεμῶθ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Εἰς τὸν Ἀμώς. Στερέωσις.

15

- Οὗτος ὁ δεύτερος Ἀμώς καὶ αὐτὸς ἀξιοθεὶς εἰπεῖν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ οὕτως· Διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. ἔτι λέγει, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν
 P 148 σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα 20

4. λέγει] IX. 12. 5. πάλιν] XI. 12. 9. πάλιν] XIII. 14. 11. ποῦ om. P. 12. Παῦλος] I. Cor. XV. 55. *ibid.* ἐπὶ] ἀπὸ P. 13. Βελεμῶν P. 17. οὕτως] Amos IV. 13. 19. αὐτοῦ] αὐτὸν P. *ib.* λέγει] IX. 11. *ib.* ἀναστήσεται P. 20. ἀνοικοδομήσει P, ἀνοικοδομήσω V. *ibid.* τὰ — ἀνοικοδομήσω om. P.

mis, quod et accepi, Christum mortuum esse pro peccatis nostris secundum scripturas, et sepultum, et resurrexisse tertia die secundum scripturas. Id alibi non reperitur. Ait praeterea Propheta, haec aptans Domino Christo: Caro mea ex ipsis. Rursum ait: Circumdederunt me in mendacio Ephraim, et in impietate Domus Israel et Juda, nunc cognovit eos Deus, et populus sanctus vocabitur Dei. Ex tribu nempe, propter ostensum ex ea secundum carnem Dominum Christum, populum sanctum Dei nominans Judam. Iterum idem Propheta: Ex manu inferi liberabo illos: ubi est causa tua, mors? stimulus tuus, inferne? Hocce dicto usus est Apostolus Paulus de Resurrectione.

Hic Osee erat de Belem, ex tribu Issachar, et sepultus est in terra sua in pace.

De Amos. Firmamentum.

Hic secundus Amos, et ipse dignus habitus qui de adventu Domini Christi ita diceret: *Quia ecce ego firmans tonitruum, et creans spiritum, et annuntians in homines Christum suum. Praeterea dicit: In illa die*

αὐτῆς καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα. ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται Ἰά-
5 κωβος ὁ ἀπόστολος ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν ἀποστόλων.

Ἀμὼς ἦν ἐκ Θεκουέ, καὶ Ἀμεσσίας συχνῶς αὐτὸν ἐτυμπάνι- V 119
σεν. τέλος ἀνείλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥοπάλῳ πλήξας τὸν κρόταφον, καὶ ἔτι ἐμπνέων ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ μεθ' ἡμέρας δύο ἀπέθανεν, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

10 *Εἰς τὸν Μιχαίαν. Στρατηγός.*

Οὗτος Μιχαίας ὁ τρίτος, ὃς ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν πε- B
ρὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καὶ φησιν, Καὶ σύ, Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα. ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ,
15 καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. ταύτην τὴν
χρησιν λαβόντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τῶν Ἰουδαίων, Ἡρώ-
δου αὐτοὺς ἀπαιτοῦντος ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται, ἔφησαν, Ἐν
Βηθλεέμ. ὅθεν καὶ τοὺς μάγους ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ τότε ἀπέστει-
λεν. ἔτι λέγει αὐτὸς ὁ προφήτης, Αὐτὸς ἐπιστρέψῃ καὶ οἰκτι-
20 ρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ ἀποθρόμβῃ εἰς C
τὰ βάθη τῆς θαλάσσης πάσας τὰς ἀδικίας ἡμῶν, δώσει εἰς ἀλή-

5. ἐν ταῖς πράξεσι] XV. 17. 12. φησιν] V. 2. 19. λέγει] VII. 19.

suscitabit tabernaculum David quod cecidit, et instaurabit illud, sicut dies saeculi, ut requirant reliquiae hominum Dominum, et omnes nationes, eo quod invocatum est nomen meum super eos, dicit Dominus faciens haec. Hujus sententiae meminit Jacobus Apostolus in Actis Apostolorum.

Erat Amos ex Thecue, et Amessias crebro illum fustibus cecidit, tandemque interfecit ejus filius, vectis ictu in tempora impacto. Ille vero adhuc spirans venit in terram suam, et post dies duos obiit, ibique est sepultus.

De Michaea. Dux.

Iste Michaeas tertius, (ex XII.) qui et ipse dignatus est praedicere de adventu Domini Christi, cum ait: *Et tu Bethleem domus Ephrata, minima es, ut sis in millibus Juda. Ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israel, et egressus ejus ab initio a diebus aeternitatis.* Hoc dictum accipientes Pontifices et Scribae Judaeorum, cum ab Herode roga- rentur, ubi Christus naturus esset, dixerunt, in Bethleem. Unde et tres Magos in Bethleem tunc misit. Sed et rursum ait idem Propheta: *Ipsc revertetur et miserebitur nostri, deponet iniquitates nostras, et projiciet*

θειαν τῷ Ἰακώβ, ἔλεος τῷ Ἀβραάμ, καθότι ὤμοσε τοῖς πατέ-
σιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθεν.

Μιχαίας ἦν ἀπὸ Μορασθῆ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. πολλὰ ποιή-
σας τῷ Ἀχαάβ ἐπὶ Ἰωράμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀνηρέθη ἐν κρημνῷ,
ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἐτά- 5
φη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγυς πολυανδρείου ἐν Ἀκειμ.

R 348

Εἰς τὸν Ἰωήλ. Αὐθαίρετος ἰσχύς.

Οὗτος Ἰωήλ ὁ τέταρτος καὶ αὐτὸς ἀξιώθεις προειπεῖν περὶ
D τοῦ κατὰ τὸν δεσπότην Χριστὸν μυστηρίου· φησὶ γὰρ οὕτως·
Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶ- 10
σαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται, καὶ
οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὄρασεις ὄψονται, καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ
ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός μου, καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ 15
τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. ὁ ἥλιος μεταστραφή-
σεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν
κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπιкулέ-
σεται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

P 149

Ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ μακαρίτης Πέτρος ἐν ταῖς 20

1. τῷ] τοῦ bis P. 3. Μορασθίτης P. 4. Ἀχαάβ P. *ibid.*
ἀνηρέθη Ducangius, ὃς ἠρέθη V, ὡς ἠρέθη R. 6. πολυανδρείου
R. 9. φησὶ] Π. 28. 11. οἱ om. PV. 13. ὅ. καὶ] ὅ. καίγε
V. 16. γῆς κάτω P. 20. ἐν ταῖς Πράξεσι] Π. 17.

in profundum maris omnia peccata nostra, dabit veritatem Jacob, misericordiam Abraham, sicut juravit patribus nostris in diebus antiquis.

Erat Michaeas ex Morasthite, ex tribu Ephraim. Is cum multa fecisset Achab, a Joram filio ejus, praecipitatus est, quod illum reprehendisset ob impietates patrum suorum: et sepultus est in terra sua solus, et juxta coemeterium in Acim.

De Joel. Spontanea fertilitudo.

Hic Joel quartus, et ipse dignatus qui mysteria in Domino Christo peracta praediceret: sic enim loquitur: *Et erit, post haec effundam de spiritu meo super omnem carnem, et prophetabunt filii vestri, et filiae vestrae, et seniores vestri somnia somniabunt, et juvenes vestri visiones videbunt, et super servos meos et ancillas meas in diebus illis effundam de spiritu meo, et dabo prodigia in coelo sursum, et in terra deorsum sanguinem, et ignem, vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magna et manifesta. Et erit, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.*

Hujus sententiae meminit beatus Petrus in Actis Apostolorum, tunc

Πρόξῃσι τῶν ἀποστόλων πληρουμένης ὅτε ἡ κάθοδος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς ἐγένετο.

Ἰωὴλ ἐκ γῆς ἦν τοῦ Ῥουβὴν ἀγροῦ τοῦ Βεθομορῶν, καὶ ἀπέθανεν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

Εἰς τὸν Ἀβδιοῦ. Δουλεύων κυρίῳ.

Οὗτος Ἀβδιοῦ πέμπτος φησὶ καὶ αὐτὸς ἀξιοθεὶς εἰπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου οὕτως· Διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. εἴρηται μὲν κατὰ τὸ πρόχειρον ἐπὶ τῶν B
10 Σκυθῶν, τουτέστιν τοῦ Γῶγ καὶ Μαγῶγ· κυριώτερον δὲ ἀρμόζει ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. ἐπιφέρει γὰρ μετ' ὀλίγα, Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιών ἔσται ἡ σωτηρία.

Ἀβδιοῦ ἦν ἐκ γῆς Συχέμ ἀγροῦ Βιθαχαράμ. οὗτος ἦν μαθητῆς Ἡλία, καὶ πολλὰ ὑπομείνας δι' αὐτὸν περισώζεται. V 120
15 οὗτος ἦν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος, οὗ ἐφέισατο Ἡλίας, καὶ κατέβη πρὸς Ὀχοζίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπολιπὼν λειτουργίαν τοῦ βασιλέως προεφήτευσεν, καὶ ἀπέθανεν, ταφεὶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἰωνᾶν.

Λήσεις κυρίου, ὁ αὐτὸς βαπτιστής.

Οὗτος Ἰωνᾶς ἕκτος, ὃς οὐ διὰ λόγων ἀλλ' ἔργῳ καὶ τύπῳ

6. *Ἀβδιαν* R. 8. *κατὰ Χριστὸν*] *Χριστοῦ* P. *ib. οὕτως*] 15.
11. *ἐν δὲ*] *ἐν* P.

impletae, cum in die Pentecostes Spiritus sanctus super Apostolos descendit.

Joel e terra Ruben, agri Bethomoron, oriundus, ibidem extinctus est et humatus.

De Abdiu. Qui servit Domino.

Hic Abdiu quintus, et ipse dignatus loqui de Christi mysterio, sic ait: *Quia juxta dies Domini super omnes gentes.* Dictum quidem illud est ex occasione, de Scythis, id est, Gog et Magog: sed magis proprie convenit Christo Domino. Paulo post enim infert: *In monte Sion erit salus.*

Abdiu erat ex terra Sychem, ex agro Bithacharam. Is fuit Discipulus Eliae, qui multa propter illum perpessus, tandem salvus evasit: fuitque tertius Pentecontarchus, sive Quinquagenarius, cui Elias pepercit, et descendit ad Ochoziam, et post haec relicto Regis servitio, prophetauit, obiitque, et sepultus est cum patribus suis.

προεμήνυσε τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. φησὶ γὰρ ὁ κύριος,
 R 350 Ὡσπερ Ἰωνᾶς ἔμεινεν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ
 τρεῖς νύκτας. ὡσπερ γὰρ τὸ κῆτος ἀδιάφθορον ἐξήμισε τὸν Ἰω-
 νᾶν, οὕτω καὶ ὁ τάφος τὸν δεσπότην ἐξήμισεν εἰς κρείττονα
 ζωὴν.

Ἰωνᾶς ἦν ἐκ γῆς Καριαθμαοῦς, πλησίον Ἀζώτου, πόλεως
 Ἑλλήνων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐκβρασθεὶς ἐκ τοῦ κήτους, καὶ
 ἀπελθὼν ἐν Νινευῆ, ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,
 D ἀλλὰ παραλαβὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ παρήκρησε τὴν Σούρ, χώραν
 ἀλλοφύλων ἐθνῶν. ἔλεγε γὰρ ὅτι Οὕτως ἀφελῶ τὸ ὕνειδός μου, 10
 ὅτι ἐψευδάμην προφητεύσας κατὰ Νινευῆ πόλεως τῆς μεγάλης,
 ἦν τότε Ἡλίας ἐλέγχων καὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ καλέσας λιμὸν
 ἐπὶ τὴν γῆν, ἔφυγεν. καὶ ἔλθων ἤυρε τὴν χήραν μετὰ τοῦ υἱοῦ
 αὐτῆς, καὶ ἔμεινεν παρ' αὐτοῖς· οὐ γὰρ ἠδύνατο μένειν μετὰ
 ἀπεριτιμήτων· καὶ ἠλόγησεν αὐτήν. Θανόντα τὸν Ἰωνᾶν πάλιν 15
 ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ὁ θεὸς διὰ τοῦ Ἡλία· ἠθέλησε γὰρ δεῖξαι αὐ-
 τῷ ὅτι οὐ δύναται ἀποδρᾶσαι θεόν. καὶ ἀναστὰς Ἰωνᾶς μετὰ
 τὴν λιμὸν ἦλθεν ἐν γῆ Ἰοῦδα, καὶ ἀποθανοῦσαν τὴν μητέρα αὐ-
 P 150 τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν ἔθαψεν αὐτήν, ἐχόμενα τῆς Αἰβάνου βαλό-
 νου. ἐν γῆ Σαῦρ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν σπηλαιῷ Κενεζέου, 20
 κριτοῦ γενομένου μιᾶς φυλῆς ἐν ἡμέραις τῆς ἀναρχίας. καὶ ἔδω-

1. ὁ κύριος] Matth. XII. 40. 7. ἐκβρασθεὶς P. 8. ἀνακάμψαι
 P. 9. παραλαβὼν P. 18. τὴν λιμὸν] τὸν λιμὸν P. 19. Αἰ-
 βάνου om. V. 20. Γενεζέου P. 21. τοῦ κριτοῦ P sola. ib.
 τῆς om. P.

De Jona. Precatio Domini, et ipse Baptistes.

Hic Jonas Sextus, qui non verbo, sed opere ac figura Christi Resurrectionem indicavit. Ait enim Dominus: Quemadmodum Jonas mansit in ventre ceti tribus diebus et noctibus. Quemadmodum enim cetus illaesum reddidit Jonam, ita quoque sepulchrum reddidit Dominum meliori vitae.

Jonas erat e Cariathmaus, juxta Azotum, Graecorum urbem ad mare sitam, et a ceti ejectus venit Niniven, rediensque, non amplius in terra sua, sed assumpta matre sua, Sur, regionem alienigenarum gentium, incoluit. Aiebat enim: Sic auferam opprobrium meum, quia mentitus sum, prophetans contra Ninivem urbem magnam, quam tunc Elias coarguit, et domum Achab, et qui fame vocata super terram, fugerat. Et profectus, invenit viduam, cum filio ejus, et mansit apud eos. Neque enim cum incircumcisis manere poterat: et ei benedixit. Extinctum Jonam rursus a mortuis suscitavit Deus per Eliam: ostendere enim illi voluit, quia nemo potest Deum effugere. Et resuscitatus Jonas, post famem venit in terram Juda, et matrem suam, quae in via obierat, sepelivit juxta glandem Libani. In terra Saar mortuus est, et sepultus est

κεν τέρας ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ὄλην τὴν γῆν, ὅτε ἴδωσι λίθον βο-
ῶντα οἰκτρῶς, ἐγγίξει τὸ τέλος, καὶ ὅτε ἴδωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ
πάντα τὰ ἔθνη, τότε ἡ πόλις ἀφανισθήσεται.

Εἰς τὸν Ναοῦμ. Παράκλησις.

- 5 Οὗτος Ναοῦμ ἑβδομος ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τῆς
ἀναστάσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καὶ φησὶν, Ἐόρταζε, Ἰούδα,
τὰς ἐορτὰς σου, ἀπόδος κυρίῳ τὰς εὐχὰς σου, διότι οὐ μὴ προσ- B
θῶσιν ἐτι τοῦ διελεθῆναι εἰς παλαιῶσιν. συντετέλεσται, ἐξῆρται. ἀνέ-
βη ὁ ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ὁ ἐξαιρούμενός σε ἐκ θλίψεως.
- 10 Ναοῦμ ἦν ἀπὸ Ἑλκεσεὶ πέραν τοῦ εἰς Βητυβαρὴν ἐκ φυλῆς
Συμεὼν. οὗτος μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τῇ Νινευῆ τέρας ἔδωκεν ὅτι
ἀπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολείται. ὃ καὶ γέγο-
νεν· ἡ γὰρ περιέχουσα αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν σεισμῶ
καὶ ἀπόλεσεν· καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθὼν τὸ ὑψηλότερον
15 αὐτῆς ἐνέπρησεν μέρος. ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ
γῆ αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἀμβακούμ. Περιλήψις.

R 352
C

Οὗτος Ἀμβακούμ ὄγδοος καὶ αὐτὸς ἀξιώθεις εἰπεῖν περὶ τῆς

5. οὗτος] οὗτος ὁ P. 6. φησὶν] Π. 1. 8. συνεπλήσθη, συντε-
τέλεσται P. ib. ἐξῆρται om. P. 9. ὁ alterum om. P sola. 10.
Ἑλκεσε P. 12. γλυκέων Epiphanius vol. II. p. 147. A ed. Petav.,
γλυκίων R, γλυκείων PV. 13. ἐν om. P.

in spelunca Geneseei, qui fuit Judex unius tribus in diebus interregni.
Et dedit prodigium super Hierusalem et totam terram: Cum viderint la-
pidem clamantem lamentabiliter, instat finis: et cum viderint in Hieru-
salem omnes gentes, tunc civitas delebitur.

De Naum. Consolatio.

Hic Naum septimus, dignatus est et ipse praedicere de Resurre-
ctione Domini Christi, ubi ait: *Celebra, Juda, festivitates tuas, redde
vota tuā, quia non ultra apponent ut pertranseant vetustatem. Comple-
tum est, Confectum est. Ascendit insufflans in faciem tuam eruens te de
tribulatione.*

Naum erat ex Helcese, ultra Betabarem, ex tribu Simeon. Hic
post Jonam dedit Ninive prodigium: *Ab aquis dulcibus, et igne subter-
raneo peribit. Quod et factum est. Nam palus quae illam cingebat,
facto terrae motu ipsam inundavit, et pessumdedit: ignisque de eremo
erumpens, partes ejus superiores incendit. Mortuus est in pace, et se-
pultus in terra sua.*

De Abacuc. Comprehensio.

Hic Abacuc octavus, et ipse dignatus dicere de Resurrectione Chri-

ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ οὕτως· Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, διότι ἐγὼ ἔργον ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται. ταύτην τὴν χρῆσιν ἀρμοδίως ὁ Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ δεσπότης Χριστοῦ ἐξέλαβεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Πι-5 σιδίας.

- V 121 Ἀμβακοῦμ ἦν ἐκ φυλῆς Συμεὼν ἐξ ἀγροῦ Βηθιτουχάρ. οὗ-
τος εἶδεν πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας περὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ,
D καὶ ἐπέστησεν. Ναβουχοδονόσορ ὅτε ἤλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ,
ἔφυγεν εἰς Ὀστρακίνην, καὶ ἦν πάροικος ἐν γῆ Ἰσμαήλ. ὡς δὲ 10
ὑπέστρεψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ κατὰλοιποι οἱ ὄντες εἰς Ἱερουσα-
λήμ καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἦν παροικῶν γῆν αὐτοῦ καὶ
ἐλειτούργει θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. ὡς δὲ ἔλαβε τὸ ἔδεσμα,
προεφήτευσεν τοῖς ἰδίοις εἰπὼν, Πορεύομαι εἰς γῆν μακρὰν, καὶ
ταχέως ἐλεύσομαι· εἰ δὲ βραδυῶ, ἐνέγκατε τοῖς θερισταῖς. καὶ 15
γενόμενος ἐν Βαβυλῶνι, καὶ δούς τὸ ἄριστον τῷ Δανιὴλ ἐπέστη
τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι, καὶ οὐδὲν εἶπεν τῶν γενομένων. συνῆ-
P 151 κεν δὲ ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος. καὶ πρὸ
δύο ἐτῶν ἀποθνήσκει τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ἰδίῳ
μόνος ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. καὶ περὶ συντελείας τοῦ ναοῦ προεἶπεν ὅτι 20
ὑπὸ ἔθνος δυτικὸν γενήσεται. τότε τὸ ἄπλωμα, φησί, τοῦ δα-
βείρ καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύο στηλῶν ἀφαιρεθήσονται, καὶ οὐδεὶς

1. οὕτως] I. 5. *ibid.* εἶδετε PV. 4. ὁ Παῦλος] Act. XIII.
41. 5. τῇ Ἀντιοχείᾳ P. 7. Βῆθι τοῦ Χάρ PV. 10. Ἰσμαήλ.
P. 11. εἰς] ἐν P. 12. καὶ alterum om. P. 15. βραδύνα PV.
16. ἀπέστη R. 18. τάχιον PV. 20. ναοῦ PV, m. R, λαοῦ R. 21.
ἔθνος δυτικοῦ P, ἔθνος δυτικὸν R. *ib.* τὸ om. P. 22. στύλων V.

sti, ita: *Videte contemptores, et admiramini, et disperdimini, quia opus ego operor in diebus vestris, quod non credetis, si quis enarraverit.* Hanc sententiam apte omnino usurpavit Paulus de Resurrectione Domini Christi, dum Antiochiae Pisidiae versaretur.

Abacuc erat ex tribu Symeon, ex terra Bethi Char. Hic vidit ante captivitatem, quaeventura erant in expugnatione Hierusalem, et luxit. Quando Nabuchodonosor venit Hierusalem, fugit in Ostracinam, eratque inquilinus in terra Israel. Postquam vero reversi sunt Chaldaei, et qui relictis erant in Hierusalem, in Aegyptum descenderunt, habitavit in terra sua, et messoribus agri sui ministravit. Ut porro cibum sumpsit, suis ita prophetavit: *Abeo in terram longinquam, et confestim redibo. Si autem cunctatus fuero, ferte (cibum) messoribus.* Cumque esset Babylo-
ne, dedissetque prandium Danieli, rediens adfuit messoribus edentibus, quibus nihil ex iis quae venerant aperuit. Cognovit etiam populum Babylo-
ne quamprimum rediturum. Biennio ante illius reditum mortuus est, ac sepultus est in fundo suo solus in Judaea. Templi excidium, il-
ludque ab gente occidua fieri debere praedixit: *Tunc velum, inquit, Da-*

γνώσεται ποῦ ἔσονται. αὐτὰ δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπενεχθήσονται ὑπὸ ἀγγέλου, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται ἐπὶ τέλους κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωκομένους ὑπὸ τοῦ ὄφρατος ἐν σκότει, ὡς ἐξ ἀρχῆς.

5 *Εἰς τὸν Σοφωνίαν. Σκοπεύων.*

Οὗτος Σοφωνίας ἑνατος καὶ αὐτὸς ἀξιοθεὶς προφητεῦσαι B
περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ φησὶν οὕτως· Ἐπιφανήσεται κύριος
ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς
γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶ- R 354
10 σαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν. πάλιν λέγει ὅτι Μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς
γλῶσσαν εἰς γενεὰς αὐτῆς τοῦ επικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα
κυρίου τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα. ἐκ περάτων ποτα-
μῶν Αἰθιοπίας οἴσουσι θυσίας μοι. καὶ πάλιν λέγει, Χαῖρε
σφόδρα, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ
15 ὄλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, περιεῖλε κύριος τὰ
ἀδικήματά σου, κλύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς C
Ἰσραὴλ ὁ κύριος, ἐν μέσῳ σου οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι. ἄπερ πάν-
τα κυριώτερον ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἀρμόζει.

Σοφωνίας ἦν ἐκ φυλῆς Συμεὼν ἐξ ἀγροῦ Σαβαρθαθά. οὗ-
20 τος προεφήτευσεν περὶ τῆς πόλεως καὶ περὶ τέλους Ἰσραὴλ καὶ αἰ-
σχίνης ἀσεβῶν· καὶ θανῶν ἐτάφη ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

6. ἑνατος PV. 7. φησὶν] II. 11. 10. πάλιν] III. 9. 13.
πάλιν] 14. 15. σου] σοῦ θεοῦ P.

bir, et capitella duarum columnarum auferentur, et nemo sciet ubi sint. Ipsa autem in eremo deferentur ab Angelo, ubi initio defixum est tabernaculum testimonii, et in illis cognoscetur tandem Dominus, et illuminabit a serpente oppugnatos in tenebris, sicut ab initio.

De Sophonia. Speculator.

Hic Sophonias nonus, et ipse dignatus prophetare de Domino Christo, sic ait: *Apparebit Dominus super eos, et disperdet omnes Deos gentium terrae, et adorabit ipsum singuli de loco suo: omnes insulae gentium. Rursum ait: Convertam super populos linguam in generationem ejus, ut invocent omnes nomen Domini, ut serviant ei sub jugo uno. De finibus fluminum Aethiopiae adferent victimas mihi. Et rursum: Gaude valde, filia Hierusalem, exulta et delectare ex toto corde tuo, filia Hierusalem, abstulit Dominus iniquitates tuas, redemit te de manu inimicorum tuorum Rex Israel, in medio tui non videbit mala ultra. Quae omnia magis proprie in Dominum Christum conveniunt.*

Erat Sophonias ex tribu Symeon, ex agro Sabarthata. Hic prophetavit de civitate, et de fine Israel, et ignominia impiorum: et cum esset mortuus, sepultus est in agro suo.

Εἰς τὸν Ἀγγαῖον. Ἑορτή.

Οὗτος Ἀγγαῖος δέκατος ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὡς εἰς πρόσωπον Ζοροβάβελ τὰ ἀρμόζοντα τῷ δεσπότη Χριστῷ λέγων, Καὶ θήσομαι σε σφραγίδα, **D** διότι σε ἠρετισάμην, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καθάπερ καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει, Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός.

Ἀγγαῖος νέος ἦλθεν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ φανερώς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσεν. καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ· καὶ θανῶν ἐτάφη πλησίον τοῦ τάφου τῶν ἱερέων ἐνδόξως, ὡς αὐτοί. **10**

V 122

Εἰς τὸν Ζαχαρίαν. Μνήμη Θεοῦ.

Οὗτος Ζαχαρίας ἐνδέκατος καὶ αὐτὸς ἀξιώθεις προειπεῖν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, λέγων οὕτως· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ **P** 152 Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς προῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. ὑπερβολικῶς μὲν εἰς τὸν Ζοροβάβελ εἶρηκεν ταύτην τὴν χρῆσιν· τὴν ἔκβασιν δὲ κυρίως ἔσχεν ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. ἔτι λέγει, Καὶ ἐροῦ πρὸς αὐτόν, **R** 356 *Τί αἱ πληγαὶ αὐται αἱ ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, Ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου. καὶ μετ' ὀλίγα πάνυ, Πατάξω τὸν ποι-* **20**

4. λέγων] II. 23. 6. Ἰωάννης] VI. 27. 14. οὕτως] IX. 9.
15. προῦς P. 19. λέγων P. XIII. 6.

De Aggaeo. Festum.

Hic Aggaeus decimus, dignatus est et ipse praedicere de Domino Christo, velut in persona Zorobabel, quae in Dominum Christum conveniunt, dum ait: *Ponam te signaculum, quia elegi te, dicit Dominus omnipotens.* Quemadmodum et Joannes Evangelista ait: *Hunc enim pater signavit Deus.*

Aggaeus juvenit venit ex Babylone in Hierusalem, et aperte reditum populi praedixit. Vidit etiam ex parte aedificationem templi, et mortuus, juxta sepulcrum Sacerdotum honorifice, ut illi, sepultus est.

De Zacharia. Memoria Dei.

Hic Zacharias undecimus, et ipse dignatus praedicere de adventu Christi, ubi sic ait: *Gaude, filia Sion, praedica, filia Hierusalem, ecce Rex tuus venit tibi justus et salvans, ipse mansuetus, et ascendens super subjugalem et pullum novum.* Hyperbolice quidem de Zorobabel hanc sententiam dixit, sed eventum proprie habet in Domino Christo. Rursum ait: *Et dicam ad eam, Quid plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet, His percussus sum in domo dilectionis. Et post pauca quae-*

μένα, καὶ διωσκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς. ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ κύριος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ὅτε ἤμελλε παραδίδοσθαι, εἰς ἑαυτὸν αὐτὴν εἰρηκῶς.

Ζαχαρίας ἦλθεν ἀπὸ Χαλδαίων ἤδη προβεβηκῶς, κύκλι τῷ ^B
 5 λαῷ πολλὰ προεφῆτευσεν, καὶ τέρατα ἔδωκεν εἰς ἀπόδειξιν. οὗ-
 τος εἶπεν τῷ Ἰωσεδέκ, Καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσεις. οὗτος
 καὶ τὸν Σαλαθιήλ ἐπὶ υἱῷ ἠύλόγησεν καὶ τὸ ὄνομα Ζοροβάβελ
 ἐπέθηκεν. καὶ ἐπὶ Κύρου τέρας ἔδωκεν εἰς ἱῶκος, καὶ περὶ τῆς
 λειτουργίας αὐτοῦ προηγόρευσεν ἣν ποιήσει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 10 ἠύλόγησεν αὐτὸν σφόδρα. τὰ δὲ τῆς προφητείας εἶδεν ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ, περὶ τέλους ἔθνων καὶ τοῦ ναοῦ καὶ ἀρχίας προφητῶν καὶ
 ἱερέων καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο. καὶ ἀπέθανεν ἐν γῆρει
 μακροῦ, καὶ ἐτάφη σύνεγγυς τοῦ Ἀγγαίου. ^C

Εἰς τὸν Μαλαχίαν. Ἄγγελος.

15 Οὗτος Μαλαχίας δωδέκατος καὶ αὐτὸς προφητεύειν ἀξιώθεις
 τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δεσπότου τοῦ Χριστοῦ. λέγει δὲ καὶ
 αὐτὸς οὕτως. Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδό-
 ξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται
 τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρά, διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν
 20 τοῖς ἔθνεσι, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ πάλιν λέγει, Ἴδου
 ἐγὼ ἔξαποστελᾷ τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέπεται ὁδὸν πρὸ προσ-

1. ἐκ τῆς P. 2. μέμνηται] Marc. XIV. 27. 5. οὗτος P cum
 Eriphanio p. 149. A, ὡς RV. 6. ἱερατεύσεις P, ἱεράτευσεν RV.
 16. λέγει] I. 11. 19. πάλιν] III. 1.

dam: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis Hujus loci me-
 minit Dominus in tempore passionis cum tradendus esset, hoc de seipso
 pronuntiato.

Zacharias ex Chaldaeis venit jam aevo maturus, multaque populo
 ibi prophetavit, et in praedictionum suarum argumentum prodigia fecit.
 Et hic dixit Josedeci: Et in Hierusalem Pontifex eris Hic et Salathiel
 in filio benedixit, et nomen Zorobabel imposuit. Ac in Cyro prodigium
 edidit in victoriae signum, et de ejus ministerio quod in Hierusalem
 obiturus erat praedixit, ipsique valde benedixit. Prophetias autem vi-
 dit in Hierusalem, de fine gentium, ac templi, et de cessatione Prophe-
 tarum ac Sacerdotum, ut et de duplici judicio disseruit. Obiit in ulti-
 ma senectute, et tumulatus est juxta Aggaeum.

De Malachia. Angelus.

Hic Malachias duodecimus, et ipse prophetare dignatus de Incar-
 natione Domini Christi. Ipse autem sic ait: Quia ab ortu solis usque ad
 occasum nomen meum glorificatum est in gentibus, et in omni loco sacri-
 ficatur et offertur nomini meo oblatio munda, quia magnum est nomen
 meum in gentibus, dicit Dominus omnipotens. Et rursus ait: Ecce ego

ώπου σου. ταύτην δὲ τὴν χρῆσιν ὁ κύριος εἰς ἑαυτὸν ἐξέλαβεν
 D καὶ εἰς τὸν βαπτιστὴν Ἰωάννην. ἔτι λέγει ὁ αὐτὸς προφήτης,
 καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύ-
 νης καὶ ἴσως ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρ-
 τήσετε ὡς μοσχάριον ἐκ δεσμῶν ἀνεμιμένα, καὶ καταπατήσετε ἀνό- 5
 μους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἣν ἐγὼ ποιῶ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
 ἀποστέλλω ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεοσβίτην, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν
 κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, καθὼς εἶπεν ὁ κύριος τοῖς Ἰου-
 δαίοις ὅτι καὶ ἐὰν θέλετε δέξασθαι περὶ Ἰωάννου, αὐτὸς ἐστὶν 10
 Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

R 358
 P 153

Μαλαχίας οὗτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τίττεται ἐν Σοφῶ· καὶ
 ἔτι πᾶν νέος ὢν καλὸν βίον ἔσχηκεν· καὶ ἐπειδὴ πᾶς ὁ λαὸς ἐτί-
 μα αὐτὸν ὡς ὄσιον καὶ προῖον, ἐκάλεσαν αὐτὸν Μαλαχίαν, ὃ ἐρ-
 μηνεύεται ἄγγελος. ἦν γὰρ καὶ τῷ εἶδει εὐπρεπής, ἀλλὰ καὶ ὅσα 15
 εἶπεν αὐτὸς ἐν προφητείᾳ, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁσθεις ἄγγελος κυρίου
 V 123 ἐπεδευτέρωσεν, ὡς ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἀναρχίας, ὡς γέγραπται
 ἐν Σφερετελλείῳ, τουτέστιν ἐν βίβλῳ Κριτῶν. καὶ ἔτι νέος ὢν
 προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

B Λοιπὸν ἐπὶ τοὺς τέσσαρας μεγάλους βαδιοῦμεν, πληρώσαν- 20

1. δὲ om. P. *ib* καὶ ὁ R. 2. λέγει] IV. 2. 12. κεῖται RV. τίττεται
 P cum Eriphanio. *ib*. σοφία R. 17. τῆς ἀναρχίας — ἐν ex Eri-
 phanio addidit P: τῆς om. V. 18. Σφερετελλείῳ P. 20. εἰς τοὺς τέσ-
 σαρὰς μεγάλους προφήτας praeponit P. *ib*. μεγάλους om. R.

mittam Angelum meum, et praeparabit viam ante faciem tuam. Huncce locum Dominus sibi aptavit, et Joanni Baptistae. Ait praeterea idem Propheta: Et orietur vobis timentibus nomen meum sol justitiae, et sanitas in pennis ejus. Egredimini et salietis sicut vitulus de armento, et calcabitis ipsos cum fuerit cinis sub planta pedum vestrorum in die quam ego facio, dicit Dominus omnipotens. Ecce ego mitto vobis Eliam Thesbitem, antequam veniat dies Domini magnus et horribilis. Quemadmodum dixit Dominus Judaeis. Quod si velitis haec accipere de Joanne, ipse est Elias qui venturus est.

Malachias iste, post reditum (e Babylone) nascitur in Sopher: et cum admodum adhuc esset adolescens, praeclaram vitam egit: cumque propter vitae sanctitatem et mansuetudinem a populo coleretur, Malachiae nomen ei datum est, quod idem valet ac Angelus. Erat enim decenti pulcritudine: sed et quaecumque ipse dum prophetaret dicebat, ipsomet die apparens Angelus Domini iterabat, quemadmodum in diebus interregni, ut scriptum est in Spheretellim, hoc est in libro Judicum, contigit. Juvenis adhuc appositus est ad patres suos in agro suo.

De quatuor magnis Prophetis.

Duodecim (Prophetis) juvante Deo explicitis, superest ut de quatuor

τες σὺν Θεῷ τοὺς ἰβ'. πάντες μὲν οἱ προφῆται προεφῆτεον
 καὶ ὑπεμίμησκον τοὺς Ἰουδαίους περὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ
 ὧν πρὸς τοὺς πατέρας ἐποίησατο, ὅπως πάντα τὰ ἔθνη εὐλογοῦν
 ὑπέσχετο ἐν τῷ σπέρματι τοῦ Ἀβραάμ διὰ τῆς κατὰ τὸν δεσπό-
 5 τῆν Χριστὸν οἰκονομίας, καὶ ὅπως ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ὁ Θεὸς
 πρῶτῃν ἐκ τῆς δουλείας τῶν Αἰγυπτίων μετὰ βραχλοῦς ὑψηλοῦ·
 καὶ δέδωκεν αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ὅπως αἰχμαλώ- C
 ται εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ ἀπαχθήσονται, καὶ πάλ-
 λιν ἐνδόξως ἐπανήξουσι, καὶ πάλιν πείσσονται κακὰ ὑπὸ Ἀντιόχου
 10 καὶ τῶν περίξ ἔθνων, καὶ ὅπως καὶ τούτων δυνάμει θείᾳ περιγέ-
 νωνται, καὶ τότε ὁ προσδοκώμενος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραάμ
 ἦξει ἐπὶ σωτηρίᾳ παντὸς τοῦ κόσμου κατὰ τὰς ἄνωθεν ἐπαγγε-
 λίας. τοῦτο τὸ ἔργον τῶν προφητῶν. τινὲς μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν
 ἑαυτοῖς συνέγραψαν τὰς ἰδίους βίβλους, οἷον ὁ Δαβὶδ, συνθεῖς τὴν
 15 βίβλον τῶν Ψαλμῶν, καὶ Δανιήλ, ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ κελουσθεὶς
 γράψαι ἅπερ αὐτῷ δι' ὀράσεων ἀπεκαλύφθη, ἢ καὶ ἄλλοι τινές.
 οἱ δὲ λοιποὶ οὐχ ἑαυτοῖς συνέγραφον, ἀλλὰ γραμματεῖς ἦσαν ἐν D
 τῷ ἱερῷ, οἱ ἔγραφον ἐκάστου προφήτου ὡς ἐπὶ ἡμερολογίου λό-
 γον. καὶ ἡνίκα ἀπεστέλλετο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προφήτης κηρῦσαι ἢ
 20 περὶ Ἱερουσαλὴμ ὅτι μέλλει αἰχμαλωτίζεσθαι ἢ περὶ Σαμαρείας
 ἢ περὶ ἐτέρων τόπων ἢ περὶ τῆς ἐπανόδου ἢ περὶ Ἀντιόχου ἢ πε-
 ρὶ τῶν περίξ ἔθνων ἢ περὶ αὐτοῦ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, κηθ'

13. σὺν om. P.

14. ὁ om. P.

magnis agamus. Omnes quidem Prophetæ prophetarunt, et Judæos de
 promissionibus subinde monuerunt, quas Deus eorum patribus fecerat,
 quoque pacto gentes universas benedictione sua donare erat pollicitus in
 semine Abraham per Domini Christi dispensationem: et quomodo Deus
 ex Aegyptiorum servitute prius illos cum brachio excelso liberaverit, et
 dederit eis terram repromissionis: quæ ratione captivi Babylonem a
 Nabuchodonosor abducti, rursus gloriose reversi sunt: et ut mala iterum
 patientur ab Antiocho gentibusque circumvicinis: quo etiam pacto divina
 potentia iis superiores evaserint, et ut tunc expectatus ex semine Abra-
 ham venturus eras pro salute mundi totius, secundum prædictas repro-
 missiones. Hoc prophetarum opus fuit. Atque ex iis quidam suos sibi
 ipsis libros conscripsere, quemadmodum David Psalmorum librum compo-
 suit, et Daniel in captivitate scribere jussus est quaecunque sibi per vi-
 siones revelata fuerant: ita et alii quidam. Reliqui vero non sibi scri-
 pserunt, sed erant in templo scribae qui uniuscujusque Prophetæ verba,
 in modum Kalendarii, describerent. Et cum a Deo mittebatur Propheta,
 ut quippiam nuntiaret, vel de Hierusalem, quod scilicet esset expugnan-
 da: vel de Samaria, aut de locis aliis, vel de reversione, aut de Antio-
 cho, aut de circumvicinis nationibus, aut de ipso Domino Christo, quo
 die prophetabant, in istius Prophetæ sermone ea describebant quæ de

- R 360 ἦν ἡμέραν προεφήτευσεν, ἔγραψον ἐν τῷ λόγῳ τοῦ προφήτου ἐκεί-
του ὃ ἐκήρυττεν περὶ ἐνὸς πράγματος. καὶ πάλιν μετὰ καιρὸν, εἰ
ἐκήρυξεν περὶ ἐτέρου πράγματος, πάλιν ἔγραψον ὑποτάσσοντες
P 154 εἰς τὸν αὐτοῦ λόγον, ὡς ἀρχὴν κεφαλαιῶν ποιούμενοι ἐκήρυττον.
καὶ οὕτω πῦσαν τὴν βίβλον αὐτοῦ συνετίθεισαν. ὅθεν ἔστιν εὐ-5
ρεῖν ἐν ταῖς αὐτῶν βίβλοις κεφάλαιον ἀριμόζον εἰς τὴν ἀρχαλω-
σίαν Βαβυλῶνος ἢ εἰς τὴν ἐπάνοδον, καὶ εὐθὺς περὶ Χριστοῦ
ἔτερον καὶ ἀδθις περὶ τῆς ἀρχαλωσίας καὶ τῆς ἐπάνοδου λέγοντα.
καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐὰν μὴ παρατετηρημένως ἀναγνῶς, συγκεχυ-
μένα τὰ πάντα εὐρήσεις. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αἱ βασιλεῖαι 10
τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐγράφησαν ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ μέρος ἐν τῷ και-
ρῷ τοῦ Σαοὺλ τὰ ἕως τοῦ Σαοὺλ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Δαβὶδ
B τὸ ἕως Δαβίδ. ὁμοίως καὶ τὰ ἐκάστον βασιλείως κατὰ τὸν ἴδιον
καιρὸν ἐγράφοιτο. ὁμοίως ἔγραψον καὶ ἐν τοῖς σκρινίοις τῶν
βασιλείων, ἃς καλοῦμεν Παραλειπομένας. τὴν δὲ Πεντάτευ- 15
χον ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν ἱστορίαν προγεγονότων καὶ γινομέ-
νων καὶ ἐσομένων. Ἰησοῦς πάλιν τὴν ἰδίαν βίβλον, τοὺς Κριτὰς
πάλιν ἐν τῷ ἱερῷ, ἤγουν τῇ σκηνῇ, ὁμοίως καὶ τὴν Ῥούθ. Σο-
V 124 λωμῶν πάλιν τὰ ἴδια ἔγραψεν, τὰς τε Παροιμίας καὶ τὰ Ἄσματα
καὶ τὸν Ἐκκλησιαστήν· σοφίας γὰρ χάριν εὐληθῶς παρὰ 20
θεοῦ, καὶ πάντα ἄνθρωπον νοουθετῶν σοφῶς ἀναστρέφεσθαι ἐν
C τῷδε τῷ βίῳ· προφητείας γὰρ χάριν οὐκ εὐλήθει. ὅσους οὖν
ἠύρομεν προφήτας ἀξιοθέοντας εἰπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ

1. προεφήτευσεν P. 2. εἰ] ἢ PV. 10. εὐρήσει V. *ibid.* αἱ
om. P. 11. τῷ om. P. 13 τὸ om. P. *ib.* τὸ ἕως Δαβίδ] ἕως τοῦ
Δαβίδ P. 14. δὲ καὶ P. 18. τὴν σκηνὴν P. 20. vel 22. dele γὰρ.

re aliqua nuntiaverat. Rursum si post aliquod tempus de re alia quid-
piam praedixisset, tum in illius sermone superioribus subiciebant, facto
capitis initio. Atque hac ratione totum illius librum compegere. Unde
reperire est in illorum libris caput quod captivitati Babylonis convenit,
vel reversioni, et statim aliud quod de Christo, ac rursum de captivitate
vel reditu agit. Atque ut uno verbo dicam, nisi haec attente legeris,
omnia confusa reperies. Neque Prophetiae duntaxat, sed et libri Re-
gnorum eadem ratione in templo particulatim conscripti sunt, veluti Saule
regnante, quae Saulem, quae Davidis tempestate, quae Davidem specta-
bant. Atque eodem modo uniuscujusque Regis acta, suo quoque tempo-
re, scribebantur. Sed et pariter scribebant in Regum scriniis quae Pa-
ralipomena appellamus. Pentateuchum vero Moyses conscripsit, histo-
riam scilicet rerum praeteritarum, praesentium et futurarum. Jesus etiam
singularem librum confecit; Judices rursum in templo, seu Tabernacu-
lum, similiter et librum Ruth. Solomon suos perinde conscripsit libros,
Proverbia, et Cantica, et Ecclesiastem. Donatus enim a Deo sapientiae
gratia, cunctos homines adhortatus est ut in hac vita sapienter sese ge-
rerent, Prophetiae tamen gratiam non adeptus. Quotquot igitur inve-

ἐτάξομεν. ἔτι δὲ γράψομεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων τεσσάρων προφητῶν, ὅσα ἠξιώθησαν εἰπεῖν περὶ τῆς κατα τὸν δεσπότην Χριστὸν οἰκονομίας, ἐν ἧ ἄφορῇ πῦς ὁ σκοπὸς τῆς θείας γραφῆς. προφείρομεν τοίνυν πρῶτον τὸν μεγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν, ὃς καὶ τύπῳ καὶ λόγῳ ἠξιώθη ἰδεῖν καὶ προεῖπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου.

Εἰς τὸν Ἡσαΐαν.

Οὗτος ὁ μέγας Ἡσαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς, ὃς τύπῳ μὲν εἶδεν τὰ κατὰ τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, ὅτε εἶδεν τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνον ὑψηλοῦ καὶ ἐηρημένου, καὶ σεραφεῖμ εἰστήκασαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῶ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῶ ἐνὶ ἑαυτὰ κατακαλύπτοντα, καὶ ἔκραζον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, Ἅγιος ἅγιος ἅγιος, κύριος σαβαώθ, πλήρης πάσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. ἐπὶ τούτοις ἀπεστάλη ἐν τῶν σεραφεῖμ, καὶ ἔλαβεν τῇ λαβίδι ἄνθρακα ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἤψατο τῶν χειλέων αὐτοῦ λέγων, Τοῦτο ἀφελεῖ τὰς ἁμαρτίας σου, σαφῶς διὰ τῆς ὄψεως τῆς δειχθείσης καὶ τοῦ ἕμνου καὶ τοῦ τύπου διδαχθεῖς προμηνῦσαι τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον. ἔτι δὲ πάλιν καὶ λόγῳ φησὶν οὕτως· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν ἄφρονος. ταύτην τὴν χοῆσιν ὁ Αἰθίοψ

2. Χριστὸν τὸν δεσπότην P. 4. ὃς] ὃς δὲ P. 11. καὶ — ἐνὶ om. P. 12. τὸν om. P. 14. ἐν] εἰς ἐκ P. 17. δειχθείσης] δειχθείας P. δειλίας m. P. 19. οὕτως] LIII. 7. 20. ὁ Αἰθίοψ] Act. VIII. 35.

nimus Prophetas, qui dignati sunt de Domino Christo praedicere, hactenus sumus executi. Nunc porro videtur operaepretium ut de quatuor aliis prophetis scribamus, et quaecunque de Christi Domini humanitate dicere dignati sunt, quo divinae Scripturae scopus omnis spectat. Producamus igitur magniloquum illum Isaiam, qui et figura et sermone dignatus est videre, et praedicere peractum in Christo Sacramentum.

De Isaiā.

Hic est magnus ille Isaias, filius Amos, qui in figura quidem vidit mysterium Christi, cum scilicet Dominum conspexit sedentem in throno excelso ac sublimi, quem Seraphim in orbem circumstabant. Singulis erant sex alae quibus se tegerent, et clamabat alter ad alterum: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Sabaoth, plena est omnis terra gloria ejus. Deinde missus est unus ex Seraphim, et accepit forcipe carbonem ex altari, et tetigit labia ejus, dicens: Hoc auferet peccata tua. Per visionem verecundiae, et hymni, ac figurae perspicue edoctus est praenunciare peractum in Christo Sacramentum. Sed et rursus ita loquitur: Tanquam ovis ad occisionem ductus est, et sicut agnus coram tundente se

ἐνούχος ἀναγνούς τὸν Φίλιππον παρεκάλει ἐρμηνευθῆναι αὐτῷ αὐτήν· ὃς τάχιστα περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ αὐτὴν ἐρμήνευσεν εἰρησθαι ὑπὸ τοῦ προφήτου. ἔτι πάλιν λέγει, Ἐνθροπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν. καὶ πάλιν, Ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ κύριος βούλεται καθαρῶσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς καὶ δεῖξαι αὐτῷ φῶς. καὶ πάλιν οὕτω λέγει κύριος· Ἴδου ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ ἑκλεκτὸν ἀκρογωνιαίον ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχευθῆ. καὶ πάλιν, Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ὄψις τοῦ Ἰεσοῦ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι. καὶ πάλιν, Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, ὃ ἐίνεκεν ἔχρισέ με. τοῦτο ἀναγνούς ὁ κύριος ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς σάββασιν εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, σήμερον ἐπληρώθη ἡ γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.

Ἡσαίας ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· θνήσκει δὲ ὑπὸ Μανασσοῦ 15
 πρισθεις εἰς δύο, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυὸς Ρογὴλ, ἐχόμενα τῆς
 διαβάσεως τῶν ὑδάτων ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς χάσας αὐ-
 τά. καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωὰμ ἐποίησεν διὰ τὸν προφήτην,
 C ὅτι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγορήσας ἤψατο πιεῖν ἕδωρ, καὶ εὐθέως
 ἀπεστάλη αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωὰμ, ὅπερ ἐρ- 20
 μηνεύεται ἀπεσταλμένος. καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκία πρὸ τοῦ ποιῆσαι

3. λέγει] LIII. 3. 4. πληγῇ] τιμῇ V. *ibid.* πάλιν] 9. 7.
 πάλιν] XXVIII. 16. 8. Σιών -- θεμέλια om. P. 10. πάλιν]
 XI. 10. 12. πάλιν] LXI. 1. 13. σάββασιν V. *ibid.* εἶπεν]
 Luc. IV. 21. 18. δι' αὐτὸν προφήτην P. 21. Ἐζεκίου P.

obmutuit. Hunc locum Eunuchus Aethiops cum legisset, rogavit Philip-
 pum ut hunc sibi interpretaretur, qui statim de Domino Christo a Pro-
 pheta dictum respondit. Iterum praeterea ait: *Homo in plaga existens,*
et sciens ferre infirmitatem. Et rursum: *Quoniam peccatum non fecit,*
nec inventus est dolus in ore ejus. Et, *Dominus vult mundare eum a*
plaga, et ostendere illi lumen. Deinde sic dicit Dominus: *Ecce ego in-*
ijciam in fundamenta ejus, et qui crediderit in eum, non confundetur.
 Et rursum: *Erit in die illa radix Jesse, et qui surgit ex ea reget gentes,*
in ipsum gentes sperabunt. Et rursum: *Spiritus Domini super me, eo*
quod unxerit me. Hoc cum Dominus in Synagoga in Sabbatis legisset,
 dixit: *Amen dico vobis, hodie impleta est scriptura in auribus vestris.*

Erat Isaias ex Hierusalem: moritur autem, a Manasse in duas par-
 tes dissectus, et positus est subter quercum Rogel, juxta transitum aqua-
 rum, quas Ezechias Rex, iis obstructis, disperdidit. Et fecit Deus si-
 guum Siloam propter ipsum Prophetam: priusquam enim moreretur, ani-
 mo deficiens, petiit aquam sibi dari quam biberet, statimque ex eo illi
 allata est, ac propterea Siloam appellatur, quod idem valet ac missus.
 Et sub Ezechia, priusquam fierent fossae ac piscinae, ad preces Isaias

τοὺς λάκκους καὶ τὰς κολυμβήθρας ἐπὶ εἰρήνῃ τοῦ Ἡσαίου μικρὸν ὕδωρ ἐξήλθεν, ὅτι ἦν ὁ λαὸς ἐν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων, καὶ ἵνα μὴ διαφθαρή ἡ πόλις, ὡς μὴ ἔχουσα ὕδωρ. ἡρώτων γὰρ οἱ R 364 πολέμιοι πόθεν πίνουσι· καὶ χαρακώσαντες τὴν πόλιν παρεκαθέ-
 5 ζοντο τῷ Σιλωάμ. ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ Ἡσαίᾳ οἱ Ἰουδαῖοι, ἐξήρχετο τὸ ὕδωρ· διὸ ἕως τῆς σήμερον αἰφνιδίως ἐξέροχεται, ἵνα V 125 δειχθῇ τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον. καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαίου τοῦτο γέγονε, μνήμης χάριν καὶ ὁ λαὸς τῶν Ἰουδαίων πλησίον αὐτὸν τοῦ Σιλωάμ ἔθαψαν ἐπιμελῶς καὶ ἐνδόξως, ἵνα διὰ τῶν D
 10 ὁσίων αὐτοῦ προσευχῶν καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὡσαύτως ἔχω-
 σι τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος, ὅτι καὶ χρησιμὸς ἐδόθη αὐτῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι οὕτως. ἔστι δὲ ὁ τάφος ἐχόμενος τοῦ τάφου τῶν βασιλέων, ὅπισθεν τοῦ τάφου τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομῶν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους τοῦ Δαβὶδ, διαγράψας
 15 κατὰ ἀνατολὰς τῆς Σιών, ἣτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαῶν μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσιν. ἐποίησεν δὲ ταύτην σκολιάν, σύν-
 φετον, ἀνυπονόητον· καὶ ἔστιν ἡ εἴσοδος ἕως τῆς σήμερον τοῖς πολλοῖς ἀγνοουμένη τῶν ἱερέων καὶ ὄλων τῶν λαῶν. ἐκεῖ εἶχεν ὁ P 156 βασιλεὺς Σολομῶν τὸ χρυσοῖον τὸ ἐξ Αἰθιοπίας καὶ τὰ ἀρώματα.
 20 καὶ ἐπειδὴ ἔδειξεν Ἐζεκίας τὸ μυστήριον Δαβὶδ καὶ Σολομῶν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐμίανεν ὅσα τῶν προπατόρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ θεὸς

1. κολυμβήθρας P. 2. συγκλεισμῷ P cum Epiphano, συναῖς
 μωάμ V, Συναῖς Μωάβ R. 5. εἶρχοντο PV. *ibid.* [Ἰουδαῖοι]
 ἀντλεῖν addit P ex Epiphano. 10. ὁσίων αὐτοῦ προσ om. P.
 ib. καὶ μετὰ θάνατον om. P. 12. ἐχομένως P. 16. σταδίων
 P, σταδίου m. R. 21. τῶν προπατόρων Symeon Logotheta, τό-
 πον πατέρων PV.

ibi modicum aquae exivit, cum populus ab alienigenis undique conclude-
 retur, ne ex aquae penuria periret. Quaesierant enim hostes unde ii bi-
 berent: ex quo, urbe circumvallata, Siloam etiam circumsederunt. Quoties
 igitur una cum Isaia veniebant ut aquam haurirent, illa exibat, unde ad
 hunc usque diem, in magni miraculi argumentum etiamnum subito erum-
 pit. Postquam autem id per Isaiam peractum est, hunc magnifice ac
 studiose juxta Siloam Judaeorum populus sepeliit, ut ejus precibus aquae
 perinde copia iis suppeteret, cum praeterea, ut ita agerent, ex oraculo
 iis praeceptum esset. Jacet autem ejus sepulcrum juxta Regum tumulos,
 ad Austrum, pone Judaeorum tumulos. Solomon quippe Davidis sepul-
 cra ita constituit, ut Orienti Sion obversarentur. quae aditum habet a
 Gabaon procul ab urbe, stadiis xx. quem quidem aditum obliquum ac
 occultum ita confecit ut a nemine perciperetur, adeo ut ejus introitus
 plerisque Sacerdotum atque ipsi populo etiam hodie ignotus sit. Ibi
 Solomon Rex aurum ex Aethiopia sibi allatum, et aromata recondidit.
 Sed cum Ezechias Davidis et Solomonis arcanum gentibus aperuisset, et
 ossa patrum suorum inquinasset, eapropter Deus ejus semen hostium

ἐπηράσατο εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον αὐτὸν καὶ ὄγονον ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Εἰς τὸν Ἱερεμίαν.

Οὗτος Ἱερεμίας ἀξιώθεις καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τοῦ κατὰ 5
Χριστὸν μυστηρίου, λέγων οὕτως· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀρ-
γύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ,
B καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι
κύριος. ταύτης δὲ τῆς χρήσεως καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς μὲμνηται
Ματθαῖος, πληρωθείσης ἐν καιρῷ τοῦ πάθους. πάλιν λέγει ὁ 10
αὐτὸς προφήτης, Ἴδου ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ δια-
θήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα διαθήκην καινὴν,
οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἧ
ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ 15
γὰρ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ διὰ-
C νοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, καὶ ἔσομαι
R 366 αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ οὐ μὴ δι-
δάξουσιν ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ, λέγων, Γινῶθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδήσουσί 20
με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἕλωσ ἔσομαι ταῖς ἀδι-
κίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. καὶ

1. ἐπηράσατο] ἐπειράσατο V, ἐπειρώσατο R. 3. ἡμέρας om. P.
9. δὲ om. P. 10. Ματθαῖος] XXVII. 9. ib. πάλιν] XXXVIII.
31. 13. ἧ om. V. 18. εἰς θεὸν αὐτοῖς P. 22. οὐ μνη-
σθῶ V, οὐ μνησθῶ P.

servituti addixit, ab illoque die infoecundum et sterilem hunc fecit Deus.

De Hieremia.

Hic Hieremias dignatus est, et ipse de peracto in Christo mysterio praedicere, cum ita ait: *Et acceperunt triginta argenteos pretium apprehati, quem apprehaverunt a filiis Israel, et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus.* Sententiae istius meminit Evangelista Matthaeus, quae impleta est tempore Passionis. Rursum ait idem Propheta: *Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et disponam domui Israel, et domui Juda testamentum novum, non secundum testamentum quod feci patribus eorum, in die in qua apprehendi manum eorum, ut educerem illos de terra Aegypti. Quia ipsi non manserunt in testamento meo, et ego neglexi eos, dicit Dominus, dans leges meas in mentem eorum, et in corde eorum inscribam eos, et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in populum, et non docebunt ultra unusquisque fratrem suum, et unusquisque proximum suum, dicens: Cognosce Dominum, quia omnes scient me a*

ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ.

Ἱερεμίας ἦν ἐξ Ἀναθώθ, καὶ ἐν Τάφναις Αἰγύπτου λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκει. κεῖται δὲ ἐν τόπῳ τῆς οἰκῆσεως Φαραώ, ὅτι Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν ἐνεργηθεῖντες δι' αὐτοῦ· ἠῤῥα γὰρ αὐτοῖς. τῶν γὰρ ὑδάτων οἱ θῆρες, οὓς D καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι μενεφώθ, Ἕλληνες δὲ κροκοδείλους, καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ θεοῦ ἕως σήμερον εὔχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοῦ τοῦ τόπου δῆγματα ἀνθρώπων θρα- 10 πεύουσι, καὶ πολλοὶ αὐτὰ τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ ὕδατι φρυγαδεύου- σιν. ἡμεῖς δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παίδων Ἀντιγόνου καὶ Πτολε- μίου, γερόντων ἀνδρῶν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων, ἐπιστὰς τῷ τάφῳ τοῦ προφήτου καὶ ἐπιγνούς τὰ εἰς αὐτὸν μυ- V 126 στήρια, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα, περιθεὶς 15 αὐτὰ ἐνδόξως κύκλῳ, καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης τὸ γένος P 157 τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως, καὶ οὕτως ἐπέβαλεν τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους ἀργόλαους, ὃ ἐστὶν ὀφιομήχους, οὓς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἄργου τοῦ Πελοποννησιακοῦ, ὅθεν καὶ ἀργόλαοι

1. ταύτης om. P. 3. ἐν addit P cum Epiphania, om. RV. ib. λίθοις δὲ ὑποβληθεὶς PV. Correxit Ducangius. 6. τῶν γὰρ] ἐλ- λιπές τι m. R. 7. μενεφώθ] νεφώθ Epiphanius p. 139. B, ut scribendum sit μὲν νεφώθ. ib. κροκοδ. PV. 8. θεόν P. 9. τῶν ἀνθρώπων P. 11. ὄρα m. P. 12. ὁ τῶν Μακεδόνων] Ra- rior ellipsis nominis βασιλεύς non eripienda erat Diodoro Exc. Vat. p. 36. 3. ed. nostrae. 13. τάφῳ] τόπῳ PV. 16. τῶν om. P. ibid. ἐπέβαλεν P cum Suida v. ἀργόλαοι, ἐπέβαλλον RV. 18. Ἄρ- γον P. ib. Πελοποννησιακοῦ V, Πελοποννησιακοῦ P. ib. ὅθεν καὶ ἀργόλαοι καλοῦνται om. P, ὅθεν καὶ ἀργόλαοι addit m. R.

parvo usque ad magnum, quia propitius ero iniquitatibus eorum, et pec- catorum eorum non ero memor amplius. Et istius sententiae meminit Apostolus in Epistola ad Hebraeos.

Hieremias erat ex Anathoth, et in Thaphnis Aegypti lapidibus a populo impetitus interiit, jacetque in loco habitationis Pharaonis, cum magna illum veneratione prosequerentur Aegyptii ob accepta ab eo be- neficia, et quod pro iis Deum deprecatus esset, cum ab animalibus aqua- ticis, quae Aegyptiis Menephot, Graecis vero Crocodili dicuntur, infe- starentur. Unde quotquot Deo sunt fideles, usque hodie hoc in loco preces fundunt, et accepto de loco isto terrae pulvillo, ex eorum morsi- bus homines curant, multique crocodilos ex aquis fugant. Nos vero ex Antigoni et Ptolemaei posteris accepimus, iisque viris aetate gravibus, Alexandrum Macedonem, cum ad Prophetæ sepulcrum accessisset, audi- sissetque arcana quae de se is praedixerat, illius reliquias Alexandriam transtulisse, hasque magnifico apparatu circumdedit, unde accidit ut a loco isto, uti pariter a fluvio, aspides arcerentur, sicque serpentes Ar- goloas nuncupatos, (hoc est serpentum hostes) quos ex Argo Peloponnesi

καλοῦνται, τουτέστιν Ἄργους δεξιοί. λαλιὰν δὲ ἔχουσιν ἡδυτάτην καὶ πανευώνυμον.

Οὗτος ὁ Ἱερεμίας σημεῖον ἔδωκεν τοῖς ἱερεῦσιν Αἰγύπτου οὐ δεῖ σεισθῆναι τὰ εἰδωλα αὐτῶν καὶ συμπεσεῖν διὰ σιωτῆρος παιδὸς ἐκ παρθένου γενομένου, ἐν φάτνῃ δὲ κειμένου. διὸ καὶ ἕως νῦν 5 θεοποιούσιν παρθένον λοχὸν καὶ βρέφος ἐν φάτνῃ τιθέντες προσ-
B κηνοῦσιν. καὶ Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου ἔλεγον ὅτι πατροπαράδοτόν ἐστιν μυστήριον ὑπὸ οὐρίου προφήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν.

R 368 Οὗτος ὁ προφήτης Ἱερεμίας πρὸ τῆς ἁλώσεως τοῦ ναοῦ ἦρ- 10
πασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ κατατεθῆναι ἐν πέτρῳ, καὶ εἶπεν τοῖς παρεστῶσιν, Ἀπεδήμησε κύριος ἐκ Σινᾶ εἰς οὐρανόν, καὶ πάλιν ἐλεύσεται νομοθέτης ἐκ Σιών ἐν δυνάμει, καὶ σημεῖον ὑμῖν ἔστω τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅτε ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσουσιν. εἶπεν δὲ ὅτι Τὴν κι- 15
βωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἐκβαλεῖ εἰ μὴ Ἀουρών, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλά-
C κας οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκέτι ἱερέων ἢ προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἐν τῇ ἡμέρῃ τῆς ἀναστάσεως πρώτη ἢ κιβωτὸς ἀναστήσεται, καὶ ἐξελεύσεται ἐκ τῆς πέτρας, καὶ τεθή-
σεται ἐν ὄρει Σινᾶ. καὶ πάντες οἱ ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθή- 20
σονται, ἐκεῖ ἐκδεχόμενοι κύριον, τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, ἀνελεῖν

1. Ἄργους δεξιοί] ἀργόλαι οὖν ἐκ τοῦ Ἄργους λαίοι Suidas v. ἀργό-
λαι. Post δεξιοί addit καλοῦνται P. 8. παράδοτον P. 21.
ἀνέλετε αὐτὸν ἐλθόντα] ἀνελόντες τε αὐτὸν ἐλθόντα P sola: scribe
ἀνελεῖν αὐτοῦς θέλοντα.

regione attulerat, illic injectit. Ita porro dicti, quasi segnes dextris: lo-
quelam autem habent suavissimam, sed infaustam.

Hic Hieremias signum dedit Aegyptiis Sacerdotibus, quo futurum
praedixit, ut eorum idola concuterentur et conciderent per Salvatorem
puerum ex Virgine natum, et in praesepi jacentem. Quapropter etiam-
num ut Deam colunt virginem puerperam, et infantem in praesepi ado-
rant. Ptolemaeo autem Regi causam sciscitanti, responderunt se acce-
pisse arcanum istud ab sancto Propheta patribus suis fuisse traditum.

Idem Propheta Hieremias, ante templi eversionem, arcam legis,
quaeque in ea recondita erant, abripuit, ac reposuit illam in rupe, di-
xitque circumstantibus: *Migravit Dominus ex Sina in coelum, et rursus
veniet legislator ex Sion cum virtute, et signum vobis sit adventus ejus,
cum omnes gentes lignum adoraverint. Dixitque: arcam illam nemo ex-
trahet praeter Aaronem, nec tabulas in ea reconditas nemo ex Sacerdoti-
bus aut Prophetis aperiet, praeter Moysen dilectum Dei. In die porro
Resurrectionis arca resurget prima, et egredietur ex rupe, et in monte
Sina reponetur. Omnes vero Sancti ad illam sese congregabunt, ibi
expectantes Dominum, hostemque fugientes, occident illum venientem.*

αὐτοὺς θέλοντα. ἐν τῇ πέτρᾳ ἐκείνῃ ἐσφράγισεν τῷ δακτύλῳ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ τύπος ὡς γλυφῆ σιδήρου, καὶ νε-
 γέλη φωτεινὴ ἐσκέπασε τὸ ὄνομα, καὶ οὐδεὶς νοεῖ τὸν τύπον, οὐ-
 δὲ ἀναγνῶναι αὐτὸν δύναται τις ἕως σήμερον καὶ ἕως τῆς συντε-
 5 λείας. ἔστιν δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὑποῦ πρῶτον ἢ κιβωτὸς
 γέγονεν μεταξὺ τῶν δύο ὄρεων, ἐν οἷς κείται Μωϋσῆς καὶ Ἄα- D
 ρών. καὶ ἐν νυκτὶ νεφέλῃ ὡς πῦρ γίνεται περὶ τὸν τόπον κατὰ
 τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον, ὅτι οὐ μὴ πάσῃται ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐκ
 τοῦ νόμου αἰτοῦ. διὰ τοῦτο ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Ἱερεμίᾳ χάριν,
 10 ἵνα τὸ τέλος τοῦ μυστηρίου αὐτοῦ αὐτὸς ποιήσῃ, ἵνα γένηται
 συγκαίνωτος Μωϋσέως καὶ Ἀαρών· καὶ ὁμοῦ εἰσὶν ἕως σήμερον,
 ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἱερεμίας ἐστὶν ἐκ σπέρματος ἱερατικοῦ.

Εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ.

15 Οὗτος Ἰεζεκιήλ ἐν Βαβυλῶνι προφητεύων καὶ αὐτὸς ἠξιώθη
 προειπεῖν περὶ τῆς κατὰ Χριστὸν οἰκονομίας, καὶ φησι, Καὶ ῥί-
 σσμαι αὐτοὺς ἀπὸ πυσῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, καὶ καθαριῶ P 158
 αὐτούς, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἕσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν,
 καὶ ὁ δοῦλός μου Δαβὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ποιμὴν εἰς
 20 ἔσται πάντων, ὅτι ἐν τοῖς πρόστάγμασίν μου πορεύσονται. καὶ
 πάλιν λέγει, Καὶ εἶπε πρὸς με, Τὸ ἔδωκεν τοῦτο τὸ ἐκπορευόμε- R 370
 νον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀντιοχίαν, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ

10. ποιήσει V. *ibid.* γένηται PV. 12. καὶ] δὲ P. 21. πάλιν] XLVII. 8. 22. Γαλιλαίαν] θάλασσαν V.

In rupe illa digito suo nomen Domini impressit, et forma ejus velut ferri sculptura facta est, nubesque lucida nomen textit, ac nemo figuram intelligit, vel legere potest ad hunc usque diem, et usque ad mundi consummationem. Est autem illa petra in solitudine, ubi primum fuit arca, intra duos montes, in quibus jacent Moyses et Aaron. Per noctem vero nubes ut ignis circa locum apparet, juxta figuram antiquam, quoniam non desinet gloria Dei ex lege ejus. Propterea hanc Hieremiae gratiam dedit Deus, ut mysterii sui finem ipse faceret, ut Moysis et Aaronis socius fieret, sicut simul sunt usque hodie, si quidem Hieremias erat ex stirpe sacerdotali.

De Ezechiele.

Iste Ezechiel Babylone prophetans, et ipse dignatus est praedicere de Christi humanitate, ubi ait: *Et liberabo eos ab omnibus iniquitatibus suis, et mundabo eos, et erunt mihi in populum, et ego ero eis in Deum, et servus meus David Princeps in medio eorum, et pastor erit unus omnium, quia in praeceptis meis ambulabunt.* Et rursus dicit: *Et dixit ad me, Haec aqua quae egreditur in Galilaeam Orientem versus, et quae descen-*

τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα· καὶ ἔσται, πῶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζέοντων καὶ ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμός, ζήσεται.

V 127
B

Ἰεζεκιὴλ οὗτός ἐστιν ἐξ Ἀριρὰ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπέθανεν ἐν 5 γῆ Χαλδαίων ἐπὶ τῆς ἀγμάλωσις, πολλὰ προφητεύσας τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ἀπέκτεινεν δὲ αὐτὸν ὁ ἡγούμενος τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ ἐκεῖ, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι. καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν ἀγρῷ Μαοῦρ ἐν τάφῳ Ἰωσήφ καὶ Ἀρφαξῆδ πατέρων Ἀβραάμ. καὶ ἔστιν ὁ τάφος σπήλαιον διπλοῦν, ὅτι Ἀβραάμ 10 ἐν Χεβρών πρὸς τὴν ὁμοιότητα αὐτοῦ ἐποίησεν τὸν τάφον Σάββας. διπλοῦν δὲ λέγεται, ὅτι εἰλικτόν ἐστι καὶ ἀπόκρυφον ἐξ ἐπιπέδου, καὶ ἔστιν ὑπερῶν ἐπὶ γῆς ἐν πέτρᾳ κρεμάμενον.

Οὗτος ὁ προφήτης τέρας ἔδωκε τῷ λαῷ, ὥστε προσέχειν τῷ ποταμῷ Χοβύρ, ὅτε ἐκλείπει, ἐλπίζειν τὸ δρέπανον τῆς 15 ἐρημώσεως εἰς πέρας τῆς γῆς, καὶ ὅτε πλημμυρήσει, τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον. καὶ γὰρ ἐκεῖ κατῴκει ὁ ὄσιος, καὶ πολλοὶ πρὸς αὐτὸν συνήγοντο. καὶ ποτε πλήθους συνόντος αὐτῷ ἔδησαν οἱ Χαλδαῖοι τοὺς Ἑβραίους, μὴ ἀναταράξωσι καὶ ἐπέλθωσιν αὐτοῖς εἰς ἀναίρεσιν. καὶ ἐποίησεν ὁ προφήτης διαστῆ- 20 ναι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἐκφύγωσιν εἰς τὸ πέραν. οἱ δὲ κατατολμήσαντες τῶν ἐχθρῶν ἐπιδιώξαντες κατεποντίσθησαν.

3. καὶ om. P. ib. ἀπέλθῃ P. ib. ὁ om. P. 12. ἐπιπεδίου R. 15. ἐλπίζειν P cum Eriphanio p. 141. A, ἐπελθῶν R, et omisso τὸ, ἐπελθόντα m. R, ἐπελθότα V. 16. πέρας Eriphanus, πέτρας PV. ib. εἰς om. RV. 18. αὐτῷ om. P.

dit in Arabiam, et venit usque ad mare ad aquam exitus, et sanabit aquas: et erit, omnis anima animalium bullientium in omnibus in quae abierit illic fluvius, vivet.

Hic Ezechiel ortus est ex Arira, ex filiis Sacerdotum, et obiit in terra Chaldaeorum, tempore captivitatis, multa prophetans in Judaea. Hunc porro ibi interfecit dux populi Israel, quod ab eo ob idolorum cultum coargueretur. Illumque sepeliit populus in agro Maür, in sepulcro Joseph et Arphaxath patrum Abraham. Estque sepulcrum spelunca duplex, quia Abraham in Chebron ad sui similitudinem fecit sepulcrum Sarrae. Duplex vero dicitur, quod in plano sinuosa sit, et occulta, in parte vero superiore supra terram a petra quodammodo pendeat.

Hic Propheta prodigium dedit populo, ut observaret fluvium Chobar, quando deficiet, tunc falcem desolationis ad petras fines terrae sperarent; cum vero inundaverit illius aqua, reditum in Hierusalem. Hic enim habitabat vir sanctus, et complures ad eum confluebant. Porro cum aliquando multi cum eo essent, Chaldaei Hebraeos ligaverunt, ne tumul-

Οὗτος ὁ προφήτης διὰ προσευχῆς αὐτομάτως αὐτοῖς δαψιλῆ τροφήν ἰχθύων παρέσχεν, καὶ πολλῶν ἐκλειπόντων ζώην αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ἔλθειν παρεκάλεσεν.

Οὗτος ἀπολλυμένου τοῦ λαοῦ σημεῖα ποιήσας ἔπαυσε τοὺς D
5 πολεμίους, καταπλήξας αὐτοὺς οὐρανόθεν, ὅτε ἔλεγεν ὁ Ἰσραὴλ
ὅτι διαπεφωνήκαμεν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν. καὶ ἐν τέρασι
τῶν ὀστέων τῶν νεκρῶν αὐτοὺς ἔπεισεν ὅτι ἐστὶν ἐλπίς τῷ Ἰσραὴλ
καὶ ὧδε καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, οὗτος κρίνων τῷ Ἰσραὴλ ἐδεί-
κνυεν τὰ ἐν Ἱερουσαλῆμ καὶ ἐν τῷ ναῷ γερόμενα. οὗτος ἠρπάγη R 372
10 ἐκείθεν, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλῆμ, καὶ εἶπεν τὰ ἐν τῷ ναῷ γερό-
μενα κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπειθοῦντων τῷ Θεῷ.

Οὗτος κατὰ τὸν Μωϋσῆν εἶδε τὸν τύπον τοῦ ναοῦ καὶ τὸ P 159
τεῖχος καὶ περίτειχος καὶ τὴν πύλην ἐν ἧ κύριος εἰσελεύσεται
καὶ ἐξελεύσεται. καὶ ἔσται ἡ πύλη κεκλισμένη, καὶ εἰς αὐτὸν ἐλ-
15 πιόσιν πάντα τὰ ἔθνη.

Οὗτος ἔκρινεν ἐν Βαβυλῶνι τὴν φυλὴν Δὰν καὶ τοῦ Γάδ,
ὅτι ἠσέβουν πρὸς κύριον διώκοντες τοὺς τὸν νόμον φυλάσσοιτας,
καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς τέρας μέγα, ὅτι οἱ ὕφεις ἀνήλισκον τὰ βρέφη
αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. καὶ
20 εἶρηκεν ὅτι δι' αὐτοὺς οὐκ ἐπιστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,

2. ἐκλειπόντων P. 6. ἡ ἐλπίς om. R. 10. γερόμενα] Post haec
οὗτος—Ἱερουσαλῆμ repetit V. 11. ἔλεγον R. 13. περὶ τεύχος
PV. 19 κτήνη R. 20. ἐπιστρέφει RV.

tu excitato ab iis insurgentibus interficerentur. Fecitque Propheta ut aqua divideretur, quo in ulteriorem ripam evaderent Hebraei. Ex hostibus vero qui illos persequi sunt ausi, demersi sunt.

Hic Propheta precibus suis, amplas ipsis ex piscibus epulas sponte praebuit, pluribusque ex iis deficientibus, escas a Deo impetravit.

Hic pereunte populo, signis editis, hostium conatus compressit, iis caelitus perterritis, quando dicebat Israel, Quia dissensimus, periit spes nostra: et in prodigiis ossium mortuorum ad fidem reduxit eos, et erit spes Israel hic et in futuro saeculo. Hic cum iudicaret Israel, ostendit ea quae in Hierusalem et in templo fiebant. Hic inde raptus est, et venit Hierusalem, ac dixit quae in Templo facta sunt eadem hora, ad redargutionem eorum qui Deo non credebant.

Hic, perinde ac Moyses, vidit figuram Templi, et murum, et circa murum portam per quam Dominus ingredietur, et egredietur, eritque porta occlusa, et in ipsum sperabunt omnes gentes.

Hic Babylone iudicavit tribum Dan et Gad. Quod vero impie se gerent erga Dominum, divexatis iis qui legem observabant, ingens illis prodigium fecit: serpentes enim illorum infantes ac iumenta propter eorum impietates consumpserunt. Dixitque propter illos non reversurum

ἀλλ' ἐν Μηδίᾳ ἔσονται ἕως συντελείας πλάνης αὐτῶν, καὶ ἐξ αὐ-
 B τῶν ἦν ὁ ἀνελὼν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Δανιήλ.

Οὗτος Δανιήλ ἐν Βαβυλῶνι προφητεύων καὶ αὐτὸς ἀξιοθεὶς
 προειπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ φησιν οὕτως· Καὶ γνώση 5
 καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι σοι καὶ τοῦ οἰκο-
 δομηθῆναι Ἱερουσαλήμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ
 καὶ ἑβδομάδες ἐξήκοντα δύο, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ πάλιν, Καὶ ἐτιμή-
 θη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα, καὶ ἐγένετο ὁ λί-
 θος εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. καὶ πάλιν, Καὶ ἰδοὺ 10
 V 128 μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ
 C ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασεν, καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ τιμὴ
 καὶ ἡ ἐξουσία καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐβρόδέθη.

Δανιήλ οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Ἰούδα τῶν ἐξεχόντων τῆς βασιλι-
 κῆς ἱπηρεσίας, ἀλλ' ἔτι νήπιος ὢν ἤχθη ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ἐκ 15
 τῆς Ἰουδαίας εἰς γῆν Χαλδαίων. ἐγενήθη δὲ ἐν Βεθωρὼμ τῆ
 ἀνωτέρα, καὶ ἦν ἀνὴρ σόφρων, ὥστε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἶ-
 ναι αὐτὸν σπύδοντα.

Πολλὰ ἐπένθησεν οὗτος τὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερου-
 σαλήμ, καὶ ἐν νηστείαις ἕσκησεν ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς, 20

5. οὕτως] IX. 25. 6. συνήσεις καὶ P: quod ita scriptum in V
 ut vel s vel καὶ erasum videatur. ib. ἀπὸ — λόγον om. V. 8.
 πάλιν] II. 45. 10. πάλιν] VII. 13. 16. γῆν] τὴν P. ibid.
 Βεθερώμ P, Βεθερώμ R. 20 νηστεία P.

populum in terram suam, sed in Media mansurum usque ad finem erro-
 ris sui, et ex illis futurum qui tollet illum omnibus diebus vitae suae.

De Daniele.

Hic Daniel Babylone prophetans, et ipse dignatus praedicere de
 Domino Christo, sic ait: *Et cognosces et intelliges ab exitu sermonis, ut
 respondeatur tibi, et ut aedificetur Hierusalem usque ad Christum ducem
 hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae, etc.* Rursum: *Et
 abscissus est lapis sine manibus, et percussit statuam, et factus est in
 montem magnum, et implevit totam terram.* Et rursum: *Et ecce cum
 nubibus caeli, tanquam filius hominis veniens, et usque ad antiquum die-
 rum pervenit, et datus est illi honor, et potestas, et reliqua quae di-
 cta sunt.*

Erat Daniel ex tribu Juda, ex praecipuis Regis ministris. Admo-
 dum puer ductus est in captivitatem ex Judaea in terram Chaldaeorum:
 natus est autem in Betherom superiori, adeoque castus fuit, ut Eunuchus
 ab Judaeis existimaretur.

Is plurimum deflevit pro populo, et pro Hierusalem, vitamque egit

σπέρματα γῆς ἐσθίων. καὶ ἦν ἀνῆρ ξηρὸς καὶ σπάνος, τὴν ἰδέαν
 ὥρατος, ἐν χάριτι ὑψίστου. οὗτος πολλὰ ἠῤῥετο ὑπὲρ τοῦ Να-
 βουχοδονόσορ, παρακαλοῦντος αὐτὸν Βαλιάσαρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, D
R 374
 ὅτι ἐγένετο θηρίον καὶ κτῆνος, ἵνα μὴ ἀπόληται. ἦν γὰρ τὰ ἔμ-
 5 προσθεν ὡς βοῦς σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ οἱ πόδες σὺν τοῖς ὕψισθεν
 λέων. ἀπεκαλύφθη δὲ τῷ ὀσίῳ περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου ὅτι
 κτῆνος γέγονε διὰ τὴν ἄλογον αὐτοῦ φιληδονίαν καὶ σκληροτρα-
 χηλίαν, καὶ ὅτι ὡς βοῦς ὑποζύγιον γενήσεται τοῦ Βελιά, λέων δὲ
 διὰ τὸ ἄρπακτικὸν καὶ τυραννικὸν καὶ θηριῶδες τοῦ τρόπου.
 10 ταῦτα ἔχουσιν οἱ δυνάσται ἐν νεότητι, ἐπὶ τέλει δὲ θῆρες γίνον- P 160
 ται, ὑρπάζοντες, ὀλοθρεύοντες, πατάσσοντες, ἀναιροῦντες, τυ-
 ραννοῦντες, ἀσεβοῦντες, τὰς δὲ τούτων ἀμοιβὰς παρὰ τοῦ δι-
 καιοκρίτου Θεοῦ ἀπολαμβάνοντες. Ἔγνω δὲ διὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος
 ὅτι ὡς βοῦς ἦσθιε χόρτον, καὶ ὅτι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης
 15 φύσεως τροφῆς ἐπιθυμία. διὰ τοῦτο καὶ ὁ αὐτὸς Ναβουχοδονό-
 σορ μετὰ τὴν πέψιν τῆς τροφῆς ἐν καρδίᾳ ἀνθρωπίνη γινόμενος
 ἔκλαιε καὶ ἤξιον κύριον πᾶσαν τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα τεσσαρα-
 κοντάκις δεόμενος. δαίμων δὲ ἐπεγίνετο αὐτῷ, καὶ ἐλάνθανεν
 ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος. ἤρθη δὲ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ τοῦ μὴ λα-
 20 εῖν, καὶ νοῶν ἐθὺς ἐδάκρυνεν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὡς B
 νεκρὸν κρέας ἐν τῷ κλαίει· πολλοὶ γὰρ ἐξιόντες ἐκ τῆς πόλεως
 ἐθεώρουσαν αὐτόν.

1. τῆς γῆς P. 2. ὑψιστος P. *ibid.* ἠῤῥετο PV. 10. ἐν τῇ
 νεότητι P. 11. ἀπατάσσοντες R. 12. κριτοῦ P. 20. οἱ
 om. P.

in ciborum omnium desiderabilium abstinentia, terrae duntaxat semina comedens. Vir erat siccus corpore et gracilis, forma decorus, gratia praestantissimus. Hic saepius Deum precatus est pro Nabuchodonosor, filii Baltasar suasionibus, cum bestia et jumentum factus est, ne periret. Antrorsum enim capite bovem, pedibus vero et parte posteriori leonem referebat. Revelatum est autem viro sancto istud mysterium: eo quod ex irrationali voluptatis amore, ac refractario ingenio, in jumentum evasit, et quod veluti bos, jumentum Belia factus est: in leonem autem, ex illius rapacitate, tyrannide, ac ferinis moribus, cujusmodi quidem vitii, qui rerum potiuntur, dum juvenes sunt infici solent, sub vitae vero extremum, ferae evadunt, dum rapiunt, vastant, feriunt, occidunt, tyrannorum more, ac impie vivunt, quorum tandem poenas a iudice Deo recipiunt. A Deo porro edoctus vir sanctus, ut bovem foenum comedisse dixit, nullamque ipsi fuisse naturae humanae idonei alimenti cupiditatem. Propterea idem Nabuchodonosor, post ciborum concoctionem, cum cor hominis haberet, plorabat, et Dominum singulis diebus ac noctibus quadrages deprecabatur. Daemon vero ad eum accessit, cum hominem esse ignoraret. Elevata est ejus lingua, ita ut non potuerit loqui, quod cum

Ὁ δὲ Δαυὶλ μόνος οὐκ ἤθελεν ἰδεῖν αὐτόν, ὅτι πάντα τὸν χρόνον τῆς ἀλλοιώσεως αὐτοῦ ἐν προσευχῇ ἦν περὶ αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ὅτι Πάλιν ἄνθρωπος γενήσεται, καὶ τότε ὄψομαι αὐτόν. καὶ ἠπίστουν αὐτῷ.

Ὁ Δαυὶλ οὖν τὰ ἐπτὰ ἔτη προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον 5
 ἤτησεν γενέσθαι οὓς εἶπεν καιρούς, προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον
 ἐποίησεν γενέσθαι μῆνας ἐπτὰ. καὶ τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ καιρῶν
 C ἐτελέσθη ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀποκαταστάς ἐν ἐπτὰ μηνσίν, ὡς ἦν τὸ πρῖν,
 τὰ ἕξ ἔτη καὶ πέντε μῆνας ὑπέπιπτεν κυρίῳ καὶ ὠμολόγει τὴν ἀσε-
 βειαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μετὰ ἄρεσιν τῶν 10
 R 376 ἀνομιῶν αὐτοῦ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν βουσίλειαν αὐτοῦ, καὶ οὔτε ἄρτον
 οὔτε κρέα ἔφαγεν οὔτε οἶνον ἔπιεν, ἕξομολογούμενος κυρίῳ ὅτι
 Δαυὶλ προσέταξεν αὐτῷ ὁσπρίοις βρεκτοῖς καὶ γλώαις ἕξιλεώσα-
 σθαι κύριον. διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὸν Βαλτάσαρ, ὡς τὸν υἱὸν 15
 αὐτοῦ. ἠθέλησεν δὲ αὐτὸν συγκληρονόμον καταστῆσαι τῶν τέ- 15
 κνων αὐτοῦ. ἀλλ' ὁ ὕσιος εἶπεν, Ἰλιός μοι ἀρφεῖναι με κληρονο-
 μίαν πατέρων μου καὶ κολληθῆναι με κληρονομία ἀπεριτιμῆτων.
 D
 V 129 καὶ τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσι Περσῶν πολλὰ ἐποίησεν τεράστια, ὅσα
 οὐκ ἐγράφησαν. οὗτος δὲ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαιῷ
 τῷ βασιλικῷ μόνος ἐνδόξως. καὶ αὐτὸς ἔδωκε τέρας ἐν ὄρεσι 20
 τοῖς ὑπεράνω τῆς Βαβυλωνῶνος ὅτι Ὅτι κληπισθήσεται τὸ ἐκ βοῶ-

6. προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον omittit P sola: καὶ addit m. P. 10. μετὰ — ἀνομιῶν αὐτοῦ om. P. 13. γλώαις] γλωροῖς P. σχόλαις R, β' σκαλίαις m. R. 17. καὶ μὴ κολληθῆναι P. ib. κληρονομίας P. 18. τεράστεια PV. 21. ἐν βοῶδῃ P.

intelligeret, lacrymabatur, et oculi illius erant sicut caro mortua dum fle-
 ret. Multi autem urbe egressi ipsum spectabant.

Solus vero Daniel illum videre noluit, cum toto isto transformatio-
 nis tempore assidue pro illo preces funderet. Aiebat enim: *In hominem
 rursum evadet, tum illum videbo.* Quod plerique minime credebant.

Daniel igitur fuis precibus, ab Altissimo petiit ut septem anni, ea
 quae dixerat tempora fierent, ac impetravit ut ad menses septem redi-
 gerentur. Tum vero septem temporum mysterium in eo adimpletum est.
 Nam cum post septem menses pristinam formam recepisset, sex anni et
 quinque menses subtracti sunt. Ille autem ante Dominum procidit, im-
 pietatem, omnemque iniquitatem suam confessus, reddiditque ei Dominus
 regnum suum; neque panem, neque carnes comedit, nec vinum bibit,
 confessus Domino. Quippe praeceperat ipsi Daniel, ut leguminibus aqua
 tinctis, et viridibus Dominum placaret. Propterea ipsum appellavit
 Baltasar, perinde ac filium suum. Sed et una cum liberis suis haeredem
 instituire velle se testatus est. Verum vir sanctus dixit: *Absit, ut ego
 relicta paterna haereditate incircumcisorum haereditatem attingam.* Apud
 alios porro Persarum Reges multa miranda edidit, quae non descripta
 sunt. Obiit ille, et in spelaeo Regio magnifice solus sepultus est. Quin-

ρα, τότε ἤξει τέλος Βαβυλωνος· ὅτε δὲ κατ' ἀνατολὰς ὕδωρ καθαρόν ἐξελεύσεται, τότε ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς φανείσῃ ὡς ἄνθρωπος ἀναδέξεται πάσας τὰς ἀνομίας τοῦ κόσμου εἰς ἑαυτὸν ἐν τῷ ἀνασκολοπιῆσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων τοῦ νόμου. καὶ ἐνθὺς 5 πνεύματος χάρις ἐπὶ γῆς ἐκχυθήσεται εἰς πάντα τὰ ἔθνη. ὅτε P 161 δὲ ἐν πυρὶ καίεται, τότε τέλος ἔσται πάσης τῆς γῆς. ἂν δὲ ἐν τῷ νότῳ ῥεύσῃ ὕδατα, ὑποστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ἂν δὲ αἷμα ῥεύσῃ, φόβος ἔσται τοῦ Βελιᾶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ ὄσιος τοῦ Θεοῦ.

10 Ἡλίας ὁ Θεσβίτης.

Οὗτος ἦν ἐκ γῆς Ἀράβων, φυλῆς Αὐρών, οἰκῶν ἐν Γυλαάδ, ὅτι ἡ Θεσβίς δῶμα ἦν τοῖς ἱερεῦσιν. οὗτος ὅταν ἐμελλεν τεχθῆναι, εἶδεν Σωβαχὰ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅτι ἄγγελοι λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν καὶ φλό- 15 γα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. καὶ ἔλθὼν ἀνήγγειλεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρησμός, Μὴ δειλιάσῃς· ἔσται γὰρ ἡ οἰκῆσις αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ.

Εἰς τὸν Ἐλισσαῖον.

20 Οὗτος ὁ Ἐλισσαῖος ἦν ἐξ Ἀβελμουὺλ γῆς τοῦ Ρουβίν. καὶ

2. φανείσῃ om. P. 5. ἐπὶ τῆς γῆς P sola. 6. τότε P, τὸ RV.
ib. ἔσται om. R. 7. 8. ῥεύσει PV. 11. ἐν om. P. 13. Σβαχὰ P.

etiam prodigia fecit in superioribus Babylonis montibus, quando dixit: Cum fumigabit quod est in Aquilone, tunc instabit finis Babylonis. Cum vero ab Oriente adveniet aqua munda, tunc Deus in terra tanquam homo recipiet in se omnes iniquitates mundi, dum in crucem agetur a Sacerdotibus legis. Statimque spiritus gratia in terra effundetur in omnes gentes. Cum vero igne conflagrabit, tum finis totius terrae adveniet. Cum autem in Austro fluent aquae, revertetur populus in terram suam. Si autem sanguis fluat, caedes erit Beliae per totum mundum. Obiit in pace sanctus Dei.

Elias Thesbites.

Hic erat ex terra Abraham, de tribu Aaron, habitans Galaad: nam Thesbis Sacerdotum habitatio erat. Cum is nasciturus esset, vidit Sba-cha ejus pater, ab Angelis candidatis illum consalutari, et in igne fasciis involvi, ac ignis flammam comedendum ei porrigi, profectusque haec nuntiavit in Hierusalem, eique dixit Oraculum: Ne timeas, erit illi habitatio lux, et sermo ejus sententia, et judicabit Israel in romphaea et igni.

ἐπὶ τούτου γέγονε τέρας ὅτι ἠνίκα ἐτέχθη, ἐν Γαλγάλοις ἢ δάμα-
 λισ ἢ χρυσῇ ὀξὺ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
 εἶπεν ὁ ἱερεὺς διὰ τῶν δῆλων ὅτι προφήτης ἐτέχθη εἰς Ἱερουσα-
 λήμ, ὃς καθελεῖ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν καὶ τὰ χωνευτὰ αὐτῶν. καὶ
 θανῶν ἐτάφη ἐν Σαμαρεία. 5

R 378

Z a c h a r i a s.

C Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωδαῆ τοῦ ἱερέως. οὗτος ἦν ἐξ Ἱερουσαλήμ,
 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα ἐχόμενα τοῦ θυνσια-
 στηρίου, καὶ ἐξέχεεν τὸ αἷμα αὐτοῦ ὁ οἶκος Δαβὶδ ἀνὰ μέσον ἐπὶ
 τοῦ Ἑλάμ. καὶ λαβόντες αὐτὸν οἱ ἱερεῖς ἔθαψαν μετὰ τοῦ πα- 10
 τρὸς αὐτοῦ.

Περσῶν ἐΐξερξῆς ὁ μέγας Δαριεῖον τοῦ Ὑστάσπου υἱὸς ἔτη
 κη'. ὁμοῦ ,ελζ'.

α', β'.

οα' Ὀλυμπιάς.

15

D

γ', δ'.

Ἀριστείδης ἐξωστρακίσθη.

Δεύτερος ἀρχιερεὺς Ἰάκιμος υἱὸς Ἰησοῦ ἔτη λ'. ὁμοῦ ξβ'.

2. καὶ εἶπεν — Ἱερουσαλήμ om. P. 7. ὁ υἱὸς P. 12. τοῦ
 om. P.

Anni a. m. c.

De Elissaeo.

Erat hic Elissaeus ex Abelmaul, terra Rubin. In eo vero miracu-
 lum istud factum est. Cum in lucem editus est, in Galgalis aurea bu-
 cula acutam vocem edidit, adeo ut audiretur in Hierusalem: *Hic de-
 struet sculpta illorum, et fusa illorum simulacra.* Mortuusque in Sama-
 ria sepultus est.

Zacharias.

Zacharias filius Jodae Sacerdotis. Is ortus erat ex Hierosolymis,
 atque hunc Joas Rex Juda juxta altare interfecit, et effudit sanguinem
 ejus domus David in medio Elam. Illum porro accipientes Sacerdotes,
 cum ipsius patre sepelierunt.

Persarum v. Rex Xerxes Magnus, Darii filii Hystaspis filius, ann.
 xxxviii. Colliguntur anni v. mxxxvii.

5010.

I. II.

LXXI. Olympias.

III. IV.

Aristides in exilium mittitur.

Secundus summus Pontifex Joacimus, filius Jesu, ann. xxx. Colli-
 guntur anni lxii.

έ, ζ.

οβ' Ὀλυμπιάς.

ζ', η', θ', ι'.

ογ' Ὀλυμπιάς.

ια'.

Πίνδαρος ἔγνωρίζετο.

ιβ'.

Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας ἔφυγεν.

ιγ'.

Σοφοκλῆς τραγωδοποιὸς πρῶτος ἐπεδείξατο.

ιδ'.

οδ' Ὀλυμπιάς.

ιε'.

Εὐριπίδης ἔγνωρίζετο.

7. ιβ' — ἔφυγεν om. P. 9. ιγ'] ιβ', ιγ' P ex coniectura Raderi.
 10. πρῶτος] πρῶτον m. P. Probabilius scribas πρώτοις, quod infra p. 184. A in πρώτος corruptum, restituendumque videtur p. 225. C, ἑώρασαν πρώτος πάσα οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, ubi V πρώτος, et p. 255. A, ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Ἀδριανοῦ πρῶτον ἐμνήθη, ubi iterum πρώτος praebet V, sicut supra p. 76. A, καθ' ἣν πρῶτον τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πάσα ἐπετελέσθη, ubi in annotatione male expressum πρώτος pro πρώτοις. Caeterum eiusdem generis sunt haec Anonymi περὶ κωμῳδίας I Aristophanis fabulis praemissi, ἐδίδαξε πρῶτος ἐπὶ ἄρχοντος Διοτίμου, ἐδίδαξε πρῶτος ἔφηβος ὦν ἐπὶ Διοκλέους ἄρχοντος, schol. Aristoph. Equit. v. 534. κωμῳδίας ἦν ποιητής, ὃς πρῶτος ὑπεκρίνατο τὰ Κρατίνου καὶ αὐτὸς ποιητής ὕστερον ἐγένετο, et similia quaedam apud Syncellum, et πρότερος Chron. P. p. 294. D, εἰληφῶς πρότερος τὸ ἅγιον βάπτισμα μεταλλάττει.

v. vi.

LXXII. Olympias.

vii. viii. ix. x.

LXXIII. Olympias.

xi.

Pindarus clarus habetur.

xii. xiii.

Sophocles tragoediarum scriptor primus innotuit.

xiv.

LXXIV. Olympias.

xv.

ις'.

Ἐσδρας ἀρχιερεὺς παρὰ Ἰουδαίους ἐγνωρίζετο.

B

ις'.

Ἡρόδοτος ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

ιη'.

Βακχυλίδης ἤκμαζεν.

οε' Ὀλυμπιάς.

ιθ', κ'.

Σωκράτης ἐγενήθη.

κα', κβ'.

ος' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κε', κς'.

C

οζ' Ὀλυμπιάς.

κζ'.

R 380 Περσῶν ε' ἐβασίλευσεν Ἀρταβανος μῆνας ζ'. μεθ' ὃν ζ' 1!
Ἀρταξέρξης ὁ ἐπικληθεὶς μικρόχειρ μα'. ὁμοῦ, εση'.

α'.

2. Εσδραμ P. 14. κς' ante ος' ponit V. 16. Ἀρταξέρξης V.

Anni a m. c.

Euripides agnoscebatur.

xvi.

Esdras summus Pontifex apud Judaeos agnoscebatur.

xvii.

Herodotus Historiarum scriptor agnoscebatur.

xviii.

Bacchylides florebat.

LXXV. Olympias.

xix. xx.

Socrates nascitur.

xxi. xxii.

LXXVI. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

LXXVII. Olympias.

xxvii.

Persarum vi. regnavit Artabanus menses vii. Post quem, vii. Ar-
taxerxes, Longimanus cognominatus, ann. xli. Colliguntur anni v.
MLXXVIII.

Θεμιστοκλῆς αἷμα ταύρου πινὼν τελευτᾷ.

Μαρδοχαῖόν φασί τινες ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γεγενῆσθαι. D
οὐ γὰρ ἂν ἐσιώπησε τὰς κατ' αὐτὸν πράξεις ἢ τοῦ Ἑσδρα γρα-
φή, ἣτις τὰ κατὰ τὸν Ἀρταξέρξην ἱστορεῖ καὶ Ἑσδραν καὶ Νεε-
5 μίαν ἐκ Βαβυλῶνος ἀνελθυθέναι καὶ τὰς ἐμφερομένας πράξεις
αὐτῶν γεγονέναι.

β'.

ση' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ζ'.

10 Ὁ ἥλιος ἐξέλειπεν.

Τρίτος ἀρχιερεὺς Ἐλιάσιβος υἱὸς Ἰακίμου ἔτη μ'.

P 163

δμοῦ ρβ'.

οθ' Ὀλυμπιάς.

ζ', η'.

15 Ἑσδρας γραμματικῆς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐγνωρίζετο.

θ', ι'.

π' Ὀλυμπιάς.

ια'.

3. οὐ] „*Aliquid deest, et sententia est Mardochaeum non sub hoc VII. Artaxerxe vixisse.*“ Raderus. 4. τὰ om. P. ib. Ἀρταρξ. V. 10. ἐξέλειπεν V. 15. γραμματικῆς] γραμματεὺς m. R.

Themistocles epoto tauri sanguine moritur.

Quidam aiunt Mardochaeum sub haec tempora natum fuisse. Quod si ita esset, illius facinora minime siluisset Esdrae liber: in quo Artaxerxe regnante et Edram et Neemiam Babylone reversos narratur, ut et caetera quae ab iis acta circumferuntur, contigisse.

II.

LXXVIII. *Olympias.*

III. IV. V. VI.

Sol defecit.

Tertius summus Pontifex Eliazibus, filius Joacimi, ann. XL. Colliguntur anni cii.

LXXIX. *Olympias.*

VII. VIII.

Esdras grammaticae sacrarum legum doctor insignis habetur.

IX. X.

LXXX *Olympias.*

XI.

Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεὺς ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

B
V 131

ιβ', ιγ'.

Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

ιδ'.

πα' Ὀλυμπιάς.

5

ιε'.

Φερεκύδης ὁ δεύτερος, ἱστοριογράφος. ἐγνωρίζετο.

ισ', ις'.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Νεεμίας υἱὸς Ἀχελλί ἐκ σπέρμα-
C τος Ἰσραὴλ οἰκοδομεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ· ὧν γὰρ ἀρχαιονοχόος 10
τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου, αἰτήσας τὸν βασιλέα οἰκοδομησάμενος τὴν
Ἱερουσαλήμ, ἐπιτραπέις παρ' αὐτοῦ ἄνεισιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν
σὺν δυνάμει πολλῇ. τὸ δὲ τεῖχος τῆς πόλεως ἀνεγείρει καὶ πλα-
τείας ἐν αὐτῇ κατασκευάζει κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφητείαν, φά-
σκουσαν οὕτως· Ἐβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετελέθησαν ἐπὶ τὸν 15
R 382 λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τοῦ συνετελεσθῆναι ἁμαρ-
τίας καὶ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ τοῦ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀνομίας
καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον
καὶ τοῦ σφραγίσαι ὄρασιν καὶ προφήτην καὶ χρῆσαι ἕγιον ἁγίων.
D καὶ γνώση καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ 20

15. οὕτως] IX. 24.

16. συνετελεσθῆναι P.

17. τοῦ om. P.

Olymp.
Iphiteae.

Herodotus Halicarnasseus Historiographus cognoscitur.

xii. xiii.

Empedocles et Parmenides Physici Philosophi florebant.

xiv.

Oi. 63.

LXXXI. Olympias.

xv.

Pherecydes secundus Historiographus agnoscebatur.

xvi. xvii.

Circa id temporis, Neemias, filius Achelli, ex stirpe Israel, instauravit Hierosolyma. Cum enim Regis Artaxerxis Pincernarum Princeps esset, petiit a Rege ut sibi liceret instaurare Hierusalem, impetrataque ab eo facultate, profectus in Judaeam cum magna hominum copia, muros urbis erigit, et plateas in ea conficit, juxta Prophetiam Danielis, quae hisce verbis concipitur: *Septuaginta hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, et super urbem sanctam, ut consummetur praevaricatio, et ad signandum peccata finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et prophetia, et ungatur Sanctus sanctorum. Scies ergo et animadvertes ab exitu sermonis, ubi responsum est, ut iterum aedificetur Hierusalem, usque ad Christum*

τοῦ ἀνοικοδομηθῆναι Ἱερουσαλήμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβδομάδες ξβ', καὶ ἐπιστρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσονται πλατεῖα καὶ τείχος, καὶ ἐκκενώθήσονται οἱ καιροί· καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ζ' καὶ ξβ' ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρῖμα
 5 οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ. τὴν δὲ πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, καὶ ἐκκοπήσεται ἐν κατάκλυσμῳ, καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετημημένου τάξει ἀφανισμοῦς, καὶ δυναμώσει
 10 διαθήκην πολλοῖς ἑβδομάς μία, καὶ ἡμῖς τῆς ἑβδομάδος κατα- P 164
 παύσει θυσιοστήρια καὶ θυσίας, καὶ ἕως πτερυγίου ἀπὸ ἀφανι-
 15 σμοῦ καὶ ἕως συντελείας καὶ σπονδῆς τάξει ἐπὶ ἀφανισμῶ, καὶ
 δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομάς μία, καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς
 ἑβδομάδος ἀρθήσεται μὴν θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερόν
 βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέ-
 λεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

15 Ἐντεῦθεν οὖν Ἀφρικανὸς ἔξαριθμῆι τὸν ἐν τῇ αὐτῇ προφη-
 τείᾳ τῶν ἑβδομήκοντα ἑβδομάδων ἀριθμόν, συντείνοντα οὐ μόνον
 ἐπὶ τὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος παρουσίαν, ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰς
 ἔτη νη', αἱ παρὰ τῷ Δανιὴλ προφητευθεῖσαι τῶν ο' ἐτῶν ἑβδο- B
 μάδες τὴν ἀρχὴν ἔλαβον, καὶ συμπληροῦνται εἰς τὸ κβ' ἔτος
 20 τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγουν δ' ἔτος σα' Ὀλυμπιά-
 δος, καὶ τῶν μὲν ξθ' ἑβδομάδων πληρουμένων εἰς τὸ ιδ' ἔτος
 τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος καὶ πρῶτον ἔτος σβ' Ὀλυμπιά-

2. οἰκοδομηθήσεται P. 6. τῷ om. R. 10. τῆς συντελείας
 P sola. ib. σπονδῆς V. 11. ἡμισὶ V, ἡμῖς P. 12. ἐπὶ
 om. V. 13. ἔσται καὶ] καὶ ἔσται RV. ib. ἕως τῆς σ. P sola.

duces hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae, et revertetur, et aedificabitur platea et murus, et evacuabuntur tempora et post hebdomades septem et LXII. exterminabitur chrisma et unctio: et iudicium in illo non erit. Civitatem et sanctuarium dissipabit cum duce venturo, et succidetur velut in diluvio, et usque ad finem belli concisi ordinabit desolationes, et confortabit testamentum multis hebdomas una, et in dimidio hebdomadis deficient altaria et hostiae, et usque ad pinnam templi a tempore abolitionis, et usque ad finem et libamen ordinabit eversioni. Et confortabit testamentum multis hebdomas una, et in templo abominatio desolationum erit, et usque ad consummationem temporis, consummatio dabitur super desolationem.

Exhinc Africanus numerum in hac ipsa Prophetia LXX. hebdomadam ita putat, ut eum extendat non solum ad initium Christi praedicationis, sed etiam ad annos ccccxc. unde LXX. annorum hebdomades a Daniele praedictae initium acceperunt, et quae complentur in xxii. anno Imperii Tiberii Caesaris, sive in iv. anno cci. Olympiadis: ita ut LXIX. hebdomades impleantur xiv. anno Imperii Caesaris: et primus ccii. Olympia-

δος, ἐν ᾧ ἡ παρουσία ἢ ἐπὶ τὸ βάπτισμα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ σωτηρίου
 κηρύγματος τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 τῆς δὲ λοιπῆς μιᾶς ἑβδομάδος, ἣτις δυναμιώσει διαθήκην πολ-
 λοῖς, πληρουμένης, ὡς εἴρηται, κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς Τιβερίου
 V 132 Καίσαρος μοναρχίας. τὸ δὲ ἡμῖσις τῆς ἑβδομάδος, ἐν ᾧ φησιν 5
 ὁ προφήτης, Ἀρθήσεται μου θυσία, φθάνει κατὰ τὸ ιθ' ἔτος τῆς
 C
 R 384 Τιβερίου μοναρχίας, ἡγουν τέταρτον ἔτος σβ' Ὀλυμπιάδος, καθ'
 ὃ τὸν ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν ὑπέμεινε σταυρὸν Χριστὸς ὁ ἀληθι-
 νὸς Θεὸς ἡμῶν.

ιθ'. 10

πβ' Ὀλυμπιάς.

ιθ', κ', κα', κβ'.

κγ' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κέ', κς'.

πδ' Ὀλυμπιάς.

κζ', κη', κθ', λ'.

πέ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἤρξαντο οἱ Ῥωμαίων ὑπατοὶ χρημα-
 τίζειν καὶ διοικεῖν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐπὶ ἔτη τηδ', τουτέστιν
 ἕως δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ῥηγ' Ὀλυμπιάδος, ὑπατείας Λεπί- 20

1. ἢ prius om. R. 6. τὸ om. P. 7. οβ' P.

Anni a m. c. dis sit is, quo baptismus, et salutaris magni Dei Salvatoris nostri Jesu Christi praedicationis initium contigit: reliquo porro unius hebdomadis, quae confortabit testamentum multis, completo, ut dictum est, xxii. anno Imperii Tiberii Caesaris. Jam vero dimidium hebdomadis in quo dixit Propheta, *Tolletur hostia mea*, incidit in xix. annum Imperii Tiberii Caesaris, sive in ccr. Olympiadis annum iv. quo Christus verus Deus noster sponte sua salutarem et vivificam crucem subiit.

5055.

xviii.

Ol. Iph.

LXXXII. Olympias.

64.

xix. xx. xxi. xxii.

65.

LXXXIII. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

66.

LXXXIV. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix. xxx.

67.

LXXXV. Olympias.

Ab hoc anno coepere Romani Consules appellari, et Romanas res administrare per annos cccxciv. hoc est usque ad annum secundum

δου καὶ Πλάγκου, ἤγουν καὶ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ ἕκτον Κλεοπάτρας.

Ὀνομασίαι τῶν ἐν Ῥώμῃ ὑπάτων. P 165

λα'. ὑπατεία Βρούτου καὶ Κολλατίνου.

λβ'. ὑπ. Πουβλικόλα καὶ Λουκρητίου.

λγ'. ὑπ. Πουβλικόλα τὸ β' καὶ Πουπλίου.

λδ'. ὑπ. Πουβλικόλα τὸ γ' καὶ Λουκρητίου τὸ β'.

πς' Ὀλυμπιάς.

λε'. ὑπ. Μενενίου καὶ Ποστουμianoῦ.

λς'. ὑπ. Τρικόστου καὶ Βιτελλίνου.

λζ'. ὑπ. Ἀρούγκου καὶ Φλάβου.

λη'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Λόγγου.

πς' Ὀλυμπιάς.

λθ'. ὑπ. Ἐλούα καὶ Γεμίνου.

1. Καίσαρος om. P.

CLXXXIII. Olympiadis, Lepido et Planco Coss. seu usque ad annum primum Caii Julii Caesaris, et sextum Cleopatrae.

N o m i n a

Consulum Romanorum.

ANNI URBIS CONDITAE [Ol. Iph.]

VARRONIANI.

245. XXXI. Bruto et Collatino Coss. 1. 68.

246. XXXII. Publicola et Lucretio Coss. 2.

247. XXXIII. Publicola II. et Publio Coss. 3.

248. Laertio et Aquilino Coss. 4.

249. Volusio et Tuberto Coss. 1. 69.

250. XXXIV. Publicola III. et Lucretio II. Coss. 2.

LXXXVI. Olympias.

251. XXXV. Menenio et Postumiano Coss. 3.

252. XXXVI. Tricosto et Vitellino Coss. 4.

253. XXXVII. Arunco et Flavo Coss. 1. 70.

254. XXXVIII. Camerino et Longo Coss. 2.

LXXXVII. Olympias.

255. XXXIX. Helva et Gemino Coss. 3.

μ'. ὑπ. Φλάβου τὸ β' καὶ Σιφούλου.
 μα'. ὑπ. Ἀτρατίνου καὶ Αὐγουρίνου.

R 386

Περσῶν βασιλεὺς ἡ Δαρείος Ξέρξου ὁ ἐπικληθεὶς νόθος
 ἔτη ιδ'. ἔστη ἡ ἐπιπέδη ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ, ἐλθ'.

α'. ὑπ. Ἄλβου καὶ Κελεμοντανοῦ.

5

C

πθ' Ὀλυμπιάς.

β'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Πρίσκου.

γ'. ὑπ. Κελεμοντανοῦ τὸ β' καὶ Γεμίνου τὸ β'.

δ'. ὑπ. Ἀρούχου τὸ β' καὶ Βιτελλίνου τὸ β'.

ε'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Αὐγουρίνου τὸ β'.

10

Τέταρτος ἀρχιερεὺς Ἰωδαεὺς υἱὸς Ἐλιασίβου ἔτη ιε'.
 ὁμοῦ ῥλη'.

πθ' Ὀλυμπιάς.

ς'. ὑπ. Αὐγουρίνου τὸ γ' καὶ Ἀτρατίνου τὸ β'.

D

Πλάτων ἐγεννήθη.

15

ζ'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Φλαύου.

η'. ὑπ. Τοῦλλου καὶ Ρούφου.

V 133

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ἐκλήθησαν.

θ'. ὑπ. Ναυτίτου καὶ Ρούφου τὸ β'.

1. Σικούλου P, Σιφούλου V, m. R. 3. ὁ Ξέρξου ὁ P. 11. Τέ-
 τартος — ῥλη' om. R. 16. Φλάβου P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

256. XL. Flavo II. et Siculo Coss. 4.

257. XLI. Atratino et Augurino Coss. 1. 71.

Persarum Rex VIII. Darius, Xerxis filius, Nothus appel-
 5097. latus, ann. XIX. Colliguntur anni v. MCVII.

258. I. Albo et Celimontano Coss. 2.

LXXXVIII. Olympias.

259. II. Sabino et Prisco Coss. 3.

260. III. Coelimontano II. et Gemino II. Coss. 4.

261. IV. Arunco II. et Vitellino II. Coss. 1. 72.

262. V. Macrino et Augurino II. Coss. 2.

Quartus summus Pontifex Jodae, filius Eliasibi, ann. XVI.

Colliguntur anni cxxxviii.

LXXXIX. Olympias.

263. VI. Augurino III. et Atratino II. Coss. 3.

Plato nascitur.

264. VII. Camerino et Flavo Coss. 4.

265. VIII. Tullo et Rufo Coss. 1. 73.

His Coss. Proceres Romani dicti sunt.

266. IX. Nautito et Rufo II. Coss. 2.

ζ' Ὀλυμπιάς.

ί. ὑπ. Λούσκον καὶ Σαβίνου.

Ἐντεῦθεν Ἀφρικανὸς ἀριθμεῖ κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφη-
 τείαν τὸν τῶν ὀ ἑβδομάδων ἀριθμὸν, συντείνοντα εἰς ἔτη νβ'. καὶ
 5 εὔροι τις αὐτὰς περαιουμένας μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάληψιν P 166
 ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Νέρωνος Ῥωμαίων αὐτοκράτορος, καθ' ὃν ἡ πό-
 λις ἀρξάμενη πολιορκεῖσθαι δευτέρῳ ἔτει τοῦ μετ' αὐτὸν βασι-
 λεύσαντος Οὐεσπασιανοῦ καὶ δευτέρῳ σιβ' Ὀλυμπιάδος τὴν ἐσχά-
 την ἄλωσιν, ἤγουν αἰχμυλωσίαν, ὑπέμεινε.

10 ια'. ὑπ. Ῥουτιλίου καὶ Βιτελλίνου.

ιβ'. ὑπ. Φαβίου καὶ Μαλογεννησίου.

ιγ'. ὑπ. Μამέρκου καὶ Φαβίου τὸ β'.

ζα' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ὑπ. Φαβίου τὸ γ' καὶ Βολισίου.

15 ιε'. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Φαβίου τὸ δ'.

ις'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Φούσον.

ιζ'. ὑπ. Κικιννάτου καὶ Φαβίου τὸ ε'.

ζβ' Ὀλυμπιάς.

ιη'. ὑπ. Ῥουτιλίου καὶ Φαβίου τὸ ζ'.

B
R 388

4. τῶν] ἐτῶν P. 7. βασιλεύοντος P. 9. ὑπομείναι PV. 10. 19.
 Ῥουτιλλίου PV. 12. 14. 15. 19. τὸ om. R. 16. Φούβου P. Φούβου V.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

XC. Olympias.

267. x. Lusco et Sabino Coss. 3.

Hinc Africanus, secundum Prophetiam Danielis LXX. an-
 norum hebdomadam numerum putat, qui usque ad annos cdx. c.
 protenditur. Quas quidem hebdomades quilibet completas re-
 periet post Christi assumptionem sub Imperio Neronis Roma-
 norum Imperatoris, sub quo urbs coepit obsideri anno II. illius
 qui post eum imperavit Vespasiani, et anno II. Olympiadis cxxii.
 extremum excidium sive captivitatem subiit.

268. xi. Rutillio et Vitellino Coss. 4.

269. xii. Fabio et Maloginense Coss. 1. 74.

270. xiii. Mamercio et Fabio II. Coss. 2.

XCI. Olympias.

271. xiv. Fabio III. et Volisio Coss. 3.

272. xv. Tertullo et Fabio IV. Coss. 4.

273. xvi. Sabino et Fulvo Coss. 1. 75. 5094.

274. xvii. Cincinnato et Fabio V. Coss. 2.

XCII. Olympias.

275. xviii. Rutilio et Fabio VI. Coss. 3.

ιθ'. ὑπ. Αἰμιλίου καὶ Ἑρκουλίου.

Ξέρξης ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξεπολέμησε τὰς Ἀθήνας ἐμ-
πρήσας αὐτάς· καὶ τοξοβολία πληγείς ὑπέστρεψεν εἰς Βαβυλῶνα
καὶ ἀπέθανεν.

Περσῶν θ' ἐβασίλευσε Σογδιανὸς ἔτη ζ'. ὄμοῦ, ξρδ'. 5

C α'. ὑπ. Λενάτου καὶ Πουβλικίου.

β'. ὑπ. Ῥουτιλίου τὸ β' καὶ Στρούκτου.

γγ' Ὀλυμπιάς.

γ'. ὑπ. Ναντίου καὶ Πουβλικόλα.

δ'. ὑπ. Μαλλίου καὶ Φουρίου. 10

ε'. ὑπ. Αἰμιλίου τὸ β' καὶ Ἰουλίου.

ς'. ὑπ. Πιναρίου καὶ Φούσου.

ηδ' Ὀλυμπιάς.

ζ'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Καπετωλίνου.

Περσῶν ι' ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ μνήμων, υἱὸς Λα-
D ρείου καὶ Πυράττιδος, ἔτη μ'. ὄμοῦ, ξρμδ'. 15

α'. ὑπ. Αἰμιλίου τὸ γ' καὶ Βαλερίου.

β'. ὑπ. Κελεμοντιάνου καὶ Πρίσκου.

Εὐριπίδης τελευτᾷ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀθήναις.

6. Λανάτου P. 7. Ῥουτιλλίου PV. 11. τὸ om. R. 16. Πυράτ-
τιδος] Immo Παρυσάτιδος.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

276. XIX. Aemilio et Herculino Coss.

4.

Xerxes in Graeciam profectus, Athenas expugnavit, in-
cenditque: ac teli accepto ictu saucius, Babylonem reversus,
obiit.

Apud Persas IX. regnavit Sogdianus ann. VII. Colligun-
tur anni v. MCIV.

277. I. Lanato et Publicio Coss.

1. 76.

278. II. Rutilio II. et Structo Coss.

2.

XCIII. Olympias.

279. III. Nautio et Publicola Coss.

3.

280. IV. Mallio et Furio Coss.

4.

281. V. Aemilio II. et Julio Coss.

1. 77.

282. VI. Pinario et Fusio Coss.

2.

CXIV. Olympias.

283. VII. Sabino et Capitolino Coss.

3.

Apud Persas X. regnavit Artaxerxes Mnemon, filius Darii
et Pyrrattidos, ann. XL. Colliguntur anni v. MCXLIV.

284. I. Aemilio III. et Valerio Coss.

4.

285. II. Celemontano et Prisco Coss.

1. 78.

Euripides moritur, ut et Sophocles Athenis.

γ'. ὑπ. Κελεμοντιάνου τὸ β' καὶ Πρίσκου τὸ β'.

ζέ' Ὀλυμπιάς.

δ'. ὑπ. Αἰμιλίου τὸ δ' καὶ Βιβουλανοῦ.

έ'. ὑπ. Ρεγίλλανοῦ καὶ Φούσκου.

5 ζ'. ὑπ. Πρίσκου καὶ Φλάβου.

ζ'. ὑπ. Τρεκιπιτίνου καὶ Βετουρίου.

P 167

ης' Ὀλυμπιάς.

R 390

η'. ὑπ. Γάλλου καὶ Καμερίνου.

θ'. ὑπ. Πουβλικόλα τὸ β' καὶ Σαβίνου.

10 ι'. ὑπ. Βιβουλάνου τὸ β' καὶ Μαλογεννησίου.

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ια'. ὑπ. Ναυτίου καὶ Ἀτρατίνου.

Ἀθηναῖοι ἤρξαντο στοιχείοις καὶ χρᾶσθαι, πρότερον ἐς χρώ- V 134
μενοι.

15 ιζ' Ὀλυμπιάς.

B

ιβ'. ὑπ. Πουβλιλίου καὶ Ἰλαριανοῦ.

ιγ'. ὑπ. Μαξιμου καὶ Βεργινίου.

ιδ'. ὑπ. Ρόγου καὶ Βετουρίου.

6. Τρεκιπιτίνου V. ib. Βετουρίου R, alterum in margine ponens.

A. u. c. [Ol. Iph.] Anni a. m. c.
286. III. Celimontano II. et Prisco II. Coss. 2.

XCV. Olympias.

287. IV. Aemilio IV. et Vibulano Coss. 3.
288. V. Regilliano et Fusco Coss. 4.
289. Capitolino III. et Fabio II. Coss. 1. 79.
290. VI. Prisco et Flavio Coss. 2.
291. Prisco et Helva Coss. 3.
292. VII. Tricipitino et Veturino Coss. 4.

XCVI. Olympias. 5112.

293. VIII. Gallo et Camerino Coss. 1. 80.
294. IX. Publicola II. et Sabino Coss. 2.
295. X. Vibulano II. et Maloginense Coss. 3.
Isocrates Rhetor claruit.
296. XI. Nautio et Atratino Coss. 4.

Athenienses coeperunt xxiv. elementis uti, cum prius non nisi xvi. uterentur.

XCVII. Olympias.

297. XII. Publilio et Hilariano Coss. 1. 81.
298. XIII. Maximo et Verginio Coss. 2.
299. XIV. Rogo et Veturio Coss. 3.

ιε'. ὑπ. Καπετωλίνου καὶ Ουάρου.

Πέμπτος ἀρχιερεὺς Ἰανναῖος υἱὸς Ἰωδαὲ ἔτη λβ'.
ὀμοῦ ροδ'.

ζη' Ὀλυμπιάς.

C ιε'. ὑπ. Φήστου καὶ Κυντίλλου. 5

ιζ'. ὑπ. Λανάτου καὶ Καπετωλίνου τὸ β'.

ιη'. ὑπ. Βαρβάτου καὶ Ποτίτου.

ιθ'. ὑπ. Ἀρμενίου καὶ Τρικώστου.

ηθ' Ὀλυμπιάς.

κ'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Ἰουλίου. 10

κά'. ὑπ. Φουρίου καὶ Καπετωλίνου τὸ γ'.

Εὐδόξος ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο.

κβ'. ὑπ. Γενουκίου καὶ Κουρτίου.

Γαλάται οἱ καὶ Κελτοὶ Ῥώμης ἐκράτησαν πλὴν τοῦ Καπε-
τωλίου. 15

D κγ'. ὑπ. Μακρίνου τὸ β' καὶ Καπετωλίνου τὸ γ'.

Πλάτων φιλόσοφος ἤκμαζεν.

6. Λανάτου] Λανάτου m. R. 8. Τρικώστου V. 13. Γενο-
κίου P sola. 14. οἱ om. V.

A. u. c. [Ol. Iph.]
300. xv. Capitolino et Varo Coss. 4.

v. Summus Pontifex Jannaeus, filius Jodae, ann. xxxii.
Colliguntur anni clxxiv.

XCVIII. Olympias.

301. xvi. Festo et Quintillo Coss. 1. 82.

302. xvii. Lanato et Capitolino II. Coss. 2.

303. His Coss. Decemviri creati priores et posteriores ann. ii. 3.

304. Ex Idatio. 4.

305. xviii. Barbato et Potito Coss. 2. 83.

306. xix. Armenio et Tricosto Coss. 3.

XCIX. Olympias.

307. xx. Macrino et Julio Coss. 4.

308. xxi. Furio et Capitolino III. Coss. 1. 84.
Eudoxus Astrologus floruit.

309. xxii. Genutio et Curtio Coss. 2.

310. Mugillano et Atratino Coss. 3.

Galli qui et Celtae dicti, Romam occuparunt, praeter Ca-
pitulium.

311. xxiii. Macrino II. et Capitolino III. Coss.

Plato Philosophus floruit.

ρ' Ὀλυμπιάς.

- κδ'. ὑπ. Βιβουλάνου καὶ Ἐλούα.
 κέ. ὑπ. Πακέλλου καὶ Κράσσου.
 κς'. ὑπ. Μακρίνου τὸ γ' καὶ Λενάτου. R 392
 5 κζ'. ὑπ. Μαλλίου καὶ Καπετωλίνου τὸ ε'.

ρα' Ὀλυμπιάς.

- κη'. ὑπ. Μακρίνου τὸ δ' καὶ Φιδενάτου.
 κθ'. ὑπ. Μαλογενησίου καὶ Κράσσου.
 λ'. ὑπ. Ἰουλλίου καὶ Βεργινίου. P 168
 10 λα'. ὑπ. Καπετωλίνου τὸ ε' καὶ Καμερίνου.

ρβ' Ὀλυμπιάς.

- λβ'. ὑπ. Ποίνου καὶ Μελίτωνος.
 Καμπανῶν ἔθνος ἐν Ἰταλία συνέστη.
 λγ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Τουλλίου.
 15 λδ'. ὑπ. Τρικιτίνου καὶ Φιδενάτου τὸ β'.
 λέ. ὑπ. Κόσσου καὶ Ποίνου τὸ β'. B

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ργ' Ὀλυμπιάς.

λς. ὑπ. Ἀχίλλα καὶ Μουγιάνου.

4. Λενάτου V, m. R, Λανάτου P. 7. δ'] τέταρτον R, γ' P. 8.
 Μαλλογεννησίου P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

C. Olympias.

312.	xxiv.	Vibulano et Helva Coss.	1.	85.
313.	xxv.	Pacello et Crasso Coss.	2.	
314.	xxvi.	Macrino III. et Lanato Coss.	3.	5140.
315.	xxvii.	Mallio et Capitolino V. Coss.	4.	
316.	His Coss.	Item Tribuni plebis III. ann. II. Ex Idatio.	1.	86.

CI. Olympias.

317.	xxviii.	Macrino III. et Fidenate Coss.	2.	
318.	xxix.	Maloginense et Crasso Coss.	3.	
319.	xxx.	Julio et Verginio Coss.	4.	
320.	xxxi.	Capitolino VI. et Camerino Coss.	1.	87.
321.	His Coss.	Item Tribuni plebis III. ann. II. Ex Idatio.	2.	
322.			3.	

CII. Olympias.

323.	xxxii.	Poenno et Melitone Coss.	4.	
		Gens Campana in Italia coacta est.		
324.	xxxiii.	Crasso et Tullio Coss.	1.	88. 5150.
325.	xxxiv.	Tricipitino et Fidenate II. Coss.	2.	
326.	xxxv.	Cosso et Poeno II. Coss.	3.	

Isocrates Rhetor agnoscebatur.

- λζ'. ὑπ. Ἀτρατίνου καὶ Βιβουλάνου.
 V 135 Πλάτων καὶ Ξενοφῶν καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ ἐγνωρίζοντο.
 λη'. ὑπ. Καπετωλίνου τὸ ζ' καὶ Βιβουλάνου τὸ β'.
 C λθ'. ὑπ. Μουγιλάνου τὸ β' καὶ Ρουτιλίου.
 ρδ' Ὀλυμπιάς. 5
 μ'. ὑπ. Αἰμιλίου καὶ Ρουστικίου.
 Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου καὶ Κτησίας ἐγνωρίζοντο, καὶ Σω-
 κράτης φιλόσοφος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πιῶν τὸ κώνειον ἀπέθανεν,
 ζήσας ἔτη 5'.
 D ια'. Περσῶν ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ καὶ Ὀχος ἔτη κζ'. 10
 ὁμοῦ, εροά'.
 α'. ὑπ. Κόσσου καὶ Μεδουλλίνου.
 β'. ὑπ. Φλάβου καὶ Καμερίνου.
 γ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Καπετωλίνου.

6. Ῥουστίκου P sola. 7. ὁ Γρύλλου] Ὀργυλάου V, Ὀρξυλάου P.
 Conf. Menagius ad Diogenis Vit. Xenoph. init. 10. ια' om. P. ib.
 βασιλεὺς P. 12. Κόσσου] Κάσσου RV. ib. Μεδουλλίνου] Μου-
 διλλίνου V, m. R.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CIII. Olympias.

327. xxxvi. Achilla et Mugilano Coss. 4.
 328. 329. 330. His Coss. Item Tribuni plebis IV. ann. III.
 Ex Idatio. 1. 2. 3. 89.
 331. xxxvii. Atratino et Vibulano Coss. 4.
 Plato et Xenophon, aliique Socratici florebant. 1. 90.
 332. xxxviii. Capitolino VII. et Vibulano II. Coss. 2.
 His Coss. Idem Tribuni plebis IV. ann. VIII. Ex Idatio.
 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340.
 2. 3. 4. Ol. 91. 1. 2. 3. 4. Ol. 92. 1.
 341. Cosso et Medullino Coss. 2.
 342. Ambusto et Paculo Coss. 3.
 343. xxxix. Mugillano II. et Rutilio Coss. 4.

CIV. Olympias.

344. xl. Aemilio et Rustico Coss. 4.
 Xenophon Orzylai filius, et Ctesias florebant: et Socra-
 tes Philosophus in carcere hausto toxico interiit, cum vixisset
 annos xc.
 Persarum Rex Artaxerxes, qui et Ochus dictus, ann.
 xxviii. Colliguntur anni v. MCLXXI.
 345. i. Cosso et Medullino Coss. 1. 93.
 His Coss. Tribuni plebis IV. et VI. ann. xv. Ex Idatio.
 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356.
 357. 358. 359. 360.
 2. 3. 4. Ol. 94. 1. 2. 3. 4. Ol. 95. 1. 2. 3. 4. Ol. 96. 1. 2. 3.
 361. ii. Flavo et Camerino Coss. 4.
 362. iii. Potito et Capitolino Coss. 1. 97.

Διογένης Ἰκεσίου ὁ κυνικός ἐγνωρίζετο.

ρ' Ὀλυμπιάς.

R 394

δ'. ὑπ. Γενουκίου καὶ Κουρτίου.

ε'. ὑπ. Μαιμερτίου καὶ Λατεράνου.

P 169

5 Δημόκριτος τελευταῖα ζήσας ἔτη ρ'.

ς'. ὑπ. Πετίνου καὶ Γάλβα.

Σκιπίων Ἀφρικανὸς Ῥωμαίων δικτῦτωρ πορθήσας τὴν Καρχηδόνα Ἀφρικὴν μετωνόμασεν.

ζ'. ὑπ. Μαιμερτίου τὸ β' καὶ Σύλλα.

10 Σεισμοῦ γενομένου ἐν Ἀχαΐᾳ Ἑλίκη καὶ Βοῦρα καὶ Πελοπόννησος κατεπόθησαν, ὧν κατὰ θάλασσαν ἄχρι νῦν ἵχνη φαίνονται πλεόντων ἀπὸ Κορίνθου εἰς Πάτρας ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη.

Εὐδοξος ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο.

15 Ἐκτος ἀρχιερεὺς Ἰαδδοῦς ἔτη κ'.

ἡμοῦ ρηδ'.

B

ρς' Ὀλυμπιάς.

η'. ὑπ. Ἄλλου καὶ Γενουκίου.

3. Γενουκίου καὶ Κουβίου P. 10. Ἑλία P. ib. καὶ Πελοπόννησος om. P. 12. ὑπὸ P. 14. ἀστρολόγος V, m. R.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

Diogenes, Icesii filius, Cynicus florebat.

His Coss. Item Tribuni plebis creati sunt ann. xviii. Postea ann. iv. nemo curulis Magistratus fuit. Item Tribuni plebis VI. Ex Idatio.

363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374.

375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386.

2. 3. 4. Ol. 98. 1. 2. 3. 4. Ol. 99. 1. 2. 3. 4. Ol. 100. 1.

2. 3. 4. Ol. 101. 1. 2. 3. 4. Ol. 102. 1. 2. 3. 4. Ol. 103.

1. 2. 3. 4. Ol. 1. 104.

CV. Olympias.

387. iv. Genucio et Cubio Coss. 2. 5148.

388. v. Mamertino et Laterano Coss. 3.

Democritus moritur, cum vixisset annos c.

390. vi. Petito et Galba Coss. 2.

Scipio Africanus Romanorum Dictator, vastata Carthagine, Africam cognominavit.

391. vii. Mamertino II. et Sulla Coss.

Terrae motu in Achaia facto, Helia et Bura demersae sunt, quarum versus mare usque hodie vestigia visuntur a navigantibus Corintho Petras ad sinistras partes.

Eudoxus Philosophus florebat.

vi. Summus Pontifex Jaddus, ann. xx. Colliguntur anni cxciv.

- θ'. ὑπ. Στόλωνος καὶ Πετίνου.
 ι'. ὑπ. Αἰβωνος καὶ Αἰνάτου.
 ια'. ὑπ. Ἀμβούστου καὶ Προκούλου.
 Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ρη' Ὀλυμπιάς.

- ιβ'. ὑπ. Ρουστικίου καὶ Καπετωλίνου.
 ιγ'. ὑπ. Ἀμβούστου τὸ β' καὶ Αἰνάτου.
 C ιδ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Πουβλικόλα.
 ιε'. ὑπ. Ρουστικίου τὸ β' καὶ Ποίνου.

ρη' Ὀλυμπιάς.

- ις'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Λενάτου.
 V 136 ιζ'. ὑπ. Καμίλλου καὶ Κράσσου.
 Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.
 ιη'. ὑπ. Κορβίνου καὶ Λενάτου τὸ γ'.
 ιθ'. ὑπ. Βένωκος καὶ Τορκουάτου.

ρθ' Ὀλυμπιάς.

- R 396 D κ'. ὑπ. Κορβίνου τὸ β' καὶ Αἰβωνος.

2. 7. Λενάτου P sola, V. 6. Καπετωλίου V. 15. Τορκουάτου V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CVI. Olympias.

392. viii. Allo et Genucio Coss. 4.
 393. ix. Stolone et Petino Coss. 1. 105.
 394. Balbo et Ambusto Coss. 2.
 395. x. Libone et Lenato Coss. 3.
 396. xi. Ambusto et Proculo Coss. 4.
 Isocrates Rhetor claruit.

CVII. Olympias.

397. xii. Rusticio et Capitolino Coss. 1. 106.
 398. xiii. Ambusto II. et Lenato Coss. 2.
 399. xiv. Potito et Publicola Coss. 3.
 400. Ambusto III. et Capitolino Coss. 4.
 401. Petito IV. et Publicola Coss. 1. 107.
 402. Publicola et Rutilio II. Coss. 2.
 403. xv. Rusticio II. et Poeno Coss. 3.

CVIII. Olympias.

404. xvi. Scipione et Lenato Coss. 4.
 405. xvii. Camillo et Crasso Coss. 1. 108.
 Demosthenes orator florebat.
 406. xviii. Corvino et Lenato III. Coss. 2.
 407. xix. Venoco et Torquato Coss. 3.

CIX. Olympias.

408. xx. Corvino II. et Libone Coss. 4.

κα'. ὑπ. Βούλσωνος καὶ Καμερίνου.

κβ'. ὑπ. Ρουτίλιου καὶ Τορκουάτου.

κγ'. ὑπ. Κορβίνου τὸ γ' καὶ Κόσσου.

ρι' Ὀλυμπιάς.

5 κδ. ὑπ. Ἄλλου καὶ Ρουτίλιού τὸ β'.

κε'. ὑπ. Βένωκος τὸ β' καὶ Μамερτίνου.

κς'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ γ' καὶ Μούσωνος.

Πλάτων καὶ Αἰσχίνης καὶ Σύμμαχος καὶ Ἀριστοφάνης
κωμωδοποιὸς ἐγνωρίζοντο καὶ Δημοσθένης.

10 κζ'. ὑπ. Μамερτίνου καὶ Σίλωνος.

P 170

Ἀρταξέρξης ὁ καὶ Ὀχος, βασιλεὺς Περσῶν, κατελθὼν εἰς
Αἴγυπτον ἐπολιόρησεν αὐτήν. τότε κατασοφισόμενος ὁ Νεκτε-
ναβός, βασιλεὺς τελευταῖος Αἰγύπτου, Φαραὼ κεκλημένος, μα-
θὼν ὅτι ἐπαυσεὶν ὁ θεὸς τὴν δυναστείαν τῶν Αἰγυπτίων, ἔυρησά-
15 μενος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀλλοιώσας ἑαυτὸν ἐτέρῳ
σχήματι ἔφυγεν διὰ τοῦ Πηλουσίου, καταλιπὼν τὸ ἴδιον βασι-
λειον, καὶ εἰς τὴν Πέλλην τῆς Μακεδονίας διέτριβεν, ὅπου ἐτυ-
ράνησε Φίλιππος ὁ Μακεδὼν βασιλεὺς.

Ἐβδομος ἀρχιερεὺς Ὀνείας υἱὸς Ἰάδδου ἔτη κα'.

ἡμοῦ σιέ'.

2. 7. Τορκουάτου P. 3. τὸ om. R. *ib.* Κόσκου V. 8. Αἰσχύλος V,
Αἰσχύλος P. 10. Φίλωνος P. 11. Ἀρταξέρξης V. 12. ὄν Ἐκτα-
βανός V. 15. ἀλλοιώσθη R, alterum in m. 16. δι' αὐτοῦ P.
19. Ὀνείας P. *ib.* Ἰάδδου V ab secunda manu.

A. u. c. [Ol. Iph.]

409. xxi. Vulsone et Camerino Coss. 1. 109.

410. xxii. Rutilio et Torquato Coss. 2.

411. xxiii. Corvino III. et Cosso Coss. 3.

CX. Olympias.

412. xxiv. Allo et Rutilio II. Coss. 4.

413. xxv. Venoco II. et Mamertino Coss. 1. 110.

414. xxvi. Torquato III. et Musone Coss. 2.

Plato, et Aeschylus, et Symmachus, et Aristophanes co-
moediarum scriptor florebant, ut et Demosthenes.

415. xxvii. Mamertino et Philone Coss. 3.

Artaxerxes, qui et Ochus dictus, Persarum Rex, in Ae-
gyptum facta exscensione, hanc circumscedit. Tum vero per-
cussus Nectenabus Aegypti Rex ultimus, qui et Pharao appel-
latus est, cum intellexisset Regnum Aegypti a Deo destructum
iri, tonsa capitis sui coma, ac veste mutata, per ipsum Pelu-
sium fugit, relicto suo regno, et Pellae Macedoniae urbe, ubi
imperabat Philippus Macedoniae Rex, moratus.

B

ριά' Ὀλυμπιάς.

- ιβ' ἐβασίλευσεν ἐν Περσίδι Ἀρσισόχος ἔτη δ'. ὁμοῦ ἑροε'.
 α'. ὑπ. Καμίλλου καὶ Μνίου.
 β'. ὑπ. Φήστον καὶ Λόγγον.
 γ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Δουλίον.
 δ'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Κορβίνου.

ριβ' Ὀλυμπιάς.

- κγ' ἐβασίλευσε Δαρεῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος Ἀρσάμου ἔτη ζ'.
 ὁμοῦ ἑρπά'.

R 398

- α'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Γαλβίνου.
 β'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Κόσσου.
 γ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Μαρχέλλου.
 δ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Βένωκος.

ριγ' Ὀλυμπιάς.

- ε'. ὑπ. Μαμερτίνου τὸ β' καὶ Δεκίανου.
 ζ'. ὑπ. Βένωκος τὸ γ' καὶ Σκιπίωνος.

2. Ἀρσιόχος P. 4. Φιστοῦ P. 5. Δουλείου V. 8. Ἀρσά-
 μου] Ἀρσάκης P. 9. ε] ξ P. Mox repetit V ριβ' Ὀλυμπιάς.
 13. Κράσσου] Βράσσου V. 16. Βένωκος R, Βένωκος m. R.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

vii. Summus Pontifex Onias, filius Jaddu, ann. xxi. Col-
 liguntur anni cxxv.

CXI. Olympias.

xii. Apud Persas regnavit Arsiochus ann. iv. Colligun-
 tur anni v. MCLXXV.

416.	I.	Camillo et Munio Coss.	4.
417.	II.	Festo et Longo Coss.	1. 111.
418.	III.	Crasso et Dulio Coss.	2.
419.	IV.	Regulo et Corvino Coss.	3.

CXII. Olympias.

xiii. Regnavit Darius, qui et Arsaces, ann. vi. Colli-
 guntur anni v. MCLXXXI.

420.	I.	Albino et Galbino Coss.	4.
421.		Absque Coss.	
5177.	422.	II. Albino II. et Cosso Coss.	1. 112.
	423.	III. Potito et Marcello Coss.	2.
	424.	IV. Crasso et Venoco Coss.	3.

CXIII. Olympias.

425.	v.	Mamertino II. et Deciano Coss.	4.
426.	vi.	Venoco III. et Scipione Coss.	1. 113.

Κατέσχεν Βαβυλῶνος Ἀλέξανδρος, καὶ ἡ Περσῶν βασιλεία κατελύθη, διαμείνασα ἔτεσι σμς' ἀπὸ πρώτου ἔτους Κύρου ἕως τοῦ παρόντος ἕκτου ἔτους Δαρείου τοῦ Ἀρσάμου, ἧς βασιλείας ἡ ὁμοίωσις τῆς εἰκόνας γέγονεν, ἧς αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος D 5 καὶ οἱ βραχίονες ἀργυροῖ.

Ἀλέξανδρος ἔκτισε πόλεις ἰβ', ὧν αἱ προσηγορίαι αὗται.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν παρὰ Πεντάπολιν, πρότερον Χεττοῦν καλουμένην, Μέμφεως οὖσαν ἐμπόριον.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Αἴγυπτον.

V 137

Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Ἀρπαν.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν Καβίωσαν.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν καὶ Σκυθίαν ἐν Αἰγαίοις.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Πώρῳ.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν περὶ Κυπρίδος ποταμόν.

P 171

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Τρωάδος.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Μεσσαγαγῆς.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Πέρσας.

1. Βαβυλῶνα P sola. 4. ἧς om. RV. 7. Singulas Alexandrias litteris α' — ἰβ' praepositis notat P. ib. Τεττοῦν P. 10. Ἀρπαν] Ἀρπασα Rochettus *histoire de l'établissement des colonies grecques* vol. IV. p. 123. 11. Καβιώσον V, Cabiosum Exc. Scaligeri p. 73., quo alludit etiam Malalae p. 397. 19. Καμβύσον. 12. καὶ Σκυθίαν] κατὰ Κιλικίαν Rochettus p. 128. ib. Αἰγίοις V. 17. Μεσαργαγῆς P, Mesasgiges Exc. Scaligeri.

Alexander Babylonem occupavit, regnumque Persarum est deletum, cum annos durasset cxxlvi. ab anno I. Cyri, usque ad praesentem annum vi. Darii Arsami filii: cujus regni similitudo statuae extitit, cujus manus, et pectus, et brachia argentea erant.

Alexander oppida xii. condidit, quorum haec sunt nomina:

- I. Alexandria ad Pentapolim prius Tettus nuncupata, Memphoeos emporium.
- II. Alexandria in Aegypto.
- III. Alexandria ad Harpam.
- IV. Alexandria Cabiosa.
- V. Alexandria, quae et Scythia, in Aegaeis.
- VI. Alexandria ad Porum.
- VII. Alexandria ad Cypridis flumen.
- VIII. Alexandria in Troade.
- IX. Alexandria in Babylone.
- X. Alexandria ad Mesargares.
- XI. Alexandria in Perside.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν Κάσον.

Ἀλέξανδρος λβ' ἔτος ἄγων ἀναιρεθεὶς φαρμάκῳ τελευτᾷ ἐν Βαβυλῶνι.

Αἰγύπτου τῶν δώδεκα Λαγιδῶν βασιλεῖς.

B Αἰγύπτου πρῶτος Πτολεμαῖος Λάγον καὶ Ἀρσινόης υἱὸς 5
ἔτη μ'. ὁμοῦ ρεσκά.

α'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Σίλωνος.

β'. ὑπ. Λίβωνος καὶ Κούρσωρος.

R 400

ριδ' Ὀλυμπιάς.

γ'. ὑπ. Καμίλλον καὶ Βρούτον.

10

Παπίριος Κούρσωρ ἀντιγραφεὺς κατέστη, Δροῦσος στρατηγὸς ἰππέων.

Κάμιλλος ὑπατος τὸν ἴδιον υἱὸν ἐπελέκισεν παρὰ γνώμην αὐτοῦ συμβαλόντα πόλεμον καὶ νικήσαντα.

δ'. ὑπ. Λόγγου καὶ Κερατανοῦ.

10

ε'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ β' καὶ Σύλλου.

C ζ'. ὑπ. Γαλβίνου καὶ Βαλβίνου.

1. Κάσον] Conicias κατ' Ἴσσον. Καύκασον Rochettus p. 162. Aliud mendum imposuit misero Exc. Scal. scriptori, qui huius loco ponit *Alexandriam fortissimam*. 11. Παπίριος m. R, Παπίριος PV. 13. ἐπελέκισεν V.

Annia m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

xii. Alexandria Cason.

Alexander cum annum ageret xxxii. veneno Babylone extinctus est. 3. 113.

Aegypti Reges xii. ex Lagidis.

Aegypti primus Rex Ptolemaeus, Lagi et Arsinoes filius, ann. xl. Colliguntur anni v. MCCXXI.

427. I. Lentulo et Silone Coss.

2.

428. II. Libone et Cursore Coss.

3.

CXIV. Olympias.

5184. 429. III. Camillo et Bruto Coss.

4.

Papinius Cursor Dictator est creatus: Drusus vero Magister militum. 1. 114.

Camillus Consul filium suum, quod praeter suum Imperium praelium commisisset, licet victorem, securi percussit.

430. IV. Longo et Ceratano Coss.

2.

432. V. Cursore II. et Sulla Coss.

3.

433. VI. Galbino et Balbino Coss.

4.

ριέ' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ γ' καὶ Σίλωνος.
 η'. ὑπ. Παπιρίου καὶ Κερατανού.
 θ'. ὑπ. Βένωκος καὶ Φλάκκου.
 5 ι'. ἱπ. Βαρβούλου καὶ Βουβούλκου.

ρις' Ὀλυμπιάς.

- ια'. ὑπ. Ρουτίλιου καὶ Λενάτου.
 Ὅγδοος ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἐλεάζαρος ἔτη ιε'.
 ὁμοῦ σλ'.

- 10 ιβ'. ἱπ. Κούρσωρος τὸ δ' καὶ Λενάτου τὸ β'. D
 ιγ'. ὑπ. Σαμνήτου καὶ Λόγγου.
 ιδ'. ὑπ. Κούρσωρος τὸ ε' καὶ Βουβούλκου τὸ β'.

ριζ' Ὀλυμπιάς.

- 15 ιε'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Μούσωνος.
 ις'. ὑπ. Βουβούλκου τὸ γ' καὶ Βαρβούλου.
 ιζ'. ὑπ. Ρούλλου καὶ Ρουτίλιου.

Ἀπὸ τούτων τῶν ὑπάτων ψηφίζονται τὰ ἔτη τῶν Συρομακεδόνων, ἡγουν καὶ Ἀπαμέων, εἰς τὸ πασχάλιν.

3. Παπηρίου V. 4. Φλάκου constanter V. 5. Βαλβούλου V.
 12. Βουλβούλου P, Βουλβούλκου R. 18. Πασχάλιον P.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CXV. Olympias.

434.	vii.	Cursore III. et Silone Coss.	1. 115.
435.	viii.	Papirio et Ceratano Coss.	2.
436.	ix.	Venoco et Flacco Coss.	3.
437.	x.	Barbola et Bulbulco Coss.	4.

CXVI. Olympias.

438.	xi.	Rutilio et Lenato Coss.	1. 116.
viii. Summus Pontifex Hierosolymis Eleazarus, ann. xv.
Colliguntur anni cxxx.			
439.	xii.	Cursore IV. et Lenato II. Coss.	2.
440.	xiii.	Samnite et Longo Coss.	3.
441.	xiv.	Cursore V. et Bulbulo II. Coss.	4.

CXVII. Olympias.

442.	xv.	Maximo et Musone Coss.	1. 117.
443.	xvi.	Bulbulco III. et Barbulo Coss.	2.
444.	xvii.	Rullo et Rutilio Coss.	3.

Ab his Coss. putantur anni Syromacedonum, sive Apamiensium, in Paschaliō.

445.	His praedictis Coss. Bubulus creatus est Magister Equitum.	1. 117.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων γέγονε μάγιστρος Βού-
βουλος.

P 172 ιη'. ὑπ. Μούσωνος τὸ β' καὶ Ρούλλον τὸ β'.

ριη' Ὀλυμπιάς.

R 402 ιθ'. ὑπ. Ἀππίου καὶ Βιόλεντος. 5

κ'. ὑπ. Ῥεμούλου καὶ Ἀλβίνου.

κα'. ὑπ. Μετέλλον καὶ Μινουκίου.

κβ'. ὑπ. Σεμπρωνίου καὶ Φαβερίου.

V 138

ριθ' Ὀλυμπιάς.

κγ'. ὑπ. Δεντούλου καὶ Ἀβεντησίου. 10

κδ'. ὑπ. Δεντωνίου καὶ Αἰμιλίου.

κε'. ὑπ. Κορβίνου καὶ Πάνσα.

κς'. ὑπ. Πετίτου καὶ Τορκουάτου.

B Ἐνατος ἀρχιερεὺς Σίμων ἔτη ιδ'. ὁμοῦ σμ'.

ρκ' Ὀλυμπιάς. 15

κς'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Μαξίμου.

κη'. ὑπ. Ρούλλον τὸ γ' καὶ Μούσωνος τὸ γ'.

Μένανδρος ὁ κωμικὸς τελευτᾷ.

κθ'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Βιόλεντος.

1. μαγίστρος V. *ibid.* Βούβουλος P. 5. Ἀπίου PV. 14.
ἔννατος PV.

Anni a. m. c. A. u. c.

446. xviii. Musone II. et Rullo II. Coss.

[Ol. Iph.]

1. 118.

CXVIII. Olympias.

447. xix. Appio et Violente Coss.

2.

5201.

448. xx. Remulo et Albino Coss.

3.

449. xxi. Metello et Minucio Coss.

4.

450. xxii. Sempronio et Faverio Coss.

1. 119.

CXIX. Olympias.

451. xxiii. Lentulo et Aventinense Coss.

2.

452. xxiv. Dentone et Aemilio Coss.

3.

453. xxv. Corvino et Pansa Coss.

4.

454. xxvi. Petito et Torquato Coss.

1. 120.

ix. Summus Pontifex Simon, ann. xiv. Colliguntur anni

cxxl.

2.

CXX. Olympias.

455. xxvii. Scipione et Maximo Coss.

3.

456. xxviii. Rullo III. et Musone III. Coss.

4.

Menander comicus moritur.

457. xxix. Claudio et Violente Coss.

1. 121.

λ'. ὑπ. Ρούλλου τὸ δ' καὶ Μούσωνος τὸ δ'.

ρκα' Ὀλυμπιάς.

λα'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Βιόλεντος τὸ β'.

λβ'. ὑπ. Ρούλλου τὸ ε' καὶ Μούσωνος τὸ ε'.

5 λγ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Ῥηγούλου.

λδ'. ὑπ. Κούρσωρος καὶ Μαξίμου.

C

ρκβ' Ὀλυμπιάς.

λε'. ὑπ. Μαξίμου τὸ β' καὶ Γράκχου.

λς'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Βούλβου.

10 λζ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ γ' καὶ Μούσωνος τὸ ε'.

λη'. ὑπ. Κρεμούλου καὶ Ἀλβίνου.

ρκγ' Ὀλυμπιάς.

λθ'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Ῥουτίλου.

D

μ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Πετίτου.

15 Δέκατος ἀρχιερεὺς Ὀνίας Σίμωνος υἱὸς ἔτη λβ'.
ὁμοῦ σοβ'.

Αἰγύπτου δεύτερος βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, R 404
Βερνίκης καὶ Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος υἱός, ἔτη λη'.
ὁμοῦ εσονθ'.

8. Βράκχου V. 18. Βερνίκης P.

A. u. c.

xxx. Rullo IV. et Musone IV. Coss.

[Ol. Iph.]

2.

CXXI. Olympias.

458. xxxi. Claudio et Violente II. Coss.

459. xxxii. Rullo V. et Musone V. Coss.

460. xxxiii. Metello et Regulo Coss.

3.

461. xxxiv. Cursore et Maximo Coss.

4.

CXXII. Olympias.

462. xxxv. Maximo II. et Graccho Coss.

1. 122.

463. xxxvi. Metello II. et Bulbo Coss.

2.

464. Rufino et Dentato Coss.

3.

465. xxxvii. Maximo III. et Musone VI. Coss.

4.

466. xxxviii. Cremulo et Albino Coss.

1. 123.

CXXIII. Olympias.

467. xxxix. Marcello et Rutilio Coss.

2.

468. xl. Potito et Petito Coss.

3.

x. Summox Pontifex Onias, Simonis filius, ann. xxxii.
Colliguntur anni cclxxxii.

Aegypti secundus Rex Ptolemaeus Philadelphus Bereni-

α'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Κεκίνα.

β'. ὑπ. Τακίτου καὶ Δέντωνος.

P 173 Πτολεμαῖος ὁ φιλάделφος τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώ-
 τους Ἰουδαίους ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γενομένους
 ἐλευθέρους ἀνῆκεν, ἀναθέματά τε βασιλικὰ ἐν Ἱεροσολύμοις Ὀνία 5
 Σίμωνι ἀρχιερεῖ, ἀδελφῷ Ἐλεαζάρου, διαπεμψάμενος τὰς Ἰου-
 δαίων γραφὰς ἐκ τῆς Ἑβραίων φωνῆς εἰς τὴν ἐλλάδα μεταβλη-
 θῆναι ἐσπούδασεν διὰ τῶν ἐβδομήκοντα δύο παρ' Ἑβραίοις σο-
 φῶν, ἐν Φάρω τῇ νήσῳ Πρωτέως ἐν οβ' οἴκοις αὐτοὺς ἀποκλει-
 σας, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατασκευασθείσαις αὐ- 10
 τῷ βιβλιοθήκαις ἀπέθετο μετὰ καὶ ἄλλων πλείστων ὑπὸ ἐκάστης
 πόλεως φορολογήσας παντοίων βιβλίων. Θεασάμενος δὲ τὰς
 ἀπὸ Ἱεροσολύμων κομισθείσας βίβλους χρυσοῖς γράμμασι γεγραμ-
 μένας, ἐθαύμασεν, καὶ μεταγραφῆναι ποιήσας μετέπεμψεν σὺν 15
 δώροις. ἐρμηνεύθησαν δὲ αἱ βίβλοι ἐν Φάρω τῇ νήσῳ ἐν οβ' 15
 ἡμέραις. καὶ ἐθαυμάσθη ὅτι χωρισθέντες ἀλλήλων οἱ οβ' καὶ
 ἐρμηνεύσαντες τὰς γραφὰς εἰσελθόντες παρὰ Πτολεμαίῳ πα-
 ραντίβαλον, καὶ ἤθρον ὡσαύτως ἔχειν. ὁ δὲ θεὸς ἐδοξάσθη· αἱ
 V 139 δὲ γραφαὶ ὄντως θεαῖα ἐγνώσθησαν, τῶν πάντων ὡσαύτως ἐρμη-
 νευσάντων, ὡς καὶ τὰ παρόντα ἔθνη γινῶναι ὅτι κατ' ἐπίνοιαν 20

2. Τακίου V.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

ces, et Ptolemaei Soteris filius, ann. xxxviii. Colliguntur
 anni v. m cclix.

6222. 469. I. Lepido et Cecinna Coss.

4.

470. II. Tacito et Dentone Coss.

1. 124.

Ptolemaeus Philadelphus captivos in Aegypto Judaeos a Ptolemaeo patre suo factos, liberos dimisit, regiaque donaria, quae Hierosolymis olim fuerant, ad Oniam Simonem summum Pontificem, Eleazari fratrem, misit. Is Judaeorum scripturas ex Hebraica lingua in Graecam transferri curavit a viris lxxii. qui apud Hebraeos sapientes habebantur, iis in Pharo, insula Protei, in lxxii. aedibus conclusis: quas quidem in instructis abs se Alexandriae Bibliothecis reposuit, cum aliis quampluribus ex singulis civitatibus corrogatis omnis generis voluminibus. Libros autem Hierosolymis allatos aureis conscriptos literis conspicatus, miratus est: cumque illos curasset exscribi, cum muneribus remisit. Translati vero sunt libri in Pharo insula lxx. dierum spatio: resque admirationi fuit, quod disjuncti a se invicem lxxii. isti viri, ita scripturas sint interpretati, ut regressis iis, coram Ptolemaeo collatae singulorum interpretationes, ad amissim convenire deprehensae sint. Tum vero data est gloria Deo, scripturaeque illae pro revera divinis deinceps sunt habitae, ex eo quod in illis

τοῦ θεοῦ εἰσιν ἐρμηνευθεῖσαι αἱ γραφαὶ ἐν οβ' ἡμέραις ἐν Φάρω C
τῇ νήσῳ.

ρκδ' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Μαξίμου.
- 5 δ'. ὑπ. Λουκίου καὶ Πάππου.
- ε'. ὑπ. Βαρβούλου καὶ Φιλίππου.
- ς'. ὑπ. Λεβίνου καὶ Κουρουγκανίου.

ρκε' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Σαβερίωνος καὶ Μούρωνος.
- 10 η'. ὑπ. Λουσκίνου καὶ Πάππου τὸ β'.
- θ'. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Βουβούλκων.
- ι'. ὑπ. Γοργίτου καὶ Κλεπυῖνου.

R 406

D

ρκς' Ὀλυμπιάς.

- ια'. ὑπ. Βενάκου καὶ Λεντούλου.
- 15 ιβ'. ὑπ. Βενάκου τὸ β' καὶ Μερένδου.
- ιγ'. ὑπ. Λικινίου καὶ Καμβίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀργυροῦν νόμισμα πρώτοις ἐν Ῥώ-
μῃ ἐκόπη.

ιδ'. ὑπ. Κούρσωρος καὶ Μαξίμου.

7. Λεβυῖνου V. 9. Καβερίωνος V. 17. πρώτου P.

A. u. c.

transferendis universi consenserint: adeo ut quotquot sunt
hodie populi has intra LXXII. dies in Pharo insula fuisse trans-
latas intelligant.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

CXXIV. Olympias.

- 471. III. Dolabella et Maximo Coss. 2.
- 472. IV. Lucio et Pappo Coss. 3.
- 473. V. Barbula et Philippo Coss. 4.
- 474. VI. Levino et Curuncanio Coss. 1. 125.

CXXV. Olympias.

- 475. VII. Saverione et Murone Coss. 2.
- 476. VIII. Luscino et Pappo II. Coss. 3.
- 477. IX. Rufino et Bubulco Coss. 4.
- 478. X. Gurgite et Clepuino Coss. 1. 126. 5230.

CXXVI. Olympias.

- 479. XI. Benaco et Lentulo Coss. 2.
- 480. XII. Benaco II. et Merenda Coss. 3.
- 481. XIII. Licinio et Cambia Coss. 4.

His consulibus, argenteus nummus tum primum Romae est
signatus.

- 482. XIV. Cursore et Maximo Coss. 1. 127.

ρκζ' Ὀλυμπιάς.

- P 174
 εἶ. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Κλεψινάτου.
 ιζ'. ὑπ. Γάλλον καὶ Πίκτωρος.
 ιζ'. ὑπ. Σεμπρωνίου καὶ Ρούφου.
 ιη'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Αἰβωνος.

5

ρκη' Ὀλυμπιάς.

- ιθ'. ὑπ. Φαβίου Πίκτωρος καὶ Πέτα.
 κ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Βιτούλου.
 κα'. ὑπ. Θαναγότου καὶ Φλάκκου.

Νικομήδης Βιθυνῶν βασιλεύσας Ἀστάκειαν ἐπικτίσας Νι-10
 κομήδειαν ἠνόμασεν.

- κβ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ β' καὶ Κράσσου.

B

ρκθ' Ὀλυμπιάς.

- κγ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Βιτούλου.
 κδ'. ὑπ. Φλάκκου τὸ β' καὶ Κράσσου τὸ β'.
 κε'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Δουλλίου.
 κς'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Φλώρου.

15

ρλ' Ὀλυμπιάς.

- κζ'. ὑπ. Κατακένου καὶ Πατερκύλου.

9. Ταυγάτου P. 10. Ἀστάκειαν m. R, Τάκειαν RV. 14. Βι-
 τούλλου P. 19. Πατερεύλου V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CXXVII. Olympias.

483.	xv.	Claudio et Clepsinate Coss.	2.
484.		Clepsinate et Blasio Coss.	3.
485.	xvi.	Gallo et Pictore Coss.	4.
486.	xvii.	Sempronio et Rufo Coss.	1. 128.
487.	xviii.	Regulo et Libone Coss.	2.

CXXVIII. Olympias.

488.	xix.	Fabio Pictore et Peta Coss.	3.
489.	xx.	Maximo et Vitulo Coss.	4.
490.	xxi.	Thaugate et Flacco Coss.	1. 129.

Nicomedes Bithynorum Rex instauratam a se Astaciam,
 Nicomediam appellavit.

xxii.		Maximo II. et Crasso Coss.	2.

CXXIX. Olympias.

491.	xxiii.	Albino et Vitullo Coss.	3.
492.	xxiv.	Flacco II. et Crasso II. Coss.	4.
493.	xxv.	Scipione et Dulio Coss.	1. 130.
494.	xxvi.	Scipione II. et Floro Coss.	2.

κη'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Βλέσου.

κθ'. ὑπ. Βούλσωνος καὶ Δεκίου.

λ'. ὑπ. Πετίνου καὶ Παύλου.

ρλα' Ὀλυμπιάς.

C
R 408

5 λα'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Κατακίωνος.

λβ'. ὑπ. Καπίτωνος καὶ Βλέσου τὸ β'.

Ἰουδαίων ἰα' ἀρχιερεὺς Μανασσῆς ἔτη κς'. ὁμοῦ ση'.

λγ'. ὑπ. Κόττα καὶ Γεμίνου.

λδ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Πάππου.

V 140

10 ρλβ' Ὀλυμπιάς.

λέ'. ὑπ. Ῥηγούλου τὸ β' καὶ Βούλσωνος.

λς'. ὑπ. Πούλχρον καὶ Πούλχρον.

λζ'. ὑπ. Κόττα τὸ β' καὶ Γεμίνου τὸ β'.

λη'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Βουτέωνος.

15 Αἰγύπτου γ' Πτολεμαῖος Εὐεργέτης ὁ καὶ Τρύφων ὁμοῦ ἔτη κς'. ἔτη κς'. ὁμοῦ ἔσπε'.

D

ρλγ' Ὀλυμπιάς.

α'. ὑπ. Κράσσου καὶ Λικινίου.

18. Λικινίου PV.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CXXX. Olympias.

495. xxvii. Cataceno et Paterculo Coss.

3.

496. xxviii. Regulo et Bleso Coss.

4.

497. xxix. Vulsone et Decio Coss.

1. 131.

498. xxx. Petino et Paulo Coss.

2.

CXXXI. Olympias.

499. xxxi. Scipione et Catacione Coss.

3.

500. xxxii. Capitone et Bleso II. Coss.

4.

Judaeorum summus Pontifex Manasses ann. xxvi. Colliguntur anni ccxviii.

501. xxxiii. Cotta et Gemino Coss.

1. 132.

502. xxxiv. Metello et Pappo Coss.

2.

CXXXII. Olympias.

503. xxxv. Regulo II. et Vulsone Coss.

3.

504. xxxvi. Pulchro et Pulchro Coss.

4.

505. xxxvii. Cotta II. et Gemino II. Coss.

1. 133.

506. xxxviii. Metello II. et Buteone Coss.

2.

Aegypti III. Rex Ptolemaeus Evergetes, qui et Tryphon dictus, ann. xxvi. Colliguntur anni v. mcccxxxv.

CXXXIII. Olympias.

507. i. Crasso et Licinnio Coss.

3.

β'. ὑπ. Βουτέωνος τὸ β' καὶ Βούλβου.

γ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Βλέσου.

δ'. ὑπ. Φουνδούλου καὶ Γάλλου.

ρλδ' Ὀλυμπιάς.

ε'. ὑπ. Κατούλου καὶ Ἀλβίνου.

P 175

Σέλευκος Καλλίνικος ἐν Μεσοποταμίᾳ Καλλίνικον πόλιν

κτίζει.

ς'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Κάτωνος.

ζ'. ὑπ. Κέντωνος καὶ Τουνιδάτου.

η'. ὑπ. Τογκίνου καὶ Φάλκωνος.

10

ρλέ' Ὀλυμπιάς.

θ'. ὑπ. Γράκχου καὶ Φλάκκου.

ι'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Ουάρου.

ια'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ β' καὶ Βούλβου.

ιβ'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Ρόγου.

15

R 410

ρλς' Ὀλυμπιάς.

ιγ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Μάλχωνος.

B

ιδ'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Βαλβούλου.

ιε'. ὑπ. Μάτωνος καὶ Μάσωνος.

5. Κατούλου PV. 6. Καλλινικὸν πόλιν V, Καλλινίκου πόλιν R,
Καλλινικούπολιν m, R, P. 8. Τονκουάτου PV.

A. u. c.

508. II. Buteone II. et Bulbo Coss.

[Ol. Iph.]

4.

509. III. Torquato et Bleso Coss.

1. 134.

510. IV. Fundulo et Gallo Coss.

2.

CXXXIV. Olympias.

511. V. Catullo et Albino Coss.

3.

Seleucus Callinicus in Mesopotamia Callinici urbem condit.

513. VI. Torquato et Catone Coss.

4.

514. VII. Centone et Tudinate Coss.

1. 135.

515. VIII. Toncino et Falcone Coss.

2.

CXXXV. Olympias.

516. IX. Graccho et Flacco Coss.

3.

517. Lentulo et Flacco Coss.

4.

518. X. Claudio et Varo Coss.

1. 136.

519. XI. Torquato II. et Bulbo Coss.

2.

520. XII. Albino II. et Rogo Coss.

3.

CXXXVI. Olympias.

521. XIII. Maximo et Malchone Coss.

4.

522. XIV. Lepido et Balbulo Coss.

1. 137.

ιζ'. ὑπ. Βαλλιόλου καὶ Πέρον.

ρλξ' Ὀλυμπιάς.

ιζ'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ γ' καὶ Κεντουμάλου.

ιη'. ὑπ. Γούργα καὶ Μαξίμου.

5 ιθ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Ῥηγούλου.

κ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Ἀρουστίου.

ιβ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλῆμ Σίμων ἔτη κβ'. ὁμοῦ τκ'.

Κατὰ τοῦτον Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιράχ τὴν καλουμένην Πανά- C
ρετον σοφίαν συντάξας αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος ἐμνημόνευσεν.

10 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαίων
ἐτελεῖτο.

ρλη' Ὀλυμπιάς.

κα'. ὑπ. Πάππου καὶ Ῥηγούλου τὸ β'.

κβ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Πάππου τὸ β'.

15 Αἱ παρθένοι ἐν Ῥώμῃ ἀλοῦσαι κατωργήσαν.

Καρία καὶ Ῥόδος ἐσεισθη, ὡς καὶ τὸν κόλοσσὸν ἐν Ῥόδῳ D
πεσεῖν.

Ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων βίβλος ἤρξατο συγγράφεσθαι.

4. Ρούγα P, Γούργα V, m. R. 18. Μακκαβαίων P, Μαχαβαίων R.

A. u. c.

523. xv. Matone et Masone Coss.

524. xvi. Balliolo et Pera Coss.

[Ol. Iph.]

2.

3.

CXXXVII. Olympias.

525. xvii. Albino II. et Centumalo Coss.

526. xviii. Ruga et Maximo Coss.

527. xix. Flacco et Regulo Coss.

528. xx. Maximo et Arustio Coss.

4.

1. 138.

2.

3.

xii. Hierosolymis Pontifex Simon, ann. xxii. Colliguntur
anni cccxx.

Hoc Pontifice, Jesus, filius Sirach, qui librum omnigenae
virtutis praecepta continentem, Sapientiae titulo, conscripsit,
istius Simonis meminit.

His praedictis Coss. primus Maccabaeorum liber absolu-
tus est.

CXXXVIII. Olympias.

529. xxi. Pappo et Regulo II. Coss.

530. xxii. Torquato et Pappo II. Coss.

Virgines Romae in stupro deprehensae vivae defossae
sunt.

Caria et Rhodus terrae motu adeo sunt concussae, ut qui
in Rhodo stabat Colossus collapsus fuerit.

Secundus Maccabaeorum liber coepit conscribi.

4.

1. 139.

κγ'. ὑπ. Φλαμινίνου καὶ Φίλου.

Ἐρατοσθένους ἐγνωρίζετο.

V 141

κδ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Μαρκελλίου.

ολθ' Ὀλυμπιάς.

κε'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Ρούφου.

5

Ἀρχιμήδης μηχανικὸς ἐγνωρίζετο.

P 176

κς'. ὑπ. Κατούλου καὶ Φίλωνος.

Αἰγύπτου δ' Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ ὁ καὶ Γάλλος, Πτολεμαίου Ἐνδεργέτου τοῦ καὶ Τρύφωνος υἱός, ἔτη ις'. ὁμοῦ ,εβ'.

R 412

α'. ὑπ. Παύλου καὶ Σαλινάτωρος.

10

Ἰουδαίων ληφθέντων ἀπὸ τούτου τοῦ Πτολεμαίου, καὶ τεσσαράκοντα ὀπλίτας ἀποβαλομένων, καὶ αἰχμαλώτων ἀχθέντων ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐκ προστάξεως αὐτοῦ Πτολεμαίου ἐλέφαντας πεντακοσίους, οὓς εἶχον ἐπιτηδεῖους, οἰνολιβάνω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπότισαν, ὅπως ἀπαντας τοὺς Ἰουδαίους κοινῇ μοίρᾳ

B ἀπολέσωσιν. ἐλθούσης δὲ τῆς τετάρτης ἡμέρας, καὶ προσευξαμένων αὐτῶν, οἱ ἐλέφαντες εἰς τοὺς ἰδίους ἐνόπλους στρατιώτας τε καὶ δῆμους ἐμπεδήσαντες πολυτελέστατον αὐτῶν ὄχλον ἐν τῇ περιεχούσῃ αὐτοὺς μανίᾳ ἀπώλεσαν, καὶ οὕτω διασωθέντες οἱ Ἰουδαῖοι μετ' εὐχαριστίας ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

20

11. τοῦ om. P. 12. τεσσαράκοντα] χιλιάδας praeposit Ducangius. 16. τετάρτης] ταυτης PV.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

531. xxiii. Flaminio et Philo Coss.

2.

Eratosthenes florebat.

532. xxiv. Scipione et Marcello Coss.

3.

CXXXIX. Olympias.

533. xxv. Scipione II. et Rufo Coss.

4.

Archimedes Mechanicus florebat.

534. xxvi. Catullo et Philone Coss.

1. 140.

Aegypti iv. Rex Ptolemaeus Philopator, qui et Gallus dictus, Ptolemaei Evergetae, qui et Trypho nuncupatus est, filius, ann. xvii. Colliguntur anni v. mcccii.

5266.

535. i. Paulo et Salinatore Coss.

2.

Judaeis ab hoc Ptolemaeo captis, cum ii armatorum xl. (milia) amisissent, captivisque Hierosolymam abductis, ejusdem Ptolemaei praecepto quingentis elephantis, quos ad belli usus idoneos habebat, vinum thure mistum per tres dies bibendum praebitum est, quo Judaeos omnes una simul sorte delerent. Isto porro appetente die, iis Deum deprecantibus, in ipsos armatos milites, et populos irruentes, lectissimam ex iis multitudinem ea qua tenebantur insaniam protrivere, atque ita incolumes facti Judaei, actis Deo gratiis, domum reversi sunt.

β'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ γ' καὶ Λόγγου.

ρμ' Ὀλυμπιάς.

γ'. ὑπ. Γεμίον καὶ Φλαμινίνου.

δ'. ὑπ. Παύλου τὸ β' καὶ Βάρδωνος.

5 ε'. ὑπ. Φαβίου Μαξίμου καὶ Γράκχου.

ς'. ὑπ. Φαβίου Μαξίμου τὸ β' καὶ Μαρκέλλου τὸ β'.

C

ρμα' Ὀλυμπιάς.

ζ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Γράκχου τὸ β'.

η'. ὑπ. Πούλχρον καὶ Φλάκκου.

10 θ'. ὑπ. Γάλβα καὶ Κεντουμάλου.

Εἶδωλον τῆς Ῥέας μητρὸς Θεῶν ἀπὸ Φρυγίας ἐν Ῥώμῃ ἀπηγέθη.

ι'. ὑπ. Λεβίνου καὶ Μαρκέλλου τὸ γ'.

ρμβ'. Ὀλυμπιάς.

D

15 ια'. ὑπ. Φαβίου καὶ Φλάκκου τὸ β'.

ιβ'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ δ' καὶ Κρισπίνου.

ιγ'. ὑπ. Νέρωνος καὶ Σαλινάτωρος.

ιδ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Φίλωνος.

4. Βάρωνος PV. 13. Λεβυῖνου V.

A. u. c.		[Ol. Iph.]
536.	ii. Scipione III. et Longo Coss.	3.
	<i>CXL. Olympias.</i>	
537.	iii. Gemino et Flaminio Coss.	4.
538.	iv. Paulo II. et Varrone Coss.	1. 141.
539.	v. Fabio Maximo et Graccho Coss.	2.
540.	vi. Fabio Maximo II. et Marcello II. Coss.	3.
	<i>CXLI. Olympias.</i>	
541.	vii. Maximo et Graccho II. Coss.	4.
542.	viii. Pulchro et Flacco Coss.	1. 142.
543.	ix. Galba et Centumalo Coss.	2.
	Simulacrum Rheae Matris Deum ex Phrygia Romam allatum est.	
544.	x. Levino et Marcello III. Coss.	3.
	<i>CXLII. Olympias.</i>	
545.	xi. Fabio et Flacco II. Coss.	4.
546.	xii. Marcello IV. et Crispino Coss.	1. 143.
547.	xiii. Nerone et Salinatore Coss.	2.
548.	xiv. Metello et Philone Coss.	3.
	<i>CXLIII. Olympias.</i>	
549.	xv. Scipione et Crasso Coss.	4.

ρηγ' Ὀλυμπιάς.

ιέ. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Κράσσου.

ις. ὑπ. Κεθήγον καὶ Τουδινάτου.

R 414

ιγ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ὀνείας ἕτερος ἔτη κδ'.
ὁμοῦ τμδ'.

5

ις. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Σερβιλίου.

P 177

Αἰγύπτου ε' Πτολεμαῖος Ἐπιφανής, Πτολεμαίου τοῦ Φι-
λοπάτορος τοῦ καὶ Γάλλου υἱός, ἔτη κδ'. ὁμοῦ ,ετκς'.

α'. ὑπ. Νέρωνος τὸ β' καὶ Σερβιλίου τὸ β'.

ρηδ' Ὀλυμπιάς.

10

β'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Πέτου.

V 142

γ'. ὑπ. Γάλβα τὸ β' καὶ Κόττα.

δ'. ὑπ. Λεντούλου τὸ β' καὶ Ταππούλου.

ε'. ὑπ. Φλαμινίνου καὶ Πέτου τὸ β'.

ρηε' Ὀλυμπιάς.

15

ς'. ὑπ. Κεθήγον τὸ β' καὶ Ρούφου.

ζ'. ὑπ. Πορφυρίου καὶ Μαρκέλλου.

B

Ἀντίοχος βασιλεὺς Συρίας φιλωθεὶς Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπι-
φανεῖ σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο καὶ Κλεοπάτραν τὴν

13. Παππούλου P.

18. τῷ Πτολεμαίῳ P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

550. xvi. Cethego et Tudinato Coss.

1. 144.

xiii. Summus Pontifex Hierosolymis Onias alter, ann.

xxiv. Colliguntur anni cccxliv.

5302.

551. xvii. Scipione II. et Servilio Coss.

2.

Aegypti v. Rex Ptolemaeus Epiphanes, Ptolemaei Philo-
patoris, qui et Gallus dictus, filius, ann. xxiv. Colliguntur
anni v. mcccxxvi.

552. i. Nerone II. et Servilio II. Coss.

3.

CXLIV. Olympias.

553. ii. Lentulo et Peto Coss.

4.

554. iii. Galba II. et Cotta Coss.

1. 145.

555. iv. Lentulo II. et Pappulo Coss.

2.

556. v. Flaminio et Peto II. Coss.

3.

CXLV. Olympias.

557. vi. Cethego II. et Rufo Coss.

4.

558. vii. Porphyrio et Marcello Coss.

1. 146.

Antiochus Rex Syriae inita cum Ptolemaeo Epiphane
amicitia, foedus cum illo pepigit, filiamque suam Cleopatram
Ptolemaeo in uxorem dedit, Syria, Phoenice, Samaria et Ju-
daea in dotem concessis.

αὐτοῦ θυγατέρα ἐκδίδωσι τῷ Πτολεμαίῳ εἰς γυναῖκα, παραχωρήσας αὐτῷ φερονῆς ὄνοματι Συρίαν καὶ Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν καὶ Ἰουδαίαν.

η'. ὑπ. Φήστον καὶ Φλάκκον.

5 θ'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ γ' καὶ Λόγγον.

ρμς' Ὀλυμπιάς.

ι'. ὑπ. Μερούλου καὶ Ἐρμου.

ια'. ὑπ. Φλαμινίνου τὸ β' καὶ Ἀενοβάρβου.

ιβ'. ὑπ. Γλαβρίωνος καὶ Νασίκου.

10 ιγ'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ δ' καὶ Λελίου.

ρμζ' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ὑπ. Βούλσωνος καὶ Νοβιλίῳρου.

ιε'. ὑπ. Σαλινάτωρος καὶ Μεσσάλα.

ις'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Φλαμινίου.

15 ιζ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Φιλίππου.

ρμη' Ὀλυμπιάς.

R 416

ιη'. ὑπ. Πούλχρον καὶ Τουδινάτου.

ιθ'. ὑπ. Πούλχρον τὸ β' καὶ Λικινίου.

κ'. ὑπ. Λαβέμου καὶ Μαρκέλλου.

4. Φίστου PV. 8. Λεβωβάρβου PV. 10. δ'] β' R. 14. Λεπίδου R, Λεπιδίου PV, m. R. 18. Λικιννίου PV. 19. Λαβέλλου P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

559. viii. Festo et Flacco Coss.

2.

560. ix. Scipione III. et Longo Coss.

3.

CXLVI. Olympias.

561. x. Merula et Hermo Coss.

4.

562. xi. Flaminino II. et Levobarbo Coss.

1. 147.

563. xii. Glabrione et Nasica Coss.

2.

564. xiii. Scipione IV. et Laelio Coss.

3.

CXLVII. Olympias.

565. xiv. Vulstone et Nobiliore Coss.

4.

566. xv. Salinatore et Messala Coss.

1. 148.

567. xvi. Lepidio et Flaminino Coss.

2.

568. xvii. Albino et Philippo Coss.

3.

CXLVIII. Olympias.

569. xviii. Pulchro et Tudinate Coss.

4.

5320.

570. xix. Pulchro II. et Licinio Coss.

1. 149.

571. xx. Labello et Marcello Coss.

2.

D κα'. ὑπ. Παμφίλου καὶ Παύλου.

Σίμων τις προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεροῦ ἀντιπολιτευσάμενος Ὀνειά τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ κατὰ πάντα τρόπον διαβαλὼν τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι, καὶ οὐκ ἰσχύσας αὐτὸν κακῶσαι, φηγὰς γενόμενος τὴν πατρίδα 5 αὐτῶν παραδοῦναι ἐβουλεύσατο· καὶ ἔλθὼν πρὸς Ἀπολλώνιον τὸν Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Κιλικίας στρατηγὸν ὑπισχεῖται χρήματα, φάσκων αὐτῷ τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις γαζοφυλάκια πολλῶν χρημάτων ἰδιωτικῶν πεπληρῶσθαι, καὶ μὴ προσήκειν αὐτὰ τῷ ἱερῷ, ἀλλὰ τῷ βασιλεῖ. 10

P 178 Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀνήγαγεν ταῦτα τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ, καὶ λαβὼν τὴν ἔξουσίαν παρὰ τοῦ βασιλέως ὁ Ἀπολλώνιος ἔρχεται εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ τοῦ Σίμωνος καὶ στρατοῦ βαρυτάτου. τοῦ δὲ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων τοῦ ἱεροῦ ἀντιλεγόντων, μετ' ἀπειλῶν ὁ Ἀπολλώνιος εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν. ἰκετεύσαντος δὲ τοῦ λαοῦ τὸν 15 θεὸν ὑπερασπίσαι τοῦ ἱεροῦ, ἐξαίφνης οὐρανόθεν ἔφιπποι προφανέντες ἄγγελοι κατέπληξαν τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἔπεσεν ἡμιθανῆς χάμαι ἐπὶ τὸν πάμφυλον τοῦ ἱεροῦ περιβολον, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἰκέτευσεν τὸν λαὸν ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχασθαι καὶ B δεηθῆναι τοῦ θεοῦ. πεισθεῖς δὲ τοῖς λόγοις αὐτοῦ Ὀνειάς ὁ ἀρ-20

1. Πούλον P. 9. πεπληροῦσθαι P. 12. Ἀπολλώνιος] Ἡλιόδωρος hic et postea ex Maccab. II. 3. restituit Raderus. 15. εἰσ-
 ἰη PV. *ibid.* τοῦ de meo addidi.

A. u. c.

572. xxi. Pamphilo et Pulo Coss.

[Ol. Iph.]

3.

Simon quidam templo Hierosolymitano praepositus, qui Oniae summo Pontifici adversabatur, et Judaeorum gentem apud Regem Seleucum Nicatorem omnimodo calumniabatur, cum illi nocere non posset, profugus factus, patriam suam prodere constituit. Profectus igitur ad Apollonium Syriae, Phoenices et Ciliciae Praetorem, pecuniam ei pollicitus, dixit in Hierosolymitanis Gazophylaciis multas recondi pecunias, quae privatorum essent, nec ad templum spectarent, sed ad Regem.

Retulit haec Apollonius Seleuco Regi, acceptaque a Rege potestate, Apollonius venit Hierosolyma una cum Simone et valido exercitu. Populo autem et templi Sacerdotibus obnitentibus, Apollonius minitans templum ingressus est. Effusum populo in preces ad Deum, uti templum tueretur, confestim e coelo equis insidentes apparuere Angeli, qui Apollonium percussere. Is vero in terram semianimis collapsus super templi septum plenum populo, manus protendens, suppliciter rogavit populum, uti Deum pro se deprecaretur. Onias summus Pontifex verbis ejus persuasus, ne praesertim hominum

χειρεύς, ἵνα μὴ μάλιστα νομίση ὁ Σέλευκος ἀπὸ ἀνθρωπίνης ἐπι-
βουλῆς τεθνάναι τὸν Ἀπολλώνιον, ἠΰξαστο περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν
θεόν. καὶ διασωθεὶς ὁ αὐτὸς Ἀπολλώνιος ἦλθεν πρὸς τὸν βασι-
λέα Σέλευκον, δηλώσων τὰ συμβάντα αὐτῷ.

5

ρμθ' Ὀλυμπιάς.

V 143

κβ'. ἱπ. Κεθήγου καὶ Παμφίλου τὸ β'.

κγ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Πίσωνος.

ιδ' ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς ἔτη ιε'.

ομοῦ τξ'.

κδ'. ὑπ. Ἀκινδύνου καὶ Φλάκκου.

R 418

10

Αἰγύπτου ε' ἐβασίλευσεν Πτολεμαῖος Φιλομήτωρ Πτολε- C
μαίου τοῦ Ἐπιφανοῦς υἱὸς ἔτη λε'. ομοῦ ετξά'.

α'. ὑπ. Βρούτου καὶ Βούλσωνος.

ρν' Ὀλυμπιάς.

β'. ὑπ. Πούλχρου καὶ Γράκκου.

15

γ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Πετίνου.

δ'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Σκεβόλου.

Ἀριστόβουλος Ἰουδαῖος περιπατητικὸς φιλόσοφος ἐγνωρί-
ζετο, ὃς Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι ἐξηγήσεις τῆς Μωϋσέως γρα-
φῆς ἀνέθηκεν.

20

ε'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Βενάτου.

D

1. νομίσει PV.

A. u. c.

insidiis mortuum esse Apollonium Seleucus suspicaretur, pro
illo Deum oravit. Incolumis tum factus idem Apollonius, venit
ad Regem Seleucum, quae sibi accidissent nuntiaturus.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

CXLIX. Olympias.

573. xxii. Cethego et Pamphilo II. Coss.

4.

574. xxiii. Albino et Pisone Coss.

1. 150.

xiv. Summus Pontifex Jesus, ann. xvi. Colliguntur anni
ccclx.

575. xxiv. Acyndino et Flacco Coss.

2.

In Aegypto vi. regnavit Ptolemaeus Philometor, Ptole-
maei Epiphaniis filius, ann. xxxv. Colliguntur anni v. mcccclxi.

576. i. Bruto et Vulsone Coss.

3.

5327.

CL. Olympias.

577. ii. Pulchro et Graccho Coss.

4.

578. iii. Scipione et Petino Coss.

1. 151.

579. iv. Lepido et Scevola Coss.

2.

Aristobulus Judaeus Peripateticus Philosophus florebat,
qui Ptolemaeo Philometori enarrationes suas in Mosis libros
dicavit.

580. Albino et Scaevola Coss.

3.

581. v. Albino et Benate Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

22

ρνα' Ὀλυμπιάς.

- ς'. ὑπ. *Λενάτου καὶ Αἰμιλίου.*
 ζ'. ὑπ. *Κράσσου καὶ Λόγγου.*
 η'. ὑπ. *Μακρίνου καὶ Σεβήρανου.*
 θ'. ὑπ. *Φιλίππου καὶ Πίσωνος.*

5

ρβ' Ὀλυμπιάς.

- P 179 ι'. ὑπ. *Παύλου καὶ Κράσσου.*
 ια'. ὑπ. *Πέτου καὶ Πένου.*
 ιβ'. ὑπ. *Γάλλου καὶ Κλαυδίου.*
 ιγ'. ὑπ. *Τορκουάτου καὶ Ὀκταβίου.*

10

ργ' Ὀλυμπιάς.

- ιδ'. ὑπ. *Τορκουάτου τὸ β' καὶ Λογγίνου.*
 ιε'. ὑπ. *Γράκχου καὶ Ταλίνου.*

Ἀρχιμερὺς ἐν Ἱερουσαλήμ ιε' Ὀνειίας ὃ καὶ Μενέλαος ἔτη ζ'.
ἰμοῦ ιξ'.

15

- ις'. ὑπ. *Σκιπίωνος Νασίκου καὶ Φιγούλου.*
 ιζ'. ὑπ. *Μεσσαλαῦ καὶ Κάρβωνος.*

ρδ' Ὀλυμπιάς.

- B ιη'. ὑπ. *Γάλλου καὶ Κεθήγου.*

4. Σεβήρανου] Βεβήρανου RV. 16. Νασικά R.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLI. Olympias.

582.	vi.	Lenato et Aemilio Coss.	1.	152.
583.	vii.	Crasso et Longo Coss.	2.	
584.	viii.	Macrino et Serrano Coss.	3.	
585.	ix.	Philippo et Pisone Coss.	4.	

CLII. Olympias.

586.	x.	Paulo et Crasso Coss.	1.	153.
587.	xi.	Peto et Penno Coss.	2.	
588.	xii.	Gallo et Claudio Coss.	3.	
589.	xiii.	Torquato et Octavio Coss.	4.	

CLIII. Olympias.

590.	xiv.	Torquato II. et Longino Coss.	1.	154.
591.	xv.	Graccho et Talina Coss.	2.	
Summus Pontifex Hierosolymis xv. Oneias, qui et Mene-				
laus dictus, ann. vii. Colliguntur anni cccclxvii.				
592.	xvi.	Scipione Nasica et Figulo Coss.	3.	
593.	xvii.	Messala et Carbone Coss.	4.	

CLIV. Olympias.

594.	xviii.	Gallo et Cethego Coss.	1.	155.

ιθ'. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Φουλβίου.

κ'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Λενάτου.

R 420

Ἰουδαίων ἡγεῖται πρῶτος Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος, Ματ-
θίου παῖς, τρίτῳ ἔτει ρηδ' Ὀλυμπιάδος.

5 Ὀνειοῦ τοῦ καὶ Μενελάου, ἀρχιερέως Ἰουδαίων, τοῦ καὶ
τὸ ἔθνος προδεδωκότος Ἀντιόχῳ τῷ Ἐπιφανεῖ, ἀναιρεθέντος ὑπὸ
Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος, Ἀλκιμος, οὐκ ὢν ἐκ γένους ἱερατικοῦ,
τὴν ἱερωσύνην ἐκ περιδρομῆς διαδεξάμενος· δι' ὃν Ὀνεῖας Ὀνειοῦ
10 τοῦ ἀρχιερέως υἱὸς ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον κτίζει πόλιν τὴν ἐπικλη-
θηθεῖσαν Ὀνειοῦ, ἐν ἧ καὶ ἱερὸν οἰκοδομεῖ ὅμοιον τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν C
Ἱεροσολύμοις.

Ἀλκιμος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς πρὸς Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον στα-
σιώσας μετ' οὐ πολὺν χρόνον θεοῦ πληγῇ περιπεσὼν τελευτᾷ. ὁ
δὲ πᾶς τῶν Ἰουδαίων λαὸς Ἰούδα τῷ Μακκαβαίῳ τὴν ἀρχιερω- V 144
15 σύνην δίδωσιν. ὁ δὲ ταύτην ὑποδεξάμενος πρὸς
Ῥωμαίους, καὶ ψηφίζεται ἡ σύγκλητος φίλους καὶ συμμάχους
Ῥωμαίων Ἰουδαίους ἀπογράψασθαι, καθὼς ἡ τῶν Μακκαβαίων
ἱστορία δηλοῖ.

κα'. ὑπ. Καίσαρος καὶ Ὁρέστου.

20 Ἀντιόχος ὁ νέος Εὐπάτωρ ἐλθὼν εἰς Ἀντιόχειαν ἤρξε Φί- D

1. Φουλβίου] Φουλβίνου V. 3. Ματθίου] Ματταθίου m. P so-
lius. 15. πρὸς τοὺς Ῥωμαίους P. 17. τοὺς Ἰουδαίους P. 20.
τὸν Φίλιππον βασιλεύσαντα P.

A. u. c.

595. xix. Dolabella et Fulvio Coss.

596. xx. Lepido et Lenate Coss.

Judaeis primus praefuit Judas, qui et Maccabaeus, Mat-
tathiae filius, anno iii. Olympiadis clix.

Oneia, seu Menelao, Judaeorum summo Pontifice, qui An-
tiocho Epiphani gentem suam prodiderat, ab Antiocho Eupa-
tore sublato, Alcimus, qui non erat ex genere Sacerdotali,
summum Pontificatum per ambitum adeptus est: cujus causa
Onias, Oniae summi Pontificis filius, profectus in Aegyptum,
urbem condidit, Oniae nuncupatam, in qua templum excitat,
Hierosolymitano simile.

Alcimus vero summus Pontifex cum inimicitias cum Ju-
da Maccabaeo exercuisset, non multo post tempore Dei plaga
percussus interiit. Universus autem Judaeorum populus, Ju-
dae Maccabaeo summum Pontificatum detulit: quo is suscepto,
ad Romanos legationem mittit: decretumque a Senatu ut Ju-
dae inter amicos, et socios populi Romani describerentur,
quemadmodum narrat Maccabaeorum Historia.

597. xxi. Caesare et Oreste Coss.

Antiochus junior Eupator veniens Antiochiam, Philippum

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

2.

3.

5346.

4.

λιππον βασιλεύοντα, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν. μετὰ δὲ ταῦτα πολεμιῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἠττήθη ὑπὸ Ἰοῖδα τοῦ Μακκαβαίου στρατηγοῦ Ἰουδαίων. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀντίοχος διὰ Ἀνδρονίκου στρατηγοῦ αὐτοῦ Ὀνειαν τὸν καὶ Μενέλαον, ἱερέα, ἀναιρεῖ. μετ' ὃν Ἀλκιμος οὐκ ὢν ἐκ γένους ἱερατικοῦ ἐγνωρίζετο.

5

ῥνε' Ὀλυμπιάς.

κβ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Φιγούλου.

P 180

ιβ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰούδας Μακκαβαῖος ἔτη λγ'.

δομοῦ ν'.

Ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων τὰς κατὰ Σέλευκον τὸν Κε-
ρανήν καὶ Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ Σέλευκον τὸν Φιλοπάτορα
καὶ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ Ἀντίοχον τὸν Νέον Εὐπάτορα καὶ
ἕως πέμπτου ἔτους Δημητρίου τοῦ Σωτήρος καὶ Ἰούδαν τὸν Μακ-
καβαῖον Ματταθίου παῖδα περιέχει. μετὰ Ἰούδαν ἡγεῖται Ἰω-
άνθης ἀδελφὸς αὐτοῦ Ματταθίου καὶ αὐτός.

18

R 422

κγ'. ὑπ. Νασίκου καὶ Μαρκέλλου.

Ἀρίσταρχος γραμματικὸς ἤκμαζεν.

κδ'. ὑπ. Ὀπιμίον καὶ Ἀλβίνου.

κε'. ὑπ. Νοβιλύρου καὶ Λαύσον.

8. λγ'] λ' P. 14. Ἰωάννης P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

invenit regnantem, huncque de medio sustulit. Post haec deinde dum praelium committit versus Hierosolyma, victus est a Juda Maccabaeo Judaeorum duce. Idem porro Antiochus per Andronicum ducem suum Oneiam, seu Menelaum, summum Pontificem interficit, post quem Alcimus, qui non erat ex stirpe Sacerdotali, notus haberi coepit.

CLV. Olympias.

598. xxii. Lentulo et Figulo Coss.

1. 156.

xiv. Summus Pontifex Hierosolymis Judas Maccabaeus, ann. xxx. Colliguntur anni cccc.

Liber II. Maccabaeorum res gestas complectitur sub Seleuco Cerauno, Antiocho Magno, Seleuco Philopatore, Antiocho Epiphane, Antiocho Juniore Eupatore, usque ad v. Demetrii Soteris annum, et Judam Maccabaeum Mattathiae filium. Post Judam Principatum excepit Joannes illius frater, Mattathiae pariter filius.

5349. 599. xxiii. Nasica et Marcello Coss.

2.

Aristarchus Grammaticus floruit.

600. xxiv. Opinio et Albino Coss.

3.

601. xxv. Nobiliore et Lauso Coss.

4.

ρς' Ὀλυμπιάς.

B

κς'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ β' καὶ Φλάκκου.

κζ'. ὑπ. Λουκούλλου καὶ Ἀλβίνου.

κη'. ὑπ. Φλαμίνου καὶ Βάλβου.

κθ'. ὑπ. Κενσωρίνου καὶ Μανιλίου.

ρζ' Ὀλυμπιάς.

λ'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Πίσωνος.

λα'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Δρούσου.

λβ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Νουμικίου.

Σαμαρεῖται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι διακρίνονται περὶ τῶν παρ' ἑκατέρῳ μέρει τιμωμένων ἱερῶν, καὶ νικῶσιν Ἰουδαῖοι.

λγ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Μανικίου.

ρνη' Ὀλυμπιάς.

λδ'. ὑπ. Γάλβα καὶ Κόττα.

λε'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Μετέλλου.

Ἀιγύπτου ζ' Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος, δεύτερος Εὐεργέτης, ἔτη κθ'.

α'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Μαξίμου.

Ἀλέξανδρου Συρίας καὶ Ἀσίας βασιλεῖ Πτολεμαῖος ὁ νεώτε-

10. Σαμαρεῖται PV. 12. οἱ Ἰουδαῖοι P.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLVI. Olympias.

602.	xxvi.	Marcello II. et Flacco Coss.	1.	157.
603.	xxvii.	Lucullo et Albino Coss.	2.	
604.	xxviii.	Flaminino et Balbo Coss.	3.	
605.	xxix.	Censorino et Manilio Coss.	4.	

CLVII. Olympias.

606.	xxx.	Albino II. et Pisone Coss.	1.	158.
607.	xxxi.	Scipione et Druso Coss.	2.	
608.	xxxii.	Lentulo et Numicio Coss.	3.	

Samaritani et Judaei Alexandriae apud Ptolemaeum Philometorem de sacris apud alterutram partem colendis contendunt, et vincunt Judaei.

609.	xxxiii.	Maximo et Manicio Coss.	4.	

CLVIII. Olympias.

610.	xxxiv.	Galba et Cotta Coss.	1.	159.
611.	xxxv.	Claudio et Metello Coss.	2.	

In Aegypto vii. regnat Ptolemaeus Junior, II. Evergetes, ann. xxix. Colliguntur anni v. mcccxc.

612.	i.	Metello II. et Maximo Coss.	3.	

D ρος, δεύτερος Εδεργέτης, τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πρὸς γάμον ἐκδί-
δωσι.

β'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Λακαίου.

V 145

ρηθ' Ὀλυμπιάς.

γ'. ὑπ. Βενάτου καὶ Πίσωνος.

5

δ'. ὑπ. Νασικά καὶ Βρουττίου.

Ἀλέξανδρος βασιλεὺς Συρίας καὶ Ἀσίας ἀνηρέθη ὑπὸ Πτο-
λεμαίου τοῦ ἰδίου πενθεροῦ.

R 424

ε'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Φλαμίνου.

P 181

Δημητρίῳ τῷ μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλεύσαντι Συρίας καὶ Ἰ-
Ἀσίας Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος Εδεργέτης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα
δίδωσι πρὸς γάμον, τὴν καὶ Ἀλεξάνδρου πρώην γενομένην γα-
μετήν.

ς'. ὑπ. Φίλου καὶ Σερβιλίου.

ρς' Ὀλυμπιάς.

1

ζ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Πίσωνος.

η'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Φλάκκου τὸ β'.

θ'. ὑπ. Σκεβόλου καὶ Καλπουρνίου.

ί'. ὑπ. Λενάτου καὶ Ρουτιλίου.

6. Νασικά R.

9. Φλαμίνιον P sola, Φαλμίνον R.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Alexandro Syriae et Asiae Regi Ptolemaeus Junior se-
cundus Evergetes filiam suam in uxorem concedit.

613. Caepione et Rufo Coss.

4.

614. II. Scipione et Lacaeco Coss.

1. 160.

CLIX. Olympias.

615. III. Benato et Pisone Coss.

2.

616. IV. Nasica et Bruttio Coss.

3.

Alexander Syriae et Asiae Rex a Ptolemaeo socero suo
occiditur.

5366. 617. V. Lepido et Flaminio Coss.

4.

Demetrio, qui post Alexandrum Syriae et Asiae impera-
vit, Ptolemaeus Junior Evergetes, filiam suam nuptum tradit,
quae antea Alexandri uxor fuerat.

618. VI. Philo et Servilio Coss.

1. 161.

CLX. Olympias.

619. VII. Flacco et Pisone Coss.

2.

620. VIII. Scipione et Flacco II. Coss.

3.

621. IX. Scaevola et Calpurnio Coss.

4.

622. X. Lenate et Rutilio Coss.

1. 162.

ρξα' Ὀλυμπιάς.

- ια'. ὑπ. Κράσσου καὶ Φλάκκου.
 ιβ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Πεπέρονου.
 ιγ'. ὑπ. Αὐδινάτου καὶ Ἄνουλλίνου.
 5 ιδ'. ὑπ. Ὀκταβίου καὶ Ρούφου.

ρξβ' Ὀλυμπιάς.

- ιε'. ὑπ. Λογγίνου καὶ Κεκίinna.
 ις'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Ὁρέστου.
 ιζ'. ὑπ. Ὑψαίου καὶ Φλάκκου.
 10 ιη'. ὑπ. Λογγίνου τὸ β' καὶ Βολβίνου.

ρξγ' Ὀλυμπιάς.

- ιθ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Φλαμινίνου.

Δημήτριος ὁ Σίδης, βασιλεὺς Συρίας, ἐπελθὼν τοῖς Ἰε-
 ροσολύμοις, καὶ παραταξάμενος εἰς πολιορκίαν ἐπὶ συνθήκαις
 15 ταῖς πρὸς Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον, ἀνααιρεῖται ὑπὸ στρατιωτῶν
 Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Ἐυεργέτου ἐν συμποσίῳ.

- κ'. ὑπ. Ἀενοβάμβου καὶ Φαινίου.

Ἰουδαίων ἰς' ἀρχιερεὺς Ἰωάνθης Μακκαβαῖος ἔτη ἰς'.
 ὁμοῦ υἱς'.

9. Ἰψέον PV. 13. Σίδης] Σιδήτης Ducangius. Conf. p. 143. B.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXI. Olympias.

623.	XI.	Crasso et Flacco Coss.	2.
624.	XII.	Lentulo et Peperna Coss.	3.
625.	XIII.	Audinate et Anullino Coss.	4.
626.	XIV.	Octavio et Rufo Coss.	1. 163.

CLXII. Olympias.

627.	XV.	Longino et Cecinna Coss.	2.
628.	XVI.	Lepido et Oreste Coss.	3.
629.	XVII.	Ipseo et Flacco Coss.	4.
630.	XVIII.	Longino II. et Bolbino Coss.	1. 164.

CLXIII. Olympias.

631.	XIX.	Metello et Flaminio Coss.	2.

Demetrius Sidetes Rex Syriae Hierosolyma aggressus, et
 apparata obsidione, dum de pace componenda cum Juda Mac-
 cabaeo agitat, a Ptolemaei secundi Evergetae militibus in
 convivio interficitur.

632.	XX.	Aëno-barbo et Faenio Coss.	3.

Judaeorum XVII. summus Pontifex Jonathas Maccabaeus,
 ann. XVII. Colliguntur anni cdxvii.

633.	XXI.	Opimio et Maximo Coss.	4.

κα'. ὑπ. Ὀπιμίου καὶ Μαξίμου.

κβ'. ὑπ. Μανίλιου καὶ Κάρβου.

R 426

ρξδ' Ὀλυμπιάς.

D κγ'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Κόττα.

κδ'. ὑπ. Κάτωνος καὶ Μαρκίου.

5

κε'. ὑπ. Μετέλλου τὸ γ' καὶ Σινερεβούλου.

κς'. ὑπ. Γέτα καὶ Μαξίμου.

Ἰωάνθης ὁ Μακκαβαῖος Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς τὴν Σαμάρειαν τὴν καθ' ἡμᾶς Σεβαστὴν καλουμένην, Σαμαρείων οὖσαν, πολιορκήσας εἰς ἔδαφος καθεῖλεν· ἦν ὕστερον Ἡρώδης ἀλλόφυλος βασιλεύσας Ἰουδαίων ἀναστήσας Σεβαστὴν ὠνόμασεν.

ρξέ' Ὀλυμπιάς.

κζ'. ὑπ. Σκαύρου καὶ Μετέλλου.

P 182 κη'. ὑπ. Βάλβου καὶ Κάτωνος.

κθ'. ὑπ. Μετέλλου τὸ δ' καὶ Κάρβωνος.

15

Αἰγύπτου ἡ ἔβασίλευσεν Πτολεμαῖος Φούσκων ὁ καὶ Σωτήρ, Κλεοπάτρας υἱός ἔτη ιζ'. ὁμοῦ, εϛ'.

V 146 α'. ὑπ. Βρούτου καὶ Πέονος.

1. Ὀπηνίου V. 9. Σαμαραίων V. 16. Φύσκων m. P. 18.
Πέονος] Πέονος P.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

634. xxii. Manilio et Carbo Coss.

CLXIV. Olympias.

5384. 635. xxiii. Metello II. et Cotta Coss. 1. 165.

636. xxiv. Catone et Marcio Coss. 2.

637. xxv. Metello III. et Scevola Coss. 3.

638. xxvi. Geta et Maximo Coss. 4.

Jonathas Maccabaeus Judaeorum summus Pontifex, Samaritanorum erat, expugnatam, a fundamentis evertit: quam postea Herodes alienigena Judaeis imperans instauratam Sebasten appellavit.

CLXV. Olympias.

639. xxvii. Scauro et Metello Coss. 1. 166.

640. xxviii. Balbo et Catone Coss. 3.

641. xxix. Metello IV. et Carbone Coss. 4.

In Aegypto viii. regnavit Ptolemaeus Physcon, qui et Soter dictus est, Cleopatrae filius, ann. xvii. Colliguntur anni v. MCDVII.

642. i. Bruto et Pisone Coss. 1. 167.

Ἰωάνθης ὁ Μακκαβαῖος, Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς, διαπρεπῶς
τῆς Ἰουδαίας ἠγεῖτο.

ρξς' Ὀλυμπιάς.

- β'. ὑπ. Νασικάρπον καὶ Βεστιόν.
5 γ'. ὑπ. Ρούφου καὶ Ἀλβίνου. B
δ'. ὑπ. Μετέλλου τὸ ε' καὶ Σιλάνου.
ε'. ὑπ. Σουλπικίου καὶ Σκαύρου.

ρξζ' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Λογγίνου καὶ Μαρῖον.
10 ζ'. ὑπ. Σεβράνου καὶ Σκιπίωνος.
η'. ὑπ. Ρούφου τὸ β' καὶ Μαλλίου.
ἠ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Σίμων ἀδελφὸς Ἰωάνθου
τοῦ καὶ Μακκαβαίου ἔτη ἠ'. ἡμοῦ υκέ'.
θ'. ὑπ. Μαρῖου τὸ β' καὶ Φιμβρίου.
15 Σελευκεῖς οἱ πρὸς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας ἀπ' ἐντεῦθεν τοὺς C
ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

ρξη' Ὀλυμπιάς.

- ι'. ὑπ. Μαρῖου τὸ γ' καὶ Ὀρέστου. R 428

1. Ἰωνάθης R hic et postea. ib. καὶ Ἰουδαίων V: καὶ uncis in-
cludit P. 9. Μαρῖου P. 13. τοῦ καὶ Μακκαβαίου om. P.
14. Βιμβρίου P.

A. u. c.

Jonathas Maccabaeus Judaeorum summus Pontifex Ju-
daeam praeclare rexit.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

CLXVI. Olympias.

643. II. Nasicarpo et Bestia Coss. 2.
644. III. Rufo et Albino Coss. 3.
645. IV. Metello V. et Silano Coss. 4.
646. V. Sulpicio et Scauro Coss. 1. 168.

CLXVII. Olympias.

647. VI. Longino et Marcio Coss. 2.
648. VII. Serrano et Scipione Coss. 3.
649. VIII. Rufo II. et Mallio Coss. 4.
XVIII. Summus Pontifex Hierosolymis Simon, frater Jona-
thae, ann. VIII. Colliguntur anni CDXXXV.
650. IX. Mario II. et Fimbria Coss. 1. 169.

Seleucienses, qui ad Antiochiam Syriae siti sunt, hinc
annos suos putant.

CLXVIII. Olympias.

651. X. Mario III. et Oreste Coss. 2. 5400.

ια'. ὑπ. Μαρίου τὸ δ' καὶ Κατούλου.

ιβ'. ὑπ. Μαρίου τὸ ε' καὶ Ἀκυλίου.

ιγ'. ὑπ. Μαρίου τὸ ς' καὶ Φλάκκου.

ρξθ' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ὑπ. Ἀντωνίου καὶ Ἀλβίνου.

Ἀσκαλωνῖται τοὺς ἐαυτῶν χρόνους ἐντεῦθεν ἀριθμοῦσιν.

D ιε'. ὑπ. Μετέλλου τὸ ς' καὶ Κιτιδίου.

ισ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Κράσσου.

ιδ' ἀρχιερεὺς Ἱερουσαλήμ Ἰωάνθης κς'. ὁμοῦ υνβ'.

ις'. ὑπ. Ἀενοβάρβου καὶ Λογγίνου.

Ἰωάνθης ἱερεὺς ὁμοῦ καὶ στρατηγὸς κατὰ Ἰρκανῶν στρατηγῆσας Ἰρκανὸς μετωνομάσθη· ὃς καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ῥωμαίους δόγματι συγκλήτου φιλίαν πρὸς αὐτοὺς σπένδεται.

ρο' Ὀλυμπιάς.

P 183 Αἰγύπτου θ' Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πτολε- 15
μαίου τοῦ δευτέρου Ἐυεργέτου καὶ Φιλομήτορος, ἔτη ι'.

ὁμοῦ, ενις'.

α'. ὑπ. Κράσσου καὶ Σκεβόλου.

β'. ὑπ. Βάλβου καὶ Ἀενοβάρβου.

1. Κατούλλου PV. 5. Semper fere Ἀντωνίου V.

A. u. c.		[Ol. Iph.]
652.	XI. Mario IV. et Catulo Coss.	3.
653.	XII. Mario V. et Aquilio Coss.	4.
654.	XIII. Mario VI. et Flacco Coss.	1. 170.

CLXIX. Olympias.

655. XIV. Antonio et Albino Coss. 2.

Ascalonitae hinc annos suos ordiuntur.

656. XV. Metello VI. et Citidio Coss. 3.

657. XVI. Lentulo et Crasso Coss. 4.

XIX. Summus Pontifex Hierosolymis Jonathas, ann. xxvii. Colliguntur anni CDLII.

658. XVII. Aëno-barbo et Longino Coss. 1. 171.

Jonathas simul et Pontifex et Dux, bello in Hyrcanus moto, Hyrcanus cognominatus est. Is legatione ad Romanos missa, cum iis ex Senatusconsulto, amicitiae foedus iniit.

CLXX. Olympias.

Aegypti IX. Rex Ptolemaeus, qui et Alexander dictus, Ptolemaei II. Evergetae et Philometoris filius, an. x. Colliguntur anni v. MCDXVII.

659. I. Crasso et Scevola Coss. 2.

660. II. Balbo et Aëno-barbo Coss. 3.

γ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Ἐρεννίου.

δ'. ὑπ. Φούλκου καὶ Περπέρονου.

ροα' Ὀλυμπιάς.

ε'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Καίσαρος.

5 ζ'. ὑπ. Καίσαρος καὶ Λούπου.

ζ'. ὑπ. Στράβωνος καὶ Κάτωνος.

η'. ὑπ. Σύλλου καὶ Ρούφου.

ροβ' Ὀλυμπιάς.

B

θ'. ὑπ. Ὀκταβίου καὶ Κίνας.

10 ι'. ὑπ. Μαρίου τὸ ζ' καὶ Κίνας τὸ β'.

Σαλούστιος ἐγεννήθη καλάνδαις ὀκτωβρίαις.

R 430

Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ δευ-
τέρου Ἐδεργέτου καὶ Κοκκῆς μητρός, ἀπεβλήθη τῆς βασιλείας
καὶ ἐσφάγη εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

V 147

15 Αἰγύπτου ἰ ἐβασίλευσεν Πτολεμαῖος ὁ Ποσειδώνος, ὁ ἐξω-
σθεὶς, ὁ αὐτὸς ὢν καὶ Φούσκων καὶ Σωτήρ, υἱὸς Κλεοπάτρας, C
ἔτη η'.

ὁμοῦ γενέ'.

α'. ὑπ. Κίνας τὸ γ' καὶ Κάρβωνος.

β'. ὑπ. Κάρβωνος τὸ β' καὶ Σκριβωνίου.

5. Λούππου V.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

661. III. Flacco et Herennio Coss.

4.

662. IV. Fulco et Peperna Coss.

1. 172.

CLXXI. Olympias.

663. V. Philippo et Caesare Coss.

2.

664. VI. Caesare et Lupo Coss.

3.

665. VII. Strabone et Catone Coss.

4.

666. VIII. Sulla et Rufo Coss.

1. 173.

CLXXII. Olympias.

667. IX. Octavio et Cinna Coss.

2.

668. X. Mario VII. et Cinna II. Coss.

3.

Salustius natus est Kalendis Octobris.

Ptolemaeus, qui et Alexander dictus, Ptolemaei II. Evergetae et Coccae matris filius, regno pulsus, Myrae Lyciae civitate interfectus est.

In Aegypto x. regnavit Ptolemaeus Pothinus, qui ejectus est, idem cum eo qui Physcon et Soter dictus est, Cleopatrae filius, ann. VIII. Colliguntur anni v. MCDXXXV.

669. I. Cinna III. et Carbone Coss.

4.

5418.

670. II. Carbone II. et Scribonio Coss.

1. 174.

ρογ' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Νάρβωνος.
 δ'. ὑπ. Κάθρωνος τὸ γ' καὶ Μαρῖον τὸ β'.
 ε'. ὑπ. Φουσκύλου καὶ Δολαβέλλα.
 ς'. ὑπ. Σύλλου καὶ Μετέλλου.

5

ροδ' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Βιτία καὶ Πούλχρον.
 η'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Σερβιλίου.

D Αἰγύπτου ἡ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ νέος Διόνυσος, Ἀν-
 λητῆς, Πτολεμαίου Φούσκωνος τοῦ καὶ Σωτῆρος υἱός, ἀδελφὸς 10
 δὲ Κλεοπάτρας, ἔτη λ'. ἡμοῦ γενέ'.

- α'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Κατούλου.
 β'. ὑπ. Βρούτου καὶ Μαιέρον.

ροε' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Ὀκταβίου καὶ Κουρῶνος.
 δ'. ὑπ. Λουκούλλου καὶ Μικούττου.
 ε'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Κασίου.
 ς'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Γελλίου.

15

P 184

ρος' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Ὀρέστου.

20

11. δὲ om. P. 12. Κατούλου PV. 17. Κασίου V. 18. Γεντίλλου
 P, Γεντούλου V, ut recte Λεντούλου reponendum iudicaverit Clinto-
 nus Fast. vol. II. p. 162. 20. Λεντούλου] Πλενδούλου m. R, V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXXIII. Olympias.

671.	III.	Scipione et Narbone Coss.	2.
672.	IV.	Carbone II. et Mario II. Coss.	3.
673.	V.	Fusculo et Dolabella Coss.	4.
674.	VI.	Sulla et Metello Coss.	1. 175.

CLXXIV. Olympias.

675.	VII.	Bitia et Pulchro Coss.	2.
	VIII.	Claudio et Servilio Coss.	3.

Aegypti XI. Rex Ptolemaeus Novus Dionysus, Auletes,
 Ptolemaei Physconis, seu Soteris filius, frater Cleopatrae,
 ann. xxx. Colliguntur anni v. MCDLV.

676.	I.	Lepido et Catullo Coss.	4.
677.	II.	Bruto et Mamerco Coss.	

CLXXV. Olympias.

678.	III.	Octavio et Curione Coss.	1. 176.
679.		Octavio et Cotta Coss.	2.
680.	IV.	Lucullo et Micutto Coss.	3.
681.	V.	Marcello et Cassio Coss.	4.
682.	VI.	Gentilio et Gellio Coss.	1. 177.

η'. ὑπ. Πομπήιον καὶ Κράσσου.

Εἰκοστὸς ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀριστόβουλος ἔτος α'.
 ὁμοῦ ὑγ'.

Οὗτος Ἀριστόβουλος υἱὸς Ἰωάνθου τοῦ καὶ Ὑρκανοῦ
 5 πρὸς τῆ ἀρχιερωσύνη διαδῆμα περιέθετο βασιλικὸν πρώτοις ἐπὶ R 432
 ἐνιαυτὸν ἓνα μετὰ ἔτη φκζ' ἀπὸ πρώτου ἔτους τῆς εἰς Βαβυλῶνα
 αἰχμαλωσίας.

θ'. ὑπ. Ὀρτηνσίον καὶ Μετέλλου.

Εἰκοστὸς πρῶτος ἀρχιερεὺς Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, B
 10 βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιερεὺς, ἔτη λ'. ὁμοῦ υπγ'. ὅς καὶ ὠμότα-
 τα προέστη.

Παρατηρητέον οὖν ἐκ τούτου ὡς διέφθαρτο λοιπὸν ἡ τῆς βα-
 σιλείας Ἰούδα διαδοχή. μετὰ γὰρ τελευτὴν Ζοροβάβελ, ὄντος
 ἐκ φυλῆς Ἰούδα, μετὰ τὴν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπάνοδον ἕως
 15 ἀναδείξεως Χριστοῦ οὐκ ἦν ἡ προειρημένη διαδοχή, ἄς λοιπὸν ἐπι-
 ζητεῖσθαι τὸν ἐπηγγελμένον Χριστόν. ὅθεν καὶ οἱ προσδοκῶντες
 ἅγιοι τῆς Χριστοῦ παρουσίας τὴν ἀνάδειξιν ἐν σαρκὶ θεάσασθαι
 γεγόνασιν ἄξιοι, ὅπερ ἐπόθουν εὑρεῖν, ἐκλαμβάνοντες μετὰ τε- C
 λευτὴν Ζοροβάβελ, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδὲ ἡγοῦμε-
 20 ρος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὧ, ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς

4. τοῦ καὶ] τοῦ P. 5. πρῶτος P. 6. εἰς Βαβυλῶνος P uncis
 includens. 10. υπγ' V. 15. ἡ om. PV. 20. φ] ὁ V, ὅς P.
 Conf. Genes. II. 10., infra p. 189. A.

A. u. c.

CLXXVI. Olympias.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

683. vii. Lentulo et Oreste Coss.

2.

684. viii. Pompeio et Crasso Coss.

3.

xx. Summus Pontifex Hierosolymis Aristobulus, ann. i.
 Colliguntur anni CDLIII.

Hic Aristobulus, Jonathae Hyrcani filius, ad summi Pon-
 tificis dignitatem diadema regium primus adjecit, cum regnas-
 set ann. i. post annos DXXVII. a primo anno captivitatis.

685. ix. Hortensio et Metello Coss.

4.

5434.

xxi. Summus Pontifex Jannaeus, qui et Alexander dic-
 ctus, Rex simul et summus Pontifex, an. xxx. Colliguntur
 anni CDLXXXIII. Is crudeliter praefuit.

Inde igitur observare licet, ut regni Juda successio dele-
 ta fuerit. Nam post mortem Zorobabel, qui ex tribu Juda
 erat, post reditum ex captivitate, usque ad Christi adventum,
 non erat illa praedicta successio: ita ut quaereretur deinceps
 Christus promissus. Unde et sancti, qui Christi praesentiae
 manifestationem praestolabantur, digni habiti sunt videre in
 carne quod invenire peroptabant, illud interpretati post mor-
 tem Zorobabel, *Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de*

ἔσται προσδοκία ἐθνῶν, σαφῶς εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Χριστοῦ τοῦτο πληροῦσθαι. ὄθεν, οἶμαι, καὶ οἱ τοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ νομομαθήσαντες ἔλεγον, Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃς ἔστι Χριστός, περὶ οὗ ἔγραψεν ἡμῖν Μωϋσῆς καὶ οἱ προφῆται.

V 148

Βιργίλιος ἐγεννήθη.

5

ι'. ὑπ. Μαρκίου Ῥήγου καὶ Μετέλλου τὸ β'.

ροζ' Ὀλυμπιάς.

ια'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Γλαβρίωνος.

D

ιβ'. ὑπ. Βουλκακίου καὶ Τούλλου.

ιγ'. ὑπ. Κόττου καὶ Τορκουάτου.

10

ιδ'. ὑπ. Λουκίου Καίσαρος καὶ Φιγούλου.

ροη' Ὀλυμπιάς.

ιε'. ὑπ. Κικέρωνος καὶ Ἀντωνίου.

Πομπήιος, δις στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἐπελθὼν πολιορκεῖ μὲν τὰ Ἱεροσόλυμα μέχρι τῶν ἀδύτων, τουτέστι τῶν ἁγίων τοῦ 15
R 434 ἱεροῦ, πρόεισι, καὶ τὸν ναὸν συλήσας, καὶ πολλὰ παρ' αὐτοῦ ἀφελόμενος, Ἀριστόβουλον ἅμα τέκνοις δέσμιον ποιεῖ Ῥωμαίους.

P 185

ισ'. ὑπ. Σιλανοῦ καὶ Μουρήνα.

ιζ'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Μεσσάλα.

2. καὶ om. R. 3. νομομαθήσαντες PV. ib. ἔλεγον] Ioan. I. 42.
IV. 25. 4. Μωσῆς P. 13. Ἀντωνίου V. 14. πολιορκεῖ μὲν]
Fort. πολιορκεῖν.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

femoribus ejus, donec veniet qui repositus est, et ipse erit expectatio gentium, in Christi secundum carnem natiuitate perspicue adimpleri. Unde, ut arbitror, Christi discipuli legem edocti dicebant: *Inuenimus Messiam, qui et Christus, de quo scripserunt Moyses et Prophetæ.*

Virgilius natus est.

686. x. Marcio Rege et Metello II. Coss.

1. 178.

CLXXVII. Olympias.

687. xi. Pisone et Glabrione Coss.

2.

688. xii. Vulcacio et Tullo Coss.

3.

689. xiii. Cotta et Torquato Coss.

4.

690. xiv. Lucio Caesare et Figulo Coss.

1. 179.

CLXXVIII. Olympias.

691. xv. Cicerone et Antonio Coss.

2.

Pompeius, Romanorum secundus Imperator, aggressus Hierosolyma, urbem obsidet, et usque ad Adyta, hoc est Sancta Sanctorum templi pervenit, et spoliato templo, multisque ab eo ablatis, Aristobulum una cum liberis vinctum Romam deducit.

692. xvi. Silano et Murena Coss.

3

Πομπήιος ὁ μέγας ἐλὼν τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν ναὸν συ-
 λήσας, καὶ ἀφελόμενος τὰς ἁγίας γραφὰς καὶ τοὺς κανθάρους
 καὶ χαρακτηῆρας χρυσοῦς καὶ ἄλλα πολλὰ ἅγια σκεύη καὶ τὴν ἄμ-
 πελον τὴν χρυσοῆν καὶ τὴν κλίνην Σολομῶνος, Ὑρκανῶ τὴν ἀρ-
 5 χιερωσύνην τῷ υἱῷ Ἀλεξάνδρον καὶ Ἀλεξάνδρας τῆς Σαλίνας
 παραδίδωσι, καὶ Ἀντίπατρόν τινα Ἀσκαλωνίτην τῆς Παλαιστί-
 νης ἐπιμελητὴν καθιστᾷ· τό τε πᾶν ἔθνος Ἰουδαίων ὑπόφορον
 Ῥωμαίοις καταστῆσας πολλοὺς αὐτῶν αἰχμαλώτους εἰς Ῥώμην
 ἤγαγεν τῇ συγκλήτῳ.

10 Ὑρκανὸς τὰ ὑπὸ Πομπηίου καθαιρεθέντα τεῖχη τῆς Ἱερου- B
 σαλήμ ἀνίστησιν.

ιθ'. ὑπ. Ἀφρανίου καὶ Μετέλλου.

ροθ' Ὀλυμπιάς.

ιθ'. ὑπ. Δεκίου Καίσαρος καὶ Βιβουλάνου.

15 κ'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Γαβίνου.

Φιλαδελφεῖς ἐντεῦθεν ἀριθμοῦσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους.

κα'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Μαρκέλλου.

Πομπήιος ὁ μέγας Ῥωμαίων στρατηγὸς αὐτοκράτωρ προση-
 γορεύθη, καὶ θεμέλιοι θεάτρον ὑπ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν ἐν Ῥώμῃ.

20 κβ'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ β' καὶ Φιλίππου. C

2. καὶ prius om. P. 3. ἅγια om. P. 5. (καὶ) Σαλίνας P sola.
 10. κ. τὰ τεῖχη P. 14. Βιβούλου P. 19. θεμέλια P.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

693. xvii. Pisone et Messala Coss.

4.

Pompeius Magnus, captis Hierosolymis, spoliatoque tem-
 plo, sacris ablatis scripturis, cantharis, aureis caelaturis, mul-
 tisque aliis vasis, ac viti aurea, et lectulo Solomonis, Hyrcano
 Alexandri et Alexandrae, quae et Salina dicta est, filio,
 summum Pontificatum tradit, et Antipatrum quendam Ascalo-
 nitam Palaestinae Procuratorem constituit: ac universa Ju-
 daeorum gente Romanis vectigali facta, complures ex iis cap-
 tivos ad Senatum adduxit.

Hyrcanus destructa a Pompeio Hierosolymorum moenia
 instaurat.

694. xviii. Afranio et Metello Coss.

1. 180.

CLXXIX. Olympias.

695. xix. Decio Caesare et Bibulo Coss.

2.

696. xx. Pisone et Gabino Coss.

3.

Philadelphiensis hinc annos suos putant.

697. xxi. Lentulo et Marcello Coss.

4.

Pompeius Magnus supremus Romanorum Dux est appella-
 tus: et Theatri Romae fundamenta ab illo jacta sunt.

Ἐντεῦθεν Γαζαῖοι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν.

ρπ' Ὀλυμπιάς.

κγ'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Κράσσου.

κδ'. ὑπ. Ἀενοβάρβου καὶ Πούλχρου.

Κικέρων ὁ ῥήτωρ ἀπὸ ἔξορίας μετεκλήθη διὰ μηνῶν ις'. 5

Πτολεμαῖος ὁ νέος Διόνυσος ὁ καὶ Ἀύλητῆς εἰς Ῥώμην ἔφωγεν.

κε'. ὑπ. Βαλβίνου καὶ Μεσσάλα.

D
R 436

Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ πρὸς Ἑλληνας ἐπολέμει.

κς'. ὑπ. Πομπηίου τὸ β' καὶ Μετέλλου. 10

Πομπηῖος ὁ μέγας τὸ κτισθὲν ὑπ' αὐτοῦ θέατρον ἀφιέρω-
σεν, καὶ θρωρίας ἐπετέλεσεν ἐν αὐτῷ δι' ἐλεφάντων σαράκοντα
καὶ ἰππέων τ' καὶ πεζῶν ὧ καὶ μονομάχων χ', ἐλεφαντομαχίαν
ποιήσας.

V 149

ρπα' Ὀλυμπιάς. 15

κζ'. ὑπ. Ρούφου καὶ Μαρκέλλου.

κη'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ β' καὶ Παύλου.

κθ'. ὑπ. Αἰεντούλου καὶ Μαρκέλλου.

P 186

λ'. ὑπ. Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ Σερβιλίου.

5. μετεβλήθη P. 12. ἀπετέλεσεν αὐτοῦ δι' R. ib. τεσσαράκοντα P.

Anni a. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

698. xxii. Marcello II. et Philippo Coss.

1. 181.

Hinc Gazenses annos suos putant.

CLXXX. Olympias.

699. xxiii. Pompeio et Crasso Coss.

2.

700. xxiv. Aënonbarbo et Pulchro Coss.

3.

Cicero Orator post sextum decimum mensem ab exilio re-
vocatur.

Ptolemaeus Novus Dionysus, qui et Auletus, Romam
fugit.

701. xxv. Balbino et Messala Coss.

4.

Caius Julius Caesar bellum Graecis intulit.

5451. 702. xxvi. Pompeio II. et Metello Coss.

1. 182.

Pompeius Magnus conditum a se theatrum dedicavit, et
elephantos exhibuit XL. equites ccc. pedites DCCC. gladiato-
res mille, edito praeterea elephantorum certamine.

CLXXXI. Olympias.

703. xxvii. Rufo et Marcello Coss.

2.

704. xxviii. Marcello II. et Paulo Coss.

3.

705. xxix. Lentulo et Marcello Coss.

4.

706. xxx. Caio Julio Caesare et Servilio Coss.

1. 183.

ρηβ' Ὀλυμπιάς.

Αἰγύπτου δωδεκάτη Κλεοπάτρα θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ νέου Διονύσου τοῦ καὶ Ἀδλητοῦ ἔτη κβ'. ὁμοῦ, ενοζ'.

α'. ὑπ. Καλίνου καὶ Βατίνου.

5 Ἀρχὴ Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ Πομπηίου καὶ [τοῦ] Λεπίδου.

Γαίος Ἰούλιος Καῖσαρ Γαλάτας εἰς τέλειον νικήσας εἰς Ῥώμην ἐπανῆλθεν.

β'. ὑπ. Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ β' καὶ Λεπίδου. B

10 γ'. ὑπ. Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ γ' μόνου.

δ'. ὑπ. Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Ἀντωνίου.

ρηγ' Ὀλυμπιάς.

ε'. ὑπ. Πάνσα καὶ Ἰρτίου.

Γαίος Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἤρέθη μονάρχης.

15 Τὰ Ῥωμαϊκὰ ἐδιοικήθη πράγματα ὑπὸ Βρούτου καὶ Κολλατίνου καὶ τῶν μετ' αὐτοὺς ὑπάτων ἐπὶ ἔτη τηγ', ἤγουν τοῦ παρόντος πέμπτου ἔτους Κλεοπάτρας καὶ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων.

Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ δικτάτωρ οὐκ ἐγεννήθη, ἀλλὰ τῆς μητρὸς C

5. Post Πομπηίου delevi Πτολεμαίου uncis inclusum P. *ibid.* καὶ τοῦ] τοῦ καὶ V. 9. καὶ Λεπίδιου V, μόνου P. 11. καὶ Ἀντωνίου V, μόνου P. 13. Πανσάλα V, m. R. 14. Καῖσαρ om. V. 15. πράγματα ἐδιοικήθη P. 19. διὰ τί Καῖσαρ λέγεται m. P, quae in textu ponit R.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXXXII. Olympias.

In Aegypto XII. regnat Cleopatra, Ptolemaei Novi Dionysi, qui et Auletes dictus est, filia, ann. XXII. Colliguntur anni v. MCDLXXVII.

707. I. Calino et Vatino Coss. 2.

Imperium Caii Julii Caesaris, et Pompeii, et Lepidi.

Caius Julius Caesar, Gallis omnino debellatis, Romam reversus est.

708. II. C. Julio Caesare II. solo Cos. 3.

709. III. C. Julio Caesare III. solo Cos. 4.

710. IV. C. Julio Caesare IV. solo Cos. 1. 184.

CLXXXIII. Olympias.

711. v. Pansa et Hirtio Coss. 2.

Caius Julius Caesar primus Romanorum Imperator creatus est.

Hactenus res Romanorum administratae sunt a Bruto et Collatino, caeterisque post illos Consulibus, per annos CCCXCIII. sive usque ad praesentem v. annum Cleopatrae, et i. annum Caii Julii Caesaris, et praedictos Consules.

αὐτοῦ τῷ ἐνάτῳ μηνὶ τελευτησάσης, ἀνέκειραν αὐτὴν καὶ ἐξέβα-
 R 438 λον τὸ βρέφος· διὸ καὶ Καῖσαρ ἐλέγετο· Καῖσαρ γὰρ λέγεται
 ῥωμαῖοσι ἢ ἀνατομῇ. ἀνατραφεῖς δὲ καὶ ἀνδρείως γενόμενος,
 προεβλήθη τριουμβιράτῳ μετὰ Πομπηίου καὶ Κράσσου ὑπατευ-
 σάντων κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς προκειμένης ῥ᾽ Ὀλυμπιάδος. 5
 ἀπὸ γὰρ τριῶν τούτων ἐδιοικεῖτο τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα.

Ὁ δὲ Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ δικτάτωρ μετὰ τὸ φονευθῆναι τὸν
 Κράσσον παραληφθέντα ὑπὸ Περσῶν πολέμῳ ἐν τοῖς Περσικοῖς
 D μέρεσιν ἔμεινεν αὐτὸς πολεμῶν μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ ἐν τοῖς
 μέρεσι τῆς δύσεως. καὶ διαδεχθεὶς τῆς ὑπατείας ἦτοι τριουμβι-10
 ρατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινοῦ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ
 Πομπηίου Μάγνου τοῦ αὐτοῦ πενθεροῦ ὁ αὐτὸς Ἰούλιος Καῖσαρ
 λυπηθεὶς ἐτυράννησε Ῥωμαίους, καὶ προτρεψάμενος κατὰ Ῥω-
 μαίων πολέμους ἐπεστράτευσεν κατὰ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ
 Πομπηίου Μάγνου. καὶ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, καὶ παραλαβὼν 15
 αὐτὴν, ἀνείλεν τοὺς συγκλητικοὺς αὐτῆς.

Οὗτος Γάιος Ἰούλιος ὁ δικτάτωρ, ὃ ἐστὶν μονάρχης, ἀπάν-
 των ἐκράτησεν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ τυραννείᾳ ἐπὶ ἔτη δ' καὶ μῆ-
 P 187 νας ζ' πρὸ δ' ἰδῶν μαίῳν τῆς πρώτης ἐπινεμήσεως. καὶ προε-
 τέθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἢ ἐλευθερίᾳ αὐτῆς, ὅτε καὶ ὑπὸ 20

1. ἐνάτῳ R, ε' P. 2. ἐλέγετο· Καῖσαρ supplevi ex Malala p.
 214. 4. γὰρ apud utrumque de meo addid. 5. Post Ὀλυμπιάδος
 addit P sola ex libro Holstenii: καὶ μὴ διαδεχθείσης ὑπατείας ἦτοι
 Τριουμβιρατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινοῦ τῆς συγκλήτου Ῥώ-
 μης. 10. τριουμβυρατορίας V, δικτατορίας P. 11. τῆς] [ὑπὸ] τῆς R.
 12. πενθερός P sola. 14. πολέμους P sola. 17. ὁ om. P sola. 18.
 ὑπερηφανείᾳ καὶ τυραννίᾳ PV. 19. εἰδῶν P. 20. ἢ om. R.

Julius Caesar Dictator natus non est, sed matre nono mense ex-
 tincta, ipsa excisa, eductus est infans: unde Caesar est appellatus, quod
 Latinis idem valet ac caesio. Educatus vero, cum eximia fortitudine
 polleret, Triumvir cum Pompeio et Crasso, viris Consularibus, creatus
 est anno i. praedictae Olympiadis cLxxx. non abrogato tamen Consulatu
 ac Triumviratu, universi Senatus decreto. Ab his enim tribus res Ro-
 manae administrabantur.

Julius vero Caesar Dictator, post interfectum Crassum, qui a Persis
 in praelio in ipsa Perside captus fuerat, solus mansit, bellum cum copiis
 suis gerens in Occidente. Abrogato deinde Consulatu, seu Dictatoris
 dignitate universi Senatus decreto, atque adeo procurante ipso Pompeio
 Magno, offensus illius socer Julius Caesar, tyrannidem in Romanos arri-
 puit, et concitatis in Romanos bellis, contra Senatum Romanum et Pom-
 peium Magnum arma movit, Romaque occupata, Senatores interfecit.

Hic Caius Julius Dictator, id est Monarcha, superbum ac tyrannicum
 in omnes Imperium exercuit per annos iv. et menses vii. ex ante diem
 iv. Id. Maias. Et proposita ac publicata est Antiochiae magna urbe

Ῥωμαίους ἐγένετο, τῇ κ' τοῦ ἀρτεμισίου μηνός πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, καὶ ἐκλήθη ὁ αὐτὸς Καῖσαρ Ἰούλιος δικτάτωρ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ γ' καὶ κ' τοῦ αὐτοῦ ἀρτεμισίου μηνός. χρηματίζει οὖν τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας εἰς τι-
5 μὴν αὐτῆς ἔτος α' καὶ πρῶτον ἔτος τῆς πεντεκαιδεκαετηρίδος V 150
τῶν Ἰνδικτιῶν ἀπὸ πρώτου ἔτους Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος.

ς'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Πλάγκου.

α'. Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἡρέθη μονάρχ- B
χης βασιλεὺς, ἐφ' οὗ τὰ Ῥωμαίων ἤκμασεν· καὶ οἱ μετ' αὐτὸν
10 Καῖσαρες προσηγορεύθησαν. ὃς καὶ ὕπατος βασιλεὺς πρῶτος
Ῥωμαίων προσῆλθεν.

Οὗτος εἰς ἄκρον ῥητορικὴν ἤσκειτο.

Ἀρχὴ Ἰνδικτιῶνων.

Ἀπὸ πρώτου ἔτους Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τῶν προ-
15 κειμένων ὑπάτων Λεπίδου καὶ Πλάγκου, ἤγουν ιβ' καὶ αὐτῆς τοῦ
ἀρτεμισίου μηνός, Ἀντιοχεῖς τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι, R 448
καὶ αἱ Ἰνδικτιοὶ δὲ χρηματίζειν ἤρξαντο ἀπὸ πρώτης καὶ αὐτῆς C
τοῦ γορπιαίου μηνός.

3. αὐτοῦ om. R. 4. ἐντεῦθεν Ἀντιοχεῖς τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀρι-
θμοῦσιν m. R. eadem ad 14. ponit m. P. 6. Post verba ἀπὸ πρώτου
ἔτους Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος sequitur alia eaque recentiori manu scri-
ptus elenchus imperatorum in V, item in R. De quo v. annotat. Ducangii.
9. ἀφ' PV. 10. ὕπατος βασιλεὺς πρῶτος] ὕπατος βασιλεὺς R,
βασιλεὺς, δικτάτωρ καὶ πρῶτος P. 11. Ῥωμαίων om. R. 14. τοῦ
Γαίου P.

A. u. c.

illius libertas, cum Romanorum esse coepit, xx. die mensis Artemisii, Ol. Iph.
seu Maii, ab eodem Julio Caesare missa: idemque Julius Caesar Dictator in ipsa urbe magna Antiochena proclamatus est xxii. Artemisii mensis die. In istius igitur libertatis adeptae honorem primus magnae Antiochiae putatur annus; atque adeo primus etiam quindeccennii Indictionum annus, a primo Caii Julii Caesaris anno. 3.

712. vi. Lepido et Planco Coss.

i. Caius Julius Caesar primus Romanorum levatus est Imperator, sub quo res Romanorum floruerunt. Qui vero hunc subsecuti, Caesares appellati sunt. Is porro Imperator, Dictator, et Primus Romanorum processit.

Hic eximia dicendi facultate praestitit.

Initium Indictionum.

A primo anno Caii Julii Caesaris, et praedictis Consulibus Lepido et Planco, ac ipso xii. die mensis Artemisii, (seu Maii) Antiocheni annos suos putant: ac Indictiones numerari coepere a primo die ipsius Gorpiaei mensis, (seu Septembris.)

ζ'. ἰπ. Ἀντωνίων καὶ Ἰσαυρικοῦ.

β'. Γάϊου τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Λαοδικεῖς ἐντεῦθεν τοὺς ἐαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πόλεμος Ἰσαυρικὸς συνεβλήθη.

Ἀντώνιος ὁ ὑπάτος ἐψηφίσατο ἰούλιον μῆνα λέγεσθαι τὸν D κνυτίλιον διὰ τὸ αὐτὸν ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι.

Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τῷ ἐνιαυτῷ προσέθηκεν ἡμέρας ια', σκοπήσας τὸν τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης δρόμον.

η'. ἰπ. Ἀλβίνου καὶ Πολλίωνος.

γ'. Γάϊου Ἰουλίου Καίσαρος.

Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπεστράτευσεν κατὰ Σκιπίωνος καὶ Ὑρκανοῦ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ φνγαδεύσας αὐτοὺς θεωρίας ἔδωκεν ἐπὶ ἡμέρας ε'.

P 188 Εἰσὶν δὲ καὶ οἱ καθηγησάμενοι τῶν Ἑβραίων ἀρχιερεῖς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ὀ' ἐτῶν, ἤγουν ἀπὸ ὀγδόου ἔτους καὶ αὐτοῦ Λαρείου τοῦ Ὑστάσπου καὶ δευτέρου ἔτους ξγ' Ὀλυμπιάδος, οἶδε.

α'. Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδὲκ ἅμα Ζοροβάβελ ἔτη λβ'.

β'. Ἰακίμος υἱὸς Ἰησοῦ ἔτη λ'.

γ'. Ἐλιάσιβος Ἰακίμου ἔτη μ'.

1. ζ'] Ἰνδ. α' addit P sola. 2. τοῦ om. P. 6. τὸν μῆνα Κνυτήλιον Ἰούλιον λέγεσθαι P: Κνυτήλλιον etiam V. 8. αὐτὸς (Ἰούλιος) R. 10. η'] Ἰνδ. γ' addit P sola. ib. Πολλίωνος P. 11. Γάϊου om. R. 15. καὶ om. R. 17. καὶ alterum om. P. 20. Ἰοάκιμος P sola. ib. ἔτη om. P hinc usque κ'.

A. m. c. 5462. A. u. c.

[Ol. Iph.] 4.

713. vii. Ind. i. Antonio et Isaurico Coss.

ii. Caii Julii Caesaris.

Laodicenses hinc annos numerant.

His Coss. bellum Isauricum peractum est.

Antonius Cos. decrevit uti mensis Quintilis Julius diceretur, quod in illo is, (Caesar) natus esset.

Idem vero (Caesar) xi. dies anno adjecit, expenso Solis et Lunae cursu.

714. viii. Ind. iii. Albino et Pollione Coss.

1. 185.

iii. Julii Caesaris.

Caius Julius Caesar tertio sui imperii anno, contra Scipionem et Hyrcanum summum Pontificem bellum movit, iisque in fugam actis, circenses per dies vi. dedit.

Hi sunt Summi Pontifices qui Hebraeis praefuerunt post reditum ex captivitate annorum LXX. seu ab viii. anno, et ipso Darii, Hystaspis filii, anno ii. Olympiadis Lxiii. Scilicet,

i. Jesus, Josedec filius, una cum Zorobabel, ann. xxxii.

ii. Joacimus, filius Jesu, an. xxx.

δ'. Ἰωδαὲ Ἐλιασίβου ἔτη λζ'.

ε'. Ἰανναῖος ὁ τοῦ Ἰωδαὲ ἔτη λβ'.

ς'. Ἰαδδὸνς Ἰανναίου, καθ' ὃν Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρειαν Β
ἔκτισεν, καὶ ἔλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ προσεκύνησεν, ἔτη κ'.

5 ζ'. Ὀνειας Ἰαδδοῦ ἔτη κα'.

η'. Ἐλεάζαρος, καθ' ὃν οἱ ὀ τὰς θείας γραφὰς ἐρμήνευσαν,
ἔτη ιε'.

θ'. Ὀνειας Σίμωνος, ἀδελφὸς Ἐλεάζαρο, ἔτη ιδ'. R 450

ι'. Σίμων, καθ' ὃν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σίραχ ἐγνωρίζετο, ἔτη λβ'.

10 ια'. Μανασσῆς ἔτη κς'. V 151

ιβ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη κβ'. C

ιγ'. Ὀνειας, καθ' ὃν Ἀντίοχος Ἰουδαίους πολιορκήσας ἐλληρί-
ζειν ἠνάγκασεν ἔτη κθ'.

15 Μεθ' ὃν Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος προέξη, ἐκκαθάρας τῶν
ἀσεβῶν τὴν χώραν.

ιδ'. Ἰησοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.

ιε'. Ὀνειας ὁ καὶ Μενέλαος ἔτη ζ'.

ις'. Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος ἔτη λγ'.

ιζ'. Ἰωάνθης ἀδελφὸς Ἰούδα ἔτη ις'.

20 ιη'. Σίμων ἀδελφὸς Ἰωάνθου ἔτη ιη'.

1. Ἰασίβου V. 3. 5. Ἰάδδας, Ἰάδδα P. *ib.* καθ' ἣν RV. 6.
ἠρμήνευσαν P. 8. Ἐλεαζάρου P. 9. τοῦ om. P. 13. ἠνάγκα-
ξεν PV. 19. Ἰωνάθης P sola.

III. Eliazibus, Joacimi filius, an. XL.

IV. Jodae, Eliazibi filius, an. XXXVI.

V. Jannaeus, Jodae filius, an. XXXII.

VI. Jaddas, Jannaei filius, sub quo Alexander condidit Alexandriam,
Hierosolymamque profectus, adoravit, ann. XX.

VII. Onias, Jaddae filius, ann. XXI.

VIII. Eleazarus, cujus tempore viri LXX. interpretati sunt sacras
Scripturas, an. XV.

IX. Onias, Simonis filius, Eleazari frater, ann. XIV.

X. Simon, sub quo Jesus Sirach florebat, ann. XXXII.

XI. Manasses, ann. XXVI.

XII. Simon summus Pontifex, ann. XXII.

XIII. Onias, sub quo Antiochus Judaeos, iis obsessis, ad gentilem
cultum coegit, ann. XXIV.

Post quem Judas Maccabaeus praefuit, purgata ab impio cultu re-
gione.

XIV. Jesus summus Pontifex, an. XVI.

XV. Onias, qui et Menelaus, an. VII.

XVI. Judas Maccabaeus, an. XXXIII.

XVII. Jonathas, frater Judae, ann. XVII.

XVIII. Simon, frater Jonathae, ann. XVIII.

ιθ'. Ἰωάνθης Σίμωνος, ὁ καὶ Ὑρκανός, ἔτη κζ'.

D κ'. Ἀριστόβουλος, ὃς πρῶτος περιέθετο διάδημα βασιλικὸν
πρὸς τῇ ἱερωσύνῃ ἔτη α'.

κα'. Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιερεὺς
ἔτη λ'. 5

Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου χριστοὶ ἡγούμενοι διασκέσαντες
ἔτεισιν νηγ', αἱ εἰσιν ἑβδομάδες ἐτῶν ξθ', αἱ καὶ παρὰ τῷ Δανιὴλ
τοῦτον εἰρημέναι τὸν τρόπον, Καὶ γνώσει καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου
λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ ἀνοικοδομηῆσαι Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπι-
P 189 στρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενω- 10
θήσονται οἱ καιροὶ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβ-
δομάδες ξβ'.

Τῶν παρὰ Ἰουδαίοις ἀρχιερέων καὶ βασιλέων ἐκλειπόντων
Ἡρώδης ἀλλόφυλος βασιλεύει, Ἀντιπάτρου τοῦ Ἀσκαλωνίτου
παῖς, καὶ μητρὸς Κύπριδος Ἀραβίσσης, ἀπὸ Ῥωμαίων τὴν τῶν 15
Ἰουδαίων ἐγχειρισθεὶς βασιλείαν, καθ' ὃν τῆς τοῦ Χριστοῦ γενέ-
σεως πλησιαζούσης ἢ ἐκ προγόνων διαδοχὴ καὶ ἀρχιερωσύνῃ τε καὶ
βασιλείᾳ τῶν Ἰουδαίων κατελύθη, συμπληρουμένης τῆς παρὰ Μωϋ-
σεῖ προφητείας, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδ' ἡγούμενος ἐκ
τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς ἔσται 20
προσδοκία ἔθνων.

R 452 B Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῷ Δανιὴλ χριστὸς

7. Δανιήλ] IX. 25. 8. εἰρημέναι τρόπον R. 15. ὑπὸ P sola.
ibid. Ῥωμαίων P, Ἡρώδου RV. 17. ἢ om. PV. ib. καὶ ἀρχ.]
ἀρχ. P sola, V (?). 18. Μωϋσῆ P V. Gen. II. 20. ᾧ R, ὃς P.

xix. Jonathas, Simonis filius, qui et Hyrcanus, an. xxvii.

xx. Aristobulus, qui primus regium diadema adjunxit summo Pontificatui, ann. i.

xxi. Jannaeus, qui et Alexander, Rex simul et summus Pontifex, ann. xxx.

Huc usque a Cyro per unctionem consecrati Principes perstiterunt annis CDLXXXIII., qui conficiunt hebdomades annorum LXXIX, quae et apud Danielem praenuntiatae sunt in hunc modum: *Et scies intelligesque ab exitu sermonum quibus responsum est, ut iterum aedificetur Hierusalem: et revertetur et aedificabitur platea et murus, et implebuntur tempora usque ad Christum ducem hebdomades VII. et hebdomades LXXII.*

Deficientibus apud Hebraeos summis Pontificibus et Regibus, imperat Herodes advena, Antipatri Ascalonitae et Cypridis Arabissae filius, cum Judaeorum regnum a Romanis obtinisset: quo tempore, appropinquante Christi nativitate, haereditaria successio, et summus Pontificatus ac regnum Judaeorum corruerunt, adimpleta Moysis prophetia: *Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de femore ejus, donec veniat qui repositus est, et ipse crit expectatio gentium.*

ἡγούμενος τέλος λαμβάνει· μέχρι γὰρ Ἡρώδου χριστοὶ ἡγούμενοι· οἱ δὲ ἦσαν ἀρχιερεῖς, οἱ προέστησαν τοῦ ἰδίου ἔθνους, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον τὸν Ὑστάσου τελείας ἀνακείσεως τοῦ ἱεροῦ, ἣτις γέγονε κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ῥγ' Ὀλυμπιάδος. τὰ δὲ μεταξύ γίνεται ἔτη υπ', ἀτινά ἐστιν ἑβδομάδες ἐτῶν ξθ', ὁπόσας καὶ ἡ τοῦ Δανιὴλ θεισπίζει προφητεία.

ῥπδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Κενσωρίνου καὶ Σαβίνου.

δ'. Γάϊου Ἰουλίου Καίσαρος.

10 Σαλοῦστιος ἀπέθανεν πρὸ τριῶν ἰδῶν μαΐων.

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Πούλχρου καὶ Φλάκκου.

ε'. Γάϊου Ἰουλίου Καίσαρος.

Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ ἀπελθὼν ἐν Ῥώμῃ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ δευτέρου Βρούτου, συμποησάντων μετ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων τινῶν

15 συγκλητικῶν.

Μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Καίσαρα Γάϊον Ἰούλιον ἐπελέξατο V 152 ἡ σύγκλητος Ῥωμαίων τὸν Αὔγουστον Ὀκτάβιον τὸν συγγενέα τοῦ Καίσαρος καὶ τὸν Ἀντώνιον τὸν τοῦ Αὔγουστου γαμβρὸν ἐπὶ D ἀδελφῆ καὶ Λέπιδον. καὶ ἐγένοντο οἱ τρεῖς τριουμβιράτορες, οἱ

6. τοῦ om. P. 7. ῥπδ' O. om. R. 8. ἰνδ. δ'. θ'.] Invertere haec solet P.

10. εἰδῶν P. ib. Μαΐου P sola. 16. Γάϊον Ἰούλιον Καίσαρα P.

19. Λεπίδιον V. ibid. τριουμβιράτορες V, τριούμβιροι R.

Hic autem praedictus a Daniele Christus Dux finem accipit: quippe Anni a m. c. usque ad Herodem uncti duces fuere. Hi vero extitere summi Pontifices, qui genti suae praefuerunt, a completa templi sub Dario Hystaspis filio renovatione, quae facta est sub annum II. Olympiadis CLXXXIII. Quae vero intercedunt, annos conficiunt CDLXXXIII. scilicet hebdomades LXIX. quot Danielis prophetia praedixit.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXXXIV. Olympias.

715. ix. Ind. iv. Censorino et Sabino Coss.

2.

5464.

iv. Caii Julii Caesaris.

Salustius moritur III. Idus Maias.

716. x. Ind. v. Pulchro et Flacco Coss.

3.

v. Caii Julii Caesaris.

Caius Julius Caesar Romam reversus, ab altero Bruto interfectus est, cum eo conjurantibus aliis quibusdam Senatoribus.

Extincto Caio Julio Caesare, Senatus Romanus Octavium Augustum Caesaris cognatum, et Antonium Augusti sororium, ac Lepidum delegit, qui creati Triumviri, Romanam Rempublicam usque ad mortem suam administrarunt, et Consules crearunt.

ἰδιοίκουν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἕως θανάτου αὐτῶν, προβαλλόμενοι ὑπάτους.

Ῥωμαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Καῖσαρ Σεβαστὸς Αὐγούστος ὁ καὶ Ὀκτάβιος ἔτη νς', μῆνας ε', ὁμοῦ ρφα', δώδεκα μὲν ἕως οὗ ἀνῆρέθη Κλεοπάτρα, λ' δὲ ἄλλα μετὰ τὴν ἐκείνης ἀνα-
 P 190 ρεσιν μοναρχήσας, κρατήσας καὶ τῆς Αἰγύπτου, ἐν οἷς ἐτέχθη κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ τῆς

Ἰουδαίας, τὰ δὲ λοιπὰ ἰδ' μετὰ ταῦτα, καθὼς ἐνταῦθα φέρεται.

Ἰνδ. ε'. ια'. ὑπ. Ἀγρίππα καὶ Γάλλου.

α' Αὐγούστου Καίσαρος.

Δόγματι συγκλήτου τρεῖς ἄνδρες τὸν κόσμον διμερίσαντο,
 R 454 α' Καῖσαρ Αὐγούστος δυσμὰς σὺν τῇ Ἰταλίᾳ, β' Ἀντώνιος Ἐφῶνα σὺν τῇ Ἀσίᾳ, γ' Λέπιδος τὴν Λιβύην.

Ἀπὸ τούτου Σεβαστοὶ καὶ Αὐγούστοι οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἀνῆγορεύθησαν.

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων Κικέρων ρήτωρ ἀπέθανεν καλάνδαις μαίταις.

Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Πουβλικόλα καὶ Ἔρβα Κοκίλου.

β' Αὐγούστου Καίσαρος.

Ἐκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

Ἡρώδης δὲ Ἀνάνηλόν τινα μεταπεμφάμενος ἀπὸ Βαβυλῶ-

4. ρφα'] ρφα' V: ὁμοῦ ρφα' v. 8. post φέρεται ponit P cum ed. Scaligeri p. 261., quamvis ipse Ducangius glossema sibi moneat videri καθὼς — φέρεται (et fortasse totum illud δώδεκα — φέρεται). 7. ὁ alterum om. P. 13. Λέπιδος] καὶ Λέπιδος P.

Annam. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Romanis II. imperavit Caesar Augustus, qui et Octavius, ann. LVI. menses VI. ac annos quidem XII. usque ad mortem Cleopatrae: xxx. vero alios, ea sublata, solus imperans, expugnata Aegypto: quibus secundum carnem natus est Dominus noster Jesus Christus in Bethleem Judaeae; reliquos vero XIV. postea, ut hic observare licet. Colliguntur anni v. MDXXI.

XI. Ind. VI. Agrippa et Gallo Coss.

I. Augusti Caesaris.

Senatusconsulto Triumviri orbem inter se partiti sunt, I. Caesar Augustus Occidentem cum Italia, II. Antonius Orientem cum Asia, III. Lepidus Africam obtinuit.

Ab hoc Augusto caeteri deinceps Romanorum Imperatores Augusti sunt appellati.

His Coss. Cicero Orator obiit Kalendis Maiis.

5466. 717. XII. Ind. VII. Publicola et Nerva Coccio Coss.

II. Augusti Caesaris.

Solis Eclipsis accidit.

Herodes, Ananelo quodam Babylone evocato, hunc sum-

1. 186.

νος Ἰουδαίων ἀρχιερέα καθίστησι. μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦτον παύ-
 σας Ἀριστόβουλον τὸν ἀδελφὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, υἱὸν δὲ
 Ἑρκανοῦ, ἐπὶ τὴν τιμὴν προῦγει. ἔνιαυτοῦ δε διαγενομένου
 πάλιν τῷ Ἀνανήλῳ ἀποδίδωσι τὴν λειτουργίαν, τὸν Ἀριστόβου- C
 5 λον ἀνελών.

ῥπέ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Κορνεφικίου καὶ Πομπηίου.
 γ' Ἀγούστου Καίσαρος.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Ἀντωνίου καὶ Δίβωνος
 10 Ἀγούστου Καίσαρος δ'.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου καὶ Κικέρωνος.
 Ἀγούστου Καίσαρος ε'.

Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Κορβι-
 λίου.

15 Ἀγούστου Καίσαρος ς'.
 Ἐκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

ῥπς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ιζ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Κράσσου.
 Ἀγούστου Καίσαρος ζ'.

20 Ἰνδ. ιγ'. ιη'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Κράσ-
 σου τὸ β'.

10. δ' Ἀγούστου Καίσαρος] Numerum semper postponit V: quan-
 quam dubito an non p. 191. A. 12. ε'. A. K. ε'. R.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

mum Judaeorum Pontificem constituit. Nec multo post eo
 exauctorato, Aristobulum uxoris fratrem, Hyrcani filium, ad
 hanc dignitatem provehit, quam anno dein elapso, rursum
 Ananelo restituit, sublato ac interfecto Aristobulo.

CLXXXV. Olympias.

718. XIII. Ind. VIII. Cornificio et Pompeio Coss. 2. 5467.
 III. Augusti Cnesaris.

719. XIV. Ind. IX. Antonio et Libone Coss. 3.
 IV. Augusti Caesaris.

720. XV. Ind. X. Octaviano Augusto et Cicerone Coss. 4.

721. Aëno-barbo et Sosio Coss. 1. 187.

V. Augusti Caesaris.

722. XVI. Ind. XI. Octavio Augusto II. et Corvillio Coss. 2.

VI. Augusti Caesaris.

Solis Eclipsis facta est.

CLXXXVI. Olympias.

723. XVII. Ind. XII. Octaviano Augusto III. et Crasso Coss. 3.

V 153 *Αἰγούστου Καίσαρος ἡ'.*

P 191 *Ἀντίπατρος ὁ Ἀσκαλωνίτης, παῖς δὲ οὗτος ἦν Ἡρώδου τινὸς τῶν περὶ τὸν νεὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροδοῦλων, Ὑρκανῶ τῷ Ἰουδαίων βασιλεῖ τὰ πλεῖστα συμπράττων ἐπίτροπος τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ Ἡρώδου καθίσταται.* 5

R 456 *ἡ' ἔτι Αἰγούστου Καίσαρος Ἡρώδης υἱὸς Ἀντιπάτρου καὶ Κύπριδος τὸ γένος ἐξ Ἀραβίας φερούσης ὑπὸ Ῥωμαίων τὴν βασιλείαν ἐγχειρίζεται· ὃς τὸν Ὑρκανὸν ἀνελὼν οὐκέτι τοῖς ἐκ διαδοχῆς, ἀλλὰ τισιν ἀσήμεοις τὴν ἀρχιερωσύνην ἀπένειμεν.*

Καθ' ὃν γεννηθέντος τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ παρὰ Μωϋσεῖ πληροῦται προφητεία ἡ φάσκουσα, Οὐκ ἐκλείψει ἀρχὼν ἐξ Ἰουδα οὐδὲ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς ἔσται προσδοκία ἐθνῶν. 10

Βασιλεύει δὲ Ἡρώδης Ἰουδαίων ἔτη λζ'· οὗ τῆς βασιλείας ἔτι λέ' Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾷται τῆς Ἰουδαίας. 15

Μεθ' ὃν Ἀρχέλαος παῖς αὐτοῦ ἔτη θ'.

Μεθ' ὃν Ἡρώδης Ἀρχελάου ἀδελφὸς τετράρχης ἔτη κη', καθ' ὃν πέπονθεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτῆρ ὁ Χριστὸς.

C *Ἰνδ. ιδ'. ιθ'. ὑπ. Ἀενοβάρβου καὶ Σουσίου.*

11. Μωϋσῆ PV. 13. φ] ὃς P sola. 15. ὁ om. P. 19. Σουσίου P.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

vii. Augusti Caesaris.

724. xviii. Ind. xiii. Octaviano Augusto IV. et Crasso II. Coss.

4.

viii. Augusti Caesaris.

Antipater Ascalonites, (is vero cujusdam Herodis templi Apollinis ministri filius fuit) qui Hyrcano Judaeorum Regi in multis adjutor fuerat, Judaeae Procurator ab Herode constituitur.

viii. Anno Augusti Caesaris, Herodes filius Antipatri et Cypridis, quae genus ex Arabia ducebat, a Romanis Rex constituitur. Is Hyrcano sublato, deinceps non ex successione, sed viris quibusdam obscuris summum Pontificatum commisit.

Eo regnante nato Domino et Salvatore nostro Jesu Christo, Mosis Prophetia impleta est, quae dicit: *Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de femoribus ejus, donec veniat qui repositus est, et ipse erit expectatio gentium.*

Judaeis vero imperat Herodes annos xxxvii. cujus regni an. xxxv. Jesus Christus in Bethleem Judaeae nascitur.

Post quem Archelaus illius filius regnavit ann. ix.

Post quem Herodes, Archelai frater, Tetrarcha, ann. xxviii. regnavit: sub quo Dominus noster et Salvator Christus passus est.

xix. Ind. xiv. Aëno-barbo et Sosio Coss.

Ἀγούστου Καίσαρος θ'.

Ἰνδ. ιε'. κ'. ἑπ. Ὀκταβίον Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀπουληίου.
Ἀγούστου Καίσαρος ι'.

ρπζ' Ὀλυμπιάς.

5 Ὀκτάβιος Ἀγούστος Σεβαστὸς ἀνηγορεύθη, καὶ ὁ σεξ-
τίλιος μὴν Ἀγούστος προσηγορεύθη διὰ τὸ ἐν αὐτῷ Σεβαστὸν
ἀναγορευθῆναι.

Ἰνδ. α' κα'. ὑπ. Ὀκταβίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀγρίππα. D
Ἀγούστου Καίσαρος ια'.

10 Ἰνδ. β'. κβ'. ὑπ. Ὀκταβίου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Ἀγρίππα
τὸ β'.

Ἀγούστου Καίσαρος ιβ'.

Δωδεκάτῳ ἔτει τῆς τριουμβιατορίας Ἀγούστου Καίσα-
ρος, τυραννησάντων τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας τῆς
15 κτισσῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ Φάρον εἰς τὴν νῆσον τὴν λε-
γομένην Πρωτέως καὶ οὖσαν κατέναντι Ἀλεξανδρείας αὐτῆς ὡς
ἀπὸ μιλίων δ', καὶ προσχωσάσης γῆν καὶ λίθους εἰς τὴν θάλασσαν P 192
ἐπὶ τοσοῦτον διάστημα, ποιησάσης βαδίζεσθαι ἕως αὐτῆς τῆς νῆ- R 458
σου καὶ τῆς Φάρον ἀπὸ ἀνθρώπων· ὅπερ φοβερὸν ἔργον ἐποίη- R
20 σεν ἡ αὐτὴ Κλεοπάτρα διὰ Δεξιφάνους Κνιδίου μηχανικοῦ, ὃς

2. 8. 10. Ὀκταβιανοῦ P. 5. Σεξτήλιος P, Σεκοτήλιος V. 13.
τριουμβιατορίας RV. 16. αὐτῆς om. Malalas p. 218. 10. 17. γῆ P.
ibid. λίθοις P. ibid. εἰς sumpsit a Malala. 18. ποιησάσης]
εἰς τὸ Malalas. 20. αὐτὴ om. P. ib. Κνησίου R.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

ix. Augusti Caesaris.

725. xx. Ind. xv. Octaviano Augusto V. et Apuleio Coss. 4. 5474.

x. Augusti Caesaris.

CLXXXVII. Olympias.

Octavius Augustus renuntiatus est, et Sextilis mensis
Augustus appellatus, quod in eo Augustus esset renuntiatus.

726. xxi. Ind. i. Octaviano Augusto VI. et Agrippa Coss. 1. 188.

xi. Augusti Caesaris.

727. xxii. Ind. ii. Octaviano Augusto VII. et Agrippa II.
Coss. 2.

xii. Augusti Caesaris.

Anno xii. Triumviratus Augusti Caesaris, Aegyptiis et
Cleopatra tyrannice Imperantibus, illa scilicet quae in magna
Alexandria Pharum in insula, quae Protei appellatur, ipsi
Alexandriae ad iv. circiter millia passuum objecta, aedifica-
vit, molibus et lapidibus aggestis mari: quo effecit ut per il-
lud spatium quivis ad ipsam usque insulam et Pharum pede-
stri itinere pervenire posset: quod quidem stupendum opus

τὴν Θάλασσαν ἐποίησεν χθόνα. τῆς δὲ τυραννίδος τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας γνωσθείσης Ῥωμαίοις, ἐξῆλθεν ἀπὸ Ῥώμης Ἀντώνιος ὀπλισάμενος κατὰ τῆς Κλεοπάτρας καὶ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τὰ Περσικὰ μέρη, ὅτι ἐτάρασσον τὴν ἀνατολήν.

Λέγει ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Σωσίβιον τινα Ἀντιοχέα συγ-
 V 154 κλητικὸν ἀνελθεῖν μετὰ τοῦ Ἀγούστου ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ τελευ-
 B τῶντα καταλιπεῖν τὴν πρόσοδον αὐτοῦ τῇ ἰδίᾳ πατρίδι εἰς τὸ ἐπι-
 B τελεῖσθαι ἐν αὐτῇ κατὰ πενταετηρίδα τὰς λ' ἡμέρας τοῦ περιτίου
 μηνὸς ἀγῶνας ἀκροαμάτων, θυμηλικῶν, σκηνικῶν καὶ ἀθλητῶν
 καὶ ἰππικὸν ἀγῶνα. 10

Λέγει ὅτι πρῶτος ἐγένετο βασιλεὺς Ῥωμαίων μονάρχης ὁ Ἀγούστος, ὅστις ἐχρημάτισεν οὕτως Ἀγούστος Καῖσαρ Ὀκταυιανός, τροπαιοῦχος, σεβαστός, κραταῖός, ἰμπεράτωρ, ὅπερ ἐστὶν αὐτοκράτωρ.

Ἀγούστος ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον κρατεῖ τῆς Αἴγυπτου, τὴν 11
 C τῶν Πτολεμαίων καθελὼν βασιλείαν, διαρκέσασαν ἔτεσι σγς'.

Ἀγούστος Ὀκτάβιος ἐμονάρχησεν ἔτη μδ'. ὁμοῦ ερκα'.
 Ἰνδ. γ'. ιγ'. ὑπ. Ὀκταυιανοῦ Ἀγούστου τὸ ἦ' καὶ Ταύρου.

3. Ἀντωνίνος V. 4. τὰ] ἐπὶ τὰ Malalas. 5. χρόνοις τούτοις] χρόνοις R, (αὐτοῖς) χρόνοις P. 6. τῇ om. P. 9. ἀθλητῶν Malalas p. 225. 2., ἀθληκῶν RV, ἀθλητικῶν P. 12. Ὀκταυιανός] ὁ Κλεωνίνος PV. 13. ἰμπεράτωρ m. R, ὁ πηρεράτωρ RV. 16. σγς' P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Cleopatra confecit, Dexiphane Cnidio architecto usa, qui mare in continentem vertit. Aegyptiorum vero et Cleopatrae accepta a Romanis tyrannide, Roma profectus est Augustus, coactis et eductis copiis contra Cleopatram et Aegyptios, orasque Persicas, quod Orientem turbarent.

Refert Sosibius hac eadem tempestate quendam Antiochenum, ordinis Senatorii virum, cum Augusto Romam venisse, ac morientem suos omnes reditus patriae suae reliquisse, hac conditione, ut singulis quinquenniis, totis triginta mensis Peritii diebus Acroamatici, Thymelici, Scenici, et Athletici, atque adeo Equestres ludi in ea celebrarentur.

Scribit praeterea Augustum primum fuisse qui solus Romanis imperaverit, itaque sese inscripsisse: *Augustus Caesar Octavianus, Triumphator, Augustus, Invictus, Imperator*, id est Monarcha.

Augustus, ubi in Aegyptum appulit, hanc capit, extincto Ptolemaeorum regno, quod annis duraverat cxcxvi.

Octavius Augustus solus imperavit ann. XLIV. Colliguntur anni v. MDXXI.

5478. 728. XIII. Ind. III. Octaviano Augusto VIII. et Tauro Coss.

Ἐντεῦθέν τινες ἀριθμοῦσιν τὸ πρῶτον ἔτος Ἀγούστου μοναρχίας, ἦντινα βασιλείαν Ῥωμαίων οὔσαν ἢ παρὰ τῷ Δανιὴλ τῆς εἰκόνας σύγκρισις σιδηρᾶν ὀνομάζει, ὡς λεπτύνουσαν. Βαβυλωνίων χρυσὸς ἢ βασιλεία, ἢ Περσῶν ἄργυρος, Μακεδόνων 5 χαλκός. τὸ δὲ μέρος τι αὐτῆς σιδηροῦν, μέρος τι ὀστράκου, τὸ ἐπίμικτον τῆς Ῥωμαίων καὶ Αἰγυπτίων βασιλείας δηλοῖ, ὡς εἶναι D μὲν τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν σίδηρον, τὴν δὲ τῶν Αἰγυπτίων ὀστρακον.

Ἰνδ. δ'. ιδ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Σιλάνου.

ρηθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιε'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ι' καὶ Φλάκκου.

Ἰνδ. ς'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ια' καὶ Πίσωνος.

Ἰνδ. ζ'. ιζ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιβ' καὶ Ἄρουν- R 460
P 193
τίου.

15 Ἰνδ. η'. ιη'. ὑπ. Κέλσον καὶ Τιβερίου.

Ἀγούστος Καῖσαρ Καλαβρίαν καὶ Γαλάτας ὑποφόρους ἐποίησεν.

Θέατρον Μαρκέλλου ἐν Ῥώμῃ ἐκαύθη.

ρηθ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. θ'. ιθ'. ὑπ. Λολλίου καὶ Λεπίδου.

2. Ῥωμαίαν RV. ib. παρὰ om. R. 4. χρυσῆ P. 5. ὀστράκινον P.
6. τῆς om. P. 13. Ἀρουντίου P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

Hinc primum imperii Augusti annum nonnulli putant: quod quidem Romanorum imperium, quae apud Danieleam habetur statuae comparatio, ferreum appellat, tanquam attenuans. Babyloniorum quippe regnum auro confertur, Persarum argento, Macedonum aeri. Pars autem istius statuae ferrea, parsque alia testacea, Romanorum et Aegyptiorum mixtum regnum significat, ita ut Romanorum quidem sit ferrum, Aegyptiorum autem testa.

729. xiv. Ind. iv. Octaviano Augusto IX. et Silano Coss. 4.

CLXXXVIII. Olympias.

730. xv. Ind. v. Octaviano Augusto X. et Flacco Coss. 1. 189.

731. xvi. Ind. vi. Octaviano Augusto XI. et Pisone Coss. 2.

732. xvii. Ind. vii. Octaviano Augusto XII. et Aruntino 5482.

Coss. 3.

xviii. Ind. viii. Celso et Tiberio Coss.

Augustus Caesar Calabriam et Gallos vectigales fecit.

Theatrum Marcelli Romae conflagravit.

CLXXXIX Olympias.

733. xix. Ind. ix. Lollio et Lepido Coss. 4.

Ἰνδ. ι'. κ'. ὑπ. Ἀπουληίου καὶ Νέρβα.

B Ἰνδ. ια. κα'. ὑπ. Σατουρνίου καὶ Λουκρητίου.

Ἰνδ. ιβ'. κβ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Λεντούλου.

ρζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. κγ'. ὑπ. Λεντούλου τὸ β' καὶ Κορνηλίου.

Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις πλεῖστα καὶ μέγιστα ἔκτισεν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὴν παλαιὰ Σαμαρείαν κατερειπομένην ἐκ θεμελίων ἐγείρας εἰς τιμὴν τοῦ Σεβαστοῦ Ἀυγούστου Σεβαστιὴν ὠνόμασεν. ἐν Πανειάδι δὲ τὸ Πάνειον κατεσκευάσεν.

V 155 C Ἰνδ. ιδ'. κδ'. ὑπ. Φορνηκίου καὶ Σιλανῶ.

Ἰνδ. ιε'. κέ'. ὑπ. Δομετίου καὶ Ἀενοβάρβου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἢ ἡμέρᾳ β' Ἰνδ. ιε' ἐγεννήθη ἡ δέσποινα ἡμῶν ἢ θεοτόκος ἀπὸ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Ἰνδ. α'. κς'. ὑπ. Αἰβωνος καὶ Πίσωνος.

Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν λύσας μείζονα οἰκοδόμησεν.

ρθα' Ὀλυμπιάς.

D Ἰνδ. β'. κζ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Λεντούλου.

Ἰνδ. γ'. κη'. ὑπ. Νέρωνος καὶ Κλάρον.

2. Σατουρνίου P. 4. Ὀλυμπιάδος V. 6. μέγιστα] μεγάλα PV.

9. Πανειάδι — Πάνιον PV. 13. ἢ prius om. P. 16. ἀνοδόμησεν m. R, P sola.

A. u. c.

734. xx. Ind. x. Apuleio et Nerva Coss.

735. xxi. Ind. xi. Saturnino et Lucretio Coss.

736. xxii. Ind. xii. Lentulo et Lentulo Coss.

[Ol. Iph.]

1. 190.

2.

3.

CXC, Olympias.

xxiii. Ind. xiii. Lentulo II. et Cornelio Coss.

Herodes Hierosolymis multa et praeclara aedificia extruxit. Idem etiam pridem eversam Samariam a fundamentis instauratam in honorem Augusti Sebasten appellavit. In Pannide vero Panium condidit.

737. xxiv. Ind. xiv. Fornicio et Silano Coss.

738. xxv. Ind. xv. Domitio et Aenobarbo Coss.

His Coss. mensis Septembris viii. feria ii. Ind. xv. nata est Domina nostra Dei genitrix ex Joacim et Anna.

739. xxvi. Ind. i. Libone et Pisone Coss.

Herodes Hierosolymis, destructo templo, illud longe majus aedificavit.

CXCI, Olympias.

740. xxvii. Ind. ii. Crasso et Lentulo Coss.

741. xxviii. Ind. iii. Nerone et Claro Coss.

3.

4.

Ἰνδ. δ'. κθ'. ὑπ. Μεσσάλα καὶ Κυρινίου.

Ἡρώδης Καισάρειαν εἰς ὄνομα Καίσαρος Αὐγούστου ἔκτισεν, Στρατόνως πύργον τὸ πρὶν καλονομένην. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Ἀνθηδόνα ἐπικτίσας Ἀγρίππειαν ἐκάλεσεν, ἔτι δὲ καὶ Περσαβίην

5 εἰς ὄνομα Ἀντιπάτρου τοῦ ἰδίου πατρὸς.

Ἰνδ. ε'. λ'. ὑπ. Ρουβελλίου καὶ Σατορνίνου.

P 194
R 462

ρθβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. λά. ὑπ. Μαξίμου καὶ Τουβέρωνος.

Ἰνδ. ζ'. λβ'. ὑπ. Ἀφρικανοῦ καὶ Μαξίμου τὸ β'.

10 Ἰνδ. η'. λγ'. ὑπ. Δρούσου καὶ Κρισπίνου.

Ἰνδ. δ'. λδ'. ὑπ. Κενσωρίνου καὶ Γάλλου.

ρθγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. λε'. ὑπ. Νέρωνος τὸ β' καὶ Πίσωνος τὸ β'.

B

Τιβέριος ἐστράτευσεν κατὰ Βρεταννῶν καὶ Ἀρμενίων.

15 Ἰνδ. ια'. λς'. ὑπ. Βάλβου καὶ Βετέρον.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ λοιπὸν τὸ ιγ' καὶ Σύλλου.

Ἰνδ. ιγ'. λη'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Ρουφίνου.

Αἴγουστος Ἰουλίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐφυγάδευσεν, καταγνοὺς αὐτῆς μοιχείαν.

3. δὲ om. P. *ib.* Ἀνθηδόνα] Καριανθηδόνα PV, Ἀνθήδόνα m. R.

4. δὲ add. V. *ib.* καὶ Περσαβίην] Καπερσαβίην Wesselingius ad Itin. Hieros. p. 601. 5. ἰδίου om. P. 6. Σατουρνίνου P. 16. λυπὸν addidit V. 19. μοιχείας PV.

A. u. c.

742. xxix. Ind. iv. Messala et Cyrinio Coss.

[Ol. Iph.]Annia m. c.
1. 192.

Herodes Caesaream in Caesaris Augusti nomen condidit. cum prius Turris Stratonis vocaretur. Idem Carianthedone instaurata, hanc Agrippeam nuncupavit. Sed et Persabinae, patris Antipatri nomen indidit.

xxx. Ind. v. Rubellio et Saturnino Coss.

CXCII. Olympias.

743. xxxi. Ind. vi. Maximo et Tuberone Coss.

2. 5496.

744. xxxii. Ind. vii. Africano et Maximo Coss.

3.

745. xxxiii. Ind. viii. Druso et Crispino Coss.

4.

746. xxxiv. Ind. ix. Censorino et Gallo Coss.

1. 193.

CXCIII. Olympias.

747. xxxv. Ind. x. Nerone II. et Pisone II. Coss.

2.

Tiberius in Britannos et Armenios expeditionem suscepit.

748. xxxvi. Ind. xi. Balbo et Vetere Coss.

3.

749. xxxvii. Ind. xii. Octaviano XIII. et Sulla Coss.

4.

750. xxxviii. Ind. xiii. Sabino et Rufino Coss.

ρηδ' Ὀλυμπιάς.

C Ἰνδ. ιδ'. λθ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιδ' καὶ Σιλανουῦ.

Τούτῳ τῷ ρεφ' ἔτι γενέσεως κόσμου μετὰ τὸ παρελθεῖν τὸ κς' ἔτος τῆς Ἀγούστου Καίσαρος μοναρχίας καὶ μῆνα τὸν ἕκτον, τουτέστιν κατὰ τὸ λθ' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, θέλομεν 5 γνῶναι πόστην ἔχει κατὰ σελήνην ἢ πρώτη τοῦ ἑβδόμου μηνὸς Ἐλουὺλ κατὰ τὴν σεληνιακὴν παράδοσιν τῆς γραφῆς καὶ ποία ἐστὶν ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος. ἀπὸ τῶν ρεφ' ἐτῶν τὸ α' ἀφαιροῦντες τὰ ρεφ' ποιοῦμεν παρὰ τὸν ιδ'. ιδ' σ' γίνονται γω'. ιδ' π' γίνονται 156 ραφ'. ιδ' θ' γίνονται ροά'. λοιπὸν ιδ'. τὸ ιδ' ἔτος τῆς 1 D ἔννεακαιδεκαετηρίδος ἔχει δ' ἑπακτάς. ταύταις προσάπτομεν ἰγ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου. ἀπριλίου λ', μαιου λα', ἰουνίου λ', ἰουλίου λα', ἀγούστου λα', σεπτεμβρίου α', γίνονται ρββ'. ἕκβα τριακοντάδας, λοιπὸν β'. ἔγνωμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ρεφ' ἔτος γενέσεως κόσμου ἢ α' ἡλιακῆ 1 τοῦ σεπτεμβρίου μηνὸς ἔσχεν κατὰ σελήνην δευτέραν.

Εἶτα γνῶμεν καὶ ποία ἡμέρα ἔφθασεν ἢ πρώτη τοῦ σεπτεμβρίου. τοῖς ρεφ' προσάπτομεν τὸ δ'. ατος' γίνονται ρωπα'. ταύτας παρὰ τὸ ζ'. ζ' ρ' γίνονται ρτ'. ζ' π' γίνονται ρεε'. ζ'

2. Σιλουανοῦ P. 6. πόστην] πῶς τὴν V, πῶς P. *ibid.* Ἐλουὺλ] Ἐλουὺλ V. 11. ιδ' ἑτηρίδος PV.

A. u. c.

Augustus Juliam filiam, cognito illius adulterio, in exilium misit.

[Ol. Iph.]

CXCIV. Olympias.

751. xxxix. Ind. xiv. Octaviano Augusto XIV. et Silvano Coss.

3. 194.

Hoc anno a mundo condito v. m̄dvi. post expletum Augusti Caesaris Imperii annum xxvi. et mensem vi. hoc est xxxix. illius imperii, si velimus nosse, ut se habeat secundum lunae cursum prima septimi mensis Elul, juxta lunarem traditionem scripturae, et qualis sit dies septimanae, ita computare licet. De v. m̄dvi. annis detracto i. remanent v. m̄dv. Jam per xix. operemur: ducamus xix. in cc. prodibunt iii. m̄dccc. ducamus xix. in lxxx. existent m̄dxx. ducamus xix. in ix. nascentur clxxi. reliqua erunt xiv. Decimus quartus annus decemvennalis cycli habet Epactas iv. His addimus xiii. ante luminaria, et xi. illas a xxi. Martii, xxx. Aprilis, xxxi. Maii, xxx. Junii, xxxi. Julii, xxxi. Augusti, i. Septembris, fiunt clxxxii. tolle tricenarios, relinquuntur ii. Intelleximus ergo quod hoc praesenti anno mundi v. m̄dvi. primus dies solaris mensis Septembris, in secundam lunam incidit.

Dein videamus etiam qua feria contigerit dies primus Septembris. v. m̄dv. quartam addimus partem, nempe m. ccclxxvi. et procreatur vi. m̄dcccclxxxii. Hoc totum dividamus per vii. vii. duc in dcccc. fiunt

β' γίνονται ιδ', λοιπὸν ζ'. καὶ ἔγνωμεν ὡς κατὰ τὸ φρζ' ἔτος ἔφθασεν ἡ α' τοῦ σεπτεμβρίου ἐν ἡμέρᾳ ζ', καὶ εἶχε κατὰ σελήνην δευτέραν.

Λ ε υ ι τ ι κ ο ὦ .

5 Καὶ αἱ μὲν ἑορταὶ τοῦ ἑβδόμου μηνός εἰσιν αὗται.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, *Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τοῦ μηνός τοῦ ἑβδόμου μιᾶ τοῦ μηνός B* ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλπίγγων, κλητὴ ἁγία τῷ κυρίῳ. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὀλοκαύ-
 10 τωμα τῷ κυρίῳ. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἑξίλασμοῦ κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· ἔστιν γὰρ ἡμέρα ἑξίλασμοῦ αὕτη ὑμῖν ἐξιλάσασθαι περὶ
 15 ὑμῶν ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. πᾶσα γὰρ ψυχὴ ἣτις οὐ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. πᾶν ἔργον C
 20 ταῦς κατοικίαις ὑμῶν. σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν, καὶ τα-

2. τὴν σελήνην P. 6. καὶ ἐλάλησε] Levit. XXIII. 23. 7. τοῦ tertium om. P. 14. ἡ ἡμέρα P. 16. ταύτῃ] αὕτη P.

VI. MCCC. VII. in LXXX. fiunt DLX. VII. in duo, fiunt XIV. Ergo didicimus quemadmodum anno Mundi v. MDVI. primus dies Septembris in diem Sabbati inciderit, quo die secunda luna fuit.

Ex Levitico.

Et festa septimi mensis haec sunt: Et locutus est Dominus ad Moysen dicens: Loquere filiis Israel dicens: Mensis septimi una mensis erit vobis requies, memoriale tubarum, vocata, sancta Domino. Omne opus servile non facietis, et offeretis holocaustum Domino.

Et locutus est Dominus ad Moysen dicens: Et decima mensis septimi hujus dies expiationis vocata sancta erit vobis, et humiliabitur animas vestras, et offeretis holocaustum Domino. Omne opus non facietis in ipsa die hac. Est enim dies expiationis haec vobis propitiare pro vobis coram Domino Deo vestro. Omnis enim anima quae non humiliabitur in ipsa die hac, exterminabitur de populo suo. Et omnis anima quae faciet opus in ipsa die hac, peribit anima illa de populo suo. Omne opus non facietis. Legitimum sempiternum in generationes vestras in omnibus habitationibus vestris. Sabbata Sabbatorum erunt vobis, et humiliabitur animas vestras a nono mensis a nono mensis a vespera usque ad vesperam sabbatizabitis

πεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνός, ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, *Αἰλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τῆ πεντεκαδεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ ἐβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, ἐορτάσετε τῷ κυρίῳ ζ' ἡμέρας. τῆ 5 ἡμέρᾳ τῆ πρώτῃ ἀνάπαισις καὶ τῆ ἡμέρᾳ τῆ ὀγδόῃ ἀνάπαισις. καὶ λήψετε ἐάντοῖς τῆ ἡμέρᾳ τῆ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠραίου καὶ κάλλυνθρα φοινίκων καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας καὶ*

D ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάρρου, καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου
R 466 τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἐπτά ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. νόμιμον αἰώνιον εἰς 1
 τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν τῷ μηνί τῷ ἐβδόμῳ ἐορτάσετε αὐτήν. ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἐπτά ἡμέρας. πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσουσιν ἐν σκηναῖς, ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατόκησα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος. 1

Καὶ αἱ μὲν ἐορταὶ τοῦ ἐβδόμου μηνός, καθὰ λέλεκται, εἰσὶν αὗται. ἡ πρώτη ἐορτὴ σαλπύγων, καθὼς ἀπεδείχθη, ἡμέρα ἐβδόμη λειτουργουμένη ἐπὶ ἡμέρας ἐπτά. ἡ δὲ ὀγδόη ἔγκα-
P 196 νι τοῦ ναοῦ ἡμέρα ἐβδόμη. ἡ δεκάτῃ ἔξιλασμοῦ, ἡμέρα δε-
V 157 τέρα, τρίτῃ δὲ τῶν ἔγκαινίων. καὶ μετὰ τὰς ἐπτά ἡμέρας τῶν 2
 ἔγκαινίων ἡ πεντεκαδεκάτῃ ἐορτὴ σκηνοπηγιῶν, ἡμέρα ἐβδόμη,

1. ἐνάτης PV. *ib.* ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας] ἑσπέρας V. 5. ἐορτάσατε V. *ib.* τῆ ἡμέρᾳ] 39. 7. ὠραίου P. 8. κάλλυνθρα PV: κάλλυνθρα comparari potest formae in libris non infrequenti θύρεθρα. *ibid.* καὶ ἰτέας] ἰτέας V. 11. ἐορτάσατε PV. 13. κατοικήσουσιν V. 14. κατόκησα PV. 19. ἡ ἡμέρα P. 20. τῶν prius om. P.

Sabbata vestra. Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel dicens: Quintadecima mensis septimi hujus, quando collegeritis fructus terrae, celebrabitis Domino septem dies: die prima requies, et die octava requies. Et accipietis vobis die prima fructum arboris pulchrum, et spatulam palmarum, et ramos arboris densos, et agni casti ramos ex torrente, et laetabimini coram Domino Deo vestro septem dies anni. Legitimum sempiternum in generationes vestras, in mense septimo celebrate ipsam, in tabernaculis habitate septem dies. Omnis indigena in Israel habitabunt in tabernaculis, ut videant generationes vestrae, quod in tabernaculis habitare feci filios Israel, cum educerem eos de terra Aegypti, ego Dominus.

Atque septimi quidem mensis hae sunt, prout dictum est, festivitates. Primus festus dies Tubarum, uti est demonstratum, dies septimus, per septem dies celebratus. Decimus, expiationis, dies secundus. Tertius vero, Encaniorum. Decimus quintus, Scenopogiorum, dies septimus, diebus septem celebratus, quo coepit Zacharias officio suo fungi,

ἐπὶ ἡμέρας ἑορταζομένη, ἐν ᾗ ἤρξατο τῆς λειτουργίας Ζαχαρίας, καὶ εὐηγγελίσθη ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου τὴν σίλληψιν τῆς Ἐλισάβητ. καὶ μετὰ τὰς ἐπὶ τῶν σκηνοπηγιῶν ἡ ἑγδοή ἑξῶδιον, ἡμέρα ἑβδόμη. καὶ ἔμεινεν τὸ σάββατον διὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ 5 νόμου. καὶ τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πρώτῃ, εἰκάδι δὲ τετάρτῃ κατὰ σελήνην, ἡμέρα πρώτη ἀπῆλθεν Ζαχαρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέ- B
10 ρας συνέλαβεν Ἐλισάβητ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἀφείλεν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

Ἄριθμήσωμεν τοίνυν τὰς ἡμέρας κατὰ τὴν κρατοῦσαν συν-
ἡθειαν τῆς γραφῆς σεληνιακῶς ἀπὸ τῆς συλλήψεως τῆς Ἐλισά-
15 βητ ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ
θεοτόκου Μαρίας, ἐν ᾗ συνελήφθη ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ κατὰ τὴν
τοῦ τυπικοῦ ἄμνου σύλληψιν· εὐρίσκομεν τὸν ἕκτον μῆνα τῆς
Ἐλισάβητ ἀφ' οὗ συνέλαβεν τότε πληροῦσθαι.

Τίθεμεν ἰὺς ἀπὸ κ' τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἡμέρας σεληνιακῶς C
20 οὔτως. εἰλοῦλ ζ' Σεπτεμβρίου, Θεελειφ λα' Ὀκτωβρίου, μορσουάν
λ' νοεμβρίου, χασιλεῦ λα' δεκεμβρίου· τοῦτο τῶ μηνὶ ιη', ἡμέρα

2. εὐαγγελίσθη P. 8. καὶ ἐγένετο] Luc. I. 24. 9. τὰς om. P.
12. ἀφείλεν] ἐπέιδεν ἀφείλεν Lucas. ib. Post ἀνθρώποις addit P so-
la: ἰνδ. ιε'. μετὰ ὑπ. Διεντούλου καὶ Πίσωνος 13. τοίνυν] οὖν
P. 16. συλλήφθη P. 17. εὐρίσκομεν PV. 19. μηνὸς om. P.
20. Θεελειφ P. Est Tisri. 21. δεκέμβριος V. Verba τούτω—αὐτὴν
post γίνονται γ' posuit P ex coniectura Raderi, ὑπ.— Πίσωνος
autem omisit.

et nuntium accepit ab Angelo de conceptione Elizabet. Et post septem dies Scenopogiorum, Octavus, Exitus, dies septimus. Et mansit Sabbatum propter legis praeceptum. Et vigesimo tertio die, primo, (hebdomadis) vigesimo vero quarto secundum lunarem computum, primo (hebdomadis) die, abiit Zacharias in domum suam.

Et factum est ut impleti sunt dies officii ejus, abiit in domum suam. Post hos autem dies, concepit Elizabet uxor ejus, seque occultabat menses quinque, dicens, Quia fecit mihi Dominus in diebus, quibus abstulit opprobrium meum inter homines.

A. u. c.

753. Ind. xv. P. C. Lentuli et Pisonis.

Numeremus ergo dies pro recepto in scriptura more, juxta lunarem computum a conceptione Elizabet usque ad diem Annuntiationis sanctae semper Virginis et Dei genitricis Mariae, qua conceptus est Agnus Dei secundum typici agni conceptionem, inveniemus sextum mensem Elizabet, ex quo concepit, tum impleri.

Ponemus a xxv. septimi mensis dies secundum Lunarem computum,

πέμπτη, ἐπορεύθη ἡ ἀγία Θεοτόκος εἰς τὴν ὄρεινὴν πρὸς τὴν Ἐλισάβητ καὶ ἠσπάσατο αὐτήν. ὑπ. Λεντούλου καὶ Πίσωνος. τηβηθ λά ἰαννουαρίου, σαβὰτ κη' φεβρουαρίου, ἀδὰρ κέ μαρτίου. ὁμοῦ ρηγ'. ταύτας κατὰ σελήνην μέρισον· ζ' κ' γίνονται ρκ'. ζ' ἰ γίνονται ξ'. τουτέστιν τὸ ἡμισυ τοῦ ζ' γίνονται γ'. 5

Τούτῳ τῷ ρφζ' ἔτει εὐηγγελίσθη τὴν σύλληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος μηνὶ μαρτίῳ κέ, ἡμέρα β'.

Τούτῳ τῷ ρφζ' ἔτει γενέσεως κόσμου τῷ ζ' μηνὶ ιε', τῆ ἡμέρα τῶν σκηνοπηγιῶν Θεοῦ βιωῶν ὁ Ζαχαρίας εὐηγγελίσθη τὴν σύλληψιν τῆς Ἐλισάβητ.

V 159
P 198

Τῇ κέ τοίνυν τοῦ δύστρου μηνὸς συμπληροῦται ὁ ἑξαμηνιαῖος χρόνος τῆς συλλήψεως τῆς Ἐλισάβητ· διὰ τοῦτο καὶ ὁ εὐγγελιστὴς λέγει, Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ζ' ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρί, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἕξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν εἶπεν, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σου. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διαταράχθη, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὔρες γὰρ χάριν παρὰ

3. τηβηθθηθ V. *ibid.* ἰαννουάριος V. *ibid.* φεβρουαρίου P.

4. ὁμοῦ ρηγ' om. P sola. *ib.* ταύτας τὰς κατὰ P. 6. τούτῳ—

ἡμέρα β' om. P. In V scriptum ^η ^τ ^ε ^μ ^{μαρ} ^{κε} ^{ἡμ} ^β. 8. Circulum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus. 9. τούτῳ—Ἐλισάβητ om. P.

Corruptum est βιωῶν. 12. τοίνυν] τανῦν RV. *ibid.* δύστρου R.

13. ὁ εὐαγγελιστῆς] Luc. I. 26. 20. ποταπῶς εἶ V.

hac ratione. Iul vii. Septembris. Theilix xxxi. Octobris. Morsuan xxx. Novembris. Chasleu xxxi. Decembris. Hoc mense xviii. die, feria quinta, Deipara virgo profecta est in montana ad Elizabet, et salutavit illam. Tebeth seu Tibith. xxxi. Januarii. Sabath xxviii. Februarii. Adar xxv. Martii. Colliguntur anni clxxxiii. Has secundum lunam divide: duc vi. in xx. prodeunt cxx. vi. in x. existunt lx. hoc est dimidium vi. fiunt iii.

Igitur xxv. mensis Dystri, (seu Martii) tempus semestre conceptionis Elisabet impletur: propterea dicit Evangelista: *Mense autem sexto missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazaret, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo et familia David, et nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Illa vero turbata est in sermone ejus, et cogitabat, qualis esset ista salutatio. Et dixit Angelus ad eam: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Et ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Iste erit magnus, et filius altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus thro-*

B. bissextion om. P. 9. ἡμέρα ζ καὶ αἰῶνας PV. Γ. τοῦ ἡλοῦ P. Δ. τοῦ ἡλοῦ P. Semper autem ἡ ἡμέα. PV. 1. αὐ' ἐρηγὶς PV.
 7. σκηροπηρίων PV. 9. ἡμέρα ζ καὶ αἰῶνας PV. 16. καὶ πληροῦνται.] Immo πληροῦνται. Omitis autem circulum R.

Istud Decemvonnale indicat unius ejusque anni diem primum septimi mensis lunaris Eilouλ, quo mense festa celebrantur: ac primo quidem festo, Festum Tubarum diebus septem: octavo, Incaenia templi: decimo, Festum Propitiationis: decimo quinto, Festum Scenopagia, in quo Zacharias sacerdotium incepit, septem diebus: vicesimo secundo, Egressionem ex Aegypto, diebus septem. Et manens die Sabbati ex legis precepto, exacta postriedie vasorum templi Domini traditione, abit in domum suam, mensis solaris xxiv. lunaris vero xxv. Post hos autem dies concepit Elicabet ejus uxor: et ab hoc tempore usque ad An-
 nuntiationem complentur menses ix. lunares vi.

τῷ Θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἷόν, καὶ καλέ-
 σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψί- B
 στου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δα-
 βιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς
 5 τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ
 Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα
 οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἅγιον R 470
 ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι, διὸ καὶ
 τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ
 0 συγγενής σου καὶ αὐτὴ συνειληφεν υἷόν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ
 οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ, τῇ καλουμένῃ στείρα. ὅτι οὐκ ἀδυ-
 νατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγ- C
 γελον, Ἴδου ἡ δούλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
 καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

5 Ἐν ταύτῃ τοίνυν τῇ ἡμέρᾳ, λέγω δὲ τῇ κέ τοῦ κατὰ Ῥω-
 μαίους μαρτίου μηνός, παραλαβοῦσα ἀπὸ τῶν Θεοφόρων διδα-
 σκάλων ἑορτάζει τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν ἐν-
 δόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἡ τοῦ Θεοῦ καθολικὴ
 καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

10 Τοῦ οὖν ἔκτου μηνός τῇ Ἐλισάβετ συμπληρουμένον, καθὰ
 πρόκειται, τῇ κέ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, καὶ ἐν
 ταύτῃ ἀρχομένου αὐτῇ τοῦ ἑβδόμου μηνός, συνέλαβεν ἐν γαστρὶ D
 κατὰ σάρκα τὸν ἀίδιον καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνευ-

1. συλλήψει — τέξει V. 6. μοι om. P. 9. τὸ om. P. ib. γε-
 νόμενον V. 10. γήρει] γαστρὶ P. 13. τὸ om. R.

num David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni
 ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud,
 quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus
 sanctus superveniet in te, et virtus altissimi obumbrabit tibi; propterea
 quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabet cog-
 gnata tua et ipsa concepit filium in utero suo; et hic mensis est sextus
 illi quae vocatur sterilis, quia non impossibile erit apud Deum omne ver-
 bum. Dixit autem Maria ad Angelum: Ecce ancilla Domini, fiat mihi
 secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

Hoc ergo die, xxv. inquam, secundum Romanos Martii mensis, Ca-
 tholica et Apostolica Dei Ecclesia, ex sanctorum doctorum traditione,
 Sanctae Dominae nostrae gloriosae Dei genitricis et semper Virginis
 Mariae Annuntiationem celebrat.

Sexto igitur mense Elisabet completo, quemadmodum superius di-
 ctum est, xxv. juxta Romanos Martii mensis, eoque incipiente septimo,
 in utero secundum humanitatem concepit Sanctissima et intemerata ac
 benedicta semper Virgo et Dei genitrix Maria, aeternum ac ejusdem

ματι μονογενῆ υἷον καὶ λόγον, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ παναγία ἄχραντος εὐλογημένη ἀειπαρθένος καὶ Θεοτόκος Μαρία. καὶ εὐθὺς ἤρξατο ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς ἡ καθ' ὑπόστασιν ἔνωσις, ἐν ἣ ἡ ἄσηπτος κιβωτὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἡ ἄμωμος καὶ παναγία σὰρξ τοῦ Θεοῦ λόγου ἡ 5 μὴ διαφθαρεῖσα ἤρξατο πλαστουργεῖσθαι ἐν τῇ ἐμψύχῳ γῆ τῇ Θεοτόκῳ τῇ ἐπιλεύσει τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῇ ἐπισκιάσει τῆς δυνάμεως τοῦ ὑψίστου ἐβλάστησεν τὸ ἄνθος τὸ ἐκ τῆς ῥίζης

P 199 Ἰησοῦ ἐν τῇ παρθένῳ γῆ τῇ Θεοτόκῳ, τουτέστιν ἡ κατὰ σάρκα τοῦ ἐνὸς τῆς ἁγίας τριῦδος Θεοῦ λόγου σύλληψις ἤρξατο κατὰ τὸ 10 γεγραμμένον, Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Λεντούλου καὶ Πίσωνος τῇ

R 472 εἰκάδι πέμπτη τοῦ δίστιρου μηνός, κατὰ δὲ τοὺς Αἰγυπτίους ἀδὰρ τριακάδι, πρὸ ἧ' καλαιδῶν ἀπριλίῳ ἔτους εφζ' γενέσεως κόσμου, ἐν τῷ πρώτῳ σεληνιακῷ μηνὶ τῷ ἀδὰρ, δεκάτῃ τοῦ μη- 15 νός, ὡς προεμήνησεν διὰ τῆς λήψεως καὶ διατηρήσεως τοῦ προβάτου τὴν κατὰ σάρκα σύλληψιν αὐτοῦ ὁ κύριος καὶ δεσπότης τῶν ὑπάντων Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, οὕτω καὶ ἐπλή-

V 160 B ρωσεν ὁ κατὰ πάντα τέλειος καὶ τελειουργὸς πάσης κτίσεως ἐν τῷ τελείῳ ἄριθμῷ τῆς συλλήψεως, καὶ πάλιν ὡς προεξωγράφη- 20 σεν ἐν τῇ κιβωτῷ τὴν ἄχραντον καὶ ἄμωμον καὶ παναγίαν αὐτοῦ σάρκα καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, οὕτως ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ τοῦ μηνός, ἡμέρῃ δευτέρα

4. ἡ om. R. 8. τὸ prius om. R. 9. γῆ om. P sola. 11. γε-
γραμμένον] Psalm. LXVI. 7.

Anni a. m. c. cum Patre et Spiritu sancto essentiae unigenitum Filium, Verbum, Christum, verum Deum nostrum: et statim in utero ejus secundum hypostasin unio, in qua arca exors corruptionis ingressa est in terram promissionis, et intacta ac sacrosancta caro Verbi Dei, quae incorrupta est, coepit formari in terra animata, Dei genitrice, superveniente Spiritu sancto, et obumbrante virtute altissimi, germinavit flos de radice Jesse in Virgine Dei genitrice, hoc est conceptio secundum carnem unius Sanctae Trinitatis, Dei Verbi coepit, quemadmodum scriptum est, *Terra nostra dedit fructum suum.*

5505. His praedictis Coss. Lentulo et Pisone xxv. Dystri mensis, secundum Aegyptios vero Adar xxx. ex a. d. viii. Kalendas Apriles, anno a mundo condito v. m. d. vii. primo mense lunari Adar, decima mensis, uti per agni acceptionem et conservationem praenuntiaverat, suam secundum carnem conceptionem Dominus et Dominator omnium Christus verus Deus noster, in omnibus perfectus, ac universae creaturae conditor, in perfecto conceptionis numero, sic adimplevit: et rursus, ut in Arca intactam et intemeratam ac sanctissimam carnem adumbraverat, ipsamque in terram promissionis induxit: ita hoc mense, ipsoque mensis die, feria se-

ἐπὶ τῇ φωνῇ τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος πρὸς τὴν ἁγίαν παρθένον,
 Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει
 σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ· ἐν ᾗ τῆς
 δημιουργίας ἡμέρα δευτέρα τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν Χριστὸς ὁ
 5 Θεὸς ἡμῶν, ἐν αὐτῇ εὐρίσκεται σαρκωθείς καὶ τελείως ἐνανθρω-
 πήσας, ὡς ὑπάρχων ἥλιος δικαιοσύνης· φησὶ γὰρ ὁ προφήτης πε-
 ρὶ αὐτοῦ, Ἀνατελεῖ τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ
 ἴασις ἔσται ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ. C

Εὐρίσκομεν δὲ τὴν δεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης,
 10 ἐν ᾗ προσέταξεν ὁ δεσπότης τῶν ὑπάντων ληφθῆναι τὸ πρόβατον
 καὶ διατηρηθῆναι, συντρέχουσαν κατὰ τὸ παρὸν, εφζ' ἔτος εἰς
 τὴν πέμπτην καὶ εἰκάδα τοῦ μαρτίου μηνός.

Ἔστι γὰρ κατὰ τὸ παρὸν, εφζ' ἔτος τῆς ἐννεακαιδεκαετηρί-
 δος ἔτος ιε', καὶ ἔχει ἀναγεγραμμένας ἐπακτὰς ιε'. ταύταις προσ-
 15 τίθεμεν τὰς πρὸ τῶν φωστήρων ιγ' καὶ προσελήνους ζ' καὶ ε'
 τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου, γίνονται μ', ἔκβα λ', μέ-
 νουσι ι'.

Καὶ γινώσκουμεν ὡς τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου κατὰ D
 σελήνην ἠρέθη κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τῇ εἰκάδι πέμπτῃ τοῦ κατὰ
 20 Ῥωμαίους μαρτίου μηνός.

Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, καὶ ἐλ-
 θοῦσα ἐκ Ναζαρέτ διὰ γ', καὶ τέλειουσα τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλῆμ

6 φησὶ — δικαιοσύνης om. P. ib. ὁ προφήτης] Malach. IV. 2.
 9. εὐρίσκομεν P. 15. πρὸ] πρὸς V. 16. ἔκβα] ἐκβαλὼν PV.
 19. εὐρέθη P. 21. ἀναστᾶσα] Luc. I. 39.

cunda, ad vocem Angeli dicentis ad beatam Virginem, Spiritus sanctus
 superveniet in te, et virtus altissimi obumbrabit tibi: quapropter et hoc
 quod nascetur sanctum, vocabitur Filius Dei: quo die creationis mundi
 secundo coelos condidit Christus Deus noster, eodem carnem humanam-
 que naturam perfecte induisse reperitur, ut qui sol est justitiæ, et sal-
 lus erit in alis ejus.

Invenimus vero decimam primi mensis Lunæ, qua præcepit rerum
 omnium Dominus, ut Agnus acciperetur et servaretur, cum hoc præsentem
 anno v. MDVII. in xxv. Martii concurrentem.

Est enim hoc præsentem an. v. MDVII. annus decemnovennalis cycli
 xvi. et habet descriptas epactas xv. His addimus dies xiii. ante lumi-
 naria, et ante lunares vii. et v. et illas a xxi. ejusdem Martii, fiunt
 xl. ex quibus rejectis xxx. remanent x.

Hinc agnoscimus quomodo decima mensis primi secundum lunam
 reperta sit hoc præsentem anno in xxv. mensis Martii juxta Romanos.

Surgens autem Maria diebus illis, profecta ex Nazaret per triduum,
 peracto Hierosolymis Paschate, septemque Azymorum diebus adimpletis,
 cum festinatione petiit per montana civitatem Juda, quæ distabat mil-

καὶ τὰς τῶν ἀζύμων ζ' ἡμέρας, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ
 R 474 σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, οὗσαν ἀπὸ μιλίων β'. καὶ εἰσῆλθεν
 εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. καὶ ἐγέ-
 νετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσπίρ-
 τησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη πνεύματος
 ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν,
 P 200 Ἐλόγημένη σὺ ἐν γυναιξίν καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
 σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου
 πρὸς με; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ
 ὦτά μου, ἐσπίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.
 10 καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις
 αὐτῇ παρὰ κυρίου.

Καὶ εἶπεν Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, καὶ
 ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, ὅτι
 ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ
 ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί, ὅτι ἐποίησέ
 μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ
 B ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ἐποίησε
 κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
 καρδίας αὐτῶν, καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσεν
 20 ταπεινοὺς. πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξα-
 πέστειλεν κενούς. ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι
 ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ
 καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

3. τὸν om. P. 8. μου om. P. 11. λελαμένοις V. 14. τῷ
 alterum om. P. 15. ἔβλεψεν P.

liaribus XII. et ingressa est domum Zachariae, et salutavit Elisabet. Et factum est, ut audivit Elisabet salutationem Mariae, exultavit infans in utero ejus, et repleta Spiritu sancto Elisabet, exclamavit voce magna, et dixit: Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Et unde mihi hoc, ut veniat mater Domini ad me? Ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit infans in utero meo in exultatione. Et beata quae credidisti, quoniam perficientur quae dicta sunt tibi a Domino. Et dixit Maria:

Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus, in Deo
 *salutari *salvatore meo. Quia respexit humilitatem ancillae suae, ecce enim ex
 * magna hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi* magnalia qui
 potens est, et sanctum nomen ejus. Et misericordia ejus in generationes
 generationum timentibus eum. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit
 * sede superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de* thronis, et exaltavit hu-
 miles. Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes. Suscepit
 Israel puerum suum recordatus misericordiae suae. Sicut locutus est ad
 patres nostros, Abraham et semini ejus in saeculum.

Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέ-
στρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος
τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ
οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐ- C
5 τῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἣ ἦλθον V 161
περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν,
Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν, Ὅτι
οὐδαίς ἐστιν ἐκ τῆς συγγενείας σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.
10 ἐγένεον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θελοῖ καλεῖσθαι αὐτόν. καὶ
αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων, Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐ- R 476
τοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ
παραχρῆμα, καὶ ἐλύθη ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν
τὸν θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐ-
15 τοῦς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας ἐλαλεῖτο πάντα τὰ ῥή- D
ματα ταῦτα. καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν λέγοντες, Τί ἕρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεῖρ κυ-
ρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφῆτευσεν λέγων, Εὐλογητὸς κύριος
20 ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ. καὶ ἡγείρειν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ
παιδὸς αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ'
αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ. σωτηρίαν ἕξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χει-

2. τὸν om. P. 10. τὸ om. P.

Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus, et reversa est in domum suam. Elisabet autem impletum est tempus pariendi, et peperit filium, et audiverunt vicini et cognati ejus, quod Dominus magnificasset cum ea misericordiam suam, et congratulabantur ei. Et factum est, octavo die venerunt circumcidere puerum, et vocabant eum nomine patris sui, Zachariam. Et respondens mater ejus dixit: *Nequaquam: sed Joannes vocabitur.* Et dixerunt ad eam: *Quia nemo est in cognatione tua, qui vocetur hoc nomine.* Innuebant autem patri ejus, quid vellet vocari eum. Et postulans pugillares scripsit dicens: *Joannes est nomen ejus.* Et mirati sunt omnes. Apertum est autem illico os ejus, et soluta est lingua ejus, et loquebatur benedicens Deum. Et factus est super omnes timor circumhabitantes, et in tota regione montana Judaeae dicebantur omnia verba haec. Et posuerunt omnes audientes in corde suo dicentes: *Quis putas puer iste erit, et manus Domini erat cum eo.* Et Zacharias pater ejus repletus Spiritu sancto prophetavit, dicens,

Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit et fecit redemptionem plebi suae. Et excitavit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui. Sicut locutus est per os sanctorum a saeculo prophetarum ejus. Salutem ex inimicis nostris et de manu omnium qui oderunt nos. Ad faciendam

P 201 ρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πα-
 τέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ. ὄρκον ὃν
 ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν τοῦ δοῦναι ἡμῖν. ἀφόβως
 ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὄυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ πάσας
 τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου 5
 κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἐτοιμάσει
 ὁδοὺς αὐτοῦ τοῦ δοῦναι γνώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέ-
 σει ἁμαρτιῶν αὐτῶν. διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς
 ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἕξ ὕψους. ἐπιφανεῖ τοῖς ἐν σκότει
 καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν 10
 εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

B Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ
 ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Εἰς Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

Ὁςτος ὁ μείζων πάντων ἀνθρώπων Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, 15
 ὁ ἔτι ἐν κοιλίᾳ πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς καὶ σκιρτῶν καὶ ἐπει-
 γόμενος προδραμεῖν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ὁ μέγας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
 ὁ πρόδρομος τοῦ κυρίου, ὁ ἐτοιμάζων αὐτῷ λαὸν κατεσκευασμέ-
 νον, ὁ τῶν προφητῶν ἀνώτερος καὶ τῶν ἀποστόλων προγενέστε-
 ρος, ὁ μέσος τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης, ὁ τελευταῖος ἐν 20
 νόμῳ καὶ τῆς νέας ὑποδείκτης, ὁ παρόντα τὸν δεσπότην Χριστὸν

6. προπορεύσει PV. *ib.* γὰρ om. R. 9. ἐπιφάναι R. 12. ἐκραταιοῦ
 (ἐκραταιοῦτο corrigitur in Emend. p. 920.) τῷ π. R, ἐκραταιοῦτο
 τῷ π. P. 16. ἔτι om. R. *ibid.* τῇ κοιλίᾳ P.

miseri cordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti. Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum daturum se nobis. Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati serviamus illi. In sanctitate et justitia coram ipso omnibus diebus nostris. Et tu, puer, Propheta altissimi vocaberis, praeibis ante faciem Domini parare vias ejus. Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum eorum. Per viscera misericordiae Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto. Illuminare his qui in tenebris et umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Puer autem crescebat et confortabatur spiritu. Et erat in desertis usque ad diem ostensionis suae ad Israel.

De Joanne Praecursore.

Hic omnibus major hominibus Joannes Baptista, qui in utero reple- tus Spiritu Sancto exultavit, festinans praecurrere Domino suo, magnus coram Deo, Praecursor Domini, qui paravit ipsi plebem perfectam, ex- celsior Prophetis, antiquior Apostolis, medius inter novum et vetus Testa- mentum, ultimus in lege veteri, et novae indigitator, qui praesentem Dominum Christum omnibus ostendit, qui vitae asperitate homines uni-

παῖσιν ὑποδεικνίς, ὁ τῇ σκληραγωγίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερ-
αίρων καὶ τῇ διακονίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβάς, ὁ ἐν πνεύ-
ματι καὶ δυνάμει Ἡλίον προελθὼν καὶ τὸν Ἡλίον ὑπερβαίνων τῷ
βαπτίζειν τὸν κύριον, ὁ λύχνος ὁ καιόμενος πρὸ τοῦ ἡλίου τῆς
5 δικαιοσύνης, οὗτος παρόντα τὸν κύριον ὑποδείκνυσι λέγων, Ἴδὲ
ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἀμνὸν ὡς
θυόμενον καλέσας καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου αἴροντα ὡς
ἀπαλλάττοντα τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας, διὰ τῆς ἀναστάσεως
ἀφθάρτους καὶ ἀθανάτους καὶ ἀτρέπτους ἀποτελῶν. τοιαύτης
10 διακονίας καὶ τοιούτων πραγμάτων μηνυτῆς ἡξιώθη ὁ μέγας D
Ἰωάννης εἶναι.

Εἶτα θέλοντες γινῶναι καὶ πόστη τοῦ μηνὸς ἐτέχθη ὁ πρό- V 162
δρομος, εὐρίσκομεν ὡς ὁ ἐννεαμηνιαίος ἡλιακὸς χρόνος τῆς συλλή-
ψεως τῆς Ἐλισάβετ συμπληροῦται εἰς τὴν εἰκάδα τετάρτην τοῦ
15 Ἰουνίου μηνός.

Εἶτα γινῶναι βουλόμενοι καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτέχθη,
τίθεμεν τὰ ραζ' παρὰ τὸ ἐν, καὶ συνάπτομεν αὐτοῖς τὸ τέταρ-
τον, τουτέστιν ἄλλα ἁτος'· γίνονται ρωπβ'. μέρισον εἰς ζ'· ζ'
Ϟ' ςτ', ζ' π' φξ', ζ' γ' κα'. λοιπὸν α'· ταύτη προστίθεμεν P 202
20 ἀπριλίου λ', μαίου λα', ἰουνίου κδ', γίνονται πς' λῦσον εἰς ζ',
ζ' ε' σ', ζ' β' ιδ', λοιπὸν β'.

Ἐγνωμεν οὖν ὡς ἐν δευτέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα κατὰ τὸ

1. δεκνὺς P. id. ὑπεραίρων — ἀνθρώπους om. P. 10. μη-
νυθῆς P. 12. πόση P. 13. ἐννεαμηνιαίος P. 22. οὖν
om. P.

versos superavit, qui in spiritu et virtute Eliae ambulans, ipsum etiam
Eliam praecelluit, dum Dominum baptizavit, lucerna ardens ante Solem
justitiae. Hic praesentem Dominum ostendit, dicens: *Ecce Agnus Dei
qui tollit peccatum mundi*, agnum ut sacrificandum appellans, quique pec-
catum mundi tolleret, et absolveret mundum a peccato, per Resurrectio-
nem, incorruptis iis, immortalibus et immutabilibus effectis. Hujusmodi
ministerii, taliumque rerum nuntius esse dignatus est magnus Joannes.

Porro qui nosse volet quota mensis die natus est Praecursor, de-
prehendemus novem mensium solarium tempus conceptionis Elisabet in
xiv. mensis Junii completri.

Deinde, si nosse etiam velimus feriam qua in lucem est editus, po-
nimus v. mdvii. uno dempto: his addimus quartam partem, hoc est
mccclxxvi. et existunt vi. mdccxxxii. hoc quidem divide in vii. vii.
vero in dcccc. et prodibunt vi. mccc. duc vii. in lxxx. nascentur dlx.
duc vii. in iii. prodibunt xxi. relinquitur i. huic addimus xxx. dies
Aprilis, xxxi. Maii, xxiv. Junii, fiunt lxxxvi. quae divide per vii. septies
x. efficiunt lxx. divide vii. per ii. fiunt xiv. reliqua sunt ii.

παρὸν ἔτος ὁ πρόδρομος ἐτέχθη, καθ' ἣν ἡμέραν ἐδημιούργησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα τὸ ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων.

R 480

Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Ἀυγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου, καὶ 5 ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Β ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεὲμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαρίας τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, οὓση ἐγκύω. ἐγένετο 10 δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέθηκεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρα τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν 15 ποιμνὴν αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. C καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἔστιν Χριστὸς κύριος ἐν πόλει 20 Δαβὶδ, καὶ καθὼς γέγραπται, Αὐτὸς ὁ λαλῶν ἰδοὺ πάρεμι.

Εἶτα γνῶναι βουλόμενοι καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτέχθη Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, τίθεμεν τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος

3. ἐν ταύταις] Luc. II. 21. γέγραπται] Esai. LVIII. 9. 23.
τίθεμεν τὴν] τίθεμεν P.

Ex his discimus feria II. hebdomadis hoc praesenti anno natum Praecur-
sorem, quo die creavit Deus firmamentum in medio aquarum.

His diebus exiit edictum a Caesare Augusto ut describeretur uni-
versus orbis. Haec descriptio prima facta est Cyrinio Syriae Praeside.
Et ibant omnes ut describerentur, singuli in suam civitatem. Ascendit
autem et Joseph a Galilaea civitate Nazareth in Judaeam civitatem Dav-
vid, quae vocatur Bethleem, eo quod esset de domo et familia David,
ut describeretur cum Maria desponsata sibi uxore praegnanate. Factum
est autem cum essent ibi, impleti sunt dies ut pareret. Et peperit fi-
lium suum primogenitum, et pannis eum involvit, et reclinavit eum in
praesepio, quia non erat ei locus in diversorio. Et pastores erant in
regione eadem vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregem
suum. Et ecce Angelus Domini stetit juxta illos, et gloria Domini cir-
cumfulsit illos, et timuerunt timore magno. Et dixit illis Angelus: No-
lite timere, ecce enim evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni
populo, quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, in
civitate David, quemadmodum scriptum est, Ipse qui loquor, ecce adsum.

Quod si deinde voluerimus nosse feriam qua Christus verus Deus

μίαν επακτὴν τοῦ ἡλίου, καὶ ταύτῃ προστιθέντες ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ πρώτου μηνὸς ἡμέρας ἀπριλίου λ', μαΐου λα', ἰουνίου λ', ἰου-
 λίου λα', αὐγούστου λα', Σεπτεμβρίου λ', ὀκτωβρίου λα', νοεμ- D
 βρίου λ', δεκεμβρίου κέ, γίνονται σό, ταύτας ἐβδόμου, ζ' λ' γί-
 5 νονται σί, ζ' ἢ νς', λοιπὰ δ'.

Ἔγνωμεν οὖν ὡς καθ' ἣν ἡμέραν ἐδημιούργησεν τοὺς φω-
 στήρας, κατ' αὐτὴν ἐτέχθη Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ὡς
 ὑπέρχων ἡλιος δικαιοσύνης.

Ἡρώδης δὲ πρὸς ταῖς ἐτέραις αὐτοῦ μαιφονίας Σιλωῆς
 10 τῆς ἰδίας ἀδελφῆς ἀναιρεῖ τὸν ἄνδρα. γήμματος δὲ αὐτὴν ἐτέ-
 ρου, καὶ τοῦτον ἐπιπροστίθῃσιν. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις τοὺς
 ὑψηγητὰς τῶν ἱερῶν νόμων καὶ τοὺς τῶν πατρίων ζηλωτὰς κίν-
 νουσιν.

Ἰνδ. α'. μα'. ὑπ. Πονηλίου Καίσαρος καὶ Παύλου.

R 482
 P 203
 V 163

15 Τῇ πρώτῃ τοῦ ἰανουαρίου μηνὸς ἡμέρᾳ δ', ὅτε ἐπλήσθη-
 σαν ἡμέραι ἧ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνο-
 μα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλη-
 φθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. εἶτα μετὰ ταῦτα ὡς ἐπλήσθησαν αἱ
 ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον τὸν δοθέντα
 20 παρ' αὐτοῦ διὰ Μωϋσέως ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα πα-
 ραστῆσαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου, ὅτι πᾶν
 ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται. καὶ ἐν τῷ

6. ἡμέρᾳ τετάρτῃ ἐγεννήθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. m. P.
 10. γαμήσαντος P sola. 11. τούτους R. 14. Πονηλίου P sola.
 15. ὅτε ἐπλήσθησαν] Luc. II. 21. 21. καθὼς] ὡς P.

noster natus est, ponimus hoc praesenti anno unam epactam Solis, cui Annia m. c.
 adijcimus a principio primi mensis dies Aprilis xxx. Maii xxxi. Junii
 xxx. Julii xxxi. Augusti xxxi. Septembris xxx. Octobris xxxi. Novem-
 bris xxx. Decembris xxv. qui efficiunt dies cclxx. Hos deinde septu-
 plica, duc septem in xxx. efficiunt cex. septem in viii. erunt lvi. reli-
 qua sunt iv.

Colligimus ergo Christum verum Deum nostrum, utpote verum ju-
 stitiae solem, eo die natum, quo ipse luminaria condidit.

Herodes vero praeter alia scelera sua, sororis suae Salomes conju-
 gem interfecit. Hanc cum alius duxisset, illum pariter sustulit. Legum
 praeterea interpretes, jurisque patrii amatores occidit.

Anni Christi.

[Ol. Iph.]

1. xli. Ind. i. Publio Caesare et Paulo Coss.

1. 195. 5506.

Primo Januarii mensis die, feria iv. quando impleti sunt dies viii.
 venerunt circumcidere puerum, et vocatum est nomen ejus Jesus, quod
 vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Porro cum
 impleti essent dies purificationis ejus, secundum legem ab ipso per Moy-
 sen datam, duxerunt eum in Hierusalem, ut sisterent eum Domino, quem-

εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν ἐν τῷ ἱερῷ ἐδέξατο αὐ-
 τὸ Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, καὶ ἐλόγησεν τὸν Θεὸν καὶ
 εἶπεν, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου
 ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοι-
 μασος κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν 5
 ἐθνῶν καὶ δόξα λαοῦ σου Ἰσραήλ. καὶ μετὰ βραχέα, Ἰδοὺ οὗ-
 τος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ
 εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύ-
 σεται ὄμοφατα.

Ταῦτα δὲ ἡμῖν παραδέδοται ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοπτῶν 10
 C καὶ ὑπηρετῶν γενομένων τοῦ λόγου, παρ' ὧν καὶ ὁ ἅγιος Λου-
 κᾶς λαβὼν συνεγράψατο. οἱ δὲ αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ εἰσὶν ἡ
 ἁγία ἔνδοξος καὶ κατὰ ἀλήθειαν δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκος, ἡ καὶ
 συντηρήσασα πάντα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καθὼς γέγραπται, καὶ ὁ
 δίκαιος Ἰωσήφ ὁ μνηστήρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος ὁ πρῶτος τῶν 15
 ἐν Ἱεροσολύμοις κατακοσμήσας θρόνον καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ
 Ἰούδας. οἳ τοὶ εἰσὶν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ ἕως τοῦ
 τριακοστοῦ ἔτους τῆς κατὰ σάρκα ἐπιφανείας τοῦ μεγάλου Θεοῦ
 καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

D Ἐκ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. 20

Τὰ τοῦ Συμεὼν ῥήματα πρὸς τὴν Μαρίαν οὐδὲν ἔχει ποι-

4. ἴδον PV. 6. δόξαν P. 10. ἐκ τῶν] αὐτῶν R. 11. παρ' ὧν]
 παρῶν RV, ὡσπερ P. 12. ἡ ἁγία ἡ ἔνδοξος P. 15. τῶν] τοῦ P.
 20. Βασιλείου V.

admodum scriptum est in lege Domini: *Quia omne masculinum adape-
 riens vulvam sanctum Domino vocabitur. Et cum inducerent parentes
 puerum Jesum in templum, accepit eum Symeon in ulnas suas, et bene-
 dixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum
 verbum tuum in pace. Quia viderunt oculi mei, salutare tuum: quod
 parasti ante faciem omnium populorum. Lumen ad revelationem gen-
 tium, et gloriam plebis tuae Israel. Et paulo infra: Ecce positus est hic
 in ruinam et resurrectionem multorum in Israel, et in signum cui contra-
 dicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.*

Haec nobis tradita sunt ab iis qui ab initio viderunt, et ipsimet,
 ac ministri Verbi extiterunt, veluti Sanctus Lucas, qui haec ab illis ac-
 cepta descripsit. Testes vero oculati et ministri sunt, sancta et glorio-
 sa, et vere Domina nostra Dei genitrix, quae omnia servavit in corde
 suo, quemadmodum scriptum est, et justus Joseph sponsus illius, et filii
 illius Jacobus qui primus Hierosolymitanum thronum exornavit, et Joses,
 et Simon, ac Judas: hi sunt qui ab initio ipsimet inspexere, fuereque
 ministri usque ad trigesimum annum magni Dei et Servatoris nostri Je-
 su Christi secundum carnem apparitionis.

κίλον οὐδὲ βαθύ. ἠλόγησε γὰρ αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπε πρὸς
 Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἴδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀ-
 νάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.
 καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία. καίτοι ἐμοὶ
 5 οὐδὲν ἤττον φαίνεται ἕπορον πῶς ὁ αὐτὸς εἰς πτώσιν κεῖται καὶ
 εἰς ἀνάστασιν, καὶ τί τὸ σημεῖον τὸ ἀντιλεγόμενον, καὶ τρίτον
 πῶς τῆς Μαρίας τὴν ψυχὴν διελεύσεται ἡ ῥομφαία. ἤγοῦμαι P 204
 τοίνυν εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν εἶναι τὸν κύριον οὐκ ἄλλων πι-
 πτόντων καὶ ἄλλων ἀνισταμένων, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν χείρο-
 10 νος καταπίπτοντος καὶ τοῦ βελτίονος διανισταμένου. καθαιρε-
 τικὴ μὲν γὰρ τῶν σωματικῶν παθῶν ἐστὶν ἡ τοῦ κυρίου ἐπιφά-
 νεια, διεγερτικὴ δὲ τῶν τῆς ψυχῆς ιδιωμάτων. ὡς ὅταν λέγει
 Παῦλος, Ὅταν ἀσθενῶ, δυνατὸς εἰμι, ὁ αὐτὸς ἀσθενεῖ καὶ δύ-
 15 νάται· ἀλλ' ἀσθενεῖ μὲν τῇ σαρκί, δυνατὸς δὲ ἐστὶ τῷ πνεύμα-
 τῷ. οὕτω καὶ ὁ κύριος οὐχὶ τοῖς μὲν τοῦ πίπτειν τὰς ἀφορμὰς
 παρέχει, τοῖς δὲ τοῦ ἀνιστασθαι· οἱ γὰρ πίπτοντες ἀπὸ τῆς στά-
 20 σεως ἐν ᾗ ποτε ἦσαν καταπίπτουσιν δηλονότι. οὐδέποτε δὲ στή- B
 κει ὁ ἄπιστος, ἀεὶ συρόμενος μετὰ τοῦ ὄφρους συνέπεται. οὐκ
 ἔχει οὖν ὄθεν πέση διὰ τὸ καταβεβλήσθαι τῇ ἀπιστίᾳ. πρώτη V 164
 20 εὐεργεσία τοῦ στήκοντα τῇ ἁμαρτίᾳ πεσεῖν καὶ ἀποθανεῖν, εἴτα
 ζῆσαι τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἀναστῆναι, τῆς εἰς Χριστὸν γνώσεως

1. αὐτὴν P. 5. ὁ om. P. 10. διανασταμένον P. 13. Παῦ-
 λος] II. Cor. XII. 10. 17. εἰστήκει P. 18. συνέρπεται P.
 20. εὐεργεσία τὰ ἐστήκοντα P.

Ex Basilio Magno.

Symeonis verba ad Mariam nihil varium habent aut altum. Benedixit enim illi Symeon, et dixit ad Mariam matrem ejus: *Eoce hic positus est in ruinam et resurrectionem multorum in Israel, et in signum cui contradicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.* Neque enim minus dubium mihi videtur, quomodo idem in ruinam et resurrectionem sit positus, et quid sit signum cui contradicetur: et tertio, quomodo Mariae animam pertransibit gladius. Existimo ergo Dominum esse positum in ruinam et resurrectionem, non aliis cadentibus et aliis resurgentibus: sed malo potius, quod in nobis ipsis est, ruente, et eo quod melius est resurgente. Etenim Domini in terras adventus eam vim habet, ut corporis appetitus convellat, et animae naturam rursus excitet. Cum dicit Paulus, *Quando infirmior, potens sum*: idem infirmatur et potens est: nimirum infirmatur carne, valet autem spiritu. Ita Dominus non aliis quidem caussam praebet cadendi, aliis surgendi: nam qui cadunt, de statu videlicet cadunt, in quo antea fuerant. Nullomodo enim stat qui non credit, et semper cum serpente serpit. Non habet ergo unde cadat, quia per incredulitatem dejectus semper jacet. Primum beneficium est, ut quae in peccato stant, cadant et moriantur, deinde rursus

ἐκάτερον ἡμῖν χαριζομένης. πιπτέτω τὰ χεῖρονα, ἵνα λάβῃ καιρὸν τὰ βελτίω πρὸς τὴν ἀνάστασιν. εἰ μὴ πέσῃ πορνεία, σωφροσύνη οὐκ ἀνίσταται· εἰ μὴ ἀλογία συντριβῆ, τὸ λογικὸν ἐν ἡμῖν οὐκ ἀνθήσει. οὕτως οὖν εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν.

C εἰς δὲ σημεῖον ἀντιλεγόμενον, κυρίως σημεῖον ἐγνωμεν παρὰ τῆς 5
 R 486 γραφῆ τὸν σταυρὸν εἰρημένον. ἔθηκεν γὰρ Μωϋσῆς τὸν ὄφιν ἐπὶ σημεῖον, τουτέστιν ἐπὶ σταυροῦ, ὃ σημεῖόν ἐστι παραδόξου τινὸς καὶ ἀφανοῦς πράγματος ἐνδεικτικόν, δορῶμενον μὲν παρὰ αὐτῶν, νοοῦμενον δὲ παρὰ τῶν ἐντροχῶν τὴν διάνοιαν. ἐπεὶ οὖν οὐ παύονται ζυγομαχοῦντες περὶ τῆς ἐνανθροπή- 10
 σεως τοῦ κυρίου, οἱ μὲν ἀνειληφέναι σῶμα, οἱ δὲ ἀσώματον αὐτοῦ τὴν ἐπιδημίαν γεγενῆσθαι διοριζόμενοι, καὶ οἱ μὲν παθητὸν ἐσχηκέναι τὸ σῶμα, οἱ δὲ φαντασίᾳ τινὶ τὴν διὰ τοῦ σώ- 15
 D ματος οἰκονομίαν πληροῦν, ἄλλοι δὲ χοικόν, καὶ ἄλλοι ἐπουράνιον σῶμα, καὶ οἱ μὲν προαιώνιον τὴν ὑπαρξίν, οἱ δὲ ἀπὸ Μα- 15
 ρίας τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι· διὰ τοῦτο εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. ῥομφαίαν δὲ λέγει τὸν λόγον τὸν πειραστικόν, τὸν κριτικὸν τῶν ἐνθυμήσεων, τὸν δικνούμενον ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ σώματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικῶν ἐνθυμήσεων· ἐπειδὴ τοίνυν πᾶσα ψυχὴ παρὰ τὸν καιρὸν τοῦ πάθους οἰονεὶ διακριθεῖ 20
 τινὶ ὑπεβάλλετο κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνὴν εἰπόντος ὅτι πάν-

4. πολλῶν κείται P. 10. ἀνθρωποποιήσεως P ex coniectura Raderi, ἀνθρωπήσεως R. 11. ἀνειληφέν R, ἀνειληφέναι m. R. 13. ἐσχέναι R, ἐσχηκέναι m. R. 17. δὲ om. PV. id. τὸν secundum om. P. 18. καὶ om. R. 21. ὑπερεβάλλετο P.

per justitiam resurgant, utrumque cognitione Christi nobis largiente. Cadant ergo deteriora, ut occasionem resurgendi capiant. Nisi prius libido ceciderit, temperantia non resurget: nisi sensus animalis prius fuerit contritus, rationis vigor in nobis non efflorescet. Ita ergo positus est in ruinam et resurrectionem multorum. *In signum autem cui contradicetur*: signum proprie in sacris literis pro cruce sumitur. Moyses enim serpentem in signo proposuit, hoc est iu cruce, quod rei alicujus insolitae et occultae est indicium, quod ab omnibus quidem videtur, sed ab iis duntaxat qui valent ingenio intelligitur. Cum igitur altercari non desinant, de Domini inhumanatione, dum alii corpus assumpsisse contendunt, alii absque corpore in terris versatum, alii corpus habuisse passibile, alii in phantastico corpore adventum suum adimplerent: alii terrenum, coeleste alii corpus assumpsisse, alii natura aeternum, alii ex Maria principium duxisse: ideo dicitur fuisse positus in signum contradictum. Rhomphaeam vero seu gladium, verbum vocat, quod explorat ac discernit cogitationes, et usque ad animae et corporis divisionem penetrat, atque adeo compagini et medullarum ipsarumque inter-narum cogitationum: quandoquidem cum passus est, dubitatione fluctua-bant omnes ad Domini vocem, dum dixit, *Omnes in me scandalum patie-*

τες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοί, προφητεύει Συμεὼν περὶ αὐτῆς
 τῆς Μαρίας ὅτι παρεσιῶσα τῷ σταυρῷ καὶ βλέπουσα τὰ γινόμε- P 205
 να καὶ ἀκούουσα τῶν φωνῶν μετὰ τὴν τοῦ Γαβριὴλ μαρτυρίαν,
 μετὰ τὴν ἀπόρρητον γνῶσιν τῆς Θείας συλλήψεως, μετὰ τὴν με-
 5 γάλην τῶν θανάτων ἐπίδειξιν, γενήσεται τις καὶ περὶ τὴν σὴν
 ψυχὴν σάλος. Ἴδει γὰρ τὸν κύριον ὑπὲρ παντὸς γενέσασθαι θα-
 νάτου, καὶ ἰλαστήριον γερόμενον τοῦ κόσμου πάντας δικαιῶσαι
 τῷ αὐτοῦ αἵματι. καὶ σοῦ οὖν αὐτῆς τῆς ἄνωθεν δεδιδαγμένης
 τὰ περὶ τοῦ κυρίου ἄψεται τις διάκρισις, τουτέστιν ῥομφαία,
 10 ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἀπὸ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. ὀνή-
 σεται, ὅτι μετὰ τὸν σκανδαλισμὸν τὸν ἐπὶ τῷ σταυρῷ τοῦ Χρι-
 στοῦ γερόμενον τοῖς τε μαθηταῖς καὶ αὐτῇ τῇ Μαρίᾳ ταχεῖά τις B
 ἴασις παρακολοθήσει παρὰ τοῦ κυρίου, βεβαιούσα αὐτῶν τὴν καρ-
 διάν ἐπὶ τὴν αὐτῶν πίστιν. οὕτω γὰρ οἶδαμεν Πέτρον μετὰ τὸ
 15 σκανδαλισθῆναι βεβαιότερον τῆς εἰς τὸν Χριστὸν πίστεως ἀντε-
 χόμενον. τὸ ἀνθρώπινον οὖν σαθρὸν διηλέγχθη, ἵνα τὸ ἰσχυ-
 ρὸν τοῦ κυρίου διακαθῆ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας. ἀμήν.

Εἶτα γίνωμαι θέλοντες καὶ ἐν πόστη τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα R 488
 20 κατὰ τὸ παρὸν πεντακισχιλιοστὸν φζ' ἔτος ἐφθασεν ἡ δευτέρα τοῦ
 φεβρουαρίου μηνός, τίθεμεν τὴν μίαν ἐπακτὴν τοῦ ἡλίου, καὶ
 ταύτη συνάπτομεν τὰς ἀπὸ πρώτης ἀπριλίου μηνός ἡμέρας μέ- C

3. ἀκούσασα P. 8. δεδιδαγμένης V, δεδειγμένης P. 10. ὅπως
 ἀναποκαλυφθῶσιν P. ib. ἐνήσεται V. 12. τοῖς τε μαθηταῖς]
 τοῖς δὲ τοῖς μαθηταῖς P. 14. εἶδαμεν PV. 15. τὸν om. P.
 19. καὶ om. P. 22. τῆς πρώτης P.

mini. Haec autem ipsi Mariae praedixerat Symeon, (hanc sic affatus)
 Cum steteris, inquit, ad crucem, spectaverisque omnia quae fiunt, ac
 verba audieris, post Gabrielis testimonium, post inexplicabilem divinae
 conceptionis cognitionem, post tot peracta miracula, aliquam tamen in
 anima tua fluctuationem patieris. Necesse enim erat ut Dominus pro
 omnibus mortem gustaret, et mundi propitiatorium effectus, universos
 suo sanguine justificaret. Te ergo ipsam, divinitus licet quae de Do-
 mino ventura erant edoctam, quaedam subibit dubitatio, hoc est gladius,
 ut ex multorum cordibus revelentur cogitationes. Proderit tamen illa,
 quia post scandalum, quod ex cruce Christi discipulis et ipsi Mariae
 orietur, cura statim ac sanatio a Domino subsequetur, quae illorum corda
 in fide confirmabit. Sic videmus Petrum postquam scandalum passus
 est, firmiorem in Christum fidem servasse. Humana ergo imbecillitas
 ostensa est, ut Domini potentia edoceretur, cui gloria et imperium in
 saecula. Amen.

Deinde si nosse quis velit quanta hebdomadis die, hoc praesenti an-
 no v. MDVII. secunda mensis Februarii inciderit, ponimus unam Solis

χρῖς αὐτῆς τῆς δευτέρας τοῦ φεβρουαρίου μηνός, τουτέστιν ἀπρι-
 λίου λ', μαΐου λα', ἰουνίου λ', ἰουλίου λα', αὐγούστου λα', σε-
 πτεμβρίου λ', ὀκτωβρίου λα', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου λα', ἰα-
 νουαρίου λα', φεβρουαρίου β', γίνονται τθ'. ταύτας ἐβδόμον· ζ'
 V 165 μ' γίνονται σπ' ζ' δ' γίνονται κη' λοιπὸν α'. Ἔγνωμεν ὡς ἐν 5
 κυριακῇ ἔφθασεν, ὅτε Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις ἐδέξατο τὸν δεσπότην
 Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν· καθ' ἣν ἡμέραν ἐδημιούργη-
 σεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἡ ἡμέρα τὴν ἄφθαρτον καὶ
 ζωοποιὸν ἡμῖν ἀνάστασιν ἐδωρήσατο.

D Ἰνδ. β'. μβ'. ὑπ. Οὐνδικίου καὶ Οὐάρον. 10

Ἡρώδης τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν πυθόμενος παρὰ τῶν
 μάγων, τὰ περὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναιρεῖ παῖδια ἀπὸ διετοῦς καὶ
 κατωτέρω, οἰόμενος καὶ τὸν Χριστὸν τῆς τοιαύτης τοῖς ὀμῆλιξιν
 συναπολέσαι συμφορᾶς, ὄντος τοῦ κυρίου κατὰ τοῦτον τὸν και-
 ρὸν ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. 15

ρθε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. μγ'. ὑπ. Λαμίου καὶ Σερβιλίου.

Ἰνδ. δ'. μδ'. ὑπ. Μάγνου καὶ Βαλερίου.

P 206 Ἡρώδης ὑδέρω δεινῶ πιασθεῖς, σκώληκας δὲ ἐκβρούσας ἀπὸ

4. φεβρουαρίῳ V: conf. ad p. 224. D. *ib.* ἐβδόμῳ RV. 6. εἰς
 κυριακῇ ὁ Συμεὼν ἐδέξατο ἐν ἀγκάλαις τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστὸν m. P. 10. Οὐνδικίου] τοῦ Ἰνδικίου V, Ἰνδικίου P.
ib. Οὐάριον P.

Anni a m. c. epactam, huicque dies a prima Aprilis mensis adjungimus, usque ad se-
 cundam mensis Februarii, scilicet Aprilis xxx. Maii xxxi. Junii xxx. Ju-
 lii xxxi. Augusti xxxi. Septembris xxx. Octobris xxxi. Novembris xxx.
 Decembris xxxi. Januarii xxxi. Februarii ii. Colliguntur dies cccix.
 hos si septuplices, septies xl. efficiunt cclxxx, septies iv. efficiunt
 xxviii. relinquitur i. Intelligimus ergo in Dominicam incidere, quando
 Symeon in ulnas excepit Dominum Christum verum Deum nostrum: quo
 quidem die coelum et terram condidit, quoque die incorruptibilem et vi-
 vificam nobis dedit Resurrectionem.

A. C.°

[Ol. Iph.]

5507. 2. XLII. Ind. II. Indicio et Varo Coss.

2.

Herodes cum a Magis Christi nativitatem accepisset,
 pueros circa Bethleem a bimis et infra trucidat, ratus se in
 hac ejusdem aetatis puerorum clade una Christum sublaturum,
 cum isto tempore Dominus cum Maria matre sua in Aegypto
 ageret.

CXCV. Olympias.

3. XLIII. Ind. III. Lamia et Servilio Coss.

3.

5. XLIV. Ind. IV. Magno et Valerio Coss.

1. 196.

Herodes aqua intereute afflictus, corpore etiam vermi-

τοῦ σώματος καὶ σαπὲς ὅλος, καταστρέφει τὸν βίον· ποιῆν
δικαίαν τίσας, ἀνθ' ὧν ἀμφὶ Βηθλεὲμ ἀνεΐλεν παίδων τῆς
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐπιβουλῆς ἕνεκα. ἐβασίλευσεν δὲ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ ἀντ' αὐτοῦ Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη θ'.

5 Ἰνδ. ε' με'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Πλάγκου.

Ἰνδ. ζ'. μζ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος καὶ Καπίτωνος.

Ἰουδαίων βασιλέα Ἀύγουστος Ἀρχέλαον Ἡρώδου παῖδα
καθίστησιν, τετράρχας δὲ ἀποδείκνυσιν Ἡρώδην τὸν καὶ Ἀντι- R 490
παν καὶ Λυσανίαν καὶ Φίλιππον, Ἀρχελάου ἀδελφούς. B

10 ρηζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. μζ'. ὑπ. Κορητίου καὶ Νερβά.

Ἰνδ. η'. μή. ὑπ. Καμίλλου καὶ Κυντιλιανοῦ.

Ἰνδ. θ'. μθ'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ι'. ν'. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Σιλανοῦ.

15 ρηζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. να'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Ταύρου.

Ἰνδ. ιβ'. νβ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ β' καὶ Σκηπίωνος. C

Ἰνδ. ιγ'. νγ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Σιλάνου.

20 ὁ ἀποθανόντος Ἀρχελάου βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης
τετράρχης, ἀδελφὸς αὐτοῦ, υἱὸς δὲ καὶ αὐτὸς Ἡρώδου

1. τοῦ om. P. 2. παιδία P. 3. ἐπιβουλῆς om. P. *ibid.* δὲ
βασιλέα
καὶ ἐν P. 7. βασιλέα] τετράρχην V. 16. Λεπιδίου V. 17. Σι-
πίωνος R.

A. C.

nante et putrescente, vitam finivit, justis poenis datis, quod
Servatoris nostri causa pueros circa Bethleem sustulisset. Il-
lius vero loco regnavit in Judaea Archelaus filius annis ix.

6. XLV. Ind. v. Lepido et Planco Coss.

2. 5511.

XLVI. Ind. vi. Tiberio Caesare et Capitone Coss.

Augustus Judaeorum Regem Archelaum Herodis filium
creat. Tetrarchas vero renuntiat Herodem Antipam, Lysa-
niam, et Philippum, Archelai fratres.

CXCVI. Olympias.

7. XLVII. Ind. vii. Cretio et Nerva Coss.

8. XLVIII. Ind. viii. Camillo et Quintiliano Coss.

9. XLIX. Ind. ix. Camerino et Sabino Coss.

1. 197.

10. L. Ind. x. Dolabella et Silano Coss.

2.

CXCVII. Olympias.

11. LI. Ind. xi. Lepido et Tauro Coss.

3.

12. LII. Ind. xii. Tiberio Caesare II. et Scipione Coss.

4.

13. LIII. Ind. xiii. Flacco et Silano Coss.

1. 198.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

τοῦ τετραρχοῦ καὶ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, τοῦ καὶ ἀνελόντος τὰ νήπια. βασιλεύει δὲ οὗτος Ἡρώδης ἔτη κδ'.

Ἰνδ. ιδ'. νδ'. ὑπ. Σέκστον καὶ Σέκστον.

ρλη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. νε'. ὑπ. Πομπηίου Μάγνου καὶ Ἀπουληίου. 5

D Ἰνδ. α'. νς'. ὑπ. Βρούτου καὶ Φλάκκου τὸ β'.

Ῥωμαίων γ' ἐμονάρχησεν Τιβέριος Καῖσαρ ἔτη κβ'.
ὁμοῦ εφμγ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Ταύρου καὶ Αἰβωνος.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Κράσσου καὶ Ρούφου. 10

V 166

ρλθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Ρούφου τὸ β'.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Σιλάνου καὶ Βάλβου.

Ἰνδ. ς'. ε'. ὑπ. Μεσσάλα καὶ Γράτου.

P 207

Ἰνδ. ζ'. ς'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Δρούσου. 15

σ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Ἀγρίππα καὶ Γάλβα.

1. καὶ alterum om. P. 2. παιδία P. 4. Ὀλυμπιάδος V. 12. Post β' inserit m. R in textu omissa Σιλάνου καὶ Βάλβου. Ἰνδ. ε'. δ'. numerosque sequentes ita scriptos exhibet: Ἰνδ. (ς') ε', δ' (ε'). Ἰνδ. (ξ') ς', ε' (ς'). Ἰνδ. ζ'. . . Ad quae omnia ab Ducangio ut a me repetuntur conformata tacetur de V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Extincto Archelao, in Judaea regnat Herodes Tetrarcha frater Archelai, filius Herodis Regis Judaeorum qui pueros sustulerat. Is vero Herodes regnat annis xxiv.

14. LIV. Ind. xiv. Sexto et Sexto Coss. 2.

CXCVIII. Olympias.

15. LV. Ind. xv. Pompeio Magno et Apuleio Coss. 2.

LVI. Ind. i. Bruto et Flacco II. Coss. 3.

Tertius Romanorum Imperator Tiberius Caesar, annis imperavit xxii. Colliguntur anni v. MDCXLIII.

16. I. Ind. II. Tauro et Libone Coss. 4.

17. II. Ind. III. Crasso et Rufo Coss. 1. 199.

CXCIX. Olympias.

18. III. Ind. IV. Tiberio Caesare III. et Rufo II. Coss. 2.

19. IV. Ind. V. Silano et Balbo Coss. 3.

20. V. Ind. IV. Messala et Grato Coss. 4.

21. VI. Ind. VII. Tiberio Caesare IV. et Druso Coss. 1. 200.

CC. Olympias.

22. VII. Ind. VIII. Agrippa et Galba Coss. 2.

Ἰνδ. θ'. η'. ὑπ. Πούλλωνος καὶ Βετέρου.

Ἰνδ. ι'. θ'. ὑπ. Κεθήγου καὶ Ουάρου.

Ἰνδ. ια'. ι'. ὑπ. Ἀγρίππα τὸ β' καὶ Λεντούλου.

R 492

σα' Ὀλυμπιάς.

5 Ἰνδ. ιβ'. ια'. ὑπ. Γετουλικῶ καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιβ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Πίσωνος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πόντιος Πιλάτος ἐπίτροπος τῆς Β
Ἰουδαίας ὑπὸ Τιβερίου ἐκπέμπεται ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
ὡς ἱστορεῖ Ἰώσηπος.

10 Ἰνδ. ιδ'. ιγ'. ὑπ. Σιλανῶ καὶ Νερούα.

Ἰνδ. ιε'. ιδ'. ὑπ. Γεμίνου καὶ Γεμίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἦν ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἄν-
νας. Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς προφητεύων εἶπεν, Ἐγὼ φωνὴ βοῶν-
τος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε

15 τὰς τρίβους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος
καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ
αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὕψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον C
τοῦ Θεοῦ.

Ὁ αὐτὸς ὡς εἶδεν τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, εἶπεν,

20 Ἴδε, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

7. ὁ Πιλάτος P. 9. Ἰώσηπος P. Bel. Iud. II. 9. 2. 10. Νέ-
βα P. 13. εἶπεν] Luc. III. 4. 15. καὶ—ταπεινωθήσεται om. P.
19. εἶπεν] Ioan. I. 29. 20. ἴδε] εἰδὲ V, ἰδού P.

A. C.			[Ol. Iph.] Anni a m. c.
23.	viii.	Ind. ix.	Pullone et Vetere Coss. 3.
24.	ix.	Ind. x.	Cethego et Varo Coss. 4.
25.	x.	Ind. xi.	Agrippa II. et Lentulo Coss. 1. 201.

CCI. Olympias.

26.	xi.	Ind. xii.	Getulico et Sabino Coss. 2.
27.	xii.	Ind. xiii.	Crasso et Pisone Coss. 3.

His Coss. Pontius Pilatus Judaeae Procurator a Tiberio
mittitur anno imperii ejus xii., ut narrat Josephus.

28.	xiii.	Ind. xiv.	Silano et Nerva Coss. 4. 5534.
29.	xiv.	Ind. xv.	Gemino et Gemino Coss. 1. 202.

His Coss. summus Pontifex erat Hierosolymis Annas. Joannes
Baptista prophetans, dixit: *Ego vox clamantis in deserto, parate viam
Domini, rectas facite semitas ejus. Omnis vallis implebitur, et erunt
prava in directa, et aspera in vias planas, et videbit omnis caro salutare
Dei.*

Idem ut vidit Jesum venientem ad se, dixit: *Eccce Agnus Dei, qui
tollit peccatum mundi.*

Οἱ καθηγησάμενοι τῶν Ἑβραίων τῶν καὶ Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλώνης ἐπάνοδον ἐν Ἱερουσαλήμ.

α'. Πρῶτος ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἅμα Ζοροβάβελ ἔτη λβ'.

β'. Ἰωακείμ ἀρχιερεὺς ἔτη λ'.

D γ'. Ἐλιάσιβος ἀρχιερεὺς ἔτη μ'.

δ'. Ἰωδαὲ ἀρχιερεὺς ἔτη λς'.

ε'. Ἰανναῖος ἀρχιερεὺς ἔτη λβ'.

ς'. Ἰαδδοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη κ'.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτου Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καὶ κτιστὴς, 10 Ἀλεξάνδρειαν κτίζων τὴν πρὸς Αἴγυπτον, ἀνελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, κυρίῳ τῷ Θεῷ προσεκύνησεν.

ζ'. Ὀνείας ἀρχιερεὺς ἔτη κα'.

P 208 η'. Ἐλεάζαρος ἀρχιερεὺς ἔτη ιε'.

θ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη ιδ'.

R 494 ι'. Ὀνείας ἀρχιερεὺς ἔτη λβ'.

ια'. Μανασσῆς ἀρχιερεὺς ἔτη κς'.

V 167 ιβ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη κβ'.

ιγ'. Ὀνείας ἕτερος ἀρχιερεὺς ἔτη κδ'.

ιδ'. Ἰησοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.

ιε'. Ὀνείας ὁ καὶ Μενέλαος ἀρχιερεὺς ἔτη ζ'.

2. μετὰ τὴν om. P. ib. ἐπανόδου P. 10. τούτοις P, τούτου Ἰαδδοῦς m. P.

Principes Hebraeorum, seu Judaeorum, summi Pontifices, a reditu ex Babylone Hierosolymam.

I. Summus Pontifex Jesus, Josedec filius, una cum Zorobabel, regnavit annis xxxii.

II. Joacim summus Pontifex, an. xxx.

III. Eliasibus summus Pontifex, an. xl.

IV. Jodae summus Pontifex, an. xxxvi.

V. Jannaeus summus Pontifex, an. xxxii.

VI. Jaddus summus Pontifex, an. xx.

Hac tempestate, Alexander Macedo et urbium conditor, Alexandria in Aegypto condita, Hierosolymam veniens, Dominum Deum adoravit.

VII. Onias summus Pontifex, an. xxi.

VIII. Eleazarus summus Pontifex, an. xv.

IX. Simon summus Pontifex, an. xiv.

X. Onias summus Pontifex, an. xxxii.

XI. Manasses summus Pontifex, an. xxxvi.

XII. Simon summus Pontifex, an. xxii.

XIII. Onias alter summus Pontifex, an. xxiv.

XIV. Jesus summus Pontifex, an. xvi.

XV. Onias, qui et Menelaus, summus Pontifex, an. vii.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Ἀντίοχος Συρίας βασιλεὺς πο- B
λιορκήσας τοὺς Ἰουδαίους ἐλληρίζειν ἠνάγκαζεν. μεθ' ὃν
ιζ'. Ἰούδας ὁ ἐπικληθεὶς Μακκαβαῖος προέστη ἔτη λγ'.

Οὗτος ἐξεκάθαρει τῶν ἀσεβημάτων τὴν χώραν.

5 ιζ'. Ἰωάνθης ὁ Μακκαβαῖος ἀρχιερεὺς ἔτη ιζ'.

ιη'. Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀρχιερεὺς ἔτη η'.

ιδ'. Ἰωάνθης ἀρχιερεὺς ἔτη κζ'.

κ'. Ἀριστόβουλος ἀρχιερεὺς ἔτος α'. C

Οὗτος πρῶτος περιέθετο διάδημα βασιλείας πρὸς τῇ ἀρ-
10 χιερωσύνῃ.

κα'. Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιερεὺς
ἔτη λ'.

Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου βασιλέως Περσῶν χριστοὶ
ἠγούμενοι διαρκέσαντες ἔτη υγ', αἱ εἰσιν ἑβδομάδες ἐτῶν ξθ',

15 αἱ καὶ παρὰ τῷ Δανιὴλ τοῦτον εἴρηται τὸν τρόπον.

Ἐως γὰρ Ἰανναῖον τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου χριστοὶ ἠγούμενοι,
ἐφ' ὃν κατέληξαν οἱ κατὰ διαδοχὴν ἐξ ἀρχιερέων ἠγούμενοι, χρι- D
στοὶ ὑπὸ τῆς προφητείας ὀνομαζόμενοι.

σβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. α'. ιε'. ὑπ. Ρούφου καὶ Ρουβελλίνου.

Ἐν ἔτει πεντεκαδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος,

11. καὶ prius om. P. 13. τοῦ Κύρου P. 17. ὃν] οὐ P. ib.
ἐξ om. P. 21. ἐν ἔτει] Luc. III. 1.

His temporibus, Antiochus Syriae Rex, Judaeos, cum eos obsedis- Anni a m. c.
set, ad paganismum coegit. Post hunc,

xvi. Judas, cognomento Maccabaeus, praefuit annis xxxiii.

Hic regionem ab omni impietate purgavit.

xvii. Jonathas Maccabaeus summus Pontifex, an. xvii.

xviii. Simon frater ejus summus Pontifex, an. viii.

xix. Jonathas summus Pontifex, an. xxvii.

xx. Aristobulus summus Pontifex, an. i.

Hic primus Pontificiae dignitati regium adjecit diadema,

xxi. Jannaeus Alexander, Rex simul et summus Pontifex, an. xxx.

Ad hunc usque, a Cyro Persarum Rege, Uncti principes perstitere
annis cdxlxxxiii. qui conficiunt hebdomadas annorum lxxix. quae apud
Danielem hac ratione describuntur.

Etenim usque ad Jannaenum, qui et Alexander dictus est, Uncti prin-
cipes fuere: sub quo defecerunt summi Pontifices qui ex successione eligi
solebant, Christi seu Uncti a Prophetis nuncupati.

CCII. Olympias.

A. C.

30. xv. Ind. I. Rufo et Rubellino Coss.

[Ol. Iph.]

2. 5536.

ἐπιτροπέοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, τετραρχοῦντος δὲ
 τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τε-
 τραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Αἰου-
 νίου τῆς Ἀβιλιηνῆς τετραρχοῦντος, ἐπὶ ἄρχιερέων Ἄννα καὶ Καί-
 P 209 ἄφα, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ 5
 ἐρήμῳ· καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου, κη-
 R 496 ρύσσω βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται
 ἐν βίβλῳ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος, Φωνή βοῶντος ἐν τῇ
 ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρι- 10
 βους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βου- 10
 νὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τρα-
 χεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὕψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ
 θεοῦ. καὶ καθὼς γέγραπται ὅτι Ἁγιάσετε τὸ ἔτος τὸ πεντηκο-
 στόν, καὶ διαβόησετε ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν
 B αὐτήν· ἐνιαυτὸς ἀφέσεως ἔσται ὑμῖν· οὕτω καὶ ἐγένετο. ἐν τῷ 15
 γὰρ παρόντι ἐφλς' ἔτι γενέσεως κόσμου, μηνὶ ἀδδυναίῳ ς', τῆς
 τε κληροδοσίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτους ρψ', συμπληρουμένων
 Ἰωβηλαίων λδ', ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχα-
 ρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἦλθεν κηρύσσω βάπτισμα μετανοίας
 εἰς τὴν κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἄφεισιν τῶν ἁμαρτιῶν πᾶσιν 20
 V 168 ἀνθρώποις, παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ εὐαγγελιζόμενος ἐν μέ-
 σοις αὐτοῖς ἤδη παρεῖναι τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. καὶ αὐτὸς δὲ

1. δὲ om. P. 2. τοῦ om. P. 3. Ἰτουραίας PV. *ib.* Τραχαν. P.
 4. Ἀβιλιηνῆς PV. *ib.* ἀρχιερέως V. 10. καὶ—ταπεινωθήσεται om. P.
 11. εὐθεία P. 12. τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ] τὸν θεόν P. 13. γέ-
 γραπται] Levit. XXV. 10. 16. Ἀδδυναίῳ P. 20. κυρίου R.

Anno decimo quinto Imperii Tiberii Caesaris, Pontio Pilato Judaeam procurante, Herode Galilaeae Tetrarcha, Philippo illius fratre Tetrarcha Itureae et Trachanitidis Provinciae, Lysania Abilinae Tetrarcha, Anna et Caïpha summum Pontificatum obtinentibus; factum est verbum Domini super Joannem filium Zachariae in deserto: et venit in regionem Jordanis praedicans baptismum poenitentiae, in remissionem peccatorum: sicut scriptum est in libro Isaiae Prophetae, dicentis: *Vox clamantis in deserto, parate viam Domini, rectas facite semitas ejus: omnis vallis implebitur, et erunt prava in directa et aspera in vias planas, et videbit omnis caro Deum.* Et quemadmodum scriptum est: *Sanctificabitis annum quinquagesimum, et annuntiabitis remissionem in terra omnibus habitantibus eam. Annus remissionis erit vobis, ut et factum est.* Hoc enim praesenti anno mundi conditi v. MDXXXVI. mensis Audinei (seu Januarii) die vi. distributionis vero haereditatis filiorum Israel anno MDCC. Jubilaeis xxxiv. completis, factum est verbum Dei super Joannem Zachariae filium in eremo: et venit praedicans baptismum poenitentiae, in nomine Domini, ac veram remissionem peccatorum omnibus hominibus,

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς μετὰ τὸ τεχθῆναι ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας συμπληρώσας ἑτῶν ἀριθμὸν τριάκοντα παρεγένετο ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπ' αὐτοῦ. ἐν τῇ τρισκαίδεκάτῃ οἷν ἡμέραι τοῦ τρια- C
 5 κοστοῦ πρώτου ἔτους αὐτοῦ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἐβαπτίσθη τῇ ἑκτῇ, καθὰ λέλεκται, τοῦ ἀδυναίου μηνός, καθὼς ἀνεπιλήπτως ἐν αὐτῇ ἐορτάζει τὰ ἅγια φῶτα, ἧγον ἐπιφάνια τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία ἐν τύπῳ αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἰβ' μαθη-
 10 τῶν αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ε τοίνυν φῶ' ἔτει γενέσεως κόσμου, καθὼς πρόκει-
 ται, καὶ τεσσαρακοστῷ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος βασιλείας, ἧ-
 γουν εικοστῷ ὀγδόῳ τῆς αὐτοῦ μοναρχίας, ἐγενήθη κατὰ σάρκα
 Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. ἐν δὲ τῷ παρόντι ἐφῶς' ἔτει
 15 ἐβαπτίσθη ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου ὁ αὐτὸς κύριος καὶ Θεὸς D
 ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς κατὰ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς τριακο-
 σιοτετάρτης πεντηκονταετηρίδος ἀπὸ τῆς κληροδοσίας τῶν υἱῶν
 Ἰσραὴλ. κατὰ γὰρ πεντηκονταετηρίδα μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 γῆν τῆς ἐπαγγελίας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἄφεσιν γίνεσθαι ὁ Θεὸς
 20 παρεκλεύσατο νόμος, ἦν ἤρξαντο καταριθμεῖν ἀπὸ ὀγδοηκοστο-
 πρώτου ἔτους Μωϋσεώς, μετὰ τὸ πέρασ δηλονότι τῶν υἱ' ἑτῶν R 498
 τῆς πρὸς τὸν Ἀβραάμ κατὰ τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς

1. ὁ Χριστὸς] Χριστὸς P. 6. Ἀδυναίου P. 7. ἐπιφάνεια PV.
 9. ἐαυτοῦ PV. 20. ἦν om. R. ib. ἤρξατο RV. ib. ὀγδοηκο-
 στοῦ πρώτου P.

apud Jordanem fluvium annuntians in medio ipsorum adesse Christum Dei. Ipse autem Jesus Christus Dei filius postquam in Bethleem Judaeae natus est, cum compleret annum trigesimum, venit a Galilaea Hierusalem ad Joannem, et ab illo baptizatus est. Tertia decima deinde die xxxi. anni suae aetatis, Christus verus Deus noster die vi. baptizatus est, sicut dictum est, mense Audinaeo, quemadmodum recte eodem die sacra Lumina, seu Epiphania, magni Dei et Servatoris nostri Jesu Christi celebrat Catholica et Apostolica Ecclesia in suiipsius et xii. Apostolorum suorum figura.

Anno igitur mundi conditi v. MDVII. uti supra expositum est, et xi. Augusti Caesaris imperii, seu xxviii. monarchiae ipsius, natus est secundum carnem Christus verus Deus noster. Hoc autem praesente v. MDXXXVI. anno, ipse Dominus et Deus noster Jesus Christus baptizatus est in Jordane, sub annum quinquagesimum trigesimi quarti Jubilaei, ex quo distributio haereditatis filiorum Israel facta est. Quippe post annos l. ex quo terram promissionis ingressi sunt filii Israel, remissionem fieri sanxit lex divina, quam coeperunt numerare ab octogesimo primo anno Moysis, post exactos nempe ccccxxx. annos promissionis a Deo factae

αὐτοῦ ἡλικίας γενομένης αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελίας τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δουλείας ἕνεκα καὶ τῆς ἐκείθεν γενησομένης ἑλευθερίας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

P 210 Καὶ εὐλογῶν ὁ Ἰωάννης τὰ ὕδατα εἶπεν, Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν, κύριος ἐπὶ ὑδάτων 5 πολλῶν. ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνεωχθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὡσεὶ περιστέρων ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν, Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠδόκησα. 10

Εἶτα γνῶναι βουλόμενοι καὶ ποία ἦν τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, ὅτε ὁ κύριος ἐβαπτίσθη, τίθεμεν τὰ μεφ' ἔτη· τοῖτοις προσ-
B τίθεμεν τὸ τέταρτον γίνονται 574. ταῦτα παρὰ τὸν ζ'· ἐπτά-
κις 7 γίνονται 57. ἐπτάκις π' γίνονται 65. ἐπτάκις ὀκτώ γίνον-
ται 75. λοιπὸν δ' ἐπακταί. ταύταις προσάπτομεν τὰς ἀπὸ τοῦ 15
πρώτου μηνὸς νισάν ἡμέρας ἕως αὐτῆς τῆς ἡμέρας ἐν ἣ ὁ κύριος
ἐβαπτίσθη. οὕτως ἔχεις ἐπακτὰς δ', ἀπριλίου λ', μαΐου λα',
ἰουνίου λ', ἰουλίου λα', αὐγούστου λα', σεπτεμβρίου λ', ὀκτω-
βρίου λα', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου λα', ἰανουαρίου ε'· γίνον-
ται σπέ. ταύτας παρὰ τὸν ζ'· ἐπτάκις μ' γίνονται σπ'. λοιπὸν ε'. 20

C Ἐγνωμεν οὖν ὡς ἐν πέμπτῃ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα ἐβαπτί-

5. τῆς om. P. ib. τῶν ὑδάτων P. 15. ἐπακταὶ uncis includit P sola, tacente V. 17. ἐπακτὰς uncis includit P. 20. ταύτας] (ταύτας εἰς ζ') praeponit R, ταῦταί εἰσιν ζ' P.

Abraham, cum annum is ageret LXXV. propter servitutum in Aegypto, et ibidem futuram liberationem filiorum Israel.

Et Joannes benedicens aquas, dixit: *Vox Domini super aquas, Deus gloriae innotuit, Dominus super aquas multas.* Factum est autem, postquam universus populus baptizatus est, ut Jesu baptizato, ipsoque precante, coelum aperiretur et super eum descenderet Spiritus sanctus forma corporea, veluti columba, et vox de coelo fieret, dicens: *Tu es filius meus dilectus, in te mihi complacui.*

Porro si nosse velimus, quis fuerit hebdomadis dies quando Dominus baptizatus est, ponimus v. MDXXXVI. annos: his addimus quartam partem: prodeunt vi MCCCCXX. hos per vii. dividimus, septies DCCCC. faciunt vi. MCCC. septies LXXX. producant DLX. septies VIII. generant LVI. relinquuntur iv. quibus addimus illos a die primi mensis Nisan, usque ad diem quo Dominus baptizatus est.

Hac ratione habes epactas iv. Aprilis xxx. Maii xxxi. Junii xxx. Julii xxxi. Augusti xxxi. Septembris xxx. Octobris xxxi. Novembris xxx. Decembris xxxi. Januarii vi. fiunt cclxxxv. hae sunt vii. has divide per vii. septies xl. efficiunt cclxxx. reliqua sunt v.

Intelligimus ergo quinto hebdomadis die baptizatum fuisse Christum

σθη ὁ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καὶ ἦν πέμπτην ἡμέραν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως αὐτὸς ὁ τῶν ἀπάντων δεσπότης καὶ δημιουργὸς προσέταξεν ἐξαγαγεῖν τὰ ὕδατα, ἐρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν, αὐτὸς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, 5 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐβαπτίσθη ἐν ὕδατι καὶ ἠγίασεν τὸ ὕδωρ καὶ σωτήριοι αὐτὸ καὶ ζωοποιὸν ἡμῖν ἀπειργάσατο. μετὰ δὲ τὸ βαπτισθῆναι ἀνήχθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον πειρασθῆ- V 169 ναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὡς ἱστορεῖ τὰ θεῖα εὐαγγέλια, καὶ νηστεύσας ἡμέρας μ' καὶ νύκτας μ', καὶ πειρασθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου, 10 καὶ νικήσας τὸν πειράζοντα, παρεγένετο εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κη- D ρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ καλέσας τοὺς μαθητὰς πιστεύσαντας καὶ δεξαμένους τὸ κήρυγμα τῆς εὐσεβείας ἀνῆλθε μετ' αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐορτάσαι τὸ νομικὸν πάσχα.

Εἶτα θέλοντες γινῶναι πόστη τοῦ μηνὸς ἔφθασεν κατὰ τὸ R 500 15 παρὸν εφλζ' ἔτος, ἀρχὴν εἰληφὸς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός, ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, τὰ εφλζ' ποιοῦμεν παρὰ τὸν ἰθ'. ἰθ' σ' γίνονται γω'. ἰθ' ἢ γίνονται ρσι'. ἰθ' α' γίνονται ἰθ'. λοιπὸν ζ'. ταύτας ἐπὶ τὸν ἰα', γίνονται οζ'. ἔκβα β' λ'. P 211 γίνονται ξ'. λοιπὸν ιζ'. πρόσβαλε ταύταις ιγ' τὰς πρὸ τῶν φω- 20 στήρων, προσελήνους ζ', καὶ ζ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, γίνονται μδ'. ἔκβα λ', λοιπὸν ἰδ'. ἔφθασεν ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τῇ κς' τοῦ μαρτίου μηνός.

3. πάντων R. 14. πόση P. 22. κς'] ις' R.

verum Deum nostrum in Jordane fluvio : quo quidem die quinto, in mundi conditi exordio, ipse universorum Dominus et conditor praecepit aquis ut educerent reptilia animarum viventium, ipse vero in consummatione saeculorum hoc ipso die baptizatus est in aqua, et consecravit aquam, et salutarem illam et vivificam nobis effecit. Postquam autem est baptizatus, ductus est a spiritu in desertum ut tentaretur a diabolo, uti sacra narrant Evangelia : et cum jejunasset dies XL. et XL. noctes, et tentatus fuisset a diabolo, illo devicto, venit in Galilaeam, praedicans Evangelium regni (Dei), vocatisque discipulis credentibus, quique praedicationem pietatis receperant, ascendit cum iis Hierosolyma, ut legale Pascha celebraret.

Jam vero si velimus intelligere quota mensis hoc praesenti anno v. MDXXXVII. extiterit, initio a XXI. mensis Martii sumpto, XIV. primi mensis Lunae, v. MDXXXVI. facimus per XIX. et ducimus CC. in XIX. sunt III. MDCCC. deinde XIX. XC. creant MDCCX. die I. in XIX. reliqua sunt VII. rursum VII. duc in XI. fiunt LXXVII. abjice bis XXX. fiunt LX. reliqua sunt XVII. adjice his XIII. illas anteluminarium antelunares, et VII. a XXI. mensis Martii, fiunt XLIV. abjice XXX. relinquuntur XIV. proinde incidit XIV. mensis Lunae XXVII. mensis Martii.

Εἶτα θέλοντες γινῶναι καὶ ποία ἡμέρα ἔφθασεν ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, τοῖς ρηλς' προστίθεμεν τὸ τέταρτον ματδ'· γίνονται ρηκ'. ταύτας εἰς ζ'· ζ' ρ' γίνονται ρτ'· ζ' π' γίνονται ρς'· ζ' ἢ γίνονται νς'· λοιπὸν δ' ἐπακταί. ταύταις πρόσβαλε γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ ζ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ 5
 Β αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, γίνονται ἰδ'. ταύτας παρὰ τὸν ζ'· ἔκβα ζ', λοιπὸν ζ'. ἔγνωμεν οὖν ἄς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθασεν ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τῇ κς' τοῦ μαρτίου μηνός καὶ ἐν σαββάτῳ. ἢ δὲ ἐ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἦν πρώτην τῶν ἀζύμων ὁ θεῖος προσαγορεύει νόμος, ἔφθασεν ἐν 10
 ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς εβδομάδος, τουτέστιν κυριακῇ, ἢ ἔστιν ἡμέρα δευτέρα τοῦ σαββάτου· εἶωθεν γὰρ ἢ θεόπνευστος γραφῇ ἐκάστην ἡμέραν ἀνάπαισιν ἔχουσαν σάββατον ὀνομάζειν. σάββατον οὖν καλεῖ οὐ μόνον τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης φθάσασαν ἐν σαββάτῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς 15
 C σελήνης, ἣτις ἔστιν πρώτη τῶν ἀζύμων ἡμέρα, καὶ αὐτὴν ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ φθάσασαν, καὶ τὴν κα' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἣτις ἔστιν ἐβδόμη μὲν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν ἀζύμων, ἐβδόμη δὲ τῆς εβδομάδος ἡμέρα. τοῦτο οὖν τὸ πάσχα δηλῶσαι μοι δοκεῖ ὁ θεῖος εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς, ἐν οἷς φησιν, Ἐγένετο ἐν σαββάτῳ δευτε- 20
 ροπρώτῳ διέρχεσθαι τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διὰ τῶν σποριμῶν, τοὺς δὲ μαθητὰς τίλλοντας τοὺς στάχνας ἐσθίειν.

1. ποία ἡμέρα PV. 2. τοῖς] τῆς R. 4 ἐπακταί uncis inclusit P.
 9. καὶ om. P. ib. ἐ' post μηνός ponit P. 11. ἔστι P, ἰς' RV.
 13. ἀνάπαισιν P. 14. πρώτου om. P. 20. φησιν] VI. 1.

Si velimus etiam nosse in qualem diem inciderit xiv. mensis Lunae, v. MDXXXVI. addimus quartam partem MCCCLXXXIV. fiet VI. MDCCCXX. has divide in VII. VII. in DCCCC. fiet VI. MCCC. deinde VII. in XXC. fiet DLX. rursum VII. in VIII. fiet LVI. reliquae sunt epactae IV. his adde III. antelunares, et VII. a XXI. mensis Martii, fiet XIV. ab his praeter VII. abijce VII. remanebunt VII. Igitur colligimus hoc praesenti anno XIV. primi mensis Lunae XXVII. die Sabbato mensis Martii occurrere. Primi vero mensis XV. Lunae, quem primum Azymorum vocat lex divina, occurrit feria I. hebdomadis, hoc est Dominica, quae est dies II. a Sabbato: solet enim a Deo inspirata scriptura unumquemque diem feriatum Sabbatum appellare. Sabbatum igitur appellat, non modo XIV. mensis lunae sabbato concurrentem, sed etiam XV. primi mensis lunae, qui est primus Azymorum dies, illumque primo die concurrentem, et XXI. ejusdem mensis diem, qui est septimus Festi Azymorum, septimus vero hebdomadis dies. Illud porro Pascha indicasse mihi videtur divinus Evangelista Lucas, cum ait: *Factum est autem in Sabbato Secundo - primo cum Jesus transiret per sata cum Discipulis suis, qui vellebant spicas, ut manducarent.* Vocat autem Secundo - primum Sabbatum, non solum quod septi-

δευτερόπρωτον δὲ σάββατον καλεῖ τοῦτο τὸ σάββατον, οὐ μόνον ὡς ἐβδόμη ἡμέρας οὔσης, ἐν ἧ ἡ πρώτη τῶν ἀζύμων εὐρέθη, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἀριθμεῖν τὰς ν' ἡμέρας, καὶ ἐορτάζειν τὴν ἐορτήν, ἣν ἐορτὴν τῶν ἐβδομάδων ὁ Θεὸς προσαγορεύει νόμος. ἐπὶ R 502
 5 οὖν σαββάτων ὄντων ἐν τούτῳ τῷ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς, ἅτε ἀπὸ D
 σαββάτου ἀροχόμενης καὶ εἰς σάββατον συμπληρουμένης, πρῶτον ἦν σάββατον τῶν ἐπτὰ σαββάτων καὶ τελευταῖον πάλιν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ· διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἐν τούτῳ τῷ πάσχα τὸν κύριον μετὰ τῶν μαθητῶν διερχόμενον διὰ τῶν σπορίμων δηλώ-
 10 σαι βουλόμενος ὁ εὐαγγελιστῆς εἶρηκεν ὅτι ἐν σαββάτῳ δευτερο-
 πρώτῳ διήρχετο διὰ τῶν σπορίμων ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὅτι δὲ ὁ Θεὸς νόμος τὴν μὲν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης πάσχα προσαγορεύει, τὴν δὲ ἐ' πρώτην τῶν ἀζύμων καὶ V 170
 15 σάββατον ὀνομάζει, πρὸς δέ γε καὶ τὴν ις' πρώτην τῆς πεντηκο-
 στῆς ἡμέραν καλεῖ, διδάσκει σαφῶς ἡ Θεόπνευστος γραφή. ἐν γὰρ τῷ Λευιτικῷ γέγραπται ἐπὶ λέξεως οὕτως. „αὐταὶ αἱ ἐορταὶ P 212
 τῷ κυρίῳ κληταὶ ἅγιοι, ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ ἰδ' ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν
 20 ἐσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ. ἐπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ ἡμέ-

2. ἡ om. P. 6. συμπληρουμένης πρῶτον ἦν σάββατον om. P.
 17. Λευιτικῷ] XXIII. 4. 18. κληταὶ] καὶ αὐταὶ PV. ib. κα-
 λέσετε] καλέσουσιν V. 19. μέσον] μέσων R. 22. ὀλοκαύ-
 τωμα P.

mus sit dies, quo primus Azymorum inventus est, sed etiam quod ab eo l. dies putarentur, festumque celebraretur: quod quidem festum lex divina Festum hebdomadam appellat. Cum ergo vii. Sabbata extent in hoc quinquagesimae anno, ut quae a Sabbato initium ducat, et in Sabbatum septem Sabbatorum rursus totius numeri finis desinat, eapropter hoc Paschate cum discipulis per sata transiisse Dominum volens indicare Evangelista, dixit, eum in Sabbato Secundo-primo cum discipulis suis per sata transiisse.

Quod vero divina lex xiv. primi mensis Lunae Pascha apellet, xv. autem, primum Azymorum, et Sabbatum vocet: praeterea xvi. primum quinquagesimae diem, diserte docet a Deo inspirata scriptura. Sic enim ad verbum scribitur in Levitico: *Hae sunt feriae Domini sanctae, quas vocabitis ipsas temporibus suis. Mense primo, quartadecima die mensis inter vespertina Phase Domino: septem diebus comedetis azyma. Et dies prima vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis, et offeretis sacrificium in igne Domino septem diebus. Et dies septima vocata sancta vobis erit. Omne opus servile non facietis. Quando vero ingressi*

ρας. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον
 λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ
 δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερίζετε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε τὸ
 δράγμα, ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν, πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ
 B ἄνοισει τὸ δράγμα ἔναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, καὶ τῇ ἐπαύριον 5
 τῆς πρώτης ἀνοισει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς. καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς
 ἐπαύριον τῆς πρώτης τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἂν
 προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος, ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλο-
 κλήρους ἀριθμήσεις ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος,
 ἀριθμήσετε πενήκοντα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ 1
 κυρίῳ, καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν ἁγία ἔσται
 ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.“

Εἴτε οὖν τὴν ἐ' τῆς σελήνης, ὡς ἐν σαββάτῳ φθάσασαν,
 μετὰ τὸ θῦσαι τὸν ἀμνόν, δευτέρου ὠνόμασε σάββατον ὁ εὐαγ-
 R 504 γελιστής, εἴτε ὡς πρώτην οὔσαν τῆς πενηκοστῆς, ἤγουν τῶν 1
 C ἑπτὰ τῆς ἐν τούτῳ τῷ ἔτει πενηκοστῆς, πανταχόθεν φαίνεται
 ὅτι τὴν ἐν τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ πάσχα εορτὴν δηλώσαι βουλόμενος
 ὁ εὐαγγελιστής δευτερόπρωτον ὠνόμασε σάββατον. τοῦτο τὸ
 πάσχα ἐδήλωσεν καὶ ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστής Ἰωάννης μετὰ
 τὸ πρῶτον ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας Θαῦμα, ὅτε τὸ ὕδωρ οἶνος 2
 ἐγένετο, λέγων οὕτως, Ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ
 Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ

4. καὶ om. P. 6. τῆς ἐπαύριον] ἐπαύριον P. 13. εἶτα P. 17.
 τὴν om. P. ib. δηλώσαι] διπλῶσαι PV. 19. καὶ prius om. P.
 ib. Ἰωάννης] II. 11.

fueritis terram, quam ego do vobis, et messueritis segetem ejus, et afferetis manipulum, primitias messis vestrae, ad Sacerdotem, et levabit fasciculum coram Domino ut acceptabile sit pro vobis. Et crastina a primo offeret illum Sacerdos. Et numerabitis vobis a postero die prima Sabbatorum, a die qua obtuleritis manipulum impositionis. Septem hebdomadas plenas numerabis usque ad crastinum ultimae hebdomadis, numerabitis quinquaginta dies, et offeretis sacrificium novum Domino, et vocabitis diem hanc vocatam: sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis in ea.

Sive igitur xv. lunae, ut quae in Sabbatum incideret, post sacrificatum agnum, Secundum appellavit Sabbatum Evangelista; sive quod esset prima Quinquagesimae, seu vii. Sabbatorum quae hoc anno in Quinquagesima extiteret, omnimodo apparet, cum eo ipso anno Paschatis festum duplicare voluisset Evangelista, Secundum-primum appellasse Sabbatum. Hocce Pascha indicavit Theologus et-Evangelista Joannes, post primum in Cana Galilaeae miraculum, quando aqua vinum facta est, cum ita ait: *Hoc fecit initium signorum Jesus in Cana Galilaeae, et manifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli ejus. Post hoc*

καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. μετὰ τοῦτο ἀνέβη εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας, καὶ ἔγγυς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. D

5 Πρῶτον οὖν πάσχα νομικὸν ἐόρτασε σὺν τοῖς μαθηταῖς μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ὁ κύριος ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης καὶ κα' τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεκοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου, ὄντος ἀρχιερέως ἐν Ἱερουσαλήμι Ἰσμαῆλον τοῦ Βάφει.

10 Εἰσὶν δὲ τῶν μαθητῶν αἱ προσηγορίαι, ὧν ἐξελέξατο ὁ κύριος, οὕτως.

α'. Σίμων Πέτρος ὁ τῶν ἀποστόλων κορυφαῖος.

β'. Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

γ'. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου.

15 δ'. Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὁ εὐα- P 213
γγελιστῆς.

ε'. Φίλιππος.

ς'. Βαρθολομαῖος.

ζ'. Θωμᾶς.

20 η'. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαιου, ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου κατὰ σάρκα, ὁ ἐπικληθεὶς δίκαιος.

θ'. Ματθαῖος ὁ εὐαγγελιστῆς.

5. ἠόρτασε P. 6. ἐννεακαιδεκα] ιθ' P. 7. ὀκτωκαιεκοσα] η' καὶ x P. 10. ὁ om. P. 11. οὕτως] αὐται P. Conf. p.27. B. 15. δ'] δ' καὶ V. ib. ὁ Ἰησοῦς] Ἰησοῦς P. ib. ὁ] ὃς PV. 20. ὁ ἀδελφὸς τοῦ] ἀδελφὸς P.

ascendit Capharnaum ipse et mater ejus, et discipuli ejus, et fratres ejus, et ibi manserunt non multos dies, et prope erat Pascha Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolytam.

Primum ergo Pascha legale cum Discipulis suis, postquam baptizatus est, celebravit Dominus, anno VIII. naturalis decemnovennalis cycli lunae, et XXI. naturalis vigintioctennalis cycli solis, cum summus esset Pontifex Hierosolymis Ismael Baphi.

Sunt autem discipulorum quos elegit Dominus nomina haec.

I. Simon Petrus, Apostolorum Princeps.

II. Andreas, frater Petri.

III. Jacobus, Zebedaei frater.

IV. Joannes, frater ejus, quem dilexit Jesus, qui fuit Evangelista.

V. Philippus.

VI. Bartholomaeus.

VII. Thomas.

VIII. Jacobus Alphaei, frater Domini secundum carnem, qui dictus est justus.

- ι'. Θαδδαῖος ὁ καὶ Λεβαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρσαβῆς.*
 V 171 *ια'. Σίμων ὁ Κανανίτης ὁ ἐπικληθεὶς Ἰούδας, Ἰακώβου.*
 B *ιβ'. Ἰούδας Ἰσκαριώτης.*
 R 506 *Τούτους τοὺς ἰβ' μαθητὰς ἔχων ὁ κύριος τῶν λοιπῶν αὐ-
 τοῦ μαθητῶν κατὰ τι γέρας ἑξαίρετον ἀποστόλους ὠνόμασεν. 5*
*Καὶ αὐθις ἀναδείκνυσιν ἑτέρους ὁ, ὧν τινων καὶ αὐτῶν αἱ
 προσηγορίαι εἰσὶν αὗται.*
*α'. Ματθίας, ὃν ἀνέδειξεν ὁ κύριος, ὁ καὶ συγκαταριθμη-
 θεὶς μετὰ τῶν ἰα' ἀποστόλων μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν
 κύριον ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου, ὡς περιέχουσιν αἱ 1
 Πράξεις.*
β'. Σωσθένης, ὃν μέμνηται Παῦλος Κορινθίοις ἐπιστέλλων.
 C *γ'. Κηφᾶς, ὁμώνυμος Πέτρον, ὃ καὶ ἐμαχήσατο Παῦλος κα-
 τὰ ἰουδαῖσμον.*
δ'. Λίνος, ὃν μέμνηται Παῦλος Τιμοθέῳ γράφων. 1
ε'. Κλεωπᾶς, ὃν μέμνηται εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.
ς'. Ἀκύλας.
ζ'. Ἐπαίνετος.
η'. Ἀνδρόνικος.
θ'. Ἀμπλίας. 2
ι'. Οὐρβανός.

2. ὁ Κανανίτης] Κανανίτης P. 3. ἰβ'] ἰβ' καὶ V. 4. κύριος]
 Χριστὸς P. 7. εἰσὶν om. P. 9. ἰα'] ἰβ' P sola. 13. Πέ-
 τρω P.

ix. Matthaeus Evangelista.

x. Thaddaeus, qui et Lebaeus, cognominatus Barsabas.

xi. Simon Cananites, dictus Judas, Jacobi F.

xii. Judas Iscariotes.

Hos xii. discipulos cum haberet Christus, hos prae caeteris suis
 Discipulis, singulari quadam praerogativa Apostolos nominavit.

Rursum alios lxx. designavit, quorum pariter haec sunt nomina.

i. Matthias, quem Dominus designavit, qui aliis xi. Apostolis an-
 numeratus est, postquam Dominus est assumptus, loco Judae Iscariotae,
 ut Acta continent.

ii. Sosthenes, cujus meminit Paulus ad Corinthios scribens.

iii. Cephas, Petro cognominis, cum quo congressus est Paulus de
 Judaismo.

iv. Linus, cujus meminit Paulus ad Timotheum scribens.

v. Cleopas, cujus meminit Evangelium secundum Matthaeum.

vi. Aquilas.

vii. Epaeetus.

viii. Andronicus.

ix. Amplias.

x. Urbanus.

α'. Στάχης.

ιβ'. Ἀπελλῆς.

ιγ'. Ἡρωδίων.

ιδ'. Ἀριστόβουλος.

5 ιε'. Νάρκισσος.

ις'. Ρούφος.

ιζ'. Ἀσύγκριτος.

ιη'. Φλέγων.

ιθ'. Ἑρμᾶς.

10 κ'. Πατροβᾶς.

κα'. Ἑρμῆς.

κβ'. Φιλόλογος.

κγ'. Νηρεύς.

κδ'. Ὀλυμπᾶς.

P 21

15 κε'. Λούκιος.

κς'. Ἰάσων.

κζ'. Σωσίπατρος.

κη'. Τέρτιος.

κθ'. Γαῖος.

20 λ'. Ἐραστός.

λα'. Κούαρτος, ὃν μέμνηται Παῦλος Ῥωμαίοις ἐπιστέλλων.

1. Νηρεύς V.

10. Πατροβᾶς PV.

21. ὦν] οὐ P, ὄν V.

XI. Stachys.

XII. Apelles.

XIII. Herodion.

XIV. Aristobulus.

XV. Narcissus.

XVI. Rufus.

XVII. Asyncritus.

XVIII. Phlegon.

XIX. Hermas.

XX. Patrobas.

XXI. Hermes.

XXII. Philologus.

XXIII. Nereus.

XXIV. Olympas.

XXV. Lucius.

XXVI. Jason.

XXVII. Sospater.

XXVIII. Tertius.

XXIX. Gaius.

XXX. Erastus.

XXXI. Quartus, cujus meminit Paulus ad Romanos scribens.

- λβ'. Ἀπολλῶς.
 λγ'. Στεφανᾶς.
 B λδ'. Φουρτουναῖτος.
 λέ'. Ἀχάϊκος, ὃν μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους
 α' ἐπιστολήν. 5
 R 508 λς'. Τύχικος, οὗ μέμνηται Παῦλος Ἐφεσίοις γράφων.
 λζ'. Κλήμης, οὗ μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Φιλιππη-
 σίους.
 λη'. Ἐπαφρόδιτος.
 λθ'. Ὀνήσιμος. 10
 μ'. Ἀρίσταρχος.
 μα'. Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουῆτος.
 μβ'. Δημᾶς.
 C μγ'. Νυμφᾶς.
 V 172 μδ'. Ἀρχιππος, ὃν μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κοριν-
 θίους.
 με'. Ὀνησίφορος.
 μς'. Κρήσκης.
 μζ'. Ἐραστός.
 μη'. Τρόφιμος. 20
 μθ'. Εὐβούλος.

2. Στέφανος P. 4. οὗ P, ὄν RV. 5. α' om. P. 6. οὗ P, ὄν V.
 7. Φιλιππισίους P. 15. οὗ P, ὄν V. *ibid.* τοὺς Κορινθίους P.
 Scribe Κολοσσαεῖς (IV. 15. 17.).

- XXXII. Apollo.
 XXXIII. Stephanus.
 XXXIV. Fortunatus.
 XXXV. Achaicus, cujus meminit Paulus in Epistola ad Corinthios.
 XXXVI. Tychicus, cujus meminit Paulus ad Ephesios scribens.
 XXXVII. Clemens, cujus meminit Paulus in Epistola ad Philippenses.
 XXXVIII. Eraphroditus.
 XXXIX. Onesimus.
 XL. Aristarchus.
 XLI. Jesus, dictus Justus.
 XLII. Demas.
 XLIII. Nymphas.
 XLIV. Archippus, cujus meminit Paulus in Epistola ad Corinthios.
 XLV. Onesiphorus.
 XLVI. Crescens.
 XLVII. Erastus.
 XLVIII. Trophimus.
 XLIX. Eubulus.
 L. Pudens, cujus meminit Paulus in Epistola secunda ad Ti-
 motheum.

- ν'. Πούδης, ὧν μνημονεύει Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον
β' ἐπιστολὴν.
- να'. Ἀρτεμῆς.
- νβ'. Τύχικος.
- 5 νγ'. Ζηναῦς ὁ νομικός, ὧντινων εἰς τὴν πρὸς Τίτον ἐπιστολὴν D
Παῦλος ἐμνημόνευσεν.
- νδ'. Φιλήμων.
- νε'. Ἐπαφρᾶς.
- νς'. Δημῆς, ὧντινων καὶ αὐτῶν εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα Παῦ-
10 λος ἐπεμνήσθη.
- Τοὺς δὲ λοιποὺς ἰδ' εἰρίσκεις ἅμα Παύλῳ συναλειημέ-
νους μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου.
- Ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη βςξβ'.
- Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὴν ἔξοδον ἔτη αφοε'.
- 15 Ἀπὸ τῆς διὰ Μωϋσέως ἐξ Αἰγύπτου πορείας ἐπὶ τὴν πρῶ- P 215
την οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, ἣτις ἀρχὴν ἔλαβε μετὰ τὸ τρίτον ἔτος
Σολομῶνος, ἔτη χιδ'.
- Ἀπὸ τετάρτου ἔτους Σολομῶνος, ἤγουν τῆς πρώτης ἐπι-
σκευῆς τοῦ ναοῦ ἐπὶ Κύρον βασιλέα Περσῶν ἔτη νπ' καὶ μῆ-
20 νες γ'.
- Ἀπὸ Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπὶ Ἀλέξανδρον Μακεδόνα
ἔτη σμη' καὶ μῆνες θ'.
- Ἀπὸ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνοιο ἕως τοῦ παρόντοιο ε' ἔτους

1. ὧν] ὄν PV. 6. ὁ Παῦλος P. 11. συναλειημῆμενοιο P,
συναλειημῆμενοιο R, σννελημῆμενοιο m. R. 14. ἔτη om. P.

LI. Artemas.

LII. Tychicus.

LIII. Zenas, Jurisperitus; quorum Paulus meminit in Epistola ad
Titum.

LIV. Philemon.

LV. Epaphras.

LVI. Demas, quorum meminit Paulus in Epistola ad Philemonem.

Reliquos XIV. invenies comprehensos una cum Paulo post Domini in
coelum ascensum.

Ab Adam usque ad diluvium, anni II, MCLXII.

A diluvio usque ad exitum ex Aegypto, MDLXXV.

A profectioe duce Moyse ex Aegypto usque ad primam templi ae-
dificationem, quae post tertium annum Solomonis coepta est, anni DCXIV.

A quarto anno Solomonis, sive prima aedificatione templi, usque ad
Cyrum Persarum Regem, an. CCCLXXX. et menses III.

A Cyro Persarum Rege usque ad Alexandrum Macedonem, anni
CCXLVIII. et menses IX.

Τιβεριόν Καίσαρος καὶ τὴν καταρχὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος,

B ἢ γέγονε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ιε', ἔτη τνς'.

R 510

Ἐποῦ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ παρόντος ἔτους πεντεκαδεκάτου Τιβεριόν Καίσαρος, ἤγουν τῆς εἰκάδος καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, ἔτη εφλζ' πλήρη.

5

Μετὰ τὸ βάπτισμα ἐνδιέτριψεν ὁ κύριος εἰς τὰς ἰάσεις ἔτερα γ' ἔτη συνναστρεφόμενος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ τὰ περὶ τούτου Λουκᾶς φανεροῖ, λέγων ὅτι Εἶπεν ὁ κύριος διὰ Ἡρώδην, Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, Ἴδου ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι, 10 διὰ τούτων τὰ τρία ἔτη σημαίνων. τὸ δὲ εἰπεῖν Σήμερον δείκνυσιν ὅτι τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ τῶν ἰάσεων αὐτοῦ ταῦτα ἐδήλωσεν τῷ Ἡρώδῃ. τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς δηλοῖ ἀπὸ πάσχων εἰς πάσχα τρία ἔτη καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἰάσεσιν αὐτοῦ.

C

Ἰνδ. β'. ις'. ὑπ. Οὐνενικίου καὶ Λογγίνου.

15

Ἐν τῷ παρόντι εφλη' ἔτει γενέσεως κόσμου, ἀρχὴν εἰληφότεν ἀπὸ κα' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, δεύτερον νομικὸν ἐπετέλεσε πάσχα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ὁ κύριος κατὰ τὸ ἕνατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαίδεκαετηρίδος τῆς σελήνης καὶ κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ 20 ἡλίου.

1. Τιβεριόν — σωτηρίον] (Τιβεριόν) καὶ εἰς τὴν καταρχὴν τοῦ σωτηρίου P, solum (Τιβεριόν) R. Ἐως simul cum genitivo et accusativo est etiam p. 283. B. 4. ἀπὸ τῆς P sola. 5. πλήρης V, πλήρεις P, om. R. Conf. p. 306. B. 7. γ' ἔτη] ἔτη τρία P. 8. λέγων] XIII. 32. ib. ὁ om. P. 14. πάσχων εἰς om. P. 19. ἕνατον P. 20. ἔτος om. P. ibid. ἢ καὶ κ' ετηρίδος P.

Anni a m. c.

Ab Alexandro Macedone usque ad praesentem xv. (Tiberii) annum, et initium praedicationis Christi hoc an. xv. coeptae, anni cccclvi.

Ab Adam vero usque ad praesentem annum xv. Tiberii Caesaris, sive ad ipsum xx. mensis Martii, colliguntur anni integri v. MDXXXVII.

Post Baptismum, tres alios annos morbis curandis insumpsit Dominus, dum cum discipulis suis conversaretur. Atque haec de eo declarat Lucas, ubi ait: Dominus dixit de Herode, Euntes, dicite vulpi illi, ecce ejicio daemonia, et sanitates perficio hodie et cras, et tertia die consummor. Per haec, tres annos indicans. Quod autem dixit, Hodie, ostendit quod primo anno suarum curationum haec renuntiavit Herodi. Id ipsum etiam indicat Joannes Evangelista, dum a Paschate tres annos et ipse in illius sanationibus statuit.

A. C.

5537.

40. xvi. Ind. II. Vennicio et Longino Coss.

Hoc praesenti v. MDXXXVIII. anno a mundo condito, qui initium sumit a XXI. secundum Romanos mensis Martii, secundum legale Pascha celebravit Dominus postquam est baptizatus, anno IX. naturalis novendecennalis cycli lunae, et XXII. naturalis vigintioctennalis cycli solis.

Θέλόντες δὲ γνῶναι πόστη τοῦ μηνὸς ἔφθασεν ἡ ἰδ' τοῦ ^V 173
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, εὐρίσκομεν εἰς τὸ
 ἕνατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἑνεακαιδεκαετηρίδος προσκειμένης ἐ-
 πακτῆς κή'. ταύταις προστίθεμεν ἰγ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ
 5 προσελήνους ζ' καὶ ἰα' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνίς,
 ἀπριλίον ἰε'· γίνονται οδ'. ἔκβα δις λ'· γίνονται ξ'· λοιπὸν ἰδ'.
 ἔγνωμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθασεν ἡ ἰδ' τῆς σελήνης
 τῇ ἰε' τοῦ ἀπριλίου μηνός.

Εἶτα θέλοντες γνῶναι καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ ἔφθασεν ἡ ἰδ',
 10 εὐρίσκομεν κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος προσκει- P 216
 μένας ἐπακτῆς ε', ταύταις συνάπτομεν τὰς πρὸ τῶν φωστήρων γ'
 καὶ ἰα' ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου καὶ ἀπριλίον ἰε'· γίνονται λδ'. ταύ-
 τας ἀνάβαλε εἰς ζ'· ζ' δ' γίνονται κή'· λοιπὸν ε'. ἔγνωμεν οὖν
 ὡς ἡ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθα-
 15 σεν ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη.

Τοῦτο τὸ δεύτερον πάσχα φαίνεται δηλῶν ὁ θεῖος εὐαγγε-
 λιστῆς Ἰωάννης μετὰ τὸ δεύτερον θαῦμα ὃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν
 Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, ἰασάμενος τὸ παιδίον τοῦ βασιλικοῦ, γράφων
 οὕτως, Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ
 20 τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰου-
 δαίων, καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. B

1. θέλοντες δὲ] εἶτα θέλοντες P, θέλοντες R. 3. ἑνατον PV.
 ib. ἰδ' ετηρίδος P. 4. πρὸ] πρὸς V. 9. εἶτα] εἰ P. 10.
 ἡ καὶ κ' ετηρίδος P. 11. φωστήρων V. 12. Μαρτίου μη-
 νός P. 16. δεύτερον om. P. 18. βασιλικοῦ] βασιλίσκου P.
 19. οὕτως] IV. 54.

Si nosse velimus quota mensis occurrat xiv. primi mensis lunae hoc praesenti anno, inveniemus anno naturalis decemnovennalis cycli adjunctas epactas xxviii. His addimus antelunares xiii. et antelunares vii. et xi. a xxi. Martii mensis, Aprilis vero xv. fiunt lxxiv. deme ex his bis xxx. reliqua sunt xiv. Colligimus igitur hoc anno xiv. lunae xv. mensis Aprilis occurrisse.

Si velimus praeterea nosse etiam et diem (seu feriam) qua occurrit xiv. inveniemus xx. anno vigintioctennalis cycli adscriptas epactas v. his addimus antelunares iii. et xi. a xxi. Mensis Martii, et Aprilis xv. fiunt xxxiv. Has divide per vii. septies iv. efficiunt xxviii. reliqua sunt vi. Intelligimus ergo xiv. primi mensis hoc praesenti anno occurrisse die vi.

Hocce Pascha videtur indicare divinus Evangelista Joannes, post secundum miraculum quod fecit Jesus in Cana Galilaeae, cum reguli puerum sanavit, ubi ita scribit: Hoc iterum secundum signum fecit Jesus, cum venisset ex Judaea in Galilaeam. Post haec erat festum Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolytam.

Ἐπειδὴ γὰρ ἐπίσημον καὶ ἑξαίρετον καὶ πρώτην ἑορτὴν Ἰουδαῖοι τὴν τοῦ πάσχα εἶχον, διὰ τοῦτο ὁ εὐαγγελιστὴς ποτὲ μὲν μετὰ προσδιορισμοῦ ταύτης μέμνηται, λέγων, Ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα, ἢ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ποτὲ δὲ ἀπροσδιορίστως γράφων, Ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Τὸ β' τοίνυν πάσχα δοκεῖ μοι σημαίνειν ἐνταῦθα εἰπὼν, Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. ἔνθα γὰρ ἐτέρας μνημονεύει τῶν Ἰουδαίων ἑορτῆς, μετὰ προσδιορισμοῦ πάντως ταύτης μέμνηται, ὡσερ καὶ τῆς ἑορτῆς τῶν σκηνοπηγιῶν, λέγων, Καὶ ἦν ἐγγὺς ἢ ἑορτὴ τῶν Ἰου-
C δαίων ἢ σκηνοπηγία, ὄντος ἀρχιερέως Ἐλεαζάρου υἱοῦ Ἀνάου.
Ἰνδ. γ'. ιζ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ ε' μόνου.

Πάλιν τρίτον νομικὸν πάσχα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ἑορτάζει ὁ κύριος ἐν τῷ ε' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἑννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης καὶ κ' τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεκοσαετηρίδος τοῦ ἡ-
λίου. καὶ θέλοντες γινῶναι πόστη τοῦ μηνὸς ἔφθασεν κατὰ τὸ παρὸν ἐφλθ' ἔτος ἀρξάμενον ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, εὐρίσκομεν κατὰ τὸ δέκατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἑννεακαιδεκαετηρίδος ἐπακτὸς τῆς σελήνης θ', ταύταις συνάπτομεν τὰς πρὸ τῶν φωστήρων ιγ', προσελήνους ζ', καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ
μαρτίου μηνὸς καὶ ἀπριλίου δ'· γίνονται μδ'. ἔκβα λ'· λοιπὸν
D ιδ'. ἰδου ἔφθασεν ἢ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ

3. λέγων] VI. 4. 6. εἰπὼν] V. 1. 10. λέγων] VII. 2. 11. Ἀναίου P. 14. 18. ιδ' ετηρίδος P. 15. ἢ καὶ κ' ετηρίδος P. 16. κατὰ — ἀρξάμενον om. P. 21. ἔκβα λ' ἐκβαλε PV.

Anni a. m. c. Cum igitur pro celebri et singulari, ac primario festo Pascha apud Judaeos haberetur, ideo Evangelista quidem interdum illius praecise meminit, dum ait: Prope erat Pascha festum Judaeorum. Interdum etiam generatim, ut cum scribit: Erat festum Judaeorum.

Secundum ergo Pascha is videtur mihi significare, cum hoc loco dicit: Post haec erat festum Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolymam. Ubi enim Judaeorum festi alterius meminit, semper illud designat nominatim, ut cum de festo Scenopogiorum loquitur: Et erat prope festum Judaeorum, cum Eleazarus, Ananiae filius, esset Pontifex.

A. C.

[Ol. Iph.]

5538. 31. xvii. Ind. iii. Tiberio Caesare V. Cos.

3.

Rursus tertium legale Pascha post baptismum peregit Dominus anno x. naturalis decemnovennalis cycli lunae, et xxiii. naturalis vigintiocennalis cycli solis. Si velimus nosse quota mensis occurrit a xxi. mensis Martii, reperiemus incidisse in x. annum naturalis decemnovennalis cycli epactas lunae ix. His adjungimus antelunares xiii. antelunares vii. et xi. ab xxi. Martii mensis, et iv. Aprilis: fiuntque xlv. abjice xxx. relinquuntur xiv. ecce occurrit xiv. primi mensis lunae hoc praesenti

παρὸν ἔτος τῆ δ' τοῦ ἀπριλίου μηνός. εἶτα καὶ τὴν ἡμέραν γινώ-
 ναι βουλόμενοι ἐν ᾗ ἔφθασεν αἰτή, εὐρίσκομεν κατὰ τὸ κγ' ἔτος
 τῆς ὀκτωκαιεκοσαετηρίδος ἑπακτὰς ε'. ταύταις προστίθεμεν τὰς
 πρὸ τῶν φωστῆρων γ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου,
 5 δ' ἀπριλίου· γίνονται κδ'. ταύτας παρὰ τὸν ζ'. ζ' γ' γίνονται
 κα'· λοιπὸν γ'. ἔγνωμεν οὖν ὅτι ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς R 514
 σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, κα-
 τὰ τὸ παρὸν, ἐφλθ' ἔτος ἔφθασεν τῆ δ' τοῦ ἀπριλίου μηνός καὶ
 ἐν ἡμέρᾳ γ'.

10 Τοῦτο τὸ τρίτον πάσχα σημαίνων ὁ θεὸς εὐαγγελιστῆς Ἰω- P 217
 ἀννης, μέλλων τὸ θαῦμα διηγῆσθαι, ὃ ἐποίησεν ὁ κύριος ἐκ
 πέντε ἄρτων πεντακισχιλίους ἄνδρας κορέσας, λέγει, Μετὰ ταῦ- V 174
 τα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τι-
 βεριάδος, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ἔτι ἐώρων τὰ ση-
 15 μεία ἃ ἐποιεῖ ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. ἀνέβη δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰη-
 σοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς
 τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ λῶω κθ' ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ πρό-
 δρομος καὶ βαπτιστῆς τὴν κεφαλὴν ἀποτέμεται ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ
 20 βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, υἱοῦ ὄντος τοῦ πρώτου Ἡρώδου, ἀδελ-
 φοῦ Ἀρχελάου, δέσμιος εἰς τὸν Μαχαιροῦντα φρούριον πεμφθεὶς B
 διὰ Ἡρωδιάδα, περὶ οὗ μνημονεύει ἡ θεία τῶν εὐαγγελίων γρα-

2. ἐν om. P. 3. ἡ καὶ κ' ετηρίδος P. 4. Μαρτίου μηνός P.
 5. τὸν] τῶν RV. 8. ἔτος, ἐφλθ' P. 12. λέγει] VI. 1. 18.
 Δόφ PV. 21. Μαχεροῦντα PV. 22. γραφή] „Matth. XIV.
 Marc. VI. Luc. III.“ m. P.

anno iv. Aprilis mensis. Deinde si voluerimus diem nosse seu feriam,
 qua illa occurrit, invenimus xxiii. anno decemnovennalis cycli epactas vi.
 his addimus antelunares iii. et xi. hasque a xxi. mensis Martii, et iv.
 Aprilis, fiuntque xxiv. has per vii. dividimus, septem ter faciunt xxi.
 supersunt iii. Colligimus ergo xiv. primi mensis lunae, qua legale Pas-
 scha peragi praecipitur, hoc praesenti anno v. MDXXXIX. in iv. Aprilis
 incidisse, et in feriam iii.

Hoc tertium Pascha indicans divinus Evangelista Joannes, miracu-
 lum narraturus, quod fecit Dominus, cum quinque panibus quinque ho-
 minum millia saturavit, dicit: *Post haec abiit Jesus trans mare Galilaeae*
Tiberiadis, et secuta est eum turba multa, quia videbant signa quae fa-
ciebat super aegros. Ascendit autem in montem Jesus, et ibi sedebat cum
discipulis suis. Erat autem prope Pascha, festum Judaeorum.

Hoc anno, mense Loo, (Augusto) die xxix. Sanctus Joannes Prae-
 cursor et Baptista capite truncatur ab Herode Rege Judaeae, primi He-
 rodis filio, Archelai fratre: cum vincus in Macherunta castrum missus
 fuisset propter Herodiadem: de quo meminuit sacra Evangeliorum scrip-
 tura. Narrat autem Josephus libro xviii. Antiquitatum Judaicarum, ut

φή. ιστορεῖ δὲ καὶ ὁ Ἰώσηπος ἐν ἡ' τῆς Ἀρχαιολογίας αὐτοῦ βίβλῳ ὡς διὰ Ἡρωδιάδα, γυναῖκα οὖσαν Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἡρώδου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἀποτέμνεται. ἀφειθήσας γὰρ ἔτι ζῶσαν τὴν προτέραν αὐτοῦ γυναῖκα ὁ Ἡρώδης, κατὰ νόμους αὐτῷ γεγαμημένην, Ἀρέτα δὲ ἦν αὕτη τοῦ Πετραίων βα-5 σιλέως θυγάτηρ, τὴν δὲ Ἡρωδιάδα ἔτι ζῶντος διαστήσας τοῦ ἀνδρός, δι' ἣν καὶ τὸν Ἰωάννην ἀνείλεν, πόλεμον αἰρεῖται ὁ Ἀρέτας πρὸς τὸν Ἡρώδη, ὡς ἡτιμασμένης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς, ἐν ᾧ πολέμῳ πάντα φασὶ τὸν Ἡρώδου στρατὸν διαφθαρεῖν, καὶ
 C ταῦτα πεπονθῆναι τῆς ἐπιβουλῆς ἕνεκα τῆς γενομένης κατὰ τοῦ 10 Ἰωάννου. ὁ δὲ αὐτὸς Ἰώσηπος ιστορεῖ τῆς βασιλείας ἀποπεπτωκένας τὸν Ἡρώδη διὰ Ἡρωδιάδα· μεθ' ἧς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ὑπερόριον ἀπεληλάσθαι, Λουγδόνον τῆς Σπανίας πόλιν οἰκεῖν καταδικασθέντα, ὄντος ἀρχιερέως ἐν Ἱερουσαλὴμ Σίμωνος τοῦ Καμαθεῖ υἱοῦ.

15

Ἰνδ. δ'. ἡ'. ὑπ. Περσικοῦ καὶ Βεελλίου.

R 516

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς τρεῖς ἑνιαυτοὺς καὶ ος' ἡμέρας μετὰ τὸ βάπτισμα τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς τὰ σωτήρια καὶ
 D ἐπουράνια μαθήματα παραδούς καὶ τὰς περὶ ἑαυτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος παρῆει τῷ ἰθ' ἔτει τῆς Τιβερίου μοναρχίας, ἀρχὴν 20 ελληφότι τῇ κα' τοῦ μαρτίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης δ' Ἰνδικτιῶ-

1. ὁ om. P. 2. τοῦ om. P. 5. Πετραίων PV. 6. Ἡρωδιάδαν V. 11. Ἰώσηπος] Arch. XVIII. 5. 12. τὴν Ἡρωδιάδα P. 13. ὑπερόριαν P. 14. Ἱεροσολύμοις P. 16. Βεελλίου P sola. 17. ὁ Χριστὸς] Χριστὸς P. 20. παρίει P. 21. τῇ P, τὴν RV.

Anni a. m. c. propter Herodiam, uxorem Philippi fratris Herodis, capite truncatus fuerit Sanctus Joannes. Dimiserat enim Herodes adhuc superstitem priorem uxorem suam, legitimis sibi nuptiis copulatam: erat autem illa Aretae Petraeorum Regis filia. Herodiam porro a conjuge adhuc in vivis divulsit, ob quam Joannem sustulit. Herodi vero bellum intulit Aretas, ob injuriam filiae illatam, quo in bello universum Herodis exercitum profligatum, idque ob structas Joanni insidias esse passum aiunt. Idem denique Josephus refert ob Herodiam regno excidisse Herodem, illumque cum ea relegatum, Lugduni Hispaniae urbe habitare jussum, cum summus esset Pontifex Simon Camathi filius.

A. C.

[Ol. Iph.]

5539.

32. XVIII. Ind. iv. Persico et Vitellio Coss.

2. 203.

Jesus Christus, Dei filius, cum annis III. et diebus LXXVI. post baptismum discipulis suis salutaria et coelestia praecepta, editasque de se prophetias tradidisset, ad passionem transiit, Imperii Tiberii anno XIX. initium sumente a Martii mensis XXI. praesente IV. Indictione, et anuo XI. naturalis decemnovennalis cycli lunae, et XXIV. anno naturalis vigintiocennalis cycli solis.

νος καὶ ἰα' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελή-
νης καὶ κδ' ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου.

Τοῦτο δὲ τὸ δ' πάσχα ἐστίν, ἐν ᾧ πέπονθεν ὑπὲρ ἡμῶν
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. τοῦτο τὸ πάσχα δηλῶν ὁ εὐαγ-
5 γελιστῆς Ἰωάννης μετὰ τὸ θαῦμα ὃ ἐποίησεν ὁ κύριος ἐγείρας
τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν, εἶρηκεν οὕτως, Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς
ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν P 218
οὐδέτι παρῴρησά περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν
ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἑρήμου, εἰς Ἐφραῖμ λεγομένην
10 πόλιν, κακεῖ διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς
τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ
τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτοίς. ἐζήτουν
οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες,
Τί δοκεῖ ἡμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; δεδώκεισαν δὲ οἱ
15 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολήν ἵνα ἕάν τις γινῶ ποῦ ἐστιν,
μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν. ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ε' ἡμερῶν B
τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, εἶπον ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς,
ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. εἶτα οἱ μακάριοι τοῦ κυρίου μαθηταὶ ἠρώ-
τησαν αὐτὸν λέγοντες ὅτι Ἰδοὺ μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνε-
20 ται· ποῦ οὖν θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι; δῆλον οὖν ὅτι οὐ κατὰ V 175
τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ μέλλοντος ἔσεσθαι τοῦ πάσχα μετὰ δύο
ἡμέρας. ὅτι δὲ οὐ κατὰ τὴν ιδ' ἐπετέλεσεν τὸ πάσχα, ἀλλὰ πρὸ

1. ιδ' ετηρίδος P. 2. ἡ' καὶ κ' ετηρίδος P. 4. ὁ κύριος ἀλη-
θινὸς P sola. 5. ὁ om. P. 6. οὕτως] XI. 53. ib. τῆς om. R.
21. ἔδεσθαι P. 22. ἐτέλεσεν R.

Hoc est autem quartum Pascha, quo passus est pro nobis Christus Dominus verus Deus noster. Istud Pascha indicans Evangelista Joannes, post miraculum quod fecit Dominus cum Lazarum a mortuis excitavit, sic dixit: Ab illo ergo die cogitaverunt quomodo interficerent eum. Jesus ergo jam non palam ambulabat apud Judaeos, sed abiit illinc in regionem juxta desertum, in civitatem quae dicitur Ephrem, et ibi morabatur cum Discipulis suis. Erat autem prope Pascha Judaeorum, et ascenderunt multi Hierosolymam de regione ante Pascha, ut sanctificarent seipso. Quaerebant ergo Jesum. et colloquebantur ad invicem in templo stantes: Quid vobis videtur, quia non venit ad diem festum? Dederunt autem Pontifices et Pharisaei mandatum, ut si quis cognoverit ubi sit, indicet, ut apprehendant eum. Jesus ergo ante sex dies Paschae venit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit ex mortuis. Deinde beati Domini discipuli interrogaverunt ipsum, dicentes: Ecce post biduum Pascha fit, ubi vis ergo ut paremus tibi? Patet igitur non eodem tempore Pascha peregrisse, cum Pascha manducandum esset post duos dies. Quod vero xiv. non celebravit Pascha, sed prius typicam peregit coenam, quando sanctificatio Azymorum, et festi praeparatio age-

τούτου τὸ τυπικὸν ἐτέλεσεν δεῖπνον, ὅτε καὶ ὁ ἅγιασμός τῶν ἀζύμων καὶ ἡ προετοιμασία τῆς ἑορτῆς ἐγένετο, εὐρίσκεται τοῖς μαθηταῖς μεταδιδούς οὐ θύματος οὐδὲ ἀζύμων, ἀλλ' ἄρτου καὶ ποτηρίου· ὅτε καὶ τῶν μαθητῶν ἀπένιψεν τοὺς πόδας, καθὰ τὰ
 C Θεόπνευστα διδάσκει λόγια, ὅπερ οὐ κατὰ τὴν Μωσαϊκὴν πρόσ-5
 ταξιν ἐπιτελεῖτο. εἰ γὰρ μὴ αὐτὸς ἐγένετο ἀντὶ τοῦ ἁμνοῦ τοῦ
 R 518 κατὰ τύπον καὶ σκιὰν θύματος τοῦ πάλαι παρὰ Μωϋσέως προσ-
 ταχθέντος θύεσθαι τοῖς εἰς ὕστερον θῦμα, οὐκ ἂν παρῆλθεν
 τὰ τοῦ Ἰσραὴλ νόμιμα, ἀλλ' εἶχεν ἂν καὶ πρόβατον θύεσθαι
 καὶ μεταδοῦναι τοῖς μαθηταῖς, καθὰ καὶ εἰς τοὺς πρότερον ἐποι-10
 εῖτο χρόνους, εἰ μὴ ἐπέστη ὁ καιρὸς τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατ'
 αὐτῶν μυστηρίου, καὶ παύσας τὸν τυπικὸν ἁμνὸν τῇ κβ' τοῦ κα-
 τὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ σελήνης ἐχούσης
 γ' ὥρα νυκτερινῆ ἐ τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς εἰκάδα τετάρτην, ὄντος
 Ἡρώδου τοῦ τετράρχου βασιλέως, ὡς δηλοῖ Λουκᾶς ὁ εὐαγγελι-15
 D στής. ἀποθανόντος γὰρ Ἡρώδου τοῦ τὰ νήπια ἀνελόντος ἢ τού-
 του μετέπεσεν ἀρχὴ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ Ἰώσηπος,
 καὶ γίνεται βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας Ἀρχέλαος, βασιλεύσας ἔτη θ'.
 καὶ μετὰ τὴν τούτου τελευτὴν Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἀδελφὸς αὐ-
 τοῦ, βασιλεῖει τῆς Γαλιλαίας ἔτη κδ', ἕως τῆς τελευτῆς Τιβε-20
 ρίου. τῆς δὲ Ἰουδαίας Πόντιος Πιλάτος ἦν βασιλεὺς. Πόντιος
 δὲ Πιλάτος κατὰ τοῦτο ἐπικέκληται, καθότι νῆσός ἐστιν κατὰ
 θάλασσαν ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καλουμένη Πόντος, ἐξ

13. αὐτῇ δὲ τῇ P. ib. τῆς σελήνης P. 15. τοῦ om. R. ib.
 Λουκᾶς] XXIII. 17. Ἰώσηπος] Arch. XVII. 8. 23. καλουμένην P.

batur, inde colligitur neque discipulis tradidisse incensum, neque Azyma, sed panem et calicem, quando etiam discipulorum pedes lavit, quemadmodum a Deo inspirata docent oracula, quod quidem ex praecepto Mo-
 saico non agebatur. Etenim si ille non fuisset loco agni typici et sacrificii, cum olim a Moyse praescriptum esset iis qui venturi erant, ut hostiam immolarent, minime transgressus fuisset leges Israel, sed ovem sacrificasset, et discipulis communicasset, quemadmodum prioribus annis fecerat, nisi horum mysterii explendi tempus adfuisset, quo scilicet agnus typicus desiit, secundum Romanos Martii mensis xxii. ipso vero die lunae habentis xiii. hora nocturna v. illucescente in xxiv. regnante Herode Tetrarcha, ut indicat Lucas Evangelista. Extincto enim Herode, qui infantes sustulerat, in ejus filios regnum est devolutum, ut narrat Josephus, factusque est Rex Judaeae Archelaus, qui annos ix. regnavit. Post illius vero mortem, Herodes Tetrarcha ejus frater regnavit in Galilaea annos xxiv. usque ad mortem Tiberii. Porro Judaeae Pontius Pilatus imperabat. Pontius autem appellatus est Pilatus, ab insula maritima versus Romam veterem, quae Pontus nuncupatur, ex qua Pilatus prodiit, isque a patria Pontius Pilatus vocatus est.

ἦς ὁ Πιλάτος ὤρητο, καὶ ὡς ἀπὸ τῆς πατρὶδος Πόντιος Πιλά-
τος ἐχρημάτισεν.

Οὗτος Πόντιος Πιλάτος ἀνέκρινε τὸν κύριον· καὶ μαθὼν P 219
ὅτι ἀπὸ τῆς ἔξουσίας ἐστὶν Ἡρώδου, τουτέστιν ἀπὸ τῆς Γαλι-
5 λαιίας, ὡς φησὶν ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, ἀνέπεμψεν αὐτὸν
τῷ Ἡρώδῃ, καὶ πάλιν Ἡρώδης ἐπέμψεν τῷ Πιλάτῳ. κάκεινος
πάλιν ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἄνναν· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊά-
φα. καὶ οὗτος Καϊάφας, ὡς ὦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ τού-
του, συνεβούλευσεν τοῖς Ἰουδαίοις λέγων ὅτι Συμφέρι ἐνα ἄν-
10 θρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. εἶτα πάλιν Ἄννας ἀπέστει-
λεν τὸν Ἰησοῦν δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. ἄγουσιν
οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. ἦν δὲ
πρωί, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶ- B
σιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πύσχα· κάκειθεν παρεδόθη τῷ Πιλά-
15 τῳ. ἦν δὲ παρασκευή· ὥρα ἦν ὡσεὶ τρίτη, καθὼς τὸ ἀκριβῆ
βιβλία περιέχει, αὐτό τε τὸ ιδιόχειρον τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάν- R 520
νου, ὅπερ μέχρι νῦν πεφύλακται χάριτι Θεοῦ ἐν τῇ Ἐφεσίῳ
ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐκεῖσε προσκυνεῖται.

Καὶ εὐθέως ἡ γυνὴ τοῦ Πιλάτου ἐδήλωσεν αὐτῷ, Μηδὲν
20 σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ
διὰ αὐτόν. καὶ γρόντες τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι ἐστασίαζον, κράζον-
τες, Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. καὶ εἰσαγαγὼν τὸ ἄλη-

1. Πόντιος Πιλάτος ἐχρημάτισεν om. R. 5. Ματθαῖος] Immo
Lucas I. 5. 6. ἀνέπεμψεν P. 11. πρὸς τὸν K. P. 17. τοῦ

Θεοῦ P. 20. κατὸν ἀρδι V, κατὰ τὸν ἄνδρα P. 22. τὸ] δὲ
P, om. R.

Hic Pontius Pilatus de Domino cognovit, quem cum intellexisset esse
ex Herodis ditone, ex Galilaea scilicet, ut ait Evangelista Matthaecus,
hunc misit ad Herodem, Herodes vero remisit ad Pilatum, ille vero ad
Annam: erat enim socer Caïphae. Hic Caïphas, utpote Pontifex anni
illius, conspiravit eum Judaeis, dicens: *Expediit unum hominem mori pro
populo.* Deinde Annas misit Jesum vincitum ad Caïpham Pontificem.
Ducunt ergo Jesum a Caïpha in Praetorium. Erat autem mane, et ipsi
non introierunt in Praetorium, ut non contaminarentur, sed ut manduca-
rent Pascha, et illic traditus est Pilato. Erat autem Parasceve, hora
quasi tertia, quemadmodum accurati libri continent, ipsumque Evangeli-
stae Joannis autographum, quod usque ad haecce tempora, divina gra-
tia, in sanctissima Ephesiorum Ecclesia servatur, et a fidelibus ibi co-
litur.

Et statim uxor Pilati nunciavit illi: *Nihil tibi et justo illi, multa
enim passa sum hodie per visum propter eum.* Hisce perceptis, Judaei,
seditio excitata, clamaverunt, *Tolle, tolle, crucifige eum.* Ac introducto

- C θινὸν πάσχα κατὰ τὰς θείας γραφὰς αὐτὸς πάσχει ὑπὲρ ἡμῶν τῇ ε' τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, καὶ θύεται, ὡς ἀμνὸς ἀληθῆς ὑπάρχων καὶ πάσχα ἀληθινὸν ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. καὶ ἔσκοτίσθη ὁ ἥλιος εἰς ὄλον τὸν κόσμον ἀπὸ ἕκτης ὥρας· περὶ οὗ σκότους μέμνηται καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης ἐν τῇ πρὸς Πολύκαρπον ἐπιστολῇ τῆς κατὰ τὸδε τὸ ἔτος γενομένης καινοπρεποῦς τοῦ ἡλίου ἐκλείψεως. καὶ οἱ ἕξωθεν δὲ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον ἐπεσημήναντο ἀσφαλῶς, εἰπόντες καὶ τὸν γεόμενον σεισμόν, καὶ κατ' ἐξαίρετον Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας συναγαγών. - λέγει γὰρ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ συγγράμματι οὗ-10
- D τως. „τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἐκλείψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωσμένων πρότερον· καὶ νῦν ἄρα ε' τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι, σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γερόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο.“ ταῦτα ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ, γνοὺς τὸ παράδοξον τῆς ἐκ-15
- λείψεως τοῦ ἡλίου. οὔτε γὰρ ἠκούσθη οὐδὲ γέγονεν τοῖς ἐμπροσθεν αἰῶσιν περὶ τὴν πανσέληνον ἐκλείψιν ἡλίου, ἐπειδὴ μηδὲ τῇ ἀστρώῳ τοῦτο συμβαίνει κινήσει. καὶ τῶν οὕτως ἐπισήμων καὶ ἀπίστοις ἐνιαυτῶν ἡμῶς τοὺς πιστοὺς σφάλλῃσθαι οὐ καλὸν οὐδὲ δίκαιον· δι' ἡμῶς γὰρ οὗτος ὁ ἐνιαυτός. 20
- P 220 Περὶ ταύτης τῆς ἡμέρας προεφήτευσεν Ζαχαρίας υἱὸς Ἰω-

3. καὶ θεός] ὁ θεός P. 4. ὁ X. R. ib. ἕκτης τῆς R. 5. Ἀρειοπαγίτης P. 6. τὸδε om. P. 7. ἐπισημήναντο P. ib. σεισμόν γεόμενον P. 11. σβ'] σβ', supra scripto ab alia manu σ, V. 13. ὡστε] ὡς R. 14. τὰ —κατεστρέψατο om. R. 16. οὐδὲ] Fort. οὔτε: conf. ad Malal. p. 136. 18. 20. διὰ γὰρ ἡμῶς P, διὰ ἡμῶς γὰρ R.

vero Paschate, juxta sacras Scripturas, ipse pro nobis patitur vi. hebdomadis die, et immolatur, ut qui erat verus agnus, et verum Pascha, Dominus Deus noster Jesus Christus. Et obscuratus est sol per univ-
ersum mundum a vi. hora. Quarum quidem tenebrarum meminit Dionysius Areopagita in Epistola ad Polycarpum, cum hoc anno insolita contigisset solis defectio. Sed et scriptores Paganii annum hunc diserte notant, scribuntque terrae motum extitisse, ac prae caeteris Phlegon qui Olympiades collegit: Sic enim ait in libro xiii. Quarto autem anno Olympiadis ccli. facta est solis defectio maxima quanta nunquam antea contigisse legitur, noxque hora dici vi. tanta fuit, ut etiam astra in coelo apparent, terraeque motus circa Bithyniam, magnam Nicaeae urbis partem evertit. Haec supra laudatus vir, qui in hac solis defectione quidpiam extraordinarium observarat. Neque enim unquam id fuerat auditum, neque retro ante saeculis acciderat ut in plenilunio solis facta fuisset defectio, quandoquidem id juxta astrorum motus contingere nequit. Qui quidem anni cum ipsis gentilibus insignes adeo extiterint, nos fideles haud par, neque aequum est decipi, cum propter nos is annus acciderit.

δαὲ λέγων, Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ ψυχὸς καὶ πάγος ἔσται μίαν ἡμέραν· καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ, καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς.

Ὁ δὲ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῇ αὐ- R 522
5 τῇ παρασκευῇ ὥραν ἐνάτην. καὶ εὐθὺς ἐγένετο εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον σεισμὸς μέγας καὶ τάφοι ἠνεώχθησαν καὶ νεκροὶ ἀνέστησαν, καθὰ ταῖς θείαις ἐμφέρεται γραφαῖς· ὥστε λέγειν τοὺς Ἰουδαίους, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος, ὃν ἡμεῖς ἐσταυρώσαμεν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα συμφώνως καὶ οἱ λοιποὶ εὐαγγε- B
10 λισταὶ σταυρωθῆναι τὸν κύριον δηλοῦσιν.

Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεργῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ
15 τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου ὁμοίως τοῦ συσταυρωθέντος αὐτοῦ. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ, τὰ δύο καθάρσια τοῦ τε βαπτίσματος C
20 καὶ τῆς μεταλ΄ψεως τῶν ἀχράντων αὐτοῦ μυστηρίων. ἄλλως δὲ τὴν σωτήριον ταύτην ἐπιτελοῦμεν ἑορτὴν μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἀνάστασιν, ἣτις τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὸ σταυρω-

1. λέγων] XIV. 6. 2. καὶ ἔσται μία ἡμέρα P. 3. οὐκ V. 5. ἐν-
νάτην P. ib. τὸν om. R. 13. ἐκείνη P. 20. ἄλλως] ἀλλ' ὥστε
PV. 21. σωτήριαν P, σωτήριαν R.

De hoc porro die prophetavit Zacharias filius Jodae, cum ait: *In illa die non erit lux, sed frigus et gelu, et erit dies una: et haec dies illa nota Domino, non dies neque nox, et in tempore vesperi erit lux.*

Dominus vero Jesus Christus animam edidit ipso die Parasceves, hora nona, et statim in universo mundo magnus terrae motus contigit, tumulique sunt aperti, ac mortui resurrexerunt, quemadmodum continetur in sacris Scripturis, ita ut Judaei dicerent: *Vere Dei filius erat iste, quem nos crucifiximus.* In ipso autem Paschatis festo, pari consensu, caeteri quoque Evangelistae Dominum fuisse crucifixum docent.

Judaei ergo ut non manerent in cruce corpora in Sabbato; quoniam Parasceve erat (erat enim magnus ille dies Sabbati), rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Venerunt ergo milites, et primi quidem crura fregerunt, et alterius perinde una cum illo crucifixi. Postquam autem venerunt ad Jesum, ut viderunt illum jam mortuum, non fregerunt crura ejus, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua, duo purgatoria, baptismi nempe, et intemeratorum mysteriorum participationis. Sed ut salutarem hunc diem festum peragamus, post illius ex mortuis resurrectionem, quae tertio postquam crucifixus est die contigit, secundum divinas scripturas, primi

Θῆναι κατὰ τὸς θείας γραφὰς ἐπιτελεῖται τῇ ις' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης· ἢ γὰρ ἰδ' εὐρίσκεται οὐχ ἢ ἀνάστασις, ἀλλ' ὁ καιρὸς τῆς σωτηριώδους προσηλώσεως τῆς ἐν τῷ σταυρῷ. καὶ ἐκ τοῦτου φαίνονται τὸνναντίον Ἰουδαῖοι ποιοῦντες· ὅτε γὰρ ἔδει νηστεύειν καὶ μηδαμῶς πανηγυρῆζειν, οὗτοι φαίνονται καὶ 5 εὐφροινόμενοι καὶ ἐορτάζοντες, οὐδαμῶς τὸν καιρὸν τῆς ὄντως D τοῦ σώτηρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν εἰδότες, καὶ ἐκ τούτου μηδὲ ταῖς θείαις γραφαῖς ἐπόμενοι, ἀλλ' οὐκείοις τισὶν ἔθουσιν.

Εἶτα θέλοντες παραστῆσαι ὡς κατὰ τὸ παρὸν πεντακισχι-10 λιοστὸν πεντακισιοστὸν τεσσαρακοστὸν ἔτος γενέσεως κόσμου, V 177 ἀρξάμενοι ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, πόστη τοῦ μηνός καὶ ποία ἡμέρα ἔφθασεν ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης, εὐρίσκομεν τὰ ρφλθ' ἔτη ποιοῦντες παρὰ τὸν ιθ'. ιθ' σ' R 524 γίνονται γω', ιθ' ὕ γίνονται ρψί', ιθ' α' γίνονται ιθ'. λοιπὸν 15 ι'· καὶ εὐρίσκομεν κατὰ τὸ φύσει μὲν ι' ἔτος τῆς ἔννεακαιδεκα- P 221 τηρίδος, θέσει δὲ α' προσκειμένας ἐπακτὰς κα'. ταύταις προστίθεμεν ἰγ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων, προσελήνους ἐπτὰ, καὶ γ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, καὶ τοῖς κβ' λεπτοῖς ἄλλα λεπτὰ μὲ' πρόσθετες, ὡς τρίτον ἔτος ὄντος μετὰ τὸ βίσεκτον, 20 καὶ ἐκ τῶν ξξ' λεπτῶν λαμβάνομεν μίαν, καὶ γίνονται μδ'· ἔκβα

3. τῆς alterum om. R. 5. φαίνονται τὸνναντίον Ἰουδαῖοι ποιοῦν-
τες καὶ P. 7. εἰδότες om. R. 12. ἀρχόμενοι P, ἀρχάμενοι R. 14.
τῶν RV, τὸ P. 16. ἔννεακαιδεκα] ιθ' PV. 20. βίσεκτον P.
21. λαμβάνομεν PV.

mensis lunae sexta decima celebratur: nam quarta decima, non Resurrectionis sed tempus fuit salutaris crucifixionis. Et ex hoc Judaeos contrarium facere apparet: quando enim jejunium celebrandum est, neque festivitas agi debet, illi contra facere, et se ad laetitiam componere videntur, nullo plane modo tempus vere servatoris nostri Jesu Christi resurrectionis a mortuis celebrantes, cum se minime sacris literis, sed propriis quibusdam ritibus insistere sciant.

Deinde si velimus ostendere quemadmodum hoc praesenti anno a mundi conditu v. MDXL. capto initio a XXI. mensis Martii, in quotam mensis, quamve feriam inciderit XIV. primi mensis lunae, invenimus v. MDXXXIX. quos dividimus per XIX. (hoc modo). Ducantur XIX. in C. prodibunt III. MDCCC. ducantur XIX. in XC. fient MDCCX. ducantur XIX. in I. fient XIX. reliqua sunt X. Unde colligimus anno juxta naturam X. decemvennalis cycli, secundum vero positionem XI. adjunctas epactas XXI. His addimus XIII. antelunares, et antelunares VII. et III. a XXI. mensis Martii, et XXII. minutis minuta alia XLV. adjice, cum sit tertius annus post bisextum: et ex LXVII. minutis accipimus I. et fiunt XLIV. abjice XXX. reliqua sunt XIV. et ecce intelligimus uti XIV. primi mensis lunae oc-

λ'. λοιπὸν ιδ'. καὶ ἰδοὺ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς
 σελήνης ἔφθασεν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνός. εἶτα καὶ τὴν ἡμέ-
 ραν ζητοῦντες γινῶναι, καθ' ἣν ἔφθασεν ἡ ιδ', τοῖς εφθ' προσ-
 τίθεμεν τὸ τέταρτον αὐτῶν, γινόμενα ὁμοῦ εφθ' κγ'. ταύτας
 5 παρὰ τὸν ζ'. ζ' ὧ γίνονται ετ', ζ' π' γίνονται φξ', ζ' ἡ νς'. B
 λοιπὸν ζ'. ταύταις προσβάλλομεν γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων
 καὶ γ' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός· γίνονται ιγ'. ἔμβα ζ'.
 λοιπὸν ε'.

Καὶ δέδεικται ὡς ἡ ιδ' κατὰ τὸ παρὸν εφμ' ἔτος τῆς τοῦ
 10 κόσμου γενέσεως καὶ ιθ' τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, ἀρ-
 χὴν εὐληφὸς ἀπὸ κα' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἰνδ.
 δ', καθ' ὃ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς τὸν ἐκούσιον καὶ
 ζωοποιὸν ὑπέμεινε σταυρόν, ἔφθασεν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνός
 καὶ ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ. ἐν ἡμέρᾳ δὲ παρασκευῆ σταυρωθῆναι
 15 τὸν κύριον διδάσκουσιν τὰ θεόπνευστα λόγια, ἐν τῇ τοῦ πάσχα C
 ἑορτῇ, καθὼς ἔμπροσθεν εἴρηται. τριῶν οὖν πάσχα μετὰ τὸ
 βαπτισθῆναι τὸν κύριον τελεσθέντων, καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει
 τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντος τοῦ κυρίου, δεί-
 κνυται σαφῶς ὅτι τρία ὁλόκληρα ἔτη τὸ σωτήριον ἐδίδαξεν κή-
 20 ρημα καὶ ἡμέρας ος', τινὰς μὲν αὐτῶν πρὸ τοῦ πάσχα τοῦ πρώ-
 του κατὰ τὸ ιε' ἔτος τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, τινὰς
 δὲ πρὸ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος εφμ' γεγονότος σωτηριώδους

3. [ἔφθασεν] Post haec lacunam habet V. 5. τὸν] τῶν R. 9. ἡ
 ιδ' om. RV. ib. ἔτος εφμ' P. 12. ὁ alterum om. P. 14. παρα-
 σκευῆς bis P. 18. τῆς om. R. 20. πρώτου τοῦ πάσχα P.

currat xxiii. mensis Martii. Si deinde quaeramus diem, seu feriam, qua
 occurrit xiv. anni v. m̄dxxxix. addimus quartam partem m̄ccclxxxiv. et exi-
 stunt vi, m̄dcccxxiii. his per x. partitis, septies d̄cccc. efficiunt vi. m̄ccc.
 septies lxxx. efficiunt dlx. vii. viii. lvi. reliqua sunt vii. quibus addi-
 mus iii. a xxi. mensis Martii, et fiunt xiii. abjice vii. relinquuntur vi.

Ita igitur demonstratum est quemadmodum decima quarta lunae hoc
 praesenti a mundi conditu an. v. m̄dxxl. et xix. Imperii Tiberii Caesaris,
 anni initio sumpto a xxi. mensis Martii, Ind. iv. quando Dominus noster
 Jesus Christus salutarem crucem ultro subiit, incidit in xxiii. mensis
 Martii, et in diem Parasceves. Die autem Parasceves crucifixum fuisse
 Dominum docent divinitus inspirata oracula, die scilicet festo, uti supe-
 rius dictum est. Tribus ergo Paschatis festis, postquam Dominus bapti-
 zatus est, exactis, annoque quarto, Paschali festo, pro nobis crucifixo
 Domino, evidenter ostenditur totos tres integros annos salutarem praedi-
 cationem exercuisse, diesque praeterea lxxvi. ac horum quidem ante
 primum Pascha, anno xv. Imperii Tiberii Caesaris, aliquot vero ante
 Pascha hujus praesentis an. v. m̄dxxl. quo salutare Pascha contigit. Quod
 autem Dominus praedicato per tres annos Evangelio, ad voluntariam et

- πάσχα. ὅτι δὲ τρεῖς ἑνιαυτοὺς κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον ὁ κύριος
 D ἐπὶ τὸν ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν ἦλθε σταυρὸν διδάσκει καὶ Ἰγνά-
 R* 526 τιος ὁ Θεοφόρος καὶ μάρτυς, ὁ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου γνήσιος
 μαθητῆς γεγονώς, τῆς δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀγιωτάτης ἐκκλησίας
 ἐπίσκοπος ὑπὸ τῶν ἀποστόλων κατασταθείς. ἐν τῇ πρὸς Τραλ-5
 λιανοὺς τοίνυν ἐπιστολῇ γέγραφεν ἐπὶ λέξεως οὕτως. „ἀληθῶς
 τοίνυν ἐγέννησε Μαρία τὸ σῶμα θεὸν ἔχον ἑνοικον, καὶ ἀλη-
 θῶς ἐγεννήθη ὁ λόγος ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας, σῶμα ὁμοιο-
 παθὲς ἡμῖν ἡμφιεσμένος. ἀληθῶς γέγονεν ἐν μήτρᾳ ὁ πάντας
 ἀνθρώπους ἐν μήτρᾳ διαπλάττων, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σῶμα 10
 P 222 ἐκ τῶν τῆς παρθένου σπερμάτων, πλὴν ὅσον ὀμιλίας ἀνδρὸς ἄνευ.
 ἀληθῶς ἐκνοφορήθη, ὡς καὶ ἡμεῖς, χρόνων περιόδοις, καὶ
 ἀληθῶς ἐτέχθη, ὡς καὶ ἡμεῖς. ἀληθῶς ἐγαλακτοτροφήθη, καὶ
 τροφῆς κοινῆς καὶ ποτοῦ μετέσχεν, ὡς καὶ ἡμεῖς, καὶ τρεῖς δε-
 κάδας ἐτῶν πολιτευσάμενος ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου ἀληθῶς καὶ 15
 V 178 οὐ δοκῆσει. καὶ γ' ἑνιαυτοὺς κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας
 σημεῖα καὶ τέρατα ὑπὸ τῶν ψευδοϊουδαίων καὶ Πιλάτου ἡγεμόνος
 ὁ κριτῆς ἐκρίθη, ἑμαστιγώθη ὑπὸ δούλων, ἐπὶ κόρυθός ἐθρόπισθη,
 ἐνεπτύσθη, ἀκάνθινον στέφανον καὶ πορφυροῦν ἱμάτιον ἐφόρε-
 σεν, κατεκρίθη, ἐσταυρώθη ἀληθῶς, οὐ δοκῆσει, οὐ φαντασία, οὐκ 20
 ἀπάτη. ἀπέθανεν ἀληθῶς, καὶ ἐτάφη, καὶ ἠγέρθη ἐκ τῶν νεκρῶν.“
 B Ἴδον φανερῶς ὁ τοιοῦτος καὶ τηλικοῦτος τῆς ἐκκλησίας δι-
 δάσκαλος τρεῖς ἑνιαυτοὺς κηρῶσαι τὸ εὐαγγέλιον τὸν σωτήρα
 λέγει.

8. ἡμφιεσμένον R. 18. κόρης ἐραπίσθη PV.

vivificam crucem venerit, docet Ignatius ille Deifer et Martyr, qui Joannis Theologi genuinus discipulus fuit, sanctissimaeque Antiochenae Ecclesiae Episcopus ab Apostolis constitutus. Is quippe in Epistola ad Trallianos sic verbo tenus scripsit: Vere etenim peperit Maria corpus, Deo in ea habitante, et vere natus est Deus Verbum ex Virgine: corpus similiter nobis passibile sine peccato induens: vere conceptus est in utero, et factus est in vulva, (qui omnes homines in vulva fingit) formans et faciens sibi corpus ex Virgine, sine semine scilicet et consuetudine viri: portatusque in utero, sicut et nos tempore portati sumus: et vere lactatus est, et nutritus sicut nos, et cibo et potu sicuti et nos usus est: et triginta annos agens baptizatus est a Joanne, in veritate et non in phantasmate: et tribus annis praedicavit Evangelium, et fecit signa et prodigia coram falsis Judaeis: et a Pilato Praeside Judex judicatus est, flagellatus est, colaphis caesus est, consputus est, spineam coronam purpureamque vestem portavit, condemnatus est, crucifixus est vere, sepultus est, et resurrexit a mortuis.

Ecce aperte omnino talis ac tantus Ecclesiae doctor triennio a servatore praedicatum Evangelium dicit.

Οἱ δὲ κατὰ τῶν ἑορτῶν τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας γράψαι τολμήσαντες τέσσαρας ἐνιαυτοὺς ὀλοκλήρους καὶ ἡμέρας τινὰς κηρῶσαι τὸν κύριον τὸ εὐαγγέλιον ἀπεφῆναντο, ἐναντιούμενοι τῷ ῥηθέντι Θεοφόρῳ καὶ μάρτυρι καὶ 5 ταῖς ἁγίαις γραφαῖς.

Ἵτι δὲ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ὁ σωτὴρ ἐδίδαξε τὸ κήρυγμα δεικνύ-
ται καὶ ἕξ ἐτέρων ἀναγκαίων λόγων, ἕκ τε τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων
καὶ ἕκ τῶν Ἰωσήπῳ τῷ παρ' Ἑβραίοις σοφῶ γραφέντων καὶ
ἕξ ὧν, ὡς πρόκειται, ὁ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι χρονογράφος ἰστορήσε C
10 Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας τεθεικῶς, λέγων, Τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει R 528
τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνω-
σμένων πρότερον· καὶ νύξ ὥρα ἕκτη τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε
καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι, σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυν-
νίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. ταῦτα ὁ δη-
15 λωθεὶς ἀνὴρ. τὰ μέντοι ἱερὰ εὐαγγέλια ἄρξασθαι τὸν κύριόν
φασι τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἐπὶ Ἄννα ἀρχιερέως, σταυρω-
θῆναι δὲ ἐπὶ Καϊάφα λέγουσιν. ὁ δὲ Ἰωσήπος ἐν τῷ ἡ' τῆς
Ἰουδαϊκῆς Ἀρχαιολογίας γράφει τρεῖς ἀρχιερεῖς μετὰ τὸν Ἄνναν
γεγονέναι, Ἰσμάηλον τὸν τοῦ Βαφεὶ καὶ Ἐλεάζαρον τὸν τοῦ
20 Ἀνάνου υἱὸν καὶ Σίμωνα τὸν τοῦ Καμαθεὶ, καὶ τότε μετ' ἐκέ-
νους τὸν Καϊάφην ἀρχιερέα γενέσθαι. ἐνιαύσιος δὲ ὁ τῆς ἐκά- D
στου ἀρχιερωσύνης ἦν χρόνος. ἕξ ὧν δῆλόν ὅτι τρεῖς ἐνιαυτοὺς

9. χρονογράφος P. 10. τεθηκῶς PV. 11. σβ'] οβ' V. 13.
τῷ οὐρανῷ P. 17. ἡ'] 3. 18. Ἄννα PV. 20. Ἀννάου P.
21. ἐνιαυτός P.

Qui ergo adversus Sanctae Catholicae et Apostolicae Ecclesiae dies festos ausi sunt scribere, quadriennio toto, diebusque aliquot a Domino Evangelium fuisse praedicatum, sancto Deifero Martyri, et sacris literis contraire deprehenduntur.

Quod vero Servator per tres annos Evangelium praedicaverit, patet praeterea ex aliis necessariis rationibus, et sacris Evangelii, et ex scriptis Josephi, viri inter Judaeos docti: atque adeo ex iis, ut ante dictum est, quae inter Graecos chronologos celebris Phlegon narravit, qui Olympiadum rationem conscripsit, hisce verbis: *Quarto autem anno cccii. Olympiadis magna et insignis inter omnes, quae ante eam acciderant, defectio solis contigit: dies hora sexta in tenebrosam noctem ita versus est, ut stellae in coelo visae sint, terraeque motus in Bithynia Nicaeae urbis multas aedes subvertit.* Haec supradictus vir. Salutare quidem praedicationis munus a Christo coeptum, Anna Pontificatum obtinente, Christum vero crucifixum sub Caïpha, docent sacra Evangelia. Josephus vero lib. xviii. Antiq. Judaic. scribit tres Pontifices post Annam fuisse, Ismaëlem Baphi F. Eleazarum Annani F. et Simonem Camathi F. post hos autem Caïpham Pontificatum obtinuisse. Singulorum porro unius anni fuit Pontificatus. Unde liquet tribus annis integris Ismaëlis, Elea-

τοῦ Ἰσμαήλου καὶ τοῦ Ἐλεαζάρου καὶ τοῦ Σίμωνος ὀλοκλήρους ἐκήρουξεν ὁ σωτὴρ τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ἡμέρας δέ τινὰς ἐκ τοῦ τέλους τῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ Ἄννα καὶ ἡμέρας τινὰς ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς τοῦ Καϊάφα ἀρχιερωσύνης. τῇ τεσσαρεσκαδεκάτῃ οὖν, ὡς πρόκειται, τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ἔσταν-5
 ρώθη ὁ κύριος καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἕκτῃ τῆς ἐβδομάδος.

Κἀντεῦθεν δεικνυται ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώ-
 P 223 ων ἔστανρῶθη ἐν ἡμέρᾳ ἕκτῃ δι' ἡμᾶς τοὺς ἐξ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θανάτου διὰ τὴν ἁμαρτίαν γενομένους, ἵνα ἡμῖν 10 τῷ οἰκείῳ πάθει τὴν ἀπάθειαν χαρίσῃται, καθά φησιν ὁ μέγας Βασιλεῖος. καὶ τῇ ις' κατὰ σελήνην, ἐν ἣ τὸ δράγμα προσέταξεν ὁ Θεὸς νόμος προσφέρεσθαι ἀπαρχὴν θειομοῦ, καὶ πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν δρέπανον ἐπ' ἀμητὸν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπότητος γενόμενος ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτὴρ ὁ Χριστὸς 15 πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν τὸ τῆς συντελείας δρέπανον τῷ κόσμῳ. καὶ καθὼς προδιέγραφεν ἐν τῇ προσφορᾷ τοῦ δράγματος τῆς ἀπαρχῆς, οὕτως ἀνέστη, λυτρωσάμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν ἣ προσήνεγκεν τὸ δράγμα τῆς ἀπαρχῆς τοῦ ἡμετέρου φυράματος τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τὴν ἐξ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ἀπαρχὴν 20 κατὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ περὶ ἑαυτοῦ προῤῥηθείσας γραφάς.

Ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἡμέρας, τουτέστιν τῆς ις' καὶ αὐτῆς τοῦ

3. τοῦ τέλους — ἐκ om. P. 12. προέταξεν R, alterum in m. ponens. 14. ἀπελθεῖν P. 19. ἐν om. P. 21. περὶ ἑαυτοῦ om. P. ib. προρηθείσας PV.

zari, ac Simonis, Evangelium de regno coelesti praedicasse Salvatorem, et diebus aliquot ex initio Pontificatus Caiphae. Decima quarta igitur, ut supra dictum est, primi mensis lunae cruci affixus est Dominus, et feria vi. hebdomadis.

Hinc pariter patescit, eodem die quo hominem olim formarat verus Deus noster, eundem in saeculorum consummatione, die sexto, crucifixum pro nobis, qui ex eo procreati per sententiam propter peccatum mortu addicti fueramus, ut morte sua impassibilitatem nobis compararet, quemadmodum ait magnus Basilius. Et sexta decima luna mensis, qua divina lex manipulum primitiarum ex messe offerri praeceperat, et antequam falx mitteretur in messem, surrexit ex mortuis, in primitias factus humanitatis Dominus noster et Salvator Christus, antequam falx consummationis in mundum mitteretur. Et quemadmodum praescripserat in oblatione manipuli primitiarum, ita surrexit, asserta nostra ex corruptione vita, in qua manipulum primitiarum nostri fermenti obtulit Deo Patri, ex mortuorum resurrectione primitias, secundum ab eo praenuntiatas scripturas.

Ab hoc porro die, hoc est xvi. ipsius scilicet primi mensis, prae-

πρώτου μηνός, ἀριθμῆν τὰς ν' ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς ὁ θεῖος παρεκελεύσατο νόμος. καὶ τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ ὁ κύριος ἡμῶν. Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς τῇ τρίτῃ τοῦ ἄρτεμισίου μηνός ἐν ἡμέρᾳ πέμπτῃ 5 τῆς ἑβδομάδος, καὶ καθὼς γέγραπται, Ἀνάστηθι, κύριε, εἰς C τὴν ἀνάπαυσίν σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. καὶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἐρμηνεύων τὸν ρλα' ψαλμὸν ἔγραψεν οὕτως· „Ἀνάστηθι, κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου· τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν ἐπισπεύδουσιν αὐτοῦ. Σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ 10 ἁγιάσματος σου τὴν ἁγίαν αὐτοῦ σάρκα φησί· μετ' αὐτῆς γὰρ ἀνελήφθη. οὐ γὰρ ἀποσαρκοῦται εἰς τοὺς ἀγῆρατους αἰῶνας τῶν αἰώνων.“

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ὅσοι τῆς τοῦ δεσπότου 15 Χριστοῦ κλήσεως δι' οἶκτον φιλανθρωπίας γεγόναμεν ἄξιοι, τὸ σκιῶδες πάσχα οὐκέτι ἐπετελέσαμεν· παρῆλθε γὰρ ἡ σκιὰ τοῦ νόμου τῆς χάριτος ἐπελθούσης. καὶ τῇ γ' τοῦ ῥηθέντος ἄρτεμισίου μηνός ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, αὐτῇ τῇ πεντηκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς σωτηριώδους ἀναστάσεως, ἐπεδήμησε τοῖς ἀποστόλοις ἐν πυρί- 20 ναις γλώσσαις τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. πλησθέντες δὲ οἱ ἀπόστολοι πνεύματος ἁγίου ἤρξαντο κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας. ἕξ ἧς κανονίζοντες τὴν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν γενομένην ἀνάστασιν ἐν τῇ ἁγίᾳ κυριακῇ, ἐορτάζομεν τὸ ἐκκλησιαστικὸν κήρυγμα ἡ' ἡμέρας,

cepit lex divina ut dies Pentecostes putarentur: quadragesimo vero die post resurrectionem suam Dominus noster Jesus Christus in coelum assumptus est tertio die Artemisii, seu Maii mensis, feria quinta hebdomadis, et quemadmodum scriptum est: Surge, Domine, in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuae. Et Sanctus Athanasius in cxxx. Psalmi explanatione hunc in modum scripsit: Surge Domine in requiem tuam: ascensum in coelum ipsius accelerant: Tu et arca sanctificationis tuae: sanctum ipsius corpus dicit, cum hoc enim assumptus est; neque enim humanitatis naturam unquam in omnes aeternitates exiit.

Post Assumptionem Domini nostri Jesu Christi, et dejectionem gentis Judaeorum, quotquot Domini nostri, ex illius clementia et misericordia, digni facti sumus vocatione, umbraticum illud Pascha non amplius celebravimus: legis enim umbra, gratia adveniente, praeteriit. Et XIII. dicti mensis Artemisii, die Dominica, ipsa quinquagesima die post salutarem resurrectionem, spiritus Sanctus in ignitarum linguarum specie ad Apostolos venit, et sedit super unum quemque eorum. Repleti ergo Spiritu sancto coeperunt praedicare Evangelium regni (Dei). Ex quo tempore celebrantur propter nostram salutem factam Resurrectionem die

P 224 ὡς φησιν ὁ ἅγιος Ἰωάννης. καὶ ἐκ τούτου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἠρξάμεθα ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἐορτάζειν τὴν ζωοποιὸν ὀναστώσιμον ἐορτὴν τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Εἰσὶν δὲ καὶ οἱ ἐπίσημοι τῶν ἀποστόλων γεγονότες μετὰ 5 τοὺς προγεγραμμένους ἰβ' μαθητὰς τοῦ κυρίου κατὰ τὸ ἐ' ἔτος τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, οἵτινες μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, καὶ αὐτοὶ εἰσιν οἵδε.

νζ'. Βαρνάβας.

νη'. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής. 1

νθ'. Σιλᾶς.

ξ'. Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς καὶ εὐαγγελιστὴς γενόμενος, περὶ οὗ Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Κολοσσαεῖς ἐμνημόνευσεν ἐπιστολῇ.

ξα'. Τιμόθεος.

ξβ'. Σιλουανός. 1

ξγ'. Τίτος.

R 532 Εἰσὶν δὲ καὶ οἱ κατασταθέντες διάκονοι μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ζ'.

B ξδ'. Στέφανος ὁ πρῶτος μάρτυς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς καὶ ἀγγρέθη λιθοβοληθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων. 2

ξε'. Φίλιππος.

ξς'. Πρόχωρος.

ξζ'. Νικάνωρ.

ξη'. Τίμων.

5. οἱ om. P. 8. Ante καὶ addit m. R ἠνθῆσαν. 19. μάρ-
τυρ P. 22. Πρόχωρος P.

Dominica, festum agimus praedicationis Ecclesiasticae octo diebus, ut ait Sanctus Joannes. Et ab hoc anno Christiani coepimus colere diem vivifica Resurrectionis Domini Jesu Christi vere Dei nostri, cui gloria in saecula, Amen.

Sunt et alii illustres Apostoli praeter supra memoratos XII. Domini Discipulos ad XV. Tiberii Caesaris Imperii annum recensitos, qui post Domini in coelos assumptionem floruerunt. II vero sunt LVII. Barnabas, LVIII. Marcus Evangelista, LIX. Silas, LX. Lucas medicus et Evangelista, de quo Paulus in Epistola ad Colossenses mentionem facit, LXI. Timotheus, LXII. Silvanus, LXIII. Titus.

Sunt praeterea post Christi in coelos assumptionem constituti VII. Diaconi.

LXIV. Stephanus primus Martyr Domini nostri Jesu Christi, qui lapidibus impetitus a Judaeis extinctus est: LXV. Philippus: LXVI. Prochorus: LXVII. Nicanor: LXVIII. Timon: LXIX. Parmenio: LXX. Nicolaus.

ξθ'. Παρμενίων.

ο'. Νικόλαος.

Οὗτοι πάντες γεγόνασιν συνέκδημοι τοῖς ἀποστόλοις μετὰ τὴν τοῦ κυρίου εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν.

5 Εἴτα ἐχειροτονήθησαν ἐπίσκοποι, πρῶτος ἐν Ῥώμῃ Πέτρος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής, ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου, ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ προειρημένος ἀπόστολος Πέτρος. περὶ δὲ τῶν προγεγραμμένων ὁ μαθητῶν τῶν με- C
τὰ τοὺς ιβ' τοῖς προτεταγμένους ἱστορεῖ Κλήμης ὁ συγγραφεὺς
10 ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Ὑποτυπώσεων.

Εἰσὶν δὲ καὶ αἱ παρακολουθήσασαι τοῖς ἀποστόλοις ἄγναι γυναῖκες μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, περὶ ὧν ἐπιστέλλων Παῦλος ἐμνημόνευσεν, Φοίβη, Τρυφῶσα, Εὐνίκη V 180
μήτηρ τοῦ ἀποστόλου Τιμοθέου, Πρίσκα, Περσίς, Πρίσκα,
15 Μαρία, Ἰουλία, Κλαυδία, Ἰουνία, Πρίσκιλλα, Ἀπφία, Τρύφαινα, Λαῖς, μᾶμμη Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου.

Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ D
τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ παναγίου αὐτοῦ
βαπτίσματος καὶ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάσχα
20 σύντομος διήγησις.

Ἡ καθολικὴ γέννησις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἐστὶν αὕτη.

4. οὐρανὸν P. 9. τοὺς προτ.] προτ. P. 10. τῶν om. P. 13. Τρυφῶσα P. - 14. μήτηρ post Τιμοθέου ponit P. 15. Κλαυδία — Πρίσκιλλα om. P. *ibid.* Ἀπφία P. 17. ἡμῶν om. P.

Hi omnes Apostolorum socii fuere in peregrinationibus.

Deinde creati sunt Episcopi, primus Romae Petrus, Alexandriae Marcus Evangelista, Hierosolymis Jacobus frater Domini, Antiochiae supra memoratus Petrus. De recensitis vero discipulis lxx. praeter xii. supra dictos, agit Clemens scriptor lib. v. Hypotyposeon.

Sunt etiam sanctae quaedam mulieres, quae post Domini in coelum assumptionem Apostolos secutae sunt, quarum in Epistolis Paulus meminit: Phoebe scilicet, Triphosa, Eunice Timothei Apostoli mater, Prisca, Persis, Prisca, Maria, Julia, Appia, Tryphaena, Lois avia Timothei Apostoli.

De Nativitate Domini Jesu Christi veri Dei nostri, et sanctissimo ejus baptismo, et salutari illius Paschate, brevis narratio.

Catholica generatio Domini nostri Jesu Christi veri Dei ita se habet.

Ἐγενήθη χοιὰκ κη' ὥρα ζ' τῆς νυκτός. ἐβαπτίσθη τυβὶ
 α' ὥρα ι' τῆς ἡμέρας ὑπὸ Ἰωάννου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καὶ
 ὁ Ἰορδάνης ἀνεπόδισεν εἰς τὰ ὀπίσω.

- P 225 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ Ἰωάννῃ, Εἶπον τῷ Ἰορδάνῃ, Στῆθι, ὁ
 κύριος ἦλθεν πρὸς ἡμᾶς. καὶ εὐθέως ἔστησαν τὰ ὕδατα. τότε ὁ 5
 R 534 Ἰωάννης προσεκίνησεν αὐτῷ λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βα-
 πτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος, Ἄφες
 ἄρτι, δεῖ γενέσθαι τοῦτο. τότε καταβάντων αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὕδωρ
 ἀνεκόχλασαν τὰ ὕδατα, ὡσπερ κεκερασμένον ὕδωρ. καὶ ὅτε
 ἀνέβη ἐκ τοῦ ὕδατος, εὐθέως ἀνέωχθη ὁ οὐρανός, καὶ ἦλθεν 10
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὡς περιστέρα πυροειδής· καὶ φωνὴ μεγάλη
 ἤκουσθη ὡς φωνὴ βροντῆς, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
 B ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα. ἔμεινεν δὲ ὁ Χριστὸς σὺν ἡμῖν ἐν
 τῷ κόσμῳ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἔτη λγ'
 καὶ μῆνας γ'. ἐν δὲ τῷ λδ' ἔτει ἐκρατήθη καὶ ἐσταυρώθη φαμε- 1
 νὰθ κθ', ἑξήματα τῆς σελήνης ιδ', παρασκευῆς οὔσης. ἀνέστη
 δὲ ἐν τριημέρῳ φαρμουθὶ α', κυριακῆς οὔσης, σελήνης ις', ὥρα
 θ' τῆς νυκτός. ἀνελήφθη παχῶν ι' ὥρα θ' τῆς ἡμέρας.

σγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιθ'. ὑπ. Ἀρουντίον καὶ Ἀενοβάρβον. 2

1. κη'] κέ P, δεκεμβρίου κέ m. V. *ibid.* νυκτός posui ubi ἡμέ-
 ρας ponebatur in PV et ἡμέρας ubi νυκτός cum m. R. *ibid.* τυβῆ
 PV. Ἰαννοαρίῳ 5' m. V. 5. ὁ om. P. 9. ἀνεκόχλασαν P. *ib.*
 ὡσπερ] Scribe ὡσπερ πυρὶ. 15. φαμενὰθ κθ'] μαρτίῳ κγ' m. V,
 μαρτίου κγ' m. R. 17. φαρμουθὶ α' μαρτίῳ κέ m. V, μαρτίου κέ
 m. R. 18. πασχῶν ι' P, πασχῶν R, μαρτίῳ γ' m. V, μαῖου γ'
 m. R. 19. Ὀλυμπιάδος V.

Natus est Choiax xxv. hora vii. noctis. Baptizatus est a Joanne
 in Jordane fluvio Tybe xi. hora x. diei et Jordanis conversus est re-
 trorsum.

Dixit autem Dominus Joanni: *Dic Jordani, Siste, Dominus venit ad
 nos. Et statim consistere aquae. Tunc Joannes adoravit eum: Ego,
 inquit, a te debeo baptizari, et tu venis ad me. Et dixit illi Dominus:
 Sine modo, istud fieri necesse est. Tum in aquam iis descendentibus,
 crepitarunt aquae, veluti cum aqua infunditur. Cum vero ex aqua est
 egressus, statim coelum apertum est, et venit Spiritus sanctus instar
 igneae columbae, auditaque est vox magna, ut vox tonitru, dicens: *Hic
 est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.* Mansit autem Christus
 nobiscum in mundo, sanans omnem morbum, et omnem languorem annos
 xxxiii. et menses iii. Anno vero xxxiv. comprehensus est, et in crucem
 actus mensis Phamenoth die xxix. lunae xiv. cum esset Parasceve: re-
 surrexit vero post triduum, Pharmuthi primo, qui dies erat Dominicus,
 lunae xvi. hora ix. noctis. In coelum denique assumptus est mense Pa-
 schon, hora diei ix.*

Ἐν τῷ κ' ἔτει τῆς Τιβερίου βασιλείας, ἀρχὴν εἰληφότι ἀπὸ C
 τῆς κα' καὶ αὐτῆς τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνὸς τῆς παρού-
 σης πέμπτης Ἰνδικτιῶνος, εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς ὀκτωκαιικο-
 σαετηρίδος τοῦ ἡλίου καὶ δωδεκάτῳ τῆς ἔννεακαιδεκαετηρίδος τῆς
 5 σελήνης καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων, εὐρεθείσης τῆς ιδ' τοῦ
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τῇ ια' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου
 μηνός, ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη τῆς ἑβδομάδος, καθὰ διὰ τῶν προκειμέ-
 νων μεθόδων εὐρίσκομεν, ἔορτασαν πρῶτον πάσχα οἱ ἅγιοι ἀπό-
 στολοι μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, τὴν ἁγίαν
 10 δ' αὐτοῦ ἀνάστασιν τῇ ιγ' ξανθοῦ μηνός. αὐτοὶ οὖν πρώτως,
 ὡς εἶρηται, κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐπιτελέσαντες παρέδωκαν ταῖς D
 ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπιτηρεῖν τὴν
 ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης μετὰ ἐπίβασιν τῆς ἡμέρας,
 καθ' ἣν ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία γίνεται, τουτέστιν τὴν κα' τοῦ κατὰ
 15 Ῥωμαίους μαρτίου μηνός. πάσης ἀμφιβολίας ἀμέτοχος ὁ λόγος R 536
 τοὺς τε μεγάλους φωστῆρας ἐν τῇ τοῦ κόσμου καταβολῇ μετὰ γ'
 ἡμέραν γεγενῆσθαι καὶ τὸν μυστικὸν τοῦ κυρίου μετὰ τῶν μαθη-
 τῶν δεῖπνον ἐν τῷ τοῦ πάθους καιρῷ πρὸ γ' ἡμερῶν τῆς ἁγίας
 ἀναστάσεως ἐπιτελεσθῆναι. καλῶς ὠρίσθη πρὸ ια' καλανδῶν V 181
 20 ἀπριλίων πάσχα ἐπιτελεῖν, μὴ ἔξεῖναι δὲ μηδὲ πρὶν τῆς πρὸ ια'

1. τῆς om. P. 3. ἡ' καὶ κ' PV. 4. θ' καὶ δ. PV. 8. πρῶ-
 τον] πρῶτος V: quod aut πρώτοις scribendum aut πρώτως, ut altero
 abhinc versu: v. dicta ad p. 162. A. 10. δ' om. V. 12. τοῦ ἁγίου
 Θεοῦ P. 17. τὸν] τὸ m. R. 20. πρὸ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCIII. Olympias.

Anni a m. c.
5540.

83. XIX. Ind. v. Aruntino et Aëno-barbo Coss.

4. 202.

Anno xx. Imperii Tiberii, qui a XXI. mensis Martii secundum Roma-
 nos praesentis Indictionis v. initium sumit, xxv. anno vigintioctennalis
 solis, et XII. anno decemnovennalis lunae cycli, et praedictis Coss. in-
 vento die XIV. primi mensis, lunae XI. secundum Romanos mensis Aprilis,
 in feria VI. hebdomadis, ut juxta praedictas methodos deprehendimus,
 Apostoli tum primum Pascha celebrarunt post Domini in coelos Assum-
 ptionem: sanctam autem ejus resurrectionem XIII. die Xanthici mensis.
 Illi igitur primum, uti dictum est, hoc praesenti anno celebrato Pascha-
 te, sacris Sancti Dei Ecclesiis quotannis observandum tradiderunt XIV.
 diem primi mensis lunae post diei ascensum, quo vernalis aequinoctium
 incidit, id est XXI. mensis secundum Romanos Martii. Et quidem extra
 omnem controversiam haberi debet, magna luminaria in mundi constitu-
 tione post primum diem esse creata, ac mysticam Domini cum Discipulis
 coenam, tempore quo est passus, triduo ante sanctam Resurrectionem,
 fuisse peractam. Proinde recte statutum est ante XI. Kalendas Aprilis
 Pascha non peragendum, neque ante XI. Kalendas Aprilis, vel post VII.
 Kalendas Maias Paschale festum celebrare fas esse. Ita ergo ab XI. ex

καλανδῶν ἀπριλίων μηδὲ μετὰ τὴν πρὸ ζ' καλανδῶν μαΐων πά-
 P 226 σχα ἑορτάσαι. οὕτω τοίνυν ταῖς δηλωθείσαις ἀπὸ τῆς πρὸ ια'
 καλανδῶν ἀπριλίων μέχρι τῆς πρὸ ιζ' καλανδῶν μαΐων ἡμέραις
 κανονιστέον. καὶ ἔὰν ἐν κυριακῇ φθάσῃ ἡ ἰδ' τῆς σελήνης, εἰς
 τὴν ἐπιούσαν κυριακὴν οἱ τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας 5
 μαθηταὶ τὸ πάσχα τελοῦμεν, ἵνα μὴ μετὰ τῶν Ἰουδαίων ἑορτά-
 σωμεν. εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ τυχὸν ἢ τρίτῃ ἢ τετράδι ἢ πέμπτῃ ἢ
 παρασκευῇ ἢ σαββάτῳ, καθὼς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται, ἡ ἰδ'
 φθάσῃ τοῦ φέγγους, εἰς τὴν προιούσαν κυριακὴν ἡμεῖς οἱ Χρι-
 στιανοὶ τελοῦμεν τὸ πάσχα, ἐπεκτεινομένης δηλαδὴ τῆς ποσταίας 10
 B τοῦ φέγγους διὰ τὴν τῆς κυριακῆς ἡμέραν.

Τινὲς δὲ κατὰ τῶν ἐν ταῖς ἀνά πᾶσαν τὴν ὑφ' ἡλίῳ ἀγίας
 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις τελουμένων ἑορτῶν οὐ μόνον γλώσσας ἀλλὰ
 δὴ καὶ χεῖρας κινήσαι τολμήσαντες οὐκ ὠκνησαν καὶ ἐν τούτῳ τὴν
 ἁγίαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν ἐπισκῆψαι, διότι τὴν σεπτὴν τῆς ἐκ 15
 νεκρῶν ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἑορτὴν πάσχα προσ-
 αγορεύει, ἀγνοήσαντες, ὡς ἔοικεν, τὸ διὰ τῆς λέξεως ταύτης
 δηλοῦμενον. ὅπερ γὰρ τῇ ἐλλάδι φωνῇ λέγεται διάβασις καὶ
 ἐκβασις καὶ ὑπέρβασις, τοῦτο τῇ Ἑβραίων γλώσσῃ φασόχ, ἣν οὖν
 πάσχα, ὀνομάζεται. 20

C Ἀναγκαίως οὖν ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία οὐ μόνον τὸ πάθος
 τοῦ κυρίου, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ πάσχα προσαγο-

7. τετράδι] τετάρτη P. 12. ὑφ' ἡλίου P, ὑφίλη m. R. 19.
 φασέχ P sola.

a. d. Kal. Apriles usque ad ex a. d. vii. Kal. Maias hisce designatis diebus, regula est sumenda. Quod si xiv. luna in diem Dominicam inciderit, sequenti Dominica nos Catholicae Christi Ecclesiae discipuli Pascha celebramus, ne cum Judaeis illud celebremus. Si autem in secundam forte, aut tertiam, aut quartam, aut quintam, aut Parasceven aut Sabbatum, ut in superioribus dictum est, xiv. lunae inciderit, proxime sequenti Dominica nos Christi Pascha agimus, producta ac prorogata nimirum propter diem Dominicam quota seu aetate lunae.

Non defuere autem qui dum contra receptum ab omnibus quae sub sole sunt sanctis Dei Ecclesiis, in celebrandis festis Paschalibus morem, non linguas duntaxat, sed etiam manus exerere audent, sanctam Dei Ecclesiam in hoc pariter reprehendere non dubitantes, quod venerandam a mortuis Christi Dei Resurrectionis festivitatem Paschatis nomine donaverit, cum ipsi, ut videtur, ignorent quid hoc vocabulo intelligamus. Quod enim Graeca lingua dicitur transitus, exitus et transmissio, illud ipsum Hebraeorum idiomate Phasech, seu Pascha, nuncupatur.

Necessario igitur Dei Ecclesia non solum Passionem Domini, sed etiam ejus Resurrectionem Pascha appellat. Quippe propter Domini

ρεύει. διὰ γὰρ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐ-
 τοῦ διάβασιν καὶ ἔκβασιν καὶ ὑπέρβασιν ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις
 εἴληφεν τοῦ ἔχοντος τὸ κράτος τοῦ θανάτου, αὐτοῦ τε τοῦ θα-
 5 ναύτου καὶ τοῦ ἄδου καὶ τῆς φθορᾶς. εἰ γὰρ ὁ θάνατος τοῦ
 Χριστοῦ τοῦτο ἡμῖν ἐδωρήσατο, πολλῶ μᾶλλον ἢ ἀνάστασις αὐ-
 τοῦ, ὅτε ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, μηκέτι
 μέλλων ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν. θάνατος γὰρ οὐκέτι κυριεῖται R 536
 κατὰ τὴν τῶν θείων ἀποστόλων διδασκαλίαν. D

Δοκοῦσι δέ μοι οἱ κατηγορεῖσθαι τῆς ἐκκλησίας ἐν τούτῳ
 10 τοιμήσαντες παρανοῆσαι τὴν ἐκ τοῦ Λευιτικοῦ μαρτυρίαν, ἐν ᾗ
 φησιν ὁ νομοθέτης, Καὶ τῆ ἰδ' τοῦ α' μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν ἑσπε-
 ρινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ. καὶ ἐν τῇ ιε' τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ
 ἀζύμων τῷ κυρίῳ ζ' ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ α'
 κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, ὁμοίως καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ
 15 ἁγία ἔσται ὑμῖν. ἀλλὰ τοὺς μὲν Ἰσραηλίτας πάσχα προσαγο-
 ρεῖν τὴν ἰδ' μόνον ὁ νομοθέτης προστάττει, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ
 τῇ ἡμέρᾳ κατὰ θεῖον πρόσταγμα τὸν ἀμνὸν πρὸς ἑσπέραν ἔθν- P 227
 σαν, καὶ τῷ αἵματι αὐτοῦ τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς φλιάς ἔχρισαν,
 καὶ τὰ κρέα ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἔφαγον, καὶ οὕτω μεσοῦσης τῆς
 20 νυκτός, καθὼς γέγραπται, διερχόμενος ὁ θεὸς ἐν γῆ Αἰγύπτου
 πατάξαι τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων, θεασάμενος τὸ αἷμα,
 τοὺς μὲν υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐσκέπασεν, παρελθὼν αὐτῶν τὴν θύραν

8. τῶν om. P. 10. τοῦ om. P. *ibid.* Λευιτικοῦ] XXIII. 4.
 20. Αἰγύπτῳ P.

Passionem illiusque Resurrectionem, transitum, exitum, et transmissionem
 humana accepit natura illius qui in mortem habet imperium, et potesta-
 tem: in ipsam, inquam mortem, inferos, et corruptionem. Si enim mors
 Christi id nobis est elargita, multo magis ejus Resurrectio, quando ex
 mortuis resurrexit, ipse primitiae dormientium, non amplius in corruptio-
 nem reversurus. Mors quippe, secundum divinatorum Apostolorum doctri-
 nam, non amplius dominatur.

Illi porro mihi videntur in hoc Ecclesiam accusare, dum prave in-
 terpretari audent testimonium ex Levitico, ubi ita ait Legislator: *Et*
quarta decima die primi mensis ad vesperam Phase Domino. Et quinta
decima mensis hujus festum Azymorum Domino: septem diebus comedetis
Azuma, et dies prima vocata, sancta erit vobis. Verum Israelitis prae-
 cipit Legislator, ut xiv. lunam Pascha duntaxat appellent: quandoqui-
 dem ipso die, secundum divinum praeceptum, sub vesperam agnum im-
 molarunt, cujus carnes, sanguine illius liminibus et postibus prius inun-
 ctis, in ipsa nocte comederunt. Atque ita, quemadmodum scriptum est,
 transiens media nocte Dominus in terram Aegypti, ut interficeret primo-
 genitos Aegyptiorum, viso sanguine, filios Israel operuit, ipsorum fores
 pertransiens, nec sinens quenquam ex iis ab exterminatore percuti.

καὶ μὴ ἀφείς τὸν ὀλοθρευόντα πατάξαι τινὰ ἐξ αὐτῶν. Αἰγυπτίοις δὲ τὴν φθορὰν ἐναπέσκηψεν καὶ τὰ πρωτότοκα αὐτῶν
 V 182 ἀνέϊλεν· καὶ οὕτω μετὰ τὸ μεσονύκτιον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου. γέγραπται γὰρ ἐν τῇ ἱερῷ βίβλῳ τῆς Ἐξόδου ἐπὶ λέξεως οὕτως. „ἐκάλεσεν δὲ Μωϋσῆς πᾶσαν τὴν γερον- 5
 B σίαν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἀπέλθατε, λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ θύσατε τὸ πάσχα· λήψεσθε δὲ δέσμην ὑσώπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ εἰς τὴν θύραν καθίξετε τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστι παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ οὐκ 10
 ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωῆ. καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὄψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρευόντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι. καὶ φυλάξασθε τὸ ῥῆμα 15
 C ἐλθῆτε εἰς τὴν γῆν, ἣν δῶ κύριος ὑμῖν, καθότι ἐλάλησε, καὶ
 R 540 φυλάξτε τὴν λατρείαν ταύτην. καὶ ἔσται, ἕαν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη; καὶ ἔραϊτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυρίου, ὃς ἐσκέπασε τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 20
 ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἠνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐξόρυσαιτο. καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησεν. καὶ

2. ἐναπέσκηψεν P. 4. Ἐξόδου] XII. 21. 6. ἀπέλθετε P. 7. αὐτοῖς om. P. 8. λήψεσθε] καὶ λήψεσθε P sola. ib. αἵματος τοῦ] αἵματος αὐτοῦ V, αἵματος ὃ ἐστι P. 9. καθίξετε V, καὶ θίξετε ἐπὶ P, καὶ θίξετε R. 21. Αἰγύπτῳ P.

Aegyptiis vero exitum immisit; sublatis eorum primogenitis: sicque filios Israel post mediam noctem ex Aegypto eduxit. Scribitur enim in sacro Exodi libro ad verbum: Vocavit Moyses omnes seniores Israel, et dixit ad illos, Ite, et accipite agnum per cognationes vestras et sacrificate Pascha. Accipietis autem fasciculum hyssopi, et tingentes ex sanguine qui est apud januam, et tangetis limen, et utrosque postes a sanguine, qui est apud januam. Vos autem non egrediemini unusquisque januam domus suae usque ad mane. Et transibit Dominus ad percutiendum Aegyptios, et videbit sanguinem in limine, et super utrosque postes, et transibit Dominus januam, et non sinet exterminatorem ingredi in domos vestras ad percutiendum. Et servabitur verbum hoc legitimum tibi et filiis tuis usque ad saeculum. Si autem ingressi fueritis in terram, quam dederit Dominus vobis, sicut locutus est, servabitis cultum hunc. Et erit, si dixerint ad vos filii vestri, Quis cultus hic? Et dicetis illis, Victima Pascha hoc Domino, qui protexit domos filiorum Israel in Aegypto, quando percussit Aegyptios, domos autem nostras liberavit. Incurvatusque populus adoravit. Et rursus: Si interrogaverit te filius tuus post haec dicens, Quid hoc? dices illi, Quoniam in manu forti eduxit nos Dominus ex Aegypto,

πάλιν, Ἐὰν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων, Τί τοῦτο;
 ἔρεις αὐτῷ ὅτι Ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας· ἥνικα δὲ ἐσκήρυνε Φαραὼ ἐξαπο-
 στεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου ἀπὸ **D**
 5 πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν. καὶ ἔσται εἰς
 σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου.
 ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ με κύριος ἐξ Αἰγύπτου.“ τοῦτων
 οὕτως ὑπὸ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς εἰρημένων εἰκότως ἄρα ἐκεί-
 νην τὴν ἡμέραν μόνον πάσχα οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ προσηγόρευον, τὴν
 10 δὲ ἐμ' καὶ τὰς μετὰ αὐτὴν ε' ἡμέρας ἑορτὴν ἀζύμων. ὅθεν τὴν
 ἑβραΐδα γλῶσσαν εἰς τὴν ἑλληνίδα φωνὴν μεταβάλλοντες δια-
 βατήρια καὶ ὑπερβάσια τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐκάλουν, ὡς ἔστιν
 τοῦτο γινῶναι ἐκ τε τῶν θεοφόρων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων καὶ
 ἐκ τῶν παρ' Ἑβραίοις σοφῶν, Φίλωνος λέγω καὶ Ἰωσήπου. ἡ δὲ **P 228**
 15 τοῦ θεοῦ ἐκκλησία οὐ μόνον τὸ πάθος καὶ θάνατον τοῦ Χριστοῦ
 ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ πάσχα ὀνομάζει ἀναγκαίως διὰ τὴν
 ῥηθεύσαν αἰτίαν, εἰ καὶ ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν
 τῶν μετὰ τὴν ὀ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης εὐρεθείη αὕτη,
 λέγω δὲ ἡ ἀνάστασις, ἑορταζομένη. ὅθεν Βασίλειος ὁ μέγας, ὁ
 20 **Καισαρείας Καππαδοκίας ἐπίσκοπος** γεγωνώς, ἐν τῷ λόγῳ τῷ
 προτρεπτικῷ εἰς τὸ βάπτισμα μεγάλῃ τῇ φωνῇ κηρύττει βοῶν,
 Πᾶς μὲν οὖν χρόνος εὐκαιρίαν ἔχει πρὸς τὴν διὰ τοῦ βαπτίσματος

1. πάλιν] XIII. 14. ib. ἐρωτήσῃ PV. 2. ἐχειρὶ V. 5. ἀν-
 θρώπων om. R. uncis inclusum addit P. ib. εἰς om. P. 7. τού-
 των οὖν οὕτως P. 13. θεοφόρων — τῶν om. P. 14. Φίλωνος]
 vol. II. p. 169. ed. Mang. ib. Ἰωσήπου] Arch. II. 14. 6. 19.
 ὁ **Καισαρείας**] **Καισαρείας** P.

e domo servitutis, quando Pharao induraverat cor ne dimitteret nos, in-
terfecit Dominus omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenitis
hominum, usque ad primogenita jumentorum, Et erit signum in manu
tua, et immotum ante oculos tuos. In manu enim potenti eduxit me Do-
minus ex Aegypto. His igitur ab inspirata a Deo scriptura sic dictis,
merito sane diem illum duntaxat Pascha appellarunt filii Israel: quintam-
decimam vero, et sex illam insequentibus, Festum Azyorum. Unde qui
Hebraeam linguam in Graecanicam transtulerunt, Diabateria, et Hyper-
basia, seu dies transitus et exitus, Festum hoc nuncuparunt: quod colligere
licet ex iis qui apud Hebraeos doctrinae laude claruerunt, Philone,
inquam, et Josepho. Ecclesia vero non solum Passionem et mortem
Christi, sed etiam ejus Resurrectionem Pascha necessario appellat, ea
quae allata est causa, in quamcumque ex VII. diebus post decimam quar-
tam primi mensis lunae illa incidit. Unde Basiliius magnus, Caesareae
Cappadociae Episcopus, in adhortatione ad Baptismum, ingenti voce
praedicandus clamat: Omne quidem tempus opportunum est ad saluta-

B σωτηρίαν, κὰν νύκτα εἴπης κὰν ἡμέραν κὰν ὥραν κὰν στιγμήν χρόνου κὰν τὸ βραχύτατον· πολλῶ δὲ δήπου εἰκὸς ἐπιτηδειότερον εἶναι τὸν οἰκειότατον. τί δ' ἂν γένοιτο τῆς ἡμέρας τοῦ πάσχα συγγενέστερον πρὸς τὸ βάπτισμα; ἢ μὲν γὰρ ἡμέρα μνημύσυνόν ἐστιν ἀναστάσεως, τὸ δὲ βάπτισμα δύναμις ἐστι πρὸς τὴν ἀνά-
R 542 στασιν. ἐν τοίνυν τῇ ἀναστασίμῳ τῆς ἀναστάσεως τὴν χάριν ὑποδεξώμεθα. καὶ Γρηγόριος δὲ ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὸ πάσχα λόγῳ, οὗ ἡ ἀρχή, Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, φησὶν ὁ Θεσπέσιος Ἀμβακούμ, τὰ παραπλήσια διδάσκει, γράφων ὧδέ πως· Πάσχα κυρίου, πάσχα, καὶ πάλιν ἐρῶ, πάσχα, τιμὴ τῆς ἁγίας
C **V 183** τριάδος. αὕτη ἑορτῶν ἡμῖν ἑορτὴ καὶ πανηγύρεων πανήγυρις, τοσοῦτον ὑπεραίρουσα οὐ τὰς ἀνθρωπικὰς μόνον καὶ χαμαὶ ἐρχομένας ἀλλ' ἤδη καὶ τὰς αὐτοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπ' αὐτῷ τελουμένας, ὅσον ἀστέρος ἥλιος. καλὴ μὲν οὖν καὶ ἡ χθὲς ἡμῖν λαμπροφορία καὶ φωταγωγία, ἣν ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ συνεστησάμεθα
 πῦν γένος ἀνθρώπων μικροῦ καὶ ἄξια πῦσα, δαφιλεῖ τῷ πυρὶ τὴν νύκτα καταφωτίζοντες, καὶ τοῦ μεγάλου φωτὸς ἀντίτυπος, ὅσον τε οὐρανὸς ἄνωθεν φρουκτωρεῖ κόσμον ὅλον ἀνγάζων τοῖς παρ' ἑαυτοῦ κάλλεσι καὶ ὅσον ὑπερουράνιον ἐν τε ἀγγέλοις τῇ
D πρώτῃ φωτεινῇ φύσει μετὰ τὴν πρώτην τὸ ἐκεῖθεν καταυγάζεσθαι
 καὶ ὅσον ἐν τῇ τριάδι, παρ' ἧς φῶς ἔπαιν συνέστηκεν ἐξ ἀμερί-

12. χαμαὶ ἐρχομένας] Imitatur epicum χαμαὶ ἐρχόμενοι ἄνθρωποι.
 14. ἀστέρος PV. ἀστέρας Gregorius vol. I. p. 846. ed. Benedictin. ib. καὶ ἡ χθὲς] καὶ ἡχθὲς V, χθὲς P. 15. συνιστάμεθα P. 16. μικροῦ δεῖν P. 20. καταυγάζεται m. P.

rem baptismatis fontem excipiendum, sive diem dicas, sive noctem, sive horam, sive momentum, sive quod momento brevius est: sed jure merittissimo opportunior est dies proprius et ad eam rem designatus. Quid autem die Paschae cognatius ad baptismum? Haec enim dies memoria est Resurrectionis. Baptismus autem janua est ad Resurrectionem. Recipiamus ergo his Paschalibus feriis pignus et gratiam Resurrectionis. Et Gregorius Theologus oratione in Pascha, cujus hoc initium, In custodia mea stabo, inquit divinus Abacuc, omnino gemina docet, cum ita scribit: Pascha Domini, Pascha, iterum dico, Pascha, honor sacrosanctae Trinitatis. Hoc est festorum festum, et celebritas celebritatum, tanto reliquis omnibus non humanis tantum et ab hominibus profectis, sed ipsis Christi festis diebus clarius, quanto sol stellas superat claritate. Illustris quidem nobis et hesternae lux plena luminum et lucernarum quas gestavimus fuit, quam publice privatimque omnes prope mortales, et omnes omnium dignitatum ordines pulsa crebris ignibus nocte, peregimus, lux inquam magni illius solis umbra, tanto magis umbra, quanto coelum altius totum terrarum orbem suis ornamentis illustrat, quantoque clarius illud lumen, quod supracoeleste est, et in Angelis, et in ipsa Trinitate, a qua splendor omnis velut ex aeterno fonte luminis trahitur, decerpiturque relucet. Prae-

στου φωτὸς μεριζόμενον καὶ τεμνόμενον. καλλίων δὲ ἢ σήμερον καὶ περιφανεστέρα, ὅσον χθὲς μὲν πρόδρομον ἦν τοῦ μεγάλου φωτὸς ἀνιστάμενον τὸ φῶς καὶ οἶον εὐφροσύνη τις προεόρτιος. σήμερον δὲ τὴν ἀνάστασιν αὐτὴν ἐορτάζομεν οὐκέτι ἐπιζομένην, ἀλλ' ἤδη γεγενημένην καὶ κόσμον ὅλον ἐαυτῇ συνάγουσαν.

Ἐκ τῶν ἱερῶν τοίνυν καὶ θεοπνεύστων λογίων καὶ τῶν ὁσίων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων ταῦτα σαφῶς διδαχθέντες μετὰ παρθρησίας οἱ τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας λέγωμεν, Τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη καὶ ἀνέστη Χριστός. P 229 καὶ πάσχα ὀνομάζομεν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Εἶτα γινῶναι βουλόμενοι καὶ τὴν ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τὸ πότε ἔφθασεν αὕτη, τὰ εἰρημ' ἔτη ποιοῦμεν παρὰ τὸν 15 ιδ'. ιδ' σ' γω' ιδ' ἢ γίνονται αἰσι' ιδ' μία γίνονται ιδ'. λοιπὸν α'. τὸ οἶν α' ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαίδεκαετηρίδος ἔχει προσκειμένην ἐπακτὴν μίαν· ταύτῃ προστίθεμεν γ' τὰς πρὸ τῶν R 542 φωστήρων, ζ' τὰς προσελήνους καὶ α' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός, ἀπριλίου ιβ' γίνονται ιδ' ἔκβα λ'. λοιπὸν ιδ'. καὶ 20 ἔγνωμεν ὡς εἰς ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν B ἔτος ἔφθασεν τῇ ιβ' τοῦ ἀπριλίου μηνός. εἶτα γινῶμεν καὶ ποία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἔφθασεν αὕτη· τοῖς εἰρημ' ἔτεσιν προστίθε-

2. ὅσον] ὅσφ Gregorius. 5. συνάγουσα V. 10. τὸ πάσχα] I.
Cor. V. 7. ib. ἐτύθη P. 11. ἀνωτερον P. 14. τὸν] τῶν PV.
16. ιδ' ετηρίδος P. 18. τὰς] τὰ V, τούς P. 21. ποία ἡμέρα PV.

clarior ergo lux hodierna, quod hesterna hodiernae quasi nuntia fuerit, et veluti nascens primum jubar, et praecepta quaedam futuri sequentisque festi laetitiae. Hodierna vero die ipsum resurgentis Christi triumphum agamus, non speratum amplius aut expectatum, sed praesentem, totumque ad se mundum attrahentem.

A sacris igitur et a Deo dictatis oraculis, sanctisque Ecclesiae doctoribus haec clare edocti, quotquot ex sancta Catholica et Apostolica sumus Ecclesia libere dicamus, Pascha nostrum pro nobis immolatus est Christus, et resurrexit. Et Pascha appellamus, ut supra dictum est, mortem Domini et Resurrectionem.

Porro si velimus nosse decimamquartam primi mensis lunae, et quando illa accidit, annos v. MDXL. partimur per XIX. XIX. vero ducimus in CC. existunt III. MDCCC. XIX. in LXXX. prodeunt MDCCX. XIX. semel efficiunt XIX. relinquuntur XI. Undecimus ergo annus naturalis decemnovennalis cycli adjunctam habet epactam unam, cui adjicimus XIII. illas antelunares VII. antelunares, et XI. a XXI. Martii XII. Aprilis, et fiunt XLIV. abjice xxx. relinquuntur XIV. Intelligimus ergo quemadmodum hoc praesenti anno XIV. primi mensis lunae incidat in XII. Aprilis. Quod

μεν τὸ δ' ἀπέ· γίνονται ςθκέ· ταύτας εἰς ζ'· ζ' δ' στ'· ζ'
π' γίνονται φξ'· ζ' θ' γίνονται ξγ'· λοιπὸν δὲ δύο· ταύταις πρόσ-
θεες γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ ιά τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου
καὶ ιβ' ἀπριλίου· γίνονται κη'· ἔκβα ζ' γ'· γίνονται κά· λοιπὸν
ζ'· ἔφθασεν οὖν ἡ ιδ' κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου. 5

C Τούτῳ τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ
κυρίου Φίλιππος ὁ ἀπόστολος τὸν εὐνοῦχον Κανδάκης τῆς βασι-
λισσης Αἰθιοπῶν ἀπαρχὴν τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως τῷ τοῦ Χρι-
στοῦ κηρύγματι ὑπηγάγετο.

Τῷ αὐτῷ ἔτει πρῶτος τῶν κατὰ τὴν Παλαιστίνην Καισά-10
ρειαν Κορνήλιος σὺν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δι' ἐπιφανείας Θείας,
ὑπουργία δὲ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν
κατεδέξατο.

Ἰνδ. ζ'. κ'. ὑπ. Γάλβα καὶ Σύλλου.

V 184 Ἀγρίππας υἱὸς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως κατήγορος Ἡρώ-15
D δου τοῦ τετράρχου ἀφικόμενος ἐν Ῥώμῃ δεσμεῖται ὑπὸ Τιβερίου.

Ἰνδ. ζ'. κά. ὑπ. Γάλλου καὶ Νοννιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πόντιος Πιλάτος περὶ τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ τοῦ χριστιανῶν δόγματος ἐκοινώσατο Τιβερίῳ Καίσαρι,
κακείνος τῇ συγκλήτῳ Ῥώμης. τῆς δὲ μὴ προσιεμένης, Τιβέ-20

12. δὲ] τε PV. 18. Χριστοῦ καὶ τοῦ om. P. 19. τῷ Τιβε-
ρίῳ P.

si et diem hebdomadis investigare velimus, annis v. MDXL. quartam ad-
dimus partem, nempe MCCCCLXXXV. fiunt VI. MCCCCXXXV. quos per VII. par-
timur. Septies DCCC. efficiunt VI. MCCC. septies LXXX. faciunt DLX. septies
IX. reddunt LXIII. reliqua sunt II. quibus adde III. anteluminare, et illas
XI. a XXI. Martii, et XII. Aprilis, fiunt XXVIII. abjice septies III. fiunt XXI.
relinquuntur VII. ergo XIV. hoc anno incidit in Sabbatum.

Hoc secundo anno Domini in coelos Assumptionis, Philippus Apo-
stolus Candacis Reginae Aethiopum Eunuchum, primitias gentium voca-
tionis, Christi praedicationi subjecit.

Hoc eodem anno, primus in Palaestina Caesarea Cornelius cum tota
sua familia, divina apparitione monitus, ac Petri Apostoli opera, fidem
in Christum suscepit.

A. C.

[Ol. Iph.]

34. xx. Ind. vi. Galba et Sulla Coss.

Agrippa, Herodis Regis filius, Romam profectus ad accu-
sandum Herodem Tetrarcham, a Tiberio in vincula conjicitur.

35. XXI. Ind. vii. Gallo et Nonniano Coss.

1. 203.

His Coss. Pontius Pilatus Christianorum dogmata Tibe-
rio Caesari, ille vero Senatui Romano communicavit. Senatu
autem id non admittente, Tiberius capitis poenam in Christia-
norum delatores decrevit, quemadmodum Tertullianus Latinus
scriptor refert.

ριος θάνατον ἠπειλήσεν τοῖς χριστιανοκατηγόροις, ὡς ἱστορεῖ Τερτυλλιανὸς ὁ Ῥωμαῖος.

Ἰνδ. η'. κβ'. ὑπ. Λεϊλιανῶ καὶ Πλαύτου.

Τετάρτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου Πέ- P 230
 5 τρος ὁ ἀπόστολος ἀπὸ Ἱεροσολύμων ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸν
 λόγον τοῦ Θεοῦ ἐδίδασκεν, καὶ τὴν χειροτονίαν τῆς ἐπισκοπῆς
 δεξάμενος ἐκείσε ἑαυτὸν ἐνεθρόνισεν, πεισθεὶς τοῖς ἀπὸ Ἰουδαίων
 γενομένοις χριστιανοῖς· καὶ τοὺς ἐξ ἔθνῶν πιστοὺς οὐκ ἐδέξατο
 οὐδὲ ἡγάπα, ἀλλ' οὕτως ἐάσας αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν.

10

σδ' Ὀλυμπιάς.

R 544

Ἄ βασιλεὺς Τιβέριος τελευτᾷ ἰδίῳ θανάτῳ ἐν τῷ παλατίῳ
 Ῥώμης, ἄπαις καὶ ἀγύναιος, ὧν ἔτων ὀ'.

Ῥωμαίων τέταρτος ἐβασίλευσεν Γάιος Γάλλος Καῖσαρ ἔτη B
 δ'· ὁμοῦ ,εφημ'.

15

Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Προκούλου καὶ Νιγρίνου.

Γάιος Καῖσαρ ἅμα ἐβασίλευσεν, Ἡρώδην ἐξώρισεν διὰ
 Ἡρωδιάδα, ὡς φησὶν Ἰώσηπος, καὶ Ἀγρίππαν λίσας τῶν δε-
 σμῶν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων κατέστησεν. οὗτός ἐστιν Ἡρώδης
 ὁ Ἰάκωβον ἀνελάν, ὁ εἰς τὰς Πράξεις λαλούμενος, ὁ σκωληκό-
 20 βρωτος γεγυνώς· ὅστις ἐβασίλευσεν ἔτη ζ', Γάιου μὲν δ', Κλαυ-

7. ἐνεθρόνιασεν V.

9. οὐδὲ] οὔτε PV.

13. Γάλλος V, m. R,

Γαλλυόλας P.

15. Νιγρίνου P sola.

17. Ἰώσηπος] Arch.

XVIII. 19. τὰς Πράξεις] XII. 1.

A. C.

36. xxii. Ind. viii. Leliano et Plauto Coss.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

4.

Quarto post Domini in coelos assumptionem anno, Petrus
 Apostolus Hierosolymis Antiochiam magnam profectus verbum
 Dei docuit, et Episcopatus ordinatione suscepta, a Judaeis
 qui Christiani effecti erant persuasus, illic semet in Thronum
 immisit: neque quemquam ex gentilibus qui fidem receperant
 aut excepit, aut amplexus est, sed illis ita dimissis, inde ex-
 ivit.

CCIV. Olympias.

Tiberius Imperator propria morte moritur Romae in Pa-
 latio, absque liberis et caelebs, natus annos LXX.

Romanis iv. imperavit Caius Caligula Caesar annos iv.

5547.

Colliguntur anni v. MDXLVIII.

37. i. Ind. ix. Proculo et Nigrino Coss.

1. 204. 5544.

Caius Caesar simul ac imperare coepit, Herodem propter
 Herodiadem in exilium misit, ut ait Josephus, et Agrippam
 vinculis solum Judaeorum Regem constituit: (hic est Hero-
 des qui Jacobum interfecit, de quo loquuntur Acta Apostolo-
 rum, a pediculis consumptus) qui annos vii. regnavit, Caio

δίου δὲ τοῦ μετ' αὐτὸν Γάϊον ἔτη γ', ὡς ἀναγράφεται Ἰωσήπος.

C Ἰνδ. ι'. β'. ὑπ. Ἰουλιανοῦ καὶ Ἀσπερνάτου.

Πόντιος Πιλάτος ὁ ἐπὶ τοῦ σαιῆρος ποικίλαις περιπεσιῶν συμφοραῖς αὐτόχειρ ἑαυτοῦ γίνεται, τῆς Θείας, ὡς ἔοικε, δίκης οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν μετελθούσης, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ περὶ αὐτοῦ καὶ Ἑλλήνων γράψαντες, οἱ καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας ἅμα αὐτοῖς ἀναγραφάμενοι.

Ἰνδ. ια'. γ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος καὶ Κερσιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πέτρος ὁ ἄγιος ἀπόστολος πρῶ-10
τος τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας θεμελιῶ.

D Τῷ αὐτῷ ἔτει Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς Αἰγυπτίοις καὶ Ἀλεξανδρεῦσιν ἐπιδημήσας εὐαγγελίζεται τὸν Χριστοῦ λόγον, ἐκκλησίας τε πρῶτος ἐπ' αὐτῆς Ἀλεξανδρείας συνεστήσατο καὶ προέστη αὐτῶν ἔτη κβ'. 11

Ἰνδ. ιβ'. δ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ β' μόνου.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Γάϊου Φίλων ἐγνωρίζετο ὁ ἱστοριογράφος. οὗτος ἱστορεῖ τὰ κατὰ Γάϊον συμβάντα τοῖς Ἰουδαίοις.

V 185 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Γάϊος Γάλλος ἐσφάγη ἐν τῷ
P 231 παλατίῳ Ῥώμης ὑπὸ τῶν ἰδίων σπαθαρίων τῶν κουβικουλαρίων 2
ἐνούχων κατὰ γνώμην τῆς συγκλήτου, ὧν ἐτῶν λθ'.

1. τοῦ om. P. 5. ὡς om. P. 19. Γάλλος V, m. R, Γαλλιγόλας P.

A. C.

[Ol. Iph.]

quidem iv. Claudio vero post Caium imperante annos iii. ut scribit Josephus.

38. ii. Ind. x. Juliano et Asprenate Coss.

3.

Pontius Pilatus, sub quo Salvator passus est, variis appetitus calamitatibus, tandem sibi mortem conscivit, divina, ut videtur, vindicta non multo post illum assequente, quemadmodum de eo narrat qui Romanas et Graecas historias scripsere, ut et qui Olympiades conscripserunt.

39. iii. Ind. xi. Claudio Caesare et Cersiano Coss.

2.

His Coss. Petrus Apostolus primus Ecclesiae Antiochenae fundamenta jecit.

Eodem ipso anno, Marcus Evangelista apud Aegyptios et Alexandrinos diversatus, verbum Christi annuntiat, primusque Alexandriae Ecclesias constituit, quibus praefuit annos xxii.

40. iv. Ind. xii. Claudio Caesare II. solo Cos.

Hoc Caio imperante, Philo historicus florebat. Hic res quae sub Caio Judaeis acciderunt narrat.

His praedictis Coss. Caius Caligula Romae in Palatio interfectus est a suis Protectoribus cubiculariis Eunuchis, consentiente Senatu, cum annorum esset xxxix.

σε' Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ἐ βασιλευσεν Κλαύδιος ἔτη ιδ'. ὁμοῦ εφξβ'. R 546

Ἰνδ. ιγ'. α'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Ἀντωνίνου.

Τούτῳ τῷ πρώτῳ ἔτει Κλαυδίου ὁ ἅγιος Στέφανος μαρτυ-
 5 ρεῖ, καὶ ἦν Παῦλος εὐδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. οὗτος Στέφα-
 νος ὁ τῆς νέας διαθήκης πρωτομάρτυρ καὶ πρωτοδιάκονος, ὁ B
 τὸν μέγαν Παῦλον ἔτι ζηλωτὴν ὑπάρχοντα τοῦ νόμου φρονεῖ ἴδιον
 κεκτημένος, ὁ μόνος μετὰ πάσης συναγωγῆς ἀγωνιζόμενος, ὁ
 τὸν ἀγωνοθέτην πρὸς τὴν θείαν διανυστήσας, οὗτος ὁ θεωρῶν
 10 τοὺς οὐρανοὺς διηνοιγμένους καὶ τὸν νῖὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα
 ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. πάσης γὰρ τῆς θείας γραφῆς καθήμενον
 λεγούσης, οὗτος ἐστῶτα εἶδεν· ἡ γὰρ σφοδρότης τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ
 τὴν θείαν τὸν ἀγωνοθέτην ἔξανέστησεν, ὅθεν καὶ παρ' αὐτοῦ
 προτρεπόμενος αἰέναι εἰς ἐκείνην τὴν δόξαν ἤϋχετο τοῖς αὐτὸν
 15 λιθάζουσι λέγων, Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύ-
 την, ἀλλὰ σὺ αὐτοὺς δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Ἰδοὺ καὶ οὗτος τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις καὶ εἶδεν καὶ κηρύττει, C
 ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ τῆς δευτέρας καταστάσεως
 ἀρχηγός, ὃν παρακαλεῖ καὶ αὐτὸν αὐτόθι δέξασθαι.

20 Ἰνδ. ιδ'. β'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Λάργου.

3. τὸ γ' om. P. 6. ὁ prius om. P. 15. στήσεις P. Conf. Act.
 VII. 60. 17. ἴδεν PV.

A. C.

CCV. Olympias.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

Romanis v. imperavit Claudius annis xiv. Colliguntur
 anni v. MDLXII.

41. I. Ind. XIII. Claudio Cesare et Antonino Coss.

1. 205. 5546.

Hoc primo Claudii anno, Sanctus Stephanus martyrio vi-
 tam finivit, cujus neci consensit Paulus: ille scilicet Step-
 hanus, primus Novi Testamenti Martyr, primusque Diaconus,
 qui Paulum adhuc pro lege acrius propugnantem, interfecto-
 rem suum habuit. et solus cum universa Synagoga congressus,
 ad spectaculum agonothetam seu munerarium excitavit: ille,
 inquam, qui vidit coelos apertos, et Filium hominis stantem a
 dextris Dei. Cum enim ubique sacra Scriptura sedentem ex-
 hibeat, hic stantem vidit: certaminis quippe vehementia ago-
 nothetam ad spectaculum erexit, unde et ab illo incitatus, ut
 gloriam istam assequeretur, pro iis a quibus lapidibus impete-
 batur, deprecatus est in haec verba: Domine, ne statuas illis
 hoc peccatum, sed tu ipse accipe spiritum meum.

En et hic eadem, quae alii, vidit et praedicat, Christum
 scilicet secundi status principem, quem rogat uti eodem loco
 ipse etiam recipiatur.

42. II. Ind. XIV. Claudio Cesare IV. et Largo Coss.

2.

Τούτω τῷ ἔτει Παῦλος τὴν ἐκκλησίαν διώκων πηροῦται ἐν τῇ ὁδοῦ, καὶ ἔρχεται χειραγωγούμενος εἰς Δαμασκόν, καὶ ἐκεῖ ἀναβλέπει καὶ βαπτίζεται ὑπὸ Ἀνανίου, καθὼς ταῖς Πράξεσιν
 D ἐμφέρεται. καὶ ἀπὸ Δαμασκοῦ ἀπῆλθεν εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψεν εἰς Δαμασκόν, ὡς γράφει Γαλάταις. 5

Ἰνδ. ιέ. γ'. ὑπ. Κλαυδίον Καίσαρος τὸ ε' καὶ Βιτελλίον.

Τούτω τῷ ἔτει Παῦλος φυγὼν ἀπὸ Δαμασκοῦ διὰ τοῦ τείχους ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ταύτην τὴν ἀνάβασιν γράφει Γαλάταις. ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα
 R 548 ἱστορῆσαι Πέτρον. ταῦτα τὰ τρία ἔτη ἱστορεῖ, οὐχὶ τοὺς ἰδίους 10
 χρόνους ἀριθμῶν· ἀκμὴν γὰρ εἰς ἀποστολὴν κληθεὶς οὐκ ἦν οὔτε
 P 232 αὐτὸς οὔτε Βαρνάβας, ἀλλ' οὔτε Ἡρώδης οὔπω ἦν ἀποθανών, ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν Πράξεων δηλοῖ. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ οὐχ εἴπεν, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ὡς γράφει 15
 Γαλάταις, καὶ διηγῆσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδοῦ εἶδεν τὸν κύριον. ἰδοὺ δῆλόν ἐστιν ὅτι ταῦτα τὰ τρία ἔτη ἱστορεῖ, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαδόησιμάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, ὡς περιέχουσιν αἱ Πράξεις. ἐπιγινόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ τὴν ἐπιβουλὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἀνελεῖν αὐτὸν θέλονσιν, 20
 ἐξέπεμψαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν, καὶ εὐρών αὐτὸν Βαρνάβας φέρει

3. ταῖς Πράξεσιν] IX. 5. Γαλάταις] I. 13. s. 9. Γαλάταις]
 I. 17. 10. ἱστορῆσαι P. 16. Γαλάταις] I. 19. ib. ἶδεν PV.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Paulus dum Ecclesiam persequitur, in via caecatur, et ductus manu venit Damascum, ibique visum recipit, et baptizatur ab Anania, quemadmodum in Actis Apostolorum refertur. Damasco in Arabiam profectus, rursus Damascum reversus est, uti ad Galatas scribit.

43. III. Ind. xv. Claudio Caesare V. et Vitellio Coss. 3.

Hoc anno Paulus Damasco per muros fugiens, Hierosolyma venit, hancque suam profectionem describit in Epistola ad Galatas. Deinde post triennium petiit Hierosolyma, ut videret Petrum. Hujus triennii meminit, quod tamen in annis suis minime putat. Neque enim ea tempestate ad Apostolatam ipse vocatus erat, ut nec Barnabas: sed et Herodes nondum erat mortuus, uti sigillatim Acta docent. Barnabas autem illum deduxit ad Apostolos, ex quibus neminem invenit praeter Petrum et Jacobum fratrem Domini, ut ad Galatas scribit: iisque narravit quomodo Dominum in via viderit, (unde patet, quod hos tres annos recenset) et ut cum illo collocutus sit, et quemadmodum Damasci in nomine Jesu praedicare aggressus fuerit, ut in Actis continetur. Fratres vero perceptis Judaeorum insidiis, qui eum de medio tollere decre-

εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ποιούσι τὸν τρίτον χρόνον Κλαυδίου ἐν Ἀν- V 186
 τοχειᾷ. φασὶ γὰρ αἱ Πράξεις, Ἐξῆλθεν Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Β
 Σαῦλον, καὶ εὐρῶν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο δὲ αὐτὸν
 ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς οὖν προέφη,
 5 ὅλον τὸν τρίτον χρόνον πληροῦσιν εἰς Ἀντιόχειαν· εἰς τοῦτον
 γὰρ τὸν τρίτον χρόνον Ἄγαβος τὸν λιμὸν προφητεύων, ὡς φασιν
 αἱ Πράξεις. ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσο-
 λύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιόχειαν. ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὀνό-
 ματι Ἄγαβος, ἐσήμαινε διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν, ἣτις
 10 ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου· καὶ εὐθέως ἐπιφέρει, Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν
 καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς C
 τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀνεῖλεν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάν-
 νου μαχαίρα, καὶ Πέτρον ἔβαλεν ἐν φυλακῇ. καὶ ταῦτα ποιή-
 σας θνήσκει εὐθέως Ἡρώδης σκωληκόβρωτος γενόμενος, Ἰω-
 15 σήππου λέγοντος ἐπὶ τὰ χρόνους βασιλεῦσαι τὸν Ἡρώδη.

Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Κρίσπου καὶ Ταύρου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκλέγονται Βαρνάβας καὶ Παῦλος εἰς ἀπο-
 στολήν, καθὼς αἱ Πράξεις περιέχουσιν.

σζ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. β'. ε'. ὑπ. Οὐεννικίου καὶ Κορβίνου.

2. αἱ Πράξεις] XI. 25. 6. (ἦν) τὸν P sola. *ibid.* φησιν PV.
 7. δὲ om. P. 10. δὲ om. P. 11. ἐπέβαλλεν R. 12. τῶν om. P.
 16. Κράσσου P. 18. αἱ Πράξεις] IV. 36. 19. Ὀλυμπιάδος V.

A. C.

verant, illum Tarsum misere, ibique inventum Barnabas de-
 duxit Antiochiam, ubi tertio Claudii anno morati sunt. Ita
 enim habent Acta: *Exiit Barnabas ut quaereret Saulum, et*
cum eum invenisset, deduxit Antiochiam. Factum est autem
ut ibi totum annum in Ecclesia versarentur. Ut igitur prae-
fatus sum, totum tertium annum Antiochiae exegere. Hoc
enim tertio anno Agabus famem futuram praedixit, ut est in
Actis: His diebus descenderunt Hierosolymis Prophetae Antio-
chiam. Surgens autem unus ex iis nomine Agabus, significa-
vit per spiritum magnam famem, quae sub Claudio fuit. Nec
multo post: Illo tempore iniecit Herodes manus, ut quosdam
affligeret de Ecclesia, et interfecit Jacobum fratrem Joannis
gladio, et Petrum misit in custodiam. Quae cum fecisset He-
rodes, statim moritur, a vermibus consumptus, scribente Jose-
pho eum annis vii. regnasse.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

44. iv. Ind. i. Crasso et Tauro Coss.

4. 5551.

Hoc anno Barnabas et Paulus ad Apostolatam eliguntur,
 ut in Actis continetur.

CCVI. Olympias.

45. v. Ind. ii. Vinnicio et Corvino Coss.

1. 206.

D Τούτω τῷ πέμπτῳ ἔτει Κλαυδίου προχειροτονηθεὶς Παῦλος
 R 550 εἰσῆλθεν εἰς Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, καὶ μαθῶν περὶ τοῦ ἁγίου
 Πέτρου πανταχοῦ τὸ σκάνδαλον περιεῖλεν, καὶ πάντας ἐδέξαστο
 καὶ ἠγάπα, προτρεψάμενος πάντας, καθὼς συνεγράψαντο τὰ
 περὶ τούτου Κλήμης καὶ Τατιανὸς οἱ χρονογράφοι. εἰσῆλθεν 5
 δὲ καὶ εἰς Κύπρον καὶ εἰς Σελεύκειαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, δι-
 δάσκων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Ἀσιατικοῦ καὶ Σιλάνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀνῆλθεν πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα
 P 233 Παῦλος, ὅθεν γράφει Γαλάταις περὶ ταύτης τῆς ἀναβάσεως οὐ- 10
 τως· „διὰ ἰδ' ἔτων πάλιν ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα.“ καὶ ὁ εἶπεν
 Πάλιν, δηλονότι ἕτερον ἐστὶν ἀνάβασις αὕτη· τῷ εἰπεῖν αὐτὸν
 Διὰ ἰδ' ἔτων δοκεῖ μοι τοὺς χρόνους τῶν ἀποστόλων τοὺς ἀπὸ
 τῆς ἀναλήψεως ἀριθμεῖν αὐτόν. ἀπὸ γὰρ τῆς ἀναλήψεως τοῦ
 κυρίου ἕως ταύτης τῆς ἀναβάσεως πληροῦνται τῶν ἀποστόλων 15
 ἔτη ἰδ', μῆνες ι'. καὶ εἰ μὴ τοῦτο δῶμεν, εὐρεθήσεται ὁ χρόνος
 ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη καὶ ἀνέβλεψεν, ὡς περιέχουσιν αἱ Πράξεις,
 ἔτη δ'. καὶ τοῦτο οὐ μόνον καθὼς αἱ Πράξεις φέρουσιν, ἀλλὰ
 καὶ Ἰώσηπος, λέγων τρία ἔτη Κλαυδίου ζῆσαι τὸν Ἡρώδην,
 B καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν τελευταίην Ἡρώδου κληθῆναι Παῦλον καὶ 20
 Βαρνάβαν εἰς ἀποστολήν, τουτέστιν τετάρτου χρόνου Κλαυδίου,

4. συνεγράψατο P. 10. οὕτως] Π. 1. 11. εἶπεν] εἰπὼν V.
 19. Ἰώσηπος P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Anni a. m. c.

Quinto hoc anno Claudii, Paulus qui antea ordinatus fue-
 rat Apostolus, ingressus est Antiochiam magnam, et cum di-
 dicisset quae Petrus egerat, ubique scandalum sustulit; omnes
 que admisit, eos complexus ac adhortatus, quemadmodum de
 illo scribunt Clemens et Tatianus Chronographi. Venit au-
 tem et in Cyprum, et Seleuciam, et in alias civitates, prae-
 dicans verbum Dei.

5553. 46. vi. Ind. III. Asiatico et Silano Coss.

2.

His Coss. Paulus venit rursum Hierosolyma: unde ad
 Galatas de hac profectione ita scribit: *Post xiv. annos iterum
 ascendi Hierosolymam.* Quod enim dixit, *iterum*, patet alte-
 ram illius profectionem designari. Cum vero ait, *post xiv.
 annos*, videtur mihi, annos Apostolorum a Christi Assumptione
 ipsum numerare. Ab assumptione enim Domini, usque ad
 hanc profectionem, complentur Apostolorum anni xiv. et men-
 ses x. Quod si hoc non demus, invenietur tempus a quo
 baptizatus est, et visum recepit, ut Acta continent, annorum
 iv. Et hoc non solum ex Actis colligitur, sed etiam ex Jose-
 pho, scribente ad tertium Claudii annum vitam produxisse
 Herodem: statimque post mortem Herodis, ad Apostolatam

ὡς αἱ Πράξεις δηλοῦσιν. καὶ οὐ ταῦτα μόνον πείσουσιν τινα, ἀλλὰ καὶ εὐρεθῆσεται ὄλος ὁ χρόνος τῆς διδασκαλίας Παύλου ἀφ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς ἀποστολὴν ἔτη θ' ἕως οὗ ἐβλήθη εἰς φυλακὴν ὑπὸ Φίλικος, μέλλων εἰς Ῥώμην ἐπὶ Νέρωνος ἐκπέμπεσθαι, 5 ὡς τὰ ἐφεξῆς τῶν Πράξεων δηλοῖ καὶ οἱ χρόνοι τῆς βασιλείας Κλαυδίου. πάλιν μετέπειτα ἔλθων εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, καὶ εὐρῶν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους ἅμα Ἰακώβω τῷ ἀδελφῷ τοῦ κυρίου, γράφουσιν ἐπιστολὴν οἱ ἀπόστολοι ^C _V 187 εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας, θεμελιῶντες τὴν αὐτῶν ἐκκλησίαν, 10 καὶ διακονοῦσι τὴν ἐπιστολὴν εἰς Ἀντιόχειαν αὐτὸς Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ὡς δηλοῦσιν αἱ Πράξεις. ἐκ τούτου δείκνυται ὅτι καὶ τὰς καθολικὰς αὐτῶν οἱ ἀπόστολοι τότε γράφουσιν πρὸ τῆς διασπορᾶς αὐτῶν, εἰ καὶ Πέτρος μόνος ἀπὸ Ῥώμης γράφει, ὡς ^R 552 τινες ἱστοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ Ματθαῖος πρῶτος ἐκεῖ εἰς τὰ Ἱερο- 15 σόλυμα γράφει τὸ εὐαγγέλιον, ὡς λέγει ὁ Χρυσόστομος. οἴμαι δὲ * * *

6. Κλαυδίου om. P. 14. τὰ om. P. 16. Quaternio hic desideratur notatur de V: ἑλλιπὲς ἦν ἐν φύλλον m. R.

A. C.

[Ol. Iph.]

vocatos Barnabam et Paulum, hoc est anno Claudii quarto, ut docent Acta, sed totum pariter Pauli praedicationis tempus deprehenditur, ex quo ad Apostolatam venit, annorum ix. usque ad annum quo a Felice in carcerem coniectus est, cum sub Nerone Romam esset mittendus, ut deinceps Acta enarrant, annique imperii (Claudii) rursus evincunt. Postea veniens Hierosolyma cum Barnaba, ibique invento Petro, caeterisque Apostolis, cum Jacobo fratre Domini, epistolam scribunt Apostoli Antiochiam Syriae, ut Ecclesiae suae fundamenta jacerent, quam Paulus ipse et Barnabas Antiochiam deferunt, ut habent Acta. Ex hoc plane colligitur Apostolos Catholicas suas Epistolas scripsisse, antequam ii dispergerentur, quantumvis Petrus, ut quidam volunt, solus ipse Roma scripserit. Quin et Matthaeus primus ibi Hierosolymis, ut ait Chrysostomus, Evangelium scripsit. Arbitror autem . . .

47. vii. Ind. iv. Claudio IV. et Vitellio III. Coss.

48. viii. Ind. v. Vitellio et Publicola Coss.

49. ix. Ind. vi. Veriano et Gallo Coss.

CCVII. Olympias.

50. x. Ind. vii. Vetere et Nerviniano Coss.

51. xi. Ind. viii. Claudio et Orfito Coss.

52. xii. Ind. ix. Sylla et Catone Coss.

53. xiii. Ind. x. Silano et Antonino Coss.

CCVIII. Olympias.

54. xiv. Ind. xi. Marcello et Aviola Coss.

Romanis VI. imperavit Nero annos xiiii menses vii. dies xxviii.

Hic una pagina et 20. Consuetus, quos supplevimus ex Idatio, desiderantur in Cod. MS. Vaticano.

3.

4.

1. 207. latus, quos supplevimus ex Idatio, desiderantur in Cod. MS. Vaticano.

2.

3.

4.

1. 208. Vaticano.

2.

P 234
B *** καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἕχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, ὃν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. καὶ μέμνηται τῆς χρήσεως Μωϋσέως τὸ Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ Θεός· καὶ πάλιν ἐπιφέρει, Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθ' ἑξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. ὑμῖν πρῶτον 10 ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. τούτοις πᾶσι μαρτυρεῖ καὶ ὁ μακαρίτης Πέτρος, ὡς περ καὶ οἱ εὐαγγε-

1. καὶ ἀποστείλῃ] Act. III. 20. 4. Μωϋσέως] Deut. XVIII. 15.
5. τὸ] ὅτι P sola. ib. πάλιν] 24. 12. ἀπὸ] ὑμῶν ἀπὸ P.
13. καὶ om. P. ib. μακάριος P. Conf. p. 88. C, D, 90. A, 295.
D, 297. B. Fallitur de usu vocabuli μακαρίτης Bentleius in Prooem.
Resp. ad Boyl. p. 159. 160. Lips.

A. C.

55.	I.	Ind. XII.	Nerone et Vetere Coss.	[Ol. Iph.] 3.
56.	II.	Ind. XIII.	Saturnino et Scipione Coss.	4.
57.	III.	Ind. XIV.	Nerone II. et Pisone Coss.	1. 209.

CCIX. Olympias.

58.	IV.	Ind. XV.	Nerone III. et Messala Coss.	2.
59.	V.	Ind. I.	Aproniano et Capitone Coss.	3.
60.	VI.	Ind. II.	Nerone IV. et Lentulo Coss.	4.
61.	VII.	Ind. III.	Lacie et Turpiliano Coss.	1. 210.

CCX. Olympias.

62.	VIII.	Ind. IV.	Mario et Gallo Coss.	2.
63.	IX.	Ind. V.	Rufo et Regulo Coss.	3.
64.	X.	Ind. VI.	Crasso et Basso Coss.	4.
65.	XI.	Ind. VII.	Helva et Vestino Coss.	1. 211.

CCXI. Olympias.

66.	XII.	Ind. VIII.	Telesino et Rufo Coss.	2.

. . . et miserit eum, qui praeordinatus est vobis, Jesum Christum, quem oportet quidem coelum suscipere usque in tempora restitutionis omnium, de quo locutus est Deus per os sanctorum suorum a saeculo Prophetarum. Meminit enim dicti Mosaici illius: Quoniam Prophetam suscabit vobis Dominus Deus. Et rursum infert: Et omnes prophetae a Samuel et deinceps, qui locuti sunt, et annuntiaverunt dies istos. Vos estis filii Prophetarum, et testamenti, quod disposuit Deus ad patres vestros, dicens ad Abraham, Fit in semine tuo benedicuntur omnes nationes terrae. Vobis primum Deus suscitavit filium suum misit eum benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque vestrum a nequitia sua. Omnibus his testatur Beatus Petrus, uti et Evangelistae et omnes Prophetae haec omnia

λισταί, καὶ ὅτι πάντες οἱ προφηταὶ προκατήγγειλαν πάντα ταῦτα, ὅτι ὁ Θεὸς δευτέραν τινὰ κατάστασιν καινὴν πεποίηκεν καὶ ποιεῖ, ἣν καὶ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν. καὶ οὔτε πρὸ ταύτης τῆς καταστάσεως εἶπεν ἕτεραν εἶναι οὔτε μετὰ 5 τὴν μέλλουσαν ἕτεραν ἀπεφήνατο, ἀλλὰ μετὰ πάντων τῶν προφητῶν καὶ ἀποστόλων δύο μόνον ἔξεῖπεν, ταύτην καὶ τὴν μέλλουσαν. D

Εἰς Παῦλον τὸν ἀπόστολον.

V 188

Οὗτος ὁ μέγας Παῦλος ὁ ἀπόστολος, ὁ τῆς οὐρανοῦ φάλαγ-
 10 γος ταξίαρχης, ὁ ἐν ἑαυτῷ ἔχων τὸν Χριστὸν λαλοῦντα, ὁ τὰ
 στήματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέρων, ὁ μέγας διδά- R 554
 σκαλος τῆς ἐκκλησίας, ὁ μυρίους θανάτους καθ' ἑκάστην ἑπὲρ
 τῆς ἐκκλησίας ὑπομένων, ὁ ἐν κυρίῳ κανχώμενος καὶ ταῖς ἰδίαις
 ἀσθενείαις, ὁ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ ἐν ἑαυτῷ βρούουσαν ἔχων, P 235
 15 ὁ γλώσσαις λαλῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ποτὲ διώκτης, νῦν δὲ
 διωκόμενος, ὁ ποτὲ ἁμαρτωλός, νῦν δὲ ἠλεημένος, ὁ ἕως τρί-
 του οὐρανοῦ ἀρπαγείς καὶ πάλιν εἰς τὸν παράδεισον, ὁ τῶν ἀρ-
 ρήτων ῥημάτων ἀκουστής, ὁ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων κε-
 κρμένος δικαστής, ὁ μέγας κανονάρχης καὶ ὑπερβαίνων τοὺς
 20 λοιποὺς διδασκάλους τῆς ἐκκλησίας Παῦλος, οὗ ὁ ἀσπασμὸς ἐν
 πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ ὡς ἐν τάξει σημεῖον, ἡ χάρις ἐστίν

1. ὅτι πάντες οἱ] οἱ πάντες P. 6. καὶ τὴν] δὲ καὶ τὴν P. 15. γλώσ-
 σαις P. 17. τὸν om. P. 19. κανὼν ἀρχῆς RV. 20. ὁ om. P.

praedixerunt, quod Deus secundum quendam statum novum fecerit, et facit, quem per os omnium Prophetarum praenunciavit. Neque ante hunc statum, alium futurum esse, neque post futurum fore alium declaravit, sed cum omnibus Prophetis et Apostolis hos duos solos pronuncia- vit, hunc inquam jam praesentem, et post hunc, illum futurum.

De Sancto Paulo Apostolo.

Isse est ille magnus Apostolus Paulus, coelestium copiarum ductor, qui in seipso Christum habet loquentem, qui stigmata Christi in corpore suo circumfert, magnus Ecclesiae doctor, qui infinitas mortes quotidie pro Ecclesia sustinet, qui gloriatur in Domino et in infirmitatibus suis, qui gratiam Christi in se effervescentem habet, qui omnium gentium linguas loquitur, quondam persecutor, nunc autem persecutionem passus, quondam peccator, nunc autem misericordiam consecutus, raptus ad tertium coelum, et rursus in paradysum, verborum arcanorum auditor, spiritualium gratiarum designatus iudex, magnus Canonarcha, seu Praecentor, ac superans reliquos Ecclesiae doctores. Paulus, cujus salutatio in omnibus Epistolis veluti signi loco, Gratia Domini est. Hic semper in omnibus Epistolis, veluti jam altero vitae beatae statu frueretur, ex-

τοῦ κυρίου, οὗτος καθόλου ἐν πάσαις ταῖς ἑαυτοῦ ἐπιστολαῖς, ὡς ἤδη γενόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ καταστάσει, γεγηθὼς καὶ πεποιθὼς διατελεῖ, συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν, φάσκων, Ἐν τοῖς
 B ἐπουρανίοις καὶ τῇ ἐλπίδι ἐσώθημεν, καὶ ἄλλα μυρία ἃ νῦν καταλέγειν οὐκ εὐχερές. ἐνίων δὲ μνημονεύσομεν, ἵνα μὴ τὸν λό- 5
 γον μηκύνωμεν. λέγει τοίνυν ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ οὕτως. „εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἠλπικότες ἐσμεν μόνον, ἔλεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.“ ἀλλὰ τί, Παῦλε, μετὰ τὴν ἐνταῦθα ζωὴν ποίαν ἄλλην ἐλπίδα ἐλπίζωμεν; Ναί, φησὶν, ἔστι τις κρείττων ζωῆ, ἰσχυρὰ καὶ οὐράνιος, μεθ' ὅρ- 10
 κου παρὰ Θεοῦ ἐπαγγελιομένη. φησὶ γάρ, Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐνδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο
 C πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι τὸν Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφρονῶντες κρατῆσαι τῆς προ- 15
 κειμένης ἐλπίδος, ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσμα-
 τος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ πάλιν, Γινώσκοντες ἔχειν ὑμᾶς κρείττονα ὑπαρξιν καὶ 20
 μένουσαν. καὶ πάλιν, Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβά-

1. ταῖς ἑαυτοῦ] αὐτοῦ P. 3. φάσκων] Ephes. II. 6. 4. ἐδό-
 θημεν P. 5. μνημονεύσωμεν PV. 6. πρώτῃ] XV. 19. 8.
 τί] τὸ P. 10. κρείττω V. 11. φησὶ] Hebr. VI. 17. 12. ἐπι-
 δεῖξει P. 20. πάλιν] X. 34. 21. πάλιν] XII. 28.

ultabundus et certus agit, et veluti (cum Christo) consurrexerit ac con-
 sederit, dicens: *In coelestibus spei dati sumus*; et alia infinita, quae nunc
 commemorare haud promptum est. Quorundam tamen mentionem facie-
 mus, ne sermonem protrahamus. Scribit ergo in Epistola i. ad Corin-
 thios in haec verba: *Si in vita hac sperantes in Christo sumus tantum,*
miserabiliores omnibus hominibus sumus. Sedenim, Paule, post hanc vi-
 tam, quae spes alia speranda est? Sane, inquit, *melior vita restat, fir-*
ma et coelestis, jurejurando nobis a Deo promissa. Dicit enim: *In quo*
abundantius volens Deus ostendere haeredibus promissionis immobilitatem
consilii sui, interposuit jusjurandum, ut per duas res immobiles, in qui-
bis impossibile est mentiri Deum, fortem consolationem habeamus, qui
confugimus, ad tenendam propositam spem, quam sicut ancoram habem-
us animae, tutamque ac firmam et ingredientem in interius velaminis,
ubi praecursor pro nobis introivit Jesus secundum ordinem Melchisedec,
Pontifex factus in aeternum.

Et rursum: *Scientes habere vos meliorem substantiam et permanen-*
tem. Et iterum: *Quapropter regnum immobile accipientes.* Et rursum:

νοντες. και πάλιν, Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ
 τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. και πάλιν, Παράγει γὰρ τὸ σχῆμα D
 τοῦ κόσμου τούτου. και πάλιν, Ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάν- R 556
 τα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν και τῆς
 5 μελλούσης. και πάλιν, Ἀδελφοί, ἐγὼ ἑμαυτὸν οὐπω λογι-
 ζομαι κατεληφέναι, ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος,
 τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βρα-
 βεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι οὖν
 τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν. και πάλιν, Ἡμῶν δὲ τὸ πολίτευμα
 10 ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ και σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον
 Ἰησοῦν, ὃς μετασχηματῆσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ
 γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ. και πάλ- P 236
 λιν, Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα και ἐπιφάνειαν τῆς δό-
 ξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ και σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. και
 15 πάλιν, Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὃ V 189
 Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθημένος, τὰ ἄνω φρονεῖτε,
 μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. και πάλιν, Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ
 κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν
 τοῦ κυρίου, οὐ μὴ φθάσομεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ
 20 κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου και ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
 καταβήσεται ἀπὸ οὐρανοῦ, και οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἐγερθήσονται

1. πάλιν] Hebr. XIII. 14. 2. και — τούτου om. P. *ibid.* πάλ-
 λιν] I. Cor. VII. 31. 3. πάλιν] I. Timoth. IV. 8. 5. πάλιν]
 Philip. III. 13. 7. διάκων R. 9. πάλιν] 20. 12. αὐτῷ R. *ib.*
 τῷ σώματι om. P, addit m. R. *ib.* πάλιν] Tit. II. 13. 15. πάλιν]
 Coloss. III. 1. 17. πάλιν] I. Thessalon. IV. 15. 19. ὃ om. P.

Non enim habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus. Rursus: Pietas ad omnia utilis est, quae promissionem habet et praesentis vitae et futurae. Rursus: Fratres, ego meipsum non arbitror comprehendisse, unum autem, quae quidem retro obliviscens, ad ea vero quae sunt priora extensus, ad scopum destinatum persequor ad bravium supernae vocationis Dei in Christo Jesu. Quicumque ergo sumus perfecti, hoc sentiamus. Et rursus: Nostra autem conversatio in coelis est, unde etiam Salvatorem expectamus Dominum Jesum, qui reformabit corpus humilitatis nostrae configuratum corpori claritatis suae. Et iterum: Expectantes beatam spem, et revelationem gloriae magni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi. Et rursus: Si ergo consurrexistis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens, quae sursum sunt sapite, non quae super terram. Et alio loco: Hoc enim vobis dicimus in verbo Domini, quod nos qui vivimus, qui residui sumus in adventum Domini, non praeveniemus eos qui dormierunt. Quoniam ipse Dominus, in jussu, in voce Archangeli, in tuba Dei descendet de coelo, et qui mortui in Christo sunt, exurgent primum, deinde nos, qui vivimus,

ται πρώτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα αὐτοῖς
 B ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα,
 καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα· ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλή-
 λους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις. καὶ πάλιν, οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες
 ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνη- 5
 μόνευσαν, ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι, νῦν δὲ
 κρείττονος ὀρέγονται, τουτέστιν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐπαισχό-
 νεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἠτοίμασε γὰρ αὐ-
 τοῖς πόλιν. καὶ πάλιν; Ἐξεδέχοντο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους
 ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. καὶ πάλιν, 1
 Τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθείας ἦν ἔπηξεν ὁ
 C κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς Πράξεσιν, ὅταν
 τῷ Φίλιππῳ καὶ τῷ Ἀγρίππᾳ ἐπὶ βήματος διελέγετο, ταῦτα φησὶ·
 R 558 Περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ· τί; ἄπιστον
 κρίνεται παρ' ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; καὶ πάλιν, Ἐνε- 1
 κα τοῦτου Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ὄντα ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρώωντο δια-
 χειρίσασθαι. ἐπικουρίας οὖν τυχῶν τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἄχρι τῆς
 ὥρας ταύτης ἕστηκα μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν
 ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφηταὶ ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι
 καὶ Μωϋσῆς, εἰ παθητὸς ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως 2
 νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

3. ἀλλήλοις V. 4. πάλιν] Hebr. XI. 16. 9. πάλιν] 10. ib.
 ἐξεδέχετο P. 10. πάλιν] VIII. 2. 12. ταῖς Πράξεσιν] XXVI. 7.
 15. ἐγείρει τοὺς νεκρούς P. ib. πάλιν] 21. 18. μαρτυρούμε-
 νος P, μαρτυρώμενος V. 19. μελλόντων] μετ' ὀλίγον P. 20.
 εἰ πρῶτος] ἢ πρῶτος V.

qui relinquitur, simul cum ipsis rapiemur in nubes, in occursum Domini in aëra, et sic semper cum Domino erimus. Itaque consolamini invicem in verbis istis. Et rursum: Qui enim haec dicunt, significant se patriam inquirere. Et si quidem ipsius meminissent, de qua exierunt, habebant utique tempus revertendi, nunc autem meliorem appetunt, id est, coelestem. Ideo non confunditur Deus, Deus vocari eorum: paravit enim illis civitatem. Et alibi: Expectabat enim fundamenta habentem civitatem, cujus artifex et conditor Deus. Et alio loco: Sanctorum minister et tabernaculi veritatis, quod fixit Dominus, et non homo. Quin et in Actis Apostolorum, quando ad Festum et Agrippam pro tribunali sedentes verba fecit, haec dixit: De qua spe, Rex, accusor a Judaeis? Quid incredibile judicatur apud vos, si Deus mortuos suscitavit? Et rursum: Hac ex causa me Judaei, cum essem in templo, comprehensum tentabant occidere. Auxilio autem adjutus a Deo usque ad hanc horam, testificans minori et majori, nihil extra dicens, quam ea quae Prophetas locuti sunt paulopost futura esse, et Moyses, si passibilis Christus, si primus ex resurrectione mortuorum, lumen annuntiaturus est populo et gentibus.

Καὶ εἰ θελήσωμεν πάσας τὰς τοῦ ἀποστόλου χρήσεις ἀνα- D
λέξασθαι περὶ τούτου, σχεδὸν τὰς ε' καὶ δ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς ὅλας
δι' ὅλου εὐρήσομεν περὶ τούτου λεγούσας ὅτι ἐκ ταύτης τῆς κα-
ταστάσεως ἐπὶ τὴν μέλλουσαν ἐπειγόμεθα δραμεῖν. ὅθεν καὶ πα-
5 ραγγέλλει λέγων, Σπουδάσωμεν ὄν ἐισελεθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κα-
τάπανσιν, Κατάπανσιν αὐτὴν εἰρηκῶς, ὡς ἑτέρας μὴ οὔσης
μετ' αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ βασιλείαν ἀσάλευτον. ἰδοὺ δέδεικται διὰ
τῶν ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ τῶν προφητῶν πάντων, εὐαγγελι-
στῶν τε καὶ ἀποστόλων, ὡς προειρήκασιν ἅπαντες ὡς ἀπὸ τοῦ
10 πρωτοπλάστου Ἀδάμ μέχρις Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἰς τὴν μέλ-
λουσαν κατάστασιν ἀφορῶσιν. τοῦτο πεποιήκαμεν ὅπερ καὶ ὁ P 237
δεσπότης Χριστὸς καὶ οἱ τούτου μαθηταὶ καὶ ἀπόστολοι διαφ-
ρήδην λοιπὸν ἐκήρυξαν ὡς ἔστιν τις μέλλουσα κατάστασις κρείτ-
των τῆς ἐνταῦθα πολὺ, ἣν ἐν ἑαυτῷ πρῶτος ἡμῖν ἔδειξεν ὁ δε-
15 σπότης Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνελη-
λυθῶς, ἣν καὶ οἱ πρῶτοι σκοπῶ τινι ἐμήνυσαν καὶ οἱ μετὰ ταῦ-
τα σαφῶς διαγγέλλουσιν, καὶ ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν ποτε οὔτε τῶν
νεωτέρων οὔτε τῶν ἀρχαίων ἑτέραν ποτὲ κατάστασιν ἢ πρεσβυτέ-
ρην ἢ μεταγενεστέραν τούτων τῶν δύο ἐκήρυξαν ἢ ἐφαντάσθη-
20 σαν, ἀλλ' ὅτι ἀρξάμενος ὁ θεὸς ποιῆσαι τὴν κτίσιν πᾶσαν τὰς
δύο ταύτας μόνον καταστάσεις ἐποίησεν, ταύτην πρῶτον ὀρίσας πο-
λιτεύεσθαι, εἰδ' οὕτω τὴν μέλλουσαν, εἰς ἣν ἀφορᾷ πᾶς ὁ σκο-

1. θελήσωμεν PV. 4. ἐπειγόμεθα PV. *ibid.* παραδραμεῖν P.
5. λέγων] Hebr. IV. 11. 12. οἱ διαφρήδην P. 13. κρείττω V.
14. ἐν om. P. 16. οἱ prius om. P. 20. τὰς — ἐποίησεν om. P.

Quod si omnia Apostoli hac de re dicta velimus excerpere, quatuordecim ejus Epistolas fere integras ubique de illo loqui animadvertemus, et quod de hoc praesenti ad futurum statutum currere contendimus. Unde hortatur, cum ait: *Festinemus ergo ingredi in illam requiem.* Ubi, *Requiem illam* dixit, tanquam post eam nulla alia sit, sed regnum immobile. Ecce demonstratum est per priscos illos, et per cunctos Prophetas, Evangelistas et Apostolos, quemadmodum omnes praedixere, ut a primo homine creato Adam, usque ad Joannem Baptistam, ad futurum vitae statum respiciant. Hoc fecimus quod et Dominus Christus, ejusque discipuli et Apostoli, qui disertis verbis praedicarunt futurum, praesenti vitae statu longe esse potioem, quem in seipso primus nobis exhibuit Dominus Christus, cum ex mortuis resurrexit, et in coelum ascendit, quem priores collineatione quadam indicarunt, posteriores vero aperte denuntiarunt, sed et eorum neminem unquam, neque recentiorum, neque veterum, antiquiorem alium vel posteriorem hisce duobus statum praedicasse, vel finxisse: sed cum Deus mundum hunc universum coepit condere, primum quidem statum obtinere voluisse, ac futurum deinde, in quem Dei et ejus scripturarum scopus omnis collineat. Erubescant ergo

- πὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν γραφῶν αὐτοῦ. αἰσχυνέσθωσαν τοίνυν
 V 190 Ἕλληνες οἱ συναΐδιον τῷ Θεῷ τὸν κόσμον ὑποτιθέμενοι καὶ προ-
 βιοτήν καταγγέλλοντες καὶ ἀνάστασιν σωμάτων ἀθετοῦντες. αἰ-
 σχυνέσθωσαν καὶ οἱ τούτων ἐπακόλουθοι, οἱ χριστιανίζειν μὲν
 δοκοῦντες, τῷ δὲ ἔργῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων φρονοῦντες, οἱ λέγοντες
 R 560 σφαιροειδῆ εἶναι τὸν οὐρανόν· οὐδὲν γὰρ ἕτερον καὶ αὐτοὶ λέγου-
 σιν ὧν οἱ Ἕλληνες καταγγέλλουσιν, αἱ τὸν κόσμον οὕτως ἐν
 φθορᾷ τῶν σωμάτων μηδέποτε γίνεσθαι μήτε ἕτεραν κατάστασιν.
 C βαλλόμενοι καὶ πονηρᾶς ἀρχῆς αὐτὰς ποιήματα καταγγέλλοντες. 1
 αἰσχυνέσθωσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες τὴν ἡμετέραν σάρκα, καὶ
 ὅσοι ἀθετοῦσι τὰς ἡμετέρας ψυχάς, σύντονοι αὐτῶν, τουτέστιν
 Εὐτυχῆς, Ἄρειος, Ἀπολλινάριος, καὶ πάντες οἱ κατ' αὐτούς.
 αἰσχυνέσθωσαν πάντες οἱ αἵρετικοὶ οἱ μὴ ὁμολογοῦντες ἓνα Θεὸν
 ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν γνωριζόμενόν τε καὶ προσκυνούμενον, ποιη- 1
 τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχοντα, καὶ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς τὴν
 ἀνάστασιν. αἰσχυνέσθωσαν Σαμαρεῖται, μήτε τῆς ἡμετέρας σαρ-
 κὸς ἀνάστασιν ὁμολογοῦντες μήτε ἄγγελόν μήτε πνεῦμα. αἰσχ-
 νέσθωσαν τῶν Ἰουδαίων οἱ ἄπιστοι, οἱ τὸν προσδοκώμενον μὴ
 δεξάμενοι μηδὲ χριστιανικὴν ἀνάστασιν ὁμολογοῦντες, ἀλλὰ τοι- 2
 D αὐτὴν οἷαν νῦν πολιτευόμεθα, γαμοῦντες καὶ γαμιζόμενοι. εὐγε
 δέ, εὐγε, χαρὰ τε καὶ ἀγαλλίασις τοῖς ὄντως χριστιανοῖς, τοῖς

6. λέγουσιν om. P. 8. Hic excidisse quaedam videntur. 9. οἱ Μα-
 νιχαῖοι P. ib. Μαρριανισταὶ R. 10. ποιήσαντα P. 12. σύμφω-
 νοι P sola, σὺν τῶν οἱ V. 16. τὴν om. P. 17. Σαμαρίται RV: οἱ
 praeponit P. 19. οἱ ἄπιστοι] ἄπιστοι P. ib. οἱ προσδοκώ-
 μενον P. 20. μήτε PV.

Gentiles, qui mundum fingunt aeternum, et vitam ante hanc aliam denuntiant, et corporum resurrectionem nihili ducunt. Erubescant et horum sectatores, qui Christiani videri volunt, reipsa vero eadem quae ii sentiunt, dum dicunt coelum esse rotundum: nihil enim aliud quam quod Gentiles praedicant, sic semper fuisse mundum, corporum corruptioni nequaquam obnoxium, neque statum alium futurum. Erubescant etiam Manichaei et Marcionistae, qui carnes abjiciunt, et qui eas ex malo principio factas praedicant. Erubescant omnes qui carnem nostram contemnunt, et animas nostras, qui his sunt consentanei, hoc est Eutyches, Arius, Apollinaris, et universi horum sectarii. Erubescant omnes haeretici, qui non confitentur Deum unum in tribus Personis, cognitum et adoratum, coeli et terrae conditorem, et carnis nostrae resurrectionem. Erubescant Samaritani, qui carnis nostrae resurrectionem non admittunt, neque Angelos, neque Spiritum. Erubescant ex Judaeis increduli, qui expectatum non recipiunt, neque Christianam confitentur resurrectionem, sed illam duntaxat qualem nunc observamus, cum uxores ducimus, aut nuptum damus. Euge porro, euge, gaudium et exultatio iis qui revera

πειθομένοις πᾶσι τῇ θείᾳ γραφῇ παλαιᾷ τε καὶ καινῇ διαθήκῃ, τοῖς ποδηγηθεῖσιν ἐκ τοῦ νόμου καὶ πιστεύουσι Χριστῷ καὶ πᾶσιν οἷς ἐκήρυξεν καὶ ἐτι λέγοντι, Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου προεκήρυξαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν, ἵνα εἶπῃ ὅτι Ὅσοι ἑαυτοὺς βιάζονται καὶ πολιτεύονται δικαίως καὶ μὴ ταῖς ἰδίαις ἐννοίαις ἐξακολουθοῦσιν, ἀλλὰ τῷ P 238 θεῷ πιστεύουσιν, ἐκείνοι ταύτης τυγχάνουσιν. ἀμέλει καὶ ἡ μήτηρ Ἰωάννου καὶ Ἰακώβου αἰτησαμένη τὸν κύριον ἕνα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ εἶναι καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων ἐν τῇ βασιλείᾳ, ἀπεκρίνατο αὐτῇ ὅτι Οὐκ ἔστιν ἐμὸν τοῦτο δοῦναι, ἀλλ' οἷς, φησὶν, ἡτοιμασται παρὰ τοῦ πατρὸς μου, ὡσανεὶ τὸ μὲν δῶρον τοῦ θεοῦ πᾶσιν ἐφῆλλωται, τὸ ἀναστῆναι ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ γενέσθαι ἀφθάρτους καὶ ἀθανάτους καὶ ἀτρέπτους, τὸ δὲ προτιμᾶσθαι ἐτέρων 15 οὐ δῶρον τοῦτο, ἀλλ' ἑτοιμασία τοῦ θεοῦ τοῖς καλῶς πιστεύουσι καὶ βιώουσι. πάλιν γὰρ λέγει ὁ κύριος, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι B τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασι- R 562 λείαν, καὶ τότε ἡτοιμάσθη φησὶν, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου προσειπῶν. ὁ κοσμογράφος τοίνυν Μωϋσῆς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες προφῆται καὶ ἀρχαῖοι ἄνθρωποι περὶ τῶν δύο τούτων καταστάσεων καὶ μόνων εἰπόντες, καὶ ἐτέρας μὴ μνημονεύσαντες, ἀλλὰ τὰς μόνον προκηρύξαντες καὶ συγγραψάμενοι, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ὁ κύ-

3. λέγοντι] Matth. XI. 12. 4. τοῦ om. P. 11. Matth. XX. 23.
16. λέγει] XXV. 34. 19. οἱ om. P. 21. μόνον V.

sunt Christiani, qui divinae omni Scripturae, Veterique ac Novo Testamento fidem adhibent, quique a lege reguntur, et Christo credunt, et omnibus quae praedicavit, et qui adhuc dicit: *Lex et Prophetiae usque ad Joannem prophetaverunt, et a diebus Joannis regnum coelorum vim patitur, et violenti rapiunt illud.* Quasi dicat: qui sibi vim faciunt, ac secundum justitiam vitam exiunt, nec suis insistent cogitationibus, sed Deo credunt, illud ii consequentur. Denique matri Joannis et Jacobi postulanti a Domino, ut filiorum alter ad ejus dextram, alter ad sinistram in regno (Dei) esset, respondit: *Non est meum hoc dare vobis, sed quibus, inquit, paratum est a Patre meo.* Quasi diceret, Donum Dei omnibus exhibetur, resurgere a mortuis, fieri incorruptibiles et immortales, et immobiles, sed aliis praeferrī, non illud est donum, sed praeparatio Dei iis qui recte credunt ac vivunt. Rursum enim dicit Dominus: *Venite benedicti Patris mei, possidete praeparatum vobis regnum.* Et quando ait, *praeparatum est?* a constitutione mundi, reponit. Moyses igitur qui mundum descripsit, caeterique omnes Prophetiae, et hominum antiquiores, de gemino hoc statu duntaxat loquuntur, nec alterius meminere, sed hos duos tantum status praedicarunt, ac de iis scripserunt. Neque ii modo, sed et Dominus, dum in mundo versaretur, ejusque

ριος παραγεγονώς και οί τούτου μαθηταί ευαγγελισταί και απόστολοι οὐδέν ἕτερον ἐκήρυξαν ἢ τὰς δύο ταύτας και μόνας καταστάσεις. τίς ἔτι λείπεται πίστεως ὡς ὅτι ταῦτα οὐκ εἰσὶν ἀλη-
 C 37; τίς οὐκ ἐντραπήσεται τὸν ὄχλον τῶν προβοήσεων, τὰς ἐκβάσεις τῶν προφητειῶν, τὸν ὄχλον τῶν σημείων και τῶν παρα- 5
 δόξων και τῶν θαυμάτων, αὐτὴν τὴν πολιτείαν πάντων τῶν
 ἀγίων και τοῦ δεσπότη Χριστοῦ και τῶν αὐτοῦ ἀποστόλων, τὴν
 V 191 συμφωνίαν τῆς παλαιᾶς και καινῆς διαθήκης. τίς ἔξ αὐτῶν διεφώνησεν πρὸς τοὺς ἄλλους σφαιροειδῆ τὸν οὐρανὸν ἐξηγησάμενος ἢ προὔπαρξιν τοῦτου τοῦ κόσμου ἐκήρυξεν ἢ ἀτίδιον εἶναι τὸν κό- 1
 σμον ἀπεφήνατο ἢ ἠθέτησε τὴν τῶν σωμάτων ἡμῶν ἀνάστασιν ἢ τὴν διὰ τοῦ Χριστοῦ γενομένην οἰκονομίαν τοῦ ἀνέρχεσθαι τοὺς δικαίους ἀνθρώπους εἰς τὸν οὐρανόν; ἀλλὰ πάντες ὡς ἔξ ἐνός
 D 38 θεῖον πνεύματος ποδηγούμενοι τὰ αὐτὰ και δι' ἔργων και διὰ λόγων ἦτοι τύπων προεμήνυσαν, και πάντες εἰς τὴν μέλλουσαν κα- 1
 τάστασιν ἀφορῶσιν. και αὐτὸς δὲ ὁ δεσπότης Χριστὸς ἐν εὐαγγελίοις δηλοῖ ἐν οἷς μέλλουσιν ἀναστρέφεισθαι οἱ τέλειοι δίκαιοι και οἱ μέσοι και οἱ ἀσεβεῖς. και περὶ μὲν τῶν δικαίων τῶν τελείων, ὡς ὅταν προσκαλεῖται αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν λέγων, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν 2
 βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. περὶ δὲ τῶν ἀσεβῶν, ὡς ὅταν τοῖς ἔξ εὐωνύμων λέγει, Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς
 P 239 τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ και τοῖς ἀγγέλοις

5. προφητῶν P.
λέγει] XXV. 41.

10. πρὸς ὑπαρξιν R.

11. ἠθέτησε P.

22.

Discipuli, Evangelistae, et Apostoli, nihil aliud praedicarunt, quam binos istos solosque status. Ecquis ergo deinceps fide careat, haecque esse vera non agnoscat? Quis non reveatur tantam praedictionum Prophetarum turbam, earumque eventus? sed et turbam signorum prodigiorum, ac miraculorum, ipsiusque Sanctorum omnium, ac Domini Christi, et ejus Apostolorum vitae rationem, sed et veteris etiam ac novi foederis consensionem? Quis ex iis rotundum esse coelum aliis exposuit, vel mundi istius praexistentiam praedicavit, vel aeternum esse mundum definiuit, aut corporum nostrorum resurrectionem improbavit, vel Christi Incarnationem actamque in mundo vitam, virosque justos coelum petiuros negavit: verum uno veluti ducti divino Spiritu, eadem omnes tum operibus, tum sermonibus, sive figuris praenuntiarunt, cunctique ad futurum respexere statum. Sed et ipse Dominus Christus in Evangeliiis indicat, qui potissimum ad vitam sint reversuri, perfecte scilicet justi, medii, et impii. Ac de perfecte justis quidem, veluti cum eos ad se evocat, dicens: *Venite benedicti patris mei, percipite regnum quod paratum est vobis a constitutione mundi.* De impiis vero, veluti a sinistris positus, ait: *Recedite a me maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo et*

αὐτοῦ, ἵνα εἶπῃ τοῖς μὲν δικαίοις Ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν ἐσώτε-
 ρον τούτου τοῦ ὄρωμένου στερεώματος, τοῖς δὲ ἀσεβέσι Κάτω
 περὶ τὴν γῆν, ἔνθα καὶ ὁ διάβολος κατεβρίφη. λοιπὸν τῶν μέ-
 σων ἀνάγκη ζητῆσαι τὸν τόπον· λέγει τοίνυν ἐν τῇ παραβολῇ
 5 τῶν δέκα παρθένων ὡς αἱ πέντε φρόνιμοι εἰσηλθον μετὰ τοῦ νυμ-
 φίου εἰς τὸν νυμφῶνα, τουτέστιν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐπειδὴπερ καὶ R 564
 τὴν παρθεναίαν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ὡς φρόνιμοι ἐπελέξαντο. αἱ
 δὲ μωραί, φησὶν, τὸ ἐν ἐπιλεξάμεναι, τοῦ δὲ ἑτέρου καταφρο-
 νήσασαι, ἔμειναν ἔξω τοῦ νυμφῶνος, κεκλεισμένην εὐροῦσαι τὴν
 10 θύραν καὶ ἀκούσασαι, Ἀπέλθατε ἀπ' ἐμοῦ, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, οὐ-
 τε εἰσελθεῖν συγχωρηθεῖσαι οὔτε μετὰ τῶν ἀσεβῶν κατακριθεῖ-
 σαι, ἀλλὰ μέναισαι ἔξω τοῦ νυμφῶνος. οὕτως οὖν ἕκαστος τῶν
 πιστῶν ὀρθὴν καὶ ἀνυπόκριτον πίστιν καὶ βίον καλὸν ἔχων μετὰ
 παρθησίας εἰσέρχεται εἰς τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ ἐναντίοι οἱ μηδὲ
 5 ἐν τοῦτων ἔχοντες μήτε πίστιν ὀρθὴν μήτε βίον εὐθῆ μετὰ τοῦ
 διαβόλου περὶ τὴν γῆν κατακρίνονται. οἱ δὲ ἕνα μὲν ἔχοντες,
 ἕνα δὲ μὴ ἔχοντες, μέσοι τινὲς εἰσὶν, ἔξωθεν μένειν τοῦ νυμφῶ-
 νος κατακρινόμενοι, τουτέστι τοῦ στερεώματος. τὸ δὲ εἶδος τῶν
 ἀγαθῶν ἢ τῶν τιμωριῶν ἀδύνατον εἰδέναι ἡμᾶς, εἰ μὴ ἐντὸς αὐ- C
 0 τῶν γενώμεθα· ὡς ἐν ὑποδείγματι δὲ μόνον τῶν ἐνταῦθα τιμω-
 ριῶν καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀγαθῶν ἐσήμανεν τὰ μέλλοντα· οὐδὲ γὰρ
 ἐνῆν ἡμᾶς ἄλλως ἀκοῦσαι μήπω πείραν εἰληφότας καινῶν τινων

4. παραβολῇ] Matth. XXV. 1. 7. παρθεναίαν P. 10. ἀπέλ-
 θετε P. 15. εὐθὴν P. 22. ἀλλ' ὡς PV.

angelis ejus. Quasi dicat, ac justis quidem, Sursum, in coelum interius
 hujus quod videtur firmamenti. Impiis autem, Infra, circa terram, ubi
 et diabolus projectus est. Ut porro mediorum locum inquiramus operae-
 pretium est. Ait igitur in Parabola de decem virginibus, quinque pru-
 dentes cum sponso ingressas esse in thalamum, hoc est in coelum, quan-
 doquidem virginitatem et misericordiam, velut prudentes eleger. Fa-
 tuae autem, inquit, altero duntaxat electo, altero vero neglecto, mansere
 extra thalamum, foresque oclusas reperere, audita hac voce: *Recedite
 a me, nescio vos*: neque ingredi permissae, neque cum impiis damnatae
 sunt, sed mansere extra thalamum. Sic igitur unusquisque justorum
 rectae ac sinceræ fidei probæque vitæ, libere regnum ingreditur. Iis
 vero oppositi, qui horum nihil habent, neque rectam fidem, neque rec-
 tam vitam, cum diabolo circa terram damnantur. Qui porro alterum
 habent, alterum autem non habent, mediique quodammodo sunt, extra
 thalamum manere jumentur, hoc est firmamentum. Quae vero sint bono-
 rum vel suppliciorum genera, vix est ut nosse possimus, nisi ipsimet in-
 tersimus: cum exempli duntaxat gratia, quae hic sunt poenarum, et
 quae istic sunt bonorum, quae futura sunt significaverit. Neque enim
 id nobis licet, sed auditu tantum excipere, cum ejusmodi rerum quarun-

πραγμάτων, ἀλλ' ὅσον αἰνιγματωδῶς εἰπεῖν, εἶπεν ὅτι ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε τῷ υἱῷ αὐτοῦ γάμους, τὰ πάντων ἀνώτερα τῶν τοῦ βίου τούτου ἀγαθῶν ἐκλεξάμενος καὶ ὁμοιώσας τοῖς ἐκεῖσε ἀγαθοῖς, ὁμοίως καὶ τὰ χείριστα, πῦρ, σκῶληκα, τάρταρον καὶ βρογχιδὸν ὀδόντων καὶ σκότος καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσιαι, ἐπειδὴ ταῦτα τῶν ἐνταῦθα

D τιμωρητικῶν δεινότερα τυγχάνουσι, τούτοις αὐτὰ ἐξωμοίωσεν. οὔτε δὲ τὰ ἀγαθὰ τῶν ἐκεῖ δυνατὸν ἀναλογίσασθαι οὔτε τὰ δεινὰ οὔτε τὰ μέσα τούτων, ἀλλ' ἐτέρα τις κατάστασις ἐστὶν κρείττων

V 192 πολὺ καὶ λίαν πολὺ καθόλου ὑπάρχουσα τῶν ἐνταῦθα, ὥσπερ κρείττων ὑπάρχει ὁ βίος οὗτος οὗ ὅτε ἤμεν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς ἡμῶν. ἀναλογίσασθαι γὰρ δεῖ πῶς ἤμεν ἔσωθεν τῆς κοι-

R 566 λίας διάγοντες ἐν σκότῳ, ἐν αἵματι, ἐν φλέγματι, ἐν χολῇ καὶ βορβόρῳ καὶ κόπρῳ καὶ πάσῃ ἀκαθαρσίᾳ καὶ δυσωδίᾳ συμφυρό-

P 240 μένοι καὶ ἐν πάσῃ ἀγνωσίᾳ ὑπάρχοντες. παρακύνψαντες δὲ ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἕτερά τινα θεωροῦμεν, ὧν τὴν πείραν οὐπω παρειλήφαμεν, ἀνέσειος ἔκτασιν, ἀέρος ἀναπνοήν, ἀπόλαυσιν φωτὸς καλλίστου, κατασκηνῆν κόσμου, τεχνίτου καὶ πανσόφου δημιουργήματα, καὶ γνώσεως Θεοῦ ἐμπιπλάμενοι, ἅπερ πάντα οὔτε εἰδέναι ἡμᾶς ἦν δυνατὸν οὔτε ἐνθυμηθῆναι οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε ἀπολαῦσαι ἐνὸς τούτων ἔτι ὄντας ἐν τῇ κοιλίᾳ. οὕτω καὶ τὴν

1. εἶπεν om. P. Matth. XX. 1. 8. οὔτε δὲ τὰ V. 11. ὑπάρχειν P. 13. καὶ βορβόρῳ] ἐν βορβόρῳ P. 18. τεχνίτου PV. ib. δημιουργήματα P. 19. Θεοῦ om. P. ib. ἐμπιπλάμενοι P.

dam novarum careamus experimento, ipseque, quantum conjicere licet, aenigmatically haecce retulerit, his verbis: *Simile est regnum coelorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo.* Ubi ex omnibus istius vitae bonis illustria selegit, contulitque cum iis quae istic sunt bonis: perinde ac pessima, ignem, vermes, tartarum, stridorem dentium, et tenebras, et quidquid hisce affine est. Cum vero graviora sint quae ibi sunt supplicia, illa cum iis comparavit. Eorum autem qui ibi sunt bona comparari nequeunt, ut nec quae gravia sunt, vel eorum media: quandoquidem alius est status multo potior, ac iis quae hic existunt longe praestantior: quemadmodum melior est haec qua fruimur vita, illa cum in materno versamur utero. Comparanda enim haec sunt, quomodo sumus, cum intra matris viscera degimus, in tenebris, in sanguine, in pituita, in caeno et stercore, et omni spurcicia, ac foetore commisti, et in omni ignorantia sepulti. At ubi in hanc vitam ingredimur, alia quaedam spectamus, quorum experimentum nondum sumus assecuti, remissionis extensionem, aëris respirationem, praeclarum lucis usum, mundi constructionem, opificis sapientissimi opus: cum vero cognitionem sumus adepti, quaecumque omnia neque videre nobis est possibile, neque cogitatione comprehendere, neque auditu percipere, sed et quibus nec frui poteramus, cum adhuc essemus in utero. Ita futurum statum, eo in quo hic vivimus, lon-

μέλλουσαν κατάστασιν καθόλου κρείττονα τυγχάνουσαν τῶν ἐν-
 ταῦθα οὐ δυνατὸν ἡμῶς ἀναλογίσασθαι ἔτι ὄντας ἐν τούτῳ τῷ
 βίῳ ἢ ἐνθυμεῖσθαι ἢ φαντασθῆναι, εἰ μὴ ἐντὸς αὐτῶν τῶν πρα-
 γμάτων γενώμεθα. ἂ γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐς οὐκ ἤ-
 5κουσεν, φησίν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἢ ἠτοί-
 μασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ὡσπερ τοίνυν ἐνταῦθα κοι-
 νὸν δῶρον ἅπασι κεχώρισται ὁ θεός, τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλων
 ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους καὶ βρέχων ἐπὶ ἀγαθοὺς καὶ πονηροὺς,
 οὕτω καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ καταστάσει κοινὸν δῶρον πᾶσι χαρίζε-
 10ται ἀθανασίαν καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν καὶ ἀτρεπτότητα. κα-
 τὰ δὲ τὰς προτέρας τάξεις ἕκαστος ἐαυτῷ ἐφέλεκται εἴτε τὴν βα-
 σιλείαν εἴτε τὴν τιμωρίαν εἴτε ἄνοδον ἐν οὐρανῷ εἴτε μονὴν περὶ
 τὴν γῆν εἴτε περὶ τὴν μέσην τάξιν. πάντα δὲ αἰῶνια καὶ ἀπέ-
 ραντα τυγχάνει, καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ τούτων χεῖριστα. καθό-
 15λου δὲ ἐκείνη ἢ κατάστασις τῆς ἐνταῦθα πολὺ καὶ πάνν πολὺ διε-
 νήροχεν· πρὸς δὲ γε τὰ ἀγαθὰ τὰ ἠτοιμασμένα τοῖς δικαίοις ἀν-
 τιδιαστελλόμενα τὰ τῶν ἀσεβῶν ἐσχάτη τιμωρία καὶ κρίσις ἀνε-
 λείψ τυγχάνει· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ καταστάσει ἐκείνη καὶ ἡ ταύτης
 κρίσις καὶ τιμωρία.

20 Ἰδοὺ δέδεικται οὐ μόνον διὰ τῶν προσηγῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ
 διὰ τῶν εὐαγγελικῶν φωνῶν καὶ μὴν καὶ ἀποστολικῶν ὡς καὶ αὐ-
 τοὶ συμφώνως τοῖς παλαιοῖς εἶπον ταύτας καὶ μόνας τὰς δύο κα-
 ταστάσεις παρὰ θεοῦ γεγενῆσθαι, ταύτην πρώτην, ἐν ἧ καὶ R 568
 D

3. αὐτῶν om. P. 4. ἴδεν V, οἶδε P. 5. φησίν] I. Cor. II. 9.
 11. τὰς om. P. 14. χεῖριστα R. 15. πάνν πολὺ] πάνν P.
 16. καὶ ἀντιδ. P. 21. εὐαγγελιστῶν P.

ge praestantiorē vel animo, vel imaginatione fingere minime possumus, nisi rebus ipsis intersimus. Quae enim oculus non vidit, et auris non audivit, inquit, et in cor hominis non ascendit, hoc praeparavit Deus diligentibus se. Quemadmodum igitur commune donum omnibus largitus est Deus, dum solem suum fecit oriri super justos et injustos, et pluit super bonos et malos, sic in futuro statu commune immortalitatis donum largitur, et incorruptionem, et vitam, ac immutabilitatem. Enimvero pro ratione transactae vitae, singuli sibi conciliant vel regnum (caeleste) vel poenam: aut ascensum in coelum, aut locum circa terram, vel mediam aliquam stationem. Omnia autem haec sunt aeterna et absque fine, tam quae bona, quam quae ex his pejora sunt. Status porro hujusce vitae multum ac omnino differt, in bonis quae justis sunt praeparata: ac impiorum statui opponitur, quibus ultimum supplicium, ac immisericors est iudicium: par enim est huic statui, illius iudicium et supplicium.

Ecce demonstratum est, non modo per prophetarum sed et per Evangelistarum, atque adeo Apostolorum verba, ut ii juxta veterum sententiam, hos duntaxat geminos status a Deo definitos dixerint: primum

διάγομεν νῦν, καὶ τὴν μέλλουσαν, ἐν ἧ πάντες οἱ χριστιανοὶ ἀφο-
ρῶμεν.

Ἰνδ. θ'. ιγ'. ὑπ. Καπίτωνος καὶ Ροίφου.

Φλάβιος Ἰώσηπος συγγραφεὺς, στρατηγῆσας ὑπὲρ Ἰου-
δαίων, καὶ μέλλων εἰς τὸν πόλεμον ἀναρῆσθαι, θεσπίζει Οὐδε-
σπασιανῶ περὶ τῆς Νέρωνος τελευτῆς καὶ τῆς αὐτοῦ Οὐδеспασια-
νοῦ βασιλείας.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Λουκανὸς παρὰ Ῥωμαίοις μέγας
ἦν καὶ ἐπαινούμενος· ὁμοίως δὲ Μουσώνιος καὶ Πλούταρχος φι-
λόσοφοι ἐγνωρίζοντο. 10

P 241 Ζητητέον ἐστὶ καὶ τὸ πολυθρόλητον ἐκείνο καὶ παρὰ πᾶ-
σιν ἄνω καὶ κάτω περιφερόμενον ῥητὸν τίνα τὴν λύσιν ἔχει, τὸ
Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καῖν ἐπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει.

V 193 Τοῦ μακαρίου Κυρίλλου πρὸς Ὀπτιμον
ἐπίσκοπον εἰς τὸ Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καῖν 15
ἐπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει.

Καὶ ἄλλως ἡδέως ὁρῶν τοὺς ἀγαθοὺς παῖδας διὰ τε τὸ
B ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν τῶν ἡθῶν εὐσταθεῖς καὶ διὰ τὸ πρὸς τὴν σὴν
εὐλάβειαν οἰκεῖον, ἀφ' οὗ τι καὶ μέγα προσδοκᾶν ἔστιν ἐπ' αὐ-
τοῖς, ἐπειδὴ μετὰ γραμμάτων σῶν εἶδον αὐτοὺς προσίοντας μοι, 20

8. Λουκιανὸς P. 9. δὲ καὶ Μουσώνιος P. 11. πολυθρόλλη-
τον P. 18. τὴν ἡλικίαν] ἡλικίαν P.

Anni a m. c. hunc scilicet, in quo modo versamur, et futurum ad quem quotquot su-
mus Christiani aspiramus.

A. C.

[Ol. Iph.]

5574. 67. XIII. Ind. IX. Capitone et Rufo Coss.

3.

Flavius Josephus scriptor, cum pro Judaeis copiis praefectus milita-
ret, proximeque in bello interficiendus esset, Vespasiano Neronis mortem
praedicat, ipsique Vespasiano imperium.

Hac ipsa tempestate, apud Romanos Lucianus celebris habebatur:
Musionius pariter et Plutarchus Philosophi florebant.

Hic porro disquirendum ac examinandum videtur decantatissimum
illud, quodque in ore omnium passim circumfertur, quomodo intelligatur
verbum istud: *Omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur.*

*Beati Cyrilli ad Optimum Episcopum, in illa verba,
Omnis qui occiderit Cain, in septuplum punietur.*

Et praesertim gratus mihi fuit aspectus liberorum bonorum, cum
propter morum supra aetatem elegantiam, tum propter naturalem quan-
dam pietatem, quam a te hauserunt, ex qua nonnisi eximium quid ab

ἐδιπλασίασα τὸ ἐπ' αὐτοῖς φίλτρον. ὅτε δὲ ἀνέγνων τὴν ἐπιστολήν, καὶ εἶδον ἐν αὐτῇ ὁμοῦ μὲν τὸ περὶ τὰς ἐκκλησίας προνοητικὸν τῆς σῆς διαθέσεως, ὁμοῦ δὲ τὸ περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων γραφῶν ἐπιμελές, ἠὲ χαρίστησα τῷ κυρίῳ καὶ ἐπηυξάμην 5 τὰ ἀγαθὰ τοῖς τὰ τοιαῦτα ἡμῖν διακομίσασι γράμματα, καὶ πρό γε αὐτῶν τῷ γράφοντι ἡμῖν. ἐπεζήτησας τὸ πολυθρόλυτον ἐκεῖνο καὶ παρὰ πῦσιν ἄνω καὶ κάτω περιφερόμενον ῥητὸν τίνα τὴν λύσειν ἔχει, τὸ Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καὶν ἐπτά ἐκδικούμενα παραλύσει. διὰ δὲ τοῦτου τέως μὲν αὐτὸς ἑαυτὸν συνέστησας, τὸ Τι-
 10 μοθέου ὁ παρέδωκεν Παῦλος αὐτῷ, ἀκριβῶς φυλάσسونτι· δῆ- C
 λος γὰρ εἶ προσέχων τῇ ἀναγνώσει· ἔπειτα καὶ ἡμᾶς τοὺς γέ- R 570
 ροντας νεναρκεχότας ἤδη καὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τοῦ σώ-
 ματος καὶ τῷ πλήθει τῶν θλίψεων, αἱ πολλαὶ τοίνυν περὶ ἡμᾶς
 κινήθεισαι ἐβάρησαν ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅμως διανέστησας, καὶ
 15 ζέων τῷ πνεύματι κατεψυγμένους ἡμᾶς ὡς τὰ φωλεύοντα τῶν
 ζῶων εἰς ἐργήγορσιν μετρίαν καὶ ζωτικὴν ἐνέργειαν ἐπανάγεις.
 ἔστιν οὖν τὸ ῥητὸν καὶ ἀπλῶς οὕτω νοηθῆναι δυνάμενον καὶ ἀ-
 ποίκιλον ἐπιδέξασθαι λόγον. ἡ μὲν οὖν ἀπλουστέρα καὶ παντὶ
 δυναμένη ἐκ τοῦ προχείρου παραστήσαι διάνοια αὕτη ἐστίν, "Οτι
 20 δεῖ τὸν Καὶν ἐπταπλασίονα δοῦναι τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν ἡμαρ- D
 τεν. οὐ γὰρ ἐστι δικαιοκρίτου ἴσας πρὸς ἴσας ὀρῶν ἀνταποδό-
 σεις, ἀλλ' ἀνάγκη τὸν κατάρξαντα κακοῦ μετὰ προσθήκης ἀπο-

2. ἴδον P. 3. σῆς om. P. ib. τὸ om. P. 4. ἐπηυξόμην PV.
 6. πολυθρόλυτον PV. 8. πᾶς ὁ] ὁ πᾶς P. 10. ὃ παρέδωκεν
 V, ὅσπερ ἔδωκεν P. ib. φυλάσσοντα P. 13. αἱ PV.

illis sperandum est. Postquam cum literis tuis illos ad me adēntes vidi, geminavi erga illos amoris affectum. Porro cum literas tuas perlegissemprehendissemque in illis et tuam erga Ecclesiam providentiam ac curam, et studium sacrarum literarum; meritis Deo persolvi gratias, vovique bona sempiterna iis qui mihi tales literas porrexerunt, atque inprimis ipsi literarum auctori. Quaesisti quid ad illud omnium ore jactatum dictum esset respondendum, quomodo intelligendum. Omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur? Atque per hoc quidem teipsum in primis commendasti, dum accurate observasti illud quod Timotheo Paulus custodiendum tradiderat; patet enim te lectioni operam dare. Deinde nos natu grandes et senio in valetudineque fractos, et aerumnis innumeris afflictos (malorum enim copia in nos excitata, vitam nostram propemodum oppressit) ardore spiritus tui afflatos ac permulsos, veluti ferarum cubili et sepulcro conditum ad vigilandum, vitaeque vigorem recipiendum excitasti. Potest ergo sententia illa, ut verba sonant simplici intellectu exponi, et potest varium admittere significatum. Quae ergo civis in promptu esse possit explicatio haec est, Caino septies geminandam esse poenam ob scelera quae patravit. Neque enim aequi esse iudicis pares pro pari-

τίσαι τὰ ὀφειλόμενα εἰ μέλλει αὐτὸς βελτίων ταῖς τιμωρίαις γενέσθαι καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονεστέρους ποιῆσαι τῷ ὑποδείγματι. οὐκοῦν ἐπειδὴ τέτακται ἐπτάκις ἀποπληρῶσαι τὴν δίκην τῶν ἡμαρτημένων τὸν Καὶν, παραλύσει, φησὶν, τούτῳ τὸ ὑπὸ τῆς θείας κρίσεως ἐπ' αὐτῷ δεδογμένον ὁ ἀποκτείνας αὐτόν. οὗτός 5

P 242 ἐπιζητεῖ τὸ δίκαιον πῶς ἐν τῷ ἐπτάκις πληροῦται καὶ τὰ ἐκδικούμενα, πότερον τὰ ἁμαρτηθέντα ἐπτά ἐστὶν ἢ ἔν μὲν τὸ ἁμάρτημα, ἐπτά δὲ ἐπὶ τῷ ἐνὶ αἰ κολάσεις. αἰ μὲν οὖν ἡ γραφή τὸν 10 τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἀριθμὸν ἐν τοῖς ἐπτά περιορίζει. ποσάκις, φησὶν, ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ, ὁ Πέτρος ἐστὶ λέγων τῷ κυρίῳ, ἕως ἐπτάκις; εἶτα ἀπόκρισις τοῦ κυρίου, Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλον ἀριθμὸν μετέβη ὁ κύριος, ἀλλὰ τὸν 15

B ἑπτὰ πολυπλασιάσας ἐν αὐτῷ τὸν ὅρον ἔθετο τῆς ἀφέσεως. καὶ δι' ἐπτά ἐτῶν ὁ Ἑβραῖος ἀπελύετο τῆς δουλείας. ἐπτά δὲ ἑβδομάδες ἐτῶν τὸν ὀνομαστὸν ἰωβίλαιον ἐποιοῦν τοῖς πάλαι, ἐν ᾧ ἔσαββατίζεν ἡ γῆ. χρεῶν δὲ ἦσαν ἀποκοπαὶ καὶ δουλείας ἀπαλλαγῆ, καὶ οἰονεὶ νέος ἄνωθεν καθίστατο βίος ἐν τῷ ἑβδοματικῷ 20

R 572
V 194

1. εἰ] ἢ P, ἢ V. *ibid.* μέλλει P. *ibid.* βελτίω V. 4. τούτῳ τῷ PV, τοῦτο τὸ m. P. 9. ἢ om. P. 12. φησὶν] Matth. XVIII. 21.
16. τῆς ἀφέσεως om. P. 18. τὸ P.

bus peccatis poenas irrogare, sed par est, ut auctorem delicti gravioribus affligat suppliciiis, ut et ipse corrigatur, et reliquos exemplo suo tardiores ad culpam reddat. Ergo quia decretum erat ut Cain septemplex lueret poenam scelerum suorum, solvet, inquit, hanc ipsam illi poenam a divina sententia decretam qui occiderit Cainum. Hic primus hoc loco occurrit lectionis intellectus: Quia vero studiosorum animus solet altius rerum causas pervestigare, quaerit de justitia, quomodo per septemplex poenam illi satisfiat? utrum septemplex sit delictum, an vero, culpa simplex aut una, et septemplex poena pro uno delicto? Divinae scripturae lex numerum remissionis peccatorum semper septenario definit. Quoties, inquit, peccabit in me frater meus, et remittam illi, (verba Petri sunt ad Dominum) usque septies? Deinde respondet Dominus: Non dico tibi septies, sed usque septuagies septies; nec enim Dominus ad numerum alium transiit, sed septenario multiplicato, in eodem constitit, et quasi terminum fixit remissionis. Et septimo anno Hebraeus libertate donabatur. Septem annorum hebdomades illud celebratissimum antiquis Jubilaeum exacte faciebant, quo requiescebat terra, debitorum nomina rescindebantur, servitus tollebat, et quasi novum vitae genus in septimo annorum quinquaginta numero (priore et veteri quasi ad finem per-

ταῦτα δὲ τύποι τοῦ αἰῶνος τούτου, ὃς διὰ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀνα-
 κυκλούμενος ἡμᾶς παρατρέχει· ἐν ᾧ γίνονται αἱ τῶν μετριωτέ-
 ρων ἁμαρτημάτων ἐκτίσεις κατὰ τὴν φιλόανθρωπον ἐπιμέλειαν
 τοῦ ἀγαθοῦ δεσπότου, ὡς μὴ τῷ ἀπεράντῳ αἰῶνι παραδοθῆναι
 5 ἡμᾶς εἰς κόλασιν. τὸ μὲν οὖν ἑπτάκις διὰ τὴν πρὸς τὸν κόσμον C
 τοῦτον συγγένειαν, ὡς τῶν φιλοκόσμων ἀνθρώπων ἀπ' αὐτῶν
 ὀφειλόντων μάλιστα ζημιῶσθαι, ὧν ἔνεκεν εἴλαντο πονηρεύεσθαι.
 ἐκδικούμενα δὲ εἴτε τὰ παρὰ τῷ Καὶν λέγοις, εὐρήσεις ἑπτὰ, εἴ-
 τε τὰ παρὰ τοῦ κριτοῦ ἐπ' αὐτῷ ὀρισθέντι, καὶ οὕτως οὐκ ἀπο-
 10 τεύξῃ τῆς ἐννοίας. ἐν μὲν οὖν τοῖς παρὰ τοῦ Καὶν τετολημέ-
 νοις πρῶτον ἁμάρτημα φθόνος ἐπὶ τῇ προτιμῆσει τοῦ Ἄβελ,
 δεῦτερον δόλος μεθ' οὗ διεiléχθη τῷ ἀδελφῷ, εἰπὼν, Διέλω-
 μεν εἰς τὸ πεδῖον, τρίτον φόνος, τέταρτον προσθήκη τοῦ κα-
 κοῦ, ὅτι καὶ ἀδελφοῦ φόνος, μείζων ἢ ἐπίτασις, πέμπτον ὅτι D
 15 πρῶτος φονεὺς ὁ Καὶν πονηρὸν ὑπόδειγμα τῷ βίῳ καταλιπὼν,
 ἕκτον ἀδίκημα, ὅτι γονεῦσιν πένθος ἐνεποίησεν, ἕβδομον, ὅτι
 θεὸν ἐψεύσατο. ἐρωτηθεὶς γὰρ ὅτι Ποῦ Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου;
 εἶπεν Οὐκ οἶδα. ἑπτὰ οὖν ἐκδικούμενα παρέλυσεν ἐν τῷ ἀναιρε-
 θῆναι τὸν Καὶν.

20 Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν ὁ κύριος ὅτι Ἐπικατάρατος ῥ' γῆ, ἣ ἔχα-

7. ἔνεκα εἴλοντο P. 8. εἴτε τὰ] εἴ τω PV. *ibid.* εἴτε] εἰ P.
 10. παρὰ τοῦ] παρ' αὐτοῦ P. 12. διελέχθη PV. 13. τέταρ-
 τον — πέμπτον] δ' — ε' addit m. P, om. PV. 15. φονεὺς ὁ]
 φονεύσω V, φονεὺς P. 20. εἶπεν] Gen. IV. 11.

ducto) instaurabatur. Quae omnia adumbrabant hoc nostrum aevum,
 quod septem dierum orbita revoluta nos transit, quo culparum humanarum
 pro clementia et cura boni Dei nostri erga nos, poenae repossuntur,
 culpa remittuntur, ne supplicii sempiternis in omnem aeternitatem ad-
 dicamur. Illud igitur, septies, propter propinquitatem seu hominum af-
 fectionem erga mundum hunc, dicitur, ut qui cum mundum plus aequo
 diligant, ab ipsis debitoribus, quorum causa statuerunt peccare, maxima
 detrimenta accipiant. Delicta porro Caini si cui exponas, septem repe-
 rias; si iudicis poenas illi irrogatas, septem itidem cogitatione tua de-
 prehendes. Primum ergo quod Cainus ipse patravit, est invidia, quod
 sibi a Deo Abelem praelatum senserit. Alterum crimen est fraus seu do-
 lus, quo circumvenit fratrem, cum dixit: Exeamus in agrum. Tertium,
 caedes. Quartum auctarium sceleris seu complementum, quod et fratrem
 mactarit, quod parricidium auget facinus. Quintum cum et primus si-
 carius Cainus extiterit, et pessimum exemplum in posteritatem propaga-
 rit. Sextum delictum, quod parentibus gravem luctum attulerit. Septi-
 mum quod ipsi Deo sit mentitus. Interrogatus enim, Ubi esset frater?
 dixit, Nescio: septem ergo crimina in caede Caini punita sunt septem
 poenis.

Etenim Dominus dixit: Maledictus eris in terra quae haviit ut hau-

P 243 *γεν δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ Καὶν φησιν, Εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ. πρὸς δὴ τοῦτο ὁ κύριός φησιν, Οὐχ οὕτως· πᾶς ὁ ἀποκτείνωνας Καὶν ἐπὶ τὰ ἐκδικούμενα παραλύσει. ἐπειδὴ γὰρ ἐνόμισεν ἐδάλωτος εἶναι παντὶ ὁ Καὶν διὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς τὴν ἀσφάλειαν μὴ ἔχειν, ἐπικατάρματος γὰρ ἡ γῆ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀπὸ θεοῦ βοήθειας ἠρημαῖσθαι, ὀργισθέντος αὐτοῦ ἐπὶ τῷ φόνῳ, ὡς οὔτε ἀπὸ γῆς οὔτε ἀπὸ οὐρανοῦ ἀντιλήψεως αὐτῷ λειπομένης, Ἔσται, 10*
 B φησί, πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με, ἐλέγχει αὐτοῦ τὸ σφάλμα ὁ λόγος λέγων, Οὐχ οὕτως, τουτέστιν οὐκ ἀναιρεθήσῃ. ὁ δὲ οὐ μόνον κρύπτει τὸ ἔλκος, ἀλλὰ καὶ ἕτερον προσεργάζεται, τῷ φόνῳ τὸ ψεῦδος ἐπισυνάπτων, Οὐκ οἶδα· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἼμι ἐγώ; ἐντεῦθεν λοιπὸν ἀπαριθμεῖται τὰς τιμωρίας. 15
 R 574 *ἐπικατάρματος ἡ γῆ ἀπὸ σοῦ· μία κόλασις· ἐργᾶ τὴν γῆν· δευτέρα αὕτη· ἀνάγκη γάρ τις ἄρθῆτος αὐτῷ συνέξενκται πρὸς τὸ ἔργον τῆς γῆς αὐτὸν κατεπείγουσα, ὥστε μηδὲ βουλομένῳ αὐτῷ ἐξεῖναι ἀναπαύεσθαι, ἀλλ' αἰεὶ αὐτὸν προσταλαιπωρεῖσθαι τῇ ἐχθρῇ αὐτοῦ γῆ, ἣν ἐπικατάρματον αὐτὴν ἐποίησεν, μιάνας ἀδελ-*
 C *φότητος αἵματι. δεινὴ γὰρ τιμωρία ἡ μετὰ τῶν μισούντων δια-*

1. τὸ αἷμα] τὸ στόμα m. R. 2. ἡ ἐκβάλλης V. 4. ἀποκτενεῖ με P, με ἀποκτενεῖ με R. 7. ὁ om. P. 9. ἠρημαῖσθαι P.
 10. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ P. 15. μου om. P. 19. πρὸς ταλ. RV, πρὸς τὸ ταλ. P. 20. ἐχθρῆ m. R, ἐχθρα PV.

riret sanguinem fratris tui, et eris gemens et tremens super terram. Et dixit Cain: Si ejicis me hodie a terra, et a facie tua abscondar, et ero gemens et tremens super terram, et omnis qui me invenerit, occidet me. Ad hoc respondet Dominus: Nequaquam ita fiet, sed, omnis qui occiderit Cain septuplum punietur. Quia ergo Cain existimavit se a quovis facile captum iri, quod nec in terris ullum sciret praesidium, cum terra esset ab illo maledicta, nec a Deo auxilium expectaret, qui iratus illi erat propter caedem, ita ut coeli terraeque spe opeque illum deserente exclusus dixerit: Omnis qui me invenerit, occidet me; corrigit illius errorem Verbum, cum dicit: Nequaquam ita fiet: hoc est non occideris. Sed ille non solum ulcus tegit, sed alterum quoque ad caedem addit, dum mendacium concinnat, et dicit: Nescio, numquid custos fratris mei sum ego? Hinc jam poenas numerare Deus incipit. Maledicta erit terra abs te. Prima animadversio. Operare terram. Haec altera poena est: inexplicabilis enim quaedam ipsi necessitas affixa erat, quae illum ad opus ita urgebat, uti neque volenti quidem liceret ullam quietis partem capere, sed assiduissime premebat, terra illi infesta et inimica, quam sibi execrabilem fecerat, cum eam fraterno sanguine polluisset. Acerbum enim genus supplicii est vivere cum iis qui te oderint, et hostem domesticum

γωγή, σύνοικον ἔχειν πολέμιον, ἄπαιστον ἔχειν τὸ μῖσος. ἔργᾳ
 τὴν γῆν, τουτέστιν, κατατεινόμενος τοῖς ἔργοις τοῖς γεωπονικοῖς
 οὐδένα χρόνον ἀνήσεις οὔτε νυκτὸς οὔτε ἡμέρας ἐκλυόμενος ἐκ τῶν V 195
 πόνων, ἀλλὰ δεσπότου τινὸς χαλεπωτέραν ἔχων τὴν ἀνάγκην ἐπὶ
 5 τὰ ἔργα σε διεγείρουσαν, καὶ οὐ προσθήσει δοῦναι τὴν ἰσχὺν αὐ-
 τῆς. καίτοι εἰ καὶ τὸ τῆς ἐργασίας ἄπαιστον εἶχε τινα καρπὸν,
 αὐτὸς ὁ πόνος οὐ μετρία βάσανος τῷ αἰὲ κατατεινομένῳ καὶ κο-
 πιῶντι· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐργασία ἄπαιστος καὶ ἄκαρπος ἢ περὶ
 γῆν ταλαιπωρία, ἢ ἄκαρπία τῶν πόνων. στένων καὶ τρέμων D
 10 ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. δύο προσέθηκεν ἄλλας ταῖς τρισί, στεναγμὸν
 διηνεκῆ καὶ τρόμον τοῦ σώματος, τὸν ἐκ τῆς ἰσχύος στηριγμὸν
 τῶν μελῶν οὐκ ἐχόντων. ἐπειδὴ γὰρ κακῶς ἐχρήσατο τῇ δυνά-
 μει τοῦ σώματος, ὑφηρέθη αὐτοῦ ὁ τόνος, ὥστε κλονεῖσθαι αὐ-
 τὸν καὶ κατασεῖσθαι, οὔτε ἄρτον δυνάμενον προσφέρειν ῥαδίως
 15 τῷ στίματι οὔτε ποτὸν προσκομίζειν τῆς πονηροῦς χειρὸς μετὰ τὴν
 ἀνοσίαν πρᾶξιν οὔτε ταῖς ἰδίαις καὶ ἀναγκαίαις τοῦ σώματος
 χρεῖαις λοιπὸν ἐξυπηρετεῖσθαι συγχωρομένης. ἄλλη τιμωρία, P 244
 ἦν αὐτὸς ἀπεκάλυψε ὁ Κάιν εἰπὼν, Εἰ ἐκβάλλεις με νῦν ἀπὸ
 τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι. ἡ βαρυτάτη
 20 κόλασις τοῖς σωφρονοῦσιν ὁ ἀπὸ Θεοῦ χωρισμός. καὶ ἔσται, φη-
 σίν, πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με. εἰκάξει ἐκ τοῦ ἀκολούθου

5. τὴν om. P. 14. ῥαδίως] ἀδεῶς P. 16. ἀναγκαίαις P, ἀνάγ-
 καις R. 18. αὐτὸς om. P. *ibid.* ἐκβάλλης V.

retinere, et odium aeternum alere. Operare terram hoc est, nullo umquam tempore a terrae colendae et fodiendae sudore remitte, uti neque de nocte, neque de die respices a labore, sed ut ultima necessitate, quae omnem servilem servitutum superet, cogente, semper ad opus urgearis, nec assiduo tamen cultu illam meliorem reddas. Nam quamvis continuum opus habeat subinde operae fructum, tamen ipse labor ingentem adfert molestiam et tormentum semper disento, semper occupato et nunquam ab opere cessanti. Sed tu cum ingenti labore nihil proficies, nec operae pretium facies, nec fructum ullum reportabis. Insuper gemens et tremens eris super terram. Duas adjunxit alias poenas tibus, assidua suspiria, et corporis tremorem, amissa membrorum, quam ex fortitudine seu robore accipiebant, firmitudine. Cum enim corporis viribus abusus esset, nervus ab illo cessit, ut paveret, et assidua quadam trepidatione concuteretur, uti nec cibum tuto ori admovere, nec gestare poculum sine tremore posset, manu impia, post impium et parricidale factum, usum necessariae corporis functioni subducente. Alia poena est, quam prodidit Cainus, cum dixit: Si ejicis me hodie a facie terrae, et a facie tua abscondar. Gravissimum hoc supplicium prudentibus, repulsa a facie et conspectu Dei. Et erit, inquit, omnis qui me invenerit, occidet me. Conjectat ex prioribus poenis, consecuturas. Si ejicis me a facie terrae, si a facie

- R 576 τῶν προαγόντων, Εἰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκβέβλημαι, εἰ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, λείπεται ἀπὸ παντός ἀναιρεῖσθαι. τί οὖν ὁ κύριος; οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἔθετο σημεῖον ἐπ' αὐτόν· ἐβδόμη αὕτη τιμωρία, τὸ μηδὲ κρύπτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ
- B σημεῖω προδήλω πᾶσι προκεκηρῦχθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τῶν ἀνοσίων ἔργων δημιουργός. καὶ γὰρ τῷ ὀρθῶς λογιζομένῳ βαρυτάτη κολάσεων αἰσχύνῃ, ἣν καὶ περὶ τῆς κρίσεως μεμαθήκαμεν ὅτι οὗτοι ἀναστήσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ οὗτοι εἰς αἰσχύνῃν καὶ ὀνειδισμόν αἰώνιον. ἀκολουθεῖ τούτῳ ζήτημα συγγενές τὸ παρὰ τοῦ Λάμεχ ταῖς γυναῖξιν εἰρημένον, Ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα καὶ νεανίσκον, τὸν ἄνδρα εἰς τραῦμα καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα. ἄλλο οὖν τραῦμα καὶ ἄλλο μώλωψ, καὶ ἄλλο ἀνὴρ καὶ ἄλλο νεανίσκος. ὅτι εἰ ἐκ Κάιν ἐκδεδίχεται ἑπτάκις, ἐκ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ, τετρακοσίας καὶ ἑνενήκοντα τιμωρίας ὑποσχεῖν, εἰ μὴ δίκαιος, εἶπερ δίκαια τοῦ Θεοῦ ἢ κρίσις ἐπὶ τοῦ Κάιν, ὥστε ἑπτὰ 15
- C αὐτὸν παρέχειν τὰς κολάσεις· ὁ μὲν γὰρ ὡσπερ οὐκ ἔμαθεν παρ' ἄλλου τὸ φονεῦν, οὕτως οὐδὲ εἶδεν τιμωρίαν ὑπέχοντα φονετῆν. ἐγὼ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχων τὸν στένοντα καὶ τρέμοντα καὶ τὸ μέγεθος τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔσωφρονίσθην τῷ ὑποδείγματι, ὅθεν ἄξιός εἰμι τετρακοσίας καὶ ἑνενήκοντα δοῦναι κολάσεις. ἔνιοι 20 δὲ πρὸς τοιοῦτον ὠρμησαν λόγον, οὐκ ἀπῆδοντα τοῦ ἐκκλησια-

1. ἐκβέβλη με V, ἐκβέβλημάς με P. 4. μὴ δὲ V, δὲ μὴ P. 5. πᾶσι om. P. 6. τῷ] τὸ PV. ib. λογιζομένων P. 7. ὅτε P. 10. νεανιανίσκον V. 11. τὸν ἄνδρα—νεανίσκον om. P. 14. 20. ἑνενήκοντα PV. 16. ὡσπερ om. P. 17. οὕτως οὐδὲ] οὗτος δὲ P.

tua me repellis, quid superest nisi ut proscriptus a quovis possim tolli. Quid ergo Dominus: Non ita: sed posuit signum in illo: septima haec est poena. Quod autem animadversio non occulta, sed aperto signo praenuntiata sit, hunc esse nempe illum consceleratum factorum architectum, sapientum iudicio, poenarum omnium gravissima est ob ignominiam, quam ex ultimo quoque iudicio existimare possumus, quando hi resurgent in vitam aeternam, et illi in ignominiam sempiternam. Sequitur huic annexa quaestio, quid sit quod Lamechus uxoribus suis dixit: Quoniam virum interfeci, et juvenem in livorem. Aliud ergo vulnus, et aliud livor, et aliud vir, et aliud adolescens. Quod si ob Cainum septemplex poena decreta est, ex Lamechi caede septuagies septena decernetur: si impius fuit Cainus, si pius et aequum iudicium Dei de Caino, ut septemgemina poena plecteretur, is enim nullo exemplo cadem designavit, iste vero vidit etiam parricidam poenam subisse. Ego vero ob oculos mihi versantem videre semper videor gementem et trementem Cainum, immensamque Dei iram et furorem, nec tamen exemplo sapere didici: unde dignus sum quadringentis nonaginta plagis. Quidam tamen

στικοῦ δόγματος, ὅτι ἀπὸ τοῦ Κάιν ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἑπτὰ παρεληλύθασιν γενεαί. καὶ εὐθέως ἐπηνέχθη τῇ γῆ ἡ τιμωρία διὰ τὸ πολλὴν γενέσθαι χύσιν τῆς ἁμαρτίας. τὸ δὲ ἁμάρτημα τοῦ Λάμεχ οὐ κατακλυσμοῦ δεῖται πρὸς θεραπείαν, ἀλλ' αὐτοῦ D
5 τοῦ αἵροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Ἀρίθμησον τοίνυν ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ τὰς γενεάς, καὶ εὐρήσεις κατὰ τὴν τοῦ Λουκᾶ γενεαλογίαν τῆ ἑβδομηκοστῆ καὶ ἑβδόμη διαδοχῇ γεγεννημένον τὸν Χριστόν. καὶ πρὸς εὐμάθειαν τῶν ἐντυγχανόντων καὶ αὐτὴν τὴν γενεαλογίαν
10 ἐνταῦθα καθυπετάξαμεν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν τὸν εὐαγγελιστῆν.

R 578
V 196
P 245

Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος εἶ-
ναι, ὡς ἐνομίζετο, υἱὸς

α'	τοῦ Ἰωσήφ	β'	τοῦ Ἡλεί
15 γ'	τοῦ Ματθαῖα	δ'	τοῦ Λεβὶ
ε'	τοῦ Μελχι	ε'	τοῦ Ἰαννά
ζ'	τοῦ Ἰωσήφ	η'	τοῦ Ματθαίου
θ'	τοῦ Ἀμὼς	ι'	τοῦ Ναοῦμ
ια'	τοῦ Ἑσλεί	ιβ'	τοῦ Ναγγαῖ
20 ιγ'	τοῦ Μαὰθ	ιδ'	τοῦ Ματθαίου

6. τοίνυν] οὖν P. 11. Λουκᾶν] III. 23. 18. Νασοῦμ P.

ad hujuscemodi rationem progressi sunt, quae quidem ab Ecclesiastica doctrina minime est aliena. A Caino nempe usque ad diluuium septem generationes praeteriisse, et inde confestim terris poenam propter omnium peccatorum colluisionem et confusionem illatam. Lamechi porro delictum ad curationem cataclysmo non indigebat, sed illo ipso qui tollit peccata mundi.

Collige ergo aetates ab Adam usque ad Christi adventum, et juxta Lucae genealogiam, reperies, Christum septuagesima septima generationis successione natum. Atque etiam in gratiam seu faciliorem cognitionem lectorum ipsam hic Genealogiam subjecimus.

Ex Evangelio secundum Lucam Evangelistam.

Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur esse, filius.

I.	Joseph,	II.	Heli,
III.	Matthata,	IV.	Levi,
V.	Melchi,	VI.	Janna,
VII.	Joseph,	VIII.	Matthathiae,
IX.	Amos,	X.	Nasum,
XI.	Hesli,	XII.	Naggae,
XIII.	Maath,	XIV.	Matthathiae,

	ιε' τοῦ Σεμει	ις' τοῦ Ἰωσήφ	
B	ιζ' τοῦ Ἰούδα	ιη' τοῦ Ἰωαννά	
	ιθ' τοῦ Ῥησά	κ' τοῦ Ζοροβάβελ	
	κα' τοῦ Σαλαθιήλ	κβ' τοῦ Νηρει	
	κγ' τοῦ Μελχει	κδ' τοῦ Ἀδδει	5
	κε' τοῦ Κωσάμ	κς' τοῦ Ἐλμωδάδ	
	κζ' τοῦ Ἡρ	κη' τοῦ Ἰωσή	
	κθ' τοῦ Ἐλιέζερ	λ' τοῦ Ἰωρεϊμ	
	λα' τοῦ Ματθᾶθ	λβ' τοῦ Λεὺ	
	λγ' τοῦ Συμειών	λδ' τοῦ Ἰουδά	10
	λε' τοῦ Ἰωσήφ	λς' τοῦ Ἰωνάν	
	λζ' τοῦ Ἐλιακειμ	λη' τοῦ Μελχέα	
	λθ' τοῦ Μαϊανᾶν	μ' τοῦ Ματτιαθᾶ	
	μα' τοῦ Νάθαν	μβ' τοῦ Δαβιδ	
C	μγ' τοῦ Ἰεσσαί	μδ' τοῦ Ὠβηδ	15
	με' τοῦ Βοδζ	μς' τοῦ Σαλμᾶν	
	μζ' τοῦ Ναασσών	μη' τοῦ Ἀμηναδάβ	
	μθ' τοῦ Ἀράμ	ν' τοῦ Ἰωράμ	
	να' τοῦ Ἐσρώμ	νβ' τοῦ Φαρέζ	
	νγ' τοῦ Ἰούδα	νδ' τοῦ Ἰακώβ	20
	νε' τοῦ Ἰσαάκ	νε' τοῦ Ἀβραάμ	

1. Σεμει P. 9. Ματθᾶθ P. 12. Ἐλειακειμ P. ιθ. Μελχᾶ P.
 15. Ὀβηδ P. 17. Μηναδάβ P. 19. Φάρεζ P.

xv.	Semei,	xvi.	Joseph,
xvii.	Juda,	xviii.	Joanna,
xix.	Resa,	xx.	Zorobabel,
xxi.	Salathiel,	xxii.	Neri,
xxiii.	Melchi,	xxiv.	Addi,
xxv.	Cosam,	xxvi.	Elmodad,
xxvii.	Her,	xxviii.	Jesu,
xxix.	Eliezer,	xxx.	Jorim,
xxxi.	Matthath,	xxxii.	Levi,
xxxiii.	Symeon,	xxxiv.	Juda,
xxxv.	Joseph,	xxxvi.	Jonan,
xxxvii.	Eliacim,	xxxviii.	Melcha,
xxxix.	Maiana,	xl.	Matthatha,
xli.	Nathan,	xlii.	David,
xliii.	Jesse,	xliv.	Obed,
xlv.	Booz,	xlvi.	Salman,
xlvii.	Naasson,	xlviii.	Minadab,
xlix.	Aram,	l.	Joram,
li.	Esrom,	lii.	Pharez,
liii.	Juda,	liv.	Jacob,
lv.	Isaac,	lvi.	Abraham,

νζ' τοῦ Θάρρα	νη' τοῦ Ναχώρ	R 580
νθ' τοῦ Σερούχ	ξ' τοῦ Ραγαῦ	
ξα' τοῦ Φάλεγ	ξβ' τοῦ Ἑβερ	
ξγ' τοῦ Σάλα	ξδ' τοῦ Καϊνάν	
5 ξε' τοῦ Ἀρφαζάτ	ξε' τοῦ Σήμ	
ξζ' τοῦ Νῶε	ξη' τοῦ Λάμεχ	
ξθ' τοῦ Μαθουσάλα	ο' τοῦ Ἐνάχ	D
οα' τοῦ Ἰάρετ	οβ' τοῦ Μαλελεήλ	
ογ' τοῦ Καϊνάν	οδ' τοῦ Ἐνώς	
10 οε' τοῦ Σήθ	ος' τοῦ Ἀδάμ	
οζ' τοῦ Θεοῦ.		

Ἰνδ. ι'. ιδ'. ὑπ'. Ἰταλικοῦ καὶ Τραχάλου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀφανῆς γέγονεν Νέρων, καὶ τελευτᾷ ἐκ συσκευῆς τῶν Ἰουδαίων, καθότι Πιλάτον ἀπεκεφάλισεν ὡς εἰς ἐκδίκησιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τελευτᾷ ὁ αὐτὸς Νέρων, ὧν ἐτῶν ξθ'. μετὰ Νέρωνα Γαλβᾶς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰβηρία, Οὐ- P 246
τέλλιος ἐν Γερμανία, Ὄθων ἐπὶ Ῥώμης.

Ἐκαστος αὐτῶν ἰδίᾳ ἐπέβη τῇ ἀρχῇ. Γάλβας ἐβασίλευσεν μῆνας ζ'. καὶ ἐν μέσῃ τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ τὴν κεφαλὴν ἀπε-
20 τμήθη.

2. Ραγαῦ P. 5. Φαζάδ P. 8. Μαλαλεήλ P. 9. Ἐνώς PV.
12. Τραχάνου P. 15. εἰς om. R. 17. (ἐν) P, om. R. *ibid.*
Post Ῥώμης addit R [ςζ', σή', σθ', σί', σιά'.]

LVII. Tharra,	LVIII. Nachor,
LIX. Seruch,	LX. Ragab,
LXI. Phaleg,	LXII. Heber,
LXIII. Sala,	LXIV. Caïnan,
LXV. Phaxad,	LXVI. Sem,
LXVII. Noë,	LXVIII. Lamech,
LXIX. Mathusala,	LXX. Enoch,
LXXI. Jared,	LXXII. Malaleel,
LXXIII. Caïnan,	LXXIV. Enos,
LXXV. Seth,	LXXVI. Adam,
LXXVII. Dei.	

Anni a m. c.

A. C.

68. xiv. Ind. x. Italico et Trachano Coss.

[Ol. Iph.]

4. 5576.

Hiscæ Coss. disparuit Nero, moriturque ex clandestinis Judæorum consiliis, quod in Christi vindictam Pilatum capite plecti curaverit. Perit porro idem Nero annos natus LXIX. Post Neronem imperavit, in Hispania Galba, in Germania Vitellius, Romæ denique Otho.

Horum singuli seorsim imperium arripuerunt. Galba imperavit menses vii. ac in medio Romæ foro capite truncatus est.

Otho cum imperasset menses vi. sibi manus intulit.

Οὐτιέλλιος βασιλεύσας μῆνας ἰ' ἐαυτῷ διεχειρίσατο Ὅθων βασιλεύσας μῆνας ε' ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ Ῥώμης.

σιβ' Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ζ' ἐβασίλευσεν Οὐεσπασιανὸς ἔτη θ', μῆνας ια',

B ἡμέρας κβ', στέφαντος αὐτὸν τοῦ στρατοῦ. ἑμοῦ ρηψς'. 5

V 197 Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Γαλβᾶ καὶ Τίτου Ῥουφίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ταφῇ παρεδόθη τὰ σώματα τῶν ἁγίων ἀποστόλων κατὰ κέλυσιν Οὐεσπασιανοῦ τοῦ βασιλέως· ἐν ὁράματι γὰρ ἐκελεύσθη δοῦναι ταφῇ τὰ σώματα τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

R 582 Τῷ αὐτῷ ἔτει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀπόστολος καὶ πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὃν ἐνεθρόνισεν ὁ ἅγιος Πέτρος εἰς τόπον ἑαυτοῦ, ἀνιών ἐπὶ τὴν Ῥώμην, ἐτελεύτησεν· καὶ παρέλαβε τὸ σχῆμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἱεροσολύμων Συμεῶν ὁ καὶ Σίμων, καὶ γέγονε πατριάρχης.

C Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων ἔπαθεν ἀπὸ θεομηθίας Νικομήδεια μητροπόλις μεγάλη τῆς Βιθυνίας.

Τούτῳ τῷ ἔτει θνήσκει Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς Βερενίκης, βασιλεύσας ἔτη κς'· καὶ λοιπὸν Οὐεσπασιανὸς καταλύει τὴν βασιλείαν τῶν ἀλλοφύλων Ἡρώδου καὶ Ἀγρίππα.

1. Ὅθων βασιλεύσας μῆνας ε' διεχειρίσατο ἑαυτὸν (ἐαυτῷ R, et in m. lego ἑαυτὸν). Οὐτιέλλιος βασιλεύσας μῆνας ἰ' ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ Ῥώμης P. 14. μῆνας ια', ἡμέρας κβ' om. P, habet m. R. 16. ἔπαθεν om. P.

Anni a. m. c. Vitellius denique imperii mense x. in Palatio est interemptus.

CCXII. Olympias.

5585. Romanis vii. imperavit Vespasianus annos ix. ab exercitu electus et diademate donatus. Colliguntur anni v. MDLXXXVI.

69. I. Ind. 11. Galba et Tito Rufino Coss. 1. 212.

His ipsius Coss. tumula condita sunt Sanctorum Apostolorum corpora praecepto Vespasiani Imperatoris: per visum enim corpora Sanctorum Apostolorum humo manducare iussus est.

Hoc eodem anno, Sanctus Jacobus Apostolus, et Hierosolymorum Patriarcha, quem Sanctus Petrus in locum suum Episcopum constituerat, dum Romam pergeret, mortuus est, et dignitatem Hierosolymorum Episcopatus excepit Symeon, qui et Simon vocabatur, factusque est Patriarcha.

Iisdem Coss. Nicomedia metropolis magna Bithyniae ex ira divina...

Hoc anno moritur Agrippa Rex, Berenices filius, cum regnasset annos xxvi. simulque Vespasianus Herodis et Agrippae alienigenarum regnum delet.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τυραννήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεΐλαν τὸν ἑαυτῶν ἄρχοντα Κυρήνιον.

Οὐεσπυσιανὸς αὐτοκράτωρ τὸν κατὰ Ἰουδαίων ἐγχειρίσας πόλεμον Τίτῳ αὐτὸς δι' Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκετο πόλιν.

Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ἐκβὰς εἰς Ἐφεσον ἐποίησεν ἐκεῖσε ἔτη D ἐννέα, καὶ ἐν τῇ ἑξορῆ αὐτοῦ ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ἔτη ιε', καὶ ὑποστρέψας πάλιν εἰς Ἐφεσον, καὶ γράψας τὸ εὐαγγέλιον, ἐποίησεν ἕως τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ ἕτερα ἔτη κς'.

10 Ἰνδ ιβ'. β'. ὑπ. Οὐεσπυσιανὸς αὐτοκράτορος μόνου.

Τριακοστῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου Τίτος υἱὸς Οὐεσπυσιανοῦ τὴν Ἰουδαίαν παρέλαβεν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, πορευθεὶς εἰς πῦσαν τὴν Παλαιστίνην, τὸ ἱερόν τῶν Ἰουδαίων κατέστρεψεν. ἦν δὲ ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ πά-
15 σχα, ὅτε παρέλαβε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπώλεσε ψυχῶν P 247 μυριάδας ρί' ἕξισιν αὐτοὺς κατακόψας, καὶ ἄλλας δὲ μυριάδας ιε' διαπέπρακεν αἰχμαλώτων νεανίσκων καὶ παιδίων ἀρρηνικῶν καὶ παρθένων κορασιῶν, καθὼς Ἰώσηπος ὁ σοφώτατος χρονολόγος συνεγράψατο· ὡς γὰρ Ἑβραῖος ὑπάρχων παρῆν ἐν τῷ
20 πολέμῳ. πάσας δὲ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἰουδαίας ἀπώλεσεν ὁ Τίτος.

Ὁ δὲ σοφώτατος Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου συνεγράψατο οὕ-

1. ἀνεΐλον P. 11. ἐννάτῳ PV. 13. πορευθεὶς εἰς] καὶ ἐπόρθησε Malalas p. 260. 7. ib. τὸ] καὶ P. 14. ἡ om. P. 18. Ἰώσηπος] Bel. Iud. VI. 9. 20. τὰς om. P.

Eadem tempestate, Judaei seditione excitata, Cyrenium Praesidem Anniam. c. suum interfecerunt.

Vespasianus Imperator, bello adversus Judaeos Tito mandato, per Alexandriam Romam venit.

Joannes Theologus cum Ephesum venisset, annos ix. in ea urbe, in suo vero in Patmo insula exilio, annos xv. exegit: rursumque Ephesum reversus, in scripto Evangelio, usque ad mortem suam ibi versatus est annis aliis xxvi.

A. C. [Ol. Iph.]

70. II. Ind. XII. Vespasiano solo Cos.

2.

5579.

Anno xxxix. Christi in coelos assumptionis, Titus Vespasiani filius Judaeam urbemque Hierusalem recepit, peragrata universa Palaestina, ipsoque Judaeorum everso templo. Agebatur tum Paschatis dies, cum urbem Hierosolymitanam expugnavit, et undecies centena Judaeorum millia, iis gladio interemptis, delevit, aliaque centum quinquaginta millia captivorum ex adolescentibus et pueris, ac virginibus et puellis, sub corona vendidit, ut tradit Josephus doctissimus Chronographus: quippe ut Hebraeus bello isti interfuit. Judaeae porro provincias omnes vastavit Titus.

Doctissimus vero Eusebius Pamphili de his in hunc modum scribit:

τως· ὅτι ἐν τῇ ἑορτῇ τὸν Χριστὸν ἑσταύρωσαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἐν τῇ αὐτῶν ἑορτῇ πάντες ἀπώλοντο. καὶ τοῦτο μάλιστα γέγονεν αἰτίων τοῦ τοσοῦτον πληθὸς ἠρῶσθαι ἐν τῇ πόλει, καθότι ἐν τῇ

B τοῦ πάσχα ἑορτῇ πάντες συνελλυθέντες ἐτύγχανον, ὡς περ ἐν εἰρ-
R 584 κτῆ συγκλεισθέντες. ἔδει γὰρ ἔδει τοὺς ἐν ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα τῷ 5
σωτῆρι ἐπιβεβουλευκότας μὴ ἄλλοτε τὰ ἐπίχειρα ὧν ἐτόλμησαν
παθεῖν, τοῦ σωτῆρος Θεοῦ ἐκδεδωκότος αὐτούς.

Ὁ δὲ Τίτος θριαμβεύσας τὴν νίκην ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν Ῥώ-
μην. Οὐεσπασιανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς πραιίδας
ἔκτισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Συρίας καὶ τὰ μεγάλα Χε- 10
ρουβεῖμ ταῖς πόλεις τῆς πόλεως ἐκεῖ ἔπηξεν, καὶ τὰ Χερουβεῖμ
τὰ χαλκῶ, ἃ ἦρεν Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πατρὶ ὑπὸ Σολομῶ-
νος πεπηγμένα· ὅτε γὰρ τὸν ναὸν ἔστρεψεν, ἀφείλατο αὐτὰ καὶ

C ἤνεγκεν αὐτὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ σὺν τοῖς Σεραφεῖμ θριαμ-
V 198 βεύων τὴν κατὰ Ἰουδαίων γενομένην ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας νί- 15
κην, στήσας ἄνω στήλην χαλκῆν εἰς τιμὴν τῆς σελήνης μετὰ τισ-
σάρων ταύρων προσεχόντων ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. νυκτὸς γὰρ αὐ-
τὴν παρέλαβεν λαμπούσης τῆς σελήνης, καὶ διὰ τοῦτο τὴν στή-
λην ἔστησεν. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ θέατρον Δάφνης ἐπιγρόψας ἐν
αὐτῷ EX PRAEDA IVDAEAE. ἦν δὲ πρῶτον ὁ τοῦ αὐτοῦ 20
θεάτρον τύπος συναγωγῆ Ἰουδαίων, καὶ πρὸς ἕβριν αὐτῶν τὴν

2. αὐτῶν] αὐτῇ Malalas, ἢ ἑορτῇ — τῇ αὐτῇ citat Scaliger ad Eu-
seb. p. 199. a. 3. ἠρῶσθαι P. 11. τῆς πόλεως τῆς RV. 18.
τῆς om. P. ib. τὴν om. P. ib. σελήνην P. 20. EX PRAEDA
IVDAEAE] ἔργα ἐδακιδάεας V, ἐκ τῆς πραιίδας τῶν Ἰουδαίων P,
m. V, ἐξ πραιίδα Ἰουδαία Malalas.

*Quoniam Christum die festo in crucem egerant Judaei, in ipso eorum festo die universi perierunt. Cur porro tanta hominum multitudo in urbe tum re-
perta fuerit, id praesertim causae fuit, quod ad Paschatis festum omnes
conveniant, ita enim veluti in carcere concluderentur. Par erat, omni-
no, ut qui die Paschatis festo servatori necem parassent, non alio, eorum
quae ausi fuerant vindictam, Servatore Deo illos in hostium manus tra-
dente, paterentur.*

Titus hac adepta victoria, Romam veniens triumphum egit. Vespasianus autem Imperator ex praeda Judaica in magna Antiochia Syriae ingentes etiam Cherubinos excitavit, eosque urbis portis affixit, ac aereos Seraphinos, quos Titus ejus filius in Templo a Salomone affixos invenit, (cum enim templum evertit, hos abstulit, et Antiochiam magnam detulit cum Seraphinis) in symbolum reportatae se imperante de Judaeis victoriae: erecta praeterea sublimi in honorem Lunae statua, cum tauris quatuor Hierusalem respicientibus. Cum enim lucente Luna urbem expugnasset, ideo Lunae statuam erexit. Condidit et Theatrum Daphnes, hac apposita inscriptione, EX SPOLIS JUDAEORUM. Erat autem locus, ubi extractum est Theatrum, Judaeorum Synagoga, qua ad eorum

συναγωγὴν αὐτῶν λύσας θέατρον ἐποίησε, στήσας ἑαυτοῦ ἄγαλμα μαρμάρινον, ὅπερ ἕως τῶν ἐκίσει ἴσταται. D

Ἀρχομένον λοιπὸν τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου, δευτέρῳ ἔτει Οὐεσπυσιανοῦ, οἱ Ἰουδαίων ἡγεμόνες τέλειον ἐπαύσαντο, τῆς ἐσχάτης αὐτοὺς ἀλώσεως καταλαβούσης.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Οὐεσπυσιανοῦ καὶ τὴν ὑστάτην ἄλωσιν Ἱεροσολύμων, ἀπὸ μὲν πεντεκαδεκάτου ἔτους καὶ αὐτοῦ Τιβερίου Καίσαρος καὶ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἀρχῆς εἰς ἔτη τεσσαράκοντα δύο, ἀπὸ δὲ ἕκτου ἔτους Δαριεῖου τοῦ Ὑστάσπου, καθ' ὃ δευτέρως οἰκοδομῆς ἔτυχεν ὁ ναός, ἤγουν ἀπὸ δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ἕξ Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ τὸ παρὸν δευτέρον ἔτος Οὐεσπυσιανοῦ εἰς ἔτη φησὶ, ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἐπισκευῆς αὐτοῦ τῆς ἐπὶ Σολομῶνος γενομένης εἰς ἔτη, ἀργ'. P 248

Ἰνδ. γ'. γ'. ὑπ. Οὐεσπυσιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Νερούα.

Ἰώσηπος ἱστορεῖ ἐν τῷ πέμπτῳ λόγῳ τῆς ἀλώσεως ὅτι ἔτους τρίτου Οὐεσπυσιανοῦ ἢ ἄλωσις τῶν Ἰουδαίων γέγονεν, ἄς μετὰ μ' ἔτη τῆς γενομένης παρ' αὐτῶν τόλμης κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ἐν ᾧ χρόνῳ, φησί, καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου καὶ ἐπισκοπον Ἱεροσολύμων γενόμενον ὑπ' αὐτῶν κρημνισθῆναι καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρεθῆναι λιθοβοληθέντα. R 586

4. δευτέρῳ δὲ ἔτει τοῦ Οὐεσπυσιανοῦ P.

8. πέντε καὶ δέκα PV.

13. ἔτος δεύτερον R, ἔτος β' P.

contumeliam destructa, Theatrum aedificavit, erecta sui ipsius statua Annī a. m. c. marmorea, quae etiamnum hodie stat.

Inchoante caeterum xl. Christi in coelos assumptionis, ii. vero Vespasiani anno, Judaeorum duces defecerunt omnino, postrema hac captivitate deleti.

Colligitur universum tempus ad annum ii. Vespasiani, et postremam urbis Hierosolymitanae expugnationem, a xv. Tiberii Caesaris anno, et Servatoris praedicationis exordio, anni xlii. a vi. vero Darii Hystaspis filii anno, quo secunda templi instauratio contigit, seu ab anno ii. Olympiadis lxiii. ad hunc annum ii. Vespasiani, intersunt anni dxcvii. a prima autem illius sub Solomone aedificatione facta anni mciij.

A. C.

[Ol. Iph.]

71. iii. Ind. xiii. Vespasiano Augusto II. et Nerva Coss. 3. 5578.

Refert Josephus lib. v. de excidio Hierosolymitano, contigisse Judaeorum expugnationem anno iii. Vespasiani, post xl. scilicet annum, ex quo in Jesum aggressi sunt facinus: quo tempore, inquit, et Jacobum fratrem Domini Hierosolymorum Episcopum ab ipsis praecipitem ex alto actum, et lapidibus appetitum, sustulere.

Κομμαγηνοὶ καὶ Σαμοσατεῖς ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν ἀριθμοῦσι χρόνους.

Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Τίτου.

σιγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Τίτου 5
τὸ β'.

Οὐεσπασιανὸς μετὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων ἄλωσιν πάντας
C τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναζητεῖσθαι προστάττει, ὡς μὴ περιλει-
φθῆναι τινὰ παρὰ Ἰουδαίοις τῶν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καὶ ἅς
ἐκ τούτου μέγιστον Ἰουδαίοις συμβῆναι διωγμὸν πάλιν. 10

Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Δομετιανοῦ καὶ Μεσσαλλίνου.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου τὸ γ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐν Ῥόδῳ ὁ κολοσσὸς ἀνεστάθη,
μῆκος ἔχων ποδῶν ρζ'.

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ ς' καὶ Τίτου 15
τὸ δ'.

V 199
D

σιδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Τίτου
τὸ ε'.

Ἀλκίππῃ γυνὴ ἐν Ῥώμῃ ἐλέφαντα ἐγέννησεν, ἐν ᾧ καιρῷ 20
φθορὰ ἀνθρώπων ἐγένετο.

11. Μεσσαλλίνου P.

Annam.c.

Commageni et Samosateni hinc annos suos ordiuntur.

iv. Ind. xiv. Vespasiano Augusto III. et Tito Coss.

4.

CCXIII. Olympias.

5579.

72. v. Ind. xv. Vespasiano Augusto IV. et Tito II. Coss.

1. 213.

Vespasianus post expugnatam Hierosolymorum urbem, universos ex stirpe Davidis praecepit inquiri, uti nemo apud Judaeos ex Regia tribu relinqueretur, indeque Judaeis ingens persecutio rursus accidit.

73. vi. Ind. i. Domitiano et Messalino Coss.

2.

74. vii. Ind. ii. Vespasiano Augusto V. et Tito III. Coss.

3.

His Coss. [in Rhodo] Colossus pedum cvii. altitudine erectus est.

75. viii. Ind. iii. Vespasiano Augusto VI. et Tito IV. Coss.

4.

CCXIV. Olympias.

76. ix. Ind. iv. Vespasiano Augusto VII. et Tito V. Coss.

1. 214.

Alcippe femina Romae enixa est elephantem, quo tempore ingens exitit hominum mortalitas.

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Τίτου τὸ ε' καὶ Δομετιανοῦ τὸ β'.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ νόσω βληθεὶς ὁ Οὐέσπασιανὸς βασιλεὺς παρεθεὶς τελευτᾷ, ὧν ἐτιῶν ο'.

Ῥωμαίων ἡ' ἐβασίλευσεν Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

P 249

ὁμοῦ εφπῆ'.

Ἰνδ. ε'. α'. ὑπ. Τίτου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Δομετιανοῦ τὸ γ'.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Γάλβα καὶ Πουλλιανος.

R 589

Ἔως τούτου τοῦ χρόνου διήρκεσαν Φίλων καὶ Ἰώσηπος ιστοροῦσαντες τὴν ἄλωσιν.

σιε' Ὀλυμπιάς.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἰπάτων πάθει δεινῷ βληθεὶς Τίτος ἀπέθανεν, ὧν ἐτιῶν μβ'.

Ῥωμαίων θ' ἐβασίλευσεν Δομετιανὸς ἔτη ιε'. ὁμοῦ εχδ'. B

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου

Ρούφου.

Δομετιανὸς ἐννοχλῆζειν ἄνδρας ἐκάλυσεν.

Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Φουλβίου.

1. 6. p. seq. v. 1. 18. Δομετιανοῦ R. 2. κλιθεὶς ὁ Οὐ. P. 3. παρενθὺς P. 10. σιε' Ὀλυμπιάς om. P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

77. Vespasiano VIII. et Domitiano III. Coss.

2.

78. Commodo et Prisco Coss.

3.

79. x. Ind. v. Tito VI. et Domitiano II. Coss.

4.

Hoc ipso anno, Vespasianus Imperator ex morbo decumbens, statim moritur, annos natus LXX.

Romanis VIII. imperavit Titus, illius filius, ann. II. Colliguntur anni v. MDLXXXVIII.

5587.

80. I. Ind. VI. Tito Augusto VII. et Domitiano III. Coss.

4.

5601.

81. II. Ind. VII. Galba et Pollione Coss.

1.

Ad hunc annum Philo et Josephus historias suas perduxerunt, in quibus narrant excidium Hierosolymitanum.

His praedictis Coss. gravi morbo oppressus Titus mortem obiit annos natus XLII.

Romanis IX. imperavit Domitianus ann. XVI. Colliguntur anni v. MDCIV.

82. I. Ind. VIII. Domitiano Augusto IV. et Sabino Coss.

2.

83. II. Ind. IX. Domitiano Augusto V. et Tito Rufo Coss.

3.

Domitianus vetuit ne viri Eunuchi fierent.

84. III. Ind. X. Domitiano Augusto VI. et Sabino Coss.

85. IV. Ind. XI. Domitiano Augusto VII. et Fulvio Coss.

4.

C

σις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ε'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Δολαβέλλα.
Δομετιανὸς τὸν ἄξυλον ναὸν κατεσκευάσεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πρώτη πενταετηρὶς ἀγῶνος
ἤχθη ἐν Ῥώμῃ. 5

Δύο μῆνες μετωνομάσθησαν, Σεπτέμβριος γερμανικὸς καὶ
ὀκτώβριος δομετιανός, διὰ τὸ νίκας ἐν αὐτοῖς κατὰ Γερμανῶν
ἐνεχθῆναι τῇ Ῥώμῃ.

D Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Σατορ-
νίνου. 10

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ι' καὶ Τίτου Ῥού-
φου τὸ β'.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὑπ. Φουλβίου τὸ β' καὶ Ἀτρατίνου.

Ἡ πρώτη τῶν τῆς Ἑστίας παρθένων Κορηγία ἐπὶ φθορᾷ
κατηγορήθη, καὶ ζῶσα κατωρύγη μετὰ τῶν συνήθων αὐτῆς φί-
λων κατὰ τὸν νόμον.

σις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ια' καὶ Νερούα.

V 200
P 250

Δομετιανὸς διετάξατο ἐν ταῖς πόλεσιν ἄμπελον μὴ φυτεύ-
εσθαι. 20

18. τὸ om. R.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCXVI. Olympias.

86. v. Ind. XII. Domitiano Augusto VIII. et Dolabella
Coss.

1. 216.

Domitianus templum quod nullo ligno constaret aedifi-
cavit.

His praedictis Coss. primum quinquennale certamen actum
est Romae.

Duo menses, nominibus mutatis, September Germanicus,
et October Domitianus, appellati, quod de victoriis ex Ger-
manis relatis nuntii Romam hisce mensibus allati essent.

87. vi. Ind. XIII. Domitiano Augusto IX. et Saturnino
Coss.

3.

88. vii. Ind. XIV. Domitiano Augusto X. et Tito Rufo
Coss.

4.

89. viii. Ind. xv. Fulvio II. et Atratino Coss.

1. 217.

Prima ex Vestalibus virginibus Cornelia de stupro accu-
sata est, cum familiaribus suis amicis secundum legem viva
defossa est.

CCXVII. Olympias.

90. ix. Ind. i. Domitiano Augusto XI. et Nerva Coss.

2.

Domitianus edicto cavit ne intra urbem vineae colerentur.

Ἰνδ. β'. ι'. ὑπ. *Ααβρίωνος καὶ Τραϊανοῦ.*

R 590

Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγεῖται τρίτος Κλήμης ἔτη θ', ὃς καὶ ὑπὸ Παύλου τοῦ ἀποστόλου ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῇ μνημονεύεται, φήσαντος, Μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συναρῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

Ἰνδ. γ'. ια'. ὑπ. *Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιβ' καὶ Σατορνίνου.*

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ὑπ. *Πομπηίου καὶ Κρισπίνου.*

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἤμαζεν, **B**
 10 περιπολεύων πανταχοῦ καὶ ποιῶν τελέσματα εἰς τὰς πόλεις καὶ
 χώρας, ὅστις ἀπὸ Ῥώμης ἐξελθὼν κατέλαβε τὸ Βυζάντιον, καὶ
 ἐλθὼν εἰς Βυζοῦ πόλιν, τὴν ἀπὸ τῆς τύχης λεγομένην Κωνσταν-
 τινούπολιν, ἐποίησε τελέσματα πολλά, τὸ τῶν χελωνῶν καὶ τὸ
 τοῦ Ἀύκου ποταμοῦ κατὰ μέσον τῆς πόλεως καὶ τὸ τῶν ἵππων
 15 καὶ ἄλλων τινῶν.

σιγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. *Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιγ' καὶ Φλαβίου Κλήμεντος.*

Δεύτερος μετὰ Νέρωνα Δομετιανὸς χριστιανούς ἐδίωξεν. **C**

Ἐπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης εἰς Πάτμον ἐξορί-
 3. ἐπιστολῇ] IV. 3. 4. 18. p. seq. v. 9. Κλήμητος R. 19. τὸν
 Νέρωνα P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.
 3. 5577.

91. x. Ind. II. Glabrione et Trajano Coss.

Romanorum Ecclesiae tertius praeest Clemens ann. ix. Illius meminit Paulus Apostolus in Epistola ad Philippenses, hisce verbis: *Cum Clemente et reliquis adjutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitae.*

92. xi. Ind. III. Domitiano Augusto XII. et Saturnino Coss.

4.

93. XII. Ind. IV. Pompeio et Crispino Coss.

1. 218.

His Coss. floruit Apollonius Tyaneus, qui ubique pervagatus, peractis in urbibus ac provinciis magicis consecrationibus, Roma profectus, ad Byzantium regionem venit, ingressusque Byzantium urbem, quae ex occasione Constantinopolis dicta est, multas in ea ejusmodi magicas consecrationes fecit, ac Ostreorum praesertim, et Lyci fluvii qui medium Urbem interluit, ac Equorum, et aliorum quorundam.

CCXVIII. Olympias.

XIII. Ind. v. Domitiano Augusto, XIII. et Flavio Clemente Coss.

Secundus post Neronem Domitianus Christianos persecutus est.

Ipsa imperante, Joannes Apostolus in Patmum insulam

ζεται τὴν νῆσον, ἔνθα τὴν ἀποκάλυψιν ἑωρακέναι λέγεται, ὡς δηλοῖ Εἰρηναῖος.

Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξεν, ἵνα μὴ τις διαμεινῆ διάδοχος τῆς τῶν Ἰουδαίων βασιλικῆς φυλῆς.

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ὑπ. Ἀσπρενάτου καὶ Λατεράνου.

Ἱστορεῖ ὁ Βρούττιος πολλοὺς χριστιανοὺς κατὰ τὸ ιδ' ἔτος Δομετιανοῦ μεμαρτυρηκέναι.

D Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὑπ. Δομετιανοῦ Αὐγούστου τὸ ιδ' καὶ Κλήμεντος τὸ β'.

Ἰνδ. η'. ις'. ὑπ. Οὐάλεντος καὶ Βετέρου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Δομετιανὸς ἐφόνευσεν τὸν περιβήτητον Ἀσκληπιόν, ὃς προεῖπεν αὐτῷ ὅτι σφαζόμενος τελευτᾷ.

R 592 καὶ κατασκευασθεὶς ἀπὸ τῆς συγκλήτου ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Δομετιανός, ὡς εἰσηλθὲν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς θυσιάσαι, ἀφανὴς γε-

P 251 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν ἀέρα, ὡς φιλόσοφος. ὁ δὲ ἀνηρέθη ἐν τῷ τοῦ Διὸς ἱερῷ, σφαγεὶς ἀπὸ τῆς συγκλήτου, ὡς ὑπερήφανος καὶ τυραννῶν αὐτούς. οἵτινες ἐποίησαν ἦν ἐφόρει χλαμύδα πορφυρῶν κρεμασθῆναι εἰς μίαν ἄλυσιν τῶν οὐσῶν ἐν τῷ ἱερῷ καν-

4. διαμεινοὶ PV. 7. Βρούτος PV. Vide Scaligerum ad Euseb. p. 205. 9. Αὐγούστου om. P. 13. Ἀσκήπιον PV. ib. σφαζόμενος R. 15. ἦλθεν P. 18. τοῦ Διὸς ἱερῷ] ἱερῷ Διὸς P.

A. C.

est relegatus, ubi Apocalypsin vidisse dicitur, ut Irenaeus tradit.

[Ol. Iph.]

Domitianus Judaeos e Davidis stirpe deleri jussit, ne quispiam Regiae Judaeorum tribus successor remaneret.

94. xiv. Ind. vi. Asprenate et Laterano Coss.

2.

Narrat Brutus multos Christianos circa hunc xiv. Domitiani annum martyrio fuisse sublato.

95. xv. Ind. vii. Domitiano XIV. et Clemente II. Coss.

3.

96. xvi. Ind. viii. Valente et Vetere Coss.

4.

Hoc anno Domitianus Imperator celeberrimum Asclepium interfecit, a quo ipsi praedictum fuerat fore ut interficeretur. Ergo insidiis a Senatu appetitus Imperator ipse Domitianus, cum Jovis aedem, sacra facturus, intrasset, ex omnium conspectu subductus, moritur, cum annorum esset xlv. universis passim dictitantibus sublato illum fuisse a terra in aërem, veluti Philosophum. Sublatus est autem in templo Jovis, a Senatoribus interfectus, ut qui superbia sua et tyrannide subditos opprimeret. Hi vero purpuream chlamydem, qua induebatur, ad unam ex templi catenis, ex qua pendeat Lychnuchus, appenderunt, unde decepti quotquot sunt templum ingressi, sublimem illum in aërem fuisse sublato existimarunt.

δήλων, καὶ πάντες εἰσιόντες εἰς τὸ ἱερὸν ἠπατῶντο, νομίζοντες ὅτι ἐπήρθη εἰς τὸν αἶρα. ἐγνώσθη δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι ἐσφάγη, καὶ ἐγένετο ταραχὴ, διότι εἰς τὸ ἱερὸν ἔσω ἐσφάγη.

σιθ' Ὀλυμπιάς.

V 201
B

5 Ῥωμαίων ἰ' ἐβασίλευσεν Νερούᾱς ἔτος α'. ὁμοῦ, χεε'.

Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Νερούᾱ Ἀγούστου καὶ Τίτου Ρούφου τὸ γ'.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ὁ βασιλεὺς Νερούᾱς ἀνεκαλέσατο τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην ἀπὸ Πάτμου τῆς νήσου, καὶ ἤλθεν πάλιν εἰς Ἐφεσον.

10 Ἐπὶ τῆς βασιλείας Νερούᾱ ἀνεφάνη δογματίζων Μάνης, διδάσκων καὶ ὀχλαγωγῶν.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐκωλύθησαν οἱ μονομάχοι καὶ αἱ θειαὶ αὐτῶν, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐπενοήθη ἡ τῶν κνηγίων θεία.

Νερούᾱς νοσήσας ἐτελεύτησεν πρὸ ἧ' καλανδῶν φεβρουα- C
15 ρίων, ἄρξας ἔτος α'.

Ῥωμαίων ια' ἐβασίλευσεν Τραϊανὸς ἔτη ιθ'. ὁμοῦ, χεχδ'.

Ἰνδ. ι'. α'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀγούστου μόνου.

Ἰνδ. ια'. β'. ὑπ. Παλμᾶ καὶ Σενεκίωνος.

Ἰνδ. ιβ'. γ'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Ποντιανοῦ.

13. ὑπενοήθη P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

Sed postmodum cognitum est illum interfectum fuisse, tumultusque inde exortus est, quod intra templum ipsum fuisset interemptus.

CCXIX. Olympias.

Romanis x. imperavit Nerva annum i. Colliguntur anni v. MDCV.

97. I. Ind. IX. Nerva Augusto et Tito Rufo III. Coss. 1. 219. 5604.

Hoc anno Imperator Nerva a Patmo insula Joannem Apostolum revocavit, isque rursus Ephesum venit.

Nerva imperante, exortus est Manes, isque dogmata sua, multis sibi conciliatis, pervulgavit.

Hoc anno sublatis ludis gladiatorii, horumque interdicta spectacula, quorum loco inventa venationum ludicra.

Nerva morbo conflictatus vitae finem fecit VIII. Kalend. Februarii, cum annum i. imperasset.

Romanis XI. imperavit Trajanus ann. XIX. Colliguntur anni v. MDCXXIV.

98. I. Ind. X. Trajano Augusto solo Cos. 2.

99. II. Ind. XI. Palma et Senecione Coss. 3.

100. III. Ind. XII. Trajano Augusto II. et Pontiano Coss. 4.

σκ' Ὀλυμπιάς.

D Ἰνδ. ιγ'. δ'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Πέτου.

R 594 Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν μέχρι τῶν Τραϊανού χρόνων παραμεῖναι τῷ βίῳ Εἰρηναῖος ἱστορεῖ. Κλήμης δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ σύμφησι, καὶ περιεῖναι αὐτὸν 5 τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς πλησιοχώρους πατρίδας ἐπισκίπους καθιστῶντα καὶ κληρικούς.

Ἐν ᾧ χρόνῳ καὶ ὁ νεανίσκος, ὃν παρέθετο ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης τῷ ἐπισκόπῳ Σμύρνης, καὶ μετὰ τοῦτο λήσταρχος γενοῦντος, εἴτα διὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου μετανοήσας, ἐγνωρίζετο. 10

P 252 Ἰνδ. ιδ'. ε'. ὑπ. Συριανοῦ καὶ Συρίου.

Ἰνδ. ιε'. ς'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Μαξιμου.

Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Συριανοῦ τὸ β' καὶ Μαρκέλλου.

Διήρκεσεν ὁ θεολόγος μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἔτη οβ'. 11

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς χριστιανῶν ἐγένετο, καὶ πολλοὶ ἐνδόξως ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων φασὶ τὸν ἅγιον Ἰωάννην γενόμενον ἐτῶν ρ' καὶ μηνῶν ζ' κοιμηθῆναι.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κλήμης ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος τελευτᾷ. 2

8. ὁ prius om. P. 18. ἐπὶ τούτων τῶν P.

Anni a. m. c. a. c.

[Ol. Iph.]

CCXX. Olympias.

101. iv. Ind. xiii. Trajano Augusto III. et Peto Coss.

1. 220.

Joannem Apostolum et Evangelistam ad tempora Trajani vitam produxisse scribit Irenaeus. Clemens vero Alexandrinus iisdem consona tradit, illumque Asiam et finitimas provincias peragrassae, Episcopis ubique ordinatis, ac Clericis constitutis.

Quo tempore adolescens ille claruit, quem Joannes Apostolus Smyrnae Episcopo commendavit, quique postea latronum Princeps factus, ad poenitentiam per Sanctum Joannem est revocatus.

5609. 102. v. Ind. xiv. Syriano et Syrio Coss.

2.

103. vi. Ind. xv. Trajano Augusto IV. et Maximo Coss.

3.

104. vii. Ind. i. Syriano II. et Marcello III. Coss.

4.

Supervixit Theologus (Sanctus Joannes Evangelista) post Domini ac Dei nostri Assumptionem ann. LXXII.

His Coss. facta est rursus Christianorum persecutio, multique glorioso martyrio propter confessionem in Christum vitam finire.

His item Coss. aiunt Sanctum Joannem annos natum c. et menses vii. in domino obdormisse.

Hoc ipso anno Clemens Romae Episcopus decedit. Eo-

κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Σίμων ὁ Κανανίτης ὁ ἐπικληθεὶς Β
 Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος μετὰ Ἰάκωβον τὸν
 ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ζήσας ἔτη ρκ', ἐσταυρώθη.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Τραϊανοῦ καὶ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ
 5 ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας γενόμενος, κάλων λαβῶν καὶ συρεὶς ἀπὸ
 τῶν καλουμένων τὰ Βουκολίων ἕως τῶν λεγομένων Ἀγγέλων, ἐκεί-
 σε πρὶ κατεκαύθη φαρμουθὶ πρώτῃ, καὶ οὕτως ἐμαρτύρησεν.

Κρήσκης κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ἐν Γαλλίαις ἐπὶ Νέρωνος ἀποθνήσκει, καὶ ἐκείσε θά- C

10 πτεται.

σκα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. η'. ὑπ. Κανδίδου καὶ Κουαδράτου.

Τραϊανοῦ κατὰ χριστιανῶν διωγμὸν κινήσαντος Σίμων ὁ τοῦ V 202

Κλεωπᾶ, τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας ἐπίσκοπος γενόμενος,
 15 ἐμαρτύρησεν, γενόμενος ἑτῶν ρκ', ἐπὶ Ἀττικοῦ ὑπατικοῦ διαβληθεὶς
 ὑπὸ τῶν τῆς μοίρας Κηρίνθου καὶ τῶν λεγομένων Νικολαιτῶν,
 ὡς οὐ μόνον χριστιανός, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπὸ τῶν τοῦ γένους Δαβὶδ R 596
 ὑπάρχων, ὃς ἐπὶ πλείστας ἡμέρας αἰκισθεὶς, καὶ αὐτὸν τὸν δικα- D
 στήν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν τὰ μέγιστα καταπλήξας, τῷ τοῦ σταυ-

5. κάλον RV. 6. Βουκολίων PV. 8. Κρήσκης PV. 14. γενό-
 μενος suspectum est. 17. τῶν τοῦ] τοῦ P. 19. καὶ τοὺς περὶ
 αὐτὸν om. P.

A. C. [Ol. Iph.]
 dem tempore Simon Cananita, cognomento Judas, Jacobi fi-
 lius, qui que post Jacobum fratrem Domini factus fuerat Epi-
 scopus, cum annum aetatis cxx. attigisset, crucifixus est.

Eodem Trajano imperante, Marcus Evangelista, qui que
 Alexandriae Episcopus erat, injecto in illum laqueo, a Buc-
 colis ita appellatis, usque ad Angelos, locum ita dictum, tra-
 ctus, ibi exustus est prima die Pharmuthi, sicque martyrio
 vitam consummavit.

Crescens Evangelio Domini nostri Jesu Christi in Gallis,
 Nerone imperante, praedicato, moritur, ibique sepelitur.

CCXXI. Olympias.

105. VIII. Ind. II. Candido et Quadrato Coss.

1. 221.

Trajano in Christianos persecutionem movente, Simon
 Cleopae filius Hierosolymitanae Ecclesiae Episcopus, marty-
 rium obiit, cum annum ageret cxx. apud Atticum Consularem
 a sectatoribus Cerinthi, et ab iis, qui Nicolaitae appellantur,
 accusatus, non tantum ut Christianus, sed etiam, quod esset
 ex stirpe Davidica, qui plurimis diebus acerbis tormentis di-
 vexatus, ipso iudice mirum in modum illius constantiam stu-
 pente, in crucem instar Domini actus expiravit. Pari modo

ροῦ πάθει παραπλήσιον τοῦ κυρίου τέλος ἀπηνέγκατο. ὁμοίως δὲ καὶ Ἰγνάτιος Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἢ τῶν Ἐβιωναίων αἵρεσις ἐγνωρίζετο, πτωχὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ δοξάζουσα, μὴ εἶναι λέγουσα τὸν Χριστὸν πρὸ αἰώνων, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἀξίαν τῆς 5 αἵρέσεως αὐτῶν τὴν ὀνομασίαν εἰληφότες· Ἐβιωναῖοι γὰρ πτωχοὶ ἐρημνεύονται.

P 253 Πιτραῖοι καὶ Βοστρηνοὶ ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

Ἰνδ. γ'. θ'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Κερατανοῦ. 10

Τοῖτοις τοῖς ὑπάτοις πολέμου χαλεποῦ ἐπιβάντος τῇ Ῥωμανίᾳ ὑπὸ Περσῶν καὶ Γόθων καὶ ἐτέρων ἐθνῶν, Τραϊανὸς ἀπερχόμενος εἰς τὸν τούτων πόλεμον ἄφεισιν ἐχαρίσατο τῶν τε-
λῶν, ἄχρις ἂν ἐπιστρέψῃ.

Ἰνδ. δ'. ι'. ὑπ. Συριανοῦ τὸ γ' καὶ Σενεκίανος τὸ β'. 15

Τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας τρίτος προέστη Ἰουῆτος ὁ ἐπι-
B κληθεὶς Βαρσαββᾶς, ὁ ἐκλεγείς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἀντὶ Ἰούδα τοῦ προδότου· μεθ' οὗ καὶ Μαθθίας ἐπελέγη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀγίων ἀποστόλων.

Ἰνδ. ε'. ια'. ὑπ. Γάλλου καὶ Βραδουᾶ. 20

σβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ς'. ιβ'. ὑπ. Παλμῶ καὶ Τούλλου.

3. Ἐβιωνέων P sola, V. 6. τῆν om. P. 18. αὐτῶν om. P.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

etiam Ignatius Antiochenorum Episcopus Romae martyrio vitam exiit.

Iisdem praedictis Coss. Ebioneorum haeresis innotuit, inepta ac pauperrima de Christo praedicans, ut quae Christum ante saecula esse negaret, sed ultimis temporibus natum esse affirmaret, haeresi suae consentaneum nomen sortita: Ebionitae quippe pauperes dicuntur.

Petraei et Bostreni hinc annos suos putant.

5613. 106. ix. Ind. iii. Commodus et Ceretano Coss. 2.

His Coss. gravi bello a Persis et Gotthis, aliisque gentibus Romaniae ingruente, Trajanus expeditione in illos suscepta, gratiam tributorum, quoad reverteretur, fecit.

107. x. Ind. iv. Syriano III. et Senecione Coss. 3.

Hierosolymorum Ecclesiae tertius praeest Justus, cognomento Barsabas, qui ab Apostolis in locum Judae proditoris electus est: cum quo et Matthias ab iisdem Sanctis Apostolis pariter est electus.

108. xi. Ind. v. Gallo et Bradua Coss. 4.

Μέχρι τούτων τῶν ὑπᾶτων οἱ συνόμιλοι τῶν ἁγίων ἀποστό-
λων ἐπίσκοποι γεγονότες ἐγνωρίζοντο.

Ἰνδ. ζ'. ιγ'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πρισκιανοῦ.

Ἰνδ. η'. ιδ'. ὑπ. Πίσωνος καὶ Ἰουλιανοῦ.

5 Ἰνδ. θ'. ιε'. ὑπ. Τραϊανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀφρικανοῦ. C

σκγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ις'. ὑπ. Πρισκιανοῦ καὶ Κέλσου.

Ἰνδ. ια'. ιζ'. ὑπ. Μάλσου καὶ Βουλκίσκου.

Ἰνδ. ιβ'. ιη'. ὑπ. Μεσσάλα καὶ Πόδωνος.

R 598

10 Ἰνδ. ιγ'. ιθ'. ὑπ. Αἰλιανοῦ καὶ Βετέρου.

Ὁ βασιλεὺς Τραϊανὸς ὑδρωπιάσας ἀπέθανεν ἐν Σελινοῦν-
τι, πόλει τῆς Σελευκίας, ὧν ἐτῶν ξε'.

Ῥωμαίων ιβ' ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀδριανὸς ἔτη κά.
δομῶ ἔχμε'.

D

15 σκδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ καὶ Νίγρου.

Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀγούστου καὶ Σαλινά-
τωρος.

11. Σεληνοῦντι τῆ P, Σεληνοῦν τῆ V. 12. Σελευκίας] V. Rei-
marus ad Dion. p. 1147. 97. 16. Ἀπρωνίου P, Ἀπρωίνου R,
Ἀπρωνιανοῦ V, m. R.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCXXII. Olympias.

109. XII. Ind. VI. Palma et Tullo Coss. 1. 222.

Ad hos usque Consules, Sanctorum Apostolorum socii
Episcopi dignitatem consecuti claruerunt.

110. XIII. Ind. VII. Orphito et Prisciano Coss. 2.

111. XIV. Ind. VIII. Pisone et Juliano Coss. 3.

112. XV. Ind. IX. Trajano Augusto V. et Africano Coss. 4.

CCXXIII. Olympias.

113. XVI. Ind. X. Prisciano et Celso Coss. 1. 223.

114. XVII. Ind. XI. Malso et Bulcisco Coss. 2.

115. XVIII. Ind. XII. Messala et Podone Coss. 3.

116. XIX. Ind. XIII. Aeliano et Vetere Coss. 4.

Trajanus Imperator aqua intercute moritur Selinunte,
Seleucia civitate, cum esset annorum LXV.

Romanis XII. imperavit Aelius Hadrianus ann. XXI. Col-
liguntur anni v. MDCXLV.

CCXXIV. Olympias.

117. I. Ind. XIV. Apronino et Nigro Coss. 1. 224.

118. II. Ind. XV. Aelio Hadriano Augusto et Salinatore
Coss. 2.

V 203 Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Ῥου-
στικίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἰουδαίων στασιασάντων ἦλθεν
Ἀδριανὸς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἔλαβε τοὺς Ἰουδαίους αἰχμαλώ-
P 254 τούς, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν λεγομένην Τερέβινθον προέστησεν 5
πανήγυριν καὶ πέπρακεν αὐτοὺς εἰς ταγὴν ἵππου ἕκαστον, καὶ
τοὺς ὑπολειφθέντας ἔλαβεν εἰς Γάζαν, καὶ ἐκεῖ ἔστησεν πανήγυ-
ριν καὶ ἐπώλησεν αὐτούς, καὶ ἕως τοῦ νῦν ἡ πανήγυρις ἐκείνη
λέγεται Ἀδριανή. καὶ καθελὼν τὸν ναὸν τῶν Ἰουδαίων τὸν
ἐν Ἱεροσολύμοις ἔκτισε τὰ δύο δημόσια καὶ τὸ θέατρον καὶ τὸ 10
τρικάμαρον καὶ τὸ τετράνυμφον καὶ τὸ δωδεκάπυλον τὸ πρὶν ὀνο-
μαζόμενον ἀναβαθμοὶ καὶ τὴν κόδραν, καὶ ἐμέρισεν τὴν πόλιν
εἰς ἑπτὰ ἄμφοδα, καὶ ἔστησεν ἀνθρώπους ἰδίους ἄμφοδάρχας,
B καὶ ἐκάστῳ ἄμφοδάρχῃ ἀπένευμεν ἄμφοδον· καὶ ἕως τῆς σήμε-
ρον εἰς τὸ τοῦ ἄμφοδάρχου ὄνομα ἕκαστον ἄμφοδον χρηματίζει. 15
καὶ ἐπέθηκε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα τῇ πόλει, Αἰλίαν αὐτὴν ὀνομάσας,
ἐπειδὴ Αἴλιος Ἀδριανὸς ἐλέγετο.

Ἰνδ. β'. δ'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Φούλκων.

σκέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Σενήρου τὸ β' καὶ Ἀυγουρίνου. 20

9. τὸν ἐν] τῶν ἐν P sola tacente V. 13. ἀμφοδόχους R, altero
in m. posito.

A. C.

119. III. Ind. I. Aelio Hadriano Augusto II. et Rusti-
cio Coss.

[Ol. Iph.]

3.

His Coss. tumultuantibus Judaeis, venit Hadrianus Hierosolyma, captivisque factis Judaeis, Terebinthum, urbem sic appellatam, profectus, nundinas publicas instituit, in quibus illos vendidit, singulis ad equi commeatum aestimatis: reliquos Gazam perduxit, ibique constitutis nundinis, ipsos distraxit, ex quo ad hunc usque diem nundinae istae Hadrianae appellantur. Everso deinde Hierosolymorum templo, condidit duo Balnea publica, Theatrum, Tricameratum, Tetranympum, Dodecapylum, quod Anabathmos seu gradus prius appellabant, et Codram. Divisit praeterea urbem in VII. vicos, illisque praefecit viros ex iis selectos Vicomagistros, ac unicuique Vicomagistro vicum assignavit, a quibus ad hunc usque diem viri Vicomagistri nomen retinent. Urbi quoque nomen suum imposuit, Aelia ipsa appellata, cum ipse Aelius Hadrianus diceretur.

120. IV. Ind. II. Severo et Fulco Coss.

4.

CCXXV. Olympias.

121. V. Ind. III. Severo II. et Augurino Coss.

1. 225.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Ἀβιόλα καὶ Πανσᾶ.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Ἀδριανὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον παρεγέ- C
νετο, καὶ κτίζει τὴν Ἀντινόου τῆς Θηβαίδος, πρὸ γ' καλανδῶν
νοεμβρίου.

5 Ἰνδ. ε'. ζ'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ τὸ β' καὶ Παμπίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς καταστρέ- R 598
φει τὸν βίον.

Ἀδριανὸς ἐν Νικομηδείᾳ καὶ Νικαίᾳ ἀγορὰς ἐποίησε καὶ
τετραπλατείας καὶ τὰ τείχεα τὰ πρὸς τῇ Βιθυνίᾳ· ἔτι γε μὴν καὶ
10 ἐν Κυζίκῳ ναὸν ἔκτισεν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ πλατεῖαν ἔστρωσε μαρ-
μαροῖς. καὶ ἐν πολλαῖς δὲ ἄλλαις ἐπισημοτέραις πόλεσι ναοὺς
διαφόρους καὶ πολλοὺς ἀνέστησεν, καὶ ἀγάλματα ποικίλα ἴδρυ-
σεν ἐν αὐτοῖς.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Γλαβριώνος καὶ Τορκουάτου.

D

15 σκς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Ἀσιατικοῦ καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. η'. ι'. ὑπ. Σεβήρου τὸ γ' καὶ Ἀμβιγούλου.

Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ πατὴρ πατρίδος ἀνηγορεύθη καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ σεβαστή.

20 Ἰνδ. θ'. ια'. ὑπ. Τιτιανοῦ καὶ Γαλλικανοῦ.

Ἰνδ. ι'. ιβ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Λίβωνος.

P 255

9. καὶ alterum om. P. 14. Τουρωνάτου R. 17. Ἀμφιγούλου P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

122. vi. Ind. iv. Aviola et Pansa Coss.

2.

His Coss. Hadrianus in Aegyptum profectus, oppidum
Antinoi Thebaidis aedificat ex a. d. iii. Kal. Novembr.

123. vii. Ind. v. Aproniano II. et Pampino Coss.

3.

His Coss. Apollonius Tyaneus diem suum obiit.

Hadrianus Nicomediae et Nicaeae fora aedificavit, et qua-
drivia, ac moenia quae Bithyniam spectant. Cyzici praeterea
templum condidit, et in ea plateam marmoribus stravit. Sed
et in multis aliis illustrioribus civitatibus diversa ac complura
templa erexit, in iisque varias statuas posuit.

124. viii. Ind. vi. Glabrione et Torquato Coss.

4.

5651.

CCXXVI. Olympias.

125. ix. Ind. vii. Asiatico et Aquilino Coss.

1.

226.

126. x. Ind. viii. Severo III. et Amfigulo Coss.

2.

Hadrianus Imperator Pater Patriae appellatur, uxorque
illius Augusta.

127. xi. Ind. ix. Titiano et Gallicano Coss.

3.

128. xii. Ind. x. Torquato et Libone Coss.

4.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμοῦ γενομένου Νικομηδείας καὶ Ἀορίας τῆς Βιθυνίας τὰ πολλὰ κατεστράφη.

σξζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. ιγ'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Κέλσου.

Ἰνδ. ιβ'. ιδ'. ὑπ. Κατουλλίνου καὶ Λίβωνος τὶ β'.

V 204

Ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Ἀδριανοῦ πρώτος ἐκινήθη.

Ἰνδ. ιγ'. ιε'. ὑπ. Ποντιανοῦ καὶ Ρούφου.

B Ἰνδ. ιδ'. ις'. ὑπ. Ἀγουρίνου καὶ Σεργιανοῦ.

Ἀκύλας ἐγνωρίζετο, ὃς ἦν πενθερὸς Ἀδριανοῦ τοῦ βασι- 10
λέως. ἦν δὲ Ἕλληγ, ὡς Ἀδριανός, ἀπὸ Σινώπης τοῦ Πόντου
ὀρμώμενος, ὕστερον δὲ ἐβαπτίσθη, πεισθεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστό-
λων. ἦν δὲ καὶ ἀστρονόμος, καὶ ἐγκαλούμενος περὶ τούτου ἀπὸ
τῶν τῆς ἐκκλησίας, καὶ μὴ πεισθεὶς, μετέπειτα τὰ χριστιανῶν
ἀθετήσας, προσηλυτεύει τε Ἰουδαίοις καὶ περιτέμνεται Ἰουδαῖος, 15
καὶ ἐμπόνως μαθῶν τὴν αὐτῶν διάλεκτον καὶ τὰ στοιχεῖα ἐρη-
C νεῖαν ἑαυτῷ ἐρμήνευσεν οὐκ ὀρθῶ λογισμῶ, ἀλλ' ὅπως διαστρέ-
ψη τινὰ τῶν ῥητῶν. ταῦτα ἱστορεῖ Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος εἰς
τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων.

1. Scribendum τῆς Βιθυνίας καὶ Καισαρείας. Vide Ducangii annot.
6. πρώτον P. Vide quae diximus ad p. 162. A. Ubi quae contu-
limus augeri possunt loco Pausaniae I. 22. 2. καὶ Φαῖδρα πρώτη
ἐνταῦθα εἶδεν Ἰππόλυτον et fortasse Diodori vol. I. p. 680. 31.
14. τὰ τῶν Χρ. P. 15. προσήλυτός τε PV, προσηλυτεύει Epi-
phanus. Conf. p. 266. B. 16. καὶ τὰ] κατὰ P. 18. Ἐπι-
φάνιος] p. 171. C ed. Petav. ib. ὁ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

His Coss. Nicomediae et Aoriae in Bithynia pars ma-
xima corruiet ex terrae motu.

CCXXVII. Olympias.

129. xiii. Ind. xi. Marcello et Celso Coss.

1. 227.

130. xiv. Ind. xii. Catullino et Libone II. Coss.

2.

Colossus Rhodius imperante Hadriano primum motus est.

131. xv. Ind. xiii. Pontiano et Rufo Coss.

3.

132. xvi. Ind. xiv. Augurino et Sergiano Coss.

4.

Aquila florebat, socer Hadriani Imperatoris. Erat autem
paganus, et ut Hadrianus, Sinope urbe Ponti oriundus.
Postea vero baptismo donatus est, ab Apostolis in fide erudi-
tus. Sed cum esset Astronomus, eoque nomine a fidelibus in-
simularetur, neque potuisset persuaderi, spreta postmodum
Christiana religione, se se Judaeis adjunxit proselytus, ab iisque
circumciscus Judaeus factus, et magno labore eorum linguam edo-
ctus, secundum elementa interpretationem (sacrorum Libro-
rum) sibi ipsi confecit, illos interpretatus non recto quidem

σκη' Ὀλυμπιάς.

R 600

Ἰνδ. ιε'. ιζ'. ὑπ. Ἰεβερίου καὶ Σισίννου.

Ἰνδ. α'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Οὐάρου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀπελλῆς καὶ Ἀρίστων, ὧν μέμνηται Εὐσέ-
βιος ὁ Παμφίλου ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ, ἐπιδίδω-
σιν ἀπολογίας σύνταξιν περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσεβείας Ἀδριανῶ D
τῷ βασιλεῖ.

Ἰνδ. β'. ιθ'. ὑπ. Ποντιανοῦ τὸ β' καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. γ'. κ'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Ποντιανοῦ τὸ γ'.

σκη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. κα'. ὑπ. Αἰλιανοῦ Καίσαρος καὶ Βαλβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Αἴλιος Ἀδριανὸς νοσήσας ὀλίγας
ἡμέρας ἐτελεύτησεν, ὧν ἐτῶν οζ'.

Ῥωμαίων γ' ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀντωνῖνος ὁ εὐσεβῆς ἔτη P 256
15 κγ'. ὁμοῦ, εχξή'.

Ἰνδ. ε'. α'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Νίγρου.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Ἀντωνίνου Ἀγούστου καὶ Πραισέντου.

Κέρδων τῆς κατὰ Μαρκίωνα πλάνης ἀρχηγός, ποτὲ μὲν
συνῶν τοῖς ἐν Ῥώμῃ χριστιανοῖς, ποτὲ δὲ παραδιδάσκων καὶ λέ-

2. Τεβερίου R, Τιβερίου P. 11. Καίσαρος om. P. 17. Πραι-
σεντίνου V. 18. τῆς] τις R.

A. C. [Ol. Iph.] Anni a m. c.
consilio, sed ut quosdam in iis locos interverteret. Haec re-
fert Epiphanius Cyprius in libro de Ponderibus et mensuris.

CCXXVIII. Olympias.

133. xvii. Ind. xv. Tiberio et Sisinno Coss. 1. 228.

134. xviii. Ind. i. Severo et Varo Coss. 2.

Hoc anno Apelles et Aristo, quorum meminit in sua Hi-
storia Ecclesiastica Eusebius Pamphili, librum apologeticum
pro religione nostra Hadriano Imperatori porrigunt.

135. xix. Ind. ii. Pontiano II. et Aquilino Coss. 3.

136. xx. Ind. iii. Commodo et Pontiano III. Coss. 4.

CCXXIX. Olympias.

137. xxi. Ind. iv. Aeliano et Balbino Coss. 1. 229.

His Coss. Aelius Hadrianus cum paucis diebus aegrotas-
set, vita excessit, cum annorum esset Lxxvii.

Romanis xiii. imperavit Aelius Antoninus Pius annos 5667.
xxiii. Colliguntur an. v. mdclxviii.

138. i. Ind. v. Camerino et Nigro Coss. 2.

139. ii. Ind. vi. Antonino Augusto et Praesente Coss. 3.

Cerdo Marcionitarum haereseos princeps, cum Christianis
siquando Romae versatus, eadem quae illi sentiens, postea

γων ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου κηρυττόμενος θεός, ὁ μὴ ὢν πατήρ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν μὲν γνωρίζεσθαι, τὸν δὲ ἄγνωστον εἶναι, καὶ τὸν μὲν δίκαιον, τὸν δὲ ἀγαθὸν ὑπάρχειν, ὡς
 B ἀπὸ τῶν κατὰ Σίμωνα τὸν μίγον ἔχων τὰς ἀφορμὰς. ὅς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα διάδοχον ἔσχε Μαρκίωνα Ποντικόν. 5

Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Ἀντωνίνου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Μάρκου Ἀύρηλιανοῦ Βήρου νιοῦ αὐτοῦ.

σλ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. δ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ δ' καὶ Σιλανοῦ.

V 205 Ἰνδ. θ'. ε'. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Κοναδράτου. 10

Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Ηρώδου.

Ἰνδ. ια'. ζ'. ὑπ. Ἀβιόλα καὶ Μαξίμου.

R 602
C

σλα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. η'. ὑπ. Ἀντωνίνου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Ἀύρηλιανοῦ τὸ β'. 15

Ἰνδ. ιγ'. θ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ ε' καὶ Οὐηρίνου.

Ἰνδ. ιδ'. ι'. ὑπ. Λάργου καὶ Μεσσαλίνου.

Τούτοις τοῖς ὑπᾶτοῖς ἄφεις ἐγένετο τῶν χρεοφειλετῶν παρὰ Ἀντωνίνου Εὐσεβοῦς, καὶ οἱ ταμιακοὶ χάρται δωρεὰν ἐκαύθησαν. 20

11. Τορκουάτου P sola. 19. ταμειακοὶ P.

A. C.

[Ol. Iph.]

pravam doctrinam disseminavit, alium dicens esse Deum quem lex praedicat, qui Christi pater non fuerit, alterum notum esse, alterum vero ignotum: ac hunc quidem justum, alterum autem bonum, acceptis a Simonis Magi deliriis ejusmodi opinionibus. Is vero posthaec successorem habuit Marcionem Ponticum.

140. III. Ind. VII. Antonino Augusto II. et Marco Aureliano Vero filio ejus Coss. 4.

CCXXX. Olympias.

141. IV. Ind. VIII. Severo IV. et Silano Coss. 1. 230.

142. V. Ind. IX. Rufino et Quadrato Coss. 2.

143. VI. Ind. X. Torquato et Herode Coss. 3.

144. VII. Ind. XI. Aviola et Maximo Coss. 4.

CCXXXI. Olympias.

145. VIII. Ind. XII. Antonino Augusto III. et Aureliano II. Coss. 1. 231.

146. IX. Ind. XIII. Severo V. et Verino Coss. 2.

147. X. Ind. XIV. Largo et Messalino Coss. 3.

His Coss. aes alienum remissum ab Antonino Pio, et tabulae fiscales exustae sunt.

Ἰνδ. εἶ. ια'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ β' καὶ Ἰουλιανοῦ.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀφρικανὸς τελευτᾷ.

D

σλβ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. α'. ιβ'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πρίσκου.
5 Ἰνδ. β'. ιγ'. ὑπ. Γλαβρίωνος καὶ Βετέρου.
Ἰνδ. γ'. ιδ'. ὑπ. Κονδιανοῦ καὶ Μαξίμου.
Ἰνδ. δ'. ιε'. ὑπ. Γλαβρίωνος τὸ β' καὶ Ἰουμιλίου.

σλγ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. εἶ. ις'. ὑπ. Πραίσεντος καὶ Ρουφίνου.
10 Ἰνδ. ζ'. ιζ'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Λατερανοῦ.
Ἰνδ. ζ'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου τὸ ε' καὶ Σαβινιανοῦ.
Ἰνδ. η'. ιθ'. ὑπ. Σιλβάνου καὶ Ἀγγουρίνου.

P 257

σλδ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. θ'. κ'. ὑπ. Βαρβάρου καὶ Ῥηγούλου.
15 Ἰνδ. ι'. κα'. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Σακερδότου.

Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος, ἀνὴρ θαυμάσιος, καὶ τῶν ἀποστόλων οὐ μόνον ἀκουστής, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐπίσκοπος καταστάς, ἔτι περιῶν ἐν τῷ βίῳ, γενόμενος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀνικήτου ἐπισκόπου διὰ ζήτημα περὶ τῆς τοῦ πάσχου ἑορτῆς πολ-

B

6. Κορδιανοῦ P. 12. Σιλανοῦ P, Σισβανοῦ R. 17. οὐ μόνον om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

148. xi. Ind. xv. Torquato II. et Juliano Coss.
His Coss. Africanus moritur.

4.

CCXXXII. Olympias.

149. xii. Ind. i. Orphito et Prisco Coss.
150. xiii. Ind. ii. Glabrione et Vetere Coss.
151. xiv. Ind. iii. Cordiano et Maximo Coss.
152. xv. Ind. iv. Glabrione II. et Jumilio Coss.

1. 232.

2.

3.

4.

CCXXXIII. Olympias.

153. xvi. Ind. v. Praesente et Rufino Coss.
154. xvii. Ind. vi. Commodo et Laterano Coss.
155. xviii. Ind. vii. Severo VI. et Sabiniano Coss.
156. xix. Ind. viii. Silano et Augurino Coss.

1. 233.

2.

3.

4.

CCXXXIV. Olympias.

157. xx. Ind. ix. Barbaro et Regulo Coss.
158. xxi. Ind. x. Tertullo et Sacerdote Coss.

1. 234.

2.

Polycarpus Smyrnae Episcopus, vir admirandus, et Apostolorum auditor, ab iisque constitutus Episcopus, cum vita adhuc superstes, Romae, Aniceto Episcopatum obtinente, ob controversiam de Paschatis festo versaretur, complures ex

λοὺς τῶν ἀπὸ Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκίανος αἰρετικῶν τῶ τοῦ Χριστοῦ ὑγιεὶ λόγῳ ἐπέστρεψεν. ὃς καὶ Μαρκίανόν ποτε εἰς ὄψιν αὐτοῦ ἐλθόντι καὶ φήσαντι, Ἐπιγινώσκεις ἡμᾶς; ἀπεκρίθη Ἐπιγινώσκω σε τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ, ὡς ἱστορεῖ Εἰρηναῖος.

5

Ἰνδ. ια'. κβ'. ὑπ. Κωντίλλου καὶ Πρίσκου.

Ἰνδ. ιβ'. κγ'. ὑπ. Βραδουᾶ καὶ Οὐήρου.

R 604
C

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐσφάγη Αἴλιος Ἀντωνῖνος ἐν Προκονήσῳ, ὧν ἐτῶν ξζ'.

Ῥωμαίων ἰδ' ἐβασίλευσεν Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος ὁ 10
καὶ Οὐήρος, υἱὸς Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, καὶ Λούκιος Αὐ-
V 206 ρήλιος Κόμμοδος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ιθ'. ὁμοῦ ,εχπζ'.

σλε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. α'. ὑπ. Μάρκου Αὐρηλίου Οὐήρου καὶ Λουκίου
Κομμόδου Αὐγούστου.

15

Ἰνδ. ιδ'. β'. ὑπ. Μάρκου Αὐρηλίου Οὐήρου καὶ Λουκίου
Κομμόδου Αὐγούστου τὸ β'.

D

Ἰνδ. ιε'. γ'. ὑπ. Ρουστικίου καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Αἰλιανοῦ καὶ Πάστωρος.

Ἔτους ρλγ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου μεγι-20

6. Κωντίλλου P. 7. Βραδουᾶ R. 8. Προκονήσῳ P. 14.
Οὐήρου om. R. 15. Αὐγούστου τὸ δεῦτερον P. 17. Αὐγού-
στου τὸ β'] τὸ γ' P sola.

A. C.

[Ol. Iph.]

Valentini et Marcionis haereticorum sectatoribus sano Christi verbo convertit. Is Marcioni aliquando sibi in faciem occurrenti, ac dicenti, *Agnoscis nos?* respondit, *Agnosco te primogenitum Satanac*, quemadmodum narrat Irenaeus.

159. xxii. Ind. xi. Quintillo et Prisco Coss.

3.

160. xxiii. Ind. xii. Bardua et Vero Coss.

4.

His Coss. interfectus est Aelius Antoninus in Proconeso, annos natus lxxvii.

Romanis xiv. imperavit Marcus Aurelius Antoninus, qui et Verus dictus, filius Antonini Pii, et Lucius Aurelius Commodus, illius frater, ann. xix. Colliguntur anni v. MDCLXXXVII.

CCXXXV. Olympias.

161. i. Ind. xiii. Marco Aurelio Vero et Lucio Commodo Augusto II. Coss.

1. 235.

ii. Ind. xiv. Marco Aurelio Vero et Lucio Commodo Augusto III. Coss.

2.

162. iii. Ind. xv. Rusticio et Aquilino Coss.

163. iv. Ind. i. Aeliano et Pastore Coss.

3.

Anno cxxxiii. post Domini in coelos Assumptionem, maxi-

στον τὴν Ἀσίαν ὀνασοβησάντων διωγμῶν πολλοὶ ἐμαρτίρῳσαν,
 ἐν οἷς Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάν-
 νου μαθητῆς καὶ ὑπ' αὐτοῦ κατασταθεὶς ἐπίσκοπος, συλληφθεὶς
 ἐπὶ ἀνθυπάτου Τατίου Κοδράτου ὑπὸ Ἡρώδου εἰρηνάρχου,
 5 νύϊο ὄντος Νικήτου, καὶ πολλὰ ὑπομείνας διὰ τὴν εἰς Χριστὸν
 πίστιν, τῇ πρὸς ζ' καλανδῶν ἀπριλίω τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ P 258
 ὤραν ἢ τοῦ κεντυρίωνος τὴν τῶν ἐπισυναχθέντων Ἰουδαίων καὶ
 ἔθνηκῶν φιλονεικίαν θεασαμένου τεθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἐν μέσῳ
 ἐκάη ζῶν, ὧν ἐτῶν πς'. οὕτω γὰρ καὶ ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τε-
 10 λειοῦσθαι ἀπὸ τῶν ζῶντα καίομενον. περὶ δὲ τῶν ἐτῶν αὐτοῦ
 εἶπε τῷ ἀνθυπάτῳ εἰπόντι αὐτῷ, Βλασφήμησον τὸν Χριστόν·
 ὁ δὲ εἶπεν, Πς' ἔτη δουλεύω τῷ Χριστῷ, οὐδὲν με ἠδίκησε· καὶ
 πῶς δύναμαι βλασφημησαὶ τὸν σώσαντά με βασιλέα; τούτῳ καὶ
 φωνῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἐν τῷ σταδίῳ Σμυρναίων εἰσιόντι,
 15 Ἰσχυρε, Πολύκαρπε, καὶ ἀνδρίζου. καὶ τὸν μὲν εἰπόντα οὐδεὶς B
 τῶν ἄλλων εἶδεν, τὴν δὲ φωνὴν πολλοὶ καὶ τῶν ἡμετέρων ἤκου-
 σαν. σὺν τῷ ἁγίῳ δὲ Πολυκάρπῳ καὶ ἄλλοι θ' ἀπὸ Φιλαδελ-
 φείας μαρτυροῦσιν ἐν Σμύρῃ· καὶ ἐν Περγᾶμῳ δὲ ἕτεροι, ἐν
 οἷς ἦν καὶ Παπίας καὶ ἄλλοι πολλοί, ὧν καὶ ἔγγραφα φέρονται
 20 τὰ μαρτύρια. πλεῖστοι καὶ αὐτῶν ἀνάγραπτοι εἰς ἔτι νῦν οἱ
 ἀγῶνες διαμένουσιν, ὧν πάντων ταῖς πρεσβείαις γένοιτο ἡμῶς
 συγκοινωνοὺς τε καὶ μαθητὰς γενέσθαι.

2. Ἰωάννου] ἰα' praeponit alia manu V. 5. Χριστόν om. R. 7.
 ὥρα P. 9. πς' P. 12. πς' δουλεύων R. 13. δύναμαι καὶ βλ. R.
 ἰδ. καὶ] δὲ καὶ P. 15. οὐθεὶς P. 17. δὲ om. R. 20. καὶ — δια-
 μένουσιν] δὲ καὶ κατὰ Γαλλίαν καὶ Γαλατίαν διαπρεπῶς ἐμαρτύρη-
 σαν P et m. V alia manu.

mis Asiam turbantibus persecutionibus, multi martyrio vitam finierunt:
 in quibus extitit Polycarpus Smyrnae Episcopus, Apostoli Joannis disci-
 pulus, et ab eo constitutus Episcopus, qui comprehensus sub Tatio
 Quadrato Proconsole, et Herode Irenarcha, Nicetae filio, multaque
 passus propter fidem in Christum, ex a. d. vii. Kal. Apriles, magno
 Sabbato, hora viii. coactorum Judaeorum et Gentilium pertinaciam spe-
 ctante Centurione, in medio ab iis constitutus, vivus exustus est, annum
 agens LXXXVII. cum illi revelatum fuisset fore ut vivus igne absumere-
 tur. De annis vero illius Proconsuli sibi dicenti, *Maledic Christo, res-
 pondit: Sextum supra octogesimum annum Christo servio, nec unquam
 is ulla me injuria affecit. Quomodo ergo maledicere queam Regi, cui
 salutem meam debeo?* Euntī porro ad Smyrnense stadium, vox de coelo
 edita est in haecce verba: *Firma animum, Polycarpe, et viriliter age.*
 Et qui haec dixerit nemo alius vidit, vocem autem multi e nostris au-
 dierunt. Cum sancto autem Polycarpo, alii novem ex Philadelphia
 Smyrnae martyrium subiere: Pergami vero alii, in quibus fuit Papias,
 aliique multi, quorum martyria scriptis commendata extant. Plurimi

R 606

ολς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ε'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Κέλσον.

C Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πούδεντος.

Ἰουστίνος φιλόσοφος τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγον δεύτερον ὑπὲρ τῶν καθ' ἡμᾶς δογματῶν βιβλίον ἀναδοὺς Μάρκῳ Ἀνδρηλίῳ καὶ Ἄντωνίνῳ Βήρῳ τοῖς αὐτοκράτορσι θείῳ κατακοσμεῖται οὐ μετ' οὐ πολὺ στεφάνῳ τῷ τοῦ μαρτυρίου, Κρήσκεντος αὐτὸν ὑποβάλλοντος. ἀλλὰ καὶ Μελίτων Ἀσιανὸς Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος βιβλίον ἀπολογίας ἔδωκεν τοῖς λελεγμένοις βασιλεῦσιν, καὶ ἕτεροι δὲ πολλοί, ὧν ὁ μὲν δηλωθεὶς Ἰουστίνος μετὰ τινα ἄλλα ὧν ἔγραψεν καὶ τοῦτο ἐνέθηκεν. Καγὼ προσδοκῶ ὡς εἰς τῶν προωνο-

D μασμένων ἐπιβουλευθῆναι καὶ ξύλῳ ἐντιναχθῆναι, ἢ καὶ ἀπὸ Κρήσκεντος τοῦ ἀφιλοσόφου καὶ φιλοκόμπου· οὐ γὰρ φιλόσοφον εἰπεῖν ἄξιον τὸν ἄνδρα, ὅς γε δημοσίᾳ καταμαρτυρεῖ ὡς ἀθείων ἡμῶν καὶ ἀσεβῶν χριστιανῶν ὄντων, πρὸς χάριν καὶ ἡδονὴν πολ-

V 207 γὰρ προθέντα με καὶ ἐρωτήσαντα αὐτὸν ἐρωτήσεις τινὰς μαθεῖν καὶ ἐλέγξαι ὅτι ἀληθῶς οὐδὲν ἐπίσταται εἰδέναι ὑμᾶς βούλομαι· καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, εἰ μὴ ἀννήχθησαν ὑμῖν αἱ κοινωνίαι τῶν λό-

6. οὐ μετ' οὐ] Conf. annot. ad p. 128. C. 7. 13. Κρήσκεντος P. 13. ἀφιλοσόφου Eusebius Hist. Eccles. IV. 16. φιλοσόφου PV. ἰδ. φιλόνομικον PV, φιλόσοφον Eusebius. 14. ὡς γε RV, ὅς γε m. R. 16. βραχέων P. 17. προταθέντα P. 19. καὶ om. V.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

quoque ex Gallia et Galatia martyrio honorifice vitam exuerunt, quorum omnium intercessionibus ut eorum socii ac discipuli fieri mereamur, peroptamus.

CCXXXVI. Olympias.

5672. 164. v. Ind. ii. Macrino et Celso Coss.

4.

165. vi. Ind. iii. Orphito et Pudente Coss.

1. 236.

Justinus Philosophus cum ex iis quae pro nobis, et ad firmanda nostra dogmata librum Marco Aurelio et Antonino vero Imperatoribus tradidisset, haud multo post a Crescente delatus, divina Martyrii corona adornatur. Sed et Melito Asianus Sardonorum Episcopus librum apologeticum iisdem imperatoribus dedit, ut et alii complures, in quibus supra memoratus Justinus, inter alia quaedam ab eo scripta, haec addidit: *Expecto et ego, velut unus ex supra nominatis, uti per insidias captus in crucem agar, vel ab hoc Crescente calumniatore et jactatore: neque enim fas est Philosophi nomine hominem afficere, qui publicitus (ad gratiam nempe et pruritus vulgi a se decepti) Christianos impietatis et velut hostes numinis reos agit. Et paulo infra: Nam congressum me cum eo, et questionibus aliquot ejus ingenium periclitatum deprehendisse sciatis, illum rerum omnium imperitissimum esse.*

γων, ἔτοιμός εἰμι καὶ ἐπὶ ὑμῶν κοινωνεῖν τῶν ἐρωτήσεων πά- P 259
 λιν· βασιλικὸν γὰρ ἂν καὶ τοῦτο ἔργον εἶη. εἰ δὲ καὶ ἐγνώ-
 σθησαν ὑμῖν αἱ ἐρωτήσεις μου καὶ αἱ ἐκείνου ἀποκρίσεις, φα-
 νερόν ὑμῖν ἐστὶν ὅτι οὐδὲν τῶν ἡμετέρων ἐπίσταται· εἰ δὲ καὶ
 5 ἐπίσταται, διὰ τοὺς ἀκούοντας δὲ οὐ τολμᾷ λέγειν, ὡς πρότερον
 ἔφην, οὐ φιλόσοφος ἀλλὰ φιλόδοξος ἀνὴρ δαίκνυται, ὅς γε μηδὲ
 τὸ Σωκρατικὸν ὄλως ἐπίσταται.

Μελίτων Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος μετὰ πολλὰ τῶν ἐπιδοθέν-
 των παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου φησὶν, Οὐκ ἐσμὲν λίθων οὐδε-
 10 μίαν αἰσθησὶν ἐχόντων θεραπευταί, ἀλλὰ μόνου Θεοῦ τοῦ πρὸ B
 πάντων καὶ ἐπὶ πάντων καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ὄντος Θεοῦ λό-
 γου πρὸ αἰώνων ἐσμὲν θρησκευταί, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Πούδεντος τὸ β' καὶ Πουλλίωνος.

Ἰνδ. ε'. η'. ὑπ. Μάρκον Αὐρηλίον Οὐήρου τὸ γ' καὶ Κουα- R 608
 5 δράτου.

σλζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ καὶ Παύλου.

2. γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον εἶη V. 3. ἀποκρίσεις ἐκείνου P. 4.
 φανερόν Eusebius, εἰς φανερόν PV. ib. εἰ δὲ καὶ ἐπίσταται om. V.
 5. δὲ οὐ] οὐ P. 7. σωματικὸν P. 11. τοῦ] ἐπὶ τοῦ P. ibid.
 ὄντως P. 13. Παλλίωνος P. 16. Ὀλυμπιάδος V.

A. C. [Ol. Iph.]

Quod ut verum credatis, nisi disputationem nostram ad vos
 perlatam esse non arbitrarer, rursum, etiam vobis audienti-
 bus cum illo in certamen descendere non dubitarem: Regia
 enim omnino haec res foret. Quod si et meae percontationes,
 et illius ad has responsiones vobis non sunt ignotae, constat
 profecto nihil illum scire rerum n.strarum. Et si quid novit,
 non audet tamen id ipsum apud auditores proferre, Socrati, ut
 ante dixi, non absimilis, nec tam philosophus quam philodorus
 (hoc est non sapientiae, sed gloriae sectator) ut qui nec id
 plane quod sensu tangitur, pernorit.

Melito Sardonorum Episcopus, post multa ab eodem Ju-
 stino tradita: Non sumus, inquit, cultores lapidum ne minimo
 quidem sensu praedictorum, sed solius Dei, qui est ante omnia
 et in omnibus, et in Christo ejus vere Deo Verbo ante saecula,
 etc.

166. vii. Ind. iv. Pudente II. et Pollione Coss. 2.
 167. viii. Ind. v. Marco Aurelio Vero III. et Quadrato
 Coss. 3.

CCXXXVII. Olympias.

168. ix. Ind. vi. Aproniano et Paulo Coss. 4.
 Lucius Aurelius Commodus Altini diem obiit, anno impe-
 rii ix.

Λούκιος Αὐρήλιος Κόμμοδος ἀπέθανεν ἐν Ἀλτίνῳ ἄρξας ἔτη θ'.

C Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος Κόμμοδον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν κοινῶν ἐποίησατο τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας.

Ἰνδ. ζ'. ι'. ὑπ. Πρίσκον καὶ Ἀπολλινάριον.

Μελίτων Ἀσιανὸς τῆς Σάρδεων πόλεως ἐπίσκοπος καὶ Ἀπολλινάριος Ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου βιβλίον ἀπολογίας Μάρκῳ Αὐρηλίῳ Ἀντωνίνῳ ἐπέδωκαν, Ἰουστινὸν τελειωθέντος καὶ ἄλλων πολλῶν. ἐντευχθεῖς 10 δὲ καὶ ὑφ' ἑτέρων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπὶ τῆς Ἀσίας παντοίαις ὑβρεσιν πρὸς τῶν ἐπιχωρίων καταπονουμένων τοιαύτης ἡξίωσε τὸ κοινὸν διατάξεως.

D Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος, σεβαστός, δημαρχικῆς ἕξουσίας τὸ πεντεκαίδέκατον καὶ ὑπάτος τὸ 15 τρίτον, τῷ κοινῷ τῆς Ἀσίας χαίρειν.

Ἐγὼ μὲν οἶδα ὅτι καὶ τοῖς θεοῖς ἐπιμελές ἐστιν μὴ λανθάνειν τοὺς τοιούτους· πολλῶ γὰρ μᾶλλον ἐκείνοι κολάσαιεν ἢ τοὺς μὴ βουλομένους αὐτοῖς προσκυνεῖν ἢ ὑμεῖς, οὓς εἰς ταραχὴν ἐμβάλλοντες βεβαιούτε τὴν γνώμην αὐτῶν, ἤνπερ ἔχουσιν 20 ὡς ἀθέων κατηγοροῦντες. εἴη δ' ἂν κἀκείνοις ἄρεστὸν τὸ δοκεῖν κατηγοροῦμένους τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν ὑπὲρ τοῦ οἰκείου

4. αὐτοῦ P. 9. ἀπέδωκαν P, ἀπέδωκεν R. 11. ἑτέρων πολλῶν P. 14. αὐτοκράτωρ Καῖσαρ om. P. 18. ἂν τοὺς Eusebius Hist. Eccles. IV. 13. αὐτοῦς PV.

A. C.

His Coss. Marcus Aurelius Antoninus Commodum filium suum in imperii consortium adscivit.

169. x. Ind. vii. Prisco et Apollinari Coss.

[Ol. Iph.] 1. 237.

Melito Asianus Sardiniae urbis Episcopus, et Apollinaris Hierapoleos Episcopus, multique alii, religionis nostrae librum apologeticum Marco Aurelio Antonino porrexere, Justino aliisque non paucis martyrio jam defunctis. Ab aliis vero compluribus edoctus idem Imperator, omnis generis contumeliis ab indigenis Christianos in Asia affici, tale ad Commune (Asiae) rescriptum dedit.

Marcus Aurelius Antoninus Augustus, Tribunitiae potestatis xv. Consul iii. Communi Asiae, Salutem.

Equidem haud ignoro Diis etiam ipsis curae esse, ne ejuscemodi lateant. Multo enim magis convenit animadvertere in eos, qui sacrificare Diis recusant, quam vobis, qui dum veritatis illos, simul illorum sententiam confirmatis, quam de vobis ut impiis conceperunt. Fuerit sane illis multo optatius per

Θεοῦ· ὅθεν καὶ νικῶσι προϊέμενοι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἕπερ P 260
 πεποίθασιν οἷς ἀξιοῦτε πράττειν αὐτούς. περὶ δὲ τῶν σεισμῶν
 τῶν γενομένων καὶ γινομένων οὐκ ἄτοπον ὑμᾶς ὑπομνήσαι, ἀθυ-
 μουñτας μὲν ὅταν περ ὦσιν, παραβάλλοντας δὲ τὰ ἡμέτερα πρὸς
 5 τὰ ἐκείνων· οἱ μὲν εὐπαδρόησιαστώτεροι γίνονται πρὸς τὸν Θεόν,
 ὑμεῖς δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἀγνοεῖν δοκεῖτε, τῶν
 Θεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀμελεῖτε καὶ τῆς θρησκείας τῆς περὶ τὸν
 ἀθάνατον, ὃν δὴ τοὺς χριστιανοὺς θρησκευόντας ἐλαύνετε καὶ V 208
 διώκετε ἕως θανάτου. ὑπερὶ δὲ τῶν τοιούτων ἤδη καὶ πολλοὶ
 10 τῶν περὶ τὰς ἐπαρχίας ἡγεμόνων καὶ τῶ Θειοτάτῳ ἡμῶν ἔγρα-
 ψαν πατρὶ· οἷς καὶ ἀντέγραψεν μηδὲν ἐνοχλεῖν τοῖς τοιούτοις, B
 εἰ μὴ ἐμφαίνοντό τι περὶ τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν ἐγχειροῦντες.
 καὶ ἐμοὶ δὲ περὶ τῶν τοιούτων πολλοὶ ἐσήμαναν, οἷς δὴ καὶ R 610
 προέγραψα κατακόλουθῶν τῇ τοῦ πατρὸς γνώμῃ. εἰ δέ τις ἐπι-
 15 μένοι τινὰ τῶν τοιούτων εἰς πράγματα φέρων ὡς δὴ τοιοῦτον
 ὄντα, ἐκεῖνος ὁ καταφερόμενος ἀπολελεύσθω τοῦ ἐγκλήματος,
 καὶ ἐὰν φαίνεται τοιοῦτος ὢν, ὁ δὲ καταφέρων ἐνοχος ἔσται δίκης.
 προετέθη ἐν Ἐφέσῳ.

Ἰνδ. η'. ια'. ἰπ. Κεθῆγον καὶ Κλάρου.

2. πεπόνθασιν V. 3. οὐκ om. PV. 4. ὅταν περ Eusebius, ὅτι περ PV.
 7. ἄλλων ἱερῶν P. ib. καὶ τῆς θρησκείας περὶ τὸν θάνατον ὃν δὴ V,
 θρησκείαν δὲ περὶ τὸν Θεὸν οὐκ ἐπίστασθε, ὅθεν καὶ τοὺς θρησκευόν-
 τας ἐξηλώκατε, ὅθεν καὶ P. Correxī ex Eusebio. 8. θρησκείας V.
 10. ἡγουμένων V. ib. καὶ om. P. 11. οἷς καὶ] οἷς V. ib. ὄχλουñ P.
 12. ἐμφαίνοντο Eusebius, ἀν φαίνοντο PV. 13. δῆ] δὲ P. 14. πα-
 τρός μου P. ib. ἐπιμεῖνοι PV. 15. δῆ om. P. 19. καὶ Κεκλάρον V.

A. C.

*speciem de impietate accusatis, pro suo numine emori, quam
 vivere. Unde et victoriam reportant, vitam profundere para-
 tiores quam in vestram concedere sententiam.*

*De terrae porro tremoribus quos aut sensistis aut sentitis,
 ineptum esset vobis in memoriam revocare, quod vos quidem
 cum fiunt, desperabundi, illi vero, si illorum statum cum ve-
 stro tunc comparemus, majori etiam spe erga numen suum im-
 plentur. Vos vero per omne tempus videmini Deos penitus
 ignorare, et cultum illorum negligere, et Christianos veri Dei
 cultores proscriptis, vexatis, et usque ad mortem insectamini.
 De quibus jam ante quoque provinciarum Praesides Divo patri
 meo perscripsere, quibus et ille rescripsit, uti ne molesti essent
 Christianis ulla in re, nisi quid in Rempublicam Romanam ten-
 tasse convincerentur. Ad me quoque de illis multi intulerunt,
 quibus exemplo patris mei idem quod ille rescripsi. Quod si
 quis perseverarit in hujusmodi hominibus vexandis, negotiaque
 illis facesserit, absolvantur quantumvis Christiani, delator vero
 puniatur. Propositum est Ephesi.*

170. XI. Ind. VIII. Cethego et Claro Coss.

2.

5676.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

Ἰνδ. θ'. ιβ'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Ἑρηνιανοῦ.

C Ἡ τῶν Ἐγκρατιτῶν αἵρεσις ἄρτι φρεῖσα, ξένην καὶ φθοροποιὸν ψευδοδοξίαν εἰσάγουσα ἐν βίῳ, Τατιανὸν ἀρχηγὸν ἔσχεν. οὗτος δὲ τῶν μαθητῶν Ἰουστίνου γεγωνῶς, ἕως μὲν ἔζη ὁ Ἰουστίνος, οὐδ' ὄλως ἐτόλμα ἐνδείξασθαι παραφθορὰν τῆς ὑγιοῦς 5 κατὰ Χριστὸν πίστεως. ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κενοῖς λόγοις καταποθεῖς δογματίζειν ἀγαμίαν, ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ Σατορνῖνος καὶ Μαρκίων, ἡρέμα σὺν αὐτοῖς ἀφαιτῶν τὴν ἀρχαίαν πλάσιν τοῦ Θεοῦ καὶ κατηγορῶν τὸ ἄρῃεν καὶ τὸ θῆλυ εἰς γένεσιν ἀνθρώπων πεποιηκότος, καὶ τῶν λεγομένων παρ' 1 αὐτοῖς ἐμψύχων ἀποχὴν εἰσηγήσατο, ἀχαριστοῦντες τῷ τὰ πάν-

D τα πεποιηκῶτι Θεῷ. ἀντιλέγουσί τε τῇ τοῦ πρωτοπλάστου σωτηρίᾳ, καὶ τοῦτο νῦν ἐξηρρέθη παρ' αὐτοῖς. τούτου Τατιανὸς πρῶτος ταύτην εἰσηνέγκατο τὴν βλασφημίαν, καὶ αἰωνῶς τινὰς ἀορίστους ὁ αὐτὸς εἰσάγει ὁμοίως τοῖς ἀπὸ Οὐλαεντίνου μυθολογίας, γάμον τε φθορὰν καὶ πορνείαν παραπλησίως Μαρκίῳ καὶ Σατορνίῳ ἀναγορεύσας, καθ' ὧν πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἔγραψαν, ἱκανὰ δὲ καὶ Μουσανός:

Ἄντωνῖνος αὐτοκράτωρ πυκνῶς τοῖς πολεμίοις ἐπέκειτο, P 261 αὐτὸς τε παρῶν καὶ τοὺς πολεμάρχας ἀποστέλλων. καὶ Περτί-

2. Κρατιτῶν m. R, V. ib. ἄρτι φρεῖσα] ἀντιφρεῖσα P. 3. (καὶ) ψευδ. R. 8. Σατορνῖνος P. 11. ἀποσχὴν R. 12. τε] δὲ P. 15. ἀπὸ Eusebius Hist. Eccl. IV. 27. ὑπὸ PV. 17. Σατορνίῳ P. 20. Πορτίνακι V.

A. C.

171. XII. Ind. IX. Severo et Herenniano Coss.

[Ol. Iph.]
3.

Encratitarum haeresis, quae peregrinam et exitialem in mundo induxit opinionem, Tatianum habuit auctorem. Is ex Justini auditoribus, quoad ille vixit, non omnino ausus est intemeratae Christi fidei corruptionem prodere. Justino vero extincto, vanis coepit illatis sermonibus, velut mente captus, ac ebrius, coelibatum praedicare, quemadmodum Saturninus et Marcion ante ipsum fecerant, et eorum asseclae, abrogato antiquo Dei ac damnato opere, qui marem et feminam ad hominum generationem condidit. Sed et eorum, quae Anima praedita appellant, abstinentiam induxit, ingrati mortales erga omnium conditorem Deum. Quinetiam primi hominis Adam salutem negant, idque tum primum ab iis adinventum: primus enim Tatianus hanc impietatem excogitavit. Sed et Aeonas quosdam indefinitos idem inducit, iis quae a Valentino prodita fuerant, fabulas intermiscens. Connubium etiam, secundum fere Valentini et Marcionis sententiam, corruptionem ac stuprum esse dicitans, quos contra scripsere multi alii, in iis vero sat multa Musanus.

Antoninus Imperator saepius et ipsemet hostes aggressus

νακι καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ δέψει πιεζομένοις ὄμβρος ἐκ τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ τοῖς ἀντιτασσομένοις Γερμανικοῖς καὶ Σαρμάταις σκηπτὸς ἔπεσεν, πολλοὺς τε αὐτῶν διέφθειρεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Μάρκου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς μαρτυρεῖ μέλ-
5 λοντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαφθεῖρεσθαι ταῖς τῶν χριστιανῶν εὐχαῖς διασεῶσθαι.

σλη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ β' καὶ Μαξίμου.

Ἰνδ. ια'. ιδ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ β' καὶ Πομπηιανοῦ.

10 Δεύτερος μετὰ τὸν προκείμενον Τατιανὸν Σέηρός τις κρα- B
τήσας τὴν αὐτὴν αἵρεσιν Σευηριανῶν προσηγορίας γέγονεν αἰ- R 612
τιος, χρωμένων τούτων καὶ νόμῳ καὶ προφήταις καὶ εὐαγγελίοις,
ιδίως ἐρμηνεύοντες τῶν ἱερῶν γραφῶν τὰ νοήματα, βλασφημοῦν-
τες Παῦλον τὸν ἀπόστολον, ἀθετοῦντες αὐτοῦ τὰς ἐπιστολάς,
15 μηδὲ τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων καταδεχόμενοι. ὁ μὲντοι γε
πρότερος αὐτῶν Τατιανὸς συνάφειάν τινα καὶ συναγωγὴν οὐκ οἶ- V 209
δα ὅπως τῶν εὐαγγελίων ποιησάμενος τὸ διὰ τεσσάρων τοῦτο προσ-
ωνόμασεν, ὃ παρά τισιν εἰς ἔτι καὶ νῦν φέρεται. τοῦ δὲ ἀπο- C
στόλου φασὶν αὐτὸν θελήσαι τινὰς αὐτῶν μεταφράσαι φωνάς, ὡς
20 ἐπιδιορθούμενον αὐτὸν τὴν τῆς φράσεως σύνταξιν. καταλέλοιπεν

1. τοῖς ἄλλοις σὺν P. ib. θεοῦ] οὐρανοῦ P. 10. τις om. P.
14. τὸν] τινα R. ib. τὰς ἐπιστολάς] ἐπιστολάς P. 20. φράσεως
Ducangius, φάσεως V, φύσεως P.

A. C.

est, interdum missis ducibus. Cum Pertinax aliique qui cum eo erant siti premerentur, imber de coelo depluit, in Germanos vero et Sarmatas contra stantes fulmen delapsum, multos ex iis exanimavit. Aiunt porro Marci imperatoris literas circumferri, in quibus testatur exercitum siti periturum, Christianorum precibus esse servatum.

[Ol. Iph.]

CCXXXVIII. Olympias.

172. XIII. Ind. x Orphito et Maximo Coss.

4.

173. XIV. Ind. XI. Severo II. et Pompeiano Coss.

1. 238.

Secundus post Tatianum, cujus supra meminimus, Severus eadem infectus haeresi, Severianorum nominis auctor fuit: qui quidem legem veterem ac Prophetas, atque adeo Evangelia admittunt, scripturas sacras pro libito interpretantur, Paulum Apostolum damnant, proscriptis illius Epistolis, rejectis etiam Actis Apostolorum. His vero antiquior Tatianus, nescio quam consonantiam et collectionem Evangeliorum confecit, quam Diatessaron appellavit, quae etiamnum in quorundam manibus versatur. Aiunt etiam ipsum in animo habuisse Apostoli verba alii mutare, cum geminum illius sensum ac compositionem vellet emendare. Circumferuntur complura ejus

δὲ οἷτος πολὺ τι πλῆθος συγγραμμάτων, ὧν μάλιστα παρὰ πολλοῖς μνημονεύεται διαβόητος αὐτοῦ λόγος ὁ πρὸς Ἑλληνας, ἐν ᾧ καὶ τῶν ἀνέκαθεν χρόνων μνημονεύσας τῶν παρ' Ἑλλήσιν εὐδοκίμων ἀπάντων Μωσέα τε καὶ τοὺς Ἑβραίων προφήτας ἀπέφηνε προγενεστέρους, ὅς δὴ καὶ δοκεῖ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ πάντων καλλίων τε καὶ ὠφελιμώτατος ὑπάρχειν.

Ἰνδ. ιβ'. ιε'. ὑπ. Γάλλον καὶ Φλάκκον.

Ἰνδ. ιγ'. ις'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ γ' καὶ Ρούφου.

Ποθεινὸς ὁ τῆς Λογδούνου ἐπίσκοπος, ὑπὲρ τὰ ἕ' ἔτη τῆς D ἡλικίας γενόμενος, συρόμενος ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ πολλὰ παθῶν ἀνήκεστα τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη.

Ἄλλὰ καὶ Ἄιταλος τοῦνομα πολλὰ πολλῶ τῷ χρόνῳ πεπον-
θῶς, ἐν εἰρκτῇ τυγχάνων θείας ὀπτασίας ἐν νυκτὶ ἀξιούται.
Ἀλκιβιάδου γάρ τινος τῶν ἐν εἰρκτῇ τυγχανόντων κατεχομένου,
πάνν ἀχμηρὸν βιοῦντος βίον, καὶ μηθενὸς ὄλως πρότερον μετα-
P 262 λαμβάνοντος, ἀλλ' ἢ ἄρτω καὶ ὕδατι μόνῳ χρωμένου, πειρωμέ-
νου δὲ καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ οὕτω διάγειν, Ἄιτάλῳ τῷ προειρημένῳ
μετὰ τὸν πρῶτον ἀγῶνα, ὃν ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ ἦνυσεν, ἀπεκα-
λύφθη ὅτι οὐ καλῶς ποιεῖ Ἀλκιβιάδης μὴ χρώμενος τοῖς κτίσμασι
τοῦ Θεοῦ καὶ ἄλλοις τύπον ὑπολειπόμενος σκανδάλου. πεισθεῖς 20

7. Φλάκκου V. 8. τὸ om. P. 9. Λογδούνου P. 12. Ἄταλός P.
16. μόνῳ om. P. 17. δὲ] τε P. *ibid.* Ἄτάλω P.

A. C.

[Ol. Iph.]

scripta, in quibus a multis praesertim commendatur celeberrimum illud quod ad Graecos inscripsit: in quo virorum apud eosdem illustrium omnium retroacta tempora commemorans, et Mosen, et Hebraeorum Prophetas longe vetustiores fuisse ostendit, qui quidem liber ex omnibus quos scripsit, longe pulcherrimus et utilissimus habetur.

174. xv. Ind. xii. Gallo et Flacco Coss.

2.

175. xvi. Ind. xiii. Orphito et Rufo Coss.

3.

Pothinus Lugdunensis Episcopus, qui annum aetatis nonagesimum excesserat, ad tribunal raptatus, et immensam passus crudelitatem, Martyrii cursum consummavit.

Sed et quidam nomine Atalus, multa multo tempore passus, dum in vinculis habetur, divina quadam visione per noctem dignatur. Cum enim quidam Alcibiades, qui cum iis qui in carcere erant, detinebatur, laboriosam prorsus vitam degeret, atque priusquam in custodiam daretur, nihil omnino praeter panem et aquam gustaret, in carcere eandem vitae rationem servare conaretur, praedicto Atalo, post exactum primum certamen, quo in Amphitheatro defunctus fuerat, divinitus aperitur, non recte facere Alcibiadem, qui iis quae Deus considerat non uteretur, aliisque scandalo esset. Hinc persuasus

δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης πάντων φανερώς μετελάμβανεν, καὶ ἠὲ χάριστει τῷ Θεῷ, καὶ δικαίως· οὐ γὰρ ἀνεπίσκεπτοι χάριτος Θεοῦ ἦσαν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἕγιον ἦν σύμβουλον αὐτοῖς.

σλθ' Ὀλυμπιάς.

R 614
B

5 Ἰνδ. ιδ'. ιζ'. ὑπ. Πουλλίωνος καὶ Ἀπρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόμος ἐτέθη ὥστε ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομεῖν τὸν πατέρα τὰ τέκνα· καὶ τῷ ἀχαριστῷ δὲ παιδί τὸ τετραοῦγγιον δίδοσθαι τῆς πατρῴας περιουσίας.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ὑπέταξε τὸ ἔθνος τῶν Γερμανῶν.

10 Ἰνδ. ιέ'. ιη'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Κυντίλλου.

Ἰνδ. α'. ιθ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ δ' καὶ Ροῖφου τὸ β'.

Σμίρνα τῆς Ἀσίας ἀπὸ σεισμῶν κατεβρόφη. Ἀντωνίνος ὁ C καὶ Οὐῆρος νόσῃσας ἀπέθανεν ἐν Πανωνίαις πρὸ ὀκτῶ καλανδῶν ἀπριλίων, ἄρξας ἔτη ιθ'.

15 Ῥωμαίων ιε' ἐβασίλευσε Κόμμωδος ἔτη ιβ'. ὁμοῦ εχ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Βήρου.

Οὗτος ὁ Κόμμωδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν τῆς ἐκκλησίας.

1. εὐχαρίσται P. 2. ἦσαν χάριτος τοῦ Θεοῦ P. 5. Παλλίωνος P. 8. τετραοῦγγιον P. 9. ὑπετάξετο R, ὑπετάξατο P. ib. τὸ om. P. 10. Κυντίλλου P. 13. Πανωνίαις P, Πανωνίαις m. R, V. 14. ἀπριλίου P. 17. παύει V.

A. C. [OL. Iph.] Anni a. m. c.
Alcibiades, palam absque delectu appositum deinceps cibum sumpsit, Deoque gratias egit: et jure sane, neque enim inexpectati erant gratiae Dei, sed Spiritus sanctus iis in consultorem aderat.

CCXXXIX. Olympias.

176. xvii. Ind. xiv. Pollione et Apro Coss.

4. 5684.

His Coss. lex est promulgata, qua intestato patres filii succederent, ingrato vero filio bonorum paternorum quarta duntaxat pars daretur.

Idem Imperator Germanorum gentem subjugavit.

177. xviii. Ind. xv. Commodus et Quintillo Coss.

1. 239.

178. xix. Ind. i. Orphito IV. et Rufo II. Coss.

2.

Smyrna Asiae oppidum terrae motu corrui. Antoninus qui et Verus dictus est, morbo conflictatus in Pannoniis obiit ex a. d. viii. Kalend. Apriles, cum imperasset annos xix.

Romanis xv. imperavit Commodus ann. xii. Colliguntur anni v. MDCXC.

179. i. Ind. ii. Commodus Augusto II. et Vero Coss.

3.

5689.

Hic Commodus quamdiu imperavit, ab Ecclesiae persecutione abstinuit.

V 210 Ἐπὶ τούτου Ἡγήσιππος τελειοῦται περὶ τῶν ἀποστόλων με-
D γάλως συγγραψάμενος, ὡς ἱστορεῖ Εὐσέβιος ὁ Πامφίλου.

σὺ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Πραίσειντος καὶ Γορδιανοῦ.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Βήρου τὸ β'. 5

Εἰρηναῖος ἐπίσκοπος πόλεως Λογδούνου τῆς Γαλλίας διέ-
πρεπεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων κτήτωρ τις ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ
μεγάλῃ ὀνόματι Ἀρτάβανος φιλοτίμως ἐξήρτηεν ἐν τῇ καλου-
P 263 μένῃ Δάφνῃ τοῖς δήμοις καλὰ μὲν συντόμια πολλὰ ἄρτων διαιω- 10
ζόντων, καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἄρτους πολιτικούς διὰ τὸ τῇ ἰδίᾳ
πόλει τοίτους δωρήσασθαι, καὶ ἠφόρισεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ
χωρίων πρόσοδον ἀναλογοῦσαν εἰς λόγον τῶν αὐτῶν πολιτικῶν
ἄρτων. καὶ ἀνήγειραν αὐτῷ οἱ τῆς Ἀντιοχείων πόλεως ἐν τῇ
Δάφνῃ στήλην μαρμαρινήν, ἐπιγράψαντες Ἀρταβάνει αἰωνία 15
μνήμη.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Μαιμερτίου καὶ Ῥούφου τὸ γ'.

B Ἡ κατὰ Φρύγας ἄθεος ψευδοπροφητεία Μοντανοῦ καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ παραπλήγων γυναικῶν αὐτοῦ Πρισκίλλας καὶ Μαξιμίλ-
R 616 λας συνέστη, ἔτι δὲ καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ Θεοδότου· καθ' ὧν 20

6. Λογδούνου P. ib. Γαλίας PV. 10. συντόμια πολλὰ m. R,
quae πολλά ἄρτων om. in textu. 11. ἐκέλευσεν R. 15. ἡ μνήμη
αἰωνία P. 20. ὧν Raderus, ὧν RV.

A. C.

[Ol. Iph.]

Illo imperante, decessit Hegesippus, qui de Apostolis ma-
gnifice scripsit, ut testatur Eusebius Pamphili.

CCXL. Olympias.

180. II. Ind. III. Praesente et Gordiano Coss.

4.

181. III. Ind. IV. Commodus Augusto III. et Vero II. Coss.

1. 240.

Irenaeus Lugduni urbis Galliae Episcopus celebris habi-
tus est.

His Coss. civis quidam magnae Antiochiae, nomine Ar-
tabanus, in munificentiae argumentum, plurimas breves tessa-
ras panum perpetuorum sparsit in plebem, in suburbano
Daphnensi, hosque panes vocavit Civiles, eo quod civitati
suae impertirentur: et ex propriis suis praediis congruos redi-
tus in eorundem panum civium sumptus destinavit. Vicissim
vero Antiocheni, eidem in Daphne statuam marmoream erexe-
re, cum hac inscriptione:

Artabani memoria aeterna.

182. IV. Ind. V. Mamertino et Rufo III. Coss.

2.

Mendax et impia Montani Cataphrygum haereseos aucto-
ris, et cum illo pariter furentium mulierum Priscillae et Maxi-

συνεγράψατο ὁ ἐν ὁσίᾳ τῇ μηνίμῃ Ἀπολλινάριος Ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος καὶ Μιλτιάδης συγγραφεὺς καὶ ἄλλοι πολλοί, ἐν οἷς καὶ Σαραπίων Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος.

- Ἰνδ. ε'. ε'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Βικτωρίνου.
 5 Τὸ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας Ἀπολλώνιον ἔξω τειχῶν ἐγένετο ἐφισταμένου τὸ ἔργον Βακτουανοῦ καὶ Σεβήρου Βιθυνίας ἡγεμονεύοντος.

σμά' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Μαρκέλλον καὶ Αἰλιανοῦ.
 10 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Θεοδοτίων τις τοῦ Πόντου ἀπὸ τῆς διαδοχῆς Μαρκίωνος τοῦ αἰρεσιάρχου τοῦ ἀπ' αὐτῆς Σινώπης ὀρμωμένον, καὶ αὐτὸς μηνίων τῇ αὐτοῦ αἰρέσει καὶ εἰς Ἰουδαϊσμόν ἐκκλίνας καὶ τὰ αὐτῶν στοιχεῖα καὶ γλῶσσαν μαθάν, ἰδίως καὶ αὐτὸς ἐξέδωκεν τὰ πλεῖστα τοῖς ὀβ' ἐρμηνευταῖς
 15 συνάδοντα, ὡς καὶ ἱστορεῖ περὶ τούτου Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος.
 Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Ματέρον καὶ Βραδουῦ. D
 Ἰνδ. θ'. η'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Γλαβρίωνος.
 Ἰνδ. ι'. θ'. ὑπ. Κρισπίνου καὶ Αἰλιανοῦ.

4. Κομόδου τοῦ Ἀγούστου V. ib. τὸ om. R. 5. τῶν τειχῶν P.
 6. ἐφισταμένου R. 12. μηνίω R. ib. αὐτῇ P. 15. ἀνάδοντα R.
 συναδόντας m. R. ib. καὶ om. R. ib. Ἐπιφάνιος] p. 172. s.

A. C. [Ol. Iph.]
 millae vaticinatio nata est, Alcibiadis quoque et Theodoti: contra quos scripsit sanctae memoriae Apollinaris Hierapoleos Episcopus, et Miltiades scriptor, aliique complures, quos inter extitit Sarapion Antiochiae Episcopus.

182. v. Ind. vi. Commodus Augusto IV. et Victorino Coss. 3.
 Apollonium Nicaeae Bithyniae urbe extra moenia constructum est, operi praefecto Bactruano, cum Bithyniae praeesset Severus.

CCXLI. Olympias.

184. vi. Ind. vii. Marcello et Aeliano Coss. 4.
 His Coss. quidam Theodotio in Ponto natus, ex Marcionis Haeresiarchae sectatoribus, qui et ipse Sinope oriundus erat, ejurata eadem haeresi, in Judaismum declinavit: cumque eorum elementa et linguam didicisset, privatim et ipse multa edidit quae cum LXXII. Interpretibus consentiunt, ut de illo refert Epiphanius Cypri Episcopus.
 185. vii. Ind. viii. Materno et Bradua Coss. 1. 241.
 186. viii. Ind. ix. Commodus Augusto V. et Glabrione Coss. 2.
 187. ix. Ind. x. Crispino et Aeliano Coss. 3.
 Detracto Colossi Rhodii capite, Commodus suum imposuit.

Τοῦ κολοσσοῦ Ῥόδου τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμμοδος ἰδίαν ἐπέθρακεν εἰκόνα.

Ῥωριγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγεννήθη.

Τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐν τῷ Καπιτωλίῳ Ῥώμης σκηπτὸς ἔπε-
σεν, καὶ σφοδρὸς ἐμπρησμός γέγονεν, καὶ τὰς βιβλιοθήκας καὶ 5
ἅλα τὰ μέρη Ῥώμης αὐτῆς διέφλεξεν.

P 264
V 211

Θέσμαι Κομμοδιαναὶ ἐν Ῥώμῃ ἀφιερῶθησαν.

σμβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. ι'. ὑπ. Φουσκιανοῦ καὶ Σιλανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ια'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Σεπτι- 10
μιανοῦ.

Ἰνδ. ιγ'. ιβ'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Περτί-
νακος.

B Κόμμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν ἀποπνυγὶς ἐν οἰκίᾳ Βε-
στιανοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ καὶ Ἀτταλιανῆς τῆς ὑπατίσεως ἐν Ῥώ- 15
μῃ πρὸ α' καλανδῶν Ἰανουαρίων, ἄρξας ἔτη ιβ'.

R 618

Ῥωμαίων ις' ἐβασίλευσε Λούκιος Περτίναξ μῆνας β'.

δομοῦ ἔτη εχθ' καὶ μῆνας β'.

Περτίναξ ἀξιούση τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων τὴν γυναῖκα αὐ-

4. Καπιτωλίῳ R. 16. καλάνδης RV 18. ἔτη om. P. ib. καὶ
om. P. 19. τῆ om. R.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

Origenes Alexandriae nascitur.

Hoc anno Capitolium Romae de coelo tactum est, in-
gensque extitit incendium, quo et Bibliothecae, et universae
ipsius urbis Romae regiones conflagrarunt.

Thermae Commodianae Romae dedicatae sunt.

CCXLII. Olympias.

188. x. Ind. xi. Fusciano et Silano Coss.

189. Junio et Servilio Coss.

190. xi. Ind. xii. Commodo Augusto VI. et Septimiano
Coss.

191. Aproniano et Bradua Coss.

192. xii. Ind. xiii. Commodo Augusto VII. et Pertinace
Coss.

Commodus repentina morte interiit in aede Vestiani affi-
nis sui, et Attalians feminae Consularis, Romae, pridie Ka-
lendas Januariarum, cum imperasset annos xii.

5698. Romanis xvi. imperavit Lucius Pertinax mensibus ii. Col-
liguntur anni v. MDCXCIX.

Pertinax, petenti Romanorum Senatui, ut conjugem Au-
gustam, filium vero Caesarem renuntiaret, intercessit, dicens,
Satis esse quod invitatus ad Imperium accessisset.

Pertinax, qui et Lucius dictus, a militibus interfectus est,

τοῦ σεβαστῆρ ὀνομάσαι καὶ τὸν νιδὸν Καίσαρα ἀποδείξαι, ἀντι-
πε φάσκων, Ἰκανὸν ὅτι βεβιασμένος πάρευσιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

Περτινάξ ὁ καὶ Λούκιος ἐσφάγη ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὡς
ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸν Μάρτιον, ὧν ἐτῶν ὀ΄.

5 Ῥωμαίων ιζ΄ ἐβασίλευσεν Δίδιος Ἰουλιανὸς ὁ καὶ Σίλβιος C
μῆνας ζ΄. ὁμοῦ ἔτη ,εψ΄.

Ἰνδ. ιδ΄. α΄. ὑπ. Φλάκκου καὶ Κλάρου.

Καὶ οὗτος Δίδιος ἐσφάγη ἀπὸ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πη-
γὴν τοῦ παλατίου Ῥώμης ἔσω, ὡς προσέχει τοῖς ἰχθύσιν, ἐκ συ-
10 σκευῆς τῶν μετ’ αὐτοῦ, ὧν ἐτῶν ζ΄.

σμγ΄ Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ιη΄ ἐβασίλευσεν Λούκιος Σεπτίμιος Σεβήρος ἀπὸ D
τῆς συγκλήτου Ῥώμης ψηφισθεὶς ἔτη ιθ΄. ὁμοῦ ἔτη ,εψιθ΄.

Ἰνδ. ιε΄. α΄. ὑπ. Σεβήρου Αὐγούστου καὶ Σαβίνου.

15 Ἰνδ. α΄. β΄. ὑπ. Τερτύλλου καὶ Κλήμεντος.

Ἰνδ. β΄. γ΄. ὑπ. Δέξτρον καὶ Πρίσκου.

Ἰνδ. γ΄. δ΄. ὑπ. Λατερανοῦ καὶ Ρουφίνου.

Λέγεται τὸ Βυζάντιον Θράκης ἐμπόριον εἶναι, καὶ ὅτι το-
πάρχης ἦν ἐν αὐτῇ Βαρβύσιος ὁ πατὴρ Φεδαλίας, καὶ ὅτι ἐν

2. βεβιασμένως RV. 7. Φλάκου V. 13. ἔτη alterum om. P.
15. Κλήμεντος R. 16. Δέκτρον R. 18. Περὶ τοῦ Βυζαντίου
πῶς συνέστη τὸ Βυζάντιον praeponit P, quae alia manus ascripsit
margini V. id. τόπαρχος P. 19. ἐν τῇ ζωῇ P.

A. C. [Ol. Iph.] Anni a m. c.
dum ex Palatio in campum Martium proficiscitur, annos na-
tus LXX.

Romanis xvii. imperavit Didius Julianus, qui et Silvius
dictus, menses vii. Colliguntur anni v. mccc. 5699.

193. i. Ind. xiv. Flacco et Claro Coss. 1. 243. 5699.

Similiter et hic Didius a Cubiculario per suorum insidias
interfectus est ad fontem Palatii, Romae, dum piscibus inten-
dit, annos natus lx.

CCXLIII. Olympias.

Romanis xviii. imperavit Lucius Septimius Severus, a Ro-
mano Senatu Imperator electus, ann. xix. Colliguntur anni
v. mdcccxix. 5718.

194. i. Ind. xv. Severo Augusto et Sabino Coss. 2.
195. ii. Ind. i. Tertullo et Clemente Coss. 3.
196. iii. Ind. ii. Dextro et Prisco Coss. 4.
197. iv. Ind. iii. Laterano et Rufino Coss. 1. 244.

De Byzantio, et quomodo conditum est Byzantium.

Aiunt Byzantium esse Thraciae Emporium, cujus Princeps fuit Bar-

- P 265 ζωῆ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔκτισεν ἐκείνη πολλὰ ἐν αὐτῷ τῷ ἐμπορίῳ, καὶ ἔστησεν ἐν αὐτῷ καὶ τύχην, ἦντινα ἐκάλεσε Κερόην. καὶ ὅτε ἡμελλε τελευτᾶν ὁ πατὴρ αὐτῆς Βαρβύσιος, παρεκελεύσατο κτίσαι αὐτὴν τεῖχος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, ὅπερ νῦν ἐστὶ τὸ παλαιὸν τεῖχος Κωνσταντινουπόλεως, του-5
 R 620 τέστιν ἀπὸ τοῦ καλουμένου Πετρίου ἕως τῆς πόρτας τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, πλησίον τῆς καλουμένης Ράβδου. τὴν δὲ λεχθεῖσαν Φεδαλίαν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἠγάγετο Βύζας ὁ Θράκης βασιλεύς, καὶ ἐπωνόμασε τὸν τόπον, ἡγουν τὸ ἐμπο-
 R 620 ριον, εἰς ὄνομα αὐτοῦ τὸ Βυζάντιον, ἔνθα νῦν καλοῦνται αἱ 10
 Νῆκαι, πλησίον τῶν Κιλικίων, δεδωκῶς τῷ τόπῳ καὶ δίκαιον
 B πόλεως. καὶ ἔλθων ἀπὸ Ρώμης μετὰ χρόνους πολλοὺς ὁ Σεβή-
 V 212 ρος τούτῳ τῷ χρόνῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, καὶ ἑωρακῶς τὴν τοποθεσίαν τῆς πόλεως καλὴν, ἀνήγειρε τὴν Βυζοῦ πόλιν, καὶ ἔκτισεν ἐν αὐτῇ τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ λεγόμενον 15
 Ζεῦξιππον. καὶ οὗτοι ἐκεῖ ἴστατο ἐν μέσῳ τοῦ Τετραστόου στήλη χαλκῇ τοῦ ἡλίου, καὶ ὑποκάτω αὐτῆς ἔγραφε τὸ ὄνομα τοῦ ἡλίου Ζεῦξιππου. οἱ δὲ Θράκες οὕτως ἔλεγον τὸν τόπον Ἥλιον, οἱ δὲ τῆς πόλεως Βυζαντίων καὶ αὐτοὶ ὠνόμασαν τὸ αὐτὸ δημόσιον λουτρὸν Ζεῦξιππον κατὰ τὸ ὄνομα, ὅπερ εἶχε πρόην ὁ τόπος, 20
 C καὶ οὐκέτι, ὡς εἶπεν ὁ βασιλεύς, εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐκά-
 λουν αὐτὸ Σεβήριον. ἐγένετο δὲ τὸ Τετράστων τοῦ Ζεῦξιππου,

4. κτίσας R. 11. Κηλίκων PV. 16. ὅτε R. *ib.* τετραστόου PV hic et postea. 17. τοῦ ἡλίου τὸ ὄνομα P. 18. Θράκης P. 19. Βυζάντιον V, Βυζάντων R.

bysius, Phedaliae pater: quae quidem superstitute adhuc parente plura aedificia in eo condidit, Fortunamque collocavit, quam Ceroen appellavit. Ferunt praeterea morituum patrem Barbysium ipsi reliquisse in mandatis, ut in eo murum a mari ad mare excitaret: qui quidem murus est ille antiquus Constantinopoleos, qui a Petrio usque ad portam Sancti Aemiliani, juxta locum quem Rhabdon vocant, porrigitur. Ipsam vero Phedalian post patris mortem in uxorem accepit Byzas Thraciae Rex, locumque seu emporium de suo nomine Byzantium nuncupavit, ubi nunc sunt quae vocantur Victoriae, haud Procul a Celicibus, et jure civitatis locum donavit. Severus deinde post multa tempora hoc Imperii anno (iv.) Roma profectus, Byzantium veniens, urbisque situs pulcritudinem contemplatus, Byzae urbem instauravit, publicumque condidit in ea balneum, Zeuxippum appellatum: quod in Quadriporticus meditullio statua solis aerea staret, in ipsius basi Solis Zeuxippi nomine inscripto. Ac Thracas quidem locum Helium seu Solem: cives autem, Byzantii balneum publicum Zeuxippum, juxta nomenclaturam, qua antea donabatur, appellarunt, non vero secundum Imperatoris decretum, qui de suo nomine Severium nuncupandum statuerat. Exstitit autem Zeuxippi Qua-

ἔσταντο ἐν μέσῳ ἢ στήλῃ τοῦ ἡλίου, καὶ ἔκτισεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς αὐτῆς Βύζου πόλεως ναὸν ἦτοι ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ ἀντὶ τῶν ἄλλων δύο ἱερῶν τῶν κτισθέντων πρώην ἀπὸ μὲν Βύζου Ἀρτέμιδι σὺν ἐλάφῳ, ἀπὸ δὲ Φεδαλίας Ἀφροδίτῃ. 5 καὶ ἀναγαγὼν Σεβῆρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ Τετρασιῶν τὸ ἄγαλμα τοῦ ἡλίου ἔστησεν αὐτὸ ἄνω ἐν τῷ ἱερῷ, κτίσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος κνηστῆρα μέγα πύργον, καὶ κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης θέατρον. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ ἱππικὸν εἰς τὸ Βυζάντιον ὁ λεχθεὶς Σεβῆρος, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ 10 κῆπον ἀπὸ τινῶν ἀδελφῶν ὀρφανῶν· καὶ καταλύσας τὰ οἰκήματα καὶ τὸν κῆπον ἐκδενδρώσας ἐποίησε τὸ ἱππικὸν τοῖς Βυζαντιοῖς καὶ τὸ λεγόμενον Στρατήγιον ἀνεπέωσεν ὁ αὐτὸς Σεβῆρος, ὅπερ ἦν πρώην κτισθὲν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, ὅτε κατὰ Δαμειῶν ἐπεστράτευσεν, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον Στρατήγιον· ἐκεῖ 15 γὰρ στρατολογήσας Ἀλεξάνδρος ὁ Μακεδὼν ὤρμησεν κατὰ Περσῶν εἰς τὸν πόλεμον.

σμδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ε'. ὑπ. Σατορνίνου καὶ Γάλλου.

Ἰνδ. ε'. ζ'. ὑπ. Ἀνουλλίνου καὶ Φρόντωνος.

20 Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Σεβήρου Ἀνγόστου τὸ β' καὶ Βικτωρίνου. P 266

3. καὶ ἀντι] κατέναντι Chilmeadus ad Malalae p. 292. 6. ed. Bonn.

4. Ἀρτέμιδι σὺν Malalae, Ἀρτεμιδίον V, m. R, Ἀρτεμιδίον P, Ἀρτεμιδεῖον m. R. ib. Ἀφροδίτης P. 5. ἀναγὰν P. ib. ὁ Σεβῆρος ὁ P. 12. καὶ λεγόμενον P.

driporticus, ubi in medio stetit Solis statua, in cujus locum in ipsius Anniam. c. Byzae civitatis Acropoli templum excitavit Apollini sacrum, et pro aliis duobus fanis prius extractis, a Byza quidem Dianae Elaphaeae, a Phe-dalia vero Veneris. Ex Quadriporticu translata Solis statua in summo templo constituit Imperator: e regione Dianae fani amplissimo Cy-negio, e regione vero templi Veneris Theatro aedificatis. Idem prae-terea Severus Circum condidit, coemptis a pupillis quibusdam fratribus aedibus ac hortis: ac disiectis aedibus, evulsisque ex hortis arboribus, Byzantiis Circum aedificavit. Sed et Strategium seu Praetorium instau-ravit idem Severus, quod dudum ab Alexandro Macedone extractum fuerat, cum in Darium expeditionem suscepit, locoque Strategii nomen dedit, quod post ibi instructum exercitum, idem Alexander Macedo ad-versus Persas arma moverit.

CCXLIV. Olympios.

A. C.			[Ol. Iph.]
198.	v.	Ind. iv. Saturnino et Gallo Coss.	2.
199.	vi.	Ind. v. Anullino et Frontone Coss.	3.
200.	vii.	Ind. vi. Severo Augusto II. et Victorino Coss.	4.

5704.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Μωκιανοῦ καὶ Φαβιανοῦ.

R 622

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς ἐγένετο τῶν χριστιανῶν, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν.

σμὲ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. θ'. ὑπ. Σεβήρου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Ἀντωνίνου. 5

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Σύμμαχος τις Σαμαρείτης, τῶν παρ' αὐτοῖς σοφῶν, μὴ τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἔθνους, νοσήσας φιλαρχίαν καὶ ἀγανακτήσας κατὰ τῆς ἰδίας φυλῆς, προσέρχεται Ἰουδαίοις καὶ προσηλυτεύει καὶ περιτέμνεται δευτέραν περιτομήν. οὗτος τοίνυν πρὸς διαστροφὴν τῶν παρὰ Σαμαρείταις ἐρμηνεῖων ἐρμηνεύσας τὴν τρίτην ἐξέδωκεν ἐρμηνεῖαν. ταῦτα Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος περὶ τῶν τριῶν ἐρμηνευτῶν, Ἀκύλα καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος, ἔθηκεν.

Ἰνδ. θ'. ι'. ὑπ. Πλαντιανοῦ καὶ Γέτα.

Πλαντιανὸς ὁ ὑπάτος ἐσφάγη πρὸ ἰα' καλανδῶν φεβρουαρίων.

C Ἰνδ. ι'. ια'. ὑπ. Χίλωνος καὶ Αἰβωνος.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. ὑπ. Ἀντωνίνου τὸ β' καὶ Γέτα τὸ β'.

V 213

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Σεβήρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενόμενος διωγμὸν κατὰ χριστιανῶν ἐποίησε, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν ἀπὸ 20

6. ἐν τούτοις χρόνοις P. ib. Σαμαρείας R, Σαμαρείτης V. 10. Σαμαρείταις PV. 12. Ἐπιφάνιος] p. 172. B. Cuius loci lacunae hinc supplendae sunt. ib. Ἀκύλα P. 15. φεβρουαρίων PV.

Anniam.c. A. C.

[Ol. Iph.]

201. viii. Ind. vii. Muciano et Fabiano Coss.

1. 245.

His Coss. facta est Christianorum persecutio, multique martyrio vitam finierunt.

CCXLV. Olympias.

5708. 202. ix. Ind. viii. Severo Augusto III. et Antonino Coss. 2.

His temporibus, Symmachus quidam Samaritanus, inter suos sapientia praestans, cum debiti honores a popularibus sibi denegarentur, immodica vero teneretur dominandi cupiditate, genti suae infensus, apud Judaeos demigravit, proselytumque professus, secundum circumciscus est. Hic igitur quo Samaritanorum interpretationes everteret, tertiam edidit interpretationem. Haec Epiphanius Cyprius de tribus interpretibus, Aquila, Symmacho, et Theodotione observavit.

203. x. Ind. ix. Plautiano et Geta Coss.

4.

Plautianus Consul ex a. d. xi. Kalendas Februarii necatus est.

204. xi. Ind. x. Chilone et Libone Coss.

4.

205. xii. Ind. xi. Antonino II. et Geta II. Coss.

1. 246.

Iisdem Coss. Severus dum Alexandriae moratur, contra

Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Κερεαλίου.

B Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Σαβίνου τὸ β' καὶ Ἀνουλλίνου.

Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Πραίσιεντος καὶ Ἐστρικάτου.

σμθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ ε' καὶ Ἀδουίντος. 5

Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ ε' καὶ Σακερδίτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀντωνῖνος Καράκαλλος κατὰ
Περσῶν ἀπελθὼν καὶ ἀναλαβὼν τὴν Ὀσροηνήν, συμβαλὼν εἰς
C τὸν πόλεμον ἐσφάγη, μέσον Ἐδέσεως καὶ Καρῶων, ὧν ἐτῶν ζ'.

Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσεν Μακρῖνος ἔτος α'. ὁμοῦ ψκζ'. 10

Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Ἀντωνίνου καὶ Κωμάζοντος.

Μακρῖνος ἐσφάγη ἐν Ἀρχελαίδι, ὧν ἐτῶν νβ'.

Ῥωμαίων κá ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος Ἡλιογάβαλος ἔτη δ'.
ὁμοῦ ψλα'.

Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Γράτου καὶ Σελεύκου. 14

σν' Ὀλυμπιάς.

D Ἰνδ. ιγ'. β'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ β' καὶ Ἀλεξάνδρου.

1. Κερεαλίου P. 2. Ἀνουλλίνου P. 8. καὶ — συμβαλὼν om. P.
9. Αἰδέσεως PV.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

CCXLVIII. Olympias.

214.	II.	Ind. v.	Messala et Sabino Coss.	2.
215.	III.	Ind. vi.	Lentulo et Cereali Coss.	3.
216.	IV.	Ind. vii.	Sabino II. et Anulino Coss.	4.
217.	V.	Ind. viii.	Praesente et Extricato Coss.	1. 249.

CCXLIX. Olympias.

218.	VI.	Ind. ix.	Antonino Augusto V. et Advento Coss.	2.
219.	VII.	Ind. x.	Antonino Augusto VI. et Sacerdote
Coss.	3.

His Coss. Antoninus Caracallus dum in Persas proficiscitur, inter Aedessam et Carras interficitur, annos natus LX.

5726. Romanis xx. imperavit Macrinus annum I. Colliguntur anni v. MDCCXXVII.

5730. 220. I. Ind. xi. Antonino et Comazonte Coss. 4.
Macrinus Archelaide e medio tollitur, cum vixisset annos LIH.

Romanis XXI. imperavit Antoninus Heliogabalus an. IV. Colliguntur anni v. MDCCXXXI.

221. I. Ind. xii. Grato et Seleuco Coss. 1. 250.

CCL. Olympias.

222. II. Ind. xiii. Antonino Augusto II. et Alexandro
Coss. 2.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Αἰλιανοῦ.

V 214

Διανυκτέρευσις ἡμερῶν τριῶν ἐν Ῥώμῃ γέγονεν, καὶ σει-
σμοὶ σφοδροὶ ἐν αὐτῇ ἐγένοντο πρὸ ε' ἰδῶν Σεπτεμβρίων καὶ πρὸ
ιε' καλανδῶν Ὀκτωβρίων καὶ πρὸ ιδ' καλανδῶν Νοεμβρίων.

5 Παλαιστίνης Νικόπολις, ἣ πρότερον Ἐμμαοῦς, ἐκτίσθη
πόλις, πρεσβεύοντος ὑπὲρ αὐτῆς καὶ προϊσταμένου Ἰουλίου
Ἀφρικανοῦ τοῦ τὰ χρονικὰ συγγραφεμένου.

Ἰνδ. ιε'. δ'. ὑπ. Φλαβιανοῦ καὶ Κρισπίνου.

P 268

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐσφάγη Ἀντωνίνος Ἡλιογάβαλος R 626

10 Ἀύγουστος ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ ἰδίου αὐτοῦ συγγενοῦς, ὧν ἐτῶν λς'.

Ῥωμαίων κβ' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος Μαρμαίαις ἔτη ιγ'.
ὁμοῦ ,εψμδ'.

Ἰνδ. α'. α'. ὑπ. Φουσκιανοῦ καὶ Δέξιτρον.

σνα' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. β'. β'. ὑπ. Ἀλεξάνδρου τὸ β' καὶ Μαρκελλόν.

Ἰνδ. γ'. γ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Μαξίμου τὸ β'.

B

Ἰνδ. δ'. δ'. ὑπ. Μοδέστου καὶ Πρόβου.

Ἰνδ. ε'. ε'. ὑπ. Ἀλεξάνδρου τὸ γ' καὶ Δίωνος.

σνβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ς'. ς'. ὑπ. Ἀγρεκόλα καὶ Κλήμεντος.

3. εἰδῶν P.

11. Μαρμαίαις V et infra.

20. Ἀγρεκόλα P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

223. III. Ind. XIV. Maximo et Aeliano Coss.

3.

Vigiliae trium dierum Romae actae sunt, et vehementes
terrae motus in ea facti, ex ante d. v. Id. Septemb. et ex a.
d. xv. Kalend. Octobr. ac denique ex a. d. Kalend. Novembr.

Nicopolis Palaestinae urbs, Emmaus prius nuncupata,
condita est, legationem pro ea obeunte illius Praefecto Julio
Africano Chronicorum scriptore.

224. IV. Ind. XV. Flaviano et Crispino Coss.

4.

His Coss. Antoninus Heliogabalus Romae a cognato suo
interfectus est, cum sextum et trigesimum ageret annum.

Romanis XXII. imperavit Alexander Mammaeae F. annos

5743.

XIII. Colliguntur an. v. MDCCLIV.

225. I. Ind. I. Fusciano et Dextro Coss.

1. 251. 5751.

CCLI. Olympias.

226. II. Ind. II. Alexandro II. et Marcello Coss.

2.

227. III. Ind. III. Albino et Maximo II. Coss.

3.

228. IV. Ind. IV. Modesto et Probo Coss.

4.

229. V. Ind. V. Alexandro III. et Dione Coss.

1. 252.

CCLII. Olympias.

230. VI. Ind. VI. Agricola et Clemente Coss.

2.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Πομπηϊανοῦ καὶ Πελεγμϊανοῦ.

Ἰνδ. η'. η'. ὑπ. Λούππου καὶ Μαξίμου τὸ γ'.

Ἰνδ. θ'. θ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ δ' καὶ Πατέρον.

C

σγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ι'. ὑπ. Μαξίμου τὸ ε' καὶ Οὐρβάνου.

Ἰνδ. ια'. ια'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Κυντιανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ιβ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ ε' καὶ Ἀφρικανοῦ.

Ἰνδ. ιγ'. ιγ'. ὑπ. Περπέτου καὶ Κορνηλίου.

Ἔτους σέ' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ὁ ἅγιος
Κυπριανὸς ἐμαρτύρησεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ
D Ἀλέξανδρος Ἀγούστος, ὡς ἔστιν ὑπὸ τὸν παπυλεῶνα αὐτοῦ ἐν
Μογοντιακῷ, ὧν ἐτῶν λ'. τὴν δὲ μητέρα αὐτοῦ Μαρμαίαν,
οὔσαν μεί' αὐτοῦ, ἐπνίξαν ἐν σχοινίῳ εἰς τὸν παπυλεῶνα ἔσω.

Ῥωμαίων κγ' ἐβασίλευσε Μαξιμίνοσ Ἀγούστος ἀναγορευ-
θεὶς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἔτη γ'. ἡμοῦ ςψμζ'.

σδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Οὐλπικίου καὶ Ποντιανοῦ.

Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Γορδιανοῦ καὶ Ἀλβιέλα.

2. Λούππου V. 11. τῶν] τούτων P. 12. αὐτοῦ om. P. 18.
19. p. seq. v. 1. ιδ'. Μαξ. α'. ιε'. Μαξ. β'. α'. Μαξ. γ'. R. 19.
Ἀλβιολά V.

Anni a. c. A. C.

[Ol. Iph.]

231. vii. Ind. vii. Pompeiano et Pelegmiano Coss.

3.

232. viii. Ind. viii. Lupo et Maximo III. Coss.

4.

233. ix. Ind. ix. Maximo IV. et Paterno Coss.

1. 253.

CCLIII. Olympias.

234. x. Ind. x. Maximo V. et Urbano Coss.

2.

235. xi. Ind. xi. Severo et Quintiano Coss.

3.

236. xii. Ind. xii. Maximo VI. et Africano Coss.

4.

237. xiii. Ind. xiii. Perpetuo et Cornelio Coss.

1. 254.

Anno ccv. post Christi in coelos assumptionem, marty-
rii subiiit Sanctus Cyprianus.

lisdem Coss. Alexander Augustus interfectus est ab exer-
citu, cum esset in tabernaculo, Moguntiacy, annos tum natus
xxx. ejusque mater Mammaea, quae cum filio erat, intra
ipsum tabernaculum laqueo est suffocata.

5746. Romanis xxiii. imperavit Maximinus Augustus, ab exer-
citu renunciatus, annis iii. Colliguntur anni v. mdccxlvi.

CCLIV. Olympias.

238. i. Ind. xiv. Ulpicio et Pontiano Coss.

2.

239. ii. Ind. xv. Gordiano et Aviola Coss.

3.

Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Οὐνεοίστου.

R 628

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπελθόντες οἱ στρατιῶται ἔσφαξαν Μαξιμίον Ἀύγουστον εἰς Ἀκυλίαν, ὄντα ἑτῶν ξε'. καὶ ἐβασίλευσεν Βαλβίνος μῆνας γ', καὶ ἔσφαγγη. καὶ ἐβασίλευσεν 5 Πούπλιος ἡμέρας ἑκατόν, καὶ ἔσφαγγη.

P 269

Ῥωμαίων κδ' ἐβασίλευσεν Γορδιανὸς Σενίωρ ἔτη ε'.

V 215

ἡμοῦ, εφνγ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Γορδιανοῦ Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Πομπηιανοῦ.

10

σνέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Ἀττικοῦ καὶ Πραιτεξτάτου.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Αὐρηλιανοῦ καὶ Πάππου.

B

Γορδιανὸς Ἀύγουστος ἐποίησεν ἀριθμὸν τῶν λεγομένων κاندιδάτων, ἐπάρας αὐτοὺς κατ' ἐπιλογήν, ὡς τελείους καὶ εὐ- 15 σθενεῖς καὶ μεγάλης ὄντας θέας, ἀπὸ τοῦ τάγματος τῶν λεγομένων σχολαρίων, καλέσας τὴν σχολὴν τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ εἰς τὸ ἴδιον ἐπώνυμον σενιώρων· οὗτοι εἰσιν οἱ τῆς ἕκτης σχολῆς.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Περεγρίνου καὶ Αἰμιλιανοῦ.

Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Τατιανοῦ.

1. Οὐενίστρον V. 3. Ἀηλίαν P, Ἀκυλίαν V. 4. ὁ Βαλβίνος P.
6. Ἐσιώρ V, m. R. 17. εἰσιν οἱ] εἰσι P.

A C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

240. III. Ind. I. Albino et Venusto Coss.

4.

His Coss. irruentes milites Maximinum Augustum Aquileiae interfecerunt, cum annum ageret LXV. cui successit Balbinus, quo tertio post mense caeso, Imperium adeptus est Publius, qui post centum dies pariter est interemptus.

Romanis XXIV. imperavit Gordianus Senior annos VI. Colliguntur anni v. MDCCLIII.

5572.

241. I. Ind. II. Gordiano Augusto II. et Pompeiano Coss.

1. 255.

CCLV. Olympias.

242. II. Ind. III. Attico et Praetextato Coss.

2.

243. III. Ind. IV. Aureliano et Pappo Coss.

3.

Gordianus Augustus Candidatorum cohortem instituit, selectis potissimum qui florenti essent aetate, ac validi, et qui magna essent corporis specie, ex eorum legione, qui Scholarii vocantur: ipsamque Scholam cohortis istius de suo nomine Seniorum appellavit: ii vero sunt ex sexta Schola.

244. IV. Ind. V. Peregrino et Aemiliano Coss.

4.

245. V. Ind. VI. Philippo et Tatiano Coss.

1. 256.

CCLVI. Olympias.

246. VI. Ind. VII. Praesente et Albino Coss.

2.

σνζ' Ὀλυμπιάς.

C Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Πραισέντου καὶ Ἀλβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόσω βληθεὶς Γορδιανὸς Σενίωρ τελευτᾷ, ὡν ἐτῶν οθ'.

Ῥωμαίων κέ ἐβασίλευσε Φίλιππος ὁ Ἰουνίωρ ἅμα Φιλίπ-5
πῳ τῷ νιῷ αὐτοῦ ἔτη ζ'. ὁμοῦ , γψνθ'.Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Φιλίππου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Φιλίππου
νιοῦ αὐτοῦ.Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Φιλίππου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Φιλίππου
νιοῦ τὸ β'. 10

Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Αἰμιλιανοῦ τὸ β' καὶ Ἀκυλίνου.

D σνζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Δεκίου καὶ Γρατιανοῦ.

R 630 Ὁ βασιλεὺς Φίλιππος ἅμα τῷ νιῷ αὐτοῦ Φιλίπῳ ἀριθμὸν
συνεστήσαντο τῶν λεγομένων κاندιδάτων, ἐπάραντες κατ' ἐπι- 15
λογὴν νεανίσκους ἄνδρας ἀπὸ τῶν σχολαρίων, καλέσαντες τὴν
σχολὴν τοῦ παρ' αὐτῶν συστάντος τάγματος εἰς τὸ ἐπώνυμον
Φιλίππου τοῦ πατρὸς Ἰουνιῶρων· οὗτοι εἰσιν οἱ τῆς ἐβδόμης
σχολῆς.

P 270 Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Γάλλου καὶ Βολαυσιανοῦ.

3. Ἐνιῶρ V, m. R. 5. Ἰούνωρ V, m. R. 8. 10. τοῦ νιοῦ P. 10.
τὸ β'] αὐτοῦ τὸ δευτέρον R. 13. Ἰουνιῶρων PV.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

His Coss. Gordianus Senior ex morbo decessit, an. LXXIX.
natus.Romanis xxv. imperavit Philippus Junior, una cum filio
Philippo, annos iv. Colliguntur anni v. MDCCCLIX.247. i. Ind. viii. Philippo Augusto II. et Philippo F.
Coss. 3.248. ii. Ind. ix. Philippo Augusto III. et Philippo F.
II. Coss. 4.

249. iii. Ind. x. Aemiliano II. et Aquilino Coss. 1. 257.

CCLVII. Olympias.

250. iv. Ind. xi. Decio et Gratiano Coss. 2.

251. Decio III. et Decio Caesare Coss. 3.

Philippus Imperator una cum filio suo Philippo cohortem
instituit Candidatorum, in eam adscitis selectis viris juvenibus
ex Scholariis, Scholae legionis ab iis institutae de Philippi
patris nomine Juniorum indita appellatione: atque hi sunt e
septima Schola.

5751. 252. v. Ind. xii. Gallo et Volusiano Coss. 4.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ἕπ. Βολουσιανοὶ τὸ β' καὶ Μαξιμίον.

Φίλιππος ὁ Ἰουνίωρ πολλοὺς συμβαλὼν πολέμους εὐτυχῶς ἔπραξεν. καὶ ὡς πολεμεῖ τοῖς Γήπεσιν, ἐκονδύλησεν ὁ ἵππος αὐτοῦ, καὶ συμπεσὼν αὐτῷ μηρίκλαστος ἐγένετο· καὶ ἔλθων ἐν 5 τῇ Ῥώμῃ ἔξ αὐτοῦ τοῦ κλάσματος τελευτᾷ, ὧν ἔτων με'.

Ῥωμαίων κς' ἐβασίλευσεν Δέκιος ἔτος α'.

ἡμοῦ ρψζ'.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ἕπ. Δεκίου Καίσαρος καὶ Δεκίου υἱοῦ αὐτοῦ.

Ἐν ἀρχῇ βασιλείας Δεκίου διωγμοῦ κατὰ χριστιανῶν γενο- B
10 μένου Φλαβιανὸς Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἐμαρτύρησεν· μεθ' ὃν
Κορνήλιος τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται τρισὶν ἔτεσιν. ὁμοίως δὲ
καὶ Βαβυλᾶς τῆς Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ V 216
ἐτελειώθη. μεθ' ὃν Ἀντιοχείας ἡγεῖται γ' Φάβιος ἔτη γ'. πολ-
λοι δὲ καὶ ἄλλοι ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐνστάντες ἰπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν
15 πίστεως καὶ ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις ἐτελειώθησαν. κατὰ διαδο-
χὴν δὲ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἁγίου Βαβυλᾶ, ὡς
διηγῆσατο τοῖς πρὸ ἡμῶν ὁ μακάριος Διόντιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀν-
τιοχείας. οὗτος Δέκιος ἀνείλε τὸν ἅγιον Βαβυλᾶν, οἷχ ὡς χρι- C
στιανὸν μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐτόλμησεν ἐπισχεῖν τοῦ βασιλείως
20 Φίλιππου τὴν γυναῖκα καὶ αὐτὸν Φίλιππον χριστιανοὺς ὄντας

2. Ἰούνωρ V. 13. Φλάβιος P. 17. διηγῆσατοῖς πρὸ V. 18.
οὔτως V. id. ἀνείλετο P.

A. C.

253. vi. Ind. xiii. Volusiano II. et Maximo Coss.

[Ol. Iph.]

1. 258.

Philippus Junior multa bella feliciter confecit. Is dum contra Gepidas praeliatur, equo cespitante lapsus, femur contrivit, Romamque reversus, ex eo vulnere, moritur, cum esset annorum XLV.

Romanis xxvi. imperavit Decius annum i. Colliguntur anni v. MDCXXL.

i. Ind. xiv. Decio Caesare et Decio filio ejus Coss.

Sub initium Imperii Decii, excitata in Christianos persecutione, Flavianus Romanorum Episcopus martyrio vitam exiit: post quem Cornelius in Episcopatum successit per annos tres. Similiter et martyrio cursum consummavit Babylas Antiochiae Episcopus, cujus vice Antiochenam cathedram adeptus est Flavius, quam per triennium tenuit. Complures vero alii in oriente, dum in fide Christi constantes persistunt, ut et in aliis provinciis mortem obierunt. Ex majorum porro relatione, et hoc de Sancto Babyla ad illos pervenit, uti his qui ante haec tempora vixere narravit Beatus Leontius Antiochiae Episcopus: Hic Decius Sanctum Babylam, non solum quod Christianorum religionem profiteretur, interfecit, sed et quod Imperatoris Philippi uxorem, atque adeo ipsum Philippum,

εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, παρανομήσαντος τοῦ Φιλίππου. ἦν δὲ ἡ παρανομία τοιαύτη. Φίλιππος ἐκεῖνος ὁ Ἰουνίωρ, ἔπαρχος ὢν ἐπὶ τοῦ προηγησαμένου αὐτὸν βασιλέως Γορδιανοῦ, παραθήκην ἔλαβεν παρὰ Γορδιανοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ τελευτήσαντος Γορδιανοῦ τοῦ βασιλέως σφάζας τὸν παῖδα Φίλιππος 5 ἐβασίλευσεν.

R 632
D

Καὶ ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἀσίας Πιόνιος σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἔμαρτύρησεν, ἀνὴρ λόγιος καὶ τῶν ἐν μαθήμασιν τοῦ χριστιανῶν λόγου διαπρεπόντων γνωριζόμενος, ἐπὶ Πρόκλου Κυντίλλιανου ἀνθυπάρχου τῆς Ἀσίας πρὸς δ' ἰδῶν μαρτύρων, ὃ ἐστι κατὰ 10 Ἀσιανούς μὴν ἕκτω β', σαββάτου ὥρα δεκάτῃ.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, ἡγεμονικοῖς παραστάς δικαστηρίοις, καὶ ἐπὶ δευτέρᾳ διαπρέψας ὁμολογία, λιπαρῶ γήρει καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ ἐτελειώθη τῷ τοῦ μαρτυρίου 15 δρόμῳ.

P 271

Ὁ αὐτὸς Δέκιος βασιλεὺς ἤγαγεν ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς λέοντας φοβεροὺς καὶ λεαίνας, καὶ ἀπέλευσεν εἰς τὸ λίμιτον ἀνατολῆς, ἀπὸ Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης ἕως τοῦ Κιρκησίου κάστρου, πρὸς τὸ ποιῆσαι γενεάν, διὰ τοὺς βαρβάρους Σαρακηνούς. Ὁμοίως δὲ 20 ἀπὸ τῆς ξηρᾶς Λιβύης ἤγαγεν ἔρπετὰ ἰοβόλα καὶ φοβερὰ ἀρόενο-

1. τοῦ om. P. 2. ἡ π. τοιαύτη] π. αὕτη P. *ibid.* Ἰουνῶρ V. 9. Κυντίλλιανου P. 10. εἰδῶν P. 12. δὲ om. P. 15. τοῦ om. P. 19. Κιρκισίου PV.

utrumque Christianum, ab aedis sacrae ingressu arcere esset ausus, propter perpetratum a Philippo crimen, quod ejusmodi fuit: Philippus iste Junior, cum Praefectoriam Praetorii, imperante illius decessore Gordiano, gereret, commendatum sibi ac suae tutelae datum a Gordiano filium, ipso Gordiano Imperatore mortuo, interfecit, ac imperium arripuit.

Smyrnae Asiae civitate, Pionius cum aliis compluribus martyrium subiit: vir caetera disertus, et inter illos qui in Christianis disciplinis illustres habiti sunt, notissimus, sub Proclo Quintilliano Asiae Proconsule, ex a. d. iv. Idus Martias, id est secundum Asianos, mense vi. die xii. sabbati hora xii.

Pari modo Alexander Hierosolymorum Ecclesiae Episcopus Caesaream Palaestinae ad Praesidis tribunal adductus, gemina jam confessione clarus, senio gravis, ac vitae sanctitate singulari, martyrii cursum consummavit.

Idem Decius Imperator ex Africa formidandos leones et leaenas adduxit, immisitque in Orientis fines, ab Arabia et Palaestina usque ad Circesium castrum, ut ibi foetus ederent et propagarentur, propter barbaros Saraccenos. Similiter et ab continente Arabia serpentes venenosos ac metuendos utriusque sexus adduxit, dimisitque in fines Aegypti, pro-

θήλεια, καὶ ἀπέλυσεν εἰς τὸ τῆς Αἰγύπτου λίμιτον διὰ τοὺς Νομά-
δας καὶ Βλεμμύας βαρβάρους· καὶ διὰ τοῦτο γράφουσιν αὐτὸν
ἰστώτα μεταξὺ λεόντων καὶ ἀσπίδων.

Ἐξελεθῶν δὲ ὁ αὐτὸς Δέκιος εἰς πόλεμον κατὰ Φράγκων,
ὥς ἀπέρχεται, ἐσφάγη μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τινος τῶν ἑξάρ- B
χων ἐν Ἀβύρτῳ, ὧν ἑτῶν ξ'.

σὴν Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων κζ' ἐβασίλευσεν Γάιος Γάλλος ἔτη γ'.

ὁμοῦ ,εψξγ.

10 Ἰνδ. ιε'. α'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλλιηνοῦ.

Ἰνδ. α'. β'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ τὸ β' καὶ Γαλλιηνοῦ τὸ β'.

Ἰνδ. β'. γ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ β' καὶ Γλαβριάνου.

Ἐτελεύτησε Γάιος Γάλλος, ὧν ἑτῶν ξβ'.

Ῥωμαίων κη' ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς Αἰγούστος ἔτη ιδ' C

ὁμοῦ ,εψοζ'.

15 Ἰνδ. γ'. α'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Αἰγούστου τὸ γ' καὶ Γαλλι-
ηνοῦ τὸ γ'.

Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, πολλῶν ὑποπεσόντων V 217

αὐτῶ τῶν ἐν τῷ διωγμαῷ Δεκίου, ὀρέγων αὐτοῖς χεῖρα μετανοίας R 634

20 ἔξενμενίσασθαι τὸν θεόν, πολλοῖς τῶν ἐπισκόπων περὶ αὐτῶν
γράφει· ἐν οἷς ἀρθεῖς ὑπερηφανία Ναύατος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλη-

4. ὁ om. P. ib. Φράγγων PV. 16. Γαλλιηνοῦ τὸ γ'] Γαλλιη-
νοῦ P. 21. ὑπερηφανεία P.

A. C. [Ol Iph.] Anni a. m. c.
pter Nomadas ac Blemmyas barbaros: ideoque ipsum leones
inter et aspides pingere solent.

Ipse vero Decius, dum Francis bellum illaturus proficisci-
tur, ab uno ex proceribus cum filio occiditur Abyrti, cum vi-
xisset annos LX.

CCLVIII. Olympias.

Romanis xxvii. imperavit Caius Gallus annos iii. Colli-
guntur anni v. MDCCCLXIII. 5762.

254. i. Ind. xv. Valeriano et Gallieno Coss. 2. 5760.

255. ii. Ind. i. Valeriano II. et Gallieno II. Coss. 3.

256. iii. Ind. ii. Maximo II. et Glabrione Coss. 4.

Caius Gallus decessit, cum annorum esset lxi.

Romanis xxviii. imperavit Valerianus Augustus, ann. xiv.
Colliguntur an. v. MDCCCLXXVII.

257. i. Ind. iii. Valeriano III. et Gallieno Coss. 1. 259.

Dionysius Alexandriae Episcopus, multis qui in Decii
persecutione suppliciorum metu a fide desciverant, illius pe-
dibus advolutis, porrecta poenitentiae manu, ut Deum sibi

σίας πρεσβύτερος ἔλεγεν μὴ δεῖν αὐτοὺς δεχθῆναι, ὡς μηκέτι
 D οὔσης αὐτοῖς σωτηρίας ἐλπίδος, μηδὲ εἰ πάντα τὰ εἰς ἐπιστρο-
 φὴν γνήσιω ἐπιτελοῖεν, ἰδίας αἰρέσεως τῶν κατὰ λογισμὸν φρσιω-
 θέντων καὶ καθαρὸν ἑαυτοὺς ἀποφηνάντων ἀρχηγὸς καθίστα-
 ται. ἐφ' ᾧ συνόδου μεγίστης ἐν τῇ Ῥώμῃ συγκροτηθείσης, ἕ' 5
 μὲν τὸν ἀριθμὸν ἐπισκόπων, πλείονων δὲ ἔτι μᾶλλον πρεσβυ-
 τέρων καὶ διακόνων, ἰδίως δὲ καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας περὶ
 τοῦ πρακτέου ἐπισκεψαμένων, δόγμα γέγονε τοῖς πᾶσιν τὸν μὲν
 Ναύατον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ συνεπαρθεῖσι καὶ τοὺς συνενδοκεῖν
 τῇ εἰς ἀδελφοὺς ἀπανθρωποτάτῃ γνώμῃ τοῦ ἀνδρὸς προαιρουμέ- 10
 P 272 νους ἐν ἀλλοτρίοις τῆς ἐκκλησίας ἡγεῖσθαι, τοὺς δὲ τῇ συμφορᾷ
 περιπεπωκότας τῶν ἀδελφῶν ἰᾶσθαι καὶ θεραπεύειν τοῖς τῆς με-
 τανοίας φαρμάκοις. περὶ τούτων καὶ Κορνήλιος Ῥωμαίων ἐπί-
 σκοπος πρὸς τὸν τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας ἐπίσκοπον Φάβιον
 ἔγραψε, δηλῶν αὐτῷ τὰ τῆς συνόδου Ῥωμαίων καὶ τὰ δόξαντα 15
 τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἀφρικὴν καὶ τὰς αὐτόθι χώρας. καὶ
 ἄλλοι δὲ πλείους πρὸς πλείονας πολλὰ περὶ τῆς ἀπονοίας Ναύατου
 καὶ τῆς μετανοίας τῶν ἐν τῷ διαγμῷ καταπεσόντων ἔγραψαν.

B

σθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. β'. ὑπ. Τούσκον καὶ Βάσσου.

20

5. τῇ om. P. 7. δὲ καὶ] δὲ P. 8. πρακτέου m. R, πρακταίου
 PV. 16. καταντόθι P.

Ann. a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

propitium efficerent admonitis, de illis ad multos Episcopos
 literas dedit: in quibus, superbia tumidus Novatus Romanae
 Ecclesiae presbyter, dixit eos non esse admittendos, quod
 nulla iis salutis spes superesset, atque adeo quantumvis omnia
 ad conversionem idonea peragerent, propriae haereseos eorum
 qui mente inflati, Catharos seipsos nominant, princeps consti-
 tuitur. Cujus rei causa, maximo Romae coacto Concilio, lx.
 quidem Episcoporum, sed multo plurium Presbyterorum et
 Diaconorum: facta praeterea in reliquis Provinciis de eo quod
 definiendum esset inquisitione, tandem ab omnibus decretum,
 ut Novatus, una cum sectatoribus suis, et iis qui viri illius
 inhumanam prorsus in fratres sententiam amplectebantur, ab
 Ecclesiae liminibus proscriberetur: qui vero ex fratribus in
 hanc incidissent calamitatem, sanarentur, ac poenitentiae re-
 mediis curarentur. His de rebus Cornelius Romanus Ponti-
 fex ad Fabium Antiochenae Ecclesiae Episcopum litteras de-
 dit, quibus illi decreta Synodi Romanae, et Italiae ac Africae
 Antistitum sententiam exposuit. Sed et multi alii de Novati
 amentia, et eorum qui in persecutione lapsi erant poenitentia,
 multa perscripserunt ad complures.

CCLIX. Olympias.

5764. 258. II. Ind. IV. Tusco et Basso Coss.

2.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ ἅγιος Κυπριανὸς ἐμαρτύρησεν
πρὸς τὴν καλανδῶν ὀκτωβρίων.

Ἰνδ. ε'. γ'. ὑπ. Αἰμιλιανοῦ τὸ γ' καὶ Βολουσιανοῦ τὸ β'.

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Σεκολαρίου καὶ Δονάτου.

5 Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Γαλλιηροῦ τὸ δ' καὶ Βολουσιανοῦ τὸ γ'.

σξ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Γαλλιηροῦ τὸ ε' καὶ Φανστινιανοῦ.

C

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Δέξιτρον.

Ἰνδ. ι'. η'. ὑπ. Γαλλιηροῦ τὸ ζ' καὶ Σατορνίνου.

10 Ἰνδ. ια'. θ'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Λου-
κιανοῦ.

σξα' Ὀλυμπιάς.

R 636

Ἰνδ. ιβ'. ι'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Λουκία-
νοῦ τὸ β'.

15 Ἰνδ. ιγ'. ια'. ὑπ. Γαλλιηροῦ τὸ ζ' καὶ Σαβινιανοῦ.

D

Ἰνδ. ιδ'. ιβ'. ὑπ. Πατέρνου καὶ Ἀρκεσιλάου.

Ἰνδ. ιε'. ιγ'. ὑπ. Πατέρνου τὸ β' καὶ Μαρινιανοῦ.

σξβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιδ'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Πατέρνου τὸ γ'.

4. Σεκολουαρίου V, Σεκουλαρίου P sola. 8. Δέξιτρον P. 15.
Σαβιανοῦ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

His Coss. Sanctus Cyprianus martyrio vitam finivit ex a.

d. xviii. Kalend. Octobres.

259.	iii.	Ind. v.	Aemiliano III. et Volusiano II. Coss.	3.
260.	iv.	Ind. vi.	Seculari et Donato Coss.	4.
261.	v.	Ind. vii.	Gallieno IV. et Volusiano III. Coss.	1. 260.

CCLX. Olympias.

262.	vi.	Ind. viii.	Gallieno V. et Faustiano Coss.	2.
263.	vii.	Ind. ix.	Albino et Dextro Coss.	3.
264.	viii.	Ind. x.	Gallieno VI. et Saturnino Coss.	4.
265.	ix.	Ind. xi.	Valeriano Augusto IV. et Luciano Coss.	1. 261.

CCLXI. Olympias.

x.	Ind. xii.	Valeriano Augusto V. et Luciano II. Coss.	2.	5772.
266.	xi.	Ind. xiii.	Gallieno VII. et Sabiano Coss.	3.
267.	xii.	Ind. xiv.	Paterno et Arcesilao Coss.	
268.	xiii.	Ind. xv.	Paterno II. et Mariniano Coss.	4.

CCLXII. Olympias.

269.	xiv.	Ind. i.	Claudio et Paterno III. Coss.	1. 262.

V 218 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Οὐαλεριανὸς Ἀύγουστος ἐσφάγη ὑπὸ Περσῶν ἐπαναστάντων αὐτῶ, ὧν ἑτῶν ζα΄.

P 273 Ῥωμαίων κθ΄ ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β΄. ἡμοῦ, εψοθ΄.

Ἰνδ. β΄. α΄. ὑπ. Ἀντιοχιανοῦ καὶ Ὀρφίτου.

Ἰνδ. γ΄. β΄. ὑπ. Ἀύρηλιανοῦ καὶ Βάσσου.

5

Ἐπὶ τούτου Κλαυδίου ἐνικήθησαν Γόθοι καὶ παρέλαβε τὸ Σίρμιον.

Κλαύδιος τελευτᾷ ἐν Σιρμίῳ, ὧν ἑτῶν νς΄.

Ῥωμαίων λ΄ ἐβασίλευσεν Ἀύρηλιανὸς ἔτη ς΄. ἡμοῦ, εψπέ΄.

Ἰνδ. δ΄. α΄. ὑπ. Κνιέτου καὶ ΒουδουμIANOῦ.

10

B

σξγ΄ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε΄. β΄. ὑπ. Τακίτου καὶ Πλακιδιανοῦ.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Ἀύρηλιανὸς Ἀύγουστος ἤρξατο τὰ τεῖχη Ῥώμης ἀνανεοῦν· ἦν γὰρ τῶ χρόνῳ φθαρέντα.

Ἰνδ. ς΄. γ΄. ὑπ. Κνιέτου τὸ β΄ καὶ ΒουδουμIANOῦ.

15

Ἰνδ. ζ΄. δ΄. ὑπ. Ἀύρηλιανοῦ Ἀυγούστου τὸ β΄ καὶ Καπετωλίνου.

Ἰνδ. η΄. ε΄. ὑπ. Ἀύρηλιανοῦ Ἀυγούστου τὸ γ΄ καὶ Μαρκέλλου.

C

σξδ΄ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ΄. ς΄. ὑπ. Τακίτου τὸ β΄ καὶ Αἰμιλιανοῦ.

20

1. ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων προκειμένων P. 7. Σίρμιον V et
 mox Σημίῳ, η ab alia manu scripto. 10. ΒουδουμIANOῦ P.

12. ε΄. Ἀύρ. β΄. R.

AnnI a.m.c. A. C.

[Ol. Iph.]

His praedictis Coss. Valerianus Augustus a Persis in eum insurgentibus interfectus est, cum ann. LXI. attigisset.

5778. Romanis XXIX. imperavit Claudius an. II. Colliguntur an.

v. MDCCLXXXIX.

270. I. Ind. II. Antiochiano et Orphito Coss.

2.

271. II. Ind. III. Aureliano et Basso Coss.

3.

Sub hoc Claudio victi sunt Gotthi, et receptum Sirmium.

Claudius Sirmii moritur, cum annorum esset LVI.

Romanis XXX. imperavit Aurelianus ann. XI. Colliguntur anni v. MDCCLXXXV.

272. I. Ind. IV. Quietto et Bradumiano Coss.

4.

CCLXIII. Olympias.

273. II. Ind. v. Tacito et Placidiano Coss.

1. 263.

His Coss. Aurelianus Augustus coepit instaurare moenia urbis Romae: lapsu quippe temporis ea fatiscebant.

III. Ind. VI. Quietto II. et Bradumiano Coss.

274. IV. Ind. VII. Aureliano Augusto II. et Capitolino Coss.

2.

275. v. Ind. VIII. Aureliano Augusto III. et Marcello Coss.

3.

Ἀυρηλιανὸς Ἀύγουστος τελευτᾷ, ὡν ἐτῶν οε'. καὶ ἔβασίλευσε Φλωριανὸς ἡμέρας 45', καὶ ἐσφάγη.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἀνεφάνη τις Μανιχαῖος ὀνόματι R 638 Κέρδων, δογματίζων καὶ παρασυνάγων.

5 Ῥωμαίων λα' ἔβασίλευσεν Πρόβος ἔτη 5'. ὁμοῦ εψηα'.
Ἰνδ. ι'. α'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου καὶ Παυλίνου. D

Ἰνδ. ια'. β'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Λούπου.

Ἰνδ. ιβ'. γ'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Πατέρων.

σξέ Ὀλυμπιάς.

10 Ἰνδ. ιγ'. δ'. ὑπ. Μεσσαλαῖ καὶ Γράτου.

Ἰνδ. ιδ'. ε'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Τιβεριανοῦ.

Ἰνδ. ιε'. ζ'. ὑπ. Πρόβου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Βικτωρίνου. P 274

Ἐσφάγη Πρόβος Ἀύγουστος ἐν Σιρμίῳ, ὡν ἐτῶν ν'.

Ῥωμαίων λβ' ἔβασίλευσεν Κᾶρος ἅμα τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Κα-
15 ρίνῳ καὶ Νουμεριανῶ ἔτη γ'. ὁμοῦ εψηδ'.

Ἰνδ. α'. α'. ὑπ. Κάρου καὶ Καρίνου.

σξς' Ὀλυμπιάς.

V 219

Ἰνδ. β'. β'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ καὶ Βάσσου.

1. οε'] Post Aurelianum deest Taciti breve imperium: unde numerus annorum Taciti in Aurelianum confertur, minime senilia, quum interemptus est, agentem. Notavit errorem Gibbonus Hist. cap. XII. annot. 6. 7. Λούππου PV.

A. C. [Ol. Iph.] Anni a m. c. CCLXIV. Olympias.

276. vi. Ind. ix. Tacito II. et Aemiliano Coss. 4.

Aurelianus Augustus moritur, annos natus LXXV. et regnat Florianus dies xcvii. et interficitur.

Sub id temporis, exortus est quidam Manichaeus, nomine Cerdo, qui prava dogmata sparsit et conciliabula coegit.

Romanis xxxi. imperavit Probus annos vi. Colliguntur anni v. MDCXXCI.

277. i. Ind. x. Probo Augusto et Paulino Coss.

278. ii. Ind. xi. Probo Augusto II. et Lupo Coss. 1. 264.

279. iii. Ind. xii. Probo Augusto III. et Paterno Coss. 2.

CCLXV. Olympias.

280. iv. Ind. xiii. Messala et Grato Coss. 3.

281. v. Ind. xiv. Probo Augusto IV. et Tiberiano Coss. 4.

282. vi. Ind. xv. Probo Augusto V. et Victorino Coss. 1. 265.

Interficitur Probus Augustus Sirmii, annos natus L.

Romanis xxxii. imperavit Carus cum filiis Carino et Numeriano ann. iii. Colliguntur anni v. MDCXXCIV. 5793.

283. i. Ind. i. Caro et Carino Coss. 2.

Ἰνδ. γ'. γ'. ὑπ. Καρίνου τὸ β' καὶ Νουμεριανοῦ.

- B Ἔτους σνέ τῆς εἰς οὐρανούς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου, ἐγένετο διωγμὸς χριστιανῶν, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν· ἐν οἷς ἐμαρτύρησεν καὶ ὁ ἅγιος Γεώργιος καὶ ὁ ἅγιος Βαβυλᾶς. οὗτος δὲ ἦν ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, καὶ ἐκεῖ κατέφθασεν Καρῖνος ὁ βασιλεὺς ἀπιὼν πολεμῆσαι κατὰ Περσῶν μετὰ τοῦ θείου αὐτοῦ Κάρου· ὅστις Κᾶρος ἐκεραυνώθη ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ. Καρῖνος δὲ ἤττηθεις ἔφυγεν εἰς Κάρρας τὴν πόλιν. καὶ παραφωσεύσαντες οἱ Πέρσαι ἔλαβον αὐτὸν ἀχμάλωτον, καὶ εὐθέως αὐτὸν ἐφόνευσαν. καὶ ἐκδείραντες αὐτὸν ἐποίησαν τὸ δέγμα 10
- C αὐτοῦ σάκκον, καὶ σμυρνίσαντες ἐφύλαξαν εἰς ἰδίαν δόξαν. τελευτῆ δὲ οὗτος Καρῖνος ὢν ἐτῶν λς'. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ Νουμεριανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπεστράτευσεν κατὰ Περσῶν εἰς ἐκδίκησιν τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Καρίνου, καὶ περιεγένετο αὐτῶν 15
δυνατῶς.

R 640 Εἶτα σφάζεται Νουμεριανὸς ἐν Περὶνθῷ τῆς Θράκης τῇ νῦν καλουμένῃ Ἡρακλείᾳ ὑπὸ Ἄπρου ἐπάρχου.

- Ῥωμαίων λγ' ἐβασίλευσεν Διοκλητιανὸς ἔτη κ'. ὁμοῦ ρωιδ'.
D Διοκλητιανὸς ἀναγορευθεὶς πρὸ ἐ' καλανδῶν ὀκτωβρίων ἐν Χαλκηδόνι εἰσῆλθεν ἐν Νικομηδείᾳ πρὸ ἐ' καλανδῶν ὀκτωβρίων 20

5. τῆς om. P. 6. πολεμήσας P. 8. παραφωσεύσαντες R, παραφωσέοντες m. R, παραφωσσεύσαντες m. RP. 16. Περιώθῳ V. ib. τῆς — καλουμένης Ἡρακλείας PV. 20. εἰς Νικομηθεῖαν P.

Anni a. m. c. A. C.

CCLXVI. Olympias.

[Ol. Iph.

II. Ind. II. Diocletiano et Basso Coss.

3.

284. III. Ind. III. Carino II. et Numeriano Coss.

Anno cclv. a Domini in coelos Assumptione, facta est Christianorum persecutio, in qua multi martyrio vitam finierunt: atque in iis Sanctus Georgius, et Sanctus Babylas. Hic Antiochiae magnae erat Episcopus, quo Carinus Imperator pervenit cum Caro patruo, Persis bellum illaturus: qui quidem Carus in Mesopotamia de coelo tactus interiit. Carinus vero victus Carras profugit, ubi a Persis, castris ad urbem positus, captivus factus, statim ab iis interfectus est: illiusque pelle detracta, ex ea saccum ii confecere, quem unguentis delibutum in victoriae monumentum deinceps servarunt. Periit autem Carinus cum annorum esset xxxvi. post cujus mortem Numerianus ejus frater suscepta in Persas expeditione ultum ivit fratrem, insigni de iis reportata victoria.

Deinde Numerianus Perinthi, Thraciae civitate, quam nunc Heracliam vocant, ab Apro Praefecto Praetorio interficitur.

5813. Romanis xxxiii. imperavit Diocletianus ann. xx. Colliguntur anni v. MDCCXIV.

Diocletianus renuntiatus Imperator ex a. d. xv. Kal. Octobres Chal-

μετὰ τῆς προφρυίδος, καὶ καλάνδαις ἰανουαρίαις προῆλθεν ἕπατος.

Ἰνδ δ'. α'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Ἀριστοβούλου.

5 Ἀπὸ τούτων τῶν ὑπάτων τύσσονται τὰ Διοκλητιανοῦ ἔτη εἰς τὸ πασχάλιν.

Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Μαξιμου καὶ Ἀκυλίνου.

σξζ' Ὀλυμπιάς.

P 275

Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Μαξιμιανῶ Ἐρκουλίου Ἀγούστου.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας κοινωνὸν ἀνέδειξε Μαξιμιανὸν Ἐρκούλιον, ἀρχομένον τρίτου ἔτους τῆς αὐτοῦ βασιλείας, παραχειμάσας ἐν Νικομηδείᾳ.

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Μαξιμιανῶ Ἐρκουλίου τὸ β' καὶ Ἰανουαρίου.

15 Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Βάσσου καὶ Κυντιανοῦ.

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Μαξιμιανῶ Ἐρκουλίου Ἀγούστου τὸ γ'.

σξη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. Τιβεριανοῦ καὶ Δίωνος.

6. πασχάλιον P. 11. εἰς τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας κοινωνίαν ἔδειξε P, εἰς om. R. 15. Κυντιανοῦ R.

cedone, Nicomediam ex a. d. v. Kal. Octobr. cum purpurea chlamyde Anni a m. c. ingressus est: deinde Kalendis Januariis Consul processit.

A. C. [Ol. Iph.]

285. I. Ind. iv. Diocletiano Augusto II. et Aristobulo Coss. 4. 5794.

Ab his Coss. anni Diocletiani statuuntur in Paschali.

286. II. Ind. v. Maximo et Aquilino Coss. 1. 266.

CCLXVII. Olympias.

287. III. Ind. iv. Diocletiano Augusto III. et Maximiano Herculio Augusto Coss. 2.

Hoc anno, Diocletianus Maximianum Herculium imperii sui participem renuntiavit, inchoante imperii sui anno tertio, cum Nicomediae in hibernis esset.

288. IV. Ind. vii. Maximiano Herculio II. et Januario Coss. 3.

289. V. Ind. viii. Basso et Quintiano Coss. 4.

299. VI. Ind. ix. Diocletiano IV. et Maximiano Herculio Augusto III. Coss. 1. 267.

CCLXVIII. Olympias.

291. VII. Ind. x. Tiberiano et Dione Coss. 2.

Ἰνδ. ια'. η'. ὑπ. Ἀννιβαλιανοῦ καὶ Ἀσκληπιδοῦτον.

Ἰνδ. ιβ'. θ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλίου Ἀυγούστου τὸ δ'.

V 220

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαξιμιανὸς Ἰόβιος ἐπιφανέστατος Καῖσαρ εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσεποιήθη καὶ Κωνσταντίος ἐν Νικομηδείᾳ πρὸς 5 ιβ' καλανδῶν ἰουνίου.

C Ἰνδ. ιγ'. ι'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου Καίσαρος.

R 642

σξθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ια'. ὑπ. Τούσκου καὶ Ἀνουλλίνου.

Ἔτους σξζ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Μηνᾶς ἐν Κοτταεῖῳ Φρυγίας Σαλουταρίας ἀθῦρ ιε', πρὸ γ' ἰδῶν νοεμβριῶν.

Ἰνδ. ιε'. ιβ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ β'.

D Ἰνδ. α'. ιγ'. ὑπ. Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλίου τὸ ε' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου τὸ β'.

Πέρσαι κατὰ κράτος ἐνικήθησαν ὑπὸ Κωνσταντίου καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου.

4. Μαξιμίνοσ et mox Μαξιμίνοσ V. 9. Ὀλυμπιάδοσ V. 12. Κοτταεῖῳ V, m. R, Κοτταεῖῳ R, Κοτταεῖῳ P. 13. εἰδῶν P. 16. Μαξιμίνοσ V. 17. Ἰοβίου Καίσαροσ P. 19. Μαξιμίνοσ RV.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

292. viii. Ind. xi. Hannibaliano et Asclepiodoto Coss. 3.

293. ix. Ind. xii. Diocletiano Augusto V. et Maximiano Herculio Augusto IV. Coss. 4.

Hoc anno Maximianus Jovius Nobilissimus Caesar in principatum adscitus est, ut et Constantius, Nicomediae ex a. d. xii. Kal. Junias.

294. x. Ind. xiii. Constantio Caesare, et Maximiano Jovio Caesare Coss. 1. 268.

CCLXIX. Olympias.

5804. 295. ix. Ind. xiv. Tusco et Anullino Coss. 2.

Anno cclxvii. Domini in coelos Assumptionis, ac iisdem praedictis Coss. Martyrium subiit Sanctus Menas Cotyaei, Phrygiae Salutaris civitate, Athyr xv. ex a. d. iii. Idus Novembr.

296. xii. Ind. xv. Diocletiano Augusto VI. et Constantio Caesare II. Coss. 3.

297. xiii. Ind. i. Maximiano Herculio V. et Maximiano Jovio Caesare II. Coss. 3.

Persae prorsus devictae sunt a Constantio et Maximiano Jovio.

Ἔτους σξθ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλίψεως τοῦ κυρίου καὶ τῶν προκειμένων ὑπάντων ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Γελάσιος ἐν τῇ Ἡλιουπολιτῶν πόλει τῆς Λιβανησίας. ὅστις ἦν μῖμος δεύτερος, ἀγῶνος πανδήμιου θεάτρου ἀγομένον, καὶ πλήθους θεωροῦντος ἔβαλον αὐτὸν οἱ ἄλλοι μῖμοι εἰς βοῦττιν μεγάλην βαλανείου γέμουσαν ὕδατος χλιαροῦ, καταπαλίζοντες τοῦ δόγματος τῶν χριστιανῶν καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. ὁ δὲ αὐτὸς Γελάσιος ὁ δεύτερος μῖμος βαπτισθεὶς καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ βοῦττιου, φορέσας ἱμάτια λευκά, οὐκέτι ἠνέσχετο θεατρίσαι, λέγων ὅτι Χριστιανός εἰμι· εἶδον γὰρ δόξαν φοβεράν εἰς τὸ βοῦττιν, καὶ χριστιανὸς ἀποθνήσκω. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ λαὸς ὁ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἡλιουπολιτῶν πόλεως ἐμάνη σφόδρα· καὶ ὀρμήσαντες ἐκ τῶν βάρων εἰς τὴν θυμέλην, κρατήσαντες τὸν ἅγιον Γελάσιον ἔξω τοῦ θεάτρου, ὡς φορεῖ τὰ λευκὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λιθοβολήσαντες ἐφόνευσαν αὐτόν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη ὁ δίκαιος. καὶ λαβόντες τὸ λείψανον αὐτοῦ οἱ ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν κόμην τὴν λεγομένην Μαριάμμην, ὅθεν ὑπήρχεν, ἔξω Ἡλιουπόλεως, καὶ ἐκεῖ ἔκτισαν αὐτῷ εὐκτῆριον οἶκον. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάντων ἐνικήθησαν Πέρσαι ὑπὸ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλίου Ἀγούστου.

P 276

B

3. Λιβανασίας P. 15. *ibid.* ὅστις] ουτος P. Post δεύτερος addit Malalas p. 314. 15. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ παιγνίδιον. 5. 10. βοῦττιον P. 5. βαλανείου PV. 8. τοῦ om. P. 12. Ἡλιουπολιτῶν P. 16. τοῦ om. P. 17. ὑπῆρξεν P.

A. C. [Ol. Iph.]

Anno cclxix. Domini in coelos Assumptionis, ac iisdem supra nominatis Coss. martyrio vitam finivit Sanctus Gelasinus in Heliopolitanorum urbe Libanensi. Hic cum secundus esset Mimus, ac publici celebrarentur in Theatro ludi, spectante populo, in magni balnei solium aqua tepida plenum ab aliis Mimis injectus est, Christianae religioni, sanctoque baptismo illudentibus. Ipse vero Gelasinus secundus Mimus baptizatus, et ex solio balnei egressus, candidis indutus vestimentis, in theatrum prodire deinceps renuit, dicens: *Christianus sum, vidi enim in solio tremendam gloriam, et Christianus morior.* Quod cum vidisset populus qui in Theatro Heliopolitanorum civitatis spectabat, furore succensus, ex gradibus in scenam irruens, arreptum Gelasinum, ac Theatro cum ipsis candidis quas indutus erat vestibus ejectum, lapidibus obruit atque interfecit. Cujus corpus propinqui in vicum Mariammen dictum, unde erat oriundus, extra Heliopolim, detulerunt, ibique oratorium ei erexerunt.

Iisdem Coss. a Maximiano Herculio Augusto Persae praelio victi sunt.

298. xiv. Ind. ii. Anicio Fausto et Severo Gallo Coss.

1. 269.

Ἰνδ. β'. ιδ'. ὑπ. Ἀνικίου Φαίστου καὶ Σεβήρου Γάλλου.

R 644

σο' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιε'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου Ἀγούστου τὸ ε'.

C Ἰνδ. δ'. ις'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Μαξιμια-5
νοῦ Ἰοβίου τὸ γ'.

Τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ις' ἡγείται Πέτρος ἔτη ιβ'.
εὐτονώτερον δὲ τῆ ἀσκήσει ἑαυτὸν ἄγων, τοῦ κοινοῦ τῶν ἐκκλη-
σιῶν οὐκ ἀφανῶς ἐπιμελόμενος, θ' ἔτει τοῦ διωγμοῦ καὶ ις' τῆς
Διοκλητιανοῦ βασιλείας τὴν κεφαλὴν ἀπομηθεὶς τῷ τοῦ μαρτυ-10
ρίου κατεκοσμήθη στεφάνῳ μετὰ καὶ ἄλλων ἀναριθμητῶν ἐν
πολλαῖς μαρτυρησάντων πόλεσι.

V 221

Ἰνδ. ε'. ιζ'. ὑπ. Τατιανοῦ καὶ Νεπωτιανοῦ.

D Ἰνδ. ς'. ιη'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Μαξιμια-
νοῦ Ἰοβίου Καίσαρος τὸ δ'. 11

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ καστρήσιος ἄρτος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ
Διοκλητιανοῦ ἐδωρήθη.

σοα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιθ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Μαξι-
μιανοῦ Ἐρκουλλίου τὸ ζ'. 2

11. καὶ τῶν ἄλλων P. 15. Ἰοβίου]. Ἀγούστου P. 20. τοῦ Ἐρ-
κουλλίου P.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

CCLXX. Olympias.

5808. 299. xv. Ind. iii. Diocletiano Augusto VII. et Maximia-
no Augusto VI. Coss. 2.

300. xvi. Ind. iv. Constantio Caesare III. et Maximiano
Jovio Coss. 3.

Alexandrinam Ecclesiam xvi. regit Petrus annos xii. Is
constanti vitae continentiae studio, ac omnium passim Eccle-
siarum curae palam vacans, ix. persecutionis anno, imperii
vero Diocletiani xvi. una cum infinito aliorum martyrum in
pluribus civitatibus numero, capite multatus Martyrii coronam
adeptus est.

301. xvii. Ind. v. Titiano et Nepotiano Coss. 4.

302. xviii. Ind. vi. Constantio Caesare VI. et Maximia-
no Jovio Caesare IV. Coss. 1. 270

Hoc anno Panis Castrensis Alexandriae a Diocletiano
praebitus est.

CCLXXI. Olympias.

303. xix. Ind. vii. Diocletiano Augusto VIII. et Maxi-
miano Herculio VII. Coss. 2.

Ἔτους ιθ' τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας μηνὶ [αὐγούστῳ ζ',] δ' ὅστρω κέ', λέγοιτο δ' ἂν οὗτος μῆριος κατὰ Ῥωμαίους, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, ἠπλωτο πανταχόσε βασιλικὰ γράμ- P 277
 μινα, τὰς μὲν ἐκκλησίας εἰς ἔδαφος φέρειν, τὰς δὲ θείας γρα-
 5 φὰς ἀφανεῖς πυρὶ γενέσθαι προσιύτιοντα, καὶ τοὺς μὲν τιμῆς
 καὶ ἀξίας ἐπειλημμένους ἀτίμους, τοὺς δὲ ἐν οἰκειταῖς, εἰ ἐπι-
 μένοιεν τῇ τοῦ χριστιανισμοῦ προθέσει, ἐλευθερίας ὑστερεῖσθαι
 προαγορεύοντα. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἕτερα φοιτήσαντα γράμματα
 προσέταττε τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προέδρους καὶ πάντας τοὺς
 10 κατὰ πάντα τόπον πρῶτον μὲν δεσμοῖς παραδίδοσθαι, εἶτα
 ὑστερον πάσῃ μηχανῇ θῦναι ἀναγκάζεσθαι, ὡς πολλοὺς ἐκ τού-
 του ποικίλως διαθλήσαντας τελειωθῆναι, πολλοὺς δὲ χαννωθέν- B
 τας καταπεσεῖν ὑπὸ δειλίας τὴν ψυχὴν προναρκήσαντας.

Τῷ αὐτῷ ἔτει πολλοὶ μὲν πανταχόσε, καθὼς ἔφαμεν, δια- R 648
 15 θλήσαντες ἐτελειώθησαν· οὐδὲν δὲ ἤττον καὶ κατὰ τὴν Νικομη-
 δέων πόλιν, ἐν ἧ ὁ βυσιλεὺς ἐποιεῖτο τὰς διατριβὰς, τότε Δω-
 ρόθεος καὶ Γοργόνιος σὺν ἑτέροις ἅμα πλείοσι τῆς βασιλικῆς
 ὑπηρεσίας οὓσιν ἐτελειώθησαν, καὶ χορὸς ἅμα πολλὸς μαρτύρων
 ἀνεδείχθη. οὐ μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ἄνθιμος τῆς αὐτῆς Νι-
 20 κομηδέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος τὴν κεφαλὴν ἀπομηθεὶς ἐτελειώ-
 θη· ἕτεροι δὲ πυρὶ, πλείονες δὲ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβόλιοντο,

1. αὐγούστῳ ζ' delet Valesius. 4. εἰς om. R. 5. μὲν om. R. 7.
 προσθέσει P. 13. ἀπὸ PV. 15. δὲ om. P. 16. ὁ om. P.
 19. οὐ μετ'] μετ' P. Vide quae diximus ad p. 128. C.

Anno XIX. Diocletiani Augusti, Indict. VII. mense Dystro, die XXV. (qui quidem Mensis Romanis est Martius) Paschatis die festo, proposita ubique Principalia edicta, quibus Ecclesiae a fundamentis dirui, ac sacrae Scripturae igne comburi juebantur: sed et ut qui magistratibus ac honoribus fungebantur, iis privarentur, ac infames haberentur, reliquis vero privatis hominibus, si in Christianismi professione persiste- rent, libertas adimeretur. Nec multo post alia supervenere edicta, quibus mandabatur, ut Ecclesiarum Antistites, ac omnes ubicumque essent locorum primo quidem vinculis traderentur, dein omni supplicio- rum adhibito genere sacrificare cogentur: quo factum, ut exinde com- plures, post varios exantlatos cruciatus, interierint: multi etiam, qui primo quidem sui quadam fiducia palam Christi fidem profitebantur, postea animo prae tormentorum metu deficerent, ac laberentur.

Eodem anno, multi ibique, uti diximus, haud minori constantia to- leratis suppliciiis, mortem obierunt. Sed et in Nicomediensium urbe, cum in ea moraretur Imperator, Dorotheus et Gorgonius, cum aliis non paucis ex Imperatoris obsequio, vitam finierunt, simulque ingens Mar- tyrum chorus apparuit. Nec diu post Anthimus ipsius Nicomediensium Ecclesiae Episcopus capite plexus interiit: alii igne damnati, complures in mare praecipitati sunt, cum ad tantum ac infinitum paene numerum

οὐκ εὐτονοούντων τῶν δημίων εἰς τοσοῦτον ἀπειρότατον πλήθος ἔξαρχεῖν. περὶ τούτου τοῦ ἀπείρου πλήθους τῶν μαρτυρησάντων Δουκιανὸς πρεσβύτερος Ἀντιοχεῦσι γράφων ἐδήλον, Ἀσπάζεται ὑμᾶς χορὸς ἅπας ὁμοῦ μαρτύρων. εὐαγγελίζομαι δὲ ὑμᾶς ὡς Ἀνθιμος ὁ πάπας τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη. καὶ 5 τὰ μὲν κατὰ Νικομήδειαν ταῦτα καὶ τούτων ἔτι πλείονα.

Ἰνδ. η'. κ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀνυγοίστου τὸ θ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου τὸ η'.

D Μαξιμιανὸς Ἐρκούλιος συνεβασίλευσεν Διοκλητιανῷ, καὶ ἔδωκεν ὑπατείας η'. ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Μαξιμιανὸς ἔτη 10 η'. καὶ ἅμα Διοκλητιανῷ ἐποίησαν οἱ δύο Καίσαρας δύο, ὁ μὲν Διοκλητιανὸς τὸν ἴδιον γαμβρὸν Γαλέριον Μαξιμιανόν· εἶχεν γὰρ τὴν Διοκλητιανοῦ παῖδα Βαλερίαν εἰς γάμον· ὁ δὲ Ἐρκούλιος Μαξιμιανὸς καὶ αὐτὸς ἐποίησεν Καίσαρα τὸν ἴδιον γαμβρὸν· ὁ γὰρ Κωνσταντῖος ἔγημε Θεοδώραν τὴν πρόγονον Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου, ἐξ ἧς ἔσχε τέκνα Δελμάτιον, Κωνσταντίον, καὶ Ἀντιβαλιανόν. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος ὁ μετὰ Διοκλητιανὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ βασιλεύσας ἐξ ἑτέρας τινὸς μίξεως ὑπῆρχεν αὐτῷ Κωνσταντίῳ παῖς ἀπὸ Ἑλένης.

Ὡς εἴρηται οὖν, ἅμα ἐβασίλευον Διοκλητιανὸς καὶ ὁ Ἐρκούλιος Μαξιμιανός, καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς Ῥώμης, ὁ δὲ Ἐρ-

4. συναγγελίζομαι P. 11. οἱ om. P. 12. μὲν οὖν P. 16. Δελμάτιον P. 20. Διοκλητιανὸς — μὲν om. P. 21. ὁ δὲ Ἐ. Μαξιμίνος V, ὁ Ἐ. Μαξιμιανός P.

conficiendum tortores deficerent. De hac innumera Martyrum multitudine, Lucianus Presbyter, ad Antiochenos scribens, ita meminit: *Salutem plurimam vobis dicit universus simul Martyrum Chorus. Nuntio duntaxat vobis Anthimum Papam Martyrii cursum peregissee.* Atque haec quidem Nicomediae, et his plura contingere.

A. C.

[Ol. Iph.]

304. xx. Ind. viii. Diocletiano Augusto IX. et Maximiano Herculo VIII. Coss.

3.

Maximianus Herculius cum Diocletiano imperavit, deditque Consulatus viii. Imperavit vero idem Maximianus annos xviii. unaque cum Diocletiano duos creavit Caesares: ac Diocletianus quidem generum suum Galerium Maximianum: is enim Diocletiani filiam Valeriam uxorem duxerat. Herculius autem Maximianus et ipse generum suum renuntiavit: Constantius quippe Theodoram Maximiani Herculii privignam uxorem duxerat, ex qua liberos suscepit Dalmatium, Constantium, et Hannibalianum. Constantinus enim, qui post Diocletianum et illius successores imperavit, ex alia conjunctione illi natus est, Helenae filius.

Ut igitur dictum est, simul imperarunt Diocletianus Romae, Maximianus Herculius in Galliis. Diocletianus deinde et Maximianus Hercu-

κούλιος Μαξιμιανὸς τῶν Κελτῶν. ὕστερον δὲ Διοκλητιανὸς καὶ
 ὁ Ἐρκούλιος Μαξιμιανὸς ἐν ζωῇ ἀποθέμενοι τὰ σκήπτρα τοῖς
 ἰδίοις Καίσαρασι δεδώκασι τὴν βασιλείαν, ὁ μὲν Ἐρκούλιος Μαξι- R 650
 μιανὸς Κωνσταντῶ ἔδωκεν τὴν βασιλείαν, ὁ δὲ Διοκλητιανὸς Γα-
 5 λερῶ Μαξιμιανῷ. Κελτῶν δὲ βασιλεύσας Κωνστάντιος ἐπὶ ἔτη
 17 ἀπέθανεν, καὶ διεδέξατο αὐτὸν ὁ παῖς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος
 ὁ νόθος ἐξ Ἑλένης αὐτῷ γενόμενος· οἱ γὰρ ἀπὸ Θεοδώρας αὐτῷ B
 τεχθέντες μικροὶ ὑπῆρχον. Γαλέριος δὲ Μαξιμιανὸς βασιλεύων
 Ῥώμης δύο Καίσαρας ἐποίησεν, Μαξιμῖνον μὲν ἐν ἀνατολῇ,
 10 ἐν δὲ Ἰταλίᾳ Σεῦηρον. Ῥωμαῖοι δὲ αὐθεντία ἔσθησαν βασιλεία
 Μαξέντιον τὸν υἱὸν Ἐρκουλίου Μαξιμιανοῦ. καὶ ὁ Γαλέριος
 Μαξιμιανὸς Σεῦηρον ἀπέστειλεν τὸν Καίσαρα, ἵνα Μαξέντιον
 ἀνέλῃ· καὶ ἀνῆρέθη Σεῦηρος ἐν πολέμῳ. καὶ βασιλεύσας ἔτη
 15 ἰς Γαλέριος τελευτῶν ἐποίησεν βασιλεία Λικίνιον ἐν ἀνατολῇ.
 20 τέσσαρες οὖν βασιλεῖς ἠδρέθησαν, Κωνσταντῖνος Κελτῶν, Ῥώ-
 μης Μαξέντιος, υἱὸς Ἐρκουλίου Μαξιμιανοῦ, ἀνατολῆς Λικί- C
 νιος, καὶ Μαξιμῖνος ἔτι Καίσαρ μείνας. ἀλλὰ τὸν Μαξέντιον
 ἀνείλε Κωνσταντῖνος πολέμῳ· καὶ οὕτω μόνος τῆς δύσεως ἐβα-
 σίλευσεν. καὶ Μαξιμῖνος δὲ στρατεύσας κατὰ Λικίνιου σπονδὰς
 20 ἐποίησατο πρὸς αὐτόν, ὥστε τὸν Λικίνιον παραχωρῆσαι τῆς βα-
 σιλείας. καὶ οὕτω μονοκράτωρ γενόμενος Κωνσταντῖνος ἔκτισε
 τὸ Βυζάντιον, χρησιμὸν εἰληφῶς ὅτι ἀπόλλυσθαι μέλλει ἡ βασι-
 λεία Ῥώμης, χριστιανὸς ἐγένετο. ἐβασίλευσεν δὲ ἔτη λα΄, μῆ-

4. βασιλείαν [Κελτῶν] R. 9. Μαξέντιον PV, Μαξιμῖνον Raderus. ib.
 μὲν om. P. 23. καὶ ante χριστιανὸς inserit alia, ut videtur, manu V.

lius superstites, positis sceptris, Caesaribus suis imperio cessere: ac
 Maximianus quidem Herculus Constantio: Diocletianus vero Galerio
 Maximiano Imperium tradidit. Enimvero Constantius cum annis xiiii.
 Gallis imperasset, decessit, cui successit illius ex Helena filius nothus
 Constantinus: nam ex Theodora nati liberi adhuc teneri erant. Gale-
 rius autem Maximianus qui Romae imperabat, duos Romae fecit Caesa-
 res, Maximinum in Oriente, in Italia vero Severum. Romani autem sua
 auctoritate Maxentium Maximiani Herculi filium Imperatorem crearunt.
 Galerius vero Maximianus Severum Caesarem misit ut Maxentium tolle-
 ret: sed Severus in praelio interfectus est. Galerius cum imperasset
 annos xvi. moriturus Licinium in Oriente Imperatorem renuntiavit. At-
 que ita iv. simul extitere Imperatores, Constantinus in Gallis, Maxen-
 tius Maximiani Herculi filius Romae, in Oriente Licinius, et Maximinus
 qui adhuc Caesar remanserat. Verum Maxentium Constantinus in prae-
 lio sustulit, sicque solus in Occidente imperavit. Maximinus deinde in
 Licinium movit, cum quo pactis initis, imperio tandem cessit Licinio.
 Sic igitur Constantinus universo imperio solus potitus, Byzantium con-
 didit, cum Romanum imperium perituum ex oraculo didicisset, Christia-
 nus exinde factus. Imperavit annos xxxi. menses x. Filios habuit Con-

Δνας *ι'*. καὶ ἔσχε παῖδας Κωνσταντίον, Κώνσταν, καὶ Κωνσταντῖνον. ἀλλὰ Κωνσταντῖνον μὲν ἀνεῖλον οἱ Κώνσταν στρατιῶται. καὶ αὐτὸν δὲ Κώνσταν Μαγνέντιος τις τύραννος ἀνεῖλεν. μόνος οὖν Κωνσταντίος ἐβασίλευσεν, καὶ ἐποίησε Καίσαρα Γάλλον τὸν υἱὸν Κωνσταντίου, ἀδελφοῦ Δελματίου τοῦ 5 υἱοῦ Θεοδώρας, τοῦ αὐτοῦ θείου, ποιήσας αὐτὸν Καίσαρα εἰς ἀνατολήν.

Ῥωμαίων δ' ἐβασίλευσεν ὁ θυμότατος καὶ πιστότατος Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, ὁ υἱὸς Κωνσταντίου, πρὸ ἧ' κυλιανδῶν ἀγούσιων ἔτη λα' καὶ μῆνας *ι'*. ἡμοῦ ρωμζ'. 10

Ἰνδ. θ'. *α'*. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ *ε'* καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου τὸ *ε'*.

P 279
R 652

Ἀρξάμενος Κωνσταντῖνος τῆς βασιλείας ἀπὸ τῶν δυτικῶν μερῶν εἶχεν συμβασιλεύοντας αὐτῷ τοὺς πρειρημένους, Κωνσταντίον, Γαλέριον, Μαξιμῖνον καὶ Φλάβιον Οὐαλέριον Σεβῆ- 15 ρον καὶ Μαξέντιον, καὶ τὸν μὲν Κωνσταντίον καὶ Σενηρον ἕως διετοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δὲ Μαξέντιον ἕως ἑπταετοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δὲ Γαλέριον, Οὐαλέριον καὶ Μαξιμῖνον ἕως ἐννεαετοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Ἰνδ. *ι'*. β'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ *ς'* καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου τὸ *ς'*. 20

Κωνσταντίος πατήρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασι-

4. Κωνσταντίος] Κωνσταντῖνος V. 5. τὸν Γάλλον P. *ib.* Δελματίου P. 9. ἀγούστον P. 17. ζ' ἔτους P.

a m. c. stantium, Constantem, et Constantinum: sed Constantinum Constantis exercitus interfecit: Constantem vero tyrannus quidam Magnentius sustulit. Solus ergo imperavit Constantius, qui Gallum deinde Constantii patrum sui, Dalmatii fratris, ex Theodora filium Caesarem in Oriente creavit.

5845. Romanis xxxiv. imperavit Sanctissimus et Christianissimus Constantinus Magnus, Constantii filius, ex a. d. viii. Kalend. Augusti, ann. xxxi. menses x. Colliguntur anni v. MDCCCXLVI.

A. C.

[Ol. Iph.]

5814. 305. i. Ind. ix. Constantio Cesare V. et Maximiano Jovio V. Coss.

4.

Imperium ab Occidentis partibus auspicato Constantino, cum eo imperavere supra nominati Constantius, Galerius, Maximinus, et Flavius Valerius Severus, atque Maxentius: ac Constantius quidem ad alterum, Maxentius ad septimum, Galerius denique, Valerius, et Maximinus ad nonum usque illius imperii annum.

306. ii. Ind. x. Constantio Cesare et Maximiano Jovio VI. Coss.

1. 271.

λέως ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη ιγ', καὶ Μαξέντιος ἀνηγο- B
ρεύθη.

σοβ' Ὀλυμπιάς.

V 223

Ἰνδ. ια'. γ'. ὑπ. Νοβίου Κωνσταντίνου Ἀυγούστου μόνου.

5 Μαξιμιανὸς Ἰόβιος ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη δ'.

Λικίνιος ἀνηγορεύθη εἰς Καροῦντα πρὸ γ' ἰδῶν νοεμ-
βρίων.

Ἰνδ. ιβ'. δ'. ὑπ. Πάλιν δέκατον καὶ Μαξιμιανοῦ Γαλερίου τὸ ζ'.

Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὑπ. Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου τὸ η' καὶ Γαλερίου C

10 Μαξίμου.

Ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης διαλάμποντες οἱ μεγαλοπρεπέστα-
τοι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες τοὺς μὲν ἀπανταχοῦ τῆς ἀνδρείας αὐ-

τῶν ἐπόπτας εἰκότως κατεπλήξαντο, τῆς δὲ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν

Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀληθῶς ἀπορρήτου δυνάμειως ἐμφανῆ δι' ἑαυτῶν

15 τὰ τεκμήρια παρεστήσαντο, ὧν ἐκάστου κατ' ὄνομα μνημονεῦειν

ἄνθρωπον ἀδύνατον. τῶν δὲ κατ' ἐπισήμους πόλεις μαρτυρη-

σάντων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων πρῶτος ἡμῖν ἐν εὐσεβῶν στή-

λαις τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἀνηγορεύσθω μάρτυς ὁ μικρῶ πρό-

20 τῶν δὲ ἐπ' Ἀντιοχείας ὁ πάντα τὸν βίον ἄριστος πρεσβύτερος τῆς D
αὐτῆδι παροικίας Λουκιανός, ἐν τῇ Νικομηδείᾳ καὶ αὐτὸς βασι-

1. ιβ' P. 4. Νοβίου] Φλαβίου P. 6. εἰδῶν P. 8. Παλι-
δεκάτου RV. 13. δὲ τοῦ om. P. 18. ἀναγορευέσθω P, ἀνηγο-
ρευέσθω V. Correxī cum Eusebio Hist. Eccl. VIII. 13. 20. ἐπ' om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Constantius Constantini Magni Imperatoris pater, cum an-
nos XII. imperasset, mortem obiit, et levatus est Maxentius.

CCLXXII. Olympias.

307. III. Ind. XI. Flavio Constantino Augusto solo Cos. 2.

Maximianus Jovius moritur, cum imperasset annos XIV.

Licinius levatus est Carnunti ex a. d. III. Idus Novembres.

308. IV. Ind. XII. Item decies, et Maximiano Galerio VII. Coss.

309. V. Ind. XIII. Maximiano Herculio VIII. et Galerio Maximo
Coss.

Per universum orbem maximam gloriam adepti sunt nobilissimi Chri-
sti Martyres, et cunctos spectatores admiratione fortitudinis suae merito
perculerunt, et divinae prorsus atque inexplicabilis Servatoris nostri po-
tentiae evidentissima in semetipsis exhibuerunt argumenta, adeo ut sin-
gulorum recensere nomina nemo mortalium queat. Ex praesidibus autem
Ecclesiarum qui in celebrioribus urbibus martyrium perpessi sunt, pri-
mus in piorum tabulis a nobis nominetur Anthimus Nicomediensis urbis
Episcopus, cujus paullo ante meminimus: ex Antiochena vero Ecclesia
Lucianus, toto vitae tempore Presbyter optimus ejusdem dioecesis, qui

λέως επιπαρόντος διὰ καμίνου τὴν οὐράνιον τοῦ Χριστοῦ βασι-
 λειαν λόγῳ πρότερον δι' ἀπολογίας, εἶτα καὶ δι' ἔργων ἀνακη-
 ρίξας κτήννται. τῶν δὲ ἐπὶ Φοινίκης Τυραννίων ἐπίσκοπος
 Τύρου, Ζηρόβιος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Σιδῶνα ἐκκλησίας, Σιλ-
 βανὸς Ἐμισῆς ἐπίσκοπος μετὰ πολλοῦ χοροῦ μαρτύρων, ὑπεργύ-
 R 654 ρως, τεσσαράκοντα ἔτη γεγονῶς ἐπίσκοπος, βορὰ Θηρῶν γενό-
 P 280 μενος, τῶν δὲ ἐπὶ Παλαιστίνης Σιλβανὸς ἐπίσκοπος Γάζης
 σὺν ἑτέροις τὸν ἀριθμὸν μ' τὴν κεφαλὴν ἀποτιμηθεὶς, Αἰγύπτιοι
 δὲ Πηλεὺς καὶ Νεῖλος ἐπίσκοποι μεθ' ἑτέρων διὰ πυρὸς τελειω-
 θέντες.

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀυγοῦστου τὸ β' καὶ Λι-
 κινίου.

Κωνσταντίνου βασιλέως ἐκ βασιλείων εὐσεβοῦς τε καὶ τὰ
 πάντα σωφρονεστάτου, παιδὸς Κωνσταντίου, πρὸς τοῦ παμ-
 βασιλέως Θεοῦ καὶ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ, κυρίου δὲ ἡμῶν, 15
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν πεπολθῆσιν ἐσχηκότος καὶ κινήσαντος κατὰ
 τῶν δυσσεβεστάτων τυράννων Μαξιμίνου Γαλερίου καὶ Μαξεν-
 B τίου, ὧφθη αὐτῷ κατ' αὐτῶν ἀπερχομένῳ πολεμῆσαι φωτοειδῶς
 ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μέσον καὶ ὑποκάτω διὰ
 φωτοειδῶν γραμμῶν ῥωμαϊκῶν ταῦτα, EN TOYTYΩI NIKΑ, 20
 καὶ φανερώτατα πίπτει μὲν ἐπὶ Ῥώμης Μαξέντιος πνιγείς εἰς τὸν

3. κτείννται V. 5. Αἰμίσης PV. 6. Θηρίων P. 13. ἐκ βασιλείων
 om. P, ἐκ βασιλέως Eusebius Hist. Eccl. IX. 9. 20. ῥωμαϊκῶν om. P.

Anni a. m. c. et ipse coram Imperatore, cum antea coeleste Christi regnum apologeti-
 ca oratione primum, ac deinde operibus asseruisset, igne consumptus ex-
 spiravit. Ex iis autem qui in Phoenice martyres extitere, Tyrannio
 Tyri Episcopus, Zenobius Ecclesiae in Sidonis dioecesi Presbyter, Sil-
 vanus Aemesae Episcopus, qui post plurimum Martyrum chorum, natu
 grandis, administrato per annos xl. Episcopatu, feris objectus est vo-
 randus: ex Palaestinae vero Martyribus, Silvanus Gazae Episcopus,
 cum aliis xl. capite plexus est: ex Aegyptiis denique Peleus et Nilus
 Episcopi, qui cum aliis igne consumpti sunt.

A. C.

[Ol. Iph.]

5819. 311. vi. Ind. xiv. Constantino Augusto II. et Licinio
 Coss.

3. 272.

Constantino Imperatori, Pio, ac prae caeteris moderatissimo, Con-
 stantii filio, supremi Regis Dei, et filii ejus unici Domini nostri Jesu
 Christi fide persuaso, in impiissimos tyrannos Maximinum Galerium, et
 Maxentium bellum moventi, cum in eos praelio decertaturus progredere-
 tur, fulgens in coelo Crucis signum apparuit, in ejus media ac infima
 parte fulgidis et manifestis characteribus scriptum erat, IN HOC VINCE.
 Ac Maxentius quidem Romae cadit, in Tiberi fluvio suffocatus, ad Pon-
 tem Mulvium, cum annos vi. regnasset: Galerius vero Maximinus a Li-

Τίβεριον ποταμὸν εἰς τὴν γέφυραν Μουλουβίου, βασιλεύσας ἔτη
 ε', Γαλέριος δὲ Μαξιμιῖνος ἠττηθεὶς ὑπὸ Λικινίου ἐν Κιλικίᾳ
 φρυγᾶς ὤλετο, βασιλεύσας ἔτη θ', πολλὸν στρατὸν ἑαυτοῦ ἀναλώ-
 σας, οἷα τύραννός τις ὦν καὶ ἀγεννής.

5 σογ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Λικ- C
 νίου τὸ β'.

Κωνσταντῖνος νικητῆς, σεβαστός, Ἀύγουστος, πρῶτος V 224
 τῶν ἐπὶ Ῥώμης κατατυραννουμένων χριστιανῶν κηδόμενος σωτη-
 10 ρίας, λαβὼν θεὸν τὸν ἐπουράνιον σύμμαχον δι' εὐχῶν ἐπικα-
 λεσάμενος, πρόβεισι πανστρατιῶ, Ῥωμαίων τὰ τῆς ἐκ προγόνων
 ἐλευθερίας προμνόμενος. οἱ καὶ μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ θυμη-
 δίας ἅμα κομιδῇ νηπίοις καὶ γυναιξὶ τῶν τε ἀπὸ τῆς συγκλήτου
 15 φαιδροῖς ὄμμασιν αὐταῖς ψυχαῖς, οἷα λυτρωτῆν, σωτήρᾳ τε καὶ
 εὐεργέτῃν, μετ' εὐφημιῶν καὶ πλείστης χαρᾶς αὐτὸν ὑπεδέξαντο.
 ὁ δὲ ὥσπερ ἕμφυτον τὴν εἰς θεὸν εὐσέβειαν κεκτημένος, μηδ' D
 ὄλως ταῖς βοαῖς ὑποσαλευόμενος μηδὲ ἐπαιρόμενος ὑπὸ τῶν ἐπαί-
 νων, εὐ μάλᾳ τῆς ἐκ θεοῦ συναισθόμενος βοηθείας, αὐτίκα τοῦ
 20 σωτηρίου πάθους τρόπαιον ὑπὸ χεῖρα ἰδίας εἰκόνας ἀνατεθῆναι
 προστάττει, τὸ σωτήριον σημεῖον ἐν τῇ δεξιᾷ κατέχοντα, ἐν τόπῳ R 656

1. Μουλυβίου R. 4. ἀγενής V. 12. οἱ δὲ καὶ P. 15. τε
 om. P. 16. ὑποδέξαντο P. 17. μηδ' — ὑποσαλευόμενος om. P.
 19. εὐ μάλᾳ] οἷα μετὰ P.

cinio fusus in Cilicia fugiens periit, cum annos ix. imperasset, et ingen-
 tem exercitum consumpsisset, utpote tyrannus et ignavus.

CCLXXIII. Olympias.

A. C. [Ol. Iph.]
 312. vii. Ind. xv. Constantino Augusto III. et Licinio
 II. Coss. 4.

Constantinus Victor, Augustus, primus suscepta Christianorum Ro-
 mae a tyrannis hactenus oppressorum salutis cura, adscito in auxilium
 coelesti Deo, ac precibus invocato, cum universis copiis procedit, Ro-
 manorum a majoribus acceptam libertatem asserturus: quem ii cum in-
 genti gaudio et gratulatione, una cum ipsis infantulis, et uxoribus Se-
 natorum aliorumque virorum clarissimorum, ac universa Romanorum ple-
 be, laeto vultu, animisque ipsis, veluti Liberatorem, Servatorem ac Be-
 neficum, cum faustis acclamationibus et multa laetitia exceperunt. Sed
 ille quasi innatam in Deum pietatem possideret, ejusmodi laudibus mi-
 nime inflatus, ut qui divino auxilio esset munitus, salutaris Passionis
 tropaeum in manu suae imaginis, ita ut salutare signum dextra teneret,
 in celeberrimo urbis loco, cum hac Latina Inscriptione jubet apponi:

μάλιστα τῶν ἐπὶ Ῥώμῃς δεδημοσιευμένων, ἐπιγραφὴν ἐν αὐτῇ ἐντάξει ῥήμασιν αὐτοῖς τῇ Ῥωμαίων ἐγκελεύεται φωνῇ· τοῦτω τῷ σωτηριώδει σημείῳ ἄληθεῖ ἐλέγχω τῆς ἀνδρείας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας τοῦ τυράννου Μαξιεντίου διασωθεῖσαν ἡλευθέρωσα, ἔτι μὴν καὶ τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δῆμον Ῥωμαίων τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιφανείᾳ καὶ λαμπρότητι ἐλευθερώσας ἀπεκατέστησα.

Γαλέριος Μαξιμιανὸς νόσω χαλεπωτάτῃ ληφθεὶς, ἐπ' ἀνατολῆς διάγων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ διαρρέοντος σκώληκας τε ἐκβράσαντος, ὑπὸ μυρίων ἀνδρῶν περιουδόμενος καὶ μηδ' ὄλως ὠφελήθεις, νόμους ἐξέπεμψεν ἀνεθῆναι μὲν χριστιανούς μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίας οἰκοδομεῖν.

B Ἰνδικτιώνων Κωνσταντινιανῶν ἐντεῦθεν ἀρχή.

Ἰνδ. α'. η'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Λικινίου τὸ γ'.

Τῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγεῖται πρῶτος Μητροφάνης ἔτη ι'.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Βολουσιανοῦ καὶ Ἀνιανοῦ.

Ἰνδ. γ'. ι'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Λικινίου τὸ δ'.

2. ἐντεῦξαι R. 3. ἀναρίας R. 7. ἀπεκατέστησαν R. 9. διαρρέοντος P. 10. μηδ' P. 11. μὴ μόνον χριστιανούς P. 12. καὶ τὰς ἐκκλησίας P. 13. Κωνσταντιανῶν V.

Anni a. m. c. Hoc salutari signo vero fortitudinis indice vestram urbem a servitutis Maxentii tyranni iugo vindicatum in libertatem asserui. Senatum et populum Romanum in pristinum splendorem et libertatis dignitatem restitui.

Galerius Maximianus, cum in Oriente ageret, morbo gravissimo correptus, illius corpore sensim diffluente, ac vermibus scatente, ab innumeris medicis visus, nulloque accepto levamento, edicta ubique emisit, quibus non modo Christianos dimitti, sed etiam Ecclesias aedificari praecepit.

Indictionum Constantinianarum deinceps initium.

A. C. [Ol. Iph.]
5821. 313. VIII. Ind. I. Constantino Augusto IV. et Licinio III. Coss. 1. 273.
Byzantinae Ecclesiae primus praeest Metrophanes annos x.
314. IX. Ind. II. Volusiano et Aniano Coss. 2.

σοδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ια'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Ρουφίνου.

Κωνσταντῖνος ὁ Αὐγουστος τὸν ἴδιον υἱὸν Κωνσταντῖνον C ἀνηγόρευσε Καίσαρα.

5 Γαλέριος δὲ Μαξιμιανὸς τούτοις τοῖς ὑπάτοις ὕδρωπι δει-
νῶ πιασθεὶς ἐν Σαλώναις ἀπέθανεν.

Ἰνδ. ε'. ιβ'. ὑπ. Γαλλικανοῦ καὶ Συμμαχου.

Κωνσταντῖνος Αὐγουστος Κώνσταντα, Κωνσταντῖον καὶ Κρίσπον τοὺς ἑαυτοῦ υἱοὺς Καίσαρας ἀνηγόρευσε καλάνδαις
10 μαρτίαις.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Λικινίου τὸ ε' καὶ Κρίσπου Καίσαρος.

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ὑπ. Κωνσταντῖνου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Λικινίου R 658
τὸ ε'.

Φωτὸς οὐρανόθεν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἄπασαν ταῖς τοῦ σω- V 225
15 τῆρος Χριστοῦ καταγύσαντος ἐκκλησίαις, εἰς πάντα τόπον τῶν
πρὸς τῶν τυράννων ἠρηπωμένων οἴκων ἐκ βάθρων εἰς ὕψος ἄπειρον
τελειοθέντων οὐ μόνον ἐγκαίνια ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς συνε-
χέσι ταῖς ὑπὲρ χριστιανῶν νομοθεσίαις ἐχρήσαντο.

16. ἠρηπιόμενον P cum m. R, ἐρηπιόμενον R, ἠρηπωμένων V.
Idem mendum nescio quomodo me fugit corrigere supra p. 193. B.

A. C. [Ol. Iph.]
315. x. Ind. III. Constantino Augusto V. et Licinio IV. 3.
Coss.

CCLXXIV. Olympias.

316. XI. Ind. IV. Sabino et Rufino Coss. 4.

Constantinus Augustus filium suum Constantinum Caesa-
rem renuntiavit.

Galerius Maximianus his Coss. aqua intercute graviter
laborans Salonis decessit.

317. XII. Ind. V. Gallicano et Symmacho Coss. 1. 274.

Constantinus Augustus Constantem, Constantium, et Cri-
spum filios suos Caesares dixit Kalendis Martiis.

318. XIII. Ind. VI. Licinio V. et Crispo Caesare Coss. 3.

319. XIV. Ind. VII. Constantio Augusto VI. et Licinio V.
Coss. 4.

Caelesti lumine per universum orbem in Christi Salva-
toris Ecclesias diffuso, sacrarum aedium a Tyrannis antea de-
structarum, et a fundamentis in immensam altitudinem rursus
eductarum et confectarum ubique non modo factae Dedicatio-
nes, sed et ab Imperatoribus in Christianorum gratiam edicta
quotidie emittebantur.

σοί. Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος.

P 282 Ἰνδ. θ'. ις'. ὑπ. Κρίσπου τὸ β' καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.

Ἰνδ. ι'. ις'. ὑπ. Προβιανοῦ καὶ Ἰουλιανοῦ. 5

Ἰνδ. ια'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Ρουφίνου.

Τῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγεῖται δεύτερος Ἀλέξανδρος ἔτη ζ'.

σος' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ιθ'. ὑπ. Κρίσπου τὸ γ' καὶ Κωνσταντίου τὸ γ'. 10

Προλαβῶν ὁ τῶν οἰκείων ψυχῶν ποιητῆς καὶ φειδωλὸς σωτῆρ τοῖς πᾶσιν ἐκλάμψας Κωνσταντίνον ἅμα παιδὶ Κρίσπῳ
B παρασκευάζει κυκλωθῆναι ἅπερ κατεῖχεν μέρη Λικίνιος, κακείνος
στενωθεὶς πανταχόθεν τοιοῦτον ἀπηνέγκατο τέλος σφαγεὶς οἰόν-
περ αὐτὸς εἶδε καὶ ἤκουσε συμβᾶν τοῖς πρὸ αὐτοῦ μικρὸν τυ-15
ραννήσασι.

Ἰνδ. ιγ'. κ'. ὑπ. Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ.

Ἔτους σὴ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ κ'
τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ὁ αὐτὸς ἀοίδιμος βα-
σιλεύς, εἰς ἄκρον τὴν εὐσέβειαν θεόθεν ἐμπιστευθεὶς, κατὰ τὸ 20

4. 10. Κωνσταντίνου P. 7. τῷ om. P. 9. Ὀλυμπιάδος V. 12.
ἐλλάμψας P. 13. κακείνος om. R. 15. τυραννήσας P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCLXXV. Olympias.

320. xv. Ind. viii. Constantino Augusto VII. et Constantio Caesare Coss. 4.

321. xvi. Ind. ix. Crispo II. et Constantino II. Coss. 1. 275.

322. xvii. Ind. x. Probiano et Juliano Coss. 2.

323. xviii. Ind. xi. Severo et Rufino Coss. 3.

Byzantinae Ecclesiae secundus praeest Alexander annos vii.

CCLXXVI. Olympias.

324. xix. Ind. xii. Crispo III. et Constantino III. Coss. 4.

Praecipiente propriarum animarum conditore, et misericordii Servatore universis praelucente, Constantinus una cum filio Crispo, quas Licinius obtinebat provincias, circumsegit et occupavit: qui undique in arctum redactus, tali exitu interfectus, vitam finivit, qualem viderat audieratque aliis ante se evenisse, cum paucis annis tyrannidem exercisset.

325. xx. Ind. xiii. Paulino et Juliano Coss. 1. 276.

Anno ccxcv. in coelum Assumptionis Domini, et xx. imperii Constantini Pii, idem laudandus Imperator summa divinitus pietate donatus,

παρὸν κ' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὶ δαισίῳ ιθ' τη' ἁγίων
 πατέρων σύνοδον ἐν Νικαίᾳ γενέσθαι παρεσκευάσεν καὶ τὸ τῆς C
 ἀμωμήτου πίστεως ἐκτεθῆναι σύμβολον. διὸ καὶ νικητὴν αὐτὸν
 κατὰ πάντων ἐποίησεν ὁ δεσπότης τῶν ὄλων θεὸς ταῖς εὐχαῖς
 5 τῶν συνελθόντων ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ ἁγίων καὶ μακαρίων πατέ-
 ρων. Ἄρειος γὰρ παρατραπείς τὸν νοῦν τὴν ἄρρητον καὶ ἀδια-
 ρετον τῆς τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ θεότητος ἐνόητα διυστᾶν καὶ δια-
 κρίνειν ὁ κατάρματος' οὐκ ἔφριξεν.

Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβεστάτος Κωνσταντα τὸν ἑαυτοῦ υἱόν, R 660

10 Καίσαρα ὄντα, ἀνηγόρευσεν Ἀγγουστον πρὸς ε' ἰδῶν νοεμβρίων,
 καὶ εἰκοσαετηρίδα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤξεν, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ
 Ῥώμῃ βικεννάλια πάνν φαιδρῶς καὶ φιλοτίμως, καὶ τῶν τεχνιτῶν
 καὶ συντελεστῶν τὰ ἐπιτάγματα περιεῖλεν τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς αὐτῆς D
 εἰκοσαετηρίδος, καὶ ταῖς καθόλου ἐκκλησίαις πολλὰ ἔδωρήσατο.

15 Κωνσταντῖνος νικητῆς Αἰγουστος τὸν τῶν Ἀδριανοπολι-
 τῶν πόλεμον θραύσας πρὸς ε' καλανδῶν ἰουλίων, καὶ τὸν Καλχη-
 δονίων πολέμον ἠττήσας πρὸς ιδ' καλανδῶν ὀκτωβρίων, Κρίσπον
 τὸν ἴδιον υἱόν, Καίσαρα ὄντα καὶ διαβληθέντα αὐτῷ, ἀνεῖλεν.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος μοναρχήσας βασιλεὺς τῆς Ῥω-
 20 μαιῶν ἀρχῆς πάσης πάντα τὰ εἰδῶλα πανταχοῦ κατέστρεψεν, καὶ
 πάντα αὐτῶν ἀφείλατο τὰ χρήματα καὶ τὰ κτήματα, καὶ πάσας
 τὰς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησεν καὶ πάντας τοὺς χριστιανοὺς. P 283

1. κ' om. P. ib. Δεσίῳ P, ἰουνίῳ m. R. 6. Ἄρειος V. 12.
 Ῥώμῃ] ὄρα R. ib. βικεννάδια RV. ib. τεχνητῶν PV. 16. τὸν]
 τῶν R. ib. Καρχηδονίων RV. 17. κτήσας R. 21. ἀφείλετο P.

hoc praesenti imperii anno, mensis Desii XIX. CCCXVIII. Patrum Synodum Nicaeae celebrari, ac inculpatae fidei Symbolum exponi curavit. Unde victorem omnium hostium illum fecit universi Dominus Deus, sanctorum beatorumque patrum in hanc Synodum convenientium precibus. Arius quippe emota mente inexplicabilem et indivulsam Patris et Filii Divinitatis unitatem dividere et separare non formidavit.

Piissimus Constantinus Constantem filium suum, qui tum Caesar erat, Augustum renuntiavit ex a. d. VI. Id. Novemb. Imperii etiam annum vigesimum egit, et magnificis ac splendidis factis largitionibus Romae Vicennalia egit, artificum quoque ac tributariorum anni istorum Vicennialium indictionibus sublatis, multisque ubique Ecclesiis factis donis.

Constantinus Victor Augustus Hadrianopolitanorum ex a. d. v. Kal. Jul. Chalcedonensium vero ex a. d. XIV. Kal. Octob. feliciter confecto bello, Crispum Caesarem filium suum calumniis appetitum sustulit.

Eodem anno Constantinus, cum solus Romanorum praesesset imperio, omnia ubique idola dejecit, eorumque pecuniis omnibus et possessionibus ablatis, universas Christi Ecclesias omnesque Christianos iis donavit.

V 226 Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν καιρὸν κατὰ τῶν πολεμίων τῆς τῶν χρι-
 στιανῶν πίστεως στρατεύσας ὑπηγάγετο τῇ εὐχῇ τὴν νίκην.
 διὸ καὶ κυριακὰ πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνῶν κατὰ τόπους εἰς τι-
 μὴν τοῦ ἐπὶ πάντων σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πεποίηκεν.

Εἰσὶν τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐπὶ τὴν εἰκοσαετη-5
 ρίδα Κωνσταντίνου Ἀυγούστου ἔτη οὕτως.

Ἀπὸ γενέσεως Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ βῆξβ'.

B Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Ἀβραάμ, α'.

Ἀπὸ γεννήσεως Ἀβραάμ ἕως π' ἔτους Μωϋσέως φέ'.

Ἀπὸ πα' ἔτους Μωϋσέως, ἡγουν τῆς ἔξοδου τῶν υἱῶν Ἰσρα-10
 ἦλ, ἕως γ' ἔτους τοῦ Λαβδῶν, ἐν ᾧ τὸ Ἰλιον ἦλω, υδ'.

Ἀπὸ δ' ἔτους τοῦ Λαβδῶν ἐπὶ τὸ β' ἔτος Σολομῶνος, καθ'
 δ ἤρξατο ἡ πρώτη κατασκευὴ τοῦ ἱεροῦ, σκς'.

Ἀπὸ α' ἔτους Σολομῶνος ἕως ν' ἔτους τοῦ Ὀζίου, ἡγουν
 τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, σξδ'. 15

R 662
C

Ἀπὸ ἀρχῆς τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἕως ε' ἔτους Δαρείου
 τοῦ Ὑστάσου, καθ' ὃ συνετελέσθη ἡ δευτέρα τοῦ ἱεροῦ οἰκοδο-
 μή, σμη'.

Ἀπὸ ζ' ἔτους καὶ αὐτοῦ τοῦ λεχθέντος Δαρείου ἕως ιε'
 ἔτους Τιβερίου, ἡγουν τοῦ σωτηρίου βαπτίσματος, φνζ'. 20

4. τοῦ alterum om. P. 10. πα'] π' P. 11. 12. Ἀβδῶν P sola.
 14. α' ἔτους] ἔτους β' P. 20. ἔτους om. P.

Eadem tempestate suscepta in fidei Christianorum hostes expedi-
 tione, victoriam illorum precibus reportavit. Quapropter Dominica ad
 paganorum conversionem in omnium Servatoris Christi Dei nostri hono-
 rem ubique excitavit.

*Ab orbe condito usque ad vigesimum Constantini Augusti annum
 tempora ita digeruntur.*

A creatione Adam, usque ad diluvium, anni II. MCLXXII.

A diluvio ad Abraham, MLXX.

A natali Abraham usque ad LXXX. annum Moysis DV.

Ab LXXX. anno Moysis, sive ab Exitu filiorum Israel usque ad ter-
 tium annum Abdon, quo capta est Troja, anni ccciv.

Ab anno IV. Abdon, usque ad secundum annum Solomonis, quo pri-
 ma coepit templi aedificatio, CCXXVI.

Ab anno II. Solomonis usque ad L. annum Oziae, sive usque ad
 primam Olympiadem, anni cclxiv.

Ab initio primae Olympiadis usque ad VI. Darii Hystaspis filii, quo
 perfecta est altera templi Hierosolymitani aedificatio, CCXLVIII.

Ab anno VII. praedicti ejusdem Darii, usque ad XV. Tiberii, sive
 usque ad salutare Baptisma Domini, DLVII.

Ἀπὸ ις' ἔτους Τιβερίου, ἤγονν β' ἔτους καὶ αὐτοῦ σβ' Ὀλυμπιάδος, ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ β' ἔτους σοζ' Ὀλυμπιάδος σηζ'.

Ἄμοῦ ἀπὸ γενέσεως κόσμου ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου ἔτη ρωλγ'.

Ἰνδ. ιδ'. κα'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀυγούστου τὸ θ' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ δ'.

D

Ἰνδ. ιε'. κβ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Μαξιμίου.

Δρέπανον ἐπικτίσας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἐν Βιθυνίᾳ εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ ὁμώνυμον τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἐλενούπολιν κέκληκεν, δωρησάμενος ἄχρι τοῦ νῦν ἕως φανεῶς περιοχῆς πρὸ τῆς πόλεως εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ ἀτέλειαν.

σοζ' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. α'. κγ'. ὑπ. Ἰανουαρίου καὶ Ἰούστου.

Κωνσταντίνος ὁ εὐσεβὴς τὸν Δαυοῦβιν πλειστάκις ἐπέρα- P 284
σεν, καὶ γέφυραν αὐτῷ λιθίνην ἐποίησεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάντων Κωνσταντίνος ὁ ἀοίδιμος βασιλεὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐλθὼν, καὶ διάγων ἐν Νικομηδείᾳ, μητρο-
20 πόλει τῆς Βιθυνίας, ποιήσας πρόκεσσα ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν τῷ

1. σό' P. 2. εἰκοστῆς ἔτηρίδος PV. 4. ἄμοῦ om. P, post γενέσεως
ponit R. ib. κ' ἔτηρίδος PV. 9. Δρέπαναν V. 16. Δανούβην PV.

Ab anno xvi. Tiberii, sive secundo anno cclxx. Olympiadis, usque Anni a m. c. ad xx. annum imperii Constantini Magni Imperatoris, et ii. annum cclxxvi. Olympiadis, cxcxvii.

A mundi conditu, usque ad xx. annum Constantini, anni v. mccccxxxiii. [Ol. Iph.]

A. C. 326. XXI. Ind. xiv. Constantino Augusto IX. et Constantio Caesare IV. Coss.

5854.

327. XXII. Ind. xv. Constantio Caesare V. et Maximo Coss.

2.

3.

Constantinus instaurata Drepano in Bithynia, in honorem Sancti Luciani Martyris, hanc matri suae cognominem Helenopolim nuncupavit, donata civitati, qua usque hodie fruitur, quousque patet ante urbem prospectus, vectigalium immunitate, in honorem Sancti Martyris Luciani.

CCLXXVII. Olympias.

328. XXIII. Ind. i. Januario et Justo Coss.

4.

Constantinus Pius Danubium pluries trajecit, ponte lapideo in eundem fluvium strato.

His Coss. Constantinus inclytus Imperator Roma profectus, et Nicomediae Bithyniae Metropoli, atque inde Byzantii diu moratus, primum

Βυζαντίῳ, ἀνεένεωσε τὸ πρῶτον τεῖχος τῆς Βύζου πόλεως, ποιήσας καὶ προσθήκας τῷ αὐτῷ τείχει οὐκ ὀλίγας, καὶ συνῆψεν τῷ παλαιῷ τείχει τῆς πόλεως, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Κωνσταντινοῖπολιν, ἀναπληρώσας καὶ τὸ Ἴππικόν, κοσμήσας αὐτὸ χαλκορρημασι καὶ πάσῃ ἀρετῇ, ποιήσας ἐν αὐτῷ κάθισμα θεωρίου βασι-

- B λικοῦ καθ' ὁμοίότητα τοῦ ἐν Ῥώμῃ ὄντος. καὶ παλάτιον μέγα ποιήσας πλησίον τοῦ αὐτοῦ Ἴππικοῦ τὴν ἄνοδον ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἴππικοῦ διὰ τοῦ λεγομένου Κοχλίου,
- V 227 κτίσας καὶ φόρον μέγαν καὶ εὐπρεπῆ πάνν· καὶ ἔστησεν ἐν μέσῳ
- R 664 κίονα πορφυροῦν μέγαν λίθου Θηβαίου ἄξιοθαύμαστον, καὶ 10 ὑπεράνω τοῦ αὐτοῦ κίονος ἔστησεν ἑαυτοῦ ἀνδριάντα μέγαν, ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἀκτῖνας, ὅπερ χαλκούρρημα ἤγαγεν ἀπὸ τῆς Φρυγίας. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀφελὼν κρυπτῶς ἀπὸ Ῥώμης τὸ λεγόμενον Παλλάδιον ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι φόρῳ ὑποκάτω τοῦ κίονος τῆς στήλης αὐτοῦ, 15
- C ὡς τινες λέγουσι τῶν Βυζαντίων ἐκ διαδοχῆς ἀκούσαντες. τὴν δὲ τύχην τῆς πόλεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀνανεωθείσης ποιήσας θυσίαν ἀναίμακτον ἐκάλεσεν Ἀνθοῦσαν.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἔκτισε καὶ δύο ἐμβόλους ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ παλατίου ἕως τοῦ φόρου εὐπρεπεῖς, κοσμήσας ἀνδριῶσι καὶ 20 μαρμάροις, καλέσας τὸν τόπον τῶν ἐμβόλων Ῥηγίαν, κτίσας ἐγγὺς καὶ βασιλικὴν ἔχουσαν κόγχην, καὶ ἔξω μεγάλους κίονους στή-

2. οὐκ ὀλίγας τῷ αὐτῷ τείχει P.

Byzantii urbis murum instauravit, factis haud modicis, quas veteris urbis muro adjunxit, additionibus, urbe ipsa Constantinopoli appellata. Circum praeterea absolvit, quem aereis statuis aliisque ornamentis decoravit: confecto etiam Tribunali, ex quo Imperator Circenses spectaret, instar illius quod Romae erat. Palatio magno proxime Circum insuper condito, ascensum per Cochleam ab eodem in Circi Tribunal confecit. Magnum quoque et splendidum omnino Forum aedificavit, in cuius medio ingentem ac stupendam Columnam Porphyreticam ex lapide Thebano statuit, cui suam ipsius praegrandem imposuit statuam, radios habentem in capite: quod quidem aereum opus ex Phrygia advehi curavit. Idem Imperator Constantinus clam ablatum Roma Palladium, uti appellatur, in Foro a se extracto, sub Columna, cui imposita est illius statua, recondidit, ut quidam ex Byzantiis asserunt, qui id ex traditione acceperunt. Fortunam vero Urbis ab eo instauratae, incruento facto sacrificio, Florentem appellavit.

Idem Imperator geminas condidit Porticus ab ingressu Palatii usque ad Forum, admodum elegantes, statuis et marmoribus adornatas, Porticum loco Regiae nomine indito: propter quam excitavit Basilicam cum Concha, ingentibusque extra aedem columnis et statuis, quam Senatam

σας καὶ ἀνδριάντας, ἦνπερ ἐκάλεσεν Σενᾶτον, καλέσας τὸν τόπον Ἀύγουσταῖον, καθότι καὶ στήλην ἦν στήσας κατέναντι τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς Ἑλένης Αἰγούστας δεσποίνης ἐν πορφυρῷ D κίονι.

5 Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ δημόσιον τὸ λεγόμενον Ζευξίππον ἀνεπλήρωσεν, κοσμήσας κίοσι καὶ μαρμάροις ποικίλοις καὶ χαλκουργήμασιν.

Ἰνδ. β'. κδ'. ἕπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε'.

10 Ἰνδ. γ'. κέ'. ἕπ. Γαλλικανοῦ καὶ Συμμάχου.

Ἔτους τα' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ κέ τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Κωνσταντίνος ὁ εὐσεβεστάτος, πατὴρ Κωνσταντίνου νέου Αὐγούστου καὶ Κωνσταντίου καὶ Κώνσταντος P 285 Καισάρων, πόλιν μεγίστην, λαμπράν, καὶ εὐδαίμονα κτίσας,

15 συγκλήτω τε τιμῆσας, Κωνσταντινοῖπολιν κέκληκε πρὸ πέντε ἰδῶν μαίον, ἡμέρα δευτέρα τῆς ἑβδομάδος, ἰνδικτιῶνος τρίτης, τὸ πρότερον καλουμένην Βυζάντιον, Ῥώμην αὐτὴν δευτέραν χρηματίζειν ἀναγορεύσας, ἐπιτελέσας ἵππικὸν ἀγῶνα πρῶτος, φορέσας πρώτοις διάδημα διὰ μαργαριτῶν καὶ ἐτέρων τιμίων λίθων.

20 καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν μεγάλην, κελείσας διὰ θεῖον αὐτοῦ τύπου τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπιτελεῖσθαι τὸ γενέθλιον τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἀνοίγειν τῇ ια' τοῦ αὐτοῦ ἀρτεμισίου μηνὸς τὸ δημόσιον λουτρὸν

2. ἦν] ἦν PV. 3. Αὐγούστης P. 15. Κωνσταντίνου πόλιν R.
19. πρώτοις om. P, uncis inclusit R. 22. τῇ om. P.

nuncupavit: locum vero extra hanc aedem Augustaeum, quemadmodum Anni a. m. c. et statuam, quam e regione matri suae Dominae Helenae Augustae in Porphyretica columna collocavit.

Absolvit quoque Balneum Zeuxippum nuncupatum, illudque columnis ac marmoribus varii coloris, et aereis operibus exornavit.

A. C. [Ol. Iph.]

329. xxiv. Ind. II. Constantino Augusto X. et Constantino Caesare V. Coss. 1. 277. 5837.

330. xxv. Ind. III. Gallicano et Symmacho Coss. 2.

Anno ccc. post Christi in coelos Assumptionem, et xxv. ipsius imperii, Constantinus Piissimus, pater Constantini Junioris Augusti, et Constantii et Constantis Caesarum, aedificata urbe maxima, illustri, et felici, eaque Senatu cohonestata, hanc Constantinopolim nuncupavit ex a. d. v. Idus Maias, Hebdomadis feria II. Indictionis III, cum prius Byzantium vocaretur, quam Romam secundam vocari decrevit, celebratis ludis Circensibus, in quibus diadema ex margaritis aliisque lapillis pretiosis confectum primus gestavit. Insigni deinde apparatu acta festivitate, statuit divina sua jussione, ut quotannis eodem recurrente die ejusdem urbis Natalis celebraretur, et XI. mensis Artemisii, publicum Zeuxippi Bal-

B Ζεύξιππον, πλησίον ὄντα τοῦ Ἰππικοῦ καὶ τῆς Ῥηγίας τοῦ παλατίου,
 R 666 ποιήσας ἑαυτῷ ἄλλην στήλην ἀπὸ ξοάνου κεχρυσωμένην βαστά-
 ζουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τύχην τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ αὐτὴν κε-
 χρυσωμένην, κελύσας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ γενεθλιακοῦ
 ἰππικοῦ εἰσεῖναι τὴν αὐτὴν τοῦ ξοάνου στήλην διριγενομένην ὑπὸ 5
 τῶν στρατευμάτων μετὰ γλανιδίων καὶ καμπαγίων, πάντων κα-
 τεχόντων κηροὺς λευκοὺς, καὶ περιέχεσθαι τὸ ὄχημα τὸν ἄνω
 καμπτόν, καὶ ἔρχεσθαι εἰς τὸ σκάμμα κατέναντι τοῦ βασιλικοῦ
 καθίσματος, καὶ ἐπεγείρεσθαι τὸν κατὰ καιρὸν βασιλέα καὶ
 C προσκυνεῖν τὴν στήλην τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ 10
 αὐτῆς τῆς τύχης τῆς πόλεως.

Ὁ αὐτὸς θεότατος βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἔμεινεν βασι-
 λεύων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀφελόμενος αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐπαρ-
 V 228 χίας Εὐρώπης, ἤγουν τῆς μητροπόλεως αὐτῆς Ἡρακλείας, προ-
 βαλόμενος τῇ αὐτῇ Κωνσταντινουπόλει ἐπαρχον πραιτωρίων καὶ 15
 ἐπαρχον πόλεως καὶ τοὺς λοιποὺς μεγάλους ἄρχοντας.

Εἰσὶν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως οὗ Κωνσταντινούπολις ἐνε-
 καινίσθη ἔτη μπ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐτε-
 D λεύτησεν πρὸ ἰδ' καλανδῶν μαΐων, φαρμουθὶ κβ', καὶ ἐχειροτο- 20
 νήθη ἀντ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὁ μέγας πατήρ.

5. δηρογενομένην PV. 6. γαμπαγίων R. 9. τὸν om. R, (τὸν) P.
 11. τῆς πόλεως] πόλεως P. 13. Κωνσταντίνου πόλει PV. 15. Κων-
 σταντίνου πόλει P. 21. πατήρ] φωστήρ Holstenius.

neum, quod Circo et Regiae Palatii adjacet, aperiretur. Cumque aliam sibi confecisset ex opere rasili statuam auratam, quae manu dextra ipsius Urbis Fortunam gestabat, ipsamque inauratam, praecepit, ut eo die quo Circenses ob Urbis Natalem ederentur, introiret eadem statua marmorea, deducta a militibus, laenis et campagis indutis, cunctis cereos albos deferentibus: utque currus quo statua vehebatur superiorem Fle-xum circumiret, et ad Scamma progrediretur ex adverso Imperatorii Tribunalis: utque Imperator qui tempore illo regnaret, e solio assurgens, statuam adoraret ejusdem Imperatoris Constantini, ipsiusque Fortu-nae Urbis.

Idem religiosissimus Imperator Constantinus Constantinopoli impe-rans mansit, quam ab Europae provincia, seu illius Metropoli Heraclea, avulsit, Praefecto Praetorio, et Praefecto urbi, caeterisque majoribus magistratibus in ea constitutis.

A Roma condita, ad annum quo dedicata est Constantinopolis, cen-sentur anni MLXXX.

Hoc anno Alexander Episcopus Alexandriae ex a. d. xiv. Kal. Maias, Pharmuthi xxii. decessit, illiusque loco consecratus est Episco-pus Athanasius ille magnus pater.

Ἰνδ. δ'. κς'. ὑπ. Βάσσου καὶ Ἀβλαβίου.

σοῆ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. κζ'. ὑπ. Πακατιανοῦ καὶ Ἰλαριανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἤρξατο ἀναλίσκεσθαι τοῖς πολί-
5 ταις Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἄρτος ἀπὸ ἡ' μαΐου.

Ἰνδ. ες'. κη'. ὑπ. Δαλμάτου καὶ Ζηνοφίλου.

Ἰνδ. ζς'. κθ'. ὑπ. Ὀπίτου Πατρικίου καὶ Ἀνικίου Παυ-
λίνου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις γέγονε τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκκλησίας τοῦ P 286
10 ἁγίου σταυροῦ τῆς οἰκοδομηθείσης ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐπὶ Μα-
κυρίου ἐπισκόπου, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ις'. ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ
σταυροφάνεια.

Ἰνδ. η'. λ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος ες' καὶ Ἀλβίνου.

Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἤχθη τριακονταετηρίς ἐν Κων-
15 σταντινουπόλει Ῥώμῃ πάνν φιλοτίμως πρὸ ἡ' καλανδῶν ἀγού- R 668
στων, καὶ Κώνσταντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀύγουστον ἀνέδειξεν, καὶ
Δαλμάτιον τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δαλματίου τοῦ κήσω- B
ρος Καίσαρα ἀνηγόρευσεν πρὸ ἡ' καλανδῶν ὀκτωβρίων. ἦν δὲ
Δαλμάτιος ὁ υἱὸς Δαλματίου τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου τοῦ
20 εὐσεβοῦς στρατηγὸς Ῥωμαίων καὶ ὑπατος πρὸ τοῦ αὐτὸν ἀνα-

5. ὁ om. P. 6. Δαλματίου P sola. ib. καὶ Ζηνοφίλου — 7. Πα-
τρικίου om. P. 17. κήσωρος] κήναρος V, m. R, κένσορος P.

A. C.

331. xxvi. Ind. iv. Basso et Ablavio Coss.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.
8. 5839.

CCLXXVIII. Olympias.

332. xxvii. Ind. v. Pacatiano et Hilariano Coss.

4.

His Coss. coepit panis distribui civibus Constantinopolita-
nis a xviii. Maii.

333. xxviii. Ind. vi. Dalmatio et Anicio Paulino Coss.

1. 278.

His Coss. facta est Dedicatio Ecclesiae Sanctae Crucis,
quam Constantinus magnus aedificaverat, temporibus Macarii
Episcopi (Hierosolymitani) die xvii. mensis Septembris. At-
que hinc deinceps initium accepit festum apparitionis Sanctae
Crucis.

334. xxix. Ind. vii. Optato et Paulino Coss.

2.

335. xxx. Ind. viii. Constantio Caesare VI. et Albino
Coss.

5844.

3.

A Constantio Pio acta Tricennalia Constantinopoli, quae
et Roma, magnifice omnino, ex a. d. viii. Kalend. Augusti:
et Constantem filium Augustum, Dalmatium vero, fratris Dalmatii
Censoris filium, Caesarem renuntiavit ex a. d. viii. Kal. Octobris.
Erat autem Dalmatius filius Dalmatii fratris Constantini Pii, Ma-
gister militiae Romanorum, et Consul, priusquam Caesaris di-

γορευθῆναι Καίσαρα. καὶ Ἀννιβαλιανὸν ῥῆγα προχειρισάμενος ἐνέδυσσε κοκκηρὰν χλαμύδα, καὶ κατὰ Καισάρειαν τῆς Καππαδοκίας ἀπέστειλεν.

σοθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. λα'. ὑπ. Νεπωτιανοῦ καὶ Φακούνδου. 5

Ἰνδ. ι'. λβ'. ὑπ. Φηλικιανοῦ καὶ Τατιανοῦ.

- C Πέρσαι πόλεμον ἐδήλωσαν πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἐπιβὰς Κωνσταντῖνος λβ' ἐνιαυτῷ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ὀρμήσας ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν κατὰ Περσῶν, ἐλθὼν ἕως Νικομηδείας, ἐνδόξως καὶ εὐσεβῶς μεταλλάττει τὸν βίον ἐν προουσιῳ τῆς αὐτῆς πό-10
λεως μηνὶ ἄρτεμισίῳ ια', καταξιωθεὶς τοῦ σωτηριώδους βαπτί-
σματος ὑπὸ Εὐσεβίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, βασι-
λεύσας ἔτη λα' καὶ μῆνας ι'. καὶ κατέλιπε Καίσαρας τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ, Κωνσταντῖνον Καίσαρα, βασιλεύοντα τῶν κατὰ
Γαλλίαν μερῶν, ἄγοντα τῆς βασιλείας ἔτος εἰκοστόν, καὶ Κων-15
D στάντιον τὸν μετ' αὐτὸν Καίσαρα ἐν τοῖς κατὰ τὴν ἀνατολὴν
μέρεσιν, ἔτος ἄγοντα τῆς βασιλείας ια', καὶ Κώνσταντα μετ' αὐ-
τὸν Καίσαρα, ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν μέρεσι διάγοντα, τῆς βα-
σιλείας ἔτος ἄγοντα τρίτον, καὶ Δαλμάτιον Καίσαρα υἱὸν τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ἔτος ἄγοντα καὶ αὐτὸν 20
τρίτον.

Ὁ τρισμακάριος Κωνσταντῖνος ἀνεπαύσατο μηνὶ μαίῳ κβ'

1. Ἀνιβαλιανὸν P, Ἀνιβαλιὸν R. 10. καὶ εὐσεβῶς om. P. 15.
ἔχοντα PV, ἄγοντα Ducangius.

A. C.

gnitatem esset consecutus. Annibalianum quoque Regem ap-
pellatum, purpurea chlamyde induit, et versus Caesarem Sy-
riae misit.

[Ol. Iph.]

CCLXXIX. Olympias.

336. xxxi. Ind. ix. Nepotiano et Facundo Coss. 4.

337. xxxii. Ind. x. Feliciano et Tatiano Coss. 1. 279.

Persis bellum Romanis denuntiantibus, Constantinus anno xxxii. im-
perii, dum in Orientem proficiscitur, suscepta contra Persas expeditione,
cum venisset usque Nicomediam, gloriose vitam cum morte commutavit
in ejusdem urbis suburbano, salutari baptismo ab Eusebio Episcopo
Constantinopolitano donatus, cum imperasset annos xxxi. et menses x.
Reliquit Caesares tres filios suos, Constantinum Caesarem qui in Galliis
annos xx. Constantium Caesarem qui in Oriente annos xi. et Constan-
tem Caesarem qui in Italiae finibus annos iii. imperarunt: praeterea
Dalmatium fratris filium, qui in Mesopotamia et ipse annum tertium
regnavit.

Ter beatus Constantinus decessit mensis Maii xxii. ex a. d. xi.

πρὸ α' καλανδῶν ἰουνίων ἐν αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ πεντηκοστῇ, ἔτι κει-
μένου ἀτάφου τοῦ σκηνώματος Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἐν τῷ V 229
παλατίῳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ φυλαττομένου ἕως οὗ γνῶσιν
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

5 Ἀκούσας Κωνσταντίνος ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐν Μεσοποταμίᾳ, P 287
ἔτι τοῦ Περσικοῦ πολέμου ἐπικειμένου, εὐθὺς ἐξώρμησεν ἐπὶ
Κωνσταντινούπολιν, ἐν ἣ παραγενόμενος προεκόμισε τὸν ἑαυτοῦ
πατέρα Κωνσταντίνον τὸν αἰοίδιμον ἐν τοσαύτῃ παρατάξει καὶ
δόξῃ βασιλικῆς προόδου, ὡς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν κατ' ἀξίαν, πα-
10 ρόντος στρατοπέδου ὡς ἔτι ζῶντος ἐν ὀπλοφορίᾳ, τῆς τε πόλεως
ἀπάσης, ἅτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀνηγορευμένης Ῥώμης, καὶ δὴ ὅσα R 670
γέγονεν ἐν αὐτῇ ἔνδοξά τε καὶ σιτομέτρια τῶν δωρηθεισῶν ἀνω-
νῶν, ἐν πένθει τοσοῦτω πάντων ὄντων, ὡς οὐκ ἐγένετο πώποτε
βασιλεῖα τῶν πρὸ αὐτοῦ δοξασθῆναι οὕτως ἐν τῇ ζωῇ καὶ μετὰ θά-
15 νατον. καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ἀπό- B
κεινται λείψανα τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ τοῦ
εὐαγγελιστοῦ καὶ Τιμοθέου μαθητοῦ Παύλου τοῦ ἀποστόλου.

Σάπωρις ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν τῇ Μεσοποταμίᾳ
πορθήσων τὴν Νίσιβιν, καὶ περικαθίσας αὐτὴν ἡμέρας ξγ' καὶ
20 μὴ κατισχύσας αὐτῆς, ἀνεχώρησεν.

Ῥωμαίων λέ' ἐβασίλευσαν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐ-
τῶν Κωνσταντίνου Κωνσταντίνος ὁ νέος καὶ Κώνστας καὶ Κων-
σταντίνος ἔτη κδ'. ὁμοῦ, ἑωθ'.

1. ἐν] ἐν τῇ P. 2. τοῦ alterum om. P. 10. ἐπιζῶντος R.
15. ἐν ᾧ — ἀποστόλων om. P. 19. παρακαθίσας V. 21. ἐβα-
σίλευσεν P. ib. αὐτῶν] αὐτοῦ P.

Kal. Junias, ipso Sanctae Pentecostes die: cujus quidem Constantini Pii
corpus in Palatio Constantinopoleos insepultum jacuit, et servatum est,
quoad filii de morte ipsius certiores fierent.

Constantius cum in Oriente versaretur, in Mesopotamia bello Per-
sico adhuc urgente, confestim venit Constantinopolim: quo cum perve-
nisset, patrem Constantinum inclytum tanto comitatu, et ea regii pro-
cessus pompa extulit, ut id nemo pro dignitate possit assequi, praesente
Praetoriana militia, velut eo superstitute armis suis instructa, ac universa
civitate, quam Romae nomine donatam, illustribus ornamentis decorave-
rat, et concessarum annonarum demenso ditaverat, omnibus tanto luctu
funus prosecutis, ut nullus ante illum extiterit Imperator, qui vivus mor-
tuusque adeo cultus fuerit et praedicatus. Humatus est autem in aede
Sanctorum Apostolorum Andreae, Lucae Evangelistae, et Timothei disci-
puli Sancti Pauli.

Sapor Persarum Rex Mesopotamiam invasit, Nisibin populaturus,
quam cum per dies LXIII, obsedisset, desperata expugnatione recessit.

Romanis xxxv. imperavit post mortem patris ipsius Constantini,

- C Καὶ ὁ μὲν νέος Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτος α', Κώνστας δὲ ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιβ', καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ Κώνστα τελευτήν τὰ λοιπὰ ιβ' ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ Κωνσταντίος ὁ αὐτῶν ἀδελφὸς ὢν. τὸ κατὰ μέρος ἐστὶν οὕτως.
- Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Οὕρσου καὶ Πολεμίου. 5
- Ἰνδ. ιβ'. β'. ὑπ. Κωνσταντίνου νέου Ἀνγούστου τὸ δ' καὶ Κώνσταντος Ἀνγούστου τὸ ζ'.

σπ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Ἀκινδύνου καὶ Πρόκλου.
- D Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Μαρκελλίνου καὶ Προβίνου. 10
- Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀνγούστου τὸ ε' καὶ Κώνσταντος Ἀνγούστου τὸ β'.
- Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Πλακίτου καὶ Ῥωμύλου.

σπα' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Λεοντίου καὶ Σαλουστιίου. 15
- V 231 Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Ἀμαντίου καὶ Ἀλβίνου.
P 289
- Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Κωνσταντιανῶν δημόσιον ἐν Κωνσταντινουπόλει πλησίον τῶν Ἀποστόλων ἤρξατο κτιζέσθαι ὑπὸ Κωνσταντίου Ἀνγούστου ἀπὸ μηνὸς ἀπριλίου ιζ'.

S. Κώνσταντος P. 15. Circulum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus. 18. ἤρξαντο P.

Anni a. c. Constantinus Junior, et Constans, et Constantius annos xxiv. Colliguntur 5869. tur anni v. m̄ccccxxx.

Ac Constantinus quidem Junior imperavit Constantinopoli annum i. Constans vero Romae annos xii. et post ejusdem Constantis mortem reliquos xii. Romae imperavit illorum frater Constantius. Atque haec singillatim se habent.

A. C.

[Ol. Iph.]

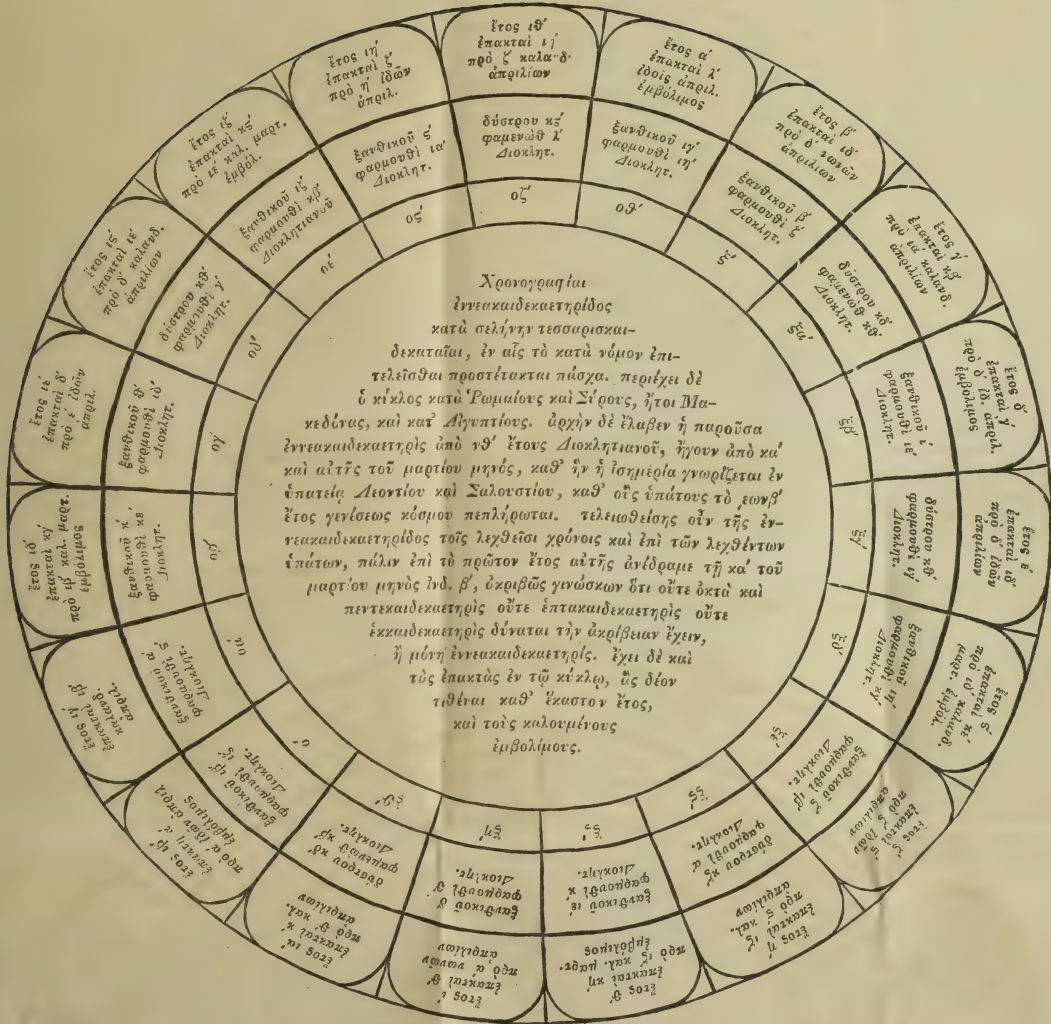
5846. 338. i. Ind. xi. Urso et Polemio Coss. 2.
339. ii. Ind. xii. Constantino Juniore Augusto IV. et Constantio Augusto VII. Coss. 3.

CCLXXX. Olympias.

340. iii. Ind. xiii. Acindyno et Proclo Coss. 4.
341. iv. Ind. xiv. Marcellino et Probino Coss. 1. 280.
342. v. Ind. xiv. Constantio Augusto V. et Constante Augusto II. Coss. 2.
343. vi. Ind. i. Placito et Romulo Coss. 3.

CCLXXXI. Olympias.

344. vii. Ind. ii. Leontio et Salustio Coss. 4.
5853. 345. viii. Ind. iii. Amantio et Albino Coss. 1. 281.
- His Coss. Thermae Constantianae Constantinopoli juxta

ἔτος ε' ubi est ε'. P ε' et ubi ἑπτακαιδεκαετηρίδος est, δύνανται. 1. χρονογραφίαι V. 2. ἐπὶ ἑτηρίδος PV. Sic et 6. 10. 15. 3. τεσσαρισκακαιδεκαετηρίδος PV. 13. τῆ κα' τοῦ μαρτίου) ὡς εἴρηται m. V. 14. οὔτε] οὔτε P. ἰθ. ἡ καὶ ἐπὶ ἑτηρίδος — ἰθ' ἑτηρίδος — ἰθ' ἑτηρίδος PV. Omissit autem circulum R.

Annum descriptio Cycli Lunaris, et quatuor decimae in quibus legale Pascha celebrari praeceptum est. Ista autem complectitur Cyclus, secundum Romanos et Syros sive Macedones, et secundum Aegyptios. Initium patro accepit praesens Decemvovennalis a lxx. anno Diocletiani, seu a xxi. mensis Martii die, quo aequinoctium agnoscitur in Consulatu Leontii et Salustii: sub quibus Consulibus annus a mundo condito v. mcccclxi. completur. Finito igitur Decemvovennali, praedictis annis, et supra descriptis Consulibus, rursus ad primum illius annum recurrit xxi. mensis Martii die. Indictum vero certo percipies, quod neque Octennale, neque Quindecennale, sed et neque Septennnale, vel Sceteennale ullam accuratorem habere potest, praeter ipsum Decemvovennale. Habet autem Epactas etiam in circulo, quae singulis annis sunt collocandae, ut et qui appellantur Embolimi.

C

1

1

0

D

V 231

P 289

σπ

Kα

Anniam. c. Cons
5869. tur :

Cons
liquo
gillat
A. C

5846. 33:
33:
stanti

340

341

342

Augus
343.

344.

5853. 34
H

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Κών- R 672
 σταντος Ἀγούστου τὸ γ'.

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Ῥουφίνου καὶ Εὐσεβίου.

σπβ' Ὀλυμπιάς.

5 Ἰνδ. ζ'. ια'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Σαλλία.

Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Λιμενίου καὶ Κατουλλίνου.

B

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκτάνθη Κώνστας ἐν Γαλλίαις
 ὑπὸ Μαγνέντιου, ἄρξας ἔτη ιβ', καὶ ἐπήρθη Μαγνέντιος πρὸ ιε'
 καλανδῶν φεβρουαρίων, καὶ Βετρανίων εἰς τὸ Σίρμιον καλάν-
 10 δαις μαρτίας. καὶ Νεπωτιανὸς αὐτῶ τῷ ἔτει ἐπήρθη ἐν Ῥώμῃ
 πρὸ τριῶν νῶνων ἰουνίων, καὶ πόλεμος μέγας ἐγένετο μετὰ ταῦτα
 μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Μαγνεντιακῶν.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Σεργίου καὶ Νιγριανοῦ.

Ὁ μακάριος Λεόντιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Συρίας,
 5 ἀνὴρ κατὰ πάντα πιστὸς τε καὶ εὐλαβὴς καὶ ζηλωτὴς ὑπάρχων C
 τῆς ἀληθοῦς πίστεως, ἐπιμελούμενος δὲ καὶ τῶν ξενοδοχείων ὑπὲρ
 τῆς τῶν ξένων θεραπείας, κατέστησεν ἄνδρας εὐλαβεῖς ἐν τῇ τού-
 των φροντίδι, ἐν οἷς ἐγένοντο τρεῖς σφόδρα ζηλωταὶ τῆς εὐσε-
 βείας. οὗτοι διὰ τινὰ χρεῖαν ὤρμησαν εἰς χωρίον ἀπὸ ιζ' σημείων
 20 Ἀντιοχείας· ὄνομα δὲ τὸ χωρίον Θρακῶν κώμη λεγομένη. τού-

12. Μαγνεντιανῶν P. 13. Νιγριανοῦ R, alterum in m. ponens.

16. δὲ om. P. 18. ἐν οἷς om. P. 20. Θρακικοῦν P, Θρακίαν V.

A. C.

[Ol. Iph.]

aedem Apostolorum coeperunt aedificari a Constantio Augusto
 a die xvii. mensis Aprilis.

346. ix. Ind. iv. Constantio Augusto VI. et Constante
 Augusto III. Coss.

2.

347. x. Ind. v. Rufino et Eusebio Coss.

3.

CCLXXXII. Olympias.

348. xi. Ind. vi. Philippo et Salia Coss.

4.

349. xii. Ind. vii. Limenio et Catullino Coss.

1. 282.

His Coss. Constans occisus est in Galliis a Magnentio,
 cum imperasset annos xii. et levatus est Magnentius ex a.
 d. xv. Kalend. Februar. et Vetrano apud Sirmium Kalend.
 Martiis. Eo ipso anno Nepotianus Romae levatus est ex a.
 d. iii. Non. Junias, bellumque ingens fuit inter Romanos et
 Magnentianos.

350. xiii. Ind. viii. Sergio et Nigriniano Coss.

2.

Beatus Leontius Antiochiae Syriae Episcopus, vir in primis fidelis
 ac pius, veraeque fidei propugnator, cum Xenodochorum curam susce-
 pisset, pro peregrinorum susceptione viros pios ac religiosos iis praefecit.
 In iis autem administrandis tres erant egregii pietatis cultores, qui
 negotiorum quorundam causa venerunt in locum Antiochia xvii. milliari-

τοῖς συνώδευεν περιτυχὼν Ἰουδαίος τις· ἦν δὲ ὁ προηγούμενος τῶν τριῶν ἀδελφῶν εὐλαβεστάτος ἀνὴρ, Εὐγένιος τοῦνομα. ἐν δὲ τῷ συνοδεύειν ἀρξάμενος ὁ Εὐγένιος ἐκίνει λόγον πρὸς τὸν D Ἰουδαῖον περὶ τῆς τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πίστεως. τοῦ δὲ Ἰουδαίου διαχλευάζοντος, ἠρέθη ἐν τῇ ὁδῷ ὄφρις νεκρὸς κεί- 5 μενος· καὶ εὐθέως ὁ Ἰουδαῖος πρὸς αὐτοὺς λέγει, Ἐὰν φάγητε τὸν ὄφιν τοῦτον τὸν νεκρὸν καὶ μὴ ἀποθάνητε, γίνομαι χριστιανός. καὶ εὐθέως ὁ Εὐγένιος λαβὼν τὸν ὄφιν διεῖλεν εἰς τρία μέρη ἑαυτῷ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ δυοῖ· καὶ ἔφαγον ἐνώπιον τοῦ Ἰουδαίου, καὶ ἔζησαν. ἐφ' οἷς ἐπληροῦτο τὸ εὐαγγελικὸν καὶ 10 σωτήριον λόγιον τὸ φῆσαι, Καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ὄφρις ἀροῦσιν, κἂν θανάσιμόν τι φάγωσιν, οὐ μὴ αὐτοῖς ἀδικήσει. ὁ Ἰου- P 290 δαῖος συνεισελθὼν αὐτοῖς ἐν τῷ ξενῶνι, καὶ διαμείνας ἐν αὐτῷ, ἠὲδοκίμει χριστιανὸς γενόμενος.

R 674 Κωνσταντίος ὁ Αὐγουστος, διατρίβων ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς 15 μέρεσιν διὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἀκούσας τὰ κατὰ Μαγνέντιον, ἐξώρμησεν ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείων ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν.

Σάπωρις δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπέλθὼν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ περικαθίσας ἡμέρας ῥ' τὴν Νήσιβι, καὶ διαφόρως αὐτὴν πολεμήσας καὶ μηχαναῖς πολλαῖς χρησάμενος, ὡς καὶ ἔλεφάν- 20

1. τις om. P. 3. ἐκίνει] ἐκίνη V, ἐκείνος P. 4. τοῦ prius om. P. 10. τὸ εὐαγγελικὸν] Marci XVI. 18. 12. κἂν] καὶ ἔαν P, καὶ R. 13. συνεισελθὼν P. 17. Ἀντιοχείας P. 19. παρακαθίσας V. ib. τῇ P. ib. Νήσιβι PV.

bus dissitum: vico autem nomen fuit Thraucun: iisque se comitem ad- junxit in itinere Judaeus. Porro inter tres illos fratres, primus erat vir piissimus, nomine Eugenius. Cum vero una iter agerent, Eugenius iste sermonem orsus est cum Judaeo de fide unigeniti Filii Dei: Judaeo autem cum risu ac cavillatione haec excipiente, repertus est in via serpens mortuus: statimque Judaeus ad illos conversus, Si, inquit, serpentem hunc mortuum comederitis, et non moriemini, Christianus fiam. Et extemplo Eugenius serpentem sublatum in tres partes dividit, sibique una reservata, duabus aliis sociis datis, coram Judaeo has vorarunt, nullo inde accepto damno. In quibus Evangelicum istud et salutare dictum completum est: In manibus suis serpentes tollent, et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Judaeus ergo cum illis in Xenodochium reversus, ac in eo manens, Christianus factus postmodum inclaruit.

Constantius Augustus, cum in Orientis partibus propter bellum Persicum versaretur, et quae a Magnentio patrata erant accepisset, Antiochia in Italiam profectus est.

Sapor autem Persarum Rex facta in Mesopotamiam irruptione, centum dierum spatio Nesibin obsedit, variisque modis cum ingenti machinarum copia oppugnavit, adducto etiam magno elephantorum ad bellum idoneorum numero: conductis praeterea in auxilium Regibus, et bellicis

των πλῆθος ἀγαγεῖν ἐπιτηδείων πρὸς συμμαχίαν καὶ βασιλεῖς
μισθωτούς, μαγγανικά τε παντοῖα, οἷς, εἰ μὴ βούλοιντο τὴν πό- V 232
λιν ἐκχωρήσειν, ἔξαφανίζειν αὐτὴν ἐκ βάρβρων ἠπέλουν. τῶν B
δὲ Νισιβηνῶν ἀντεχόντων πρὸς τὴν παράδοσιν, τὸ λοιπὸν ἔξυδα-
5 τῶσαι ταύτην τῆ πρὸς αὐτὴν ποταμῷ διεγνώκει ὁ Σάπωρις. οἱ
δὲ Νισιβηνοὶ εὐχαῖς ἐνίκουν τοὺς πολεμίους, εὐμενῆ τὸν θεὸν
ἔχοντες. τῶν γὰρ ὑδάτων μελλόντων τὴν θέσει τῶν τειχέων ἔξο-
μαλλίζειν εἰς πῶσιν, μέρος τοῦ τείχους πεπόνθει κατὰ θεοῦ συγ-
χώρησιν ἐπὶ τῷ συμφέροντι, καθὼς ἐν τοῖς ἐξῆς δηλωθήσεται.
10 γίνεται γὰρ τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς
ὑδασιν ἀντέχεσθαι, ὡς καὶ πολλοὺς ἀπολέσθαι. οἱ δὲ καὶ τοῦ- C
το πεπονθότες ἠπέλουν διὰ τοῦ καταπεσόντος μέρους τοῦ τείχους
εἰσελθεῖν, παραστήσαντες τοὺς ἐλέφαντας ἐνόπλους καὶ ὄχλον
συμπείσαντες ἐμβριθέστερον προσέχειν τῷ πολέμῳ μαγγάνοις
15 παντοίοις μηχανώμενοι. οἱ δὲ τὴν πόλιν φρουροῦντες στρατιῶ-
ται νίκην ἐκ θεοῦ προνοίας ἐσχήκασιν. τὸν γὰρ τόπον ἅπαντα
παντοίοις ὄπλοις ἐπλήρουν, καὶ ὀνάγροις τοὺς πλείονας ἐλέφαν-
τας ἀπέκτειναν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τοῖς κατατέλμασι τῶν τάφρων
ἐνέπεσαν, ἄλλοι δὲ κρουσθέντες ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω,
20 καὶ ὑπὲρ μυρίους αὐτῶν ὀπλίτας ἀπέκτειναν, καὶ τοῖς λοιποῖς σχη- D
πτὸς οὐρανόθεν ἔπεσεν, νεφελῶν τε γνωφωδῶν καὶ ἰετοῦ λάβρον καὶ
βροντῶν φωναῖς ἅπαντας ἐξέπληττον, ὡς τοὺς πλείονας αὐτῶν φόβῳ

4. 6. Νησιβινῶν PV. 5. Σάπωρις οἶδεν. οἱ R. 10. τε om. P.

omnis generis comparatis instrumentis: quibus fretus, nisi urbem dede-
rent, a fundamentis eam eversurum minitabatur.

Deditionem vero recusantibus Nesibinis, Sapor urbem ex vicino urbi
fluvio inundare decrevit.

At Nesibini precibus hostes vicere, propitio sibi conciliato Deo.
Cum enim aquae murorum fundamenta solo aequaturae essent, horumque
immineret ruina, pars murorum ita Dei nutu concidit, ut urbi maxime
commodaret, quemadmodum in sequentibus exponetur. Accidit enim ut
urbs inde servata fuerit, aquis hostes arcentibus, multisque ex iis per-
euntibus.

Hi vero casu illo non deterriti minabantur se per collapsam muri
partem penetraturos, applicatis elephantis armatis, et milite excitato ut
totis viribus ad bellum, omnis generis machinis adhibitis, incumberent.

Verum qui in urbis praesidio erant milites, victoriam Dei quadam
providentia adepti sunt. Loco enim universo armatis omnis generis im-
pleto, onagris complures elephantos occiderunt: caeteris in fossarum uli-
ginem prolapsis, aliis vero depulsis et retrocedere coactis. Caesi sunt
ex iis qui armati erant supra decem millia: reliqui fulmine de coelo la-
pso, caliginosisque nubibus, ac largo imbre, et tonitruorum fragoribus
adeo percussi sunt, ut major pars illorum metu conciderit.

διαφθαρήναι. πάντοθεν δὲ ὁ νέος Φαραὼ Σάπωρις στενούμενος ἤτιτάτο, τοῖς τοῦ φόβου κύμασι δεινῶς καταπιλούμενος.

- R 676 μέλλων δὲ καθαιρεῖν αὐτήν, τοῦ τείχους ῥῆγμα μέγιστον ὑπομείναντος, καὶ τῆς πόλεως λοιπὸν προδίδοσθαι μελλούσης, ὄρα-
- P 291 σις ἐδειχθῆ ἐν ἡμέρᾳ τῷ Σάπωρι καθ' ἣν ὤραν ἐπολέμει ἀνήρ 5
τις περιτρέχων εἰς τὰ τεῖχη τῆς Νισίβης· ἦν δὲ ὁ φαινόμενος τῷ εἶδει Κωνσταντίος ὁ Ἀύγουστος· ὡς πλέον ἀγανακτεῖν τὸν Σάπωριν κατὰ τῶν τῆς Νισίβης οἰκητόρων, λέγοντα ὡς Οὐδὲν ὑμῶν ὁ βασιλεὺς ἰσχύει· ἐξελθάτω καὶ πολεμείτω, ἢ παράδοτε τὴν πόλιν. ἐκείνων δὲ λεγόντων, Οὐκ ἔστιν δίκαιον παραδοῦ-10
ναι ἡμᾶς τὴν πόλιν, ἀπόντος τοῦ βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου. ὡς ἐκ τούτου πλέον ἀγανακτεῖν τὸν Σάπωριν, ψευδομένων αὐτῶν κατὰ τὸ φαινόμενον ἐκείνῳ, καὶ λέγειν αὐτόν, Ἴνα τί ψεύδεσθε· ἐγὼ θεωρῶ τοῖς ἑμοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν βασιλέα
- B ὑμῶν Κωνσταντίον περιτρέχοντα εἰς τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ὑμῶν. 15
καὶ ἐν τούτοις πολεμηθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ποικίλως ὁ Σάπωρις ἄπρακτος ἀνεχώρησεν, θάνατον ἀπειλῆσας τοῖς μάγοις αὐτοῦ. μαθόντες δὲ τὴν αἰτίαν διέγνωσαν τοῦ φανέντος ἀγγέλου σὺν τῷ Κωνσταντίῳ τὴν δύναμιν, καὶ ἠρμήνευον αὐτῷ. καὶ ἐπιγνοὺς ὁ Σάπωρις τοῦ κινδύνου τὴν αἰτίαν, ἐν φόβῳ γεγονὼς ἐκέ-20
λευσε τὰ τε μαγανικὰ καθῆναι καὶ ὅσα πρὸς τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν ἠτύρῃσεν διαλυθῆναι. αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδίοις

3. μέλλων δὲ P. 6. Νησίβεως P, Νήσιβυς R bis. 8. Νησίβεος P.
9. ἐξελθέτω P. 17. ἐνεχώρησε m. R. 18. δὲ om. P.

Undique autem Sapor novus Pharao in angustum redactus victus est, pavoris fluctibus miserabiliter demersus.

Cum vero proxime civitas evertenda esset, muri casu hiatum ingentem facturo, deditionem factura, visum quoddam, eadem hora qua urbem oppugnabat, ejusmodi Saporis objectum est. Vir quidam moenia Nesibina percurrerat: referebat ille specie sua Constantium Augustum, ita ut gravior indignatus Sapor, Nesibinis civibus subinde ingereret: *Nihil vobis profuturus est Imperator: egrediatur ille, et pugnet, aut tradite civitatem.*

Quibus ii reposuere: *Minime par est ut absente Imperatore nostro Constantio deditionem faciamus.* Unde vehementius indignatus Sapor, ex viso illos mentiri persuasus, *Cur mentimini, inquit, ego hisce meis oculis video Imperatorem vestrum Constantium per moenia vestra discurrerentem.* Ita Sapor varie a Deo profligatus, re infecta recessit, mortem Magis suis minitatus: qui causa cognita, Angeli apparitione summam in Constantio potentiam portendi ominantes, ita Saporis visum exposuerunt. Is vero ubi intellexit periculi causam, timore percussus, machinas bellicas comburi, et quidquid ad apparatus bellicum paraverat, destrui imperavit, arreptaque cum suis fuga, nemine persequente, in patriam se

φυγῆ διωκόμενος τὴν πατρίδα κατέληφεν, πρότερον λοιμικῆ νό-
σῳ τῶν πλειόνων διαφθαρέντων. φέρεται δὲ ἐν ἐπιστολῇ Οὐα-
λαγέσου ἐπισκόπου Νισίβης τὸ κατὰ μέρος τούτων δηλούση. C

Κωνσταντίου τοῦ Αὐγούστου ἐν τῷ κατὰ Μαγνητίου
5 ἀπερχομένου πολέμῳ, πρὶν ἢ φθάσαι αὐτὸν Κωνσταντία ἡ Κων- V 233
σταντίου ἀδελφὴ ἐנדύσασα Βετρανίωνα πορφύραν καλάνδαις
μαρτιαῖς εἰς βασιλεία ἐν Ναϊσῶ τῆς Ἰταλίας ἄνδρα ἔντιμον ἀνέ-
στησε τῷ Μαγνητίῳ πρὸς τὴν μάχην. καὶ μετὰ ταῦτα φθάσας
ὁ Κωνσταντίος ἐν οἷς τόποις ἦν ὁ πόλεμος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, προσε-
10 δέξατο τὸν Βετρανίωνα μετὰ πολλῆς τιμῆς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐν
τῷ κάμπῳ τριβουνάλιον ἐφ' ὑψηλοῦ ποιήσας, παρόντος αὐτῷ
τοῦ στρατοπέδου, συμπαραστῶτος δὲ καὶ τοῦ Βετρανίονος, ἐδη-
μηγόρει ὁ Κωνσταντίος ἀκόλουθον εἶναι τῇ βασιλείᾳ τὴν ἐξου- D
σίαν ὑπάρχειν καὶ τῷ ἐκ προγόνων βασιλέων διαδεξομένῳ ταύ-
15 τὴν· συμφέρειν δὲ καὶ τῷ κοινῷ δεόντως ὑπὸ μίαν ἐξουσίαν διοι-
κεῖσθαι τὰ δημόσια καὶ ὅσα τούτοις ἀκόλουθα.

Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις ἦν ὁ Θεὸς μετὰ Κωνσταντίου, εὐδοῶν R 678
αὐτοῦ τὴν βασιλείαν. ἦν γὰρ καὶ αὐτὸς πολλὴν φροντίδα ποιού-
μενος ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ. τὸν δὲ Βετρανίωνα
20 βασιλεύσαντα μῆνας δέκα κατὰ τὴν προειρημένην δημηγορίαν ἔ
Κωνσταντίος ἀποδύσας τὴν πορφύραν κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν
τραπέζης αὐτῷ πρὸς ἐστίασιν κοινωνίαν παρέσχεται καὶ μετὰ πά-

2. Οὐολαγέσου P. 3. δηλοῦσις V a correctore. 4. τοῦ om. P.
7. Ἰταλίας] Ἰλλυρίας Ducangius. 12. καὶ om. P. 14. διατα-
ξομένῳ P. 21. τὸν om. P.

receptit, magna exercitus parte pestilentia prius absumpta. Circumfertur
Volagesi Nesibini Episcopi Epistola, qua haec singillatim exponuntur.

Constantio Augusto ad bellum contra Magnentium profecto, priusquam adventaret, Constantia Constantii soror Vetranionem, virum illustrem, Kalendis Mart. purpura indutum Naisi Illyriae urbe Imperatorem factum ac inauguratum Magnentio ad praelium opposuit. Constantius vero ubi ad locum Italiae quo bellum gerebatur pervenit, Vetranionem perhonorifice accepit, posteaque erecto in campi loco eminentiori, tribunali, coram exercitu, ac ipso Vetranione, orationem habuit Constantius, dixitque, Par esse omnino ut imperio potestas suprema, eaque a majoribus Imperatoribus accepta dominetur: subditis vero longe esse utilius res publicas ab unica eademque potestate rite administrari, et alia id genus consentanea.

Caeterum in hisce omnibus Deus erat cum Constantio, illiusque imperium secundabat. Is enim summam Christi Ecclesiarum curam habuit. Vetranionem vero post decimum mensem quam imperaverat, secundum praedictam illam concionem, purpura exutum, eodem tempore mensa sua dignatus est Constantius, summisque honoribus et multo comitatu, ac multis benevolentiae significationibus illum prosecutus, Prusam Bithy-

P 292 σης τιμῆς καὶ δορυφορίας καὶ πολλῶν χαρισμάτων ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐν πόλει Προυσιάδι τῆς Βιθυνίας διάγειν, λαμβάνοντα ἀνώνυμους καὶ κελλαρικὰ δαψιλῶς. χριστιανὸς δὲ ὢν ὁ Βετρανίων, καὶ παραβύλλον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν συνάξεισιν, ἐποίει ἐλεημοσύνας πένησι, τιμῶν καὶ τοῦς τῆς ἐκκλησίας προσιτώτας ἕως τελευ-5 τῆς αὐτοῦ.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Σεργίου καὶ Νιγρινιανοῦ.

Κωνσταντῖος Ἀύγουστος μόνος βασιλεύων Γάλλον ἀνεψιὸν αὐτοῦ κοινωνὸν τῆς αὐτοῦ βασιλείας Καισαρα ἀνηγόρευ- B σεν, μετονομάσας αὐτὸν Κωνσταντῖον, ἰδοῖς μαρτίαις, καὶ ἐν 10 τῇ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἀντιοχείᾳ ἀπέστειλε, τῶν Περσῶν ἐπι-κειμένων.

Τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ὤφθη ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον, ὥρα ἦν ὡς τρίτη, ἐν ἡμέρᾳ πεντη-κοστῇ, φωτεινὸς τεταμένον νόμισμα ματαῖς ἐν τῷ οὐρανῷ ἀπὸ 15 τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν ἕως τοῦ Γολγοθᾶ, ἐν ᾧ τόπῳ ἔσταυρώθη ὁ κύριος κατὰ ἀνατολὰς, ὅθεν ἀνελήφθη ὁ κύριος, κύκλῳ τοῦ φανέντος τιμίου σταυροῦ, στέφανος ὡς ἡ ἴρις τὸ εἶδος ἔχων. καὶ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ὤφθη ἐν Παννονίᾳ Κωνσταντῖῳ τῷ Ἀυγούστῳ καὶ τῷ σὺν αὐτῷ στρατῷ ὄντι ἐν τῷ κατὰ Μαγνέντιον πολέμῳ, καὶ 20 C ἀρξάμενου Κωνσταντίου νικᾶν, Μαγνεντίου συμβαλόντος αὐτῷ περὶ τὴν λεγομένην Μοῦρσαν πόλιν, ἡττηθεὶς ὁ Μαγνέντιος ἔφυγεν εἰς τὴν Γαλλίαν μετ' ὀλίγων.

1. δορυφορίας R. 2. Προυσιάσι P. 18. Malim ὡσεὶ. 19. Παννονία PV. 21. νικᾶν Μαγνεντίου om. P. ib. συμβάλλοντος P. 23. τὴν om. P. ib. ὀλίγον V.

Annam.c. niae civitatem amandavit, ubi ad vitae usum necessaria illi omnia, annonas et cellarienses species copiose suppeditavit. Vetrano vero uti Christianus, ac in Ecclesiae sacris Liturgiis assiduus, in egenos elemosynas erogabat, et Ecclesiae Praesules usque ad mortem coluit.

A. C.

[Ol. Iph.]

5859. 351. Ind. ix. Sergio et Nigriniano Coss.

3.

Constantius Augustus, solus imperans, Gallum patrualem consortem imperii Caesarem renuntiavit, dato illi Constantii cognomine, Idibus Martiis, ac Antiochiam in Orientem misit, Persis tum ingruentibus.

Signum Crucis Christi eadem tempestate Hierosolymis in coelo apparuit, sub horam tertiam, Nonis Maii, ipso Pentecostes die, luminis instar protensum a Monte Olivarum usque ad Golgotha, quo loco versus Orientem Christus est Crucifixus, unde assumptus est Dominus: corona caeterum iridis speciem praeferente venerandam istam crucem ambiente. Eademque hora Constantio Augusto in Pannonia, et qui cum eo erat exercitui, visa est in bello contra Magnentium: cumque coepisset Constantius cum illo configere ad urbem Mursam, Magnentius victus cum paucis in Galliam fuga evasit.

Κωνσταντίος δὲ ὁ καὶ Γάλλος ὁ προειρημένος Καῖσαρ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ διῆγεν.

σπύ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Κώνσταν- R 680
τος Καίσαρος.

Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀγούστου τὸ η' καὶ Κών-
σταντος Καίσαρος τὸ β'.

Ἰνδ. ιβ'. ιζ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Κών- D
σταντος Καίσαρος τὸ γ'.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει Μαγνέντιος πάλιν συμβαλὼν ἐν Μόν- V 234
τω Σελεύκῳ, ἥτηθῆις ἔφυγε μόνος ἐν Γαλλίαις εἰς Λουγδοῦ-
νον πόλιν, καὶ ὅτε τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἔσφαξεν, τότε καὶ ἑαυτὸν
ἀνεῖλεν πρὸ τεσσάρων ἰδῶν ἀγούστου.

Ἰνδ. ιγ'. ιη'. ὑπ. Ἀρβητίωνος καὶ Λουλλιανοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Γάλλος ὁ καὶ Κωνσταντίος, Καῖσαρ ὢν,
ἐκ διαβολῆς, ὡς παρὰ γνώμην Κωνσταντίου τοῦ Ἀγούστου
ἀποκτείνας ἑπαρχὸν προαιτωρίων καὶ κνέστιωρα, μετασταλεῖς ἀπὸ P 293
τῆς Ἀντιοχείων ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ Ἀγούστου ἐν Ἰστροῦ τῇ
νήσῳ ἀνηρέθη. καὶ Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν τοῦ αὐτοῦ Γάλλου
τοῦ καὶ Κωνσταντίου πορφύραν ἐνέδυσεν, καὶ Καίσαρα προεχει-

10. Μόντφ Wesselingius ad Antoninum p. 357. cum Theophane p.
37. B, ex codicibus corrigendo, Μούστφ PV. 12. ἔσφαξεν ἀδελ-
φὸν P. 18. Ἰσφ P. 20. καὶ bis om. R.

Constantius autem, qui et Gallus, praedictus Caesar, in Oriente et Antiochiae moratus est.

CCLXXXIII. Olympias.

A. C.			[Ol. Iph.]
352.	xv.	Ind. x.	Constantio Augusto VII. et Constante
Caesare Coss.			4.
353.	xvi.	Ind. xi.	Constantio Augusto VIII. et Constante
Caesare II. Coss.			1. 283.
354.	xvii.	Ind. xii.	Constantio Augusto IX. et Constante
Caesare III. Coss.			2.

Hoc anno, Magnentius rursus ad Mustum Seleucum prae-
lio congressus, victus, solus in Gallias Lugdunum confugit,
ubi, occiso fratre suo, se quoque ex a. d. iv. Idus Augusti
interfecit.

355. xviii. Ind. xiii. Arbetione et Lolliano Coss. 3.

Hoc anno Gallus, qui et Constantius, Caesar, per calumniam, quasi
praeter voluntatem Constantii Augusti Praefectum Praetorio et Quae-
storem interfecisset, Antiochia accersitus, in Iso Insula sublatus est.
Constantius Julianum Galli Constantii fratrem purpura induit, et Caesa-
rem renuntiavit ex a. d. viii. Idus Octobres, cui in matrimonium collo-

σίσατο πρὸς τὴν ἰδῶν ὀκτωβρίων, δοὺς αὐτῷ πρὸς γάμον Κωνσταν-
τιος Ἀύγουστος τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Ἑλένην, καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
τοὺς ἐν Γαλλίαις.

σπδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ιθ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ι' καὶ Ἰουλι-5
νοῦ Καίσαρος.

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων, μηνὶ πανέμω α', Τιμοθέου τοῦ
ἁγίου μαθητοῦ γενομένου Παύλου τοῦ ἀποστόλου, ἐπισκόπου τε
πρώτου χειροτονηθέντος ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας, τὰ λείψανα ἠνέ-
χθη ἐν Κωνσταντινουπόλει σὺν πάσῃ τιμῇ, καὶ ἀπετέθη εἰς τοὺς 10
ἁγίους Ἀποστόλους ὑποκάτω τῆς ἁγίας τραπέζης.

Ἰνδ. ιε'. κ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ια' καὶ Ἰουλι-
νοῦ Καίσαρος τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων μηνὶ δύστρω γ' ἠνέχθη ἐν Κων-
σταντινουπόλει τὰ λείψανα τῶν ἁγίων Λουκᾶ καὶ Ἀνδρέου τῶν 15
ἀποστόλων σπουδῇ Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου μετὰ σπουδῆς
καὶ θεοσεβείας ψαλμωδίας τε καὶ ὕμνων, καὶ ἀπετέθη εἰς

C τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους.

R 682 Κωνσταντίος Ἀύγουστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰκοσαετηρίδα με-
τὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατάξεως εἰσῆλθεν ἐν Ῥώμῃ· συνεισ-20

9. πρώτων P. 13. τὸ om. R. 14. Ἰνδικτιωνος ιε'. ἐπὶ R. 17.
ἀποτέθη R, illud m. 19. εἰκοσιετ. P.

cavit Constantius Augustus sororem suam Helenam, illosque in Gallias
misit.

CCLXXXIV. Olympias.

A. C.

356. xix. Ind. xiv. Constantio Augusto X. et Juliano
Caesare Coss.

His Coss. mense Panemo, die I. Sancti Timothei disci-
puli quondam Sancti Pauli, ac primi Ephesi in Asia creati
Episcopi, reliquiae Constantinopolim cum summa veneratione
delatae, in aede Sanctorum Apostolorum sub ipsa sacra mensa
repositae sunt.

357. xx. Ind. xv. Constantio Augusto XI. et Juliano
Caesare II. Coss.

His Consulibus mense Distro, die III. Constantinopolim
allatae sunt reliquiae Sanctorum Lucae et Andreae Apostolo-
rum, cura Constantii Augusti, cum veneratione et cultu, ac
psalmodiarum et hymnorum cantu, depositaeque sunt in aede
Sanctorum Apostolorum.

Constantius Augustus propter Vicennalia sua multo cum
apparatu et comitatu Romam venit, et cum eo uxor ejus Eu-
sebia Augusta, Romaeque morati sunt dies xiv.

[Ol. Iph.]

4.

1. 284.

ἦλθεν δὲ αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσεβία ἡ βασίλισσα, καὶ ἐποίησαν ἡμέρας ἰδ' ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἰνδ. α'. κα'. ὑπ. Δατιανοῦ καὶ Κερεαλίου.

Ἰνδ. β'. κβ'. ὑπ. Εὐσεβίου καὶ Ὑπατίου.

5 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ μέγας γέγονε καὶ σφοδρὸς σεισμὸς ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὥραν γ' νυκτερινήν. καὶ ἡ πόλις κατέπεσε καὶ διεφθάρη, ἐν οἷς καὶ συναπώλετο ὁ τῆς αὐτῆς πόλεως ἐπίσκοπος Κεκρόπιος τούνομα. D

10 Γρατιανὸς υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ ἐγεννήθη πρὸ ε' καλανδῶν Ἰουνίων, καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐν πρώτοις προῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑπαρχος Ῥώμης ὀνόματι Ὀνώρατος πρὸ γ' ἰδῶν σεπτεμβρίων.

σπέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. κγ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀνγούστου τὸ ιβ' καὶ Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τὸ γ'.

15 Τοῦτω τῷ ἔτει μηνὶ περσιτίῳ ιε' καθιερώθη ἡ μεγάλη ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως.

Μακεδόνιος Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος καθηρέθη ἐπὶ P 294 πολλοῖς ἰδίοις αὐτοῦ ἐγκλήμασιν, καὶ κατέστη ἀντ' αὐτοῦ Εὐδόξιος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, ἐνθρονηθεὶς μηνὶ αὐδυναίῳ κζ', παρυσία ἐπισκόπων οβ', Μάρι, Ἀκακίου, Γεωργίου, V 235

1. Εὐσεβία PV. 7. καὶ alterum om. P. 9. Οὐαλεντιανοῦ P.
15. Καίσαρος om. P. 21. Μάρι Ἀκακίου Ducangius, Μαριακισίον PV.

A. C.

358. XXI. Ind. I. Datiano et Cereale Coss.

359. XXII. Ind. II. Eusebio et Hypatio Coss.

His Coss. mense Hyperberetaeo Nicomediae ingens et vehemens terrae motus accidit circiter horam tertiam noctis: ac civitas concidit, et deleta est, unaque cum aliis ipse urbis Episcopus, Cecropius nomine, oppressus est.

Gratianus Valentiniani filius ex a. d. x. Kalend. Junias natus est. Et hoc ipso anno primum processit Constantinopoli Praefectus Romae, Honoratus nomine, ex a. d. III. Idus Septembres.

CCLXXXV. Olympias.

360. XXIII. Ind. III. Constantio Augusto XII. et Juliano Caesare III. Coss.

4.

Hoc anno, mense Peritio, die xv. Magna Ecclesia Constantinopoleos dedicata est.

Macedonius Episcopus Constantinopolitanus propter multa ipsius propria crimina exauctoratus est, et in locum ejus surrogatus Eudoxius

[Ol. Iph.]

2.

3.

Σέβρα, Οὐρανίου, Θεοδοσίου, Εὐσεβίου, Λεοντίου, Κυρίωνος, Ἀραβιανοῦ, Ἀσίνου, Φιλοθέου, Ἀγερωχίου, Εὐγενίου, Ἐλπίδιου, Στεφάνου, Ἡλιοδώρου, Δημοφίλου, Τιμοθέου, Ἐξευρεσίου, Μεγασίου, Μειζονίου, Παύλου, Εὐαγρίου, Ἀπολλωνίου, Φοίβου, Θεοφίλου, Προτασίου, Θεοδώρου, Ἡλιοδώρου, Εὐ-
 μαθίου, Συνεσίου, Πτολεμαίου, Εὐτυχῆ, Κύντου, Ἀλφίου,
 Β Τροφίμου, Εὐτυχίου, Βασιλίσκου, Θεομνύστου, Βετρανίωνος,
 Φιλίππου, Ἀναστασίου, Μαξεντίου, Πολυεύκτου, Γρατιανοῦ,
 Λεοντίου, Μητροδώρου, Εὐσταθίου, Ἰουνιανοῦ, Τροφίμου,
 Οἰκουμενίου, Μηνοφίλου, Εὐηθίου καὶ τῶν λοιπῶν. 10

R 684

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς συνόδου τῶν ἐπισκόπων οὐ μετὰ πολλὰς
 ἡμέρας τοῦ ἐνθρονισθῆναι τὸν Εὐδόξιον ἐπίσκοπον Κωνσταντι-
 νουπόλεως τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς πόλεως
 ἐτελέσθη δι' ἐτῶν λδ' μικρῶ πρόσω ἀφ' οὗ θεμελίου κατεβάλε-
 το Κωνσταντῖνος νικητής, σεβαστός. ἐγένετο δὲ καὶ τὰ ἐγκαί-
 νια αὐτῆς ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πρὸ ις' καλανδῶν μαρ-
 τίων, ἧτις ἐστὶ μηνὸς περιτίου ιδ'. εἰς τὰ ἐγκαίνια προσήγαγεν
 ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Ἀύγουστος ἀναθήματα πολλὰ, κειμήλια
 χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ μεγάλα καὶ διάλυθα χρυσοφῆ ἀπλώματα τοῦ
 ἁγίου Θυσιαστηρίου πολλὰ. ἔτι μὴν καὶ εἰς τὰς θύρας τῆς ἐκ-
 κλησίας ἀμφίδυρα χρυσᾶ διάφορα καὶ εἰς τοὺς πυλεῶνας τοὺς 20

2. Γερωχίου P. 8. Γρατιανοῦ — Εὐηθίου] Τροφίμου, Οἰκου-
 μενίου, Γρατιανοῦ, Λεοντίου, Μητροδώρου, Εὐσταθίου, Μενο-
 φίλου, Εὐηθέου P. 14. πρὸς P. *ib.* κατεβάλλετο PV. 15. δὲ
 om. P. 17. περιτίου R, περιτίου m. R. 18. ἀναθήματα P
 19. χρυσοφῆ R, χρυσοῦφῆ P bis sola.

mense Audynaeco, die xxvii. praesentibus Episcopis lxxii. Mari scilicet, Acacio, Georgio, Serra, Uranio, Theodosio, Eusebio, Pegasio, Leontio, Curione, Arabiano, Asino, Philotheo, Gerochio, Eugenio, Elpidio, Stephano, Heliodoro, Demophilo, Timotheo, Exeuresio, Megazio, Mizonio, Paulo, Evagrio, Apollonio, Phoebio, Theophilo, Protasio, Theodoro, Heliodoro, Eumathio, Synesio, Ptolemaeo, Eutyche, Quinto, Alphio, Trophimo, Eutychio, Basilisco, Theomnesto, Vetracione, Philippo, Anastasio, Maxentio, Polyeucto, Trophimo, Oecumenio, Gratiano, Leontio, Metrodoro, Eustathio, Joviano, Menophilo, Evetheo, et caeteris.

In eadem Synodo Episcoporum non post multos dies ab inauguratione Eudoxii Episcopi Constantinopoleos, Encaenia Magnae Ecclesiae ejusdem urbis celebrata sunt, anno trigesimo quarto plus minus, ex quo fundamenta Constantinus victor Augustus jecerat. Acta sunt autem illius Encaenia his Consulibus ex a. d. xvi. Kalend. Martias, qui dies est mensis Peritii xiv. Ad ea Encaenia Imperator Constantius Augustus munera multa, cimelia aurea et argentea ingentia, gemmisque et auro intextas pro altari mappas contulit. Praeterea pro Ecclesiae Januis varia aurea vela: et pro exterioribus vestibulis alia rursus vela auro

ἔξω χρυσυφῆ ποικίλα· ὡς πολλὰς δωρεὰς ἔχαρίσατο φιλοτίμως τότε παντὶ κλήρῳ καὶ τῷ καιόνι τῶν παρθένων καὶ τῶν χηρῶν καὶ τοῖς ξενοδοχείοις. καὶ εἰς διατροφὴν τῶν προειρημένων καὶ τῶν πτωχῶν καὶ ὄρφανῶν καὶ φυλακῶν σιτομέτριον προσέθηκεν 5 πλείονος μέτρον οὐπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ἔχαρίσατο. D

Ἰνδ. δ'. κδ'. ἱπ. Ταύρου καὶ Φλωρεντίου.

Ἀρχῇ τετύρτης ἰνδικτιῶνος διὰ τὴν ἀπαγγελθεῖσαν αὐτῶ ἀταξίαν Ἰουλιανοῦ Καίσαρος, ἔλθων εἰς Μόμφου κρήνας ἐν πρώ- 10 τη μονῇ ἀπὸ Τάρσου Κιλικίας, καὶ πρότερος εἰληφὼς τὸ ἅγιον βάπτισμα παρὰ Εὐζωίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας μεταστάλέντος ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου, μεταλλάττει τὸν βίον ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖος Ἀύγουστος μηνὶ δὴν γ' ἔτους Ἀντιοχείας νί P 295 ἰνδικτιῶνος ε', εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν ἐπιλαβομένου ἔτους ν', τῶν προειρημένων ὑπάτων Ταύρου καὶ Φλωρεντίου.

15 Ῥωμαίων λς' ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, ἀνεπιὸς μὲν Κωνσταντίου, ἀδελφὸς δὲ Γάλλου τοῦ καὶ Κωνσταντίου, ἔτη β'. ὁμοῦ, εωσβ'.

Ἰνδ. ε'. α'. ἱπ. Μαιμερτίου καὶ Νεβήττα.

Μετὰ τελευτὴν Κωνσταντίου τοῦ Αὐγούστου ἡ εἰρήνη τῶν 20 ἐκκλησιῶν διεκόπη, εἰσελθόντος Ἰουλιανοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ἀπελλαίῳ ια'. καὶ ἔστιν τὰ παρακολουθήσαντα ταῦτα.

8. Μόμφου P. ib. ἐν πρώτῃ μονῇ] πρότιμον ἢ R. 9. πρότερον P sola. 16. Κωνσταντίου m R, Κωνσταντίνου RV. 21. Ἀση- 10 αίῳ PV. ib. ἀκολουθήσαντα P.

contexta et variegata. Multa enim beneficia magnifice largitus est, **Anni a m. c.** cum in universum Clerum, tum in religiosarum virginum ac viduarum collegia, et in Xenodochia. In praedictorum vero tum pauperum, tum orphanorum, ac captivorum, seu in carceribus detentorum alimenta, diarium majus concessit quam pater ejus Constantinus erat elargitus.

A. C. [Ol. Iph.] 361. xxiv. Ind. iv. Tauro et Florentio Coss. 1. 285. 5869.

Ineunte iv. Indictione, Constantius Augustus, cum propter nuntiatam sibi Juliani Caesaris rebellionem Mopsucrenas venisset, in prima a Tarso mansione ab Euzoio Antiochiae Episcopo, ipso in eandem mansionem evocato, suscepto prius baptismo, moritur mensis Dii, seu Novembris die iii. anno juxta Antiochenos cdx. Indict. v. redditae pacis Ecclesiis anno l. praedictis Tauro et Florentio Coss.

Romanis xxxvi. imperavit Julianus Apostata, Constantii quidem patruelis, Galli vero, qui et Constantius dictus est, frater, ann. ii. Colliguntur anni v. MDCCCLXXII. 5871.

362. i. Ind. v. Mamertino et Nevitta Coss. 2.

Mortuo Constantio Augusto, pax Ecclesiarum Juliano Constantino- polin mensis Apelaeci xi. die ingresso, sublata est. Quae autem sunt insecuta haec sunt.

- B
R 686 Ἰουλιανὸς γρὸς Κωνσταντίου τοῦ Αὐγούστου τελευτήν, τὴν ἑαυτοῦ ἀποστασίαν καὶ ἀσέβειαν φανερὰν καθιστῶν διατάγματα κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἀποστέλλων τὰ εἰδῶλα πάντα ἀνανεοῦσθαι προσέταττεν. ἐφ' οἷς ἐπαρθέντες οἱ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἕλληνες εὐθέως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς 5 κατ' Αἴγυπτον Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον τῆς πόλεως συλλαβόμενοι ἀνεῖλον καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀσεβῶς ἐνύβρισαν· καμῆλω V 236 γὰρ ἐπιθέντες δι' ὅλης τῆς πόλεως περιέφερον, καὶ μετὰ τοῦτο διαφόρων ἀλόγων νεκρὰ σώματα μετὰ τῶν ὀστέων, συναγαγόντες καὶ συμμίζαντες αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ καὶ κατακαύσαντες διεσκόρπισαν.
- C Καὶ ἐν Παλαιστίνῃ δὲ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ τὰ λείψανα ἐν Σεβαστῇ τῇ πόλει κείμενα ἀνορύξαντες διεσκόρπισαν. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ἁγίου Πατροφίλου ἐπισκόπου τῆς ἐν Σκυθοπόλει ἐκκλησίας γενομένου ἀνορύξαντες ἀπὸ τοῦ τάφου τὰ λείψανα τὰ μὲν ἄλλα διεσκόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ἐφρυβρίστως κρεμάσαντες ὡς ἐν σχήματι κανδήλας ἐνέπηξαν. Ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ παρθένους ἀναιροῦντες, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναπτύσσοντες καὶ τὰ σώματα αὐτῶν κριθῶν πληρώσαντες, τοῖς χοίροις παρέβαλον. 20
- D Καὶ ἐν Φοινίκῃ δὲ Κύριλλον διάκονον Ἡλιοπολίτην ἀνελόντες τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ἀπεγέυσαντο, ἐπειδὴ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου κατέστρεψεν. ὁ δὲ ἀνατεμῶν τὸν

2. διάταγμα P. 19. ἀναπτύσσοντες PV. 21. Ἡλιοπολίτην P.

Julianus cognita Constantii Augusti morte, suam apostasiam et impietatem aperte professus, misso adversus Christianismum per totum orbem edicto, idola omnia instaurari praecepit. Quo inflati qui in Oriente erant Gentiles, statim Alexandriae Aegypti urbe, Georgio civitatis Episcopo capto et interfecto, illius cadaveri impie illudentes, impositum camelo per totam urbem illud circumtulērunt: ac diversorum deinde animalium cadaveribus cum ossibus collectis, ipsiusque reliquiis permixtis ac combustis, cineres disperserunt.

In Palaestina etiam Sancti Joannis Baptistae reliquias, quae Sebastae repositae erant, effossas disperserunt.

Patrophili quoque Scythopolitanae Ecclesiae Episcopi aperto tumulo, corporis alia quidem disperserunt, calvam vero in usum veluti lychni suspensam contumeliose infixērunt.

Gazae vero et Ascalone Presbyteros et virgines occiderunt, ac aperta eorum deinde corpora hordeo repleta, postea porcis exposuerunt.

In Phoenice praeterea Cyrillo Diacono Heliopolitano interfecto, illius jecur degustarunt, quod beatæ memoriae Constantino imperante eorum evertisset idola. Sed quo pacto is qui Diaconum disseccerat,

διάκονον καὶ ἀπογενεσάμενος τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ὅπως κατέστρεψε τὸν ἑαυτοῦ βίον ἄξιον ἐπιμνησθῆναι. τὴν μὲν γλῶσσαν σαπιῶσαν ἀπόλεσεν, τοὺς δὲ ὀδόντας θρουβέντας ἀπέβαλεν, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ πολὺ καὶ σφοδρότερον ὀδυνηθεὶς ἐπηρώθη, καὶ 5 διὰ ὅλον τοῦ σώματος βασανιζόμενος δεινῶς ἀπέθανεν.

Ἐν δὲ Ἐμέσῃ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπελθόντες τὸ τοῦ Διονύσου εἶδωλον ἴδρυσαν.

Ὅμοίως δὲ καὶ ἐν Ἐπιφανείᾳ πόλει τῆς Συρίας ἐπεισελ- P 296
θόντες οἱ Ἕλληνες τῇ ἐκκλησίᾳ εἶδωλον εἰσήγαγον μετὰ αὐλῶν
10 καὶ τυμπάνων. ὁ δὲ μακάριος Εὐστάθιος ὁ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας
ἐπίσκοπος τυγχάνων, ἀνὴρ εὐλαβῆς καὶ εἰσεβής, ἀκούσας τῶν αὐ-
λῶν καὶ πνθόμενος τὸ ποῦ ἂν εἴη ταῦτα, καὶ γνοὺς ὅτι ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, ζῆλον ἔχων ἐν πίστει καὶ εὐλαβείᾳ, ἀθρόως ἀκούσας R 688
ἐκοιμήθη, προσευξόμενος μὴ ἰδεῖν ταῦτα τοῖς ἑαυτοῦ ὀφθαλ-
15 μοῖς.

Ἐτι δὲ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιβὰς ὁ Ἰουλιανός, Εὐ-
δοξίου τε ἐπισκόπου ἐν αὐτῇ ὄντος, πολυτρόπως κατὰ τῆς ἐκκλη-
σίας μηχανώμενος ἐπιβουλὰς εἰς σύγχυσιν καὶ τὰ κατ' αὐτὴν
ἤγαγεν, βουληθεὶς ἅπαντας τοὺς καθαιρεθέντας πρὸ τούτου ἐπὶ B
20 διαφόροις ἀτόποις κακοδοξίαις ἐπαφεῖναι ταῖς ἐκκλησίαις, προ-
φάσεις ἐκ τῶν γενομένων ταραχῶν ἐπινοῶν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν
τοῦ Θεοῦ.

Οὕτως οὖν καὶ Μελέτιος ὁ ἐπὶ ἀσεβείᾳ καὶ ἐτέροις κακοῖς

1. καὶ om. P. 3. τριβέντας P. 20. ἐπαφῆναι PV. 21. τῶν γ. P,
αὐτῶν γ. R.

et jecur degustarat, vitam finierit, operae pretium est exponere. Lin-
guam putrescentem amisit: dentes contractos expuit: oculis, post in-
gentes cruciatus, captus est: toto corpore denique dirissime tortus vi-
tam exiit.

Emesae autem magnam Ecclesiam ingressi, Bacchi idolum in ea
erexerunt.

Similiter quoque Epiphaniae Syriae civitate idolum cum tibiis et
tympanis in Ecclesiam intulerunt Gentiles. Beatus porro Eustathius
ejusdem Ecclesiae Episcopus, vir pius et religiosus, auditis tibiis, inter-
rogavit ubi haec agerentur, intellectoque id in Ecclesia fieri, fidei zelo
succensus, simul ac ista audiit, Deum precatus ne talia oculis spectare
cogeretur, spiritum edidit.

Cum praeterea Constantinopolim venisset Julianus, ac Eudoxius tum
esset urbis Episcopus, variis artibus adversus Ecclesiam structis insidiis,
confusionem in eam immittere satagit, praecipiens ut omnes qui antehac
propter absurdas varias opiniones fuerant exauctorati, Ecclesiis resti-
tuerentur, captata ex ejusmodi conflatis conturbationibus divexandi Dei
Ecclesias occasione.

Ita ergo Meletius, qui ob impietatem et alia crimina depositus fue-

καθηρημένος ἐπανελθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ τὴν παλαιὰν ἤσπασεν ἐκκλησίαν, συνδραμόντων αὐτῷ καὶ τῶν ἤδη ἐκ τοῦ κλήρου καθαιρεθέντων ἐνθέσμως ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου· ἐν οἷς ἦν μάλιστα καὶ Διογένης, ἀπὸ πρεσβυτέρων, τῶν ἄλλων πλείω συντρέχων, καὶ Βιτάλιος λαϊκός, ἐν ἐπιθήσει αἰεὶ ζήσας, καὶ δὴ ἀπὸ πολ-
 C λοῦ προῖών, καὶ ὕστερον λυπηθεὶς μετὰ χρόνον πρὸς τὸν Μελέτιον, ἀπεσχίσθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ αἰρέσειν γέλωτος καὶ αὐτὴν ἄξιαν οὔσαν συνεστήσατο, ἀφ' οὗ ἄχρι τοῦ νῦν Βιταλιανοὶ λέγονται. ταύτῃ τῇ αἰρέσει καὶ Ἀπολλινάριος, ὡς ἂν Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γραμματικοῦ υἱὸς γεγονώς, προέστη. 10

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Ἰουλιανοῦ Ἀνγούστου τὸ δ' καὶ Σαλουστίου.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ τῶν ἐν στρατείαις ἐξεταζομένων τι-
 V 237 νές ἠπατήθησαν εἰς ἀποστασίαν, οἱ μὲν ἐπαγγελίαις δόσεων καὶ
 D ἀξιωματίων, οἱ δὲ καὶ ἀνάγκαις ταῖς ἐπιτιθεμέναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων χαννοῦμενοι. καὶ Θεότεκνος δὲ τις πρεσβύτερος τῆς 15 ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας ἐξ ὑποσχέσεως ἀπατηθεὶς αὐτομάτως ἐπὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐχώρησεν, ὃν ὁ θεὸς ἐτιμωρήσατο παραχρῆμα τρόπῳ τοιούτῳ· σκληροβρότος γὰρ γενόμενος καὶ τὰς ὕψεις ἀποβαλὼν καὶ τὴν γλῶσσαν ἐσθίων, οὕτως ἀπέθανεν.

Τότε καὶ Ἡρων οὕτω λεγόμενός τις Θηβαῖος ἐπίσκοπος 20

4. πλείω P. Super usu hoc inferioris aetatis proprio diximus ad Xenoph. Hist. gr. II. 2. 16. Malchus p. 273. 16. πλείω πρὸς ταύτην δόξαν μαινέσθαι. 8. ἄχρι τοῦ] καὶ P. *ibid.* λέγουσι R, λέγονται m. R, V. 9. Ἀπολλινάριος PV. *ib.* ὡς ἂν δολαϊκεὺς V, ὡς Ἀνδολαϊκεὺς R, ὁ Λαοδικεὺς P. 10. προέφη R, προσέφη P. 20. Ἰρων PV.

Annia m. c. rat. Antiochiam reversus, antiquam Ecclesiam per vim occupavit, ad eum confluentibus Clericis, qui jam antea legitime depositi fuerant a sancta Synodo: inter quos praecipuus erat Diogenes ex Presbytero, prae reliquis omnibus concursans, et partes adjuvans: et Vitalis Laicus, qui semper fraudes atque imposturas exercuerat. Hic ulterius progressus, ad extremum offensus Meletio, ab illo se se abruptit, et haeresim ipse quoque ridiculam condidit, a quo etiam hodie Vitalianos nuncupavit. Huic etiam haeresi adhaesit Apollinarius ex Laodicea Syriae, Grammatici filius.

A. C.

[Ol. Iph.]

5871. 363. II. Ind. VI. Juliano Augusto IV. et Salustio Coss. 3.

Hac ipsa tempestate, eorum qui ad militias inquirebantur nonnulli in Apostasiam prolapsi sunt, alii quidem munerum ac magistratum illicti pollicitationibus, alii necessitate quadam imposita a suis Praefectis deliniti. Quidam vero Theotecnus Antiochenae Ecclesiae Presbyter promissionibus circumventus, sponte sua ad Deorum cultum se contulit, quem Deus extemplo hac ratione punivit: a vermibus enim adrosus, oculisque privatus, linguam comedens, interiit.

Tum etiam Iron, ita appellatus, Thebis oriundus, Episcopus, cum

αὐτομάτως ἀπέστη, ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει τυγχάνων, ὃν ἡ πα-
ραδοξοποιὸς τοῦ Θεοῦ δύναμις εἰς παράδειγμα καὶ φόβον πολλῶν
τιμωρίας εἰσεπράξατο. ἔρημον γὰρ αὐτὸν καταστήσας πάσης
κηδεμονίας, καὶ σηπεδόνος νόσον ἐμβάλων ἐν ταῖς πλατείαις φε-
5 ρόμενον ἐκπιῖξαι δημοσίᾳ ἐνώπιον πάντων ἐποίησεν.

R 690
P 297

Ἐν τούτοις καὶ Οὐαλεντινιανός, τριβοῦνος τότε ὢν τάγμα-
τος κορνοῦτων οὕτω λεγομένῳ νομέρῳ, τῇ εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογία διέπρεπεν. οὐ μόνον γὰρ τοῦ ἀξιώματος κατεφρόνησεν,
ἀλλὰ καὶ ἔξορίᾳ ὑποβληθεὶς γενναίως καὶ προθύμως ὑπέμενεν.
10 ὃς μετὰ ταῦτα ὅπως ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺς Ῥωμαίων
γενόμενος, ἐν τοῖς ἐξῆς δηλωθήσεται.

Ἀρτέμιος δὲ δοῦξ ὢν τῆς κατ' Αἴγυπτον διοικήσεως, ἐπει-
δήπερ ἐν τοῖς καιροῖς τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Κων-
σταντίου τοῦ Αὐγούστου ζῆλον πολὺν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν ἐνε-
15 δεῖξατο, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείῳ ἐδημεύθη καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπειμή-
θη, μνησικακήσαντος αὐτὸν τοῦ Ἰουλιανοῦ.

Ἐμαρτύρησεν δὲ καὶ ἐν Δοροστόλῳ τῆς κατὰ τὴν Θράκην
Σκυθίας Αἰμιλιανός, ἀπὸ στρατιωτῶν πυρὶ παραδοθεὶς ὑπὸ Κα-
πετωλίνου οὐϊκαρίου, πολλοὶ τε ἄλλοι κατὰ διαφόρους τόπους καὶ
20 πόλεις καὶ χώρας διέπρεψαν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ, ὧν οὐκ
ἔστιν ῥῆμιον τὸν ἀριθμὸν ἐξειπεῖν καὶ τὰ ὀνόματα.

C

1. ἡ om. P. 3. πάσαις κηδεμονίαις P. 6. τούτοις δὲ καὶ P.
7. λεγομένῳ νομέρῳ V, λεγομένων νομέρῳ R, λεγομένων νομέρων
ex correctione Raderi P. 10. ὃς] ὡς PV. 13. Κωνσταντίνου P.
17. Δοροστόλῳ PV. 18. ὑπὸ P.

Antiochiae versaretur, sponte pariter defecit: a quo miraculosa Dei po-
tentia in exemplum, et terrorem multorum, poenas exegit. Omnium enim
ope curaque destitutum, ac in eum immissis ulceribus, atque adeo pu-
tredine, fecit ut dum in plateis circumfertur, publice in conspectu omnium
animam emisericit.

Inter haec quoque Valentinianus Tribunus legionis Cornutorum, nu-
meri militaris sic appellati, prae caeteris fidei in Christum professione
eminuit. Non solum quippe dignitatem suam contempsit, sed etiam exi-
lio damnatus, fortiter ultroque illud pertulit. Quomodo vero post haec
a Deo fuerit honoratus, Romanorum factus Imperator, infra narrabitur.

Artemius vero cum Dux esset Provinciae Aegypti, quod Beatae me-
moriae Constantini Augusti temporibus, dum ea dignitate fungeretur, in
Ecclesias studium singulare professus esset, bonis in fiscum relatis, Ale-
xandriae capite plexus est, immenso Juliani in illum odio.

Passus est etiam Dorostoli, Scythicae Thraciae oppido, Aemilianus,
a militibus in ignem conjectus, sub Capitolino Vicario: alique complures
variis in locis, urbibus ac regionibus in Christum confessione claruerunt,
quorum numerum inire haud omnino promptum est, vel eorum edere
nomina.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Θαλάσσιός τις ὁ καὶ Μάγνος, ἐν ἀσελγείαις μὲν καὶ ἀσωτίαις ἐπίσημος, ὃς καὶ τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς ἐπ' αἰσχουργίαις προωγοῦς ἐτύγχανεν, συμπεσόντος αὐτῷ τοῦ οἴκου ἀπέθανεν.

Περὶ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Δομετίου. 5

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἅγιος Δομέτιος τρόπο τοιοῦτῳ. ἀπερχόμενος γὰρ Ἰουλιανὸς εἰς πόλεμον, καὶ παρερχόμενος διὰ τῶν Κυβερητικῶν εἶδεν ὄχλον ἐσιτῶτα ἔμπροσθεν τοῦ
 D σπηλαίου τοῦ ἁγίου Δομετίου καὶ ἰώμενον, καὶ ἐηρώτησε τὸ τίς
 ἐστίν· καὶ μαθὼν ὅτι μοναχὸς καὶ συνάγεται ὄχλος θέλων ἰαθῆ- 10
 ναι καὶ εὐλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ, ἐδήλωσεν τῷ ἁγίῳ Δομετίῳ
 αὐτὸς Ἰουλιανὸς διὰ ῥεφερενδαρίου χριστιανοῦ ταῦτα. Εἰ διὰ τὸ
 ἀρέσαι τῷ Θεῷ σου εἰς τὸ σπήλαιον εἰσῆλθες, ἀνθρώποις μὴ θέλε
 ἀρέσκειν, ἀλλ' ἰδιάζει. ἀντιέδλωσεν αὐτῷ ὁ ἅγιος Δομέτιος ὅτι
 Τῷ Θεῷ ἐκδούς μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἐκ παλαιοῦ τοῦ χρό- 15
 R 692 νου ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ ἀπέκλεισα ἐμαυτὸν. τὸν δὲ πρὸς ἐμὲ
 ἐρχόμενον ἐν πίστει ὄχλον ἀποδιώκειν οὐ δύναμαι. καὶ ἐκέλευσεν
 P 298 ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ἀναφραγῆναι τὸ σπήλαιον, καὶ ἔμεινεν ἔσω
 ὁ δίκαιος. καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτὸς ὁ ἅγιος Δομέτιος.
 V 238 Τῷ αὐτῷ χρόνῳ εἶδεν Ἰουλιανὸς ἐν ὁράματι τινα τέλειον 20

1. τῷ om. P. *ibid.* ἀσελγία P. 2. ἀσωτείαις PV. *ibid.* ὃς]
 ὁ PV. 3. συνεσόντος PV. 8. Κυβεστικῶν ἴδεν PV. 9. ἐη-
 ρώτησε τὸ] ἐηρωτήσατο PV. 10. συναγάζεται ὁ ὄχλος P. 15.
 τοῦ om. P. 19. ἐτελέσθη P. 20. ἴδεν PV.

Hoc tempore, Thalassius quidam, cui et Magno nomen, flagitiis et libidinum nequitiiis insignis, qui et filiam suam lenonis instar prostituebat, aedis ruina oppetiit.

De sancti Dometii martyrio.

Hoc anno, martyrium subiit hacce ratione Sanctus Dometius. Cum Julianus ad bellum proficisceretur ac per Cyrestica transiret, turbam vidit ante Sancti Dometii speluncam stantem, ut curaretur, quis ille esset rogavit: intellectoque Monachum esse, populumque ibi cogi, ut sanitatem consequeretur, et ab eo benedictionem acciperet, haecce nuntiavit Sancto Dometio idem Julianus, per Referendarium, qui Christianus erat: *Si uti Deo tuo placeres, hoc antrum subiisti, noli hominibus placere, sed solitarius vive.* Cui reposuit Sanctus Dometius: *Anima mea et corpore jam pridem Deo consecratis, in hoc spelaeo memet inclusi, populum autem ex fide ad me venientem arcere non possum.* Imperavit ergo Julianus spelaeum occludi, intusque manens vir justus Sanctus Dometius, vitam finivit.

Hoc eodem anno, vidit Julianus per somnium quendam adultae ae-

ἄνδρα ἐνδεδυμένον ὑπέρτου σχῆμα καὶ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν εἰς
 τὸν παπυλεῶνα, πεπηγμένον πλησίον τῆς πόλεως Κτησιφώντος
 ἐν κόμῃ λεγομένη Ῥασία, κροῦσαι αὐτὸν λόγχῃ. καὶ ἔξυπνι-
 σθεῖς ἔκραξεν, καὶ ἀνέστησαν οἱ κουβικουλάριοι εὐνοῦχοι καὶ οἱ
 5 σπαθάριοι καὶ στρατὸς ὁ φυλάττων τὸν παπυλεῶνα, καὶ εἰσῆλ-
 θον πρὸς αὐτὸν μετὰ λαμπάδων βασιλικῶν· καὶ προσεσχηκῶς ὁ
 Ἰουλιανὸς ἑαυτὸν σφαγῆν κατὰ τῆς μισχάλης ἔχοντα ἐπρωῶτη-
 σεν τοὺς παρεστῶτας Πῶς λέγεται ἡ κόμῃ, ὅπου ἐστὶν ὁ παπυ- B
 λεῶν μου πεπηγμένος; καὶ εἶπον αὐτῷ Ῥασία. καὶ εὐθέως
 10 ἀνέκραξεν Ἰουλιανός, Ὡ Ἥλιε, ἀπώλεσας Ἰουλιανόν. καὶ ἐκχυ-
 θεῖς παρέδωκε τὴν ψυχὴν ὥρα νυκτερινῇ ἐ' μηνὶ δαισίῳ πρὸς ε'
 καλανδῶν Ἰουλιῶν. καὶ εὐθέως ὁ στρατὸς πρὸ τοῦ γνῶναι τοὺς
 πολεμίους Πέρσας ἀπῆλθαν ἐν τῷ παπυλεῶνι Ἰοβιανοῦ κόμητος
 δομειστικῶν καὶ στρατηλάτου τὴν ἀξίαν· καὶ ἀγνοοῦντος αὐτοῦ
 15 τὰ τῆς τελευτῆς Ἰουλιανοῦ, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλικὸν πα-
 πυλεῶνα, ὡς τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ ζητήσαντος αὐτόν. καὶ
 ἀπότε εἰσῆλθεν εἰς τὸν παπυλεῶνα, συνέχοντες αὐτὸν ἀνηγόρευσαν C
 βασιλέα μηνὶ τῷ αὐτῷ δαισίῳ πρὸς ε' καλανδῶν Ἰουλιῶν πρὸ τοῦ
 διαφῶσαι. τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ τὸ ὄν εἰς Κτησιφώντα
 20 καὶ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ἀπληκεῖον οὐκ ἔγνω τὰ συμβάντα
 ἕως ἀνατολῆς ἡλίου. τελευτῆ οὖν ὁ υἱὸς Ἰουλιανὸς ὢν ἐτῶν λς'.

3. 9. Ῥαδία R. Ἀσία Malalas p. 332. Verum est Φρυγία. Vide Val-
 lesium ad Ammianum XXV. 3. 9. 9. Ῥασία V. ib. ἀνέκραξεν
 εὐθέως P. 10. ἀπώλεσας PV. 11. Δαίσιον PV semper. 13.
 ἀπῆλθον P. 17. ὅτε P sola. V. p. 112. D. 19. διασφαῶσαι R.
 21. τοῦ ἡλίου P.

tatis virum, Consulari habitu indutum, seque convenientem in taberna-
 culum ad urbem Ctesiphontem tum fixum, in loco Rhasia nuncupato, et
 ab eo hasta feriri. E somno vero excitatus, clamavit: statimque exur-
 gentes cubicularii Eunuchi, et Spatharii, quique ad Imperatoris tento-
 rium excubias agebant milites, cum lampadibus Imperatoris ingressi sunt.
 Julianus vero cum animadvertisset se sub axilla vulnus accepisse, cir-
 cumstantes rogavit, Quod nomen est loco ubi fixum est tabernaculum.
 Rhasiam vero appellari respondentibus, illico exclamavit Julianus: O Sol,
 perdidisti Julianum. Et effuso sanguine, animam emisit hora noctis
 quinta, mense Desio, ex a. d. vi. Kalend. Julias. Confestim vero exer-
 citus, priusquam id hostes rescirent, ad tentorium Joviani, qui Comitum
 Domesticorum et Magistrum militum dignitatem obibat, contenderunt,
 ipsumque Juliani mortis ignarum ad Imperatorium tentorium adduxerunt,
 tanquam a Juliano accersitum: cumque ingressus esset tentorium, extem-
 plo arreptum Imperatore inaugurarunt, mense Desio ex a. d. vi. Kal.
 Julias, priusquam diluculet. Reliquus vero exercitus qui circa Ctesi-
 phontem erat, proculque castra posuerat, ante solis ortum, de iis quae
 acciderant nihil novit. Moritur igitur Julianus, annos natus xxxvi.

Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτι εἶδεν ἐν ὄραματι ὁ ὀσιώτατος Βασι-
 λειος ἐπίσκοπος Καισαρείας τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν
 σωτῆρα Χριστὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ εἰπόντα κραυγῇ,
 Μερκούριε, ἀπελθὼν φόνευσον Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα τὸν κατὰ
 D τῶν χριστιανῶν. ὁ δὲ ἅγιος Μερκούριος, ἐστὼς ἔμπροσθεν τοῦ 5
 R 694 κυρίου, φορῶν θώρακα σιδηροῦν, ἀκούσας τὴν κέλευσιν ἀφανῆς
 ἐγένετο. καὶ πάλιν ηὔρεθη ἐστὼς ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ
 κυρίου, καὶ ἔκραξεν, Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς σφαγεῖς ἀπέθανεν, ὡς
 ἐκέλευσας, κύριε. καὶ θρονηθεὶς ἐκ τῆς κραυγῆς ὁ ἐπίσκοπος Βα-
 σίλειος διωπνίσθη τεταραγμένος. ἐτίμα δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰου-10
 λιανός, ὡς ἐλλόγιμον καὶ ὡς συμπράκτορα αὐτοῦ, καὶ ἔγραφεν
 αὐτῷ συνεχῶς. καὶ κατελθὼν ὁ ἐπίσκοπος Βασίλειος εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν διὰ τὰ ἑωθινά, καλέσας πάντα τὸν κληρὸν εἶπεν αὐτοῖς
 P 299 τὸ τοῦ ὄραματος μυστήριον καὶ ὅτι ἐσφάγη Ἰουλιανὸς ὁ βασι-
 λεὺς καὶ τελευτᾷ ἐν τῇ νυκτι ταύτῃ· καὶ πάντες παρεκάλουν 15
 αὐτὸν σιγᾶν καὶ μὴ λέγειν τι τοιοῦτον.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰουλιανοῦ μηνὶ δαισιῶ ἐβασίλευ-
 σεν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς μῆνας ἧ', στεφθεὶς ἀπὸ τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ
 Περσικὰ μέρη. ἅμα δὲ ἐβασίλευσεν, προσεφώνησεν τῷ παντὶ
 στρατῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ συγκλητικαῖς διὰ φωνῆς αὐτοῦ ἰδίας, 20
 Εἰ θέλετε βασιλεύειν με ὑμῶν, ἵνα πάντες χριστιανοὶ ἔσμεν. καὶ
 εὐφῆμησεν αὐτὸν ἅπας ὁ στρατὸς καὶ ἡ σύγκλητος καὶ τὰ τάγμα-

2. Σαρείας R, alterum in m. ponens. 4. τὸν Ἰουλιανὸν P. 7. τοῦ
 θρόνου om. P. 9. ἐκέλευσες V. 10. δὲ] γὰρ P. 13. τὰ om. P.
 16. σιωπᾶν αὐτὸν P. 18. ὁ αὐτὸς om. P. ib. στεφθεὶς δὲ ἀπὸ P.
 21. εἰ θέλετε] ἐθέλετε R.

Eadem nocte, per somnium vidit sanctissimus Basilius Caesareae
 Episcopus coelos apertos, et Salvatorem Christum in throno sedentem,
 magnoque clamore dicentem: *Mercuri, abi, occide Julianum Imperatorem,*
illum hostem Christianorum. Sanctus autem Mercurius stans coram Do-
 mino, lorica ferrea indutus, audito mandato, evanuit. Rursus deinde vi-
 sus est astare coram Domino, exclamans: *Julianus Imperator interfectus*
mortuus est, ut imperasti, Domine. Territus eo clamore Episcopus Ba-
 silius e somno excitatur: illum enim colebat Julianus Imperator, ut virum
 eruditum, et consiliorum socium, crebriusque ad illum epistolas mittebat.
 Descendens deinde idem Basilius Episcopus in aedem sacram ad preces
 matutinas, universo advocato Clero, visionis arcanum aperuit, et quod
 interfectus esset Julianus Imperator, hacque nocte obiisset. Ii vero Epi-
 scopum rogarunt, ut haec reticeret, neminique enuntiaret.

Mortuo Juliano mense Desio, Imperavit Jovianus menses VIII. Co-
 ronatus autem est ab exercitu in Persarum regionibus: qui simul ac im-
 perium occepit, universum exercitum, et qui cum eo erant Senatores,
 suamet ipsius voce ita est allocutus: *Si vultis ut vobis imperem, sinus*
omnes Christiani. Tum vero faustis acclamationibus illum prosecuti sunt

τα τῶν στρατευμάτων. καὶ λοιπὸν ἐξελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς
 ἅμα τῷ οἰκίῳ στρατῷ ἐκ τῆς ἐρήμου γῆς εἰς τὴν εὐθαλή Περ- B
 σικήν, ἐμερίμνα πῶς ἐξέλθῃ ἐκ τῶν λοιπῶν Περσικῶν μερῶν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Περσῶν Λαβουαρσάκιος μῆπω μαθὼν τὴν V 239
 5 τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ τελευτήν, ἐν φόβῳ πολλῷ κατεχόμενος,
 ἐκ τῆς Περσικῆς Ἀρμενίας χώρας πρεσβείων ἐξέπεμψέν τινα τῶν
 μεγιστάνων αὐτοῦ ὀνόματι Σουρέναν πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων
 περὶ εἰρήνης αἰτῶν καὶ δεόμενος. ὄντινα δεξάμενος ἀσμένως Ἰο-
 βιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐπένευσεν δέχεσθαι τὴν πρεσβειάν τῆς εἰρήνης,
 10 εἰρηκῶς καὶ αὐτὸς πέμπειν πρεσβευτήν πρὸς τὸν βασιλέα Περ-
 σῶν. ἀκούσας δὲ τοῦτο Σουρένας πρεσβευτῆς Περσῶν, ἤτησε
 τὸν βασιλέα Ἰοβιανὸν τυπῶσαι εὐθέως καὶ παραχορῆμα εἰρήνης C
 πάκτα.

Καὶ ἀφορίσας ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἕνα συγκλητικὸν αὐτοῦ,
 15 τὸν πατρικίον Ἀρίνθαιον, δεδωκῶς αὐτῷ τὸ πᾶν, συνθέμενος
 ἐμίμειν τοῖς παρ' αὐτοῦ δοκιμαζομένοις ἤτοι τυπουμένοις με-
 τὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ Περσῶν ποιῆσαι εἰρήνης R 696
 πάκτα, ὡς αὐτὸς ἀσχολούμενος. καὶ παρέσχεν ἔνδοσιν τοῦ πο-
 λέμου τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ περὶ τῆς εἰρήνης βουλῇ. καὶ ἐτυπώθη
 20 μετὰξὺ τοῦ πατρικίου Ἀρίνθαιου τοῦ Ῥωμαίου καὶ Σουρένα συγ-
 κλητικῷ Περσῶν δοῦναι Ῥωμαίους Πέρσιαις πᾶσαν τὴν ἐπαρχίαν
 καὶ τὴν λεγομένην πόλιν Νισίβιος γυμνῆν σὺν τέλχεσι καὶ μόνοις D

6. Περσικῆς γῆς P. 8. αἰτῶν Malalas p. 335. 6. αὐτῶν RV, αὐ-
 τῆς P. 11. Σούρενος P. 14. ὁ om. P. 18. πολέμου om. P.
 22. Νησιβέων P.

universus exercitus, et Senatus, ac milites Praetoriani. Jovianus cum
 suis copiis e solitudine in florentes Persidis agros egressus, anxius erat
 quomodo ex reliquis Persicis regionibus se se subduceret.

Rex vero Persarum Labuarsacius, nondum accepta Juliani Impera-
 toris morte, haud modico pavore percussus, ex Armeniae Persicae Pro-
 vinciiis instituta ad Romanorum Imperatorem legatione, quendam ex pro-
 ceribus, Surenam nomine, misit, qui de pace ageret, eamque expeteret.
 Quo gratanter excepto, oblatae de ineunda pace legationi annuit Jovia-
 nus Imperator, vicissimque missurum se dixit legatum ad Persarum Re-
 gem. Quibus auditis, Surenas Persarum legatus rogavit Jovianum Impe-
 ratorem, uti pacis conditiones quamprimum ederentur.

Jovianus igitur Imperator uni e Senatoribus, qui cum eo erant,
 Arinthaeco Patricio selecto, totum rei negotium ita mandavit, ut quid-
 quid ille probaret cum Senatu et Persarum legato de pacis conditioni-
 bus, se etiam inconsulto, statueret, rata haberentur: concessis trium die-
 rum induciis, intra quos de pace consilia agitarentur. Ac illa quidem
 ita confecta est inter Arinthaecum Patricium Romanum, et Surenam Per-
 sarum Senatorem, ut Romani Persis tota provincia cederent, ipsaque

ἄνευ ἀνδρῶν τῶν οἰκοίντων αὐτήν. καὶ τούτου στηριχθέντος καὶ εἰρήνης ἐγγράφου γενομένης, ἔλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἓνα τῶν σατραπῶν Περσῶν, ὄντα μετὰ τοῦ πρεσβυτοῦ, ὀνόματι Ἰούνιον, εἰς τὸ παραλαβεῖν τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν μητρόπολιν αὐτῆς. καὶ καταφθάσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰοβιανὸς 5 τὴν Νισιβέων πόλιν οὐκ εἰσῆλθεν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἔξω τῶν τευχῶν ἔστη. ὁ δὲ Ἰούνιος ὁ τῶν Περσῶν σατράπης ἐπελθὼν ἐν τῇ πόλει κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως εἰς ἓνα τῶν πύργων σημεῖον Περσικὸν ἐπέθηκε, τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κελεύσαντος τοὺς πολί-
P 300 τας πάντας σὺν πᾶσιν τοῖς διαφέρουσιν αὐτοῖς ἕως ἐνὸς εὐθέως ἔξελ-
θῆν. καὶ ἔξελθὼν πρὸς αὐτὸν Σιλουανός, κόμης τὴν ἀξίαν καὶ πολιτευόμενος τῆς αὐτῆς πόλεως, προσέπεσεν τῷ βασιλεῖ, δεόμενος μὴ παραδοῦναι τὴν πόλιν Πέρσαις. ὡς δὲ οὐκ ἐπεισεν αὐτόν, ὁμιμοκέναι γὰρ ἔφασκεν καὶ μὴ βούλεσθαι δόξαν ἐπιόχκου παρὰ πᾶσιν ἔχειν, τειχίσας κόμην οὖσαν ἔξω τοῦ τείχους τῆς πόλεως 15 Ἀμίδης προσέξεν τὸ αὐτὸ τείχος τῷ τείχει τῆς πόλεως Ἀμίδης, καλέσας τὴν κόμην Νισίβειας, καὶ ἐκεῖ πάντας τοὺς ἐκ τῆς Μυγδοσίας χώρας οἰκῆν ἐποίησεν, καὶ Σιλουανὸν τὸν πολιτευόμενον εὐθέως ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καὶ πάντα χριστιανὸν ἀνήγαγεν,
B καὶ χριστιανοῖς ἐνεχείρισεν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνατολῆς πάσης καὶ 20 ἐπάρχους.

Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι πάντα εἰρήνης μετὰ Περσῶν ἀπολι-

5. καὶ καταφθάσας — Ἰοβιανὸς om. P. 7. ἀπελθὼν P. 11. Σιλβανός P. 20. τῆς ἀνατολῆς πάσης om. P. 22. κατὰ Π. R.

urbe Nesibi, cum solis muris, nuda ab omnibus civibus. Quibus sic firmatis, pacisque pactis in tabulas relatis, secum accepit Imperator Jovianus unum e Persicis Satrapis, qui cum legato venerat, Junium nomine, qui provinciam acciperet, et illius Metropolim Nesibenorum civitatem. Illam tamen haud ingressus est, sed extra moenia constitit. Junius vero Persarum Satrapa urbem Imperatoris mandato ingressus, in turrium una vexillum Persicum fixit, Imperatore cives omnes ad unum cum bonis omnibus excedere iubente. Egressus vero Silvanus, dignitate Comes, ac urbis ejusdem Decurio, pedibus Imperatoris advolutus, enixe eum precatus est, ne civitatem Persis dederet. Verum non persuasit Imperatorem, qui cum Sacramento adstrictum se diceret, ac perjurii noxam nolle se omnino incurrere, vicum, qui extra muros Amidae civitatis erat, munit, moeniaque vici cum moenibus urbis Amidae conjunxit, Nesibini vici nomine indito, illacque omnes ex Mygdonia regione evocatos collocavit: Silvanum quoque Comitem statim ex Mesopotamia, Christianosque omnes reduxit, ac Christianis dignitates et Praefecturas tradidit.

Pace cum Persis confecta, relicto Oriente, Imperator Jovianus intra breve tempus Constantinopolim properanter propter hyemem, quae gravis incuberat, contendit.

πῶν τὴν ἀνατολὴν ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς πρὸς ὀλίγον χρόνον ἐξώρ-
μησεν ἐπὶ Κωνσταντινουπόλιν μετὰ τοῦ στρατοῦ σπονδαίως διὰ
τὸν χειμῶνα· ἦν γὰρ βαρὺς.

σπς' Ὀλυμπιάς.

5 Ῥωμαίων λζ' ἐβασίλευσεν Ἰοβιανὸς μῆνας ι', ἡμέρας ιε'.
ὁμοῦ ,εωγ'.

Ἰνδ. ζ'. α'. ἱπ. Ἰοβιανοῦ Ἀγούστου καὶ Βαζρόνιανου.

Τοῦτω τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Ἰοβιανὸς Ἀγούστος εἰς Δαδά-
στανα μηνὶ περιτίῳ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαρτίων.

R 698
C

10 Ῥωμαίων λη' ἐβασίλευσεν Οὐαλεντινιανὸς Ἀγούστος, Σα-
λουστίου τοῦ ἐπάρχου πραιτωρίων καὶ παλαιοῦ πατρικίου ἐπιλε-
ξαμένου τὸν αὐτὸν Οὐαλεντινιανόν· ὄντινα Οὐαλεντινιανὸν Ἰου-
λιανὸς ὁ παραβάτης ὡς χριστιανὸν πάνν πέμψας ἦν εἰς Σηλυ-
βρίαν, ποιήσας αὐτὸν ἐκεῖ τριβοῦνον ἀριθμοῦ. ἔγνω γὰρ ἐν

V 240

15 ὁράματι Ἰουλιανὸς ὅτι μετ' αὐτὸν βασιλεύει. ὁ δὲ ἔπαρχος τῶν
πραιτωρίων Σαλούστιος πέμψας ἤνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ Σηλυβρίας,
καὶ εἶπεν τῷ στρατῷ καὶ τῇ συγκλήτῳ ὅτι οὐδεὶς ποιεῖ βασιλεία εἰς
τὰ Ῥωμαίων ὡς αὐτός. καὶ ἐπήρθη Οὐαλεντινιανὸς Ἀγούστος
ἐν Νικαίᾳ Βιθυνίας μηνὶ περιτίῳ πρὸ ε' καλανδῶν μαρτίων.

20 Ἐβασίλευσεν δὲ Ῥωμαίων λη' ὁ αὐτὸς θεϊότατος Οὐαλεν-
τινιανὸς ἔτη ιδ'.
ὁμοῦ ,εωπζ'.

2. σπονδαίου R. 8. Δάστανα R. 10. λη' om. P. 13. ἦν addit
V, om. P. 16. Ὀλυβρίαν V, Ὀλυμβρίαν R, Σηλυμβρίαν P. 16.
ἀπὸ Σολιβρίας V, ἀπ' Ὀλυμβρίας R, ἀπὸ Σηλυμβρίας P. 20.
Ῥωμαίων λη' ἐβασίλευσεν δὲ P, omissio δὲ R.

CCLXXXVI. Olympias.

Romanis xxxvii. imperavit Jovianus menses x. dies xv. Colliguntur Anni a m. c.
anni v. MDCCCLXXXIII.

5872.

A. C. [Ol. Iph.]

364. i. Ind. vii. Joviano Augusto et Varroniano Coss. 4. 5872.

Hoc anno Jovianus Augustus Dadastanis decessit, mense Peritio, ex
a. d. xii. Kalend. Martias.

Romanis imperavit Valentinianus Augustus, eum eligente Salustio
Praefecto Praetorio et Ex-Patricio: quem quidem Valentinianum Julia-
nus Apostatà, ut qui Christianae religioni impensius esset addictus, Se-
lymbriam amandarat, numeri militaris Tribunum acturum. Didicerat
enim Julianus per visum illum post se imperaturum. Salustius vero
Praefectus Praetorio Valentinianum, misso nuntio, ex Selymbria adduci
curavit, cum exercitum ac Senatum allocutus, neminem adeo esse ad im-
perandum idoneum, quam ille esset, affirmasset. Et levatus est Valen-
tinianus Augustus Nicaeae Bithyniae, mense Peritio, ex a. d. v. Kal.
Martias.

Romanis xxxviii. imperavit idem religiosissimus Valentinianus ann. 5886.
xiv. Colliguntur anni v. MDCCCLXXXVII.

Ἵσσις Οὐαλεντινιανὸς ἅμα ἐβασίλευσεν, διεδέξατο τὸν
 ἔπαρχον τῶν πραιτωρίων Σαλούστιον, καὶ ὑπὸ ἐγγύας αὐτὸν
 P 301 ποιήσας ἔθικε προθέματα κατ' αὐτοῦ, ἵνα εἴ τις ἠδίκηται παρ'
 αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ. καὶ οὐδεὶς προσήλ-
 θεν κατὰ Σαλουστίου· ἦν γὰρ ἀγνότατος πάντων. 5

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπήρθη Οὐάλης Ἀΐγουστος ὁ ἀδελφὸς Οὐα-
 λεντινιανοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν τῷ Ἑβδομῳ ὑπὸ Οὐαλεν-
 τιανοῦ Ἀγούστου μηνὶ δύστῳ πρὸ δ' καλανδῶν ἀπριλίων.

Οὗτος Οὐάλης ὁ ἀδελφὸς Οὐαλεντινιανοῦ ἦν Ἀρειανός, καὶ
 ἔσχεν γυναῖκα Δομνίκην, ἔξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Γαλάτην καὶ 10
 θυγατέρας δύο, Ἀναστασίαν καὶ Καρῶσαν, καὶ κτίζει δύο δη-
 B μόσια ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὰ αὐτῶν ὀνόματα, Ἀναστα-
 σιανὰς καὶ Καρῳσιανὰς.

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ θάλασσα ἐκ τῶν ἰδίων ὕρων ἐξῆλθεν μηνὶ 15
 πανέμῳ πρὸ ιβ' καλανδῶν σεπτεμβρίων.

R 700 Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Γρατιανοῦ ἐπιφανεστάτου καὶ Δαγαλαΐφου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς Ἀΐγου-
 στος μηνὶ ἀδδυναίῳ πρὸ ε' καλανδῶν φεβρουαρίων.

C Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει Προκόπιος ἀνάρτης εἰς Φρυγίαν Σα-20

3. εἴ τις ἦ τις V, (εἴ) τις P, τις R. 6. ὁ om. P. 8. σύστρω
 R, δούστρω V. 13. Καρῳσιανὰς V. 16. σεπτεμβρίων] Immo
 ἀγούστου. Conf. Clinton. Fast. vol. II. p. 359. annot. c. 20.
 ἀνταρθεῖς R, alterum in m. ponens.

Anni a m. c. Valentinianus vero simul ac suscepit imperium, Salustio Praefecto
 Praetorio exactorato, dignitatem statim reddidit, hac apposita cautione,
 ut adversus illum emitteretur decretum, quo cuivis, qui ab eo injuriam
 passus esset, Imperatorem convenire liceret. Verum nemo contra Salu-
 stium prodiit, ut qui esset inculpatae prorsus vitae.

Hoc anno, Valens, Valentiniani frater, levatus est Constantinopoli,
 in Hebdomo, a Valentiniano Augusto, mense Dystro, ex a. d. iv. Kalend.
 Apriles.

Hic Valens, Valentiniani frater, Arianus erat, uxoremque habuit
 Domicam, ex qua filium suscepit Galatam, et natas duas, Anastasiam
 et Carosam, condiditque Constantinopoli Balnea publica duo, earum no-
 minibus, Anastasianas et Carosianas appellata.

A. C.

[Ol. Iph.]

5873. 365. i. Ind. viii. Valentiniano et Valente Coss.

1. 286.

Hoc anno, mare suos fines egressum est, mense Panemo,
 ex a. d. xii. Kalend. Septemb.

366. ii. Ind. ix. Gratiano Nobilissimo et Dagalaifo Coss.

2.

His Coss. natus est Valentinianus Augustus, mense Audy-
 neo, ex a. d. xii. Kalend. Febr.

Eodem ipso anno, Procopius, qui tyrannidem arripuerat
 in Phrygia salutari, in Nacoliae campo a Valentiniano Augu-

λουταριαν ἐν τῷ πεδίῳ Νακολίας ὑπὸ Οὐαλεγτινιανοῦ Ἀγούστου
κατασχεθεῖς ἀνῆρέθη μηνὶ δαισίῳ πρὸ ιβ' καλανδῶν Ἰουλίῳν.

Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Λουπικίνου καὶ Ἰοβιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ θεὸς χάλαζαν ἔβρεξεν ἐν Κων-
σταντινουπόλει εἰς τύπον λίθων μηνὶ δαισίῳ πρὸ δ' κωνῶν
Ἰοννίων.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπῆρθη Γρατιανὸς Ἀγούστος ἐν Γαλ-
λίαις ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου πατρὸς αὐτοῦ μηνὶ λάῳ
πρὸ θ' καλανδῶν σεπτεμβρίῳν.

10

σπζ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Οὐά-
λεντος Ἀγούστου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμὸς ἐγένετο εἰς τὴν πόλιν Νι-
καίας, ὥστε αὐτὴν καταστραφῆναι, μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ε' ἰδῶν
15 ὀκτωβρίῳν.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Οὐί- V 241
κτωρος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ θεϊότατος βασιλεὺς Οὐαλεντι-
νιανὸς πολλοὺς συγκλητικοὺς καὶ ἄρχοντας ἐπαρχιῶν ἐφόνευσεν

1. σκολίας R. 3. Λουπικίνου V. 6. Ἰοννίων Clintonus
Fast. vol. II. p. 358. Ἰουλίῳν PV. 7. καὶ — ἔτει om. P. 8.
λάῳ PV. 14. ἰδῶν ὀκτωβρίῳν] Quum p. 187. C Gorpiaei An-
tiochensium aberae initium initio indictionum, i. e. d. i. Septembris com-
paretur, absurdum est Octobris d. ix. in Gorpiaeum conferri. Itaque
καλανδῶν reponit Clintonus Fast. vol. II. p. 361., σεπτεμβρίῳν
Chilmeadus ad Malalam p. 607. ed. Bonn. Conf. dicta ad B, ad p.
304. C, 309. C. 16. τὸ om. P.

sto captus, interfectus est, mense Desio, ex a. d. xii. Kalend.
Julias.

367. iii. Ind. x. Lupicino et Joviano Coss.

3.

His Coss. Constantinopoli Deus grandinem saxorum in-
star depluit, mense Desio, ex a. d. iv. Nonas Julias.

Levatus est Gratianus Augustus in Galliis a Valentiniano
Augusto, mense Loo, ex a. d. ix. Kalend. Septembres.

CCLXXXVII. Olympias.

368. iv. Ind. xi. Valentiniano Augusto II. et Valente
Augusto II. Coss.

4.

His Coss. urbs Nicaea terrae motu concussa eversa est,
mense Gorpiaeo, ex a. d. v. Idus Octobr.

369. v. Ind. xii. Valentiniano Augusto III. et Victore
Coss.

1. 287.

His Coss. religiosissimus Imperator multos e Senatu, et provincia-
rum Praesides propter eorum injustitias et furta, pravaque judicia,

ἀδικοῦντας καὶ κλέπτοντας καὶ παραδικάζοντας. καὶ τὸν πραι-
 P 302 πόσιτον τοῦ παλατίου αὐτοῦ, Ῥοδανὸν ὀνόματι, ἄνδρα δυνα-
 τὸν καὶ εὐπορον καὶ διοικοῦντα τὸ παλάτιον, ὡς πρῶτον ὄντα
 ἀρχιευνοῦχον καὶ ἐν μεγάλῃ τιμῇ ὄντα, ἐποίησε ζωοκαυστὸν εἰς
 τὴν σφενδόνα τοῦ Ἰππικοῦ φρυγάνοις, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικόν. 5

Ὁ αὐτὸς πραιπόσιτος Ῥοδανὸς ἤρπασεν περιουσίαν ἀπὸ τι-
 νος χήρας γυναικός, καλουμένης Βερενίκης, πλέξας αὐτῇ, ὡς
 ἐν δυνάμει ὄν, καὶ προσῆλθεν ἐκείνη τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ
 κατ' αὐτοῦ τοῦ πραιποσίτου, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δικαστὴν τὸν
 πατρίκιον Σαλούστιον, ὅστις κατέκρινε τὸν αὐτὸν πραιπόσιτον 10

R 702 Ῥοδανόν. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς τὸν ὄρον παρὰ τοῦ πατρίκιου
 Σαλουστίου ἐκέλευσε τῷ αὐτῷ πραιποσίτῳ δοῦναι τῇ χήρᾳ ἄπερ
 ἤρπασεν παρ' αὐτῆς. οὐκ ἐπέισθη δὲ ὁ αὐτὸς Ῥοδανὸς ἀνα-
 B δοῦναι αὐτῇ ἄπερ ἤρπασεν παρ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐξεκαλέσατο τὸν
 πατρίκιον Σαλούστιον. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Σαλούστιος ἐκέ- 15
 λυσεν τῇ γυναικὶ προσελθεῖν τῷ βασιλεῖ, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικόν.
 καὶ προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ ἡ γυνὴ τῷ δ' βατῷ
 πρώτῳ, ὡς ἴσεται ἐγγὺς αὐτοῦ ὁ πραιπόσιτος. καὶ ἐκέλευσε ὁ
 βασιλεὺς, καὶ κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ καθίσματος πάντων θεωρούν-
 των ὁ πραιπόσιτος, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὴν σφενδόνα καὶ ἐκαύθη. 20
 καὶ ἐχαρίσατο ὁ βασιλεὺς τῇ γυναικὶ Βερενίκη πᾶσαν τὴν περιου-
 σίαν τοῦ πραιποσίτου Ῥοδανοῦ, καὶ εὐφημήθη ἀπὸ τοῦ δήμου

6. ἤρπασεν περιουσίαν] γὰρ interponit supra versum alia manu V.
 11. παρ' αὐτοῦ P. 13. δὲ om. P. 17. δ' om. P. 21. Βερε-
 νίκη R, altero in m. posito.

neci dedit. Praepositum etiam Palatii, Rhodanum nomine, virum poten-
 tem ac divitem, ut qui primus esset inter Eunuchos, et magna venera-
 tione haberetur, in Circi Funda, dum populus spectaculis interesset,
 aridis ramentis vivum cremari iussit.

Idem hic Praepositus Rhodanus viduae cuidam Berenicae, potentia
 sua fretus, bona per calumniam eripuit: illa vero cum Valentinianum
 Imperatorem contra Praepositum actura adisset, ille Salustium Patricium
 iis dedit iudicem, a quo Rhodanus est condemnatus. Imperator, ut de-
 cretum Salustii Patricii intellexit, praecepit Rhodano Praeposito, uti
 quae viduae rapuisset restitueret. Verum Rhodanus adduci non potuit,
 ut quae viduae abstulerat redderet, sed a Salustio Patricio provocavit.
 Salustius vero indignatus, praecepit feminae, uti ad Imperatorem cum
 Circensia spectarentur accederet. Accessit mulier ad Imperatorem Va-
 lentinianum circa tempus primi Bravii, cum prope illi astaret Praeposi-
 tus. Tum vero Imperatoris mandato a Tribunali projectus est Praepo-
 situs in Fundam Circi, spectantibus universis, et exustus. Confestimque
 Imperator bona omnia Praepositi Rhodani feminae Berenicae addixit,
 universo populo, ipsoque Senatu, propter illius iustitiam et severitatem

παντὸς καὶ τῆς συγκλήτου ὁ βασιλεύς, ὡς δίκαιος καὶ ἀπότομος· καὶ ἐγένετο φόβος πολὺς εἰς τοὺς κακοπράγμονας καὶ εἰς τοὺς C ἀπάξοντας τὰ ἀλλότρια, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐκράτει.

Ὁμοίως καὶ τὴν δέσποιναν Μαρίναν τὴν αὐτοῦ γυναικα 5 ἀγοράσασαν προάστειον παρ' ὅσων ἦν ἄξιον ἔχον πρόσοδον, καὶ ὡς Ἀγνουστιαν τιμηθεῖσαν, ἀκούσας ἐπεμψεν ὁ βασιλεύς, καὶ διειμήσατο τὸ προάστειον, ὀρκώσας τοὺς διατιμησιμένους. καὶ μαθὼν ὅτι πλείονος τιμῆς πολὺ ἦν ἄξιον τῆς ἀγορασθείσης, ἤγα- νάκτησε κατὰ τῆς βασιλίσσης, καὶ ἐξώρισεν αὐτὴν τῆς πόλεως, 10 ἀναδοὺς τῇ πωλησάσῃ γυναικὶ τὸ προάστειον. D

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Οὐά- λεντος Ἀγούστου τὸ γ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων καθιερώθη ἡ ἐκκλησία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ξανθικῷ πρὸ πέντε ἰδῶν 15 ἀπριλίων.

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Γρατιανοῦ τὸ β' καὶ Πρόβου.

σπῆ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὑπ. Μοδέστου καὶ Ἀρινθαίου.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Οὐά- P 303 λεντος Ἀγούστου τὸ δ'.

4. τὴν δ.] δ. P. 5. παράστιον R. 6. ἀκούσας addebat Raderus et confirmat Malalas p. 341. 3. 7. 10. πρόστιον R. id. αὐτοῦς P. 8. ἀγορασθείσης] ἀγορασσίας Malalas. 10. πωλησαμένη P. 13. ἡ om. P. 19. Ἀγούστου om. P.

acclamante: ex quo facinorosos, et alienorum bonorum raptores ingens Anni a. m. c. timor invasit, jusque fasque obtinuit.

Similiter etiam cum accepisset Dominam Marinam, conjugem suam, suburbanum praedium viliori, quam redditum ratione valeret, pretio emisse, ipsamque tanquam Augustam pretium posuisse, misit Imperator qui suburbanum aestimarent, exacto prius ab ipsis aestimatoribus sacramento. Cumque accepisset longe pluris valere, quam emerat, adversus Augustam indignatus, illam ab urbe proscripsit, suburbano feminae, a qua venditum fuerat, reddito.

A. C. [Ol. Iph.] 5878.
370. vi. Ind. xiii. Valentiniano Augusto IV. et Valente Augusto III. Coss. 2.

His Coss. dedicata est Ecclesia Sanctorum Apostolorum Constantinopoli, mense Xanthico, ex a. d. v. Id. Aprilles.

371. vii. Ind. xiv. Gratiano II. et Probo Coss. 3.

CCLXXXVIII. Olympias.

372. viii. Ind. xv. Modesto et Arinthaëo Coss. 4.

373. ix. Ind. i. Valentiniano Augusto V. et Valente Augusto IV. Coss. 5881.
1. 288.

Ἰνδ. β'. ι'. ὑπ. Γρατιανοῦ Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Αἰκυτίου.

Ἰνδ. γ'. ια'. ὑπ. Γρατιανοῦ Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Αἰκυτίου
τὸ β'.

R 704 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ γυμνάσιον Καρω-
σιαναί, παρόντος τοῦ ἐπάρχου Οὐνδαθνήλου Μάγνου. 5

V 242 Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων ἐπήρθη Οὐαλεντινιανὸς νέος Ἀύ-
γουστος μηνὶ δὶω πρὸ ἐ' καλανδῶν δεκεμβριῶν εἰς πόλιν Ἀκυγκον.

B σπθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ὑπ. Οὐάλεντος Ἀυγούστου τὸ ἐ' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος. 10

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Γρατιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ἐ' καὶ Μερο-
βαύδου.

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ὑπ. Οἰάλεντος Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόσω βληθεὶς ὁ βασιλεὺς Οὐαλεν- 15
τινιανὸς τελευτᾷ ἐν καστέλλῳ Βεργιτινῶν, ὧν ἐτῶν νέ'.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων Γρατιανὸς Ἀύγουστος ἀνεκαλέσατο
C τὴν οἰκίαν μητέρα Μαρίναν τὴν δέσποιναν.

Ῥωμαίων λθ' ἐβασίλευσεν Γρατιανὸς καὶ Οὐάλης καὶ Θεο-
δόσιος ὁ μέγας ἔτη ιε'. ὁμοῦ εθγ'. 20

4. Καρωσιαναί V. 5. Οὐνδαθνήου P. 6. νέος om. P. 7.
Ἀκυγκον V. 11. Μεροβαύδου R. 16. Βεργιτινῶν P sola.

A. C. [Ol. Iph.]

374. x. Ind. ii. Gratiano Augusto III. et Aequitio 2.

Coss. 375. xi. Ind. iii. Gratiano Augusto IV. et Aequitio II. 3.

Coss. His Coss. dedicatum est Balneum Carosianae, praesente
Praefecto Vindanneo Magno.

Iisdem Coss. levatus est Valentinianus Augustus, mense
Dio, ex a. d. v. Kal. Decembr. in urbe Acynco.

CCLXXXIX. Olympias.

376. xii. Ind. iv. Valente Augusto V. et Valentiniano
Caesare Coss. 4.

377. xiii. Ind. v. Gratiano Augusto V. et Merobaude
Coss. 1. 289.

378. xiv. Ind. vi. Valente Augusto VII. et Valentiniano
Caesare II. Coss. 2.

Iisdem Coss. Valentinianus Augustus morbo correptus in
castello Vergitione moritur, cum esset annorum lv.

Iisdem Coss. Gratianus Augustus Marinam matrem suam
Augustam revocavit.

Ἐπήρθη Θεοδόσιος Ἀγούσιος ἐν Σιρμίῳ ὑπὸ Γρατιανοῦ Ἀγούσιου τοῦ αὐτοῦ γυναικαδελφοῦ μηνὶ ἀνθηραίῳ πρὸ ἰδ' καλανδῶν φεβρουαρίων. καὶ εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ δίῳ πρὸ ἧ' καλανδῶν δεκεμβρίων.

5 Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Αἰσονίου καὶ Ὀλυβρίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἰπάτων Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἔδωκε τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, πανταχοῦ ποιήσας σύγκρις καὶ διώ- D ξας ἕξ αὐτῶν τοὺς λεγομένους Ἀρειανούς Ἐξωκονίτας, τοὺς δὲ ναοὺς τῶν Ἑλλήνων κατέστρεψεν ἕως ἐδάφους.

10 Κωνσταντῖνος ὁ αἰοίδιμος βασιλείσας τὰ ἱερὰ μόνον ἐκλει- σεν καὶ τοὺς ναοὺς τῶν Ἑλλήνων· οὗτος Θεοδόσιος καὶ κατέλυ- σεν, καὶ τὸ ἱερὸν Ἡλιουπόλεως τὸ τοῦ Βαλανίου τὸ μέγα καὶ περιβόητον τὸ τρίλιθον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ἐκκλησίαν χριστιανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Δαμασκοῦ ἐποίησεν ἐκκλησίαν 15 χριστιανῶν. καὶ ἠΐξήθη τὰ χριστιανῶν πλέον ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

σὺ Ὀλυμπιάς.

P 304

Ἰνδ. η'. β'. ὑπ. Γρατιανοῦ Ἀγούσιου τὸ ζ' καὶ Θεοδοσίου Ἀγούσιου.

2. Ἀγούσιου om. P. 4. η'] ἰδ' P sola. 8. Ἀρειανούς] ἀρι- θμούς R. 9. τῶν om. P. 11. οὗτος ὁ Θ. P. 12. Ἡλιουπόλεως R. ib. Βαλανίου] Βαλ (Βαάλ) Ἡλίου J. J. M. M. (Marklandus) in Obs. Misc. vol. II. p. 1. p. 174. 13. τὸ Malalas p. 344. 21. καὶ τὸ P.

A, C.

Romanis xxxix. imperavit Gratianus, cum Valente et Theodosio Magno, ann. xvi. Colliguntur anni v. m̄cccciii.

Theodosius levatus est Augustus in Sirmio ab Gratiano, uxoris fratre, mense Audynaeco, ex a. d. xiv. Kal. Febr. et Constantinopolim ingressus est, mense Dio, ex a. d. viii. Kal. Decembres.

379. i. Ind. vii. Ausonio et Olybrio Coss.

3.

Hisce Coss. Theodosius Imperator Ecclesias orthodoxis tradidit, emissis ubique Sacris jussionibus, expulitque Arianos, Exocionitas dictos. Fana vero Gentilium ab fundamentis destruxit.

Inclitus Constantinus, dum imperaret, Paganorum delubra duntaxat clausit: hic vero Theodosius etiam evertit. Urbis Heliopolitanae Balanii templum ingens et celeberrimum, ex marmore trilitio constructum, Christianorum Ecclesiam fecit: parique modo Damasci fanum Christianis tradidit, auctumque est impensius Christianorum nomen, imperante Theodosio.

CCXC. Olympias.

380. ii. Ind. viii. Gratiano Augusto VI. et Theodosio Augusto Coss.

4.

R 706 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Γρατιανὸς Ἀύγουστος, υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου, πονέσας τὸν σπλήνα ἔμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον νοσηλεύμενος, καὶ ἐν τῷ ἀνέρχεσθαι αὐτὸν εἰς τὸ Ἴππικὸν Κωνσταντινουπόλειω θρωγῆσαι διὰ τοῦ Κοχλίου κατὰ τὴν θύραν τοῦ λεγομένου Δεκίμου παρεσκεύασεν αὐτὸν Ἰουστῖνα ἡ 5 μητρὶα αὐτοῦ ὡς χριστιανὸν ὄντα σφαγῆναι· ἦν γὰρ ἐκείνη Ἀρειανή.

B Ἰνδ. θ'. γ'. ὑπ. Σαγρίου καὶ Εὐχερίου.

Τῷ τριακοσιοστῷ πενηκοστῷ πρώτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου συνηθροίσθη σύνοδος ἁγίων καὶ μα- 10 καρίων πατέρων ῥν' ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ αὐτοὶ τὸ τῆς ὀρθοδοξίας ἐκραταίωσαν σύμβολον, καταβαλόντες Μακεδόσιον, καὶ αὐτὸν ὁμοίως ἀρειοθολωθέντα τὴν διάνοιαν, ὃς τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ συναϊδιότητος τὸ ἀκατά- ληπτον καὶ ἀόρατον κτιστὸν ὑπὸ χρόνον ἴσταν ὁ δυσσεβῆς οὐ 15 κατενόησεν.

V 243 Ἰνδ. ι'. δ'. ὑπ. Ἀντωνίνου καὶ Σαγρίου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ε'. ὑπ. Μεροβαύδου καὶ Σατορνίνου.

C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀρκάδιος Ἀύγουστος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Ἐβδόμου ὑπὸ τοῦ πατρὸς 20

12. καταλαβόντες R, alterum in m. ponens. *ib.* τὸν Μακεδόσιον P.

13. ἀρειῷ θολωθέντα m. R, Ἀρειωθολωθέντα PV. *ib.* ὃς om. V, addidit Raderus. 18. Μεροβούλου m. R, Μεροβάνδου R.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

His Coss. Gratianus Augustus, Valentiniani Magni filius, splenis doloribus laborans, plurimo tempore aeger perstitit: quem quidem, dum in Circum Constantinopolitanum, spectaculorum inspiciendorum gratia, per Cochleam conscenderet, versus portam, quam Decimi vocant, Justina noverca, ut pote Catholicum, per insidias occidi curavit, cum ipsa esset Ariana.

5889. 381. III. Ind. IX. Syagrio et Eucherio Coss.

1. 290.

Trecentesimo quinquagesimo primo anno Christi in coelum Assumpti, coacta est Synodus Constantinopoli c. beatorum Patrum. Atque ii Orthodoxiae Symbolum confirmarunt, damnato Macedonio, qui mente sua Ariana haeresi infecta, incomprehensum et invisibilem Spiritum sanctum cum Patre et filio coaeternum in tempore creatum, impie non dubitavit asserere.

382. IV. Ind. X. Antonino et Syagrio II. Coss.

2.

383. V. Ind. XI. Merobaude et Saturnino Coss.

3.

His Coss. Arcadius Constantinopoli a patre suo Theodosio Augusto in Tribunali Hebdomi renuntiatus est Augustus, mense Audinaeo, ex a. d. XIII. Kalend. Februarias.

αὐτοῦ Θεοδοσίου τοῦ Ἀγούστου ἀνηγορεύθη μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ
ιδ' καλανδῶν φεβρουαρίων.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν τὸ σκῆνωμα Κωνσταντίας τῆς
θυγατρὸς Κωνσταντίνου Ἀγούστου ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ
5 γορπιαίῳ πρὸ μιᾶς καλανδῶν σεπτεμβρίων, καὶ κατετέθη μηνὶ
ἀπελλαίῳ καλανδαῖς δεκεμβρίαις.

σῆα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. ὑπ. Ῥηγομήρου καὶ Κλεόρχου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων εἰσῆλθε πρεσβευτῆς Περσῶν. καὶ D
10 αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγενήθη Ὀνώριος ἀδελφὸς γνήσιος Ἀρκαδίου
Ἀγούστου μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ε' ἰδῶν σεπτεμβρίων.

Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀγούστου καὶ Βαύτονος.

Θεοδόσιος ὁ Ἀγούστος ἔσχεν πρώτην γυναῖκα πρὸ τῆς ἀρ-
χῆς αὐτοῦ Γάλλαν τὴν θυγατέρα Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου. R 708
15 ἐκ ταύτης ἔσχεν θυγατέρα ὁμώνυμον τῇ μητρὶ Γάλλαν, ἣν καὶ
Πλακιδίαν ἐκάλεσεν· ἐκάτεραι δὲ ἦσαν Ἀρριαναί· καὶ Πλακιδία
εἰσελθούσα ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Θεο- P 305
δοσίου κτίζει τὸν οἶκον τῶν Πλακιδίας.

Ἔσχεν δὲ δευτέραν γαμετὴν Θεοδόσιος Φλάκκιλλαν ὀρθό-

2. ιδ'] ιγ' P sola. 3. αὐτῷ τῷ] τῷ αὐτῷ P. 4. γορπιαίῳ
μηνὶ P. λόφ m. R. 5. καλανδῶν] ἰδῶν vel νωνῶν Clintonus
Fast. vol. II. p. 361. V. ad p. 301. D. 6. ἀπηλλαιῶ PV, ἀπη-
λαιῶ m. R. ib. σεπτεμβρίαις m. R. 15. ἦν] τὴν P. 16. ἐκά-
λεσεν—Πλακιδία om. P. 18. τῶν Πλακιδίας] τὸν Πλακιδίας PV.
19. Φλακίλλαν PV semper.

A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem etiam anno, illatum est Constantinopolim Constan-
tinae, Constantini filiae, corpus, mense Gorpiaeo, pridie Kal.
Septembres: ac deinde depositum mense Apellaeo, Kalendis
Decembribus.

CCXCI. Olympias.

384. vi. Ind. xii. Rechomere et Clearcho Coss.

4.

His Coss. Persarum legatus urbem est ingressus. Eo-
demque anno natus est Honorius, Arcadii Germanus frater,
mense Gorpiaeo, ex a. d. v. Id. Septembr.

385. vii. Ind. xiii. Arcadio Augusto et Bautone Coss.

1. 291.

Theodosius Augustus ante imperium conjugem habuit
Gallam, Valentiniani Magni filiam. Ex hac filiam suscepit
matri cognominem Gallam, quae et Placidia appellata est.
Illa vero Constantinopolim cum patre profecta, domum Placi-
diae dictam condidit.

Habuit et Theodosius alteram conjugem Flaccillam ortho-

δοξον, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον. καὶ αὕτη Φλάκκιλλα κτίζει Φλακκιλλιανὸν τὸ παλάτιον.

Ἰνδ. ιδ'. η'. ὑπ. Ὀνωρίου Καίσαρος καὶ Εὐδοίου.

Ἰνδ. ιε'. θ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ τὸ δ' καὶ Εὐτροπίου.

σββ' Ὀλυμπιάς.

5

B Ἰνδ. α'. ι'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Κυνηγίου.

Ἰνδ. β'. ια'. ὑπ. Τιμασίου καὶ Προμάτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθὲν Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ὀνωρίου, καὶ ἔστειπεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς βασιλεία. καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ Ὀνώριος ἔτη ιδ'. 10

Ἰνδ. γ'. ιβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ τὸ δ' καὶ Νεωτερίου.

Ἰνδ. δ'. ιγ'. ὑπ. Τατιανοῦ καὶ Συμμαχου.

C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Θεοδόσιος Ἀγούστος εὐρῶν τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ παρὰ τινι γυναικὶ Μακεδονικῇ ἐν Κυζίκῳ διαγοῦση, ταύτην ἀνακομισάμενος καὶ 15 ἐν Χαλκηδόνι τέως ἀποθέμενος, τελευταῖον ἐκ βάρθρων οἶκον οἰκοδομήσας ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐν τῷ λεγομένῳ Ἐβδόμῳ Κωνσταντινουπόλεως ἐν αὐτῇ τὴν τιμίαν κεφαλὴν τοῦ βαπτιστοῦ ἀπέθετο μηνὶ περιτίῳ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαρτίων.

V 244

σβγ' Ὀλυμπιάς.

20

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὑπ. Ἀρκαδίου τὸ β' καὶ Ρουφίνου.

1. αὕτη PV. 10. ἔτη τὸ ιδ' P. 11. δ'] ε' m. R. ib. Νεωτερίου P.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

doxam, ex qua suscepit Arcadium et Honorium. Ipsa autem Flaccilla Palatium Flaccillianum aedificavit.

5894. 386. viii. Ind. xiv. Honorio et Caesare Evodio Coss. 2.

387. ix. Ind. xv. Valentiniano IV. et Eutropio Coss. 3.

CCXCII. Olympias.

388. x. Ind. i. Theodosio Augusto II. et Cynegio Coss. 4.

389. xi. Ind. ii. Timasio et Promoto Coss. 1. 292.

His Coss. Theodosius Imperator Romam venit cum filio Honorio, hincque eum in Imperatorem coronavit. Honorius vero Romae imperavit annos xiv.

390. xii. Ind. iii. Valentiniano IV. et Neoterino Coss. 2.

391. xiii. Ind. iv. Tatiano et Symmacho Coss. 3.

His Coss. Theodosius Augustus cum Sancti Joannis Baptistae caput apud quandam feminam Macedonicam, Cyzici degentem, invenisset, allatum, Chalcedone primum deposuit, atque a fundamentis in Hebdomo Constantinopoleos excitata in illius nomen aede sacra, in ea venerandum Baptistae caput reposuit, mense Peritio, ex a. d. xii. Kalend. Martias.

Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὑπ. Θεοδοσίου τὸ γ' καὶ Ἀβουνδατίου. D

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκεφαλίσθη Πρόκλος ἀπὸ ἐπάρ-
χων μηνὶ ἀπελλαίῳ πρὸς ἡ' ἰδῶν δεκεμβρίων ἐν Συκαῖς. καὶ
αὐτῷ τῷ ἔτει ἐνεκαινίσθη ὁ Θεοδοσιακὸς φόρος.

5 Ἰνδ. ζ'. ις'. ὑπ. Ἀρκαδίον τὸ γ' καὶ Ὀνωρίον τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐστάθη μέγας ἀνδριάς Θεοδοσίου R 710
Ἀγούστου ἐν τῇ Θεοδοσιακῇ φόρῳ μηνὶ λῶφ καλανδαῖς ἀν-
γούσταις.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει Διογένης ὁ τύραννος ἀπεκεφαλίσθη ἐν

10 Ἰταλίᾳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Θεοδόσιος Ἀύγουστος ἐν Με- P 306
διολάνῳ μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸς ις' καλανδῶν φεβρουαρίων, ὧν
ἔτων ζε'.

Ῥωμαίων μ' ἐβασίλευσεν Ἀρκαδιος, ἐλθὼν ἀπὸ Ῥώμης,
15 ἑάσας ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ Ὀνώριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ἐβασί-
λευσαν δὲ ὁ μὲν Ἀρκαδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ δὲ Ὀνάριος
ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιδ'.

δομοῦ, εἴδηζ'.

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Ὀλυβρίου καὶ Προβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γύμους ἐπετέλεσεν Ἀρκαδιος Ἀύ-
20 γουστος μηνὶ ξανθικῷ πρὸς ε' καλανδῶν μαΐων. καὶ ἐν τῷ

1. Ἀβουνδατίου V. 3. ἀπηλαίῳ P. 7. λῶφ PV constanter.
id. καλανδῶν ἀγούστων R. 14. ἐβασίλευσε μ' P. 15. ἐβασίλευσεν P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

CCXCIII. Olympias.

392. xiv. Ind. v. Arcadio II. et Rufino Coss. 4.
393. xv. Ind. vi. Theodosio III. et Abundantio Coss. 1. 293.

His Coss. Proclus Ex-Praefecto capite plexus est Sycis,
mense Apelaeco, ex a. d. viii. Idus Decembres. Eodemque
anno, dedicatum est Forum Theodosiacum.

394. xvi. Ind. vii. Arcadio III. et Honorio II. Coss. 2.

Iisdem Coss. erecta est ingens statua Theodosii Augusti
in Foro Theodosiaco, mense Loo, Kalend. Augusti.

Et hoc eodem anno, Eugenius Tyrannus in Italia ca-
pite mulctatus est.

Ipsa anno, Theodosius Augustus mortem obiit Mediolani
mense Audynaeco, ex a. d. xvi. Kal. Febr. cum annum lxxv.
attigisset.

Romanis imperavit xl. Arcadius, Roma profectus, relicto 5916.
in eadem urbe Honorio fratre. Imperavit autem Arcadius
Constantinopoli, Honorius vero Romae annos xiv. Colliguntur
anni v. MCMXVII.

395. i. Ind. viii. Olybrio et Probino Coss. 3. 5903.

His Coss. nuptias celebravit Arcadius Augustus mense
Xanthico, ex a. d. v. Kalend. Maii. Et eodem anno, illatum

Β αὐτῷ ἔτι εἰσῆλθε τὸ σκῆνωμα τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ δίῳ πρὸ ε' ἰδῶν νοεμβρίων, καὶ ἀπετέθη πρὸ ε' ἰδῶν νοεμβρίων.

Καὶ ἀνηρέθη Ρουφῖνος ἑπαρχος πραιτωρίων ἐν τῷ ἑβδόμῳ ὑπὸ τοῦ ἐξερέτου. 5

σθδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀνγούστου τὸ δ' καὶ Ὀνωρίου Ἀνγούστου τὸ γ'.

Οὗτος Ἀρκαδίος, υἱὸς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἔσχεν γυναῖκα Εὐδοξίαν, ἧς ἦς τίκεται Θεοδοσίος ὁ νέος. ἔσχεν δὲ καὶ 10
C θνηγατέρας Πουλχερίαν καὶ Ἀρκαδίαν καὶ Μαρίναν. καὶ ἐκ τούτων αἱ μὲν δύο, τουτέστιν Ἀρκαδία ἔκτισε τὸ δημόσιον Ἀρκαδιανὰς, Μαρίνα δὲ τὸν οἶκον ἔκτισε τῶν Μαρίνης. καὶ Πουλχερία τελευταῖον ἔγημε Μαρκιανόν. ἡ δὲ Ἀρκαδία ἔκτισε καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, ἐπίκλην τὰ Ἀρκαδίας. 15

Εἰσὶν ἄρ' οὗ ἔτελειώθησαν οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος μέχρι τῶν προκειμένων ὑπάτων, ἤγουν κη' καὶ αὐτῆς τοῦ ἰουνίου μηνός, ἔτη τέλει πλήρη.

R 712 Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Καισαρίου καὶ Ἀττικοῦ.

10. ἔσχεν καὶ P. 13. τῶν] τὸν P. 18. πλήρη m. R, πλήρης V, πλήρεις R. Conf. p. 215. B.

A. C.

est Theodosii Magni corpus Constantinopolim mense Dio, ex a. d. v. Idus Novembres, et depositum ex a. d. v. Id. Nov.

Et Rufinus Praefectus Praetorio in Hebdōmo ab exercitu sublatum est.

[Ol. Iph.]

CCXCIV. Olympias.

396. II. Ind. IX. Arcadio Augusto IV. et Honorio Augusto III. Coss.

4.

Hic Arcadius, Theodosii Magni filius, conjugem habuit Eudoxiam, ex qua natus est Theodosius Junior. Habuit et filias Pulcheriam, Arcadium, et Marinam. Atque ex his quidem duae, hoc est Arcadia, aedificavit Balneum, Arcadianas dictum: Marina vero Domum Marinae appellatam.

Pulcheria demum nupsit Marciano.

Arcadia vero Sancti Andreae aedem sacram condidit, Arcadiae appellatam.

Ab eo tempore quo martyrium subierunt Sancti Apostoli Petrus et Paulus, usque ad praedictos Consules, sive ex XXVIII. mensis Junii, intercesserunt anni integri CCCXXXV.

397. III. Ind. X. Caesario et Attico Coss.

1. 294.

His Coss. nata est Flaccilla Nobilissima Junior mense Desio, ex a. d. xv. Kalend. Julias.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Φλάκκιλλα ἐπιφανεστά- D
τη νέα μηνὶ δαισίῳ πρὸ ιε' καλανδῶν ἰουλίων.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Ὀνωρίου Αἰγούστου τὸ δ' καὶ Εὐτυχιανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Θεοδώρου μόνου.

5 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Πουλχερία ἐπιφανεστά-
τη μηνὶ ἀδυναίῳ πρὸ ιδ' καλανδῶν φεβρουαρίων.

σὴε' Ὀλυμπιάς.

V 245

Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὑπ. Στελίχωνος καὶ Αἰρηλιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡ ἐπιφανεστάτη Εὐδοξία ἐπήρθη P 307

10 Αὔγουστα μηνὶ ἀδυναίῳ πρὸ ε' ἰδῶν ἰανουαρίων, καὶ ἐγεννήθη

Ἀρκαδία ἐπιφανεστάτη μηνὶ ξανθικῶ πρὸ γ' νωνῶν ἀπριλίων.

Καὶ αὐτῶ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν Γότθοι πολλοὶ ἐν τῇ Λαι-
μομακελίῳ. καὶ ἐκάη ἡ ἐκκλησία τῶν Γότθων σὺν πολλῶ πλή-
θει χριστιανῶν μηνὶ πανέμῳ πρὸ δ' ἰδῶν ἰουλίων. καὶ κατεπον-
15 τίσθησαν Γότθοι ἐν τῇ θαλάσῃ τῶν στενῶν ἐν Χερῶρονήσῳ μηνὶ
ἀπελλαίῳ πρὸ ι' καλανδῶν ἰανουαρίων.

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Βικεντίου καὶ Φλαβίτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπόμπευσεν ἡ κεφαλὴ Γαϊνᾶ τοῦ B
Γότθου μηνὶ ἀδυναίῳ πρὸ γ' νωνῶν ἰανουαρίων.

20 Καὶ αὐτῶ τῷ ἔτει ἐγεννήθη Θεοδόσιος ἐπιφανέστατος υἱὸς
Ἀρκαδίου Αἰγούστου μηνὶ ξανθικῶ πρὸ δ' ἰδῶν ἀπριλίων.

7. Ὀλυμπιάδος V. 12. Γόθοι V saepius. 15. Χερρονήσῳ PV.

17. Φλαβίου P. 18. ἡ et τοῦ om. P. 20. Θεοδόσιος om. P.

A. C. [Ol. Iph.] Anni a. m. c.

398. iv. Ind. xi. Honorio Augusto IV. et Eutychiano Coss. 2.

399. v. Ind. xii. Theodoro solo Cos. 3.

Hoc Consulatu, nata est Pulcheria Nobilissima mense
Audynaeco, ex a. d. xiv. Kalend. Febr.

CCXCV. Olympias.

400. vi. Ind. xiii. Stelichone et Aureliano Coss. 4.

His Coss. Nobilissima Eudoxia levata est Augusta mense
Audynaeco, ex a. d. v. Id. Januar. Et nata est Nobilissima
Arcadia mense Xanthico, ex a. d. iii. Non. April.

Sed et eodem anno, caesi sunt complures Gotthi in Lae-
momacellio. Conflagravit quoque Gotthorum Ecclesia cum
magna Christianorum multitudine mense Panemo, ex a. d. iv.
Idus Jul. Item in mare Freti praecipitati sunt Gotthi mense
Apellaeo, ex a. d. x. Kal. Januar.

401. vii. Ind. xiv. Vincentio et Flavio Coss. 1. 295. 5909.

His Coss. traductum est caput Gainae Gotthi mense Au-
dynaeo, ex a. d. iii. Non. Januar.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπάγη ἡ θάλασσα ἐπὶ ἡμέρας κ' σχήματι
κρυστάλλου.

Ἰνδ. α'. η'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ ε'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπήρθη Θεοδοσίος νέος Ἀγού-
C σιος ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Ἑβδομον ἐν τῷ τριβουναλίῳ
ὑπὸ Ἀρκαδίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ δ' ἰδῶν ἰα-
νουαρίων.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Θεοδοσίον νέον Ἀγούστου καὶ Ρομορίδου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγενήθη Μαρίνα ἐπιφανιστάτη 10
μηνὶ περιτίῳ πρὸ δ' ἰδῶν φεβρουαρίων.

R 714

σὴς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ι'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀρισταινέτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐξεώσθη Ἰωάννης ἐπίσκοπος
D Κωνσταντινουπόλεως, καὶ αἰφνιδίως ἐκάη ἡ μεγάλη ἐκκλησία σὺν 15
τῷ σενάτῳ ὑπὸ τῶν κρατούντων αὐτῆς τῶν λεγομένων Ξυλοκερ-
κητῶν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥρᾳ ε'. καὶ ἐγένετο Ἀρσάκιος ἐπίσκοπος
ἐν τοῖς Ἀποστόλοις μηνὶ δαισίῳ πρὸ ε' καλανδῶν Ἰουλίῳ ἡμέρᾳ
δευτέρᾳ.

1. αὐτῷ ἔτει P. 9. Ῥομορίδου R, Ρομορίδου P. 14. ἐξεώσθη P.
15. αἰφνιδίῳ P. 16. τῶν prius om. P. 17. Οὐρσάκιος R.

A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem anno, natus est Nobilissimus Arcadii filius mense
Xanthico, ex a. d. iv. Id. April.

Eodem anno, mare instar crystalli ad xx. dies concre-
tum est.

402. viii. Ind. xv. Arcadio Augusto V. et Honorio Au-
gusto V. Coss.

2.

His Coss. Theodosius Junior levatus est Augustus Con-
stantinopoli in Hebdomo, in Tribunali, ab Arcadio patre,
mense Audynaeco, ex a. d. iv. Idus Januarias.

403. ix. Ind. i. Theodosio Juniore Augusto et Rum-
rido Coss.

3.

His Coss. nata est Nobilissima Marina, mense Peritio,
ex a. d. iv. Idus Febr.

CCXCVI. Olympias.

404. x. Ind. ii. Honorio Augusto VI. et Aristaeneto Coss.

4.

His Coss. expulsus est Joannes Episcopus Constantino-
poleos, et repente conflagravit Magna Ecclesia cum Senatu,
ignem immittentibus qui hanc obtinebant Xylocercetis appella-
tis, feria ii. hora vi. Creatusque est Episcopus Arsacius in
aede Apostolorum, mense Desio, ex a. d. vi. Kalend. Julias,
feria ii.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Θεὸς χάλαζαν ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει εἰς τύπον λίθων μεγέθει καρύων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ ἡμέρα
 παρασκευῆ ὥραν ὀγδόην. καὶ ἐτελεύτησεν Εὐδοξία Αὐγουστα
 μηνὶ τῷ αὐτῷ ὑπερβερεταίῳ πρὸ α' ἰωνῶν ὀκτωβρίων ἡμέρα ε',
 5 καὶ ἐτέθη ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ δ' P 308
 ἰδῶν ὀκτωβρίων ἡμέρα δ'.

Ἰνδ. γ'. ια'. ὑπ. Στελίχωνος τὸ β' καὶ Ἀνθημίου.

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ὑπ. Ἀρκαδίου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Πρόβου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐκάησαν αἱ θύραι τοῦ Ἰππικοῦ
 10 σὺν τῇ Πρανδιάρᾳ καὶ οἱ προσπαρακείμενοι ἔμβολοι μηνὶ ὑπερ-
 βερεταίῳ πρὸ ἧ' καλανδῶν νοεμβρίων ὥρα τρίτη τῆς νυκτός.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἐνιαυτῷ ἐκομίσθη τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Σα- V 246
 μονῆλ ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς Χαλκηδονησίας σκάλας B
 μηνὶ ἄρτεμισίῳ πρὸ ιδ' καλανδῶν ἰουνίων, προηγουμένον Ἀρ-
 15 καδίου Αὐγούστου καὶ Ἀνθημίον ἐπάρχου πραιτωρίων καὶ ἀπὸ
 ὑπάτων Αἰμιλιανοῦ ἐπάρχου πόλεως καὶ πάσης τῆς συγκλή-
 του· ἄπερ ἀπετέθη πρὸς τινα χρόνον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ
 ἐκκλησίᾳ.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Ὀνωρίου Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Θεοδοσίου νέου
 20 Αἰγούστου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπετελέσθη καινικεννάλια Θεοδοσίου

2. λίθου μεγέθους P, solum μεγέθει R. ib. Post ὑπερβερεταίῳ
 dimidium versum erasit V. 3. κατὰ ὥραν P. 10. οἱ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem anno Deus grandinem depluit instar lapidis, ma-
 gnitudine nucum, Constantinopoli, mense Hyperberetaeo, die
 Veneris, sub horam viii. Et mortua est Eudoxia Augusta
 mense eodem Hyperberetaeo, pridie Non. Octobr. feria v. et
 deposita est in aede Sanctorum Apostolorum mense Hyperbe-
 retaeo, ex a. d. iv. Idus Octobres, feria iv.

405. xi. Ind. iii. Stelichone II. et Anthemio Coss.

1. 296.

406. xii. Ind. iv. Arcadio Augusto VI. et Probo Coss.

2.

His Coss. conflagrarunt portae Circi, cum Prandiara, et
 circumpositae Porticus, mense Hyperberetaeo, ex a. d. viii.
 Kalend. Novembres, hora noctis iii.

Eodem anno, allatae sunt Constantinopolim reliquiae San-
 cti Samuelis per Scalam Chalcedonensem mense Artemisio, ex
 a. d. xiv. Kal. Jun. praeuntibus Arcadio Augusto, et Anthe-
 mio Praefecto Praetorio et Ex-Consule, Aemiliano Praefecto
 Urbi, ac universo Senatu: quae quidem ad aliquod tempus
 depositae sunt in Sanctissima Magna Ecclesia.

407. xiii. Ind. v. Honorio Augusto VII. et Theodosio
 Juniore Augusto II. Coss.

3.

His Coss. celebratae sunt Constantinopoli Quinquennalia

νέου Ἀγούστου ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ γ' ἰδῶν Ἰανουαρίων.

C Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο βροχὴ μεγάλη σὺν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ σεισμῶ μηνὶ ξανθικῷ καλανδαῖς ἀπριλίαις πρω-
 θυπνῷ, ὥστε ἀνασκευασθῆναι τὰς κεράμους τὰς χαλκᾶς τοῦ φόρου 5
 R 716 Θεοδοσίου ἐπὶ Καινούπολιν καὶ τὸ σιγνόχριστον τοῦ Καπετωλίου
 πεσεῖν καὶ πολλὰ πλοῖα παθεῖν καὶ ἐκριφῆναι σκηνώματα οὐκ ὀλίγα
 ἐν τῷ Ἑβδόμῳ.

Τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ ἀνοικοδομήθη ἡ ἀναβάθρα τοῦ Ἰππικοῦ
 ἢ ἐπὶ τὴν στοάν. 10

σθζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὑπ. Βάσσου καὶ Φιλίππου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Ἀρχάδιος Ἀγούστος
 ἐν τῷ παλατίῳ Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ ἀρτεμισίῳ καλανδαῖς
 μαΐαις, καὶ ἀπετέθη ἐν τοῖς Ἀποστόλοις. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει 15
 ἐγένετο βροχὴ μεγάλη σὺν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ σεισμῶ
 μηνὶ πανέμῳ πρὸ γ' ἠωνῶν Ἰουλίῳν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ἄρα α'.

Ῥωμαίων μα' ἐβασίλευσεν Θεοδόσιος νέος ἔτη μβ'.

ἡμοῦ ρθνθ'.

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ η' καὶ Θεοδοσίου νέου 20
 Ἀγούστου τὸ γ'.

Ἰνδ. η'. β'. ὑπ. Οὐαρανᾶ μόνου.

Ἰνδ. θ'. γ'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Θεοδοσίου
 νέου Ἀγούστου τὸ δ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθεν Ἀλλάριχος καὶ ἐποίησεν 25
 ἀντᾶροι Ἀτταλον ἑπαρχον πόλεως. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει τὰ λείψανα
 τοῦ ἁγίου προσφύτου Σαμουὴλ ἀπετέθη ἐν τῷ προφητείῳ αὐτοῦ

7. σκηνώματα ἐκριφῆναι P. 11. σθζ' Ὀλυμπιάς — p. seq. v. 4.
 τὸ ε' μόνον om. P. 14. καλάνδαις V.

Theodosii Junioris Augusti, mense Audynaeco, ex a. d. iii. Idus Ja-
 nuarias.

Eodem ipso anno, magnus adeo imber extitit cum fulgetris, toni-
 trubus, et terrae motu, mense Xanthico, Kalendis Aprilibus, sub primam
 noctis vigiliam, ut aerae tegulae Fori Theodosii a tectis excussae in
 Coenopolim delatae fuerint, et Signum Christi Capitolii decideret, mul-
 taeque naves damnum paterentur, et cadavera non pauca ad Hebdomi
 littora deferrentur.

Eodem anno, Ascensus Circi ad Porticum instauratus est.

τῷ πλησίον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Ἰουκουνδιανῶν μηνὶ ὑπερβηρεταίῳ
 πρὸ γ' νωνῶν ὀκτωβρίων.

σηγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. δ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου τὸ ε' μόνου.

5 Ἐπὶ τῆς παρούσης ὑπατείας ἐκίη τὸ πραιτώριον Μοναζίου
 ἐπάρχου πόλεως ἀπὸ τοῦ δήμου Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν D
 ἔνδειαν τοῦ ἄρτου, καὶ ἐσύρη ἡ καροῦχα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης
 ῥεγεῶνος ἕως τῶν Δομνίνου ἐμβόλων, καὶ ὑπῆρτησαν αὐτοῖς οἱ
 δύο στρατηλάται, Οὐαραναῦς ὁ ὑπατος καὶ Ἀρσάκιος καὶ Συνέσις
 10 ὁ κόμης τῶν λαργιτιῶνων, καὶ παρεκάλεσαν αὐτοῖς λέγοντες,
 Ὑποστρέψατε, καὶ ἡμεῖς τυποῦμεν ὡς θέλετε.

Ἰνδ. ια'. ε'. ὑπ. Λουκίου μόνου.

P 309

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίου καὶ Κώνσταντος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πουλχερία ἀδελφὴ Θεοδοσίου νέου
 15 Ἀγούστου ἐπιφανεστάτῃ ἀνηγορεύθη μηνὶ πανέμῳ πρὸ δ' νωνῶν
 ἰουλίῳν.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἀφιερῶθησαν στηθάρια γ' ἐν τῇ συγκλή-
 τῳ Ὀνωρίου καὶ Θεοδοσίου Ἀγούστων καὶ Πουλχερίας Ἀγού-
 στης ἀπὸ Ἀδρηλιανοῦ δις ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων καὶ
 20 πατρικίου μηνὶ ἀπελλαίῳ πρὸ γ' καλανδῶν ἰανουαρίων.

9. ὁ ὑπατος om. R. ib. Συνέσις P. 10. ὁ Ducangius, καὶ ὁ PV.
 15. ἀνηγορεύθη] Ἀγούστη addit P.

A. C. [Ol. Iph.] Anni a. m. c.

Hoc ipso Consulatu, Praetorium Monaxii Praefecti Urbi
 a plebe Constantinopolitana exustum est, propter panis defe-
 ctum, illiusque carruca tracta est a prima regione usque ad
 Domnini Porticus, illisque occurrerunt duo Magistri militum,
 Varanes Consul et Arsacius, Synesius quoque Comes Largiti-
 onis, ac illos adhortati, *Recedite*, inquit, *fidemque vobis*
obstringimus quod vultis nos executuros.

408.	xiv. Ind. vi.	Basso et Philippo Coss.	4.
409.	i. Ind. vii.	Honorio VIII. et Theodosio Juniore III.
Coss.	1. 298.
410.	ii. Ind. viii.	Varane solo Cos.	2.
411.	iii. Ind. ix.	Honorio IX. et Theodosio IV. Coss.	3.
412.	iv. Ind. x.	Theodosio V. solo Cos.	4.
413.	v. Ind. xi.	Lucio solo Cos.	1. 298. 5916.
414.	vi. Ind. xi.	Constantio et Constante Coss.	2.

His Coss. Pulcheria soror Theodosii Junioris Augusti No-
 bilissima, Augusta renuntiata est mense Panemo, ex a. d. iv.
 Non. Julias.

Eodem anno, dedicatae sunt in Senatu tres Pectorales
 imagines, Honorii et Theodosii Augustorum, et Pulcheriae

B Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ε' καὶ Θεοδοσίου νέου Ἀυγού-
στου τὸ ε'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων κύνκεννάλια Θεοδόσιος νέος Αἰ-
γούστος ἐπετέλεσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ αὐθιναίῳ πρὸ γ'
ιδῶν Ιανουαρίων, καὶ ἐδηλώθη θάνατος Θεομουντίας γαμετῆς 5
τοῦ δεσπότη Ὀνωρίου τοῦ Ἀυγούστου μηνὶ πανέμῳ τῇ πρὸ γ'
καλανδῶν Ἀυγούστου ἡμέρᾳ παρασκευῆ.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει μηνὶ γορπιαίῳ τῇ πρὸ η' καλανδῶν ὀκ-
τωβρίων ἡμέρᾳ παρασκευῆ ἐδηλώθη ἀνηρῆσθαι Ἀταούλφον βάρ-
βαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσιν ὑπὸ τοῦ δεσπότη Ὀνωρίου. καὶ γε-
νομένης λυχνυφίας τῇ ἐξῆς ἵπικὸν ἤχθη, ὡς καὶ πομπὴν εἰσ-
ελθεῖν.

V 247
C

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐπετελέσθη τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλη-
σίας Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ε' ιδῶν ὀκτωβρίων
R 718 ἡμέρᾳ κυριακῆ. καὶ ἐκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς 15
Χαλκηδονησίας σκάλας λείψανα Ἰωσήφ τοῦ υἱοῦ Ἰακώβ καὶ Ζαχα-
ρίου τοῦ πατρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ μηνὶ γορπιαίῳ
πρὸ ε' νωνῶν Σεπτεμβρίων ἡμέρᾳ σαββάτῳ, βασιάζοντων τὰ αὐτὰ
λείψανα ἐν γλωσσοκόμοις δυσὶν Ἀττικοῦ πατριάρχου Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Μωσείως ἐπισκόπου Ἀνταράδου Φοινίκης, κα-
20 θεζομένων αὐτῶν ἐν βουρὶχαλίοις· ἅτινα ἀπέθεντο ἐν τῇ μεγάλῃ

1. τὸ om. R. ib. νέου om. P. 14. ιδῶν] καλανδῶν Clintonus
Fast. vol. II. p. 361. V. ad p. 301. D. 15. ἐν τῇ K. P. 16. Ἰα-
κώβου P. 21. βουρὶχαλίοις P.

A. C.

Augustae, ab Aureliano iterum Praefecto sacris Praetoriis et
Patricio, mense Apellaeo, ex a. d. III. Kal. Januar.

415. VII. Ind. XIII. Honorio X. et Theodosio Augusto
VI. Coss.

His Coss. Theodosius Junior Augustus Quinquennalia ce-
lebravit Constantinopoli mense Audynaeco, ex a. d. III. Id.
Januarii; et renuntiata est mors Thermuntiae Domini Honorii
Augusti conjugis, mense Panemo, ex a. d. III. Kal. Augusti,
feria VI.

Eodem anno, mense Gorpiaeo, ex a. d. VIII. Kal. Octobr.
feria VI. nuntius allatus est Ataülfum barbarum in superiori-
bus partibus a Domino Honorio fuisse sublatum, factaque lu-
minum accensione postridie Circenses ludi acti sunt, in pom-
pae speciem facto ingressu.

Eodem anno, dedicata est Magna Ecclesia Constantinopo-
leus mense Gorpiaeo, ex a. d. VI. Idus Octobr. die Dominica.
Translatæ sunt Constantinopolim per Scalam Chalcedonensem
reliquiae Iosephi filii Jacobi, et Zachariae patris Sancti Joan-
nis Baptistae mense Gorpiaeo, ex a. d. VI. Nonas Septembres,

[Ol. Iph.]

3.

ἐκκλησίᾳ, προπέμποντος Οὔρσου ἐπάρχου πόλεως καὶ πύσης D
τῆς συγκλήτου.

Καὶ ἀφιερῶθη ἀνδριάς χρυσοῦς ἐν τῇ συγκλήτῳ τοῦ δεσπό-
του Θεοδοσίου νέου Ἀυγούστου ἐπὶ Ἀύρηλιανοῦ δις ἐπάρχου
ἑπραιωρίων καὶ πατρικίου.

σϛθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. η'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Παλ-
λαδίου.

Ἐπὶ τοῦτων τῶν ὑπάντων ἐκ τοῦ πορφυροῦ κίονος, ἐν ᾧ
10 ἐπέστη Κωνσταντίνος ὁ μέγας βασιλεὺς, ἀπὸ τοῦ κατωτέρου λί-
θου ἀπέσπασεν λίθος μέγας νυκτὸς μηνὶ δύστρω τῇ πρὸ ε' κα- P 310
λανδῶν ἀπριλίων, ἐπιρωσκοῦσης ἡμέρας τρίτης.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐδέθησαν οἱ πάντες σφόνδυλοι τοῦ αὐ-
τοῦ κίονος.

15 Καὶ ἐπετελέσθη θείατρον, θεωρήσαντος Οὔρσου ἐπάρ-
χου πόλεως, ὑπὲρ τῶν ἐπινικίων τῶν κατὰ Ἄτταλον τὸν τύραν-
νον μηνὶ δαισίῳ τῇ πρὸ δ' καλανδῶν ἰουλίῳ ἡμέρα δ'.

Καὶ ἤχθη καὶ ἵππικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἐπινικίων μηνὶ πα-
νέμῳ νόναις ἰουλίαις.

2. τῆς om. P. 16. τὸν om. P. 17. ἡμέρα δ' om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

die Sabbati, ipsas reliquias in binis arculis deferentibus Atti-
co Patriarcha Constantinopolitano et Mose Antaradi Phoeni-
ces Episcopo, buricis vectis: quae quidem in Magna Ecclesia
depositae sunt, has deducente Urso Praefecto Urbi, et uni-
verso Senatu.

Dedicata quoque est statua aurea in Senatu Domini
Theodosii Junioris Augusti ab Aureliano iterum Praefecto
Praetorio et Patricio.

CCXCIX. Olympias.

416. viii. Ind. xiv. Theodosio Juniore Augusto VII. et
Palladio Coss.

His Coss. ex Columna Porphyretica, in qua stetit Con-
stantinus Magnus Imperator, ab inferiore lapide avulsus est
lapis magnus noctu, mense Dystro, ex a. d. v. Kalend. April-
es, illucescente feria iii.

Hoc ipso anno, revinctae sunt ac illigatae ejusdem Co-
lunnae compages omnes.

Celebrati sunt quoque ludi Theatrales, hos edente Urso
Praefecto Urbi, ob victoriae ex Attalo tyranno reportatae
nuntium, mense Desio, ex a. d. iv. Kalend. Julias.

Acti etiam Circenses ob ejusdem victoriae nuntium, mense
Panemo, Nonis Julii.

Καὶ αὐτῶ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ὁ δεσπότης Θεοδοσίος νέος ἀπὸ
 Β Ἡρακλείας εἰς Κωνσταντινούπολιν μηνὶ γορπιαίῳ πρὸς α' καλαν-
 δῶν ὀκτωβρίων ἡμέρᾳ σαββάτῳ, κομισάμενος κατὰ τὴν συνή-
 θειαν τὸν χρυσοῦν στέφανον ἐν τῷ Θεοδοσιακῷ φόρῳ ὑπὸ
 Οὐρσου ἐπάρχου πόλεως καὶ τῆς συγκλήτου. 5

Ἰνδ. ιε'. θ'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ια' καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμὸς ἐγένετο μέγας ἐσπέρας
 ἡμέρᾳ παρασκευῆ μηνὶ ξανθικῷ πρὸς ιβ' καλανδῶν μαΐων. ἦν
 δὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. 10

R 720 Ἰνδ. α'. ι'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ιβ' καὶ Θεοδοσίου νέου Ἀνγού-
 στου τὸ η'.

C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γέγονεν ἔκλειψις ἡλίου μηνὶ πα-
 νέμῳ πρὸς ιδ' καλανδῶν ἀνγούστων ἡμέρᾳ παρασκευῆ ὥραν η'.

Ἰνδ. β'. ια'. ὑπ. Μοναξίου καὶ Πλίνθα. 11

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡμέρᾳ κυριακῇ εἰσελθόντος Ἀε-
 τίου ἐπάρχου πόλεως μετὰ τοῦ σχήματος ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
 μηνὶ περσιτίῳ πρὸς ζ' καλανδῶν μαρτίων ἐπὶ τῷ εὐξάμενον αὐ-
 τὸν ἀπελθεῖν κληθέντα ἐν τῷ παλατίῳ, Κυριακὸς τις γέρων
 βαλὼν μάχαιραν μεγάλην εἰς χάρτην, ὥσανεὶ λίβελλον αὐτῷ 20
 προσφέρων, ἔκρουσεν αὐτῷ κατὰ τοῦ δεξιῶ μέρους τοῦ στήθους,
 ὥστε τὸ πενόλιον αὐτοῦ καὶ τὴν τόγαν τρηθῆναι.

3. νομισάμενος R, κομισάμενος, κομησάμενος m. R. *ibid.* κατὰ
 τὴν συνήθειαν om. P. 6. Κωνσταντίνου R. 14. ὥρα P. 21.
 τοῦ alterum om. P. 22. πενώλιον PV.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem anno, Dominus Theodosius Junior Heraclea pro-
 fectus, Constantinopolim ingressus est mense Gorpieao, pri-
 die Kalend. Octobr. die Sabbati, auream coronam ab Urso
 Praefecto Urbi et Senatu in Foro Theodosiaco sibi oblatam
 deferens.

417. ix. Ind. xv. Honorio XI. et Constantio II. Coss. 1. 299.

His Coss. factus est ingens terrae motus vesperi die Pa-
 rasceves, mense Xanthico, ex a. d. xii. Kal. Maias. Accidit
 autem hoc ipso die, quo Dominus noster Jesus Christus pas-
 sus est.

6926. 418. x. Ind. i. Honorio XII. et Theodosio Juniore Au-
 gusto VIII. Coss. 2.

His Coss. solis eclipsis facta est mense Panemo, ex a. d.
 xiv. Kal. Augusti feria vi. hora viii.

419. xi. Ind. ii. Monaxio et Plintha Coss. 3.

His Coss. die Dominica, Aëtius Praefectus Urbi, cum
 suae dignitatis habitu, Magnam Ecclesiam ingressus mense
 Peritio, ex a. d. vii. Kalend. Martias, dum peractis precibus

τ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. γ'. ιβ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Κων-
 σταντίου τὸ γ'.

Ὅτε προέκοψεν τὴν ἡλικίαν Θεοδόσιος νέος Ἀγούστος, V 248
 5 ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ παλατίῳ ἐν ζωῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ μετὰ
 τελευτῆν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ συνανεγίνωσκεν αὐτῷ νεώτερός τις
 ὀνόματι Παυλῖνος, υἱὸς τινος κόμητος δομεστικῶν. ἐφίλει δὲ
 αὐτὸν Θεοδόσιος. καὶ ἀνδρειωθεὶς ὁ αὐτὸς Θεοδόσιος νέος Ἀγ- P 311
 γούστος ἐξήτει λαβεῖν δέσποιναν εἰς γάμον· καὶ ὥχλει τῇ ἀδελφῇ
 10 αὐτοῦ Πουλχερίᾳ τῇ δεσποίνῃ, οὔσῃ παρθένῳ. κάκεινῃ πάλιν
 ὡς φιλοῦσα τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφὸν οὐχ εἶλετο γαμηθῆναι τι.
 ἡ δὲ περιεργασαμένη περὶ πολλῶν παρθένων κορασίων, θυγατέ-
 ρων πατρικίων καὶ ἐξ αἵματος βασιλικῶν, θέλουσα τῷ ἀδελφῷ
 αὐτῆς συνδιάγειν ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Θεοδόσιος ὅτι
 15 Ἐγὼ θέλω εὑρεῖν νεώτεραν εὐμορφον πάνν, ἵνα τοιοῦτον κάλ-
 λος μὴ ἔχῃ ἄλλη γυνὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐξ αἵματος βα-
 σιλικῶν. εἰ δὲ μὴ ἔστιν καλὴ εἰς ὑπερβολήν, οὐ χρεῖαν ἔχω
 οὔτε ἀξιωματικῶν οὔτε βασιλικῶν αἵματος οὔτε πλουσίαν, ἀλλὰ B
 καὶ εἴ τις δῆποτε ἐάν ἔστι θυγάτηρ, μόνον εὐπρεπῆς πάνν,

6. αὐτοῦ τοῦ πατρὸς P. 7. ὀνόματι om. P. 8. ἀνδρειωθεὶς PV.
 12. παρθένων om. P. 18. οὔτε ἀξιωματικῶν om. P.

A. C.

[Ol Iph.]

abitum pararet, vocatus ad Palatium, Cyriacus quidam senex,
 grandiori cultro in charta occultato, veluti libellum supplicem
 illi porrigeret, ad dextram pectoris partem ita illum percus-
 sit, ut illius penula et toga perforatae fuerint.

CCC. Olympias.

420. XII. Ind. III. Theodosio Juniore Augusto IX. et
 Constantio III. Coss. 4.

Cum adolesceret Theodosius Junior Augustus, parente superstitute,
 studii ac lectioni in palatio dabat operam: eo vero mortuo, cum illo
 legebat adolescens quidam Paulinus, cujusdam Domesticorum Comitum
 filius. Amabat autem ipsum Theodosius. Et cum jam in virum adole-
 visset Theodosius Junior Augustus, cupiebat Dominam matrimonio sibi
 adungere, eoque nomine subinde interpellabat Dominam Pulcheriam so-
 rorem, quae tum virgo erat, et cum fratrem diligeret, a nuptiis hacten-
 us abstinerat. Sollicita admodum erat quam ex compluribus puellis
 ex Patricio vel Imperatorio genere fratri in uxorem deligeret, statuens
 cum illo in Palatio una versari. Tum Theodosius, *Vellem, inquit, in-
 venire adolescentulam aliquam eximia adco pulcritudine, ut nulla sit in
 urbe Constantinopolitana quae hanc antecellat, eamque ex Imperatorio
 genere. Si tamen nulla occurrat ejusmodi, atque ea formae elegantia,
 tum vero nec Regii mihi curae sunt natales, vel divitiae, aut cujusvis
 filia sit minime sum sollicitus, dummodo prorsus eximia sit forma, tum*

αὐτὴν λαμβάνω. καὶ ἀκούσασα ταῦτα ἡ δέσποινα Πουλχερία πανταχοῦ ἔπεμψεν περιεργαζομένη. καὶ Παυλῖνος δὲ ὁ αὐτοῦ συμπρόκτωρ καὶ φίλος περιέτρεχεν, ἄρῆσαι θέλων αὐτῷ χάριν
 R 722 τοῦ κεφαλαίου τούτου. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἔλθειν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τῶν ἰδίων συγγενῶν κόρην εὐπρεπεστάτην,⁵ ἑλλόγιμον, Ἑλλαδικήν, ὀνόματι Ἀθηναΐδα, θυγατέρα γενομένην Ἡρακλείτου τοῦ φιλοσόφου, ἧτις Ἀθηναῖς ἠναγκάσθη καταλαβεῖν τὴν εὐδαίμονα πόλιν πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῆς θείαν διὰ
 C πρόφασιν τοιαύτην. ὁ φιλόσοφος Ἡράκλειτος ὁ αὐτῆς πατήρ, ἔχων καὶ δύο υἱούς, μέλλων τελευτῶν διέθετο, γράψας ἐν τῇ¹⁰ αὐτοῦ διαθήκῃ κληρονόμους πάσης τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθείσης περιουσίας τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ Οὐαλεριανὸν καὶ Γέσιον, εἰρηκῶς ἐν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, Ἀθηναΐδι δὲ τῇ ποθεινοτάτῃ μου θυγατρὶ δοθῆναι βούλομαι νομίματα ἑκατὸν καὶ μόνον· ἀρκεῖ γὰρ αὐτῇ ἢ αὐτῆς τύχῃ ὑπερέχουσα πᾶσαν τὴν γυναικείαν¹⁵ τύχην. καὶ τελευτῶν ὁ αὐτῆς πατήρ Ἡράκλειτος ὁ σοφὸς Ἀθηναῖος. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν καὶ τοῦ δῆλα γενέσθαι τὰ διατυπωθέντα ἢ αὐτῇ Ἀθηναῖς τοὺς ἑαυτῆς ἀδελφούς ἐδυσώπει, ὡς μελζοντας ὄντας τὴν ἡλικίαν, προσπίπτουσα αὐτοῖς καὶ αἰτοῦσα μὴ προσχεῖν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, ἀλλὰ τὸ τρίτον μέρος²⁰ λαβεῖν τῆς πατρῴας περιουσίας, λέγουσα μηδὲν ἡμαρτηκέναι, ἀλλ' ὅτι Καὶ ὑμεῖς γινώσκετε τὸ πῶς διεκείμην πρὸς τὸν κοινὸν

2. περιεργασαμένη P. 17. τοῦ] Fort. τὸ. 18. αὐτῇ δὲ P. 22. τὸ om. P.

illam mihi in conjugem assumam. Quibus auditis, Domina Pulcheria hujuscemodi perquirendae puellae causa varias in regiones misit. Sed et Paulinus, Theodosii socius et amicus, hac in re Theodosio placere cupiens circumcursabat. Accidit interea ut Constantinopolim cum suis cognatis veniret puella Graecanica, forma admodum eleganti, ac eloquentia singulari, Athenais nomine, Heracliti Philosophi filia: quae quidem Athenais coacta fuerat Felicem Urbem petere, amitam suam conventura, hac quam dicturi sumus occasione.

Heraclitus Philosophus, illius pater, cum duos haberet filios, moriturus testamentum condidit, quo duos illos filios, Valerianum et Gesium, ex asse scripsit heredes, hisce verbis adjectis: *Athenaidi vero desideratissimae filiae meae volo dari duntaxat centum nummos: sufficit enim illi fortuna sua, quae fortunam omnem muliebrem excedit.* Atque ita moritur pater Heraclitus Philosophus Atheniensis. Post mortem vero illius, Athenais cum quae in paterno testamento exarata erant accepisset, fratres suos, utpote natu majores, illorum etiam pedibus advoluta, rogavit, ut posthabito patris testamento tertiam haereditatis partem sibi habere sinerent, cum diceret nihil se peccasse: *Quinpotius, aiebat, testes ipsimet estis, qua ratione erga communem parentem me gesserim. Unde*

ἡμῶν πατέρα, καὶ οὐκ οἶδα διὰ τί ἄπορόν με κατέλιπεν μέλλων
 τελευτῶν καὶ εὐπορίας τυχεῖν μετὰ τὴν αὐτοῦ νέκρωσιν ἐχαρί-
 σατό μοι. οἱ δὲ αὐτῆς ἀδελφοὶ ἕμειναν ἀπειθεῖς, καὶ ὄργισθέν- P 312
 5 ἔτατο αὐτὴν λοιπὸν ἡ ἀδελφὴ τῆς γενομένης αὐτῆς μητρός, καὶ
 οὐ μόνον ὡς ὄρφανὴν ἀλλὰ καὶ ὡς παρθένον καὶ ἀδελφόπαιδα
 ἐφύλαξεν αὐτήν· ἦντινα λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς ἀνήγαγεν ἐν Κων-
 σταντινουπόλει πρὸς τὴν ἄλλην θείαν αὐτῆς τὴν ἀδελφὴν τοῦ
 αὐτῆς πατρὸς Ἡρακλείτου. καὶ λαβοῦσαι αὐτὴν ἐποίησαν ἀξίω-
 10 σιν κατὰ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, καὶ προσήλθον τῇ εὐσεβεστάτῃ
 δεσποίνῃ Πουλχερίᾳ τῇ ἀδελφῇ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, καὶ V 249
 ἐδίδαξαν ὡς βιαζομένη παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀδελφῶν, διαλε-
 γομένη ἑλλογίμως. καὶ ἑωρακόσα αὐτὴν ἡ αὐτὴ δέσποινα Πουλ-
 χερία εὐπρεπῆ καὶ ἑλλόγιμον, ἐπηρώτησεν τὰς αὐτῆς θείας εἰ B
 15 ἔστι παρθένος; καὶ ἐδιδάχθη ὅτι παρθένος πεφύλακται ἀπὸ τοῦ R 724
 αὐτῆς πατρὸς καὶ ὅτι διὰ λόγων πολλῶν ἦκται φιλοσοφίας, ἐκέ-
 λευσεν αὐτὴν ἅμα ταῖς αὐτῆς θείαις διὰ κουβικουλαρίων φυ-
 λαθῆναι καὶ περιμεῖναι, λαβοῦσα, φησὶν, τὴν δέησιν παρ'
 αὐτῆς εἰσηλθε πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Θεοδοσίον τὸν βασιλέα,
 20 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ἡῤῥον νεωτέραν καθάραν, εὐστολον, λεπτο-
 χαρακτηρον, εὐρινα, ἀσπροτάτην ὡσεὶ χιών, μεγαλόφθαλμον,
 ὑπόκεχαρισμένην, οὐλοξάνθόκομον, σεμνόποδα, ἑλλόγιμον, Ἐλ-

12. διαλεγομένην P. 13. ἑωρακῦσα P. *ibid.* δέσποινα] ἡ δέ-
 σποινα P. 16. καὶ κελεύσασα Malalas p. 354. 18.

*nescio cur moriturus, dum me inopem relinquit, omnium rerum copia post
 illius excessum frui largiatur. Verum persuaderi fratres non potuere,
 immo irati et hanc persecuti, domo paterna excedere coegerunt: quam
 excepit deinceps matris illius soror, neque illa solum ut pupillam, sed
 et ut virginem ac sororis filiam tutata est. Hanc deinde secum adduxit
 Constantinopolim ad aliam amitam suam, patris Heracliti sororem.
 Illae causa puellae suscepta, et actione contra illius fratres instituta,
 adierunt piissimam Dominam Pulcheriam, Theodosii Imperatoris soro-
 rem, hancque ut a fratribus exacta sit docuere: quod et illa singulari
 eloquentia exposuit.*

*Domina vero Pulcheria puellam conspicata, forma prorsus eleganti,
 ac praeclara dicendi facultate praeditam, interrogavit illius amitam, an
 virgo esset. Postquam vero virginem a parente fuisse custoditam intel-
 lexit, eamque Philosophiae studiis longo tempore institutam, jussit illam
 una cum amitis a Cubiculariis custodiri, et aliquantulum expectare: ac-
 ceptoque, ut aiunt, supplicii illius libello, ad fratrem Theodosium ingre-
 sa, Inveni, inquit, puellam, puram, egregie ornatam, exili corporis sta-
 tura, naso decenti, nivis instar candidum, oculis magnis, gratia singu-
 lari, crispis usque flavis capillis, maturo incessu, disertam, Graecuni-*

λαδικήν, παρθένον. ὁ δὲ ἀκούσας, ὡς νεώτερος, ἀνήφθη, καὶ
 C μεταστελλόμενος τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ καὶ φίλον Παυλίον
 ἤτησε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὡς ἐπ' ἄλλω τινὶ εἰσαγαγεῖν τὴν αὐ-
 τὴν Ἀθηναίδα ἐν τῷ αὐτῆς κουβουκλίῳ, ἵνα διὰ τοῦ βήλου θεω-
 ρήσῃ αὐτὴν ἅμα Παυλίῳ. καὶ εἰσῆχθη, καὶ ἑωρακῶς αὐτὴν 5
 ἠρώσθη αὐτῆς, θαναμάσαντος αὐτὴν Παυλίῳ, καὶ κρατήσας
 αὐτὴν ἐποίησε χριστιανήν, ἣν γὰρ Ἑλληνίς, καὶ μετωνόμασεν
 αὐτὴν Εὐδοκίαν.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Εὐσταθίου καὶ Ἀγρεκόλα.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων ἐνεβλήθη τὸ ὕδωρ τῆς κιστέρης 10
 D τῆς δεσποίνης Πουλχερίας Ἀυγούστας μηνὶ περικτίῳ πρὸ α' ἰδῶν
 φεβρουαρίων, παρόντος τοῦ δεσπότου Θεοδοσίου Ἀυγούστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει γάμους ἐπετέλεσε Θεοδοσίος Ἀυγούστος,
 λαβὼν γυναῖκα Ἀθηναίδα τὴν καὶ Εὐδοκίαν μηνὶ δαισίῳ πρὸ ζ'
 ἰδῶν ἰουνίων, καὶ ἐπετελέσθη ἵππικὸν τῶν αὐτῶν γάμων τῷ αὐ- 15
 τῷ δαισίῳ μηνὶ πρὸ δ' ἰδῶν ἰουνίων, ὁμοίως καὶ θέατρον τοῦ
 αὐτοῦ ἵππικῶ.

Καὶ ἔσχεν ἕξ αὐτῆς Ἀθηναίδος τῆς καὶ Εὐδοκίας θυγατέρα
 Εὐδοξίαν ὀνόματι.

P 313 Ἀκούσαντες δὲ οἱ τῆς Ἀυγούστης ἀδελφοὶ ὅτι βασιλεύει ἡ 20
 ἀδελφὴ αὐτῶν, προσέφυγον ἐν τῇ Ἑλλάδι φοβηθέντες· καὶ πέμ-

1. ὁ] ὡς P. 4. κουβικουλίῳ P. *ibid.* βέλου P. 6. αὐτῆς
 Malalas p. 355. 6. αὐτῷ PV. *ib.* κρατήσαντος R. 9. Ἀγρεκόλα P.
 11. Ἀυγούστης P. *ib.* ἰδῶν om. R. 16. μηνὶ Δεσίῳ P.

Annam. c. cam, virginem. Haec simul is audivit, uti juvenis exarsit, et accersito
 socio suo et amico Paulino, petivit a sorore sua, ut specie alterius cu-
 jusdam negotii, Athenaidem in suum cubiculum adduceret, quam per ve-
 lum una cum Paulino spectaret. Introducta illa ac visa, ejus amore sta-
 tim succensus est, admirante eandem Paulino, quam ille in uxorem ac-
 ceptam, Christianam fecit (erat enim Gentilis), Eudociae indito no-
 mine.

A. C.

[Ol. Iph.]

5929. 421. XIII. Ind. iv. Eustathio et Agricola Coss. 1. 300.

His Coss. immissa est aqua in Cisternam Dominae Pulcheriae Augu-
 stae mense Peritio, Idibus Februarii, praesente Domino Theodosio Au-
 gusto.

Hoc ipso anno, Theodosius Augustus accepta in conjugem Athenai-
 de, quae et Eudocia dicta est, nuptias celebravit mense Desio, ex a. d.
 vii. Idus Junias: quarum Circenses acti sunt et celebrati eodem mense
 Desio, ex a. d. iv. Idus Junias, editique pariter in Circo ludi Scenici.

Suscipit autem ex ipsa Athenaide, seu Eudocia, filiam nomine Eu-
 dociam.

Cum vero sororem imperare intellexissent Augustae fratres, metu
 correpti, fugerunt in Graeciam: At illa per nuntios data securitate ac-

ψασα ἀνήνεγκεν αὐτοὺς ὑπὸ λόγον, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἀξιωμα-
 τικούς, προυγαρόντος αὐτοὺς τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. καὶ τὸν
 μὲν λεγόμενον Γέσιον ἔπαρχον πραιτωρίων ἐποίησεν τοῦ Ἰλλυ-
 ριῶν ἔθρους, τὸν δὲ Οὐαλεριανὸν μάγιστρον, εἰρηκόσης αὐτοῖς
 5 τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Εὐδοκίας ὅτι Εἰ μὴ ὑμεῖς κακῶς ἐχρήσασθέ
 μοι, οὐκ ἂν ἤναγκαζόμεν ἐλθεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ βα-
 σιλεῦσαι. τὴν οὖν ἐκ τῆς γενέσεώς μου βασιλείαν ὑμεῖς ἐχαρή- R 726
 σασθε· ἡ γὰρ ἐμὴ ἀγαθὴ τύχη ὑμᾶς ἀπειθεῖς ἐποίησεν εἰς ἐμὲ
 γενέσθαι καὶ οὐχ ἢ ὑμετέρα πρὸς ἐμὲ γνώμη. B

10 Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος Παυλῖνον ὡς φίλον αὐτοῦ καὶ
 μεσόσαντα τῷ γάμῳ καὶ συναριστοῦντα αὐτοῖς ἐποίησεν διὰ πά-
 σης ἀξίας ἐλθεῖν· καὶ μετὰ ταῦτα προηγάγετο αὐτὸν μάγιστρον.
 καὶ ἠῤῥήθη, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πρὸς τὸν βασιλεῦς Θεοδόσιον
 καὶ τὴν Ἀγούσταν, ὡς καὶ παρὰνυμφος αὐτῶν γενόμενος.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀφιερῶθη ἀνδριάς Ἀρκαδίου ἐστὼς ἐπάνω V 250
 τοῦ Κοχλίου τοῦ κίονος ἐν τῷ Ἀρκαδιακῷ φόρῳ ἐν τῷ καλουμέ-
 νῳ Ξηρολόφῳ μηνὶ πανέμῳ πρὸς ε' ἰδῶν ἰουλίῳν ἡμέρα σαβ- C
 βάτῳ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐδηλώθη νίκη κατὰ Περσῶν μηνὶ γορπιῳῷ
 20 πρὸς ἡ' ἰδῶν σεπτεμβριῶν ἡμέρα γ'.

Ἰνδ. ε'. ἰδ'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ γ' καὶ Θεοδοσίου Ἀγούστου
 τὸ ε'.

3. Γέσιον λεγόμενον P. 4. αὐτῆς τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς P.
 9. ἡ om. P. 14. ὡς καὶ] ὡς P. 16. Κωχλίῳ V.

cersitos ad dignitates provexit, ipsos promovente Theodosio Imperatore.
 Ac Gesium quidem Praefectum Praetorio Illyrici, Valerianum autem
 Magistrum fecit, cum subinde fratribus suis diceret Eudocia Augusta,
*Nisi vos male me tractassetis, nunquam Constantinopolim venire fuisset
 coacta, neque imperassem. Imperium ergo quod Genesis mea portende-
 rat, concessistis, bona enim fortuna mea vos erga me reddidit asperiores,
 non vero vestra in me voluntas.*

Imperator autem Theodosius Paulinum ut amicum suum, et nuptia-
 rum conciliatorem, quique eorum esset conviva, per omnes honorum gra-
 dus ad dignitates provexit, eumque tandem Magistrum renuntiavit, eo
 honore auctus, ut quoties luberet, Theodosium Augustum et Augustam,
 tanquam ipsorum Paranympus convenire liceret.

Hoc anno, dedicata est statua Arcadii, quae stat supra cochleam
 columnae in Foro Arcadiaco, in loco Xerolopho appellato, mense Pane-
 mo, ex a. d. vi. Idus Julias, die Sabbati.

Eodem hoc anno, nuntiata est victoria de Persis relata, mense Gor-
 piaeo, ex a. d. viii. Idus Septembres, feria iii.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστήρ πέμ-
πων ἀκτῖνα πάνυ ἐπιμήκη λευκὴν μηνὶ δύστρω ὡς ἐπὶ νίκτας ἰ-
μειὰ ἀλεκτρούνα, καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμός.

Ἰνδ. ζ'. ιέ. ὑπ. Ἀσκληπιοδότου καὶ Μαρινανοῦ.

D Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀνηγορεύθη ἡ Εὐδοκία Ἀύγουστα 5
μηνὶ αὐθιναίῳ πρὸ δ' ἡμερῶν Ἰανουαρίων, καὶ πολλοὶ σεισμοὶ ἐγέ-
νοντο ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥραν δεκάτην μηνὶ ξανθικῷ πρὸ ζ' ἰδῶν
ἀπριλίῳ.

τὰ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὑπ. Βίκτωρος καὶ Καστίνου. 10

Ἰνδ. η'. ιζ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ια' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος.

P 314

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπήρθη ὑπὸ Θεοδοσίου νέου Αἰ-
γούστου Οὐαλεντινιανὸς νέος Ἀύγουστος μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ
ι' καλανδῶν νοεμβρίῳ. 15

Ἰνδ. θ'. ιη'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιβ' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ νέου Ἀυγούστου τὸ β'.

Ἰνδ. ι'. ιθ'. ὑπ. Ἰερίας καὶ Ἀρδαβουρίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ δημόσιον τὸ ποτε

17. νέου om. P.

Anni a m. c. A. C.

5930.

422. xiv. Ind. v. Honorio XIII. et Theodosio Augusto
X. Coss.

[Ol. Iph.]

2.

His Coss. sidus in coelo apparuit, radium quendam can-
didum ac longissimum promittens, mense Dystro, per noctes
circiter x. post gallicinium: eodemque anno terrae motus fa-
ctus est.

423. xv. Ind. vi. Asclepiodoto et Mariniano Coss.

3.

His Coss. Eudocia renuntiata est Augusta mense Audy-
naeo, ex a. d. iv. Nonas Januariarum, crebrique fuere terrae
motus feria ii. hora x. mense Xanthico, ex a. d. vii. Idus
Apriles.

CCCI. Olympias.

424. xvi. Ind. vii. Victore et Castino Coss.

4.

425. xvii. Ind. viii. Theodosio Augusto XI. et Valenti-
niano Caesare Coss.

1. 302.

His Coss. Valentinianus Junior levatus est Augustus a
Theodosio Juniore Augusto mense Hyperberetaeo, ex a. d. x.
Kal. Novembres.

426. xviii. Ind. ix. Theodosio Augusto XII. et Valenti-
niano Augusto II. Coss.

2.

427. xix. Ind. x. Hierio et Ardaburio Coss.

3.

His Coss. dedicatum est Balneum publicum, olim dictum

μὲν Κωνσταντινιαναί, νῦν δὲ Θεοδοσιαναί, τελέσαντος αὐτὸ Ἰε- R 728
 ρίου τοῦ δις ἐπάρχου καὶ ὑπάτου μηνὶ ὑπερβριρεταίῳ πρὸ ε' νω-
 νῶν ὀκτωβρίων.

τβ' Ὀλυμπιάς.

B

5 Ἰνδ. ια'. κ'. ὑπ. Φήλικος καὶ Ταύρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Οὐάνδαλοι εἰσῆλθον εἰς Ἀφρικὴν.

Ἰνδ. ιβ'. κα'. ἐπ. Φλωρεντίου καὶ Διονυσίου.

Ἰνδ. ιγ'. κβ'. ἐπ. Θεοδοσίου Αἰγούστου τὸ ιγ' καὶ Οὐαλεντι-
 νιανοῦ νέου Αἰγούστου γ'.

10 Ἰνδ. ιδ'. κγ'. ὑπ. Ἀντιόχου καὶ Βάσσου.

Ἐν ἔτει νά τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ
 τῆς Θεοδοσίου νέου Αἰγούστου βασιλείας ἔτους κγ' καὶ τῶν προ- C
 κειμένων ὑπάτων ἐγένετο ἡ τρίτη σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ τῶν σ'
 ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς,
 15 ἧτις καὶ αὐτὴ τοῦ συμβόλου τῆς ὁρθῆς καὶ ἀμωμῆτου πίστεως
 ἐχομένη ἐν ὀνόματι Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸν αὐτὸν
 κατέβαλεν Νεστόριον. οὗτος γὰρ τὸν ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπων καὶ
 πᾶσαν φύσιν ὑπεραίροντα ἐκ τῆς παρθένου κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν
 ἀνθρωπίνης μόνης οὐσίας, οὐχ ἅμα δὲ καὶ θείας εἶναι διδάσκειν
 20 ὁ παράφρων ἐτόλμησεν.

1. Κωνσταντινιαναί] Vid. Ducang. Hist. Byzant. p. II. p. 91. s. 2.
 ὑπάτων RV. 9. γ' om. V, τὸ γ' P sola. 14. πατέρων καὶ μα-
 καρίων P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Constantinianae, nunc vero Theodosianae, opus conficiente
 Hierio iterum Praefecto Urbi et Consule, mense Hyperbere-
 taeo, ex a. d. v. Nonas Octobres.

CCCII. Olympias.

428. xx. Ind. xi. Felice et Tauro Coss.

4.

His Coss. Vandali Africam ingressi sunt.

429. xxi. Ind. xii. Florentio et Dionysio Coss.

1. 302.

430. xxii. Ind. xiii. Theodosio Augusto XIII. et Valen-
 tiniano Augusto III. Coss.

2.

431. xxiii. Ind. xiv. Antiocho et Basso Coss.

3.

Anno cdi. Domini in coelum Assumptionis, Theodosii vero
 Junioris Augusti imperii anno xxiii. iisdemque Coss. celebrata
 est III. Synodus Ephesi cc. sanctorum et beatorum Patrum
 contra Nestorium impium: quae quidem secundum rectae et
 inculpatae fidei Symbolum, in nomine Christi veri Dei nostri
 eundem Nestorium dejecit. Hic enim Dominum nostrum Je-
 sum Christum supra captum hominum, et naturam omnem
 praecellentem, ex Virgine natum, humanam duntaxat, non

V 251

τγ' Ὀλυμπιάς.

D Ἰνδ. ιε'. κδ'. ὑπ. Οὐαλερίου καὶ Ἀετίου.

Ἰνδ. α'. κε'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιδ' καὶ Μαξιμου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγένετο πυρκαϊὰ μεγάλη ἀπὸ τοῦ νεωρίου· καὶ ἐκάησαν τὰ ὄρια καὶ τὸ δημόσιον ὃ Ἀχιλλεὺς μηνὶ 5
λώφῳ πρὸς ιβ' καλανδῶν σεπτεμβρίων.

Ἰνδ. β'. κς'. ὑπ. Ἀρεοβίνδου καὶ Ἀσπαρος.

Ἰνδ. γ'. κς'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιε' καὶ Οὐαλεν-
τινιανοῦ νέου Ἀυγούστου τὸ δ'.

P 315

τδ' Ὀλυμπιάς.

10

Ἰνδ. δ'. κη'. ὑπ. Ἰσιδώρου καὶ Σενάτορος.

Ἰνδ. ε'. κθ'. ὑπ. Ἀετίου τὸ β' καὶ Σιγισβούλδου.

R 730 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει
Οὐαλεντινιανὸς νέος Ἀυγούστος μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸς ιβ' κα-
λανδῶν νοεμβρίων. καὶ ἐπετέλεσε τοὺς αὐτοῦ γάμους, λαβὼν 15
Εὐδοξίαν τὴν θυγατέρα Θεοδοσίου καὶ Εὐδοκίαν Ἀυγούστου,
μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸς δ' καλανδῶν νοεμβρίων, καὶ ἔσχεν ἕξ ἀν-
B τῆς δύο θυγατέρας, Εὐδοκίαν καὶ Πλακιδίαν.5. Ἀχιλλεὺς P. 6. λόφ PV. 12. Σιγισβάλδου P. 16. Ἀυ-
γούστῃς P.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

vero simul et divinam habuisse substantiam docere uti insa-
nus ausus est.

CCCIII. Olympias.

432. xxiv. Ind. xv. Valerio et Aëtio Coss.

4.

433. xxv. Ind. i. Theodosio Augusto XIV. et Maxi-
mo Coss.

1. 303.

His Coss. exortum est incendium ingens a Neorio, et
conflagrarunt Horrea, et Balneum publicum, Achilleus appel-
latum, mense Loo, ex a. d. xii. Kal. Septembres.

434. xxvi. Ind. ii. Areobindo et Aspare Coss.

2.

435. xxvii. Ind. iii. Theodosio Augusto XV. et Valenti-
niano Juniore Augusto IV. Coss.

3.

CCCIV. Olympias.

5944. 436. xxviii. Ind. iv. Isidoro et Senatore Coss.

4.

437. xxix. Ind. v. Aëtio II. et Sigisvaldo Coss.

1. 303.

His Coss. Valentinianus Junior Augustus venit Constanti-
nopolim mense Hyperberetaeo, ex a. d. xii. Kal. Novembr. et
suas celebravit nuptias, accepta Eudoxia, filia Theodosii et
Eudociae Augustae, mense Hyperberetaeo, ex a. d. iv. Kal.
Novembres: et ex ea filias duas suscepit, Eudociam et Pla-
cidiam.

Ἰνδ. ε'. λ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιε' καὶ Φαύστου.

Ἰνδ. ζ'. λα'. ἱπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιε' καὶ Φήστου.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐκέλευσε Θεοδόσιος Ἀυγούστος τὰ τεῖχη κύκλῳ γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ παραθαλασσίῳ Κωνσταντινουπόλεως. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ἐν Καρθαγένῃ Ζωζίροχος ὁ βασιλεὺς τῶν Οὐανδάλων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ· καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει πειροῦται τὴν Σικελίαν ἐρημῶσαι.

τέ' Ὀλυμπιάς.

C

Ἰνδ. η'. λβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανῷ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Ἀνατολίου.

Ἰνδ. θ'. λγ'. ὑπ. Κύρου μόνου.

Ἐπὶ τούτου ἐσφάγη Ἰωάννης Οὐάνδαλος ἐν τῇ Θράκῃ.

Ἰνδ. ι'. λδ'. ὑπ. Εὐδοξίου καὶ Διοσκόρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπέρασαν οἱ Οὔννοι καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν ἠρήμωσαν Ἀττίλας καὶ Βλίδας.

Ἰνδ. ια'. λε'. ὑπ. Μαξίμου τὸ β' καὶ Πατέρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ δημόσιον λουτρόν ὁ Ἀχιλλεὺς μηνὶ αὐδνναίῳ πρὸ γ' ἰδῶν ἰανουαρίων. καὶ εἰσῆλ-

5. Ζωζίροχος V.

6. τῷ αὐτῷ P.

12. Ἰωάννης σου ἄνδαλος V.

15. ἐρήμωσαν P.

18. Ἀχιλεὺς PV.

A. C.

[Ol. Iph.]

438. xxx. Ind. vi. Theodosio Augusto XVI. et Fausto Coss.

2.

439. xxxi. Ind. vii. Theodosio Augusto XVII. et Festo Coss.

3.

Hoc anno Theodosius Augustus praecepit muris claudi universum littus maritimum Constantinopoleos. Sed et ipso anno Gensericus Vandalorum Rex Carthaginem ingressus est mense Hyperberetaeo: eodemque anno, Siciliam vastare annis est.

CCCV. Olympias.

440. xxxii. Ind. viii. Valentiniano Augusto V. et Anatolio Coss.

4.

441. xxxiii. Ind. ix. Cyro solo Cos.

1. 304

Hoc Cos. caesus est Joannes Vandalus in Thracia.

442. xxxiv. Ind. x. Eudoxio et Dioscoro Coss.

2.

His Coss. trajecerunt Hunni, et Illyricum vastarunt Attilas et Blidas.

443. xxxv. Ind. xi. Maximo II. et Paterno Coss.

3.

His Coss. dedicatum est publicum Balneum Achilleus mense Audynaeco, ex a. d. iii. Idus Januarias. Et ingressus est Theodosius Augustus Constantinopolim, rediens ab expeditione Asiae, mense Loo, ex a. d. vi. Kal. Septembres.

Θεν Θεοδοσίος ὁ Ἀύγουστος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τοῦ ἑξ-
πεδίτου τῆς Ἀσίας μηνὶ λῶφῳ πρὸς ε' καλανδῶν σεπτεμβρίων.

τς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. ὑπ. Θεοδοσίου Αἰγούστου τὸ ιη' καὶ Ἀλβίνου.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει προϊόντος τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου εἰς 5
P 316 τὴν ἐκκλησίαν τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Θεοφανίων, συνέβη τὸν μά-
V 252 γιστρον Παυλίον ἀρρώστῆσαι ἐκ τοῦ ποδὸς καὶ μῆναι ἀπρούϊτον
καὶ ἔσκουσεῦσαι. καὶ προσήνεγκεν πένης τις τῷ βασιλεῖ Θεοδο-
σίῳ μῆλον Φρύγιον παμμέγεθες εἰς πᾶσαν ὑπερβολήν. καὶ ἔξε-
R 732 νίσθη ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος, καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς 10
δέδωκεν τῷ πένητι νομίματα ῥν', καὶ ἔπεμψε τὸ μῆλον τῇ Ἀύ-
γούστῃ Εὐδοκίᾳ, καὶ ἡ Ἀύγουστα ἔπεμψεν αὐτὸ Παυλίῳ τῷ
μαγίστρῳ καὶ φίλῳ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ αὐτὸς μάγιστρος ἀγνοῶν
ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν αὐτὸ τῇ Ἀύγούστῃ, αὐτὸς πάλιν ἔπεμ-
B ψεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ, ὡς ἔξέροχεται ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. 15
καὶ ἐδέξατο αὐτὸ ὁ βασιλεὺς δίχῃ τῆς Ἀύγούστας, καὶ ἀποκρύψας
αὐτὸ καλέσας τὴν Αἰγούσταν ἐπηρώτησεν αὐτήν, Ποῦ ἐστὶ τὸ
μῆλον ὃ ἔπεμψά σοι; ἡ δὲ εἶπεν ὅτι Ἐφαγον αὐτό. καὶ ὤρκω-
σεν αὐτήν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας εἰ ἔφαγεν ἢ τινα ἔπεμψεν
αὐτό. κακείνη ἐπωμόσατο ὅτι οὐδενὶ αὐτὸ ἔπεμψεν, ἀλλ' αὐτὴ 20
αὐτὸ ἔφαγεν. καὶ ἐκέλευσεν, καὶ ἠρέχθη τὸ μῆλον, καὶ ἔδειξεν

2. σεπτεμβρίου P. 6. τὴν om. P. 11. 14. Ἀύγούστη P. 12.
Ἀύγούστη P. 16. αὐτὸ om. P. 19. αὐτὴν Malalas p. 357. 8.
αὐτῇ PV. *ibid.* εἰ] ἢ R.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCVI. Olympias.

444. xxxvi. Ind. xii. Theodosio XVIII. et Albino Coss. 4.

Hoc anno, procedente Theodosio Imperatore in Ecclesiam die sanctorum Epiphaniarum festo, accidit ut Paulinus Magister ex pede aeger decumberet, nec processui interesset, cum sese excusasset. Obtulit interim pauper quidam pomum Phrygium, ultra quam solet, magnitudinis, ad quam obstupuit Imperator ac universus Senatus, statimque pauperi cl. aureos numerari jussit, misitque pomum Augustae Eudociae, Augusta vero Paulino Magistro et amico Imperatoris. Idem vero Paulinus Magister, cum ignoraret ab Imperatore illud ad Augustam fuisse missum, ipse rursus ad Imperatorem Theodosium, dum ex Ecclesia egrederetur, illud ipsum misit. Recepti Imperator clam Augusta, et abscondit, advocatamque Augustam rogavit: *Ubi est malum, quod misi tibi?* Illa vero, *Comedi*, inquit. Tum Imperator exacto ab ea per suam salutem sacramento, rursus rogat an comedisset, an vero misisset alteri? Juravit illa se comedisse. Tum Imperator adferri pomum imperavit, allatumque illi ostendit. Exhinc illos inter divortium intercessit, ac separatio, Paulinumque deinceps suspectum habuit, ac tandem interfici praecepit. Quare

αὐτῇ αὐτό· καὶ ἐγένετο μεταξὺ αὐτῶν λύσις καὶ ἀπομερισμός.
καὶ λοιπὸν ὑπενόησεν τὸν αὐτὸν Παυλῖνον Θεοδοσίος ὁ βασιλεὺς,
καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. καὶ λυπηθεῖσα ἡ αὐτὴ δέ-
σποινα Εὐδοκία ὡς ὕβρισθεῖσα, ἐγνώσθη γὰρ πανταχοῦ ὅτι διὰ C
5 αὐτὴν ἐσφάγη ὁ Παυλῖνος, ὡς ὢν εἴμορφος νεώτερος, ἤτήσατο
τὸν βασιλέα Θεοδοσίον ἢ Ἀύγουστα Εὐδοκία ἀπελθεῖν εὐχῆς χά-
ριν εἰς τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ παρέσχεν αὐτῇ, καὶ ἀποιῶσα
ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα εἴξασθαι, εἰσελ-
θεῖσα ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ εἶπεν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ λό-
10 γον ἐγκωμιαστικὸν εἰς τὴν αὐτὴν Ἀντιόχειαν, καθημένη ἕσωθεν
τοῦ δίφρου ὀλοχρύσου ὕψους καὶ διαλίθου βασιλικοῦ, καὶ ἔκραζαν
αὐτῇ οἱ τῆς πόλεως, καὶ ἀνηνέχθη αὐτῇ ἕσω ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
εἰκὼν ἔγχρυσος, καὶ εἰς τὸ λεγόμενον Μουσεῖον στήλην χαλκῆν D
ἕστησαν αὐτῇ, αἰτινες ἕως τοῦ νῦν ἴστανται. καὶ φιλοτιμησα-
15 μὲν τῇ τῶν Ἀντιοχέων πόλει τῆς Συρίας χρήματα λόγῳ σιτωνι-
κοῦ ὤρμησεν ἐπὶ τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ ἔκτισεν εἰς Ἱεροσό-
λυμα πολλά, καὶ τὸ τεῖχος ἅπαν ἀνενέωσεν τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰ-
πυῶσα ὅτι Δι' ἐμὲ εἶπε Δαβὶδ ὁ προφήτης ὅτι Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. καὶ μείνασα εἰς αὐ-
20 τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ κτίσασα μνημεῖα ἑαυτῆς ἔκεισε βασιλικὸν τε-
λεντιῶ, καὶ ἀπειθήθη ἐκεῖ ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν αὐτὴν
τελευτᾶν ἐπιωμόσατο μὴ συγγινώσκειν τῇ κατηγορίᾳ τῇ γενομένῃ
κατ' αὐτῆς ἔνεκεν Παυλίνου.

5. ὢν] ἄν P, ὄν V. 6. εὐχῆς χάριν om. P. 8. ἐλθεῖσα P.
9. ἐν τῷ] αὐτῷ R. 12. ἐν τῷ om. R. 18. ὁ προφήτης] Psalm.
L. 20 19. οἰκοδομηθήτω P. ib. μείνασα—20. καὶ om. P. 21.
ἐν] εἰς P. ib. δὲ τῷ P. ib. τελευτᾶν αὐτὴν P.

mirum in modum moerore confecta Domina Eudocia, quod in suam contumeliam redundaret, (notum enim erat omnibus illius causa interfectum esse Paulinum, ut qui formosus esset adolescens), petiit ab Imperatore Theodosio, uti sancta loca adire sibi liceret: quod ille concessit. Illa igitur Constantinopoli profecta Hierosolyma precandi causa, cum Antiochiam magnam venisset, orationem habuit ad Senatum de laudibus Antiochiae, sedens in sella ex auro tota confecta, gemmisque perfusa, ac plane regia, universis urbis civibus fausta illi adclamantibus Illius deinde illata aurea effigies in Senatum, statua vero aerea in Musaeum, locum ita nuncupatum, quae usque hodie adhuc manent. Illa porro Antiochiae Syriae civitati multis erogatis pecuniis, annonae vice, ad sancta loca profecta, Hierosolymis complura aedificia condidit, murosque urbis universos instauravit, dicens: *Propter me dixit David Propheta, In bona voluntate tua aedificentur muri Hierusalem.* Ibiq; condito sibi Regio monumento, moritur, ac in eo Hierosolymis sepelitur. Moritura

R 734
P 317

Ἰνδ. ιγ'. λζ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Νόμου.

Ἰνδ. ιδ'. λη'. ἱπ. Λεοντίου τὸ γ' καὶ Συμμάχου.

Ἰνδ. ιε'. λθ'. ὑπ. Ἀρδαβουρίου καὶ Ἀλυπίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Μαρκιανοῦπολις παρελήφθη, καὶ ἐσφάγη Ἀνάργισκος στρατηλάτης Θράκης. 5

B
V 253

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ μεγάλοι, ὥστε τὰ τείχη πεσεῖν· ἐκράτησαν γὰρ ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολμᾶν τινα ἐν οἴκῳ μένειν, ἀλλ' ἔφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες λιτανεύοντες ἡμέρας καὶ νυκτός· γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς· τινὲς δὲ ἔλεγον καὶ πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ τεθεῖσθαι. ὅθεν 10 καὶ ἡ ἀνάμνησις κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται μέχρι νῦν τῆς λιτανείας ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ μακροθυμίας ἐν τῷ Τρικόχῳ πρὸ ἧ' ἰδῶν νοεμβρίων. ἐν γὰρ τῇ τοσαύτῃ ἀπειλῇ οὐκ ἐθανάτωσέν τις.

τζ' Ὀλυμπιάς. 15

Ἰνδ. α'. μ'. ὑπ. Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ.

C Ἰνδ. β'. μα'. ὑπ. Πρωτογένους καὶ Ἀστερίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρίνα Ἀγούστα, γυνὴ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου, μηνὶ λῳῷ πρὸ γ' νωνῶν αὐ- 20 γούστου.

7. γὰρ om. R. 11. λιτανείας P. 12. Τρικόχῳ V. 14. τινα P.

Anniam.c. vero juravit se a calumnia, quam Paulini causa passa erat, esse prorsus innocentem.

A. C.

[Ol. Iph.]

5953. 445. xxxvii. Ind. xiii. Valentiniano Augusto VI. et No-
mo Coss.

1. 306.

446. xxxviii. Ind. xiv. Leontio III. et Symmacho Coss.

2.

447. xxxix. Ind. xv. Ardaburio et Alypio Coss.

3.

His Coss. Marcianopolis recepta est, et Anargiscus Magister militum Thraciae est interfectus.

Eodem ipso anno, ingentes adeo terrae motus extitere, ut muri prosternerentur, cum longo tempore perstitissent, ita ut nemo domi manere auderet, si nec omnes extra urbem fugerent, dieque ac nocte Litaniis insisterent. Ingens enim extitit pavor, qualisque nondum fuerat. Quidam dicebant ignem in coelo visum fuisse: unde quotannis celebratur Litaniae istius memoria pro clementis Dei bonitate ac patientia in Triconcho, ex a. d. viii. Idus Novembres. In tantis quippe terroribus neminem morti dedit.

CCCVII. Olympias.

448. xl. Ind. i. Zenone et Posthumiano Coss.

4.

449. xli. Ind. ii. Protogene et Asterio Coss.

His Coss. mortua est Marina Augusta Valentiniani Augusti uxor, mense Loo, ex a. d. iii. Nonas Augusti.

Ἰνδ. γ'. μβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀνγούστου τὸ ζ' καὶ Ἀβι-
ήνου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἢ ἐν Ἐφέσῳ δευτέρα σύνοδος ἐγένετο,
καὶ καθηρέθησαν ὑπὸ Διοσκόρον ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Δό-
5 μνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Ἰβας καὶ Θεοδώρητος καὶ ἄλλοι πλείονες.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀνγού- D
στων ἐπεστράτευσεν κατὰ Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Ἀττί-
λας ὁ ἐκ τοῦ γένους τῶν Γηπέδων Οὐννων, ἔχων πλῆθος μυριά-
10 δων πολλῶν. καὶ ἐδήλωσεν διὰ Γότθου ἐνὸς πρεσβευτοῦ Οὐα-
λεντινιανῶ βασιλεῖ Ῥώμης, Ἐκέλευσέ σοι δι' ἐμοῦ ὁ δεσπότης
μου καὶ δεσπότης σου Ἀττίλας ἵνα εὐτρεπίσης αὐτῷ παλάτιν.
ὁμοίως δὲ καὶ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ τὰ αὐτὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἐδήλωσεν δι' ἐνὸς Γότθου πρεσβευτοῦ. καὶ ἀκηκῶς Ἀέτιος ὁ
15 πρῶτος συγκλητικὸς Ῥώμης τὴν ὑπερβάλλουσαν τόλμαν τῆς ἀπο- R 736
νενομημένης ἀποκρίσεως Ἀττίλα, ἀπήλθε πρὸς Ἀλλάριχον εἰς τὰς P 318
Γαλλίας, ἵνα ἐχθρὸν Ῥώμης διὰ Ὀνώριον, καὶ προετρέψατο
αὐτὸν ἅμα αὐτῷ κατὰ Ἀττίλα, ἐπειδὴ ἀπάλεσεν πόλεις πολλὰς τῆς
Ῥώμης. καὶ ἐξαίφνης ἐπιβροίψαντες αὐτῷ, ὡς ἔστιν ἠπληκν-
20 μένος πλησίον τοῦ Δανουβίου ποταμοῦ, ἔκοψαν αὐτοῦ χιλιάδας
πολλὰς· εἰς δὲ τὴν συμβολὴν ὁ Ἀλλάριχος πληγὴν λαβὼν ἀπὸ

1. Ἀβρίνου P. 9. Γηπαίδων PV. 10. Γόθου hic et 12. R. ib.
τινὸς ἐνὸς R. 12. παλάτιον P, παλάτην V. 17. Γαλλίους V.
18. αὐτὸν ἅμα] ἅμα αὐτὸς P. 19. ἠπληκνσάμενος P.

A. C. [Ol. Iph.]
450. XLII. Ind. II. Valentiniano Augusto VII. et Albino
Coss. 1. 307.

His Coss. Ephesi Synodus altera acta est, in qua damnati sunt a
Dioscuro Alexandriae Episcopo Domnus Episcopus Antiochiae, Flavia-
nus Episcopus Constantinopoleos, Ibas, Theodoretus, aliique complures.

Imperantibus Theodosio et Valentiniano Augustis, expeditionem
movit adversus Roman et Constantinopolim Attilas, ex Gepidis Hunnis
ortus, una cum infinita copiarum multitudine, haecque Valentiniano qui
Romae imperabat, per quendam Gotthum suum legatum denuntiavit:
*Imperat per me Dominus meus et Dominus tuus Attilas, uti sibi Palatium
instruas.* Pari quoque modo, Theodosio Imperatori per quendam alium
Gotthum legatum similia mandata transmisit. Quibus quidem auditis,
Aëtius primus Romae Senator, cum intolerandam audaciam fatui ac in-
epti mandati Attilae accepisset, profectus est in Gallias ad Allarichum,
Romanorum hostem propter Honorium, illumque in Attilam impulit, ut
qui Romani imperii plurimas evertisset civitates. Illi e vestigio impres-
sione in illum facta, cum is ad Danubium fluvium castra posuisset,
multa millia de ejus exercitu ceciderunt. Inter pugnandum vero Allari-

σαγίτιας τελευτᾷ. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Ἀτίλλας τελευτᾷ καταφο-
ρῇ αἵματος διὰ τῶν ῥινῶν ἐνεχθεὶς νυκτὸς μετὰ Οὐννας παλλακί-
δος αὐτοῦ καθεύδων, ἣτις κόρη καὶ ὑπενοήθη ὅτι αὐτὴ ἀνεῖλεν
B αὐτόν· περὶ οὗ πολέμου συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Πρίσκος ὁ
Θράξ.

5

Λέγει ὅτι Κῦρος προεβλήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑπαρχος
πραιτωρίων καὶ ἑπαρχος πόλεως. καὶ προΐει μὲν ὡς ἑπαρχος
πραιτωρίων εἰς τὴν καροῦχαν τῶν ἐπαρχῶν· ἀνεχώρει δὲ καθή-
μενος εἰς τὴν καροῦχαν τοῦ ἐπαρχοῦ τῆς πόλεως· ἐκράτησεν γὰρ
τὰς δύο ἀρχὰς ἐπὶ χρόνους τέσσαρας, διότι καθαρὸς ἦν πάνν· 10
καὶ αὐτὸς ἐπενόησεν τὰ ἐσπερινὰ φῶτα ὑπτεσθαι εἰς τὰ ἐργαστή-
ρια, ὁμοίως καὶ τὰ νυκτερινά. καὶ ἔκραζαν αὐτῷ τὰ μέρη εἰς τὸ
Ἰππικὸν ὅλην τὴν ἡμέραν, Κωνσταντῖνος ἔκτισεν, Κῦρος ἀνε-
νέωσε. καὶ ἐχόλεσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, ὅτι ταῦτα ἔκραζαν, καὶ

C διεδέξατο αὐτὸν δημεύσας καὶ ἐποίησεν αὐτὸν κληρικὸν καὶ ἐπεμ- 15
V 254 ψεν αὐτὸν ἐπίσκοπον εἰς Σμύρναν τῆς Ἀσίας· ἦσαν γὰρ οἱ τῆς
πόλεως ἐκεῖνης ἤδη τέσσαρας ἐπισκόπους φονεύσαντες· καὶ ἵνα
καὶ αὐτὸν Κῦρον ἀνέλωσιν. φθύσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν πόλιν ἐν
τοῖς ἀγίοις γενεθλίοις τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπο-
νόησαντες οἱ τῆς πόλεως Σμύρνης ὅτι ὡς Ἑλληνα αὐτὸν ὁ βασι- 20
λεὺς ἐκεῖ ἐπίσκοπον ἐποίησεν, ἤτησαν αὐτὸν προσφωνῆσαι. ὅστις
ἀνυγκασθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἀνέβη προσομιλῆσαι· καὶ μετὰ τὸ δοῖ-

1. καὶ om. P. 7. προΐει μὲν ὡς] προειρημένος V, προειρημένος P.
8. τῶν — καροῦχαν om. P. 13. καὶ Κωνσταντῖνος P. 14. ἐχώ-
λεσεν P, ἐχόλεσεν V cum Malala p. 362. 1. Oportuerat ἐχόλησεν.
Conf. annot. ad p. 98. D. 19. σωτῆρος] κυρίου P.

chus sagitta ictus interiit: similiter et Attilas, sanguine ex naribus erumpente extinctus est, dum cum Hunna pellice noctu dormiret. Quae quidem puella de ejus nece suspecta habita est. De hoc bello scripsit doctissimus Priscus Thrax.

Is porro ait Cyrum Praefectum Praetorio et Praefectum Urbi creatum esse. Idem vero praedictus Praefectus Praetorio in carruca Praefecti Urbi sedens, (hos enim geminos magistratus per iv. annos obtinuit, quod inculpatae prorsus esset vitae) processit Ipsa etiam lumina vespertina in officinis, similiter et nocturna accendi adinvenit. Et acclamavit illi Factiones in Circo, toto die: *Constantinus condidit, Cyrus renovavit.* Ob hasce acclamationes Cyro factas offensus Imperator, ipsique iratus, alium substituit, et bonis ejus publicatis, Clericum fieri coegit, misitque Smyrnam Asiae civitatem, ut ibi Episcopum ageret: cujus quidem urbis cives cum quatuor suos Episcopos jam interfecissent, Cyrum pariter perempturos persuasum habebat. Cum autem in urbem venisset Cyrus ipso Domini nostri Jesu Christi natali die, Smyrnenses suspicati, tanquam hominem paganum, ad se missum esse ab Imperatore

και ειρηνην ηροξατο λεγειν ουτως, Ἀδελφοί, ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ
 και σωτηρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ τιμάσθω, ὅτι ἀκοῇ
 μένον συνελήφθη ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ· λόγος γὰρ ἦν. αὐτῷ ἡ D
 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. και εὐφημηθεὶς κατήλθεν, και
 5 ἔμεινεν ἐκεῖ ἕως θανάτου αὐτοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθε Κωνσταντινούπολις ἀπὸ σεισμοῦ μη-
 νι ἀδυνατῶ ε' και κ' νυκτὸς ἀπὸ τῶν λεγομένων Τρωαδησιῶν
 Ἐμβόλων ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολ- R 738
 μᾶν ἐν οἴκῳ τινα μένειν, ἀλλ' ἔφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες
 10 λιτανεύοντες ἡμέρας και νυκτὸς. και ὁ βασιλεὺς ἐλιτάνευσε με-
 τὰ τῆς συγκλήτου και τοῦ ὄχλου και τοῦ κλήρου ἀνυπόδετος ἡμέ- P 319
 ρας πολλὰς. γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρ-
 χῆς· τινὲς δὲ ἔλεγον και πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ τεθεῖσθαι. ὅθεν
 και ἡ μνήμη κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται τῆς λιτανείας μέχρι και νῦν
 15 ἐν τῷ Κάμπῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρωπίου Θεοῦ μακροθυμίας.
 ἐν γὰρ τοσαύτῃ ὀργῇ οὐδεὶς ἐθανατώθη.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν Θεοδόσιος Ἀύγουστος ἱππασθῆναι,
 και ἐν τῷ ἱππάζεσθαι αὐτὸν συνέπεσεν ἐκ τοῦ ἵππου· και πλη-
 γαὶ τὸν σφόνδυλον αὐτοῦ εἰσῆλθεν λεκτικῶ ἀπὸ Λευκοῦ ποτα-
 20 μοῦ, και καλέσας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν

2. και om. P. 10. ἐλιτάνευε P. 12. „Repetuntur superiora“
 (p. 317. B) Raderus. Conf. annot. ad p. 94. D. 13. θεῖσθαι P.
 14. λιτανείας PV. 19. Λευκοῦ] Λύκου Ducangius.

in Episcopum, petierunt ab eo ut pro concione verba faceret. Coactus ille ab iis, Ambonem conscendit verba facturus, paceque data, sic sermonem suum exorsus est: *Fratres, natalis Dei Salvatoris nostri Jesu Christi silentio colatur, quia solo auditu in Sancta Virgine conceptus est, erat enim Verbum: ipsi gloria in saecula, Amen.* Factaque acclamatione, descendit, ibique mansit usque ad mortem.

Hoc anno, magnam labem accepit Constantinopolis ex terrae motu mense Audynaeco, xxvi. die, noctu, a Troadensibus ita appellatis Porticibus, usque ad aereum Tetrapylum, sat diu, ita ut nemo auderet domi manere, sed omnes extra urbem fugerent, die ac nocte Litaniiis vacantes. Sed et Imperator ipse cum Senatu ac plebe et Clero nudis pedibus per multos dies pariter supplicationes peregit: ingens enim extitit terror, et qualis nunquam fuerat. Quidam etiam affirmabant se ignem in coelo vidisse: unde anniversaria memoria istius supplicationis ad hoc usque tempus in Campo peragitur in gratiarum actionem pro Dei clementia. In tanta enim malorum trepidatione nemo extinctus est.

Hoc anno, cum Theodosius Augustus equitandi gratia urbem esset egressus, inter equitandum equo excidit, ac vertebrae spinae luxavit. Lectica a Lyco fluvio in urbem illatus, ac Domina Pulcheria sorore advocata, cum ea de Marciano Ex-Tribuno verba habuit. Tumque rursus idem Imperator Theodosius Marciano, coram Aspare et reliquis Se-

εἶπεν αὐτῇ διὰ Μαρκιανὸν τὸν ἀπὸ τριβούνων. καὶ τότε πάλιν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος εἶπεν Μαρκιανῷ ἐπὶ Ἀσπαρος καὶ τῶν λοιπῶν συγκλητικῶν πάντων ὅτι Ἐφάνη μοι ὡς δεῖ σε γενέσθαι βασιλέα μετ' ἐμέ. καὶ μεθ' ἡμέρας τελευτῆ ὁ αὐτὸς Θεοδόσιος, ὧν ἐτῶν νά'. 5

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐσφάγη Χρυσάφης ὁ σπαθάριος εἰς τὴν πόρταν Μελαντιάδος.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπῆρθη Μαρκιανὸς Αὐγουστος ἀπὸ τοῦ Κερκησιου ἐν τῷ Ἐβδόμῳ μηνὶ λῶν πρὸ ἡ καλανδιῶν σεπτεμβριῶν ἡμέρᾳ πέμπτῃ. ἢ μόνον δὲ ἐβασίλευσεν, ἐγγίμε τὴν ἀδελφὴν 10
C Θεοδοσιου τοῦ νέου βασιλέως τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν, παρ-
θένον οὖσαν ἐτῶν νδ'.

Ῥωμαίων μβ' ἐβασίλευσεν Μαρκιανὸς ἔτη ζ'.

ὁμοῦ ἔτη ρδξξ'.

Ἰνδ. δ'. α'. ὑπ. Μαρκιανῷ Αὐγούστου καὶ Ἀδελφίου. 15

Πουλχερία ἡ γυνὴ Μαρκιανῷ τοῦ βασιλέως τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τῶν ἐν Σεβαστείᾳ μαρτυρησάντων κατ' ὀπτασίαν εὐρίσκει τὰ λείψανα κατακρυπτόμενα εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Θύρσον ὀπίσω τοῦ ἄμβωνος. καὶ ἀνεδομήσατο αὐτῶν οἶκον ἕξω

D τῶν τευχῶν τῶν Τρωαδησιῶν Καيسάριος ὑπάτος καὶ ἑπαρχος. 20

R 740
V 255

τῆ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Σφωρικίου καὶ Ἐρχουλάνου.

6. τῷ αὐτῷ P. ib. Χρυσάφης PV. 9. Κερκесиου PV. 10.
ἢ de meo addidi. Conf. Malalas p. 367. 9. 11. νέου om. P. 17.
Σεβαστία PV. 20. τῶν prius om. P. ib. ὑπαρχος PV.

Annia m. c. natoribus, Divinitus, inquit, mihi significatum est te in imperio mihi successurum. Et post aliquot dies moritur idem Theodosius, cum annum ageret LI.

Eodem anno, interfectus est Chrysaphius Spatharius ad portam Melantiadis.

Eodem ipso anno, levatus est Marcianus Augustus a Circensibus, seu Factionibus, in Hebdomo, mense Loo, ex a. d. viii. Kal. Septembr. feria v. Solus vero imperavit. Uxorem duxit Dominam Pulcheriam. Theodosii Imperatoris sororem, virginem, annos natam LIV.

Romanis XLII. imperavit Marcianus annos VII. Colliguntur anni v. MDCCCLXVI.

A. C.

[Ol. Iph.]

5959.

451. I. Ind. iv. Marciano Augusto et Adelfio Coss.

3.

Pulcheria Marciani Imperatoris conjux, Sanctorum XL Martyrum Sebastiae passorum per visum reliquias invenit, reconditas in aede Sancti Thyrsi, pone Ambonem: iisque aedem sacram extruxit extra muros Troadenses Caesarius Consul et Praefectus.

Ἔτους κβ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου γέγονεν ἡ τετάρτη σύνοδος ἐν Χαλκηδόνι τῶν χλ' ἁγίων πατέρων κατὰ τῶν μιαρῶν Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τῶν καὶ καθαιρεθέντων.

5 Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Βινκομάλου καὶ Ὀπιλίωνος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν ἡ δέσποινα Πουλχερία. P 320

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Βινκομάλου καὶ Ὀπιλίωνος, βασιλευόντων Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Μαρκιανοῦ Αὐγούστων μηνὶ περὶ τῶν πρὸ ιβ' καλανδῶν μαρτίων τῇ μέσῃ ἑβδομάδι τῶν νη-
10 στείων ἔτους Συρομακεδόνων ψξγ', Ἀντιοχέων φα', καὶ κέ' ἔτους ἀφ' οὗ ἀπετιμήθη ὁ ἅγιος πρόδρομος προφήτης καὶ βαπτιστῆς Ἰωάννης, ἠῤῥέθη ἡ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐν τῇ Ἐμεσηνῶν πόλει.

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Ἀετίου καὶ Στουδίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλεύοντος Ἀνθήμου ἐν Ῥώμῃ ἐκτίσθη B
15 ὑπ' αὐτοῦ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου Θωμᾶ, πλησίον τοῦ Βοραϊδίου, ἐπιλεγόμενον τὸ Ἀποστολεῖον.

Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου τὸ η' καὶ Ἀνθήμου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Οὐαλεντινιανὸς Αὐγουστος ἐν Ῥώμῃ

10. ψξγ'] ψιδ' Scaliger p. 290. Conf. Clinton. Fast. vol. II. p. 369.

12. Ἐμεσίων P, Ἐμεσιῶν V. 15. Βοραϊδίου] Vide p. 323. D.

ιβ. λεγόμενον P. 16. τῷ Ἀποστολίῳ V. 17. Ἀνθημίου P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCVIII. Olympias.

452. II. Ind. v. Sphoracio et Herculano Coss.

4.

Anno cdxii. Domini in coelum Assumptionis, acta est quarta Synodus Chalcedone dcccxxx. Sanctorum Patrum contra scelestos Eutychem et Dioscorum Alexandriae Episcopum, qui depositi fuere.

453. III. Ind. vi. Vincomalo et Opilione Coss.

1. 308.

His Coss. obiit Domina Pulcheria.

Praedictis Vincomalo et Opilione Coss. imperantibus Valentiniano et Marciano Augustis, mense Peritio, ex a. d. xii. Kalend. Martias, media jejuniorum hebdomade, anno Syro-Macedonum dcccclxiii. Antiochenorum di. et cdxv. anno quo, postquam capite truncatus est sanctus Praecursor Propheta et Baptista Joannes, illius venerandum caput in Emesenorum civitate inventum est.

454. IV. Ind. vii. Aëtio et Studio Coss.

2.

Hoc anno, imperante Romae Anthemio, condita est ab illo aedes Sancti Thomae juxta Boraedium, quae Apostolium vulgo appellatur.

455. V. Ind. viii. Valentiniano Augusto VIII. et Anthemio Coss.

3.

μέσον δύο δαφνῶν, καὶ ἐπήρθη βασιλεὺς Μάξιμος, καὶ ἐσφάγη καὶ αὐτὸς τῷ αὐτῷ ἔτει. καὶ εἰσῆλθεν Ζιζήριχος βασιλεὺς τῶν Ἄφρων εἰς Ῥώμην, καὶ παρέλαβεν Εὐδοξίαν τὴν γυναῖκα Οὐαλεντινιανοῦ καὶ τὰς δύο αὐτῆς θυγατέρας, Πλακιδίαν καὶ Ὀνωριαν, ἃς μετ' ὀλίγον ἀγοράζει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας Λέων ὁ βασιλεὺς. τὴν δὲ Ὀνωριαν νύμφην ἐκράτησεν Ζιζήριχος εἰς Ὀνάριχον υἱὸν αὐτοῦ.

τθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Οὐαρανῶ καὶ Ἰωάννου.

Ὁ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἐφίλει τὸ Βένετον μέρος οὐ μόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ. ὅς ταραχῆς γενομένης ὑπὸ τῶν τοῦ Πρασίνου μέρους, διάταξιν αὐτοῦ θέλει ἐξεφώνησεν μὴ πολιτεύεσθαι Πρασίνους μήτε στρατεύεσθαι ἐπὶ ἔτη γ'.

R 742 Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου καὶ Ρούφου.

D Ἐπὶ τοῖτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρκιανὸς Αἰγυπτος, ὡν ἐτῶν ξέ. καὶ ἐπήρθη Λέων ὁ μέγας βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ ἐξερχέτου μηνὶ περικτῶ πρὸς ζ' ἰδῶν φεβρουαρίων, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ις'. ὁμοῦ, εἴδπβ'.

μγ' ἐβασίλευσε Ῥωμαίων Λέων ἔτη ις'. ὁμοῦ, εἴδπβ'. 20

6. ὁ Ζιζήριχος P. 20. μγ' — εἴδπβ' om. V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Valentinianus Augustus Romae inter duas lauros est interfectus, levatusque Imperator Maximus, eodem anno occisus est. Et Romam ingressus est Gensericus Afrorum Rex, uxoremque Valentiniani Eudoxiam, et filias illius duas, Placidiam et Honoriam, secum abduxit, quas paullo post Leo Imperator ex captivitate redemit. Honoriam vero retinuit Gensericus pro filio suo Honoricho.

CCCIX. Olympias.

456. vi. Ind. ix. Varane et Joanne Coss.

4.

Marcianus Imperator Venetae Factioni favebat, non Constantinopoli duntaxat, sed et ubique. Is tumultu a Prasina Factione excitato, Sacram suam jussionem emisit, qua Prasini a publicis muneribus et a militia ad triennium arcebantur.

457. vii. Ind. x. Constantino et Rufo Coss.

1. 309.

His Coss. obiit Marcianus Augustus, annos tum natus LXV. levatusque est Imperator ab exercitu Leo Magnus, mense Peritio, ex a. d. vii. Idus Februarias, et imperavit annos XXI. Colliguntur anni v. MDCCCCLXXXII.

XLIII. imperavit Romanis Leo annos xvi. Colliguntur anni v. MDCCCCLXXXII.

Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Λέοντος Ἀγούστου καὶ Μαΐουρίνου.

Ἰνδ. ιβ'. β'. ὑπ. Ῥεκιμέρου καὶ Πατρικίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων προήχθη ἑπαρχος πόλεως Θεο- V 256
δόσιος· καὶ ἔκτισεν τὸ Ἀγουσταῖον ἐκ πλαγίων τῆς μεγάλης ἐκ- P 321
5 κλησίας.

Τούτῳ δὲ τῷ ἐνιαυτῷ ἤρξατο Ἄσπαρ ἑ στρατηλάτης κτί-
ζειν τὴν μεγίστην κιστέρναν πλησίον τοῦ παλαιοῦ τείχους.

ι'. Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Ἀπολλωνίου καὶ Μάγνου.

10 Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Δαγαλαΐφου καὶ Σενηριανοῦ.

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Λέοντος Ἀγούστου τὸ β' καὶ Σερπεντίου. B

Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Βιβιανοῦ καὶ Βασιλείου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων λεῖψις γέγονεν τοῦ ἄρτου, ὥστε
πραθῆναι τὸν ἓνα ἄρτον φόλεων τριῶν.

15 τια' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ῥουστικίου καὶ Ὀλυβρίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ στηλίτης, ὄντος
τότε κόμητος ἀνατολῆς Ἀρδαβουρίου τοῦ πατρικίου τοῦ υἱοῦ
Ἄσπαρος τοῦ στρατηλάτου. καὶ κραζάντων τῶν Ἀντιοχέων καὶ C
20 αἰτησάντων τὸ σῶμα τοῦ δικαίου, ἔπεμψεν ὁ αὐτὸς Ἀρδαβού-

1. Μαυωριανοῦ P. 4. τὸν P. 6. τῷ om. R. 11. Σερπεντινίου P.
13. τῶν] τῶν αὐτῶν P. 17. στυλίτης PV cum Malala p. 369. 10.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

458. i. Ind. xi. Leone Augusto et Majoriano Coss.

2.

459. ii. Ind. xii. Recimere et Patricio Coss.

3.

His Coss. processit Praefectus Urbi Theodosius, condi-
ditque Augustaeum ad latus Magnae Ecclesiae.

Eodem anno, coepit Aspar Magister militum condere
magnam Cisternam, juxta antiquum urbis murum.

CCCX. Olympias.

460. iii. Ind. xiii. Apollonio et Magno Coss.

4.

5968.

461. iv. Ind. xiv. Dagalaipho et Severiano Coss.

1.

310.

462. v. Ind. xv. Leone Augusto II. et Serpentino Coss.

2.

463. vi. Ind. i. Viviano et Basilio Coss.

3.

His ipsis Coss. ingens adeo extitit in urbe panis penuria,
ut unicus tribus follibus venderetur.

CCCXI. Olympias.

464. vii. Ind. ii. Rusticio et Olybrio Coss.

4.

Hoc anno, e vita excessit Sanctus Symeon Stylites, cum
Ardaburius Patricius, Asparis Magistri militum filius, tum Co-
mes esset Orientis. Et clamantibus ac petentibus civibus An-

ριος Γοθικήν βοήθειαν, καὶ ἤνεγκε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Συ-
μεῶνος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐκτίσθη αὐτοῦ μνηστῆριον
οἶκος μέγας.

Ἄλβριος πεμφθεὶς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Λέοντος βασιλέως, καὶ βια-
σθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε Ῥωμαίων, ἐκεῖσε χειροτονεῖται βασιλεύς, καὶ 5
ἔσχεν γυναῖκα Πλακιδίαν τὴν καὶ ἀγορασθεῖσαν, ἣ γγον ἀναθρόνουθεῖ-
σαν, ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. οὗτοι κτίζουσι τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν τὰ
R 744 Ἄλβριον. καὶ γεννᾷ ἐξ αὐτῆς Ἄλβριος Ἰουλιάναν τὴν γενομένην
D γυναικα Ἀρεοβίνδου τοῦ μεγάλου τοῦ μονομαχήσαντος ἐν Περσίδι,
ἐξ ᾧ γεννᾶται Ἄλβριος ὁ μικρός. 10

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμεναρίχου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἰπάτων Μηνᾶς, νυκτέπαρχος ὢν, κατη-
γορηθεὶς ἐπὶ φάυλοις πράγμασιν, ἠρωτήθη ἐν τῷ Ἰππικῷ ἀπὸ
τῆς συγκλήτου, καὶ κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς βαθείας
τοῦ Ἰππικοῦ καμπτῷ παιδίον αὐτὸν ἐσκέλισεν καὶ ἔρριπεν ἐπὶ 15
P 322 πρόσωπον, καὶ λαβὼν αὐτὸν ὁ δῆμος ἤρξαντο σῦρειν. ἰδόντες δὲ
οἱ ἄρχοντες τὸ γεγονός, φοβηθέντες ἀνεχώρησαν. καὶ ἔσوران
ἐκείνον ἕως τῶν οἰκῶν τοῦ Στουδίου· καὶ λαβὼν εἰς Γότθος λίθον
ἔδωκεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκοῆς, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. καὶ ἐσύ-
ρη ἀπὸ τοῦ δήμου τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ἕως Θαλάσσης. 20

1. Γοθικήν R. Sic et infra. 5. Alterum ἐκεῖσε om. P. 6. ἀνα-
ρυσθεῖσαν PV. 15. ἐσκέλισεν Ducangius, ἐσκέλλησεν PV.

A. C.

[Ol. Iph.]

tiochenis corpus viri istius Justi, misit Ardaburius Gothicum
praesidium, illudque detulit Antiochiam magnam, ubi conditum
est illius Martyrium, aedes amplissima.

Olybrius Romam missus a Leone Imperatore, a Romanis
invitus coronatur Imperator, ducta uxore Placidia illa, quae
a barbaris redempta, seu a captivitate liberata fuerat. Hi
condiderunt aedem sacram Sanctae Euphemiae, Olybrii nun-
cupatam. Genuit autem Olybrius ex Placidia Julianam, con-
jugem Areobindi, magni illius viri, qui in Perside singulari
certamine cum hoste est congressus: ex quibus natus est Oly-
brius minor.

465. VIII. Ind. III. Basilisco et Armenaricho Coss.

1. 311.

His Coss. Menas cum Praefectum Vigilum ageret, postu-
latus est reus de aliquot pravis actis, interrogatusque a Se-
nato in Circo, jussu Imperatoris in imam, qua is flectitur,
partem, caesum ac debilitatum, in faciem quidam dejecit, hunc-
que arreptum populus coepit trahere, (hisce conspectis, rece-
dentibus interea cum pavore iudicibus) ipsumque ad aedes
usque Studii pertraxit, ubi Gotthus quidam saxum in aurem
impexit, eumque morti dedit, cujus cadaver a populo usque
ad mare tractum est.

Post dies autem xxx. conflagrarunt ex Dei vindicta ur-

Μεθ' ἡμέρας δὲ τριάκοντα ἐκάησαν τῆς πόλεως ἀπὸ Θεο-
μηρίας ῥεγεῖνες ἢ μηνὶ γορπιαίῳ σεπτεμβρίου β', ἡμέρα δ', ἰν-
δικτιῶνος γ', ἐν τῇ συνάξει τοῦ ἁγίου Μαρμα.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Λέοντος Αὐγούστου τὸ γ' μόνου.

5 Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Πουσαίου καὶ Ἰωάννου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπέρτων κατηγορήθη Ἰσοκάσιος ὁ φιλόσο- B
φος καὶ κνεστόριος, ὡς Ἕλλην, ὅστις κατήγετο μὲν ἐκ γένους
Αἴγειος τῆς Κιλικίας, ἣν δὲ κτήτωρ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης καὶ
οικητήτωρ, ὅστις διήνυσεν ἀρχὰς πολλὰς μετὰ δόξης· ἦν δὲ σφό-
10 δρα λογικός. καὶ συσχεθεὶς κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως διὰ τὴν V 257
τότε γενομένην ἀταξίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀποζωσθεὶς τῆς
ἀξίας αὐτοῦ παρεπέμφθη ἐν Χαλκηδόνι, πέραν τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως, τῷ ἀρχοντι Βιθυνίας Θεοφίλῳ, ὅστις καὶ τὰς φω-
νάς αὐτοῦ ἔλαβεν. Ἰάκωβος δὲ ὁ Κίλιξ ἀρχιεπὶς ὢν τῆς πό-
15 λεως, ὁ λεγόμενος ψυχριστός, παρεκάλεσε τὸν βασιλέα. ἐφίλει
γὰρ αὐτὸς ὁ Λέων αὐτὸν τὸν ψυχριστὸν καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος
καὶ ἡ πόλις, ὡς ἄριστον ἰατρὸν καὶ φιλόσοφον, ᾧ τιμὴ οἱ συγκλη- C
τικοὶ καὶ εἰκόνας αὐτοῦ ἔστησαν ἐν τῷ Ζευξίππῳ. οὗτος ἐδυσ-
ώπησεν τὸν βασιλέα, αἰτῶν αὐτὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν
20 Ἰσοκάσιον ἔξετασθῆναι παρὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἐπάρχου τῶν
πραιτωρίων καὶ μὴ παρὰ ἀρχοντι ἐπαρχίας, ἐπειδὴ κνεστορίου εἶ-
χεν ἀξίαν. καὶ πεισθεὶς ὁ βασιλεὺς Λέων ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι

2. σεπτεμβρίῳ R. 8. Αἴγειος om. P, Αἴγιάτης Malalas p. 369. 19.
14. ὢν om. P. 16. αὐτὸς] αὐτὸν RV.

A. C.

[Ol. Iph.]

bis Regiones octo, mense Gorpiaeo, Septembris ii. Feria iv.

Ind. iii. die Sancto Mamanti sacro.

466. ix. Ind. iv. Leone Augusto III. solo Coss. 2.

467. x. Ind. v. Pusaeo et Joanne Coss. 3.

His Coss. delatus est Isocasius Philosophus, vir Quaestorius, ut pa-
ganus: qui quidem gente Cilix erat, civis vero et habitator magnae
Antiochiae, quique multos magistratus cum laude operaret, magna caeterum
vir prudentia. Comprehensus ille jussu Imperatoris propter turbas
Constantinopoli tum ortas, abrogata illius dignitate, missus est Chalce-
donem, trans Constantinopolim, ad Theophilum Bithyniae Praetorem,
qui delata in eum testimonia excepit. Sed Jacobus Cilix, Urbis Archia-
ter, cognomento Psychristus, erga Imperatorem pro eo precator inter-
venit. Amabat enim illum Leo, ac Senatus universus, ipsaque civitas,
veluti praestantissimum Medicum, et Philosophum, cui etiam Senatus
statuas posuit in Zeuxippo. Hic, inquam, Imperatorem deprecatus est,
ut Isocasii causam a Senatu et Praefecto Praetorio, non vero a Prae-
sede Provinciae cognosci pateretur, ut qui Quaestoriam dignitatem ges-
sisset. Exoratus Imperator Isocasium Chalcedone reduci in urbem prae-

R 746 τὸν Ἰσοκάσιον ἀπὸ Χαλκηδόνος, καὶ εἰς τὸν Ζευξίππου προνεχθεὶς ἐξητάζετο ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων καὶ ὑπάτου Πουσαίου. καὶ διελάλησεν ὁ αὐτὸς Πουσαῖος κατὰ τοῦ Ἰσοκασίου, εἰσελθόντος πρὸ βηλοῦ γυμνοῦ, δεδεμένου ὀπισθάγκωνα,
 D ταῦτα· Ὁρᾶς ἑαυτόν, Ἰσοκάσιε, ἐν ποίῳ σχήματι καθέστηκας; 5 καὶ ἀποκριθεὶς Ἰσοκάσιος εἶπεν, Ὁρῶ, καὶ οὐ ξενίζομαι; ἄνθρωπος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις περιέπεσα συμφοραῖς. ἀλλὰ δίκη δίκασον ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐδικάζεις σὺν ἐμοί. καὶ ἀκούσας τοῦ Ἰσοκασίου ὁ δῆμος τῶν Βυζαντιῶν ὁ ἐστὼς καὶ θεωρῶν, εὐφρόμησε τὸν βασιλέα Λέοντα πολλὰ· καὶ ἀποσπάσαντες τὸν αὐτὸν Ἰσοκάσιον ἀπήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ζευξίππου εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ κατηχηθεὶς ἐφωτίσθη καὶ ἐπέμφθη εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς θεϊότατος βασιλεὺς τὰς κυριακὰς ἀπράκτους
 P 323 ἐκέλευσε γίνεσθαι, ἐκφωνήσας περὶ τούτου θεῖον αὐτοῦ νόμον, ἵνα μῆτε ἀλλὸς ἢ κιθάρα ἢ ἄλλο τι μουσικὸν λέγειν ἐν κυριακῇ, 15 ἀλλὰ πάντα ἀργεῖν. καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἠρέσχετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει τυραννίδα μελετήσαντα Ἀσπαρα τὸν πατρίκιον καὶ πρῶτον τῆς συγκλήτου ἐφόρευσεν ἐν τῷ παλατίῳ ἔσω, καὶ Ἀρδαβούριον καὶ Πατρίκιν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν κομβένδῳ, καὶ αὐτοὺς συγκλητικοὺς ὄντας, κατακόψας τὰ σώματα αὐτῶν. καὶ ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει ταραχὴ· εἶχαν γὰρ πληθὸς Γότθων καὶ κόμητας καὶ ἄλλοις παῖδας παρα-

1. τὸν prius om. P. 4. πρὸ βηλοῦ] πρὸ δήλου PV, πρὸ βήματος Malalas p. 370. 17. 6. εἶπεν post ξενίζομαι ponit P. 7. δίκη] καθαρῶ addit Malalas. 13. δὲ om. P. 15. μῆτε] μὴ P. 17. μελετήσαντα Labbeus ad Candidum p. 582 ed. Bonn. et Ducangius, μελετήσας τις PV. 18. καὶ Ducangius, ὡς PV. 19. Ἀρδαβάρην καὶ Πατρίκιον P. 21. εἶχαν] εἶχον P. Vide p. 140. B.

A. C. [Ol. Iph.] cepit: qui deductus in Zeuxippum, a Praefecto Praetorio et Consule Pusaio examinatus est: quo palam ingrediente nudo, vinctisque post tergum manibus: Pusaeus sic adversus illum est interlocutus: *Vides, Isocasi, quali habitu hic adstes?* Ad quae Isocasius: *Video, inquit, neque miror, homo enim cum sim, in humanas calamitates incidi. Tu vero ita mihi jus dicito, sicut me collega solebas dicere.* Quae quidem Isocasi ubi populus Byzantinus qui ibi stabat et quae gerebantur spectabat, audivit, Leonem Imperatorem saepius faustis acclamationibus prosecutus, arreptum Isocasium a Zeuxippo deduxit ad Magnam Ecclesiam: ac elementa fidei edoctus, et sacro baptismo donatus, domum remissus est.

Idem sanctissimus Imperator diebus Dominicis ab opere cessari sanxit, edicta ac promulgata hac super re Sacra sua constitutione, et ut nulla tibia vel cithara, aliudve quidpiam musicum die Dominico cantaretur, sed omnia cessarent. Ac universi ferias egerunt.

Hoc anno, quidam tyrannidem meditatus, Asparem Patricium et Principem Senatus intra Palatium interfecit: Ardaburium pariter et Pa-

μένοντας αὐτοῖς. ὅθεν εἰς Γότθος τῶν διαφερόντων αὐτῶν Ἀσπα- B
 ρι, ὀνόμυτι Ὀστρους, κόμης, εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον τοξεύων
 μετὰ ἄλλων Γότθων, καὶ συμβολῆς γενομένης μετὰ τῶν ἔξκου-
 βιτῶρων καὶ Ὀστρου κόμητος πολλοὶ ἐκόπησαν. καὶ μεσασθεῖς
 5 εἶδεν ὅτι ἠττίθη, καὶ ἔφηνεν λαβῶν τὴν παλλακίδα Ἀσπαρος,
 εὐπρεπεστάτην οὖσαν καὶ εὐπορον Γότθαν, ἣτις ἔφιππος ἄμα
 αὐτῷ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν Θράκην, καὶ ἐπραίδευσεν τὰ χωρία, περὶ
 οὗ ἔκραζαν οἱ Βυζάντιοι, Νεκροῦ φίλος οὐδεὶς, εἰ μὴ μόνος
 Ὀστρους.

10 Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Λέων διωγμὸν μέγαν ἐποίησε τοῖς τοῦ
 δόγματος τῶν Ἀρειανῶν ἔξωκιοιτῶν. καὶ διατάξεις πανταχοῦ C
 ἔπεμψεν μὴ ἔχειν αὐτοῖς ἐκκλησίας ἢ ὅλως συνάγεσθαι.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ σημεῖον μέγιστον, ἀπό R 748
 τινων λεγόμενον σάλπιγξ, ἀπό τινων δὲ λογχίας, καὶ ἀπό τινων V 258

15 δοκίς· ἐφάνη δὲ ἐπὶ ἡμέρας τινάς.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Ἀνθῆμιος, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
 Ῥώμην· καὶ εἰσῆλθεν τὰ λαβροῦτα αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ὑπὸ Διαφερεντίου ἐπάρχου πόλεως.

τιβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ζ'. ια'. ὑπ. Ἀνθημίου Αἰγούστου τὸ β' μόνου. D

2. 9. Ὀστρους P. 3. τῶν ἄλλων P. ib. συμβουλῆς R. 5. ἴδεν
 P. 7. ἐπραίδευσεν P. 8. οὐδεὶς φίλος P. 10. Λέων βασι-
 λεὺς P. ibid. μέγα V. 13. ἄπι V. 14. λογχίας V. ibid. καὶ
 om. P. 15. δὲ post ἡμέρας ponunt PV. 16. τούτω τῷ ἔτει P.
 18. ὑπὸ Διαφερεντίου] διὰ Φερεντίου P.

triciū, illius filios, viros Senatorios, in Conventu, eorum corporibus in
 frustra concisis. Unde tumultus extitit Constantinopoli: magnam enim
 habebant Gotthorum copiam, et Comites, aliosque famulos qui sibi prae-
 sidio erant. Unde Gotthus quidam ex Asparis familiaribus, Ostrus Co-
 mes nomine, Palatium ingressus est una cum aliis Gotthis sagittas emit-
 tens: pugnaque inita inter Excubitores et Ostrum Comitem, multi inter-
 fecti sunt. Tandem cum circumveniretur, videretque se hostibus impa-
 rem, arrepta Asparis pellice Gottha, singulari forma praedita, ac divite,
 et una cum illo equo vecta. in Thraciam perrexit, regiones subinde po-
 pulatus: de quo Byzantii haecce inelamabant: *Mortui nemo amicus, nisi
 solus Ostrus.*

Idem Leo Imperator graviter persecutus est haeticos Arianos Ex-
 ocionitas, ac missis ubique edictis, vetuit illos habere Ecclesias, atque
 ullos conventus agere.

Eodem anno, maximum in caelo signum apparuit, quod a quibusdam
 Tuba, ab aliis Hasta, ab aliis denique Trabs appellatur, visumque est
 per aliquot dies.

Eodem anno, imperavit Anthemius, et Romam profectus est: illius-
 que Laureatae imagines Constantinopolim illatae sunt per Ferentium
 Praefectum urbi.

Οὗτος Ἀνθήμιος δομεῖται τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου, τὰ λεγόμενα Ἀνθημίου, πλησίον τῶν Βορραΐδου.

Ἐπὶ τούτου τοῦ προκειμένου ὑπάτου Δινζίριχος, υἱὸς Ἀττίλα, ἐσφάγη ὑπὸ Ἀναγαστου τοῦ στρατηλάτου Θράκης, καὶ εἰσηλθεν ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἱππικοῦ ἀγομέ-5 νου, καὶ ἐπόμπευσεν διὰ τῆς μέσης, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὸν Ξυλόκιρκον καὶ ἐπάγη ἐν ξόλω· καὶ ἐξῆλθε πᾶσα ἡ πόλις εἰς θάνα αὐτῆς ἐπὶ ἡμέρας ἑκανάς.

P 324 Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Ζήνωνος καὶ Μαρκιανοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔβροξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κονίαν ἀντὶ 10 βροχῆς· ἐπὶ παλαιστὴν ἔψους ἐτέθη εἰς τὰς κεράμους ἢ κονία. καὶ πάντες ἔτρεμον λιτανεύοντες καὶ λέγοντες ὅτι Πῦρ ἦν καὶ ἐσβέσθη, καὶ ἠρόεθη κόνις τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπευσαμένου μηνὶ δέτω νοεμβρίου ια'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο ἐμπρησμός μέγας ἐν Κωνσταντινου-15 πόλει οἷος οὐδέποτε· ἐκάη γὰρ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης. καὶ φοβηθεὶς Ἀέων ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθεν πέραν εἰς τὸν ἄγιον Μαρμᾶν, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ πρόκεισον μῆνας ἕξ, καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ λιμενά- B ριον καὶ ἔμβολον, ὅστις οὕτω καλεῖται ὁ τόπος, Νέος ἔμβολος.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Γορδιανοῦ καὶ Σεβήρου. 20

2. Βορραΐδιον P. 3. Γινζίριχος R. ib. Ἀττίλα R, Ἀττίλα P.
6. τὸν] τὸ P. 12. ἦν om. R. 18. πρόκεισον — ἐκεῖ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXII. Olympias.

468

469. xi. Ind. vi. Anthemio Augusto II. solo Cos.

4.

Hic Anthemius aedificavit aedem Sancti Thomae Apostoli, quae Anthemii dicitur, juxta locum Borraidii.

Eodem praedicto Cos. Dinsirichus, Attilae filius, ab Anagasto Magistro militum Thraciae caesus est, cujus caput allatum est Constantinopolim, dum Circenses agerentur, et per mediam urbis plateam traductum, et ad Xylocircum delatum, paloque infixum est: ad quod spectaculum urbs universa egressa est per aliquot dies.

469. xii. Ind. vii. Zenone et Marciano Coss.

1. 312.

Hoc anno, Constantinopoli, imbris vice, cinis depluit, et iv. digitos altus supra tegulas resedit, adeo ut omnes terrefacti supplicationes agerent, ac dicerent, ignem esse et extinctum esse, et cinerem inventum, Deo genus humanum miserante, mense Dio, Novembris xi.

Eodem anno, tantum Constantinopoli extitit incendium, quantum ante nunquam: conflagravit enim civitas a mari usque ad mare. Territus ergo Leo Imperator contulit se versus Fretum ad Sanctum Mamantem, fecitque ibi Portum et Porticum, qui quidem locus vocatur Nova porticus.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Λέοντος τὸ δ' καὶ Προβιανοῦ.

τιγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Μαρκιανοῦ καὶ Φήστου.

Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Λέοντος τὸ ε' μόνου.

5 Μετὰ τελευτὴν Λέοντος τοῦ μεγάλου Ῥωμαίων μγ' ἔβασί- R 750
λευσεν Λέων νέος Αὐγουστος ἔτος α'. ὁμοῦ ρθπγ'.

Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Λέοντος νέου μόνου. C

Οὗτος Λέων ὑποβληθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς τῆς
ἐπιφανεστάτης Ἀριάδνης, ὡς προσκυνεῖ αὐτὸν ὡς βασιλεῖα Ζή-
10 νων ὁ στρατηλάτης καὶ πατριίκιος, ὁ αὐτοῦ πάππος, ἐπέθηκε
στέφανον βασιλικὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ Ζήνωνος· καὶ
ἔβασίλευσεν Ζήνων ὁ Κοδισσεὺς ὁ Ἰσαυρος μετὰ τοῦ ἰδίου ἐγγό-
νου Λέοντος ὀλίγον χρόνον. καὶ τῷ ια' μηνὶ τῆς αὐτοῦ ὑπατείας
ἀρρώσθησας Λέων νέος μηνὶ δίῳ τῷ καὶ νοεμβρίῳ ἐτελεύτησεν,
15 ὧν ἑτῶν ις', καθὼς Νεστοριανὸς ὁ σοφώτατος χρονογράφος ἕως
Λέοντος νέου συνεγράψατο. D

Ῥωμαίων μδ' ἔβασίλευσεν Ζήνων Αὐγουστος ἔτη ις'.

ὁμοῦ ς.

Ἰνδ. ιγ'. α'. ὑπ. Ζήνωνος Αὐγουστού τὸ β' μόνου.

5. Λέοντος τοῦ μεγάλου] τοῦ Λέοντος P. 12. Κοδισσεὺς P. ib.
ἐγγόνου] ἐγγόνου R, ἐγγόνου P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

470. xiii. Ind. viii. Gordiano et Severo Coss. 2.

471. xiv. Ind. ix. Leone IV. et Probiano Coss. 3.

CCCXIII. Olympias.

472. xv. Ind. x. Marciano et Festo Coss. 4.

473. xvi. Ind. xi. Leone V. solo Cos. 1. 313.

Post mortem Leonis, Romanis XLIII. imperavit Leo Junior Augustus an. i. Collig. an. v. MDCCLXXXIII.

474. i. Ind. xii. Leone Juniore solo Cos. 2. 5982.

Hic Leo, a suamet matre Nobilissima Ariadne ad hoc monitus, cum a Zenone Magistro militum et Patricio, avo suo, tanquam Imperator salutaretur, coronam Imperatoriam ipsius Zenonis capiti imposuit: et imperavit Zeno Codioseus Isaurus cum nepote suo Leone exiguo tempore. Quippe xi. Consulatus sui mense, morbo correptus Leo junior, mense Dio, seu Novembri, decessit cum xvii. aetatis annum attigisset, quemadmodum scripsit Nestorianus doctissimus Chronographus, qui historiam usque ad Leonem Juniorem perduxit.

Romanis XLIV. imperavit Zeno Augustus annos xvii. Colliguntur anni vi. m.

475. i. Ind. xiii. Zenone Augusto solo II. Cos. 3. 5999.

V 259

τιδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. β'. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμάτου.

Ἰνδ. ιέ'. γ'. ὑπ. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμάτου.

P 325

Ζήνων ὁ βασιλεὺς αἰτηθεὶς πρῶγμα παρὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Βηρίνης, καὶ μὴ παρασχών, κατεσκευάσθη παρ' αὐτῆς· 5 καὶ φοβηθεὶς μὴ σφαγῆ ἀπὸ τινος τῶν τοῦ παλατίου, σὺν αὐτῷ γὰρ οἴκει ἐν τῷ παλατίῳ καὶ ἡ πενθερὰ αὐτοῦ Βηρίνα, ποιήσας πρόκεσσον ἐν Χαλκηδόνι, ἐκεῖθεν ἔφυγεν βερέδοις, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἰσαυρίαν, ὡς ἦν βασιλεὺς. ὄντινα κατέλαβε φρυγοῦσα τὴν ἰδίαν αὐτῆς μητέρα λάθρα ἢ βασίλισσα Ἀριάδνη εἰς τὴν 10 Ἰσαυρίαν, καὶ διῆγεν ἐκεῖσε ἅμα τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ.

Καὶ μετὰ τὸ φυγεῖν Ζήωνα τὸν βασιλέα καὶ Ἀριάδνην τὴν
B Ἀὔγουσταν εὐθέως προεχειρίσατο ἢ δέσποινα Βηρίνα βασίλειά στέφασα Βασιλίσκου τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφόν. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Βασιλίσκος ἔτη δύο, ἅτινα συναριθμοῦνται σὺν τοῖς 15 πρῶτοις καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα Ζήωνος ἔτεσιν.

Ὁ δὲ Βασιλίσκος ἅμα ἐβασίλευσεν, ἔστειπε τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Μάρκον εἰς βασιλέα, καὶ ἐβασίλευσαν οἱ δύο ἅμα.

R 752 Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Ἰλλου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανῆλθε Ζήνων ὁ βασιλεὺς μετ' ὄχλου 20 πολλοῦ ἐκ τῆς Ἰσαυρίας. ὁ δὲ Βασιλίσκος μαθὼν τὴν τοῦ βα-

6. ὑπὸ P. 7. ᾄκει P. 8. βερένδοις R, alterum in m. ponens.
13. Βηρίνη P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXIV. Olympias.

476. II. Ind. xiv. Basilisco et Armato Coss.

4.

477. III. Ind. xv. Basilisco et Armato Coss.

1. 314.

Zeno Imperator petitus rem quampiam a socru sua Verina, eaque denegata, ab illa insidiis est appetitus: veritusque ne ab aliquo e Palatinis interficeretur, (in Palatio quippe una habitabat illius socrus Verina) Chalcedonem concessit, velut illic moraturus, atque inde conscensis veredis, arrepta fuga in Isauriam, ipse licet Imperator, abiit: quem Imperatrix Ariadne, fugiens matrem suam, in Isauriam clam secuta est, ibique cum conjuge suo degit.

Zenone Imperatore et Ariadne Augusta sic fuga dilapsis, statim Domina Verina Basiliscum, fratrem suum, Imperatorem renuntiavit ac coronavit. Ipse vero annos II. imperavit, qui adscribuntur prioribus ac posterioribus annis Zenonis.

Porro Basiliscus simul ac imperavit, Marcum filium suum Imperatorem dixit, ac uterque una imperavit.

478. IV. Ind. I. Illo solo Cos.

2.

Hoc anno, Zeno Imperator cum ingentibus copiis ex Isauria rediit. Basiliscus vero accepto Zenonis Imperatoris reditu, misit Armatum Ma-

οὐλέως Ζήνωνος ἐπάνοδον, ἔπεμψεν Ἀρμᾶτον τὸν στρατηλάτην C
 τοῦ πραισέντου μετὰ πάσης ἧς εἶχεν βοηθείας τοῦ στρατοῦ εἰς
 τὴν Θράκην καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ παλάτιον, δρκώ-
 σασ αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα μὴ προδοῦναι. καὶ λαβὼν τὸ
 5 ἄπειρον πλῆθος τοῦ στρατοῦ ὁ Ἀρμᾶτος ἐπέρασεν. καὶ τοῦτο
 προμαθὼν Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν πρὸς αὐτὸν Ἀρμᾶτον,
 ἐπαγγελάμενος αὐτῷ πολλὰ καὶ τὴν στρατηλασίαν τοῦ πραισέν-
 του ἕως τῆς αὐτοῦ ζωῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ποιεῖν Καίσαρα. καὶ
 προτραπεῖς Ἀρμᾶτος ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως προέδωκεν, εὔ-
 10 ρεθεῖς εἰς τὸ μέρος Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, καὶ οὐχ ὑπήντησεν
 Ζήνωνι ἐρχομένῳ, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἔδοξεν ἀπιεῖναι. ὁ δὲ D
 βασιλεὺς Ζήνων μετὰ τῆς αὐτοῦ βοηθείας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἰσαυ-
 ρίας ἔξορμήσας ἐπέρασεν ἀπὸ τῶν λεγομένων Πυλῶν, καὶ εἰσῆλ-
 θεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ παλάτιν μετὰ τῶν ἰδίων, καὶ
 15 ἐδέχθη ἀπὸ τῶν στρατευμάτων καὶ τῆς συγκλήτου. ἀκούσας
 δὲ ἑξαίφνης Βασιλίσκος ὁ βασιλεὺς ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ
 παλάτιν ὤρμησεν καὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὅτι ἐδέξαντο αὐτὸν πάντες
 καὶ Βηροῖνα ἢ δέσποινα ἢ αὐτοῦ πενθερά, λαβὼν Βασιλίσκος τὴν
 γυναικῆ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἔφυγεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
 20 Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον. ὁ δὲ θειότατος
 Ζήνων παρασχὼν τὸ βῆλον τοῦ ἵππικοῦ, εὐθέως ἀνελθὼν ἐθεώ- P 326
 ρησεν, καὶ ἐδέχθη ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως. καὶ εὐθέως πέμψας ὁ

6. μαθὼν P.
 8. ποιεῖν om. P.
 10. οὐχ ἠπήντησεν P, οὐχ
 ὑπήντησεν V.
 11. τῷ Ζήνωνι P.
 14. 17. παλάτιον P.
 18.
 Βηρίνη P.

gistrum Militum Praesentalem cum universo quem habebat exercitu, tum
 in Thraciam, tum Constantinopolim, et in Palatium, exacto prius ab eo
 in sanctum Baptisma sacramento, se minime defecturum. Armatus assump-
 ptis innumeris copiis exercitus, trajecit. Quod ubi Zeno Imperator intel-
 lexit, misit ad ipsum Armatum, multa illi pollicitus, ac in primis Ma-
 gistri Militum Praesentis, quoad viveret, dignitatem, filiumque illius
 Caesarem se facturum. Hisce pollicitationibus illectus Armatus defecit,
 Zenonis Imperatoris partibus favere deprehensus, cum nec venienti oc-
 currenit Zenoni, sed alia via abire visus sit. Imperator autem Zeno
 cum copiis suis, arrepto Isauriae itinere profectus, a Pylis, ita appella-
 tis, trajecit, veniensque Constantinopolim, ac Palatium ingressus cum fa-
 miliaribus, exceptusque est a Praetorianis et a Senatu. Cum vero ac-
 cepisset Basiliscus Imperator occupatum esse a Zenone Palatium, et ab
 omnibus exceptum, atque adeo ab ipsa etiam socru sua Domina Verina,
 assumptis uxore et liberis, fugit in Magnae Ecclesiae magnum Baptiste-
 rium. Religiosissimus autem Zeno dato Circensium velo, statim conscendit
 Tribunal, ac Circenses dedit, receptusque est a civibus. Nec
 moratus, misit Imperator in Magnam Ecclesiam, et abstulit a Basilisco

βασιλεὺς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἐπῆρεν παρὰ Βασιλίσκου
καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν τὰ τῆς βασιλείας
ἅπαντα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα,
λαβόντας λόγον ὅτι οὐκ ἀποκεφαλίζονται. καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν
V 260 σιλεὺς εἰς τὴν Καππαδοκίαν. καὶ ἐβλήθησαν εἰς ἓνα πύργον τοῦ
κάστρου, καὶ ἀνοικοδομήθη ἡ θύρα καὶ ἐφυλάττετο ὁ πύργος
B καὶ τὸ κάστρον αὐτὸ ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ Ἰσάυρων πλήθους πολ-
λοῦ· καὶ λιμοκτονηθεῖς ὁ αὐτὸς Βασιλίσκος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς, καὶ ἐτάφησαν ἐκεῖ εἰς τὸν 10
αὐτὸν πύργον Λιμνῶν.

R 754 Ἰνδ. β'. ε'. ὑπ. Ζήνωνος Ἀγνούστου τὸ γ' μόνου.

τιε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Πλακίτα μόνου.

15

Ἰνδ. ε'. η'. ὑπ. Τροκόνδου καὶ Σεβηριανοῦ.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Φαύστου μόνου.

τις' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ι'. ὑπ. Θεοδορίχου καὶ Βεναντίου.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐποίησε Καίσαρα τὸν υἱὸν 20
Ἀρμάτου τοῦ στρατηλάτου προισέντου, Βασιλίσκου ὀνόματι, καὶ

2. αὐτοῦ P. 8. καὶ alterum om. P. 12. γ' καὶ μόνου R.

Anni a. m. c. et uxore ejus et filio omnia Imperatoria insignia, fide interposita ac data ipsos non plexum iri capitibus. Amandavitque illum Zeno Imperator cum suis in Limnas, castrum Cappadociae, ubi conjecti sunt in turrinam quandam castrum, cujus ostium obstrui, ipsum vero castrum una cum turri a militum Isaurorum praesidio custodiri imperavit: sicque Basiliscus, uxor et liberi fame enecati interierunt, ibidemque in Limnarum turri sepulti sunt.

A. C.

[Ol. Iph.]

5987. 479. v. Ind. ii. Zenone Augusto III. solo Cos.

3.

CCCXV. Olympias.

480. vi. Ind. iii. Basilio solo Cos.

4.

481. vii. Ind. iv. Placita solo Cos.

1. 315.

482. viii. Ind. v. Trocondo et Severiano Coss.

2.

483. ix. Ind. vi. Fausto solo Cos.

3.

CCCXVI. Olympias.

484. x. Ind. vii. Theodoricho et Venantio Coss.

4.

Hoc anno, Zeno Imperator Caesarem creavit Armati Magistri Militum Praesentalis filium, Basiliscum nomine, isque Zenoni assedit dum Circenses ederentur, ac uterque, Imperator et Caesar aurigas spectarunt.

συνεκάθισεν αὐτῷ εἰς τὸ θεωρεῖν· καὶ εἶδαν τοὺς ἡνιόχους ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Καῖσαρ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων λογισάμενος ὅτι ἐπιώρκησεν Ἀρμᾶτος ὁ στρατηλάτης τοῦ πραισέντου, ὁ πατὴρ τοῦ Καίσαρος, ὁμοίως εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα Βασιλίσκῳ μὴ προδοῦναι αὐτόν, καὶ ὅτι προτραπείς παρ' ἐμοῦ προέδωκεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανεν, πῶς τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ πιστὰ φυλάξει; μικρὸν γὰρ ἐὰν ἀνδρωειθῇ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Καῖσαρ, πάντως καμὲ παραβαίνει. ἐγὼ δὲ οὐ παρέβην αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐποίησα ἐπὶ τόπου μείναι στρατηλάτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Καίσαρα ἐποίησα. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ζήνων σφαγῆναι Ἀρμᾶτον τὸν ἀπὸ ὑπάτων καὶ στρατηλάτην ὡς ἐπίορχον. καὶ ἐσφάγη εἰς τὸν Κόχλιον τοῦ παλατίου κατὰ τὸ Δέκιμον, ὡς ἀνέρχεται εἰς τὸ ἱππικὸν θεωρεῖσθαι ὁ αὐτὸς Ἀρμᾶτος. καὶ μετὰ τὸ φονευθῆναι Ἀρμᾶτον τότε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασιλίσκον τὸν Καίσαρα νεώτερον ὄντα χειροτόνησεν ἐπίσκοπον εἰς Κύζικον τὴν μητρόπολιν Ἑλλησπόντου, ἐπειδὴ ἦν φορέσας πορφύραν βασιλικήν, ὡς Καῖσαρ, δημεύσας πᾶσαν τὴν οὐσίαν τοῦ αὐτοῦ Ἀρμάτου.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις πρόφασιν λαβόντες οἱ ἐκ τοῦ ἔθνους Παλαιστίνης ἐτυράνησαν, καὶ ἔστειψαν λήσταρχον, ὀνόματι Ἰουστασᾶν, Σαμαρείτην. καὶ εἰσῆλθεν ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ἐθεώρησεν ἱππικόν, καὶ πολλοὺς ἐφόνευσεν ἡγε-

1. εἰς — ὁ om. R. *ib.* εἶδαν] ἴδαν V, ἴδον P. 8. ὁ om. P. 13. δόκιμον R. 14. αὐτόν Ἀρμᾶτον P. 15. ἐπίσκοπον ἐχειροτόνησεν P. 21. Ἰουστουσᾶν P. *ib.* Σαμαρείτην PV. 22. θεώρησεν P.

Armati Magistri Militum Praesentalis Patris Caesaris, perjurium secum colens Zeno Imperator, ut qui per sanctum Baptisma Basilisco jurasset, eum se non proditurum: qui tamen, ait, a me impulsus illum prodidit, isque mortuus est, quo pacto Majestati meae fidem servabit? Ubi adoleverit filius illius Caesar, prorsus in me perinde perfidus erit. Ego vero fidem illi servavi, dum ut Militum Magister permaneret, effeci, ac filium Caesarem dixi. Praecepit igitur Zeno Imperator, ut Armatus Ex-Consule et Magister Militum velut perjurus interimeretur. Interfectusque est in Palatii Cochlea, versus Decimum, cum ascenderet, Circenses spectaturus. Post caedem Armati, Basiliscum filium Caesarem, adolescentem adhuc, Cyzici Hellesponti Metropoleos Episcopum ordinari curavit, ut qui purpuram Regiam, tanquam Caesar, induisset, bonis Armati omnibus in fiscum relatis.

Hisce temporibus, arrepta nescio qua occasione, Samaritae in Palaestina tyrannidem excitavere, Justusa quodam latronum principe Samaritina coronato. Is porro Caesaream ingressus, Circenses exhibuit, multosque interfecit, Palaestinae imperans. Sed et concremavit Eccle-

μονεῶν τῆς Παλαιστίνης. ἔκανσεν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
 ἁγίου Πρόβου ὁ αὐτὸς Ἰουστασῆς ἐπὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου
 R 756 Καισαρείας. καὶ εὐθέως ὁ δούξ Παλαιστίνης Ἀσκληπιάδης ἤλ-
 θεν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ βοηθείας, ὡς ληστοδιώκτης, ὁ ἀξιωματι-
 κὸς Καισαρείας, μετὰ τῶν Ἀρκαδιανῶν, καὶ ὁμήσας κατ' αὐτοῦ 5
 Ἰουστασῆ συνέβαλεν αὐτῷ, καὶ ἀπεκεφαλίσθη ὁ αὐτὸς Ἰουστα-
 σῆς, καὶ ἐπέμφθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ μετὰ τοῦ διαδήματος αὐτοῦ
 B τῷ βασιλεῖ Ζήνωνι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων εὐθέως ἐποίησε τὴν
 συναγωγὴν αὐτῶν τὴν οὖσαν εἰς τὸ καλούμενον Γαργαρίδην ἐν-
 κτήριον οἶκον μέγαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀει- 10
 παρθένου Μαρίας, ἀνανεώσας καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Προ-
 κοπίου, ποιήσας διάταξιν μὴ στρατεύεσθαι Σαμαρείτην, δημεύ-
 σασ τοὺς εὐπόρους αὐτῶν. καὶ ἐγένετο φόβος καὶ εἰρήνη.

V 261 Ἰνδ. η'. ιά'. ὑπ. Συμμαχου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδερῖχ τῷ γενομένῳ ῥηγι Ῥώμης προσῆλ- 15
 θεν μία γυνὴ συγκλητικὴ Ῥώμης, ὀνόματι Ἰουβενάλια, διδά-
 σκουσα αὐτὸν ὅτι Τρία ἔτη ἔχω δικαζομένη μετὰ τοῦ πατρικίου
 C Φόρμου, καὶ ἐλλύτωσόν με. καὶ ἐνεγκὼν τοῖς δικολόγους τῶν
 ἀμποτέρων μερῶν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Εἰ μὴ διὰ τῆς αὔριον καὶ
 διὰ τῆς μετ' αὐτῆς δώσετε αὐτοῖς ὄρον καὶ ἀπαλλάξετε αὐτούς, 20

2. Ἰουστασῆς V, Ἰουστουσῆς P. Conf. Malalas p. 382. 4. ὡς λη-
 στοδιώκτης] καὶ ὁ ληστοδιώκτης Ῥήγης Malalas. 6. Οὐιστασῆ PV,
 Ἰουστουσῆ R. ib. Ἰουστουσῆ R. 12. Σαμαρίτην PV. 15. Θεο-
 δαρίχῳ P. 18. Φόρμου Malalas p. 384. ib. τῶν αὐτῶν P. 19. καὶ
 διὰ τῆς μετ' αὐτῆς (vel potius αὐτῆν) sumpsit ab Malala.

Anni a. m. c. s. iam Sancti Probi, cum Timotheus Caesareae esset Episcopus. Confe-
 stim vero Asclepiades Palaestinae Dux cum suo praesidio venit, ut et
 Latrunculator, Caesareae magistratus, cum Arcadianis: contraque ipsum
 Justusam profectus, atque cum eo congressus, Justusam capite trunca-
 vit, ac illius caput, cum eo quo cinctum erat diademate, ad Zenonem
 Imperatorem transmisit. Idem porro Imperator Zeno illorum Synago-
 gam, quae in loco Gargaride dicto erat, in aedem sacram, eamque ingentem,
 Dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae, statim
 convertit: instaurata praeterea Sancti Procopii aede. Edixit etiam ne
 Samaritae deinceps militarent, bonis potentiorum omnibus proscriptis:
 unde et terror est insecutus, paxque firmata.

A. C.

[Ol. Iph.]

5993. 485. xi. Ind. viii. Symmacho solo Cos.

1. 316.

Hoc anno, ad Theodorichum, qui Romae regnabat, accessit femina Senatorii generis Romana, Juvenalia nomine, Regemque hisce verbis est allocuta: *Tertium jam annum cum Formo Patricio controversiam habeo, fac ut expediar.* Rex accersitis utriusque partis iudicibus: *Nisi, inquit, intra crastinum diem sententiam tuleritis, et litigantes dimiseritis, plectam vos capite.* Ii vero biduo invicem congressi, sententia

ἀποκεφαλίζω ὑμᾶς. καὶ καθίσαντες διὰ τῶν δύο ἡμερῶν εἴ-
 παν τὰ δοκοῦντα τοῖς νόμοις, δεδωκότες αὐτοῖς ὄρον, καὶ ἀπῆλ-
 λαξαν αὐτούς. καὶ ἄφασα κηρὸς ἢ Ἰουβενάλια προσῆλθεν
 αὐτῷ εὐχαριστοῦσα, ὅτι εὐλυτρώθη ἡ δίκη αὐτῶν. καὶ ἡγανά-
 5 κτησεν ὁ αὐτὸς ῥῆξ κατὰ τῶν δικολόγων, καὶ ἀγαγὼν αὐτοὺς εἴ-
 πεν αὐτοῖς, Διὰ τί, ὃ ἐποιήσατε εἰς δύο ἡμέρας καὶ ἀπῆλλάξα-
 τε αὐτούς, εἰς τρία ἔτη οὐκ ἐποιήσατε; καὶ ἀπεκεφάλισεν τοὺς D
 δύο δικολόγους ἕξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐγένετο φόβος.
 καὶ ἐποίησε διάταξιν περὶ ἐκάστου νόμου. καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ Ρώ-
 10 μης οἴκησεν τὴν Ῥάβενναν, πόλιν παραθαλασσίαν, ἕως θανά-
 του αὐτοῦ. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐγένετο ῥῆξ Ῥώμης ὃ ἐκ
 γένους αὐτοῦ Ἀταλλάριχος. ἦν δὲ Ἀρειανὸς τῷ δόγματι, ὃ
 ἐστὶν ἕξωκιονίτης.

Ἰνδ. θ'. ιβ'. ὑπ. Λογγίνου καὶ Δεκίου.

15 Ἰνδ. ι'. ιγ'. ὑπ. Βοηθείου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ἀπὸ θεομηρίας σεισμοῦ Κωνσταντι- R 758
 νούπολις τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος μηνὶ γορπιαίῳ σепτεμβριῳ κς' P 328
 ἐπ' ὄλγον διάστημα ἕως τοῦ Ταύρου.

τιζ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ια'. ιδ'. ὑπ. Δυναμίου καὶ Σιφιδίου.

2. ἀπῆλλάξαντες P. 3. Οὐβενάλια V. 4. εὐλυτρώθη P. 9.
 ἀπὸ Ῥώμης om. P 10. Ῥάβεινναν P. Ῥάβαιναν V. ib. παρα-
 θαλάσσιον P. 15. Βοηθείου RV, Βοηθείου P.

A. C.

[Ol. Iph.]

ex legibus data, utrumque dimiserunt. Tum Juvenalia accen-
 sis cereis Regem convenit, ut gratias ageret quod a lite esset
 absoluta. At Rex indignatus, accersitis iudicibus: *Quare, in-*
quit, quod uno biduo confecistis, protraxistis in triennium? Et
 extemplo utriusque partis iudices securi percussit, ex quo in-
 gens in alios ortus est terror. Rex postmodum Decreto de
 singulis legibus edito, urbe digressus, Ravennam maritimam
 civitatem concessit, ubi usque ad vitae exitum habitavit.
 Post Theodorichi mortem, ex illius stirpe Romae regnavit
 Atallarichus. Fuit autem ille ex haeresi Ariana, id est Exo-
 cionita.

486. XII. Ind. IX. Longino et Decio Coss.

2.

487. XIII. Ind. X. Boëthio solo Cos.

3.

Hoc ipso anno, Constantinopolis alteram a terrae motu
 cladem ex divina ira passa est mense Gorpiaeo, xxvi. Σε-
 πτεμβρις, in brevi spatio, usque ad Taurum.

CCCXVII. Olympias.

488. XIV. Ind. XI. Dynamio et Sifidio Coss.

4.

Ἰνδ. ιβ'. ιε'. ὑπ. Εὐσεβίου καὶ Προβίνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιε'. ὑπ. Λογγίνου τὸ β' καὶ Φαύστου τὸ β'.

Λέγει ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐρωτήσας Μαυριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα, ὅστις καὶ πολλὰ αὐτῷ προέλεγεν, ἦν γὰρ μυστικά τινα εἰδὼς ὁ αὐτὸς Μαυριανός, τίς μετ' αὐτὸν Ζήωνα 5 βασιλεύει, καὶ ἔμαθεν παρ' αὐτοῦ ὅτι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὴν γυναικα αὐτοῦ διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ζήνων συνέσχεν τὸν πατρικίον Πελάγιον τὸν ἀπὸ σιλεντιαρίων πληρώσαντα καὶ ἐλθόντα εἰς τὴν τοῦ πατρικίου ἀξίαν, ἄνδρα σοφόν. καὶ δημεύσας αὐτὸν ἐκέλευσεν φυλάττε- 10 σθαι. ὄντινα οἱ φυλάσσοντες ἔξκουβίτωρες ἐπιζῆσαν ἀγχὼν κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως Ζήωνος. καὶ ἀκούσας ὁ ἔπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος ἐλοιδόρησε τὸν βασιλέα Ζήωνα διὰ τὸν πατρικίον Πελάγιον, ὅτι ἐφρονεύθη. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἀκοὰς 15 Ζήωνος τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκέλευσεν εἰσερχόμενον αὐτὸν Ἀρκάδιον εἰς τὸ παλάτιον σφραγῆναι. ὁ δὲ ἔπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος μαθὼν τοῦτο, καὶ ὅτι μετεστάλη ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς παρήρηκετο διὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐποίησεν ἑαυτὸν βουλόμενον εὔξασθαι, καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ ὄχρου εἰσῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ 20 ἔσω, καὶ ἐρξόσθη πικροῦ θανάτου.

7. αὐτοῦ om. P. 12. ὁ om. P. 17. ὅτε μετεσλάτει V. 18. Post ἑαυτὸν V addit τὸν pene evanidum. 21. ἐρύσθη PV.

A. C.

489. xv. Ind. xii. Eusebio et Probino Coss.

490. xvi. Ind. xiii. Longino II. et Fausto II. Coss.

Cum rogasset Imperator Zeno Maurianum Comitem, virum doctissimum, qui multa illi hactenus praedixerat, (is enim arcana quaedam noverat) quis post se imperaret, ex eo didicit fore ut illius imperium et uxorem exciperet quidam Ex-Silentiario. Quibus intellectis, Pelagium Patricium comprehendit, qui Silentiarium egerat, et inde ad Patricii pervenerat dignitatem, virum sapientem, bonisque illius publicatis, jussit custodiri: quem deinde Excubitores, ipsius Zenonis Imperatoris jussu, laqueo suffocarunt. Quod Arcadius Praefectus Praetorio accipiens, Zenonem Imperatorem convitiis est insectatus, quod Pelagium Patricium interfecisset. Zeno perlata ad se Pelagii criminatione, jussit, simul ac Palatium ingrederetur, occidi. Praefectus vero Praetorio Arcadius cum id rescisset, seque ab imperatore accersiri videret, versus Magnam Ecclesiam transiens, simulavit se velle precari, et excenso curru, ingressus est Magnam Ecclesiam Constanti-nopoleos, ibique intus moratus, ab acerba morte liberatus est.

491. xvii. Ind. xiv. Olybrio solo Cos.

[Ol. Iph.]

1. 317.

2.

3.

Ἰνδ. ιδ'. ιζ'. ὑπ. Ὀλυβρίου μόνου.

V 262

τιγ' Ὀλυμπιάς.

Τούτω τῷ ἔτει μηνὶ ξανθικῷ τῷ καὶ ἀπριλίῳ δυσεντεριά D
ληφθεὶς Ζήνων τελευτῆ, ὧν ἐτῶν ξε' καὶ ἡμερῶν ἐννέα.

5 Ῥωμαίων μὲ ἐβασίλευσεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος, ὁ ἐκ τῆς
νέας Ἡπείρου ἐπαρχίας, ἀπὸ σιλεντιαρίων, ἐπὶ τῆς ὑπατείας
Ὀλυβρίου υἱοῦ Ἀρεοβίνδου, στεφθεὶς μηνὶ ξανθικῷ τῷ καὶ ἀπρι-
λίῳ τῇ ε' τῆς μεγάλης ἐβδομάδος, Ἰνδικτιῶνος ιδ', ἔτους χρη- R 760
ματίζοντος κατὰ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην ζλ' καὶ φ'. καὶ ἔγρημε
10 τὴν δέσποιναν τὴν Ἀριάδην, τὴν Ζήνωνος τοῦ προῦ αὐτοῦ βασι-
λέως γενομένην γαμετήν. ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος
ἔτη κζ'. ὁμοῦ ςκζ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀγνούστου καὶ Ρούφου.

P 329

Ἰνδ. α'. β'. ὑπ. Εὐσεβίου τὸ β' καὶ Ἀλβίνου.

15 Ἰνδ. β'. γ'. ὑπ. Ἀστερίου καὶ Πραισιδίου.

Ἰνδ. γ'. δ'. ὑπ. Βεάτωρος μόνου.

τιθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ε'. ὑπ. Παύλου μόνου.

Ἰνδ. ε'. ς'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀγνούστου τὸ β' μόνου.

20 Ἰνδ. ς'. ζ'. ὑπ. Ἰωάννου Σκυθοπολίτου καὶ Παυλίνου.

7. Ἀρεοβίνδου R. 9. ζλ' Θλ' cum Malala p. 391. 3. Clintonus Fast. vol.
II. p. 367. 11. γαμετήν om. P. ib. δέ om. P. 16. Βενάτωρος P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

CCCXVIII. Olympias.

Hoc anno, mense Xanthico, sive Aprili, Zeno sanguinis
fluxu correptus diem suum obiit, annos natus LXV. dies IX.

Imperavit XLV. Anastasius Dicomus, ex Novae Epiri Pro-
vincia oriundus, Ex-Silentiaro, Olybrio Areobindi filio Con-
sule, coronatus est mense Xanthico, seu Aprili, feria v. ma-
joris Hebdomadae, Indictione XIV. anno secundum Antiochiae
magnae aeram DXXXVII. duxitque Dominam Ariadnen Augu-
stam, Zenonis decessoris uxorem. Imperavit Anastasius annos
XXVII. Colliguntur anni VI. MXXXVII.

492.	I.	Ind. xv.	Anastasio Augusto et Rufo Coss.	4.	6000.
493.	II.	Ind. I.	Eusebio II. et Albino Coss.	1.	318.
494.	III.	Ind. II.	Asterio et Praesidio Coss.	2.	
495.	IV.	Ind. III.	Venatore solo Cos.	3.	

CCCXIX. Olympias.

496.	v.	Ind. IV.	Paulo solo Cos.	4.	
497.	VI.	Ind. v.	Anastasio Augusto II. solo Cos.	1.	319.
498.	VII.	Ind. VI.	Joanne Scythopolita et Paulino Coss.	2.	

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἱππικοῦ ἀγομένου παρεκάλουν οἱ τοῦ μέρους τῶν Πρασινῶν τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον ἀπόλυθῆναι τινὰς συσχεθέντας ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως λιθοβόλους. καὶ οὐ παρεκλήθη ἀπὸ τοῦ δήμου ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος, ἀλλὰ ἀγανακτήσας ἐκέλευσεν ἄρμα κατ' αὐτῶν ἐξελεθεῖν, καὶ ἐγένετο ἀταξία μεγάλη, καὶ κατῆλθαν οἱ δῆμοι κατὰ τῶν ἐξκουβιτῶρων. καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸ καθίσμα ἔρριψαν λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου, ἐν οἷς εἷς Μαῦρος ἔρριψεν ἐπάνω τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου. καὶ ἐξέφυγεν ὁ βασιλεὺς τὸν λίθον, ἐπεὶ ἐφορεύετο. καὶ θεασάμενοι οἱ ἐξκουβίτωρες τὴν τοῦ αὐτοῦ Μαύρου τόλμαν, 10 ὤρμησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἔκοψαν αὐτὸν κατὰ μέλος, καὶ οὕτω τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν. ὁ δὲ δῆμος στενωθεὶς ἔβαλεν πῦρ ἐν τῇ λεγομένῃ Χαλκῇ τοῦ Ἱππικοῦ· καὶ ὁ περιβολὸς ὅλος ἐκαύθη ἕως τοῦ βασιλικοῦ καθίσματος. καὶ ὁ δημόσιος ἔμβολος ἕως τοῦ Ἑξαίπιου καὶ ἕως τοῦ φόρου Κωνσταντίνου ὅλος κυνθεὶς κατη- 15 νέχθη διακοπῶν πανταχοῦ γενομένων, καὶ πολλῶν συσχεθέντων καὶ τιμωρηθέντων γέγονεν ἡσυχία, προαχθέντος ἐπάρχου πόλεως Πλάτωνος.

R 762

D

λέγει ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος μετὰ τὸ περιγενέσθαι αὐτὸν τοῦ Περσικοῦ πολέμου εἰτείχισεν τὸ Δόρας, χωρίον ὄντα 20

3. λιθοβόλους in margine V ab alia manu scriptum videtur. Conf. Malalas p. 394. 5. ἐλεθεῖν P. 6. κατῆλθον P. 10. ἐξκουβίτωρες V. 19. Omisso λέγει P Πλάτωνος λάας.... 20. Δωρεχωρίον V, ὄν τὸ Δωρεκῶ m. R, quorum prius ad ὄντα pertinet, Δῶρας χωρίον PR, ut infra.

His Coss. dum agerentur Circenses ludi, rogarunt Imperatorem Anastasium qui erant ex Factione Prasinorum, uti vinculis solverentur qui ob jactos lapides, in carcerem missi fuerant a Praefecto urbi. Verum id non modo impetrarunt ab Anastasio, sed et irritatus ille viros armatos accersiri jussit, unde ingens tumultus coortus est, Factionibus adversus Excubitores insurgentibus. Cumque ad Circi Tribunal pervenissent, coniecere saxa in ipsum Imperatorem Anastasium: in quibus Maurus quidam in Imperatorem lapidem emisit: quem Imperator declinavit, fuga elapsus, ne interficeretur. Excubitores, spectata Mauri audacia, impetu in illum facto, membratim eum concenterunt, atque ita ille animam efflavit. Populus vero in arctum redactus, ignem in Chalcen Hippodromi sic appellatam immisit, ex quo Circi ambitus universus usque ad Imperatorium Tribunal conflagravit. Sed et publica Porticus usque ad Hexahippium, et usque ad Forum Constantini omnino exusta procubuit. Verum caedibus ubique factis, multisque comprehensis et punitis, tumultus conquievit, creato Praefecto urbi Platone.

Imperator Anastasius, post relatas de Persis victorias, Doras muris cinxit, oppidum in Mesopotamia amplum omnino et munitum, in confinio Romanorum et Persarum situm: in eoque condidit Balnea publica duo,

τῆς Μεσοποταμίας μέγα πᾶν καὶ ὄχυρόν, κείμενον μέσον τῶν ὄρων Ῥωμαίων καὶ Περσῶν. καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ δημόσια λούτρα β' καὶ ἐκκλησίας καὶ ἐμβόλους καὶ ὄρια εἰς ὑπόθετα σίτου καὶ κιστέρνας ὑδάτων. τὸ δὲ αὐτὸ χωρίον διὰ τοῦτο λέγεται κλη-
 5 θῆναι Δόρας ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνης, διότι Δαρεῖον τὸν βασιλέα Περσῶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐκεῖ δόρατι ἔκρουσεν, ὅθεν V 263 καὶ τὸ ὄνομα ἔχει μέχρι νῦν.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Ἰωάννου Κυρτοῦ μόνου.

τκ' Ὀλυμπιάς.

P 330

10 Ἰνδ. η'. θ'. ὑπ. Πατρικίου καὶ Ὑπατίου.

Ἰνδ. θ'. ι'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Ἀβιήνου.

Ἰνδ. ι'. ια'. ὑπ. Πρόβου καὶ Ἀβιήνου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. ὑπ. Δεξικράτους καὶ Βολουσιανοῦ.

τκα' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. ιβ'. ιγ'. ὑπ. Κεθήγου μόνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιδ'. ὑπ. Σαβιριανῶ καὶ Θεοδώρου.

Ἰνδ. ιδ'. ιε'. ὑπ. Ἀρεοβίνδου καὶ Μεσσαλαῦ.

B

Ἰνδ. ιε'. ις'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀυγοῦστου τὸ γ' καὶ Βεναντίου.

4. καὶ τὸ δὲ P. 13. Δεξικράτου R. 17. Ἀρεοβίνδου V.

Ecclesias, Porticus, Horrea ad condendum frumentum, et Cisternas aquarum. Ideo porro oppidum istud Doras ab Alexandro Macedone appellatum fertur, quod eo in loco Darium Persarum Regem *dorati*, seu hasta percusserit: unde hodieque id nominis obtinet.

A. C. [Ol. Iph.]

499. VIII. Ind. VII. Joanne Gibbo solo Cos.

3.

CCCXX. Olympias.

500. IX. Ind. VIII. Patricio et Hypatio Coss.

4.

501. X. Ind. IX. Pompeio et Avieno Coss.

1. 320.

502. XI. Ind. X. Probo et Avieno iterum Coss.

2.

503. XII. Ind. XI. Dexicrate et Volusiano Coss.

3.

CCCXXI. Olympias.

504. XIII. Ind. XII. Cethego solo Cos.

4.

505. XIV. Ind. XIII. Sabiniano et Theodoro Coss.

1. 321.

506. XV. Ind. XIV. Areobindo et Messala Coss.

2.

507. XVI. Ind. XV. Anastasio Augusto III. et Venantio

3.

Coss.

508. XVII. Ind. I. Celere et Venantio Coss.

4.

509. XVIII. Ind. II. Opportuno solo Cos.

1. 322.

510. XIX. Ind. III. Boethio solo Cos.

2.

511. XX. Ind. IV. Secundino et Felice Coss.

3.

512. XXI. Ind. V. Paulo et Musciano Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

Ἰουλιάνας τῆς ἐπιφανεστάτης πατρικίας ἔκραζον διὰ τὸν αὐτῆς ἄνδρα Ἀρεόβινδον βασιλέα τῆ Ῥωμανία. καὶ ἔφυγεν ὁ C Ἀρεόβινδος πέραν. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἀνῆλθεν εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἱππικοῦ δίχα διαδήματος. καὶ τοῦτο γνοὺς ὁ πᾶς δῆμος ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἱππικόν, καὶ διὰ προσφωνήσεως 5 αὐτοῦ μετεχειρίσατο τὸ πλῆθος τῆς πόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ λεγόμενον Ἀναστασιακόν.

Ἰνδ. α'. ιζ'. ὑπ. Μάγνου μόνου.

D Ἐπὶ τούτου τοῦ ἰπάτου εἶδεν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐν 10 R 764 ὁράματι ὅτι ἐναντίον αὐτοῦ ἀνῆρ τις τέλειος, εὐσχήμων, βασιτάζων κώδικα γεγραμμένον, καὶ ἀναπτύξας φύλλα τοῦ κωδικίου πέντε, ἀναγνοὺς τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε, διὰ τὴν ἀπληστίαν σου ἀπαλείφω ἰδ'. καὶ τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ ἀπήλειψεν. καὶ διωπνισθεῖς καὶ καταρόφαγίς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς 15 Ἀναστάσιος, προσκαλεσάμενος Ἀμάντιν τὸν κουβικουλάριον καὶ πραιπόσιτον εἶπεν αὐτῷ τὴν τοῦ ὁράματος δύναμιν. ὅστις Ἀμάντις εἶπεν αὐτῷ, Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι, βασιλεῦ· κἀγὼ γὰρ ἔθεα-

5. αὐτοῦ καὶ μ. R. 9. Ante hunc versum addit R Ἰνδ. α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι'. ib. α'] α' P. ib. ιζ'] κζ' P. 11. ὅτι] ἔστη R. ib. λευσχήμων PV. Correxi ex Malala p. 408. 13. 12. κωδικίου V, m. R, κώδικος P. 13. εἶδε PV. 14. ἀπολείφω P. 15. ἀπέλειψεν P. ib. καταρόφαγίς] Conf. Cedreni p. 362. D κατέροφαξέ με εἰς τὴν γῆν.

A. C.

[Ol. Iph.]

Julianae Nobilissimae Patriciae acclamarunt (Factiones in Circo) ob illius conjugem: *Areobindum Imperatorem Romaniae*, (volumus.) Fugitque Areobindus trans Fretum. Ac demum Anastasius Imperator in Circi Tribunal ascendit absque diademate. Quo cognito, populus omnis in Circum pariter ascendit: atque is habita oratione universam multitudinem sibi conciliavit.

Hoc anno, Longus murus, Anastasiacus appellatus, conditus est.

513.	xxii.	Ind. vi.	Clementino et Probò Coss.	1.	323.
514.	xxiii.	Ind. vii.	Senatore solo Cos.	2.	
515.	xxiv.	Ind. viii.	Anthemio et Florentio Coss.	3.	
516.	xxv.	Ind. ix.	Petro solo Cos.	4.	
517.	xxvi.	Ind. x.	Anastasio et Agapeto Coss.	1.	324.
518.	xxvii.	Ind. xi.	Magno solo Cos.	2.	

Hoc Consule, vidit Anastasius Imperator per visum, virum quendam plena aetate, candida indutum veste, e regione stantem, ac codicem scriptum ferentem, qui evolutis quinque ejusdem codicis pagellis, Imperatoris lecto nomine, dixit: *Vide, ecce propter tuam inexplebilem avaritiam deleo xiv. annos. Et suomet digito delevit.* Imperator Anastasius experrefactus, ac viso perculsus, Amantium Cubicularium et Praepositum accersivit, somniumque suum illi exposuit. Tum Amantius: *Aeter-*

σάμην ταύτη τῇ νυκτί ὅτι ὡς ἴσταμαι ἐναντίον τοῦ ὑμετέρου κρά- P 331
 τος, ὅπισθ' ἐν μου ἐλθὼν χοῖρος μέγας δραξάμενος τῷ στόματι
 τὴν ἀρχὴν τῆς χλαμύδος μου καὶ τινάξας κατήγαγέ με εἰς τὸ ἔδα-
 φος, καὶ ἀνήλωσέ με κατεσθίων καὶ πατῶν. καὶ προσκαλεσά-
 5 μενος βασιλεὺς Πρόκλον τὸν Ἀσιανὸν τὸν φιλόσοφον καὶ ὄνειρο-
 κρίτην εἶπεν αὐτῷ τὸ ὄραμα, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμάντιος. ὁ δὲ
 ἐσαφήνισεν αὐτοῖς τὴν αὐτῶν δύναμιν καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον χρόνον
 τελευτῶνται. καὶ μετ' ὀλίγον ἀρῶσθησας ὁ βασιλεὺς Ἀναστά-
 10 θροηθεὶς ἀπέδωκεν τὸ πνεῦμα, ὦν ἐναντιῶν ἦ' καὶ μηνῶν πέντε. B

Μετὰ τὴν βασιλείαν Ἀναστασίου τοῦ Δικόρου ἐβασίλευσεν
 ὁ θεϊότατος Ἰουστίνος ὁ Βενδαρίτης, ὁ Θράξ, ἐπὶ τῆς ὑπατείας
 Μάγνου, μηνὶ πανέμῳ τῷ καὶ ἰουλίῳ θ', ἰνδ. ια', χορηματίζον-
 15 τος κατὰ τοὺς Ἀντιοχεῖς τῆς Συρίας ἔτους, εἴσφ', ὅτινα ὁ στρα-
 τὸς τῶν φυλαττόντων τὸ παλάτιον ἐξκουβιτῶρων ἅμα τῷ δήμῳ
 στέψαντες ἐποίησαν βασιλεία· ἦν γὰρ κόμης ἐξκουβιτῶρων. καὶ
 ἐβασίλευσεν ἔτη θ'. ὁμοῦ ,ελς'.

Ἰνδ. β'. ιη'. ὑπ. Ἰουστίνου Αὐγούστου καὶ Εὐθερίχου.

Οὗτος Ἰουστίνος ἅμα ἐβασίλευσεν, ἀντίτεν Ἀμάντιον τὸν C
 20 πραιπόσιτον αὐτοῦ καὶ Ἀνδρέαν τὸν κουβικουλάριον τὸν Λαν-

2. χοῖρος ἐλθὼν P. 6. δὲ om. R. 10. τὸ om. P. 12. Βενδαρίτης] Scribendum videtur Βεδεριανίτης. Βεδερίτης Alemannus ad Procop. Hist. arc. c. 6. ib. τῆς om. P. 14. Ἀντιοχειας PV. 18. β'. ιη'.] ιβ'. α'. P. 20. τὸν Λανσιακὸν καὶ Θεόκριτον κόμητα om. P.

num, inquit, vivas, Imperator: ego quoque hac eadem nocte haec vidi: dum coram vestra Majestate consisterem, pone me porcus ingens venit, qui chlamydis meae ora rostro apprehensa, hacque subinde vellicata, in terram me dejecit, ac proculcatum et devoratum absumpsit. Advocato deinde ab Imperatore Proclo Asiano Philosopho, et Somniorum conjectore, quod per nocturnam speciem viderat is illi exposuit: similiter et Amantius. Ille vero somniorum vim iis declaravit, et quod uterque brevi esset moriturus. Imperator paulo post decubuit: cumque coruscatio, ingensque omnino fieret tonitru, externatus, animam efflavit, annos tum natus xc. et mensibus v.

Post imperium Anastasii Dicori, imperavit piissimus Justinus Bede-rita, Thrax, Magno tum Consule, mense Panemo, Julii ix. Indict. xi. anno juxta Antiochenorum Syriae aeram DLXVI. quem Excubitorum, qui ad Palatium excubias agebant, militia, una cum plebe, coronatum Imperatorem proclamavit: erat enim Comes Excubitorum, imperavitque annos ix. Colliguntur anni vi. MXXXVI.

A. C.

[Ol. Iph.]

519. i. Ind. xii. Justino Augusto et Euthericho Coss. 3.

Hic Justinus simul ac imperium accepit, Amantium Praepositum suum, et Andream Cubicularium, ejusdem Amantii Domesticum, de medio

σιακὸν καὶ Θεόκριτον κόμητα τὸν τοῦ ῥηθέντος Ἀμαντίου δομέ-
στικον, ὃν ἐβούλετο ποιῆσαι βασιλέα ὁ αὐτὸς Ἀμάντιος, δεδω-
κάς αὐτῷ Ἰουστίνῳ χρήματα ῥογεῦσαι, ἵνα γένηται Θεόκριτος
βασιλεὺς, καὶ ἐρόγενσεν. ὁ δὲ στρατὸς καὶ ὁ δῆμος λαβόντες
οὐχ εἴλαντο Θεόκριτον ποιῆσαι βασιλέα, ἀλλ' ἐποίησαν τὸν αὐ- 5
τὸν Ἰουστίνον βασιλέα. μετὰ οὖν τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν ὡς
τυράννον καὶ βουληθέντας ἐπιβουλεῦσαι τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
ἐφόνευσεν αὐτούς. ἐσφάγησαν δὲ εἰς τὸ παλάτιον ἔσω.

R 766
D

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεκαλέσατο τὸν πατρικίον Ἀπίωνα
καὶ Διογενιανὸν ἀπὸ στρατηλατῶν καὶ Φιλόξενόν καὶ αὐτὸν 10
ἀπὸ στρατηλατῶν, πεμφθέντας εἰς ἔξορίαν παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ
βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Ἀπίωνα μὲν ἑπαρχον πραιτωρίων, Διο-
γενιανὸν δὲ ἀπὸ στρατηλατῶν ἀνατολῆς, καὶ Φιλόξενον μετὰ
χρόνον ἐποίησεν ὑπατον.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀνῆλθεν εἰς πέραν ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀστὴρ φο- 15
βερός, ὀνόματι κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτίνα πέμπουσιν ἐπὶ τὸ κά-
P 332 τω, ὄντινα ἔλεγόν τινες πωγωνίαν εἶναι· καὶ ἐφοβοῦντο οἱ ἄν-
θρωποι.

τὴν Ὀλυμπιάδα.

Ἰνδ. ιγ'. β'. ὑπ. Βιταλιανοῦ καὶ Ρουστικίου.

20

2. ἠβούλετο P. 5. οὐκ V. ib. εἴλοντο P. 6. τὸ om. P.
15. εἰς πέραν] εἰπέραν V. Conf. ad p. 335. C. 16. τὸ] τῷ R.
18. „τιβ', τγ', τδ'. Tertia et quarta omissae sunt cum duobus annis
secundae.“ m. R. 20. Βεταλιανοῦ P.

sustulit, quod idem Amantius Imperatorem Theocritum facere in animo habuisset, datis ipsi Justinum pecuniis, quas erogaret ut Theocritus ille Imperator fieret. Atque revera is pecunias dedit: verum iis acceptis, Praetoriani, plebsque, posthabito Theocrito, ipsum Justinum creavere Imperatorem. Postquam igitur Imperator factus est, illos tanquam tyrannos, qui imperio suo insidias struerent, interfecit. Caesi autem sunt intra Palatium.

Idem vero Imperator Apionem Patricium revocavit, et Diogenianum Ex-Magistro militum, et Philoxenum perinde Ex-Magistro militum, a decessore Imperatore in exilium missos. Ac Apionem quidem Praefectum Praetorio: Diogenianum vero Ex-Magistro militum per Orientem, Philoxenum denique post aliquod tempus Consulem dixit.

Eodem anno, exortum est in ulterioribus Orientis partibus astrum horrendum, quod Cometam vulgo vocant, radium inferius demittens. Id Pogoniam esse quidam asserebant: unde ingens homines invasit pavor.

CCCXXV. Olympias.

A. C.

520. II. Ind. XIII. Vitaliano et Rustico Coss.

[Ol. Iph.]

4.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ καὶ Οὐαλερίου.

Ἰνδ. ιε'. δ'. ὑπ. Συμμάχου καὶ Βοηθίου.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Τζάθιος ὁ υἱὸς Ζαμνάξου τοῦ Λαζῶν βασιλέως, ἢ μόνον ἐτελεύτα ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ζαμνάξης, εὐθείως 5 ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν θειότατον βασιλέα Ἰουστίνον. καὶ ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς παρεκάλεισεν ἀναγορευθῆναι αὐτὸν Β βασιλέα Λαζῶν ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, γινόμενον χριστιανόν, καὶ μὴ πρὸς συνήθειαν ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως προχειριζόμενον ἀναγκασθῆναι αὐτόν, ὡς οἷα ὑποκείμενον καὶ παρ' αὐτοῦ 10 προχειριζόμενον βασιλέα, καὶ τὰς θυσίας ποιῆσαι καὶ πάντα τὰ Περσικὰ σεβάσματα. ἦν δὲ κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν βασιλεῖς Περσῶν Κωάδης, καὶ παρὰ Πέρσαις ἐκράτει ὥστε βασιλέως Λαζῶν τελευτῶντος ἄλλον βασιλέα στέφεισθαι τούτοις ὑπὸ τοῦ κατὰ καιρὸν βασιλέως Περσῶν, τοῦ ἔθνους μέντοι τῶν Λαζῶν ὑπάρχοντα. καὶ δεχθεὶς ὁ V 265 15 Τζάθιος παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰουστίνου ἐφωτίσθη· καὶ χριστιανὸς γενόμενος ἔγημε γυναῖκα Ῥωμαίαν, ἔκγονον Ὀνίνου τοῦ πατρικίου τοῦ ἀπὸ κουροπαλατῶν, Οὐαλεριανῆν. ἦντινα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν λαβὼν ἀπήγαγεν, προχειρισθεὶς καὶ στεφθεὶς βασιλεὺς Λαζῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου βασιλέως, φορέσας στέφανον Ῥωμαίων καὶ χλαμύδιν ἄσπρον ὀλοσηρικόν, ἔχον ἀντὶ 20

2. Βοηθίου PV. 3. Ζαμνάξου R et mox Ζαμνάξης. Ζαμνάξου m. R. 4. ἢ PV. 7. γενόμενον P. 12. Καβάδης m. R, Κανάδης P. ib. ὡς δὲ R. 19. αὐτοῦ om. P. 20. χλαμύδην PV. ib. ἄσπρην m. R. ib. ἔχων PV.

521. III. Ind. xiv. Justiniano et Valerio Coss. 1. 325.

522. IV. Ind. xv. Symmacho et Boethio Coss. 2.

Hoc anno, Tzathius, Zamnaxis Lazorum Regis filius, simul ac obiit pater Zamnaxes, confestim profectus est Constantinopolim ad religiosissimum Imperatorem Justinum, seque ei totum commendavit, illum deprecatus, uti se Lazorum Regem ab ipso Romanorum Imperatore creatum, ac Christianum effectum, renuntiaret; ne ex more a Persarum Rege inauguratus, veluti subditus, et ab illo Rex dictus, sacrificia facere, aliosque omnes Persarum cultus exequi cogeretur. Erat autem ea tempestate Persarum Rex Cavades: et apud Persas ea invaluerat consuetudo, ut Lazorum Rege defuncto, ab Rege Persarum, qui tum rerum potiebatur, alius qui ex Lazorum gente esset Rex iis daretur. Susceptus itaque ab Imperatore Justino Tzathius, ac Christianus effectus, uxorem duxit Valerianam, feminam Romanam, Onini Patricii et Ex-Cura Palatii neptem: quam secum in regionem suam abduxit, cum antea creatus fuisset et coronatus Lazorum Rex ab Imperatore Justino, gestans diadema Romanorum, et chlamydem candidam holosericam, habens etiam loco purpureae

πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικὸν τάβλι, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν μέσῳ στη-
 θάριον ἀληθινὸν μικρὸν τοῦ βασιλικοῦ χαρακτῆρος Ἰουστίνου καὶ
 R 768 στιχόριον ἄσπρον παραγαῦδι, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσοῦ πλουμίαια
 βασιλικά, ὡσαύτως φέροντα τὸν χαρακτῆρα τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
 D Ἰουστίνου. τὰ γὰρ τζαγγίλια αὐτοῦ ἦν ὑπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ 5
 ῥουσαῖα, Περσικῶ σχήματι, ἔχοντα μαργαρίτας· ὁμοίως δὲ
 καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ὑπῆρχεν διὰ μαργαριτῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ
 βασιλέως Ἰουστίνου δῶρα πολλὰ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Οὐ-
 αλεριανή, ὡς ἀπαξ ἀναγκασθεῖσα ἤτοι προτραπεῖσα γαμηθῆναι
 αὐτῷ εἰς ἄλλα βασίλεια. καὶ γνοὺς τοῦτο Κωάδης βασιλεὺς 10
 Περσῶν ἐδήλωσεν διὰ πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ ταῦτα,
 ὅτι Φιλίας καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν λαλουμένης καὶ γινομένης
 τὰ ἐχθρῶν πράττεις. ἰδοὺ γὰρ τὸν ὑποκειμένον μοι βασιλεῖα
 P 333 Λαζῶν αὐτὸς προεχειρίσω, μὴ ὄντα ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων διοίκη-
 σιν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Περσῶν τάξιν ἔξ αἰῶνος. καὶ πρὸς ταῦτα 15
 ἀντεδήλωσεν αὐτῷ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστίνος ταῦτα. Ἡμεῖς τι-
 να τῶν ὑποκειμένων τῇ σῇ βασιλείᾳ οὔτε προσελαβόμεθα οὔτε
 προετρέψαμεν, ἀλλ' ἔλθῶν τις ὀνόματι Τζάθιος εἰς τὰ ἡμέτερα βα-
 σίλεια ἐδεήθη προσπίπτων ἡμῖν ῥυσθῆναι μουσαροῦ τινος καὶ ἑλλη-
 νικοῦ δόγματος καὶ ἀσεβῶν θυσῶν καὶ πλάνης δαιμόνων ἀδίκων, καὶ 20
 χριστιανὸς γενέσθαι ἀξιούμενος τῆς δυνάμεως τοῦ αἰωνίου καὶ ἐπου-
 ρανίου Θεοῦ καὶ δημιουργοῦ τῶν ἀπάντων, καὶ κωλύσαι τὸν βουλόμε-

1. ταῦτιν P. 2. ἀληθεῖδιν PV. Correxī ex Malalā p. 413. 14.

tabulam auream regiam, in cujus medio efficta erat imaguncula caerulea pectoralis Imperatoris Justinī: et tunicam albam reticulatam opere aureo plumario Regio, habentem similiter ejusdem Justinī Imperatoris imaginem. Ipsius vero cothurni, juxta gentis suae ritum, russei erant coloris, more scilicet Persico, margaritis distincti et exornati: quemadmodum etiam illius Zona unionibus interstinguebatur. Multis porro donis ab Imperatore Justino cohonestatus est, ac uxor ejus Valeriana, ut quae plane coacta, vel certe impulsā, nupsērat, in aliena regna profectura.

Coades vero, seu Cavades Persarum Rex rei gestae certior factus, Imperatori Justino haec per legatum nuntiavit: *Cum amicitia parque inter nos hactenus tractata sit ac firmata, hostilia tamen moliris. En Lazarum Regem mihi subditum ipsemet inauguras, cum sub Romanorum provincia nunquam, sed ab omni hominum memoria sub Persarum dominatione extiterit.* Ad haec Justinus Imperator respondit: *Neminem ex iis qui Regno tuo subjecti sunt, vel excepimus, vel accivimus: sed cum quidam, Tzathius nomine, in terras nostras venisset, pedibus nostris advolutus, enixe nos deprecatus est, uti ab impura quadam et pagana religione, impiisque sacris, et malorum daemonum praestigiis expiaretur, ac Christum profiteri sibi liceret, aeterni ac caelestis Dei, et conditoris uni-*

νον εἰς τὸ βέλτιον ἐλθεῖν καὶ γνῶναι θεὸν ἀληθινὸν οὐκ ἐνεδέχετο. Β
ὅθεν χριστιανὸν αὐτὸν γενόμενον καὶ ἀξιοθένητα τῶν ἐπουρανίων
μυστηρίων εἰς τὴν ἰδίαν ἀπελίσαμεν χώραν.

Καὶ ἐγένετο λοιπὸν ἔχθρα μεταξύ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.
5 καὶ προέτρεψε Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ῥήγα
τῶν Οὐννων ὀνόματι Ζίλγβι. περὶ οὗ ἀκούσας ὁ αὐτὸς βασι-
λεὺς Ἰουστίνος καὶ ὡς πρώην αὐτὸς αὐτὸν ἦν προτραπέμενος
πρὸς βοήθειαν Ῥωμαίων, πέμψας αὐτῷ δῶρα πολλὰ καὶ σύντα-
ξιν λαβὼν μεθ' ὅρκων παρ' αὐτοῦ, ἐλυπήθη σφόδρα.

10 Ὁ δὲ αὐτὸς Οὐννος προτραπεῖς παρὰ τῶν Περσῶν ἀπῆλ-
θεν πρὸς Κωάδην βασιλέα Περσῶν κατὰ Ῥωμαίων μετὰ χιλιά- C
δων κ', ὀφείλων Ῥωμαίοις πολεμῆσαι.

Ὁ δὲ θειότατος Ἰουστίνος ἐδήλωσε διὰ πρεσβευτοῦ Κωάδῃ R 770
τῷ Περσῶν βασιλεῖ μετὰ φιλικῆς αὐτοῦ ἀποκρίσεως ὡς ἐπ' ἄλ-
15 λω τινὲ γράψας τὴν τοῦ αὐτοῦ Τζίλγβιρος ῥηγὸς τῶν Οὐννων πα-
ραβασίαν καὶ ἐπιορκίαν καὶ ὅτι παρὰ Ῥωμαίων ἐκομίσατο χρήμα-
τα κατὰ Περσῶν, ὀφείλων αὐτοὺς προδοῦναι καὶ τῷ καιρῷ
τῆς συμβολῆς εἰς τὸ μέρος Ῥωμαίων συμμαχεῖν, καὶ ὅτι Δεῖ ἡμᾶς
ἀδελφοὺς ὄντας εἰς φιλίαν λαλεῖν καὶ μὴ ἀπὸ τῶν κυνῶν τούτων
20 παῖξοσθαι. καὶ γνοὺς ταῦτα Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν ἐπηρώ- V 266
D
τησεν τὸν Ζίλγβιν, εἰρηκῶς αὐτῷ ὅτι Δῶρα ἔλαβες παρὰ Ῥω-
μαίων προτραπεῖς κατὰ Περσῶν; καὶ εἶπεν ὁ Ζίλγβις ὅτι Ναί.

9. παρ' om. P. 10. δὲ om. P. 15. Ζιγάβιρος P. 19. κν-
wῶν m. R, κοινῶν PV.

versi virtutem et majestatem obtestatus, hunc ad meliorem religionem transire volentem, ut verum Deum agnosceret impedire non decebat. Unde Christianis sacris initiatum, coelestibusque mysteriis dignatum, in suam regionem remisimus. Hinc inimicitiae deinceps inter Romanos et Persas intercessere. Eodem igitur anno, Coades Rex Persarum Hunnorum Regem, Zilgbi nomine, adversus Romanos concitavit. Quod cum rescisset Justinus, ut qui ipse ad Romanorum auxilium, missis multis muneribus illum prius invitarat, foedusque jurejurando cum eo firmarat, non modico dolore affectus est.

Hunnus porro a Persis impulsus ad Persarum Regem Coadem cum xx. militum millibus profectus est, adversus Romanos bellum gesturus.

Religiosissimus autem Justinus, cum benevola sua responsione, Coadae Persarum Regi per legatum, velut alterius negotii nomine missum, Ziagbiris Hunnorum Regis perfidiam ac perjuriam significavit: et quod is a Romanis pecuniam accepisset, quo Persas, sub praelii tempus in Romanorum partes transeundo, cum iis praeliaturus, proderet: Nos proinde, cum fratres simus, decet ut amicitiam invicem colamus, et a canibus istis non patiamur nobis illudi. Quibus intellectis, Coades Persarum Rex Zilgbin percontatur, hisque affatur verbis: *Accepisti ne dona a Romanis contra Persas sollicitatus? Cui Zilgbi, Etiam, inquit. Tum*

καὶ ὀργισθεὶς ὁ Κωάδης ἐφόνευσεν αὐτόν, καὶ πολλοὺς τοῦ ὄγλου αὐτοῦ νυκτὸς ἀνεΐλεν, πέμψας κατ' αὐτῶν πλῆθος πολὺ, ἀγροούντων τῶν Οὐννων ὅτι ἀπὸ τοῦ βασιλείως τῶν Περσῶν ἐπέμφθη κατ' αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἀλλ' ὡς ἀπ' ἄλλης χώρας τινῶν, φησὶν, ἐπελθόντων τοῖς Οὐννοις καὶ τῷ ῥηγὶ αὐτῶν. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν 5 Οὐννων οἱ ὑπολειφθέντες ἔφυγον. καὶ ἔδοξε λοιπὸν ὁ Κωάδης

P 334 λαλεῖν, φησὶν, περὶ πάκτων εἰρήνης ἤτοι φιλίας, δηλώσας διὰ Βροῖου πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων Ἰουστίνῳ.

Ἰνδ. α'. ε'. ὑπ. Μαξιμίου μόνου.

ταξ' Ὀλυμπιάς.

10

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ τὸ β' καὶ Ὀπιλιανός.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Φιλοξένου καὶ Πρόβου.

Ἰνδ. δ'. η'. ὑπ. Ὀλυβρίου μόνου.

Ἰνδ. ε'. θ'. ὑπ. Μαβορτίου Ῥωμαίου μόνου.

B Μετὰ τὸ διελθεῖν τὸ ὕγδοον ἔτος καὶ μῆνας θ', ἡμέρας ε', 15 τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ θειοτάτου συνεβασίλευσεν αὐτῷ ὁ εὐσεβέστατος Ἰουστινιανὸς ὁ αὐτοῦ συγγενὴς ὁ μεγαλόψυχος εἰς ἱπερβολὴν, μετὰ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ Θεοδώρας ἀναγορευθεὶς, καὶ ἐστρέφθη ὑπὸ τοῦ θειοτάτου Ἰουστίνου τοῦ αὐτοῦ θείου μην- 20 νι ξανθικῷ, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίῳ πρώτῃ, ἰνδικτιῶνος ε', τοῦ

R 772 ροφ' ἔτους Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, ὑπατείας τοῦ προκειμένου

9. Μαξιμίνου P. 14. Μοβορτίου R, alterum in m. ponens.

Coades iratus illum interfecit, multosque ex Hunnis sub noctem sustulit, ingenti in illos immissa militum copia, ignorantibus iis a Persarum Rege contra se missos, cum ex aliis regionibus advenisse, seque ac eorum Regem aggressos esse ii arbitrarentur. Caeteri qui caedem evaserant, fugam arripuerunt. Tum vero Coades deinceps pacisci cum Romanis, ut fertur, decrevit, missoque ad Justinum Imperatorem legato Broeo, amicitiam instauravit.

A. C.

523. v. Ind. i. Maximino solo Cos.

[Ol. Iph.]

3.

CCCXXVI. Olympias.

524. vi. Ind. ii. Justiniano II. et Opilione Coss.

4.

525. vii. Ind. iii. Philoxeno et Probo Coss.

1. 326.

526. viii. Ind. iv. Olybrio solo Cos.

2.

527. ix. Ind. v. Mavortio Romano solo Cos.

3.

Anno viii. cum mensibus ix. diebusque v. imperii religiosissimi Justiniani exacto, cum illo imperavit piissimus Justinianus, illius affinis, ingentis vir animi supra quam vulgo solet, et cum conjuge Theodora renuntiatus, coronatus est a religiosissimo Justino illius avunculo, mense Xauthico, secundum Romanos, Aprilis, die i. Indictione v. aerae Antio-

Μαβορτίου Ῥωμαίου. ὅστις βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς μεγάλην ἐποίησεν κατάστασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ἐκάστη πόλει, πέμψας θείας σάκρας ὥστε τιμωρηθῆναι τοὺς ἀταξίαις ἢ φόνους ποιοῦντας καὶ μήτινα λιθοβολεῖν ἢ φονεῦεν, ἀλλὰ θεωρεῖν ἐν- C
5 τάκτως· καὶ φόβον ἐδειξε πολὺν καὶ εἰρήνην εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἀσθενήσαντα τὸν βασιλεῖα Ἰου-
στίνον ἐκ τοῦ ἔλκουσ οὗ εἶχεν ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ ἕξ ἧς ἔλαβε σα-
γίττας ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῆσαι μηνὶ λῶω, κατὰ Ῥωμαίους
ἀνγούστου πρώτῃ, ἡμέρᾳ κυριακῇ, ὥραν τρίτην, τῆς παρουσίας
10 ε' ἐπινεμύσεως. τελευτᾷ δὲ ἐτῶν οζ'.

Καὶ λοιπὸν ἐβασίλευσεν μονάρχῃς Ῥωμαίων Ἰουστινιανὸς D
Αἰγούστος ἔτη λη', μῆνας ια'. ὁμοῦ ροε'.

Ῥηφίζεται δὲ ὁ χρόνος τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀφ' οὗπερ
ἀνηγορεύθη βασιλεὺς, τουτέστιν ἀπὸ μηνὸς ξανθικοῦ, κατὰ
15 Ῥωμαίους ἀπριλίου α'. Ἰνδ. ε'.

ικζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. α'. ἐπ. Ἰουστινιανοῦ Αἰγούστου τὸ γ' μόνου.

Ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς αὐτοῦ P 335
βασιλείας μηνὶ ἀύδυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίου πρώτῃ, τῆς
20 ἔκτης ἐπινεμύσεως, τοσαῦτα ἔρῳρε χρήματα καὶ παρέσχε πᾶσιν V 267
ὡς οὐδεὶς βασιλεὺς ἕτερος ἐπατεύσας.

2. καὶ ἐν ἐκάστη πόλει om. P. 3. ὅστε] εἰς τε P. 4. μὴ λιθοβολεῖν
τινα P. 9. κυριακῇ] κατὰ R. 13. δὲ om. P. 21. ἐπατεύων P.

chiaie Syriae anno DLXXV. Consule praefato Mavortio Romano. Qui quidem Imperator Justinianus Constantinopolitanae civitatis statum emendavit et composuit, emissis Sacris jussionibus, quibus de seditiosis ac tumultus excitantibus, vel caedes facientibus poenae exigentur, vetareturque ne quis ullum in posterum occideret, vel lapidibus impeteret, sed ut singuli in spectandis Circensibus, modeste se gererent, imperabatur: quo facto magnum incussit terrorem, pace in omnibus provinciis stabilita. Interea accidit ut Imperator Justinus ex ulcere pedis, quod ex sagittae ictu in praelio accepto ortum erat, objecit, mense Loo, secundum Romanos, Augusti i. die Dominica, hora III. praesentis v. Indictionis. Moritur vero annos natus LXXVII.

Solus deinceps imperavit Justinianus Augustus annos xxxviii. menses XI. Colliguntur anni vi. MLXXV.

Numeratur tempus illius imperii ex quo Imperator est renuntiatus, id est a mense Xanthico, secundum Romanos Aprilis i. Ind. v.

CCCXXVII. Olympias.

A. C. 528. i. Ind. vi. Justiniano Augusto III. solo Cos. [Ol. Iph.] 4.

Justinianus Imperator anno imperii i. mense Audynaeco, secundum Romanos Januarii i. Indict. vi. tantam vim pecuniae sparsit, omnibusque praebeuit, quantam nullus alius Imperator in Consulatu sparserat.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Πέρσαι ἐπολέμησαν Τζαθίῳ τῷ Λαζῶν βασιλεῖ, ὡς προσφνέντι Ῥωμαίοις. καὶ λοιπὸν ὁ αὐτὸς Τζάθιος ἐπεμψε, καὶ ἐδεήθη τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς Ῥωμαίων βοηθείας. καὶ ἐπεμψεν αὐτῷ πλῆθος στρατιωτῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς καὶ στρατηλάτας τρεῖς, Βηλισάριον καὶ Κήρυκον 5 καὶ Εἰρηναῖον τὸν Πενταδίας. καὶ συνέκρουσαν πόλεμον, καὶ πολλοὶ ἔπεσαν τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ. καὶ ἠγανάκτησε κατὰ

B τῶν στρατηλατῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ὅτι φθοροῦντες ἀλλήλοις προεδίδουν ἀλλήλους καὶ ἐγνώριζον κατ' ἀλλήλων τῷ βα-
R 774 σιλεῖ, καὶ διεδέξατο αὐτούς, Πέτρον τοῦ στρατηλάτου τοῦ ἀπὸ 10 νοταρίων τοῦ βασιλέως κατελθόντος καὶ ἀποκινήσαντος αὐτούς καὶ λαβόντος τὰ ἐξπέδιτα παρ' αὐτῶν, καὶ συμβαλόντος τοῖς Πέρσαις μετὰ τῶν Λαζῶν πολλοὺς κατέκοψαν Πέρσας.

Ἐν τοίτῳ τῷ χρόνῳ ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀνενέωσε τὸ προόστειον Συκάς πρώην λεγόμενον, κείμενον κατέναντι Κων-15 σταντινουπόλεως, καὶ τὸ θέατρον αὐτῶν Συκῶν καὶ τὰ τεῖχη, δεδωκὼς δίκαιον πόλεως, μετονομάσας αὐτὰς Ἰουστινιανούπολιν.
C ἔκτισε δὲ καὶ τὴν γέφυραν, δι' ἧς δύναται τις τὴν πορείαν ποιῆσθαι ἀπὸ τῆς ἀντιπέρας εἰς τὴν πανευδαίμονα.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον λουτρόν, ὃ 20 ἦν πρώην ἀρξάμενος κτιζέειν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς τὸ ἐν τοῖς Λαγισθαίου.

2. προσφνέντι P. 9. τῷ βασιλεῖ om. R. 10. ἐδιεδέξατο P.
12. συμβάλλοντος P. 18. πορίαν PV. 19. εἰς] εἰ PV. Conf.
ad p. 331. D. 22. Λαγισθαίου] τοῦ Διαπισθαίου m. R.

Eodem anno, Persae Tzathio Lazorum Regi bellum intulere, quod Romanis se adjunxisset. Tzathius autem ad Imperatorem Justinianum legatum misit, petens ab eo sibi auxilium ex Romanis submitti. Misitque idem Justinianus Imperator exercitum, et tres Magistros militum, Belisarium, Cerycum, et Irenaeum Pentadiae filium: commissoque praelio, multi ex Romanorum copiis cecidere. Indignatus vero contra duces Justinianus Imperator, quod ex invidia sese mutuo prodidissent, et alter alterius consilia Regi detulisset, iis exauctoratis, Petrum Magistrum militum et Ex-Notario Imperatoris misit, qui iis remotis, sumptaque copiarum praefectura, una cum Lazis Persas aggressus, multos ex iis cecidit.

Hac ipsa tempestate, Justinianus Imperator suburbanum, Sycas prius appellatum, quodque e regione Constantinopoleos situm est, instauravit, ut et ejus Theatrum, et muros: concessoque eidem jure civitatis, Justinianopolim nuncupavit. Aedificavit etiam pontem, per quem ab opposita regione in Felicem urbem transiretur.

Idem Imperator absolvit Balneum publicum, quod prius Imperator Anastasius in Dagisthaei tractu inchoaverat.

Ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τὸ μείστωλον τῆς βασιλικῆς Ἰλλου κιστέραν μεγάλην, βουλόμενος βαλεῖν τὸ Ἀδριάνειον ἕδωρ τοῦ ἀγωγοῦ εἰς αὐτήν. ὄνπερ ἀγωγὸν ἀνεπέωσεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, κατασκευασθέντα πρώην ὑπὸ Ἀδριανοῦ βασιλέως 5 τοῖς Βυζαντίοις εἰς τὸ ὑδρεύεσθαι πρὸ τοῦ ὑδρεύεσθαι τὸ Βυ- D ζάντιον.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Λεκιον μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Ἰουστινιανὸς κῶδιξ ἀνεπληρώθη καὶ ἐκελεύσθη ἀθθεντεῖσθαι ἀπὸ τῆς πρὸ ἐς' καλανδῶν ἀπριλιῶν τῆς ἐνε- 0 στώσης ζ' ἐπιμεμήσεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ Θεοῦ φιλανθρωπίαν γέγονε τὸ μέγα θανατικόν.

Ἰνδ. η'. γ'. ὑπ. Λαμπυδίου καὶ Ὁρέστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σαμαρειτῶν στασιασάντων, καὶ ποιησάν- 5 των ἑαυτοῖς βασιλέα καὶ Καίσαρα, ἐπέμφθη Εἰρηναῖος ὁ Πεντα- P 336 δίας στρατηλάτης, καὶ ἐθανάτωσε πολλοίς. καὶ τινες ἐξ αὐτῶν φοβηθέντες προσῆλθον ἐξ ἀνάγκης τῷ χριστιανισμῷ καὶ δεχθέντες ἐβαπτίσθησαν, καὶ ἕως τῆς σήμερον ἐπαμφοτερίζουσιν, καὶ ἐπ' αἰσθηρίᾳ μὲν ἀρχόντων σχήματι διεψευσμένοι ὑπούλωσ καὶ 0 κακούργως ὡς χριστιανὸς ἑαυτοὺς ἐμφανίζουσιν, ἐπὶ χανότητι δὲ ἀρχόντων φιλοχρημάτων Σαμαρεῖται καὶ μισοχριστιανοὶ καὶ

2. Ἀδριάνιον PV. 4. τοῦ βασιλέως P. 14. Σαμαριτῶν PV.
17. ἐξ om. P. 21. Σαμαρίται PV et postea σαμαριτίζεν.

Confecit praeterea idem Imperator rex Atrio Basilicae Illi Cister-
nam magnam, cum in eam Aquaeductus Hadriani aquam immittere vellet.
Quem quidem Aquaeductum jam olim ab Hadriano Imperatore constru-
ctum, quo Byzantio aquarum copia suppeteret, quarum penuria prius la-
borabat, renovavit.

A. C. [Ol. Iph.]
529. II. Ind. VII. Decio solo Cos. 1. 327.

Hoc anno, Justinianus Codex absolutus est, jussusque
est vim habere a xvi. Kalend. Apriles hujus praesentis In-
dict. VII.

Hoc anno, Deo ita volente, magna extitit mortalitas.

530. III. Ind. VIII. Lampadio et Oreste Coss. 2.

Hoc anno, Samaritanis tumultuantibus, sibi que Regem et
Caesarem creantibus, missus est Irenaeus Pentadiae filius Ma-
gister militum, qui multos interfecit. Quidam vero ex iis sibi
metuentes, necessitate coacti se ad Christianam religionem
contulerunt, iique excepti baptizati sunt, atque ad hanc us-
que aetatem utramque religionem profitentur, dum in speciem
quidem propter quorundam Praesidum severitatem subdole et
perfidie Christianos palam se profitentur: aliorum vero Prae-
sidum pecuniae inhiantium mollitie ac indulgentia Samaritae,
atque adeo Christianorum osiores, ita se gerunt, ac si quid

ὡς μὴ γνόντες χριστιανισμόν, οὕτω διαπράττονται, τοὺς ἄρχον-
 Β τας πείθοντες σαμαριτίζειν διὰ τῶν χρημάτων.

R 776

V 268

Πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, μηνὶ Ἰανουαρίῳ, γέγονε τοῦ λεγομένου Νίκα ἡ ἀνταρσία τρόπῳ τοιούτῳ. ἀνεληθόντα τὰ μέρη ἐν τῷ Ἰππικῷ ἔκραξαν οἱ δῆμοι τῶν Πρασίνων, 5 Ἄκτα διὰ Καλοπόδιον τὸν κουβικουλῶριον καὶ σπαθάριον. ἔτη C πολλά, Ἰουστινιανέ, τοῦ βίγκας· ἀδικοίμεθα, μόνε ἀγαθέ, οὐ βασιτάζομεν, οἶδεν ὁ θεός, φοβοίμεθα ὀνομάσαι, μὴ πλέον εὐτυχήσει, καὶ μέλλομεν κινδυνεύειν. Καλοπόδιός ἐστιν ὁ σπαθαροκουβικουλῶριος ὁ ἀδικῶν ἡμᾶς. καὶ πολλῶν ὕβρεων γενομένων 1 μετὰξὺ τῶν μερῶν Βενέτων καὶ Πρασίνων, καὶ τὸν βασιλέα πολλὰ λοιδορήσαντες, κατήλθον οἱ Πράσινοι, ἐάσαντες τὸν βασιλέα καὶ τοὺς Βενέτους θεωροῦντας τὸ ἰππικόν. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν τί κράζουσιν ὡς ἔτυχεν· ἀλλ' ὅτε πολλὴ γένηται ἀνάγκη, τότε ποιεῖς ὃ βουλεύσω. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς, 1 Ἐξέλθατε οὖν καὶ μάθετε τίνος χάριν στασιάζουσιν. καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ παλατίου ὁ πατρικιος Βασιλείδης ὁ ποιῶν τὸν

1. καὶ τοὺς P. 2. χρημάτων] Post haec in V tertia paginae pars cum sequenti folio recto et versi parte inferiori vacua relicta fuerant: quae spatia recentior manus implevit catalogo τεράτων quae Zenone, Iustiniano et Leone imperantibus acciderunt ἐκ τοῦ μεγάλου χρονογράφου, de quo conf. annotat. ad p. 379. C. Eum catalogum non habeo descriptum. 4. ἀμαρτία P. 7. βίγκας V. 8. μὴ εὐτυχήσει P. 9. σπαθάριος κουβικουλῶριος P. 14. ὡς ἔτυχεν — 17. στασιάζουσιν om. P. Et ne his quidem omnis lacuna expleta est. 17. Βασιλίδης P. Sic et p. seq. v. 11.

sit Christiana religio prorsus ignorarent, ipsis etiam Praesidibus, quo Samaritanam religionem profiteri sibi liceret, pecunia data, persuasis.

6039. 531. iv. Ind. ix. Lampadio et Oreste II. Coss.

3.

CCCXXVIII. Olympias.

532. v. Ind. x. Lampadio et Oreste III. Coss.

4.

Anno imperii Justiniani quinto, mense Januario, seditio, quae Vincas vulgo appellatur, in hunc modum facta est. Cum Factiones in Circum ascendissent, Prasini clamorunt: *Acta per Calopodium Cubicularium et Spatharium* (rescindantur:) *Multos annos Justiniane, Tu vincas. Injusta patimur, o solus bone, nec sumus ferendo, novit Deus. Non audeamus nominare, ne feliciter agas, nosque periclitemur. Calopodius Spatharius et Cubicularius is est qui nos injuria afficit.* Pluribus inde inter Factiones Venetas et Prasinas jactatis conviciis, ac Imperatore multis probris insectato, descenderunt Prasini, relictis Imperatore et Venetis, ludos spectantibus. Interea misit Imperator qui attenderent quid clamarent. Tum exiere e Palatio Basilides Patricius, Vicarium agens Con-

τόπον τοῦ μεγίστου Ἐρμογένους ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Κων- D
 σταντίολος. καὶ στήσαντες τὰ εἰσελαύνοντα πλήθη ἔξω τοῦ πα-
 λατίου, κατασιγήσαντες αὐτὰ προσεφώνησαν αὐτοῖς, λέγοντες,
 Τί ζητοῦντες γενέσθαι στυσιάζετε; καὶ ἔκραζον κατὰ τοῦ
 5 ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος καὶ Ρουφί-
 νου τοῦ κναίστορος καὶ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως Εὐδαίμονος. καὶ
 ταῦτα ἀκηκοότες ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ. καὶ εὐθέως διεδέξατο
 τὸν ἐπαρχὸν τῶν πραιτωρίων Ἰωάννην, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ
 ἐπαρχὸν πραιτωρίων τὸν πατρίκιον Φωκᾶν τὸν Κρατεροῦ. διε-
 10 δέξατο δὲ καὶ Ρουφῖνον τὸν κναίστορα, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ
 τὸν πατρίκιον Βασιλείδην κναίστορα τὸν τοποτηροῦντα τὸν μέγισ-
 στον, ὡς προείρηται. καὶ τὸν ἐπαρχὸν δὲ τῆς πόλεως Εὐδαί- P 337
 μονα διεδέξατο, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ Τρύφωνα ἐπαρχὸν πό-
 λεως, τὸν ἀδελφὸν Θεοδώρου ἀπὸ ἐπαρχῶν πόλεως. ὁ δὲ δῆμος
 15 ἐπέμενεν ἔξω τοῦ παλατίου εἰσελαύνων· καὶ τούτου γνωσθέντος,
 ἔξῃλθεν ὁ πατρίκιος Βηλισάρις ὁ στρατηλάτης μετὰ πλήθους
 Γότθων, καὶ ἔκοψε πολλοὺς ἄχρῃς ἐσπέρας. καὶ λοιπὸν ἐνέ- R 778
 πρησαν τὴν εἴσοδον τοῦ παλατίου τὴν χαλκίστερον, καὶ ἐκαύθη
 μετὰ τοῦ πορτικῶν τῶν σχολαρίων καὶ τῶν προτηκτόρων καὶ καν-
 20 διδάτων, καὶ γέγονε διακοπή. ὁμοίως δὲ ἐκαύθη καὶ τὸ Σένατον,
 ὅπου ἐστὶ τὸ λεγόμενον Ἀγουσταῖον, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία πᾶσα B

3. αὐτοί P. 6. 10. κνίστορος PV. 9. Κρατεροῦ] Κρατερόν
 PV. Vide praeter quos citat Ducangius Malalam p. 449. 5. 10.
 τὸν Ρουφῖνον τὸν P. 11. κνίστορα P. 12. εὐδαίμονος P.
 15. ἔμεινε P. 16. Βηλισάριος P. 17. ἀνέπρησαν P. 19. τὸ
 μετὰ P. id. προτηκτόρων R, προτικτόρων PV. 20. καὶ ἐκαύ-
 θη τὸ P.

stantinopoli Hermogenis Magistri, et Constantiolus, atque ii turbas pro-
 ruentes extra palatium continentes, indicto silentio, hisce verbis compellarunt: Quid quaeritis, et cur tumultuamini? et clamaverunt, contra Praefectum Praetorio Joannem Cappadocem, et Rufinum Quaestorem, ac Praefectum Felicis urbis. Quibus auditis, et ad Imperatorem perlatis, is exemplo Joannem Praefectum Praetorio exauctoravit, illique successorem designavit Phocam Craterum Patricium. Abdicavit etiam Rufinum Quaestorem, illiusque loco subrogavit Basilidem Patricium, qui Magistri vicem agebat, ut dictum est. Felicis quoque Praefecto urbis exauctorato, ei suffectus est Tryphon, Theodori Ex-Praefecto urbi frater. Populus interea extra Palatium consistens pergebat: quo cognito, Belisarius Patricius Magister militum cum Gothorum copiis egressus, multos ex illis cecidit usque ad vesperam. Tum vero incenderunt Palatii vestibulum aereis tegulis tectum, quo quidem incendio exusta est Porticus Scholariorum, et Protectorum atque Candidatorum, factaque ingens caedes. Conflagravit etiam Senatus, ubi est quod appellatur Augustaeum,

σὺν τοῖς φοβεροῖς καὶ θαυμαστοῖς κίοσι πῦσα ἐκ τετραέντου κα-
τηρέχθη. κάκειθεν κατήλθεν ὁ δῆμος πάλιν εἰσελαύνων ἐπὶ τὸν
Ἰουλιανοῦ λιμένα εἰς τὸν οἶκον Προβόν· καὶ ἐζήτει παρ' αὐτοῦ
λαβεῖν ὄπλα, καὶ ἔκραζον, Πρόβον βασιλέα τῆ Ῥωμανίᾳ. καὶ
ἔβαλον πῦρ εἰς τὸν οἶκον τοῦ αὐτοῦ πατρικίου Προβόν· καὶ ὄλλ-
γων καθέντων ἐλείφθη τὸ πῦρ καὶ ἐσβέσθη. τῇ δὲ παρασκευῇ
ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ις' ἦλθον οἱ δῆμοι εἰς τὸ πραιτώριον τῶν
ἐπάρχων, καὶ ἔβαλον ἐκεῖ πῦρ, καὶ ἐκαύθησαν αἱ στέγαι τῶν
C δύο βασιλικῶν οἰκῶν καὶ μόνον τοῦ αὐτοῦ πραιτωρίου, ὅπου τὰ
σκρινα. ἐφύσησεν γὰρ ἄνεμος βορρῶς, καὶ τὸ πῦρ ἔξω τοῦ
πραιτωρίου ἐδίωξεν, καὶ ἐκαύθη τὸ βαλανεῖον τῶν Ἀλεξάνδρου,
καὶ ὁ ξενῶν τῶν Εὐβούλου ἐν μέρει καὶ ἡ ἁγία Εἰρήνη, ἣτις ἦν
V 269 κτισθεῖσα ὑπὸ Ἰλλου τοῦ Ἰσαύρου τοῦ ἀντάρτου Ζήνωνος τοῦ
βασιλέως. καὶ ὁ ξενῶν τοῦ Σαμψῶν ὁ μέγας ἐκαύθη, καὶ ἀπώ-
λοντο οἱ ἐν αὐτῷ ἀνακείμενοι ἄδρόστοι. τῷ δὲ σαββάτῳ, τευ-
τέστιν τῇ ις' τοῦ αὐτοῦ αὐθιναίου μηνὸς, ἐποίησαν συμβολὴν
μετὰ τοῦ δήμου οἱ στρατιῶται οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τοῦ Ἐβδόμου καὶ
τοῦ Ῥηγίου καὶ τοῦ Ἀθύρα καὶ ἀπὸ Καλαβρίας, ἐπειδὴ ὡς ἔτυ-
χεν ἐφόνεον οἱ δῆμοι τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔσυρον αὐτοὺς καὶ
ἔβαλλον εἰς θάλασσαν ὡς παρακενωτάς. ὁμοίως δὲ καὶ γυναῖ-
D κας ἐφόνεον, καὶ πολλοὶ ἔπεσαν δημόται. καὶ ἑωρακότες εἰς
αὐτοὺς βαλλομένους οἱ ὄχλοι, ἦλθον αὐτοὶ εἰς τὸν Ὀκτάγωνον τὸν

1. πᾶσι P. 8. στέγαι R. 14. ὁ prius om. P. 19. οἱ δῆμοι
om. P. 21. ἔσπασαν P.

et Magna Ecclesia, cum stupendis omnibus et admirandis columnis, ex quadri-marmore confectis, tota procubuit. Atque inde populus rursus descendens versus Juliani Portum, ad aedem Probi proruit, ab eoque arma petivit, haecce verba inclamans, *Probum Imperatorem Romaniae*: ac igne in domum Probi Patricii injecto, paucisque absumptis, ignis postmodum desiit et extinctus est. Die Veneris, ejusdem mensis xvi. venerunt Factiones in Praetorium Praefecti, ignemque ibi injecerunt, quo conflagrarunt contignationes duarum domorum Regiarum, et locus ipsius Praetorii, ubi erant Scrinia. Vento quippe Aquilone flatum proferente, ignis ultra Praetorium prorupit, quo exustum est Alexandri Balneum, et ex parte Xenodochium Eubuli, ut et aedes Sanctae Irenes, quae condita fuerat ab Illo Isauro, qui adversus Zenonem tyrannidem invasit. Sed et ingens illud Xenodochium Sampsonis incendio consumptum est, et qui in eo aegri jacebant periire. Die Sabbati, hoc est xvii. ejusdem mensis Audynaevi, milites qui ex Hebdomo, Rhegio, Athyra, et Calabrya venerant, cum populo congressi sunt. Postquam vero quoslibet, ut occurrebant, occiderant, hos in mare, tanquam vilia quaeque, tractos jaciebant. Interficiebant quoque feminas, multique jaculis aut sagittis factiosos aggrediebantur. Verum ut se ii sic peti advertere, ve-

ὄντα εἰς μέσον τῆς βασιλικῆς τῶν Γουναρίων καὶ τοῦ δημοσίου Ἐμβόλου τῆς Ῥηγίας. καὶ ἑωρακότες οἱ στρατιῶται ὅτι οὐκ ἠδύ-
 ναντο εἰσελθεῖν, ἐπάνω αὐτῶν ἔβαλον πῦρ, καὶ ὑφῆψαν τὴν
 Ὀκτάγωνον, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἐκαύθη τὰ πέριξ τοῦ ἁγίου
 5 Θεοδώρου τῶν Σφωρακίων δίχα τοῦ σκευοφυλακίου τοῦ φούρου
 τοῦ ἁγίου οἴκου. ὁ δὲ Ἐμβολος ὅλος τῶν ἀργυροπρατίων καὶ ὁ
 οἶκος Συμμάχου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων ὀρδυναρίων καὶ ἡ ἁγία Ἀκ- R 780
 κλίνα ἕως τῆς καμάρας τοῦ ἄλλου Ἐμβόλου τοῦ φόρου Κωνσταν- P 338
 τίνου ἐκαύθη. καὶ φυγόντες ἐκεῖθεν οἱ δῆμοι ἔβαλον πῦρ ἐπὶ τὸ
 10 Λίβυρον ἐπὶ τὴν Μαγναύραν, καὶ συνδρομῆς πολλῆς γενομένης
 ἐσβέσθη εὐθέως.

Τῇ δὲ κυριακῇ ἡμέρᾳ, τοντέστι τῇ ιη' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀπο-
 νύχιον ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Ἴππικὸν ἐν τῷ ἰδίῳ καθίσματι,
 βαστάζων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. καὶ τούτου γνωσθέντος ἀνῆλθεν
 15 πᾶς ὁ δῆμος, καὶ ἐγεμίσθη τὸ Ἴππικὸν ὅλον ἐκ τῶν ὄχλων. καὶ
 ἐπωμόσατο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, λέγων, Μὰ τὴν δύναμιν ταύ-
 την, συγχωρῶ ὑμῖν τὸ πταῖσμα τοῦτο καὶ οὐ κελεύω τινὰ ἐξ
 ὑμῶν συσχεθῆναι, ἀλλ' ἠσυχάσατε· οὐδὲν γὰρ παρ' ἡμᾶς, ἀλ- B
 λὰ παρ' ἐμέ. αἱ γὰρ ἐμαὶ ἁμαρτίαι ἐποίησάν με μὴ παρασχεῖν
 20 ὑμῖν περὶ ὧν ἠτήσατέ με ἐν τῷ Ἴππικῷ. καὶ πολλοὶ τοῦ δήμου
 ἔκραζαν, Αὐγούστε Ἰουστινιανέ, τοῦ βίγκας. ἄλλοι δὲ ἔκραζον,

5. σκευοφυλακίου in m. ponit V. ib. φουρίου P. 6. ἀργυρο-
 πρατίων] Immo ἀργυροπρατείων. 9. ἐκεῖ P. ib. ἐπὶ τὸ Λίβυρον
 om. P. 15. ἐγνώσθη R, ἐπληρώθη m. R, ἐχάσθη P. 16. ὁ om. P.

nerunt ad Octagonum, situm inter Basilicam Gunariorum, et publicam
 Porticum Regiae. Milites autem ubi viderunt in illos se non posse ir-
 ruere, ignem projecerunt, et Octagonum incenderunt: quo incendio con-
 flagavit quidquid erat circa aedem Sancti Theodori in tractu Sphoracii,
 praeter Scevoyliacium arcis sacrae aedis. Porticus autem tota Argen-
 tariorum, et domus Symmachi Ex-Consule ordinario: sancta item Aquil-
 ina usque ad fornices alterius Porticus Fori Constantini exusta est.
 Hinc igitur fugientes Factiones, ignem injecerunt in Magnauram, sed
 multo hominum facto concursu, statim extinctus est.

Die vero Dominica, hoc est xviii. ejusdem mensis, cum noctem in-
 somnem duxisset Imperator, progressus est in Circum seditque in suo
 Tribunali, gestans sanctum Evangelium. Quo cognito, populus univer-
 sus ascendit, totusque impletus est Circus, turba passim affluente. Tum
 Imperator, acto sacramento, *Per hanc potestatem, inquit, condono vobis
 offensam hanc, neminemque ex vobis praecipiam comprehendi, modo
 quiescatis: nulla enim penes vos culpa, sed super me residet. Peccata
 enim mea effecere, ut vobis non concederem quae a me in Circo petiistis.*
 Tum multi ex populo acclamarunt: *Auguste Justiniane, tu vincas.* Alii

Ἐπιορκεῖς, σγαύδαρι. καὶ ἔασεν, καὶ κατήλθεν αὐτὸς ἐκ τοῦ Ἴππικοῦ ὁ βασιλεὺς· καὶ ἔδωκεν εὐθέως μίσσας τοῖς τοῦ παλατιῶν, καὶ λέγει τοῖς συγκλητικοῖς, Ἀπέλθατε, ἕκαστος φυλάξει τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ὑπήντησεν ὁ δῆμος Ἐπάτιω τῷ πατρικίῳ καὶ Πομπηίῳ τῷ πατρικίῳ· καὶ ἔκραξαν, 5 Ἐπάτιε Αἴγουστε, τοῦ βίγκας. καὶ λαβόντες οἱ δῆμοι τὸν αὐτὸν πατρικίον Ἐπάτιον εἰς τὸν φόρον Κωνσταντίνου, φοροῦντα ἄσπρον χλανίδιν, ἀναγαγόντες αὐτὸν ὕψος εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ κίονος τῆς στήλης Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἤνεγκαν οἱ δῆμοι ἀπὸ τοῦ παλατιῶν Πλακιλλιανῶν οὕτω λεγομένου σίγνα 10 βασιλικὰ ἀποκείμενα ἐκίτσε, καὶ ἔβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ Ἐπάτιου, καὶ μανιάκιον χρυσοῦν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ τούτου γνωσθέντος τῷ βασιλεῖ, ἐσφαλίσθη τὸ παλάτιον, καὶ λαβόντα τὰ τοῦ δήμου πλήθη τὸν αὐτὸν Ἐπάτιον καὶ Πομπήιον τὸν πατρικίον καὶ Ἰουλιανὸν τὸν ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων ἀπή- 15 γαγον τὸν αὐτὸν Ἐπάτιον εἰς τὸ βασιλικὸν κάθισμα, βουλόμενοι ἐκβαλεῖν ἐκ τοῦ παλατιῶν πορφύραν βασιλικὴν καὶ διάδημα καὶ D στέφανον αὐτὸν εἰς βασιλεία. καὶ ἔκραξεν αὐτῷ ὁ πᾶς δῆμος ὁ ὢν εἰς τὸ Ἴππικόν, Αἴγουστε Ἐπάτιε, τοῦ βίγκας. καὶ αὐτὸς Ἐπάτιος προθεωρῶν τὰ τοῦ δήμου ὅτι τρεπτοὶ εἰσι καὶ πάλιν ἐγ- 20 κρατὴς γίνεται ὁ βασιλεὺς, πέμψας λάθρα Ἐφρημίμον τὸν κωνδιδάτον, ᾧ τινι ἐθάξῃ, δηλοῖ τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, Ἴδοι τοὺς ἐχθροὺς σου πάντας ἐν τῷ Ἴππικῷ συνήγαγον· ὃ κελεύεις

R 782
V 270

1. σγαύδαρι] γάδαρε Ducangius. 3. ἀπέλθατε P. ib. φυλάξειν P, φυλάξε m. R. 8. ἀναγόντες P. 12. μανίκιον R, μανιάκιον m. R. 14. καὶ Πομπήιον om. P. 18. πᾶς om. P.

vero clamitarunt: *Pejeras, Asine*. Imperator ad haecce siluit, et ex Circo abiit, statimque dimisit Palatinos Proceres, iisque dixit, *Abite, ut vestras aedes custodiatis*. Quibus digressis, occurrit populus Hypatio Patricio, et Pompeio Patricio, et acclamavit, *Hypati Auguste, tu vincas: arreptumque Hypatium Patricium, Chlamyde indutum candida, in Forum Constantini sublimem usque ad gradus statuae Constantini Imperatoris deduxerunt*. Tum vero Factiones ablati ex Palatio Placillianarum, ita appellato, ubi asservabantur, Imperatoriis insignibus, iis induerunt caput ipsius Hypatii, torque etiam aureo collo aptato. Quod ubi Justiniano Imperatori est renuntiatum, Palatium clausum est. Factiosi vero, Hypatio Patricio, et Juliano Ex-Praefecto Praetorio arreptis, ipsum Hypatium usque ad Imperatorium Thronum adduxere, ut allatis ex Palatio Imperatoria purpura, et diademate, illum in Imperatorem coronarent. Verum Hypatius, cum populorum mentem praevideret, eorumque levitatem, rursumque Justinianum rerum potiturum, misso clam Ephremio Candidato, cui fidebat inprimis, nuntiat Imperatori Justiniano: *Ecce*

ποίησον. ἀπελθόντος δὲ τοῦ αὐτοῦ Ἐφραιμίου ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ θελήσαντος εἰσελθεῖν καὶ εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ τὴν ἀπόκρισιν, ἀπαντᾷ αὐτῷ Θωμᾶς τις ἀδοσηκῆτις, ἰατρὸς ὢν τοῦ βασιλέως, πάνν φιλούμενος παρ' αὐτοῦ, καὶ λέγει τῷ κاندιδάτῳ, Ποῦ εἰσ- P 339
 5 ἐρχῃ; ἔσω οὐδεὶς ἐστίν· ὁ γὰρ βασιλεὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψας Ἐφραιμῖος λέγει Ὑπατίῳ, Δέσποτα, μᾶλλον ὁ θεὸς θέλει σε βασιλεῦσαι· ὁ γὰρ Ἰουστινιανὸς ἔφυγεν, καὶ οὐδεὶς ἐστίν τῷ παλατίῳ. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ Ὑπάτιος ἔδοξε θαρσαλεώτερος καθέξασθαι ἐν τῷ δεσποτικῷ καθίσματι τοῦ Ἰππικῶ
 10 καὶ ἀκούειν τὰς εἰς αὐτὸν εὐφημίας τοῦ δήμου καὶ τὰς ὑβριστικὰς φωνάς, ἃς ἔλεγον εἰς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν καὶ εἰς τὴν Αἴγουσιαν Θεοδώραν. ἦλθον δὲ καὶ ἀπὸ Κωνσταντιανῶν νεώτεροι Πράσσοι, φοροῦντες ζάβας, σν'· οἵτινες νεώτεροι ἦλθον ὠπλισμένοι, ὑπολαβόντες ὅτι δύνανται ἀνοῖξαι τὸ παλάτιον καὶ B
 15 εἰσαγαγεῖν αὐτὸν ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ θειώτατος βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀκηκοὺς τὰ περὶ τοῦ δήμου καὶ Ὑπατίου καὶ παρὰ Πομπηίου τολμηθέντα, εὐθέως ἀνῆλθεν διὰ τοῦ λεγομένου Κοχλίου εἰς τὰ λεγόμενα Πούλπιτά, ὅπισθεν τοῦ καθίσματος τοῦ Ἰππικῶ, εἰς τὸν Τρίκλινον τὸν ἔχοντα τὰς χαλκᾶς θύρας, αἵτινες
 20 ἦσαν ἡσφαλισμέναι. ἦσαν δὲ μετ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως Μοῦνδος

3. τῷ αὐτῷ R. *ib.* ἀσηκῆτοις P. Ioannes Laurentius de magistr. Romanis p.182. ἀσηκῆτις τοὺς ἐπὶ τῶν σηκῆτων· οὐδὲ γὰρ ἀδοσηκῆτις κατὰ τοὺς ἰδιώτας ἐξ ἀνοίας μετὰ τοῦ δέλτα στοιχείου τῆς προφθέσεως ἐπιβαλλομένης. 6. Εὐφραιμῖος PV. 8. θαρσαλέως P. 12. ἦλθον P. *ib.* Κωνσταντιανῶν R. 16. περὶ] παρὰ, omisso mox παρὰ, P sola. *ib.* καὶ alterum om. R. 19. Τρικλίτιον P. *ib.* τὰς om. P.

hostes tui universi in Circo collecti sunt, quod praecipis, exequere. Ephraemio ad Palatium pergenti, illudque volenti ingredi, ut quae sibi mandata erant exponeret, occurrit Thomas quidam a Secretis, quique Imperatoris erat Medicus, et ab eo praecipua quadam familiaritate colebatur, qui Candidatum adortus: Quo, inquit, tendis: nemo intus est, Imperator quippe inde discessit. Reversus Ephraemius renuntiat Hypatio: Domine, Deus te potius vult imperare: fugit enim Justinianus, nec quisquam est in Palatio. Quibus auditis, Hypatius visus est in Imperatorio Circi Tribunali fidentius considerare, atque audire faustas in se populi factas acclamaciones, et convitia quae in Justinianum Imperatorem e in Theodoram Augustam passim jactabantur. Venerunt quoque a Constantianis Juniores Prasini, loricas ducentas quinquaginta ferentes: et quidem armati accesserunt, rati se Palatium aperire posse, in illudque Hypatium introducere. Sacratissimus vero Imperator Justinianus, certior factus de populi, Hypatii, et Pompeii conatibus, extemplo ascendit per Cochleam, uti appellatur, in Pulpita, sic pariter dicta, pone Circi Tribunal: atque inde in Triclinium aereas habens januas, quae tum erant clausae. Aderant porro cum Imperatore Mundus, Constantiolus,

καὶ Κωνσταντίολος καὶ Βασιλείδης καὶ Βηλισάριος καὶ ἄλλοι τι-
νές συγκλητικοί. εἶχεν δὲ καὶ τὴν τοῦ παλατίου ἔνοπλον βοή-
θειαν μετὰ τῶν ἰδίων σπαθαρίων καὶ κουβικουλαρίων.

- C Καὶ τούτων γενομένων Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος καὶ σπα-
θάριος ἐξελθὼν λαθραῖος δι' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ 5
ὑπέκλειπέ τινας τῶν τοῦ Βενέτου μέρους, ῥογεύσας χρήματα.
καὶ ἀποσχίσαντες ἤρξαντο κράζειν, *Αὔγουστε Ἰουστινιανέ, τοῦ*
βίγκας. κύριε, σῶσον Ἰουστινιανὸν καὶ Θεοδώραν. καὶ ἀλόλυ-
ξεν ἅπαν τὸ πλῆθος ἐν τῷ Ἰππικῷ. τινές δὲ τῶν ἐκ τοῦ Πρα-
σίνου μέρους ἀνασεισται ὀρμήσαντες κατ' αὐτῶν ἐλιθοβόλουν αὐ- 10
τούς. καὶ λοιπὸν τρακταύσαντες οἱ ἐν τῷ παλατίῳ ὄντες ἔλαβον
τὴν εὐρεθεῖσαν ἔσω βοήθειαν, ὑποκλέψαντες καὶ φανεροὺς τῶν
D ἔξκουβιτώρων καὶ σχολαρίων· ἦσαν γὰρ καὶ αὐτοὶ ἀποσχίσαντες
μετὰ τοῦ δήμου· καὶ ἐξελθόντες μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀνθρώ-
πων ὤρμησαν εἰς τὸ Ἰππικόν, ὃ μὲν Ναρσῆς διὰ τῶν θυρῶν, ὃ 15
R 784 δὲ υἱὸς Μούνδου διὰ τῆς σφενδόνης, καὶ ἄλλοι διὰ τοῦ μονο-
πόρτου τοῦ δεσποτικοῦ καθίσματος εἰς τὸ πέλμα, ἕτεροι δὲ διὰ
τῶν Ἀντιόχου καὶ τῆς λεγομένης Νεκρᾶς πόρτας. καὶ ἤρξαντο
κόπτειν τοὺς δήμους ὡς ἔτυχεν, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἢ ξέ-
νων τῶν εὐρεθέντων ἐν τῷ Ἰππικῷ περιωθῆναι, ἐν οἷς ἐσφάγη 20
καὶ Ἀντίπατρος ὁ βίνδιξ Ἀντιοχείας τῆς Θεουπόλεως. εὐθέως
P 340 δὲ οἱ περὶ τὸν στρατηλάτην Βηλισάριον ἀνοίξαντες τὰς θύρας ἐπὶ

1. Βασιλίδης PV. *ib.* Βελισάριος P. 10. ἀνασεῖσαι P. 15. εἰς τὸ
Ἰππικόν om. P. 21. καὶ om. P. 22. δὲ om. P. *ib.* Βηλισάριον P.

Basilides, Belisarius, alique ex Senatoribus: habebatque armatum Pala-
tii praesidium, cum suis Spathariis et Cubiculariis.

Cum haec ita se haberent, Narses Cubicularius et Spatharius clam
egressus, tum per se, tum per suos homines, quosdam ex Veneta Factione
sibi conciliavit, erogata pecunia. Ac tum seditiosi illi acclamare coe-
pere: *Auguste Justiniane, tu vincas. Domine, serva Justinianum et*
Theodoram. Flevitque universa plebs in Circo. Quidam vero de Pra-
sinorum Factione, seditionem ac tumultum in illos concitare aggressi,
ipsos lapidibus impetiere. Demum qui in Palatio erant, communicatis
inter se consiliis, praesidium intus repertum sibi adjunxerunt, et clam
Excubitoribus et Scholaribus, qui aperte una cum populo ab Imperatoris
partibus sese subduxerant, egressi cum suis copiis, irruerunt in Cir-
cum, ac Narses quidem per portas, filius vero Mundi per Sphendonem,
alii per portam unicam Imperatorii Tribunalis in arenam: alii per lo-
cum Antiochi appellatum, et per portam, quam Mortuam vocant, coe-
peruntque Factiones sine discrimine concidere, adeo ut nemo vel ex ci-
vibus vel ex peregrinis, qui tum in Circo forte erant, evaserit: in qui-
bus Antipater Antiochiae Theopoleos Vindex caesus occubuit. Extem-
plo qui cum Belisario erant, januis apertis, facto in Imperatorium Tri-

τὸ δεσποτικὸν κάθισμα ὀρμήσαντες μετὰ σπαθαρίων, καὶ συλ-
λαβόμενοι τὸν Ὑπάτιον μετὰ Πομπηίου τοῦ πατρικίου τοῦ αὐ-
τοῦ ἑξαδελφου εἰσήγαγον τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ. οἵτινες εἰσ-
ενεχθέντες προσέπεσαν, λέγοντες, Δέσποτα, πολὺς ἡμῖν κόπος V 271

ἔβλεπτο, ὥστε συναγαγεῖν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κράτους ὑμῶν εἰς τὸ
Ἵππικόν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Καλῶς ἐποιήσατε· ὅμως
παρ' ὃ ἐπέθροντο ὑμῖν κελίουσιν αὐτοῖς, διὰ τί τοῦτο οὐκ ἐποι-
ήσατε πρὸ τοῦ πᾶσα ἢ πόλις κενθῆ; καὶ λέγει τοῖς εὐνούχοις
καὶ σπαθαρίοις αὐτοῦ καὶ Εὐλαλίῳ τῷ βαρβάτῳ καὶ τοῖς κανδι- B
10 δάτοις, Λάβετε αὐτοὺς καὶ ἀποκλείσατε. καὶ ἔλαβον αὐτοὺς
κάτω εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἀπέκλεισαν τὸν Ὑπάτιον καὶ τὸν Πομ-
πήιον μόνους. ἔσφάγησαν δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ παλάτιν,
ὡς λέγουσιν οἱ στοχασάμενοι, πολιτῶν καὶ ξένων ἀνδρῶν χιλιά-
δες λέ'. καὶ οὐκέτι ἐφάνη δημότης ποῦ ποτε, ἀλλὰ γέγονεν ἡου-
15 χία ἕως ἔσπερας.

Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἦν ἡμέρα δευτέρα μηνὸς τοῦ αὐτοῦ
αὐδυναίου ιθ', ἔσφάγησαν Ὑπάτιος καὶ Πομπήιος οἱ πατρικιοί,
καὶ ἐρξήθησαν τὰ λείψανα αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ τὸ μὲν
Ὑπατίου λείψανον ἐφανερῶθῃ παρὰ τὸν αἰγιαλόν, καὶ ἐκέλευσεν C
20 ὁ βασιλεὺς χωσθῆναι αὐτὸ εἰς τὸ μέσον τῶν λοιπῶν βιοθανάτων,
καὶ πλάκα τεθῆναι ἐπάνω τοῦ λειψάνου αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐπεγράφη,
Ἐνθάδε κατάκειται ὁ βασιλεὺς τῆς Λούππας.

7. κόρος P, εἰ m. R.
τιον R.

12. παλάτιν] ἱππικόν P, m. R, παλά-
16. δὲ] τε PV.

bnnal una cum Spathariis impetu, captum Hypatium cum Pompeio pa-
trueli ad Imperatorem Justinianum adduxerunt, qui ad Imperatoris genua
advoluti, dixerunt: *Domine, multum laboravimus, ut hostes vestrae Maje-*
statis in Circum cogeremus. Quibus Imperator, *Recte, inquit, fecistis:*
verum siquidem vobis jubentibus parebant, cur non hoc fecistis priusquam
universa civitas conflagraret? Tum Eunuchis ac Spathariis suis, atque
Eulalio Barbato, et Candidatis, *Illos, inquit, arripite, et custodia inclu-*
dite. Atque ii in inferiorem Palatii partem delatos, Hypatium et Pom-
peium solos incluserunt. Caesi sunt illa die in Circo, ut referunt qui
numerum conjectarunt, ex civibus, vel hominibus peregrinis, tricies quin-
quies mille, nec quisquam amplius e Factionibus apparuit, sed summa
quies fuit usque ad vesperam.

Postero die, feria scilicet secunda, ejusdem mensis Audynaei xix.
interfecti sunt Hypatius et Pompeius Patricii, ipsorumque corpora in
mare projecta. Ac Hypatii quidem corpus in littore visum est: illudque
praecepit Imperator inter eorum cadavera qui judicium decretis damnati
violenta morte obierant terra obrui, ac supra illius corpus apponi ta-
bulam, cui haecce verba inscripta sunt: Hic situs est Imperator Luppae.

Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐκέλευσεν τοῖς αὐτοῦ λαβεῖν τὸ λείψανον αὐτοῦ καὶ θάψαι αὐτό. καὶ λαβόντες αὐτὸ οἱ αὐτοῦ ἔθαψαν εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαύρας· τὸ δὲ Πομπηϊόν σῶμα οὐδαμοῦ ἐφανερῶθη. τὰ δὲ διαφέροντα αἰτοῖς πάντα ἐδημιεύθη. καὶ οἱ λοιποὶ πατρίκιοι οἱ ἅμα αὐτοῖς εὐρεθέντες ἔφυγον, οἱ μὲν 5
 R 786
 D εἰς μοναστήρια, οἱ δὲ εἰς ἐκκλησίους οἴκους, καὶ ἐσφραγίσθησαν οἱ οἴκοι αὐτῶν. φανεροὶ δὲ καὶ ἐδημιεύθησαν καὶ ἐξωρίσθησαν. καὶ γέγονε φόβος βασιλικὸς πολὺς. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς μετὰ ταῦτα τὴν δοθεῖσαν ἀπόκρισιν παρὰ Θωμᾶ τοῦ ἀδοσηκῆτις Ἐφραϊμίου τῷ κανδιδάτῳ, τὸν μὲν Θωμᾶν ἀπεκεφάλισεν, Ἐφραϊ- 10
 μιον δὲ ἐξώρισεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν μεγάλην.

Καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ ἀδδυναίου μηνός, ἡμέρα τρίτη, ἠσύχασεν πᾶσα Κωνσταντινούπολις, καὶ οἱ δεῖς ἐτόλμησεν προσελθεῖν, ἀλλ' ἠνέωξαν τὰ ἐργαστήρια μόνα τὰ παρέχοντα βρωσιν καὶ πόσιν δεο-
 P 341 μένοις ἀνθρώποις. καὶ ἔμειναν τὰ πράγματα ἄπρακτα καὶ Κων- 15
 σταντινούπολις ἐπῆρχεν ἀδοσόληπτος ἐπὶ ἡμέρας ἱκανάς.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς εὐθέως ἐδήλωσε τὴν ἑαυτοῦ νίκην εἰς τὰς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν πόλεις πάσας καὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ τυράννων, ἐπιλαβόμενος κτί-
 ζειν σπουδαίως καὶ βέλτιον τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τὸ παλά- 20

9. ἀσηκῆτοις P. 12. μηνός Ἀδδυναίου P. 13. πᾶσα ἡ Κ. P.
 14. ἔχοντα P. 16. ἀσιτόληπτος P. „Corruptus locus, nec expresse scriptum ἀσιτόληπτος.“ Raderus. Conf. Ducang. v. δοσοληψία.
 18. καὶ τὴν] (καὶ) P, om. R.

Post dies aliquot mandavit propinquis ejus ut illius funus tollerent, illudque sepelirent, quod ii inde sublatum, in aede Sanctae Maurae humo condiderunt. At Pompeii corpus nusquam apparuit. Bona vero illorum omnia publicata. Caeteri Patricii, qui cum iis inventi fuerant, alii in monasteria, alii in aedes sacras fuga evaserunt: quorum domus sunt obsignatae. Eorum autem qui manifeste iis adhaesisse sunt deprehensi, bona publicata, iique proscripti sunt. Exinde universos propter Imperatorem invasit terror. Is intellecta a Thoma a Secretis Ephraemio Candidato data responsione, Thomae caput amputari praecepit, Ephraemium vero Alexandriam magnam in exilium amandavit.

Ac die xx. ejusdem mensis Audynaeci, Feria III. quievit omnis civitas Constantinopolitana: nec quisquam ausus est in publicum prodire. Sed Officinae duntaxat apertae sunt, quae egentibus cibum et potum subministrarent: manseruntque negotia omnia infecta, et Constantinopolis per aliquot dies inedia laboravit.

A. C.

[Ol. Iph.]

Anniam. c. Justinianus Imperator victoriam suam continuo per universas imperii sui civitates nuntiavit: atque ut insurgentes in se tyrannos sustulerit. Tum vero coepit magno studio instaurare Magnam Ecclesiam, et Pala-

τιον καὶ πάντα τοὺς κανθέντας τῆς πόλεως δημοσίους τόπους. ἔκτισε δὲ ἔνδον τοῦ παλατίου μαγκίπια καὶ ὄρια εἰς τὸ ἀποτίθεσθαι οἶτον. ὁμοίως δὲ καὶ κιστέριαν ἰδάτων διὰ τὰς δημότικας περιστάσεις, κελεύσας τῷ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως τιμωρήσασθαι τοὺς ἐκ τοῦ Βενέτου μέρους τοὺς συναίνεσαντας τοῖς Πραοίνοις καὶ τοῖς λοιποῖς μέρεσι κατ' αὐτοῦ.

τκή' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ε'. μετὰ ἱπ. Λαμπαδίου καὶ Ὁρέστου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' μόνον.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ δίῳ κατὰ Ῥωμαίους νοεμβρίῳ, τῆς ιβ' Ἰνδικτιῶνος, γέγονε σεισμὸς μέγας ἀβλαβῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐσπέρας βαθείας, ὥστε πᾶσαν τὴν πόλιν συναχθῆναι εἰς V 272 τὸν φόρον Κωνσταντίνου καὶ λιτανεύειν καὶ λέγειν, Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος, ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἔμειναν πᾶσαν τὴν νύκτα ἀγρονουῦντες καὶ εὐχόμενοι. πρωίας δὲ γενομένης, ὁ πᾶς δῆμος τῶν λιτανευόντων C ἐξεβόησεν, Νικᾷ ἡ τύχη τῶν χριστιανῶν. ὁ σταυρωθεὶς, σῶσον ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν. Ἀγούστε Ἰουστινιανέ, τοῦ βήκας. ἄρον, καῦσον τὸν τόμον τὸν ἐκτεθέντα ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων τῆς συνόδου 10 Χαλκηδόνας.

2. μαγκηπία PV, ἀρτοπωλεία m. R. 7. τκή' — β', omisso μετὰ et β' in γ' mutato, praefixoque Ἰνδ. δ'. δ' ὑπ. Λαμπαδίου καὶ Ὁρέστου τὸ β' ante p. 336. B πέμπτῳ ἔτει posuit Raderus. 17. νίκα PV.

tium, atque omnia civitatis aedificia, quae igne absumpta fuerant. At intra Palatium quidem Pistrina condidit, et horrea recondendo frumento: nec non aquarum Cisternam propter publicas necessitates. Praecepit etiam Praefecto Urbi, ut ex Veneta Factione eos puniret potissimum qui sese Prasinis adjunxerant, et reliquis Factionibus quae in se conspiraverant.

533. vi. Ind. xi. Justiniano Augusto IV. solo Cos.

1. 328. 6041.

Hoc anno, mense Dio, secundum Romanos, Novembri, XII. Indictione, factus est ingens terrae motus innocuus Constantinopoli, adulta jam vespera, ita ut civitas universa in Forum Constantini coiret, et supplicationes institueret, diceretque, Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis, Qui crucifixus es pro nobis, miserere nobis. Manseruntque tota nocte insomnes, precibus assidue vacantes. Cum diluculet, universus supplicantium populus exclamavit: Vincit Fortuna Christianorum. Crucifixe, serva nos, et urbem nostram. Auguste Justiniane, tu Vincas. Tolle, exure decretum editum ab Episcopis Synodi Chalcedonensis.

R 788 Καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ δίου μηνός, τῆς ιβ' ἰνδικτιῶνος, προ-
 ἔθηκεν θεῖον αὐτοῦ γράμμα ὃ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐν
 Κωνσταντινουπόλει, καταπέμψας καὶ ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ καὶ ἐν
 Ἱεροσολύμοις καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Ἀντιοχείων Θεοπόλει τῆς
 Συρίας καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Ἀλεξανδρέων πόλει τῇ πρὸς Αἴγυ-5
 D πτον καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ πόλει τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθρους καὶ ἐν
 Ἐφέσῳ πόλει τῆς Ἀσίας τὸ αὐτὸ θεῖον αὐτοῦ γράμμα, ὅπερ εἶ-
 χεν οὕτως.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Ἰουστινιανός, εὐσεβής, νικητής,
 τροπαιοῦχος, μέγιστος, ἀεισέβαστος, Αὔγουστος, 10
 πολίταις ἡμετέροις.

Τὸν σωτήρα καὶ δεσπότην τῶν ἀπάντων Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
 ἀληθινὸν ἡμῶν θεὸν θεραπεύειν διὰ πάντων σπουδάζομεν ὅσον
 P 342 ἐνδέχεται νοῦν καταλαμβάνειν ἀνθρώπινον μιμεῖσθαι τὴν αὐτοῦ
 συγκατάβασιν. καὶ εὐρόντες τινὰς τῇ νόσῳ καὶ μανίᾳ κρατου-15
 μένους Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς τῶν ἐχθρῶν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς
 ἀγιοτάτης καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἀρνούμενους
 τὴν ἀγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν θεοτόκον εἰπεῖν κυρίως
 καὶ κατ' ἀλήθειαν, ἐσπουδάσαμεν τούτους τὴν ὀρθὴν τῶν χρι-
 στιανῶν διδαχθῆναι πίστιν. οἱ δὲ ἀνιάτως ἔχοντες καὶ κρύ-20

1. τῆς om. P. ib. προσέθηκεν PV. 13. ἡμῶν om. P sola. ib. θε-
 ραπεύων P. ib. σπουδαζόμενος ὄν PV. Correxī ex Codice Iustin.
 p. 4. ed. Spangēnb. 15. καὶ prius addidi ex Cod.

xx. ejusdem mensis Dii, xii. Indictione, sacram suam sanctionem pu-
 blicavit Constantinopoli idem Imperator Justinianus: misitque Romam et
 Hierosolyma, et in magnam Antiochenorum urbem Theopolim Syriae, et
 in magnam urbem Alexandrinorum in Aegypto, et in Illyriorum gentis
 urbem Thessalonicam, et Ephesum urbem Asiae, illud ipsum sacram
 suum rescriptum, hisce verbis conceptum.

Imperator Caesar Justinianus, Pius, Victor, Triumphator, Maximus,
 Semper Augustus, civibus nostris salutem.

„Cum Salvatorem, et Dominum omnium Jesum Christum verum
 Deum nostrum colamus per omnia, studemus etiam (quatenus datum est
 humanae menti assequi) imitari ejus condescensionem seu demissionem,“

„Etenim cum quosdam invenerimus morbo atque insania detentos
 impiorum Nestorii, et Eutychis, Dei et Sanctae Catholicae et Apostoli-
 cae Ecclesiae hostium, nempe qui detrectabant sanctam gloriosam sem-
 per Virginem Mariam Theotocon sive Deiparam appellare proprie, et
 secundum veritatem, illos festinavimus, quae sit recta Christianorum fi-
 des edocere. Nam hi incurabiles cum sint, celantes errorem suum, pas-

πιοντες τὴν ἑαυτῶν πλάνην, περιέρχονται, καθὰ μεμαθήκα-
 μεν, τὰς τῶν ἀπλουστέρων ψυχὰς ἐκταράττοντες καὶ σκανδαλί-
 ζοντες καὶ ἐναντία τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας B
 λέγοντες. ἀναγκαῖον τοίνυν ἐνομίσαμεν καταλῦσαι μὲν τὰς τῶν
 5 αἵρετικῶν ψευδολογίας, σαφηνίσαι δὲ πᾶσιν ὅπως δοξάζει ἡ ἁγία
 τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. κηρύττουσι δὲ οἱ
 αὐτῆς ὁσιώτατοι ἱερεῖς, οἷς καὶ ἡμεῖς ἐπόμενοι φανερὰ καθιστᾶ-
 μεν τὰ περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, οὐ καινίζοντες πίστιν, μὴ γέ-
 νοιτο, ἀλλ' ἐλέγχοντες τὴν μανίαν τῶν φρονούντων τὰ τῶν ἀσε-
 10 βῶν αἵρετικῶν, ὅπερ καὶ ἤδη ἐν τοῖς προοιμίοις τῆς ἡμετέρας
 βασιλείας πράξαντες πᾶσι κατὰδηλον ἐποιήσαμεν. C

Πιστεύομεν γὰρ εἰς ἕνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα καὶ εἰς ἕνα
 κίριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα,
 μίαν οὐσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσει προσκυνοῦντες, μίαν Θεότητα,
 15 μίαν δύναμιν, τριάδα ὁμοούσιον. ἐπ' ἐσχάτου δὲ τῶν ἡμερῶν R 790
 ὁμολογοῦμεν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐκ V 273
 Θεοῦ ἀληθινόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, τὸν
 συναἰδιον τῷ πατρὶ, τὸν ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα,
 κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου D
 20 καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα σταυρόν τε ὑπομεῖναι ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

3. καὶ prius addidi ex Cod. 4. παραλῦσαι P sola. 7. αὐτῆς]
 αὐτοὶ V. 15. δὲ om. P. 18. οὐ τὰ] οὐ P.

sim circumeunt, (sicut didicimus) et simpliciorum animos exturbant et scandalizant, ea astruentes, quae sunt sanctae Catholicae Ecclesiae contraria. Necessarium igitur esse putavimus, tam haeticorum vaniloquia et mendacia dissipare, quam omnibus insinuare, quomodo aut sentiat sancta Dei, et Catholica et Apostolica Ecclesia, aut praedicent sanctissimi ejus Sacerdotes: quos et nos secuti, manifesta constituimus ea, quae fidei nostrae sunt: non quidem innovantes fidem (quod absit) sed coarguentes eorum insaniam, qui eadem cum impiis haeticis sentiunt. Quod quidem et nos in nostri imperii primordiis pridem satagentes cunctis fecimus manifestum.“

„Credimus itaque in unum Deum Patrem omnipotentem, et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei, et in Spiritum sanctum, unam essentiam in tribus hypostasibus, sive subsistentibus personis, adorantes unam Deitatem, unam Potestatem, Trinitatem consubstantialiam. In ultimis autem diebus confitemur Dominum nostrum Jesum Christum unigenitum Dei Filium ex Deo vero Deum verum, ante saecula, et sine tempore ex patre natum: coaeternum patri, ex quo omnia, et per quem omnia, qui descendit de coelis, incarnatus de Spiritu sancto, et sancta gloriosa et semper Virgine Maria, et inhumanatus, sive homo factus est, et passus crucem pro nobis sub Pontio Pilato, sepultus est, et resurrexit ter-

Πιλάτου καὶ ταφῆναι καὶ ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ἅπερ ἑκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, γινώσκοντες. οὐ γὰρ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν ἐπιστάμεθα, τὸν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀν-

- P 343 θρωπότητα, τὴν δὲ καθ' ὑπόστασιν ἐνότητα δεχόμεθα καὶ ὁμο-
 λογοῦμεν. ἔμεινε γὰρ τριάς ἢ τριάς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἐνὸς
 τῆς τριάδος θεοῦ λόγον· οὔτε γὰρ τετάρτον προσώπου προσθή-
 κην ἐπιδέχεται ἡ ἁγία τριάς. τούτων τοίνυν οὕτως ἐχόντων,
 ἀναθεματίζομεν πᾶσαν αἵρεσιν, ἑξαιρέτως δὲ Νεστόριον τὸν ἀν-10
 θρωπολάτρη καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας,
 τοὺς διαιροῦντας τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν
 τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν ἡμῶν, καὶ μὴ ὁμολογοῦντας κυρίως καὶ κατὰ
 ἀλήθειαν τὴν ἁγίαν ἐνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν θεοτόκον, του-
 τέστι μητέρα θεοῦ, ἀλλὰ δύο υἱοὺς λέγοντας, ἄλλον μὲν τὸν ἐκ 15
 B πατρὸς θεὸν λόγον, ἄλλον δὲ τὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ
 θεοτόκου Μαρίας, χάριτι δὲ καὶ σχέσει καὶ οἰκειώσει τῇ πρὸς τὸν
 θεὸν λόγον καὶ θεὸν αὐτὸν γεγενῆσθαι ἄρνονμένους, καὶ μὴ ὁμο-
 λογοῦντας τὸν δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
 καὶ θεὸν ἡμῶν τὸν σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα καὶ σταυ-20
 ρωθέντα ἕνα εἶναι τῆς ὁμοουσίας τριάδος. οὗτος γὰρ μόνος

2. τοῦ αὐτοῦ] αὐτοῦ P. 4. τὸν αὐτὸν] αὐτὸν P. 10. τὸν
 om. P. ib. ἀνθρωπολάτριν PV. Illud Cod. 14. ἀειπαρθένον
 om. P. 18. γεγενῆσθαι V.

tio die. Unius ac ejusdem passiones et miracula, quae sponte pertulit in carne, agnoscentes. Non enim alium Deum Verbum, et alium Christum novimus, sed unum et eundem, consubstantialem Patris secundum Deitatem, et consubstantialem nobis secundum humanitatem. Ut enim est in Divinitate perfectus, ita idem ipse et perfectus est in humanitate. Nam ejus secundum hypostasim seu secundum personam unitatem suscipimus, et confitemur: mansit enim Trinitas Trinitas, et post incarnatum unum ex Trinitate Dei Verbum: neque enim quartae personae adjectionem admittit sancta Trinitas. His ita se habentibus, anathematizamus omnem haeresin, praecipue vero Nestorium anthropolatram, et qui eadem cum ipso sentiunt, vel senserunt, qui dividunt unum Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum, et qui non confitentur proprie, et secundum veritatem sanctam gloriosam, et semper Virginem Mariam Theotocon seu Deiparam, id est, Dei matrem: sed qui duos Filios dicunt, unum ex Deo Patre Deum Verbum, alterum ex sancta semper virgine Deipara Maria, gratia et habitu, et propinquitate, quam cum Deo Verbo habet, natum esse: et qui negant, nec confitentur Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum incarnatum, et hominem factum, et crucifixum, unum esse ex sancta, et

ἐστὶν ὁ συμπροσκυνούμενος καὶ συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Ἀναθεματίζομεν δὲ καὶ Εὐτυχέα τὸν φρενοβλαβῆ καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας, τοὺς φαντασίαν εἰσάγον- C
 5 τας, ἀρνούμενους δὲ τὴν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ θεοτό- R 792
 κου Μαρίας ἀληθινὴν σάρκωσιν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, τουτέστιν τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ μὴ ὁμο-
 λογοῦντας αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα. τὸν αὐ-
 10 τὸν δὲ τρόπον καὶ Ἀπολλινάριον τὸν ψυχοφθόρον καὶ τοὺς τὰ
 αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας τοὺς ἄνθρωπον μόνον λέγον-
 τας τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν
 ἡμῶν, καὶ σύγχυσιν ἤτοι φρεμὸν εἰσάγοντας τῇ ἐνανθρωπήσει
 τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ πάντας τοὺς τὰ αὐτῶν φρο- D
 νήσαντας ἢ φρονοῦντας.

15 Τὸ ἴσον δὲ τοίτου οἱ ἐπίσκοποι πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς
 ἰδίαις πόλεσι, καὶ προέθηκαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ Ἀνγούστου τὸ ε' καὶ Παν- V 274
 λίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ Ἰουστινιανὸς κῶδιξ ἀνεκώθη, P 344
 20 προστεθεισῶν αὐτῷ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν διατάξεων. καὶ ἐκελεύ-

10. φρονοῦντας ἢ φρονήσαντες P. ib. ἀνθρώπων P. 12. ἀν-
 θρωπήσει P.

consubstantiali Trinitate. Ipse enim solus est coadorandus et conglorifi-
 candus Patri et sancto Spiritui."

A. C. [Ol. Iph.]

„Anathematizamus insuper, et Eutychem, mentem captum, et qui cum
 eo sentiunt, aut senserunt, qui phantasiam introducunt, negantque veram
 nativitatem, seu generationem Domini, et Salvatoris nostri Jesu Christi
 ex sancta Virgine et Deipara, hoc est, nostram salutem, et qui non con-
 fitentur ipsum consubstantialiam Patri secundum Deitatem, et consubstan-
 tialem nobis secundum humanitatem. Similiter autem anathematizamus,
 et Apollinarium psychophthoron, sive animicidam, et qui cum eo sen-
 tiunt, vel senserunt, qui dicunt inanimem, hoc est animae humanae ex-
 pertem, esse Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum
 nostrum, et qui confusionem, aut conturbationem introducunt, et invehunt
 in unigeniti Dei Filii inhumanationem sive humanitatem: et omnes post-
 stremo, qui eadem cum ipso senserunt, aut sentiunt."

Exemplum autem hujus edicti omnes Episcopi in suis civitatibus ac-
 ceperunt, et in Ecclesiis suis promulgarunt.

534. VII. Ind. XII. Justiniano Augusto V. et Paulino Coss. 2.

6042.

His Coss. renovatus est Justinianus Codex, eidem adjunctis post il-
 lius editionem factis constitutionibus: jussumque est, ut priore illa edi-

σθη τῆς προτέρας ἐκδόσεως σχολαζούσης ἀφθεντεῖσθαι ἀπὸ τῆς
 πρὸ δ' καλανδῶν ἱανουαρίων ἰνδικτιῶνος γ'.

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Βηλισταρίου μόνου.

τκθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. θ'. ὑπ. Βηλισταρίου μόνου.

5

Ἰνδ. ιε'. ι'. ὑπ. Βηλισταρίου τὸ β' μόνου.

Ἰνδ. α'. ια'. ὑπ. Ἰωάννου μόνου.

Ἰνδ. β'. ιβ'. ὑπ. Ἀπίωνος, υἱοῦ Στρατηγίου, μόνου.

B

τλ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιγ'. ὑπ. Ἰουστίνου νέου μόνου.

10

Ἰνδ. δ'. ιδ'. ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. ε'. ιε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. ς'. ις'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ β' μόνου.

τλα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιζ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ γ' μόνου.

15

Ἰνδ. η'. ιη'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ δ' μόνου.

C Ἰνδ. θ'. ιθ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ε' μόνου.

3. Βελισ. P. ib. μόνου] μόνου α' P. 5. μόνου] μόνου β' P.
 6. τὸ β' μόνου] μόνου γ' P. 12. μόνου α' P. 13. τὸ β' μόνου]
 μόνου β' P, et sic deinceps praeter p. seq. v. 8., ubi consentit cum V.

tione antiquata, vim et auctoritatem obtineret ab a. d. iv. Kal. Jan. In-
 dictionis XIII.

A. C.

[Ol. Iph.]

535. VIII. Ind. XIII. Bilisario solo Cos.

3.

CCCXXIX. Olympias.

536. IX. Ind. XIV. Bilisario II. solo Cos.

4.

537. X. Ind. XV. Bilisario III. solo Cos.

1. 329.

538. XI. Ind. I. Joanne solo Cos.

2.

539. XII. Ind. II. Apione, filio Strategii, solo Cos.

3.

CCCXXX. Olympias.

540. XIII. Ind. III. Justino Juniore solo Cos.

4.

541. XIV. Ind. IV. Basilio solo Cos.

1. 330.

542. XV. Ind. V. Post Consulatum Basilii I. solius.

2.

543. XVI. Ind. VI. Post Cons. Basilii II. solius.

3.

CCCXXXI. Olympias.

544. XVII. Ind. VII. Post Cons. Basilii III. solius.

4.

545. XVIII. Ind. VIII. Post Cons. Basilii IV. solius.

1. 331.

546. XIX. Ind. IX. Post Cons. Basilii V. solius.

2.

Ἰνδ. ι'. κ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ε' μόνου.

τλβ' Ὀλυμπιάς.

R 794

Ἰνδ. ια'. κα'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ζ' μόνου.

Ἰνδ. ιβ'. κβ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ η' μόνου.

5 Ἰνδ. ιγ'. κγ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ θ' μόνου.

Ἰνδ. ιδ'. κδ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ι' μόνου.

τλγ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. ιε'. κε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ια' μόνου.

Τοῦτω τῷ κέ' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας μετὰ τὴν
 10 ὑπατείαν Φλ. Βασιλείου τὸ ια' μόνου γέγονεν ἡ ε' σύνοδος ἐν
 Κωνσταντινουπόλει κατὰ τῶν δυσσεβῶν καὶ μυσαρῶν καὶ ἀκαθάρ-
 των καὶ ἀλλοτρίων τοῦ χριστιανισμοῦ ἐλληνικῶν δογμάτων Ὠριγέ-
 νους καὶ Διδύμου καὶ Εὐαγρίου τῶν θεομάχων καὶ Θεοδώρου τοῦ
 δυσσεβοῦς καὶ τῶν Ἰουδαϊκῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων καὶ τῆς ἀκα-
 15 θάρτου ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Μάριν τὸν Πέροσιν Ἴβα λεγομένης
 καὶ τῶν μωρῶν συγγραμμάτων Θεοδωρήτου τῶν κατὰ τῶν ιβ' P 345
 κεφαλαίων Κυρίλλου τοῦ ἀγνωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ V 275
 υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος

9. κέ' om. P. 10. Φλ. VP sola, φιλοχρίστου m. V, R. 15. Μάρην PV. Conf.
 p. 294. A, 362. A. 16. κατὰ ιβ' R. 18. Praeponit P Πρόγραμμα, ἧτοι
 διδασκαλία καὶ ἐκδοσις ἀκριβῆς περὶ τῆς ἀμωμήτου καὶ ὀρθοδόξου
 πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, quae V habet in m. ab alia manu.

547. xx. Ind. x. Post Cons. Basilii VI. solius. 3.

CCCXXXII. Olympias.

548. xxi. Ind. xi. Post Cons. Basilii VII. solius. 4.

549. xxii. Ind. xii. Post Cons. Basilii VIII. solius. 1. 332.

550. xxiii. Ind. xiii. Post Cons. Basilii IX. solius. 2.

551. xxiv. Ind. xiv. Post Cons. Basilii X. solius. 3.

CCCXXXIII. Olympias.

552. xxv. Ind. xv. Post Cons. Basilii XI. solius. 4.

Hoc anno imperii Justiniani, post Consulatum Fl. Basilii XI. solius, celebrata est Synodus Constantinopoli contra impia, execranda, impura, et a Christiana religione prorsus aliena pagana dogmata Origenis ac Didymi et Evagrii, perduellium Dei, et Theodori impii, ac illius scripta Judaica, et impuram Epistolam ad Maren Persam Iba dictam, ac inepta Theodoreti scripta adversus XII. capita Cyrilli sanctissimi Patris nostri et Doctoris.

Edictum, sive Doctrina et accurata expositio immaculatae ac rectae fidei nostrae Christianae.

In nomine Dei et Patris, et unigeniti ipsius Filii Jesu Christi Domini nostri, et sancti Spiritus, Imperator Caesar Christi amans, Justinia-

B αὐτοκράτωρ, Καῖσαρ, Φλ. Ἰουστινιανός, Ἀλαμανικός, Γοτθικός, Φραγκικός, Γερμανικός, Ἀντικός, Ἀλανικός, Οὐανδαλικός, Ἀφρικανός, εὐσεβής, εὐτυχής, ἔνδοξος, νικητής, τροπαιοῦχος, αἰσεβαστος, Ἀγουστος, παντὶ τῷ πληρώματι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. 5

R 796 C Εἰδότες ὡς οὐδὲν οὕτω θεραπεύει τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ὡς τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν πάντας τοὺς χριστιανούς περὶ τὴν ὁρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν καὶ μὴ εἶναι σχίσματα ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα πᾶσαν πρόφασιν ἀναιροῦντες τοῖς σκανδαλιζομένοις ἢ σκανδαλλίζουσι τὴν τῆς ὁρθῆς 10 πίστεως ὁμολογίαν τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ κηρυττομένην φανεράν διὰ τοῦ παρόντος ἡδέικτου ποιήσασθαι πρὸς τὸ καὶ τοὺς τὴν ὁρθὴν πίστιν ὁμολογοῦντας ἐν βεβαίῳ ταύτην φυλάττειν καὶ τοὺς πρὸς ταύτην φιλονεικοῦντας μαρθάνοντας τὴν ἀλήθειαν σπουδάσαι ἐνωθῆναι τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ. 15

Ὁμολογοῦμεν τοίνυν πιστεύειν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, τριάδα ὁμοούσιον, μίαν Θεότητα ἥτοι φύσιν καὶ οὐσίαν D καὶ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἥτοι προσώποις δοξάζοντες, εἰς ἃ βεβαπίσμεθα, εἰς ἃ πεπιστεύκαμεν, καὶ οἷς συντετάγμεθα, τὰς μὲν ιδιότητας χωρίζοντες, ἐνοῦντες δὲ τὴν 20 Θεότητα. μονάδα γὰρ ἐν τριάδι καὶ τριάδα ἐν μονάδι προσκυνοῦμεν, παράδοξον ἔχουσαν καὶ τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν ἔνωσιν.

1. φιλόχριστος P. Φλ. V, alterum in margine ponens. *ib.* Γοθτικός, Φραγκικός V.

nus, Alamanicus, Gothicus, Francicus, Germanicus, Anticus, Alanicus, Wandalicus, Africanus, Pius, Felix, Inclytus, Victor, Triumphator, Semper venerabilis, Augustus, universo coetui Catholicae et Apostolicae Ecclesiae.

„Scientes quod nihil aliud sic potest misericordem Deum placare, quam ut omnes Christiani unum idemque sapiant in recta et immaculata fide, nec sint dissensiones in sancta Dei Ecclesia: necessarium putavimus, omnem occasionem interimentes eis qui scandalizantur, vel qui scandalizant, rectae fidei confessionem, quae in sancta Dei Ecclesia praedicatur; praesenti edicto facere manifestam: ut et illi qui rectam fidem confitentur, firmiter eam custodiant: et illi qui adversus eam contendunt, discentes veritatem, festinent semetipsos unire sanctae Dei Ecclesiae.“

„Confitemur igitur credere in Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum, Trinitatem consubstantialiam, unam Deitatem, sive naturam et substantiam et virtutem et potestatem in tribus subsistentiis sive personis in quae cre-adorantes, in quibus baptizati sumus, in quas credimus, in quibus confidimus, in fessionem dedimus, proprietates quidem separantes, Deitatem autem unquam bapti-entes. Unitatem enim in Trinitate, et Trinitatem in unitate adoramus, zati sumus, mirabilem habentem et divisionem et unionem: unitatem quidem, secun-

μονάδα μὲν κατὰ τὸν τῆς οὐσίας, ἤγουν Θεότητος λόγον, τριά-
 दा δὲ κατὰ τὰς ιδιότητας, ἤγουν ὑποστάσεις ἦτοι πρόσωπα.
 διαιρεῖται γὰρ ἀδιαιρέτως, ἵνα οὕτως εἰπωμεν, καὶ συνάπτεται
 διηρημένως. Ἐν γὰρ ἐν τρισὶν ἡ Θεότης, καὶ τὰ τρία ἐν, ἐν οἷς P 346
 5 ἡ Θεότης, ἢ τό γε ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἢ ἡ Θεότης, Θεὸν ἕκα-
 στον, ἂν θεωρεῖται μόνον, τοῦ νοῦ χωρίζοντος τὰ ἀχώριστα, Θεὸν
 τὰ τρία μετ' ἀλλήλων νοούμενα τῷ αὐτῷ τῆς κινήσεως καὶ τῆς
 φύσεως. Ἐπειδὴ χρὴ καὶ τὸν ἕνα Θεὸν ὁμολογεῖν καὶ τὰς τρεῖς
 ὑποστάσεις κηρύττειν, ἤγουν τρία πρόσωπα, καὶ ἐκάστην μετὰ
 10 τῆς ιδιότητος, καὶ οὔτε τὴν ἔνωσιν σύγχυσις ἐργαζόμεθα κατὰ
 Σαβέλλιον, ἐν πρόσωπον τριώνυμον λέγοντα τὴν τριάδα, τὸν V 276
 αὐτὸν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, οὔτε διαιροῦντες ἀλ-
 λωτριουόμεν τῆς τοῦ Θεοῦ πατρὸς οὐσίας τὸν υἱὸν ἢ τὸ πνεῦμα τὸ B
 ἅγιον, κατὰ τὴν Ἀρειοῦ μανίαν εἰς τρεῖς διαφόρους οὐσίας κατα-
 15 τέμνοντες τὴν Θεότητα.

Εἷς τοίνυν Θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ εἷς υἱὸς
 μονογενής, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἐν πνεύμα ἁγίον, ἐν ᾧ τὰ πάν-
 τα. ὁμολογοῦμεν δὲ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Θεὸν
 λόγον τὸν πρὸ αἰώνων, καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα,
 20 οὐ ποιηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν R 798
 ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα
 ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ- C

7. τῷ τ' αὐτῷ V. 8. ὁμολογεῖν om. P. 10. μετὰ Σαβελλίου P.
 16. εἷς] εἷ in codice invenerat Raderus. 20. τῶν om. P.

dum rationem substantiae seu Deitatis: Trinitatem autem, secundum et quibus
 proprietates, vel subsistentias, sive personas. Dividitur enim sine divi-
 sione, (ut sic dicamus) et conjungitur divise. Unum enim est Deitas in
 tribus, et tria unum, in quibus Deitas est: aut (ut subtilius dicamus) in
 ipsa tria est Deitas, quae tria Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus quae tria,
 sanctus, cum unaquaeque persona solum intelligitur, mente separante in-
 separabilia, et tria unus Deus, cum simul intelliguntur propter eandem
 virtutem, eandemque naturam: quoniam oportet et unum Deum confiteri,
 et tres subsistentias praedicare, seu tres personas, et unamquamque cum
 sua proprietate. Et unitatem confitentes, confusionem non facimus se-
 cundum Sabellium, dicentem, Trinitatem unam esse personam trinomium
 eundem Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum: nec dividentes proprie-
 tates, alienamus a Dei Patris substantia Filium et Spiritum sanctum, se-
 cundum Arii furorem, in tres diversas naturas incidentes Deitatem.

Arrii
 incidentis.

„Unus igitur Deus Pater, ex quo omnia: et unus unigenitus Filius,
 per quem omnia: et unus Spiritus sanctus, in quo omnia. Confitemur
 autem ipsum unigenitum Filium Dei, Deum Verbum, ante saecula et sine
 tempore ex Patre natum, non factum, in ultimis diebus propter nos et
 propter nostram salutem descendisse de coelis, et incarnatum esse ex

θεῖνον Μαρίας καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, ὃς ἐστὶν κύριος Ἰησοῦς
 Χριστός, εἷς τῆς ἁγίας τριάδος, ὁμοούσιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ
 κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρω-
 πότητα, παθητὸς σαρκί, ἀπαθὴς ὁ αὐτὸς θεότητι. οὔτε γὰρ
 ἕτερός τις ἐστὶν παρὰ τὸν λόγον ὁ τὸ πάθος καὶ τὸν θάνατον
 ἀναδεεγμένος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀπαθὴς καὶ αἰδῖος τοῦ θεοῦ λόγος
 γεννήσεως σαρκὸς ἀνθρωπίνης ἀνασχόμενος τὰ πάντα πεπλήρω-
 κεν. διὸ οὐκ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον τὸν θαυματουργήσαντα καὶ
 ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα ἐπιστάμεθα, ἀλλ' ἓνα καὶ τὸν
 D αὐτὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σαρκω- 10
 θέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα, καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ
 πάθη, ἅπερ ἔκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, ὁμολογοῦμεν. οὔτε γὰρ
 ἀνθρωπὸς τις ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν δέδωκεν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ λόγος τὸ
 ἴδιον σῶμα δέδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα μὴ εἰς ἀνθρωπον ἢ πίστις
 καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν ᾗ, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν λόγον τὴν ἡμετέ- 15
 ραν πίστιν ἔχωμεν. καὶ θεὸν τοίνυν αὐτὸν ὁμολογοῦντες οὐκ ἀθε-
 τοῦμεν τὸ εἶναι αὐτὸν καὶ ἀνθρωπον, καὶ ἀνθρωπον λέγοντες
 P 347 αὐτὸν οὐκ ἀρνούμεθα τὸ εἶναι αὐτὸν καὶ θεόν. εἰ γὰρ θεὸς μόν-
 νον ᾗν, πῶς ἔπασχεν, πῶς ἔσταυροῦτο καὶ ἀπέθνησκεν; ἀλλό-
 τρια γὰρ ταῦτα θεοῦ. εἰ δὲ ἀνθρωπος μόνον, πῶς διὰ τοῦ πά- 20
 θους ἐνίκη, πῶς ἔσωζε, πῶς ἔζωοποίησε; ταῦτα γὰρ ὑπὲρ ἀν-
 θρωπον ᾗν. νῦν δὲ ὁ αὐτὸς πάσχει καὶ σώζει, καὶ διὰ τοῦ πά-

22. ὁ om. P.

Spiritu sancto, et sancta gloriosa Dei genitrice semper Virgine Maria,
 et natum ex ipsa, qui est Dominus Jesus Christus, unus de sancta Tri-
 nitate, consubstantialis Deo Patri secundum Deitatem, et consubstantialis
 nobis idem ipse secundum humanitatem, passibilis carne, impassibilis
 idem ipse Deitate. Non enim alius quidam est praeter Deum Verbum,
 qui passionem et mortem suscepit: sed ipse impassibilis et sempiternus
 Deus Verbum generationem carnis humanae sustinere dignatus, implevit
 omnia. Ideo non alium Deum Verbum esse qui miracula operatus est,
 et alium Christum qui passus est, cognoscimus: sed unum eundemque
 Dominum nostrum Jesum Christum, Dei Verbum incarnatum, et hominem
 factum, et ejusdem ipsius miracula et passiones, quas carne voluntarie
 sustinuit, confitemur. Non enim homo aliquis pro nobis semetipsum de-
 dit, sed ipse Deus Verbum suum corpus pro nobis dedit, ne in hominem
 fides et spes nostra sit, sed in ipsum Deum Verbum nostram fidem ha-
 beamus. Et Deum igitur eum confitentem, non abnegamus ipsum esse et
 hominem: et hominem dicentes eum, non abnegamus ipsum esse et Deum.
 Si enim Deus tantummodo esset, quomodo patiebatur? quomodo crucifi-
 gebatur et moriebatur? Aliena enim ista sunt [Deo. Sin autem homo
 solum, quomodo per passionem vincebat? quomodo salvos faciebat? quo-
 modo vivificabat? Haec enim supra hominis naturam erant. Nunc au-

θους νικᾷ, ὁ αὐτὸς θεός, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος, τὸ συναμφότερον,
 οὕτως ἐν ἑκάτερον ὡς μόνον. ὅθεν ἕξ ἑκατέρας φύσεως, του-
 τέστιν ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος ἓνα Χριστὸν σύνθετον λέ-
 γοντες σύγχυσιν τῇ ἐνώσει οὐκ ἐπεισάγομεν, καὶ ἐν ἑκατέρᾳ δὲ B
 5 φύσει, τουτέστιν ἐν θεότητι καὶ ἐν ἀνθρωπότητι, τὸν ἓνα κύ-
 ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα γινώσκοντες, καὶ διαίρεσιν μὲν τινα ἀμερὸς ἢ
 τομῆν οὐκ ἐπιφέρομεν τῇ μιᾷ αὐτοῦ ὑποστάσει, τὴν δὲ διαφορὰν R 800
 τῶν φύσεων ἕξ ὧν καὶ συνετέθη σημαίνομεν οὐκ ἀνηρημένην διὰ
 10 τὴν ἔνωσιν, ἐπειδὴ ἑκατέρα φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ. συνθέσεως
 γὰρ ὁμολογουμένης, καὶ τὰ μέρη ἐν τῷ ὅλῳ ὑπάρχει καὶ τὸ ὅλον V 277
 ἐν τοῖς μέρεσι γινώσκειται. οὔτε γὰρ ἡ θεία φύσις εἰς τὴν ἀν-
 θρωπίνην μετεβλήθη οὔτε δὲ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις εἰς τὴν C
 θείαν ἐτράπη, νοουμένης δὲ μᾶλλον καὶ ὑπαρχούσης ἑκα-
 15 τέρας ἐν τῷ τῆς ἰδίας φύσεως ὄρω τε καὶ λόγῳ, πεπερᾶχ-
 θαί φαμεν τὴν ἔνωσιν καθ' ὑπόστασιν. ἡ δὲ καθ' ὑπόστα-
 σιν ἔνωσις δηλοῖ ὅτι ὁ θεὸς λόγος, τουτέστιν ἡ μία ὑπόστασις,
 ἐκ τῶν τριῶν τῆς θεότητος ὑποστάσεων οὐ προϋποστάντι ἀνθρώ-
 πῳ ἠνώθη, ἀλλ' ἐν τῇ γαστρὶ τῆς ἀγίας παρθένου ἐδημιούργη-
 20 σεν ἐν ἑαυτῷ ἕξ αὐτῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει σάρκα ἐψυχωμένην
 ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερῇ, ὅπερ ἐστὶν φύσις ἀνθρωπίνη. ταύτην

2. οὕτως] ὡς P. 4. δὲ om. P. 7. ἀμερὸς P, ἀνὰ μέρος m. P.
 8. αὐτοῦ θεοῦ P, αὐτοῦ τοῦ θεοῦ R. 9. καὶ om. P. 13. δὲ
 om. P. 20. ἐμψυχωμένην P. ἐχομένην apographum Leonclavii Iuris
 Graecor. vol. I. p. 523.

tem idem ipse patitur, et salvos facit, et per passionem vincit, idem ipse
 Deus, ipse homo, utrumque tamquam unum, utrumque tamquam solum.
 Unde ex utraque natura, id est, ex Deitate et humanitate unum Chri-
 stum compositum dicentes, confusionem vitioni non introducimus. Et
 in utraque autem natura, id est, in Divinitate et humanitate, unum Do-
 minum nostrum Jesum Christum Dei Verbum incarnatum, et hominem fac-
 tum cognoscentes, divisionem quidem per partes, vel incisionem non in-
 ferimus uni ejus subsistentiae: differentiam autem naturarum, ex quibus
 compositus est, significamus, non interemptam propter unitatem, quoniam
 utraque natura in ipso est. Cum enim compositionem dicamus, necesse
 est confiteri et partes in toto esse, et totum in partibus cognosci. Nec
 enim divina natura in humanam transmutata est, nec humana natura in
 divinam conversa est. Magis autem intelligitur, quod utraque in pro-
 prietate et ratione suae naturae manente, facta est unitas secundum sub-
 sistentiam. Unitas autem secundum subsistentiam significat, quod Deus
 Verbum, id est, una subsistentia ex tribus Deitatis subsistentiis, non ante
 plasmato homini unitus est, sed in utero sanctae Virginis creavit sibi ex
 ipsa in sua subsistentia carnem animatam anima rationali et intellectuall,
 quod est natura humana. Hanc autem secundum subsistentiam unitatem

D δὲ τὴν καθ' ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ἔνωσιν διδάσκων ἡμᾶς καὶ ὁ Θεὸς ἀπόστολος λέγει, "Ὁς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγῆσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβών. διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν "Ὁς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων τὴν τοῦ λόγου ὑπόστασιν ὑπάρχουσαν ἔδειξεν 5 ἐν οὐσίᾳ Θεοῦ, διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν Μορφὴν ἔλαβεν οὐσίᾳ ἀνθρώπου, καὶ οὐχ ὑποστάσει ἤτοι προσώπῳ ἐνωθῆναι τὸν Θεὸν λόγον ἐσήμανεν. οὔτε γὰρ εἶπεν Τὸν ἐν μορφῇ δούλου ὑπάρχοντα ἔλαβεν, ἵνα μὴ προὑποστάντι ἀνθρώπῳ ἐνωθῆναι δείξῃ τὸν λόγον,

P 348 καθὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος ἀσεβοῦντες ἐβλασφήμησαν, σχε- 10 τικὴν τὴν ἔνωσιν λέγοντες.

Ἡμεῖς δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἐπόμενοι ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ Θεὸς λόγος σὰρξ ἐγένετο, ὅπερ ἐστὶ καθ' ὑπόστασιν ἑαυτῷ ἐνώσει φύσιν ἀνθρωπίνην. διὸ καὶ εἷς ὑπάρχει ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸ τέλειον τῆς 15 θείκης φύσεως καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. καὶ

R 802 ἔστιν μονογενὴς μὲν καὶ λόγος, ὡς ἐκ Θεοῦ πατρὸς γεννηθείς, καὶ πρωτότοκος δὲ ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς ὁ αὐτός, ὅτε γέγονεν ἄνθρω- 20

B πος· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ Θεοῦ υἱὸς ἀνθρώπου γέγονεν καὶ μείνας ὅπερ ἦν οὐ μετέβαλεν ὅπερ γέγονεν. ὅθεν καὶ δύο γεννήσεις τοῦ αὐτοῦ 20 μονογενοῦς Θεοῦ λόγου ὁμολογοῦμεν, τὴν μὲν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ

2. λέγει] Philip. II. 6. 6. μορφὴν δούλου ἔλαβεν P. 15. ὁ
om. P. 17. ὁμογενὴς P.

Dei Verbi ad carnem docens nos et divinus Apostolus, dicit: *Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, aequalem se esse Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens.* Per hoc enim quod dixit: *Qui cum in forma Dei esset,* Verbi subsistentiam in natura Dei esse ostendit. Per hoc autem quod dixit: *Formam servi accepit,* naturae hominis, et non subsistentiae sive personae, unitum esse Deum Verbum significavit. Nec enim dixit, quod eum qui in forma servi erat, accepit: ne ante plasmato homini unitum esse Deum Verbum ostenderet, sicut Theodorus et Nestorius impii blasphemaverunt, affectualem dicentes unitatem.

„Nos autem sequentes divinas scripturas et sanctos patres, confitemur quod Deus Verbum caro factus est, quod est secundum subsistentiam sibi unire naturam humanam. Ideo et unus est Dominus noster Jesus Christus, habens in semetipso perfectionem divinae naturae, et perfectionem naturae humanae. Et est unigenitus quidem Verbum, utpote ex Deo Patre natus, et primogenitus autem in multis fratribus: idem ipse cum factus est homo (Filius enim Dei, filius hominis factus est) et manens quod erat, non transmutavit quod factus est. Unde et duas natiuitates ejusdem ipsius unigeniti Dei Verbi confitemur: ante saecula qui-

πατρὸς ἀσωμάτως, τὴν δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τοῦ αὐτοῦ
 ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας σαρκω-
 θέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. ὁ γὰρ ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας ὑπὲρ
 ἔννοιαν ἐκ μητρὸς ἀνέτειλεν ὑπὲρ λόγον, καὶ ὢν Θεὸς ἀληθῆς
 5 ἄνθρωπος γέγονεν ἀληθῶς. διὰ τοῦτο κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν
 Θεοτόκον τὴν ἁγίαν ἐνδόξον καὶ ἀειπαρθένον Μαρίαν ὁμολογοῦ-
 μεν, οὐχ ὡς τοῦ Θεοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν ἐξ αὐτῆς λαβόντος, ἀλλ'
 10 ὅτι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ὁ πρὸ τῶν αἰώνων μονογενὴς Θεὸς C
 λόγος σαρκωθεὶς ἐξ αὐτῆς ἀτρέπτως ἐνηθρώπησεν, καὶ ὁρα-
 10 τος ὢν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὄρατοῖς γέγονεν ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν, καὶ ἀπα-
 θῆς ὢν Θεὸς οὐκ ἀπηξίωσεν παθητὸς εἶναι ἄνθρωπος καὶ ὁ ἀθά-
 νατος νόμοις ὑποκεισθαι θανάτου. τοῦτον τὸν ἐν Βηθλεὲμ γεν-
 νηθέντα ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σόρα καὶ ὁμοιωθέντα ἀν-
 θρώποις καὶ σταυρωθέντα ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
 15 ἐκέρυξαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι αὐτὸν εἶναι Θεόν, αὐτὸν ἄνθρω-
 πον, αὐτὸν υἱὸν Θεοῦ, αὐτὸν υἱὸν ἀνθρώπου, αὐτὸν ἐξ οὐρα- V 278
 νοῦ, αὐτὸν ἀπὸ γῆς, αὐτὸν ἀπαθῆ, αὐτὸν παθητόν. ὁ γὰρ D
 γεννηθεὶς ἄνωθεν ἐκ τοῦ πατρὸς λόγος ἀρρήτως, ἀφράστως,
 ἀκαταλήπτως, ἀϊδίως, αὐτὸς ἐν χρόνῳ γεννᾶται κάτωθεν ἐκ
 20 παρθένου Μαρίας, ἵνα οἱ κάτωθεν πρότερον γεννηθέντες ἄνω-
 θεν ἐκ δευτέρου γεννηθῶσιν, τουτέστιν ἐκ Θεοῦ. αὐτὸς οὖν μη-
 τέρα μόνον ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡμεῖς πατέρα μόνον ἔχομεν ἐν

1. τῶν om. P. 18. τοῦ om. P. 22. τῆς om. P.

dem ex Patre incorporaliter nati, in ultimis autem diebus ejusdem ipsius
 incarnati et nati de sancta gloriosa Dei genitrice et semper Virgine Ma-
 ria. Qui enim de Patre splenduit supra intellectum, ex matre ortus est
 supra rationem. Et cum Deus verus esset, factus est vere homo. Ideo
 proprie et vere Dei genitricem sanctam gloriosam et semper Virginem
 Mariam confitemur: non quia Deus Verbum initium ex ipsa accepit, sed
 quod in ultimis diebus unigenitus Deus Verbum, qui ante saecula erat,
 incarnatus ex ipsa, immutabiliter homo factus est: et cum invisibilis in
 suis esset, visibilis factus est in nostris: et cum impassibilis Deus esset,
 non dedignatus est passibilis esse homo; et immortalis, mortis legibus
 subjacere. Istum, qui in Bethlehem de semine David natus est secundum
 carnem, et similis factus hominibus, et crucifixus est pro hominibus sub
 Pontio Pilato, praedicaverunt sancti Apostoli ipsum esse Deum, ipsum
 hominem; ipsum Filium Dei, ipsum filium hominis; ipsum de coelo, ipsum
 de terra; ipsum impassibilem, ipsum passibilem. Deus enim Verbum,
 qui natus est desursum ex Patre ineffabiliter, inenarrabiliter, incompre-
 hensibiliter, sempiternae, ipse in tempore nascitur deorsum de Virgine Ma-
 ria, ut illi qui deorsum prius nati sunt, desursum secundo nascerentur,
 id est, ex Deo. Ipse igitur matrem tantummodo habet super terram, et

οὐρανῶ. λαβὼν γὰρ τὸν θνητὸν πατέρα τῶν ἀνθρώπων τὸν
 Ἀδὰμ ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀθάνατον κατὰ
 P 349 τὸ λεγόμενον, Δέδωκεν αὐτοῖς ἕξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι.
 ὃθεν καὶ θανάτου κατὰ σάρκα γένηται ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, διὰ τὸν
 σαρκικὸν αὐτοῦ πατέρα, ἵνα οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ζωῆς ἀ- 5
 τοῦ μεταλάβωσι διὰ τὸν κατὰ πνεῦμα αὐτῶν πατέρα τὸν θεόν.
 R 804 αὐτὸς οὖν κατὰ φύσιν υἱὸς ἐστὶν τοῦ θεοῦ, ἡμῶν δὲ κατὰ χάριν.
 καὶ πάλιν αὐτὸς κατ' οἰκονομίαν καὶ δι' ἡμᾶς υἱὸς γέγονε τοῦ Ἀδὰμ·
 ἡμεῖς δὲ κατὰ φύσιν ἔσμεν υἱοὶ τοῦ Ἀδὰμ. πατὴρ γὰρ αὐτοῦ
 ἐστὶν ὁ θεὸς κατὰ φύσιν, ἡμῶν κατὰ χάριν. καὶ θεὸς αὐτοῦ 10
 γέγονε κατ' οἰκονομίαν, διότι ἄνθρωπος· ἡμῶν δὲ κατὰ φύσιν
 B δεσπότης ἐστὶ καὶ θεός. καὶ διὰ τοῦτο ὁ λόγος, ὅς ἐστιν υἱὸς
 τοῦ πατρὸς, ἐνωθεὶς σαρκὶ γέγονε σὰρξ, ἵνα οἱ ἄνθρωποι ἐνω-
 θέντες τῷ πνεύματι γένωνται ἐν πνεύματι. αὐτὸς οὖν ὁ ἀληθινὸς
 υἱὸς τοῦ θεοῦ τοὺς πάντας ἡμᾶς φορεῖ, ἵνα οἱ πάντες τὸν ἕνα 15
 φορέσωμεν θεόν, καὶ ἐστὶν καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν εἰς τῆς
 ἁγίας τριάδος ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ
 Χριστὸς σύνθετος ἐξ ἑκατέρας φύσεως. σύνθετον δὲ τὸν Χρι-
 στὸν ὁμολογοῦμεν τῇ τῶν ἁγίων πατέρων ἀκολουθοῦντες διδα-
 σκαλίᾳ. ἐπὶ γὰρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἢ κατὰ σύνθεσιν 20
 ἔνωσις τὴν σύγχυσιν καὶ διαίρεσιν ἀποβάλλεται, καὶ φυλάττει μὲν

1. τὸν alterum om. P.

3. λεγόμενον] Ioan. I. 12.

7. ἡμῶν

δὲ] ἡμεῖς P.

17. ὁμογενῆς P, ὁμονογενῆς R.

ib. ὁ

om. P.

nos tantummodo Patrem habemus in coelo. Cum enim accepisset mortalem patrem hominum Adam, dedit hominibus suum Patrem immortalem, secundum hoc quod dicitur: *Dedit eis potestatem filios Dei fieri.* Unde et mortem secundum carnem gustat Filius Dei, propter carnalem suum patrem, ut filii hominis vitae ejus participes fierent, propter suum secundum spiritum Patrem Deum. Ipse igitur secundum naturam filius est Dei, nos autem secundum gratiam: et iterum ipse secundum dispensationem et propter nos filius fuit Adam, nos autem secundum naturam sumus filii Adam. Pater enim est ejus Deus secundum naturam, noster autem secundum gratiam. Et Deus ei fuit secundum dispensationem, eo quod homo factus est: noster autem secundum naturam Dominus est et Deus. Et ideo Deus Verbum, qui est Filius Dei Patris, unitus carni, factus est caro, ut homines uniti spiritui, fierent unus spiritus. Ipse igitur verus Filius Dei omnes nos indutus est, ut omnes induamur unum Deum. Et est etiam post incarnationem unus de sancta Trinitate, unigenitus Filius Dei Dominus noster Jesus Christus, compositus ex utraque natura. Compositum autem Christum confitemur, sanctorum Patrum doctrinam sequentes. In mysterio enim Christi unitas secundum compositionem, confusionem et divisionem rejecit, et servat quidem utriusque

τὴν ἑκατέρας φύσεως ἰδιότητα, μίαν δὲ ὑπόστασιν ἦτοι πρόσω- C
 πον τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ μετὰ τῆς σαρκὸς δείκνυσι· καὶ ἔστιν εἷς
 καὶ ὁ αὐτὸς τέλειος ἐν Θεότητι καὶ τέλειος ἐν ἀνθρωπότητι, οὐχ
 ὡς ἐν δυοῖν ὑποστάσεσιν ἦτοι προσώποις, ἀλλ' ἐν θείᾳ φύσει
 5 καὶ ἀνθρωπίνῃ γνωριζόμενος, ἵνα εἷς ἦ τὰ ἑκάτερα τέλειος Θεὸς
 καὶ τέλειος ἄνθρωπος ὁ αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ
 εἷς τῆς ἁγίας τριάδος, συνοδοξάζομενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
 πνεύματι. οὔτε γὰρ τετάρτου προσώπου προσθήκην ἐπεδέξατο ἡ
 ἁγία τριάς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἐνὸς τῆς ἁγίας τριάδος Θεοῦ λό-
 10 γου. ταύτην τὴν καλὴν παρακαταθήκην, ἣν παρὰ τῶν ἁγίων D
 πατέρων εἰλήφραμεν, φυλάττομεν, ἐν ἧ ἕζωμεν καὶ πολιτευόμεθα
 καὶ ἣν συνέκδημον λάβομεν εἰς πατέρα καὶ Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ
 Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ ἁγίου πνεῦμα ὁμολογίαν. ταῦτα οὕτως ὁμο-
 λογοῦντες πρὸς ταῖς ἄλλαις τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου περὶ τῆς ὀρ-
 15 θῆς πίστεως διδασκαλίαις καὶ τὸ εἰρημένον παρ' αὐτοῦ μίαν
 φύσιν τοῦ Θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην δεχόμενοι ὁμολογοῦμεν ὅτι R 806
 ἕκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης εἷς Χριστὸς ἀπετέλεισθῃ,
 καὶ οὐ μία φύσις, καθὼς τινες κακῶς τὴν λέξιν ἐκλαμβάνοντες P 350
 λέγειν ἐπιχειροῦσιν. ἀμέλει τοι καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ, ὁσάκις μίαν V 279
 20 φύσιν εἶπεν τοῦ λόγου σεσαρκωμένην, ἐπὶ τούτου τῷ τῆς φύσεως
 ὀνόματι ἀντὶ ὑποστάσεως ἐχρήσατο. καὶ ἐν οἷς λόγοις εἶπεν ταύ-
 τὴν τὴν λέξιν, ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπῆγγαγεν ποτὲ

2. λόγον om. R. 3. ὁ om. P. 9. Θεοῦ om. P. 19. πατήρ]
 Κύριλλος m. P.

naturae proprietatem; unam autem subsistentiam seu personam Dei Verbi et cum carne ostendit, et est unus idemque perfectus in Deitate, et perfectus in humanitate, non tamquam in duabus subsistentiis sive personis, sed in divina natura et humana cognoscendus, ut unus sit in utraque perfectus Deus et perfectus homo, idem ipse Dominus noster Jesus Christus, unus de sancta Trinitate conglorificandus Patri et sancto Spiritui. Nec enim quartae personae adjectionem suscepit sancta Trinitas et incarnato uno de sancta Trinitate Deo Verbo. Istam igitur bonam traditionem, quam a sanctis Patribus accepimus, custodimus, in qua vivimus et conversamur, et quam, ab hac vita proficiscentes, oramus nobiscum habere, quae est in Patrem et Christum Filium Dei vivi, et sanctum Spiritum confessio. Haec ita confitentes super alias Sancti Cyrilli de fide recta doctrinas, et hoc quod dictum est ab ipso, unam naturam Dei verbi incarnatam, suscipientes, confitemur quod ex divina natura et humana unus Christus effectus est, et non in una natura, prout quidam in *deest* male intelligentes dictionem conantur dicere. Unde et ipse Pater, quoties unam naturam dixit Verbi incarnatam, in hoc naturae nomine pro subsistentia usus est. Et in quibus libris dixit hanc dictionem, in sequentibus saepius intulit, et quando Filium, et quando Verbum, aut uni-est quando

μὲν υἷόν, ποτὲ δὲ λόγον ἢ μονογενῆ, ἄπερ οὐ φύσεως, ἀλλ' ὑποστάσεως ἦτοι προσώπου ἐστὶ δηλωτικά. ἢ τοίνυν ὑπόστασις τοῦ λόγου σαρκωθεῖσα οὐ μίαν φύσιν, ἀλλ' ἓνα Χριστὸν σύνθετον ἀπειτέλεσεν, τὸν αὐτὸν θεὸν καὶ ἄνθρωπον. θεὸν δὲ καὶ ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν ἐπ' 5

B αὐτῷ λέγειν ἀσεβές. ἀδύνατον γὰρ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν καὶ πρὸ αἰώνων εἶναι καὶ ἐν χρόνῳ ἢ ἀπαθῆ καὶ παθητόν, ὅπερ ἐπὶ τῆς μῦθς αὐτοῦ ὑποστάσεως ἦτοι προσώπου ὀρθῶς ὁμολογοῦμεν. ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν εἰρημένων τοῦ αὐτοῦ ἐν ἀγίοις Κυρίλλου ἀποδεί- 10

ξομεν τὴν περὶ τῆς εἰρημένης λέξεως σαφειστάτην αὐτοῦ διδασκαλίαν. ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ πρὸς Σούκεσον ἐπιστολῇ εἰπὼν μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην εἰθὺς ἐπήγαγεν, Οὐκοῦν

C ὅσον μὲν ἦκεν εἰς ἔννοιαν καὶ εἰς γε μόνον τὸ ὄρᾶν τοῖς τῆς ψυχῆς ὀμμασι τίνα τρόπον ἐνηθρώπηκεν ὁ μονογενῆς, δύο τὰς 15 φύσεις εἶναί φαιμεν, ἓνα δὲ υἷόν καὶ Χριστὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ἐνανθρωπήσαντα καὶ σεσαρκωμένον. διὰ τούτων δὲ ὁ πᾶτήρ τὸν τρόπον τῆς ἐνανθρωπήσεως παραστῆσαι βουλόμενος καὶ τὸ ἀδιαίρετον καὶ ἀσύγχυτον φυλάττων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνελθουσῶν φύσεων ἔδειξε καὶ ἓνα Χριστὸν ἐκήρυξεν, ἀλλ' οὐ- 20

χι μίαν φύσιν θεότητος καὶ σαρκός. καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ δὲ πρὸς

10. ἀποδείξομεν PV.

14. εἰς γε μονῶς τὸ V, εἰς γε μόνον ὡς

τὸ P. Correxī ad exemplum Cyrilli ed. Aubert. vol. V. p. II. Epist. p. I. p. 137. E.

15. ἐνηθρώπησεν P.

21. δὲ om. P.

Filius, est genitum, quae non naturam, sed subsistentiam seu personam significant. quando Subsistentia igitur Verbi incarnata non unam naturam, sed unum Christum compositum effecit, eundem ipsum Deum et hominem. Eos autem qui Deum qui Christum Deum et hominem confitentur, unam naturam sive substantiam ipsius dicere impium est. Impossibile enim est, Dominum nostrum conf. Jesum Christum secundum unam eandemque naturam seu substantiam et ante saecula esse, et in tempore, aut impassibilem et passibilem: quod in una subsistentia sive persona ejus recte confitemur. Ex ipsius autem dictis ejusdem Sancti Cyrilli ostendimus de memorata dictione manifestam ipsius doctrinam. In prima enim ad Successum epistola, cum dixisset, unam naturam Dei Verbi incarnatam, statim intulit: Ergo quantum quidem ad intellectum pertinet, et ad videndum tantummodo oculis animae, quemadmodum incarnatus est unigenitus, duas naturas unitas esse dicimus, unum autem filium, et Christum, et Dominum, Dei Patris Verbum incarnatum, et hominem factum.

„Per ista autem Pater modum incarnationis volens manifestare, et indivisam et inconfusam custodiens unionem, et numerum naturarum quae convenerunt demonstravit, et unum Christum praedicavit, et non unam naturam Deitatis et carnis. Et in secunda ad eundem Successum

τὸν αὐτὸν Σούκενσον ἐπιστολῇ τὰ παραπλήσια διδάσκων γράφει οὕτως. Εἰ μὲν γὰρ μίαν εἰπόντες τοῦ λόγου φύσιν σεσιγήκαμεν, D οὐκ ἐπενεγκόντες τὸ σεσαρκωμένην, ἀλλ' οἷον ἕξω θέντες τὴν οἰκονομίαν, ἣν αὐτοῖς τάχα πού καὶ οὐκ ἀπίθανος ὁ λόγος προσ- 5 ποιουμένοις ἐρωτῶν ποῦ τὸ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι ἢ τὸ πῶς R 808 ἔφεστηκεν ἡ καθ' ἡμῶς οὐσία. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐν ἀνθρωπότητι τελειότης καὶ τῆς καθ' ἡμῶς οὐσίας ἡ δῆλωσις εἰσκεκόμισται διὰ τοῦ λέγειν σεσαρκωμένην, παυσίσθωσαν καλαμίνην ῥάβδον ἐαν- τοῖς ὑποστήσαντες. τοῦ γὰρ ἐκβάλλοντος τὴν οἰκονομίαν καὶ ἀρ- 10 νοιμένου τὴν σάρκασιν ἦν τὸ ἐγκαλεῖσθαι δικαίως ὡς ἀφαιρουμένον τὸν υἱὸν τῆς τελείας ἀνθρωπότητος. εἰ δέ, ὡς ἔφην, ἐν τῷ σεσαρ- P 351 κῶσθαι λέγειν αὐτὸν σαφῆς ἐστὶν καὶ ἀναμφίβολος ὁμολογία τοῦ ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος, οὐδὲν κωλύει νοεῖν ὡς εἰς ὑπάρχων καὶ μόνος υἱὸς ὁ Χριστὸς ὁ αὐτὸς θεὸς ἐστὶ καὶ ἄνθρωπος, ὡσερ 15 ἐν θεότητι τέλειος, οὕτω καὶ ἐν ἀνθρωπότητι τέλειος. ὀρθό- τατα δὲ καὶ πάνν συνειῶς ἡ σὴ τελειότης τὸν περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους ἐκτίθεται λόγον, οὐκ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ, καθ' ὃ νοεῖται καὶ ἐστὶ θεός, παθεῖν εἰς ἰδίαν φύσιν τὰ σώματος ἰσχυριζομένη, παθεῖν δὲ μᾶλλον τῇ χοικῇ φύσει. δεῖ γὰρ ἀναγ- 20 καίως ἀμφοτέρα σῶζεσθαι τῷ ἐνὶ καὶ κατὰ ἀλήθειαν υἱῷ, καὶ τὸ μὴ πάσχειν θεϊκῶς καὶ τὸ λέγεσθαι παθεῖν ἀνθρωπίνως· ἡ αὐτοῦ γὰρ πέπονθε σάρξ.

3. ἕξωθέντες PV. 4. ἀπειθανός P. 10. ἦν δικαίως RV, ἦν τὸ ἐγκαλεῖσθαι δικαίως P. Conf. Cyrillus p. 144. A. 16. συνειῶς ἡ σὴ] συνετώσης ἢ V, συνετώσης ἢ R. 20. ἐνὶ υἱῷ P sola. ib. υἱῷ, καὶ τὸ restitui ex Cyrillo, τὸ καὶ PV. 21. γὰρ αὐτοῦ P, γὰρ αὐτῆ R.

epistola similia docens, ita scribit: Nam siquidem unam dicentes Verbi naturam tacuissimus, non inferentes, Incarnatam, sed quasi extra ponentes dispensationem; erat illis forsitan et verisimilis ratio confingentibus interrogare, ubi perfectio in humanitate, vel quomodo subsistit humana nostra substantia? Quoniam autem et perfectio in humanitate, et nostrae substantiae demonstratio introducta est, dicendo, Incarnatam; cessent arundineam virgam sibi supponentes. Ejicientem enim dispensationem, et abnegantem incarnationem, oportebat juste accusari, auferentem a Filio perfectam humanitatem. Sin autem (ut dixi) incarnatum esse dicendo ipsum, manifesta est et indubitabilis confessio, quod factus est homo; nihil jam prohibet intelligere, quia cum unus sit et solus filius Christus, idem ipse Deus est et homo, sicut in Deitate perfectus, ita et in humanitate perfectus. Rectissime autem et nimis prudenter tua Perfectio de salutari passione rationem exponit, non ipsum unigenitum Filium Dei, secundum quod intelligitur et est Deus, passim esse in sua natura quae sunt corporis affirmans, magis autem passum esse terrena natura. Oportet enim necessario utraque servari uni et vero Filio, et non pati secundum Deitatem, et dici passum esse eundem ipsum secundum

substitutit

V 280
B Καὶ ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ δὲ κεφαλῇ τῶν σχολίων ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις Κύριλλος ὁμοίως ἀποβαλλόμενος τοὺς τε δύο υἱοὺς εἰσάγοντας τοὺς τε μίαν φύσιν λέγοντας θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ γράφει οὕτως. Οὐ διοριστέον οὖν ἄρα τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἄνθρωπον ἰδικῶς καὶ θεὸν ἰδικῶς, 5 ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν φάμεν, τὴν τῶν φύσεων εἰδότες διαφορὰν καὶ ἀσυγχύτους ἀλλήλαις τηροῦντες αὐτάς.

Εἰ τοίνυν, καθὼς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος, εἷς ἐστὶν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τέλειος ἐν θεότητι καὶ τέλειος ὁ 10 αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι, καὶ οὐκ ἔπαθεν τῇ θείᾳ φύσει, ἀλλὰ τῇ C χοϊκῇ φύσει· οἶδεν δὲ καὶ τὴν τῶν φύσεων διαφορὰν καὶ τὸ ἀσυγχύτους αὐτάς ἀλλήλαις ἐν μιᾷ ὑποστάσει φυλάττεσθαι· δῆλον ὅτι τὸν αὐτὸν ἐν τῇ θείᾳ φύσει καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ λέγει ὁ πατὴρ γνωρίζεσθαι, καὶ ἐκατέρωθεν φύσιν ἐν αὐτῷ εἶναι, ἕξ ὧν καὶ συνε- 15
R 810 τέθη. καὶ οὐκ ἂν τις οὕτω μακρή ὡς ὀρθῶς νομίσει φρονεῖν τοὺς λέγοντας μίαν εἶναι φύσιν ἥτοι οὐσίαν σαρκὸς καὶ θεότητος τοῦ Χριστοῦ, τὴν αὐτὴν θείαν καὶ χοϊκὴν, παθητὴν καὶ D ἀπαθῆ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐτέρωθεν κατασκευάζειν ἐπιχειροῦσιν τινες τὸ μίαν εἶναι φύσιν τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ 20 Χριστοῦ, τὸ τοῦ ἀνθρώπου παράδειγμα προβαλλόμενοι καὶ λέγοντες ὅτι ὡσπερ ἕξ ἑτεροφυῶν ψυχῆς καὶ σώματος συνεστῶς ὁ

1. ὁ αὐτὸς ὁ P.
p. 787. s.

5. θεὸν] ἡ V. Conf. Cyrillus vol. V. p. 1.

humanitatem: ipsius enim passa est caro. „Et in tertio decimo capite Scholiorum, idem Sanctus Cyrillus similiter rejiciens eos, qui duos filios introducunt, et eos qui unam dicunt naturam Deitatis et carnis Christi,“ ita scribit: Non discernendum unum Dominum Jesum Christum in hominem separatim, et in Deum separatim; sed unum eundemque Dominum Jesum Christum dicimus, naturarum scientes differentiam, et inconfusas eas sibi invicem conservantes. „Si igitur (prout docet nos Sanctus Cyrillus) unus est Dominus noster Jesus Christus, perfectus in Deitate, et perfectus idem ipse in humanitate, et non est passus divina natura, sed terrena, scit autem et naturarum differentiam, et quod inconfusae sibi invicem in una subsistentia conservantur: certum est, quod eundem ipsum in divina natura et in humana dicit Pater cognosci, et utramque naturam in ipso esse, ex quibus et compositus est. Et non aliquis sic insaniat, ut arbitretur eos recte sapere, qui dicunt unam esse naturam sive substantiam carnis et Deitatis Christi, eandem et divinam et terrenam, passibilem et impassibilem. Quoniam autem et alio modo quidam ostendere conantur, unam esse naturam Deitatis et humanitatis Christi, exemplum hominis proponentes, et dicentes, quod sicut ex diversis natu-

ἄνθρωπος μία φύσις λέγεται, οὕτω καὶ ἐκ δύο φύσεων Θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τὸν Χριστὸν λέγοντες ἐφείλομεν μίαν φύσιν ἐπ' αὐτῷ λέγειν, ἐκεῖνο πρὸς αὐτοὺς ἐροῦμεν ὅτι ὁ μὲν ἄνθρωπος, καὶ ἐκ διαφόρων συνέστηκεν, τουτέστιν ψυχῆς καὶ σώματος, ὅμως διὰ τοῦτο μία φύσις λέγεται, ἐπειδὴ κοινῶς κατὰ πασῶν P 352 τῶν ὑποστάσεων, ἤγουν προσώπων, τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος ἀναγομένων κατηγορεῖται. εἰ καὶ τὰ μάλιστα γὰρ ἐκάστη ὑπόστασις ἦτοι πρόσωπον, οἷον Πέτρος καὶ Παῦλος, τοῖς ἰδιώμασιν ἀπ' ἀλλήλων διαχωρίζονται, ἀλλ' ὅμως οὐ τῇ φύσει διαιροῦνται· ἀμφοτέρωθεν γὰρ ἄνθρωποι· καὶ πάλιν οὔτε ψυχὴ χωρὶς σώματος οὔτε σῶμα χωρὶς ψυχῆς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ἐδημιουργήθη. πᾶν δὲ κτίσμα εἰ καὶ ἐκ διαφόρων συνέστηκεν, ἀλλ' οὖν μίαν ἐκείνην ἔχειν λέγεται φύσιν, καθ' ἣν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐδημιουργήθη. ὁ δὲ Χριστὸς 15 οὐχ οὕτως· οὔτε γὰρ μίαν φύσιν, ἤγουν οὐσίαν, δηλοῖ κοινῶς κατὰ πολλῶν ὑποστάσεων ἦτοι προσώπων κατηγορουμένην, ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος· εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, πολλοὶ Χριστοὶ εὐρεθήσονται, καθ' ὧν τὸ κοινὸν τῆς μιᾶς φύσεως κατηγορεῖται, ὅπερ καὶ λέγειν ἐστὶν ἀσεβές· ἀλλ' οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἐκ Θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ὁ Χριστὸς 20 ἐδημιουργήθη, ἵνα τοῦτο ἦ φύσις Χριστοῦ, ἀλλὰ Θεὸς ὢν πρὸ

7. τὰ om. P.
γῆθη om. P.
21. ἦ] ἡ P.

11. ἀνθρωπότητος V.
15. κοινῶς γὰρ P.

12. πᾶν — 14. ἐδημιουργήθη V, καθὼς P.

ris, anima et corpore consistens homo, una natura dicitur, sic et ex duabus naturis Deitatis et humanitatis Christum dicentes, debemus unam ipsius dicere naturam: illud ad eos dicemus, quod homo quidem licet ex diversis constet, id est, anima et corpore, tamen ideo una natura dicitur, quoniam de omnibus subsistentiis sive personis, quae sub eadem in omnibus specie referuntur, communiter praedicatur. Licet enim unaquaeque subsistentia sive persona, sicut Petrus et Paulus, proprietatibus a se invicem separantur, sed tamen non natura dividuntur; ambo enim homines: et iterum, nec anima sine corpore, nec corpus sine anima homo est, sed ex eo quod non erat, ad hoc quod est, ex anima et corpore creatus est. Unaquaeque autem creatura licet ex diversis constet, sed tamen unam illam habere dicitur naturam, secundum quam a Deo creata est. Christus ex Deo autem non sic: nec enim unam naturam sive substantiam significat, quae communiter de plurimis subsistentiis sive personis praedicatur, sicut homo. Si enim hoc esset, multi Christi invenirentur in quibus communitas unius naturae praedicabitur; quod et dicere impium est. Sed neque ab initio ex Deitate et humanitate sicut homo ex anima et corpore, Christus creatus est, ut hoc sit natura Christi: sed cum Deus esset ante

αἰώνων ὁ λόγος καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ἦτοι οὐσίας ὑπάρχων τῷ πατρὶ καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἀνθρώπου φύσιν καθ' ὑπόστασιν ἐνώσας ἑαυτῷ γέγονεν ἄνθρωπος, μὴ ἐκστὰς τοῦ εἶναι Θεός.

- C
V 281 ἔχει τὸ τέλειον ἐν ἑαυτῷ τῆς τε θείας καὶ ἀκτίστου φύσεως καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης καὶ κτιστῆς φύσεως. πῶς οὖν, ἐν ᾧ
R 812 δύο φύσεις γνωρίζονται, ἀκτιστος καὶ κτιστή, ἐπὶ τούτου μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν λέγεσθαι δυνατόν; εἰ γὰρ μία ὑπόστασις ἦτοι πρόσωπον ὁ Χριστός, ἀλλ' ὁμοούσιος τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, καὶ 10 ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτός, οὐ μὴν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν. εἰ δὲ μία φύσις ἦτοι οὐσία ἦν ὁ Χριστός, ἢ ἄσαρ-
D κος ὢν μόνῳ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ ἔστιν ὁμοούσιος, ἐπειδὴ μία τῆς Θεότητος οὐσία ἦτοι φύσις, ἢ ψιλὸς ὢν ἄνθρωπος μόνοις ἡμῖν ἔστιν ὁμοούσιος, ἐπειδὴ μία φύσις τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ τρα- 15 πείσα ἑκατέρα φύσις ἑτεροφυῆς ἔστιν, ἀπετέλεσε παρὰ τὰς συνελθούσας, καὶ κατ' αὐτοὺς οὔτε Θεὸς ἔμεινεν οὔτε ἄνθρωπος γέγονεν ὁ Χριστός, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε τῷ πατρὶ οὔτε ἡμῖν ἔστιν ὁ αὐτός ὁμοούσιος. τὸ δὲ οὕτω φρονεῖν πάσης πεπλήρωται ἀσεβείας. καὶ ταῦτα λέγομεν οὐκ ἀγνοοῦντες ὅτι καὶ τινες τῶν ἁγίων 20
P 353 πατέρων τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδείγματι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἐχρήσαντο, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἵνα δελξῶσιν ὅτι καθάπερ

1. ὁ Θεοῦ λόγος P. 10. ἀλλ' om. P. 14. ἢ om. P. 16. ἐτεροφυῆς τι ἐπετέλεσε R.

substantiaesaecula Verbum, et esset ejusdem naturae sive substantiae cum Patre, Patri et creator omnium, in ultimis diebus hominis naturam secundum substantiam sibi uniens, factus est homo manens Deus.“

„Est igitur Christus una subsistentia, sive persona, et habet in semetipso perfectionem divinae et increabilis naturae, et perfectionem humanae et creabilis naturae. Quomodo igitur, in quo duae naturae cognoscuntur, increabilis, et creabilis, in eo unam naturam sive substantiam dici possibile est? Licet enim una subsistentia sive persona Christus sit, sed consubstantialis Deo Patri, et consubstantialis nobis idem ipse est, non tamen secundum unam eandemque naturam, seu substantiam. Sin autem una natura sive substantia esset Christus, aut sine carne est, et soli Deo Patri consubstantialis, quoniam una Deitatis substantia sive natura est: aut purus homo existens, nobis est solum consubstantialis, quoniam una natura humanitatis est: aut immutata utraque natura alteram effecit naturam, praeter eas quae convenerunt, et secundum illos neque Deus mansit, neque homo factus est Christus; et ideo neque Patri, neque nobis idem ipse consubstantialis est. Sic autem sapere omni plenum est impietate. Et ista dicimus, non ignorantes quod et quidam sanctorum Patrum hominis exemplo in mysterio Christi usi

ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος εἰς ἀποτελεῖται καὶ οὐχὶ δύο ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐκ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος συντεθεὶς εἰς ἔστιν, καὶ οὐκ εἰς δύο Χριστοὺς ἢ δύο υἱοὺς μερίζεται. οὗτοι δὲ τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδείγματι κέχρηται, ἵνα 5 μίαν φύσιν ᾗτοι οὐσίαν θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ εἰσαγάγωσιν, ὅπερ ἀπεδείξαμεν ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐλεγχόμενοι ὡς παρὰ τὴν ὁρθὴν τῶν πατέρων διδασκαλίαν ἀναπλάττουσιν ἐν ἑαυτοῖς μίαν φύσιν ᾗτοι οὐσίαν θεό- B
 10 ἀριθμὸν φύσεων ἐπὶ Χριστοῦ λέγειν, ὡς τοῦ ἀριθμοῦ διαίρεσιν εἰσάγοντος. ἴστωσαν τοίνυν ὅτι ὁ ἀριθμὸς, ὅταν μὲν ἐπὶ διαφόρων προσώπων ἢ ὑποστάσεων λέγεται, τῶν πραγμάτων αὐτῶν τὴν ἀνὰ μέρος ἔχει διαίρεσιν, οἷον ὡς ἐπὶ δύο ἢ πλείονων ἀνθρώπων· ὅταν δὲ ἐπὶ ἡνωμένων πραγμάτων, τρηκαῦτα μόνῳ
 15 λόγῳ καὶ θεωρίᾳ, οὐ μὴν αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔχει τὴν διαίρεσιν, οἷον ἐπὶ μιᾷ ὑποστάσεως ἀνθρώπου ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεστάσης. δύο γὰρ καὶ ἐνταῦθα φύσεις θεωροῦνται, ἕτερα R 814
 μὲν τῆς ψυχῆς καὶ ἕτερα τοῦ σώματος. καὶ ὅμως οὐ διὰ τοῦτο C
 20 μίαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν. καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν τοίνυν μυστηρίου τῆς ἐνώσεως γενομένης, εἰ καὶ διάφορα θεωρεῖται τὰ

2. καὶ om. P. 3. ἢ εἰς δύο P. 4. τοῦ om. P. 7. τούτω V, τοῦ P. 14. τῶν πραγμάτων P. 19. οὐ διαίρεται P sola tacentente V.

sunt: sed illi quidem ut ostenderent, quod sicut homo ex anima et corpore unus efficitur, et non duo homines, sic et Christus ex Deitate et humanitate compositus, unus est, non in duos Christos, vel in duos filios dividendus. Isti autem hominis exemplo utuntur, ut unam naturam sive substantiam Deitatis et humanitatis Christi introducant: quod demonstravimus alienum esse pietatis. Sed cum per haec convincuntur, quod praeter rectam Patrum doctrinam sibi confingunt unam naturam, seu substantiam Deitatis et carnis, ad alia transeunt, dicentes non oportere numerum naturarum in Christo dicere, utpote numero divisionem introducente. Sciunt igitur, quod numerus, quando in diversis personis, sive subsistentiis dicitur, rerum ipsarum per partes habet divisionem; sicut in duobus duo. sic vel etiam pluribus hominibus: quando autem in rebus unitis, tunc verbo semper ἔλ- solo et intellectu, non tamen ipsarum rerum habet divisionem, sicut in ληρικῶς. una subsistentia hominis et anima et corpore constituta. Duae enim et duo. sic hic naturae intelliguntur, altera animae, et altera corporis: et tamen non propter hoc in duos homines dividitur, sed unum scimus hominem duo. sic esse, et unam subsistentiam ejus. Et in mysterio igitur Christi facta alibi. unitio, licet diversa intelligantur quae unita sunt, sed non ipsa re et

ἐνωθέντα, ἀλλ' ὄν οὐ πραγματικῶς καὶ ἀνὰ μέρος ἀλλήλων δι-
 στανται τὰ ἕξ ὧν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς συνετέθη.
 τὴν μέντοι διαφορὰν κατανοοῦντες, καὶ ταύτην σημᾶναι βουλό-
 μενοι, τὸν ἀριθμὸν παραλαμβάνομεν, καὶ δύο τὰς ἐν Χριστῷ
 φύσεις εἶναι φασιν, καὶ οὐ διὰ τοῦτο ὁ εἰς Χριστὸς εἰς δύο Χρι- 5

D ρημένοις ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῷ πρὸς Κληδόνιον
 πρώτῳ λόγῳ γράφων οὕτως. Εἴτις εἰσάγει δύο υἱούς, ἓνα μὲν

V 282 τὸν ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, δεύτερον δὲ τὸν ἐκ τῆς μητρός,
 ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτόν, καὶ τῆς υἰοθεσίας ἐκπέσοι τῆς 10

ἐπηγγελμένης τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσι. φύσεις μὲν γὰρ δύο, θεὸς
 καὶ ἄνθρωπος, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα, υἱοὶ δὲ οὐ δύο οὐδὲ
 θεοί· οἷδὲ γὰρ ἐνταῦθα δύο ἄνθρωποι, εἰ καὶ οὕτως ὁ Παῦ-
 λος τὸ ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ ἐκτὸς προσηγόρευσεν, καὶ εἰ

P 351 δεῖ συντόμως εἰπεῖν, ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο τὰ ἕξ ὧν ὁ σωτὴρ, εἰ-
 περ μὴ ταυτὸν ὁ ἀόρατος τῷ ὄρατῷ καὶ τὸ ἕχρονον τῷ ὑπὸ χρό-
 νον, οὐκ ἄλλος δὲ καὶ ἄλλος, μὴ γένοιτο.

Ἴδὸν διὰ τούτων σαφῶς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὅτι
 ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ὁ μὲν ἐπὶ προσώπων τὸν ἀρι-
 θμὸν λέγων ὡς ἀσεβῆς κατακρίνεται, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν φύσεων, ἕξ ὧν 20
 ὁ εἰς συνετέθη Χριστὸς, τοῦτον παραλαμβάνων ὀρθῶς ὁμολο-
 γεῖ, ὡς τὴν μὲν διαφορὰν τῶν συνελθουσῶν φύσεων διὰ τούτου

2. ὁ om. P. 9. τὸν ἐκ om. P. 15. ὧν ὁ V, ὧν P, ὁ R.
 16. τὸ ἀόρατον P. ib. ὑπὸ χρόνον] χρόνον P. 19. τῶν ἀρι-
 θμῶν RV. 22. τούτου] τοῦτο P.

per partes a se invicem separantur ea, ex quibus Dominus noster Jesus
 Christus compositus est, differentiam tamen considerantes et hanc signi-
 ficare volentes, numerum assumimus, et duas in Christo naturas esse di-
 cimus: nec ideo unus Christus in duos Christos, vel in duos filios divi-
 ditur. Et testimonium praestat nostris dictis Sanctus Gregorius Theo-
 logus, scribens in primo libro ad Cledonium sic: Si quis introducit duos
 ex Deo Pa- filios, unum quidem ex Deo et Patre, secundum autem ex matre, sed
 et adopt. tre non unum eundemque, ex adoptione cadat, quae promissa est recte cre-
 dentibus. Naturae enim duae, Deus homo, quomodo et anima et cor-
 Deus et pus: non autem duo Filii, nec Dii duo. Nec enim hi duo homines, licet
 homo Paulus sic appellaverit quod est intus hominis, et quod est extrinsecus:
 et ut compendiose dicamus, aliud quidem et aliud ea ex quibus Salva-
 sub tempo- tore est, et hoc quod sub tempore: non autem alius et alius, absit.
 re est „Ecce per haec evidenter docet Sanctus Gregorius, quod in my-
 sterio Christi ille quidem qui in personis numerum dicit, ut impius con-
 demnatur: ille autem qui in naturis, ex quibus unus Christus compositus
 est, numerum accipit, recte confitetur, utpote differentiam quidem natu-

σημαίνων, διαίρεσιν δὲ τὴν ἀνὰ μέρος κατ' οὐδένα τρόπον ποιούμενος. ὡσπερ γὰρ ἑτέρα φύσις τῆς ψυχῆς καὶ ἑτέρα τοῦ σώματος, καὶ ὁμοως εἷς κατὰ σύνθεσιν ἄνθρωπος ἀποτελεῖται καὶ οὐ δύο, οὕτω καὶ ἐν Χριστῷ εἰ καὶ δύο φύσεις θεωροῦνται, ἑτέρα μὲν τῆς θεότητος, ἑτέρα δὲ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο δύο Χριστοὶ ἢ δύο υἱοὶ εἰσάγονται· ὥστε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Χριστῷ φύσεων κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον παραιτούμενοι λέγειν δῆλοί εἰσι τὴν διαφορὰν τούτων ἀρνούμενοι καὶ σύγχυσιν ἐπιεσάγοντες τῇ οἰκονομίᾳ. εἰ δὲ τὴν διαφορὰν ὁμολογοῦσιν, ἀνάγκη πάντως ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσυγχύτως συνελθουσῶν φύσεων εἰς μίαν ὑπόστασιν λέγειν αὐτούς. ὅπου γὰρ διαφορὰ φυλάττεται, ταύτῃ πάντως καὶ ἀριθμὸς ἔπεται. εἰς σύστασιν δὲ τῶν παρ' ἡμῶν εἰρημένων τῇ τῶν ἁγίων πατέρων μαρτυρία χρώμενοι δεῖξομεν αὐτούς λέγοντας ὅτι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστήριου οἱ μὲν λόγοι διαιροῦνται κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν φύσεων, θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἕξ ὧν καὶ συνετέθη, καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ τούτου παραλαμβάνουσιν, οὐ μὴν πραγματικῶς ἀνὰ μέρος τὴν τῶν φύσεων ποιῶνται διαίρεσιν εἰς δύο ὑποστάσεις ἢ τοὶ δύο πρόσωπα. λέγει γὰρ ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος ἐν τῇ ἐριμνηεῖα τοῦ Λευιτικοῦ οὕτως. Ὁλον δὲ πάλιν ἐν τούτοις περιάθρει σαφῶς τοῦ σωτήρος ἡμῶν τὸ μυστήριον καὶ τὸν διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καθαρισμόν. δύο μὲν γὰρ ὁρίθια ληφθῆναι κε-

15. οὕτως] vol. I. p. 366. E. 17. γὰρ om. P.

rarum quae convenerunt, per hoc significans: divisionem autem, quae per partem est, nullo modo faciens. Sicut enim altera natura est animae, et altera corporis, et tamen unus secundum compositionem homo efficitur, et non duo homines: sic et in Christo licet duae intelligantur naturae, altera quidem Deitatis, altera vero humanitatis, sed non propter hoc duo Christi, aut duo filii introducuntur. Ergo qui numerum naturarum quae in Christo sunt, secundum praedictum modum dicere recusant, manifesti sunt differentiam naturarum abnegantes, et confusionem introducentes dispensationi. Si vero differentiam confitentur, necesse est omnimodo ad eam significandam, et numerum dicere naturarum, quae sine confusionem in unam subsistentiam convenerunt. Ubi enim differentia servatur, ibi omni modo et numerus sequitur. Ad confirmanda autem ea quae diximus, sanctorum Patrum testimonio utentes, ostendemus eos dicere, quod in uno Domino nostro Jesu Christo rationes quidem dividuntur secundum differentiam naturarum Deitatis et humanitatis ex quibus et compositus est, et numerum in hoc assumunt, non tamen ipsa re et per partes naturarum faciunt divisionem in duas subsistentias sive personas. Dicit enim Sanctus Cyrillus in Levitici interpretatione, sic: Totum in his iterum circumspecte aperte Salvatoris nostri mysterium, et emundationem quae per sanctum Baptisma fit. Duas enim aviculas sumi

λεύει ζῶντα καὶ καθάρᾳ, ἵνα νοήσης διὰ τῶν πετεινῶν τὸν οὐράνιον ἀνθρωπὸν τε ὁμοῦ καὶ θεὸν εἰς δύο φύσεις, ὅσον ἤκεν εἰς τὸν ἐκάστη πρόποντα λόγον, διαιρούμενον· λόγος γὰρ ἦν ὁ ἐκ θεοῦ πατρὸς ἀναλάμψας ἐν σαρκὶ τῇ ἐκ γυναικός· πλὴν οὐ μεριζόμενον· εἰς γὰρ ἕξ ἀμφοῖν ὁ Χριστός. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς 5 ἐν ἁγίοις Κύριλλος ἐν τῇ πρὸς Σούκενσον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ γράφει οὕτως. Ἀλλ' ἠγνόησαν ὅτι ὅσα μὴ κατὰ μόνην τὴν θεωρίαν διαι-

P 355 ρεῖσθαι φιλεῖ, ταῦτα οὐ πάντως καὶ εἰς ἕτερότητα τὴν ἀνὰ μέρος ὀλοτρόπως καὶ ἰδικῶς ἀποφοιτήσειεν ἀν' ἀπ' ἀλλήλων. καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Βασίλειος ἐν τῷ τετάρτῳ κατ' Εὐνομίῳ λόγῳ, ἐρμηνεύων 10

V 283 τὸ Κύριος ἔκτισέ με καὶ πρὸ πάντων βουνοῦν γενεῆ με, γράφει οὕτως. Δητέον οὖν τὸ μὲν Ἐγέννησεν ἐπὶ τοῦ θεοῦ υἱοῦ, τὸ δὲ Ἐκτίσεν ἐπὶ τοῦ τὴν μορφὴν τοῦ δούλου λαβόντος. ἐν πᾶσι δὲ τοῦτοις οὐ δύο λέγομεν, θεὸν ἰδίᾳ καὶ ἀνθρωπὸν ἰδίᾳ· εἰς γὰρ ἦν· ἀλλὰ κατ' ἐπίνοιαν τὴν ἐκάστου φύσιν λογιζόμενοι. 15

R 818 Καὶ ὁ ἐν ἁγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῇ περὶ υἱοῦ B δευτέρῳ λόγῳ διδάσκων ἡμᾶς ὅπως δεῖ τὰς ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ φύσεις κατ' ἐπίνοιαν διακρίνειν γράφει οὕτως. Ἡνίκα αἱ φύσεις δίστανται ταῖς ἐπινοίαις, συνδιαίρεται καὶ τὰ ὀνόματα. Παύλου λέγοντος ἄκουσον, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν 20 Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δόξης Χριστοῦ μὲν θεός, τῆς δὲ

1. νοήσεις P. 3. ὁ om. P. 7. μὴ sumpsit a Cyrillo vol. V. p. II. Epist. p. I. p. 145. B. 15. ἀλλὰ om. P.

jubet et vivas et mundas, ut intelligas per volatilia caelestem hominem si ad rationem et Deum, in duas naturas, quantum pertinet ad rationem unicuique dividendum convenientem, dividendum (Deus enim Verbum, qui ex Deo Patre est, unicuique splenduit in carne quae ex muliere est) verumtamen non patiendum, con... unus enim ex utrisque Christus. „Et iterum idem Sanctus Cyrillus in secunda ad Successum epistola ita dicit: “ Sed ignoraverunt, quod quae per solum intellectum dividi solent, non haec necessario etiam in alteritate, quae est per partes, omnimodo et specialiter a se invicem separabuntur. „Sed et Sanctus Basilius in quarto libro contra Eunomium, interpretans hoc quod est: *Dominus creavit me, et ante omnes colles genuit me*, ita scribit: Intelligendum hoc quidem quod dicit, *creavit*, de eo qui formam servi accepit. In his autem omnibus non duo dicimus, Deum Deo filio, separatim, et hominem separatim, unus enim erat: sed secundum intellectum, utriusque naturam existimantes.

quod dicit *creavit*, sic „Sed et Sanctus Gregorius Theologus in libro secundo de Filio, docens nos quomodo in Domino nostro Jesu Christo oportet naturas quae etiam in eo sunt, secundum intellectum discernere,“ ita scribit: Cum naturae intellectum distant, simul dividuntur etiam nomina. Paulum dicentem audi: *Ut Deus Domini nostri Jesu Christi, pater gloriae; Christi quidem*

δόξης πατρός. εἰ γὰρ καὶ τὸ συναμφότερον ἔν, ἀλλ' οὐ τῆ φύσει, τῆ δὲ συνόδῳ.

Καὶ ὁ ἐν ἁγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐπίσκοπος ἐν τῷ κατ' Εὐνομίῳ τετάρτῳ λόγῳ τὰ αὐτὰ ἡμῶς διδάσκων γράφει 5 οὕτως. Καὶ ὡς ἂν μὴ τις τῆ ἀκηράτῳ φύσει τὸ κατὰ τὸν σταν- C ρὸν πάθος προστρίβοιτο, δι' ἐτέρων τρανότερον τὴν τοιαύτην ἐπανορθοῦται πλάνην, μεσίτην αὐτὸν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων καὶ Θεὸν αὐτὸν ὀνομάζων, ἵνα ἐκ τοῦ τὰ δύο περὶ τὸ ἐν λέγεσθαι τὸ πρόσφορον νοῦτο περὶ ἐκάτερον, περὶ μὲν τὸ Θεῖον 10 ἢ ἀπάθεια, περὶ δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἢ κατὰ τὸ πάθος οικονομία. τῆς οὖν ἐπινοίας διαιρουμένης, τὸ κατὰ φιλανθρωπίαν μὲν ἠνω- μένον, τῷ δὲ λόγῳ διακρινόμενον, ὅταν μὲν τὸ ὑπερκείμενον καὶ ὑπερέχον πάντα νοῦν κηρύσσει, τοῖς ὑψηλοτέροις κέχρηται τῶν ὀνομάτων, ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ μέγαν Θεὸν καὶ δύναμιν Θεοῦ D 15 καὶ σοφίαν καὶ τὰ τοιαῦτα καλῶν. ὅταν δὲ τὴν ἀναγκαίως διὰ τὸ ἡμέτερον ἀσθενὲς συμπαραληφθεῖσαν τῶν παθημάτων πῆραν περιγράφει τῷ λόγῳ, ἐκ τοῦ ἡμετέρου κατονομάζει τὸ συναμφότερον, ἀνθρώπων αὐτὸν προσαγορεύων, οὐ κοινοποιῶν πρὸς τὴν λοιπὴν φύσιν διὰ τῆς φωνῆς τὸν δηλούμενον, ἀλλ' ὥστε περὶ ἐκά- 20 τερον τὸ εἰσεβῆς φυλαχθῆναι.

Τούτων οὕτως ἀποδεδειγμένων διὰ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας, πανσιόσθωσαν οἱ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Χριστῷ φύσεων

1. καὶ om. R.

3. Νύσσης P.

4. τετάρτῳ.] τῷ τετάρτῳ P.

6. τρανώτερον P, τὸ ἀνώτερον RV.

17. ἐπιγράφει P.

Deus, gloriae autem Pater. Nam etsi utrumque unum est, tamen non natura, sed conventu.

„Et Sanctus autem Gregorius Nyssenus in quarto libro contra E- Nysae. nomium, eadem nos docens, ita scribit: Et ne aliquis incorruptibili naturae crucis passionem applicaret, per alia manifestius talem emendat errorem, mediatorem ipsum Dei et hominum, et hominem et Deum ipsum nominans: ut cum duo de uno dicantur, congruum intelligantur circa utrumque, circa Deitatem quidem impassibilitas, circa humanitatem autem dispensatio passionis. Intellectu igitur dividente hoc quod per misericordiam quidem unitum est, ratione autem discernitur, cum hoc quidem, quod superpositum est et supereminens omnem sensum, praedicat, altioribus utitur nominibus, super omnia Deum, et Magnum Deum, et Virtutem Dei, et Sapientiam, et talia vocans: cum autem passionum experimentum necessario propter nostram infirmitatem acceptum, verbis significat, ex nostro nominans utrumque hominem ipsum appellat, non communicans per vocem ad ceteram naturam eum qui significatur, sed ut circa utrumque pietas conservetur.

„His ita demonstratis per sanctorum Patrum doctrinam, cessent qui numerum naturarum quae in Christo sunt, occasionem sui erroris faciunt,

- πρόσφασιν τῆς οἰκείας πλάνης ποιούμενοι καὶ τῷ διὰ τούτου τὴν
 P 356 διαφορὰν ἀρνεῖσθαι σύγχυσιν εἰσάγειν ἐπιχειροῦντες. πῶς γὰρ
 οὐκ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ᾧ ἐπὶ σημασίᾳ τῆς διαφορᾶς τῶν ἐνωθει-
 σῶν εἰς μίαν ὑπόστασιν φύσεων καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ ἀνὰ μέρος διαιρέ-
 σει αὐτῶν οἱ πατέρες ἐχρήσαντο; ἀποδεδειγμένου τοίνυν παντα-5
 R 820 χόθεν ὡς ἀσεβές ἐστι τὸ λέγειν μίαν φύσιν ἤτοι οὐσίαν θεότητος
 καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ, κάκεινο ἔροῦμεν ὡς οὐδὲ καθ' ὃ
 μίαν ὑπόστασιν λέγομεν τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ
 Χριστοῦ, οὕτω δυνατὸν καὶ μίαν φύσιν λέγειν Χριστοῦ, ἐπειδὴ
 μὴ ταῦτόν φύσις τε καὶ ὑπόστασις. πάντες γὰρ οἱ ἄγιοι πατέ-10
 B ρες συμφώνως ἡμᾶς διδάσκουσιν ἄλλο εἶναι φύσιν ἤτοι οὐσίαν καὶ
 μορφήν καὶ ἄλλο ὑπόστασιν ἤτοι πρόσωπον, καὶ τὴν μὲν φύσιν
 ἤτοι οὐσίαν καὶ μορφήν τὸ κοινὸν σημαίνειν, τὴν δὲ ὑπόστασιν
 ἤτοι πρόσωπον τὸ ἰδικόν.
 V 284 Εἰ δὲ φήσωσί τινες ὅτι ὡσπερ μία ὑπόστασις σύνθετος εἶ-15
 ρηται ἐπὶ Χριστοῦ, οὕτω δὲ καὶ μίαν φύσιν σύνθετον λέγειν,
 ἀποδείξομεν καὶ τοῦτο ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας. μίαν γὰρ
 φύσιν θεότητος ἤτοι οὐσίαν λέγοντες τρεῖς ἐπ' αὐτῆς δοξάζομεν
 ὑποστάσεις, ἐν ἐκάστη ὑποστάσει τὴν αὐτὴν φύσιν ἤτοι οὐσίαν
 γνωρίζοντες, καὶ εὐσεβῶς ἐκ τῶν τριῶν ὑποστάσεων μίαν ὑπό-20
 C στασιν τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα συντεθεῖσθαι φάμεν. οὐ-
 δεὶς γὰρ ποτε ἐτόλμησεν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ εἰπεῖν ὅτι ὡσπερ

10. μήτ' αὐτὸν V, οὐτ' αὐτὸν P. 17. ἀποδείξομεν PV.

et earum differentiam numeri recusatione negando, confusionem introdu-
 cere conantur. Quomodo enim non est necessarius numerus, quo, ad si-
 gnificandam differentiam naturarum quae in unam subsistentiam unitae
 sunt, et non ad divisionem per partes earum, usi sunt Patres? Demon-
 strato igitur undique, quod impium est dicere unam naturam sive substan-
 tiantiam Deitatis et carnis Christi, et illud dicimus, quia nec secundum
 quod unam subsistentiam dicimus Deitatis et humanitatis Christi, sic possi-
 bile est et unam naturam Christi dicere: quoniam non idem est natura
 et subsistentia. Omnes enim Sancti Patres consonanter nos docent, aliud
 esse naturam sive substantiam et formam, et aliud subsistentiam sive per-
 sonam: et naturam quidem vel substantiam et formam, hoc quod est
 commune, significare, subsistentiam autem sive personam, hoc quod est
 speciale.⁶⁶

„Sin vero dixerint quidam, quod sicut una subsistentia composita
 dicitur Christi, sic oportet et unam naturam compositam dicere: osten-
 esse pietatis demus et hoc alienum esse a pietate. Unam enim naturam sive substan-
 tiam Deitatis dicentes, tres ipsius confitemur subsistentias, in unaquaque
 subsistentia eandem naturam sive substantiam cognoseentes. Et recte
 ex tribus subsistentiis unam subsistentiam Verbi ad carnem compositam
 esse dicimus. Nemo enim unquam ausus est in Catholica Ecclesia dice-

τρεις υποστάσεις, οὕτω καὶ τρεῖς φύσεις εἰσὶν τῆς ἁγίας τριάδος, ὥστε καὶ δύνασθαι λέγειν μίαν φύσιν ἐκ τῶν τριῶν φύσεων συντεθεῖσθαι πρὸς σάρκα. τρεῖς γὰρ φύσεις ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος μόνος Ἄρειος τολμήσας εἰπεῖν ὡς βλάσφημος κατεκρίθη.

5 Διὰ τοῦτο τοίνυν κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον δύο φύσεων ἕνωσιν λέγομεν καὶ μίαν ὑπόστασιν, ἐπειδὴ ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς κατὰ τὴν ἰπόστασιν ἕτερος ὢν παρὰ τὸν πατέρα, τῆς αὐτῆς δὲ φύσεως ὢν D τῷ πατρὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει, ἐδημιούργησεν ἑαυτῷ σάρκα ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερῇ, ὅπερ δηλοῖ ἀνθρωπίνῃ φύσει 10 ἐνωθῆναι τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον καὶ οὐχ ὑποστάσει ἦτοι προσώπῳ τοῦ δή τις. ἔστι τοίνυν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος καὶ σαρκωθείς μία ἰπόστασις ἐν ἑκατέρᾳ φύσει γνωριζόμενος, ἐν τε τῇ θείᾳ, ἐν ἣ ὑπῆρχε κατὰ τὸ Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κατὰ τὸ Ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. καὶ 15 διὰ τοῦτο εὐσεβῶς εἶποι τις ἂν μίαν ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λό- P 357 γου σύνθετον, ἢπερ μίαν φύσιν σύνθετον, ἐπειδὴ ὅτε καθ' ἑαυτὴν ἀπλῶς φύσις λέγεται μὴ προσκειμένου ταύτῃ ἰδικοῦ τινος προσώπου, ἀόριστόν τι καὶ ἀνυπόστατον δηλοῖ· τὸ δὲ ἀόριστον πρὸς οὐδὲν συντεθῆναι δύναται. εἰ δέ τις καὶ μετὰ τοὺς τοιού- 20 τοὺς λόγους πρὸς φιλονεικίαν μόνην ὀρθῶν ἀντιθεῖναι ἐπιχειρήσει,

4. ἐπὶ ἅν PV. 7. δὲ om.R. 9. ἐψυχωμένην — p. 358. A ἐνώσεως om. R. 11. τοῦδὲ τις PV. Eustathius ad Odys. p. 1769. 38. ἔοικε γοῦν τῷ Ὀμηρικῷ καὶ Ξενοφάντος ἐν Ἑλληνικοῖς τὸ γέγονε τότε τε ὕντος πολλοῦ. Scripserat τὸ δή τι et fortasse πολλῶ. Infra p. 361. D, πρὸς τὸν τινα ἀνθρώπων. 12. ἐν τε] ἐν δὲ P. 13. ὅς] ὡς V. 16. ἢπερ] εἶπερ V. 20. ἐπιχειρήσει P.

re, quod sicut tres subsistentiae, sic et tres naturae sunt sanctae Trinitatis: ut possibile sit dicere, unam naturam ex tribus naturis compositam esse ad carnem. Tres enim naturas in sancta Trinitate solus Arius ausus dicere, tanquam blasphemus condemnatus est.“

„Ideo igitur secundum rectam rationem, duarum naturarum dicimus, unitatem. sic etiam unionem, et unam subsistentiam: quoniam Dei Filius, cum esset secundum subsistentiam alter praeter Patrem, eandem autem naturam habens Patris, in sua subsistentia plasmavit sibi carnem animatam anima rationali et intellectuali: quod significat, humanae naturae unitum esse Deum Leuncl. etiam Verbum, et non subsistentiae seu personae cujusdam. Est igitur Deus Leuncl. Verbum et incarnatus, una subsistentia in utraque natura cognoscendus; in divina, in qua erat, prout dictum est: *Qui cum in forma Dei esset*; et in humana secundum hoc, quod est *in similitudinem hominum factus*. Et ideo rectius dicat aliquis unam subsistentiam Dei Verbi compositam, recte quam unam naturam compositam: quoniam cum per se absolute natura dicitur, non adjecta ei speciali cujusdam persona, infinitum, et non subsistens aliquid significat: infinitum autem ad nihil potest componi. Sin autem aliquis et post tales rationes ad contentionem solam respiciens,

λέγων ὅτι κατὰ τὸν ἀποδοθέντα τῆς φύσεως λόγον χρῆ καὶ τὴν
 ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Χριστοῦ ἰδίαν ὑπόστασιν ἦτοι πρόσωπον
 ἴδιον ἔχειν, πρόδηλός ἐστιν ὁ τοιοῦτος ὅτι προὑποστάντι ἀνθρώ-
 πῳ ἐνωθῆναι λέγει τὸν λόγον καὶ σχετικὴν γεγενῆσθαι τὴν ἐνω-
 B σιν· δύο γὰρ ὑποστάσεων ἦτοι προσώπων καθ' ὑπόστασιν ἐνω-
 σιν γενέσθαι ἀδύνατον. ὥστε ὁ ταῦτα λέγων, τὸ δυνατὸν τοῦ
 Θεοῦ λόγοις ἀνθρωπίνης σοφίας κενᾶσαι σπουδάζων, ἀγνοεῖ τὸ
 μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον, ὅπερ καρδίᾳ μὲν πιστεύεται εἰς
 δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογείται εἰς σωτηρίαν· οὔτε γὰρ ἡ
 ἀνθρωπίνη φύσις τοῦ Χριστοῦ ἀπλῶς ποτε λέγεται, ἀλλ' οὔτε 10
 ἴδιαν ὑπόστασιν ἦτοι πρόσωπον ἔσχεν, ἀλλ' ἐν τῇ ὑποστάσει τοῦ
 λόγου τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπάρξεως ἔλαβεν. ὅθεν αὐτὸν τὸν Θεὸν λόγον
 ἀτρέπτως ἀνθρώπον γεγενῆσθαι ὁμολογοῦμεν, καὶ οὐκ εἰς ἀνθρω-
 C πόν τινα αὐτὸν ἐληλυθέναι, καὶ τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ λόγου σαρκω-
 θέντος τὴν ἐκ παρθένου γέννησιν εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο Θεοτόκον 15
 εἶναι τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν. διὰ τοῦτο καὶ
 V 285 πρὸ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ σάρκωσιν
 τρεῖς ὑποστάσεις λέγομεν, τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
 ἁγίου πνεύματος, τῆς ἁγίας τριάδος τετάρτης ἵποστάσεως ἦτοι
 προσώπου προσθήκην μὴ ἐπιδέξαμένης. ἐκ τούτων τοίνυν πάν- 20
 των διελέγχονται οἱ λέγοντες πρὸ τῆς ἐνώσεως δύο φύσεις ὡς προὑ-
 D ποστάντα λέγουσιν τὸν ἀνθρώπον, καὶ οὕτως ἐνωθῆναι τῷ Θεῷ

5. γενέσθαι ἐνωσιν P.
 22. τὸν om. P.

7. ἀνθρωπίνους V.

21. οὐ om. V.

opponere conetur, dicens quod secundum redditam naturae rationem oportet et humanam naturam Christi suam subsistentiam seu personam propriam habere: manifestus est talis, quod ante subsistenti homini unitum esse dicit Deum Verbum, et affectualem factam esse unitatem. Duae enim subsistentiae seu personae secundum subsistentiam uniri non possunt. Qui igitur haec dicit, Dei potentiam verbis humanae sapientiae evacuare festinans, ignorat magnum pietatis mysterium, quod corde quidem creditur ad iustitiam, ore autem confessio sit ad salutem. Neque enim humana Christi natura per se absolute unquam dicitur, sed nec suam subsistentiam seu personam habuit: sed in subsistentia Dei Verbi, natura humana initium ut esset, habuit: unde ipsum Deum Verbum immutabiliter hominem factum esse confitemur, et non in hominem quemdam venisse; et ejusdem Dei Verbi incarnati esse nativitatem ex Virgine, et propter hoc Dei Genitricem sanctam gloriosam semper Virginem Mariam esse. Ideo et ante incarnationem Dei Verbi, et post ejus incarnationem, tres subsistentias dicimus Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Non enim sancta Trinitas quartae subsistentiae vel personae adjectionem suscepit. Ex his igitur omnibus convincuntur qui dicunt, ante unionem duas naturas esse, quod ante plasmatum dicunt hominem, et

λόγῳ, κατὰ τὴν μανίαν Θεοδώρου καὶ Νεστορίου τῶν ἀσεβῶν, οἱ τε λέγοντες μὴ χρῆναι λέγειν μετὰ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις ἐπὶ Χριστοῦ, ἀλλὰ μίαν φύσιν καὶ φαντασίαν εἰσάγοντες, κατὰ Ἀπολλινάριον καὶ Εὐτυχέα τοὺς ἀσεβεῖς. ἀλλ' οὗτοι μὲν ταῦτα. 5 οἱ δὲ ἄγιοι πατέρες μετὰ τὴν τοῦ λόγου ἐνανθρώπησιν θεωρήσαντες τὰ ἐξ ὧν ὁ Χριστός, καὶ ὅτι ἀσύγγχτοι μεμενέκασιν αἱ φύσεις, ὁρθότατα τὰς δύο φύσεις, τὴν τε θεϊάν καὶ ἀνθρωπίνην, ἐν τῷ Χριστῷ εἶναι εἰρήκασιν. οὔτε γὰρ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως δύο φύσεις ἦσαν τοῦ κυρίου, οὔτε μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν αἱ P 358
10 δύο μία γέγονουσιν, εἰ καὶ ἐν μιᾷ ἔποστώσει γνωρίζονται.

Ταῦτα δὲ καὶ ἐκ τῶν θείων γραφῶν καὶ ἐκ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας διδαχθέντες πρὸς ἀνατροπὴν τῶν συγγεόντων καὶ τεμνόντων τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον εἰκότως ἐγράψαμεν, καὶ οὐ τῷ σαφηνίζειν τὰ ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ ἐν οἷς γνωρίζεται 15 οὗτος ὁ Χριστὸς σύγγχσιν ἢ διαίρεσιν τῆς θείας οἰκονομίας εἰσάγομεν. ἀμέλει δοξολογίαν καὶ τὸν τῆς ἐνώσεως λόγον προφέροντες ἕνα Χριστὸν καὶ υἱὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σεσαρκωμένον καὶ ἐνανθρωπήσαντα ἠμολογοῦμέν τε καὶ προσκυνοῦμεν σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. τούτων οὕτως ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ B
20 καθολικῆς ἐκκλησίας ὁμολογουμένων, γινώσκειν βουλόμεθα πάντας τοὺς Χριστιανοὺς ὅτι ὡσπερ ἕνα θεὸν καὶ κύριον ἔχομεν, οἱ-

2. οἱ δὲ PV. 3. φύσιν σύγγχσιν P. 4. Ἀπολλινάριον PV. ib. Εὐτυχέα] „Εὐτυχέα cod. Vatic.“ m. P. Mea excerpta tacent. Non minus rectum Εὐτύχητα quam Εὐτυχέα. 9. οὐδὲ PV. 14. οὕτω σαφηνίζει V. 16. λόγον δὲ προφέροντες P sola. 19. τοῦ θεοῦ om. P.

sic unitum esse Deo Verbo, secundum insaniam Theodori et Nestorii impiorum. Qui autem dicunt, quod non oportet post unitatem duas naturas in Christo, sed unam dicere, confusionem et phantasiam introducunt secundum Apollinarianum et Eutychem impios. Sed isti quidem haec. Sancti vero Patres, post Dei verbi incarnationem considerantes ea, ex quibus Christus est, et quod inconfusae manserunt naturae, rectissime duas naturas, Divinam et humanam, in Christo esse dixerunt. Nec enim ante incarnationem duae naturae erant Domini, nec post incarnationem duae naturae una factae sunt, licet in una subsistentia cognoscantur.“

„Haec autem et ex divinis Scripturis, et Patrum doctrina edocti, ad refutandos eos qui confundunt et dividunt divinae dispensationis mysterium, merito scripsimus, et non eo quod declaramus ea, ex quibus est, et in quibus cognoscitur Christus, confusionem vel divisionem divinae dispensationi facimus. Itaque glorificationem et unitationis rationem proferentes, unum Christum et Filium et Dominum, Verbum Dei incarnatum et hominem factum confitemur, et adoramus cum Patre et Spiritu sancto. Haec ita cum universali Dei Ecclesia confitentes, scire volumus omnes universalis Christianos, quod sicut unum Deum et Dominum habemus, ita et unam D. E. confitetur

R 822 τω καὶ μίαν πίστιν. εἷς γάρ ἐστιν ὕρος πίστεως τὸ ὁμολογεῖν καὶ ὁρθῶς δοξάζειν πατέρα καὶ Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἅγιον πνεῦμα. ταύτην τὴν ὁμολογίαν φυλάττομεν, εἰς ἣν καὶ ἐβαπτίσθημεν, δωρηθεῖσαν μὲν παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστό- 5
 C καὶ ἡ ἅγιοι πατέρες οἱ συναχθέντες ἐν Νικαίᾳ κατὰ Ἀρείου, καὶ τοῦτον μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας καταδικάσαντες, τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν ἔτι σύμβολον καὶ μᾶθημα τῆς πίστεως παραδεδώκασιν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ μετ' ἐκείνους οἱ ὅν' ἅγιοι πατέ- 10
 ρες οἱ συναχθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου καὶ Μάγνου τοῦ Ἀπολλιναριστοῦ καὶ τούτους καταδικάσαντες μετὰ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, ἀκολουθοῦντές τε κατὰ πάντα τῷ αὐτῷ ἁγίῳ συμβόλῳ τῷ παρὰ τῶν τῆ' ἁγίων πατέρων παραδοθέντι, ἐτόνωσαν τὰ περὶ τῆς Θεότητος τοῦ 15
 D ἁγίου πνεύματος. ἔτι δὲ καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντες τὸ πρότερον ἅγιοι πατέρες κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς καὶ οἱ ἐν Χαλκηδόνι ἅγιοι πατέρες κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ δυσσεβοῦς, ἀκολουθήσαντες κατὰ πάντα τῷ εἰρημένῳ ἁγίῳ συμβόλῳ ἥτοι μαθήματι τῆς πίστεως, κατεδικάσαν τοὺς προειρημένους αἰρετικούς μετὰ τῆς 20
 αὐτῶν ἀσεβείας καὶ τῶν τὰ ὅμοια αὐτοῖς φρονησάντων ἢ φρονοῦντων.

6. τ' καὶ ιη' P sola.

7. ἅγιοι om. P.

9. ἡ P sola.

12. Ἀπολλιναριστοῦ PV.

15. περὶ] παρὰ PV.

17. οἱ ἅγιοι P.

fidem. Una enim definitio fidei est, confiteri et recte glorificare Patrem, et Christum Filium Dei, et Spiritum sanctum. Istam confessionem conservamus, in qua et baptizati sumus, donatam quidem a magno Deo et Salvatore nostro Jesu Christo sanctis suis Discipulis et Apostolis, ab eis autem praedicatam in toto mundo. Trecenti autem decem et octo sancti Patres collecti in Nicaea adversus Arium, illo cum sua impietate condemnato, eandem confessionem, id est, sanctum Mathema et Symbolum fidei tradiderunt sanctae Dei Ecclesiae; et post illos, centum quinquaginta sancti Patres Constantinopoli collecti adversus Macedonium sancto Spiritui repugnantem, et Magnum Apollinaristam, illis condemnatis cum sua perfidia, secuti per omnia idem sanctum Symbolum traditum a tre-
 quae sunt. centis decem et octo sanctis Patribus, explanaverunt quae sunt de Deo-
 desunt, et a-tate sancti Spiritus. Insuper autem et qui in Epheso prius collecti sunt
 pud Leucl. sancti Patres adversus Nestorium impium, et qui in Calchedone conve-
 Eutyen. nerunt sancti Patres adversus Eutychem impium, secuti per omnia prae-
 sic alibi. dictum sanctum Symbolum sive Mathema fidei, condemnaverunt prae-
 et his dictos haereticos una cum eorum impietate, et hos qui similia illis sapue-
 runt, vel sapiunt. “

Καὶ πρὸς τούτοις ἀνεθεμάτισαν τοὺς ἕτερον ὄρον πίστεως V 286
 ἧτοι σύμβολον καὶ μάθημα παραδιδόντας τοῖς προσιοῦσιν τῷ
 ἁγίῳ βαπτισματι ἢ ἐξ οἷας δὴ ποτε αἰρέσεως ἐπιστρέφουσι πα-
 ρὰ τὸν παραδοθέντα, ὡς εἴρηται, ὑπὸ τῶν τ' καὶ ἡ' ἁγίων P 359
 5 πατέρων καὶ τρανωθέντα ὑπὸ τῶν ρν' ἁγίων πατέρων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων συνείδαμεν καὶ κεφάλαια ἑποτάξαι
 τὴν τε τῆς ὁρθῆς πίστεως ὁμολογίαν ἐν συντόμῳ τὴν τε τῶν αἰ-
 ρητικῶν κατάκρισιν περιέχοντα.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα,
 10 τριάδα ὁμοούσιον, μίαν θεότητα, ἧγον φύσιν καὶ οὐσίαν, μίαν
 τε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἧγον προσώποις,
 προσκνονομένην, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ τὸν πρὸ αἰώνων καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ R 824
 πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σαρ- B
 15 κωθέντα ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ
 ἀνθρωπον γενόμενον, γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ
 αὐτοῦ θεοῦ λόγου εἶναι τὰς δύο γεννήσεις, τὴν τε πρὸ αἰώνων
 ἄσωμάτως καὶ τὴν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν κατὰ σάρκα, ὁ τοι-
 οῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

20 Εἴ τις λέγει ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον τὸν θαυματουργ-
 γήσαντα καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα, ἢ τὸν θεὸν λόγον

3. οἷας ποτε P. 4. τη' P. 6. συνοίδαμεν P. 7. τῶν om. P.
 8. κατάκρισιν] παράκρισιν PV. 9. οὐν V hic et 13. 17. θεοῦ
 om. P.

„Et super haec anathematizaverunt eos, qui aliam definitionem fidei, sive Symbolum, sive Mathema tradunt accedentibus ad sanctum Baptisma, vel ex quacumque haeresi conversis, praeter traditum (sicut dictum est) a trecentis decem et octo sanctis Patribus, et explanatum a centum quinquaginta sanctis Patribus.“

„His ita se habentibus, perspeximus et capitula supponere, quibus tam rectae fidei compendiosa confessio, quam haereticorum condemnatio continetur.“

I. „Si quis non confitetur Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum, Trinitatem consubstantialiam, unam Deitatem, seu naturam, et substantiam, et Unam virtutem et Potestatem in tribus subsistentiis seu Personis adorandam, talis anathema sit.“

II. „Si quis non confitetur eum, qui ante saecula et sine tempore ex Patre natus est, Deum Verbum in ultimis diebus descendisse de coelis, et incarnatum esse de sancta gloriosa Dei Genitrice et semper Virgine Maria, et hominem factum, natum esse ex ipsa, et propter hoc ejusdem Dei Verbi duas esse natiuitates, eam quae est in ultimis diebus secun-
 nativitates, quae est an-
 dum carnem, talis anathema sit.“

III. „Si quis dicit alium esse Deum Verbum qui miracula operatus est, te saecula et alium Christum qui passus est, aut dicit Deum Verbum cum Christo incorpora-

συνεῖναι λέγει τῷ Χριστῷ, γενομένῳ ἐκ γυναικός, ἢ ἐν αὐτῷ εἶναι ὡς ἄλλον ἐν ἄλλῳ, ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον ἡμῶν Ἰη-
C σοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπή-
σαντα, καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ἅπερ ἕκου-
σίως ὑπέμεινε σαρκί, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. 5

Εἴ τις λέγει κατὰ χάριν ἢ κατ' ἐνέργειαν ἢ κατ' ἀξίαν ἢ
κατ' ἰσοτιμίαν ἢ κατ' ἀθεντιάν ἢ ἀναφορὰν ἢ σχέσιν ἢ δύνα-
μιν τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς ἄνθρωπον γεγενῆσθαι ἢ καθ'
ὁμωνυμίαν, καθ' ἣν οἱ Νεστοριανοί, καὶ τὸν Θεὸν λόγον Χρι-
στον καλοῦντες, καὶ τὸν ἄνθρωπον κεχωρισμένως Χριστὸν ὀνομά-
10 ζοντες, κατὰ μόνην τὴν προσηγορίαν ἓνα Χριστὸν λέγοντες, ἢ εἴ
τις λέγει κατ' εὐδοκίαν τὴν ἔνωσιν γεγενῆσθαι, καθὼς Θεόδωρος
ὁ αἰρετικὸς αὐταῖς λέξεσι λέγει, ὡς ἀρεσθέντος τοῦ Θεοῦ λόγου
τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ εὔ καὶ καλὰ δόξει αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ'
οὐχὶ καθ' ἐπόστασιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, ἐψυχωμέ-
15 νην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερᾷ, τὴν ἔνωσιν ὁμολογεῖ, καὶ διὰ τοῦτο
μίαν αὐτοῦ τὴν ἐπόστασιν σύνθετον, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις κατὰ ἀναφορὰν ἢ κατὰ χριστιανικῶς Θεοτόκον λέγει τὴν
ἀγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν ἢ ἀνθρωποτόκον ἢ χριστιανό-
P 360 κον, ὡς τοῦ Χριστοῦ μὴ ὄντος Θεοῦ, ἀλλὰ μὴ κυρίως καὶ κατ' 20
ἀλήθειαν Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογεῖ, διὰ τὸ τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ

2. καὶ om. P. 9. Θεὸν om. P. ib. Χριστοῦ P. 13. τῷ Θεῷ
λόγῳ P. 15. ἐψυχωμένην P.

biliter, et esse nascente ex muliere, vel in ipso esse tamquam alterum in altero, quae est inusum non unum eundemque Dominum nostrum Jesum Christum, Deum Verult. sic et-buin incarnatum et hominem factum, et ejusdem ipsius miracula et pas- iamLeuncl. siones, quas carne sponte sustinuit, talis anathema sit.“

IV. „Si quis dicit secundum gratiam, vel secundum operationem, vel secundum dignitatem, vel secundum aequalitatem honoris, vel secundum auctoritatem, vel relationem, vel affectum, vel virtutem, unionem Dei Verbi ad hominem factam esse, vel secundum homonymiam, per quam Nestoriani et Deum Verbum vocantes Christum et hominem separatim Christum nominantes, solo vocabulo unum Christum dicunt: aut si quis per bonam voluntatem dicit unionem factam esse, sicut Theodorus haereticus ipsis verbis dicit, quasi placuit Deo Verbo homo, eo quod bene visum est ei de ipso, sed non secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem animatum anima rationali et intellectuali unionem confitetur, et ideo unam ejus subsistentiam compositam esse, talis anathema sit.“

V. „Si quis per relationem, aut abusive, Dei genitricem dicit sanctam gloriosam semper Virginem Mariam, aut hominis genitricem, aut Christotocon, tamquam Christo Deo non existente, sed non proprie et vere Dei Genitricem ipsam confitetur, eo quod ipse qui ante saecula ex Patre

τοῦ πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἕξ R 826
αὐτῆς σαρκωθῆναι καὶ γεννηθῆναι, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ τὸν ἑσταυρωμένον σαρκὶ κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν εἶναι ἀληθινὸν καὶ κύριον τῆς δόξης καὶ V 287
ἕνα τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐν δυοῖ φήσσει λέγων μὴ ὡς ἐν θεότητι καὶ ἐν ἀν-
θρωπότητι τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ
λόγον σαρκωθέντα ὁμολογεῖ, μηδὲ ἐπὶ τῷ σημᾶναι τὴν διαφορὰν B
τῶν φύσεων, ἕξ ὧν καὶ συνετέθη, ἀλλ' ἐπὶ διαίρειται τῇ ἀνὰ μέ-
10 ρος τὴν τοιαύτην λαμβάνει φωνὴν ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μωστη-
ρίου, ὡς κεχωρισμένας καὶ ἰδιοῦποστάτους εἶναι τὰς φύσεις, κα-
θὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος βλασφημοῦσιν, ὁ τοιοῦτος ἀνά-
θεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐπὶ τοῦ ἑνὸς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τουτέ-
15 στιν τοῦ σαρκωθέντος θεοῦ λόγου, τὸν ἀριθμὸν τῶν φύσεων ὁμο-
λογῶν μὴ τῇ θεωρίᾳ τὴν διαφορὰν τούτων ἕξ ἔν καὶ συνετέθη
λαμβάνει, ὡς ταύτης οὐκ ἀνηρημένης διὰ τὴν ἔνωσιν, ἀλλ' ἐπὶ
διαίρειται τῇ ἀνὰ μέρος τῷ ἀριθμῷ κέχρηται, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα
ἔστω.

20 Εἴ τις λέγων μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην οὐχ C
οὕτως αὐτὸ ἐκλαμβάνει ὡς ὅτι ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀν-

3. οὐκ V.
ib. ὁ om. P.

6. καὶ ἐνανθρωπότητι PV.

18. τῇ διαίρειται τῇ P.

natus est Deus Verbum, in ultimis diebus ex ipsa incarnatus et natus
est, talis anathema sit.“

VI. „Si quis non confitetur Dominum nostrum Jesum Christum qui carne
crucifixus est, Deum esse verum, et Dominum glorie, et unum de san-
cta Trinitate, talis anathema sit.“

VII. „Si quis in duabus naturis dicens non tamquam in Deitate et hu-
manitate unum Dominum nostrum Jesum Christum, Deum Verbum incarna-
tum confitetur, nec ad significandam differentiam naturarum, ex quibus
compositus est, sed pro divisione per partem, talem excipit vocem in
mysterio Christi, quasi separatim unaquaque natura suam habente subsi-
stentiam, sicut Theodorus et Nestorius blasphemaverunt, talis anathe-
ma sit.“

VIII. „Si quis in uno Domino Jesu Christo, hoc est, Deo Verbo incar-
nato, numerum confitens naturarum, non intellectu differentiam earum,
ex quibus et compositus est, excipit, utpote non interemptam propter
unitatem, sed pro divisione per partem numero utitur, talis anathe-
ma sit.“

IX. „Si quis dicens unam naturam Dei Verbi incarnatam, non sic hoc
intelligit, quod ex divina natura et humana unus Christus effectus est,

θρωπίνης εἰς Χριστὸς ἀπετελέσθη, ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλ' ὅτι τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ μία φύσις ἦτοι οὐσία ἀπετελέσθη κατὰ τὴν Ἀπολλινάριον καὶ Εὐτυχοῦς κακοπιστίαν, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. ἐπίσης γὰρ καὶ τοὺς ἀνά 5 μέρος διαιροῦντας ἦτοι τέμνοντας καὶ τοὺς συγχέοντας τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον τοῦ Χριστοῦ ἀποστρέφεται καὶ ἀναθεματίζει ἢ καθολικὴ ἐκκλησία.

D Εἴ τις μὴ ἀναθεματίζει Ἄρειον, Εὐνόμιον, Μακεδόنيον, Ἀπολλινάριον, Νεστόριον, Εὐτυχέα, καὶ τοὺς τὰ ὅμοια τούτοις 10 φρονοῦντας ἢ φρονήσαντας, ἀνάθεμα ἔστω.

R 828 Εἴ τις ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ Μοψουεστίας, τοῦ ἐπόν- 5 τος ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστόν, ὑπὸ παθῶν ψυχῆς καὶ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν ἐνοχλούμενον, καὶ ἐκ προκοπῆς ἔργων βελτιωθέντα, καὶ βαπτισθέντα εἰς ὄνομα πα- 15 τρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τὴν

P 361 χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβεῖν καὶ υἰοθεσίας ἀξιωθῆναι, 5 καὶ κατ' ἰσότητά βασιλικῆς εἰκόνης εἰς πρόσωπον τοῦ Θεοῦ λόγον προσκυνούμενον καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἄτρεπτον ταῖς ἐννοίαις καὶ ἀναμάτητον παντελῶς γενόμενον, καὶ πάλιν εἰρηκότος τὴν 20 ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὸν Χριστόν τοιαύτην γεγενῆσθαι, οἷαν εἶπεν ὁ ἀπόστολος ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, Ἔσονται οἱ δύο

5. ἔστω] αὐτῶ V. ib. ἐφ' ἰσης P. 22. ὁ ἀπόστολος] Ephes. V. 31. ib. οἱ om. P.

consubstantialis Patri secundum Deitatem, et consubstantialis nobis idem ipse secundum humanitatem, sed quod Deitatis et carnis Christi una natura sive substantia effecta est secundum Apollinarii, et Eutychetis perfidiam, talis anathema sit.“

„Aequaliter enim et eos qui per partem incidunt vel dividunt, et eos qui confundunt divinae dispensationis mysterium Christi, rejicit et condemnat universalis Dei Ecclesia.“

X. „Si quis non anathematizat Arium, Eunomium, Macedonium, Apollinarium, Nestorium, Eutychem, et eos qui similia eis sapuerunt vel sapiunt, talis anathema sit.“

XI. „Si quis defendit Theodorum Mopsuestenum, qui dixit alium esse Deum Verbum, et alium Christum a passionibus animae et desideriis carnis molestias patientem, et ex profectu operum melioratum, et baptizatum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et per adfil. Baptisma gratiam sancti Spiritus accepisse, et affiliationem meruisse, et ad similitudinem imperialis imaginis in personam Dei Verbi adorari, et post resurrectionem immutabilem cogitationibus, et impeccabilem omnino factum fuisse: et iterum dixit talem factam esse unionem Dei Verbi ad Christum, qualem dixit Apostolus de viro et mu-

εἰς σάρκα μίαν, καὶ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀναριθμήτοις αὐτοῦ βλασφημίαις τολμήσαντος εἰπεῖν ὅτι μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐμφυσῆσας ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς καὶ εἰπὼν, *Λάβετε πνεῦμα ἅγιον, οὐ δεδωκὼς αὐτοῖς πνεῦμα ἅγιον, ἀλλὰ σχήματι μόνον ἐνεφύσησεν.* B
 5 οὗτος δὲ καὶ τὴν ὁμολογίαν Θωμᾶ, ἣν ἐπὶ τῇ ψηλαφήσει τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ κυρίου μετὰ τὴν ἀνάστασιν τὸ Ὁ κύριός μου καὶ θεός μου εἶπεν, μὴ εἰρησθαι περὶ τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ Θωμᾶ· οὐδὲ γὰρ εἶναι λέγει τὸν Χριστὸν θεόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς ἀναστάσεως ἐκπλαγέντα τὸν Θωμᾶν ὑμνη-
 10 σαι τὸν θεὸν τὸν ἐγείραντα τὸν Χριστόν. τὸ δὲ χεῖρον, ὅτι καὶ ἐν τῇ τῶν Πράξεων τῶν ἀποστόλων γενομένη παρ' αὐτοῦ δῆθεν ἐρμηνείᾳ συγκρίνων ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὸν Χριστὸν Πλάτωνι καὶ V 288
 Μανιχαίῳ καὶ Ἐπικούρῳ καὶ Μαρκίῳ λέγει ὅτι ὡσπερ ἐκείνων ἕκαστος εὐρόμενος οἰκεῖον δόγμα τοὺς αὐτῷ μαθητεύσαντας πε- C
 15 ποίηκε καλεῖσθαι Πλατωνικοὺς καὶ Μανιχαίους καὶ Ἐπικουρεῖους καὶ Μαρκιωνιστάς, τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ τοῦ Χριστοῦ εὐραμέ-
 νου τὸ δόγμα ἕξ αὐτοῦ τοὺς χριστιανοὺς καλεῖσθαι. εἴ τις τοίνυν ἀντιποιεῖται Θεοδώρον τοῦ τὰ τοιαῦτα βλασφημήσαντος, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτὸν καὶ τὰ αὐτοῦ συγγράμματα καὶ τοὺς τὰ
 20 ὅμοια αὐτοῦ φρονοῦντας ἢ φρονήσαντας, ἀνάθεμα ἴστω.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῶν συγγραμμάτων Θεοδώρητου, ἔπερ
 ἕξέθετο ὑπὲρ Νεστορίου τοῦ αἰρετικοῦ καὶ κατὰ τῆς ὀρθῆς πί- R 830

3. εἰπὼν] Ioan. XX. 22. *ib.* τὸ πνεῦμα P. 8. οὐ P. 10. τὸν alterum om. P. *ib.* τὸδε PV. *ib.* καὶ om. P. 19. ἀναθεματίσει PV.

liere: *Erunt duo in carne una*: et super alias suas innumerabiles blasphemias ausus est dicere, quod post resurrectionem cum insufflasset Dominus Discipulis suis, et dixisset: *Accipite spiritum sanctum*: non dedit eis Spiritum sanctum, sed figuratim tantummodo insufflavit. Sed et confessionem, quam fecit Thomas cum palpasset manus et latus Domini post resurrectionem, dicens: *Dominus meus, et Deus meus*, inquit non esse dictam a Thoma de Christo, (nec enim dixit Theodorus Deum esse Christum) sed ad miraculum resurrectionis stupefactum Thomam glorificasse Deum, qui Christum resuscitavit. Et quod pejus est, etiam in interpretatione quam in Actis Apostolorum scripsit Theodorus, similem fecit Christum Platoni, et Manichaeo, et Epicuro, et Marcioni, dicens quod sicut illorum unusquisque ex dogmate quod invenit, suos discipulos fecit vocari Platonicos, et Manichaeos, et Epicureos, et Marcionistas, simili Epicurios modo et cum Christus dogma invenisset, ex ipso Christianos vocari. Si quis igitur defendit eundem Theodorum, qui talia blasphemavit, et non anathematizat eum, et ejus conscripta, et eos qui similia illi sapuerunt, vel sapiunt, talis anathema sit.“

„Si quis defendit conscripta Theodoretī, quae exposuit pro Nestorio haeretico adversus rectam fidem, et Ephesinam primam sanctam Syno-

Sed etiam.
 sic et
 Leuncl.

στεως και τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἀγίας συνόδου και τοῦ ἐν ἀγίοις
D Κυρίλλου και τῶν ἑβ' αὐτοῦ κεφαλαίων, ἐν οἷς ἀσεβεῖσι συγγράμμασι
 σχετικὴν λέγει τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὸν τινα ἄν-
 θρωπον, περὶ οὗ βλασφημιῶν λέγει ὅτι ἐψηλάφησεν Θωμᾶς τὸν
 ἀναστάνατα και προσεκύνησε τὸν ἐγείραντα. και διὰ τοῦτο ἀσε- 5
 βεῖς καλεῖ τοὺς τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους τοὺς καθ' ὑπόστασιν
 τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ὁμολογοῦντας. και
 πρὸς τοῦτοις Θεοτόκον ἀπαρνέεται τὴν ἀγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον
 Μαρίαν. εἴ τις τοίνυν τὰ εἰρημένα συγγράμματα Θεοδοωρήτου
 ἐπαινεῖ, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτά, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. 10
P 362 διὰ ταύτας γὰρ τὰς βλασφημίας τῆς ἐπισκοπῆς ἐξεβλήθη, και
 μετὰ ταῦτα ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνωθήθη πάν-
 τα τὰ ἐναντία τοῖς μνημονευθεῖσιν αὐτοῦ συγγράμμασιν ποιῆσαι
 και τὴν ὀρθὴν πίστιν ὁμολογήσαι.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς τῆς λεγομένης 15
 παρὰ Ἰβᾶ γεγράφθαι πρὸς Μάριν τὸν Πέρσῃν τὸν αἰρετικόν, τῆς
 ἀρνούμενης τὸν Θεὸν λόγον ἄνθρωπον γεγενῆσθαι και λεγούσης
 μὴ τὸν λόγον ἐκ τῆς παρθένου σαρκωθέντα γεννηθῆναι, ἀλλὰ
 ψιλὸν ἄνθρωπον ἐξ αὐτῆς γεννηθῆναι, ὃν ναὸν ἀποκαλεῖ, ὡς
 ἄλλον εἶναι τὸν Θεὸν λόγον και ἄλλον τὸν ἄνθρωπον, πρὸς τού- 20
B τοις δὲ ἐνυβριζούσης τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην σύνοδον, ὡς χωρὶς
 ζητήσεως και κρίσεως Νεστόριον καταδικάσασαν, και τὸν ἐν

18. τὸν Θεὸν λόγον P.
 ταδικασάσης P sola.

19. ψιλὸν τὸν ἄνθρωπον P sola.

22. κα-

dum, et Sanctum Cyrillum, et duodecim ejus capitula, in quibus sceleratis conscriptis idem Theodoretus affectualem dicit unitatem Dei Verbi ad hominem quemdam, de quo blasphemans dixit, quod palpavit Thomas eum qui resurrexit, et adoravit eum qui resuscitavit; et propter hoc impios vocat Doctores Ecclesiae, qui unitatem secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem confitentur. Et super haec Dei Genitricem abnegat sanctam et gloriosam semper Virginem Mariam, Si quis igitur memorata conscripta Theodoretum defendit, et non anathematizat ea, talis anathema sit. Propter tales enim blasphemias ab episcopatu dejectus est, et postea in sancto Chalcedonensi Concilio compulsus est omnia contraria memoratis suis conscriptis facere, et rectam fidem confiteri.“

„Si quis defendit impiam epistolam, quam ad Marim Persam haereticum Ibas scripsisse dicitur, quae abnegat Deum Verbum hominem factum esse, et dicit non Deum Verbum ex Virgine incarnatum, natum esse, sed purum hominem ex ipsa esse natum, quem Templum vocat. ut alius sit Deus Verbum, et alius homo: et super haec injuriat Ephesinam primam Synodum, quasi sine inquisitione et examinatione ab ipsa Nestorio condemnato, et sanctum Cyrillum vocat haereticum, et duodecim

ἀγίοις Κύριλλον αἰρετικὸν ἀποκαλούσης καὶ ἀσεβῆ τὰ ἰβ' αὐτοῦ κεφάλαια, Νεστορίον δὲ καὶ Θεόδωρον μετὰ τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐπαινούσης καὶ ἐκδικούσης· εἴ τις τοίνυν, καθὰ εἴρηται, τὴν εἰρημένην ἀσεβῆ ἐπιστολὴν ἐκδικεῖ ἢ ὀρθρὴν αὐτὴν 5 εἶναι λέγει ἢ μέρος αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτήν, ἀνάθεμα ἔστω.

Τῆς τοιαύτης τοίνυν ἐπιστολῆς δικαίως ἀναθεματισθείσης διὰ τὰς περιεχομένας αὐτῇ βλασφημίας, οἱ τὰ Θεοδώρον καὶ C Νεστορίου τῶν ἀσεβῶν φρονοῦντες ἐπιχειροῦσι λέγειν ταύτην δε- 10 δέχθαι παρὰ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου. τοῦτο δὲ λέγουσι τὴν μὲν ἀγίαν σύνοδον συκοφαντοῦντες, τῷ δὲ ταύτης προσήματι σπουδάζοντες τῆς ὀφειλομένης κατακρίσεως ἐλευθερῶσαι R 332 Θεόδωρον καὶ Νεστορίον καὶ τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολήν, περὶ ἧς Ἰβας πολλάκις κατηγορηθεὶς οὐκ ἐτόλμησε ταύτην οἰκειώσασθαι διὰ 15 τὰς περιεχομένας αὐτῇ βλασφημίας. καὶ ταῦτα ἀποδείξομεν ἐκ τῶν διαφόρων περὶ τούτου κεινημένων. ἐν γὰρ τοῖς παρὰ Φω- V 289 τίου καὶ Εὐσταθίου πεπραγμένοις ἐν Τύρῳ κατηγορούμενος ὁ προλεχθεὶς Ἰβας περὶ τῶν ὕβρεων τοῦ ἐν ἀγίοις Κυρίλλου φανε- ρῶς κατέθετο μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν ἀνατολικῶν τὴν πρὸς τὸν ἐν D 20 ἀγίοις Κύριλλον μηδὲν ὕβρεως ἐχόμενον εἰρηκέναι περὶ αὐτοῦ. ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἢ πεπληρωμένη τῶν εἰρημένων βλασφημιῶν, ἐφ' αἷς κατηγορεῖτο Ἰβας, πολλὰς κατὰ τοῦ ἐν ἀγίοις Κυρίλλου

2. δὲ om. P. 8. περιεχομένας (ἐν) P sola. ib. οἱ τὰ] οἶα PV.
21. ἡ om. P. 22. κατηγορεῖτο m. R, κατηγορεῖται PV.

ejus capitula impia dicit, Nestorium autem et Theodorum cum impiis eorum conscriptis collaudat et defendit. Si quis igitur, sicut dictum est, conlaudat. eamdem ipsam epistolam vindicat, vel rectam esse dicit ipsam, vel par- sic alibi. tem ipsius, sed non anathematizat eam, anathema sit.“

„Tali ergo impia epistola juste anathematizata propter insertas ei blasphemias, Theodori et Nestorii impiorum sequaces conantur dicere, susceptam esse eam a sancto Calchedonensi Concilio. Hoc autem dicunt, sanctam quidem Calchedonensem Synodum calumniantes, nomine autem ejus festinantes debita condemnatione liberare Theodorum, et Nestorium, et impiam epistolam, pro qua Ibas saepius accusatus, non est ausus eam suam dicere propter insertas ei blasphemias. Et haec demonstrabimus ex his, quae diverse de ista causa mota sunt. In his enim quae apud Photium et Eustathium Tyri acta sunt, cum accusaretur praedictus Ibas de injuriis Sancti Cyrilli, manifeste confessus est, post unitatem orientalem, quae ad sanctae memoriae Cyrillum facta est, nihil injuriosum de eo dixisse. Epistola autem plena praedictis blasphemias, pro quibus accusabatur Ibas, multas contra Sanctum Cyrillum injurias continens, facta

ὑβρεις περιέχουσα παρίστησιν ὅτι μετὰ τὴν ἔνωσιν τὴν πρὸς τοὺς ἀνατολικοὺς γέγονεν· ἐξ οὗ δεικνύται Ἰβας ταύτην ἀπαρησάμενος. ὅθεν οἱ μνημονευθέντες Φώτιος καὶ Εὐστάθιος διὰ τῶν ἐγκαλούντων πληροφορίαν ἐγγράφως διετύπωσαν τὸν εἰρημέ-
 P 363 τον Ἰβαν πάντα τὰ ἐναντία τῇ ἐπιστολῇ προῦσαι, καθὼς ἡ περὶ 5
 διὰ τὰς βλασφημίας τῆς εἰρημένης ἐπίστολῆς, καὶ Νόννος ἀντ' αὐ-
 τοῦ ἐχειροτονήθη, ὃς καὶ συνεκαθέσθη τῇ ἁγίᾳ ἐν Χαλκηδόνι
 συνόδῳ.

10

Περὶ τῶν αὐτῶν τοίνυν καὶ ἐν Χαλκηδόνι κατηγορηθεὶς ὁ μνημονευθεὶς Ἰβας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς οὐκ ἐτόλμησε ταύτην οἰκειώσασθαι, ἀλλ' εὐθὺς αὐταῖς λέξεσιν ἐπήγαγεν ὅτι Ἀλλότριός εἰμι τῶν ἐπαγομένων μοι. ὅθεν ἡ ἁγία
 B τῇ ἀθροισμένην ὁρθὴν πίστιν ὁμολογήσαι καὶ τὴν ἐν Ἐφέσῳ
 πρώτην ἁγίαν σύνοδον δέξασθαι καὶ τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον πα-
 τέρα καὶ διδάσκαλον ἐπιγράψασθαι τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἀσεβεῖ ἐπι-
 στολῇ ὑβριζόμενα καὶ Νεστόριον καὶ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ δόγμα ἀνα-
 θεματίσαι, ὅπερ ἡ ἀσεβὴς ἐπιστολὴ ἐπαινεῖ καὶ ἐκδικεῖ.

Εἰ τοίνυν καὶ αὐτὸς Ἰβας διαφόρως κατηγορηθεὶς περὶ τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς οὐκ ἐτόλμησεν αὐτὴν οἰκειώσασθαι, ἀλλὰ

8. καὶ de meo addidi. 21. ὅπερ m. R, ἅπερ PV.

esse ostenditur post unitatem ad orientales factam, ex quo demonstratur Ibas eam abnegasse. Unde praedicti Photius et Eustathius satisfacientes accusatoribus, in scriptis definierunt, praedictum Ibam omnia contraria epistolae peragere, sicut iudicium ab eis de hoc datum significat. Sed cum Ibas non adimpletset ea quae illi iudicaverunt, ejectus est ab
 et Delent
 Cod. et
 Leuncl.
 Episcopatu propter blasphemias praedictae epistolae, et Nonnus pro illo ordinatus est, qui et consedit in sancto Calchedonensi Concilio.

„De eisdem igitur etiam Calchedone accusatus memoratus Ibas, post lectionem impiae epistolae non est ausus eam suam esse confiteri, sed statim ipsis verbis intulit, alienum se esse eorum quae ei inferebantur. Unde sancta Synodus, cum ei non sufficeret abnegatio Ibae, quae facta est de impia epistola, compulit eum contraria ei peragere, id est, reprobatam in ea rectam fidem confiteri, et Ephesinam primam sanctam Synodum suscipere, et Sanctum Cyrillum Patrem et Doctorem adscribere, quae in eadem impia epistola injuriantur, et Nestorium, impiumque ejus
 et Del. Cod.
 et Leuncl.
 dogma anathematizare, quae et impia epistola defendit et coliaudat.“

„Si igitur et ipse Ibas propter impiam epistolam saepius accusatus, non est ausus eam suam dicere, sed etiam Calchedonense sanctum Con-

καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος πάντα τὰ ἐναντία ταύτης πα- R 834
 ρεσκεῖασεν αὐτὸν πρᾶξαι, πῶς εἶχεν ἡ αὐτὴ ἁγία σύνοδος τὴν
 εἰρημένην ἐπιστολὴν δέξασθαι καὶ τῷ κρίματι τῆς περιεχομένης
 αὐτῇ ἀσεβείας ὑποπεσεῖν, ἀφ' ἧς Ἰβαν ἐλευθερωῶσαι ἐσπούδασεν; C

5 Ἐπειδὴ δὲ πάσας ὑπερβαίνοντες τὰς περιεχομένας τῇ ἐπι-
 στολῇ βλασφημίας οἱ αἵρετικοὶ τοῦτο μόνον ἕξ αὐτῆς προφέρουσι
 τὸ πρὸς ἀπάτην τῶν ἀπλουστέρων παρὰ τοῦ τὴν ἐπιστολὴν γρά-
 ψαντος εἰρημένον, τοῦτ' ἔστιν δύο φύσεις, μίαν δύναμιν, ἐν
 πρόσωπον, ἀποδείξομεν αὐτὸν καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἰδίαν ἀσεβείαν
 10 παραμυγνύντα. τίνος γὰρ ἂν καὶ λέγοι δύο φύσεις καὶ ἐν πρόσω-
 πον ὁ ἀπαρνούμενος τὸν θεὸν λόγον σαρκιωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας ἐν-
 δόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τεχθῆναι ἕξ αὐτῆς;
 ἀλλὰ πρόδηλον ὡς ἐκάστη φύσει ἴδιον πρόσωπον ἀπονέμει, κα-
 θὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος ἐν τοῖς οἰκείοις λόγοις βλασφη- D
 15 μούντες ἐξέθεντο· οὓς καὶ ἐκδικεῖ ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν μετὰ
 τῆς αὐτῶν ἀσεβείας. ἐκεῖνοι γὰρ φανερώς λέγουσι δύο πρόσωπα
 τοῦ θεοῦ λόγον καὶ τοῦ Χριστοῦ, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον ἀποκα-
 λοῦσι κατὰ σχετικὴν συνάφειαν, καὶ τὴν αὐτὴν ἀξίαν τε καὶ τι-
 μὴν ἐν πρόσωπον ἀναφαίνεσθαι λέγουσιν. ἀλλὰ καὶ τῶν δύο φύ-
 20 σεων μίαν δύναμιν ἤτοι δυναστείαν λέγων ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
 λὴν φανερός ἐστιν ὡς καὶ ἐν τούτῳ ἀκολουθεῖ τοῖς εἰρημένοις αἰ- V 290
 ρετικοῖς, Θεοδώρῳ μὲν λέγοντι ἐν τοῖς περὶ ἐνανθρωπήσεως

2. ἁγία] ἡ ἁγία P sola. 10. λέγει PV. 13. ἀλλὰ πρόδηλον om. P.
 15. οὓς δὲ καὶ P. 19. ἀναφέρεσθαι P, ἀναφαίνεσθαι V, m. R.
 21. φανερώς PV. 22. ἀνθρωπήσεως P.

cilium omnia ei contraria compulit eum peragere: quomodo eadem sancta synodus memoratam epistolam susciperet, et condemnationi impietatis quae in ea continetur, sese subiceret, a qua Ibam liberare festinavit? "
 „Quoniam autem omnes blasphemias epistolae praetermittentes haereticum, hoc solum ex ipsa proferunt, quod ad decipiendos simpliciores scriptor epistolae dixit, hoc est, duas naturas, unam virtutem, unam personam; demonstrabimus quod ipse etiam in hoc suam commiscuit impietate-demonstrationem. Cujus enim diceret duas naturas et unam personam, qui abnegatmus ipsum Deum Verbum incarnatum de sancta et gloriosa Dei Genitrice et semper quod et Virgine Maria, et natum esse ex ipsa? Sed certum est, quod unicuique Leuncl. naturae suam personam attribuit, sicut Theodorus et Nestorius in suis quod ipsum libris blasphemantes exposuerunt, quos defendit scriptor epistolae cum et demon-eorum impietate. Illi enim aperte dicentes duas personas Dei Verbi, etstramus in. Christi, quem purum hominem vocant, per affectualem conjunctionem, et dicit. ita et per eandem dignitatem et honorem unam personam apparere dicunt: sed Leuncl. et duarum naturarum unam virtutem sive potentiam dicens scriptor epistolae, manifestus est quod et in hoc memoratos haereticos sequitur, Theodorum quidem dicentem in diversis libris de Incarnatione impie ex-

P 364 αὐτοῦ διαφόροις λόγοις ἀσεβῶς ἐκτεθεῖσιν, Νεστορίῳ δὲ ἐν πολλοῖς συγγράμμασι, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ γραφείῳ πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν αἰρετικὸν Ἱεραπολίτην, ὅτι τῶν δύο φύσεων μία ἐστὶν ἀθθεντία καὶ μία δύναμις ἦτοι δυναστεία καὶ ἐν προσώπων κατὰ μίαν ἀξίαν καὶ τὴν αὐτὴν τιμὴν. ἀφ' ὧν ἀποδείκνυται ὅ 5 τὴν ἐπιστολὴν γράψας κατὰ τὴν ἐκείνων κακοδοξίαν ἀντὶ προσώπων τῇ τῶν φύσεων προσηγορίᾳ χρησάμενος. μία γὰρ ἀθθεντία καὶ μία δύναμις ἦτοι δυναστεία καὶ μία ἀξία καὶ ἡ αὐτὴ τιμὴ οὐκ ἐπὶ διαφόρων φύσεων, ἀλλ' ἐπὶ διαφόρων προσώπων καὶ

B τῆς αὐτῆς οὐσίας λέγεται, ὅπερ ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος ὁμολογοῦν- 10

R 836 μεν. ὅθεν καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες ἀνεθεμάτισαν τοὺς κατ' ἀθθεντίαν ἢ δύναμιν ἦτοι δυναστείαν ἢ ἀξίαν ἢ ἰσοτιμῶς λέγοντας τὸν θεὸν λόγον τῷ Χριστῷ ἠγῶσθαι, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον οἱ ἀπὸ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου καλοῦσιν, ἀλλ' οὐχὶ καθ' ὑπόστασιν τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, ἐψυχώμενην ψυχῇ λογικῇ καὶ 15 νοεῖ, τὴν ἔνωσιν γεγενῆσθαι ὁμολογοῦντας.

Καὶ ἔρκει μὲν ταῦτα πρὸς τὸ διελέγξαι τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐκδικούντων τὴν μυστῆρὰν ἐκείνην ἐπιστολὴν. πλὴν ὁμως καὶ πρὸς τῷ τέλει τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς ὁ ταύτην γράψας τὴν ἰδίαν

C δείκνυσι κακοδοξίαν, λέγων ὅτι δεῖ πιστεῖν εἰς τὸν ναὸν καὶ 20 εἰς τὸν ἐνοικοῦντα ἐν τῷ ναῷ· ἐν οἷς φανερῶς δύο εἰσάγει

3. αἰρετικὸν καὶ Ἱεραπολίτην P. 11. ἀνεθεμάτισαν P. 15. ἐμψυχώμενην P. 16. ἔνωσιν] γένεσιν V. 19. αὐτῆς ἐπιστολῆς] ἐπιστολῆς αὐτῆς P. 21. οἰκοῦντα P.

positis, Nestorium autem in multis quidem scriptis, et maxime in epistola scripta ad Alexandrum Hierapolitanum haeticum, quod duarum naturarum una est auctoritas, et una virtus, sive potentia, et una persona per dignitatem eumdemque honorem: ex quo ostenditur, qui scripsit epistolam, secundum illorum perfidiam pro personis usus vocabulo naturarum. Una enim auctoritas, et una virtus sive potentia, et una dignitas et idem honor, non in diversis naturis, sed in diversis personis ejusdem substantiae dicitur, quod in sancta Trinitate confitemur. Unde et sancti Patres anathematizaverunt eos, qui per auctoritatem, aut virtutem, sive potentiam, aut dignitatem, aut aequalitatem honoris, dicunt Deum Verbum unitum esse Christo; quem purum hominem vocant Theodori et Nestorii sequaces, sed non secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem animatam anima rationali et intellectuali, unitatem factam esse confitentur.

„Et haec quidem sufficiebant ad convincendam impietatem eorum, qui sceleratam epistolam vindicant. Tamen et in fine scriptor ejusdem epistolae ostendit suam perfidiam, dicendo quod oportet credere in Templum, et in eum qui habitat in Templo: per quae aperte duas introdu-

πρόσωπα. ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν ἀσέβειαν ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
λὴν παρὰ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου ἐδιδάχθη. ἡ μὲντοι καθολικὴ
ἐκκλησία τὴν τοιαύτην κακοδοξίαν κατακρίνουσα οὐχὶ εἰς τὸν
ναὸν καὶ εἰς τὸν ἐνοικοῦντα ἐν τῷ ναῷ, ἀλλ' εἰς ἕνα κύριον
5 Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρω-
πήσαντα ὁμολογεῖν καὶ πιστεύειν παραδίδωσιν. οὐδὲν δὲ θαυμα-
σιὸν εἰ τῇ τῶν φύσεων ὀνομασίᾳ ἐχρήσατο ὁ τὴν ἀσεβῆ ἐκείνην
ἐπιστολὴν γράψας· ἔθος γὰρ τοῖς αἵρετικοῖς πρὸς ἀπάτην τῶν
ἀπλουστέρων ταῖς παρὰ τῶν ὀρθοδόξων εἰσεβῶς λεγομέναις φω- D
10 ναῖς κερῆσθαι καὶ τὴν εὐσεβῆ τοίτων ἔννοιάν τε καὶ ἐξηγήσιν
πρὸς τὴν οἰκειάν μεταφέρειν ἀσέβειαν, ἐπειδὴ ἔστιν ὅτε αἱ αὐταὶ
φωναὶ καλῶς μὲν ἐξηγούμεναι καὶ νοούμεναι μετὰ τῆς εὐσεβείας
εἰσὶ, κακῶς δὲ παρὰ τῶν αἵρετικῶν ἐξηγητούμεναι καὶ προσφερό-
μεναι τὸ ἀσεβές ἔχουσιν.

15 Ζαμέλει Νεστόριον εἰπόντα μὲν δύο φύσεις καὶ ἓν πρόσωπον,
μὴ ὁμολογοῦντα δὲ τούτων τὴν καθ' ὑπόστασιν ἔνωσιν, ἣ ἐν
Ἐφέσῳ πρώτη ἁγία σύνοδος, ἧς ἐξῆρχον Καίλεστινος καὶ Κύριλ- P 365
λος οἱ ἐν ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ, οὐ προσεδέξατο, ἀλλὰ καὶ κατεδίκα-
σεν. ἡμεῖς δὲ τῇ τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίᾳ διὰ πάντων ἀκο-
20 λουθοῦντες, καὶ τὴν τῶν δύο φύσεων ἔνωσιν, ἐξ ὧν ὁ κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὁ εἰς τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ Θεὸς λόγος

4. οἰκοῦντα P. 5. τοῦ om. P. 16. αὐτῶν P. 18. οὐ om. P.
ib. προσεδέξαντο — κατεδίκασαν PV. 21. ὁ primum om. P.

cit personas. Sed et istam impietatem a Theodoro et Nestorio scriptor
epistolae edoctus est. Catholica autem Ecclesia talem condemnans per-
fidiam, non in Templum, et in eum qui habitat in Templo, sed in unum
Dominum nostrum Jesum Christum, Dei Verbum incarnatum et hominem
factum confiteri et credere tradit. Nihil autem mirandum est, si voca-
bulo naturarum usus est scriptor illius impiae epistolae. Solent enim et *Leuncl.*
haeretici, ut simpliciores decipiant, vocibus quidem uti quae ab ortho-
doxis pie dicuntur, rectum autem earum intellectum et expositionem ad et *Leuncl.*
suam impietatem transferre, quoniam autem eadem voces, quando bene
exponuntur et intelliguntur, cum pietate sunt; quando autem male ab-
quando eae-
haereticis intelliguntur et proferuntur, impietatem habent.“
dem, etc.

„Itaque Nestorium duas quidem naturas et unam personam dicen-
tem, non confitentem autem earum unitatem secundum subsistentiam,
Ephesina prima Synodus, cujus auctores erant Caelestinus et Cyrillus
sanctae memoriae, non suscepit, sed condemnavit. Nos autem sanctorum
Patrum doctrinam per omnia sequentes, et unitatem duarum naturarum,
ex quibus Dominus noster Jesus Christus unus sanctae Trinitatis, Deus
interpre-
tantur et
proferun-
tur,

σαρκωθεῖς, συντετέθη, καὶ τὴν τούτων διαφορὰν οὐκ ἀνηρημένην διὰ τὴν ἔνωσιν, ὡς ἀνωτέρω σαφέστερον ἀπεδείξαμεν.

- R 838 Καὶ ἤρκει μὲν τὰ παρ' ἡμῶν εἰρημένα πληροφοροῦσθαι τοὺς μὴ βουλομένους φιλονεικεῖν· ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς ἀσέβειαν ἕπαξ ἐκκλίναντες καὶ ἑτέροις ἐπιχειροῦσιν, ἀναγκαίως ἡμεῖς καὶ τὰς 5
- B τοιαύτας αὐτῶν προφάσεις ματαίας ἀποδείξομεν. φασὶ γὰρ μὴ
- V 291 δεῖν ὑπὸ μέμψιν γενέσθαι τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν διὰ τὸ φέρεσθαι ἐν τισὶ βιβλίοις. ἀλλ' εἰ τοῦτό τις κατὰ τὴν αὐτῶν ἄνοιαν προσδέξῃται, δεῖ καὶ Εὐτυχέα καὶ Νεστόριον δέχεσθαι, ἐπειδὴ πολλὰ καὶ περὶ τούτων τοῖς ἐν τῇ συνόδῳ πεπραγμένοις ἐμφέρεται· 10 ἀλλ' οὐδεὶς τῶν εὐφρονούντων τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις προσέξει τὸν νοῦν. τὰ γὰρ περὶ τῶν αἰρετικῶν ἐν ταῖς συνόδοις προφερόμενα καὶ μέρος τῶν ὑπομνημάτων γινόμενα οὐκ ἐπὶ τῷ ἔλευθερωθῆναι, ἀλλ' εἰς ἔλεγχον αὐτῶν καὶ ἐπὶ μείζονι κατακρίσει αὐτῶν τε καὶ τῶν τὰ ὅμοια τούτοις φρονούντων παραλαμβάνεται. 15

C Εἰ καὶ ὅτι τὰ τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς φερόμενα ὑπομνήματα ἐν τισὶ μὲν βιβλίοις, ὡς εἶρηται, ἐντέτακται, ἐν δὲ τοῖς ἀθθεντικοῖς, ἐν οἷς ὑπέγραψαν οἱ ὀσιώτατοι ἐπίσκοποι, οὐδαμῶς ἠῤῥηται, πλὴν κάκεινῳ δεῖ προσέχειν τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἐρευνῶντας, ὅτι πολλάκις τινὰ ἐν ταῖς συνόδοις παρὰ τινῶν ἐν αὐτοῖς εἰρι- 20 σκομένων λέγεται ἢ κατὰ προσπάθειαν ἢ κατ' ἐναντίωσιν ἢ κατὰ

12. τοῖς PV. 16. Εἰ καὶ] Δεῖ δὲ P. 19. δεῖ] δὲ PV.

Verbum incarnatus, compositus est, et quod earum differentia non interempta est propter unitatem, in superioribus apertius demonstravimus.“

„Et sufficiebant quidem quae praediximus, satisfacere eis qui nolunt contendere. Sed quoniam illi, qui semel ad impietatem declinaverunt, et alia proponere conantur, necessario nos et tales eorum occasiones vanas ostendemus. Dicunt enim non oportere vituperare impiam epistolam, eo quod in aliquantis fertur codicibus. Sed si hoc aliquis secundum eorum dementiae sufficiat, oportet et Nestorium et Eutychem suscipi, quoniam plurima et de his in gestis continentur quae apud Synodum acta sunt. Sed nemo sapiens dictis eorum animum intendet. Quae enim de haereticis proferuntur in Synodis et pars gestorum fiunt, non ad liberationem inseruntur, sed ad majorem condemnationem eorum, et qui eis similia Quamvis, sapiunt. Quamvis autem exemplaria impiae epistolae quae circumferuntur, etc. desunt, in aliquibus codicibus, ut dictum est, inserta sint, tamen in authenticis in quibus sanctissimi Episcopi subscripserunt, nullatenus inveniuntur.“

apud Leuncl.

„Oportet autem etiam illud attendere eos qui veritatem perscrutantur, quod forsitan in Conciliis quaedam a certis ibi convenientibus dicuntur, aut per favorem, aut per contrarietatem, aut per ignorantiam.

ἀγνοίαν. οὐδεὶς δὲ προσέχει τοῖς κατὰ μέρος παρὰ τινῶν λεγομένοις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς κατὰ κοινὴν συναίνεσιν παρὰ πάντων ὀριζομένοις. εἰ γὰρ κατ' ἐκείνους βουλευθεῖη τις προσέχειν ταῖς τοιαύταις ἐναντιώσεσιν, ἐκίστη σύνοδος εἰρίσκεται ἐαυτὴν ἀνα- D
5 τρέπουσα.

Διὰ ταῦτα τοίνυν ἔδει αὐτοὺς, εἴπερ ὀρθῶς ἐδέχοντο τὴν ἁγίαν σύνοδον, μὴ τοιαύτας αὐτῇ μέμψεις περιάπτειν, ἀλλὰ ἀκολουθῆσαι τοῖς διδασκάλοις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἁγίοις Ἀθανασίῳ τῷ γενομένῳ τῆς Ἀλεξανδρείων
10 ἐπισκόπῳ καὶ πολλοῖς καὶ μεγάλους ἀγῶνας ἀναδέξασμένῳ ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως κατὰ πάσης αἰρέσεως, καὶ μάλιστα τῶν ἀσεβειστάτων Ἀρειανῶν. τῶν γὰρ αὐτῶν Ἀρειανῶν πρὸς ἀπάτην τῶν λαῶν εἰς τὴν ἑαυτῶν μερίδα ἐπισπωμένων Διονύσιον, πρὸ πολλῶν ἐτῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου τῆς Ἀλεξαν- P 366
15 δρείων γενομένου ἐπισκόπου, καὶ λεγόντων ὡς καὶ αὐτὸς Διονύσιος τὰ ὅμοια αὐτοῖς ἐφρόνησεν, Ἀθανάσιος ὁ μέγας τῆς ἐκκλη- R 840
σίας διδάσκαλος πολλοῖς τρόποις ἐγγράφως ἀπέδειξεν τὴν ὀρθὴν πίστιν Διονύσιον ἕξ ἀρχῆς κηρῦσαι καὶ μηδαμῶς ἐπικοινωνῆσαι τῇ τῶν Ἀρειανῶν ἀσεβείᾳ. οὔτοι δὲ τὰ τῶν αἰρετικῶν φρονοῦν-
20 τες εἰς τὴν οἰκείαν ἀσεβείαν ταύτη περιάπτειν σπονδάζουσιν. ὁποῖον δὲ ἐστὶ κατάκριμα καὶ πολὺ ἐπίκειται ἀρὰ τοῖς εἰς πατέρας ἁμαρτάνουσιν διδάσκει ἡμᾶς καὶ ἡ θεία γραφή. εἰ γὰρ Χάμ ὁ

11. ὀρθῆς om. P. 18. κηρῦξας P. 19. τὰ om. P. 20. ἀσεβείαν om. P. 22. καὶ om. P.

Nemo autem attendit ea quae per partem a quibusdam dicuntur: sed sola illa, quae ab omnibus communi consensu definiuntur. Si enim aliquis secundum illos voluerit attendere ejusmodi contrarietates, unaquaeque Synodus inveniatur semetipsam destruens."

„Propter haec igitur oportebat eos, si sanctum Concilium recte susciperent, non tales blasphemias ei applicare, sed sequi Doctores Catholicae Ecclesiae, et maxime sanctum Athanasium, qui fuit Alexandriae Episcopus, et plurimos et magnos labores suscepit pro recta Christianorum fide adversus omnem haeresiu, et maxime contra impiissimos Arianos. Ipsis enim Arianis ad decipiendos populos suo errori conjungentibus Dionysium, qui ante multos annos Athanasii fuit Alexandriae Episcopus, et dicentibus quod et ipse Dionysius similia eis sapuit, Athanasius magnus Ecclesiae Doctor multis modis ostendit in scriptis, rectam fidem Dionysium ab initio praedicasse, nulloque modo participem Arianæ impietatis fuisse. Isti autem haeretica sapientes, suam impietatem eidem Synodo applicare festinant. Qualis autem est condemnatio, et qualis imminet maledictio eis qui in patres peccant, docet nos et divina Scriptura. Si enim Cham filius Noe cum vidisset nudum suum patrem, quo-

υἱὸς τοῦ Νῶε θεασάμενος γυμνὸν τὸν ἴδιον πατέρα, καὶ μὴ καλύ-
 B ψας τὴν τοῦ πατρὸς σωματικὴν γύμνωσιν, ἐξελθὼν ἀπήγγειλε
 ταύτην τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἐκεῖνοι ἱματίῳ ταύτην περιεσκεπάσαν,
 αὐτὸς δὲ Χάμ καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντες ὑπὸ κατάραν γεγόνα-
 σιν, οἱ δὲ σκεπάσαντες εὐλογίας μεγάλης ἠξιώθησαν, πολλῶν 5
 μᾶλλον οὗτοι μελζονοὶ καὶ ἔτι πλείονοι κατακρίσεώς εἰσιν ἄξιοι
 οἱ τὴν μηδαμῶς προσοῦσαν ἀτιμίαν τῇ συνόδῳ σπουδάζοντες διὰ
 τῆς ἀσεβείας τῆς ἐπιστολῆς καὶ Θεοδώρου περιόπτειν αὐτῇ. ἀλλ'
 οὐ διὰ τοῦτο ἡ ἀσεβῆς ἐπιστολὴ ἢ οἱ ταύτης ἀντιποιοῦμενοι ἐκ-
 φρεῖζονται τὴν ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀσεβείᾳ κατάκρισιν, ἀλλ' οἷδὲ Θεό- 10
 C
 V 292 δωρος ὁ Ἑλληνῆς τε καὶ Ἰουδαίους καὶ πάντας αἰρετικοὺς τῇ ἀσε-
 βείᾳ ὑπερβαλλόμενος. οὗτος γὰρ πρὸς ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ βλασφη-
 μίαις οὐκ ἠρέσθη τῷ πρὸς τὴν ἰδίαν πλάνην παρεξηγεῖσθαι
 τὸ σύμβολον τῶν τῶν καὶ ἡ ἁγίων πατέρων, ἀλλὰ καὶ περιφρο-
 νήσας τούτου ἕτερον σύμβολον ἐξέθετο πάσης ἀσεβείας πεπληρω- 15
 μένον; ἐν ᾧ ἀναθεματίσαι τοὺς ἐτέρως φρονοῦντας ἢ παραδιδόν-
 τας ἐτόλμησεν, ὥστε ὅσον κατὰ τὴν ἐκείνου μανίαν πάντας τοὺς
 ἁγίους ἀποστόλους καὶ πατέρας κατακεκρίσθαι. τοῦτο δὲ τὸ ἀσε-
 βῆς Θεοδώρου σύμβολον καὶ ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον πρώτῃ συνόδῳ
 D προκομισθὲν καὶ ἐν Χαλκηδόνι ἀναγνωσθὲν ὑφ' ἐκατέρως συνό- 20
 δον μετὰ τοῦ ἐκθεμένου καὶ τῶν δεξαμένων αὐτὸ κατεκρίθη.
 ἐπειδὴ δὲ τινες τὸν ὑπὲρ Θεοδώρου λόγον ποιοῦμενοι, προφερο-

2. ἐπήγγειλε P. 9. αὐτῆς P. 12. ὑπερβαλλόμενος PV. 14. τὸ
 om. P. 16. ἢ παραδιδόντας om. P. 17. ἐκείνων V. 22. ποιού-
 μενοι λόγον P.

niam non cooperuit patris corporalem nuditatem, sed egressus nuntiavit
 eam fratribus, et illi vestimento eam cooperuerunt, ipse quidem Cham,
 et illi qui ex ipso nati sunt, sub maledictione facti sunt; qui autem coo-
 peruerunt, magnam benedictionem meruerunt: multo magis isti majore et
 ampliore condemnatione digni sunt, qui ad Synodum minime pertinentem
 infamiam, festinant per impietatem epistolae, et Theodori, eidem sanctae
 Synodo applicare. Sed non ideo impia epistola, vel defendentes eam,
 condemnationem suae impietatis effugient: sed neque Theodorus, qui
 Paganos et Judaeos, et omnes haereticos impietate superat. Impio enim
 Theodoro non sufficit super alias ejus blasphemias ad suum errorem
 male interpretari Symbolum trecentorum decem et octo sanctorum Pa-
 trum: sed etiam contempto eo, aliud Symbolum exposuit omni impietate
 plenum, in quo anathematizare ausus est eos, qui aliter sapiunt vel tra-
 dunt, ut quantum ad illius insaniam pertinet, omnes Sancti Apostoli et
 Patres condemnarentur. Hoc autem Theodori impium symbolum et in
 Ephesina prima Synodo prolatum, et in Chalcedonensi recitatum, ab
 utraque Synodo cum ejus expositore, et eis qui illud suscipiunt, con-
 demnatum est. Quoniam autem quidam, verba pro Theodoro facientes,

μένων τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐ-
 τοῖς βλασφημίαν προσποιοῦνται μὲν λέγειν ὅτι ἀσεβῆ ταῦτα τυγ-
 χάνει, αὐτὸν δὲ τὸν τὴν τσικνὴν ἀσεβειαν ἐξήμεσαντα παραι-
 τοῦνται ἀναθεματίζειν, θανατῶμεν τὴν τούτων ἄνοιαν, ὅτι
 5 τῇ θεῷ τολμῶσιν ἐναντιοῦσθαι γραφῇ, φανερώς λεγούσῃ ὅτι ἐν R 842
 ἴσῳ μισητὰ θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ· καὶ γὰρ τὸ
 πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθήσεται. εἰ δὲ ὁμοίως τῇ αὐ- P 367
 τοῦ ἀσεβείᾳ μισητὸς θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν, πρόδηλον ὡς ὁ τοιοῦτος
 κευώρισται τοῦ θεοῦ καὶ τῷ ἀναθέματι δικαίως ὑποβάλλεται.
 10 τὸ γὰρ ἀνάθεμα οὐδὲν ἕτερον σημαίνει ἢ τὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ χω-
 ρισμόν, ὡς ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ τῇ καινῇ διαθήκῃ τὸ περὶ τοῦ ἀνα-
 θέματος κριμα δηλοῖ. ὅτι δὲ καὶ κύριος τοὺς μὴ μένοντας ἐν τῷ
 τῆς ἀληθείας αὐτοῦ λόγῳ κευωρισμένους εἶναι λέγει τῆς ἐκκλησίας,
 ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους διαλεγόμε-
 15 νος οὕτω φησί, Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς
 ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ δὲ B
 υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ὅτι δὲ τὴν παρὰ τοῦ κυρίου ὠνομασμέ-
 νην οἰκίαν ἡ θεία γραφὴ ἐκκλησίαν θεοῦ ζῶντος καλεῖ ὁ ἀπόστο-
 λος μαρτυρεῖ ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον πρώτῃ ἐπιστολῇ. εἰ δὲ λέ-
 20 γουσί τινες μὴ δεῖν Θεόδωρον μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι,
 ἴστωσαν οἱ τὸν τοιοῦτον αἰρετικὸν ἐκδικοῦντες ὡς πῦς αἰρετικὸς
 μέχρι τέλους τῇ οἰκίᾳ πλάνῃ ἐμμείνας δικαιοτέρον διηνεκεῖ ἀνα-

3 τὴν αὐτὴν P. 12. δῆλον R. 14. εὐαγγελίῳ] VIII. 34. 16. ὁ
 δὲ — αἰῶνα om. P. 19. πρώτῃ] 15. id. λέγωσι RV.

cum proferuntur impia ejus conscripta, propter insertam eis blasphemiam confingunt quidem dicere quod impia sunt, ipsum autem qui talem impietatem evomuit, recusant anathematizare: miramur eorum dementiam, quod divinae Scripturae contraria agunt, evidenter dicenti, quia *aequaliter horribilia sunt apud Deum impius et impietas ejus*. Actio enim cum auctore puniatur: Si autem similiter impietati horribilis est Deo et ille **actore** qui impie agit, certe separatus est talis a Deo, et anathemati juste subjicitur. Anathema enim nihil aliud significat, nisi a Deo separationem, sicut in veteri et novo Testamento iudicium de anathemate significat. Quod autem et Dominus eos qui non permanent in Verbo veritatis ipsius, separatos esse ab Ecclesia dicit, in Evangelio secundum Joannem, *Judaeos alloquens, sic ait: Omnis qui facit peccatum, servus est peccati. Servus autem non manet in domo in aeternum: filius autem permanet in aeternum*. Quod autem, quam Dominus nominat domum, divina Scriptura Ecclesiam Dei vivi vocat, Apostolus testatur in epistola prima ad Timotheum. Si vero quidam dicunt, non oportere Theodorum post mortem anathematizari, sciant qui talem haereticum defendunt, quod omnis haereticus usque ad finem vitae in suo errore permanens, juste perpetuo

θεματισμῶ καὶ μετὰ θάνατον ὑποβάλλεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ πολ-
 λοῖς γέγονεν αἰρετικοῖς ἀρχαιοτέροις τε καὶ τοῖς ἔγγυτέρω, τουτέ-
 στιν Βαλεντίνῳ, Βασιλείδῃ, Μαρκίῳ, Κηρίνθῳ, Μανιχαίῳ,
 C Εὐνομίῳ καὶ Βονόσῳ. τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ Θεοδώρου γέγονεν,
 καὶ ἐν ζῳῇ κατηγορηθέντι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματισθέντι 5
 ἐπὶ τῶν ἁγίων πατέρων, οἷς εἰ μὴ βούλονται περθεσθαι ὡς αἰ-
 ρετικοὶ οἱ τούτου ἀντιποιοῦμενοι, τῇ γοῦν παρ' αὐτῶν ἐκδικου-
 μένῃ ἀσεβεῖ ἐπιστολῇ πιστευσάτωσαν, ἥτις εἰ καὶ τὰ μάλιστα
 Θεόδωρον ἐκδικεῖ, ὅμως φανερῶς λέγει ὅτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας
 παρὰ ἁγίων πατέρων ἀνεθεματίσθη· καὶ ἔξ ἐκείνου πολλὴ ζήτη- 10
 σις γέγονεν περὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ὡς ἀσεβείας δηλον-
 οῦτι πεπληρωμένων. τοῦτο δὲ ἐποίουν τρηκαῦτα οἱ τῆς καθολι-
 κῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι, ἐφ' ᾧ μὴ τοὺς ἄπλουστέρους τυγχά-
 D νοντας τοῖς ἐκείνου ἀσεβεῖσι συγγράμμασι τῆς ὁρθῆς παρατρέπε-
 V 293 σθαι πίστεως. οὗ δὲ οἱ ἀσεβεῖς εἰ καὶ μὴ τὸν κατὰ πρόσωπον 15
 ἐν ζῳῇ δέξονται ἀναθεματισμὸν, ὅμως καὶ μετὰ θάνατον ἀναθε-
 ματίζονται ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δεικνύται ἐκ τῶν ἁγίων
 R 844 συνόδων. ἡ μὲν γὰρ ἐν Νικαίᾳ τοὺς τὸ ἀσεβὲς Ἀρειῶν φρόνημα
 πρεσβεύοντας ἀνανύμως ἀνεθεμάτισεν, ἡ δὲ ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει τὴν Μακεδονίον ἀσεβεστάτην αἵρεσιν· ἀλλ' ὅμως ἡ ἁγία 20
 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία καὶ μετὰ θάνατον Ἀρειῶν καὶ Μακεδόνιον ὀνο-
 μασι ἀναθεματίζει. ἐκ πολλῶν δὲ τῶν ἀποδείξεων ἐλεγχόμενοι

3. Οὐαλεντίνῳ P. ib. Βασιλείδῃ PV. 6. οἷς om. V. 10. ἀνα-
 θεμ. P. 13. διδάσκαλοι om. V. 14. τῆς P. 15. οἱ om. P.

anathemati et post mortem subjicitur. Et hoc in multis haereticis et antiquioribus et propioribus factum est, id est, Valentino, Basilide, Marcione, Cerintho, Manichaeo, Eunomio, et Bonoso Hoc autem idem et in Theodoro factum est, et in vita accusato, et post mortem anathematizato a sanctis Patribus quibus si credere noluerint ut haeretici ejus defensores, vel impiae epistolae, quam ipsi defendunt, credant: quae licet Theodorum collaudet, manifeste tamen dicit, quod in Ecclesia a sanctis Patribus anathematizatus est, et ex illo plurima inquisitio facta est de ejus conscriptis, utpote plenis impietate. Hoc autem tunc faciebant Catholicae Ecclesiae Doctores, ne simpliciores legentes illius impia conscripta, a recta fide declinarent Quod autem impii, licet non in vita in suam personam anathema susceperint, tamen et post mortem anathematizentur a Catholica Ecclesia, ostenditur a sanctis Synodis. Nicaena enim Synodus eos qui impii Arii sectam colunt, sine nomine anathematizavit. Quae autem Constantinopoli congregata est, impiam Macedonii haeresim anathema- similiter condemnavit: sed tamen sancta Dei Ecclesia et post mortem tizavit Arium et Macedonium nominatim anathematizat. Cum autem ex multis

- ὡς ἀσεβοῦσι διακενῆς οἱ Θεόδωρον καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ ἀντι-
 ποιούμενοι, ἐφ' ἑτέραν ματαίαν πρόφασιν κατευρέγουσι, λέ- P 368
 γοντες μὴ δεῖν αὐτὸν ἀναθεματισθῆναι διὰ τὸ ἐν τῇ κοινωσίᾳ
 τῶν ἐκκλησιῶν τετελευτηκῆναι. ἔδει δὲ αὐτοῖς εἰδέναι ὡς ἐκίνοι
 5 τελευτῶσιν ἐν τῇ κοινωσίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν οἱ τὸ κοινὸν τῆς εὐ-
 σεβείας δόγμα τὸ ἐπὶ τῆς καθολικῆς κηρυττόμενον ἐκκλησίας μέ-
 χρι τέλους φυλάττοντες. οὗτος δὲ τῇ οἰκίᾳ ἐντελευτήσας ἀσεβείᾳ
 ἀπὸ πάσης ἐκκλησίας ἐξεβλήθη. ἀμέλει τοι καὶ πᾶν τὸ πλήρωμα
 τῆς ἐν Μομφουεστίᾳ ἐκκλησίας, ἐν ᾗ λέγεται ἐπίσκοπος γεγενῆ-
 10 σθαι, διὰ τὰς βλασφημίας, δι' ἧς ἕπερ Ἑλλησί τε καὶ Ἰουδαίοις
 καὶ Σοδομίταις παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων συνηριθμήθη, ἀπή- B
 λειψαν ἕξ ἐκείνου τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας διπτύχων τὴν τούτου
 προσηγορίαν, ὡς τὰ περὶ τοῦτου συστάντα κατὰ τὴν αὐτὴν πό-
 λιν παρὰ τῇ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας ὑπομνήματα δείκνυσιν.
- 15 Θαιμιάζομεν τοίνυν τοῖς ἐκδικοῦντας Θεόδωρον οἰκειου-
 μένους αὐτόν τε καὶ τὴν αὐτοῦ ἀσέβειαν, ὅπου γε ἡ ἐκκλησίᾳ ἐν
 τῇ γέγονεν ἐπίσκοπος ὡς αἰρετικὸν ἐκ πολλῶν τῶν χρόνων αὐτὸν
 ἀπεβάλετο. ὅτι δὲ ἐπὶ κατακρίσει οἰκίᾳ τὴν τοιαύτην προβάλλον-
 ται πρόφασιν οἱ Θεόδωρον ἐκδικοῦντες ἔξεστι γινῶναι καὶ ἕξ
 20 αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ Ἰούδα γενομένου φοβεροῦ κρίματος. ἐκείνος γὰρ
 νομίσας λανθάνειν τὸν τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντα. C

1. διακενῶς P. 9. Μοφου. P. 11. ἀπέλειψαν P. 18. ἀπε-
 βάλλετο PV. 20. περὶ P.

probationibus convincuntur, quod supervacue et impie agunt qui Theodo-
 rum et impietatem ejus defendunt, ad aliam vanam occasionem confu-
 giunt, dicentes non oportere eum anathematizari eo quod in communica-
 tione Ecclesiarum mortuus est. Oportebat autem scire eos, quod illi
 moriuntur in communicatione Ecclesiarum, qui commune pietatis dogma,
 quod in universali Ecclesia praedicatur, usque ad finem servaverunt.
 Iste autem usque ad mortem in sua permanens impietate, ab omni Ec-
 clesia ejectus est. Itaque et omnis plenitudo Mopsuestenae Ecclesiae, in
 qua Episcopus dicitur fuisse, cum invenisset quod Paganis et Judaeis et
 Sodomitanis a sanctis Patribus connumeratus est, deleverunt ipsi ex illo
 a sacris Ecclesiae Diptychis ejus nomen, sicut gesta de hoc in eadem
 civitate apud Concilium Episcoporum illius Provinciae confecta osten-
 dunt."

„Miramur igitur Theodori sequaces, qui eum et impietatem ejus
 tamquam suam defendunt, cum Ecclesia, in qua fuit Episcopus, utpote
 haeticum ex multis temporibus eum ejecerit. Quod autem ad condem-
 nationem suam talem occasionem proponunt defensores Theodori, scire
 licet et ex ipso adversus Judam facto tremendo iudicio. Ille enim cum
 putasset latere eum qui occulta hominum cognoscit, sacramentis commu-
 nicavit cum Apostolis: sed tamen nihil ei profuit quod eum dolo commu-
 ejecit. ita
 Leuncl.

ἐκοινωνήσε τῶν μυστηρίων τοῖς ἀποστόλοις. ἀλλ' ὁμοως οὐδὲν αὐτὸν ὠνήσεν καὶ ἢ μετὰ ὑποκρίσεως κοινωνία, ἀλλ' οἷδ' ἐπὶ τὸ καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ δώδεκα ὀνομασθῆναι τοὺς μαθητάς, ὡς γρησιν Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς λέγων, Θωμᾶς δὲ ὁ λεγόμενος δίδυμος, εἰς τῶν ἑβ', οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἤλθεν ὁ Ἰησοῦς, 5 ἢ ἔξαιρεῖ τὸν Ἰούδαν τῆς κατακρίσεως ἢ συναριθμεῖσθαι ποιεῖ

- R 846 τοῖς ἀποστόλοις. ἄμελει τοι μετὰ τὴν τοῦ κυρίου ἀνάληψιν οἱ ἀπόστολοι δι' οἰκείας ψῆφον τὸν αὐτὸν Ἰούδαν καὶ μετὰ θάνατον
 D κατεδίκασαι, καὶ ἕτερον ἀντεισήγαγον. ὅτι δὲ ματαίαν πρόφασιν προβάλλονται λέγοντες μὴ δεῖν τοὺς τελευτῶντας αἰρετικούς ἀνα-10 θεματίζεσθαι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ κυρίου ῥημάτων ἀποδείξομεν. τοὺς γὰρ ἀσεβεῖς καὶ ἔτι ζῶντας νεκροὺς ὀνομάζει, λέγων, Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἐαυτῶν νεκροῦς· ὡς περ οὖν καὶ τοὺς δικαίους τελευτήσαντας ζῶντας ἀποκαλεῖ· λέγει γὰρ περὶ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ὅτι ὁ θεὸς οὐκ ἔστι νεκρῶν ἀλλὰ 15 ζῶντων. εἰ τοίνυν κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους οὐ χρὴ τοὺς αἰρετικούς τελευτῶντας ἀναθεματίζεσθαι, οὐδὲ ζῶντες αἰρετικοὶ ἀναθεματισθήσονται, οὓς ὁ κύριος νεκροὺς ἀποκαλεῖ διὰ τὸ ἀποκε-
 P 369 χωρισμένους εἶναι αὐτοῦ τοῦ εἰπόντος, Ἐγὼ εἰμι ἡ ζωὴ. καὶ κατ' αὐτοὺς λοιπὸν οὔτε ζῶντες οὔτε τελευτῶντες αἰρετικοὶ ἀναθεμα-20 τισθήσονται, καὶ μάτην κατ' ἐκείνους ἢ ἀποστολικὴ διδασκαλία
 V 294 παραδίδωκεν ἀναθεματίζεσθαι τοὺς παραδιδόντας παρ' ὃ παρε-

2. ἢ et καὶ om. P. 4. Ἰωάννης] XX. 24. 9. ἀντ' αὐτοῦ εἰσήγαγον P. 11. ἀποδείξομεν PV. 12. λέγων] Matth. VIII. 22. 14. καλεῖ P. ib. λέγει] XXII. 32. 18. κηρωρισμένους P. 20. οὔτε alterum om. P. 22. παρελάβομεν P.

nicavit. Sed licet post mortem ejus duodecim nominati sint Discipuli, sicut Joannes Evangelista dicit: *Thomas autem, qui Didymus dicebatur, venerat. sic unus ex duodecim, non erat cum ipsis quando venit Jesus*: tamen hoc non et Leuncl. liberat Judam a condemnatione, aut connumerari facit Apostolis. Unde post Ascensionem Domini, Apostoli per suam sententiam eundem Judam etiam post mortem condemnaverunt, et alium pro illo introduxerunt. unam Quod autem vanam occasionem proponunt, dicentes non oportere haereticos mortuos anathematizari, et ex ipsis Domini verbis ostendemus. Im-
 * non est pius enim et adhuc vivos, mortuos nominat, dicens: *Dimitte mortuos se- Deus. abestpelire mortuos suos*: sicut justos et jam defunctos, vivos nominat. Dicit in Cod. et a-enim de Abraham et Isaac et Jacob, quod *Deus non est Deus mortuo-
 pud Leuncl. rum, sed ** viventium. Si ergo secundum verba illorum non oportet hae-
 ** vivorum. reticos mortuos anathematizari, nec *** viri haeretici anathematizabuntur, sic et quos Dominus mortuos vocat, quia separati sunt ab ipso qui dixit: *Ego Leuncl. sum vita*, et secundum eos jam nec vivi, nec mortui haeretici anathema-
 *** corrige tizabuntur: et sine causa, secundum illos, Apostolica doctrina tradit ana-
 vivi. thematizari eos, qui tradunt praeter quod accepimus: sine causa sanctae

λάβαμεν, μίτην αἱ ἅγιοι σύνοδοι τοὺς αἵρετικοὺς κατέκριναν, μίτην καὶ οἱ ἄλλοι ἅγιοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας τοὺς αἵρετικοὺς ἀνεθεμάτισαν. μέμψονται δὲ καὶ Ἰερεμίᾳ τῷ προφήτῃ εἰπόντι, Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς, 5 καὶ Δαβὶδ τῷ προφήτῃ λέγοντι, Ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλιναντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ συντόμως εἰπεῖν, πάση τῇ θείᾳ γραφῇ, πολλαχοῦ τὰς τοιαύτας κατακρίσεις ἐπαγοῦσῃ τοῖς ἀσεβέσιν. B εἰ δὲ οἱ ἀμελῶς ποιοῦντες τὰ ἔργα κυρίου καὶ ἁμαρτάνοντες περὶ τὰς αὐτοῦ ἐντολὰς τοιαύταις κατακρίσεις ὑποβάλλονται, πόσω 10 μᾶλλον Θεόδωρος ὁ ἀσεβὴς ὁ τοιαῦτα κατ' αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βλασφημησας δικαιοτέρον κατακρίεται καὶ ἀναθεματίζεται; καὶ ἤρκει μὲν ταῦτα πρὸς ταῖς πυραυθεύσεις ἀνωτέρω τε καὶ ἐν ἑτέροις ἡμῶν λόγοις ἀποδείξεισι περὶ τοῦ δεῖν καὶ μετὰ τελευτὴν τοὺς αἵρετικοὺς κατα- 15 κρίνεσθαι κατασχύνειν τοὺς Θεοδώρου μεταποιουμένους καὶ C παύονται τῆς τοιαύτης ἀσεβείας· διὰ δὲ τὸ ἐμφιλονείκως τοῖς R 848 αὐτοῖς ἐπιμένειν τὸ πλεόν ἐροῦμεν ἵτι τινὲς τῶν συναχθέντων ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν ἁγία συνόδῳ καὶ ὑπογράψαντες τῷ ἔκτεθέντι παρ' αὐτῆς ὄρω ἦτοι συμβόλῳ τῆς πίστεως, ἐπειδὴ μετὰ ταῦτα 20 ἐναντία φρονήσαντες ἐγένησαν, οἱ μὲν ζῶντες, οἱ δὲ μετὰ θάνατον ἀνεθεματίσθησαν παρὰ Δαμάσου τοῦ τῆς ὁσίας μηνῆς πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ οἰκουμένηκῃς

3. ἀναθεμάτισαν P. 4. εἰπόντι] XLVIII. 10. 5. Δαβίδ] CXVIII. 21. ib. ἐκκλιναντες PV. 7. ἐπάγουσι PV. 16. παύονται] παύειν Labbeus.

Synodi haereticos condemnauerunt, sine causa et alii sancti Patres et Doctores Ecclesiae haereticos anathematizauerunt. Inculpat autem et Jeremiam Prophetam dicentem: *Execrandus qui opera Domini factis negligenter*; et David Prophetam dicentem: *Execrandi qui declinant a mandatis tuis*; et ut compendiose dicamus, omnem diuinam Scripturam in diuersis locis tales condemnationes impiis inferentem. Sin autem illi qui negligenter opera Dei faciunt, et peccant in mandatis ejus, talibus condemnationibus subjiciuntur: quando magis impius Theodorus, qui talia aduersus ipsum magnum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum blasphemavit, juste condemnatus est et anathematizatus? Et haec qui anathematizatur. sufficiebant, super memoratas et* aliis nostris libris insertas probatizatur. tiones, quas protulimus, ostendentes quod oportet etiam post mortem * in aliis haereticos condemnari, confundere eos qui Theodorum defendunt, et compescere a tali impietate. Quoniam autem contentiose in iisdem permanent, etiam quod est amplius, dicimus quia quidam ex ipsis qui in Nidicemus. sic caena sancta Synodo convenerunt, et expositae ab ea fidei definitioni et Leuicl. vel Symbolo subscripserunt, quoniam postea contraria sapientes apparuerunt, alii quidem vivi, alii autem post mortem anathematizati sunt a Damaso sanctae memoriae Papa antiquioris Romae, et ab universali Sardi-

συνόδου, καθὰ μωρτυρεῖ ἔ ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιος. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν
 Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος Δόμνον τὸν Ἀντιοχείας γενόμενον ἐπί-
 D σκοπον μετὰ θάνατον κατεδίκασεν, τολμήσαντα μόνον γράψαι
 δεῖν παρασιωπηθῆναι τὰ ἰβ' κεφάλαια τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου.
 ἐπειδὴ δὲ οἱ Θεοδώρου ἀντιποιοῦμενοι αἰρετικοὶ πάσης προτάσεως 5
 καὶ ἐγχειρήσεως ἐκπετιωκότες ἐπεχείρησαν λέγειν πρὸς ἀπάτην
 τῶν ἀγνοούντων ὡς ὁ τῆς ὕσεως μνήμης Κύριλλος ἐν τινι μέρει
 ἐπιστολῆς τοῦτον ἐπήρυσεν, ἐκ πολλῶν ἀποδείκνυται ὅτι οὐ συμ-
 βαίνει τὸ αὐτῶν ἐγχειρημα τοῖς εἰρημένοις παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις
 Κυρίλλου ἐν διαφόροις αὐτοῦ λόγοις κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Θεοδώ- 10
 ρου, ἐν οἷς ἀσεβέστερον αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων αἰρετικῶν ἀπο-
 δεῖξας, εἶτα οὐκ ἐνεγκῶν τὸ πληθὸς τε καὶ μέγεθος τῶν αὐτοῦ
 P 370 βλασφημιῶν τῶν εἰρημένων κατὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπεφθέγγετο οὕτως εἰπὼν, Ἐξέστη ὁ
 οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλείω σφόδρα, λέγει κύριος. 15
 ὦ τῆς ἀποθρόνου σκαιοῦτος, ὦ γλώσσης λαλοῦσης ἀδικίαν κατὰ
 τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ κέρας αἰρούσης. καὶ πάλιν, Ἐπίθες, ἄνθρωπε,
 τῇ σαντοῦ γλώττῃ θύραν καὶ μοχλόν· παῦσαι τὸ κέρας εἰς ὕψος
 ἐπαίρων καὶ λαλῶν ἀδικίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ. μέχρι τίνος ἐπιπη-
 δῆς ἀνεξικακοῦντι Χριστῷ; εἰς τοῦν ἔχε τὸ γεγραμμένον παρὰ 20
 τοῦ Θεοπεσίον Παύλου, Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελ-
 B φούς καὶ πλήττοντες αὐτῶν ἀσθενοῦσαν τὴν συνείδησιν εἰς Χρι-

1. καταμωρτυρεῖ R. ib. ἡ om. P. 15. ἐπὶ πλείω] De formula
 hac semibarbara vid. annot. ad Xenoph. Hist. gr. II. 2. 16. p. 283.
 21. Παύλου] I. Cor. VIII. 12. 22. τὴν om. P.

censi Synodo, prout testatur Sanctus Athanasius. Sed et Calchedonensis
 sancta Synodus Domnum Antiochiaee factum Episcopum post mortem con-
 demnavit, quod solum ausus est scribere, oportere taceri duodecim capi-
 tula Sancti Cyrilli. Quoniam autem Theodori defensores haeretici, omni
 propositione et conatu excidentes, praesumunt dicere ad deceptionem
 ignorantium, quod Sanctae memoriae Cyrillus in aliqua parte epistolae
 illum collaudavit; ex multis ostenditur, quod non convenit eorum cona-
 men dictis a Sancto Cyrillo in diversis ejus libris contra impium Theo-
 dorum, in quibus magis impium omnibus aliis haeticis eum ostendens,
 deinde non sustinens plurimas et maximas ejus blasphemias contra ma-
 gnum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum dictas, exclamavit,
 ita dicens: Expavit coelum super hoc, et horruit amplius vehementer,
 dicit Dominus. O intolerabilem malignitatem, o linguam loquentem ini-
 quitatem contra Deum, et in altitudinem cornu extollentem. Et iterum:
 Impone homo tuae linguae ostium et seram: cessa cornu in altitudinem
 extollens, et loquens iniquitatem adversus Deum. Quosque insultas pa-
 tienti Christo? In mente habe scriptum a divino Paulo: Sic autem pec-
 cantes in fratres, et percutientes eorum infirmam conscientiam, in Christum

στὸν ἀμαρτάνετε. καὶ ἵνα τί καὶ ἐκ προφητικῶν φθέγγωμαι βι-
 βλιῶν, Ἐδικαιώθη Σόδομα ἐκ σοῦ. νενίκηκας τὰς Ἑλλήνων ἀθυ-
 ροστομίας, ἃς ἐποίησαντο κατὰ Χριστοῦ, μωρίαν ἡγοῦμενοι V 295
 τὸν σταυρόν. οὐδὲν ὄντα διέδειξας τὰ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀπονοίας R 850
 5 ἐγκλήματα. τούτων τοίνυν οὕτως ἐπὶ κατακρίσει τοῦ ἀσεβοῦς
 Θεοδώρου ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου εἰρημένων, εἰ καὶ δοίη
 τις κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον εἰρηκέναι τι
 ὑπὲρ Θεοδώρου, οὐδὲ τοῦτο ἐξαιρεῖται αὐτὸν τῆς κατακρίσεως.
 εὐρίσκομεν γὰρ ὡς πολλοὶ τῶν ἄλλων πατέρων τινὰς τῶν αἰρετι-
 10 κῶν ἀπεδέξαντο, ὡσπερ καὶ οἱ ἐν ἁγίοις Δάμασος καὶ Ἀθανά- C
 σιος καὶ Βασίλειος Ἀπολλινάριον, καὶ Λέων δὲ ὁ τῆς ὀσίας μνή-
 μης Εὐτυχεῖα. καὶ ὁμοως ἐπειδὴ φανερὰ γέγονεν ἡ τούτων ἀσέβεια,
 οὐκ ἐξέφυγον διὰ τὴν τοιαύτην ἀποδοχὴν οἱ αἰρετικοὶ τὴν μετὰ
 ταῦτα εἰς οἰκεῖον πρόσωπον καὶ τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν γενομένην
 15 κατὰ κρίσιν τε καὶ ἀναθεματισμόν. τοσαύτη δὲ ἐστὶν ἡ μανία
 τῶν Θεόδωρον ἐκδικοῦντων ὅτι τολμῶσι καταψεύδεσθαι καὶ Γρη-
 γορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς
 ἐπιστολὰς πρὸς αὐτὸν Θεόδωρον ἀποστειλάντων πεπληρωμένας
 ἐπαίρου· ὅπερ ψεύδους ἐστὶ μεστόν. Γρηγόριος μὲν γὰρ ὅτε ὑπὲρ D
 20 τῆς ἀληθείας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγωνισάμενος καὶ τοὺς λαοὺς
 ἀπὸ τῆς τῶν Ἀρειανῶν πλάνης εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπιστρέ-
 ψας εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανῆλθε πατρίδα, τὰς παρὰ τῶν αἰρετικῶν
 κακούργως προφερομένας ἐπιστολὰς οὐ πρὸς Θεόδωρον τὸν Μο-

1. φθέγγωμαι PV. Ezech. XVI. 51. 2. θυροστ. R. 9. τῶν al-
 terum om. P. 11. δὲ om. P. 19. ὅτι P.

peccatis. Et ut aliquid etiam ex propheticis loquar codicibus: *Justificata est Sodoma ex te, superasti Paganorum verbositates, quas contra Christum fecerunt, stultitiam existimantes crucem, nihil esse ostendisti Judaicae superbiae crimina.* His igitur ad condemnationem Theodori sic a Sancto Cyrillo dictis, licet aliquis concedat, secundum illorum verba Sanctum Cyrillum aliquid pro Theodoro dixisse, neque hoc liberat illum a condemnatione. Invenimus enim, quod multi sanctorum Patrum quosdam haereticos collaudaverunt, sicut et Sancti Damasus et Athanasius et Basilius Apollinarium, et Sanctus Leo Eutychem: et tamen cognita eorum impietate, non propter hoc evaserunt haeretici condemnationem et anathema, quod postea contra eorum personam et impietatem factum est. Tantus autem est furor defendentium Theodorum, quia praesumunt adversus Gregorium Theologum, et Joannem Constantinopolitanum mentiri, dicentes epistolas ad eundem Theodorum plenas laudis eos direxisse: quod falsum est. Gregorius enim, cum in Constantinopoli pro veritate laborans, conversis per eum ab Ariana insania ad Catholicam fidem populis, ad suam patriam reversus est, epistolas quas haeretici dolose pro-

ψουεστίας ἔγραψεν, ἀλλὰ πρὸς Θεόδωρον ἐπίσκοπον Τυάνων,
 ἣτις ἐστὶν τῆς δευτέρας Καππαδοκῶν μητροπόλις· τῆς δὲ αὐτῆς
 χώρας ἐστὶν ἡ Ναζιανζός, ἧς γέγονεν ἐπίσκοπος ὁ αὐτὸς ἐν
 ἁγίοις Γρηγόριος, καὶ Ἀριανζὸς τὸ χωρίον, ὃθεν ὠρομητο. τοῦτο
 γὰρ καὶ αὐταὶ σαφῶς δηλοῦσιν αἱ ἐπιστολαί, μνηνημένα ἐθῶν 5
 P 371 καὶ συνόδων καὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Ἀριανζοῦ καὶ ἑτέρων χωρίων
 τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας καὶ μηρῶν τῇ ἐπιχωρίῳ διαλέκτῳ Καππαδο-
 κῶν ὠνομασμένων καὶ Βοσπορίου ἐπισκόπου ἐπ' αὐτὸν τελούν-
 τος Κολωνίας τῆς πόλεως καὶ ἑτέρων ἐπισκόπων καὶ χωρεπισκό-
 πων καὶ μοναστηρίων ὑπὸ τὸν αὐτὸν τελούντων Θεόδωρον μνη- 10
 μονεύουσαι, ὧν καὶ μέχρι νῦν σώζεται τὰ αὐτὰ ὀνόματα. ποῖα
 δὲ μετουσία Καππαδόκαις πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς δευτέρας Κιλικίας
 ἢ τότε ἢ νῦν ὑπάρχει, διαμεμερισμένης τῆς τῶν ἐπαρχιῶν τούτων
 διοικήσεως; ἢ ποίους ἐπισκόπους ὑφ' ἑαυτὸν ἔχειν ἠδύνατο ὁ
 B Μοψουεστίας ἐπίσκοπος, αὐτὸς ὑπὸ τὸν τῆς αὐτῆς δευτέρας Κι- 15
 R 852 λικίας μητροπολίτην τελῶν; Ἰωάννης δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως
 ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Θεόδωρον τὸν Μοψουεστίας, οὐκ ἐπαί-
 ρων δὲ ἀλλὰ μέμψων καὶ ἐπιτιμήσεων οὖσαν μεστῆν, ὡς ἐκπε-
 σόντος αὐτοῦ τῆς Θεοσεβείας. συνασκήσας γὰρ αὐτῷ τὸν μονήρη
 βλον ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ τῆς ἐκείσε συνδιαγωγῆς 20
 ἀναμνησκει αὐτόν, καὶ ταῦτα μαρτυροῦσι Σωζόμενος καὶ Ἡσύ-

4. Γρηγόριος ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις γέγονεν ἐπίσκοπος P. 5. ἐθῶν
 PV. 7. μηρῶν ὡς P, μὴν ὡς V. 9. Κολωνίας PV. 10. τῶν
 αὐτῶν P. 13. ἢ alterum om. P.

ferunt, non ad Theodorum Mopsuestenum scripsit, sed ad Theodorum
 Tyanon. sic
 et Leuncl.
 Nanziantus
 Episcopum Tyanensem, quae est secundae Cappadociae metropolis.
 Ejusdem autem provinciae sunt et Nazianzus civitas, cujus fuerat Epi-
 scopus idem sanctae memoriae Gregorius, et Arianzus praedium, unde
 ortus fuerat Hoc enim et ipsae epistolae aperte significant, memoriam
 facientes consuetudinum et collectionum, et ejusdem praedii Arianzi, et
 aliorum praediorum ejusdem provinciae, et mensis vernacula lingua Cap-
 padocum nominati, et Bosphorii Episcopi sub eodem Theodoro constituti,
 qui tunc temporis Coloniae civitatis ejusdem provinciae Episcopus erat,
 et aliorum Episcoporum, et Chorepiscoporum, et Monasteriorum, quae
 sub Theodori jurisdictione erant, quorum usque nunc eadem nomina ser-
 vantur. Qualis porro communio Cappadocibus ad secundam Ciliciam,
 vel tunc, vel modo divisa earum provinciarum gubernatione? Et quos
 Episcopus sub se habere poterat Mopsuestenus Episcopus, cum ipse sub
 metropolitano secundae Ciliciae constitutus esset? Joannes autem Con-
 stantinopolitanus scripsit quidem epistolam ad Theodorum Mopsuestenum,
 non tamen laudibus, sed querimoniis et increpationibus plenam, utpote
 illo a bona conversatione lapsa. Quoniam enim cum eo monachicam vi-
 tam in uno eodemque Monasterio exercuit, conversationis ibi factae eum

χιος καὶ Σωκράτης καὶ Θεοδώρητος ὁ πολλοὺς ὑπὲρ Θεοδώρου
 λόγους τε καὶ ἐπαινοὺς ἐκτείνας. εἰ δὲ προσφέρουσι μαρτυρίας
 Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείας καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν ἀνατολικῆς συνόδου C
 ὑπὲρ Θεοδώρου καὶ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας γενομένης, ἀνάγκη αὐ-
 5 τοὺς κάκεῖνα δέξασθαι, ἕπερ ὅσον τό γε ἐπ' αὐτοῖς εἰς κατάκρι-
 σιν τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου καὶ ἀθέτησιν τῆς ὁρθῆς πίστεως οἱ V 296
 περὶ Ἰωάννην ἐτόλμησαν, καὶ ἕπερ ἔγραψαν, Νεστόριον καὶ
 τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐκδικοῦντες. καὶ τοῦτο
 δείκνυται ἐκ διαφόρων αὐτῶν λόγων τε καὶ ἐπιστολῶν πρὸς Θεο-
 10 δόσιον τὸν τῆς εὐσεβοῦς λήξεως καὶ ἑτέρους διαφόρους γραφει-
 σῶν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ἵνα δὲ μηδὲν τῆς ἀκριβείας παρα-
 λείψωμεν, ἀναγκαῖον ἐνομίσαμεν μνησθῆναι καὶ τῶν γραφέντων D
 παρὰ Ἀύγουστίνου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ἐπισκόπου ἐν Ἀφρικῇ
 γενομένου. ζήτησεως γάρ τινος περὶ Καικιλιανοῦ μετὰ θάνατον
 15 αὐτοῦ κινήσεως, ὡς τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρατραπέντος παρα-
 δόσεως, καὶ τινων τούτου χάριν χωρισάντων ἑαυτοὺς τῆς καθο-
 λικῆς ἐκκλησίας, γράφει πρὸς Βονιφάτιον ὁ αὐτὸς τῆς ὁσίας
 μνήμης Ἀύγουστίνος ὡς οὐκ ἔδει τινὰς διὰ τοῦτο χωρῆσαι ἑαυτοὺς
 20 τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· εἰ γὰρ ἀληθῆ ὑπῆρχεν τὰ ἐπαγόμενα
 Καικιλιανῶ, καὶ ἐφανερώθη ἐναντία φρονήσεως τῆς καθολικῆς
 καταστάσεως, καὶ μετὰ θάνατον ἂν τοῦτον ἀναθέματι ὑπέβαλον. P 372

2. λόγους καὶ P sola.

ib. προσφέρουσι P.

18. χωρῆσαι PV.

admonuit: et pro' his testimonium praebent Sozomenus, et Hesychius, et
 Socrates, et Theodoretus, qui multas pro Theodoro orationes et laudes
 fecit. Si autem testimonia proferunt Joannis Antiocheni, et Orientalis
 Concilii sub eo constituti, facta pro Theodoro, et ejus impietate, ne-
 cesse est eos, et illa suscipere, quae (quantum ad illos pertinet) ad
 condemnationem Sancti Cyrilli, et reprobationem rectae fidei fecerunt
 Joannes et qui cum illo erant, nec non etiam quae scripserunt, Nesto-
 rium et ejus perfidiam diutius defendentes. Et hoc ostenditur ex di-
 versis eorum libris et epistolis, quas ad Theodosium piaer recordationis,
 et ad alios diversos scripserunt. Et haec quidem sic se habent. Ut et haec qui-
 autem nihil subtilitatis praetermittamus, necessarium putavimus memorare dem sic. ut
 etiam illa, quae ab Augustino sanctae memoriae Africano Episcopo scri-
 autem, etc. pta sunt. Quaestione enim aliqua post mortem Caeciliani de eo mota, praetermit-
 quod ab Ecclesiastica traditione declinasse dicebatur, et propter hoc timus.
 quibusdam a Catholica Ecclesia separatis, scribit ad Bonifacium idem *Leumcl.*
 Sanctus Augustinus, quod non oportebat, aliquos ideo separare sese aet ut haec
 Catholica Ecclesia: Si enim vera essent ea quae Caeciliano inferebant quidem sic-
 tur, et manifestatus esset contrarium aliquid Ecclesiastico statui sapuis-ut nihil sub-
 se, etiam post mortem cum anathemati subjicerem. Sed et regula san-tilitatis ha-

ἀλλὰ καὶ κανὼν τῆς ἁγίας ἐν Ἀφρικῇ συνόδου διαγορεύει τοὺς ἐπισκόπους τοὺς τὴν οἰκείαν περιουσίαν ἢ ἐν διαθήκῃ ἢ ἐξ ἀδιαθέτου αἰρετικῶ παραπέμποντας χρῆναι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι. πρὸς τοῖτοις δὲ ἅπασιν τίς ἄγνοεῖ τὰ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης γεγόμενα 5
 R 854 κατὰ Διοσκόρου, ὅς οὐδὲν περὶ πίστιν ἡμαρτηκῶς διὰ μόνην ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν μετὰ θάνατον παρ' αὐτῆς τῆς κατὰ Ῥώμην ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀνεθεματίσθη. εἰ τοίνυν οἱ μηδὲν εἰς πίστιν πταίσαντες ἐπίσκοποι διὰ κατάστασιν ἐκκλησιαστικὴν
 B καὶ διὰ χρηματικὴν αἰτίαν ἀναθέματι καὶ μετὰ θάνατον ὑποβάλλονται, πόσῳ μᾶλλον Θεόδωρος ὁ εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν ἀσεβήσας; ὅσον δὲ πρὸς τὴν ἄνοιαν τῶν λεγόντων μὴ δεῖν ἀναθεματίζεσθαι μετὰ θάνατον τοὺς ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀσεβείᾳ τελευτῶντας, ἔδει μηδὲ τοὺς ἀδίκως κατακριθέντας πατέρας μετὰ θάνατον ἀνακαλεῖσθαι, ὅπερ συμβέβηκεν καὶ ἐπὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐν ὄσῃ τῇ μηνίμῃ 15 ἐπισκόπῳ γενομένῳ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι καὶ ἐπὶ Φλαβιανῶ τῷ τῆς ὄσῃς μηνίμης, καὶ αὐτῷ Κωνσταντινουπόλεως γενομένῳ ἐπισκόπῳ,
 C ἀδίκως μὲν ἐν ζωῇ κατακριθέντι, δικαίως δὲ μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι ὑπὸ τε τοῦ τῆς ὄσῃς μηνίμης πάπα Λέοντος καὶ τῆς 20 ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου. ἐντεῦθεν δὲ συμβαίνει κατὰ τοὺς κείνων λόγους τοὺς μὲν αἰρετικοὺς τοῖς ἁγίοις πατράσι συναρι-

4. τοῖς om. P. 8. ἀναθεμ. PV. 15. τῇ om. P. 20. τοῦ om. P. 21. δὲ] τε V.

bentis prae-ctae Synodi Africanae statuit, Episcopus, qui suas facultates in testamento, vel ex intestato haeretico relinquunt, oportere et post mortem anathematizari. Super haec autem omnia, quis ignorat, ea quae nostris temporibus in Ecclesia antiquioris Romae contra Dioscorum acta sunt? Qui cum nihil in fidem peccasset, tamen propter solum Ecclesiasticum ordinem post mortem ab eadem sancta Ecclesia Romana anathematizatus est? Si igitur nihil in fidem peccantes Episcopi, propter solum Ecclesiasticum ordinem, et propter causam pecuniariam anathemati et post mortem subjiciuntur: quanto magis Theodorus, qui in ipsum Deum peccavit? Quantum autem ad insipientiam dicentium, non oportere anathematizari post mortem eos, qui in sua impietate mortui: oportebat nec eos, qui injuste condemnati sunt Patres post mortem revocari, quale contigit in Joanne sanctae recordationis Episcopo Constantinopolitanae civitatis, ab universali Ecclesia post mortem revocato, et in Flaviano sanctae memoriae et ipso Episcopo Constantinopolitanae civitatis, injuste quidem in vita condemnato, juste autem post mortem revocato tam a sanctae memoriae Papa Leone, quam a sancta Calchedonensi Synodo. Ex hoc autem contingit secundum illorum verba, haeticos quidem sanctis Patribus connumerari, utpote liberatos debita eis condemnatione,

θμείσθαι, οἷα ἐλευθέρους ἀφιεμένους τῆς ὀφειλομένης αὐτοῖς κατακρίσεως, τοὺς δὲ ἁγίους πατέρας ἀδίκως καταδικασθέντας τοῖς αἰρετικοῖς συνάπτεσθαι, οἷα μὴ λυομένης τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἀδίκου κατακρίσεως. ἀξιοπιστότερος δὲ πάντων ἐστὶ διδάσκαλος
 5 ὁ κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς περὶ ἑαυτοῦ λέγων, Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν D
 μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.
 10 ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ μὴ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον διὰ τοῦ προφήτου Δαβὶδ V 297
 λέγει τοῖς ἄσεβεις μὴ ἀναστήσεσθαι ἐν κρίσει. τῆς οὖν τοιαύτης τοῦ κυρίου ἀποστάσεως ἐξενεχθείσης κατὰ παντὸς ἄσεβοῦς, καὶ
 15 οὐδὲν διαστελλούσης μεταξὺ ζώντων καὶ νεκρῶν αἰρετικῶν, πῶς τολμᾶσιν ἀντιπλάτειν τῇ τοιαύτῃ ἀποστάσει, καὶ τοῖς ὑπαξ ἄσεβήσαντας καὶ διὰ τοῦτο ἤδη ὑπὸ τοῦ κυρίου κατακεκριμένους P 373
 λέγειν μὴ δεῖν μετὰ θάνατον κατακρίνεσθαι; καὶ ὁ Θεὸς δὲ ἀπόστολος, τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ λαλοῦντα, οὐ μόνον κατὰ R 856
 20 ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀγγέλων, τὴν τοιαύτην ἐπήγαγεν ἀπόφασιν, εἰπὼν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Γαλάτας, Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῶς παρ' ὃ εὐαγγ-

1. αὐτῆς P. 3. τῆς] πῶς P. ib. ἑαυτοῖς R. 5. ὁ alterum om. P. 12. Δαβὶδ] Ps. I. 5. 21. Γαλάτας] I. 8. 22. εὐαγγελίζεται PV. ib. εὐαγγελισάμεθα P.

sanctos autem Patres injuste condemnatos, haereticis conjungi, utpote non soluta contra eos facta iniqua damnatione. Omnibus autem magis credendus est Doctor Dominus et Deus noster Jesus Christus, de se di- **Doctor est**
 cens: Sic enim dilexit Deus mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Non enim misit Deus Filium suum in mundum ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicatur: qui autem non credit, jam judicatus est, quia non credit in nomine unigeniti Filii Dei. Et Spiritus autem sanctus per Prophetam David dicit, impios non resurrecturos in judicio. Tali igitur Domini sententia prolata adversus omnem impium, et nihil discernente inter vivos et mortuos haereticos, quomodo audent resistere tali sententiae, et eos qui semel impie egerunt, et propter hoc jam a Domino condemnati sunt, dicere, non oportere post mortem condemnari? Et divinus autem Apostolus, qui Christum in semetipso habet loquentem, non solum adversus homines, sed etiam adversus Angelos talem protulit sententiam, dicens in Epistola ad Galatas: Sed licet nos aut Angelus de coelo evangelizaverit practer-

γελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω, ὡς προειρήκαμεν. καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. καὶ τίς οὕτως ἀσεβῆς ὡς τολμῆσαι εἰπεῖν ὡς τὰ παρὰ Θεοδώρου ἀσεβῶς συγγραφέντα ἢ μέρος αὐτῶν παρεδόθη

Β ποτὲ τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐκ εὐθὺς ὁ τολμήσας 5
τι τοιοῦτο παραφθέρξασθαι ἀναθέματι καθυπεβλήθη παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων;

Εἴ τις τοίνυν μετὰ τὴν τοιαύτην ὀρθὴν ἱμολογίαν καὶ κατὰκρισιν τῶν αἰρετικῶν, τῆς εὐσεβοῦς ἐννοίας σωζομένης, περὶ ὀνομάτων ἢ συλλαβῶν ἢ λέξεων ζυγομαχῶν χωρίζει ἑαυτὸν τῆς 10
ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ὡσπερ ἐν ὀνόμασι μόνοις καὶ λέξεσι κειμένης ἡμῖν τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' οὐκ ἐν πράγμασιν, ὁ τοιοῦτος ὡς τοῖς σχίσμασι χαίρων λόγον ἔφῄξει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀπατωμένων ἢ ἀπατηθησομένων τῷ μεγάλῳ Θεῷ καὶ σω-

С τῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. 15

Ἰνδ. α'. κς'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιβ' μόνον.

Ἰνδ. β'. κζ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιγ' μόνον.

Ἰνδ. γ'. κη'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιδ' μόνον.

τλδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. κθ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιε' μόνον. 20

Ἰνδ. ε'. λ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ις' μόνον.

6. τοιοῦτον Ρ.

quam quod evangelizavimus vobis, anathema sit. Sicut praediximus, et nunc iterum dico: Si quis vobis evangelizaverit praeter id quod accepistis, anathema sit. „Et quis ita impius est, ut praesumat dicere, quod Theodori impia scripta, vel pars eorum, tradita est aliquando sanctae Dei Ecclesiae, et non statim, qui ausus est aliquid tale loqui, anathemati subiectus est a sanctis Patribus?“

„Si quis igitur post ejusmodi rectam confessionem, et haereticorum condemnationem, salvo manente pio intellectu, de nominibus vel syllabis vel dictionibus contendens, separat se a sancta Dei Ecclesia, tamquam non in rebus, sed in nominibus solis et dictionibus posita nobis pietate: talis utpote dissensionibus gaudens, rationem pro semetipso, et pro deceptis et decipiendis ab eo, reddet magno Deo et Salvatori nostro Jesu Christo in die iudicii.“

A. C.

553. xxxvi. Ind. i. Post Consulatum Basillii XII. solius. 1. 333. [Ol. Iph.]

554. xxxvii. Ind. ii. Post Cons. Basillii XIII. solius. 2.

555. xxxviii. Ind. iii. Post Cons. Basillii XIV. solius. 3.

CCCXXXIV. Olympias.

556. xlix. Ind. iv. Post Cons. Basillii XV. solius. 4.

557. xxx. Ind. v. Post Cons. Basillii XVI. solius. 1. 334.

D

Ἰνδ. ε'. λα'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιζ' μόνου.

Ἰνδ. ζ'. λβ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιη' μόνου.

τλέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. λγ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιθ' μόνου.

5 Ἰνδ. θ'. λδ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κ' μόνου.

Ἰνδ. ι'. λε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κα' μόνου.

Τοῦτω τῷ ε' καὶ λ' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας καὶ μετὰ ὑπατείας Βασιλείου τὸ κα' τῆ κ' τοῦ μαρτίου μηνός, Ἰνδι- P 374
κτιῶνος ι', καὶ τρίτῳ ἔτει τλέ' Ὀλυμπιάδος, ἐπληρώθη τὰ φλβ'
10 ἔτη τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ,
ἀφ' οὗ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν κατεδέξατο θάνα- R 858
τον Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἑορ-
τάζειν ἠρξάμεθα τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ἀνάστασιν. καὶ ἄρχεται ἡ δευ- R 858
τέρα περίοδος τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φλβ' ἐνιαυτῶν ἀπὸ V 298
15 εἰκοστῆς πρώτης καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός τῆς ἐνεστῶσης
ἐπιμεμήσεως, καθ' ἣν ἡ ἰσημερία γνωρίζεται.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, φησὶν ὁ θαυμάσιος Ἀμβρα- B
κούμ, καὶ γὰρ μετ' αὐτοῦ σήμερον τῆς δεδομένης μοι παρὰ τοῦ

4. 5. Βασιλείου bis om. R, in m. supplens. 7. ε' καὶ λ' ἔτει] πέμ-
πτω ἔτει καὶ τριακοστῷ P. 8. ὑπατείαν P sola. id. κ' τοῦ] εἰ-
κοστῇ P. 12. οἱ om. P. 18. Ἀμβρακούμ] II. 1.

558. xxxi. Ind. vi. Post Cons. Basillii XVII. solius. 2.
559. xxxii. Ind. vii. Post Cons. Basillii XVIII. solius. 3.

CCCXXXV. Olympias.

560. xxxiii. Ind. viii. Post Cons. Basillii XIX. solius. 4.
561. xxxiv. Ind. ix. Post Cons. Basillii XX. solius. 1. 335.
562. xxxv. Ind. x. Post Cons. Basillii XXI. solius. 2.

Hoc quinto et trigesimo Justiniani Imperatoris anno, et post Consulatum Basillii XXI. Martii mensis die xx. et Indict. x. anno iii. Olympiadis cccxxxv. completi sunt anni dxxxii. Paschalis Cycli sanctae et vivificae Crucis, in qua Christus verus Deus noster voluntariam et vivificam mortem pro nobis subiit, ex quo nos Christiani celebrare coepimus sanctam ipsius Resurrectionem. Et incipit secunda Cycli Paschalis periodus annorum dxxxii. a vicesima prima die Martii praesentis Indictionis, qua quidem die aequinoctium incipit.

S AN C T I G R E G O R I I

ex oratione de Pascha.

„Super custodiam meam stabo, inquit admirandus Habacuc. Atque ego hodierna die cum ipso, concessa mihi Spiritus sancti facultate et con-

πνεύματος ἕξουσίας καὶ θεωρίας, καὶ ἀποσκοπεῖσω καὶ γνώσομαι τί ὁφθήσεται καὶ τί λαληθήσεται μοι. καὶ ἔστην καὶ ἀπεσκόπευσα. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἐπιβεβηκὸς ἐπὶ τῶν νεφελῶν, καὶ οὗτος ὑψηλὸς σφόδρα, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἀγγέλου, καὶ ἡ στολή αὐτοῦ ὡς φέγγος ἀστραπῆς διερχομένης. καὶ ἐπῆρεν τὴν 5 χεῖρα αὐτοῦ κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ· φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ σάλπιγγος, καὶ κύκλω αὐτοῦ ὡς πλῆθος οὐρανόου στρατιᾶς. καὶ εἶπεν, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ὅσος τε ὄρατὸς καὶ ὅσος ἀόρατος. Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, συνεγείρεσθε. Χριστὸς εἰς ἑαυτὸν, ἐπανέρχεσθε. Χριστὸς ἐκ τάφων, ἔλευθε- 10 ρώθητε τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας. πύλαι Ἰδου ἀνοίγονται, καὶ θάνατος καταλείπεται, καὶ ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ ἀποτίθεται. καὶ εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις, ἀνακαινίξεσθε. ταῦτα ὁ μὲν ἔλεγεν. οἱ δὲ ἀνέμουν ὅπερ καὶ πρότερον, ἡνίκα ἡμῖν ἐπεφάνη Χριστὸς διὰ τῆς κάτω γεννήσεως, τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς 15 εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· μεθ' ὧν καὶ αὐτὸς ἐν ὑμῖν ταῦτα φθεγγόμενος. εἶη δὲ καὶ φωνὴν λαβεῖν τῆς ἀγγελικῆς ἀξίας καὶ πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα.

D Λογιζέσθω ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκαταστάσεως, ἣγονν περιόδου τῶν φλβ' ἐνιαυτῶν ἀπὸ ἐ' ἔτους καὶ αὐτοῦ Φιλίππου τοῦ ἰουνίου- 20 ρος καὶ Φιλίππου νιοῦ αὐτοῦ, ὑπατείας Δεκίου καὶ Γρατιανοῦ, καὶ α' ἔτους σνζ' Ὀλυμπιάδος, ἐξ οὗπερ τις ἀνιὼν ἐπὶ τὸ ἰθ'

2. ἔστιν V, ἔσθη P.
dictin. ib. ἀξίας P.

17. φθέγγομαι Gregorius p. 846. ed. Bene-
dictin. 20. ἰουνόρος RV. 22. πρώτων ἔτος P.

templatione, et contemplabor, et cognoscam, quod mihi spectaculum visendum, et quid dicendum sit mihi. *Et steti, et speculatus sum, et ecce vir conscendens nubes, et hic sublimis valde, et facies ejus, tamquam facies Angeli, et amictus ejus ut splendor fulguris pertranseuntis.* Et sustulit manum ad orientem, et clamavit voce magna, vox ejus quasi Vox buccinae, et in circuitu ejus, quasi multitudo caelestis exercitus. Et dixit: Hodie salus mundo tam visibili quam invisibili. Christus ex mortuis, una resurgite. Christus in seipsum, redite. Christus ex sepulchro, peccati vinculis solvimini. Portae inferi aperiuntur, et mors deletur, et vetus Adam deponitur. Et si qua est in Christo nova creatura, renovamini. Haec quidem ipse dicebat. Illi autem idem canebant quod ante, cum nobis apparuerit Christus per incarnationem, illud, *Gloria in altissimis Deo, et in terra pax, in hominibus bona voluntas,* cum quibus et ipse inter vos haec loquor: Utinam vocem Angelis parem, quae omnes mundi fines pervadat, accipiam.“

Computetur principium reparationis, sive periodi annorum DXXXII. a quinto anno et ipsius Philippi Junioris, et Philippi filii ejus, et a Decii et Gratiani Consulatu, et primus annus CCLVII. Olympiadis, ex quo re-

ἔτος Τιβερίου Καίσαρος, ἦγονν δ' ἔτος σβ' Ὀλυμπιάδος, ἐν ᾧ
 γέγονεν τὸ σωτήριον πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 εὐρήσει χρόνον ἐτῶν σιγ'. κατιῶν δὲ ἐπὶ τὸ ἧ' ἔτος Κωνσταντι-
 νου τοῦ μεγίστου βασιλέως, καθ' ὃ ἡ πρώτη Ἰνδικτος ἐτέθη ἐν
 5 ἑπιτεία Βελοουσιανοῦ καὶ Ἀνιανοῦ, συνάξει ἔτη ξε'. ἀπὸ δὲ θ' P 375
 ἔτους Κωνσταντινίου καὶ μέχρι τῆς ἐνεσιῶσης ἰ' Ἰνδικτιῶνος, R 860
 ἔτους λέ' τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ ἐν ἑπιτεία Βασιλείου τὸ κα'
 μόνον, ἀθροίσει χρόνον ἐτῶν σμθ', ὡς ὁμοῦ εἶναι τὰ ἀπὸ τοῦ
 σωτηρίου πάσχα μέχρι τοῦ ἐνεσιῶτος λέ' ἔτους τῆς Ἰουστινιανοῦ
 10 βασιλείας καὶ γ' ἔτους ιλε' Ὀλυμπιάδος ἔτη ηλβ'.

Ἰνδ. ια'. λς'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κβ' μόνον.

Τούτῳ τῷ λς' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας μηνὶ ἀπελ-
 λαίῳ, κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου κδ', ἡμέρα πρώτη τῆς ιβ' B
 Ἰνδικτιῶνος, ἣ τῶν ἐγκαινίων τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλη-
 15 σίας Κωνσταντινουπόλεως τὸ δεύτερον ἐπετελέσθη ἑορτή.

τλς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κγ' μόνον.

Ἰνδ. ιγ'. λη'. μετὰ ἰπ. Βασιλείου τὸ κδ' μόνον.

V 299

Ἰνδ. ιδ'. λδ'. μετὰ ὑπ. Ἰουστίνου νέου τὸ β' μόνον.

2. τὸ om. P. 3. εὐρήσεις P. 5. συνάξεις P sola. 8. ἀθροί-
 σεις P. 12. ἔτει λς' P. ib. ἀπηλαίῳ PV. 15. ἀπετελέσθη P.

grediens ad XIX. Tiberii Caesaris annum, sive ad IV. Olympiadis cccii. Anniam. c.
 quo salutaris Domini nostri Jesu Christi passio contigit, invenies tempus
 annorum ccxviii. Descendens vero ad annum VIII. Constantini Maximi
 Imperatoris, quando prima Indictio posita est in Consulatu Volusiani et
 Aniani, colliges annos lxxv. A nono autem anno Constantini, usque ad
 praesentem Indictionem x. anni xxxv. imperii Justiniani in Consulatu Ba-
 sillii XXI solius, conficies annos ccxlix. ita ut simul collecti a salutari
 Paschate usque ad praesentem xxxv. annum Justiniani Imperatoris, et
 III. annum Olympiadis cccxxxv. putentur anni dxxxii.

A. C. [Ol. Iph.]

563. xxxvi. Ind. xi. Post Cons. Basillii XXII. solius.

3.

6071.

Hoc Justiniani imperii anno xxxvi. mense Apelleo, sive secundum
 Romanos, Decemb. xxiv. feria I. Indictionis xii. Encaeniorum seu Dedi-
 catio Sanctae Dei Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae secundo cele-
 brata est Festivitas.

CCCXXXVI. Olympias.

564. xxxvii. Ind. xii. Post Cons. Basillii XXIII. solius.

4.

565. xxxviii. Ind. xiii. Post Cons. Basillii XXIV. solius.

1. 336.

566. xxxix. Ind. xiv. Post Cons. Justini Junioris II. solius.

2.

Τούτω τῷ ἔτει τῇ ιδ' τοῦ νοεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ιε'
 C ἐτελεύτησεν Ἰουστινιανός, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰουστίνος νέος Ἀύ-
 γουστος ἔτη ια', μῆνας η'.

ὁμοῦ ςπζ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου μόνου.

τλζ' Ὀλυμπιάς.

5

D Ἰνδ. α'. β'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ β'
 μόνου.

Ἰνδ. β'. γ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ γ'
 μόνου.

Ἰνδ. γ'. δ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ δ' 10
 μόνου.

Ἰνδ. δ'. ε'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ ε'
 μόνου.

τλη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ς'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀυγούστου τὸ ς' 15
 μόνου.

3. Post ὁμοῦ ςπζ' addit P Ἦν δὲ ἡ ἰδέα Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως
 κονδοειδῆς (κωνοειδῆς P), εὔστηθος, λευκός, ὀλιγότριξ, ἀναφα-
 λάς, στοργγύλοψ, εὔμορφος, ἀνθηροσπόσωπος, ὑπογελαῶν, μιξοπό-
 λιος τὴν κάραν, τὸ γένειον κηρόν (leg. κείρων), ὡς οἱ Ῥωμαῖοι,
 εὔριμος, ὑπόλευκος), quae in margine ascribit V. 4. Ante hunc
 versum ponit P τέλος Ἰουστινιανου. Tum β' post μετὰ octies om. P.

6086. Hoc anno, xiv. die mensis Novembris, Indict. xv. mortuus est Ju-
 stinianus, et imperavit Justinus Junior Augustus anno xi. menses viii.
 Collig. an. vi. MLXXXVII.

FINIS JUSTINIANI.

567. i. Ind. xv. Post Cons. Justinii Junioris Augusti solius. 3.

CCCXXXVII. Olympias.

568. ii. Ind. i. Post Cons. Justinii Junioris Augusti II. solius. 4.

569. iii. Ind. ii. Post Cons. Justinii Junioris Augusti III. solius. 1. 337.

570. iv. Ind. iii. Post Cons. Justinii Junioris Augusti IV. solius. 2.

571. v. Ind. iv. Post Cons. Justinii Junioris Augusti V. solius. 3.

CCCXXXVIII. Olympias.

572. vi. Ind. v. Post Cons. Justinii Junioris Augusti VI. solius. 4.

*) Erat Justinianus Imperator forma habituque corporis turbinali, pecto-
 rosus, candidus, raro capillo, recalvaster, facie tereti, formosus, florido
 aspectu, subridens, subcano capite, mento Romanorum more raso, naso
 justo, subalbus.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀγούστου τὸ ζ' P 376
R 862
μόνον.

Ἰνδ. ζ'. η'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀγούστου τὸ η'
μόνον.

5 Τούτῳ τῷ η' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ζ' τῆς η' ἰνδικτιῶνος ἠσθένησεν Ἰουστίνος Ἀγούστος, καὶ ἐποίησεν Τιβέριον Καίσαρα, μετονομάσας αὐτὸν Κωνσταντῖνον, καὶ διετέλεσε σὺν αὐτῷ Καῖσαρ ὢν ἔτη τέσσαρα.

Ἰνδ. η'. θ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ θ' μόνον.

10 τλθ' Ὀλυμπιάς. B

Ἰνδ. θ'. ι'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ι' μόνον.

Ἰνδ. ι'. ια'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ια' μόνον.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ιβ' μόνον.

15 Τούτῳ τῷ ιβ' ἔτει τῆς Ἰουστίνου βασιλείας μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κς' τῆς ιβ' ἰνδικτιῶνος ἐστέφθη ὑπ' αὐτοῦ Τιβέριος νέος Κωνσταντῖνος, καὶ τῇ ε' τοῦ μετ' αὐτὸν ὀκτωβρίου μηνὸς τελευτᾷ Ἰουστίνος Ἀγούστος.

Καὶ ἐμονάρχησεν Τιβέριος Κωνσταντῖνος ἕτερα ἔτη δ'. C
ὁμοῦ ζηα'.

20 Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου Ἀγούστου τὸ α'.

5. ἔτει η' P. 9. β' quater om. P. ib. Ἀγούστου] Νέου P.

11. Νέου Ἀγούστου ter P. 14. ἔτει ιβ' P. 20. Ante Ἰνδ. ponit Τιβέριος P. ib. ὑπ.] μετὰ ὑπ. P.

A. C. [Ol. Iph.]

573. vii. Ind. vi. Post Cons. Justini Junioris Augusti VII. solius. 1. 338. Anni a m. c.

574. viii. Ind. vii. Post Cons. Justini Junioris Augusti VIII. solius. 2. 6081.

Hoc anno illius imperii viii. mense Septembri, die vii. Indict. viii. morbo correptus est Justinus Augustus, et Tiberium Caesarem dixit, nomine Constantini indito: vixitque ille cum eo, Caesaris insignitus dignitate, annos quatuor.

575. ix. Ind. viii. Post Cons. Justini Junioris IX. solius. 3.

CCCXXXIX. Olympias.

576. x. Ind. ix. Post Cons. Justini Junioris X. solius. 4.

577. xi. Ind. x. Post Cons. Justini Junioris XI. solius. 1. 339.

578. xii. Ind. xi. Post Cons. Justini Junioris XII. solius. 2.

Hoc anno xii. Justini imperii, mense Septembri, die xxvi. Indictione xii. coronatus est ab eo Tiberius Novus Constantinus: et v. die mensis Octobris moritur Justinus Augustus.

Et solus imperavit Tiberius Constantinus alios annos iv. Colliguntur anni vi. Mxci.

T I B E R I U S .

579. i. Ind. xii. Post Cons. Tiberii Novi Constantini Augusti I. 3.

Chronicon Paschale vol. I.

V 300

τιμ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τὸ β' μόνου.

D Ἰνδ. ε'. δ'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τὸ γ' 5 μόνου.

Τούτῳ τῷ δ' ἔτει τῆς αὐτοῦ μοναρχίας ἠοθήνησε Τιβέριος Καῖσαρ, καὶ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἀγούστου μηνὸς τῆς παρούσης ἐ' ἰνδικτιῶνος ἐγένετο Καῖσαρ Μαυρίκιος Τιβέριος· καὶ τῇ δεκάτῃ τρίτῃ τοῦ ἀγούστου μηνὸς ἐστέφθη βασιλεύς, δοθείσης αὐτῷ 10 παρὰ Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνης εἰς γυναικα· καὶ τῇ ιδ' τοῦ αὐτοῦ ἀγούστου μηνὸς τε-
R 864 λευτῇ Τιβέριος νέος Κωνσταντίνος ἐν προκέσσω τοῦ Ἐβδόμου· καὶ ἐνεχθέντος τοῦ λειψάνου αὐτοῦ πλοῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει,
P 377 τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ ἐκηδεύθη καὶ ἀπετέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τοὺς 15 ἁγίους Ἀποστόλους.

Ἐἶτα ἐβασίλευσε Μαυρίκιος ἔτη κ'. ὁμοῦ ροιᾶ'.

Ἰνδ. α'. α'. ἐνιαυτὸς ἀνύπατος. καὶ ἐκ κοινοῦ δόγματος ἐγράφη, μετὰ ὑπατείας Τιβερίου Κωνσταντίνου τοῦ τῆς Θείας λήξεως ἔτους δ'.

20

2. 3. 5. β'. γ'. δ'.] α'. β'. γ'. R. ib. μετὰ om. P. 3. Κωνσταντίνου Ἀγούστου R. 7. ἔτει τετάρτῳ P. 12. αὐτοῦ om. P. 14. πλοεῖ RV. ib. ἐν om. R. 18. α'] α' πρώτος P sola.

Anni a. m. c.

CCCXL. Olympias.

580. II. Ind. XIII. Tiberio Novo Constantino Cons. 4.
581. III. Ind. XIV. Post Cons. Tiberii Novi Constantini II. solius. 1. 340.
582. IV. Ind. XV. Post Cons. Tiberii Novi Constantini III. solius. 2.

Hoc anno IV. illius Monarchiae, aegrotavit Tiberius Caesar, et V. Augusti mensis praesentis Indictionis, creatus est Caesar Mauricius Tiberius: ac XIII. ejusdem mensis Augusti coronatus est Imperator, data illi a Tiberio Novo Constantino ipsius filia Constantina: et XIV. ejusdem mensis Augusti die moritur Tiberius Novus Constantinus in suburbano Hebdomi: ejusque funere navigio Constantinopolim delato, postero die celebratae sunt exequiae, illisque corpus in aede Sanctorum Apostolorum depositum est.

A. C.

[Ol. Iph.]

Deinde imperavit Mauricius annos XX. Colliguntur anni VI. MCXI.

6091. 583. I. Ind. I. Primus annus Consulibus caruit: et ex communi sententia scriptum est, Post Consulatum Tiberii Constantini divinae memoriae anno IV.

τμα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. β'. ὑπ. Μαυρικίου Ἀυγούστου τὸ α' μόνου.

Ἰνδ. γ'. γ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀυγούστου μόνου. B

5 Ἰνδ. δ'. δ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀυγούστου τὸ β' μόνου.

Ἰνδ. ε'. ε'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀυγούστου τὸ γ' μόνου.

τμβ' Ὀλυμπιάς.

10 Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀυγούστου τὸ δ' μόνου.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀυγούστου τὸ ε' μόνου.

Ἰνδ. η'. η'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀυγούστου τὸ ζ'. C

15 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ τῇ πασχαλίᾳ ἐορτῇ Μαυρίκιος Τιβέριος εἰς συμβόλαια ἢ ἄλλο τι ἐπράχθη ἐπ' αὐτῷ τῶν εἰς γνώρισμα βασιλέως, ἀλλ' ἢ μόνον ἐστέφθη.

Ἰνδ. θ'. θ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ζ'.

20 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ Χοσρόης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἦλθε πρὸς Ῥωμαίους, ἀνταρσίαν ὑπομείνας ἀπὸ Βαράμ τοῦ αὐτῷ συμφυλῆτου· καὶ διὰ συμμαχίας Ῥωμαϊκῆς ἀπεκατέστη εἰς τὴν ἑαυτοῦ D βασιλείαν.

2. μετὰ ὑπ. P. ib. Μαυρικίου Τιβερίου P. 12. μόνου om. R.

13. ζ' μόνου P sola. 20. αὐτὸ V, αὐτοῦ P.

CCCXLI. Olympias.

584. II. Ind. II. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti I. solius. 3.

585. III. Ind. III. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti solius. 4.

586. IV. Ind. IV. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti II. solius. 1. 341.

587. V. Ind. V. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti III. solius. 2.

CCCXLII. Olympias.

588. VI. Ind. VI. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti IV. solius. 3.

589. VII. Ind. VII. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti V. solius. 1. 342.

590. VIII. Ind. VIII. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti VI solius. 2.

Hoc anno, festo Paschatis, Mauricius Tiberius coronavit filium suum Theodosium in Imperatorem. Neque tamen illius appositum nomen in publicis commentariis, vel quidpiam in eo actum, quo dignosci solent Imperatores, sed est duntaxat corona donatus,

591. IX. Ind. IX. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti VII. 3.

Hoc anno, Chosdroes Persarum Rex, Varamo ejus contribuli in eum rebellante, ad Romanos confugit, iisdemque auxiliantibus in regnum suum est restitutus.

τηγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ι'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ η'.

V 301 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ Ἀναστάσιος πατριάρχης Ἀντιοχείας ἐπανῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ μετὰ τελευτὴν Γρηγορίου, πατριάρχου γενομένου, τοῦ καὶ διαδεξαμένου πρὸ τούτου τὸν αὐτὸν Ἀνα-5 στάσιον.

Ἰνδ. ια'. ια'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ θ'.

P 378 Ἰνδ. ιβ'. ιβ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ι'.
R 866

Τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Κυριακός, πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, ἠγεῖται ἔτη ιβ'. 10

Ἰνδ. ιγ'. ιγ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ια'.

τηδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ιδ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιβ'.

B Ἰνδ. ιε'. ιε'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιγ'.

Ἰνδ. ις'. ις'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιδ'.

15

Ἰνδ. ιζ'. ιζ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιε'.

τηε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιη'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ις'.

3 ἐνιαυτῷ] ἔτει P. 7. Τιβερίου Ἀγούστου P. 10. οἰκονό-
μενος V.

CCCXLIII. Olympias.

Anni a m. c. 592. x. Ind. x. Post Cons. Mauricii Tiberii VIII. 4.
6102. Hoc anno, Anastasius Antiochiae Patriarcha, post mortem Gregorii, qui Patriarcha extiterat, et antea eundem Anastasium expulerat, Antiochiam reversus est.

593. xi. Ind. xi. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti IX. 1. 343.
A. C. [Ol. Iph.]

594. xii. Ind. xii. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti X. 2.
Sanctissimae Constantinopolitanae Ecclesiae Patriarcha Cyriacus, Presbyter et Oeconomus ejusdem Ecclesiae, praefuit annis xii.

595. xiii. Ind. xiii. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti XI. 3.

CCCXLIV. Olympias.

596. xiv. Ind. xiv. Post Cons. Mauricii Tiberii XII. 4.

597. xv. Ind. xv. Post Cons. Mauricii Tiberii XIII. 1. 344.

598. xvi. Ind. i. Post Cons. Mauricii Tiberii XIV. 2.

599. xvii. Ind. ii. Post Cons. Mauricii Tiberii XV. 3.

CCCXLV. Olympias.

600. xviii. Ind. iii. Post Cons. Mauricii Tiberii XVI. 4.

Ἰνδ. δ'. ιθ'. μετὰ ὑπ. Μανρικίου Τιβερίου τὸ ιζ'.

Ἰνδ. ε'. κ'. μετὰ ὑπ. Μανρικίου Τιβερίου τὸ ιη'.

C

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ φεβρουαρίῳ γέγονεν ὁ γάμος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μανρικίου ἐπὶ ἡμέρας ἐπτά, ἀπὸ θ' καὶ αὐ-
 5 τῆς ἕως ιε' τοῦ αὐτοῦ φεβρουαρίου μηνός. καὶ τῇ ε' τοῦ ἰουλίου
 μηνός τῆς αὐτῆς ε' ἰνδικτιῶνος ἡδίκτου προτεθέντος ἐγράφη τῷ
 λοιπῷ μέρει τοῦ χρόνου τοῦ μέχρι δηλονότι Ἰανουαρίου τῆς ἕκτης
 ἰνδικτιῶνος οὕτως· καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν
 δεσπότου τὸ δεύτερον. καὶ τῷ νοεμβρίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ε' ἰν-
 10 δικτιῶνος ἐπανάστασις γέγονε Μανρικίῳ παρὰ Φωκᾶ στρατιώ-
 του μετὰ τοῦ στρατοῦ. καὶ Μανρίκιος μὲν Τιβέριος σὺν τῇ γυ-
 ναικὶ Κωνσταντίνῃ καὶ παισὶν θ', τουτίστιν ε' μὲν ἄδρόσι, Θεο-
 15 δοσίῳ, Τιβερίῳ, Πέτρῳ, Παύλῳ, Ἰουστίνῳ καὶ Ἰουστινια-
 νῷ, καὶ τρισὶ θελείαις, Ἀναστασίᾳ, Θεοκτίστῃ καὶ Κλεοπά-
 20 τρα, φεύγει τῇ κβ' τοῦ δίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους νοεμβρίου,
 τῇ νυκτὶ τῇ ἐπὶ κγ' διαφασίσεως παρασκευῆς. Φωκᾶς δὲ τῇ κγ'
 τοῦ αὐτοῦ μηνός ἡμέρᾳ ε' στερθεὶς ὑπὸ Κυριακοῦ πατριάρχου
 Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν σεβάσμιον οἶκον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
 ἐν τῷ Ἐβδόμῳ τῇ κέ' τοῦ ῥηθέντος μηνός, ἡμέρᾳ κυριακῇ,
 20 εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καθισθεὶς εἰς ὄχημα, ἀπὸ τοῦ
 Ἐβδόμου εἰσελθὼν διὰ τῆς Χρυσῆς πόρτας καὶ τῶν Τρωαδησίων P 379
 ἐμβόλων καὶ τῆς μέσης ὄλης ἕως τοῦ παλατίου, μῆδενὸς ὄλως
 ἀντιστάτος, ἀλλὰ πάντων εὐφημούντων.

9. ε' om. P. 15. φεύγων P.

601. xix. Ind. iv. Post Cons. Mauricii Tiberii XVII. 1. 345.

602. xx. Ind. v. Post Cons. Mauricii Tiberii XVIII. 3.

Hoc anno, mense Februario, solemnia nuptiarum Theodosii filii Mauricii per vii. dies peracta sunt, ab xi. scilicet die, ad xv. ejusdem mensis Februarii. Sexto deinde Julii mensis die ejusdem v. Indictionis, proposito edicto, scriptum est reliqua parte anni, nempe usque ad Januarium vi. Indictionis, sic: *Et Consulatu ejusdem piissimi Domini nostri secundo.* Et Novembri mense ejusdem Indictionis, Focas miles una cum exercitu in Mauricium tyrannidem arripuit: ac Mauricius Tiberius cum uxore Constantina, et novem liberis, sex masculis, nempe Theodosio, Tiberio, Petro, Paulo, Justino, et Justiniano: et tribus filiabus, Anastasia, Theoctiste, et Cleopatra, fugit xxii. mensis Dii, secundum Romanos Novembris, noctu, illucescente jam xxiii. die feriae sextae. Focas autem xxiii. ejusdem mensis, feria vi. coronatur a Cyriaco Patriarcha Constantinopolitano in veneranda aede Sancti Joannis in Hebdomo. Die vero xxv. praedicti mensis, qui in Dominicam incidit, ab Hebdomo per Portam Auream, et Porticus Troadenses, et per totam Mediam plateam, obstante nemine, imo cunctis fausta apprecantibus, curru vectus Constantinopolim ingressus est.

R 868 Ἐκρατήθη δὲ Μαυρίκιος Τιβέριος μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ
 ὀκτὼ τέκνων αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀυτόνομον, πλησίον Πραι-
 νέτου· καὶ τῆ κζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρα τρίτη, ἐσφάγη πλησίον
 V 302 Χαλκηδόνος αὐτὸς Μαυρίκιος καὶ Τιβέριος καὶ Πέτρος, Ἰουστι-
 νος καὶ Ἰουστινιανός, καὶ Πέτρος δὲ ὁ ἀδελφὸς Μαυρικίου, 5
 κουροπαλάτης ὢν, συσχεθεῖς καὶ αὐτὸς ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι δὲ
 συνεσχέθησαν ἄρχοντες. ἐσφάγησαν δὲ εἰς Διαδρόμους πλησίον
 B τοῦ Ἀκριτά Κωνσταντίνος ὁ Λάρδης, ἀπὸ ἐπύρχων γενόμενος
 πραιτωρίων καὶ λογοθέτης καὶ κουράτωρ τῶν Ὀρμισδου, καὶ Θεο-
 δόσιος ὁ υἱὸς Μαυρικίου, καὶ Κομεντιόλος ὁ πατρικίος καὶ στρα-
 10 τηλάτης καὶ αὐτὸς ἐσφάγη πέραν πλησίον τοῦ ἁγίου Κόνωνος
 πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐγένετο κυνόβρωτον.

Καὶ ἀπὸ κ' τοῦ αὐτοῦ νοεμβρίου μηνός εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
 νον, τὸν μέχρι δηλονότι Ἰανουαρίου μηνός τῆς παρουσίας ε' Ἰνδι-
 κτιῶνος, ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Φωκῆ ἔτους α'. 15
 ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Φωκῆς ἔτη η'. ὁμοῦ ,σριθ'.

4. Μαυρίκιος Τιβέριος P. 6. ἐσφάγη — 7. ἄρχοντες om. P.
 8. Λάρδης P. 13. μηνός νοεμβρίου P. 16. Post ,σριθ' addit
 P quae V in margine ab alia manu: Περὶ τεράτων, ἐν τοῦ μεγάλου
 χρονογράφου (de quo conf. annot. ad p. 336. B). Μαυρίκιος ὁ βασι-
 λεὺς τῷ στρατηγῷ Κομεντιόλῳ (στρατῷ Κομεντιόλου R) ὑπέ-
 θετο τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατεύμα παραδοῦναι πολεμίους δι' ἀταξίας
 αὐτῶν. ὅστις νυκτὸς μεσοῦσης τοῦτο ἐποίησε, καὶ κελεύει τὸν στρα-
 τὸν ὀπλίσασθαι, μὴ παραγνυμάσας τοῖς ὄχλοις μέλλειν συστήσασθαι
 πόλεμον. αὐτοὶ δὲ ὑπέιληφότες ὅτι (ὅτι in V non satis apparet) τοῦ

Comprehensus est autem Mauricius Tiberius cum uxore et octo libe-
 ris versus Sanctum Autonomum juxta Praenetum: et xxvii. ejusdem men-
 sis die, feria iii. interfectus est juxta Chalcedonem idem Mauricius Ti-
 berius, una cum Petro, Justino, et Justiniano: Petrus etiam Curopalata,
 Mauricii frater, qui pariter captus fuerat. Interfecti perinde ad Dia-
 dromos juxta Acritam Constantinus Lardis Ex-Praefecto Praetorio et
 Logotheta et Curator Palatii Hormisdas, et Theodosius Mauricii filius.
 Ipse etiam Commentiolus Patricius et Magister militum caesus est trans
 urbem juxta aedem sacram Sancti Cononis, versus mare, illiusque corpus
 canibus vorandum est expositum.

Et a die xxv. ejusdem mensis in reliquum annum, scilicet usque ad
 mensem Januarium praesentis vi. Indictionis, adscriptum est in publicis
 commentariis, Imperii Focae anno primo. Imperavit vero idem Focas
 annos viii. Collig. anni vi. MСХIХ.

*) DE PRODIGIIS, EX MAGNO CHRONOGRAPHO.

Mauricius Imperator dedit in mandatis Duci Commentiolo ut Roma-
 num exercitum hostibus proderet, propter crebras illius seditiones: idque
 ille sub mediam noctem aggressus, imperavit ut milites arma sumerent,
 nec iis significavit fore ut cum hoste confligerent. Ii rati exercitationis

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Φωκῆ Ἀυγούστου μόνου.

P 380

R 870

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνα ἢ ἀπὸ βασιλισσῶν ἐβλήθη ἐν μοναστηρίῳ. καὶ γέγονασι κληρικοὶ Φιλιππικὸς ὁ πατρικίος καὶ κόμης ἔξκουβιτόρων καὶ Γερμανὸς ὁ πατρικίος, πενθερὸς γενόμενος Θεοδοσίῳ τοῦ υἱοῦ Μαυρικίου. εἶτα στίσεως δημοτικῆς γενομένης ἐκαύθη ἡ μέση ἀπὸ τῶν Λαύσου καὶ τὸ πραιτωρίον τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως ἕως τῆς Ἀρκας ἄντικρυ τοῦ φόρου B Κωνσταντίνου τοῦ τῆς θείας λήξεως, ὄντος ἐπάρχου πόλεως Λεοντίου τοῦ ἀπὸ κουρατόρων τῶν Ἀντιόχου. ἐκαύθη δὲ εἰς τὴν 10 μέσην μεταξὺ τοῦ πραιτωρίου τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως καὶ τοῦ

γυμνασίου ἔνεκεν σιδηροφορεῖν αὐτοῖς ἐκέλευσεν, οὐ πρὸς πόλεμον, ὡς ἔδει, ὀπλίσαντες (ὀπλίσαν ἑαυτοὺς m. R, ὀπλίσαντο m. P). ὅθεν καὶ ἡμέρας γενομένης θόρυβος τὸν στρατὸν κατέλαβεν, καὶ τοῦ στρατοῦ τὰς τάξεις ταράσσοντες οἱ βάρβαροι ἀστρατήγητον τὸν λαὸν εὐρόντες τοὺς μὲν ἀνηλεῶς κατέσφαξαν, τοὺς δὲ ἀνδραποδώδεις καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους τῆς Θράκης ἐποίησαντο εἶτα τοὺς αἰχμαλώτους ἀναλαβὼν ὁ βάρβαρος Χαγάνος τῷ βασιλεῖ ἐδίδου λύτρον ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ ψυχῆς νόμισμα αἰτήσας. ὁ δὲ μνησικακῶν τῷ ἰδίῳ στρατῷ δοῦναι οὐκ ἠνέσχετο. καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ἠτήσατο αὐτόν (τὸ ἥμισυ addit P) νόμισμα (ἀντὶ addit m. R) ἐκάστης ψυχῆς λαβεῖν. τοῦ δὲ μηδὲ τέσσαρα κεράτια λαβεῖν τοὺς αἰχμαλώτους ἀπολογησαμένον, θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντας ἀπέκτεινεν· φόρους ἐπέθετο τοῖς Ῥωμαίοις χιλιάδας ὕ'. καὶ ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ἀνοσιουρημάτου ὑπέσχε δίκην σφαγῆς, ἐξόγγημένος σὺν γυναιξὶ (τε addit P) καὶ τέκνοις καὶ τοῖς προσήκουσιν. 6. πραιτώριον P. 10. μεταξὺ] τάξιν P.

603. 1. Ind. vi. Foca Augusto solo Cos.

3. Anni a. m. c.

Hoc anno Constantina Ex-Imperatrice in monasterium trusa est, 611. Philippicus Patricius et Comes Excubitorum, et Germanus Patricius, Theodosii, Mauricii filii, socer, in Clericos sunt attonsi. Seditione deinde populari mota, conflagravit Media urbis platea a Palatio Lausi, et Praetorium Praefecti Urbi, usque ad Arcam, e regione Fori Constantini divae memoriae, cum esset Praefectus Urbi Leontius Ex-Curatore Palatii Antiochi. Igne etiam consumptus est inter Praetorii Praefecti Urbi et

causa arma esse imperata, non vero ad praelium ineundum, minime ut res exigebat se armarunt. Unde appetente die, tumultus et pavor exercitum occupavit. Barbari autem turbatis ordinibus milites absque duce nacti, alios crudeliter mactarunt, alios in servitutem, multos denique ex Thracia in captivitatem abduxerunt. Chaganus barbarus receptis captivis, hos Imperatori reddendos obtulit, si in singula capita aureum vellet exsolvere. At Imperator iratus suis militibus, id negavit. Rursum Chaganus in singula capita dimidium duntaxat aureum exegit. Imperatore vero ne quatuor quidem ceratiis captivos redempturum se respondente, ira succensus Chaganus omnes occidit, et Romanis tributum quinque millia aureorum imposuit. Hujus igitur inhumani impique facinoris causa imperator poenas dedit, cum uxore, liberis, et propinquis interemptus.

φόρου ὁ διοικητὴς τοῦ Πρασίνου μέρους Ἰωάννης ὁ ἐπίκλην Κροῦκίς.

τις' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. β'. μετὰ ὑπ. Φωκῶ Ἀγούστου.

V 303

Ἰνδ. η'. γ'. μετὰ ὑπ. Φωκῶ Ἀγούστου τὸ α'.

5

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ δαισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰουνίῳ, ἡ-
C μέρα ζ' ἀποτέμνεται Θεόδωρος ὁ ἑπαρχὸς προιτωρίων, Ἰωάννης
ἀντιγραφεὺς, Ῥωμανὸς σχολαστικός, Θεοδόσιος σουβαδιουβῶ
τοῦ μαγίστρου, Πατρίκις Ἰλλούστριος, ἀνεψιὸς Δομνιζόλου κου-
ράτορος γενομένου τῶν Ὀρμισδου, Ἰωάννης καὶ Τζίτας σπα-10
θάριοι καὶ κανδιῶται, Ἀθανάσιος κόμης λαργιτιῶνων, Ἀνδρέας
Ἰλλούστριος ὁ ἐπίκλην τοῦ Σκόμβρου, καὶ Ἑλπίδις Ἰλλούστριος.
οὗτος ἐγλωσσοτομήθη, καὶ ἐπῆρθη αὐτοῦ τὰ δ' ἄκρα, καὶ εἰς
κραβατταρίαν ἐπόμπησεν καὶ κατηνέχθη πρὸς θάλασσαν· καὶ
ἐξορνηθέντων τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ βληθεὶς εἰς κάραβον ἐκαύθη. 15
οἱ δὲ ἄλλοι οἱ προδηλοῦμενοι ἀπειμῆθησαν, ὡς εὔρεθέντες ἐπί-
D βουλοι τοῦ βασιλέως Φωκῶ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ Κωνσταντῖνα ἡ ἀπὸ βασι-
λισσῶν ἀπειμῆθη πέραν εἰς τὸν μῶλον τῶν Εὐτροπίου, πλησίον
Χαλκηδόνος, καὶ τὰ ὑπολειφθέντα αὐτῆς τε καὶ Μαυρικίου θή-20

8. ὁ σουβ. P. 9. Πατρίκιος P. ib. Δομνιζόλου P. 10. Τζί-
τας σπαθάριος P. 12. Ἑλπίδιος P. 16. εὐρηθέντες P. 18. δὲ
om. P. 19. μῶλον τὸν P. 20. ὑποληφθέντα PV.

Fori spatium, Joannes, cognomento Crucis, Dioecetes Factionis Pra-
sinae.

CCCXLVI. Olympias.

604. II. Ind. VII. Post Cons. Focae Augusti.

4.

605. III. Ind. VIII. Post Cons. Focae Augusti I.

1. 346.

Hoc anno, mense Desio, secundum Romanos, Junio, die VII. capite plectitur Theodorus Praefectus Praetorio, Joannes Magister Scriniorum, Romanus Scholasticus, Theodosius Subadjuva Magistri, Patricius Illustris, consobrinus Domnizoli Curatoris Palatii Hormisdæ, Joannes, et Tzitas Spatharius, et Candidati, Athanasius Comes Largitionum, Andreas Illustris cognomento Scombrus, et Elpidius Illustris. Huic exsecta est lingua, et quatuor extremis corporis partibus in lectulum sublatis, ad spectaculum circumductus, et ad mare relatus, ibique effossis oculis, in naviculam conjectus, concrematus est. Aliis vero supra memoratis capita sunt amputata, cum deprehensi essent conspirasse in Imperatorem Focam.

Eadem tempestate, Ex-Imperatrice Constantina trans urbem in Portu Eutropii ad Chalcedonem capite plexa est, ut et qui supererant illius et

λα τέκνα, Ἀναστασία, Θεοκτίστη καὶ Κλεοπάτρα, καὶ αὐτὰ ἀνηρέθη μετὰ τῆς θυγατρὸς Γερμανοῦ τῆς γενομένης γαμετῆς Θεοδοσίου, καὶ αὐτὸς δὲ Γερμανὸς μετ' αὐτῶν ἀνηρέθη.

Ἰνδ. ϑ'. δ'. μετὰ ὑπ. Φωκᾶ Ἀγούστου τὸ β'.

R 872

5 Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ Κυριακὸς πατριάρχης Κωνσταντι-
νονπόλεως μηνὶ ὑπερβερεταίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίῳ, κθ',
ἡμέρᾳ ζ'. καὶ κηδεύεται τῇ τριακοστῇ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ
πρώτῃ, καὶ ἀπετέθη τὸ αὐτοῦ λείψανον πρὸς συνήθειάν εἰς τοὺς
ἁγίους Ἀποστόλους.

P 381

10 Ἰνδ. ι'. ε'. μετὰ ὑπ. Φωκᾶ Ἀγούστου τὸ γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀδδυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίῳ,
κγ', γέγονε πατριάρχης ἐν Κωνσταντινουπόλει Θωμᾶς ἀπὸ δια-
κόνων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ σακελλάριος τοῦ πατριάρχου
καὶ ἐπάνω τῶν χειροτονιῶν.

15 τμζ' Ὀλυμπιάς.

B

Ἰνδ. ια'. ζ'. μετὰ ὑπ. Φωκᾶ Ἀγούστου τὸ δ'.

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Φωκᾶ Ἀγούστου τὸ ε'.

Ἐπιτεῦθεν ἔστιν εἰλεῖν ὡς ἄφ' οὔπερ ὁ τρισμακάριος Κων-
σταντῖνος ἐτελεύτησεν τὸν βίον μέχρι τῆς κβ' τοῦ μαίτου μηνός
20 τῆς ἐνεστῶσης ιβ' ἐπινημήσεως καὶ τοῦ ζ' ἔτους τῆς Φωκᾶ βασι-
λείας πληροῦνται χρόνοι σοβ', ἄρχεται δὲ τὸ σογ' ἀπὸ κβ' τοῦ

11. κγ' Ἰανουαρίου P. 21. δὲ om. P.

Mauricii liberi sequioris sexus, Anastasia, Theoctista, et Cleopatra: eae-Anni a. m. c. que cum Germani filia, Theodosii uxore sublatae: ipseque Germanus una cum illis sublatus est.

606. iv. Ind. ix. Post Cons. Focae Augusti II.

2.

6114.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Cyriacus Patriarcha Constantinopolitanus moritur mense Hyperberetaeo, secundum Romanos, Octobri, die xxix. feria vii. illiusque funus curatum est xxx. ejusdem mensis, feria i. et depositum est corpus illius juxta morem receptum in aede Sanctorum Apostolorum.

607. v. Ind. x. Post Consulatam Focae Augusti III.

3.

Hoc anno, mense Audynaeco, secundum Romanos xxiii. Januarii, dictus est Patriarcha Constantinopolitanus Thomas Ex-Diacono magnae Ecclesiae, et Sacellarius Patriarchae, ac Ordinationibus Praepositus.

CCCXLVII. Olympias.

608. vi. Ind. xi. Post Cons. Focae Augusti IV.

4.

609. vii. Ind. xii. Post Cons. Focae Augusti V.

1. 347.

Hinc licet colligere, quod ex quo terbeatus Constantinus vitam finit, usque ad xxii. Maii mensis praesentis Indictionis xii. et vii. annum Focae imperii, absolvuntur anni cclxxii. incipit vero annus cclxxiii. a xxii.

μαίτου μηνός, ἰνδικτιῶνος ιβ'. εἰ γὰρ ἡ πεντηκοστὴ κατὰ τὴν κβ' C γέγονε τοῦ μαίτου μηνός ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἀναντιρρήτως ἡ ἀναστάσιμος τῆ τρίτῃ γέγονε τοῦ ἀπριλίου μηνός, ὥστε τὴν πρώτην ἐκείνου τοῦ ἀπριλίου ἐν παρασκευῇ εἰσελθεῖν. πρόσθετος ὄν τοῖς σοβ' τὸ τέταρτον, τουτέστιν ξη', καὶ γίνονται τμ'. 5 ταῦτα ἀνάλυσον ἀπὸ τῶν ζ', καὶ περιττεύουσι δ'. ἐπεὶ οὖν ἐν παρασκευῇ τότε ὁ ἀπρίλιος εἰσῆλθεν, ποιήσον παρασκευὴν, σάββατον, κυριακὴν, δευτέραν, καὶ λοιπὸν τὸ σογ' ἄρχεται εἰς V 304 τρίτην. εὐρίσκεται ἄρα ὁ ἀπρίλιος ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης ἡλιακῆς ιβ' ἰνδικτιῶνος, σεληνιακῆς δὲ ιθ', εἰσιὼν ἐν τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος 10 ἡμέρα, ὅπερ καὶ ἔστιν. πλὴν ἀλλὰ καὶ τῷ πασχαλίῳ καὶ τοῖς D ὑπαταρίοις ἐντυχῶν ἡδρον τὴν ψηφοφορίαν ταύτην συνάδουσαν. εἰσὶν οὖν ἀπὸ μὲν τῆς τελευταίας Κωνσταντίνου ἕως νῦν χρόνοι σοβ', ἀπὸ δὲ τῆς εἰκοσαετηρίδος αὐτοῦ σπα' πλήρεις.

Ἐγένετο δὲ καὶ τὸ πάσχα πρὸ τῶν σοβ' ἐνιαυτῶν ἐν ἰνδι- 15 κτιῶνι σελήνης ιγ', Ὀλυμπιάδος σοθ' ἔτει δευτέρῳ, ἀπριλίου τρίτῃ.

R 874 Ὑπατοι δὲ ἀπὸ Φηλικιανοῦ καὶ Τατιανοῦ εἶσιν σοβ' ἕως P 382 τοῦ πάσχα τῆς ιθ' ἡλιακῆς ἰνδικτιῶνος τῆς νῦν ἐνισταμένης.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπληρώθη ὁ σύνθετος κίων ὁ ἀνοικοδομη- 20 θεὶς ὑπὸ Φωκᾶ τοῦ βασιλέως μετὰ καὶ τῆς κισιέρνης κατὰ τὸ

3. ὥστε] ὡς ὅτε V, ὡς ὅτι P. 8. τὸ om. P. 10. εἰς σιών V. ib. τῆς] τῆ P. 12. ψηφοφορίαν P. 14. κ'ετηρίδος P. 15. καὶ om. P. 16. σελήναις R.

mensis Maii Indictionis XII. Nam si Pentecoste incidit in XXII. Maii illo anno, absque ulla controversia dies Resurrectionis fuit III. die mensis Aprilis, cum in Parasceve, seu die Veneris, dies primus ejusdem mensis Aprilis contigerit. Adde igitur CCLXXII. partem quartam, hoc est LXVIII. tum prodibunt CCCXL. haec divide a VII. tum supererunt IV. Quia ergo die Parasceves Aprilis tunc ingressus est, fac (seu numera) Parasceven, Sabbatum, Dominicam, et feriam II. deinceps feria III. incipiet annus CCLXXIII. Reperitur ergo Aprilis, praesente Indictione, sive Cyclo solari XII. lunari vero XIX. feria III. hebdomadis incipere, quod et ita est. Quinetiam Paschaliū et Fastos Consulares revolvens, animadverti huncce nostrum calculum cum iis consentire. Sunt igitur a morte quidem Constantini usque hodie an. CCLXXII. a XX. autem imperii illius anno, seu a Vicennialibus, CCLXXXI. anni completi.

Celebratum est autem Pascha ante annos CCLXXII. in Indictione X. luna XIII. Olympiadis CCLXXIX. anno II. die III. Aprilis.

Consules vero a Feliciano et Tatiano sunt CCLXXII. usque ad Pascha Cycli solaris XIX. praesentis Indictionis.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Columna ex variis lapidibus conflata, a Foca Imperatore

ἀνατολικὸν μέρος τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων μ' πλησίον τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστατοῦσιν Ἀφρικὴ καὶ Ἀλεξάνδρεια· καὶ σφάζεται ἀπὸ ἐναντιῶν ὁ πάπας Ἀλεξανδρείας. παύεται δὲ καὶ 5 Ἰσάκιος ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ γίνεται ἀντ' αὐτοῦ Ζαχαρίας ἀπὸ πρεσβυτέρων καὶ σκενοφυλάκων τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐδεσσα ὑπὸ Πέρσας γίνεται.

Ἰνδ. ιγ'. η'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ ε'.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ δύστρω, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ 10 κ', ἡμέρᾳ ε', τελευτῇ Θωμᾶς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ κηδεύεται τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ α', καὶ τῇ η' τοῦ ἄρτεμισίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου, τῆς αὐτῆς ιγ' ἰνδικτιῶνος τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ γέγονε πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ πτωχοτρόφος, φρονῖς λιμένος.

Καὶ κατὰ τὸ πέρασ τοῦ σεπτεμβρίου μηνός τῆς ιδ' ἰνδικτιῶνος ἀπηγγέλη ὡς Ἀναστάσιος πατριάρχης γενόμενος Ἀντιοχείας ὁ ἀπὸ σχολαστικῶν ἀνηρέθη ὑπὸ στρατιωτῶν.

C

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ὑπερβερεταίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίῳ γ', ἰνδικτιῶνος ιδ', ἡμέρᾳ ζ', ἀναφαίνονται πλοῖα ἱκανὰ κατὰ τὸ στρογγυλοῦν καστέλλιν, ἐν οἷς ἦν καὶ Ἡρόκλειος ὁ υἱὸς

4. Ἀλεξανδρέων P. 7. Ἀἴδεσα V, Ἀέδεσα P. 12. ἄρτεμισίου] ξανθιμοῦ Ducangius. 16. ἰνδικτιῶνος ιδ' ἀπήγγελε P. 19. ὀκτωβρίων V.

absoluta est, una cum Cisterna, versus Orientalem partem Ecclesiae san-Anniam.c.ctorum xl. juxta Aereum Tetrapylum.

Hoc anno, Africa et Alexandria deficiunt: et Papa Alexandrinorum ab adversariis occiditur. Abdicatur vero Isacius Hierosolymorum Pontifex, et in ejus locum sufficitur Zacharias Ex-Presbytero et Ex-Scevo-phylace Ecclesiae Constantinopolitanae: et Aedessa in Persarum potestatem venit.

610. viii. Ind. xiii. Post Cons. Focae Augusti VI.

2.

6118.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos Martio, xx. feria vi. moritur Thomas Patriarcha Constantinopolitanus, et xxii. ejusdem mensis, feria i. terrae mandatur. Et viii. Artemisii, secundum Romanos Aprilis, ejusdem Indict. xiii. magno Sabbato, Constantinopoleos Patriarcha creatus est Sergius, Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Diaconus, et Ptochiorum Praefectus, Custos Portus.

Sub exitum mensis Septembris, Indict. xiv. renuntiatum est Anastasium Patriarcham Antiochenum, Ex-Scholastico a militibus fuisse interemptum.

Hoc anno, mense Hyperberetaeo, secundum Romanos Octobri, iii. Indictionis xiv. feriā vii. apparuere naves plurimae versus Castellum ro-

Ἡρακλείου. καὶ τότε εἰσέρχεται Φωκᾶς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ προκίεσσου τοῦ Ἐβδόμου περὶ ἑσπέραν, καὶ ἔρχεται καβαλλάρις εἰς τὸ παλάτιν τῆς πόλεως. καὶ τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, τουτέστιν τῇ κυριακῇ, πλησιασάντων τῶν πλοίων τῇ πόλει, Βόνωσος,

D ὅστις τὰ πάνδεινα ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ κατ' ἐπιτροπὴν Φωκᾶ 5

διεπράξατο, εἰσηγήσει Θεοφάνους τοῦ τῆς ἀνασκάφου μνήμης, τότε ὦδε ὢν ἐν τῇ πόλει, μετὰ τὸ βαλεῖν αὐτὸν πῦρ πλησίον τῶν

R 876 Καισαρίου καὶ ἀστοχῆσαι ἔφυγεν, καὶ ἔλθὼν μετὰ καράβου εἰς τὸν Ἰουλιανοῦ λιμένα κατὰ τὰ λεγόμενα Μαΐρου, στενωθεὶς ἔβρισην ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ λαβὼν μετὰ σπαθίου πληγὴν ἀπὸ ἐνὸς ἑξουβίτωρος, ὡς ἦν εἰς θάλασσαν, ἀπέθανεν· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ ἐσύρη καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὸν Βοῦν καὶ ἐκαύθη.

P 383
V 305

Καὶ τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, διαφαιούσης ἡμέρας β', Φῶτις ὁ κουράτωρ τῶν Πλακιδίας καὶ Πρόβος ὁ πατριίκιος ἐπῆραν Φω- 15 κᾶν ἐκ τοῦ Ἀρχαγγέλου τοῦ παλατίου ὀλόγυμνον, καὶ ἀπήγαγον διὰ τοῦ λιμένος ὡς ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Σοφίας, καὶ βαλόντες αὐτὸν εἰς κάραβον ἔδειξαν τοῖς πλοίοις. καὶ τότε ἀποφέρουσιν αὐτὸν πρὸς Ἡράκλειον, καὶ ἐπαρθείσης ἀπὸ τοῦ ὤμου τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς, ἣ μὲν χεὶρ αὐτοῦ περιπέρη σπαθίῳ, καὶ 20 οὕτω περιήχθη τὴν μέσην εἰσαγομένη ἀπὸ τοῦ φόρου. ἣ δὲ κε-

2. προκίεσσον V a correctore. 3. παλάτιον P. 5. τῇ om. P.
8. Καισαρείου V. ib. ἀποστῆσαι P. 14. Φώτιος P. 17. τὸν Σ. PV.

tundum, in quibus erat et Heraclius, Heraclii filius. Tum Focas a secessu Hebdomi eodem ipso die sub vesperam equo venit in urbis Palatium: ac proxime sequenti, qui in Dominicam incidit, navigiis ad urbem appellentibus, Bonosus, qui in Magna Antiochia Focae jussu, ac impulsu damnandae memoriae Theophanis, atrociam facinora perpetrarat, cum tum esset Constantinopoli, immisso in urbis tractum, qui Caesarii aedibus adjacet igne, defecit, fugamque arripuit. Ac veniens cum navicula in Portum Juliani, ad locum qui Mauri dicitur, redactus ad angustias, seipsum praecipitem dedit in mare, acceptoque ab quodam Excubitore vulnere ictus gladii in mari, ut erat, mortem oppetiit: cujus ejectum cadaver raptum tractumque est ad Bovem, ubi exustum est.

Anni a. m. c. Die vi. ejusdem mensis, feria ii. illucescente, Photius Curator Domus Placidiae, et Probus Patricius raptum Focam ex Archangeli Palatio, omnibus nudatum vestibus, deduxerunt per Portum, versus Aedem Sophiae, ac in navem conjectum, ostenderunt classi: deinde ad Heraclium adduxerunt. Cujus Focae praecisa ab humero dextra, et amputato capite, ipsius quidem manus ensis infixi cuspidi, a Foro per Mediam Urbis plateam est traducta: caput autem conto seu hastae impositum

φιλῆ αὐτοῦ ἐβλήθη εἰς κοντάριν, καὶ οὕτω καὶ αὐτὴ περιήχθη· τὸ δὲ ἄλλο αὐτοῦ σῶμα ἐπὶ κοιλίαν συρόμενον ἠνέχθη ὡς ἐπὶ τὴν Χαλκὴν τοῦ Ἴππικοῦ, ὅπιδεν δὲ αὐτοῦ τοῦ σκηνώματος ἐσύρη καὶ Λεόντις ὁ Σύρος ὁ ἀπὸ σακελλαρίων, καὶ ἔτι ἐμπνέοντος
 5 αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ τις μετὰ ξύλου κατὰ τὴν Χαλκὴν τοῦ Ἴππι- B
 κοῦ, καὶ τότε ἀπέθανεν, καὶ ἐπήρθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, καὶ οὕ-
 τως ἀπενεχθέντων τῶν σκηνωμάτων αὐτοῦ καὶ Φωκᾶ εἰς τὸν
 Βοῦν, καὶ αὐτὰ κατεκαίθη. ὁμοίως δὲ ἐκαίθη εἰς τὸν Βοῦν καὶ
 ὁ μαμπάρις καὶ ὁ ταξέωτης τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως, ὁ ἐπιλεγό-
 10 μενος ἀπὸ Δαιμονιαρίων.

Καὶ περὶ ὥραν ἐνάτην αὐτῆς τῆς δευτέρας ἡμέρας ἐστέρθη
 Ἡράκλειος βασιλεὺς ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Σεργίου
 πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἐπὶ τὴν ἐξῆς ἡμέραν
 τρίτην ἵπποδρομίας ἀγομένης εἰσήχθη ἡ κεφαλὴ Λεοντίου τοῦ
 15 Σύρου, καὶ ἐκαύθη εἰς τὸ Ἴππικὸν μετὰ καὶ τῆς εἰκόνης Φωκᾶ, C
 ἦντινα εἰσήγον ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἰς τὸ Ἴππικὸν μετὰ κηραψίας
 ἀσπροφοροῦντες οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων. ἐκαύθη δὲ κατ' αὐ-
 τὸν καὶ τὸ Βένετον βάνδον.

Ἰνδ. ιδ'. α'. βασιλείας Ἡρακλείου Ἀυγούστου.

20 Ἀπὸ ζ' καὶ αὐτῆς τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς παρούσης ιδ'
 Ἰνδικτιῶνος μέχρι τρισκαιδεκάτης τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς αὐ- D

3. ὅπιδεν P. 4. Λέων τις P. ib. πνέοντος P. 5. τις] τῆς P.
 8. τὸν om. P. 11. ἐνάτην P. 14. τρίτη V. 19. Ἡράκλειος
 supra scribit P. 20. ιδ' om. P.

pariter circumductum est: corporis vero truncus per ventrem raptatus, versus Chalcen Hippodromi est delatus. Pone quem tractus est Leo Syrus Ex-Sacellario, qui cum adhuc spiraret, juxta eandem Chalcen ligno in eum a nescio quo impacto, statim interiit: illius vero caput in sublime est elatum, atque ita delata ad Bovem ipsius et Focae cadavera igne consumpta sunt. Similiter etiam combustus est ad Bovem et Mapparius et Apparitor Praefecti Urbi, cognomento a Daemonariis.

Hora porro ix. ejusdem feriae ii. coronatus est Heraclius in Imperatorem a Sergio sanctissimae Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Patriarcha. Die vero abhinc tertio, dum Circenses celebrarentur, illatum est Leontii Syri caput, et in Hippodromo crematum: unaque cum illo Focae imago igne consumpta, quam, dum superstes esset, hominum vanissimi, vestibibus induti candidis, cum accensis cereis, in circum intulerant. Combustum est pariter eodem tempore Vexillum Venetum.

A. C.

[Ol. Iph.]

HERACLIUS.

611. i. Ind. xiv. Imperii Heraclii Augusti (annus i.). 3. 6119.

Ab ipso vii. Octobris mensis die praesentis Indictionis, usque ad xiv. Januarii mensis, ejusdem Indictionis, scriptum est in actis publicis, Im-

R 878 τῆς ἰνδικτιῶνος ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Ἡρακλείου. καὶ ἀπὸ ιδ' καὶ αὐτῆς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐγράφη εἰς τὸν ἕξῃς χρόνον, τὸν μέχρι δηλονότι δεκεμβρίου πληρουμένου τῆς ιε' ἐπινημύσεως, οὕτως· καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου. εἰ γὰρ καὶ μὴ προῆλθεν ἐπὶ δίφρον, ἀλλ' οὖν ἐκρίθη λογι-5 σθῆναι αὐτῷ εἰς ὑπατείαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ξανθικῷ, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου κ', ἡμέρα γ', ὥραν ζ', γέγονε σεισμὸς μέγας, ὡς ἔξ ἀνάγκης πρὸ P 384 πεντηκοστῆς τῆς κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρα ε', λιτὴν γενέσθαι εἰς τὸν Κάμπον καὶ ψαλθῆναι τὸ Τρισάγιον. καὶ τῆς ζ' τοῦ ἰου-10 λίου μηνός τῆς αὐτῆς ιδ' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα δ', ἄραν η', ἐτέχθη Ἐπιφανία ἢ Θυγάτηρ Ἡρακλείου καὶ Εὐδοκίας ἐν προκέσσω τῆς Ἱερείας.

τμη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. β'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Αὐγούστου. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαΐου γ', ἡμέρα δ', ἐτέχθη εἰς τὸ προκέσσον Σοφιανῶν Ἡράκλειος νέος Κωνσταντῖνος, υἱὸς Ἡρακλείου καὶ Εὐδοκίας.

V 306 B Καὶ τῆς ιγ' τοῦ Αὐγούστου μηνός τῆς αὐτῆς ιε' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα πρώτη, ἐτελεύτησεν εἰς τὸ προκέσσον Βλαχερνῶν Εὐδοκία 20 ἢ Αὐγουστα ἢ καὶ Φαβία. καὶ ἐνεχθέντος τοῦ λειψάνου αὐτῆς

11. ὥρα P sola. 12. Ἐπιφάνεια PV etiam infra. 21. Αὐγού-
στη P.

Anni a m. c. perante Heraclio, et a xiv. ejusdem Indictionis ipsius mensis, scriptum est in reliquum anni, usque ad Decembrem scilicet expletum xv. Indictionis, sic, *Et Consulatu ejusdem Piissimi Domini nostri*. Licet enim in sella curuli non processerit, illud tamen tempus ejus Consulatus adscribi debere aequum visum est.

Eodem anno, mense Xanthico, juxta Romanos Aprilis xx. feria iii. hora vii. ingens adeo terrae motus extitit, ut ante Pentecosten die xxii. populus coactus fuerit supplicationes in campo peragere, et Trisagium psallere vii. vero Julii mensis, ejusdem xiv. Indictionis, feria iv. hora viii. nata est Epiphania filia Heraclii et Eudociae in secessu Hieriae. [Ol. Iph.]
A, C,

CCCXLVIII. Olympias.

6120. 612. ii. Ind. xv. Post Cons. Heraclii Augusti. 4.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos, Maii iii. feria iv. natus est in secessu Sophianarum Heraclius Novus Constantinus, Heraclii et Eudociae filius.

Et xiii. Augusti, xv. Indictionis, feria i. mortua est in secessu Blachernarum Eudocia Augusta, Fabia dicta, illiusque funus navigio in Ur-

πλοῖ ἐν τῷ παλατίῳ τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν ἑξῆς ἐκηδεύθη, καὶ ἐτάφη εἰς τοὺς Ἀποστόλους.

Καὶ τῇ δ' τοῦ ὑπερβερεταίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίου μηνός, Ἰνδικτιῶνος α', ἡμέρα δ', ἐστέφθη τὸ παιδίον 5 Ἐπιφανία ἢ καὶ Εὐδοκία εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον εἰς τὸ παλάτιν. καὶ καθεσθεῖσα εἰς δίφρον, παρακολουθοῦντων Φιλαρέτου κουβικουλαρίου καὶ χαρτουλαρίου καὶ Συνέτου καστρησίου, ἀπῆλθε πρὸς συνήθειαν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. C

Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ ἀπελλαίῳ, κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου 10 βρῖω ε', ἡμέρα γ', γέγονε κληρικὸς Πρίσκος ὁ κόμης τῶν ἑξκουβιτῶρων, καὶ ἀντ' αὐτοῦ γέγονε κόμης ἑξκουβιτῶρων Νικήτας ὁ πατρίκιος.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτέθη ἐπάνω τοῦ συνθεитоῦ κίονος τοῦ κατ' ἀνατολὰς τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων μ' ὁ τίμιος σταυρός, ὄντος 15 ἐπάρχου πόλεως Θεοδώρου τοῦ ἀπὸ νοταρίων τῆς βασιλικῆς.

Ἰνδ. α'. γ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ β'.

R 880

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ αὐδυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίῳ D κβ', ἡμέρα δευτέρα, ἐστέφθη τὸ παιδίον Ἡρακλείος νέος Κωνσταντίνος βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρακλείου εἰς τὸ παλάτιν· καὶ εὐθέως ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἴπποδρόμιον, καὶ σιτεφθεὶς προσεκνήθη ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν ὡς βασιλεὺς, καὶ εὐφημήθη

1. τῆν] τῆς R, τῆ P. 5. παλάτιον P. 13. Post ἔτει addit ἔτη V, unde restitui ἐτέθη, quod ante ὄντος supplebat Raderus. 17. Ἰανουαρίον P. 19. παλάτιον P, omisso καί.

bis Palatium illatum, postridie factis exequiis, in Aede Apostolorum con-Anniam.c. ditum est.

Et iv. Hyperberetaei mensis, secundum Romanos Octobris mensis, Indictionis i. feria iv. coronata est puella Epiphania, quae et Eudocia appellata, in aede Sancti Stephani in Palatio. Et in curru sedens, stipantibus eam Philareto Cubiculario et Chartulario, et Syneto Castrensi, ut fieri solet, venit in Magnam Ecclesiam.

Hoc eodem anno, mense Apellae, secundum Romanos Decembri v. feria iii. Priscus Comes Excubitorum Clericus est factus, et in locum ejus factus est Comes Excubitorum Nicetas Patricius.

Hoc anno supra Columnam ex variis lapidibus confectam, ad Orientem Ecclesiae Sanctorum xl. posita est veneranda crux, cum esset Praefectus Urbi Theodorus Ex-Notariis Basilicae.

613. iii. Ind. i. Post Cons. Heraclii Augusti II.

1. 348. 6121.

Hoc anno, mense Audynaeco, secundum Romanos, Januarii die xxii. feria ii. coronatus est puer Heraclius Novus Constantinus Imperator a patre suo in Palatio: moxque ascendit in Circum, ibique diademate redimitus, consalutatus est a Senatoribus ut Imperator, et faustis acclama-

ἐπὶ τῶν μερῶν, καὶ οὕτω σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὴν
μεγάλην ἐκκλησίαν, βασταζόμενος ὑπὸ Φιλαρέτου.

Καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς κβ' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς ἐπετρόπη
γράφεσθαι μετὰ τὸ ἐν ὀνόματι, βασιλείας τῶν Θειοτάτων ἡμῶν
P 385 δεσποτῶν καὶ μεγίστων εὐεργετῶν Φλαβίου Ἡρακλείου τοῦ 5
εὐσεβειστάτου ἔτους γ' καὶ μετὰ τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἔτους β'
καὶ Φλαβίου Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου τοῦ Θεοφυλάκτου
αὐτοῦ υἱοῦ ἔτους α', τῶν αἰωνίων Ἀγγούστων καὶ αὐτο-
κρατόρων.

Ἰνδ. β'. δ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγγούστου τὸ γ'. 10

Καὶ ἀπὸ κβ' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, βασιλείας
Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος β'.

Τούτῳ τῷ ἔτει περὶ μῆνα Ἰούνιον Θρήνων ἀπαύστων ἄξιον
ἡμῖν συνέβη πάθος. μετὰ γὰρ πολλῶν τῆς ἀνατολῆς πόλεων ἦλθον
B καὶ Ἱερουσαλήμ ὑπὸ Περσῶν, καὶ σφάζονται πολλαὶ χιλιάδες ἐν 15
αὐτῇ κληρικῶν, μοναχῶν, μοναστριῶν παρθένων. ἐμπίπτου-
ται τὸ δεσποτικὸν μνημεῖον καὶ οἱ περιβόητοι τοῦ Θεοῦ ναοί, καὶ
ἀπλῶς πάντα τὰ τίμια καφαριεῖται. τὰ σεβάσματα τοῦ σταυροῦ
ξύλα σὺν τοῖς ἱεροῖς σκεύεσιν ἀναριθμήτοις οὐδὲν λαμβάνεται
παρὰ Περσῶν, καὶ Ζαχαρίας ὁ πατριάρχης καὶ ἀρχιμάλωτος γλ- 20

12. ἔτους P. 16. αὐτῷ P. 20. ὁ om. P. ib. καὶ fortasse
delendum.

Anni a. m. c. tionibus a Factionibus exceptus. Atque ita cum patre egressus, ad Ma-
gnam Ecclesiam venit, a Philareto gestatus.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis imperatum est, uti scriberetur:
In nomine, etc. imperii piissimorum Dominorum nostrorum et beneficentis-
simorum Flavii Heraclii piissimi anno III. et post Consulatum illius an-
no II. et Flavii Heraclii Novi Constantini a Deo custoditi filii ejus I. acter-
norum Augustorum et Imperatorum.

A. C.

[Ol. Iph.]

6122. 644. iv. Ind. II. Post Cons. Heraclii Augusti III. 1. 348.

Et a xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constan-
tini anno II.

Hoc anno, circa mensem Junium, malum nobis accidit perpetuo luctu
prosequendum. Cum aliis quippe compluribus Orientis civitatibus, He-
rusalem a Persis capta est, multis Clericorum, Monachorum, Sanctimo-
nialium et Virginum millibus trucidatis. Incensum etiam Dominicum Se-
pulchrum, et celeberrima Dei templa: et ut verbo dicam, pretiosa omnia
destructa. Veneranda Crucis ligna, cum sacris vasis innumeris capiun-
tur a Persis, et Zacharias Patriarcha captivus abducitur. Atque haec

νεται. και ταῦτα οὐκ ἐν πολλῷ χρόνῳ οὐδὲ ἐν ὄλῳ μηνί, ἀλλ' ἐν ἡμέραις ὀλίγαις συμβέβηκε.

Και τῆ ἰδ' γορπιαίου, κατὰ Ῥωμαίους Σεπτεμβρίου μηνός, τῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος, ἐν τῆ τρίτῃ ὑψώσει ἀποδεθεῖς τῷ ζωο-
5 ποιῷ σταυρῷ ὁ τίμιος σπόγγος και αὐτὸς συννυσοῦται αὐτῷ ἐν C
τῆ ἁγιοτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, πεμφθεῖς παρὰ Νικήτα πατρικίου. V 307
R 882

Και τῆ κη' τοῦ ὑπερβερεταίου, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίου
μηνός, ἡμέρα ζ', τῆ ἐπὶ κυριακῆν νυκτί, ἠνέχθη ἡ τιμία λόγχη
ἀπὸ τῶν ἁγίων τόπων, ἐνὸς τῶν ἐγγιζόντων τῷ καταράτῳ Σαλ-
10 βάρᾳ μετὰ τὸ ληφθῆναι αὐτὴν παρ' αὐτῶν, δεδωκότος αὐτὴν τῷ
μνημονευθέντι Νικήτᾳ. και εὐθέως αὐτῇ τῆ κυριακῇ ἐκηρύχθη
ἐν τῆ ἁγιοτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὡς ἠνέχθη· και τῆ τρίτῃ και
τετράδι προσεκνήθη ὑπὸ ἀνδρῶν, πέμπτῃ δὲ και πυρασκευῇ
ὑπὸ γυναικῶν.

15 Ἰνδ. γ'. ε'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Αὐγούστου τὸ δ'. D

Και ἀπὸ κβ' και αὐτῆς τοῦ ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς
βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτους γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπό-
λεως ἀπὸ τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν ἰνδικτιῶνος δ' ἤρξατο
20 ψάλλεσθαι μετὰ τὸ Κατευθυνθῆτω ἐν τῷ καιρῷ τοῦ εἰσάγεσθαι
τὰ προηγιασμένα δῶρα εἰς τὸ θυσιαστήριον ἀπὸ τοῦ σκευοφυλα-

3. Γορπιαίου μηνός P. 4. ἀποδεχθεῖς R. 5. σπόγγος V cor-
rectus. 9. Σάφρα P. 13. τετάρτῃ P. 16. και ἀπὸ] ἀπὸ
P. 17. ἔτους P. 19. νηστῶν R.

omnia non multa anni parte, nec toto mense, sed intra paucos dies con-
tingere.

Et xiv. Gorpiaei mensis, secundum Romanos Septembris mensis In-
dictionis III. in tertia Exaltatione vivificae Cruci alligata veneranda Spon-
gia, et ipsa coexaltata in sanctissima Magna Ecclesia, missa a Niceta
Patricio.

Et xxviii. Hyperberetaei, secundum Romanos Octobris mensis, feria
vii. ea nocte quae praecedit Dominicam, veneranda Lancea e sacris lo-
cis allata est, quam quidam familiaris abominandi Sarbarae, cum ab iis
fuisset ablata, dedit memorato Nicetae: et statim eo ipso die Dominico
in sanctissima Magna Ecclesia publicatum ac nuntiatum eam esse alla-
tam; ac tertia deinde et quarta feria a viris, quinta autem et sexta a
feminis est adorata.

645. v. Ind. III. Post Cons. Heraclii Augusti IV. 2.

Ab ipso xxii. mensis Januarii die, scribitur: Imperii Heraclii Novi
Constantini anno III.

Hoc anno, sub Sergio Patriarcha Constantinopolitano, a prima Je-
juniorum hebdomade Indictionis IV. coepit psalli post illud: *Dirigatur*,
quando Praesantificata Dona in altare ex Scevophylacio inferuntur,

κίον μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέα, Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, εὐθέως ἄρχεται ὁ λαός, Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν
 P 386 ἀοράτως λατρεύουσι· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς
 δόξης. ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται. πίστει
 καὶ φόβῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. ἀλ-5
 ληλοῦα. τοῦτο δὲ οὐ μόνον ἐν ταῖς νηστεύσασιν προηγιασμένων
 εἰσαγομένων ψάλλεται, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις ἡμέραις, ὅσάκις ἂν
 προηγιασμένα γίνηται.

Τούτῳ τῷ ἔτι γέγονεν ἀπὸ νόμου νόμισμα ἐξάγραμμον
 ἀργυροῦν, καὶ βασιλικαὶ ῥόγαι δι' αὐτῶν γέγονασι καὶ κατὰ τὸ 10
 ἡμισυ τῆς ἀρχαιότητος. καὶ ἔξαρχος τοῦ Πέρσου, καλούμενος
 B Σαήν, ἕως αὐτῆς Χαλκηδόνος ἦλθεν καὶ ἐπὶ τὰ μέρη Χρυσοπό-
 λεως καὶ τοῦ Κηκωνίου καὶ εἰς τὴν ἀντιπέρας ἐβλέπετο. καὶ λα-
 βὼν δῶρα παρὰ τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου δι' ἑαυτοῦ ἐν πλοίοις
 ἐγγίσαντος τῷ λιμένι Χαλκηδόνος ἀνεχώρησεν, ἐπαγγειλάμενος 15
 ὅτι ἐὰν πεμφθῶσιν ἐξ ἡμῶν εἰς πρεσβειαν πρὸς Χοσροὴν τινές,
 εἰρήνη γίνεται. καὶ δὴ ἐπέμφθησαν ἐξ ἡμῶν πρεσβεῖται τρεῖς,
 τουτέστιν Ὀλύμπιος ἑπαρχὸς πραιτωρίων καὶ Λεόντιος ἑπαρ-
 R 884 χος πόλεως καὶ Ἀνασιάσιος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταν-
 τινούπολιν ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας, ἐπιφερόμενοι καὶ ἀπο-20
 κρίσεις γραφείσας ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ἡμῶν πρὸς τὸν θεόπρωτον
 Χοσροὴν, ὧντινων ἡ δὴν ἀμὴς ἐστὶν αὐτῆ.

4. δωροφορεῖται R. 5. ἀλλαιλοῦα V. 7. εἰσαγομένων om. P.
 ib. ἂν om. R, uucis includit P. 8. γίνεται PV. 12. Χρυσουπό-
 λεως P. 13. Μηκωνίου P. 14. αὐτοῦ P. 16. Χοσρόην P.
 17. καὶ διεπέμφθησαν P.

postquam dixit Pontifex, juxta donum Christi tui, statim incipit populus: Nunc virtutes coelorum nobiscum invisibiliter adorant: Ecce ingreditur Rex gloriae. Ecce sacrificium mysticum perfectum solenni pompa affertur, in fide et tremore accedamus, ut participes efficamur vitae aeternae. Alleluia. Hoc non solum in Jejunii Praesantificatorum canitur, sed et aliis praeterea diebus, quotiescunque Praesantificata fiunt.

Hoc anno, lege lata, numus argenteus sex scripulorum cusus est, quo numi genere factae sunt largitiones Imperatoriae, ipseque ad semissem veterum numorum. Persarum vero Regis Exarchus, Saen vocatus, ad ipsam usque Chalcedonem, et in fines Chrysopoleos et Meconii venit, cum in opposita civitati regione a populo conspiceretur. Donis vero ac muneribus acceptis ab Imperatore Heraclio, hac de causa navigio Chalcedonensi portui appropinquante, recessit: pollicitus, si aliqui ex nostris ad Chosroem legati mitterentur, pacem futuram. Missique e nostris legati tres, Olympius scilicet Praefectus Praetorio, Leontius Praefectus Urbis, et Anastasius sanctissimae Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Presbyter, literas a Principibus nostris scriptas ad Deo invisum Chosroem deferentes, in hanc ferme sententiam.

Ὅ τὰ πάντα δημιουργήσας καὶ τῇ ἰδίᾳ δυνάμει συνέχων C
 Θεὸς δῶρον ἄξιον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος τῷ γένει τῶν ἀνθρώ-
 πων ἐφιλοτιμήσατο τῆς βασιλείας τὴν πρόνοιαν, δι' ἧς ἀταρά-
 χως ἀξιοίμεθα ζῆν ἢ δυσχεραίαισι τισὶ περιπίπτοντες ἴσιν ἐξενερί-
 5 σκομεν. πρὸς τοῦτο τὸ θεῖκόν ἀποβλέψαντες, τὴν βασιλικὴν
 πρόνοιάν φαιμεν, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὴν ὑπέρογκον
 ἡμῶν ἡμερότητα, δυσωποῦμεν συγγνώμης ἡμᾶς ἀξιώσαι, τολ-
 μήσαντας παρὰ τὴν πρώην πολιτεομένην κατάστασιν τῇ παρού-
 σῃ πρὸς τὸ ὑμέτερον κράτος ἀναφορᾷ χρῆσασθαι. ἴσμεν γὰρ τὴν
 10 ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ κρατήσασαν συνθήμειαν, ἣτις ἠβούλετο D
 φιλονεικίας τινὸς μεταξὺ τῶν δύο πολιτειῶν ἀνακνυτούσης τοῖς V 308
 ἑκατέρωθεν βασιλεύοντα διὰ τῶν πρὸς ἀλλήλους δηλωμά-
 των τὰ φιλονεικούμενα διαλύειν. ἀλλὰ ταύτην τὴν τάξιν παρέλυσε
 Φωκάς ὁ τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας γενόμενος ἐπίβουλος. τὸν γὰρ
 15 ἐν Θράκῃ Ῥωμαϊκὸν ὑποφθείρας στρατὸν αἰφνιδίως ἐπέστη τῇ
 παρ' ἡμῖν βασιλευούσῃ πόλει, καὶ Μαυρίκιον τὸν εὐσεβῶς ἡμῶν
 βασιλεύσαντα καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, ἔτι δὲ καὶ τέκνα καὶ συγ-
 γενεῖς καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων οὐκ ὀλίγους ἀνεῖλεν. καὶ οὐκ ἤρξασθη
 τοῖς πεπραγμένοις παρ' αὐτοῦ τοσοῦτοις κακοῖς, ἀλλ' οὐδὲ τὴν
 20 πρέπουσαν τῇ ὑπερόγκῳ ἡμῶν ἡμερότητι τιμὴν ἀπένειμεν, ὥστε P 387
 λοιπὸν ἐξ ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ὀρμηθέντας ἡμᾶς εἰς τὴν τοσαύτην
 ἐλάττωσιν ἀγαγεῖν τὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας πράγματα. ἐγνω-

9. ἴσμεν μὲν γὰρ R.

11. τινὰς PV.

ib. ἀνακνυτούσας P.

14. γενόμενος om. P.

15. ὑποφθείρει P.

21. ὀρμηθέντα P.

22. τὰ om. R, uncis inclusit P.

„Qui omnia creavit, et sua potentia continet, Deus, sua bonitate di-
 gnum munus humano generi contulit, imperii scilicet providentiam, qua
 vitae securitas, et si in aliquas difficultates incidere nos contigerit, me-
 dela nobis procuratur. Ad hoc divinum munus, Regiam scilicet provi-
 dentiam, respectantes, prae cunctis omnibus immensam vestram Clemen-
 tiam deprecamur, uti veniam nobis dignetur impertiri, si praeter prioris
 Reipublicae status rationem hac suggestionem erga vestram Majestatem
 utamur. Neque enim ignoramus, praeteritis temporibus eam obtinuisse
 consuetudinem, ut inter utramque Rempubliam enatae controversiae, ab
 utriusque Principibus, mutuis invicem factis collationibus, dirimerentur:
 quam quidem infregit Romani imperii insidiator Focas. Corrupto enim
 in Thracia Romano exercitu, Reginam hanc nostram urbem adortus, et
 Mauricium nobis pie imperantem, ac illius conjugem, liberosque et cog-
 natos, et ex Magistratibus haud paucos sustulit. Nec satis illi fuit
 tanta perpetrasse facinora, immensae quoque vestrae Clementiae debitum
 honorem minime exhibuit. Unde accidit, ut propter peccata nostra a
 vobis impeteremur, resque Romanorum ad hanc imminutionem et debili-

κὼς δὲ τὰ παρὰ τοῦ λυμεῶνος ἐκείνου γενόμενα ὁ νῦν εὐσεβῶς
 ἡμῶν βασιλείων καὶ ὁ αὐτοῦ ἀείμνηστος πατήρ, ἐβουλευσάντο
 τῆς τοσαύτης ἐκείνου ἀνάγκης ἐλευθερῶσαι τὴν Ῥωμυϊκὴν πολι-
 τείαν· ὅπερ καὶ ἔπραξαν, τετυπειωμένην ἐκείνην ἐκ τοῦ ὑμε-
 τέρου κράτους εὐρόντες. καὶ μετὰ τὸν τοῦ τυράννου θάνατον 5
 βουληθέντος τοῦ ἡμῶν βασιλέως τοὺς ἰδίους λαβεῖν συγγενεῖς
 καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἐν Ἀφρικῇ ἐπαναζεῦξαι πατέρα, προτρέ-
 ψαντός τε ἡμᾶς ὃν θέλομεν ἐπιλέξασθαι βασιλέα, μόλις ταῖς
 B
 R 886 αἰτήσεσιν ἡμῶν πεισθεὶς κατεδέξατο τὴν βασιλείαν, καὶ διὰ τὴν
 κρατοῦσαν ἐν ταῖς δύο πολιτείαις ταραχὴν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ξιμφύ- 10
 λιον στάσιν, οὐκ ἔσχε καιρὸν, ὅπερ ἐχρῆν πραχθῆναι, τοῦ διὰ
 πρεσβείας τὴν ὀφειλομένην τιμὴν τῷ ὑπερόγκῳ κρᾶτει τῆς ὑμε-
 τέρας γαλήνης προσαγαγεῖν. ἐβουλευσάμεθα οὖν παριδεῖν τὸ
 ἔθος, ὅπερ ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, καὶ βραχεῖς ὄντες ἄνθρωποι
 πρὸς ἀρχιβασιλέα τηλικούτον τῇ δεήσει χρήσασθαι, στέλλοντες 15
 καὶ τινὰς ἐξ ἡμῶν ὀφειλοντας τῶν ὑμετέρων ἰχνῶν ἀξιωθῆναι.
 ἀλλὰ διὰ τὰ ἐν μέσῳ συμβάντα τοῦτο προᾶξει μέχρι νῦν οὐκ ἐτολ-
 C μῆσαμεν· ὅτε μέντοι Σαὴν ὁ ἐνδοξότατος Βαβμανζαδαγῶ, τοῦ
 Περσικοῦ στρατοῦ ἕξαρχος, ἐν τοῖς μέρεσι Χαλκηδόνος γέγονε,
 καὶ συντυχὼν τῷ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ ἡμῖν, καὶ ἐκ 20
 πάντων αἰτηθεὶς τὰ περὶ τῆς εἰρήνης διαλεχθῆναι, αὐτὸς μὲν
 εἶπεν μὴ ἔχειν τοιαύτην ἐξουσίαν, δέεσθαι δὲ τὰ περὶ τούτου τῆς

10. δὲ om. P.

18. ὅτι P.

21. αὐτὸν R.

22. τὰ om. R.

tationem devenirent. Cum ergo intelligeret is qui nunc pie imperat, quae a peste patrata essent, unaque et aeternae memoriae illius patet, decreverunt Romana imperium ex tantis illius angustiis in libertatem asserere: quod et confecere, quamvis a vestra Majestate non modice labefactatum invenirent. Post mortem ergo tyranni, cum Imperator noster, affinibus secum assumptis, in Africam ad patrem suum reverti statueret, moneretque nos, ut quem vellemus Imperatorem designaremus, aegre precibus nostris cedens, imperium tandem suscepit. At propter utriusque Reipublicae perturbationem, civilesque motus, locus ipsi haud fuit per legatos, uti par erat, id praestandi, quo debitum honorem amplissimae Majestatis vestrae Serenitati exhiberet. Statueramus igitur, omisso more cujus meminimus, nos pusilli homines, erga potentissimum Regem precibus uti, et aliquos ex nobis mittere qui ad vestigia vestra admitterentur. Sed ex iis quae subinde evenere, id ad hunc usque diem exequi ausi non sumus. At cum Saen illustrissimus Babmanzadago, Persicarum copiarum dux supremus ad fines Chalcedonis accessisset, cum piissimo nostro Imperatore nobisque collocutus, rogatus est ab omnibus ut de pace tractaret. Qui respondit, sibi quidem ejusmodi minime indultam esse facultatem: deprecaturum tamen super hoc Clementiam ve-

ἡμῶν φιλανθρωπίας. νυνὶ δὲ καὶ ἀπόκρισιν ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς
 διὰ τοῦ Σπαδαδουάρ, ὑποσχόμενος ἐνωμότως ὅτι τὸ ὑπέρογκον
 ἡμῶν κράτος τοὺς στελλομένους παρ' ἡμῶν ὡς πρέπον ἔστιν δέ-
 χεται καὶ ὑπολείε ἀβλαβεῖς πρὸς ἡμᾶς ἐπαναλῦσαι, καὶ ὅτι παρὰ
 5 τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας τοῦτο προᾶξαι ἐκελεύσθη. ἡμεῖς δὲ D
 πάλιν τοῖς οὕτω παρακολουθήσοισι θαρρόντες, πρὸ πάντων
 δὲ τῷ Θεῷ καὶ τῇ ὑμετέρῃ μεγαλειότητι, τοὺς δούλους ἡμῶν
 ἀπελύσαμεν Ὀλύμπιον τὸν ἐνδοξότατον ἀπὸ ὑπάτων, πατρίκιον
 καὶ ἑπαρχον τῶν πραιτωρίων, καὶ Λεόντιον τὸν ἐνδοξότατον ἀπὸ
 10 ὑπάτων, πατρίκιον καὶ ἑπαρχον πόλεως καὶ Ἀναστάσιον τὸν
 Θεοφιλέστατον πρεσβύτερον καὶ σύγκελλον, οὓς δυσωποῦμεν ὡς
 πρέπει τῷ ὑπερόγκῳ ἡμῶν κράτει δεχθῆναι καὶ συντόμως ἐπανα-
 λῦσαι πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀρέσκουσαν τῷ Θεῷ εἰρήνην καὶ πρέπουσαν
 τῷ φιλειρήνῳ ἡμῶν κρῖτι ἀποσώζοντας ἡμῖν. δεόμεθα δὲ τῆς P 388
 15 ὑμετέρας ἡμερότητας καὶ Ἡράκλειον τὸν εὐσεβέστατον ἡμῶν βα-
 σιλέα γνήσιον ἔχειν τέκνον, προθύμως ἔχοντα ἐν ἅπασι τὴν Θε-
 ραπειάν τῆς ὑμετέρας ποιεῖν γαλήνης. ταῦτα γὰρ πράττοντες δι- V 309
 πλῆν ἑαυτοῖς περιποιεῖτε δόξαν, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἀνδρα-
 γαθίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ δωρεῇ τῆς εἰρήνης. καὶ ἡμεῖς λοιπὸν τῆς ἡσυ-
 20 χίας διὰ τῶν ὑμετέρων ἀειμνημονεύτων δωρεῶν ἐν ἀπολαύσει γι-
 νόμεθα, καιρὸν λαμβάνοντες τὰς ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας πολυχρο- R 388
 νίου εὐζωίας τῷ Θεῷ προσαγαγεῖν εὐχάς, ἀληθάργητον εἰς αἰῶ-
 νας τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας τὴν ὑμετέραν εὐεργεσίαν ἔχοντες.

5. ἡμᾶς — θαρρόντας RV. 11. σύγκελλον P. 17. τοῦτο P.

stram. Nunc vero et responsum misit nobis per Spadadovarem, cum sa-
 cramento pollicitus, amplissimam vestram Majestatem, eos pro dignitate
 suscepturam qui a nobis mitterentur, et salvos ac incolumes ad nos re-
 missuram, idque a Clementia vestra ut faceret sibi esse imperatum. Nos
 itaque hisce confisi promissis, praesertim autem Deo, et vestra Amplitu-
 dine, servos vestros misimus gloriosissimum Olympium Ex-Consule, Pa-
 tricium et Praefectum Praetorio, et gloriosissimum Leontium Ex-Consule,
 Patricium et Praefectum Urbi, ac venerabilem Anastasium Presbyterum
 et Syncellum, quos ut amplissima Majestas vestra, prout par est, exci-
 piat, flagitamus, et uti quamprimum fieri poterit, cum grata Deo pace,
 et quae pacificam Majestatem vestram decet, salvos nobis remittatis.
 Obsecramus etiam Mansuetudinem vestram ut Heraclium piissimum no-
 strum Imperatorem loco proprii filii habeat, paratum in omnibus Sereni-
 tati vestrae cultum et officium praestare. Quod quidem si feceritis, ge-
 minam vobis gloriam comparabitis, cum ex fortitudine bellica, tum ex pa-
 cis concessionem. Nos porro deinceps per nunquam obliviscenda vestra
 munera fruemur quiete, nobisque suppetet occasio pro vestrae vitae diu-
 rnitate Deo preces offerendi, quandiu stabit Romana Respublica ve-
 strum beneficium nunquam oblivioni daturis.

B

τηθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀνγούστου τὸ ε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος δ'.

Ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ἕως ταύτης τῆς 5 ὑπατείας ἐπληρώθησαν ἔτη χιθ' καὶ ἤρξαντο τὰ χκ'. ἐκ τούτων ἔξαιροῦνται τὰ μέχρι τῆς σταυρώσεως αὐτοῦ ἔτη λγ', καὶ καταλείπονται φψ'. πρὸ φ' τρίνον πς' ἑνιαυτῶν εἰσηλθεν ὁ μάρτιος C μὴν ἐν ἡμέρᾳ ε'· τοῖς γὰρ φψ' πρόσθετες τὰ βίσεξτα, τοῦτο ἔστιν ρμζ'. διὰ τὸ νῦν ἐπικεῖσθαι βίσεξτον γίνονται ψλγ'. ἔκβα του-10 των τὸ ζ' ρδ', λοιπὸν ε'. ἀρίθμησον ε' ἀπὸ τῆς ε' ἡμέρας, καὶ καταλήγεις εἰς δευτέραν, ὃ καὶ ἔστιν· ὁ γὰρ μάρτιος τῆς ἐνεστώσης δ' Ἰνδικτιῶνος εἰσέρχεται ἐν δευτέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρᾳ.

Πάλιν τὰς τῆς ἑννεκαίδεκαετηρίδος ζητοῦντες ἐπινεμήσεις 15 εὐρίσκομεν προ φψ' ἑνιαυτῶν, τουτέστιν λ' κύκλων, ἰα' οὔσαν Ἰνδικτιῶνα· ἰα' γὰρ ἐπὶ ἰα' συνάγει φοα'. λοιπὸν ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ'. αὕτη γὰρ νῦν ἐνέστηκεν. ψηφίζοντες οὖν πρὸ φψ' ἔτων τὴν σελή- D νην εὐρίσκομεν αὐτὴν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνὸς ἐκείνου, ἧτις 20 ἦν ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ, ἔχουσαν ιδ', ε', ὡς εἶναι τὸ πάσχα

4. ἔτους P. 6. 7. ἔτη om. P. 10. διὰ τοίνυν R. ib. ἔκβαλε P. 15. ιθ' ετηρίδος P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXLIX. Olympias.

6124. 616. vi. Ind. iv. Ind. Post Cons. Heraclii Augusti V. 4.

Et ab ipso xxii. die mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno iv.*

A Christi Domini natiuitate, usque ad hunc Consulatum, exacti sunt anni DCXIX. et coepit annus DCXX. Ex his usque ad ejus Passionem subtractis annis XXXIII. restant anni DLXXXVI. Ergo ante DLXXXVI. annos, mensis Martius feria v. incoepit. Nam DLXXXVI. annis adde Bissextiles, hoc est CXLVII. quia modo Bissextus instat, his additis, fient DCXXXIII. Abjice ex his septies CIV. reliquum erit v. Numera v. a v. feria, et desines in feria II. quod ita est. Martius enim inchoante IV. Indictione, incipit hebdomadis feria II.

Rursum si XIX. annorum Cycli Indictiones quaeramus, inuenimus ante DLXXXVI. annos, hoc est XXX. Cyclos, XI. esse Indictionem, XI. enim ad XI. colligunt DLXXI. Relinquuntur enim XV. nempe XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. I. II. III. IV. V. VI. VII. Haec enim nunc est. Numerantes igitur ante DLXXXVI. annos lunam, reperimus illam XXIII. die Martii illius quae erat in die Parasceves, esse XIV. ut esset Pascha Ju-

τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ὁ κύριος ἐσταυρώθη, ἀπὸ ἐσπέρας τῆς παρασκευῆς. ἀνέστη δὲ κύριος τῇ ἐφεξῆς κυριακῇ, ἣτις ἦν κέ' τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνός. συνάδει δὲ ταῦτα καὶ τὰ προτατιόμενα παρὰ τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν τῇ τῶν φωστήρων ψηφοφορίᾳ.

5 Ἰνδ. ε'. ζ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ε'. P 389 R 890

Ἰνδ. ε'. η'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ζ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ε'. 10

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπητήθησαν οἱ κτήτορες τῶν πολιτικῶν ἄρτων διὰ διαγραφῶν καθ' ἕκαστον ἄρτον νομίσματα γ'. καὶ μετὰ τὸ παρασχεῖν πάντας εὐθέως τῷ ἀυγούστῳ μηνὶ αὐτῆς τῆς ε' ἰνδικτιῶνος ἀνηρτήθη τελείως ἡ χορηγία τῶν αὐτῶν πολιτικῶν Β 15 ἄρτων.

Ἰνδ. ζ'. θ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ η'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ζ'. V 310

τὴν Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. η'. ι'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ θ'.

3. προατιόμενα P. 6. κβ'] κα' V. 7. 10. 18. ἔτους P. 12. γραφῶν R.

daeorum, cum Dominus passus est, a vespera Parasceves. Resurrexit Dominus deinde Dominica die, quae in xxii. incidit ejusdem Martii. Concinunt autem quae a magnis viris acta sunt in luminarium supputatione.

A. C. [Ol. Iph.]

617. vii. Ind. v. Post Cons. Heraclii Augusti VI. 1. 344.

Et ab ipso die xxii. Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno v.

618. viii. Ind. vi. Post Cons. Heraclii Augusti VII. 2.

Et ab ipso die xxii. die Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno vi.

Hoc anno, possessoribus, seu civibus, qui jure panum civilium gaudebant, exacta sunt vice indictionis, in singulos panes tria numismata: et postquam omnes ea dedere, statim mense Augusto ejusdem Indictionis vi. universae panum civilium largitiones sublatae sunt.

619. ix. Ind. vii. Post Cons. Heraclii Augusti VIII. 3.

Et ab ipso die xxii. ejusdem mensis Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno vii.

CCCL. Olympias.

620. x. Ind. viii. Cons. Heraclii Augusti IX. 4.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται,
τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος η'.

Ἰνδ. θ'. ια'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ι'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται,
τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος θ'. 5

P 390 Ἰνδ. ι'. ιβ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου ἔτος ια'.

B Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς
βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ι'.

V 311 Ἰνδ. ια'. ιγ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ιβ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, 10
τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ια'.

P 391 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δαισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰουνίου
ε', ἡμέρᾳ πρώτῃ, ὄντος τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου εἰς τὰ Θράκια
μέρη μετὰ τινων ἀρχόντων καὶ τινων οὐ μόνον κτητόρων καὶ κλη-
C ρικῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐργαστηριακῶν καὶ δημοτῶν ἕξ ἐκατέρου 15
μέρους καὶ πλήθους ἄλλου οὐκ ὀλίγον, πλησιάζαντος τῷ μακροῦ
τείχει τοῦ Χαγάνου τῶν Ἀβάρων μετὰ πλήθους ἀπειρον, μελ-
λούσης, ὡς καθὼς ἐφημίσθη, μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀβάρων
εἰρήνης γίνεσθαι, καὶ μέλλοντος ἵππικου ἐν Ἡρακλείᾳ ἄγεσθαι,
τῇ φήμῃ ταύτῃ συναπαχθὲν πλῆθος ἀπειρον ἐξῆλθεν ἐκ τῆς παν- 20
ευδαίμονος, καὶ περὶ ὥραν δ' τῆς κυριακῆς αὐτῆς ὁ Χαγάνος

2. νέου om. R. 3. μετὰ — 9. ιγ' om. R. 6. ἔτος] τὸ P.
8. ἔτους P. 10. καὶ] τῆς R. 19. εἰρήνην P, εἰρήνης V, m. R.
20. συναχθὲν P.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno viii.*

621. xi. Ind. ix. Post Cons. Heraclii Augusti X. 1. 350.

Et ab ipso die xxiii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno ix.*

622. xii. Ind. x. Post Cons. Heraclii Augusti XI. 2.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno x.*

623. xiii. Ind. xi. Post Cons. Heraclii Augusti XII. 3.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno xi.*

Hoc anno, mense Desio, secundum Romanos Junii v. feria i. cum Imperator Heraclius in Thraciae partibus versaretur una cum Proceribus et civibus, atque adeo cum opificibus, plurimis etiam ex utraque Factione, ac plebe, Avarum Chagano ad Longum Murum cum innumera multitudine etiam accedente, quod, ut rumor increbuerat, Romanos inter ac Avars pax esset conficienda, tum etiam quod Heracliae Iudi Circenses celebrandi essent, hac fama excita multitudo infinita, ex Felice Urbe egressa est. Et circa horam iv. ipsius Dominicae, Avarum

τῶν Ἀβάρων τῷ φραγελλίῳ αὐτοῦ ἔνευσεν, καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ ὀρμήσαντες εἰσῆλθαν τὸ μακρὸν τεῖχος, ἐκείνου μείναντος ἕξωθεν τοῦ τεύχους μετὰ τινῶν τῶν αὐτοῦ, καὶ ὡς καθὼς εἶπεν ὅτι καὶ τὸ τεῖχος εἰσῆρχετο καὶ τὴν πόλιν παρελάμβανεν, εἰ μὴ **D**
 5 ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἐκάλυπεν. πλὴν οἱ αὐτοῦ εἰσελθόντες αὐτῇ τῇ κυριακῇ ἀπὸ ἐσπέρας ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτας πάντας ἐπραιίδεν- **R 892**
 σαν οὓς ἦϋρον ἕξω τῆς πόλεως μετὰ καὶ τῶν ἐν τοῖς προαστείοις ὅπως οὖν εἰρεθέντων ἀνθρώπων τε καὶ ἀλόγων παντοδαπῶν. εἰσῆλθαν δὲ καὶ εἰς τοὺς ἁγίους Κοσμῶν καὶ Δαμιανὸν ἐν Βλα-
 10 χέρναις, καὶ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον πέραν εἰς τὰ Προμώτου, καὶ οὐ μόνον ὅτι τὰ κιβούρια καὶ ἄλλα κειμήλια ἀφείλαντο, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἁγίαν τράπεζαν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχαγγέλου κατέκλασαν, καὶ πάντας μετὰ τῶν ἀφαιρεθέντων αὐτῶν μετώκι- **P 390**
 σαν πέραν τοῦ Δανουβίου, μηδενὸς ἀντιστατοῦντος.

15 *τνα' Ὀλυμπιάς.*

P 391

Ἰνδ. ιβ'. ιδ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ιγ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δύστρω, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ,
 20 ε' καὶ κ' τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς δεσποίνης

1. φραγγελλίῳ P. 2. εἰσῆλθον P. 6. ἐσπέραν V. 9. εἰσῆλ-
 θον P. ib. καὶ om. P. 11. κιβώρια P. ib. ἀφείλοντο P.
 13. μετώκησαν PV. 19. σύστρω R.

Chaganus flagello suo signum dedit, statimque omnes qui cum illo erant **Anni a. m. c.**
 Longum Murum impetu facto ingressi sunt, ipso extra Murum cum ali-
 quot familiaribus manente, cum, ut dixisse fertur, simul atque Murum
 ingressus esset, urbem se facile occupaturum sibi persuaderet: quod sane
 accidisset, nisi illum prohibuisset Deus. Illius tamen copiae ipsa Domi-
 nica, ingressae circa vesperam usque ad Auream portam, quotquot extra
 urbem repererunt, vel in suburbanis, et quidquid hominum vel anima-
 lium inventum fuit, in praedam rapuere. Ingressi sunt etiam sacram
 aedem Sanctorum Cosmae et Damiani in Blachernis: et Ecclesiam Sancti
 Archangeli trans urbem in Promoti Suburbano: in iisque non Ciboria
 duntaxat, et alia cimelia abstulerunt, sed ipsam etiam sacram Mensam
 Ecclesiae Archangeli confregerunt, omnesque cum praeda captivos secum
 trans Danubium, obsistente nemine, abduxerunt.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCLI. Olympias.

624. xiv. Ind. xii. Post Cons. Heraclii Augusti XIII. 3. 6132.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantiniani anno xi.*

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos, Martio, quinto et vi-
 cesimo mensis die festo Annuntiationis Dominae nostrae Dei Genitricis,

ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη ὁ βασιλεὺς Ἡρακλεῖος ἅμα τοῖς αὐτοῦ τέκνοις Ἡρακλεῖω καὶ Ἐπιφανίᾳ τῇ καὶ Εὐδοκίᾳ καὶ τῇ βασιλίσση Μαρτίνα, καὶ ἐποίησεν σὺν αὐτοῖς τὴν πασχαλίαν ἑορτὴν πλησίον τῆς πόλεως Νικομηδείας. C καὶ μετὰ τὴν ἑορτὴν αὐτὸς μὲν ὁ βασιλεὺς Ἡρακλεῖος μετὰ Μαρ-5 τίνης τῆς βασιλίσεως ὤρμησαν ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη, συνόντος αὐτοῖς καὶ Ἀνιανοῦ δομestίκου τοῦ μεγίστου. τὰ δὲ τέκνα αὐτοῦ ὑπέστρεψαν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαῖω, τῆς D ιβ' ἰνδικτιῶνος, ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, 10 ἐπενοήθη ψάλλεσθαι μετὰ τὸ μεταλαβεῖν πάντας τῶν ἁγίων μυστηρίων ἐν τῷ μέλλειν τοὺς κληρικούς ἐπὶ τὸ σκευοφυλάκιον ἀποκαθιστᾶν τὰ τίμια ῥιπίδια, δισκάρια καὶ ποτήρια καὶ ἄλλα ἱερὰ σκεύη, μετὰ τὸ ἐκ τῶν παράτραπεζίων καὶ τὴν διάδοσιν ἀποτεθῆναι πάντα εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ ψαλθῆναι τὸν 15 τελευταῖον στίχον τοῦ κοινωنيκοῦ, λέγεσθαι καὶ τοῦτο το τροπάριον, Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως, κύριε, ὅπως ἂν ἐμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἤξιωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. ἀλληλοῦα. 20

R 894
P 391

Ἰνδ. ιγ'. ε'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλεῖου Αὐγούστου τὸ ιδ'.

2. Ἡρακλεῖ V. ib. τῇ καὶ] τῇ R. 5. ὁ om. R. 6. ὤρμησεν P sola. 7. μεγίστου P. 12. ἀποκαθιστᾶναι P. 16. λέγεται R. ib. τροπάριον P. 17. ὅπως ἀνμνήσωμεν P. 18. ἡμᾶς om. R. 20. ἀλληλοῦα V.

profectus in Orientales partes Imperator Heraclius cum liberis suis Heraclio, Epiphania quae et Eudocia dicta, et Imperatrice Martina, Paschales ferias juxta urbem Nicomediam peregit. Iisque exactis, idem Imperator Heraclius cum Martina Imperatrice in Orientis regiones perrexit, habens in comitatu Anianum Domesticum maximum. Liberi vero illius Constantinopolim reversi sunt.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maio, XII. Indict. sub Sergio Patriarcha Constantinopolitano tum primum inductum est, ut postquam omnes sacra mysteria perceperunt, cum Clerici relaturi sunt in Scevophylacium pretiosa Muscaria, Discos et Calices, atque alia sacra vasa, et post datam fidelibus ex appositis mensis Communionem, omnia in sacram Mensam referuntur, post exactum denique ultimum versum Communionis, caneretur haec Antiphona: *Impleatur os nostrum laude, Domine, ut celebremus gloriam tuam, quia nos sanctis tuis mysteriis dignatus es. Serva nos in sanctificatione, toto die meditantes justitiam tuam. Alleluia.*

625. xv. Ind. XIII. Post Cons. Heraclii Augusti XIV.

4.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιγ'.

Ἰνδ. ιδ'. ις'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Αὐγούστου ἔτος ιε'. B

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς 5 βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιδ'.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δύστῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ, ἐφάνη ἐπὶ δ' ἡμέρας ἀστὴρ φαιδρὸς πάνν κατὰ δυσμὰς μετὰ δύσιν ἡλίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαΐῳ, ιδ', 10 ἡμέρα δ', αὐτῇ τῇ ἀγία μεσοπεντηκοστῇ, συνήχθησαν αἱ σχολαὶ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ πλήθους ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ κατέκραξαν Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Σεισμοῦ, ὡς θελήσαν- C τος ἐπᾶραι τὰ ψώμια τῶν σχολῶν εἰς ὄνομα τῶν στρατιωτῶν· καὶ τοῦ πατριάρχου Σεργίου ὑποσχομένου ἀποθεραπεύειν τὸν 15 ὄχλον, εἰ μόνον ἐνδώσωσι γενέσθαι τὴν θείαν λειτουργίαν.

Τῇ πεντεκαδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πάλιν πλειόνων εὐρεθέντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ κατακραξάντων τοῦ λεχθέντος Ἰωάννου, ὁ μὲν πατριάρχης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ 20 ἐπαρχος τῶν πραιτωρίων καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἀρχόντων καὶ Λεόντιος κόμης τοῦ ὄψαριον καὶ σπαθάριος, ἀνῆλθαν εἰς τὸν ἄμβωνα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ κραυγῶν πολλῶν γενομένων D κατὰ τοῦ ῥηθέντος Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Σεισμοῦ ἀπὸ τοῦ κοι-

3. ἔτος] τὸ P. 4. καὶ] τῆς P. 17. κατακραξόντων P. 20. ἀνῆλθον P.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno xiii.*

626. xvi. Ind. xiv. Post Cons. Heraclii Augusti XV. 1. 351.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis, scribitur, *Imperii Heraclii Novi Constantini anno xiv.*

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos, Martio, apparuit sydus fulgentissimum versus occidentem, post occasum solis.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maio, xiv. feria iv. in quam incidit Media Pentecoste, convenerunt Scholae (Palatinae) una cum multis aliis ex plebe, in sanctissima Magna Ecclesia, clamoribusque consecuti sunt Joannem cognomento Sismum, quod tollere vellet panes Scholarum in sportulas militum dari consuetos: Sergio Patriarcha interea pollicente operam suam se collaturum ut satis iis fieret, dummodo sinerent sacram Liturgiam peragi.

xiv. ejusdem mensis die, pluribus rursus in sanctissima magna Ecclesia coactis, et clamitantibus contra praedictum Joannem, Patriarcha et Alexander Praefectus Praetorio, et alii quidam ex Magistratibus, et Leontius Comes piscium et Spatharius, Magnae Ecclesiae Ambonem conscenderunt, multisque clamoribus contra eundem Joannem cognomento

νοῦ εἰς τὸ μηκέτι αὐτὸν παρελθεῖν διὰ πολιτικοῦ πράγματος, ἐκείνος μὲν καθηρέθη καὶ κατεβλήθησαν αὐτοῦ παραχορήμια αἱ
 V 312 εἰκόνες. ὁ δὲ ἑπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀλέξανδρος προσεφώνησε, λέγων ὅτι Ἀπὸ ἄρτι πρὸς ἐμὲ ἔχετε χάριν τῶν ψωμίων καὶ ἐλπίζω ἐν τάχει ποιῶ διόρθωσιν εἰς αὐτό. ὁ γὰρ λεχθεὶς Ἰωάννης ὁ 5 Σεισμὸς γ' φόλλων πιπρασκομένου τοῦ ψωμίου αὐτὸς ἢ φόλλων αὐτὸ ἠβουλήθη ποιῆσαι· καὶ ὁ θεὸς κατέβαλε τὴν βουλήν αὐτοῦ.

P 392 Καλὸν δὲ διηγῆσασθαι ὅπως καὶ νῦν ὁ μόνος πολυέλεος καὶ
 R 896 εὐσπλαγχνος θεὸς τῇ εὐπροςδέκτῳ πρεσβείᾳ τῆς ἀχράντου ἀν-10 τοῦ μητρὸς καὶ κατὰ ἀλήθειαν δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τὴν ταπεινὴν ταύτην αἰτοῦ πόλιν ἔσωσεν ἐκ τῶν κατὰ συμφωνίαν κυκλωσάντων αὐτὴν παναθέων ἐχθρῶν τῇ κραταιᾷ αὐτοῦ χειρὶ, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ εὐρεθέντα λαὸν ἐλυ-15 τρώσατο τῆς προσδοκιωμένης μαχαίρας, αἰχμαλωσίας τε καὶ πικροτάτης δουλείας, ὃ οὐδεὶς τῶν πάντων εὐπορήσει διηγῆσασθαι. ὁ γὰρ ἐπικατάρατος Σαλβάρης, ἕξαρχος τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ, B ἐκδεχόμενος, ὡς ἔοικεν, καὶ ἔργοις δὲ τελευταῖον ἀπεδείχθη, τὴν τοῦ παναθέου Χαγάνου τῶν Ἀβάρων ἐπέλευσιν, πρὸ πλεί-20 στων τούτων ἡμερῶν γενόμενος ἐν Χαλκηδόνι πάντα τὰ τε προά-20 στεια καὶ παλάτια καὶ τοὺς εὐκτηρίους οἴκους ἀθίως ἐνέπρησεν,

4. (ὄς) ἐλπίζω P sola. 16. ὃ addidit P sola. 20. τε et καὶ παλά-
 τια om. P.

Simum a populo excitatis, ut a publicae rei administratione amoveretur, exauctoratus est, statuaeque illius extemplo dejectae. Alexander autem Praefectus Praetorio multitudinem sic est allocutus: *Panes deinceps a me accipietis, ac futurum spero, uti brevi res ad priorem statum revocetur. Quippe Joannes iste Sismus, cum tribus duntaxat Follibus panis venderetur, rem ipse eo deducere conabatur, uti octo Folles exigerentur: sed Deus consilium ejus evertit.*

Operae pretium porro videtur exponere, quemadmodum et nunc solus misericors ac clementia plenus Deus per acceptissimam intemeratae matris ipsius, et vere Dominae nostrae Dei Genitricis, et semper Virginis Mariae intercessionem, humilem hanc suam urbem ex impiis hostibus, inita invicem conjuratione hanc obsidentibus, et cingentibus, potenti sua manu, et qui tum in ea erat populum ab imminente gladio, captivitate, et acerbissima servitute liberaverit: quae quidem omnia nemo satis poterit exponere. Etenim execrandus ille Salbaras, Persici exercitus Dux et Exarchus, cum expectaret, ut vero simile est, et ex factis demum apparuit, Deo invisibili Avarum Chagani adventum, interim complures ante dies castris ad Chalcedonem positis, suburbana omnia, et sacras aedes incendio sacrilege absumpsit: ibique mansit, illius adventum praestolatus.

καὶ ἔμεινεν λοιπὸν τὴν ἐκείνου παρουσίαν ἐκδεχόμενος. τῇ οὖν κθ' τοῦ ἰουνίου μηνὸς τῆς παρουσίας ἰδ' ἰνδικτιῶνος, τουτέστιν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συνάξεως τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, κατέλαβε πρόκουρσον τοῦ Θεομισήτου 5 Χαγάνου, ὡς ἄχρι χιλιάδων τριάκοντα, διὰ δηλωμάτων φημί-σαντος τό τε μακρὸν τεῖχος καταλαβεῖν καὶ τὰ ἔνδον αὐτοῦ, ὥστε τοὺς εἰρεθέντας ἔξωθεν τῆς πόλεως ἐπίππους γενναιοτάτους C στρατιώτας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, κυριακὴν οὖσαν, ἔνδον γενέσθαι τοῦ νέου Θεοδοσιακοῦ τείχους ταύτης τῆς βασιλίδος πό- 10 λεως, καὶ ἔμεινεν τὸ αὐτὸ πρόκουρσον ἐπὶ τὰ μέρη Μελαντιάδος, ὀλίγων ἔξ αὐτῶν ἐκτρεχόντων μέχρι τοῦ τείχους ἐκ διαλεμμάτων, καὶ μὴ συγχωρούντων τινὰ ἐξιέναι ἢ ὕλως ἀλόγων δαπάνας συλλέγειν. ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἄχρις ἡμερῶν δέκα ἐφεξῆς διαδραμουσῶν, καὶ μηδενὸς τῶν ἐχθρῶν σύγγγυς τοῦ τείχους φανέντος, ἐξῆλ- 15 θαν στρατιῶται μετὰ παλλικαρίων καὶ πολιτῶν, ὀφείλοντες ὡς ἀπὸ δέκα μιλίων θερίσαι ὀλίγα γεννήματα, καὶ συνέβη ἀπαντηθῆναι αὐτοῖς τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἔνθεν κἀκεῖθέν τινας διαπεσεῖν, D συσχεθῆναι δὲ καὶ τινας ἐκ τῶν παλλικαρίων, τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἐξελεθόντων σὺν αὐτοῖς. εἰ μὴ γὰρ συνέβη τοὺς 20 στρατιώτας περισπασθῆναι εἰς τὸ ἐκδικῆσαι τὰ ἴδια παλλικάρια καὶ τοὺς πολίτας, ἱκανοὶ ἐφρονεύνοντο ἐκ τῶν ἐχθρῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. μετ' οὐ πολὺ δὲ τινων ἐχθρῶν ἄχρι μιᾶς χιλιάδος

9. τοῦ ταύτης P. 14. ἐξῆλθον P. 15. καὶ om. R, uncis inclusit P. 19. τῶν alterum om. P.

Itaque xxix. Junii mensis, praesentis xiv. Indictionis, die scilicet festo sanctorum et illustrium Coryphaeorum Apostolorum Petri et Pauli, accessit prima acies Deo odiosi Chagani, triginta circiter hominum millium; per nuntios promulgantis se quamprimum Longum Murum occupaturum, et quidquid intra illum est: ita ut quotquot ex equitibus ac fortissimis militibus qui hactenus extra urbem erant, hoc ipso die, qui in Dominicam incidit, intra novum Theodosiacum murum hujus urbium Reginae se confestim reciperent. Mansitque prima ista acies circa Melantiadem, paucis ex iis usque ad muros per intervalla excurrentibus, et quenquam exire, vel ad equorum pabulationem quidquam colligere prohibentibus. Elapsis interea diebus decem, nemine ex hostibus ad moenia apparente, egressi milites cum calonibus et civibus, uti ad decimum ab urbe lapidem meterent exiguam segetem, in hostes incidere, aliquot ex iis caesis, quibusdam etiam ex militum calonibus et ex civibus qui cum iis egressi fuerant, captis. Nisi tamen milites in calonibus suis defendendis fuissent occupati, magnum satis ex hostibus numerum eo die interfecissent. Caeterum non multo post circiter mille ex hostibus, hoc ipso die, juxta

- ἐλθόντων πλησίον τοῦ σεβασμίου οἴκου τῶν ἁγίων Μακκαβαίων
 πέραν ἐν Συκαῖς, καὶ ἐμφανισάντων ἑαυτοὺς τοῖς Πέρσαις, κα-
 κείνων συναχθέντων ἐπὶ τὰ μέρη Χρυσοπόλεως, καὶ γνωρισάν-
 P 393 των ἀλλήλοις διὰ πυρκαϊῆς τὴν ἑαυτῶν παρουσίαν, ἐν τῷ μέσῳ
 ἀπέλυσεν ὁ ἐπικατάρατος Χαγάνος Ἀθανάσιον τὸν ἐνδοξότατον 5
 R 898 πατρικίον ἀπὸ τῶν μερῶν Ἀδριανουπόλεως, εἰρηκῶς αὐτῷ ὅτι
 Ἄπελθε καὶ ἴδε πῶς θέλουσιν οἱ τῆς πόλεως θεραπεῦσαι με
 καὶ τί θέλουσί μοι δοῦναι, ἵνα ὑποστρέψω εἰσελθόντος οὖν
 αὐτοῦ Ἀθανασίου τοῦ ἐνδοξοτάτου, καὶ ταῦτα ἀπαγγείλαντος
 Βόνῳ τῷ ἐνδοξοτάτῳ πατρικίῳ καὶ μεγίστῳ καὶ τοῖς λοιποῖς 10
 V 313 ἄρχουσι, κακείνων ἐπιμεμφαμένων αὐτῷ οὕτως ὑποπεσόντι τῷ
 ἐπικαταράτῳ Χαγάνῳ καὶ ὑποσχομένῳ τοὺς τῆς πόλεως τὰ θε-
 ραπεύοντα αὐτὸν πράττειν, τότε Ἀθανάσιος ὁ ἐνδοξότατος εἶπεν
 B ταῦτα αὐτῷ ῥηθῆναι παρὰ τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων κατὰ τὸν
 καιρὸν καθ' ὃν εἰς πρεσβείαν ἐστέλλετο· λοιπὸν δὲ μηδὲ μεμα- 15
 θηκέναι αὐτὸν οἶτω τὰ τοῦ τεύχους κατησφαλισθαι καὶ στρατὸν
 ἐνταῦθα παρεῖναι· πλὴν ἐτοίμως ἔχειν αὐτὸν τὴν αὐτῷ διδομέ-
 νην ἀπόκρισιν λέγειν ἀπυραλλάκτως τῷ Χαγάνῳ. εἶτα ἐπιζητή-
 σαντος τοῦ αὐτοῦ ἐνδοξοτάτου Ἀθανασίου πρότερον ἐθέλειν θεω-
 ρῆσαι τὸν ἐν τῇ πόλει ὄντα στρατὸν, ἀρμαστατιῶνος γενομένης 20
 ἠρέθησαν τῶν ἐνδημούντων ἐν τῇ πόλει καβαλλαρίων περὶ τὰς
 ἑβ' καὶ πρὸς χιλιάδας. καὶ τότε δέδωκαν αὐτῷ οἱ ἄρχοντες ἀντα-
 C πόκρισιν ὀφείλουσαν πάντως παρασκευάσαι τὸν ἐπικατάρατον

8. ἐλθόντος R. 15. μηδὲ om. R.

venerandam aedem Sanctorum Maccabaeorum ultra Sinum in Sycis, ac-
 cedentibus, ac sese Persis visendos praebentibus, qui versus Chrysopo-
 lim castra posuerant, suam inter se per ignes praesentiam significanti-
 bus. Interim execrandus Chaganus Athanasium clarissimum Patricium
 Adrianopoli cum his dictis amandavit: *Abi, et vide qua ratione velint ci-
 ves me placare, quaeve dona offerre, ut hinc recedam.* Veniente igitur
 ipso gloriosissimo Athanasio, haecque Bono gloriosissimo Patricio et Ma-
 gistro, caeterisque Magistratibus exponente, iisque Athanasium objurgan-
 tibus, quod abominando Chagano ita se subdiderit, fueritque pollicitus
 urbis cives quae illi placitura essent executores: tum gloriosissimus Atha-
 nasius haec sibi data esse in mandatis dixit a gloriosissimis Magistrati-
 bus quo tempore legatus missus fuerat: caeterum neque scire se ita mu-
 ros esse munitos, copiasque hic adesse: nihilominus paratum se datum
 Chagano responsum iisdem verbis referre. Deinde cum gloriosissimus
 Athanasius, priusquam reverteretur, quantae essent in urbe copiae videre
 vellet, lustratione facta, reperta sunt in urbe existentium equitum circi-
 ter millia duodecim. Tum Magistratus jusserunt ea responderi quae ex-
 ecrandum Chaganum omnino persuaderent ad exercitum a moenibus, seu

Χαγάνον πλησιάσαι τῷ τείχει ἤγουν τῇ πόλει· εἶτα Ἀθανασίου τοῦ ἐνδοξοτάτου τὰ πρὸς ἐκείνον φθάσαντος, καὶ μὴ δεχθέντος, ἀλλὰ λέγοντος τοῦ κατὰράτου Χαγάνου ὅπως μὴ ἐνδιδόναι, εἰ μὴδ' ὄν καὶ τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ ὄντας κομισθῆναι, τῇ 5 καθ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς αὐτὸς ὁ θεομισήτης Χαγάνος κατέλαβε τὸ τείχος μετὰ ὄλου τοῦ ὄχλου αὐτοῦ, καὶ ἔδειξεν ἑαυτὸν τοῖς τῆς πόλεως. μετὰ μίαν ἡμέραν, τουτέστιν τῇ λα' τοῦ αὐτοῦ Ἰουλίου μηνός, ἦλθεν παρατασσόμενος πόλεμον [καὶ ἔμεινεν ἀπὸ ἕωθεν ἕως ὥρας ια' πολεμῶν] ἀπὸ τῆς λεγομένης Πολυανδρίου πόρτας 10 καὶ ἕως τῆς πόρτας τοῦ Πέμπτου καὶ ἐπέκεινα σφοδροτέρως· ἐκεῖ D γὰρ τὸν πολλὸν αὐτοῦ παρέστησεν ὄχλον, στήσας εἰς ὄψιν κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ τείχους Σκλάβους. καὶ ἔμεινεν ἀπὸ ἕωθεν ἕως ὥρας ια' πολεμῶν, πρῶτον μὲν διὰ πεζῶν Σκλάβων γυμνῶν, κατὰ δὲ δευτέραν τάξιν διὰ πεζῶν ζαβάτων. καὶ περὶ ἑσπέραν 15 ἔστησεν ὀλίγα μαγχανικὰ καὶ χελώνας ἀπὸ Βραχιαλίου καὶ ἕως Βραχιαλίου. καὶ πάλιν τῇ ἐξῆς ἔστησε πλῆθος μαγχανικῶν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ πολεμηθὲν παρ' αὐτοῦ σύνεγγυς ἀλλήλων, ὡς ἀναγκασθῆναι τοὺς τῆς πόλεως ἀμπολλα στήσαι μαγχανικὰ R 900 ἔνδοθεν τοῦ τείχους τῆς μάχης καθ' ἐκάστην τῶν πεζῶν συγκρο- 20 τουμένης, καὶ τῶν ἡμετέρων κατὰ Θεοῦ δημιουργίαν ἐκ τοῦ περιγεγονότος ἀποσοβούντων μήκοθεν τοῖς ἐχθροῦς. ἐκαλάμωσε δὲ P 394 τὰς πετραρίας αὐτοῦ καὶ ἔξωθεν ἐβύρσωσεν. παρεσκεύασεν δὲ

1. μὴ πλησιάσαι Ducangius. 3. μοι P. 8. Seclusi καὶ — πο-
 λεμῶν. 9. Κολιανδρίου hic et infra RV. 12. καὶ — πολεμῶν
 om. P. 14. διὰ om. P.

urbe, amovendum. Cum ergo gloriosissimus Athanasius ad execrandum Chaganum pervenisset, ab eo minime exceptus est, illo dicente, sibi omnia esse tradenda, sin minus, urbem funditus eversurum se, et quotquot in ea erant abducturum.

XXIX. Julii mensis die, Deo invisus Chaganus accessit ad moenia cum universis copiis, ac seipsum civibus ostendit. Post diem unum exactum, scilicet xxxi. ejusdem mensis Julii, accessit ad praelium paratus, mansitque a prima luce usque ad horam xi. bellum fortiter ciens a porta Polyandrii usque ad portam Quinti, atque adeo ulterius: ibi enim plurimum militem statuit in ipsius urbis conspectu, in reliqua vero muri parte Sclavos, ac primam quidem eorum aciem pedestrem nudam, alteram pedestrem loricatam. Tum sub vesperam machinas aliquot et testudines admovit a Brachialio usque ad Brachialium. Rursum postero die multa tormenta in illam partem quae ab ipso oppugnabatur, statuit, ita inter se proxima, ut necesse fuerit obsessis quam plurimas machinas intra muros apponere, peditibus quotidie invicem pugnantibus, nostrisque, Dei providentia, victoribus, ac hostes longe propulsantibus. Confecit praeterea machinas jaculatorias, quas extrorsum corio texit. Aedificavit autem in eo spatio,

εἰς τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ τῆς Πολυανδρίου πόρτας ἕως τῆς πόρτας τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ στήναι ἰβ' πυργοκαστέλλους ὑψηλοῦς, φθάνοντας σχεδὸν ἕως τῶν προμαχεῶνων, καὶ ἐβύρσωσεν αὐτούς. καὶ οἱ εὐρεθέντες δὲ ναῦται ἐν τῇ πόλει καὶ αὐτοὶ ἐξῆλθον εἰς συμμαχίαν τοῖς πολίταις· καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν τῶν ναυτῶν ἐμηγα-⁵ νήσατο καταρτίαν καὶ ἐκρέμασεν εἰς αὐτὴν κάραβον, ὀφείλων δι' αὐτοῦ ἐμπρῆσαι τοὺς πυργοκαστέλλους τῶν ἐχθρῶν, ὄντινα ναύτην καταπλήξαντα τοὺς πολεμίους οὐ μετρίως συνεκρότησε Βόνος ὁ πανεύφημος μάγιστρος.

B Ὁ δὲ αὐτὸς ἐκλεέστατος μάγιστρος μετὰ τὸ ἐγγίσει τὸν ¹⁰ ἐχθρὸν τῷ τείχει οὐ διέλειπεν προτρέπων αὐτὸν λαβεῖν μὴ μόνον τὰ πάκτα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἕτερον στίχον ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν ἕως τοῦ τείχους. καὶ οὐ προσεδέξατο, ἀλλ' ἔλεγεν ὅτι ἀναχωρήσατε τῆς πόλεως καὶ ἑάσατέ μοι τὰς ὑποστάσεις ὑμῶν, καὶ σώσατε ἑαυτοὺς καὶ τὰς φAMILIAs ὑμῶν. ἠγωνία δὲ χαλάσαι εἰς ¹⁵ θάλασσαν τὰ μονόξυλα, ἅπερ ἤγαγεν μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ οὐ συνεχωρεῖτο ἐκ τῶν σκαφοκαράβων. καὶ ταῦτα λοιπὸν παρεσκεύασεν χαλασθῆναι κατὰ τὴν γέφυραν τοῦ ἁγίου Καλλινίκου μετὰ τρίτην ^C ἡμέραν τοῦ πολεμῆσαι. διὰ τοῦτο δὲ παρεσκεύασεν ἐκεῖσε χαλασθῆναι τὰ μονόξυλα, ὡς τῶν τόπων ἐπιβράχων ὄντων, καὶ μὴ ²⁰ δυναμένων ἐκεῖσε τῶν σκαφοκαράβων παρεισελθεῖν. ἔμειναν δὲ οἱ

4. οἱ om. P. 10. αὐτὸς om R. 1b. ἐκλεέστατος R. 1b. τῶν
ἐχθρῶν m. R. 11. διέλιπε P. 13. ἀναχωρήσετε — ἑάσετε P.
15. χαλάσας P. 16. τὰ om. P. 21. οἱ om. P.

quod inter portam Polyandrii et portam Sancti Romani interjacet, XII. turres castellis instructas, praealtas, et quae ipsa fere propugnacula attingerent, quas et perinde corio munivit. Sed et Nautae qui erant in urbe, egressi, civibus subsidio erant: unusque ex iisdem nautis malum nauticum machinatus est, in cuius summitate navigiolum appendit, quo hostium turres castellis instructas incenderet: quem quidem nautam, qui hostes adeo perculerat, collaudavit Bonus gloriosus Magister.

Idem porro celebratissimus Magister, quoties ad moenia accessit, non destitit hostem hortari, non solum ut tributa sua acciperet, sed et alia quorum causa ad ipsa usque moenia venerat. Verum nihil ex his admisit, dixitque: *Urbe cedite, vestrasque fortunas mihi dimittite, servateque vos ipsos, et familias vestras.* Angebatur vero potissimum in trabariis, quas secum attulerat, in mare demittendis: cum a majoribus scaphis impediretur. Sed eas tandem in mare immittere decrevit versus pontem Sancti Callinici, triduo postquam coepit urbem oppugnare. Ideo vero hocce loco trabarias demittere ei visum est, quod loca illa essent vadosa, et ubi majora navigia accedere minime poterant. Manserunt igitur ea-

σκαφοκάραβοι εἰς ὕψιν τῶν μονοξίλων ἀπὸ τοῦ ἁγίου Νικολάου
 ἕως τοῦ ἁγίου Κόνωνος πέραν εἰς Πηγάς, μὴ συγχωροῦντες
 παρεξελθεῖν τὰ μονόξυλα.

Τῷ δὲ σαββάτῳ τῆ δείλῃ, τουτέστιν τῇ δευτέρῃ τοῦ αὐ-
 5 γούστου μηνός, ἐξήτησεν ἄρχοντας ὁ Χαγάνος ὀφείλοντας αὐτῷ
 διαλεχθῆναι. καὶ δὴ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Γεώργιος ὁ ἐνδοξότατος
 πατρίκιος καὶ Θεόδωρος ὁ ἐνδοξότατος κομμερκιάριος ὁ τὴν Ἰσα-
 τιν καὶ Θεοδόσιος ὁ ἐνδοξότατος πατρίκιος καὶ λογοθέτης καὶ D
 Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος σύγγελλος καὶ Ἀθανάσιος ὁ ἐνδοξότα-
 10 τος πατρίκιος. καὶ δὴ ἀπελθόντων αὐτῶν ἤγγαγεν εἰς ὕψιν αὐ-
 τῶν ὁ Χαγάνος τρεῖς Πέρσας φοροῦντας ὀλοσήρικα, πεμφθέντας R 902
 πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Σαλβάρα. καὶ ἐκείνους μὲν παρεσκεύασεν κα-
 θεσθῆναι ἐπὶ αὐτοῦ, τοὺς δὲ ἡμετέρους πρεσβευτὰς παρίστασθαι.
 καὶ εἶπεν ὅτι Ἰδοὺ οἱ Πέρσαι ἐπρέσβενσαν πρὸς ἐμέ, ἐτοιμῶς
 15 ἔχοντες δοῦναι μοι τρεῖς χιλιάδας εἰς συμμαχίαν. εἰάν οὖν θέλετε
 λαβεῖν ἕκαστος τῶν ἐν τῇ πόλει πρὸς σάγην καὶ κίμυσιν, ποιῶ-
 μεν σιγίλιον πρὸς τὸν Σαλβάραν· φίλος γὰρ μοῦ ἐστιν, καὶ πε- P 395
 ράσατε πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἄδικαί ὑμᾶς, καὶ ἐάσατέ μοι τὴν
 πόλιν καὶ τὰς ὑποστάσεις ὑμῶν· ἄλλως γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἐν σωθῆ-
 20 ρωταὶ, μὴ ἰχθύες ἔχετε γενέσθαι καὶ διὰ θαλάσσης ἀπελθεῖν ἢ πτε-
 ρωτοὶ καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. ἰδοὺ γάρ, ὡς λέγουσιν
 αὐτοὶ οἱ Πέρσαι, οὐδὲ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν ἐν Περσίδι εἰσῆλθεν οὐδὲ

1. Νικολάου — ἁγίου om. P. 7. Ἰσάτιν PV. 9. σύγγελλος P.
 13. περίστασθαι PV. 17. σίγγιλιον P. ib. Σάρβαρον P, Σάλ-
 βαρον R. ib. περάσατε P. 18. ἐάσατε P.

dem navigia in trabariarum conspectu ab aede sacra sancti Cononis trans
 Fretum, usque ad Fontes, cum transitum trabariis prohiberent.

Sabbato, circa vesperam, secundo scilicet Augusti mensis die, Cha-
 ganus Proceres ad colloquium evocavit. Et egressi sunt cum ipso col-
 locuturi Georgius clarissimus Patricius, Theodorus clarissimus Commer-
 carius Glasti, Theodorus clarissimus Patricius et Logotheta, Theodorus
 religiosissimus Syncellus, et Athanasius clarissimus Patricius. Hi cum
 profecti essent, adduci praecepit Chaganus in eorum conspectum tres
 Persae sericeis vestibus indutos, qui ad ipsum missi fuerant a Salbara,
 quos sibi assidere jussit, nostris interea legatis stantibus: tum haec verba
 fecit, *Ecce ad me legationem miserunt Persae, tria hominum millia
 in subsidium mihi dare parati. Si igitur quotquot in urbe estis cum sago
 duntaxat ac indusio ex ea excedere velitis, pacta ac foedus cum Salbaro
 ineamus: amicus enim meus est, ad illumque transite, neque ulla is vos
 injuria afficiet. Mihi vero urbem ac fortunas vestras dimittite, nulla
 quippe vobis alia superest salutis expediendae via: nisi forte vos fieri
 pisces contingat, quo per mare evadat, vel aves, quo evoletis in aerem.*
 En ecce, ut illi asserunt, ipsi Persae. Sed et neque Imperator vester Per-

ὁ στρατὸς ἡμῶν καταλαμβάνει. εἶπε δὲ αὐτῷ Γεώργιος ὁ ἐνδοξό-
 τατος ὅτι οὗτοι ἐπιθέται εἰσὶν καὶ μίαν ἀλήθειαν οὐ λαλοῦσιν.
 ἐπεὶ ὁ στρατὸς ἡμῶν ἐνταῦθα καταλαμβάνει, καὶ ὁ εὐσεβέστατος
 ἡμῶν δεσπότης εἰς τὴν χώραν αὐτῶν ἐστὶν ἐξολοθρευτὴν αὐτῆν.

B ὁ εἰς οὖν τῶν Περσῶν διακνησθεὶς ὑβρίσεν ἐπὶ τοῦ Χαγάνου τὸν 5
 εἰρημένον ἐνδοξότατον Γεώργιον. καὶ αὐτὸς ἀνταπεκρίθη αὐτῷ
 ὅτι Σὺ με οὐχ ὑβρίζεις, ἀλλ' ὁ Χαγάνος. εἶπαν δὲ καὶ τοῦτο
 τῷ Χαγάνῳ οἱ πρὸς αὐτὸν ἐξεληθόντες ἐνδοξότατοι ἄρχοντες ὅτι
 Τοσαῦτα πλήθη ἔχων βοήθειας Περσῶν δέη. καὶ εἶπεν ὅτι Ἐὰν
 θελήσω, παρέχουσί μοι εἰς συμμαχίαν· φίλοι γὰρ μοῦ εἰσιν. 10
 καὶ πάλιν εἶπον αὐτῷ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ὅτι Ἡμεῖς τὴν πόλιν οὐ-
 δέποτε ἐῴμεν· ἡμεῖς γὰρ προσδοκῶντες ὅτι καιριόν τι λαλοῦμεν
 C ἐξήλθαμεν πρὸς σέ. ἐὰν οὖν μὴ θέλῃς τὰ πρὸς εἰρήνην μεθ' 15
 ἡμῶν λαλῆσαι, ἀπόλυσον ἡμᾶς. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. καὶ τῇ
 νυκτὶ εὐθέως τῇ ἐπὶ κυριακῇ κατὰ δημιουργίαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ 15
 φιλοκτίρημονος Θεοῦ περιέπεσαν αὐτοὶ οἱ Πέρσαι οἱ πρεσβεύσαντες
 πρὸς τὸν Χαγάνον ἐν τῷ ἀντιπερῶν αὐτοὺς διὰ Χαλῶν ἐπὶ Χρυ-
 σόπολιν εἰς ἡμετέρους καράβους, ἐν οἷς ἦσαν τινες καὶ τῶν τοῦ
 ὀρφανοτροφείου· καὶ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν τῶν Περσῶν ἠύρεθη βαλὼν
 ἑαυτὸν εἰς καράβιν λεγόμενον σανδάλιν ἐπὶ ὄψιν καὶ ἐπάνω τὰ 20
 V 315 καταλέκτια, καὶ οὕτως ἀντιπερῶν ἐπὶ Χρυσόπολιν. ὁ δὲ ναύτης
 ὁ ὢν ἐν αὐτῷ τῷ καραβίῳ καὶ ἐλαύνων ἔνευσεν εὐφρυνῶς τοῖς τοῦ

13. ἐξήλθομεν P. 20. καράβην PV. 22. αὐτῷ om. R.

sidem est ingressus, neque ullus hic vester adstat exercitus. Cui gloriosissimus Georgius, Isti, inquit, impostores sunt, nec quicquam veri dicunt. Noster enim hic adest exercitus, ac piissimus Princeps noster in eorum provinciis versatur, hasque devastat omnino. Tum hisce dictis motus unus ex Persis, gloriosissimum Georgium Chagani nomine convitiis impetit. Cui ille, Minime, ait, tua sunt in me convicia, sed Chagani. Illud etiam ingesserunt Chagano, qui ad eum missi fuerant gloriosissimi Proceres: Atqui licet tantae sint vires tuae, Persarum etiam auxilio indiges. Tum Chaganus, Si velim, inquit, ii mihi subsidio venient, amici enim mei sunt. Rursum vero Proceres nostri dixerunt: Nequaquam dimitemus urbem nostram: sed hic expectamus, dum tecum de his quae ad rem praesentem conducunt colloquamur: si ergo de pace nobiscum nolis agere, nos dimitte. Hosque tum ille dimisit. Eadem porro ipsa nocte, quae Dominicam praecedit, singulari benigni ac misericordis Dei providentia, ad Chaganum missi ii legati, dum per Chelas Chrysopolim trajiciunt, in nostras naves incidunt, quae quosdam ex Orphanotrophio vehebant, unusque ex illis Persis deprehensus est se ipsum in scapham, quam Sandalin vocant, pronum in faciem abjecisse, stragulisque sese operuisse, ita Chrysopolim trajicere conatum. At nauta qui in navi erat, eamque regebat, hoc ani-

ὀρφανοτροφείον, καὶ ἐπανάξαντες καὶ ἐπαρόντες τὰ καταλέκτια, R 904
 καὶ εὐρόντες αὐτὸν τὸν Πέρσῃν τέλειον ὄντα καὶ κείμενον ἐπὶ D
 ὄψιν, ἴσφαξαν καὶ ἐπῆραν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. τοὺς δὲ ἄλλους
 δύο Πέρσας εἰς ἄλλο πλοῖον ἀντιπερῶντας ἐχειρώσαντο μετὰ καὶ
 5 τοῦ ναύτου, καὶ τούτους ἔωθεν ἦγαγον εἰς τὸ τεῖχος. καὶ τοῦ
 μὲν ἑνὸς τῶν ζώντων κόψαντες τὰς δύο χεῖρας καὶ δῆσαντες εἰς
 τὸν τράχηλον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ σφαγέντος ἐν τῷ καράβῳ
 ἔπεμψαν οἱ ἡμέτεροι πρὸς τὸν Χαγάνον. τοῦ δὲ ἄλλου βληθέν-
 τος εἰς κάραβον καὶ ἀπενεχθέντος ζῶντος ἐπὶ Χαλκηδόνα, καὶ
 10 ἐπιδειχθέντος τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐστὶν εἰς τὸν κάραβον, ἀπεκε- P 396
 φάλισαν αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι, καὶ ἔξορσαν εἰς γῆν τὴν κεφαλὴν αὐ-
 τοῦ μετὰ γραμμῶν ἐχόντων οὕτως· ὅτι ὁ Χαγάνος μεθ' ἡ-
 μῶν πάντα πεποικῶς ἔπεμψεν ἡμῖν τοὺς παρ' ὑμῶν πρὸς αὐτὸν
 σταλέντας πρεσβευτάς, καὶ τοὺς μὲν δύο ἐν τῇ πόλει ἀπεκεφα-
 15 λισαμεν, τοῦ δὲ ἄλλου ἰδοὺ ἡμεῖς ἔχετε τὴν κεφαλὴν. ἀπῆλθεν
 δὲ αὐτῇ τῇ κυριακῇ ὁ ἐπικατάρατος Χαγάνος εἰς Χαλᾶς, καὶ
 ἔβαλεν εἰς θάλασσαν μονόξυλα ὀφειλοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀντι-
 πέραν καὶ ἀγαγεῖν πρὸς ἑαυτὸν τοὺς Πέρσας κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν
 αὐτῶν. τούτου δὲ γνωσθέντος, τῇ ἑσπέρᾳ ἕξ ἡμῶν ἀνέπλευσαν
 20 κἂν ὁ κάραβοι ἐπὶ Χαλᾶς, τοῦ ἀνέμου ὄντος ἐναντίου, εἰς τὸ
 μὴ συγχωρῆσαι τὰ μονόξυλα ἀντιπερᾶσαι. καὶ ὑπέστρεψεν περὶ B

1. ἐπαίροντες P. Vide annot. ad Malalam p. 462. 19. 5. ἔσωθεν
 P. 7. καὶ τὴν P. 8. οἱ om. P. 10. ἐστὶν] δὲ R. ib. τὸν om. P.
 12. ὅτι γὰρ ὁ P. 19. ἡμέρα P. 20. κἂν ὁ κάραβοι V, (καὶ)
 ὁ, κάραβοι R, σκαφοκάραβοι P. 21. περὶ] ἐπὶ P.

madverso, iis qui ex Orphanotrophio erant, id dextra innuit, qui confes-
 stim reductis ac sublevatis stragulis, Persam sanum ac incolumem in faci-
 ciem jacentem inventum interfecerunt, illiusque caput absciderunt. Alios
 vero duos Persas pariter in navi trajicientes, cum ipso nauta captos, in-
 tra moenia adduxerunt: ac alterum quidem ex superstitibus, truncata
 prius utraque manu, ejusque collo alligata, una cum illius qui in navi-
 cula interfectus fuerat capite, ad Chaganum nostri transmisere. Alterum
 autem in navim conjectum, vivumque Chalcedonem deductum, ac Persis
 ostensum, in ipsa navi capite truncarunt, eo in continentem ejecto, cum
 hocce scripto: *Chaganus, initis nobiscum foederibus, vestros ad eum mis-
 sos legatos ad nos transmisit, quorum duobus capita in urbe amputari jus-
 simus: alterius vero ecce habetote caput.* Abominandus deinde Chaganus,
 hoc ipso die Dominico, ad Chelas abiit, et trabarias in mare demisit,
 quibus in oppositam regionem trajiceret, secumque Persas, secundum eor-
 um pollicita, adduceret. Quo cognito, eadem ipsa die, quidam ex no-
 stris, solverunt naves cum suis scaphis versus Chelas, vento licet con-
 trario, quo trabarias a trajectu in ulteriorem ripam prohiberent. Ac sub

ἐσπέραν ὁ ἐπικατάρατος Χαγάνος εἰς τὰ περὶ τὸ τεῖχος, καὶ ἐπέμ-
φθησαν αὐτῷ ἀπὸ τῆς πόλεως βρώσιμά τινα καὶ οἰνάρια. ἦλθεν
δὲ Ἐρμίτζις ἔξαρχος τῶν Ἀβάρων εἰς τὴν πόρταν λέγων ὅτι Βαρὺ
πρᾶγμα ἐποιήσατε τοὺς χθρὲς μετὰ τοῦ Χαγάνου ἀριστήσαντας,
ὅτι ἐφονεύσατε, καὶ πρὸς τοῦτοις ἐπέμψατε αὐτῷ τὴν κεφαλὴν 5
καὶ τὸν ἄλλον ἀποκεχειρισμένον. καὶ εἶπαν ὅτι Ἡμεῖς οὐ προσέ-
χομεν αὐτῷ, τῇ οὖν νυκτὶ δευτέρας διαφραοῦσης ἠδυνήθησαν
αὐτῶν μονόξυλα διαλαθεῖν τὴν σκοῦλκαν ἡμῶν καὶ περᾶσαι
C πρὸς τοὺς ἐπόντιον καὶ κατέσφαξαν πάντας τοὺς ἐν τοῖς μονο-
ξύλοις ἐφρεθέντας Σκλάβους. 10

Ἐξῆλθαν δὲ καὶ οἱ Ἀρμένιοι τὸ τεῖχος Βλαχερνῶν, καὶ
ἔβαλαν πῦρ εἰς τὸν Ἐμβολον τὸν παρεκτὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου.
καὶ νομίσαντες οἱ ἐξειλήσαντες κολύμβω ἐκ τῶν μονοξύλων Σκλᾶ-
βοι Ἀβάρους εἶναι τοὺς ἰσταμένους παρὰ θάλασσαν, ὡς ἐκ τοῦ
πυρός, ἐκεῖ ἐξελθόντες ἐσφάγησαν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων. ἄλλοι δὲ 15
R 906 ὀλίγοι Σκλᾶβοι ἐξειλήσαντες κολύμβω, καὶ ἐξελθόντες ἐπὶ τὸ μέ-
ρος ἔνθα ἴστατο ὁ ἄθιος Χαγάνος, ἐσφάγησαν κατ' ἐπιτροπὴν
αὐτοῦ. καὶ τοῦ Θεοῦ κελεύσαντος διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς δεσποί-
D νης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐν μιᾷ ῥοπῇ ἢ διὰ θαλάσσης γέγονεν
αὐτῷ πτώσις. ἐξέβαλον δὲ ὅλα τὰ μονόξυλα εἰς τὴν γῆν οἱ ἡμέ- 20
τεροι, καὶ μετὰ τὸ ταῦτα γενέσθαι ὑπέστρεψεν ὁ ἐπικατάρατος

7. διαφραοῦσης PV. *ib.* οὐκ addit ante ἠδυνήθησαν P ex coniec-
tura Raderi et 9. Πέρσας, καὶ ἡμέτεροι, pro quo Πέρσας, οὐς
addebat Raderus. 11. ἐξῆλθον P. 12. ἔβαλον P. 13. 16. ἐξη-
λάσαντες P, ἐξηλήσαντες V.

vesperam reversus est abominandus Chaganus proxime ad urbis muros,
cui ex urbe esculenta quaedam et vina missa sunt. Veniens porro Er-
mitzis Avarum Exarchus ad portam, *Atrax*, inquit, *perperastis facinus*,
cum illos, qui heri cum Chagano pransi sunt, occidistis: ac praeterea ipsi
unius caput, alterum vero manibus truncatum transmisistis. Cui nostri,
Nobis, inquit, *ille minime curae est.* Nocte ergo feriae secundae, sub
diluclulum non potuere eorum trabariae fallere nostras excubias, ac ad
Persas trajicere, Scavis omnibus qui in trabariis inventi sunt, vel in
mare praecipitatis, vel a nostris interfectis.

Sed et Armenii ex Blachernarum muro egressi, ignem in Porticum,
quae aedi Sancti Nicolai adjacet, immiserunt. Cumque Scavi, qui ex
trabariis in mare natandi gratia se demiserant, Avars esse, qui ad mare
stationem haberent, ex igne concicerent, huc venerent, ubi ab Armeniis
sunt interfecti. Pauci vero alii ex Scavis natatu evadentes, cum ad im-
pii Chagani castra pervenissent, illius jussu, trucidati sunt. Ac Deo
postmodum ita volente, et intercessionibus Dominae nostrae Deiparac,
uno momento, illius in mari accidit strages. Quippe universis trabariis

Χαγάνος εἰς τὸ φωσᾶτον αὐτοῦ, καὶ ἤγαγεν τὰ μαγγανικὰ ἀπὸ τοῦ τείχους ἃ ἦν παραστήσας καὶ τὴν σουδαν ἦν ἐποίησεν, καὶ ἤρξατο καταλύειν τοὺς πυργοκαστέλλους οὓς ἐποίησεν, καὶ τῇ νυκτὶ ἔκαυσεν τὸ σουδᾶτον αὐτοῦ καὶ τοὺς πυργοκαστέλλους, καὶ 5 τὰς χελώνας ἀποβυρσώσας ἀνεχώρησεν.

Τινὲς δὲ ἔλεγον ὅτι οἱ Σκλῶβοι θεωρήσαντες τὸ γεγονός V 316 ἐπῆραν καὶ ἀνεχώρησαν, καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη καὶ ὁ κατάρματος Χαγάνος ἀναχωρῆσαι καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτοῖς.

Καὶ τοῦτο δὲ ἔλεγεν ὁ ἄθεος Χαγάνος τῷ καιρῷ τοῦ πολέ- P 397
10 μου ὅτι ἐγὼ θεωρῶ γυναῖκα σεμνοφοροῦσαν περιτρέχουσαν εἰς τὸ τεῖχος μόνην οὖσαν. ἐδήλωσε δὲ ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν ἀναχωρεῖν ὅτι μὴ ὑπολάβητε ὅτι κατὰ φόβον ἀναχωρῶ, ἀλλὰ διὰ τὸ στενωθῆναί με εἰς δαπάνας καὶ μὴ ἐπίστηναί με ὑμῖν ἐν ἐπιτηδείῳ καιρῷ. ἀπέρχομαι δὲ καὶ φροντίζω δαπανῶν, καὶ ἔρχομαι ὀφεί-
15 λων ποιῆσαι ὑμῖν εἴ τι εἰργάσασθε εἰς ἐμέ. ἔμειναν δὲ τῇ παρασκευῇ νωτοφύλακες καβαλλάριοι εἰς τὰ περὶ τὸ τεῖχος, βάλλοντες αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ λαμπρὰ εἰς πολλὰ προάστεια ἕως ὥρας ζ', καὶ ὑπεχώρησαν, ἔκαυσαν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Κοσμᾶ B
καὶ Δαμιανοῦ ἐν Βλαχέρναις καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νι-
20 κολάου καὶ ὅλα τὰ πέριξ. εἰς μέντοι τὴν ἐκκλησίαν τῆς δεσποίνης

7. ἀπῆρον P, ἐπῆρον R. *ib.* καὶ supra versum habet V, in m. supplet P. 9. δὲ om. P. 13. δαπάνην P, δαπάναν R.
ib. με om. P. 15. ἐργάσασθε PV. *ib.* δὲ om. P. 18. ἐγ-
καύσαντες P. *ib.* καὶ om. P.

in terram a nostris subductis, execrandus Chaganus in sua castra reversus, rediici praecepit machinas omnes quas ante murcs statuerat, fossamque quam fecerat diruit, turresque castellis instructas, quas erexerat: ac vallis, et sudibus, ipsisque turribus castellatis ac testudinibus, corio prius nudatis, incensis, recessit.

Quidam aiunt Sclavos, cum quod actum fuerat, vidissent, castris relictis recessisse, eoque et execrandum Chaganum reverti illosque sequi coactum fuisse.

A. C.

[Ol. Iph.]

Sed et illud dixit impius Chaganus, dum, bellum flagraret: *Feminam ego conspicio egregie vestitam, absque ullo comitatu per moenia discurrantem.* Quinetiam cum in procinctu esset ad recedendum, haec nostris nuntiavit: *Nolite existimare prae metu me recedere, sed inopia commeatus, et quod tempore minus idoneo vos fuerim aggressus. Proficiscor igitur, annonae comparandae operam daturus, ac postmodum rediturus, ea vobis facturus quae in me perpetrastis.* Manserunt die Veneris extremi agminis custodes equites circa loca proxima moenibus, eodemque die in multa suburbana usque ad horam septimam immisso igne, recesserunt; incensis praeterea aede Sanctorum Cosmae et Damiani, et Ecclesia Sancti Nicolai, locisque circumjacentibus. Ecclesiam vero Dominae nostrae

ἡμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἁγίαν σορὸν εἰσελθόντες οἱ ἐχθροὶ οὐδὲν ἠδυνήθησαν παντοίως τῶν ἐκείσε καταβλάψαι, τοῦ Θεοῦ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀχράντου μητρὸς αὐτοῦ οὕτως εὐδοκήσαντος. ἐπεζήτησεν δὲ τὸν ἐνδοξότατον κομμερκιάριον εἰς τὸ διαλεχθῆναι αὐτῷ. καὶ ἐδήλωσεν αὐτῷ Βόνος ὁ πανεύφημος μάγιστρος οὕτως· 5 ὅτι μὲν μέχρι τοῦ παρόντος ἐγὼ τὴν ἔξουσίαν εἶχον τοῦ λαλῆσαι καὶ πακτεῦσαι μετὰ σοῦ· νῦν δὲ κατέλαβεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ εὐσεβιστάτου ἡμῶν δεσπότου μετὰ τοῦ Θεοφυλάκτου στρατοῦ. καὶ C ἰδοὺ ἀντιπερᾶ καὶ ἐπακολουθεῖ σοι ἕως τῆς χώρας σου. κακῆ λαλεῖτε μετὰξὺ ἀλλήλων. 10

R 908 Ἰνδ. ιε'. ιζ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγοῖστου τὸ ιζ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιε'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ τεῖχος περίξ τοῦ οἴκου τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἔξωθεν τοῦ καλουμένου Πτεροῦ. 15

D Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαῖῳ, ια' ἐτελεύτησε Βόνος ὁ τῆς αἰοδίμου μνήμης, γενόμενος μάγιστρος, καὶ ἀπετίθη τὸ λείψανον αὐτοῦ εἰς τὸ σεπτὸν μοναστήριον τοῦ

4. ἐπεζήτησαν P. 12. καὶ] τῆς P. 13. ἔτει R, ἔτους P. 15. Post Πτεροῦ addit P Τῷ ιε' ἔτει (τὸ ιε' ἔτος R) τῆς βασιλείας Ἡρακλείου ἐκτίσθη τὸ τεῖχος ἔξωθεν Βλαχερνῶν, καὶ ἀπεκλείσθη ἔξωθεν ὁ ναὸς τῆς πεναγίας Θεοτόκου, καὶ ἡ ἁγία σορὸς· πρώην γὰρ ἔξωθεν τοῦ τεύχους ἦν (πρωὴν γὰρ ἔξωθεν R): *) quae in margine ab recentiori manu scripta habet V. 16. μαῖον P.

Anni a. m. c. Deiparae, et in Sanctam Arcam, ingressi hostes, nihil omnino evertere vel labefactare potuerunt, Deo, intemeratae illius Matris intercessionibus, ita permittente. Expetierunt autem in illius colloquium gloriosissimum Commercialium: quibus sic nuntiavit Bonus laudatissimus Magister: *Hactenus quidem data mihi fuit potestas ut tecum agerem, ac tractarem de pace: nunc vero piissimi nostri Domini frater una cum exercitu venit mox trajecturus, ac te in regionem tuam comitaturus, ubi invicem de pace tractabit.*

6135. 627. xvii. Ind. xv. Post Cons. Heraclii Augusti XVI.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Constantini anno xv.*

Hoc anno constructus est murus circa aedem Dominae nostrae Dei genitricis, extra locum Alam dictum.

Hoc ipso anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maii xi. mortem obiit Bonus inclitae memoriae, Magistri dignitate cohonestatus, il-

*) xv. anno Heraclii imperii, excitatus est murus extra Blachernas, aedesque sanctissimae Dei Genitricis, una cum sacra Arca, intra urbem inclusa est; erat enim antea extra moenia.

ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τὸ ἐπονομαζόμενον τῶν Στουδίου, πλησίον τῆς Χρυσῆς Πόρτας.

τηβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιη'. μετὰ ἑπ. Ἡρακλείου Αἰγούστου τὸ ιζ'.

5 Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, P 398 τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιζ'.

Τῷ ιη' ἔτει τῆς βασιλείας Ἡρακλείου καὶ μετὰ ὑπατείας ιζ' καὶ ις' ἔτει τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ, τῇ ιε' τοῦ μαΐου μηνός, ἰνδικτιῶνος α', ἡμέρᾳ 10 πρώτῃ, αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ Πεντηκοστῇ, ἀνεγνώσθησαν ἀποκρίσεις ἐπ' ἄμβωνος ἐν τῇ ἀγνωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, σταλεῖσαι ἐκ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν ὑπὸ Ἡρακλείου τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως, δηλοῦσαι τὴν πτᾶσιν Χοσδρόου καὶ τὴν ἀναγόρευσιν Σεριόου V 317 τοῦ Περσῶν βασιλέως, αἵτινες ἔχουσιν οὕτως.

15 Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν B εὐφροσύνῃ, εἰσελθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ γινώτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός. αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς. ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ ἐσμεν καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. εἰσελθατε εἰς τὰς ἀλάς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις καὶ ἔξομολογεῖσθε αὐτῷ. αἰνεῖτε 20 τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι Χριστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἢ ἀλήθεια αὐτοῦ. εὐφρανθήτωσιν

3. τηβ' Ὀλυμπιάς om. R. 7. ἔτει om. P. 9. μηνὸς V. 10. Πεντηκοστῇ] N V. 13. Χοσρόου P. 16. 18. εἰσελθετε P. 17. ἐστὶ θεός P.

hisque corpus in venerabili Monasterio Sancti Joannis Praecursoris et Baptistae, quod Studii appellatur, juxta portam Auream, depositum est.

CCCLII. Olympias.

628. XVIII. Ind. I. Post Cons. Heraclii Augusti XVII.

Et ab ipse die XXII. mensis Januarii, scribitur, Imperii Novi Constantini anno XVI.

Anno imperii Heraclii XVIII. post Consulatum XVII. et XVI. imperii Heraclii Novi Constantini filii ejus XVI. XV. Maii mensis die, feria I. ipso Pentecostes festo, lectae sunt ex Ambone in sanctissima Magna Ecclesia literae missae ex Oriente ab Heraclio piissimo Imperatore nostro, quae Chosroae casum, et inaugurationem Siroae Persarum Regis nuntiabant, hisce verbis conceptae.

„Exultate Deo omnis terra; servite Domino in laetitia, introite in conspectu ejus in exultatione, et scitote, quoniam Dominus ipse est Deus. Ipse fecit nos, et non ipsi nos. Nos populus ejus sumus, et oves pascuae ejus. Introite in tabernacula ejus in hymnis, et confitemini illi. Laudate nomen ejus, quoniam Christus Dominus, in saeculum misericordia ejus: usque in generationem et generationem veritas ejus. Laetentur coeli, et

οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ καὶ τεραθῆτω ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ πάντες οἱ χριστιανοὶ αἰνοῦντες καὶ δοξολογοῦντες εὐχαριστήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ, χαίροντες ἐπὶ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ὀνόματι χαρὰν μεγάλην. ἔπεσεν γὰρ ὁ ὑπερήφανος καὶ Θεομάχος Χοσρόης. ἔπεσεν καὶ ἐπτωματίσθη εἰς τὰ καταχθόνια, 5 καὶ ἐξωλοθρεύθη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ὁ ὑπεραιρόμενος καὶ λαλήσας ἀδικίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει κατὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀχράντου μητρὸς αὐτοῦ τῆς εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀπόλετο ὁ ἀσεβὴς μετ' ἡχοῦς. ἐπέστρεψεν 10 ὁ πόνος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ κατέβη ἡ ἀδικία αὐτοῦ. τῇ γὰρ κδ' τοῦ παρελθόντος φεβρουαρίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης πρώτης ἐπινεμήσεως, τῆς ταραχῆς αὐτῷ γενομένης ὑπὸ Σειροίου τοῦ πρωτοτόκου αὐτοῦ υἱοῦ, 15 καθὼς δι' ἐτέρας ἡμῶν κελύσεως ἐσημάναμεν ὑμῖν, καὶ πάντων τῶν ἐκεῖσε Περσῶν ἀρχόντων τε καὶ στρατευμάτων μετὰ καὶ παντὸς τοῦ στρατοῦ τοῦ ἀπὸ διαφόρων τόπων συναχθέντος ἀπὸ τοῦ καταράτου Χοσρόου συνδραμόντων τῷ μέρει Σειροίου μετὰ καὶ Γουρδανάσπα τοῦ πρὶν ἐξάρχου τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ, ἐπειθῆδεν σεν ἐκεῖνος ὁ Θεομίσητος Χοσρόης φυγῆ χρήσιμοςθαι, καὶ συ- 20 σχεθεῖς δέσιμος ἐβλήθη ἐν τῷ νέῳ καστελλίῳ τῷ κτισθέντι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ παραφυλακῇ τῶν παρ' αὐτοῦ συναχθέντων χρημάτων.

6. ἐκ τῆς γῆς P. 7. ὑπερηφανεία PV. 18. Χοσρόου P et V a correctore.

exultet terra, et omnia quae in eis sunt. Et omnes Christiani laudantes et benedicentes gratias agamus soli Deo, gaudentes in nomine sancto ejus gaudium magnum. Cecidit enim superbus et perduellis Dei Chosroes. Cecidit, et praecipitatus est ad inferos, et deleta est de terra memoria ejus. Superbus ille et loquens iniquitatem in superbia et contemptu adversus Dominum nostrum Jesum Christum, verum Deum et intemeratam ejus matrem, benedictam Dominam nostram Dei Genitricem semperque Virginem Mariam. Perit impius cum sonitu. Conversus est labor ejus in caput ejus, et in verticem iniquitas ejus descendit. Nam xxiv. Februarii praeteriti mensis, prima Indictione, seditione in eum mota ab ipsius filio primogenito Syroae, quemadmodum in alia jussione vobis exposuimus, Persarum omnibus proceribus ac universo exercitu. copiisque ex variis regionibus conductis, ab execrando Chosroe ad partes Siroae, cum Gurdanaspa Persici exercitus prius duce transeuntibus, idem Deo invisus Chosroes, dum fugam meditatur, captus vincetusque in novum castellum, ab ipsomet ad reconduendas servandasque ab eo collectas pecunias extractum conjectus est.“

Καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ φεβρουαρίου μηνὸς Συροῖον στε-
φθέντος καὶ ἀναγορευθέντος βουσιλέως Περσῶν, καὶ τῇ κη' τοῦ P 399
αὐτοῦ μηνός, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν Θεομίστην Χοσρόην τὰς δ'
ἡμέρας σιδηροδέσιμον ἐν πάσῃ ὀδύνῃ, ἀνείλε τὸν αὐτὸν ἀγνώ-
5 μωνα καὶ Θεομάχον καὶ ἱπερήφανον καὶ βλάβσημόν πικροτάτῳ,
θανάτῳ, ἵνα γινῶ ὅτι Ἰησοῦς ὁ τεχθεὶς ἐκ Μαρίας, ὁ σταυρω-
θεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καθὼς αὐτὸς ἦν γράψας, εἰς ὃν ἐβλασ-
φήμησε, Θεὸς παντοδύναμὸς ἔστιν, καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ κατὰ
τὰ παρ' ἡμῶν γραφέντα αὐτῷ. καὶ ἐν τῷ μὲν βίῳ τούτῳ οὕτως
10 ἀπώλετο ὁ Θεομάχος ἐκεῖνος. ἀπῆλθε δὲ τὴν ὁδὸν Ἰούδα τοῦ
Ἰσκαριώτου τοῦ ἀκούσαντος ἀπὸ τοῦ παντοδυνάμου ἡμῶν Θεοῦ
ὅτι καλὸν ἦν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ μὴ γεννηθῆναι, εἰς τὸ πῶρ τὸ B
ἀκατάσβεστον τὸ ἱτοιμασμένον τῷ Σατανᾷ καὶ τοῖς ἀξίοις αὐ-
τοῦ ἀπῆλθεν.

15 Διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἡμῶν κελείσεως τῆς γενομένης παρ'
ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἀπλήκτου ἡμῶν τοῦ πλησίον τοῦ Καν-
ζάκιον, τῆς περιεχοίσεως τὴν κίνησιν τὴν ἀπὸ τῆς ιζ' τοῦ ὀκτω- R 912
βρίου μηνός μέχρι τῆς ιε' τοῦ μαρτίου μηνός, ἐσημίναμεν τὸ
πῶς ὁ Θεὸς καὶ ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος συνέπραξεν ἡμῖν τε
20 καὶ τοῖς φιλοχρίστοις ἡμῶν ἐκατρατεύμασιν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀνθρω-
πίνην καὶ τὸ πῶς ἔφυγεν ἐνάπιον ἡμῶν ὁ Θεομίστης καὶ ἀνά-
σκαφος Χοσρόης ἀπὸ τοῦ Δυσταγερχοσάου ἐπὶ Κιησιφῶντα καὶ V 318
πῶς ἀπώλοντο τὰ παλάτια αὐτοῦ μετὰ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς C

2. ἀνηγορευθέντος P. 8. παντοδύνατός P. 18. τὸ om. P.

„xxv. autem ejusdem mensis Februarii. Syroe coronato et Rege Per-
sarum inaugurato, ac xxviii. ejusdem mensis, cum Deo exosus Chosroes
quartum jam diem in vinculis, omnibus excruciatu doloribus, exegisset,
ingratum illum et perduellem Dei, superbumque ac blasphemum Chos-
roen acerbissimo mortis genere Syroes sustulit, uti sciret Jesum ex Ma-
ria natum, et a Judaeis crucifixum, quemadmodum ipse scripserat, et
quem convitiis incesserat, omnipotentem esse Deum, illique retribuere,
prout a nobis ipsi rescriptum fuerat. Et ille quidem Dei perduellis in
hac vita periiit. Abiit autem per viam Judae Iscariotae, qui ab omni-
potente Deo nostro audierat, Bonum erat homini illi si natus non fuisset.
Abiit in ignem non extinguendum, paratum Satanae et aequalibus ejus.“

„In alia autem a nobis data vobis jussione, ex castris nostris ad
Canzacá, quae continebant acta a xvii. Octobris usque ad xv. Martii
significavimus, quo pacto Deus, et Domina nostra Deipara, nobis, Chri-
stoque dilectis copiis nostris succurrerit, et quomodo in ipso conspectu
nostro Deo exosus et e tumulo refodiendus Chosroes a Dastagerchosare
ad Ctesiphontem usque fugam capessierit, suaque Palatia amisit cum

Περσικῆς πολιτείας, καὶ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἠδυνήθη
 Σειροῆς ποιήσασθαι τὴν κίνησιν κατ' αὐτοῦ. μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι
 ἡμῶς τὴν κέλευσιν ἐκείνην καὶ στείλαι αὐτὴν τῇ ἐ' τοῦ παρόντος
 μαρτίου μηνός, ἐν τῷ φροντίζειν τοῦ γινῶναι ἡμῶς ἕνεκεν Χοσ-
 δρόου καὶ Σειροίου τὰ παρακολουθήσαντα καὶ πέμψαι ἡμῶς ἐν 5
 διαφόροις τόποις, καὶ ἕως τοῦ Σιαρσοῦρων καὶ ἕως τοῦ μικροῦ
 Ζάβα, τοῦ Καλχάς, τοῦ Ἰεσδέμ, ἐν ἀμφοτέροις ταῖς ὁδοῖς ἐκ
 τε τῶν εὐτυχεστάτων ἡμῶν ἐστρατευμάτων καὶ ἐκ τῶν Σαρακη-
 νῶν τῶν ὄντων ὑπὸ τὴν φιλόχοριστον ἡμῶν πολιτείαν, διὰ τό,
 ὡς εἴρηται, γινῶναι ἡμῶς ἀκριβῶς τὰ ἐκεῖσε κινήθεντα, τῇ κδ' 10
 D τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνός ἤνεγκαν πρὸς ἡμῶς εἰς τὸ ἄπληκτον
 ἡμῶν τὸ πλῆσιον τοῦ Κανζάκων οἱ τῆς σκούλας ἕνα Πέρσῃν καὶ
 ἕνα Ἀρμένιον, οἵτινες ἐπέδωκαν ἡμῖν ἵπομνηστικὸν γενόμενον
 πρὸς ἡμῶς ἀπὸ τινος ἀδσηκροῆτις Περσῶν, ἔχοντος ὄνομα Χο-
 σδάη, καὶ ἀξίωμα Ῥασνῶν, περιέχον ὅτι Σειροίου ἀναγορευ- 15
 θέντος βασιλέως Περσῶν ἀπέλυσεν αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων ἀρχόν-
 των πρὸς ἡμῶς καὶ ὑπομνηστικῷ αὐτοῦ Σειροίου γενομένου πρὸς
 ἡμῶς, καὶ ὅτι καταλαβὼν εἰς τὸ Ἀρμαν συνεῖδεν τοῦ ἀπολύ-
 σαι πρὸς ἡμῶς τοὺς προειρημένους δύο ἄνδρας ἐπὶ τῷ πεμφθῆ-
 ναί τινας τοὺς ὀφειλόντας ἀβλαβεῖς διασῶσαι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' 20
 αὐτοῦ. ὡς δὲ ἐγνώσθη ἡμῖν διὰ τὸ θεωρῆσαι αὐτὸν πολλὰ σκη-
 P 400 νώματα Περσῶν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀναιρεθέντα ἀπὸ τοῦ εὐτυχεστά-

2. Σειροῆς P sola. 4. ἕνεκα P. id. Χοσρόου P, eraso δ V.
 7. Καλχάς P. 9. φιλόχοριστην P. 11. ἤνεγκαν P. id. ἀπλε-
 κτον V. 13. ἐπέδωκαν P. 14. ἀσηκροῆτις P. 15. Ἀξίωμα-
 ρασνῶν V, Ἀξιαμαράναν P. id. ὅτι om. V.

Regni Persici Provinciis, ac denique hac ratione commovere adversus illum seditionem Siroes potuerit. Post scriptam vero hanc nostram justificationem, eamque missam xv. die praesentis mensis Martii, dumque Chosroen inter et Siroen postmodum contigerint explorare satagimus, missis in varia loca, atque ad Siarsura, parvum Zabas, Chalcas et Jesdem, utraque via, tum ex felicissimis castris nostris, tum ex Saracenis pio nostro imperio subjectis, ut quemadmodum praefati sumus, motus qui ibi sunt, certo resciremus, adduxerunt ad nos excubitores in castra ad Canzaca Persam unum, et alterum Armenium, a quibus porrecta nobis est Epistola a quodam Persarum Secretario cui nomen est Chosdae et Axiamaranan, ad nos scripta, qua missum se significabat a Siroe in Persarum Regem proclamato, cum aliis proceribus, et ipsius Sirois ad nos literis: cumque ad Arman pervenisset, visum sibi esse ut duos istos viros ad nos mitteret, quo vicissim seque ac socios tutos incolumesque deducerent, a nobis mitterentur. Ut autem illum sibi timere intelleximus, ex eo quod in itinere multa Persarum cadavera, eaque usque ad tria circi-

του ἡμῶν στρατοῦ ἀπὸ τοῦ Ναρθάν περὶ τὰ γ σκηνώματα, καὶ
 ὅτι ἐκ τούτου δειλιάσας ἐφοβήθη χωρὶς τῶν διασωστῶν καταλα-
 βεῖν πρὸς ἡμᾶς. καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνὸς ἀπελύσα-
 μεν πρὸς αὐτοὺς Ἥλιον τὸν ἐνδοξότατον στρατηλάτην τὸν ἐπί-
 5 κλην Βαρσοκὰ καὶ Θεόδωτον τὸν μεγαλοπρεπέστατον δρουγγά-
 ριον μετὰ νεωτέρων καὶ κ' ἵππων ἀδιστράτων σελλουρίων ὀφειλόν-
 των ἀπαντηθῆναι καὶ διασῶσαι αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς. μετ' αὐτῶν
 δὲ συνειδάμεν πέμψαι καὶ Γουσδανάσπαν τὸν Ῥαζεὶ τὸν χιλίαρ- R 914
 10 χῆ ἐγένετο μετὰ τοῦ Σειροίου καὶ Χοσρόου. καὶ τῇ λ' τοῦ μαρ- B
 τίου μηνὸς ἐδεξάμεθα ἀπόκρισιν ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ ἡμῶν τῷ
 πλησίον τοῦ Κανζάκων ἀπὸ Ἡλία καὶ Θεοδότου καὶ Γουσδανάσπα
 ὡς ὅτι μέγαν χειμῶνα εἶρον εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ζᾶρα, καὶ ὅτι ἐξέ-
 λαβον ἐκ τῶν καστέλλων Πέρσας καὶ ἄλογα, καὶ οὕτω κόπτουσι
 15 τοὺς χιόνας, καὶ ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς πλησιῶσαι ἐν τοῖς μέρεσιν
 ἐκείνοις τοὺς πρεσβευτὰς τοὺς πεμφθέντας ἀπὸ Σειροίου τοῦ βα-
 σιλέως, ἀλλ' ὅτι ἐκ τοῦ μέγαν χειμῶνα γενέσθαι οὐκ ἠδυνήθη-
 σαν ὑπερβῆναι τὸ ὄρος τοῦ Ζᾶρα. καὶ ἐκ τούτου ἐγνώμεν ἡμεῖς
 καὶ πάντες οἱ τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν ἐκστρατευμάτων ἐπὶ τὸ
 20 πλεόν ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ εὐμένεια καὶ ἀγαθότης ὠδήγησεν ἡμᾶς καὶ C
 ὀδηγεῖ καὶ διασώζει. εἰ γὰρ συνέβη ἡμῶς ὀλίγας ἡμέρας ἐμβραδῦ-

1. στρατοῦ om. R, in m. post εὐτυχεστάτον supplens στρατοπέδον.

12. τοῦ om. P. ib. καὶ postremum om. R, uncis inclusit P.

13. ἐξέβαλον V, ἐξέβαλλον P. 14. Πέρσαν P. 21. ἐμβραδῦ-
 ναι PV.

ter millia, a felicissimis copiis nostris interfectorum versus Narban vide-
 ret, absque conductoribus nos convenire vereretur: xxv. ejusdem Martii
 mensis ad illos misimus gloriosissimum Magistrum militum Eliam, cogno-
 mento Barsoca, et Magnificentissimum Theodorum Drungarium, cum de-
 lecta juventute, ac xx. equis dextrariis sella instructis, qui illis occurre-
 rent, eosque ad nos deducerent. Placuit etiam his adjungere GUSDANA-
 SPAN RUSEI filium, Persicarum copiarum Tribunum, qui ad nos venerat,
 cum inter Siroen et Chosroen tumultus primum exarsit, xxx. porro Mar-
 tii mensis dum in ipsis nostris castris juxta Canzaca versaremur ab Elia,
 Theodoro et Gusdanaspa responsum accepimus, quo nobis significabant
 se in altissimas nives in monte Zara incidisse, missumque sibi ex castel-
 lis Persam, cum animalibus seu equis, sicque nives discidisse: legatos
 vero a Siroe Rege missos, hisce proximos esse ubi tum debebant parti-
 bus se accepisse, sed propter immodicas nives, montem Zaram superare
 non potuisse. Unde maxime percepimus, nos una cum Christi-amantibus
 copiis nostris, Dei clementiam et bonitatem omnino deducere tutosque ac
 incolumes servare. Etenim si vel paucos dies cunctati ad montem Za-

να ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ Ζᾶρα, καὶ εἶθ' οὕτω γενέσθαι τὸν χειμῶνα,
 δαπανῶν τοσούτων μὴ εὐρισκομένων ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, εἰς
 μεγάλην βλάβην εἶχεν ἔλθειν τὰ εὐτυχέστατα ἡμῶν ἐκστρατεύ-
 ματα. ἔξοτε γὰρ ἐκινήσαμεν ἐκ τοῦ Σιαρσοῦρων, τουτέστιν
 ἀπὸ τῆς κδ' τοῦ φεβρουαρίου μηνός, μέχρι τῆς λ' τοῦ μαρτίου 5
 μηνός οὐκ ἐνέδωκεν χιονίζειν. ἀλλὰ διὰ τοῦ θεοῦ ἐλθόντες ἐπὶ
 V 319 τὰ μέρη τοῦ Κανζάκων ἠύραμεν δαπάνας πολλὰς καὶ ἀνθρώπων
 D καὶ ἀλόγων, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοῦ Κανζάκων ἐμείναμεν, τε-
 λεία οὔση καὶ ἐχοῦση περὶ τοὺς τριςχιλίους οἴκους, καὶ ἐν τοῖς πέ-
 ριξ χωρίοις, ὥστε δυνηθῆναι ἡμᾶς τοσαύτας ἡμέρας ἐν ἐνὶ τόπῳ 10
 ἐπιποιῆσαι· καὶ ἐκελεύσαμεν τοῖς τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν ἐκστρα-
 τευμάτων ἵνα τὰ ἄλογα αὐτῶν εἰς τοὺς οἴκους τῆς πόλεως βά-
 λωσι διὰ τὸν γενόμενον χειμῶνα καὶ ἵνα πρὸς ἓνα ἕκαστος
 αὐτῶν ἔχη εἰς τὸ ἀπληκτον ἡμῶν· πλησίον γὰρ αὐτῆς τῆς
 πόλεως ἐστὶν τὸ φωσᾶτον ἡμῶν· ὁ γὰρ βαρισμάνας τῆς πόλεως 15
 τοῦ Κανζάκων καὶ πάντες οἱ κτήτορες αὐτῆς, ἤνικα ἔμαθαν ὑπερ-
 βῆναι ἡμᾶς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ζᾶρα, ἀνεχώρησαν καὶ εἰς ὄρεινους
 P 401 τόπους ἀπῆλθαν εἰς ὀχυρώτερα καστέλλια. ἤνικα δὲ ἐδεξάμεθα
 τοὺς δύο ἀνθρώπους τοὺς πεμφθέντας ἀπὸ Σειροίου τοῦ βασι-
 λέως Περσῶν, τὸν ἓνα ἐξ αὐτῶν, τουτέστιν τὸν Πέρσην, ἀπε- 20
 R 916 λύσαμεν μετὰ καὶ ἐτέρων ἀνθρώπων πρὸς τὸν βαρισμανὰν τοῦ
 Κανζάκων, ἀπὸ μ' μιλίων ὄντα καὶ εἰς καστέλλιν ὀχυρόν, καὶ

4. ἔξω τε V, ἔξωθεν P.

13. ἕκαστον P.

14. ἔχη] ἔχει VR,

ἐκεῖ P. ib. τῇ P.

15. βαρισμάνας R.

16. ἔμαθον P.

18. ἀπῆλθον P.

21. βαρισμανήν P.

22. καστέλλον P, καστέλ-
λων R.

ram fuisset, ac deinde ejusmodi nives immodicae decidissent, tanta in
 illis locis annonae copia deficiente, in magnas prorsus difficultates inci-
 disse noster exercitus. Ex quo enim ex Siarsuris castra movimus, scilicet
 a xxiv. Februarii mensis, usque ad xxx. Martii mensis, ningere non
 desiit. Verum, Deo juvante, cum in Canzacorum regionem venissemus,
 magnam commeatus copiam invenimus, tum hominum, tum equorum: sed
 et in ipsa Canzacorum urbe mansimus, sat ampla, quaeque domos ter
 mille complectitur, tum etiam in vicinis locis, ita ut complures dies uno
 in loco morari nobis licuerit, praecepimusque copiis nostris Christi-aman-
 tibus, ut equos suos in urbis aedes propter nives ingruentes deducerent,
 ita ut ex militibus singuli equum unicum in castris servarent: proxime
 enim hanc urbem ea sunt. Barismanas enim urbis Canzacorum, civesque
 illius omnes, ut montem Zaram nos superasse intellexere, recesserunt, ac
 in montes et in munitiora castella confugerunt. Ut vero duos illos viros
 a Siroe Persarum Rege missos recepimus, alterum ex iis, Persam scilicet,
 una cum aliis ad Barismanem Canzacorum, qui a xl. milliaribus ab-
 erat, et in munitum castellum se recluserat, misimus, datis ad illum lite-

ἔποιήσαμεν πρὸς αὐτὸν ὑπομνηστικὸν ἵνα κὰν ἕ' ἄλογα λόγῳ τῶν
 πρεσβευτῶν εὐτρεπίῃ, εἰς τὸ ἐν συντόμῳ καὶ ἀνεμποδίστως ἀπελ-
 θεῖν αὐτοὺς πρὸς Σειρόην βασιλέα Περσῶν. καὶ δεξάμενος τοὺς
 πεμφθέντας παρ' ἡμῶν ὁ βαρισμαναῆς καὶ τὸ τοιοῦτον ἡμῶν
 5 ὑπομνηστικόν, ἐπὶ πολλὰς ὥρας εὐφήμησαν καὶ ἡμᾶς καὶ Σει-
 ρόην βασιλέα Περσῶν καὶ αὐτὸς καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες ἐκείσε. B
 ἐπληροφορήθησαν γὰρ ἐκ τοῦ πεμφθέντος Πέρσου ἀπὸ τοῦ
 πρεσβευτοῦ ὅτι ὁ Θεομάχος Χοσρόης ἀπόλετο καὶ ὅτι βασιλεὺς
 Περσῶν Σειρόης ἐγένετο, καὶ ἀντέγραψεν ἡμῖν ὁ αὐτὸς βαρισμα-
 10 νᾶς ὅτι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ἐγκελευσθέντα αὐτῷ τὰ ἄλογα τῶν
 πρεσβευτῶν ἐνευτρεπῆ ποιεῖ, καὶ ἡνίκα δέξεται δευτέραν ἡμῶν
 κέλευσιν περιέχουσαν καταλαβεῖν τοὺς πρεσβευτάς, πρὸς ἡμᾶς
 αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ βαρισμαναῆς ἔρχεται φέρων τὰ τοιαῦτα ἄλογα,
 ὀφείλων πᾶσαν ὑπουργίαν καὶ δουλείαν ἐκτελέσαι. ἐπιποιησάντων
 15 δὲ ἡμῶν ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ τῷ πλησίον τοῦ Κανζάκων ἕως C
 τῆς τρίτης τοῦ ἁπριλίου μηνός, ἐπεκατέλαβεν Φαιᾶκ ὁ ἄδση-
 κῆτις ὁ καὶ Ῥασνᾶν περὶ ὥραν δευτέραν, κυριακῆς οὔσης. καὶ
 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐδεξάμεθα αὐτόν, καὶ ἐπέδωκεν ἡμῖν ὑπομνηστι-
 κὸν Καβάτου τοῦ καὶ Σειροίου τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως Περ-
 20 σῶν, περιέχοντα τὴν ἀναγόμενιν αὐτοῦ καὶ ὅτι θέλει μεθ'
 ἡμῶν καὶ μετὰ ἐκάστον ἀνθρώπου εἰρήνην ἔχειν. συνείδαμεν οὖν
 τὸ ἴσον τοῦ ὑπομνηστικοῦ Καβάτου τοῦ καὶ Σειροίου τοῦ ἡμερω-

1. ζ P. 3. Σειροίην P sola. 16. ἀσηκῆτις P. 17. Ῥασνᾶ P.
 18. ἀπέδωκεν P. 19. καὶ om. P. 22. τοῦ secundum om. P.

ris, quibus mandabatur, uti equos vii. pro legatis pararet, quo expedite ac sive ullo impedimento ad Siroen Regem possent proficisci. Barismanas vero, acceptis ab Imperatore missis legatis, nostrisque sacris literis, et qui tum cum illo aderant, nos et Siroen Persarum Regem, per multas horas, faustis acclamationibus laudibusque prosecuti sunt. A legato quippe illo Persa, perduellem Dei Chosroen periisse, Regemque Siroen proclamatum certiores erant facti. Rescripsit deinde nobis idem Barismanas, equos se, sicut a nobis mandatum fuerat, instruxisse, et cum alteram nostram jussionem acceperit, qua legatorum adventus sibi significaretur, se quamprimum ad nos accessurum, equisque confestim adductis, officia sua servitiæque omnia præstiturum. Cum igitur in iisdem ad Canzaca positis castris essemus morati usque ad iii. mensis Aprilis diem, qui in Dominicam incidit, advenit Phaiacus Regi A Secretis, qui et Rharna vocabatur, circa horam secundam, eundemque hac ipsa hora excepimus, literis a Cabata Siroe clementissimo Persarum Rege, quæ ejus inaugurationem continebant, quibusque nobiscum, et cum quovis hominum, pacem habere velle significabat, ab illo acceptis. Visum ergo nobis est clementissimi Cabatae Sirois literarum exemplar huic nostræ ad vos jussioni

τύτου ὑποτάξει τῇ παρούσῃ ἡμῶν κελεύσει, εἰδ' οὕτω δὲ καὶ τὸ
 παρ' ἡμῶν ἀντιγραφὴν αὐτῷ ὑποτάξει. ἕως δὲ τῆς ἐβδόμης τοῦ
 D ἀπριλίου μηνὸς ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ ἡμῶν ἐποιήσαμεν τῷ πλη-
 σίον τοῦ Κανζάκων, τουτέστιν τὰς κζ' ἡμέρας, καὶ τῇ ὀγδόῃ
 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπελύσαμεν τὸν αὐτὸν Φαιάκ τὸν ἀσηκρητίς 5
 τὸν καὶ Ρασνᾶν, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον θεραπεύσαντες αὐτὸν καὶ
 πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσχεν μετ' αὐτοῦ καὶ πρόσωπα
 εὐνόληπτα, καὶ ἀπελίσαμεν μετ' αὐτοῦ Εὐστάθιον τὸν μεγαλο-
 R 918 πρεπέστατον ταβουλᾶριον. καὶ οὕτω θαρσύνομεν εἰς τὸν κίριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν καὶ παντοδύναμον θεὸν καὶ 10
 εἰς τὴν δέσποιαν ἡμῶν τὴν θεοτόκον, ὅτι πάντα τὰ καθ' ἡμῶν
 πρὸς τὴν ἀγαθότητα αὐτῶν ἔχουσι διοικῆσαι.

V 320 Καὶ ἡμεῖς δὲ τῇ η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐκινήσαμεν σὺν θεῷ
 P 402 ἐκ τοῦ ἀπλήκτου ἡμῶν, ὀφείλοντες τῇ ὁδῷ ἡμῶν χρήσασθαι τῇ
 ἐπὶ Ἀρμενίαν. ἀλλὰ καλῶς ποιεῖτε ἀδιαλείπτως καὶ ἐκτενέστερον 15
 εὐχόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀξιώσῃ ἡμᾶς, ὡς ἐπιθυμοῦ-
 μεν, ἰδέσθαι ἡμᾶς.

6. Ρασνᾶν P. 13. ἡμᾶς P. ib. κ' R. 15. ἀδιαλείπτως PV.
 16. ἀξιώσει PV.

subjungere, ut et quid ad illas deinde rescripserimus. A septimo igitur
 mensis Aprilis die, in iisdem nostris ad Canzaca castris xxvii. dies exe-
 gimus: ac ejusdem mensis octavo, ipsum Pheacum A Secretis, Rharnan
 appellatum, honorifice quantum licuit acceptum, ut et qui cum illo erant,
 dimisimus; habebat enim secum promiscuum famulitium. Cum illo vero
 misimus magnificentissimum Tabularium Eustathium. Atque ita confidi-
 mus Dominum nostrum Jesum Christum bonum et omnipotentem Deum,
 et Dominam nostram Dei Genitricem res omnes nostras secundum eorum
 clementiam curaturos.“

„Nos porro ejusdem mensis die viii. Deo auspice, castra movimus,
 in Armeniam iter facturi. Vos autem bene valete, continuasque ac in-
 defessas orationes ad Deum fundite, quo, sicut peroptamus, vos quam-
 primum revisere nobis largiatur.“

Ἰσον ὑπομνηστικοῦ γενομένου ἀπὸ Καβάτου τοῦ καὶ
Σειροίου τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως Περσῶν πρὸς
Ἡράκλειον τὸν εὐσεβέστατον καὶ θεοφύλακτον
ἡμῶν βασιλέα.

5 Παρὰ Καβάτου Σαδασαδασῶν Ἡρακλείῳ τῷ ἡμερωτάτῳ βασιλεῖ Β
Ῥωμαίων τῷ ἡμετέρῳ ἀδελφῷ πλείστην χαρὰν ἀπονέμομεν.

Τῷ ἡμερωτάτῳ βασιλεῖ Ῥωμαίων καὶ ἀδελφῷ ἡμῶν.

Ἡμεῖς διὰ τῆς προστασίας τοῦ Θεοῦ καλοποδίνως τῷ με-
γάλῳ διαδήματι ἐκοσμήθημεν καὶ τοῦ Θρόνου τῶν πατέρων καὶ
10 γονέων ἡμῶν ἐπελαβόμεθα. διὰ γοῦν τὸ οὕτως εὐεργετικῶς ἄξιω-
θῆναι ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπιλαβεῖσθαι τοῦ τοιοῦτου Θρόνου C
καὶ τῆς δεσποτείας συνειδαμεν, εἴ τί ἐστι πρὸς ὠφέλειαν καὶ
θεραπείαν τῆς ἀνθρωπότητος, διαπράξασθαι πρὸς τὸ ἡμῖν ἐνδε-
χόμενον, καὶ ὡς ἔπρεπεν, εὐεργετικῶς ἐκελεύσαμεν γενέσθαι. ἐπὶ
15 ὃ Θεὸς ἀφιέρωσεν ἡμᾶς εἰς τοιοῦτον μέγαν Θρόνον καὶ δεσπο-
τείαν, πρόθεσιν ἔχομεν τοῦ ἀπολιῖσαι ἕκαστον καὶ οἰονδήποτε
ἄνθρωπον κατεχόμενον ἐν φρουρᾷ. καὶ λοιπόν, εἴ τί ἐστι πρὸς
ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς πολιτείας
ταύτης καὶ ἐνδεχόμενον ἦν κελυσθῆναι παρ' ἡμῶν, ἐκελεύσα-

10. διὰ γοῦν] διισοῦν PV. 15. ὃ om. P.

E X E M P L A R

commonitorii a Cabata, qui et Siroes dictus est, clementissimo Rege
Persarum, missi ad Heraclium piissimum et a Deo servatum
nostrum Imperatorem.

*A Cabata Sadasadasac, Heraclio clementissimo et a Deo servato Imperatori
Romanorum, Fratri nostro, plurimam gratiam impertimur.*

Clementissimo Imperatori Romanorum, et Fratri nostro.

„Nos Dei providentia absque ullo labore insigni diademate donati,
patrum ac majorum nostrorum solium sumus consecuti. At cum tam be-
nefice ab ipso Deo nos dignatos agnoscamus, ut illustrem adeo thronum
exceperimus ac dominationem, si quid esset quod humani generis utili-
tati ac solatio conduceret, quantum in nobis fuit, et prout decuit, id
continuo fieri liberaliter beneficeque imperavimus. Quandoquidem igitur
ad summam hanc dignitatem et imperium nos Deus evexit, id protinus
in animo statutum fuit, ut quotquot homines detinebantur in vinculis di-
mitterentur. Sed et si quid erat quod humanae conditionis ac hujusce
vitae utilitati ac commodo fructum afferret, nobisque statuere liceret, id

μεν, καὶ ἐγένετο. καὶ τοιαύτην πρόθεσιν ἔχομεν, ἵνα μεθ'	
D ὑμῶν τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ τῆς	
Ῥωμαϊκῆς πολιτείας καὶ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν καὶ ἐτέρων βασιλι-	
σκων τῶν κύκλω ὄντων τῆς ἡμετέρας πολιτείας ἐν εἰρήνῃ καὶ	
ἀγάπῃ διάγωμεν. διὰ δὲ τὸ χαροποηθῆναι τὴν ἀδελφότητα ὑμῶν 5	
τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων τοῦ ἐπιλαβέσθαι ἡμᾶς τοῦ αὐτοῦ	
θρόνου,	
πρωτοτύπως μὲν π	
ραν ἀδελφότητα καὶ	
μετέραν παραγενέσθαι ἀδελ	10
ἀδσκηρήτις τὸν καὶ Ῥασνᾶν· σ	
ὑπάρχοντα· ἀλλ' ἢ ἀδελφότης	
θεσιν· καὶ ἀγάπην ἡμῶν καὶ φιλίαν	
ἔχομεν πρὸς τὴν ἀδελφότητα ὑμῶν	
πρὸς αὐτὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τ. . . .	15
ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγάπην ἡμῶν	
μεῖς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κρατήσ	
πολιτείας ταύτης παρὰ τοῦ	
ἀδελφότητος ὑμῶν ἀπολυθ	
δὲ κελεύσατε τοῦ παντοίως	20
νέσθαι εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπὸ	
τείαν· καὶ περὶ τόπου	
θαι εἰρήνη καὶ	
οῖαν αἴτησιν ἔχετε	
ἡμᾶς καὶ δι' αὐτ	25

7. ἔλλιπες ἦν τὸ τέλος ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος subscribit P, quibus adduntur in codice haec, ab Radero omissa: Ἐπὶ Ἀνδρέου Λαμαρίου τοῦ Ἐπιδασκίου υἱοῦ Γεωργίου εἴληφε τέρμα σὺν θεῷ ἐν τῷ ἔτει αφογ'. Ιουλ. α'. ἐν Λερίδα τῆς Καταλωνίας. Vide Hardtii catal. Bibl. Bavar. vol. V. p. 416. 8. πρωτοτύπως et caetera usque ad finem accesserunt ex V. 10. Supplendum ἀδελφότητα Φαίικ τόν. 14. ἡμῶν V.

fieri non modo praecepimus, sed et confectum est. Quinetiam nobis de- liberatum est ac constitutum, uti vobiscum, Romanorum Imperator, Fra- ter noster, cumque Romana Republica, caeterisque populis, ac aliis Re- gulis, qui circa imperium nostrum undique habitant, pacem et amicitiam deinceps colamus. Quod autem Fraturnitas vestra, Romanorum Impera- tor, affectam se gaudio dixit, quod nos eundem Thronum obtinueri- mus,“

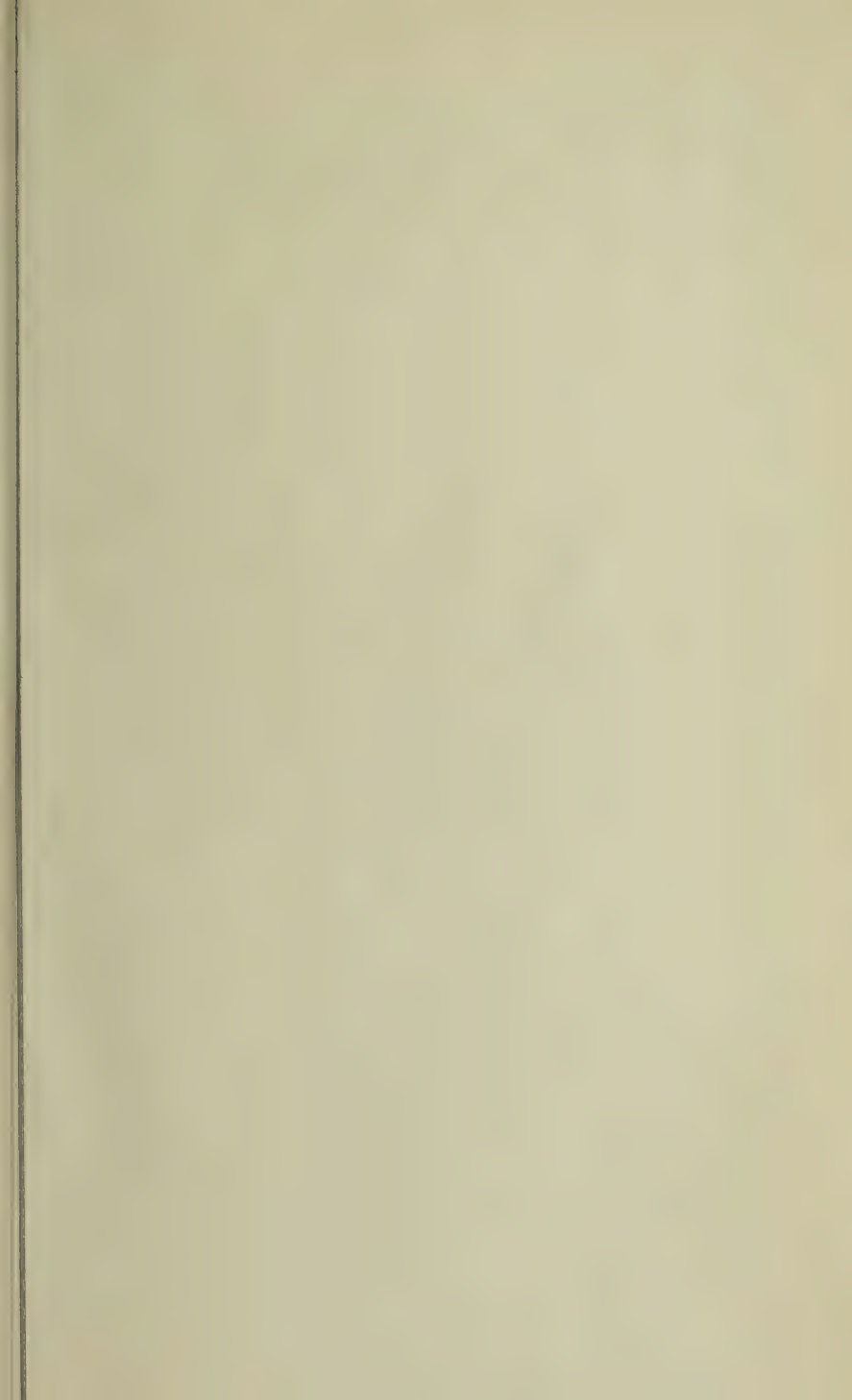
Caetera prae vetustate desiderantur in Cod. MS.

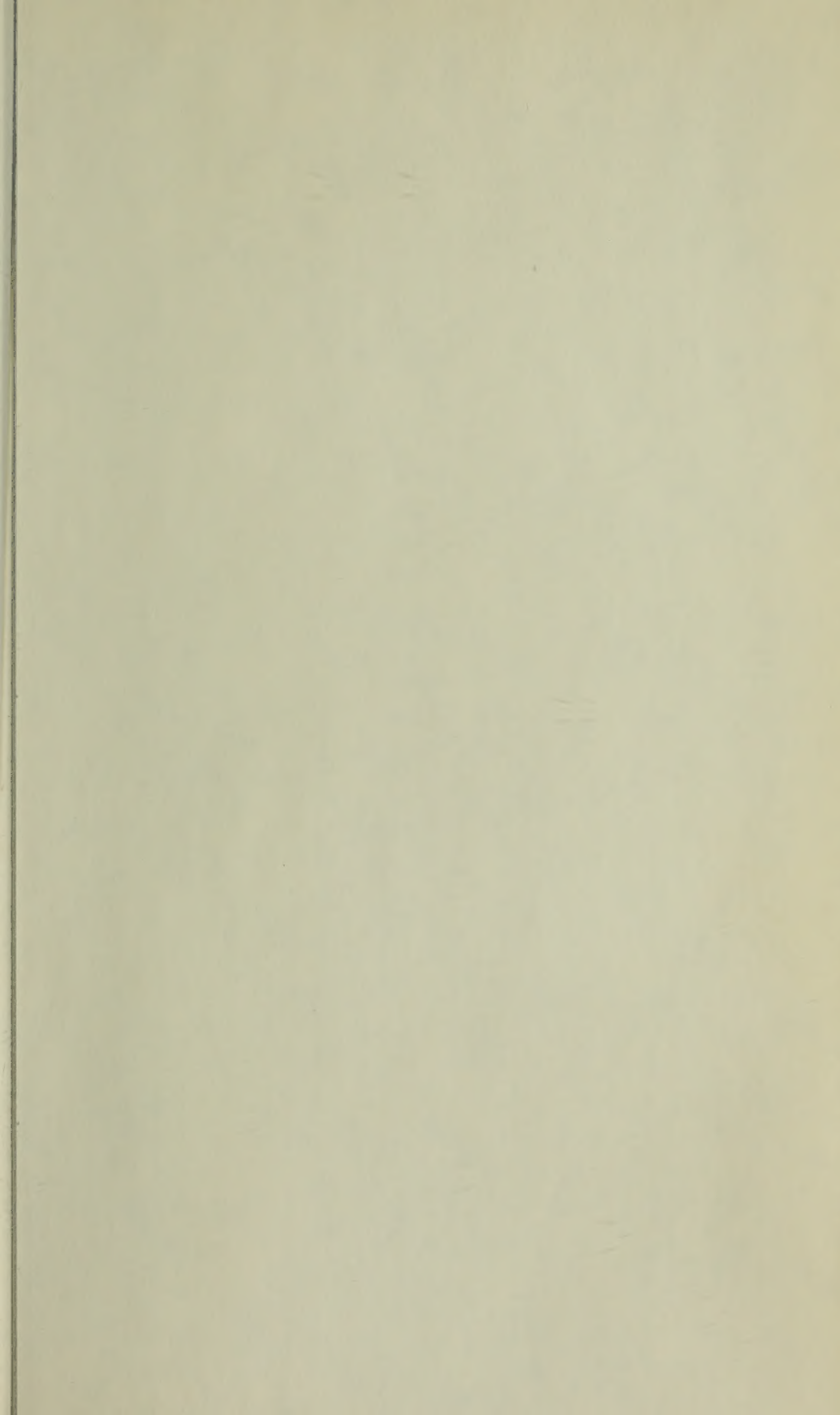
. Ῥωμαίων· πλείστην
 καὶ σημαίνομεν ὡς ὅτι τὸ
 φθὲν ἡμῖν παρὰ τῆς ὑμε-
 διὰ Φαιάκ χ δαηχ τοῦ ἄδση-
 5 κρητις τοῦ καὶ Ῥασνὰν ἐδεξάμεθα, καὶ ἐγνωκότες
 τοῦ Θεοῦ ἐπ' εὐτυχίᾳ τῷ βασιλικῷ δια
 θέντες εἰς τὸν θρόνον τῶν γονέων
 προγόνων ἐκαθίστατε· πολλῶ πλέον
 ν καὶ παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν
 10. υς χρόνους ἐν εὐπραγίᾳ καὶ ἐν εὐ-
 ω· καὶ εἰρήνῃ μεγάλη ἀξιώσει ὑμᾶς
 τοῦ θρόνου τῶν γονέων σου καὶ
 ὅτι ἤνικα εἰς τὸν τοιοῦτον θρόνον
 15. τὴν δεσποτείαν ὑμῶν ἀπελάβετε
 αὶ τοὺς ἀπὸ διαφόρων
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ
 γεσίαν τῶν ἀνθρώπων· ἐ
 ρόθῃσιν τὴν
 20. ὑπὸ τοῦ
 ἀμφοτέροι

2. Restituenda haec collata p. 735. 6. *ib.* σημαίνομεν V. 3. φθὲν] Supplendum τὸ ὑπομνηστικὸν τὸ πεμφθὲν et mox ὑμετέρας ἀδελφότητος. Ad δαη videndum an pertineat Χοσδάη p. 730. 14. 5. τοῦ] τον V. *ib.* καὶ Ῥασνὰν] In apographo ναν, cui ab initio desunt sex instar litterarum. 6. δια] Supplendum διαδήματι. 7. θέντες] Supplendum κοσμηθέντες. 10. εὐπραγεία V. 11. ἀξιώσει] Scribendum ἀξιώση. Praecesserat enim ἴνα. 13. ὁ V. Tum supplendum ὑπομνηστικοῦ. 15. ἀπολαύετε V. Initio versus legendum ἐκαθίστατε καὶ τὴν. 18. Legendum εὐεργεσίαν, et mox πρόθῃσιν.

C O R R I G E N D A.

- P. 40. 19. 20. Scribe ἀποδοθῆ. ὁμος — ἀσεβειν. “
P. 45. 5. Scribe Πέμπτη — γενεᾶ. 16. in annot. pro V scribe R.
P. 48. 11. in annot. scribe 10.
P. 56. 8. in annot. scribe PV.
P. 57. 2. in annot. scribe Σαμαραῖοι. Idque recipiendum.
P. 58. 17. in annot. verba postrema tria tolle.
P. 61. 13. Scribe Σινά. 18. Κηφινσός. 21. Εἶρημος cum annotatione: Εἶρημος R.
P. 63. 1. Dele comma post κοίλης. 2. Scribe Ἔμισα, ut scripsi p. 520. 5.
P. 80. 15. in margine adde V 37, et 11. R ante 104.
P. 94. 11. ἀντροί. “
P. 115. 18. Immo ἀναστρεφομένον.
P. 163. 20. Malim χρίμα.
P. 179. 11. Expungenda Raderi annotatio.
P. 212. 8. ἀπὸ ἐσπέραν] Confer annot. ad p. 713. 6.
P. 223. 11. in annot. scribe Βενιαμίν.
P. 225. 18. Scribe συν-άγεσθαι.
P. 250. 22. τέσσαρις] Alia huius formae scriptura est apud Theophanem p. 158. C, χιλιάδες τεσσάρεις.
P. 267. 10. Ξενοφάνης Κολοφώνος] Generis loquendi, quod notavimus etiam p. 343. 13., duo alia exempla sunt inscriptiones epistolae apud Montefalconium Biblioth. Coisl. p. 455. τῷ θεῷ αὐτοῦ τῷ Κρήτης, et libelli apud Allatium Graeciae Orthodox. vol. II. p. 959. Μανουὴλ ὁ τοῦ Κρήτης ἀνεψιός: ubi non erat quod Κρητι et Κρητός reponeret doctissimus Titzius in commentatione de Moschopulo p. 6. 7.
P. 269. in annot. pro *ibid.* scribe 3.
P. 286. 17. in annot. scribe P sola.
P. 342. 9. in annot. dele sola.
P. 349. 6. φκζ] φπζ' Maius ad Eusebium p. 360.
P. 354. 10. in annot. scribe P sola.
P. 359. 8. in annot. scribe P sola.
P. 366. 7. Scribe κατρηπιωμένην, ut monitum ad p. 523. 16.
P. 367. 19. καταγνοὺς αὐτῆς μοιχείας] Codicis scripturam μοιχείας iam in ed. Scaligeri p. 200. mutatam in μοιχείαν video. Sed recte se habet genitivus. Sozomenus Hist. Eccles. I. 1. ἵνα δὲ μή τις ἄγνοία τῶν ὄντων καταψηφίσηται ψεύδους τῆς πραγματείας. *ibid.* 5. ψεύδους κατηγορεῖν τῶν πλασασμένων. II. 22. συνοφαντίας κατέγνω τῶν κατηγόρων. Euagrius VI. quasi extremo, μηδεὶς ἡμᾶς γραφέτω μέμψεως.
P. 368. 6. Scribe ελλοὺλ. 13. μαῖον. 18. δ' ατος'.
P. 371. 20. θελειφ] Sic est apud Syncellum p. 12. 11. ed. Bonn.
P. 372. 10. Scribe σκηνοπηγίαν.
P. 390. 10. Scribe κτίστης.
P. 400. 16. 471. 14. Scribe Κλεοπᾶς.
P. 401. 13. in margine scribe 214.
P. 476. 1. in annot. scribe 2.
P. 489. 13. Scribe Παννονίας.
P. 544. 20. Scribe πολλά,
P. 557. 14. in annot. pro IX. scribe XI.
P. 560. 16. Scribe Βιργιτιών.
P. 570. 14. Scribe καλάνδαις.
P. 651. in annot. scribe 20. 22.
P. 695. in annot. v. 6. ante εἶτα pone punctum.

DF
503
C6
v.4

Corpus scriptorum historiae
cyzantinae

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
